

רצב

(ט"ז)

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֵא רַחֲמִים מְלֵא רְצוֹן, עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְזַכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים לְקַבֵּל שַׁבְתוֹת בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וּבְחִדּוֹה רַבָּה וְעֲצוּמָה וּבִירָאָה וְאַהֲבָה, וְתוֹכְנִי לְמַרְחַב בְּעֲצָמֵי לַעֲשׂוֹת צְרִיב־שַׁבֵּת בְּעֲצָמֵי כַכֵּחַ גְּדוֹל וּבְזִרְיוֹת נְמָרִין. וְתַעֲזָרְנוּ תְּמִיד לְהַשְׁלִים כָּל פְּרָשֵׁי־תִינוּ עִם הַצְּבוּר שְׁנוֹבָה לְקָרוֹת הַפְּרָשָׁה שֶׁל הַשְּׁבוּעַ כְּכֹל עֶרֶב שַׁבַּת שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם בְּכֹנֶה גְדוֹלָה וְעֲצוּמָה בְּקַרְשָׁה וּבְמַחְרָה, בְּאַפֵּן שְׁנוֹבָה עַל־יְדֵי־וָה לְשַׁלְמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עַל־יְדֵי לְשׁוֹן תְּרַגּוּם:

רצג

(ט"ח)

וְנִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שִׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ קִדְשַׁת שַׁבַּת קֹדֶשׁ עַל־יְדֵי רְחִיצַת חַמִּין וְהַמְכִּילָה שֶׁל עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ וְתַהֲנִיָּה בְּעֹזְרֵי שְׁלֵא אֲכַמֵּל לְעוֹלָם הַרְחִיצָה וְהַמְכִּילָה שֶׁל עֶרֶב שַׁבַּת, וּבְשֵׁם שְׁאֵנִי רוֹחִין וְמוֹבֵל עֲצָמֵי בְּעוֹלָם הוֹה, כֵּן תִּמְחַר וְתַקְדֵּשׁ אֶת גּוֹפֵי וְנַפְשֵׁי וְרוּחֵי וְנִשְׁמַתֵּי בְּקַדְשֶׁיךָ הַעֲלִיזָנָה וְתִמְשִׁיךְ רִשְׁפֵי שְׁלֵהֶבֶת יְהִי מֵאֵשׁ הַקְּדוּשָׁה שְׁלִמְעֵלָה, הַאֹכְלֵת וְשׁוֹרְפֵת כָּל מִינֵי אֵשׁ, וְעַל־יְדֵי־וָה תִּבְעַר וְתִשְׂרַף וְתִכְמַל מִמֶּנִּי וּמִכָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל תַּעֲרׁוּבוֹת הָרַע, שְׁנַתְּעַרֵב וְנִאָּחוּ בְּנוֹ עַל־יְדֵי פְּנֵם עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע וְעַל־יְדֵי חֲטָאֵינוּ וְעִזּוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, בְּאַפֵּן שִׁישְׂרַף וַיִּפֹּל וַיִּתְכַּמֵּל כָּל הָרַע שְׁנַתְּאָחוּ בְּנוֹ, וְחַטּוֹב יִתְבַּרֵר וְיַעֲלֶה וְיִכְלַל לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה בְּטוֹבָה הַגְּדוֹל שֶׁהוּא טוֹב הַנִּצְחִי:

רצד

(ט"ט)

אָנָּה יְהוָה, אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי אֵין כִּי כַח לְחַמְשִׁידֶךָ עָלֵי בְּעֲצָמֵי קִדְשַׁת שַׁבַּת קֹדֶשׁ. חוּם וְחַמֵּל עָלַי, יְהִמוּ נָא וַיְכַמְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלַי, כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי אֲנִי רַחוּק מִקִּדְשַׁת שַׁבַּת בְּאַמְתִּי. חוּם וְחַנּוּנִי בְּמַתַּנְתַּת חֲנָם, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ קִדְשַׁת שַׁבַּת בְּאַמְתִּי וְאַזְכָּה לְהוֹסִיף מִחַל עַל הַקֹּדֶשׁ בְּכַנִּיסָתוֹ וּבִיצִיאָתוֹ וְתַעֲזָרְנוּ לְחַמְשִׁידֶךָ קִדְשַׁת שַׁבַּת עַל יְמֵי הַחַל, עַד שֶׁכָּל שִׁשִּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה יְהִיוּ מְהוֹרִים וְקְדוּשִׁים בְּקַדְשָׁה גְּדוֹלָה בְּקַדְשַׁת שַׁבַּת קֹדֶשׁ, עַד שִׁיְהִיוּ נִכְלָלִים כָּל שִׁשִּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה בְּשִׁרְשׁ חַיּוֹתֶם שֶׁבְּקַדְשָׁה שֶׁהוּא שַׁבַּת קֹדֶשׁ שֶׁהוּא מְחִיָּה וּמְקִיָּם כָּל שִׁשִּׁת הַיָּמִים וְכָל הַנְּאֻצִּלִים וְכָל הַנִּבְרָאִים וְהַנּוֹצְרִים וְהַנִּעֲשִׂים וְכָל הָעוֹלָמוֹת

בלום מראשית נקדת הבריאח עד סוף נקדת המרפן של עולם הנשמי, אשר כל חיותם וקיומם הוא שבת קדש:

רצה

(ט)

רבונו של עולם, אתה ברחמיך נתת לנו מתנה טובה הזאת, שהייתה בבית גנויך ושבת שמה, על כן באתי להפיל תפילתי ותחנותי ובקשתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, בשם שגברו רחמיך וחסדיך לתן לנו מתנה טובה קדושה הזאת, כן תעניקנו מטובך הגדול, ותשפיע עלינו ממעון קדשך ותעזרנו לקבל מתנה טובה קדושה הזאת, שנוזף לקבל שבת בקדשה גדולה ובשמחה וחדנה רבה ועצומה ונמשך עלינו קדשת שבת תמיד ונוזף לשפר ולכפול הרע הנאחז בנו ולכרר ולתעלות הטוב שבנו בבחינת שלמות לשון הקדש על-ידי לשון תרגום, ונוזף לקדשת הכרית באמת, ונשוב אליך באמת, ונוזף תמיד לילך ולעלות מדרגא לדרגא וממעלה למעלה בקדשה גדולה ברצונך הטוב באמת, עד שנוזף לעלות להכלל בשבת העליון, ותחננו בחסדיך ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים, "יהיו רצון אמרי פי ותגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי":

תסו

(לא)

"חסדי יהוה עולם אשירה, לדור ודור אודיע אמונתך פני". ותריני מאמין באמונה שלמה ביחודך ואחדותך ובחידוש העולם, ובצדיקך האמתיים ובתורתך הקדושה, בתורה שבכתב ובתורה שבעל פה, ובכל ספרי צדיקים אמתיים, ובכלליות עמך ישראל אשר פתם בחרת, כי אתה הוא יהוה האלהים בשמים ובארץ ובשמי השמים העליונים אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומפלעדיך אין אלהים ובראת את השמים ואת הארץ וכל צבאם, ואדם הראשון עליה בראת בששת ימי בראשית, וביום השביעי שבת ונחת ותרנעת. ומאחריך יהוה אלהינו ומחמלתך הגדולה על ישראל עמך נתת לנו את יום מנוחתך לנחלה, יום מנוחה וקדשה, יום גדול וקדוש ונורא, יום שכיתה ומנוחה ומרגוע להגופות והנפשות בגשמיות וברוחניות, בעולם הזה ובכל העולמות בלם, יום עליית כל העולמות למעלה ממדרגתן עד תכלית מדרגה העליונה, עד תכלית הקדשה העליונה, עד רעוא רעיון רצון שברצונות, יום שאין בו שום אחריות דין ושום אחריות הסמך-אחרא ותקלפות בלל, יום שכלו שבת וטוב ורצון ואהבה וחסד ורחמים גדולים ופשוטים, יום שכלו קדוש ונורא אשר מעצם קדשת עצומו של יום קדש, אנו יכולים להתדבק בך ולהכלל באחדותך, ולהמשיך עלינו אמונתך הקדושה בתכלית השלמות בכל ששת ימי המעשה:

תסו

(לא)

וּבְכֵן בָּאתִי לִפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֱלֹהֵי אֲבֹתֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, שֶׁתְּחַנְּנֵנִי בְּחַסְדֵיךָ הָאֱמִתִּיִּים, וְתוֹכְנֵנִי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְפִּיּוֹם, וְתַעֲזֹרֵנִי בְּכָל עוֹ, שֶׁאֲזַכֶּה בְּרַחֲמֵיךָ הַרְפִּיּוֹם לְקַבֵּל שְׂפָתוֹת בְּקַדְשָׁה גְדוּלָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וְחֲדוּה גְדוּלָה וְעִצּוּמָה מְאֹד מְאֹד, בְּרָאוּי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי לְגִיל וְלָשׁוּשׁ וְלִשְׂמֵחַ בְּכָל עוֹ בַּיּוֹם הַגָּדוֹל וְתַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, בַּיּוֹם שֶׁבַת קֹדֶשׁ, יוֹם שֶׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה וְחֲדוּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּלֵם, יוֹם הַלּוֹלָא רַבָּא דְמַלְכָא וּמְטְרוֹנִיתָא, יוֹם שֶׁאִין בּוֹ שׁוּם עֲצָבוֹת וַיְגוֹן וְאִנְחָה בְּלָל, יוֹם שֶׁאֲפִלוֹ תִּכְבֵּי גִיהֶנֶם נִיחִין בֵּיתָה, יוֹם שֶׁפִּלּוֹ אֹר וְטוֹב, יוֹם שֶׁמְאִיר בּוֹ נְהִירוֹ עֲלֵאָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּלֵם, אֹר פְּנֵי מְלָךְ חַיִּים, יוֹם שֶׁנִּמְשָׁךְ בּוֹ נְשָׁמוֹת יִתְרוֹת קְדוּשׁוֹת וְנִזְרָאוֹת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

תסח

(לא)

אֲבִינוּ מִלְּבַנּוֹ אֲדִירָנוּ בּוֹרְאָנוּ גּוֹאֲלָנוּ יוֹצְרָנוּ קְדוּשָׁנוּ קְדוּשׁ יַעֲקֹב, קְדָשָׁנוּ בְּקַדְשֵׁי שְׂפָת קֹדֶשׁ תְּמִיד, וְעֲזָרָנוּ לְקַבֵּל שְׂפָתוֹת בְּרָאוּי. וְנִזְכֶּה לְכַבֵּד וּלְעַנֵּג אֶת הַשְּׂפָת בְּכָל מִינֵי כְבוֹד וְעֲנֵג, הֵן בְּמַאֲכָל וּמִשְׁתֶּה, שֶׁנִּזְכֶּה לְהַרְבּוֹת בְּשִׂבְתָּהּ קֹדֶשׁ מַאֲכָלִים וּמִשְׁקוֹת טוֹבִים וְכָל מִינֵי מַעֲדָנִים וְכָל מִינֵי תַעֲנוּגִים, וְלֹא יִהְיֶה אֲצִלָּנוּ שׁוּם קַפְדָּא עַל הוֹצָאוֹת שְׂפָתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים, וְנִתְיָה כְּמוֹתֵים בְּךָ שֶׁתְּמַלֵּא לָנוּ כָּל מַה שֶׁנּוֹצִיא עַל כְּבוֹד שְׂפָת וַיּוֹם טוֹב קֹדֶשׁ, וְחֵן בְּמַלְבוּשֵׁי כְבוֹד, שֶׁנִּזְכֶּה בְּרַחֲמֵיךָ לְבַגְדֵי שְׂפָת הַרְבֵּה, לְבַגְדִים וְקָרִים נְקִיִּים וְקְדוּשִׁים וּמְחֻרָרִים, וְתִזְכְּנוּ לְדִירָה נְאֻה לְכְבוֹד שְׂפָת קֹדֶשׁ, וּלְהַרְבּוֹת בְּנִזְרוֹת בְּלִיל שְׂפָת קֹדֶשׁ:

תסט

(לא)

וְתִזְכְּנֵנִי וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְפִּיּוֹם מִכָּל הַל"ט [הַשְּׁלוּשִׁים וְתַשְׁעָה] אֲבוֹת מְלָאכוֹת וּמִתּוֹלְדוֹתֵיהֶן, וְתִגְנֵן בְּעַדְנֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ שְׁלֹא נִכְשַׁל בְּשׁוּם מְלָאכָה דְאִזְרִייתָא וּבְשׁוּם שְׂבוֹת דְּרַבְּנָן בַּיּוֹם שְׂפָת קֹדֶשׁ. וְתַעֲזֹרֵנִי לְקַדְשׁ אֶת פִּינוּ וְדַבְּרוּנוּ בַּיּוֹם הַשְּׂפָת, שְׁלֹא יִהְיֶה דַבְּרוּנוּ שֶׁל שְׂפָת בְּדַבְּרוּנוּ שֶׁל חַל. רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ וְקַדְשָׁנוּ בְּכָל מִינֵי קְדוּשׁוֹת שֶׁל שְׂפָת קֹדֶשׁ בְּשִׂמְחָה וְחֲדוּה גְדוּלָה וְעִצּוּמָה מְאֹד, וּבִירְאָה וְאִתְבָּה, עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְהַפְּלֵל בְּתוֹךְ קְדוּשַׁת שְׂפָת קֹדֶשׁ, וּלְהַמְשִׁיךְ קְדוּשַׁת שְׂפָת עַל שְׂשֵׁת יְמֵי חַל, וְנִזְכֶּה לְזַכֵּר אֶת הַשְּׂפָת תְּמִיד כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "זְכוֹר אֶת יוֹם הַשְּׂפָת לְקַדְשׁוֹ":

תעה

(לא)

וְזַכְּנֵנִי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְפִּיּוֹם לְתֵן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה, וְאֲזַכֶּה לְהַרְבּוֹת בְּצְדָקָה מְאֹד בְּפוּזַר גְּדוֹל מְאֹד. וְתַעֲזֹרֵנִי לְקַיֵּם מְקַרָא שְׂפָתוֹב: "פּוּזַר נָתַן לְאֲבִיוֹנִים צְדָקָתוֹ

עומדת לעד", ותזכני לצדקה של שבת, שאזכה לתן לעניים הגונים על צרכי שבת קדש, ולהכניס אורחים הגונים על שלחני בכל שבת קדש. ואזכה להמשיך עלי קדשת שבת תמיד, ועל-ידי-זוה אזכה לאמונה שלמה להאמין ולבטח בך תמיד, ולפזר ממון הרבה לצדקה פלב טוב ובשמחה גדולה עד שתהא חשובה לפניך מאד מצות הצדקה שלי, על-ידי האמונה השלמה שתזכני שהיא עקר החשיבות והשלמות של הצדקה ושל כל התורה בלה ויקנים בי מקרא שבתוב: "והאמין ביהוה ויחשבה לו צדקה", ואזכה שתאיר אור הצדקה שלי באור גדול על-ידי קדשת שבת קדש ויקנים מקרא שבתוב: "וירחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה":

תעו

(לא)

ותמשיך עלינו ברכה ממקור הברכות ותהיה נמשכת הברכה מהאמונה הקדושה הנמשכת בשבת קדש על כל ששת ימי המעשה, כי היא מקור הברכה, וימשיך עלינו שפע טובה וברכה ורחמים ודעת וחסים ושלום וכל טוב, עלינו ועל כל עמך ישראל תמיד. ותזמין לנו פרנסותינו בהרחבה גדולה, קדם שנצטרך להם, בנחת ולא בצער, בהתר ולא באסור, בכבוד ולא בכזי מתחת ידך הרחבה והמלאה, ואל תצריבני לא לידי מתנת בשר נדם ולא לידי הלואתם:

תפה

(לא)

חוס וחמל עלינו ומלא משאלותינו ברחמים, וזכנו לקדשת שבת קדש, ולשמירת הברית באמת ולשמירת אסור והתר, ולאמונה שלמה דקדשה באמת, ותחננו מאתך חכמה בינה ודעת, ותשפיע עלינו מדת הרחמנות תמיד ונוכה לרחם על הבריות, לתן צדקה הרבה בשמחה גדולה לעניים הגונים הרבה. ועזרנו וזכנו לכסופין דקדשה, ולהשתוקקות נמרץ לשמך ולעבודתך באמת תמיד. ותן לנו פרנסותינו בהרחבה גדולה מיך המלאה והרחבה, למען נוכה לעסק בתורתך ובעבודתך, ולעשות רצונך באמת כל ימי חיינו, אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל מעתה ועד עולם עד אשר נוכה להתדבק ולהכלל בך תמיד לעלות ולראות באור פניך. "אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה". ותשמר לנו חסדי דוד הנאמנים ותקנים לנו מקרא שבתוב: "לעולם אשמר לו חסדי ובריתי נאמנת לו". ונראהו עין בעין בשובו אל נוהו בכתוב: "כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון" ונאמר: "ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר יחדו כי פי יהוה דבר" ונאמר: "ולא יבנה עוד מזבית והיו עיניך ראות את מזבית. יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעת. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי":

תקעד

(לח)

וּתְזַכְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְקַבֵּל שְׂפָתוֹת בְּקִנְיַת גְּדוּלָה וּבְשִׂמְחָה וְחֲדוּחַ רַבָּת, בְּגִילָה רַנָּה דִּיּוּצָה וְחֲדוּחַ אַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת וְשָׁלוֹם גְּדוֹל. וְתַעֲזָרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשַׁמֵּר אֶת הַשְּׂפָת בְּהַלְבָּתוֹ, וְתַצִּילֵנִי בְּשִׁבְת קִדְשׁ מִכָּל מַכְשׁוֹל הַל"ט [הַשְּׁלוֹשִׁים וְתַשְׁעָה] אַבּוֹת מְלֹאכוֹת וּמַתּוּלְדוּתֵיהֶן, וּמִכָּל הַשְּׂבוּתִים דְּרַבְּנָן, וְיִהְיֶה אִזּוֹ בְּעֵינַי כְּאִלּוּ כָּל מְלֹאכְתֵי עֲשׂוּיָהּ וְלֹא אֶתְרַחֵר אִזּוֹ אַחַר שׁוֹם מְלֹאכָה וְעֶסֶק וּמִשְׁאֵא וּמִתֵּן, וְלֹא בְּשׁוֹם חִפְצֵי חַל כָּלָל. וְאַזְכֶּה לְקִדְשׁ אֶת דְּבוּרֵי בְּשִׁבְת קִדְשׁ בְּקִנְיַת יִתְרָה וְעֲצוּמָה וְלֹא יִהְיֶה דְבוּרֵי שְׁל שְׂפָת בְּדְבוּרֵי שְׁל חַל, וְלֹא יֵצֵא מִפִּי שׁוֹם דְּבוּר כְּמֹל בְּשִׁבְת קִדְשׁ. וְתַעֲזָרֵנִי וְתַזְכְּנֵנִי לְקִדְשׁ אֶת הַשְּׂפָת בְּכָל מִינֵי קִנְיָוֹת, וּלְכַבְּדוֹ בְּכָל מִינֵי כְבוֹד וְעוֹ וּפְאָר, כְּמֹאכָל וּמִשְׁתַּח וּכְסוּת נֶקֶד, וּבְדִירָה נְאֻה וּבְלִים נְאֻים בְּגִשְׁמִיוֹת, וּבְדִירָה נְאֻה וּבְלִים נְאֻים בְּלִבִּי וְאַכְרִי, וּבְשִׁיר וְשִׁבְח וְרַנָּן וְזִמְרָה בְּשִׂמְחָה וְחֲדוּחַ גְּדוּלָה, בְּיִרְאָה וְאַהֲבָה רַבָּה וְעֲצוּמָה, וּבְדְבָקוֹת נִפְלָא וְעֲצוּם לְשִׁמּוֹ הַגְּדוֹל וְתַקְדוּשׁ, עַד שְׁאֲזָכָה לְהַמְשִׁיךְ הַקִּנְיָה שְׁל שְׂפָת קִדְשׁ עַל כָּל שְׂשֵׁת יְמֵי חַחל, עַד שְׁכָּל שְׂשֵׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה יִהְיוּ מְהוּרִים וְקְדוּשִׁים בְּקִנְיַת שְׂפָת קִדְשׁ. וְאַזְכֶּה לְהַכְנִיעַ וּלְכַטֵּל וְחַמַּת הַנְּחֹשׁ מִכָּל הַל"ט [הַשְּׁלוֹשִׁים וְתַשְׁעָה] מְלֹאכוֹת שְׁל יְמֵי חַחל, עַד שְׁכָּל הַל"ט [הַשְּׁלוֹשִׁים וְתַשְׁעָה] מְלֹאכוֹת וְכָל הַעֲסָקִים וְהַמִּשְׁאֵא וּמִתֵּן שְׁלִי, יִהְיוּ מְזַדְּכִים בְּקִנְיַת וּבְמִתְרָה גְּדוּלָה בְּקִנְיַת שְׂפָת קִדְשׁ. וְתַזְכְּנֵנִי שְׁאֲזָכֵר אֶת הַשְּׂפָת תְּמִיד, וְלְהַכִּין מְנַה יְפָה לְשְׂפָת מְאֻחַד בְּשְׂפָת, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "זְכוֹר אֶת יוֹם הַשְּׂפָת לְקִדְשׁוֹ", וְזָרְחוּ מְאֻחַד בְּשְׂפָת. וְאַזְכֶּה לְקַבֵּל מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "אִם תָּשִׁיב מִשְׂפָת רִגְלֶךָ, עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם קִדְשִׁי, וְקִרְאָתָ לְשְׂפָת עֲנֵנִי, לְקְדוּשׁ יְהוָה מִכְּבֹד, וּבְכַרְתּוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרַכִּיךָ, מִמִּצּוֹא חֲפָצֶךָ וּדְבַר דְּבַר. אִזּוֹ תִתְעַנֵּן עַל יְהוָה, וְהִרְבַּבְתִּיךָ עַל בְּמִתֵּי אֲרֶץ, וְהִאֲבִילְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ, כִּי פִי יְהוָה דְּבַר". מְלֹא רַחֲמִים חוֹמֵל דְּלִים, צוֹר יִשְׂרָאֵל וְקְדוּשׁוֹ, קוֹמָה בְּעֲזָרְתָנוּ וּמְלֹא מִשְׁאֵלוֹתָנוּ בְּרַחֲמִים, וְזַכְּנוּ לְחַיּוֹת דְּבוּקוֹם בְּךָ תְּמִיד בְּכָל עֵת בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּקִנְיַת וּבְמִתְרָה גְּדוּלָה בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת וּבְיָקוּם בְּנוֹ מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלִבְכֶם חַיִּים" אֲמֵן נִצַּח סֶלָה וְעַד:

תקצב

(מא)

נֵא אֵב תְּרַחֲמֵנוּ, עֲזָרֵנִי וּזְכְּנֵנִי שְׁאֲתִיב בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְאַזְכֶּה לְעוֹרֵר עֲצָמֵי תְּמִיד לְשִׂמְחָה גְּדוּלָה בְּפִרְט בְּשְׂפָתוֹת וְיָמִים מוֹבִים, וְאַזְכֶּה שְׁיִתְלַחֵב לְבִי מְאֹד מְאֹד עַל-יְדֵי הַשְּׂמִחָה דְּקִנְיַת בְּהַתְּלַחְבוֹת הַלֵּב וּבְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל וּבְתַשׁוּקָה וְחִשְׁיָקָה וְחִפְצָה וְחִמְדָּה גְּדוּלָה לְשִׁמּוֹ וְלְעִבּוּדְתֶךָ בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה, בְּקִנְיַת וּבְמִתְרָה גְּדוּלָה, עַד שְׁיִמְשֹׁךְ הַתְּלַחְבוֹת הַלֵּב

לתוך רגלי, עד שאזכה להרים את רגלי בשמחה גדולה, ואזכה לרקודיו דקדשה בשמחה גדולה ובפרט בשבתות וימים טובים, וימים שעשית בהם נסים לישראל:

(מט)

תרלד

ונבנו לקדשת שבת קדש שזוכה לקבל שבתות בשמחה גדולה ובחדוה רבה ועצומה, בשיר ושבת הלל וזמרה בגילה רנה דיצה וחדוה, ביראה ואהבה באמת ובאמונה בקדשה ובטהרה גדולה. ונזכה בכח קדשת שבת לשפר ולבטל תאוות ממון מאתנו, שלא יהיה לנו שום תאוה וחדוה לממון כלל, רק נזכה להתאוות ולכסף תמיד לתכלית הנצחי, להיות מקשט ליום שבלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

(נה)

תרפו

ונזכה לקנח מצות חלה בשלמות, ולא נפשל לעולם ולא יבוא לתוך פינו לעולם עפה שלא הורמה חלתה. ותביא לנו משיח צדקנו מהרה ונשוב לארצנו בקרוב, ושם נזכה לקנח מצות נתינת חלה מהורה לכהן, בשלמות גמור בקדשה גדולה:

(נו)

תשיא

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתעזרני ותושיעני ותובני לענג שבת בשלמות באמת, ואזכה לקבל שבתות בקדשה גדולה ובשמחה וששון וחדוה רבה ועצומה, ולהתענג על יהוה בשבת קדש בכל מיני ענג, ולהרבות בסעודת שבת בכל מיני מעדנים בקדשה ובחדוה גדולה ולא יהיה אצלי שום קפדא על הוצאות שבתות וימים טובים, "תערה לפני שלחן נגד צררי, דשנת בשמן ראשי כוסי רונה". ותחנני מאתך ברחמיך הרבים, ותעזרני ותושיעני ותובני מהרה לאכילה דקדשה, שיהיה אכילתי תמיד בקדשה גדולה, בבחינת ענג שבת, ועל ידי זה אזכה ברחמיך להכניע ולהשפיל ולבטל כל השונאים והאויבים "להשפית אויב ומתנקם", וכל הקמים עלינו לרעה בלם יכרעו ויפלו, ותפר עצתם ותקלקל מחשבתם מהרה. ותובני לדעת באמת איך להתנהג בעניני תעניות, כי איני יודע כלל איך להתנהג בזה כי אם עליך לכד אני סומך עצמי באמת, שתדריכני באמתך ותלמדני איך להתנהג בעניני תעניות, וכרצונך אעשה:

(נד)

תשב

ובכן תובנו ברחמיך הרבים לחדש חדושיך דאורייתא בשבת על חד תרין, חדושיך אמתיים דקדשה, חדושיך שיהיו לנחת ולרצון לפניך, ונזכה להשפיע לחם משנה ביום השבת שהוא משנה תורה, ותובנו לשפע בפולה, להמשיך שפע בפולה משנה תורה ביום השבת קדש, ועל ידי קדשת שבת יהיה נמשך השפע לכל העולמות. ותעזרני ותושיעני לקבל שבת קדש בשמחה גדולה ביראה ואהבה ובקדשה וטהרה גדולה, ולענג

את השבת בכל מיני ענג, ועל-ידי קדשת שבת יהיה נמשך רפואת הנפש ורפואת הגוף לנו ולכל ישראל, ותתפאנו מכל מכאובינו ומכל תחלואינו ותעלה רפואה שלמה לכל מבותינו, (ובפרט להחולה פלוני בן פלוני וכו') אל נא רפא נא לנו כי אתה ידעת את מכאובינו בגוף ונפש. רפאנו יהיה ונרפא הושיענו ונושעה כי תחלתנו אתה. ותמשיך עלינו על-ידי קדשת שבת, הארת התשובה עליה, ונובה מהרה לשוב בתשובה שלמה לפניה באמת ותוכנו לתשובה מאהבה כרצונה הטוב:

תשכג

(גח)

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ותהיה בעזרנו שלא יזיק לנו פגם הדבור ותלשון הרע של בני העולם, שלא נהיה נלכדים בגאונם על-ידי חמאת פיהם חס ושלום. ומעתה תעזר לנו ולכל ישראל שנהיה נשמרים מפגם הדבור, ונובה כלנו לקדש את פינו תמיד בקדשה גדולה ותשמרנו מגאות וגדלות, ותעלה את השכינה מגלותה אשר ירדה בגלות גדול על-ידי פגם הגאון הפא על-ידי עון לשון הרע חס ושלום. רחם עלינו למען שמך ועזרנו מעתה לתקן כל זה, ותשמרנו ותצילנו מעתה מעון לשון הרע החמור מאד, ומכל מיני פגם הדבור, ונובה לקדש את דבור פינו בכל מיני קדשות, ועל-ידי-נובה נובה לקבל הארת שבת קדש מפקחי הדור האמתיים בשלמות, ותציל אותנו מכל מיני גאות ונבחות ונפות חרות, ותוכנו לענוה אמתית בשלמות, ונובה לחיים אמתיים חיים דקדשה, ולרפואה שלמה בגוף ונפש, ולתשובה שלמה מאהבה הנמשך מקדשת שבת קדש. ותשפיענו מנובה, ותוכנו למעם מעם קדשת שבת המתיה את כל העולמות, פאמור טועמיה חיים וכו, ותשפיע עלינו חיים ארבים חיים טובים, חיים שיש בהם יראת שמים, חיים שנובה בהם לסור מרע לנמרי ולשוב בתשובה שלמה באמת, ולעבד אותך באמת ובלב שלם ובענוה אמתית כל ימי חיינו, אנחנו וזרענו מעתה ועד עולם, עד שנובה לחיים נצחיים, ליום שבלו שבת ומנוחה לחיי העולמים אמן נצח סלה ועד:

תשכד

(גט)

ותוכנו לקדשת שבת בשלמות, ועל-ידי-נובה תתן לנו יד ושם בביתך ובחומותיך, כמו שכתוב: "ונתתי להם בביתי ובחומותי יד ושם, טוב מבנים ומבנות, שם עולם אתן לו, אשר לא יפרת". ותוכנו לתעמיד תלמידים חרבה, ותתן לנו חכמה ושכל דקדשה, שנובה לידע איך לדבר עם כל אחד ואחד, ולבלבל דברינו במשפט, באפן שלא יזיקו להם דברינו, רק יעזרו אותם לשמך ולעבודתך באמת, ויטו לבהם אליך וישובו בלם בתשובה שלמה לפניה, כרצונה הטוב:

תתצב

(אפ)

ותעלני מהרה מטמאה לטהרה מחל לקדש מששת ימי החל לקדשת שבת קדש, ותזבני לקבל שבת קדש בשמחה גדולה ובחדוה רבה ועצומה ובכל מיני כבוד וענוג שבת, וקדשה וטהרה גדולה כרצונך הטוב באמת. ואזכה להכלל בקדשת שבת תמיד לעולם ועד, ולהמשיך הקדשה של שבת לששת ימי החל. ואזכה לתשובה של שבת קדש, ולנוח מעתה מפל עניני חל ולהפוך פני לגמרי מתאוות עולם תוה ובהליו, ולקבץ עצמי באמת בתוך הקדשה במנוחה והשקט, במנוחת אהבה ונדבה, מנוחת אמת ואמונה מנוחת שלום ושלום השקט ובטה, מנוחה שלמה שאתה רוצה בה, ולא יהיה פרוחי רמיה בלל, ולא אשוב עוד לכסלה לעולם:

תתצד

(אפ)

רבנו של עולם, עשה עמי פלא לחיים לבל אהיה כמות בחיני חסד ושלום. עשה מה שתעשה ברחמיך הרבים, באפן שאזכה לתשובה שלמה לפניך באמת, לתשובה של שבת קדש, ואזכה לקבץ עצמי על התורה ועל העבודה, ולהיות כל ימי בתשובה שלמה בקביעות גדול ולהכלל תמיד גם בששת ימי המעשה בקדשת שבת קדש, ואזכה על ידי קדשת שבת קדש לראות שפלותי באמת, ותזבני לענוה אמיתי, ואהיה שפל בעיני למטה ממדרגתי השפלה מאד, ועל כל פנים לא אצא ממקומי ולא אטעה חס ושלום בעצמי ואהיה מכיר את מקומי השפלה ונמוך מאד, בלי שעור וערך ומספר, ולא יהיה בלבי גאון טמונה חסד ושלום ותצילני מגאות ונבחות ומגפות הרוח תמיד:

תתצה

(אפ)

אבי שבשמים, זבני לעין של שבת, עד שאזכה לראות שפלותי באמת תמיד, כי אתה יודע עצם שפלותי בלי שעור, ואהעל-פי-כן מבלבלים דעתי מיד בפניות וגאות בלי שעור ואיני יודע שום דרך מדרכי הענוה. יהוה אלהים אתה ידעת את לבבי אתה ידעת חרפתי ובשתי ובלמתי נגדך כל צדרי. החזירני בתשובה שלמה לפניך באמת ותצילני מגאות ונבחות ומרמות רוחא, וזבני לענוה אמיתי, עד שאזכה לראות שפלותי, ונדלות וחשיבות ישראל עם קדוש, ולמסר נפשי עבורם תמיד:

תתקעה

(צו)

ותזבני לקבל שבת קדש בקדשה גדולה באהבה וברצון ובשמחה וחדוה בלב, ולא יעלה על לבי שום דאגה ועצבות בלל, רק אזכה לגיל ולשיש בכל עז ביום שבת קדש מבואו ועד צאתו. ותזבני לקיים מצות רחיצת מים חמין ונטילת הצפרנים בכל ערב שבת בשלמות כראוי, באפן שאזכה על ידיה לרחות ולבטל מעלי כל השלשה קלפות

הטמאות שלא יתאחזו בי כלל, ואזכה להפריש ולכרר בחינת ננה מכל רע, ותעלה ותכלל ננה בקדשתך העליונה, וכל תקלות ירדו ויפלו לנוקבא דתהומא רבא ויכלו ויתבטלו לגמרי ולא יהיה להם שום אחיזה בהקדשה כלל. ואזכה לקבל תוספות שבת, ותתן לי נשמה יתרה קדושה וטהורה בכל שבת ושבת, ואזכה בתוך כלל עמך ישראל הפשרים, להעלות כל העולמות למעלה למעלה עד רצוא דרעיון, עד שנוזה לכלל עמכם בקדשתך העליונה באור האין סוף בראצונך הטוב:

תתרי

(קז)

וּזְבַנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַבֵּל שַׁבְּתוֹת בְּרֵאוּי, מִתּוֹךְ רַב שְׂמִתָּה וּמִתּוֹךְ עֶשֶׂר וּכְבוֹד וּמִתּוֹךְ מַעוֹט עֲוֹנוֹת, וְאֶזְכֶּה לְהַרְבּוֹת בְּאֲכִילַת שַׁבַּת וְלֹא יִהְיֶה אֲצִלִי שׁוֹם קַפְדָּא עַל הוֹצָאוֹת שַׁבַּת וְיוֹם טוֹב, רַק אֶתְחַזַּק וְאֶתְאַמֵּץ בְּכָל עֵז לְהַרְבּוֹת בְּכָל מִינֵי מַעֲדָנִים וּמֵאֲכָלִים וּמִשְׁקָאוֹת טוֹבִים לְכַבּוֹד שַׁבַּת קִדְשׁ וְלֵאכֹל הַרְבֵּה בְּשַׁבַּת קִדְשׁ, כִּמּוֹ שֶׁהוֹרַתְּ אוֹתָנוּ בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה כִּמּוֹ שַׁבְּתוֹב: "אֲכַלְוֵהוּ הַיּוֹם", וּבְאֲשֶׁר הוֹחִירוּ אוֹתָנוּ חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים הַרְבֵּה לְעַנּוֹת אֶת הַשַּׁבַּת בְּכָל עֵז, כִּי אֲכִילַת שַׁבַּת בְּלֹא אֱלֹהוֹת בְּלֹא קִדְשׁ וְעוֹלָה לְמַקּוֹם אַחֵר לְגַמְרֵי מֵאֲכִילַת חַל. וְאֶזְכֶּה עַל־יְדֵי אֲכִילַת שַׁבַּת קִדְשׁ לְתַקֵּן פְּנֵם חֲלוּל שַׁבַּת, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁקִּשְׁתָּ מֵאֵד לְבָשָׂר וְדָם לְהִיּוֹת נֹחֵר וְנִשְׁמַר בְּשַׁלְמוֹת מִחֲלוּל שַׁבַּת, רַק אַתָּה לְבַד תִּשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי חֲלוּל שַׁבַּת שֶׁבְּעוֹלָם, וְתוֹכְנֵי לְהַרְבּוֹת בְּאֲכִילַת שַׁבַּת עַד שְׁאֶזְכֶּה עַל־יְדֵי־זוֹה לְתַקֵּן כָּל פְּנֵם חֲלוּל שַׁבַּת שֶׁפָּגַמְתִּי מֵעוֹדִי:

תתריב

(קח)

וְתוֹכְנֵנִי עַל־יְדֵי קִדְשַׁת אֲכִילַת שַׁבַּת קִדְשׁ, וּבִפְרִט עַל־יְדֵי אֲכִילַת שַׁבַּת שֶׁל גְּדוּלֵי הַצַּדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּם, שֶׁנּוֹזְכָה עַל־יְדֵי־זוֹה לְהַרְחִיב וּלְהַגְדִּיל הַדְּרָכִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁגִּלוּ הַצַּדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּם בְּעוֹלָם. רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמוֹת, אֱלֹהֵי כָּל הַצַּדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּם, אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ אֶת כָּל מַה שֶׁפָּעְלוּ וְעָשׂוּ גְּדוּלֵי הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָם, אֶת כָּל הַדְּרָכִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים וְהַנְּפָלְאִים שֶׁחֲתָרוּ וְחָפְרוּ וְהִמְשִׁיכוּ בְּעוֹלָם וּבְכֹמָה יְגִיעוֹת יָגְעוּ וּבְכֹמָה מִרְחוֹת מִרְחוּ בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרְף וּמִסְפָּר וּבְכֹמָה עֲנוּיִים וְיִסּוּרִים סָבְלוּ בְּמִסִּירַת נַפְשׁ בְּכָל עֵת עַד אֲשֶׁר חֲתָרוּ וּמָצְאוּ דְרָכִים יִשְׂרָיִם וְנִפְלְאוֹת בְּמִקְוֹמוֹת מְדַבֵּר שְׂמֵמָה שְׁלֵא הִיָּה בְּהֵם דְּרָךְ מֵעוֹלָם בְּמִקְוֹמוֹת שְׁלֵא עָבַר בְּהֵם אִישׁ, וְהִלְכוּ בְּמִסִּירַת נַפְשׁ וְעָבְרוּ הַרְבֵּה אֲנָה וְאֲנָה כְּמַה פְּעָמִים כְּדִי לַעֲשׂוֹת בְּהֵם דְּרָךְ כְּבוֹשָׁה לְרַבִּים. אֲבָל בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים מִחֲמַת עֲצָם עִבְרַת נִשְׁמִיּוֹת הָעוֹלָם, וְתַאֲוֹתָיו תְּרָעִים וּמִרְבוּי הַמַּחְלוּקוֹת וְהַלִּיצָנוֹת וְהַקְּנָאָה וְהַתְּאֹנָה וְהַכְּבוֹד, עַל־יְדֵי זֶה עֲדִין הַדְּרָכִים הַקְּדוּשִׁים גְּעֵלְמִים מְרַב הָעוֹלָם וְאִפְלוּ מַעֲטָ מוֹעֵר הַמְּבַקְשִׁים אֶת יְהוָה וְצַדִּיקוֹ, וְרוֹצִים לִילֹךְ בְּדְרָכֵיהֶם הַנּוֹרָאִים, נִסְתַּרְתָּ דְרָכָם מֵהֶם בְּכֹמָה הַסְּתָרוֹת. אֵךְ אַתָּה

יְדַעְתָּ, כִּי כָבֵד גָּלוּ עֲצוֹת וְדַרְכֵי תְרַבָּה בְּלִי שְׁעוֹר, עַד אֲשֶׁר כָּל אָדָם יִתֵּן מִי שִׂיחָהּ, יִכּוֹל לְמַצֵּא דְרָךְ וְעֵצָה בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא כִּי אֵין מְקוֹם וְאֵין אָדָם וְאֵין שְׁעָה שְׁלֵא יִכּוֹל לְמַצֵּא דְרָךְ כְּבוֹשָׁה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיִךְ עַל פִּי דְרָכֵי עֲצוֹתֵיהֶם וְשִׂיחוֹתֵיהֶם וְתוֹרוֹתֵיהֶם וְרְמוּיָהֶם, אֲשֶׁר גָּלוּ לָנוּ בְּסִפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁנִּתְפַּשְׁטוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֱלֹהִים. "מִה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מְאֹד עִמָּךְ מִחֲשׁוֹבוֹתֶיךָ", אֲשֶׁר וּכְיֵת אוֹתָנוּ בְּדוֹרוֹת אֱלֹהִים לְאוֹר הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֶּה שֶׁגָּלוּ לָנוּ הַצְּדִיקִים לְפָנֵינוּ, אֲבָל כְּכָר גְּלוּת לָנוּ עַל יָדָם שֶׁלֹּכְעַל בְּחִירָה קָשָׁה מְאֹד לְעוֹר, עַל כֵּן כָּל דְּרָכֵיהֶם וְעֲצוֹתֵיהֶם הַנּוֹרָאִים הֵם עֲדִין בְּהַעֲלֵם וְהַסְּתֵר מֵאִתָּנוּ וְדַרְכֵיהֶם הַרְחֵבִים וְהַנִּפְלְאִים וְהַנִּסְתָּרִים הֵם עֲדִין קְצָרִים וְדַקִּים מְאֹד בְּעֶרְךָ גִּשְׁמִיּוֹתֵנוּ וּבְלִבּוֹל דַּעְתָּנוּ וּבְסִילוֹת שְׁכָלָנוּ, מִחֲמַת מַעֲשֵׂינִי הַרְעִים:

(קו)

תתרגם

עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ בְּעַל הַרְחָמִים, מוֹרָה דְרָךְ לְשָׁבִים, שְׁתַּעֲזְרֵנִי וְתוֹפְנֵי לְקַבֵּל שְׁפָת בְּקַדְשָׁה גְּדוּלָּה וּבְשִׁמְחָה רַבָּה וְעֵצוּמָה בְּרָאוּי, וְלְהַרְבּוֹת בְּסַעֲדַת שְׁבֵת, עַד אֲשֶׁר אֲזַכֶּה עַל-יְדֵי אֲכִילַת שְׁבֵת קִדְשׁ לְהַרְחִיב וְלְהַגְדִּיל אֶת כָּל הַדְּרָכִים הַקְּדוּשִׁים הָאֱמִתִּיִּים שֶׁאֵנִי צְרִיכִים לִילָךְ בָּהֶם לְהִתְקַרֵּב אֵלָיִךְ בְּאֱמֵת. וְנוֹכַח עַל-יְדֵי קִדְשַׁת שְׁבֵת לְהַעֲלוֹת אֶת הַרְגֵּלִין אֶל הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שְׁבֵתוֹב: "אִם תָּשִׁיב רַגְלֶךָ", וְכָל הַמְּצוֹת שֶׁאֵנִי עוֹשִׂין בְּכָל שְׁשַׁת יְמֵי הַחֹל יַעֲלוּ רַגְלֵיהֶם מִן הַקְּלִפָּה וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא שִׁינְקָה מֵהֶם בְּיַמֵּי הַחֹל, בְּאִפֵּן שֶׁתּוֹכַל כָּל מְצוּחַ וּמְצוּחַ לִילָךְ וְלַעֲלוֹת לְפָנֶיךָ, וְאִתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְאִתְּחַבְּתֶךָ הַגְּדוּלָּה שֶׁאִתָּה אוֹהֵב אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, תִּקְבַּל כָּל הַמְּצוֹת וּמַעֲשֵׂים טוֹבִים שֶׁלָּנוּ אֲפִלּוּ הַמְּצוֹת שֶׁל קַמְנֵי עֶרְךָ כְּמוֹנֵי הַיּוֹם הַנִּעֲשִׂים בְּקַטְנוֹת גְּמוּר וּבְלִי שׁוּם שְׁלָמוֹת כָּלֵל, אִתָּה בְּרַחֲמֶיךָ וּבְאִתְּחַבְּתֶךָ תִּקְבַּל כָּלֵם בְּאִתְּחַבָּה וּבְחִמְלָה גְּדוּלָּה, וְתַחַכְבּ אוֹתָם וְתַתְּפָאֵר וְתַשְׁתַּעֲשַׁע בָּהֶם בְּשַׁעֲשׁוּעִים גְּדוּלִים מְאֹד וּבְכָאֵב אֶת כֵּן תִּרְצָנוּ, וְתַחַכְבּ וְתַגְדִּיל וְתַרְחִיב אֶת מַעַט מַעֲשֵׂינִי הַטּוֹבִים הַקְּמִנִים בְּמַחֲוֹת וּכְמוֹת וְאִיבוֹת, עַד אֲשֶׁר מֵרַב הָאִתְּחַבָּה וְהַשְׁתַּעֲשׁוּעִים תַּגְדִּיל וְתַרְחִיב אֶת הַדְּרָךְ הַקְּדוּשׁ הַנִּעֲשֶׂה עַל-יְדֵי מְצוֹתֵינוּ וַיִּקְרַם מִקְרָא שְׁבֵתוֹב: "צִדְקָה לְפָנֶיךָ יְהוָה וַיִּשֶׁם לְדְרָךְ פְּעֻמָּיו", שֶׁתַּרְחִיב וְתָשִׁים דְרָךְ רַחֲבָה וּבְבוֹשָׁה מַפְעֵמֵי הַרְגֵּלִין שֶׁל הַמְּצוֹת וּמַעֲשֵׂים טוֹבִים שֶׁלָּנוּ, וּבְפָרֵט הַדְּרָכִים הַקְּדוּשִׁים הַנּוֹרָאִים וְהַנִּפְלְאִים שֶׁעָשׂוּ גְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים בְּעוֹלָם, תַּרְחַם עֲלֵיהֶם בְּזִכּוֹת קִדְשַׁת אֲכִילַת שְׁבֵת, וְתַרְחִיבֵם וְתַגְדִּלֵם וְתַנְלֵם אוֹתָם לָנוּ וּלְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּאִפֵּן שֶׁנּוֹכַח לִילָךְ בְּדַרְכֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים בְּאֱמֵת וּלְשׁוֹב אֵלָיִךְ בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת וְהַדְּרָכִים רְעִים שֶׁנִּתְעַיְנוּ בָּהֶם רַחֵם. עֲלֵינוּ וְאֵל תִּשְׁחִיתֵנוּ, חוּם וְחַמֵּל עֲלֵינוּ וְהוֹלִיכֵנוּ וְהַדְּרִיכֵנוּ בְּכָל עַת בְּדַרְכֵיךָ הַקְּדוּשִׁים שֶׁגְּלוּת לָנוּ עַל-יְדֵי צְדִיקוֹךָ הַנּוֹרָאִים, אֲשֶׁר אִתָּה לְבַד יוֹדַע נִפְלְאוֹת

אמתת דרכיהם הנפלאים. "הדרובנו בנתיב מצותיך פי בו תפצתי, הדרובנו באמתך ולמדנו כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום. הורני יהוה דרך חקוד ואצרנה עקב. הורני יהוה דרכך אחלקך באמתך יחד לבכי ליראה שמך":

תתשלו

(קלח)

רבנו של עולם, שומר עמו ישראל לעד, שמרנו והצילנו שלא נהיה נמשכים כלל אחרי נגונים של יללה ועצבות שמומרין הרשעים ברכ העתים, שדרך העולם להמשך אחריהן מאד, רחם עלינו ושמרנו והצילנו מהם, כי אתה יודע כמה וכמה קלקולים ופגמים הם גורמים עלינו ושמרנו מהם, וכמה הם מויקים לישראל הבשרים רחמנא לצלן. רחם עלינו בכח וזכות הצדיקים האמתיים, והיה בעזרנו ושמרנו בכל את שנוכה להנצל מהם. ובנו לשמח נפשנו תמיד בקדשה ובטהרה בנגונים וזמירות של שמחה ומשיבים את הלב אליך ולעבודתך ולתורתך ולצדיקך פאמת, ועזרנו בכח הצדיקים האמתיים שנוכה להעלות כל אלו הנגונים של הרשעים עלינו קדשת שבת, שתתן לנו כח להעלותם ולהפכם לשמחה בשנומר אותם בשבת קדש, וזכות השבת קדש יגן עלינו שלא יהיה להם שום כח להמשיך עצבות ונגון ואנחה חסדשלום, רק אדרבא נוכה לבררם ולהעלותם ולהפכם מיגון ואנחה לששון ולשמחה, ונתקרב אליך ונתיה נמשכים אחריך, ונשיש בגבור לרוץ ארח לילך בדרךך ולעסוק בתורתך ולקדם מצותך, ולהתדבק ולהתקשר אליך ולצדיקך האמתיים באמת ובאמונה בקשר אמיץ וחזק לעולמי עד ולנצח נצחים:

תתשלו

(קלח)

מלא רחמים, שמחת ישראל, רחם עלינו, ושמרנו והצילנו תמיד בכל עת מכל מיני עצבות ומכל הדברים המביאים וממשיכים לידי עצבות ונגון ואנחה חסדשלום. ובנו ברחמיך וסבב סבות למזכה באפן שיתיה נמשך עלינו ששון ושמחה עז וחדנה תמיד, כי בשם קדשך הגדול הגבור והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך. ובפרט בשבתות וימים טובים תובנו ברכ המלתך וחינוכותיך וחסדיך הגדולים לשמח פהם תמיד בשמחה גדולה ובחדנה רבה ביותר, בראוי לגיל ולשוש פנים קדושים פאלה. "אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי. אשמחה ואעלצה בך אומרה שמך עליון". ואזכה להרבות בזמירות ושירות ותשבחות בשבתות וימים טובים בשמחה וחדנה גדולה בקול ששון ושמחה בנגונים של חדנה וצהלה בלי שום אחיות עצבות ודאגה ומרה שחורה כלל. שבענו מטובך ושמח נפשנו בישועתך ומחר לפני לעבדך באמת ויקדם בנו בכל אחר מישראל מקרא שבתוב: "ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו.

אֲשִׁירָה לַיהוָה כְּחַיֵּי אֲמוֹרָה לֵאלֹהֵי בְּעוֹדֵי, יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּיהְנוּה. יְהִי
לְרַצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְנוֹאֲלֵי, אֲמֵן סְלָה:

(ב:)

נז

רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְזַכְּנוּ שְׂאִיר הָאֵמֶת בְּרַבּוּעַ הַדְּבֹר, בְּאַרְבַּעַת חֲלָקֵי הַדְּבֹר, עַד
שְׁנוּבָה לְדְבֹר שְׁלֹם דְּקַדְשָׁה בְּאֵמֶת, וְנוֹבָה לְשִׁלְמוֹת לְשׁוֹן הַקְּדָשׁ הַמְּקַשֵּׁר לְשַׁבַּת,
לְדְבֹר אֵמֶת שְׁבָלוֹל בּוֹ בְּרָכָה וְקַדְשָׁה, וְתַבְטִיל וְתַכְנִיעַ וְתַשְׁפֵּר "לְשׁוֹן עֲלָגִים" שֶׁהוּא
לְשׁוֹנוֹת הָעֵבֹרִים, שֶׁלֹּא יְהִיָּה לָהֶם שׁוֹם שְׁלִיטָה וְאַחִיזָה בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִלְמְדוּ לְשׁוֹנֵם
כָּלֵל, רַק נוֹבָה אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְדְבֹר הַשְּׁלֵם בְּאֵמֶת שֶׁהוּא שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקְּדָשׁ,
עַד שְׁנוּבָה לְהַמְשִׁיךְ הַקְּדָשָׁה וְהַשְׁמָחָה שֶׁל שַׁבַּת לְשִׁשַּׁת יָמֵי הַחֹל, וְנוֹבָה לְשַׁמַּח תְּמִיד
גַּם בְּיָמֵי הַחֹל לְשְׁמֹךְ וְלַעֲבוֹדָתְךָ:

(ב:)

נח

וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו וְתוֹכְנוּ לְקַבֵּל שַׁבַּת בְּקַדְשָׁה גְדוּלָּה וּבְחִדּוּת רַבָּה וְעֲצוּמָה וּבְשְׁמָחָה
גְדוּלָּה וּבְכָל מִזֵּב, וְלֹא יַעֲלֶה עַל לִבְנוּ בְּשַׁבַּת קְדָשׁ שׁוֹם דְּאֵנָה וְעֲצָבוֹת, וְלֹא
שׁוֹם צַעַר, וְתִסִּיר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה. בְּרַצוֹנְךָ הֵנִיחַ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁלֹּא תִהְיֶה צָרָה וְיְגוֹן
וְאַנְחָה בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ, וְנוֹבָה לְשַׁמַּח מְאֹד בְּכָל שַׁבַּת וְשַׁבַּת בְּשְׁמָחָה אִמְתִּיית בְּגִילָה בְּרַבָּה
בְּרִיצָה בְּחִדּוּת רַבָּה בְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב. וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹכְנוּ לְהַמְשִׁיךְ הַקְּדָשָׁה שֶׁל שַׁבַּת לְשִׁשַּׁת
יָמֵי הַחֹל, עַד שְׁנוּבָה גַּם בְּיָמֵי הַחֹל לְהִיּוֹת בְּשְׁמָחָה תְּמִיד, נְגִילָה וּבְשְׁמָחָה כְּךָ תְּמִיד,
וְנוֹבָה לַעֲשׂוֹת כָּל הַמִּצְוֹת גַּם בְּיָמֵי הַחֹל בְּשְׁמָחָה גְדוּלָּה וּבְחִדּוּת רַבָּה וְלְהִיּוֹת אִךְ שְׁמַח
תְּמִיד, נְגִילָה וּבְשְׁמָחָה בִּישׁוּעַתְךָ סְלָה, וְנוֹבָה לְקַנֵּם תְּמִיד מִקְרָא שַׁבַּת טוֹב: "עֲבַדוּ אֶת יְהוָה
בְּשְׁמָחָה בּוֹאוּ לְפָנָיו בְּרִנְנָה. דַּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עֲשֵׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְצֵאן
מִרְעִיתוֹ":

(ב:)

נח

וְתַעֲזָרְנוּ תְּמִיד בְּכָל עֵת לְהַמְשִׁיךְ הַשְׁמָחָה שֶׁל שַׁבַּת לְשִׁשַּׁת יָמֵי הַחֹל, עַד שְׁנוּבָה
שִׁיתְנַלָּה אַחְדוֹת הַפְּשׁוּט בְּעוֹלָם, וְיִדְעוּ וַיֵּאֱמִינוּ כֹּל שְׁכָל הַפְּעֻלוֹת מְשִׁתְּנוֹת
נִמְשָׁכִין מֵאַחַד הַפְּשׁוּט יִתְבָּרֵךְ וְיִתְעַלֶּה לְעַד וּלְגִזְחַ נְצִחִים, וְיִדְעוּ כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּנוּ,
וְיִבִּין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יִצְרָתָנוּ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָח בְּאִפּוֹ, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֹךְ
וּמְלַכּוֹתָנוּ כָּל מְשִׁלָּה, וְיִתְנַלָּה אַחְדוֹתֶךָ הַפְּשׁוּט לְכָל בְּאֵי עוֹלָם עַל-יְדֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
בְּחִרְתָּ גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ, מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, כִּי אַתָּה אֶחָד וְשְׁמֹךְ אֶחָד וּמִי
בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ, עַד שִׁיתְנַלָּה אַחְדוֹת הַפְּשׁוּט גַּם לְמַעַלָּה בְּכָל הַעוֹלָמוֹת

על־ידי התגלות אהדות הפשוט מתוך הפעלות משתנות למטה בעולם הזה על־ידי עמך ישראל הקדוש, ותבטל כל מיני מחלקת מן העולם ותמשיך שלום גדול בעולם:

רלו

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרני ברחמיך הרבים, ותנבני לקבל שבת קדש בשמחה וחדוה גדולה, בנילה רנה דיצה וחדוה. ותשמרני ותצילני שלא יעלה על לבי שום עצבות ומרה שחורה ולא שום יגון ואנחה ולא שום דאגה ביום שבת קדש, רק אזכה לשמח בכל עז ביום שבת קדש, בכל לבבי ובכל נפשי ובכל מאדי, בשמחה שאין לה קץ ותכלית, בראוי באמת לשמח ביום שבת קדש, ביום קדוש ונורא בזה, שנתעורר עז וחדוה ושמחה רבה ועצומה בלי שעור בכל העולמות בלבם, וכמו שמוכא בזהר הקדוש ובשאר ספרים מרבינו עצם השמחה וחדוה של שבת קדש:

רלז

רבנו של עולם, מה אמר ומה אדבר, בכל מה שאני מתחיל להתפלל ולהתחנן עליו, ודעתי גם ודעתי במה אני רחוק מזה, וכפי גדל מעלת המצוה והמדה הקדושה, וכפי גדל תועלתה לכל הדברים שבקדשה, בן עצם רחוקי מזה בתכלית הרחוק, ובפרט משמחה בשבת קדש, אשר במעט בזה תולה הכל והוא עקר התקרבות אליך. אכל אתה יודע רבוי המניעות על זה וגדל ההתנברות שמתנבדין ומתנבדין בכל פעם למנע אותי חס־ושלום משמחה של שבת. חמל עלי אבי שבשמים, אבי אב הרחמן, ושמחני בישועתך תמיד ועזרני והושיעני ונבני לשמח מאד בשמחה גדולה בכל שבת ושבת, חק ולא יעבר, שאזכה להיות כל היום בלו בשמחה מבואז ועד צאתו, עד שאזכה להמשיך השמחה של שבת על ששת ימי החל, עד שאזכה להיות בשמחה תמיד גם בימי החל בשמחה אמתיית, וראו עיני וישמח לבי ותגל נפשי בישועתך באמת. ותנבני על־ידי השמחה של שבת להרים היראה אל הדעת הקדוש, ואזכה ליראה שלמה מפניך בדעת שלם בלי כסילות בלל:

רלח

רבנו של עולם איום ונורא, עזרני והושיעני ונבני מהרה ליראת הרוממות, ליראה קדושה עם דעת הנמשך משמחה של שבת קדש. מלא רחמים, גואל ומושיע, פודה ומציל, פדני וצילני, והוציאני מעבדות לחרות משעבוד לגאולה, ונבני לשמחה של שבת קדש, שאזכה ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, לקבל שבתות מתוך רב שמחה ומתוך עשר וכבוד ומתוך מעוט עונות. עזרני שאזכה לכבוד את השבת בכל עז ותעצומות, בכל מיני שמחה וחדוה, ואזכה להרבות בתענוגי שבת בכל מיני תענוגים,

הן להרבות במיני מאכלים ומעדנים ומשקות טובים, הן כבגדי כבוד, להשתדל לזכות לבגדים נאים לכבוד שבת קדש, והעקר שתרחם עלי ותעזרני ותושיעני לזכות לשמח בכל לב בשבת קדש בשמחה וחדוה גדולה באמת, עד שאזכה על-ידי השמחה לצאת מעבדות לחרות משעבוד לנאלה, עד שאזכה על-ידי השמחה והחרות של שבת, להשלים ולהגדיל דעתי בתכלית הגדלות והשלמות בראונך הטוב באמת, ועל-ידי-זה אזכה ליראה שלמה שתהיה היראה עם דעת בלי שום סבלות כלל, ותעזרני ותושיעני לחרים ולהגביה על-ידי הדעת הקדוש את כל היראות הנפולות אליך לבד תתברך, שלא יהיה לי שום יראה נפולת, שלא אפחד ולא אתירא משום בריאה שבעולם, לא משום שר ואדון, ולא משום אדם, ולא משום חיה רעה ולסטים, ולא משום דבר שבעולם, רק מורך לבד אירא ואפחד באמת, ותהיה יראתך על פני לבלתי אחמא:

(ג:)

רמ

רבנו של עולם מלא רחמים, טוב ומטיב לכל, ובני למעם טעם ענג שבת באמת, ובני לשמחה וחרות של שבת קדש ולבטל כל השעבוד של ימי החול, ולגשב דעתי בשלמות בלי שום בלבול הדעת כלל, ולא יעלה על דעתי ומחשבותי בשבת קדש שום מחשבה באיזה עסק ומלאכה ומשא ומתן, ולא שום דאגה ומרדא כלל, רק יהיה בעיני באלו כל מלאכותי עשויה ואזכה באמת למנוחה וענג ושמחה של שבת קדש, מנוחת אהבה ונדבה, מנוחת אמת ואמונה, מנוחת שלום ושלוח והשקט ובטח, מנוחה שלמה שאתה רוצה בה. "שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא". שמחני ברחמיך הרבים תמיד, ובפרט בשבתות וימים טובים "תשמיעני ששון ושמחה, תגלגלה עצמות דביתך", כי אין מי שיוכל לשמח את נפשי, כי אם אתה לבד, בחסדך העצום לבד, ברחמיך הגנוזים לבד, בזכות וכח הצדיקים האמתיים שהם שבת דבלהו יומי. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך, שבענו מטובך ושמח נפשנו בישועתך, ומחר לבנו לעבדך באמת, והנחילנו יתוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך, וינחונו בו כל ישראל מקדשי שמך. "תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימיך נצח. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לפי לפניך יהוה צורי וגואלי":

(כח:)

שכנ

ותעזרני ותושיעני לקבל שבתות פראוי, בשמחה וחדוה גדולה ובדבקות נפלא בראונך הטוב, עד שנוכה על-ידי-זה לדעת ולהשיג תכלית מעשי שמים וארץ גם בזה העולם, לדעת ולהביר אותך באמת על-ידי כל הדברים שבעולם, בראונך וברצון וראיך האמתיים, עדי נזכה ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים. מלא רחמים, יהוה, פקח

עינינו ונראה ונכין ונשכיל האמת לאמתו, איך להתנהג עתה, באפן שנובה לברקש ולמצא מנהיג אמתי בזה שיביאנו בחיינו לתכלית האמת, כי אין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים, "אנחנו החמר ואתה יוצרנו ומעשה ידך בלנו. עליך יעוב חלכת יתום אתה חייב עוזר". כי אתה לבד יודע צפון לבנו ואיך לעורנו עתה בכל הענינים, ובפרט בענין זה אשר בו תלוי הכל, שנובה למצא המנהיג האמתי שהוא בבחינת משה רבנו, שיוכל להביאנו לתכלית האמתי והנצחי מהרה בחיינו, והטוב בעיניך עשה עמנו, כי אנו משליכים כל יחבנו עליך. "ואני תמיד איהל, עד ישקוף וירא יהוה משמים", וישוב אלינו וירחמנו, וכאב את בן ירצנו, ויחזור לנו העטרה לישנתה, ויתן לנו רועה בלבו, ויקנם מהרה מקרא שפתינו: "ונתתי לכם רועים בלבי ורעו אתכם דעה והשכל". ותמחר ותחיש לנאלנו ותביא לנו את משיח צדקנו, ויקנם מהרה: "והקמתי עליהם רעה אחר ורעה אתהן את עבדי דויד הוא ירעה אותם והוא יהיה להן לרעה, ואני יהוה אלהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם, אני יהוה דברתי". ונאמר: "ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אותם מכל מושבתיים אשר חטאו בהם ומהרתו אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים. ועבדי דוד מלך עליהם ורעה אחר יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותם. יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה":

(ל:)

טס

ונבנו לקבל שבתות מתוך רב שמחה, ונובה לענג את השבת בכל עו, ולשמח בכל שבת ושבת בשמחה גדולה באמת. ותעורנו ברחמיך שנובה להמשיך עלינו על ידי קדשת שבת קדש, את קדשת המחין של הראש בית שהוא שבת דבלחו יומא ועל ידי זה נובה לשוב אליך באמת, ולהכלל בשמך הגדול המשתף בשמנו, ולתקן כל הפגמים שפגמנו בשמך הגדול:

(מ:)

טסח

ותנבנו לקדשת שבת קדש, ותבטל מאתנו כל עובדין דחל, שלא נצטרך לעסק בשום מלאכה ועסק, רק נעסוק תמיד בתורה ותפלה ועבודת יהוה באמת, ונהיה בלנו בני חורין באמת. מלא רחמים, אתה נתת לנו מתנה טובה הזאת שהיתה בבית גגויד ושבת שמחה, אתה יודע גדל מעלת יקרת קדשת שבת קדש, המתנה ומקנים כל העולמות, ואתה יודע כמה אני רחוק מהקדשה והשמחה של שבת. אנא אדון יחיד, טוב ומטיב לכל, "גדול העצה ורב העלילה", עזרני והושיעני ולמדני וחורני באפן שאזכה תמיד לשמחה של שבת באמת, שאזכה לשמח מאד בכל שבת ושבת בשמחת שבת באמת,

הטעמינו נא טעם שבת קדש, כי אתה טוב ומטיב לכל. רצה ותחליצנו יהוה אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה, כי [הוא] יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה במצות רצונך. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך, שבענו מטובך ושמחנו בישועתך, ומהר לבנו לעבדך באמת, ותנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך. ובני לשמח בכל שבת ושבת פשמחה גדולה וצדומה, עד שאזכה לחמשיך השמחה של שבת לששת ימי החל ואזכה לזכור את השבת קדש תמיד, כמו שכתוב: "זכור את יום השבת לקדשו", ולחמשיך עלי קדשת שבת תמיד בכל ששת ימי החל, שיהיו כל ימי החל קדושים ומהורים בקדשת שבת קדש, ועל ידי קדשת שבת נזכה לקבל כל הברכות ממקור הברכות:

חסט
 ותנחנו ברכות קדשת שבת שנוזח להגיע מהרה אל התכלית האמתית, להשיג באמת 'תכלית הידיעה שלא גרע', שנבין ונשפיל באמת שרחוק ממנו החכמה, כמו שכתוב: "אמרת אהבמה, והיא רחוקה ממני", ונזכה להכליל בכחינת מקומו של עולם שהוא התכלית הנה המקור את כל העולם שנברא בחכמה:

ב*
 רבנו של עולם, ובנו לקבל עלינו על מלכות שמים שלמה ולידך בדרךך המובנים אשר חורית לנו בתורתך הקדושה ותתמיכה על ידי חכמיך הקדושים וכוונם לברכה. רבנו של עולם, אתה ידעת כמה קשה וכבד עלינו לילך בדרך השם ותפדה, וכל זה מחמת הקליפות וסטרין אחרנין אשר עקר אחיותם ושליטתם בכחינת הרגליו, ועקר שליטתם הוא רק בימי החל, אבל בשנכנסם קדשת שבת קדש או נכניעין ונתבטליו, ואין להם שום שליטה כלל, על כן חוס וחמול נא עלינו ונזכנו לקבל קדשת שבת קדש בשלמות, עד שעל ידי זה יהיה נחזור לנו כח החליכה ונזכה לילך בדרך השם ותפדה בשלמות, ונזכה על ידי קדשת שבת לדרך עצמנו למדת האמת המאיר בשבת קדש, כמו שאמרו רבותינו וכוונם לברכה: אפילו עם הארץ ירא לשקר בשבת. ונזכה שמדה זו של אמת יהיה סעד לנו לתמכנו עד שנוזח לילך בדרך השם ותפדה בשלמות ורגלנו לא תמער לעולם. ותזכנו להרבות בצדקה לעניים הגונים ועל ידי זה נתן כח ואמץ לרגלי הקדשה ויקים מקרא שכתוב: צדק לפניך יהוה וישם לדרך פעמיו. ותזכנו לצדקה של שבת. ונזכה לפזר הרבה לצדקה של שבת, תאיר בכחינת אור השמש העתידה להתחדש לעתיד לבא כמו שכתוב: והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים. ויקים בנו מקרא שכתוב: וזרח לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא

בכנפייה. ועל ידי כל זה יתתקנו רגלי הקדשה ויקבלו פח גדול עד שנופה לילך בדרך השם יתברך בשלמות לעולם, ויקים בנו מקרא שבתוב: אם תשיב משפת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד וכבודו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר. אז תתענג על יהוה והרבבתיך על פמתי ארץ והאבלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר:

יטז*

רבנו של עולם, ובנו לקבל קדשת שבת פראוי, ואזכה לקיים מצות אכילת שלש סעודות בכל שבת ושבת, ולקיים מצות עונג שבת פראוי, לאכל ולשתות ולהרבות בתענוגים לכבוד שבת, כי אתה יודע גדל מעלת יקרת קדשת אכילת שבת, ותזבני לקיים בשלמות מה שכתוב לענין אכילת שבת: אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאחו פשרה, אשר מזה למדו רבותינו וזכרונם לברכה שחייב אדם לאכל שלש סעודות בשבת כי תלתא היום פתיבי. ותזבני לאכל הסעודות של שבת בקדשה גדולה, ואבון בכל סעודה וסעודה שאין אני אוכל עכשיו בשביל תענוגי חגוה, או כמו שאני אוכל בששת ימי החל שאז דרך האדם לאכל שלא לשם מצוה, כי הם סעודות הרשות רק שהוא אוכל למלאות רעבונו, ולפעמים אוכל בשביל שהוא רעב מאתמול, ולפעמים בשביל שלא יהיה רעב למחר, אבל בשבת אזה לבון בכל סעודה שאני אוכל רק בשביל כבוד היום בשביל כבוד שבת, שזה בחינת "אכלוהו היום כי שבת היום ליהוה". ועל ידי זה לא יהיה לימי החל שום אחיזה ושלילה בקדשת האכילה של שבת, מאחר שאני אוכל רק לכבוד שבת לקיים מצות סעודת שבת, ולא בשביל שלא אהיה רעב בימי החל, ואזכה להרבות במאכלים ומשקאות טובים לכבוד שבת, ואדע ואאמין באמונה שלמה כי אכילת שבת הוא ענין אחר לגמרי מאכילת ימי החל, ואין להחיצונים שום אחיזה כלל באכילת שבת, כי אכילת שבת היא בלה אלקות בלה קדש, באשר הודעת לנו על ידי חכמיך הקדושים וזכרונם לברכה. ואזכה להמשיך קדשה מקדשת אכילת שבת גם על אכילת ימי החל, וכמו שאמרו רבותינו וזכרונם לברכה על שמאי הזקן, שהיה אוכל כל ימיו לכבוד שבת, ואזכה לאחוז גם במדתו של הלל הזקן, שהיה אומר ברוך אדני יום יום. ולא אחשב ולא אדאג מיום לחברו כלל, ותזבני להרגיש בלבי באמת נועם קדשת שבת, וקדשת הנפש יתירה שבאה להאדם בכל שבת, ותקף בכניסת שבת אזה לקבל הנפש יתירה של שבת, ולהרגיש בלבי נועם קדשתה, עד שתקף אתחיל להתענג ולהצמער על אבדת הנפש יתירה במוצאי שבת שזה בחינת "ביון ששבת וי אבדה נפש". ואזכה על ידי זה לקשר עצמי כל כך לקדשת שבת ולקדשת הנפש יתירה שבא בשבת,

עד אשר גם בימי החל יהיה נשאר אצלי רשימה גדולה מקדשתה, ועל ידי זה אובה בכל ימי החל גם כן לעבוד אותך באמת, ולהמשיך עלי קדשת שבת בכל פעם, ולהתנגע ולהתנגע מאד לקבל קדשת שבת הבא בתוספת הארה וקדשה יתירה, עד שאובה על-ידי זה באמת לקבל כל שבת ושבת בתוספות קדשה והארה עצומה ביותר, ולקבל בכל שבת ושבת תוספות נפש רוח ונשמה יתירה במדרגה גדולה ביותר, ותובני להתקרב לצדיקי אמת שהם גם כן בחינת שבת, כמו שאמרו רבותינו וכוונם לברכה. ואובה להרגיש נועם קדשתם, עד אשר בכל עת יעלה בלבי צער גדול ונגעונים גדולים על פרידתי מהם, אחר הסתלקותם לאורך ימים ושנים, וכמו שהיה רגיל בפי החבריא של רבי שמעון בן יוחאי, לומר עליו: ווי לדרא בד תסתלק. ותובני לחשב מחשבות בזה ולהתקשר כל כך בחיים חיותם בנועם קדשתם, עד שאובה על-ידי זה לקבל מהם הארה גדולה ואמתית בכל פעם, כמוחי ולפי ובנפש רוח ונשמה שלי גם לאחר הסתלקותם, כי צדיקים גם במיתתם נקראו חיים, ואדרבא גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם. ותובני לשמוע תורה מפי צדיקי אמת, ואובה להרגיש באמת גדל נפלאות נוראות קדשת החדושי תורה שלהם, עד אשר לא אוכל להתאפק את עצמי מלשבח אותם בפניהם, ועל-ידי זה אובה שיגלו לי עוד חדושי תורה נפלאים ונוראים. וכן לענין קדשת שבת, אובה להרבות בשבחים ומירות של שבת בשמחה גדולה ובחשק נפלא ובנגעונים גדולים, עד שאובה על-ידי זה לקבל בכל פעם הארת נועם קדשת שבת ביותר, ויקנם כי מקרא שבתוב: אם תשיב משבת רגלך וכו'. וקראת לשבת ענג לקדוש יהנה מכבוד וכו'. אז תתענג על יהנה והרפכתך על פמתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהנה דבר.

***

רבותנו של עולם, אתה הודעתנו על-ידי חכמיך הקדושים כי שבת היא נקדה הפנימית וממנה יונקים כל הששה ימים שהם בחינת העגולים סביב הנקדה, על כן זכנו נא לקיים בכל עת מצות: זכור את יום השבת לקדשו. ודרשו רבותינו וכוונם לברכה, וזכרו מאחד בשבת. ואובה לזכור את קדשת שבת בכל עת גם בששת ימי המעשה, ולהשתוק ולהתנגע ולהתנגע עזובי עצמי בכל מה דאפשר לקבל קדשת שבת הבא עלינו למובה, ועל-ידי זה אובה לקבל חיות דקדשה מקדשת שבת גם בכל ששת ימי המעשה שהם העגולים סביב לנקדה הפנימית שהיא קדשת שבת, ולא אפית דעתי ולא אשבח לעולם את אור קדשת שבת, בכדי שעל-ידי זה אובה לחיות מדובק ומקושר ונכלל בתוך הקדושה לעולם, ולא אצא חסדו שלום מכלל העגולים אשר סביב לנקדה, ותובני

להתקרב לצדיקי אמת אשר הם גם בן בְּחִינַת קְדֻשַׁת שַׁבָּת, וְהֵם גַּם בֶּן בְּחִינַת נִקְדָּה
הַפְּנִימִית כִּי מֵהֶם יוֹנְקִים הַכֹּל חַיּוֹת דְּקִדְשָׁה. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יְדַעְתָּ בְּמַה הַפְּעַל
דְּבָר מִתְגַּבֵּר עָלֵינוּ לְמַנוּעַ אוֹתָנוּ מִלְּהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֱמֶת, עַד אֲשֶׁר עַל־יְדִיּוֹת נִזְדַּמְּן בְּמַה
פְּעָמִים שְׂאֵנוּ רוֹצִים וּמְכַיְנִים עֲצָמֵנוּ לְנִסּוֹעַ לְצַדִּיקֵי אֱמֶת, וְאַחַר כֵּן מִתְגַּבְּרִים עָלֵינוּ
הַמְּנִיעוֹת וְנִמְנָעִים אֲנִיחֵנוּ מִלְּנִסּוֹעַ אֲלֵהֶם. עַל כֵּן חוּם וְחִמּוּל עָלֵינוּ וְנִפְנּוּ לְשַׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת
וְלִילֵךְ וְלְנִסּוֹעַ וְלִהְתְּקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֱמֶת, וְאִפִּילוּ בְּעַת שְׂמִתְגַּבְּרִין עָלֵינוּ הַמְּנִיעוֹת וְאִין אֲנוּ
יְכוּלִים לְשַׁבֵּרם, תּוֹכְנוּ עַל כָּל פְּנִים לְבָלִי לְהַסִּיחַ דַּעְתָּנוּ לְגַמְרֵי חַס־וְשְׁלוֹם, אִפִּילוּ שְׁעָה
קְלָה מִלְּהַשְׁתַּוְּקָק וְלִהְתַּנְּעָנֵעַ לְזָבוֹת לְהִתְקַרְבוֹת הַצַּדִּיקִים וְלִדַּע בִּידִיעָה שְׁלֵמָה כִּי הֵם
חַיִּינוּ וְתִקְנַת יְשׁוּעָתָנוּ וּפְדוּת נַפְשָׁנוּ, וְנִזְכָּה לְחֹזֵק אֶת לְבַבְנוּ בְּהַתְחַזְּקוֹת גְּדוּל דְּקִדְשָׁה,
וְלִהְאָמִין בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה, כִּי אֶהְ-עַל־פִּי שְׁהַמְּנִיעוֹת מִשְׂתַּמְּחִין וּמִתְגַּבְּרִין בְּכָל פַּעַם כְּמוֹ
שְׂמִתְגַּבְּרִין וְאִין מְנִיחִים אוֹתָנוּ לְהִתְקַרֵּב לְנִקְדָּה הַפְּנִימִית, אֶהְ-עַל־פִּי כֵּן כָּל זְמַן שְׂאִין אֲנוּ
מִיֹּאשִׁין עֲצָמֵנוּ לְגַמְרֵי חַס וְשְׁלוֹם, רַק אֲדַרְבָּא אֲנוּ מִשְׂתַּוְּקָקִים וּמִתְנַעְנָעִים וּמְצַפִּים לִישׁוּעָה
בְּכָל עַת שְׂנִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוּשָׁה, אֲזִי אֲנִיחֵנוּ עַדִּין בְּוִדְאֵי בְּתוֹךְ הָעוֹלָם שֶׁסְּכִיב
לְנִקְדָּה, וְעַדִּין יֵשׁ לָנוּ תִקְוָה שְׂנִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב לְנִקְדָּה הַפְּנִימִית בְּהִתְקַרְבוֹת גְּמוּרָה, וְלִשְׁבֵּר
וְלִבְטָל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְלִילֵךְ וְלְנִסּוֹעַ וְלִהְתְּקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֱמֶת בְּהִתְקַרְבוֹת אֱמִיתִי בְּרֵאוּי וְהַגּוֹן
בְּאֱמֶת. וְתוֹכְנוּ לְשִׁמּוֹעַ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּכָל פַּעַם מִפִּי הַצַּדִּיקֵי אֱמֶת, וְנִזְכָּה שְׁכָּל אֶחָד מֵאוֹתָם
הַבָּאִים לְשִׁמּוֹעַ לֹא יִשְׁמַע רַק מִה שְׁצָרִיךְ לוֹ וְלֹא יוֹתֵר, וְתִתֵּן כַּח לְצַדִּיקֵי אֱמֶת שְׂיִהְיוּ
יְכוּלִים לְשַׁקּוֹל בְּפִלְס דְּבַרְיָהֶם, בְּאִפְּן שְׁלֹא יִשְׁמַע כָּל אֶחָד מִהַשּׁוֹמְעִים כִּי אִם מִה שְׁצָרִיךְ
לוֹ וְלֹא יוֹתֵר, בְּאִפְּן שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוּם יְנִיקָה לְהַקְלִיפוֹת חַס־וְשְׁלוֹם מִהַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וְתַעֲזְרֵנוּ
שְׁלֹא יִהְיֶה כַּח לְהַקְלִיפוֹת הַנִּבְרָאִים עַל־יְדֵי עֲבָרוֹת חַס־וְשְׁלוֹם לְבַלְבֵּל בְּשַׁעַת אֲמִירַת
הַתוֹרָה שֶׁל הַצַּדִּיקֵי אֱמֶת עַל־יְדֵי הַדּוֹחֵק הַגְּדוּל שְׁעוֹשִׂים אוֹ, כְּמוֹ שְׂאִמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכָרונֵם
לְבִרְכָּה: הַאי דוֹחֵק דְּבִלְא, מְנִיחוּ. וְתַעֲזְרֵנוּ שְׁלֹא לְדַחֵק עֲצָמֵנוּ בְּיוֹתֵר בְּשַׁעַת אֲמִירַת
הַתוֹרָה בְּכָרִי שְׁלֹא לְגַרוֹם חַס־וְשְׁלוֹם עַל־יְדִיּוֹת אִיזוּה בְּלָבוּל הַדַּעַת לְצַדִּיקֵי אֱמֶת, רַק כָּל
אֶחָד יַעֲמוּד עַל מְקוֹמוֹ, וְלֹא יִשְׁמַע מִהַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שֶׁל הַצַּדִּיק רַק מִה שְׁצָרִיךְ לוֹ וְלֹא
יוֹתֵר. וְתִתֵּן כָּל הַצַּדִּיקֵי אֱמֶת שְׁבִשַׁעַת אֲמִירַת תוֹרָתָם וְדַבְּרוּ מִישׁוּעַת יִשְׂרָאֵל, בְּכָרִי
שְׁעַל־יְדֵי זֶה תִבְרַח גַּם הַקְלִיפָה הַדַּקָּה שְׂיֵשׁ לָהּ כַּח לִינֵק אִפִּילוּ מְנוּפֵּה הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה
בְּעֲצָמָם אִפִּילוּ אִם אִין בְּהֵם בְּחִינַת מוֹתְרוֹת, וְתוֹכְנוּ לַעֲמוּד בְּאִימָה וְיִרְאַה גְּדוּלָה בְּשַׁעַת
שְׂנִזְכָּה לְשִׁמּוֹעַ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה מִפִּי הַצַּדִּיקֵי אֱמֶת, כִּי כְּבָר הוֹדַעְתָּ לָנוּ שְׂגַם הַצַּדִּיק בְּעֲצָמוֹ
יֵשׁ לוֹ אִימָה גְּדוּלָה בְּשַׁעַת שְׂאוּמֵר תוֹרָה, וּיְקַיֵּם בְּנוּ מִקְרָא שְׁכַתּוּב: תְּקַם לַעֲבָדְךָ אִמְרַתְךָ

אשר ליראתך. ונאמר: סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם. אמן בן יהי רצון.

***

רבונו של עולם, אתה הודעתנו גדל מעלת וקדשת שבת, ושעלידי שמקבלין שבת בכבוד ובקדשה פראוי עלידידיה זוכים לעינים פקוחות לראות שפלות עצמו ורוקמות השם ותפודה, על בן חום וחמול עלינו וזכנו לקבל קדשת שבת קודש בשלמות, והצילנו מכל מיני חלול שבת רחמנא לצלן, וזכנו להיות באמת בכלל שומרי שבת מחללו, שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: כל השומר שבת כהלכתו, אפילו עובד עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו. ונופה עלידי קדשת שבת לענוה ושפלות אמתו ולבטל מאתנו מדת הנאנה והנסות בתכלית הפטול, ועלידידיה נזכה לבער ולבטל כל מיני פירות ועבודה זרה ופגמי אמונה, ותזכנו להאמין בך באמונה שלמה עד שעלידידיה יהיו נמתקין כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, ויתתקן ויתמלא פגימת הלכנה ויהיה נעשה יחוד שלם בין שם הנו"ה ושם אלקים, ויכנס מקרא שבתוב: יהיה יהוה למלך על כל הארץ כיום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד. ותמשיך עלינו הארה שלמה ואמתית מבחינת עולם הבא, שאז שמך הגדול הנו"ה ותפודה נקרא בכתיבתו כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה.

***

וזכנו לקבל קדשת שבת בשלמות, ועלידידיה יהיו נפתחין לנו שערי בינה שנוכל להתבונן עצמנו בגדל רוקמותך ותפארתך ולהכיר היטב כל אחד את מקומו השפל והנמוך, ולבלי להיות חסדושלוס מעושי מעשה ומרי ומכשף שך בפגחם, רק אדרבא נתבונן בעצמנו היטב היכן אנחנו עומדים בשפל המדרגה פואת, ואיך שבאמת הית ראוי לנו לעמוד במדרגה עליונה מאד פראוי לאיש הישראלי, כי לכך נוצרנו ואתה בחרתנו מכל העמים וכו', ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת, ועשית עמנו חסדים רבים ונסים ונפלאות גדולות בכל עת ובכל שעה, ואנחנו בגדל סבלות דעתנו נמשכנו אחר עצת יצרנו הרע עד שבאנו לשפלות ופחיתות פנה, ותפתח לנו את עיני השכל פוכות קדשת שבת, עד שנופה לראות בעינא פקוחא ממש בעיני השכל רוקמות גדולתך ותפארתך ועומק שפלותנו ופחיתותנו, עד שנופה עלידידיה לענוה ושפלות אמתו, להחזיק כל אחד את עצמו למטה ממדרגתו, ועל כל פנים יהיה כל אחד מכיר את מקומו ולבלי להמעות את עצמו ולהתפאר ולהתנאות חסדושלוס, ועלידידיה נזכה ליראה את שמך הגדול באמת ולהיות מלאים אימה ופחד מלפניך בכל עת ובכל שעה,

ותנבני להאמין בך באמונה שלמה, עד שנוכח על-ידי-זה לבנין ירושלים ולקבוץ גלויות באמת, ויגנם בנו מקרא שכתוב: בונה ירושלים יהוה נדחי ישראל יבנם, אמן בן יהי רצון.

קכג
 ותעורני לחור בתשובה שלמה לפניך באמת, ולא אצא מן העולם הזה עד שאשוב מעיונותי, ואתקן את כל אשר פגמתי נגדך במחשבה דבור ומעשה, ותהנה בעורנו שנוכח להמשיך עלינו הארת התשובה השלמה משרשה שהוא ראש חדש, באשר גלית לנו על-ידי צדיקך האמתיים, ונוכח לקבל ראשי חדשים בקדשה גדולה ונוכח להמשיך עלינו שרש התשובה בכל שנים-עשר ראשי חדשים, אשר נתת לעמך ישראל זמן בפרה לכל תולדותם, באפן שנוכח לשוב אליך בתשובה שלמה באמת:

כא*
 ראשי חדשים לעמך נתת, זמן בפרה לכל תולדותם. רבנו של עולם, זכני בתוך כלל ישראל לגדל את כל בנינו לתורה ולחופה ולמעשים טובים, והצילנו מעתה מפל מיני צער גדול פנים חסד-ושלום, ותמשיך מעתה עלינו ועל כל יוצאי חלצינו חיים טובים וארוכים. רבנו של עולם, אתה הודעת לנו כי מיתת הבנים בשנים קטנים, רחמנא לצלן, זה נמשך מסוד פגימת הלכנה שמושם נמשך פחינת "מארת חסר ואו", שהוא אספרה לרכי חסד-ושלום, ואתה הודעת לנו גם כן, שבראש חדש, שאוי מתחלת הלכנה להתמלאות ולהתקן, ואוי זמן בפרה לכל תולדותם, כי אז נמשך בפרה וסליחה והמתקה על כל תולדותם של ישראל שיהיה נמשך עליהם חיים טובים וארוכים, על בן חום וחמול נא עלינו ונבנו לקבל קדשת ראשי חדשים בראוי. ויהי רצון מלפניך, שתעלנו בשמחה לארצנו ותמנענו בגבולנו, ושם נעשה לפניך קרפנות חובותינו תמידין בסדרם ומוספים כהלכתם, ואת מוספי ראשי חדשים נעשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך, כמו שכתבת עלינו בתורתך על-ידי משה עבדך מפי כבודך באמור: "ובראשי חדשיכם תקריבו עליה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד בכשים בני שנה שבעה

תְּמִימִים", וּמִנְחָתָם וכו'. כִּי בְעַמְדָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּחֶרֶת מִכָּל הָאֲמוֹת וְחָקֵי רְאִשֵׁי חֲדָשִׁים לָהֶם קִבְּעָתָּ. רִבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה הוֹדַעְתָּ לָנוּ שֶׁבְשֵׁעֲשׂוֹסָקִים בְּפָרְשַׁת הַקְּרָפְנוֹת נִחְשָׁב לְפָנֶיךָ כְּאִלּוֹ הַקְּרָבָנוּ כָּל הַקְּרָפְנוֹת בְּזִמְנָם וּבְמִקוֹמָם כְּהִלְכָתָם, עַל כֵּן יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁעַל־יְדֵי אֲמִירַת פָּרְשַׁת "וּבְרָאִשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם" בְּאִיּוֹה וּמִן שְׁנֵאמַר אוֹתָהּ הִפְרָשָׁה אֲפִילוֹ שֶׁלֹּא בְּרֵאשֵׁי חֲדָשׁ, יִהְיֶה נִחְשָׁב לְפָנֶיךָ כְּאִלּוֹ הַקְּרָבָנוּ קְרָבָן רֵאשֵׁי חֲדָשׁ בְּזִמְנוֹ, וְתִמְשִׁיךְ עַל־יְדֵי־וְהָ פְחִינַת תַּקּוּן וּמְלוֹי הַלְבָּנָה, וְעַל־יְדֵי־וְהָ יִהְיֶה נִמְשָׁךְ בְּפָרָה וּסְלִיחָה וְהַמְתַּקָּה עַל כָּל תּוֹלְדוֹתֶיךָ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שְׂיִזְכּוּ לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרוּכִים. וְתוֹבְנוּ לְקַנֵּם מִצְוֹת בְּרַבַּת קְדוּשָׁה לְבָנָה בְּכָל חֲדָשׁ בְּזִמְנוֹ. וְיְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, לְמַלְאֵת פְּגִימַת הַלְבָּנָה וְלֹא יִהְיֶה כָּה שׁוֹם מְעוֹט וְיִהְיֶה אוֹר הַלְבָּנָה כְּאוֹר הַחֲמָה כְּאוֹר שְׁבַעַת יְמֵי בְּרֵאשִׁית, כְּמוֹ שֶׁהִיָּתָה קִדְּם מְעוֹטָהּ, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר: אֵת שְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים, וְיִקְנִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: וּבְקִשׁוֹ אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דְּוִיד מֶלֶכְכֶּם, אָמֵן:

תרכט

(טז)

וְתוֹבְנֵי לְקִדְּשׁ עֲצָמֵי בְּיֹתֵר בְּשְׁנֵי הַחֲדָשִׁים הַקְּדוּשִׁים, שְׁהֵם שְׁנֵי רְאִשִׁים שֶׁל הַשָּׁנָה, שְׁהֵם נִסָּן וְתִשְׂרִי שְׁהֵם יְמֵי תְּשׁוּבָה, שְׁאֲזוּבָה בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְשׁוֹב בְּהֵם בְּתִשְׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִהְתַּקְדֵּשׁ בְּהֵם בְּקִדְּשָׁה יְתֵרָה וּבְשִׁמְחָה גְּדוּלָּה, וְאֲזוּבָה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵי קִדְּשָׁה גְּדוּלָּה וְתִשְׁוּבָה שְׁלֵמָה תְּמִיד מְשִׁנֵּי הַחֲדָשִׁים הָאֵלּוּ עַל כָּל הַשָּׁנָה בְּלָח. וְתוֹבְנֵי לְעוֹרֵר וּלְגַלּוֹת עֲשָׂרָה מִיְּנֵי נְגִינָה. וְאֲזוּבָה מִחֶרֶת לְסִדֵּר לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם תְּמִיד שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת הַרְבֵּה בְּקוֹל גִּילָה וְרִגְזָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ, בְּשִׁיר וְשִׁבַּח וְנִגּוֹן וְזִמְרָה וְעוֹ וְחֲדוּת, בְּכָל עֲשָׂרָה מִיְּנֵי נְגִינָה הַקְּדוּשִׁים, עַד שְׁנִזְבָּה שְׁיִתְעַר עַל יְדֵינוּ הַשִּׁיר שְׁיִתְעַר לְעֵתִיד, שֶׁהוּא שִׁיר פְּשׁוּטָה כְּפּוֹל מְשֻׁלָּשׁ מְרַבֵּעַ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב "הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם כְּלִיל הַתְּקִדְּשׁ חָג", וְיִקְנִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְשָׂרִים בְּחִלְלִים כָּל מַעֲיָנֵי בְּךָ". וְתוֹבְנֵי לִידַע וּלְהַשִּׁיג סוֹדוֹת הַקְּרָפְלוֹת הַקְּדוּשָׁה, עַד שְׁאֲזוּבָה לְהַשִּׁיג וּלְיַדַע אוֹרֵי־תֵא דְעֵתִיקָא סְתִימָאָה דְעֵתִידָא לְאַתְגְּלִיא לְעֵתִיד לְבֹא:

תתנח

(ע)

"מִשְׁכְּנֵי אַחֲרֵיךָ נְרוֹצָה". כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ הָעִירָה וְהַקִּיְצָה. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִלֵּךְ הַכְּבוֹד, אֲשֶׁר מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ, וּבְחֶסְדְּךָ הַגָּדוֹל נָתַתָּ לָנוּ צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים בְּכָל דוֹר וָדוֹר, אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שׁוֹבֵן אֲצִלָּם, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְפִּים הוֹדַעְתָּ לָנוּ כִּי אֵין דוֹר יְתוֹם, וְגַם בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ הַפְּלֵאת חֶסְדְּךָ עִמָּנוּ, וְנָתַתָּ לָנוּ צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים גְּדוֹלִים וְנוֹרְאִים, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שָׁמַם, אֲשֶׁר כָּל הַכְּבוֹד וְהַקְדוּשָׁה שׁוֹבֵן אֲצִלָּם, כִּי הֵם בְּחִינַת מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, אֲשֶׁר קָדְשֵׁת שְׂכִינַת אֱלֹהוּתְךָ נִמְשָׁךְ וְשׁוֹבֵן אֲצִלָּם תָּמִיד, כִּי הֵם עֲנוּיִם בְּאֵמַת שְׁמִשְׁמִימִים עֲצָמָם בְּעֶפֶר, אֲשֶׁר כָּל הַבְּרִיאָה עִם כָּל פְּרִמְיָהּ, הַכֹּל בְּאֲשֶׁר לִכְל עוֹמֵד עֲלֵיהֶם, וְהַכֹּל נִמְשָׁךְ מֵהֶם, כִּי הֵם צַדִּיקֵי יְסוּדֵי עוֹלָם שֶׁהֵם יְסוּד כָּל הַבְּרִיאָה, וְהַכֹּל צְרִיכִים לְמִשְׁךָ אֱלֹהִים לְקַבֵּל חַיּוֹת וְקִיּוּם מֵהֶם, כִּי עֲלֵיהֶם עוֹמֵד הַכֹּל, וְכָל יִשְׂרָאֵל בְּלֵם הֵם עֲנֻפִים מֵהֶם, וְנִמְשָׁכִים אֲלֵיהֶם וּמְקַבְּלִים כָּל חַיּוֹת וְהַשְׁפָּע מֵהֶם, כִּי הֵם מְחִינִין אֶת בְּלֵם, וַיֵּשׁ לָהֶם בַּח הַמוֹשֵׁךְ לְהַמְשִׁיךְ אֱלֹהוּת אֲצִלָּם, וְלַהֲמִשִּׁיךְ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם אֲצִלָּם, לְקַרְבָּם בְּלֵם אֱלֹהֵיךָ תִּתְפָּרֵךְ לְנִצְחָה:

תתנח

(ע)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהוָה אֱלֹהִים אֲמִת, אַתָּה יַדְעָתָ אֶת הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים הָאֵלֶּה שֵׁישׁ לָהֶם זֶה הַבַּח, אַתָּה יַדְעָתָ גְּדֻלָּתָם וּגְבוּרָתָם וְתַפְאֲרָתָם וְתַקְפָּם לְנִצְחָה, וְעֲצָם בָּחֵם שֵׁישׁ לָהֶם לְהַמְשִׁיךְ אֲלֵיהֶם וּלְתוֹרָתָם הַקְדוּשָׁה וּלְדַרְכֵיהֶם וְעֲצוֹתֵיהֶם הַנִּשְׁלָאוֹת, כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבְכַח מַזְכּוּת חַיּוֹ נִצְמָחִים עַל־יְדִיּוֹה לְנִצְחָה, כִּי תַקוּן כָּל הָעוֹלָמוֹת וְגֵאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה הַמְעַתְדָת לְבוֹא, הַכֹּל תְּלוּי בְּזוֹה, כִּי בִיאַת הַמְּשִׁיחַ תְּלוּי בְּקַרְבַּת הַצַּדִּיקִים. אַכְּל אַתָּה יַדְעָתָ, רְבוּנוּ דְעֵלְמָא כְּלָא, גְּדֹל עֲצָם וְרַבּוּי הַבַּחֹת הַמְּכַרִּיחִים, הַמְּרַחֲקִים בְּכָל הַבַּחֹת מְלַחְתְּקָרֵב לְצַדִּיקִים, כִּי הַבַּח הַמְּכַרִּיחַ מִתְנַגֵּב בְּכָל עֵת לְהַפְסִיק וּלְהַרְחִיק מִחַצְדִּיקִים:

תתם

(ע)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, "יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה", מְרוֹם וְקְדוֹשׁ, שׁוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בַּעַל מִלְחָמוֹת, אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת כָּל תַּקְוָה הַמִּלְחָמָה הַגְּדוֹלָה וְהַנּוֹרָאָה הַזֹּאת שֵׁישׁ בְּכָל עֵת בְּכָל דוֹר וָדוֹר, בֵּין בַּח הַמוֹשֵׁךְ שֶׁל צַדִּיקֵי אֲמִת, שֵׁישׁ לָהֶם בַּח לְהַמְשִׁיךְ כָּל הָעוֹלָם אֲצִלָּם לְקַרְבָּם לְהַבּוֹרָא וְתִפְרֹךְ שְׁמוֹ לְנִצְחָה, וּבֵין הַבַּח הַמְּכַרִּיחַ מִתְנַגֵּב בְּכָל עֵת נֶגֶד הַבַּח הַמוֹשֵׁךְ, לְהַפְסִיק וּלְהַרְחִיק מִחַצְדִּיקִים וּמִהַשֵּׁם יְתִפְרֹךְ, וּבְכַח וּבְכַח גִּפְשׁוֹת שְׁקָעוּ בַּמִּלְחָמָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר נִמְרְדוּ מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת עַל־יְדֵי הַבַּח הַמְּכַרִּיחַ הַמְּפַסֵּיק שֶׁהַרְחִיק מִן

הצדיקים האמתיים. ואנן יתמי דיתמי, מה נעשה ומה נפעל, מי ילחום בעדנו, להכניע ולשבר ולכטל כח המכריח בנגד כח המושך של הצדיקים:

תתסא

(ע)

רבונו של עולם, "יהוה עוזו וגבור, יהוה גבור מלחמה", עליך השלכנו את יהבנו, שאתה תלחום בעדנו, יהוה יריב את ריבנו, וילחם את לוחמינו, כי "אתה מרום לעולם יהוה", ולעולם ירד על העליונה. חום ותגנו ורחם עלינו, ועזרנו והושיענו בזכות הצדיקים האמתיים שיש להם כח המושך באמת, שיתגבר בהתנגדות גדול ונורא הכח המושך על הכח המכריח המפסיק, עד שיפיל ויתכטל הכח המכריח הרוצח להפסיק מהצדיקים ומהשם יתברך חס־ושלום, שהם כלל כל המניעות וההרחקות וההסתות והפתוים והספקות וכל מיני מחלקת וקשיות וכל התאוות ומדות רעות וכל מיני מניעות שפעולתם, שכלם נמשכים מכח המכריח הרוצח להפסיק מהצדיקים ומהשם יתברך, וכלם יפלו ויתכטלו בכטול גמור בנגד הכח המושך של הצדיקים האמתיים, עד אשר נזכה אנחנו וזרענו וכל זרע עמך בית ישראל וכל העולם בלו להיות נמשכים וברוכים תמיד אחרי צדיקי אמת, וישליכו בלם את אלילי כספם ואלילי זהבם וכל תאותם, וילכו וירצו אחרי צדיקים אמתיים, ונזכה בלנו להתקרב להצדיקים אמתיים בהתקרבות גדול, ולשמע תורתם הקדושה וללמד ספריהם הקדושים, ולקיים את כל דבריהם ועצותיהם ושיחותיהם הקדושות בשלמות באמת ובתמימות כרצונך וכרצונם הקדוש, עד אשר נזכה על־ידיה לשוב אליך בתשובה שלמה מהרה באמת ובלב שלם, "בשמחה ובטוב ללב מרב כל":

תתסב

(ע)

ותפנו לשבר ולכטל כל התאוות רעות וכל המדות רעות, ונזכה לכטל עצמנו לנמרי, עד אשר נזכה לענוה אמתית בבחינת עפר ממש, עד שנוזכה שיהיה לנו גם כן כח המושך, ונזכה להמשיך אלהותך וקדשך אלינו, ולהמשיך כל העולם בלו לאמונתך הקדושה ולצדיקיך האמתיים ולעבודתך ולתורתך הקדושה, אשר גלית לנו על־ידי משה נביאך, ועל־ידי כל צדיקי הדור האמתיים:

תתסג

(ע)

וזכנו ברחמיך הרבים לתן צדקה הרבה לעניים חנונים, ובפרט להצדיקים אמתיים ולבני הצדיקים, ועזרנו והושיענו שנוזכה לתן להם בכבוד גדול, ולהספיק להם כל צרכיהם בכבוד, ותצליח אותנו שנוזכה לתן כל הצדקות שלנו להצדיקים אמתיים שהם ענוים באמת בבחינת עפר, ועל־ידיה נזכה שנהצדקה שלנו תעשה פרות מיד, כמו שכתוב: "זרעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד", ותצמיח לנו על־ידי הצדקה כל טוב, שפע

מוכה וברכה ורחמים וחסים ושלוה, בני חיי ומזוני וכל טוב לנצח. וברחמיך הרבים תשמרנו ותצילנו שלא נפשל לעולם בעניים שאינם מהגונים, ותסבב ברחמיך באפן שלא יגיעו הצדקות שלנו לשום עני שאינו הגון, רק נזכה להרבות בצדקה לעניים הגונים ולצדיקים אמתיים. עזרנו למען שמך, חוסה עלינו פרב רחמיך, ונכנו לבוא לכל זה מהרה:

תתסד

(ע)

ועזרנו ונכנו לברח מן הכבוד בתכלית האמת, ותמשיך עלינו כבוד דקדשה למען שמך באמת, כבוד הנמשך מהצדיק האמת שיש לו כח המושך, אשר הוא מקים את המשכן תמיד, ואצלו שוכן כל הכבוד האמת דקדשה, אשר כל זקני ישראל וראשי ושוטרי ושופטי מקטן ועד גדול כלם מקבלים כל כבודם ונדלתם ממנו. זכנו לכבוד דקדשה כזה אשר על ידו יתגלה ויתגדל ויתקדש כבודך הגדול בעולם תמיד, ותמלך על כל העולם כלו בכבודך מהרה, וכבודך ימלא כל הארץ ויכנס מקרא שפתנו: "אני יהוה הוא שמי וכבודי לא אחר לא אהו, ותהלתי לפסילים", ונאמר: "ספרו בגוים את כבודו, בכל העמים נפלאותיו. כבוד מלכותך יאמרו, ונבורתך ידברו. כבוד יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו, וברוך שם כבודו לעולם, וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

קב

(ה:)

ותעזרנו להמשיך קדשת חדש ניסן, ראש חודשים, עלינו ועל כל ישראל. וכשם שהוצאתנו את עמך ישראל מגלות מצרים, ערות הארץ, שחוא פנים הברית, כן ברחמיך הרבים תושיענו ותנאלנו בכל דור ודור, בכל שנה ושנה, לכל נפש ונפש מעמך ישראל, שתצילנו כלנו בכח קדשת החדש הזה ראש חודשים ראשון הוא לנו לחדשי השנה, שהוא חדש ניסן הקדוש, נאלת וישועת ישראל, שנוכה כלנו על ידיה לנאלת הנפש באמת, שתנאלנו ותפדה נפשנו מהרה מבאר שחת מטיט חינו, ותוציאנו ממצולות ים ותציל נפשותינו האמללות מאד מפנים מקרה לילה חסו ושלוה ולא נפשל בעזן זה לעולם, אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל מעתה ועד עולם, לא פשונו ולא במזיד לא באנס ולא ברצון:

קכא

(ה:)

אבינו מלכנו חמל עלינו, אבינו מלכנו חוס ורחם עלינו, אבינו מלכנו חמל על עוללינו וטפנו, ותעזרנו להמשיך קדשת ושמחת ניסן על כל השנה בלה, ונזכה להיות בשמחה תמיד, ולהביא תמיד שחוק ושמחה ועז וחדות בכל המלאכים הקדושים ויתנה חוד וחרר לפניהם עז וחדות במקומם בכל השנה בלה כמו בחדש ניסן. ונזכה תמיד

לתן חזק ותקוף להמלאכים הקדושים על-ידי שמחתנו ויתחזקו המלאכים הקדושים תמיד
 בכל עז ותעצומות ויבטלו כח השדים ותקלפות, ולא יתנו להם שום ניקה מהשפע
 הקדושה היוצרת לנו, עד שנוצה למאכלים ומשקאות מבררים, ולהנצל על-ידיה
 מטמאת מקרה לילה חס-ושלום, ולהיות קדושים וטהורים תמיד:

שה (ב)
 ותהיה בעזרנו, שנוצה לקבל עלינו קדשת חג הפסח בקדשה נוראה ועצומה ובשמחה
 וחדוה גדולה, ונוצה לקום מצות ארבע בוסות של יין של פסח בשלמות הראוי,
 בקדשה ובטהרה גדולה. ותפתח לנו אור הדעת, ותשפיע עלינו אור קדשת המחין
 העליונים, שנוצה שיהיו נמשכין עלינו בפסח כל המחין הקדושים, מחין דגדלות ומחין
 דקטנות:

שו (ב)
 ונוצה לסדר הסדר של פסח בקדשה גדולה בראוי, ותעזרנו לומר התורה בקול רם
 בכונה גדולה ונוראה ובשמחה וחדוה רבה ועצומה, ובהתעוררות גדולה
 ובהתלהבות נמרץ, בקדשה ובטהרה גדולה, עד שהקול יעורר הכונה עד שאנוכה על-ידי
 זה לתקון הברית ולתקון הדעת בשלמות באמת עד שאנוכה לבוא להדושי תורה אמתיים,
 ואנוכה להמשיך תמיד דבורים חמים בנחלי אש על-ידי תפלה ותחנונים ותוכני להתפלל
 אליך בהתקשרות נשמות ישראל שתהיה תפלתנו תפלת רבים ולא תמאס את תפלתנו,
 כמו שכתוב: "חן אל כביר ולא ימאס". ויתוסף ויתגדל למעלה תוספות קדשה רבה
 ועצומה על-ידי תפלתנו ועל-ידיה נוכח להמשיך באורי התורה מלב העליון אשר שם
 ברוכים כל באורי התורה:

תכה (ל:)
 רבנו של עולם מתיה מתים, "אלהים חיים ומלך עולם", רחם עלינו ותחינו וקנינו,
 וקדשנו וטהרנו מטמאת מת שהיא אבי אבות הטמאה, שהם הרהורי נאוף
 שהתגברו והתפשטו בעולם מאד, עד אשר "טבענו ביון מצולה ואין מעמד, פאנו במעמקי

מים ושבלת שמפתנו". זכנו בכח קדשת מצות פורים שנוזכה לקבל ולהמשיך עלינו קדשת ומחרת הפרה אדמה תמומה, למחרנו באמת מטמאת מת בעולם היה ובעולם הבא, ואזכה על-ידי-זוה לקבל חג הפסח הקדוש, זמן חרותנו, בקדשה גדולה ובשמחה רבה ועצומה. ונוזכה ברחמיך לקיים כל המצות של פסח בקדשה גדולה ובשמחה וחדות רבה. ותעזרנו ותושיענו ותשמרנו ברחמיך הרבים, ממשוהו חמין ושאר, שלא ימצא בגבולנו ובקשותנו משהו דמשהו שאור וחמין כל ימי הפסח, כי גלוי וידוע לפניך רבנו דעלמא כלא, שאי אפשר לבשר ודם בעצמו להיות נזחר ממשוהו חמין, אם לא על-ידי ישועתך ורחמיך. רחם עלינו ברחמיך הרבים, גואל חזק, רחמן אמת, ושמרנו והצילנו ממשוהו חמין כל ימי הפסח הקדושים, ותעזרנו ותזכנו לצאת מעבדות לחרות מיגזן לשמחה, מאכל ליום טוב מאפלה לאור גדול. ונוזכה לסדר הסדר של פסח בהתעוררות גדולה ובהתלהבות נפלא ובשמחה רבה ועצומה, ונוזכה שיבואו עלינו ויאירו בנו בהארה נפלאה כל המחין הנדלות וקמנות המאירין בפסח באור גדול ונפלא ונורא:

(לז:)

תכו

מלא רחמים, עזרנו והושיענו לקיים המצות של פורים בקדשה ובשמחה גדולה כל כה, עד שנוזכה על-ידי-זוה להיות נזחרים באמת ממשוהו חמין בפסח, ולקיים כל המצות הנוראות של פסח בקדשה גדולה ובשמחה נוראה ועצומה. רחם עלינו למען שמך, וזכנו עתה לפעל בקשותנו ברחמים אצלה, עזרנו והושיענו על פי התורה הזאת לשוב ולהתקרב אליך מהרה באמת, הושיענו מבח קדשת הנם והישועה הנפלאה של פורים, שנוזכה להתהפך מעתה מרע לטוב, ונוזכה לצאת מיגזן לשמחה ומאפלה לאור גדול:

(מב:)

תעה

ועל ידי תימין הנה תקים את הנפלים לאהבות ויראות רעות, להקים אותם לאהבות ויראות קדושות, ותימין יעביר החשך מעיניהם עד אשר עיניהם יראו נפלאות, ויקנם מהרה מקרא שכתוב: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות". ותמשיך עלי קדשת פסח תמיד, ותעזר לנו תמיד לספר ולשוח בנפלאותיך ותורתך האמתית, ונוזכה לדבר ולגלות תמיד תורת אמת, ויקיים בנו מקרא שכתוב: "תורת אמת היתה בפיהו". ותרחם עלינו ותושיענו ותעזרנו מהרה להעביר החשך שפסה פני תהום, ולהאיר אור האמת בעולם, עד שיהיה נחשב באלו בראנו את העולם:

(מב:)

תעו

רבנו של עולם השם פה לאלם, תן לנו פה לשוח בתורתך ונפלאותיך האמתיות תמיד, "למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקומו ויספרו לבניהם". ונוזכה להודיע לבנינו

ולבני בנינו ולכל בני ישראל לדורותם את כל מעשה יהוה ונפלאותיו אשר עשה עמנו
 מיזם יציאת מצרים עד היום הזה, כמו שכתוב: "והודעתם לבניך ולבני בניך". מלא
 רחמים, ובנו אותנו ואת כל ישראל לאור העינים האמתיים, להסתכל ולראות האמת
 תמיד, ונביט ונראה נפלאות יהוה תמיד באמת, גל עיני ועיני כל ישראל ונביט נפלאות
 מתורתך, אשר גלית על-ידי צדיקיך האמתיים, אשר אתה לבד יודע נפלאות תורתם
 שגלו בעולם, ועל-ידי אור העינים יעלו כל הפקשות והתחנות אשר אנו מתפללים אל
 הבית המקדש, ועל-ידי זה תעזר הגאולה התלויה בלב, כמו שכתוב: "כי יום נקם בלבי,
 ושנת נאולי באה", ועל-ידי זה תבטל מאתנו שאור וחמץ של יצר לב האדם רע שגשאר
 לנו מנעורינו, אשר זה השאור והחמץ שבלב, הוא המסית את האדם להתרחק אחר
 תלמידי חכמים שבודדו ולומר זה נאה וזה לא נאה, ועל-ידי זה חלק לבנו, ונעלמו מאתנו
 השבעים ושנים צדיקים שבודדו, ואין אנו יודעים בברור אחד מהם. רחם עלינו למען
 ותסיר ותבער ותבטל מאתנו השאור והחמץ שבלב, עד שנוכח להאמין בכל הצדיקים
 ולבלי להתרחק אחריהם כלל, ולא לעשות שום חלוק ביניהם כלל, רק כלם יהיו נאים
 ואהובים ויקרים בעינינו מאד מאד, ועל-ידי זה נוכח שיתלהב לבנו בלמוד התורה
 בשלהובין דרתימותא, ומים רבים שהם אהבות ויראות חיצוניות "לא יוכלו לכבות את
 האהבה ונחרות לא ישטפוה", ועל-ידי אהבה הזאת תכסה השכינה בכנפיה על דמיון
 של ישראל שלא ישלטו עליהם זרע מרעים שהם מי המבול. ותעזר לי שאתביש בעצמי
 על רבוי פשעי ועונותי הגדולים, שפגמתי בגדך הרבה, עד שארגיש שגשפכין דמי בקרבי
 מנדל הצער והבושה, עד אשר השכינה תכסה בכנפיה את דמי הנשפכין באהבה
 הקדושה ועל-ידי זה יתכסו פשעי ממילא בי "על כל פשעים תכסה אהבה", ותמחל
 ותסלח לי על כל חטאי ועונותי ופשעי במחילה גמורה באמת על-ידי אהבה הקדושה
 הזאת:

לה*

רבוננו של עולם, ובני לקבל קרשת חג הפסח בזמנו בראוי בשלמות, ותעזרנו לקיים כל
 המצוות הנזקקות בפסח בשלמות, ונוכח להתפלל בפסח בכונה גדולה ובקול גדול,
 ותשמרנו מאיסור אכילת חמץ אפילו במשהו בכל ימי הפסח הקדושים, ותוכנו לקיים
 מצוות אכילת מצה בפסח בקדשה גדולה, ותעזרנו לפזר מעות הרבה לצדקה לעניים
 קדם פסח, ובפרט על מצות לעניים, ותקיים בנו מקרא שכתוב: וצדקה תציל ממות.
 ותצילנו מאיסור אכילת חמץ בפסח שאז אכילת חמץ הוא מסטרא דמותא, ותוכנו
 לאכילת מצה בפסח ועל-ידי זה נוכח להמשיך קדשה גדולה על אכילתנו בכל ימות

השנה, שנוכח לקבל חיות בקדשה על ידי אכילתנו, ותוכנו לפור לצדקה הרבה תמיד, ויבנו פנו מקרא שבתוב: פור נתן לאבינו צדקתו עומדת לעד קרנו תרום בכבוד. ותצילנו מכל מיני חלאים רחמנא לצלן, ובפרט מחולי נפל רחמנא לצלן, ותשלח רפואה שלמה לכל חולי עמך בית ישראל, ובפרט למי שנלקה בחולי נפל חסו שלום רחמנא לצלן, ותקיים מקרא שבתוב: סומך יהוה לכל הנפלים וזקוף לכל הפופים. ונאמר: כי יפול לא יוטל כי יהוה סומך ידו. ונאמר: דחה דחיתני לנפול ויהוה עורני. ונאמר: כיום החוה אקים את סופת דוד הנפלת. ונאמר: אל תשמחי אויבתי לי כי נפלת קמתי כי אשב בחשך יהוה אור לי. אמן בן יחי רצון.

קב
 וזבנו ברחמיך הרבים לקיים מצות ספירת העמר בקדשה ובטהרה, ובלב טוב ובשמחה גדולה, עם כל פרטיה ודקדוקיה ובנוותיה ותרי"ג מצוות התלויות בה, ועל ידיה נזכה להכניע ולשבר ולעקר ולבטל קלפת המן עמלק מן העולם:

היב
 רבנו של עולם, "זכור רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם הטה", וזכור נא תחסד הנפלא והנורא אשר עשית עמנו, אשר הוצאתנו ממצרים בכח גדול וביד חזקה, ונלית לנו אמתת אמונת אלהותך באור גדול ונפלא ונערב, ועשית אותות ומופתים גדולים ונוראים, כדי לגלות אלהותך ואחדותך וממשלתך אשר ככל משלה, ומאז, קרבת אותנו לך לעם קדוש והוצאת אותנו ממ"ט [מארבעים ותשעה] שערי טמאה, והכנסת אותנו במ"ט [בארבעים ותשעה] שערי קדשה, שהם מ"ט [ארבעים ותשע] שערי תשובה הכלולים במ"ט [בארבעים ותשע] אותיות שיש בשמות שבטי יה, וברחמיך הרבים צוית אותנו לספר בנגד זה מ"ט [ארבעים ותשע] ימי הספירה, כדי לטהר נפשות עמך ישראל מזהמתם, למען נזכה על ידי מצות ספירת העמר לצאת מטמאה לטהרה, לצאת ממ"ט [מארבעים ותשע] שערי טמאה ולכנס במ"ט [בארבעים ותשע] שערי קדשה; רבנו של עולם מלא רחמים, זכור בחסדיך העצומים לקיים מצות ספירת העמר בזמנו בקדשה

גְּדוּלָה וּבְהִתְעוֹרְרוֹת נִפְלָא וְנִזְרָא, שְׁנוּבָה לְהִתְעוֹרֵר עַל-יְדֵי קִדְשָׁת מִצְוֵה נִזְרָאָה הוּאֵת לְשׁוּב אֱלֹהִי בְּאֵמֶת, וְלִצִּיָּאת מִכָּל מִמְאֹתֵינוּ, לְבַעַר מִקְרַבְנוּ כָּל מִיְנֵי מִמְאֹת וְזַמְמוֹת שְׁנִדְבַק בָּנוּ עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים:

היג (ל:)
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הוֹשִׁיעֵנוּ כָּכֵל מִיְנֵי יְשׁוּעוֹת כִּי אֲתָה יוֹדֵעַ הַכַּח שֶׁל כָּל מִצְוֵה וּמִצְוֵה, בְּמַה גְּדוּל כֹּחַ לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִמְקוֹמוֹת שְׁנַפְלָנוּ לְשֵׁם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים וְלִקְרַבְנוּ אֱלֹהִי, וּבִפְרֵט מִצְוֵה הוּאֵת שֶׁל סְפִירַת הָעֹמֶר, שֶׁהִיא הַכְּנֶה לְקַבְּלַת הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא תַּחֲלֵת הַתְּקַרְבוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַכִּיָּהוּם שְׁבַשְׁמִים אֲשֶׁר נִתְּנָה לָנוּ מִצְוֵה הַקְּדוּשָׁה הוּאֵת כְּדֵי לִצִּיָּאת מִמ"ט שְׁעָרֵי מִמְאָה וְלַכְּנֵם לִמ"ט [לְאַרְבָּעִים וְתִשְׁעַ] שְׁעָרֵי הַקְּדוּשָׁה וּבְנֵי בְּמִקוֹם שֶׁאֵינִי שָׁם עֹבְשׁוּ, שְׁאוּבָה לְקַנֵּם מִצְוֵה הוּאֵת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת הָאֲפָשָׁרֵי לְאִישׁ כְּעֶרְפִי לְקַנֵּם מִצְוֵה הוּאֵת, וְאֲתָה תִּמְלֵא רַחֲמִים עָלַי, וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי עַל-יְדֵי-זֶה, וְתוֹצִיאֵנִי מִהַרְהָ מִמִּמְאָה לְטַהֲרָה, מַחֵל לְקִדְשׁ, מִיְגוֹן לְשִׁמְחָה, מִשְׁעָבוֹד לְנֶאֱלָה וּמִאֲפֵלָה לְאוֹר גְּדוּל, עַד אֲשֶׁר נִזְבַּח בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת הַקְּדוּשׁ, בְּיוֹם הַחֲמִשִּׁים, שֶׁאֲתָה תִּשׁוּב אֵלֵינוּ, וְתַפְתַּח לָנוּ שְׁעַר הַחֲמִשִּׁים הַקְּדוּשׁ, וְתִשְׁפָּעַע עָלֵינוּ רַחֲמִים גְּדוּלִים וְחֶסֶד עֲלִיוֹן מִשָּׁם, בְּאֵפֶן שְׁנוּבָה לְתַקֵּן הַכָּל וְלָשׁוּב אֱלֹהִי בְּאֵמֶת תָּמִיד:

תפילה זאת מיוסדת על פי הסוד הנורא שגילה (רבינו ז"ל) על גדולת רשב"י ז"ל, שהבטיח לישראל שלא תשכח התורה על ידו כי בוותר דא יפקון מן גלותא, ע"ש בתחלת הספר, ומה טוב לאומרה על קברו הקדוש של רשב"י ז"ל, מי שזוכה לבוא לשם, אך גם בכל מקום האומרה לא הפסיד, כי התפשטות נשמת הצדיק הוא בכל העולם כמובן בוזה"ק:

הצח (מז:)
 רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אֵיר וְקִדִּישׁ מִן שְׁמֵיָא נְחִית, בּוֹצִינָא קִדִּישָׁא, בּוֹצִינָא עֲלָאָה, בּוֹצִינָא רַבָּא, בּוֹצִינָא יְקִירָא, אַתֶּם הַבְּמַחְתָּם לְיִשְׂרָאֵל שְׁלָא תִשְׁתַּבַּח הַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל עַל יְדָכֶם, כִּי בּוֹתֵר דָּא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא, וְאַפְלוּ בְּתַקְוָה הַהִסְתַּרְתָּה שְׁבַתוֹךְ הַהִסְתַּרְתָּה בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלֶּה, הַבְּמַחְתָּם שְׁאֵת-עַל-פִּי-כֵן לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה מִפִּי וְרַעְנוּ,

כמו שכתוב: "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל אשר עשה, וענתה השירה
הואת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו". והנה עתה הגיעו הימים אשר אין לנו בהם
חפץ, כי ארץ עלינו הגלות ומשך עלינו השעבוד, ובכל יום אנו הולכים ודלים, ומטה
ידינו מאד. "כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב". כי נשארנו ביתומים ואין אב, ואין מי יעמוד
בעדנו. והנה בתקופ סוף הגלות המר הזה, וכבר התחיל להתנוצץ התנוצצות משיח מימי
האלהי האר"י וקר צדיק לברכה, ועמד בית ישראל משתוקקים ומתגעגעים מאד להשם
יתברך, והבל מפצים ליראה את שמו בהשתוקקות נמרץ ונפלא אשר לא היתה בזאת
מימי קדם. "תקיצותי ועודי עמד", באתי עד קץ כל הדורות ועודי עמד. עדין אנו אחוזים
בה, ומשתוקקים לעבודתך בכלות הנפש. אבל אה-על-פיר-כן, גם גדל רחוקנו ממוך בעתים
האלו הוא גם-כן בלי שעור, כי מבעניו ביון מצולה ואין מעמד באנו במעמקי מים ושבלת
שטפתנו. וראה את עמד ישראל מורדים מאד, אשר אי אפשר לבאר ולספר גדל התגרות
הבעל דבר אשר התגרה בנו מאד, עד אשר הפיל אותנו מאד. והנה אנכי בעניי מי אנכי
לספר צרות ישראל, רק אתם לבד ידעתם את כל המעמד ומצב של ישראל באחרית
הימים האלה. אך באתי לספר ולצעק עלי ועל נפשי, על עצם רחוקי מהשם יתברך,
ועצם פגמי ועוונותי הרבים ופשעי העצומים, ו"על אלה אני בוכיה עיני יודדה מים",
כי אני יודע שום דרך איך להחזיר לי הכח וקדושת, ואיך לזכות לתשובה שלמה, ובאיזה
דרך אתחיל לעזוב דרכי הרע ומחשבותי המגנות, ואיך ובמה אופה לתקן קלקולים
ופגמים פאלה. "לא ידעתי נפשי, אנה אני בא", אנה אוליך את חרפתי העצומה, אנה
אברח, אנה אטמן מפני בשרתי וכלמתי, ואמר להרים פסוני ולנבעות נפלו עלי, אוי מה
היה לי, אוי מה היה לי, "על בן אמרתי שעו מני אמרר בכבי", אולי יחוס אולי ירחם,
כי אין מעצור ליהנה להושיע גם אותי בעת הזאת, כי הרבה רוח והצלה לפניו, כמו
שכתוב: "הן כל תוכל ולא יבצר ממוך מזמה, ומי יאמר לך מה תעשה". על בן באתי
בעני בפתח, רש דל ואביון, ננוע ומענת, מבבל ומטרף עני וכואב, לצעק ולזעוק לפני
הדרת קדשתכם:

תצט

(מ:)

רבי רבי רבי, "אבי רבי ישראל ופרשיו", נהירו דבוצינא דאורייתא, "עורה למה
תישן", איך תוכלו לסבול צרות ישראל, קומו והתעוררו עם כל הצדיקי אמת
להסתכל ולראות במרירות צרות נפשנו, "תקיצו ורננו שוכני עפר", קומו ישני מכפל
לסעדנו צדיקי יסודי עולם, קומו בעזרתנו בעת צרה הזאת, חוסו ותמלו על כל עדת
בני ישראל, ובתוכם עלי החוטא והפגום המלא חטאים מכה רגל ועד ראש. אתם ידעתם

את כל התלצה אשר מצאתנו מיום גלות הארץ עד הנה, כל מה שעבר על כלל ישראל בכלליות, ובפרטיות מה שעבר על כל אחד ואחד, ובפרט מה שעבר עלי מיום שנאצלו ונבראו ונעשו נשמתו ורוחי ונפשי וגופי, כל מה שעבר עלי בכל גלגול וגלגול, ובפרט מה שעבר עלי בגוף הזה, כל מה שעברתי מעודי עד היום הזה, מה שאני זוכר עדין ומה שנשכח ממני, תוספיקו כל אילי נביות לבאר ולספר אפס קצה מהפגמים שפגמתי ביום אחד כפי מה שנוגעים הפגמים במקום שנוגעים כפי שרש נשמתו, ומכל שכן וכל שכן מה שפגמתי בכל הימים שעברו עלי מיום היותי עד היום הזה, (ובפרט וכו') מי יוכל לספר, מי יוכל לשער, מה אדבר מה אתאונן, מה אמר מה אדבר ומה אצטדק:

(מ:)

תק

רבנו של עולם, תן בלב הצדיק הקדוש והנורא הזה (אם יזכה להיות בא"י על קבר רשב"י יאמר: השוכן פה). ובלב כל הצדיקים אמתיים לבל יסתירו פניהם ממני, ונעמדו בעדי למליצי ישר, להפוך בזכותי ולבקש ולמצא בי נקודות טובות, וימליצו טוב בעדי שתקרבני אליך ברחמים, ותתן בי לב חדש ורוח חדשה תתן בקרבי, שאזכה להתעורר מעתה באמת לשוב אליך באמת ובלב שלם. אי שמם הפגינו בעדי, כל בעלי רחמים ותמלה תמלו עלי. כל שוכני עפר העתירו בעד מטבע "ביון מצולה ואין מעמד" כמוני:

(מ:)

תקא

רבי רבי שמעון בן יוחאי, זכרו זאת ותשימו על לב, שוכנינו בדורות הללו לשמע נפלאות נוראות גדלתכם. איך מרמו בתורה שעל ידכם לא תשכח התורה, כי תפסוק שהבאתם ראיה ממנו, שהוא בי' לא' תשכח' מפי' ורעו' הוא סופי תבות יוחאי", ושםכם הקדוש בעצמו מרמו בפסוק "עיר וקדוש מ'ן ש'מיא נ'חית". אשר אתם לבד יודעים סוד דברים האלה, אתם לבד יודעים גדלת ההבטחה שהבטחתם לישראל שהתורה לא תשכח מישראל על ידכם, ואיך משה רבנו עליו השלום נבא על זה בתורתו הקדושה מקדם. על כן באתי להופיר, נא רבותי הקדושים, תמלו עלי ואל תסתכלו על כל הרע שעשיתי מעודי עד היום הזה, במחשבה רבור ומעשה, אשר המריתי אמרי אל ועצת עליון נאצתי. אל תביטו במעשי הרעים, ואל תעשו עמי בחטאי, ואל אקוץ בעיניכם, על אשר זה כמה אשר מעוררים אותי באלפים ורבבות רמזים והתעוררות, ובכמה מיני עצות נבונות. בכל יום ובכל עת, להתקרב להשם יתברך, ואני בעצם קשיות ערפי קלקלתי ופגמתי בכל זה, ולא הפייתי אוני ולבי לבל זה. חוסו עלי ואל תשיתו לב לבל זה, ואל יחר אפכם בי חלילה, רק תחשבו מחשבות עוד מעתה לבל אחיה נדחה מהשם יתברך

ומכם תלילה. כי עדין "אין מעצור ליהוה להושיע" גם בעת הזאת. כי אין לי שום כח עתה אלא בפי לבר, וגם זה מאתו יתברך אשר לא עזב חסדו ואמתו מעמי, ונתן כח ליצוף כמוני, לדבר עתה מעט דברים האלה. ועל זה תמכתי יתדותי, שתרחמו עלי ותעשו את אשר אוּכַח לשוב באמת להשם יתברך. (ולכא לארץ ישראל מהרה בשלום, ולדבר כל זה ויותר מזה שם על ציון שלכם הקדוש), ויהוה הטוב ברחמי ישמע תפלתכם ויעזר ויגן ויושיע אותי ואת כל ישראל למענכם, ויחזירני בתשובה שלמה לפניו מהרה, ויאחזני ולא ירפני, ואל יעזבני ואל ימשיני בשום אפן, עד שאזכה לשוב אליו באמת, ולהיות כרצונו הטוב מעתה ועד עולם, ולתקן בחיי את כל אשר פגמתי, בכח וזכות הצדיקים אמתיים, אשר עליהם לבר אני נשען לסדר דברי אלה לפניכם ולפני השם יתברך, בעל תרחמים יודע תעלומות. "יהוה יגמר בעדי, יהוה חסדך לעולם מעשי ידוך אל תרת, הוציאה ממסגרת נפשי להודות את שמוך, כי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי":

תרגום

(נו)

ועזרנו ונכנו והושיענו שנוכח לטהר ולקדש עצמנו בכל עת על ידי טבילת מקנה, ונוכח להמשיך עלינו מהרה וקדשה גדולה על ידי טבילת המקנה, לטהר עצמנו מכל הטמאות מכל החטאים והעוונות והפשעים, שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך מנעורינו עד היום הזה, ולהמשיך עלינו קדשה גדולה על ידי המקנה הקדושה. ותשפיע עלינו על ידי זה דעת גדול ורחמים רבים. ותתן לנו כח ותעזרנו שנוכח להמתיק על ידי טבילת המקנה כל הדינים שבועולם, מעלינו ומעל זרענו ומעל כל עמך בית ישראל, ולבטל כל הצרות וכל הגזרות רעות על ידי זה, ותושיע לנו תמיד על ידי טבילת המקנה הקדושה והנוראה מאד, ויקים מקרא שכתוב: "מקנה ישראל יהוה מושיעו בעת צרה". ותוכנו להמשיך עלינו קדשת המקנה של חג השבועות הקדוש שהוא זמן מתן תורתנו, שאז נתקרכו ישראל אליך וזכו לקבל את התורה הקדושה על ידי טבילת המקנה, ונוכח בלנו פחג השבועות לבטל עצמנו במקנה העליונה, במקנה של שער החמשים של הקדשה, שהוא רחמים גדולים ורבים, וחסד עליון ודעת גדול מאד, ותעזרנו שנוכח להמשיך עלינו

קדשת המקנה הוואת בכל השנה בלה, ונופה לטהר ולקדש עצמנו תמיד, ולצאת מהרה מחמשים שערי טמאה ולכנס בתוך החמשים שערי קדשה, ויגנים בנו מהרה מקרא שפתוב: "וורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם":

תיג (לו:)
 רבנו של עולם רבנו של עולם, הושיענו בכל מיני ישועות, כי אתה יודע הכח של כל מצנה ומצנה, כמה גדול כחה להוציא אותנו ממקומות שנפלנו לשם בעוונותינו הרבים ולקרננו אליך, ובפרט מצנה הוואת של ספירת העמר, שהיא הכנה לקבלת התורה, שהיא תחלת התקרבות ישראל לאביהם שבשמים, אשר נתת לנו מצנה הקדושה הוואת כדי לצאת ממ"ט שערי טמאה ולכנס למ"ט [לארבעים ותשע] שערי הקדשה. ובני במקום שאני שם עכשו, שאזכה לגנים מצנה הוואת בתכלית השלמות האפשרי לאיש בערפי לגנים מצנה הוואת, ואתה תמלא רחמים עלי, ותעזרני ותושיעני על ידיה, ותוציאני מהרה מטמאה לטהרה, מחל לקדש, מיגזון לשמחה, משעבוד לגאולה ומאפלה לאור גדול, עד אשר נופה כחג השבועות הקדוש, ביום החמשים, שאתה תשוב אלינו, ותפתח לנו שער החמשים הקדוש, ותשפיע עלינו רחמים גדולים וחסד עליון משם, באפן שנופה לתקן הכל ולשוב אליך באמת תמיד:

תתשמח (קמב)
 יחי רצון מלפניך יהנה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלינו, ותזכנו ותשלח ותביא לנו מהרה את משיח צדקנו, ויתקן כל העולם הזה עם כל העולמות מראש ועד סוף, שתלוויים כלם בזה העולם המעשה. רחם עליו ועלינו ותביאהו מהרה לשלום, ויתקן הכל בתקון גפלא ונורא, ויאיר לנו הדעת האמתית ויפתח עינינו ולבנו בתורתך ונופה על ידו להבין כל דברי התורה על ברין ואמתתו, ולא ישאר לנו שום ספק ואפעיא בשום דין ובשום דרך מדיני ודרכי התורה, רק הכל יהיה ברור לנו בשמלה, ואפלו כל האפעיות והספקות שנשארו בתיקו וספק אצל גדולי הצדיקים הראשונים, כלם יפשמ ויברר ויודיע

לנו, ויתקן את התיקו שכולל כל הספקות שבעולם, הן הספקות בכלל שיש לגדולי ישראל בכל דיני ודרכי התורה, הן הספקות וחלקת העצה בפרטיות שיש לכל אחד ואחד מישראל מהגדול שבגדולים עד הקטן שבקטנים, כי יש רבים שחפצים ומשתוקקים ומתגעגעים מאד לשוב אליך, אך דרכי התשובה והתורה נסתרה מהם, ולכם חלוק בספקות וחלקת העצה הרבה, בפרט פמוני היום, אשר אתה ידעת כל מה שעבר עלי על ידי עצם רבוי הספקות וחלקת העצה שיש לי רוב הדברים, וגם עתה רבוי הספקות וחלקות העצה בלבי בכמה דברים בכמה וכמה אפנים, ודעתי מבלבל על ידי זה מאד עד אשר כשל בח הסבל:

תתשמו

(קמב)

רבוננו של עולם רבוננו של עולם, "יהוה אלהים אמת גדול העצה רב העלילה", אתה יודע את כל זה. רחם על כלל ישראל ועלי ושלח לנו הארה נפלאה מעולם התקון שנמשך על ידי משיח צדקנו, באפן שיתקון התיק"ו בתקון נפלא ואמת, ונפשטו כל האבעיות ויתבררו על גבון כל הספקות וכל הספק ספקות שבעולם, ונוכח תמיד לעצה שלמה וטובה באמת בכל הדברים שבעולם:

תתשמו

(קמב)

ותרחם עלינו ותלמדנו דרך האמת איך לאונן ולקונן על הרבן בית המקדש בכל עת, ובפרט בכל לילה ולילה בחצות ממש, ובקמים של בין המצרים, ובפרט בתשעה באב לומר "איכה" וקניות בלב נשבר ונדכה באמת לאמתו, ונשפך לבנו כמים נוכח פני יהוה, נתן בעפר פיני אולי יש תקנה, נכמוש ראשנו בכתלי ביתנו על עצם רבוי צרותינו בכלל ובפרט, אשר זה כמה שנים אשר חרבה עירנו ושמש בית מקדשנו ונטל כבוד מבית חיינו, ובכל יום צרתו מרבה מחברו, ובפרט עתה אשר יצאו גזרות קשות ומשנות על ישראל אשר אי אפשר לסבלם, וחינו תלויים מנגד מפרח לבבנו משאר הגזרות קשות הנשמעין שרוצים לגזר, חסדו שלום רחמנא לצלן, אוי מה היה לנו:

תתשמח

(קמב)

מלא רחמים, עורנו שנגיש צרות ישראל וצרות נפשנו בלבנו היטב, עד שנוכח לשפר לבנו לפניך באמת, ולשפך לבנו כמים נוכח פניך יהוה צבאות באמת על גדל פשענו ורבוי עונותינו ועצם קשיות ערפנו, אשר האריכו את גלותנו ונרמו לנו את כל צרותינו. "נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים". נתפס אמנות אבותינו הקדושים לצעק ולזעק צעקה גדולה ומרה. נשומט בשוקים וברחובות ונתפלל ונעתיר ונועק ונתחנן אל יהוה אל עליון, "עד ישקוף וירא יהוה משמים", עד שתעורר רחמיך עלינו, ותנחמנו

מהרה ותנאלנו ותפדנו מכל היסורים ומכל הצרות בכלל ובפרט, ותאיר עלינו גם עתה הארה נפלאה ממשיח צדקנו, באפן שימתיק גם עתה כל הדינים מעלינו בכלל ובפרט ויבטל כל הצרות וכל היסורים וכל הגזרות שאינם טובות מעלינו ומעל כל ישראל, ויאיר עלינו אור האמת בכל עת, ויתקן אותנו תמיד בתקונים חדשים ונפלאים, ויודיע ויברר לנו כל הספקות וכל האפסיות וכל חלקת העצה, ונוכה תמיד לעצה שלמה באמת לאמתו, באפן שנוכה לשוב אליך מהרה באמת ובלב שלם, ולעסוק בתורה ותפלה ובמצות ובמעשים טובים כל ימי חיינו:

תתשמט

(קמב)

ותשמרנו ותצילנו תמיד מכל מיני המאים ועונות ופשעים שבעולם, ולא נסור מרצונך קמין ושמאל. ונקמרו רחמיך על בניך ותביא לנו את משיח צדקנו מהרה וינאלנו גאלה שלמה גאלת עולם, ואז יתקן לנו את כחינת התיק"ו בתכלית התקו"ן בתכלית השלמות, ויהיה נמשך האות "נון" מהקינו"ת לתיק"ו ויהיה נעשה מתיק"ו תקו"ן ויתבטלו כל הקינות מן העולם ויתחפכו הקינו"ת לתקו"ן:

תתשנ

(קמב)

מלא רחמים בעל הישועות בעל הנחמות, נחמנו נא מכל צרותינו, ועזרנו בכל עניינינו וחפצינו, ופרם עלינו סבת שלומך ותקננו בעצה טובה מלפניך והושיענו מהרה למען שמך. ובנו לאמת לאמתו. הצילני אותי ואת כל ישראל מספקות וחלקת העצה המונעים ומבלבלים מעבודתך הרבה. ובנו לעצה שלמה אמתיית בכל עת, באפן שאנוכה לשוב אליך באמת, ולהיות כרצונך הטוב מעתה ועד עולם אמן סלה:

ה*

אתה הוא אלהינו בשמים ובארץ ובשמי השמים העליונים, אתה עשית את השמים ואת הארץ הימים וכל אשר בהם. ובנו להאמין באמונה שלמה כמו שהאמינו בך אבותינו הקדושים, אברהם יצחק ויעקב, ובן כל שאר הצדיקים אבותינו ורבותינו הקדושים, ובנו לידע מפיך בידעה שלמה בחכמה ושכל אמתי דקדשה, ולקום מקרא שבתוב "דע את אלהי אביך ועבדהו" בלב שלם ובנפש חפצה, כי כל לכבות דורש יהוה וכל יצר מחשבות מכין. ונאמר "וארשתיך לי באמונה ונדעת את יהוה". ובנו לעינים קדושים ולהסתכלות מהור ונד וצח, עד אשר על-ידי ההסתכלות לבר שאסתכל על איזה דבר בחכמה ושכל אמתי ובאמונה שלמה שיש בדבר הזה אותיות וניצוצות קדושות, על-ידי-זה יהיו כל הניצוצות המלוכשין בזה הדבר לשרשן ומקורן בכחינת פתוחי חותם קדש ליהוה". ומהאותיות והניצוצות יהיו נעשין דבורים, ועל-ידי אלו

הדבורים הקדושים תשפיע רב טוב לבית ישראל אשר זהו עקר התענוג שלך בבבול, ויקנם בנו מקרא שכתוב: וְכַר חֶסְדֹּךָ וְאַמּוּנָתֹךָ לְבַיִת יִשְׂרָאֵל רְאוּ כָל אַפְסֵי אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ. רבונו של עולם, אתה הודעתנו גדל מעלת קדשת ישראל, עד אשר אתה משרה שכינת כבודך בתוך כל אחד מישראל כמו שכתוב: וְשִׁכְנֵתִי בְּתוֹכְכֶם. וכל אחד מישראל הוא בחינת "לבוש" ממלבושי הכבוד שלך, וכל העולמות לא נבראו אלא בשביל ישראל כדי להשפיע להם רב טוב. וכשאינם יכולים לקבל את השפעת הטוב מחמת עוונותיהם, אזי יש לה צער גדול בבבול, כמו שכתוב: בְּכָל צָרָתְךָ לֹא צָר. ואתה ידעת כמה ארץ עלינו הנלות והשעבוד זה אלה וכמה מאות (קרוב לאלפים) שנה. ואתה הודעתנו שגם שכינת עזך בגלות עמנו בבבול, וגם הדבור בגלות עם ישראל, עד אשר "נאלמתי דומיה החשיתי משוב וכאבי נעצר". על כן חוס וחמול נא עלינו ועל שכינת עזך וכבודך, ועל כל האותיות והניצוצות הקדושים אשר הפכה בגלות גדול וכבוד מאד, ומחר לנאלנו נאלה שלמה מהרה למען שמך, ויתעלה ויתגדל כבודך על כל העולם ויקנם מקרא שכתוב: וּנְגִלָה כְבוֹד יְהוָה וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְהוָה דִּבֶּר:

מט
 יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחמנו ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, וחוס וחמול נא עלי ועל נפשי האמללה, הצמאה והרעבה והתאבה לשוב אליך באמת, ועזרני ברחמיך הרבים לשוב בתשובה שלמה לפניך על כל חטאי ועוונותי ופשעי, וזכני שאתיך בכלל הבא לפתח, ואתה תסיעני מן השמים למחרתי מעוונותי, שאזכה לשוב בתשובה שלמה באמת על כל עוונותי:

נ
 מלא רחמים, חוסה נא עלי ברחמיך הרבים וראה דלותי ושללותי, ועל מה שוא בראתני, כי עתה אין אני נחשב בשם בריה כלל, וכאלו עדין אין לי שום הנייה בעולם כלל, כי טוב לי שלא נבראתי, מאחר שחרעותי את מעשי. וכבן באתי לפניך יהוה אלהי, שתעזרני בכח שמך הגדול אהי"ה, אשר בו נקראת בעת שהתחלת לנאל את בניך

ממצרים לעשות אותם לך לעם, ולהשיבם אליך מטמאת מצרים, כמו שהודעת למשה בסנה, כמו שכתוב: "כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם", ובכן בכת השם הקדוש הוה, תזכני ברחמיך הרבים, שאתחיל להכין עצמי שיהיה לי הוה בעולם על ידי שתזכני ברחמיך הרבים לשוב אליך באמת, שאזכה להרגיש כאב חטאי ועוונותי המרבים, ולשוב בתשובה שלמה לפניך:

(1)

נא

וזכני להיות מן הנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים, ולמקללי נפשי תדום, ועל כל מיני ביונות וחרופים וגדופים שאשמע מאיזה אדם שיזכה אותי, אדם ואשתק לו, כמו שכתוב: "דום ליהוה ותתחולל לו". ואחי באיש אשר לא שומע ואין בפיו תוכחות, בחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו, כי באמת ידעתי יהוה, כי כל מיני ביונות שבעולם אינם מספיקים לי לפי גדל חטאי המרבים, כי אני נבזה יותר ויותר מכל מיני ביונות שבעולם מה שהפה יכול לדבר, כי בעוונותי הרבים פגמתי בכבודך הגדול והקדוש, ולא כפרתי את שמך הגדול, ובזיתי את נפשי מאד על ידי עוונותי, ונתתי תקף להדם שפחלל השמאלי שבלב, על בן בודאי חובה עלי לסבל ביונות גדולות ושפיכות דמים. לכן עזרני יהוה אלהי, שלא אשיב דבר למחרפי ולמבזי נפשי, למען יהיה לי לכפרה על כל עוונותי:

(1)

נב

יהוה אלהי, נפשי יודעת מאד כי אני רחוק מאד מתשובה באמת, כי עוונותי עברו ראשי ובלבלו את דעתי, עד שאין אני יודע כלל איך לשוב אליך, ותדעת נסתלק ממני ולפי עזבני, ואני הולך בעולם נע ונד בלא דעת וכלא לב:

(1)

נב

יהוה אלהים, אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא נבחדו. ועתה אבי, אבי, מלא רחמים, מה אעשה, אנא אנוס לעזרה ואיך אבקש תרופה ותחבולה ועצה להמלט על נפשי, להציל נפשי מני שחת, "אשא עיני אל הקרים מאין יבוא עזרי". עזרני עזרני, חנני חנני, הושיעני ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים והופיעה עלי ממעון קדשתך רוח חכמה ובינה, רוח קדשה וטהרה, שאזכה להתקדש ולהטהר באמת, ולשוב אליך באמת בתשובה שלמה, ואדם ואשתק למחרפי ולמבזי נפשי, ואזכה לקיים מקרא שכתוב: "דום ליהוה ותתחולל לו", ולסבל ביונות ובושות ושפיכות דמים על עוונותי, ולקבל הכל באהבה:

נד

(1)

וְזַכְנֵי לְהִיּוֹת כָּל יְמֵי בְּתִשְׁבָּה תְּמִיד, כִּי "מִי יֹאמֶר זָכַנְתִּי לְפָנֶי מְהֵרָתִי מִחֲטָאתֵי" כִּי אַתָּה יוֹדֵעַת אֶת לְבַבְנוּ, כִּי חֵלֶב מְעַרְבֵב בְּפִסְלֵת וּבְכַפְנֵיּוֹת הַרְבֵּה, וְאִפְלוּ בְּשַׁעַח שְׂאֵנֵי מִתְנוּדָה וְאוֹמְרִי: חֲטָאתִי לְפָנֶיךָ, גַּם אִזּוּ בָּאִים כָּלִבִּי מִחֲשָׁבוֹת וְרוֹת וּפְנִיּוֹת גְּדוּלוֹת, עַד שְׂאֵי אִפְשָׁר לִי לְדַבֵּר דְּבוּר אֶחָד בְּאַמֶּת כְּרֵאוּנִי, וְאִפְלוּ לְהִתְנוּדוֹת עַל חֲטָאתִי מִה שְׁחֲטָאתִי וּפְשַׁעֲתִי בְּאַמֶּת לְפָנֶיךָ, גַּם זֶה נִמְנָע מִמְּנִי:

נה

(1)

עַל כֵּן זָכַנְתִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהִיּוֹת בְּתִשְׁבָּה תְּמִיד, שְׂאֻזְבָּה לְעִשׂוֹת תְּמִיד תִּשְׁבָּה עַל תִּשְׁבָּה הַרְאֵשׁוֹנָה, וְאֻזְבָּה לְתַקֵּן כְּכֹל פַּעַם פָּנִים תִּשְׁבָּה הַרְאֵשׁוֹנָה, עַד שְׂאֻזְבָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה, תִּשְׁבָּה עֲלֵיךָ בְּאַמֶּת כְּרֵאוּנִי, וְאִזּוּ תִפְתַּח אֶת לְבָבִי וְדַעֲתִי לְדַעַת אֶת שְׂמֶיךָ וְאִזּוּ אֲדַע בְּאַמֶּת כִּי עֲדוֹן לֹא הִתְחַלֵּתִי לְעִשׂוֹת תִּשְׁבָּה, כִּפִּי עֵצָם גְּדֻלָּתְךָ וְרוֹמְמוֹתֶיךָ שֶׁתּוֹכְנִי לְהַשִּׁיג אֹז, וְאִזּוּ תּוֹכְנִי בְּאַמֶּת לְעִשׂוֹת תִּשְׁבָּה עַל תִּשְׁבָּה, שְׂאֻזְבָּה לְעִשׂוֹת תִּשְׁבָּה כְּכֹל פַּעַם עַל הַשְּׁנָה הַרְאֵשׁוֹנָה, עַל שְׁחִיתֵי מְנַשֵּׁם אֶת רוֹמְמוֹת אֱלֹהוֹתֶיךָ, לְפָנֶי עֵצָם רוֹמְמוֹתֶיךָ שְׂאֻזְבָּה לְהַשִּׁיג אַחֲרֶיךָ כְּכֹל פַּעַם, בְּאַפְּן שְׂאֻזְבָּה לְהִיּוֹת כָּל יְמֵי בְּתִשְׁבָּה תְּמִיד, עַד הַיּוֹם אֲשֶׁר תֵּאֱסַפְנִי אֱלֹהֶיךָ, וְתּוֹכְנִי לְעוֹלָם הַבָּא, לְיוֹם שְׂכַלּוֹ שְׁבַת, כָּל תִּשְׁבָּה. וְזָכַנְתִּי לְזַכֵּחַ אֶת יְצָרִי, וְאֻזְבָּה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁבַתוֹב: "זוֹכֵחַ תּוֹדָה יִכְבְּדֵנִי", שְׂאֻזְבָּה לְכַבֵּד אוֹתְךָ בְּשֵׁנֵי עוֹלָמוֹת, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְעוֹרְנִי שְׂאֵהִיחַ בּוֹרַח מִן הַכְּבוֹד בְּאַמֶּת, וְאֻזְבָּה לְמַעַט בְּכְבוֹד עֲצָמִי וּלְהַרְבּוֹת בְּכְבוֹד הַמְּקוֹם, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי מְכֻבְּדֶיךָ הַגְּדוֹל וְתּוֹכְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְכְבוֹד אֱלֹהִים, שְׂאֻזְבָּה לְכְבוֹד דְּקַדְשָׁה לְמַעַנְךָ לְבַד וְלֹא אַחֲנָה מִן הַכְּבוֹד כָּלֵל לְמַעַנִּי, וְלֹא אֲשַׁתְּמֵשׁ עִם הַכְּבוֹד כִּי אִם לְשִׂמְךָ וְלְעַבְדוֹתֶיךָ בְּאַמֶּת, וְעוֹרְנִי שְׂלֹא יִשְׂאֵל וְלֹא יִחְקֹר שׁוֹם בְּרִיחַ עַל כְּבוֹדִי:

נו

(1)

וְעוֹרְנִי יְהוָה אֱלֹהֵי, לְהִיּוֹת תַּקִּיף וְאִמִּיץ וְחֹזֵק בְּעַבְדוֹתֶיךָ תְּמִיד, וְאֵל תַּנִּיחֵנִי לְפַל חַס וְשְׁלוֹם לְעוֹלָם. "אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קְדֻשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמְּנִי". וְזָכַנְתִּי לְהִיּוֹת עֵייל וְנַפְיָק, וְאֻזְבָּה לְהִיּוֹת בְּקִי בְּהַלְכָה, בְּקִי בְּרֵצוּא בְּקִי בְּשׁוֹב, בְּקִי בְּעֵייל בְּקִי בְּנַפְיָק, וּבְכֹל מְקוֹם אוֹכַל לְמַצָּא אוֹתְךָ בֵּין בְּעֵלְיָה בֵּין בִּירִידָה, כְּמוֹ שְׁבַתוֹב: "אִם אָסַק שָׁמַיִם, שָׁם אַתָּה, וְאִצִּיעָה שְׂאוֹל הַגֶּבֶר". וְאֻזְבָּה לְאַחוֹז בְּךָ וּלְהִתְדַבֵּק בְּךָ תְּמִיד, וּיְקַנֵּם כִּי מִקְרָא שְׁבַתוֹב: "אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי":

(י) יז
אָנא יְהוָה, יְהִמוּ וַיִּבְכְּרוּ מֵעִיד וְרַחֲמֶיךָ וַחֲנִינוּתֶיךָ עָלַי, וַיַּעֲלֶה וַיְבִיא זְכוּרֹנִי לְפָנֶיךָ לְטוֹבָה. וְרַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְאֵל תַּנְיַחֲנִי וְאֵל תַּמְשִׁינִי לְהַשְׁתַּקֵּעַ, חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, בְּאֵלֹי הַמְּקוֹמוֹת הַנְּמוּכִים וְהַשְּׁפֹלִים אֲשֶׁר בְּאֶתִי עַד הַנֶּה "אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי. אֵל תִּבְלַעֲנִי מִצִּילָה וְאֵל תִּאֶמֶר עָלַי בְּאֵר פִּיָּה". חַנּוּנִי וְחַקִּימְנִי, וּמַעֲפֵר דְלוּתֵי וּמַעֲצָם שְׁפִלוּתֵי תְרוֹמְמִנִי, וַיִּקְנֶם מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "אֲנֹכִי אֶרְדַּ עִמָּךְ מִצְרִימָה וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךְ נִם עֲלֶיךָ", וְתִירִידָה יְהוָה תִּבְלִית הַעֲלִיָּה. חוּם וְחַמּוֹל עָלַי, וְשִׁלַּח יְשׁוּעָתְךָ וְתַתְּמֵכֵנִי בַיּוֹם צָרְךָ, וְתַסְעֲדֵנִי בַעֲצָם חֲמֻלָתְךָ, וְתַתִּיחַ תְּמִיד עִמִּי וְתַתֵּן לִי כַח וְשִׁבְל לְאַחֲזוֹ בְּךָ תְּמִיד, וְאֵל תַּנְיַחֲנִי לְפָל, חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, לְעוֹלָם, וַיִּקְנֶם מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "כִּי יִפּוֹל לֹא יוֹטֵל כִּי יִהְיֶה סוּמָךְ יְדוּ":

(י) יח
 וְתַמְחֵר וְתַחֲיֵשׁ לְנַאֲלָנוּ נְאֻלַת הַנְּפֹשׁ, וְתוֹצִיאֲנִי וְתַעֲלֵנִי מֵהַיּוֹם וּמַעֲתָה מִכָּל מִינֵי נְפִילוֹת וַיִּרִידוֹת וְהַתְּרַחֲקוֹת מִמָּךְ שֶׁנִּתְרַחֲקַתִּי עַד הַנֶּה. מְקוֹם מַעֲפֵר דָּל מְאֻשְׁפוֹת יָרִים אֲבִיוֹן, חַמּוֹל עַל דָּל וְאֲבִיוֹן בְּמוֹנֵי, חַנּוּנִי וְחַקִּימְנִי, חַנּוּנִי וְחַקִּימְנִי, שְׁמַחְתִּי אֱלֹהִים בְּפִי, "מִקְצָה הָאָרֶץ אֱלֹהִים אֶקְרָא בַעֲטָף לְפִי בְּצוֹר יְרוּם מִמֶּנִּי תַנְחֵנִי":

(י) יט
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּם וְחַמּוֹל עָלַי אֲבִי שֶׁבְשָׂמַיִם, וְתַנְעֵר בְּהַרְזוּפִים וּמִפִּילִים אוֹתִי, וְאֶמֶר לְצָרוֹתֵי דִי וְתִאֶמֶר עַד פַּה תִּבּוֹא. וּמַעֲתָה תִּרְחַם עָלַי וְתַעֲזֹרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַתְּחִיל לְהַעֲלוֹת אוֹתִי מֵעֲלָה מְעֲלָה, חַיֵּשׁ קַל מִתְּרָה, וְכָל הַיִּרִידוֹת יִתְהַפְּכוּ לְעִלּוֹת, וְכָל הַהַתְּרַחֲקוֹת יִתְהַפְּדוּ לְהַתְּקַרְבוֹת, כִּי אַתָּה הַחֲלוֹת לְקַרְבְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְהַתְּחַלֵּת לְהַשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ חֶמּוֹן קִנְיָתְךָ וְתַקַּף חֲמֻלָתְךָ עַל-יְדֵי צַדִּיקֵי אָמֶת שֶׁבְכָל דוֹר וָדוֹר, עַל כֵּן אִין נֶאֱמַר לָךְ לְעֹזְבָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יְהִמוּ מֵעִיד עָלֵינוּ, וְכֹאֲשֶׁר הַחֲלוֹת לְהַרְאוֹת נִדְלָךְ וּמוֹכָךְ עָלֵינוּ, וְנַתַּת לָנוּ תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךְ נְאֻמָּן בֵּיתְךָ, וְשִׁלַּחְתָּ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים צַדִּיקֵי אָמֶת בְּכָל דוֹר וָדוֹר, אֲשֶׁר עַל יָדָם נִמְסְרָה הַתּוֹרָה לָנוּ מִמֹּשֶׁה לַיהוֹשֻׁעַ, וּמִיהוֹשֻׁעַ לְזִקְנִים, וּמִזִּקְנִים לְזִקְנִים וְצַדִּיקִים שֶׁבְכָל דוֹר וָדוֹר, עַד אֲשֶׁר הִגִּיעַ אֵלֵינוּ הַשְׁתַּלְשְׁלוֹת קַבְּלַת הַתּוֹרָה, וְעַדִּין לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ, "הַקִּיּוּצוֹתֵי וְעוֹדֵי עִמָּךְ", כֵּן וַיִּבְכְּרוּ מֵעִיד עָלֵינוּ, וְתַעֲזֹרֵנִי לְקַנֵּם בְּאָמֶת אֵת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה. חוּסָה עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְעֲזֹרֵנִי לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּךָ וּבְצַדִּיקֵי אָמֶת לְעוֹלָם וָעַד, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא:

(י) כ
אָנא יְהוָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, זַכְּנִי שִׁינְפָקְחוּ עֵינַי וּלְבִי וְאֲזִנִּי לְרֵאוֹת וּלְהִבִּין וּלְשָׁמַע גְּדֻלָּתְךָ וְרוֹמְמוֹתְךָ, וּלְשׁוּב אֱלֹהִים בְּאָמֶת, וְחַנּוּנִי מֵאֵתְךָ דַּעַח בִּינָה וְהַשְׁבֵּל לְהִבִּין וּלְהַשִּׁיג דְּרָכֵי

התשובה באמת, ותעזרני לילך בהם תמיד, ואזכה להיות בכלל פעלי תשובה באמת, כי ימינך פשוטה לקבל שבים ורוצה אתה בתשובה, ואם לא עכשו אימתי. ותעזרני שאזכה לתשובה שלמה באמת, לתשובה עלאה, באפן שאזכה שיתחדר על ידי נקדה התחתונה בנקדה העליונה, ויתתקן וישלם על ידי אדם העליון לשבת על הכסא, ושם יהיה נכלל נפשי ורוחי ונשמתי מעתה ועד עולם. ותמלא פנימת הלבנה, ויהיה אור הלבנה כאור החמה כמו שכתוב: "ויהיה אור הלבנה כאור החמה, ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים", כי מלכותך בכל משלה, בשמים ובארץ:

(ו)

סא

ואתה עושה גדולות ונפלאות עד אין חקר, ואתה חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח "ממית ומחיה מוריד שאול ויעל", ואתה מקשר ומחבר ומיחד שני הפכים יחד תכלית קצה התחתון מעמקי שאול עד רום גבהי מרומים עד תכלית קצה העליון מנקדה התחתונה עד נקדה העליונה, כי מי יאמר לך מה תעשה, על בן וגיעו רחמך גם עלי, ותחתך חתירה מתחת כסא כבודך, חומל דלים שומע אנקת אביונים, ותעזרני להתעורר באמת ולשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ותזכני להיות דבוק באמת בצדיקי אמת מעתה ועד עולם, "כי לא תחפץ במות המת כי אם בשובו מדרךיו וחייה. תשוב אנוש עד דבא ותאמר שובו בני אדם. שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך. השיבנו והוה אליך ונשובה חדש ימינו בקדם":

(זח)

תתיא

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתעזרני ותושיענו ותזכני ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, שאזכה מהרה להתגיש באמת כאב חטאי ועוונותי ופשעי הרבים והגדולים והעצומים מאד מאד עד גבהי שמי שמים, ועמקו מתהום רבה וכברו מחול ימים, ורבו מעפר הארץ, ועצמו משערות ראשנו, ונבחו מנשמת רוח אפינו, ובפרט החטאים של פגם הברית, פגם טפי המח שיצאו ממני לבטלה בשונג ובמזיד באגם וכרצון, אשר אם הייתי מתחיל להתגיש עצם הכאב של הפגם הגדול והגורא הזה, איני יודע אם הייתי יכול להיות אפלו שעה אחת, באשר הודעת לנו על ידי צדיקיך האמתיים עצם הפגם הזה, אשר על ידי זה מאריכין חרבן בית המקדש ומעכבין הנאלה ומורידין את השכינה בגלות חס ושלום, וממשיכין נשמות ערמלאין במדור הקלפות, ונכראין מכל טפה ומפה מויקי עלמא, רחמנא לצלן רחמנא לצלן, ושאר פגמים עצומים ונוראים הנעשים על ידי זה, כי כל התורה תלויה בתקון הברית שהוא יסוד הכל, ובעזר זה פוגמין בכל חכ"ב אתון דאורייתא שהטפה כלולה מהם וכו' וכו'. ובאמת לפני אמום ומבלבל

ומעקם כל כף עד שאיני מרגיש כלל כאב עוונותי העצומים ותרבים ונהדולים מאד מאד, אפלו בשאני מדבר מהם. אוי לי וי לי, אוי לי וי לי, ואם אמר אלה פעמים אוי לי וי לי, עדין איני מרגיש כלל. מה אמר מה אדבר, מה אתאונן. מה אמר מה אדבר מה אצטרק. אך אתה מרחם על כל פשר, ואתה צופה ומביט עד סוף כל הדורות, ואתה עתיד לתקן אותנו כלנו באשר הבטחתנו, על-כן שמתתי אליך בפי, גואל חוק היה בעזרי ולמדני והורני בכל עת, באיזה דרך באיזה אופן אזכה לשוב אליך באמת, מרע לטוב ממנות לחיים, כי מר לי מאד:

תתקוב

(פה)

אבי יוצרי וגואלי ופודי, עזרני והושיעני חיש קל מהרה שאזכה לשוב אליך באמת ובכל שלום, ומול את ערלת לבי הרע, ותפתח את לבי באפן שאזכה להרגיש כאב ומכאוב עוונותי העצומים עד שאזכה לצעק מן חלב ועקה גדולה ומרה כמו שראוי לי לועק ולצעק על עוונות רבים ונהדולים באלה אוי אוי, ואזעק ואצעק ואשוע אליך באמת ובכל שלום כלב נשבר ונדכה מקירות חלב, עד שירגישו גם כל הלבבות של כל הטפות שנמשכו ממני לכל מקום שנמשכו, הן אותן הטפות שנמשכו בהתר ונתתו מהם בני שיהיו לארץ ימים ושנים טובים, הן, להבדיל, אותן הטפות שיצאו ממני לבטלה בשונג או במזיד, ונעשה מפל טפה ומטה מה שנעשה, אוי לי וי לי, ובכל יתה נמול לבכם, וירגישו כלם בכל מקום שהם את עצם כאבם וצערם ויהיך הם מנחים בשאל תחתיות במקומות המטנפים שלא נתן להוצר, ויהיה נעשה רעש גדול ביניהם, ויתעוררו כלם לשוב להשם ותברך באמת ויתחילו להתגעגע ולהצטרע ולבסוף באמת להתתקן ולשוב אל יתה באמת, עד שתעורר רחמיך הטובים, רחמיך הגנונים, רחמיך הפשוטים, רחמיך הרבים, עלי ועליהם ותעסק בתקוננו, ותגאלנו מהרה מפאר שחת מטיט הנון ומכל מקומות המטנפים והמקלקלים, מפלם תגאלנו ותפדנו ותוציאנו לשלום ותתקננו, וישיב המלך את נדחיו מהרה, כי אתה חושב מחשבות לכל ידח ממך נדה. ומול את לבנו לאהבה את שמו, כמה שפתינו: "ומל יתה אלהיך את לבך ואת לב ורעד לאהבה את יתה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך למען חייך":

תתקוב

(פה)

אבינו מלכנו, אל חי חלקנו, צורנו צוה לחציל ידידות שארנו משחת למען בריתך אשר שמת בבשרנו, ובני מהרה למול את ערלת לבבי ולבב ורעי, ובפרט בימי אלול הקדושים ובני מעתה שאזכה לחבין עצמי באמת, באפן שאזכה בימי אלול הקדושים שיהיה נמול בשלמות לבבי ולבב ורעי באמת, עד שאזכה בחיים חיותי שיתקנו אותי

הצדיקים אמתיים בשלמות אותי ואת זרעי ואת כל התלויים בי למען לא אבוש ולא אבליג ולא אפשל לעולם ועד ולא אעול בכסופא קמיה, ולא יהיה כח להחמאת לרבוץ על פתח קברי חסדו שלום, רק אִזְכָּה לתקן הכל בחיים חיותי, בכח וזכות הצדיקים אמתיים, כי אין לי שום תקנה וסמיכה בי אם עליהם לבד, ובכחם והכמתם אנו מצפים עדין לכל טוב:

תתקיד

(פה)

מלא רחמים חוס ורחם עלי וחצילני מחרפות וכווננות, שלא יהיה בך לשום מזיק ומשחית להתקרב אלי בעת מיתתי ולא ילכו אחר מטתי חסדו שלום, רק ברחמיך הרבים תנרשם ממני ותכבולם בכבול גמור מעתה ועד עולם. ותחוס עלי בחמלתך הגדולה ובחנינותיך העצומים, שאזכה לתקן בחיי את כל אשר שחיתתי, ותחוס ותמחל ותסלח לי על הכל בחיים חיותי, באפן שלא יהיה עלי שום דין ומשפט אחר בך. אם אמנם ידעתי באמת כי אני רחוק מישועה כזאת, כי במה וזכה נער כמוני לזה, אך על רחמיך הרבים אני בושח, ועל חסדך אני נשען, ולסליחותיך אני מקנה, ולישועתך אני מצפה, בכח וזכות הצדיקים אמתיים שבדורנו, ובזכות כל הצדיקים אמתיים שובני עפר עליהם אנו נשענים, בהם תמכתי יתדותי לשאל כל אלה מלפניך, על בן עדין אני עומד ומצפה ומקנה ומיחל לישועתך הגדולה, שאזכה מהרה לכל מה שבקשתי מלפניך, כי אתה צופה לרשע וחפץ בהצדקו. ואם אני מתמהמה הרבה לשוב, ועוד הוספתי קלקולים ועונות הרבה גדולים ועצומים בכל יום, אה-על-פיי-כן עדין אני מחכה בכל יום שיבא נאלי ופדות נפשי, שאזכה מהרה להתעורר משנתי ולקום מנפילתי ולעמד מירידיתי ולחיות ממיתתי, ולשוב אליך באמת ובלב שלם לחיות ברצונך הטוב באמת, אני וזרעי וזרע זרעי וכל זרע עמך בית ישראל מעתה ועד עולם, אמן:

תסב

(מא):

ובכן באתי לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרני ותושיעני בזכות ובה רחמיך התשובה שהמשיכו עלינו רבנו משה רבנו עליו השלום וכל הצדיקים אמתיים בעולם, שאזכה גם אנכי מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם, כי אתה יודע נפלאות הדרכים של תשובה שהמשיכו בעולם, שהורידו את עצמן וקשרו את עצמן עם הפחות שבפחותים, אפלו עם פחות כמוני בכל מקום שאני שם, ועדין הם מקשרים עצמם עמי במקומי שאני שם עתה, ומצדם לא יבצר להוציאני מגלותי, ולהעלותי ולהכניסני לתוך הקדש באמת, ולהעלות אותי מעלה מעלה. רחם עלי וזכני להתקשר לצדיקים קדושים באלו תמיד, ויתגלה לי דרך הקדש דרכי התשובה שהם ממשיכים בעולם, באפן שאזכה

מעֵתָה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת, וְלִקְשֹׁר וּלְדַבֵּק עֲצָמַי אֵלֶיךָ תָּמִיד בְּאֵמֶת, בְּתַכְלִית הַעֲנָוָה וְהַכַּפּוּל בְּאֵמֶת. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ שְׂלֵא יִהְיֶה כֹחַ לְשׁוֹם בְּחִינַת יְרִידָה וְלֹא לְשׁוֹם בְּחִינַת עֲלִיָּה לְרַחֲמֵי חַסְדְּךָ שְׂלֵא יִהְיֶה כֹחַ לְפַעֲמִים נִתְרַחֵק הָאָדָם חֵם וְשְׁלֹם עַל-יְדֵי הַעֲלִיָּה שְׂאֵתָה מַעֲלָה אוֹתוֹ, דְּחִינּוֹ עַל-יְדֵי רַבּוּי הַעֲשָׂר וְהַטּוֹב שְׂאֵתָה מִשְׁפִּיעַ לוֹ, אוֹ עַל-יְדֵי רַבּוּי הַדַּעַת בִּידְעֵת רוּמְמוֹתֶיךָ, כִּי רַבּוּי הָאוֹר מְבַהֵר עֵינָיו וּמוֹזִיק לוֹ חַסְדְּךָ שְׂלֵא:

(מא):

תסג

עַל כֵּן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שְׁתַּגֵּן עָלַי בְּכַפֶּךָ, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי וְתַגֵּן בְּעַדִּי שְׂלֵא יִזְיַק לִי שׁוֹם דְּבָר, וְלֹא אֶתְרַחֵק מִמֶּךָ לְעוֹלָם, הֵן בְּבְחִינַת יְרִידָה חַסְדְּךָ שְׂלֵא יִפְלוּ בְּדִיוֹמָא הַתַּחְתּוֹנָה, אֲפֹלוּ בְּעֵשְׂרָה בְּתַרְיֵן דְּמִסְאָבוּתָא חַסְדְּךָ שְׂלֵא יִפְלוּ מִמֶּנָּה, אֲפֹלוּ בְּעֵשְׂרָה בְּתַרְיֵן דְּמִסְאָבוּתָא חַסְדְּךָ שְׂלֵא יִפְלוּ מִמֶּנָּה, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "וּמַלְכוּתוֹ כְּכֹל מְשָׁלָה", וְהֵן בְּבְחִינַת עֲלִיָּה, כְּאֲשֶׁר תְּרַחֵם עָלַי וְתַצִּילֵנִי מַעֲלָה מַעֲלָה, בְּכֹל עֲלִיָּה וְעֲלִיָּה אֲזַכָּה לְמַצֵּא אוֹתְךָ תָּמִיד, וְאֶתְקַרֵּב אֵלֶיךָ תָּמִיד בְּכֹל הַבְּחִינּוֹת בֵּין בְּטִיבוֹ בֵּין בְּעֵקֶר חַסְדְּךָ שְׂלֵא יִפְלוּ מִמֶּנָּה, בֵּין בִּירִידָה בֵּין בְּעֲלִיָּה, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "אִם אֶסַּק שָׁמַיִם שָׁם אַתָּה וְאֶצִּיעָה שְׂאוֹל הַגֶּן", בְּאִפְּן שְׂאֲזַכָּה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וּבְפָרְט בְּחֹדֶשׁ אֱלוּל הַקָּדוֹשׁ שְׁהֵם יְמֵי רַצוֹן, שְׂעֲלָה מִשָּׁה לְקַבֵּל לִזְחֹת אַחֲרוֹנּוֹת וּפְתַח דְּרָךְ כְּבוֹשָׁה לִילָךְ בְּהַ, רַחֵם עָלַי מַעֲתָה שְׂאֲזַכָּה לְהַכִּיֵּן אֶת עֲצָמַי מִחִיּוֹם לְהַמְשִׁיךְ עָלַי קִדְשֵׁי הַקָּדוֹשׁ, קִדְשֵׁי הַדְּרָךְ תִּשׁוּבָה שְׂהַמְשִׁיךְ מִשָּׁה רַבּוּי וְכֹל הַצְּדִיקִים אֲמֵתִיִּים בְּעוֹלָם בְּדַרְכֵי נִפְלְאוֹתֵיהֶם הַגּוֹרְאוֹת כִּי אֵין לִי שׁוֹם תִּקְוָה כִּי אִם עַל פִּי דְרָךְ זֶה שְׂהוּא יְדוּעַ לְךָ וּלְצַדִּיקֶיךָ הַגּוֹדְלִים הָאֲמֵתִיִּים לְבָד, וְהַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם עֲשׂוּ עִמּוֹ, "וְאֵנִי תָּמִיד אֶיִּחַל, עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרָא יְהוָה מִשָּׁמַיִם":

(מד):

תפא

"אֵנִי לְדוֹדֵי וְדוֹדֵי לִי הַרוּעָה בְּשׁוֹשָׁנִים". אָבִי שִׁבְשֻׁמִּים, "מַלְכִּי וְאֵלֹהֵי אֱלֹהֵי אֶתְפַּלֵּל. יְהוָה חֲקַרְתֵּנִי וְהַדַּע. אַתָּה יְדַעְתָּ שִׁבְתִּי וְקוּמִי בְּנִתָּה לְרַעִי מִרְחוֹק. אֲרַחֵי וְרַבְעִי וְרִיתִי וְכֹל דְּרָכֵי חֲסִידֵיךָ. כִּי אֵין מֶלֶךְ בְּלִשׁוֹנִי הֵן יְהוָה יְדַעְתָּ כֻּלָּה. אֲחֹזֵר וְקָדַם צַרְתֵּנִי וְתִשָּׁת עָלַי בְּכַפֶּךָ. פְּלִיאָה דַּעַת מִמֶּנִּי נִשְׁגָּבָה לֹא אוֹכֵל לֶה. אָנָּה אֱלֹהֵי מְרוֹחֶךָ וְאָנָּה מִפְּנֵיךְ אֲבָרַח. אִם אֶסַּק שָׁמַיִם שָׁם אַתָּה וְאֶצִּיעָה שְׂאוֹל הַגֶּן":

(מד):

תפב

רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים, חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ נִדְחָה, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְקַבֵּץ נִדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ, בְּקִשׁ בְּרַחֲמֶיךָ צֹאן אוֹבְדוֹת, צֹאן נִדְחָה וְאֵין מְקַבֵּץ. רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, "תַּעֲיִתִי בְּשָׁה אוֹבֵד בְּקִשׁ עֲבָדֶךָ". רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מַרְבֵּ עֵנֵי

ועמלי ומרב עצם עונותי ופשעי הרבים והעצומים בלי שעור וערך ומספר, ומעצם בלבול דעתי מרבוי הפגמים שפגמתי בעונותי מעודי עד היום הזה, על בן איני יכול לפתח פי לדבר בלל, וקשה וכבד עלי מאוד מאוד לפרש שיחתי לפניה, וגם אי אפשר לפרש כל שיחתי לפניה בכל אשר עם לבבי, כי צרות לבבי הרחיבו מאד, אשר לא יספיק הזמן לפרטם, "כי רבות אנהותי ולפי דוי". אבל אף-על-פי-כן הציקתני רוחי ועצור במלין לא אוכל, אמרתי אשיחה וירוח לי, אדברה ונעבר עלי מה, אולי אובה עתה למצא הנקדה מובה השיך ללבי עתה באמת, שאובה על ידה לשוב אליך מעתה באמת, ואיך שהוא איך שהוא, איך שנפלו וירדנו בגלות המד הזה למקומות שירדנו כל אחד לפי ירידתו, עם כל זה עדין חובה עלינו על כל אחד ואחד, לחתר ולבקש ולחפש אחר אבדותינו הרבות והעצומות מאד בלי שעור וערך, אשר אבדנו בגלגול זה ובגלגולים אחרים על ידי תאוותינו הרעות, אולי נובה לעורר רחמים גדולים אצל בעל הרחמים המרחם על כל האובדים והנדרים, הגוזר בתורתו להשיב אבדות, אולי יש תקנה למצא איזה אברה מאבדות נפשנו הרבים, אולי נובה למצא מקצתם או כלם. ואף-על-פי שאני פעמי החיב מכל הצדדים, כי אבדתי לדעת מה שאבדתי, ובעונותי הרבים מחמת תאוותי הרעות, הייתי כמו שומה המאבד מה שגונגנין לו, אף-על-פי-כן אולי אובה ברחמיך למצא עוד איזה נקדה מובה אמתיית שתוכל להתגבר על כל מה שאני צריך להתגבר, באפן שאובה מעתה לשוב אליך באמת, ולחפש ולבקש ולמצא כל אבדותי ואבדות אחרים להשיבם כלם למקומם הראוי למקור שנתצבו משם, באפן שיתקנו כלם בתכלית התקון באמת בראונך הטוב:

תפנ

(מד:)

רבנו של עולם מלא רחמים, אתה גלית לנו על-ידי חכמיך תקדושים, שהעקר הוא תקון הברית, כי זה עקר הנסיון והמתקלא של כל אדם בעולם הזה, ורק בשביל זה בא האדם לעולם הזה כדי שיתנסה בנסיון זה, ועל-ידי-זה יובה למה שיופה אם יעמד בנסיון ובצרות הזה, אשר כל התורה בלה תלויה בזה, כי שמירת הברית הוא יסוד הכל. ועתה מה אמר ומה אדבר, אחרי שפגמתי הרבה בפנים הברית באשר פגמתי (ובפרט וכו'), "על בן דברי לעו", ואיני יודע מהיכן להתחיל לדבר. אבל כבר גזרת עלינו על-ידי צדיקו האמתיים לצעק אליך תמיד, ולהתפלל ולהתחנן לפניה תמיד בין בעליה בין בירידה לפי בחינתנו, והיה איך שיהיה לא נחריש ולא נשקט מלצעק ולצעק ולהתחנן אליך תמיד, כי חסדיך לא תמים ורחמיך לא כלים כי אתה יהנה אלהינו גדלת מאד, וכגדלתך בן חסדיך ורחמיך, וכאשר לגדלתך אין חקר, בן אין חקר לרחמיך וחסדיך:

תפד

(מד:)

ובכן יחי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתאיר עיני בתורתך, ותורני ותלמדני שאזכה לידע ולהשיג ולהבין דברי תורתך הקדושה, אשר צוית עלינו לבזון בונות אלול בשביל תקוון הברית. "כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי", ואיני יודע הדרך כלל לבזון בונות. רחם עלי למען שמך, וקדשני בקדשתך העליונה, ופתח לפני פתלמוד תורתך, ועזרני וזכני ללמד ולהבין כל הפונות אלול וכל התורות השכיבים לזה, ואזכה למצא בהם דרך נכון וישר להתקרב אליך תמיד בכל עת. ואזכה להיות בקי בהלכה, בקי בריצוא בקי בשוב, בקי בעיל בקי בנפיק, ולקיים באמת ובשלמות מקרא שכתוב: "אם אפק שמים שם אתה ואציעה שאול הנד", עד שאזכה לילך בדרך התשובה באמת תמיד, ואתה ברחמיך תפתח דרך, ותהיה ומינך פשוטה לקבל שבים, עד אשר נזכה להמשיך ולתקן כל התקונים הנמשכין על-ידי היחודים והפונות של אלול, באפן שנוזכה מהרה לתקון הברית בשלמות. וברחמיך תרבים תצוה למלאכיך הקדושים האוחזים בידם שופרות, הממנים לבקש ולחפש ולחפור ולחתור אחר אברות, שישתדלו בתקון נפשנו, ויבקשו ויחפרו אחר כל האברות שאבדנו בענינו מעודנו עד היום הזה, על-ידי תאוותינו הרעות, ובפרט על-ידי פגם הברית, את כל מה שאבדנו בגלגול זה ובגלגולים אחרים, הכל יחפרו ויחפשו וימצאו בלם מהרה, ויחזירו אותם לנו, באפן שיתקנו נפשותינו על ידי זה בתכלית התקון באמת בריצונו הטוב:

תפה

(מד:)

מלא רחמים, מרב קלקולי איני יכול להאריך בתפלה זאת הרבה, את-על-פי שלא יספיקו כל יריעות שבעולם לבאר אפס קצת מהתחנות ובקשות ונדונים והפצרות ופיוסים ותפלות שאני צריך להתפלל בענין זה על העבר ועל ההנה ועל העתיד, אך מה אעשה כי דברי נסתתמין. אבל על זה באתי לפניך ארון כל, חומל רלים, טוב ומטיב לרעים ולמוזבים, שתרחם על כל עמך ישראל שקשה להם למצא זיוגם, ואפלו בשמוצאים היא מנגדת אליו, ואין לה רצון אליו, ואין שלום בביתם רחמנא לצלן (ובפרט על פכ"פ שיש לו יסורים אלו), רחם עליו ועל כל זרע עמך בית ישראל, בכח וזכות הצדיקים האמתיים העוסקים בתקוננו תמיד, אשר שמרו את הברית קדש בתכלית השלמות שאין שלמות אחריו, רחם עליהם למענם, ותשים שלום בביתם, ותעזר להם ותושיעם שיזכו כל אחד ואחד למצא זיוגו מהרה, וזיוגם תהגון להם מן השמים באמת, ולא תהיה מנגדת בנגדו כלל, רק תהפך רצונה לרצון בעלה, ולא יהיה ביניהם שום שנאה ושום שנוי רצון כלל, וידרו באהבה ואחוה ורעות בשלום ושלום באמת בריצונו הטוב:

תפ

(מד):

מלא רחמים, חוס ורחם עליהם למענך ולמען צדיקוך האמתיים, ואל תעשה להם כחמאיהם ולא תגמל עליהם פעוונותיהם, רק תתנהג עמם כרחמיך לפנים משורת הדין, פאשר אתה מתנהג עם כל בריותיך ברחמים וחסדים גדולים תמיד. ובזכות אברהם אבינו עליו השלום, שרמו הסוד הזה של בונת אלול בעת ששלח את אליעזר עבדו לבקש חיווג של יצחק בנו, ובזכות הצדיקים שגלו הסוד הנורא הזה, תגן עליהם ועלינו ועל ורענו, ותרחם על כל ישראל עמה, ותשים שלום בין כל ישראל ובפרט בין איש לאשתו (ובפרט וכו'). ותעזר לכל ישראל הצדיקים למצא וווגם שיזכה כל אחד למצא וווגו באמת מהרה, ותהיה ברצונו ולא תהיה מנגדת בנגדו כלל, רק תחפך רצונה אליו בשלום ואהבה באמת, בלי ערמה ומרמה ובלי שום שנאה ושנוי רצון בלב כלל, ויתנהנו בקרשה ובטהרה, ויצאו מהם דורות רבים, בנים ובנות חיים וקמים, עושי רצונך באמת, ויעסקו בתורתך ועבודתך באמת כל ימיהם לעולם, ויגלו ויפרסמו ויודיעו אלהותך וממשלתך בעולם כמו שכתוב: "דור לדור ישבח מעשך ונבורתיך וגידי":

תרכט

(מט)

ותנבני לקדש עצמי ביותר בשני החדשים הקדושים, שהם שני ראשים של השנה, שהם ניסן ותשרי שהם ימי תשובה, שאזכה בכל שנה ושנה לשוב בהם בתשובה שלמה, ולהתקדש בהם בקרשה יתרה ובשמחה גדולה. ואזכה להמשיך עלי קדשה גדולה ותשובה שלמה תמיד משני החדשים האלו על כל השנה בלה, ותנבני לעזר ולגלות עשרה מיני נגינה, ואזכה מהרה לסדר לפניך בכל יום תמיד שירות ותשבחות הרבה בקול גילה ורגז לשמך הגדול והקדוש, בשיר ושבח ונגון וזמרה ועז וחדוה, בכל עשרה מיני נגינה הקדושים, עד שזוכה שיתער על ידינו השיר שיתער לעתיד, שהוא שיר פשוט בפול משלש מרבע, כמו שכתוב "השיר והיה לכם כליל התקדש חג", ויקים בנו מקרא שכתוב: "ושרים בחללים כל מעיני בך". ותנבנו לידע ולהשיג סודות הקבלה הקדושה, עד שאזכה להשיג ולידע אורייתא דעתיקא סתימאה דעתיקא לאתגליא לעתיד לבוא:

לד

(א):

ובבן תרחם עלינו ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, שנוזכה לקבל ראש השנה הקדוש
 בקרשה ובטהרה גדולה, ביראה ובאהבה ובשמחה ובחדוה רבה, כי אתה ברחמיך
 בחרת בנו מפל העמים וקדשתנו במצותיך, ועשית עמנו חסד גדול הוה, ונתת לנו מתנה
 מובה הזאת, שהיא ראש השנה הקדוש, יום קדוש ונורא ואים מאד, אשר בו תנשא
 מלכותך ויבון בחסד כסאך ותשב עליו באמת. וברחמיך הרבים וחסדיך העצומים קבעת
 לנו את יום ראש השנה הגדול והקדוש, יום הדין הגדול והנורא, בראש חדש תשרי,
 שהוא חסד גדול ונפלא מאתך, בעל החסד והרחמים, אשר אתה חושב מרחוק להטיב
 אחריתנו, ואתה טוב ומטיב לרעים ולטובים, והקדמת תרופה וצרי למכותינו, כי ידעת
 כי בשר ודם אנחנו, ומחמר קרצנו, הן בעון חוללנו ובחטא יחמתנו אמנו, ויצר לב האדם
 רע מנעוריו, ו"אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא", אף כי קמני ערך שפלי
 קומה, חלושי כח עצובי רוח, עוללים לא ראו אור, המלבלבים בחטאת נעוריהם, מלאים
 חטא ועון ופשע, אשר לולא רחמיך וחסדיך העצומים והנוראים מאד, לא היה לנו חס
 ושלום שום תקוה כלל, כי איבכה נפצה פה ואיך נשא עון, ואיך היינו יכולים לבוא
 לפניך בחטאתינו ולהעזי פנינו ולהקשות ערפנו, לבוא ולהתודות לפניך יהוה אלהינו
 ואלחי אבותינו, ולהתחרט על מעשינו ועוונותינו. אבל חסדיך רבים מאד, "חסדיך יהוה
 מלאה הארץ, חסדי יהוה כי לא תמנו", כי לא כלו רחמיך לעולם, "כי חתרים ימוש
 והגבעות תמוטינה" וחסדיך מאתנו לא ימוש לעולם, אף אם עשינו מה שעשינו, על פן
 גלית לנו מרחוק עצם פלאי חסדיך העצומים והרבים והנוראים והגדולים מאד בלי
 שעור וערך ומספר, עד אין סוף ואין תכלית, וקבעת לנו יום ראש השנה הקדוש יום
 הדין הגדול והנורא, בראש חדש, שאז אתה בעצמך מבקש בפרה בבבול, כמו שאמרו
 רבותינו זכרונם לברכה: 'הביאו עלי בפרה על שמעמתי את הירח, ואתה בעצמך
 מתחרט בבבול על מעשיך על שמעמתי את הלבנה, אשר משם נמשכים כל חטאינו,
 על פן נתת לנו פתחון פה לבוא ולהתודות לפניך ולהתחרט על מעשינו ביום הדין הגדול
 שהוא ראש השנה, כי הלא גם אתה בעצמך מתחרט ומבקש בפרה אז:

שעב

(כב)

ותעזר לנו ברחמיך הרבים להתפלל בכונה גדולה תמיד, ובפרט בירח האיתנים, בראש השנה ויום הכפורים והושענא רבא, ועזרנו להתפלל אז בכח גדול ובכונה גדולה ועצומה. ותזמין לנו ברחמיך בראש השנה ויום כפור מתפללים ותוקעים הגונים וכשרים, שיהיה להם פת לרצותך ולפתותך ולעורר רחמיך. ותעזרנו לשמע קול שופר בראש השנה בכונה שלמה בראוי, ונופה לקיים מצות שמיעת קול שופר בשלמות עם כל פרטיה ודקדוקיה ובגותיה ותרי"ג מצות התלויות בה, ובלב טוב ובשמחה גדולה, ונופה לשמע קול השופר בעצמו ולא שום קול הברה, ויבנס קול השופר הקדוש בלבנו היטב, וימשך עלינו קרשה גדולה על-ידי כל הקולות הקדושים של השופר, ויתגבר ויתחזק קול השופר הקדוש בראש השנה "הן ותז בקולו קול עז", ויפל עלינו פחד ותרדה ואימה ויראה ובושה גדולה ועצומה מפניך על-ידי קול השופר כמו שכתוב: "אם יתקע שופר בעיר ועם לא יתדרו", וקול השופר יהיה הולך וחזק מאד, עד שיכניע וישפר ויבטל כל מיני עוונות דסטרא אחרא, הן עוונות הגוף הן עוונות של העיני פנים שפדור. ונופה לשמע כל הקולות הקדושים של השופר הקדוש בשלמות, הן קול תקיעה, הן קול שברים, הן קול תרועה, ונשמע היטב ונקבל בלבנו קרשה כל הקולות הללו, עד שיהיה נשפר עוונות גופנו על-ידי-זה ויתעורר לבנו בתשובה שלמה לפניה. ונופה להיות שמחים ומזיכי לב בראש השנה בכל היום בלוי, עד שנתעורר בבכייה גדולה מתוך השמחה העצומה בשמך הגדול, ויקים בנו מקרא שכתוב: "ב'שמך יגילון כל היום, ובצדקתך ירומו, כי תפארת עזמו אתה ובוצונך תרום קרננו":

שעג

(כב)

רבנו של עולם, אתה ידעת שכל קרשתנו תלויה בימי ראש השנה הקדושים, שהיא התחלת השנה, יום ראשון בשנה. זה היום תחלת מעשיך ופרוץ ליום ראשון, אשר משם נמשך הקרשה על כל השנה בלה. חוס וחמל עלינו, ועזרנו ונכנו לקבל ראש השנה בקרשה גדולה ובשמחה גדולה, ותעזרנו שנופה לטהר ולקדש מחשבתנו מאד בראש השנה בקרשה ובטהרה גדולה ועצומה מאד באמת בראוי בראש השנה, כאשר

אתה ידעת איך צריכים להזהר לשמר את המחשבה בקדשה בראש השנה. ונופה בזכות ובה צדיקי אמת, שיהיה נשלם על ידינו כל התקונים והתחודים והקדשות שאצריכים לתקן ולתחד למעלה בראש השנה ויום הכפורים, ולהמשיך קדשה עלינו ועל כל עמך בית ישראל מראש השנה על כל השנה בלה, "מראשית השנה ועד אחרית שנה", כי אתה ידעת כי בגלותנו המר הזה, בעוקבא דמשיחא, אין לנו שום פח והתחזקות דקדשה, כי אם על-ידי ראש השנה הקדוש אשר נתת לנו ברחמיך מתנה טובה ויקרה, ואנחנו בענינו אין לנו שום שכל ודעת איך ובאיזה אופן להמשיך עלינו קדשת ראש השנה פראוי. אתה ידעת את לבנו, קומה בעזרתנו בעת צרה הזאת באחרית הימים, ועזרנו והושיענו וחסל נא עלינו, אדונינו אלהינו, אבינו מלכנו צורנו וגואלנו, ורחם עלינו בזכות צדיקי אמת שפדור תה, ובזכות צדיקי אמת הקדושים אשר בארץ הקודש, אשר אנו וכל עמך בית ישראל הזלבים וסובבים, ומשתפחים על קבריהם וציון שלהם בכל ערב ראש השנה, ופורשים פנינו לפניך ומתפללים ומתחננים אליך בקידה בכריעה בהשתחויה בלב נשבר ונדבא. חוסה עלינו ברחמיך הרבים, ותעזר לב נשמת כל הצדיקים אמתיים אשר נשמתם בגבחי מרומים ברום המעלות פעולמות העליונים הקדושים, שכל נשמות הצדיקים הקדושים האמתיים ירדו למטה בראש השנה ויהיו עמנו בקרב עמך ישראל, ויעזרו אותנו להתפלל ולהתחנן בראש השנה, ולהכניע ולגרוש השטן בראש השנה, ולשבר ולבטל כל מיני עוונות דסטרא אחרא מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל על-ידי התפלות והתקיעות של ראש השנה הקדוש, עד שנופה להמשיך עלינו ועל כל עמך בית ישראל קדשה וטהרה מראש השנה על כל השנה בלה, ונופה לתקן שני החותמות דקדשה, חותם בתוך חותם, בירח האיתנים, בראש השנה ויום הכפורים וסכות והושיענא רבא ושמיני עצרת, ויעלו קולינו לפניך לרצון, ונופה לשמחה דקדשה בשלמות תמיד ותכתב ותחתם אותנו ואת כל עמך בית ישראל לחיים טובים וארוכים ולשלום, חיים של יראת שמים, חיים אמתיים, חיים שנופה בהם לחיי עולם, לחיים נצחיים:

תקב

(לה)

ונופנו ברחמיך הרבים לשמע קול שופר בראש השנה מתוקע הגון וכשר, ויהיה לנו כח בשעת התקיעות לעזר אורות מפנים עליונים, עד שיאיר אור פני התוקע באור פניך, ונופה להתעוררות השנה על-ידי התקיעות, ולחדש שכלנו ונשמותינו אז, ולהמשיך ולקבל עלינו שכל ותקומה חדשה ונשמה חדשה מאור הפנים, ויגים מקרא שכתוב: "אשרי העם יודעי תרועה, יהנה באור פניך יהלכו". אור פניך עלינו אדון נסה, והעלנו מהרה אל הבית נכון ונשא, ומהר לגאלנו גאלה שלמה, גאלת הנפש והגוף והממון,

אשר בלם הם בגלות גדול עבשו. חוס וחמל על פליטת עמך בית ישראל, ומחר לגאלנו נאלת עולם בכלל ובפרט בגשמיות וברוחניות, ותביא לנו את משיח צדקנו, בן דוד יבוא ויגאלנו, ותבנה חרבות ירושלים עיר הצדק קריה נאמנה, ותאיר עלינו באור פניך, ותמחר ותחיש לבנות בית קדשנו ותפארתנו, ושם נקריב לפניך את קרבנות חובותינו, ונופה להקריב קרבן תמיד במועדו ובמקומו בהלכתו, ולהקטיר קטרת בזמנה, ועל ידי זה נופה להקרית ורעו של עמלק לבלות ולבער הקוצים מן הכרם, להקרית ולעקר ולכפול כל החוחים והקוצים הסובבים את השושנה העליונה, ולהעלות כל ניצוצי הקדשה מבין הקלפות והעכו"ם, ובלם יתדבקו ויתאחזו באמונה הקדושה ויתבררו ויעלו מעלה מעלה עד שישובו לעלות ולהתחדש באור הפנים, וכפא דוד מהרה תבין, ויהיה השם שלם והכפא שלם, ותתן לנו מלך אחד ורועה אחד בלבבך, הוא משיח בן דוד מלך ישראל. ותתגלה מלכותך על כל פאי עולם, ותתגדל ותתנשא ותתרום אמונתך ומלכותך למעלה למעלה על כל יצורי עולם, ובלם יכספו וישתוקקו לאמונתך הקדושה, ותמלך אתה יהנה מהרה לבדך על כל מעשיך, כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד, ככתוב בתורתך: "יהנה ימלך לעולם ועד", ונאמר: "והיה יהנה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהנה אחד ושמו אחד":

תקצו

(בב)

ועורני והושיעני שאזכה להלביש ערמים, לכפות ולהלביש עניים טובים והגונים. ותוכני ותעורני שאזכה לעשות לבושים נאים לצדיקים אמתיים. ונכנו פרחיך לשמע קול שופר בראש השנה מתקע הגון וכשר וירא אלהים מרבים, ויעלה לפניך קול התקועה והשברים והתרועה ויעוררו את זכות אבותינו אברהם יצחק ויעקב ותביט בזכותם, ועל ידי זה תשפך ותמתיק ותכפול חמתך מעלינו ותשיב אלינו ותאיר פניך בנו. אבינו מלפנו, חוס וחמל עלינו, ועורנו לבוא לכל מה שבקשנו מלפניך. עורני עורני, חנני חנני, כי עליך לבר נשענת. "אנא יהנה הושיעה נא, אנא יהנה הצליחה נא". הצליחה נא לעבדך מהיום, ועורני ונכני לדלג ולקפץ על כל הכלי עולם הנה ותאוותי חיש קל מהרה, ואזכה להתקשר אליך באמת בקשר אמיץ וחזק ולהתדבק בעבודתך תמיד יומם ולילה. עשה למען שמך עשה למען ימינך, כי צרכינו המה מרבים, ונדעתנו קצרה לבאר ולפרש, וכל דבר גדול וקטן שאנחנו צריכים בעבודת יהנה, לא יספיקו ימינו לבאר ולפרש את עצם רבוי המניעות והעפובים שיש על זה, ולא יספיקו כל ימינו לבקש ולחנן ולהעתיר ולהפציר אותך על זה שתזכנו לשבר כל המניעות ולזכות להוציאנו מבח אל הפעל, כי אני יודע באמת שאני רחוק מכל הדברים שבקדשה בעוונותי הרבים, אך עליך

לכד נשענתי, ועיני תלויות לרחמיך בכל עת ובכל רגע ורגע. "דלו עיני למרום, יהנה עשקה לי ערבני. ערב עבדך לטוב, אל יעשקוני יודים". עזרני בזכות אבותינו ובזכות כל הצדיקים אמתים, בזכותם לכד נשענתי ובהם חסיתי, שפמו שאני רחוק מפל הדברים שבקדשה, בן תחנני ברחמיך, ותקדשני בקדשתך העליונה, ותעזרני ותוכני להגיע מהרה לכל הדברים שבקדשה, שאזכה לסוד מרע לגמרי באמת, ואזכה תמיד לעשות מצוות הרבה בכל יום ויום, לעסוק בתורה ובתפלה ובגמילות חסדים תמיד כל ימי חיי. ותוכני ברחמיך הרבים, שאזכה לדעת ולבון לעסוק ביותר בהמצנה השיבה לשרש נשמת, ונפשי תהיה נמשכת ביותר אחר אותה המצנה השיבה לשרשי העליון, ואזכה להרבות במצנה זו תמיד בכל עת, באפן שאזכה לתקן בחיי את כל אשר שחתתי. ותמלא רחמים עלי תמיד ותשכח חמתך מאתי, ואל תעשה עמי בחטאי, ואל תדינני במפעלי. "שוכנו אלהי ישענו והפר פעם עמנו. הראנו יהוה חסדך, וישעך תתן לנו. קומה עזרתה לנו, ופרנו למען חסדך. אל תסתר פניך ממני ביום צר לי, הטה אלי אוזןך, ביום אקרא מהר ענני. ואני אשר עזך וארנו לבקר חסדך, כי היות משגב לי ומנוס ביום צר לי. אלהים שיר חדש אשרך לה, בנגל עשור אומרה לה. אשרך ליהוה בחיי אומרה לאלהי בעודי. עזי אליך אומרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי":

תשמך

(כא)

ועזרנו ברחמיך הרבים, שנוזכה לגסע לצדיקים אמתים על ראש השנה, ושם יהיו נכללים כל נפשותינו יחד בכלליות גדול ובאהבה רבה, ונוזכה לאהבת החברים, שיהיה בינינו שלום ואהבה גדולה באמת, עד שנהיה כלנו נכללים יחד באהבה ואהבה ורעות בתוך נפשות הצדיקים האמתים תמיד, ובפרט בימי ראש השנה הקדושים, ונוזכה להכליל יחד בתוך האבן שתיה, בתוך קדשי קדשים, בתוך השכל הכולל שהוא חכמה עלאה, ועל ידיה יהיו נמתקין כל הדינים וכל הצמצומים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, וכל מקום שנמצא איזה צמצום ודין וגזרה שאינה מוכה על עמך ישראל בכלל או בפרט, הכל יהיה נמתק ונתפטר על ידי אור השכל הכולל השכל העליון היוצא מבית יהוה, ויהיו נמתקין כל הדינים בשרשן:

תשמך

(כא)

ותכתבנו בימי ראש השנה הקדושים לחיים טובים וארבים, לשנה מוכה ומתוקה שנוזכה לעשות רצונך באמת, ולקבל על מלכותך עלינו תמיד. חוס וחמל עלינו, ועזרנו להיות ברצונך הטוב באמת. זכנו שיהיו נפשותינו נכללות יחד באהבה גדולה בתוך נפשות הצדיקים האמתים, עד שנוזכה על ידיה לשמחה גדולה וחדוה

רַבָּה וְעֲצוּמָה, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב: "אוֹר צַדִּיקִים יִשְׁמַח", וּבִיּוֹתֵר בַּיּוֹם רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים, נִזְכָּה לְשִׁמְחַת יְתָרָה וְעֲצוּמָה, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב: "אֲכָלוּ מִשְׁמָנִים וּשְׂתוּ מִמֵּתִיקִים וְשִׁלְחוּ מְנוֹת לְאִין נְכוֹן לוֹ, כִּי קְדוּשׁ הַיּוֹם לְאַדְוִינּוּ, וְאֵל תַּעֲצֹבוּ, כִּי חֲדוֹת יִהְיֶה הָיָא מְעוֹכֶם", וְנֶאֱמַר: "אֲשֶׁרֵי הָעַם יִדְעֵי תְרוּעָה, יִהְיֶה בְּאוֹר פְּנִיךָ יִחַלְכוּ. בְּשִׁמְךָ וַיִּגְלוּן כָּל הַיּוֹם, וּבְצַדִּיקְתְּךָ יִרְוּמוּ. כִּי תִפְאַרֶת עֲזוּמוֹ אֶתָּה, וּבְרִצוֹנְךָ תָּרוּם קְרַנְנוּ. כִּי לִיהוָה מִגְּנָנוּ, וְלִקְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל מִלְּבָנוּ". וְתִכְבֵּל כָּל מִינֵי מְרִיבוֹת וּמַחְלָקֵת מְעַלְיָנוּ וּמַעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. עֲזָרְנוּ כִּי עֲלִיךָ נִשְׁעָנְנוּ, הוֹרְנוּ דְרָכֶיךָ, הִדְרִיכְנוּ בְּאַמְתָּךָ וְלִמְדָנוּ כִּי אֶתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֹתָךָ קוֹיָנוּ כָּל הַיּוֹם:

תתעו

(עו)

יְחִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתּוֹכְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ חֲרָבִים לִילָךְ וְלִנְסֵעַ לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְלַחֲיוֹת מְקַשֵּׁר תְּמִיד לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, וְעַל-יְדֵי־זוֹה אֲזַכָּה לְקַדֵּשׁ אֶת דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי בְּקַדְשָׁה גְדוֹלָה. וְתַחֲמַל עָלַי בְּחַמְלָתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתַתְּנֵה בְּעוֹרֵי וְתַצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת וְרוֹת וּמִכָּל מִינֵי פָגַם הַדַּעַת שֶׁבְּעוֹלָם וְתַחַנְנֵי מֵאֲתָךְ חֲכָמָה דַּעַה בֵּינָה וְהַשְׁבֵּל, וְתוֹכְנֵי מִהֲרָה לְקַדְשַׁת הַמַּחְשָׁבָה בְּשָׁלְמוֹת בְּאַמְתִּי, וּבְרַחֲמֶיךָ חֲרָבִים תִּמְתִּיק וְתִכְבֵּל כָּל חַדְוִינִים מְעַלְיָנוּ וּמַעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְנִזְכָּה לְקַבֵּל קַדְשַׁת רֵאשׁ הַשָּׁנָה עַל-יְדֵי הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, וְלִתְקַן כָּל הַתְּקוּנִים שֶׁצָּרִיכִין לְתַקַּן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהוּא מְקוֹר חַדְוִינִים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה. וְתַתְּנֵה מַחְשַׁבְתֵּנוּ קְדוּשָׁה וּמְחֻרָה תְּמִיד, וּבִפְרָט בְּרֵאש־הַשָּׁנָה הַקְּדוּשָׁה. אֲנֵי רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ חֲרָבִים תְּרַחֵם עָלֵינוּ, וְתוֹכְנֵנוּ וְתַחַנְנֵנוּ אֲזִי לְקַדְשַׁת הַמַּחְשָׁבָה בְּיוֹתֵר, וְתַשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ שְׁלֵא יַעֲלֶה אֲזִי עַל מַחְשַׁבְתֵּנוּ שׁוּם מַחְשָׁבָה וְרָה וְחִיצוֹנָה כָּלֵל, רַק בְּשִׁמְךָ נִגִּיל כָּל הַיּוֹם בְּאִימָה וּבְיִרְאָה בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, בְּמַחְשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת וְזוֹפוֹת וְצַחוֹת בְּתִבְלִית הַזּוֹפוֹת וְהַבְּהִירוֹת, עַד שֶׁנִּזְכָּה בְּכַח הַתְּקַשְׁרוֹת הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, לְתַקַּן וּלְבַרֵּר כָּל הַבְּרוּרִים בְּרֵאש־הַשָּׁנָה, לְבַרֵּר כָּל נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה מֵעַמְּקֵי הַקְּלָפוֹת, וְלַחְמֵתִיק וּלְכַבֵּל כָּל חַדְוִינִים שֶׁבְּעוֹלָם מְעַלְיָנוּ וּמַעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְיִמְשַׁךְ עָלֵינוּ אֵף טוֹב וְחֶסֶד וְיִשׁוּעָה וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים, "מְרִשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה". וְתַכְתְּבֵנוּ וְתַחַתְּמֵנוּ אֲזִי לְחַיִּים מְזֻבִּים אֲרוּכִים וְלְשָׁלוֹם, לְחַיִּים אֲמִתִּיִּים, חַיִּים שְׂיֵשׁ בָּהֶם וְרֵאשׁ שְׁמִי, חַיִּים שֶׁנִּזְכָּה בָּהֶם לְשִׁמְרַת מִצְוֹתֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמְתִּי וּבְלֵב שָׁלֵם, וְלִתְקַן כָּל מַה שֶׁפָּגַמְנוּ מֵעוֹדְנוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְתַשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ פְּרִנְסָה מוֹכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב:

תתעו

(עו)

רבוננו של עולם, אתה יודע גדל החיוב לנסע על ראש השנה לצדיקים אמתיים, ונגם אתה יודע את עצם רבוי המניעות שמתגברים על זה מכל הצדדים. חומל דלים חום וחמל עלינו, ועורנו ונפנו לשפר כל המניעות, והורנו דרכיך, והדררכנו באמתך ולמדנו, שנוכח לילך ולנסע לצדיקים אמתיים על ראש השנה, באפן שנוכח על ידם לקרשת המחשבה באמת כי אתה יודע שעבשו בעוקבות משיחא, עקר סמיכתנו וישועתנו היא רק על ימי ראש השנה הקדושים, אשר בהם אנו נשענים להתקרב אליך, ולהמשיך אלהותך ומלכותך עלינו מראש השנה על כל השנה בלה. ואנחנו לא נדע מה נעשה בימי ראש השנה הקדושים, ואיך לרצות אותך או כראוי, שנוכח להתמליך עלינו באימה וביראה, ואיך לעמד בנגד כל השונאים ותמקמרגים, לסתם פי מסטיגינו ומקמרגינו, כראם בזכות וכח הצדיקים אמתיים, עליהם אנו נשענים ובהם אנו סמוכים, כי הם ילחמו לפנינו, ויבניעו ויפילו כל שונאינו ורודפינו, וימשיכו עלינו קרשת ראש השנה בשלמות. על בן רחם עלינו למען שמך, והיה בעורנו שנוכח לשפר כל המניעות ונוכח לבוא לצדיקים אמתיים על ראש השנה, ולהתקשר אליהם באמת, ולזכות לקרשת המחשבה בשלמות על ידם, ונוכח להמתיק ולכבול כל הדינים, ולהמשיך עלינו חסדים טובים, ותזכנו להכיר ולדעת רוממותך וממשלתך עלינו, ותמליך עלינו בכבודך מהרה, "וידע כל פעול כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו, והיה אלהי ישראל מלך ומלכותו ככל משלה". ותמחרנו ותקדשנו בקרשתך העליונה מעתה ועד עולם אמן סלה:

לד

(א)

ובכן תרחם עלינו ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, שנוכח לקבל ראש השנה הקדוש בקרשה ובטהרה גדולה, ביראה ובאהבה ובשמחה ובחדוה רבה, כי אתה ברחמיך בחרת בנו מכל העמים וקדשתנו במצותיך, ועשית עמנו חסד גדול הזה, ונתת לנו מתנה טובה הזאת, שהיא ראש השנה הקדוש, יום קדוש ונורא ואים מאד, אשר בו תנשא מלכותך ויבזן בחדסך ותשב עליו באמת. וברחמיך הרבים וחסדיך העצומים, קבעת לנו את יום ראש השנה הגדול והקדוש, יום הדין הגדול והנורא, בראש חדש תשרי, שהוא חסד גדול ונפלא מאתך, בעל החסד והרחמים, אשר אתה חושב מרחוק להטיב אחריתנו, ואתה טוב ומטיב לרעים ולטובים, והקדמת תרופה וצרי למבותינו, כי ידעת כי בשר ודם אנחנו ומחמר קרצנו, הן בעזן חוללנו ובחטא יחמתנו אמנו, ויצר לב האדם רע מנעוריו, ו"אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא", אף כי קמני ערך שפלי

קומה, חלושי כח עצובי רוח, עוללים לא ראו אור, המלכלכים בהטאת נעוריהם, מלאים חמא ועזן ופשע, אשר לולא רחמיך וחסדיך העצומים והנוראים מאד, לא היה לנו חס ושלום שום תקנה כלל, כי איכבה נפצה פה ואיך נשא עינך, ואיך היינו יכולים לבוא לפניך בהטאתינו ולהעזי פנינו ולהקשות ערפנו, לבוא ולהתודות לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו ולהתחרט על מעשינו ועוונותינו. אבל חסדיך רבים מאד, "חסדיך יהוה מלאה הארץ, חסדי יהוה כי לא תמנו", כי לא כלו רחמיך לעולם, "כי הקדים ימוש והגבעות תמוטינה" וחסדיך מאתנו לא ימוש לעולם, אף אם עשינו מה שעשינו. על כן גלית לנו מרחוק עצם פלאי חסדיך העצומים והרבים והנוראים והגדולים מאד מאד בלי שעור וערך ומספר, עד אין סוף ואין תכלית, וקבעת לנו יום ראש השנה הקדוש, יום הדין הגדול והנורא, בראש חדש, שאז אתה בעצמך מבקש בפרה בבבול, כמו שאמרו רבותינו וזכרונם לברכה: 'הביאו עלי בפרה על שמעמתי את הירח', ואתה בעצמך מתחרט בבבול על מעשיך על שמעמתי את הלכנה, אשר משם נמשכים כל חטאינו, על כן נתת לנו פתחון פה לבוא ולהתודות לפניך ולהתחרט על מעשינו ביום הדין הגדול שהוא ראש השנה, כי הלא גם אתה בעצמך מתחרט ומבקש בפרה אז:

(א):

לה

על כן באנו לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי החסד והרחמים, וכנו ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים, שנוכה לקבל חסדך הגדול הזה בראש השנה הקדוש הבא עלינו למוכה. רחם עלינו למען שמך, ונכנו לקבל ראש השנה הקדוש בקדושה גדולה, כי אתה יודע שבדורות הללו בעוקבא דמשיחא, אין לנו שום תקנה כי אם על קבוץ ראש השנה הקדוש, שאנו מתקבצים יחד בכל מקומות ישראל כמו שבנותיהם. יודע תעלומות בוחן לבבות, אדון החסד מלא רחמים, למדנו והורנו איך להמשיך חסדיך הגדולים עלינו, באפן שנוכה לשוב אליך באמת ובלב שלם. ואם חטאנו עוינו ופשענו לפניך הרבה מאד, ופגמנו בכבודך הרבה, והלכנו אחר תאוות לבנו והמשכנו עלינו את היצר הרע, ופגמנו וקלקלנו מה שקלקלנו, עד אשר אין לנו שום מליץ ישר ושום זכות על פי דת המשפט הקדוש, הן על זה באנו לפניך לחלות פניך, ולהשתטח לפני רחמי כסא כבודך, ואנו תולים עינינו אליך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעשה למען רחמיך וחסדיך הפשוטים, ותשב בעצמך על משפטנו, "כי המשפט לאלהים הוא", ולא תתן כח ורשות חסד ושלום לשום אדם שבעולם, ולא לשום בית דין שלמעלה ושלמטה, ולא לשום מלאך ושרת, ולא לשום נכרא שבעולם, לשפט ולדון אותנו חלילה. "חלילה לך מעשות כדבר הזה", כי אם אתה לבד תדין ותשפט אותנו ברחמיך הרבים וחסדיך

הגדולים, "מלפניך משפטנו יצא, עיניך תחזינה מישרים", כי אתה לבד יודע את מקומנו, כי אתה מקומו של עולם ואין העולם מקומך, ורק אתה לבד יודע לדון אותנו בלנו לבך וכות תמיד. "רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חניני", כי אתה יודע את מקומו של כל אחד ואחד מאתנו עמך ישראל, איך נולד ואיך נמשך נשמתו לזה העולם, ובאיזה מקום היה בגשמיות וברוחניות מעודו עד היום הזה, ואתה מלא רחמים, ומטה כלפי חסד תמיד. אבינו שבשמים, רחמן אמתי חסדן אמתי, חמל עלינו בעת צרה הזאת, אשר "באו בנים עד משבר ובח אין ללדה", עשה עמנו חסד חנם ממה שלא יחסר עמך, וזכנו מעתה להיות ברצונך באמת, לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד:

לו (א)
 וברחמיך הרבים תמשיך עלינו קדשת ראש השנה תמיד, ותמחל ותסלח לנו על כל פשעינו וחסאתנו ועוונותינו. ותמלא פנימת הלבנה ולא יהיה בה שום מעומ, ויהיה אור הלבנה באור החמה, באור שבעת ימי בראשית, כמו שהיתה קדם מעומה. ותזכנו ותעזרנו שנוכה לאחו עצמנו בכסא הכבוד, בשרשי נשמות ישראל, עד שהיה לנו פח לעשות ראש השנה, להמשיך ולהאיר עלינו ועל כל ישראל קדשת ראש השנה תמיד. ונוכה לדון את כל אדם לבך וכות תמיד, ולהכריע את כל העולם בלך לבך וכות, לזכות את כל אחד ואחד לפי מקומו, ונוכה לידע באמת מקומו של כל אחד ואחד, ולהמשיך וכות וחסד ורחמים על כל אחד ואחד מכלליות ישראל עמך הקדוש אשר בהם בחרת, אפלו על הגרוע שבגרועים והפחות שבפחותים, ותפתח לנו אור הדעת שנוכה למצא זכות לבלם:

קכ (ה)
 וזכנו ברחמיך הרבים, לשמע קול שופר בראש השנה מתוקע הגון וכשר, ונוכה לקום מצות שמיעת קול שופר בראש השנה בשלמות בקדשה ובטהרה גדולה, בחדנה ובשמחה רבה ועצומה, באימת ביראה ובאהבה גדולה. ותעזרנו שנוכה לתקן כל התקונים הקדושים שצריכין לתקן על-ידי קול התקיעה והשברים והתרועה, ובכות התקיעה הקדושה נוכה להמשיך עלינו קדשת החכמה והתבונה והדעת, ונוכה לצחצח נשמותינו בשבע הצחצחות העליונות הקדושות. ובכות התרועה הקדושה תזכנו להמשיך עלינו קדשת "משה היה רעה", שהוא הרועה ישראל האמת, ונוכה בזכותו ובחו וקדשתו לקדשת הברית באמת. ובכות השברים הקדושים תזכנו לחלומות צודקים ואמתיים, לחלום על-ידי מלאך הקדוש, ותשמרנו ותצילנו על-ידי זה מפגם הברית וממקרה לילה בכל הברינות, ונוכה על-ידי זה לתקון המשפם. ותעזרנו ותושיענו להשקות את הלב בקדשה

גדולה, ולכבות המום הלב הנוצר אל התאוות רעות ובפרט לתאוות נאות, ותמשיך עלינו מימי הקסד והרחמים, מימי הדעת והתבונה, ותשאב לנו "מים בששון ממעיני הישועה", ותשבר ותשקה ותכבה צמאון וחמימות הלב דסמרא אחרא, ונוכה לתקון המשפט, ויקנם מקרא שכתוב: "ויגל פמים משפט וצדקה פנחל איתן".

קל

(ה:)

ותעזרנו ברחמיך וחסדיך הרבים, שנוכה לקבל ראש השנה הקדוש והנורא מאד בקדשה ובטהרה גדולה. ובכות קדשת ראש השנה נוכה לאמונה שלמה באמת, ותעזרנו ותושיענו שיתקבצו יחד כל חלקי ניצוצות האמונה הקדושה, על ידי קבוע הקדוש של עמך ישראל המתקבצין בכל תקלות הקדושות יחד בימי ראש השנה הקדושים, ויקנם מקרא שכתוב: "ויודו שמים פלאך יהוה, אף אמונתך בקהל קדושים", ונוכה על ידי זה לתקון המחין הקדושים, ותעזרנו ותושיענו שישמשו עלינו קדשה גדולה בכל החמשה חושים הנמשכים ממחננו, שהם חוש הראות, וחוש השמע, וחוש הריח, וחוש המעם, וחוש המשוש, שישמשו קדשה גדולה על כל החמשה חושים שפמח משרשם העליון שבקדשה:

קלא

(ה:)

ותמשיך עלינו השגחתך השלמה מראש השנה על כל השנה בלה, ותשניח עלינו בעין חמלתך תמיד, כמו שכתוב: "תמיד עיני יהוה אליך ביה, מרשית השנה ועד אחרית שנה". ותשמע קול תפלותינו ותחנונו ונעקרותנו ושועותנו ואנחותינו וקול תרועת עמך ישראל ברחמים. ותמשיך עלינו יראתך הגדולה ותריח אותנו ביראת יהוה, ויקנם בנו מקרא שכתוב: "והריחו ביראת יהוה". ותתן פחדך, יהוה אליהנו, על כל מעשיך, ואימתך על כל מה שפראת, ויראוך כל המעשים, וישתחוו לפניך כל הברואים, ויעשו בלם אנדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם. ונוכה לתרבות במצוות ובמעשים טובים בכל השנה, עד שנוכה שתמעם בראש השנה מעם מצותינו ומעשינו הטובים. ותנוכנו ברחמיך לתקן ולעשות לך ממעמים טובים באשר אהבת 'מפקודין דעשה', ותהיה ירך פשוטה לקבל שבים, ותחזירנו ותקבלנו בתשובה שלמה לפניך:

הז

(ה:)

ותנוכנו לקבל ראש השנה בקדשה ובטהרה גדולה ובשלמות גדול. ונוכה בימי ראש השנה הקדושים, לתמשיך עלינו קדשת התפלה בבחינת דין של הפעל ביה האמתי, עם כל הקדושות והתקונים הנעשין על ידי זה, עד שנוכה לתקון הברית בשלמות ולתקון הדעת, לתקן כל השלשה מחין שפראשנו שיהיו שלשה מחצות פרוסות בפני

תאנות נאות, להגן בפנינו על ידו הדעת והשכל האמת שלא תהיה לתאנה הזאת שום שליטה ואחיזה בנו כולל מעתה ועד עולם, רק נזכה בלנו אני וכל עמך ישראל להיות קדושים וטהורים באמת ולפרוש מתאנה הזאת לגמרי. ונזכה לתפלה בשלמות, ותהיה תפלתנו תמיד רחמים ותחנונים לפני המקום פרוץ הוא. ותשפיע עלינו רחמים, שיהיה לנו רחמנות אמתי על עניינים הגונים ועל כל מי שצריך לרחם עליו כרצונך הטוב:

הט (ח:)

ותפנו ליראה שלמה באמת תמיד, ובפרט בימי ראש השנה הקדושים שהם ימי יראה, תרחם עלינו ותמשיך עלינו יראה ופחד ואימה דקדושה גדולה ועצומה, ובפרט בעת שמיעת קול שופר תופנו שיבוא בלבנו יראה גדולה, ותשפיע פחדך ואימתך ויראתך עלינו ועל כל ישראל ועל כל באי עולם, ויראוך כל המעשים, וישתחוו לפניך כל הפרואים, ויעשו כלם אנדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם:

הו (ח:)

אבינו מלכנו, ובנו ברחמיך לקבל ולהמשיך עלינו קדשת ראש השנה בתכלית השלמות, בשמחה ובחידוה ובבכייה גדולה מתוך שמחה ובקדשת המחשבה ביותר, ביראה גדולה. ונזכה לקיים מצות שמיעת קול שופר בקדושה גדולה בשלמות כראוי, עם כל פרטייה ודקדוקיה ובגנותיה ותרי"ג מצות התלוים בה, ובאימה וביראה גדולה, כמו שכתוב: "אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו", ונאמר: "אשרי העם יודעי תרועה, יהיה באור פניו ויחלבו. בשמך יגילון כל היום, ובצדקתך ירמו. כי תפארת עמו אתה, וברצונך תרום קרננו. כי יהיה מנגנו ולקדוש ישראל מלכנו". ונאמר: "בחצוצרות וקול שופר תריעו לפני המלך יהוה". ונאמר: "תקעו בחרש שופר, בכסה ליום חגנו, כי חק לישראל הוא, משפט לאלהי יעקב". ונזכה לסדר לפניך מלכיות וזכרונות ושופרות בכונה גדולה ובשלמות גדול, עד שנוזכה לרצות אותך, שתביא לנו את משיח צדקנו חיש קל מהרה, ויקיים מקרא שכתוב: "והריחו ביראת יהוה". ותמחר ותחיש לגאולנו ותבנה לנו את בית קדשנו ותפארתנו, ונשוב בגילה ורנה לארצנו, ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות. השיבנו יהוה אליך ונשובה, חדש ימינו בך. יהיו לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגואלי, אמן ואמן:

הל (כט:)

וזכנו ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים, שנוזכה בכל שנה ושנה לנסע על ראש השנה לצדיקים אמתיים, ונזכה להיות נמנה גם כן בין עמך ישראל הכשרים והתמימים המתאספים ומתקבצים לצדיקים אמתיים על ראש השנה, כי אתה לבר יודע מעלת

הקבויץ של עמך ישראל בראש השנה לצדיקים אמתיים, אתה לבד יודע כמה וכמה התפארות ושעשועים גדולים ונוראים אשר אתה מקבל בכל ראש השנה וראש השנה מהקבויץ הקדוש של עמך ישראל אצל הצדיקים האמתיים. ובנו ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים, שנתיה אנחנו נכללים גם כן בהתפארות ושעשועים האלה, ואל ימנענו מזה שום מונע, ואל יעבבנו שום עכוב, ואל יטרדנו שום מרדא בעולם, רק נזכה תמיד בכל שנה ושנה לילך ולבוא ולהתאסף אל הקבויץ הקדוש והנורא של עמך ישראל הכשרים, המתאספים ומתקבצים אצל הצדיקים האמתיים בכל ראש השנה ועל-ידי-זה נזכה שתתפאר בנו תמיד, ותמשיך עלינו קדשת ארץ ישראל תמיד ותזכנו ותעזרנו שנוזכה להסתכל על פאר יפי הדרת פני הצדיקים האמתיים, אשר הם כלילת יפי, כי הם כלולים מכל ההתפארות ושעשועים של כלל ישראל אשר אתה מקבל על ידם, על-ידי שהם עוסקים תמיד לקרבם אליך. ובנו ברחמיך הרבים להסתכל על פניהם תמיד באמת, ובפרט בימי ראש השנה הקדושים שאז הוא עקר ההתפארות, ואז פניהם מאירות מאד באור כלל ההתפארות ושעשועים של כל הקבויץ הקדוש המתקבצים אליהם:

שלא

(כט:)

אנא יהוה ברחמיך הרבים, ובנו להסתכל על פאר הדרת פניהם הקדושים והנוראים באמת, באפן שנוזכה על-ידי-זה לקבל ולהמשיך עלינו גם כן הארה נפלאה מההתפארות הזאת, עד אשר נזכה שימשיך עלינו תמיד קדשת התפלין הנוראים, ופאר קדשת התפלין יהיו בוקעים בעינינו, עד שנוזכה גם ככל מקום שאנחנו נסתכל ונביט שם, שיתקדש המקום שהוא בקדשת ארץ ישראל, עד אשר כל מי שיודע ממעם ארץ ישראל הקדוש, ורגיש קדשת ארץ ישראל בכל מקום שיתנעד עמנו יחד, עד אשר יביר אותנו וידע ויבחינ שאנחנו זכינו להיות אצל צדיקים אמתיים על ראש השנה:

שלא

(כט:)

ועזרנו וזכנו לשוב בתשובה שלמה, ולתקן מהרה כל מה שפגמנו לפניה בעינינו מנעורינו עד היום הזה, אשר הרבינו לפשע בזה, שהסתכלנו בעינינו חוץ מגבול הקדשה, ובאנו על-ידי-זה לחטאים ועוונות ופגמים גדולים הרבה מאד, וחרע בעיניך עשינו. אוי לנו כי חטאנו, שפגמנו בעינים קדושים כאלו, הנמשכין מעיני יהוה, שיכולים לזכות להסתכל בהם על ההתפארות של השם ותברך ותיצדיקם, ולהמשיך על-ידי-זה קדשת ארץ ישראל בכל מקום שמביטים שם, וכרכ אולתנו לקחנו עינים קדושים ונוראים כאלו, והסתכלנו בהם כמה שהסתכלנו עד אשר באנו למה שפאנו בעוונותינו הרבים. מלא רחמים, למדנו הדרך לתקן כל זה, ועזרנו והושיענו שנוזכה לבקש ולחפש ולמצא צדיקים

אמתיים השייכים לשׂרש נשמותינו, ולילך ולנסע אליהם תמיד, ובכפרט על ראש השנה הקדוש שהוא עקר זמן הקבויז הקדוש, ובנו שנהיה נמנין גם בן בכלל עמך ישראל הכשרים המתאספים אליהם, ונוכה על-ידי-זוה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ונוכה להסתכל על פניהם הקדושים, ולתקן על-ידי-זוה כל הפגמים שפגמנו בעינינו מנעורינו עד היום הזה, ותמשיך עלינו אור קדשת ההתפארות הכלול בפניהם הקדושים, ועל-ידי-זוה נוכה להמשיך קדשת ארץ ישראל בכל מקום שנסתכל שם, עד אשר יתקדשו כל מקומות ישראל בקדשת ארץ ישראל:

הצ

(מד:)

וזכנו ברחמיך הרבים לקנס מצות תקיעת שופר בראש השנה בשלמות פראוי בכל פרטית וקדוקיה ובנוותיה ותרי"ג מצות התלויים בה, באימה וביראה ובאהבה ובשמחה וחרוה גדולה. ותומין לנו תמיד תוקעים הגונים בראש-השנה צדיקים ובשרים, שיהיה להם פח לעורר על-ידי קול השופר את קול השופר העליון אשר אתה עתיד לתקוע בו לחרותנו, ועל-ידי-זוה תקבץ נדחינו, ותשיב לנו את כל אבדותינו שאבדנו מעולם עד היום הזה:

הצא

(מד:)

אלהינו ואלהי אבותינו, תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ גליותנו, וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו בנס מירכתי ארץ, וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ לארצנו, ויקנם מהרה מקרא שפתוב: "יהיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול וכאו האובדים בארץ אשור והנדרחים בארץ מצרים והשתתוו ליהוה בחר הקדש בירושלים", ונאמר: "ואדני אלהים בשופר יתקע והלך בסערות תימן יהוה צבאות יגן עליהם", "בן תגן על עמך ישראל בשלומך". עושה שלום במרומו הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמנו:

[שיב]

רבנו של עולם, ובנו להיות בכלל הקבויז הקדוש שמתקבצין בכל שנה ושנה אל הצדיק האמת על ראש-השנה, שאז עקר זמן הקבויז, ונוכה על-ידי-זוה להתחיל לשוב בתשובה שלמה ולשבר את לבנו ולהכניע את עצמנו באמת לפני השם ותכרה, ולשוב על כל החטאים והעונות והפשעים שחטאנו לפניך בשוגג ובמזיד. רבנו של עולם, אתה יודע הרחמנות שעלי, אשר באתי בימים, ועדין לא זכיתי ולא התחלתי לעשות רצונך באמת, אפלו בימים נוראים, ימי התשובה:

קלב

(ה:)

וּתְרַחֵם עָלֵינוּ, וְתַעֲזָרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוֹבָה לְשׁוֹב בְּיֹתֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת בְּעִשְׂרֵת יְמֵי תַשׁוּבָה, וְנוֹכַח לְתַקֵּן בְּעִשְׂרֵת יְמֵי תַשׁוּבָה כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ בְּכָל הַשָּׁנָה בְּלֵא וּבְפָרְט שָׁנָם הַבְּרִית. אָנָּה רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וּפְנֵנוּ לְהִתְקַדֵּשׁ בְּקַדְשָׁהּ גְדוּלָּהּ וְנוֹרְאָה בְּיֹתֵר בְּעִשְׂרֵת יְמֵי תַשׁוּבָה, אֲשֶׁר בָּהֶם אַתָּה נִמְצָא לְכָל דּוֹרְשֶׁיךָ בְּאֵמֶת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "דְּרָשׁוּ יְהוָה בְּהַמְצָאוֹ קַרְאוּהוּ בְּהִיוֹתוֹ קְרוֹב", כִּי אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחַמְלַתְךָ הַגְּדוּלָּה נִתַּתְּ לָנוּ מִתְּנַה מוֹכַח הַזֹּאת אֵלֹי עִשְׂרֵת יְמֵי תַשׁוּבָה הַקְּדוּשִׁים, כִּי יִדְעֶתָ כִּי בְּשֵׁר וְדָם אֲנַחְנוּ וּמַחֲמֵר קִרְבָּנוּ, וְאִין "צַדִּיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחְטָא", עַל כֵּן הַקְּדַמְתָּ תְרוּפָה וְצָרִי לְמִכּוֹתֵינוּ, וּמִרְאֵשִׁית כּוֹזֵאת הוֹדְעֶת וּמְלַפְּנִים אוֹתָהּ גְּלוּתָהּ, וְנִתַּתְּ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּחֲסִדֶיךָ הַעֲצוּמִים בְּתַחֲלַת הַשָּׁנָה, עִשְׂרֵת יְמֵים הַקְּדוּשִׁים הִלְלוּ מִרְאֵשׁ הַשָּׁנָה עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים, שָׁהֵם עִשְׂרֵת יְמֵי תַשׁוּבָה, אֲשֶׁר בָּהֶם יִהְיֶה לָנוּ כַּח בְּיֹתֵר לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְלְתַקֵּן כָּל הַפְּגָמִים וְכָל הַחַטָּאִים וְהַעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה בְּלֵא:

קלג

(ה:)

עַל כֵּן וּפְנֵנוּ נָא, חַנּוּנוּ נָא, לְכָל נְאֻד חֵם-וְשָׁלוֹם מִתְּנַה מוֹכַח הַזֹּאת, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים מִתְּנַבֵּר עָלֵינוּ הַבַּעַל דְּבַר גַּם בְּעִשְׂרֵת יְמֵי תַשׁוּבָה, עַד אֲשֶׁר חָלְפוּ וְעָבְרוּ אֶצְלָנוּ כְּמָה שָׁנִים בְּלֵי תַשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֲפֵלוּ בְּעִשְׂרֵת יְמֵי תַשׁוּבָה, אַף גַּם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, כְּמָה וְכְמָה שָׁנִים לְפָנֶיךָ בְּעִשְׂרֵת יְמֵי תַשׁוּבָה בְּעִצְמוֹ, וּבְכָל הַיָּמִים הַקְּדוּשִׁים, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וּבְיוֹם הַכַּפּוּרִים וּבְסֻפּוֹת וּבְשִׁמְיֵי עֲצֵרֶת וּבְשִׁמְחַת תּוֹרָה, כִּי גַם יְמֵים הַקְּדוּשִׁים הִלְלוּ לֹא זָכִינוּ עַדִּין לְשִׁמְרָם בְּרֹאוּי בְּלֵי פָּנֶם, וּפְגַמְנוּ גַם בָּהֶם הַרְבֵּה מְאֹד כְּמַחֲשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֶׂה, כְּשׁוֹנֵג וּבְמִזֵּד, כְּאִנֶּם וּבְרָצוֹן, וְעַתָּה מַה לִּי עוֹד צְדָקָה וְלִזְעַק עוֹד אֵל הַמְּלִיךְ, גְּדוּל עוֹנֵי מַנְשׂוֹא, עֲצָמוּ חַטָּאי מַסְפֵּר, לוֹלֵא רַחֲמֶיךָ וּחֲסִדֶיךָ אוֹ אֲבֻדְתִּי בְּעֵנֶי:

קלד

(ה:)

מִלֵּא רַחֲמִים רַבִּים, וּפְנֵי מַעֲתָה לְחֹזֵר וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא אֶת כָּל הָאֲבֻדּוֹת שֶׁאֲבֻדְתִּי מִיּוֹם חַיּוּתִי עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וּפְנֵי, עוֹזְרֵי מַעֲתָה לְהַטָּחֵר וּלְהִתְקַדֵּשׁ בְּקַדְשָׁהּ גְּדוּלָּהּ בְּכָל הַשָּׁנָה בְּלֵא, וּבְיֹתֵר בְּיָמִים הַנוֹרְאִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֹי מִרְאֵשׁ הַשָּׁנָה עַד שִׁמְחַת

תורה. ותזכנו לתשובה שלמה באמת בעשרת ימי תשובה לתקן את כל אשר שחתתי, ונזכה אז לתקן פנים חברית בשלמות באמת, לתקן תקון החותם דקדשה, עד שנוזכה ביום הקדוש ביום צום הכפורים יום גדול ונורא, שבת שבתון, יום מחילת חטא וסליחת עון וכפרת פשע, לגמר בו גמר תקון החותם דקדשה בשלמות. ותזכנו לתקן יום צום הכפורים הקדוש והנורא מאד בקדשה ובטהרה גדולה ובשלמות גדול, ונזכה לשוב אז בתשובה שלמה ולכבות מתוך שמחה וחדוה בשמך הגדול, ולהתודות לפניך בכל מיני ודוים ולפרט כל חטאתינו ועוונותינו ופשעינו לפניך, ולהתחרט עליהם בחרטה גדולה מעומקא דלבא באמת גמור, ולעזב אותם עזיבה גמורה, ולקבל עלינו באמת ובלב שלם שלא לעשותם עוד בשום אופן, ולא נשוב עוד לכסלה. אם און פעלנו, לא נוסף. ואתה ברחמיך הרבים תמחל ותסלח ותכפר לנו על כל חטאתינו ועוונותינו ופשעינו שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך, ותתקן ברחמיך כל חותמות דקדשה, ותשים אותנו עמך בית ישראל "בחותם על לבך, בחותם על ורועך", ותחתמנו לחיים טובים ארוכים ולשלום, לחיים אמתיים, חיים שנוזכה לעשות בהם רצונך באמת, ותחתמנו בספרן של צדיקים אמתיים:

תקב

(מח):

"אל תזכר לנו עונות ראשונים, מחר יקדמונו רחמיך כי דלוננו מאד". רבנו של עולם, בעל הרחמים ובעל הסליחות, אל מלך יושב על כסא רחמים, מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו, מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, רב חסד ומרבה להטיב, אשר רחמיך וחסדיך אינם כלים לעולם, למדנו והורנו איך לתמשיך עלינו באמת בשלמות שלש עשרה מדותיך של רחמים באפן שנוזכה כל אחד ואחד אפלו הנרוע שבגרועים והפחות שבפחותים אפלו במוני חיום, לתמשיך עלינו רחמיך וחסדיך הפשוטים שאין בהם שום תערובת דין כלל, באפן שתמחל ותסלח ותכפר לנו על כל חטאתינו ועוונותינו ופשעינו שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך מעודנו עד היום הנה, ותעביר ראשון ראשון, עד אשר יתבטלו ויתכפרו כל העונות ממילא לגמרי:

תקג

(מח:)

רבנו של עולם, מה אמר לפניך יושב מרום ומה אספר לפניך שוכן שחקים. אתה יודע כמה וכמה חטאים ועוונות ופשעים ופגמים גדולים ונוראים שעשיתי מעודי עד היום הזה, עד אשר נעשו מהם כמה וכמה חבילות חבילות של עברות, ואתה לבד יודע כל עברה ועברה איך נגדרה ונמשכה מהעברה הראשונה השייכה אליה, וכן מעברה לעברה הסמוכה לה, עד אשר נעשית חבילה של עברות. ובעוונותי הרבים חורתי ועשיתי מחדש עברה שהיא ראשונה לחבילה שניה, כי על ידה חזרו ונמשכו ונגדרו כמה וכמה עברות, ועברות מעברות רחמנא לצלן, עד שחזרה ונעשית חבילה שניה של עברות, וכן עשיתי כמה פעמים, עד אשר "השתרגו עלו על צנארי" חבילות חבילות של עברות. אוי לי וי לי, אוי מי יעצר כח לזכר חלק אלה ורכבה ממשעי הרעים ויוכל לחיות, אם לא בדרך נסיד ונפלאותיך הנוראות. ועתה, אבי שבשמים, אבי שבשמים, מה אעשה, אבי אב הרחמן, מה אפעל, להיכן אפנה, להיכן אשוטט, להיכן אכרת, כמה אזכה להמשיך פלאי רחמיך וחסדיך הפשוטים עלי, באפן שאזכה על כל פנים מעתה להנצל ולהשמר מפל מה שאני צריך להנצל ולהשמר:

תקד

(מח:)

רבנו של עולם רבנו של עולם, רבנו דעלמא כלא, מי כמוך אב הרחמים, מי כמוך מרבה להטיב, מי כמוך רב להושיע, רב סליחות ובעל הרחמים, עשה למענך וסלח לנו ומחל לנו וכפר לנו כל העוונות הראשונים שבכל חבילה וחבילה, ותעביר ראשון ראשון, באפן שבכל העוונות הנשארים שבכל חבילה וחבילה ישובו אליך, ולא יקטרגו עוד עלינו כלל. ואתה תרחם עלינו, ותחזר ותתן אותם על הראשון לעוונות ראשונים, שהוא עשו הוא אדום, אשר אנהנו פגלות אצלו, אשר הוא הגורם הראשון לכל העוונות הראשונים והאחרונים, על ידי עצם הגלות המר שמתגבר עלינו בכל יום, אשר כשל כח הסבל, אשר כמעט בכל יום מוציאים הדמים מקרב עמך ישראל על ידי רבוי המסים וארנוניות והנתינות שונות והגזלות והשחדים שמוציאין מעמך ישראל, אשר זאת היה פעוקרינו, כי על ידי זה פאנו לכמה וכמה עוונות, באשר הודעת לנו על ידי חכמיך הקדושים:

תקה

(מח:)

רבנו של עולם רבנו של עולם, רחם עלי ועל כל ישראל בעת צרה הזאת, "כי באו בנים עד משבר, וכח אין ללדה". רחם עלי למען שמך, באפן שאזכה על כל פנים מעתה לפעל בקשתי ברחמים אצלך שתעשה את אשר בחקך אלה ואת מצותיך

אֲשֶׁמֹר, וְלֹא אָשׁוּב עוֹד לְבַסְלָהּ. רַחֵם עָלַי, מְלֵא רַחֲמִים, בְּרַחֲמִים הַיְדוּעִים לָךְ, שְׂיֵשׁ
 בְּהֵם בַּח לְהוֹצִיאֵנִי מִכָּל הַמְקוֹמוֹת שֶׁיִּרְדְּתִי בָהֶם וּלְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
 חִמַּל עָלַי בַּחֲסִדֶיךָ וְהוֹרֵנִי דְרָכֶיךָ, וְזַכְּנִי לְאַחוֹז בְּמִדּוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת וּבְדַרְכֵי טוֹבְךָ וּרְחַמֶיךָ
 הַכְּלוּלִים בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים שֶׁאַתָּה מְתַנַּהֵג בָּהֶם עִם בְּרִיּוֹתֶיךָ, שְׂאֻזְכָּה גַם
 אֲנִכִּי לֵילֶךְ בְּדְרָכֶיךָ, לְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בְּרַחֲמֵנוֹת אִמְתִּי, בְּכָל מִינֵי רַחֲמֵנוֹת הַכְּלוּלִים
 בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים, וְאַזְכָּה לְהֵיוֹת טוֹב לְכָל, וּלְהַשְׁפִּיעַ צְדָקָה וְטוֹב וְחֶסֶד
 וּרַחֲמִים לְכָל הַצְּרִיכִים חֶסֶד, בְּאַפֵּן שְׂאֻזְכָּה לְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ עָלַי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹתֶיךָ
 שֶׁל רַחֲמִים, שֶׁתְּרַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּכֻלָּם, וְתִמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל [כָּל]
 חַטֹּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הַרְּאִשׁוֹנִים וְהַאֲחֵרוֹנִים, וְלֹא יִהְיֶה נִשְׁאָר מֵהֶם שׁוּם זָכָר וְרֶשֶׁם
 כְּלָל. וְתִמְחַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ וּלְהוֹצִיאֵנוּ מִתְּהוֹמוֹת הַמֶּר וְהָאֶרֶץ הַזֹּאת, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלֵלְנוּ
 מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי חַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים בְּשׁוֹנֵג וּבְמִוֵּד בְּאַנֶם וּבְרִצּוֹן, וְתִשְׁכַּבְנוּ אֵלֶיךָ
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְהֵיוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאֵמֶת תְּמִיד, אֲנַחְנוּ וְזֵרְעֵנוּ וְזֵרַע
 וְרַעְיָנוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתִתֵּיךְ בְּעֶזְרִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֻזְכָּה לְזַכּוֹת גַּם אַחֲרָיִם, שְׂאֻזְכָּה לְלַמֵּד
 פּוֹשְׁעִים דְרָכֶיךָ, שְׂיִלְכוּ בְּלֶם בְּדְרָכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, לְאַחוֹז בְּדַרְכֵי טוֹבְךָ וּרְחַמֶיךָ לְרַחֵם עַל
 הַבְּרִיּוֹת בְּכָל מִינֵי רַחֲמֵנוֹת וְחֶסֶד הַכְּלוּלִים בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים, וְיִקְנִים בִּי
 מִקְרָא שְׂכֵתֹב: "אֲלֹמְרָה פִּשְׁעִים דְרָכֶיךָ וְחַטָּאִים אֵלֶיךָ יִשׁוּבוּ:

תקו

(מח:)

מְלֵא רַחֲמִים, אֲתָה יוֹדֵעַ בְּמָה אֲנִי רְחוּק מִרַחֲמֵנוֹת, מְלַרְחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת פְּרָאוּי, בִּי עֲנִי
 וְאַבְיּוֹן אֲנִכִּי דַל וְנִשְׁחָת, וְאִין בְּיָדִי לְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת וּלְגַמּוֹל עִמָּהֶם חֶסֶד וּלְחַרְבּוֹת
 בְּצַדִּיקָה, אֲפִלוּ חֵלֶק אֶחָד מֵאַלְפָּה וּרְבִבָּה מִתְּרָאוּי לְפִי רַבּוּי עוֹנוֹתֵי, וְגַם מַעֲטָ דְמַעֲטָ שְׂיֵשׁ
 בְּיָדִי לְפַעֲמִים לְתֵן צְדָקָה וּלְגַמּוֹל חֶסֶד, רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת בְּנִגְדֵי כְּלֵי שְׁעוֹר, בִּי נִתְקַלְקַל הַרְּבִי
 הַרַחֲמֵנוֹת אֲצִלִּי עַל־יְדֵי חֶסֶדְךָ דְעֵתִי וְעֵנִיּוֹתֵי בְּנִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת. וְעַתָּה "מֵאִין יָבוֹא עֶזְרִי",
 מֵאִין תָּבוֹא תְּשׁוּעָתִי, בְּמָה אִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלַי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹתֶיךָ שֶׁל רַחֲמִים. עַל כֵּן
 בְּאִתִּי לְפָנֶיךָ בְּעַל הַרַחֲמִים, יִהְיֶה נָא מַעֲיָד וּרְחַמֶיךָ עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹד, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹתֶיךָ שֶׁל רַחֲמִים בְּעֶצְמָךָ וּבְכַבּוֹדְךָ בְּלֵי אֲתַעְרוֹתָא דְלִתְתָּא כְּלָל, בִּי
 בְּדִלוֹתֵנוּ אִין בְּנוּ בַח לְעוֹרְרֵם מְלֻמְטָה עַל־יְדֵי רַחֲמֵנוֹתֵנוּ, בִּי דְלוֹנוּ מְאֹד וְאָנוּ רְחוּקִים
 מִרַחֲמֵנוֹת. לְמַעַנְךָ לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ, רָאָה עֲמִידַתְנוּ דְלִים וְרַקִּים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם
 כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ, לֹא כְרַעוּתֵינוּ תִגְמַל. מִתְּר וְקִדְמוֹנוּ רַחֲמֶיךָ מַעֲצָמָךְ בִּי דְלוֹנוּ מְאֹד, וְאִין
 לָנוּ בַח לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ עַל־יְדֵי רַחֲמֵנוֹתֵנוּ:

תקו

(מח:)

רחם מלא רחמים וזכר לנו ברית שלש עשרה, ונעבר פשעינו ונחמאתינו ועוונותינו מנגד
 עיניך, ותמחל ותסלח ותכפר לנו על כלם, ולא יהיה נשאר מהם שום רשם כלל,
 רק תהפך אותם למזבח, שיהיו כל עוונותינו נתהפכין לזבחות, כאלו עשינו תשובה שלמה
 הראויה להפוך עוונות לזבחות, "כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי
 על רחמיך הרבים", בכח זכות הצדיקים האמתיים אשר המשיכו דרכי מוסר ורחמיך
 בעולם, ונלו לנו לבקש אותך ולצעק אליך ולהפציר אותך תמיד יהיה איד שיהיה, בכחם
 הגדול לכד בטחנו לבוא ולהתחנן לפניך על כל אלה, ואתה הטוב בעיניך עשה עמנו,
 כי אנחנו החמר ואתה יוצרנו ומעשה ידך כלנו. זכור רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם
 הקה. אל תזכר לנו עונות ראשונים, מהר יקרמונו רחמיך כי רלונו מאד. אתה יהוה לא
 תכלא רחמיך ממני, חסדיך ואמתך תמיד יצרוני. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
 יהוה צורי וגואלי:"

תתרי

(קג)

ונבני ברחמיך הרבים לקבל יום הכפורים הקדוש בקדשה גדולה ובשמחה רבה וקדוה
 עצומה, ואזכה לקיים כל החמשה ענויים ביום הכפורים בתכלית השלמות כראוי,
 ולהתפלל כל החמשה תפלות ביום הכפורים בכונה עצומה ונוראה, ולהתודות בכל מיני
 ודוים, ולהתחרט על העבר בתרטה גמורה ולעזב באמת דרכי הרע ומחשבותי הרעות
 ותמבלבלות, ולקבל עלי בקבלת חזקה ונכונה לבל אשוב עוד לבסלה, ולבל אעשה עוד
 הרע בעיניך באשר עשיתי, ולשוב בתשובה שלמה לפניך באמת בשמחה ביראה ואהבה,
 ולכבות תרבה מתוך שמחה:

תתריא

(קג)

מלא רחמים, ובני לקדשת יום הכפורים האים והנורא והנשגב מאד, כי הוא יום זה
 גדול וקדוש ונורא ואדיר, יום אחד בשנה, אשר בחרת בו לעמך, לסלח
 עוונותיהם ולכפר פשעיהם ביום הנורא הזה. רחם עלינו ונבנו לקבל יום הגדול והנורא

הנה בראוי ולשוב בתשובה שלמה באמת, באפן שתסלח ותמחל ותכפר לנו על כל המאיתנו ועוונותינו ופשעינו העצומים והרבים והכבדים יותר מחול הים, ותעזרנו בזכות עצם קדשת היום הקדוש הזה, ובזכות התענית הקדוש של יום הנורא הזה, יום צום הכפורים, שנוזף על-ידי-זוה להכניע אצלנו כל הרצונות אליה תתפרה, להכניע ולשפר ולבטל כל מיני רצונות שלנו בנגד רצונה, עד שלא יהיה לנו שום רצון ולא שום תאוה בנגד רצונה כלל, באפן שנוזף להיות ברצונה תמיד, ולכלי לסוד מרצונה ומין ושמאל. ועל-ידי-זוה נוזף שאתה ברחמיך תבטל רצון אחרים מפני רצוננו, ויתבטל מאתנו כל מיני מחלקת שבעולם, הן מחלקת מפני העולם, הן מחלקת שבעצמי, אשר עתה "אין שלום בעצמי מפני המאיתי", וכל מה שאני רוצה לעשות איזה דבר שבקדשה יש לי מניעות רבות ועצומות כלי שיעור, ועקר הוא מניעות המח והלב, והכל אנוזף לבטל על ידי התענית הקדוש של יום הכפורים הכלול מפל הימים של כל השנה, כמו שכתוב: "גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו, ימים יצרו ולו אחד בהם", ודרשו רבותינו וברונו לכרכה: 'זה יום הכפורים'. רחם עלינו וזכנו לשוב בתשובה שלמה באמת בכל השנה, ובפרט ביום הכפורים הקדוש, ועזרנו להתענות התענית של יום הכפורים בקדשה נוראה ועצומה, ובשמחה וחדות רבה באמת, באפן שאנוזף על-ידי-זוה לקדש עצמי מעתה ולדיע איך להתנהג בענין התעניות בכל השנה בלה, ולהיות ברצונה הטוב באמת, למען לא אבוש ולא אכלם ולא אכשל לעולם ועד:

קלד (ה:)
 מלא רחמים רבים, ובני מעתה לחזור ולבקש ולמצא את כל האבודות שאבדתי מיום היותי על האדמה עד היום הזה. ובני, עזרני מעתה להטהר ולהתקדש בקדשה גדולה בכל השנה בלה, וביותר בימים הנוראים הקדושים האלו מראש השנה עד שמחת תורה, ותזכנו לתשובה שלמה באמת בעשרת ימי תשובה לתקן את כל אשר שחתתי, ונוזף אז לתקן פגם הברית בשלמות באמת, לתקן תקון החותם הקדשה, עד שנוזף ביום הקדוש ביום צום הכפורים יום גדול ונורא, שבת שבתון, יום מחילת הטא וסליחת עון ובפרת פשע, לגמר בו גמר תקון החותם הקדשה בשלמות. ותעזרנו ותזכנו לקבל יום צום הכפורים הקדוש והנורא מאד בקדשה ובטהרה גדולה ובשלמות גדולה, ונוזף לשוב אז בתשובה שלמה ולבבות מתוד שמתח וחדות בשמך הגדול, ולהתודות לפניך בכל מיני ודוים ולפרט כל המאיתנו ועוונותינו ופשעינו לפניך, ולהתחרט עליהם בחרטה גדולה מעומקא דלבא באמת גמור, ולעזב אותם עזיבה גמורה, ולקבל עלינו באמת ובכל שלם שלא לעשותם עוד בשום אפן, ולא נשוב עוד לכסלה. אם און פעלנו לא נוסף.

ואתה ברחמיך הרבים תמחל ותסלח ותכפר לנו על כל חטאתינו ועוונותינו ופשעינו
 שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך, ותתקן ברחמיך כל החותמות הקדושה, ותשים אותנו
 עמך בית ישראל "בחזתם על לבך, בחזתם על ורועך", ותחתימו לחיים טובים ארוכים
 ולשלום, לחיים אמתיים, חיים שנוכח לעשות בהם רצונך באמת, ותחתימו בספרן של
 צדיקים אמתיים:

קעא

(ו:)

וּזְכַנּוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַדְּשֵׁת חַנּוּכָה. וְתַעֲזְרֵנוּ בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה שְׁנוּכָה לְפַעֵל בְּקִשְׁתָּנוּ
 וּמִשְׁאֲלוֹתֵנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים הַקָּדוֹשׁ, שֶׁתִּמְחַל וְתִסְלַח לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה. "סֵלַח נָא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה כַּגְּדֹל
 חַסְדֶּךָ, וּכְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּ לְעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנְּהַ", וְשֵׁם נֶאֱמַר: "וַיֹּאמֶר יְהוָה סֵלַחְתִּי
 כְּדַבְּרְךָ". סֵלַח נָא מַחֵל נָא כִּפֹּר נָא עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ שֶׁחֲטָאנוּ וְשָׁעוּנוּ
 וּשְׁפָשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. "חַנּוּנֵי אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ, כָּרֹב רַחֲמֶיךָ מִחַח פְּשָׁעֵי.
 חֶרֶב בְּכַסְּנוּ מַעֲוֵנוּ וּמִחַטָּאתֵינוּ מִחַרְנֵנוּ. חֶסֶדְךָ פָּנֶיךָ מִחַטָּאֵינוּ וְכָל עוֹנוֹתֵינוּ מִחַח". וְנוֹכַח עַל־יְדֵי
 הַמְּחִילָה וְהַסְּלִיחָה שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים לְקַבֵּל עַל־יְדֵי־זוֹת קִדְּשֵׁת יְמֵי הַחַנּוּכָה הַקָּדוֹשִׁים, שֶׁהֵם
 חֲנֻכַּת הַבַּיִת, וְנוֹכַח לְחַמְּשֶׁיךָ עָלֵינוּ בְּיָמֵי הַחַנּוּכָה קִדְּשֵׁת הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ:

תקלד

(נד:)

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ וּקְדֹשׁ אֶת שְׂמֹךְ, וְהָיָה עִמָּנוּ וְעִזְרָנוּ שְׁנוּכָה מִחֶרֶב לְשׁוֹב אֱלֹהֶיךָ בְּאֵמֶת
 וּלְבַב שְׁלָם, וּכְפָרַט בְּיָמֵים הַנּוֹרָאִים הַקָּדוֹשִׁים וְהַמְּאֵיִמִים מְאֹד מְאֹד, שֶׁהֵם יְמֵי אֱלֹהֵי
 וְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְעֲשֵׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה וְיוֹם הַכַּפּוּרִים, שֶׁהֵם אַרְבָּעִים יְמֵי רְצוֹן, שֶׁבָּהֶם נִתְרַצֵּית
 לְמִשְׁחָה רַבָּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם וְנִתְּתָ לָנוּ אֶת הַלְּוִחֹת [שְׁנִיּוֹת] הַאֲחֵרוֹנִים, עַד שְׂבִיּוֹם הַאֲחֵרוֹן
 נִתְרַצֵּית לָנוּ בְּשִׁלְמוֹת וְאִמְרַת לֹא בְּשִׁמְחָה 'סֵלַחְתִּי כְּדַבְּרְךָ', וְנִקְבַּע לְיוֹם מְחִילָה וְסְלִיחָה
 לְדוֹרוֹת, הוּא יוֹם הַכַּפּוּרִים הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁנָב, יוֹם אֶחָד בְּשָׁנָה, וְחַבֵּל עֲשִׂיתָ לְמַעַן
 שְׂמֹךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ. רַחֵם עָלֵינוּ וְעִזְרָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוּכָה לְקַבֵּל הַיָּמִים
 הַקָּדוֹשִׁים הַנּוֹרָאִים הַלְלוּ בְּקִדְּשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָּה, וְנוֹכַח לְשׁוֹב בָּהֶם בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 בְּאֵמֶת, וּלְקַבֵּל עָלֵינוּ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שְׁלָם לִילְךָ בְּדַרְכֶיךָ וּלְקַנֵּם מִצְּוֹתֶיךָ וְלַעֲסוֹק בְּתוֹרֶתְךָ
 בְּאֵמֶת כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וְלַחֲתֹפֵל לְבִנְיָנָה שְׁלֵמָה, וְנִשְׁפָּךְ לִבְנוּ כַּמִּים נֹכַח פָּנֵי יְהוָה, פְּלָגֵי
 מִים תִּרְדַּע עִינָנוּ עַל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ וְעַל רַבּוּי צְרוּתֵנוּ, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְרַצּוֹת
 וּלְפִים אוֹתְךָ שֶׁתִּמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת כָּל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ שֶׁחֲטָאנוּ
 וְשָׁעוּנוּ וּשְׁפָשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ. וְתַעֲקֹר וְתִשְׁפֹּר וְתִכַּבֵּל כָּל הַגְּזֵרוֹת שְׂאִינָם מִזְּבוֹת מַעְלֵינוּ, הֵן
 אוֹתָם שֶׁכָּבַדְנוּ וְהֵן אוֹתָם שֶׁרוּצִים לְגֹד חֶסֶד וְשְׁלוֹם, עַד שְׁנוּכָה שִׁיתְּגַדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׂמֹךְ

הגדול על ידינו תמיד. וכשם שעניית למשה רבנו ואמרת לו ביום הכפורים בשמחה 'סלחתי', בן התרצה ותתפנים לעמו ישראל ביום הכפורים ותענה ותאמר להם 'סלחתי' בשמחה וחדות רבה, ויגדל שמך עד עולם, עד שנוכח במחרת יום הכפורים שיהיה ראוי לקרותו "שם יהוה" פאמת לאמתו, על-ידי שיגדל בו שם יהוה לנצח על-ידי המחילה והסליחה של יום הכפורים, ועל-ידי כמול כל הגזרות וכל הצרות מעלינו, שאז דיקא שמך הגדול בשלמות, באשר הודעת לנו על-ידי חכמך הקדושים [וזכרונם לברכה] וכותם יגן עלינו:

לסוכות

(כא)

שמא

וזבני ברחמיך הגדולים ובחסדיך הרבים לקנים מצות סכה כראוי, בכל פרטיה ודקדוקיה ובנוותיה ותרי"ג מצות התלוים בה, בשמחה ובטוב לבב ובכונה שלמה כראוי. ונוכח שימשה עלינו על-ידי מצות ישיבת סכה, כל השבעת ענני כבוד שהקיפו את ישראל במדבר, ופרם עלינו סבת שלומך, ונוכח להשיג השגת המקיפים הקדושים השגת רוח הקדוש, על-ידי מצות סכה כראוי בקדושה ובטהרה ובשמחה ועל-ידי תגן עלינו ובעדנו ותצילנו מכל אויב ואורב, ומכל מיני שונאים שיש לנו בגשמיים ורוחניים, והסר שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפיך תסתירנו:

(כב)

תרכ

ותעזרני ברחמיך ובחסדיך הרבים שנוכח לקנים מצות סכה בזמנה כראוי עם כל פרטיה ודקדוקיה ובנוותיה ותרי"ג מצות התלוים בה, ובלב טוב ובשמחה גדולה, ותכניע ותשפיל ותמגר ותעקר ותבטל סבת נוצרים, סבת עכו"ם, "אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר", ותבטל השקר מן העולם ותגביר האמת בעולם, ותקים את סבת דויד הנפלת, ויקים מקרא שכתוב: "שפת אמת תבון לעד, ועד ארניעה לשון שקר". ותסתיר ותצפין אותנו בסכתך הקדושה, ותסוכה עלינו בצלך הקדוש, ותצילני מריב לשונות שלא יהיה להם שום כח עלינו כלל, ותעקר השקר מן העולם ותגלה האמת בעולם, ותזבני מהרה לבוא לארץ ישראל לארץ הקדושה חיש קל מהרה:

תתשסב

(קמה)

"אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש, שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות פנעם יהוה ולבקר בהיכלו. כי יצפנני בסכה ביום רעה, יסתירני בסתר אהלו, בצור ירוממני". רבונו של עולם, רחם עלי ברחמיך העצומים ובחסדיך הרבים והגדולים, וזפני לקיים מצות סכה בזמנה פראוי בכל פרטיה ודקדוקיה ובגותיה ותרני"ג מצות התלויות בה, ובלב טוב ובשמחה גדולה. ואזכה שיהיו נמשכין אלי המחין הקדושים והחסדים הגדולים והנפלאים הנמשכין על עמך ישראל בימי חג הסוכות הקדוש על ידי מצות סכה הקדושה והנוראה מאד, שאז אמא מסבכת על בניה, ואתה פורס סבת רחמים ותיים ושלום עלינו:

תתשסג

(קמה)

מלא רחמים, מלא רחמים, רחם עלי למען שמך. אתה ידעת את לבבי כמה אני רחוק מאד ממצות סכה, וכמה תחנונים ובקשות והפצרות בלי שעור אני צריך להתפלל ולהתחנן לפניך שתזכרני למחין קדושים כאלה, לחסדים כאלה, באפן שאזכה לדעת אמתי לדעת של אדם, באפן שאזכה מהרה לצאת מבחמה לאדם, שאחוס על עצמי מעתה ולא אעשה עוד מעשה בחמה, רק אזכה מהרה לדעת אמתי שהוא גדר האדם, ואזכה לינק מהשפע של אדם ולא אינק עוד משפע של בחמה, ואצא ואעלה מהרה מגדר בחמה לגדר אדם:

תתשסד

(קמה)

רבונו של עולם, רבונו של עולם, טוב ומטיב לכל ורחמיו על כל מעשיו, חוס וחסל ורחם על הבחמות והחיות, וזפני אותי ואת כל עמך בית ישראל שלא נפגם במצות סכה כלל, באפן שיהיה יניקתנו תמיד משפע של אדם שנמשך מבחינת סכה, ולא נצטרך לינק חסד ושלום מהשפע של הבחמות, ולא נוציא לעצמנו השפע שלהם חס ושלום, למען לא נגרים חסד ושלום מיתות בחמות וחיות בלא זמנן, ויקים מקרא שכתוב: "אדם ובחמה תושיע יהוה", ונאמר: "פרוה פרי כמנה ופרי אדמתך ופרי בחמתך שגור אלפיך ועשתרות צאנך":

תתשסה

(קמה)

ובכן יהי רצון מלפניך מלא רחמים וחסדים, שתשפיע עלינו דעת שלם ואמתי על ידי מצות סכה הקדושה, באפן שנוזכה אנחנו וכל עמך בית ישראל הצריכים לבנות בית שלא יזיק לנו הבנן כלל ולא יגיע לנו שום סכנה בגוף ונפש וממון על ידי בנן ביתנו, רק אדרבא נוזכה כל אחד ואחד לבנות בית בקדושה ובטהרה גדולה, בחכמה

בתבונה ובדעת דקדושה. ויקנים מקרא שכתוב: "בחכמה יבנה בית ובתבונה יתבונן ובדעת הדרים ומלאו כל הון יקר ונעים", ונבנה ביתנו לשם יהוה לעסק בו בתורה ותפלה, ולהכנים בו אורחים הגונים, עד שיהיה ביתנו בית תורה ותפלה, בית ועד לחכמים, ונקרא שם בשם יהוה אל עולם:

תתשסו

(קמה)

ובכן תבנונו על-ידי מצות סבה הקדושה לשמח בשמחה גדולה בשמחת תורה, לסבים התורה ולהתחילה בשמחה וחדוה גדולה. נגיל ונשיש בזאת התורה כי היא לנו עז ואורה. ותהיה בעזרנו בכל שנה ושנה לקום מצות סבה בשלמות גדול כל כך עד אשר נזכה לקבל את התורה משם מחדש בכל שנה ושנה, כי מסכה יוצאת התורה, עד אשר על-ידי בניסנתנו לסכה נזכה שיהיה נעשה מאתנו בעצמנו תורה, שכל אחד מישראל יהיה נעשה ממנו תורה, אורייתא וישראל וקדשא בריך הוא פלא חד, וימשך עלינו על-ידי מצות סבה הקדושה קדשת חג השבועות, קדשת חרש סיון, קדשת קבלת התורה:

תתשסו

(קמה)

רבנו של עולם, צרכינו מרבים מאד בלי שעור, ודעתנו קצרה לבאר ולפרש חלק אלה ורכבה מהם, רחם עלינו למען שמך ומלא משאלותינו למוכה ברחמים, וזכנו לקום מצות סבה בזמנה בשלמות, באפן שנוכה לכל מה שפקשנו מלפניך, שלא נגרם חסוֹן־שלוֹם מיתת בהמות וחיות פלא ומנו, רק נהיה נזונים ויונקים תמיד משפע של אדם שנמשך מבחינת סבה. ותפרם עלינו סבת שלומך תמיד, ובצל כנפיך תסתירנו, ונוכה כל אחד ואחד המכרח לעסק בכנין שלא יזיק לו הכנין כלל, רק תשמרנו ותגן עלינו בכח קדשת סבה שעמד ישראל מקומים, שנוכה לבנות הבית בחכמה אמתית למען שמך לכה, ויהיה ביתנו בית שמנדליון בו תורה ותפלה, שנוכה לדבר בביתנו הרבה דברי תורה ותפלה כפי מה שקבלנו מרבתינו הקדושים, ונוכה להמשיך בתוך ביתנו שפע מוכה וברכה ורחמים וחיים וכל טוב אמתי לנצח, בגשמיות וברוחניות, בזה ובכא. וברחמיך הרבים תשפיע לנו כל ההוצאות וההצטרבות שאריכים לכנין ביתנו בשפע גדול, ולא יגיע לנו שום עניות ולא שום חסר על-ידי כנין ביתנו, ולא ימריד אותנו הכנין חס ושלום, ולא יבלבל אותנו כלל מעבודתך באמת. ותזמין לנו לכל אחד ואחד עצים המסגלים לביתו, ויהיו מסדרים בהכנין כפי הסדר הראוי להם משישת ימי בראשית, ותסבב כל הסבות למוכה באפן שיהיה הכנין רק למוכה בכל האפנים, לנו ולבנינו ולכל יוצאי חלצינו:

קלה

(ה:)

וּתְנַפְּנֵנוּ לְקַבֵּל חַג הַסּוּכּוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּקַדְשָׁהּ וּבְמַתְהַרְהַ גְּדוּלָּהּ, וּבְשִׂמְחָהּ וּחְדוּתָּהּ רַבָּה וְעִצּוּמָהּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, נְגִילָה וְנִשְׂמַחְתָּ בִּישׁוּעָתְךָ כְּכֹל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת. וְנוֹכַח לַהֲיוֹת אֵךְ שִׂמְחַת בְּיָמֵי הַסּוּכּוֹת הַקְּדוֹשִׁים וְזֶמַן שִׂמְחַתְנֵנוּ, לְגִיל וְלִשְׂוֹשׁ וְלִשְׂמַחַת כְּכֹל עֵז בְּנִילָה רַבָּה דִּיצָה וְחֲדוּת. וְתוֹנְנוּ לְקַנְיָם מִצְּוֹת סִפְּהָ וְאַרְבַּע מִיָּנִים שְׁפִלְוֵלָב בְּשִׂלְמוֹת בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָּה, עִם כָּל פְּרִטִיָּהֶם וְדַקְדוּקֵיהֶם וּכְוִנּוּתֵיהֶם וְתַרְיָ"ג מִצְּוֹת הַתְּלוּיִים בָּהֶם, וּבְזִכּוֹת מִצְּוֹת סִפְּהָ הַקְּדוֹשָׁה נּוֹכַח לְתַמְנֵן וּלְחַזֵּק אֶת הַמְּלֶאכֶה הַקְּדוֹשׁ, וְנוֹכַח לְחַלּוֹם עַל-יְדֵי מְלֶאכֶה, וְלִמְאֹכְלִים בְּרוּרִים וְזֹכִים בְּלִי שׁוּם תַּעֲרֻבַת סִיג וּפְסֻלַת כָּלֵל, וְלֹא יוֹיְקוּ לָנוּ הַמְּאֹכְלִים כָּלֵל, וַיְהִיו כָּל חֲלוּמוֹתֵינוּ מְשֻׁשִׁים עֲלֵינוּ לְמִזְבֵּחַ:

תקלה

(נד:)

וְנוֹכַח עַל-יְדֵי-יְהוָה לְקַבֵּל יָמֵי חַג הַסּוּכּוֹת וּשְׂמִינֵי עֲצֻרַת וּשְׂמִיחַת תּוֹרַחַת בְּשִׂמְחָה וְחֲדוּת גְּדוּלָּה, בְּקַדְשָׁהּ וּבְמַתְהַרְהַ בְּיִרְאָה וְאַהֲבָה, וּלְקַנְיָם כָּל הַמִּצְּוֹת הַנּוֹרְאוֹת הַנּוֹחֲגוֹת בְּיָמֵים הָאֵלֶּם בְּשִׂלְמוֹת גְּדוּלָּה וּבְשִׂמְחָה עִצּוּמָהּ בְּשִׂמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, "אֲשִׁמְחָה וְאֶעֱלֶצְהָ כִּי אֲזַמְּרָה שְׁמֶךָ עֲלֵיוֹן. יוֹדוּ שְׁמֶךָ גְּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא". רַחֵם עֲלֵינוּ אֲבִינוּ מִלְּבַבְנוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ לְבַד, בְּפִל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְחַחֲזוּרֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל מִיָּנֵי עֲנָשִׁים בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן כְּעוֹלָם הוּא וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְתֵן לָנוּ חַיִּים זֹכִים וְאַרוּכִים, כְּגִי חַיִּי וּמְזוּיָי וְעֶשֶׂר וְכַבּוֹד וְכָל טוֹב לְנֶצַח בְּזֶה וּבְבָא, וְחַבֵּל לְמַעַן שְׂמֶךָ, כִּי בָשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְבַד בְּמַתְנֵנוּ, נְגִילָה וְנִשְׂמַחְתָּ בִּישׁוּעָתְךָ. "אֱלֹהִים בְּשִׂמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבְגִבּוֹרֶתְךָ תְּדַיְנֵנִי. עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׂמֶךָ, וְהַצִּילֵנוּ וּכְפָר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ. הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֻתְךָ". וַיְקַנְיָם בָּנוּ מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "וַיִּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת גְּבוּרָתוֹ", וְנֹאמַר: "וְאַתָּה אֱלֹהִים אֲדֹנָי עֲשֵׂה אֶתִּי לְמַעַן שְׂמֶךָ כִּי טוֹב חֶסֶדְךָ הַצִּילֵנִי", וְנֹאמַר: "כָּל גּוֹיִם סִבְבוּנִי, בָּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם, סִבְבוּנִי גַם סִבְבוּנִי, בָּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם. סִבְבוּנִי כְּבָבוּרִים וְעִבּוּ כְּאִשׁ קוֹצִים בָּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם", וְנֹאמַר: "וְלֹא נִסּוּג מִפְּנֵי תַחֲנוּנֵנוּ וּבְשִׂמְךָ נִקְרָא", וְנֹאמַר: "עֲזָרְנוּ בָּשֵׁם יְהוָה עוֹשֵׂה שְׂמַיִם וָאָרֶץ", וְנֹאמַר: "וְנִדְעוּ כִּי אַתָּה שְׂמֶךָ יְהוָה לְבָדָה, עֲלֵיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ", וְנֹאמַר: "יְהִי שֵׁם יְהוָה מְכֻבָּד מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הוֹצִיאָה מִמִּסְגַּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת שְׂמֶךָ, כִּי וּבְתִירוֹ צְדִיקִים כִּי תִגְמַל עֲלֵי. בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ, וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן":

תקנ

(11)

וּתְעוּרָנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו וְתוֹבְנֵנו לְקַיֵּם מִצְוֹת סִפְּהָ בְּזִמְנָהּ כְּכֹל פְּרִטְיָהּ וְדִקְדוּקֶיהָ וּכְוִנּוּתֶיהָ
 וְתַרְנִי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּוִיִּים כְּהָ, וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה, וְתִדְבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיהָ
 הַקְּדוּשִׁים וְתִחַבְּבֵנוּ בִּימִינֶיהָ הַקְּדוּשָׁה בְּאַהֲבָה וּבְחֶמְלָה גְדוֹלָה, וְתַפְרֵם עָלֵינוּ סִפְּתָ שְׁלוֹמָהּ
 וּבְצֵל כְּנֶפֶסֶת תִּסְתִּירֵנוּ, וְנִזְכֶּה עַל־יְדֵי מִצְוֹת סִפְּהָ הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה לִישֵׁב בְּצֵלָהּ, בְּצֵלָהּ
 קְדִישָׁא, צֵלָהּ דְּמִהִימְנוּתָא, וְיִתְנַלְּהָ וְיִתְנַדַּע לְעֵינַי כֹּל עֲצָם אַחֲבָתָהּ וְחִמְלָתָהּ עָלֵינוּ, וְיִזְדוּ
 חֶבֶל וַיֹּאמְרוּ "כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לֹא יְהוָה, יִשְׂרָאֵל לִסְגָּלָתוֹ. כִּי חֶלֶק יְהוָה עִמּוֹ, יַעֲקֹב חֶבֶל נִחְלָתוֹ".
 וְנִתְפָּאֵר אֲנַחְנוּ בְּךָ וְאַתָּה בָּנוּ תְּמִיד, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "אֵת יְהוָה הֵאֱמַרְתָּ הַיּוֹם לְהִיּוֹת לְךָ
 לֵאלֹהִים וּלְלֵכֶת בְּדַרְכָּיו וּלְשֹׁמֵר חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּלְשֹׁמֵעַ בְּקוֹלוֹ. וַיְהוֹה הֵאֱמִירָהּ הַיּוֹם
 לְהִיּוֹת לֹא לְעַם סְגָלָה בְּאֶשֶׁר דִּבֶּר לְךָ וּלְשֹׁמֵר כָּל מִצְוֹתָיו. וְלִתְתִּירָהּ עֲלִיּוֹן עַל כָּל הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהֲלֵהָ וּלְשֵׁם וּלְתַפְאֲרָתָהּ, וְלְהִיתָרָהּ עִם קְדוּשָׁה לִיהוָה אֱלֹהֶיהָ בְּאֶשֶׁר דִּבֶּר". וְנִזְכֶּה
 לְעֲבוֹד אוֹתָהּ תְּמִיד בְּאַמֶּת וּבְתַמִּים וּלְגַלּוֹת אֱלֹהוּתָהּ וּמְלִכוּתָהּ לְעֵינַי כֹּל, וְתַטֵּה לֵב הַמֶּלֶךְ
 וְהַשָּׂרִים וְחִיּוּעֲצִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה, וְתִבְטַל מֵעָלֵינוּ כָּל חֲגוּזוֹת קְשׁוֹת, וְקַיֵּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב:
 "כִּי יִצְפְּנֵנוּ בְּסֹפֵי יוֹם רָעָה, יִסְתִּירֵנוּ בְּסִתְרֵךָ אֱהָלוֹ בְּצוּר יְרוּמָמֵינוּ"

שעא

(12)

וְתוֹבְנֵנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת אֶתְרוּג וּמִינֵי בְּשִׁלְמוֹת בְּזִמְנֵנוּ בְּרֵאוּי, וְנִזְכֶּה שְׂיִתְיָה לָנוּ תְּמִיד אֶתְרוּג
 נְאֻה וּכְשֶׁר וּמְהַדָּר בְּכֹל מִינֵי הַדּוֹר, בְּתַבְּלִית הַשְּׁלָמוֹת וְהַהַדָּוָה, וְתִתְנַלְּהָ פֶּאֶר
 הַדָּרַת קְדֻשָׁת עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם, וּבְפֶרֶט פֶּאֶר הַדָּרַת יְפִי קְדֻשָׁת הַצַּדִּיקִים וְהַכְּשָׁרִים
 הָאֱמִתִּיִּים, עַד אֲשֶׁר יִשְׁתַּוְּקוּ וַיִּכְסְפוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם לְכֹלל בְּהֵם, לְהַכְּלִל בְּשִׁמְם וְתַפְאֲרָתָם,
 וַיִּשׁוּבוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם לִילָךְ בְּדַרְכֵיהֶם לְעֲשׂוֹת רְצוֹנָהּ בְּאַמֶּת כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם:

תקמט

(13)

וְזָכְנוּ לְאֶתְרוּג נְאֻה בְּחַג הַסִּפּוֹת הַקְּדוּשָׁה, שְׂיִתְיָה לָנוּ אֶתְרוּג נְאֻה וּכְשֶׁר בְּאַמֶּת וּמְהַדָּר
 בְּכֹל מִינֵי הַדּוֹר, וְלִוְלֵב וְהַדָּם וְעַרְבָּה בְּשָׂרִים וְנֵאִים וּמְהַדָּרִים, וְנִזְכֶּה לְקַיֵּם מִצְוֹת
 נְטִילַת אֲרָבַע מִינִים בְּזִמְנֵנוּ בְּתַבְּלִית הַשְּׁלָמוֹת בְּקְדֻשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, בְּאַהֲבָה וּבְנִרְאָה,

בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּה רַבָּה וְעֲצוּמָה. וְאֲזוּכָה לִזְמַר הַלֵּל שְׁלֹם בְּכֹנֶנָה גְדוּלָה בְּאֵמֶת עִם כָּל
הָאֲרֻבָּעָה מֵיָנִים וְהוֹשְׁעָנוֹת, וְלִנְעֻנֵעַ כָּל הַנְּעֻנְעִים הַקְּדוּשִׁים וְלַחֲקוּף הַחֲקוּפֹת הַנּוֹרְאוֹת,
וְחַבֵּל בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וְעֲצוּמָה, בְּכֹנֶנֶת הַלֵּב בְּאֵמֶת וּבְדַבְּקוֹת נִפְלָא
וּבְהַתְּלַחֲבוֹת גְּדוּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא בְּאֵמֶת וּבְתַמִּים, בְּרִצּוֹנְךָ וּבְרִצּוֹן צְדִיקֶיךָ
הָאֱמִתִּיִּים. וְאֲזוּכָה עַל-יְדֵי הַנְּעֻנְעִים לְהַמְשִׁיךְ הָאָרֶז מִהַמְּחִין שְׁפָרָאשׁ לְתוֹךְ הַשְּׂשֻׁה קְצוּוֹת,
וּמִשָּׁם יִהְיוּ נִמְשָׁכִין הַמְּחִין לְבַחֲיַנֵּת מַלְכוּת, וְיִתְנַלָּה מַלְכוּתְךָ לְעֵין כָּל, וְנִזְכָּה לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי
הָאָדָם גְּבוּרֹתֶיךָ וּכְבוֹד חֲדַר מַלְכוּתְךָ, וְיִדַע כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּהּ וְיָכִין כָּל יְצוּר כִּי
אַתָּה יְצַרְתָּהּ, וְכָל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאַפִּיו יִתְנוּ כְבוֹד וְחֲדַר לְמַלְכוּתְךָ:

תתקם-ב

(צג)

וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו, וְנִבְנוּ לְקַדְשֵׁת הוֹשְׁעָנָא רַבָּה וְשִׂמְחַת תּוֹרָה, שְׂהֵם בְּחֵינֵת דְּבוּר
כָּל דְּעָה וְדְבוּר בְּדַעָה, שְׁנוּכָה לְלַמֵּד וְלַחְנוּת בְּתוֹרְתְךָ הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד, וְאַפְלוּ
בְּעַת וּבְמָקוֹם שְׂאִין אָנוּ זֹכִינַן לְהַכִּין דְּבָרֵי תּוֹרְתְךָ עַל בּוֹרִין, נִזְכָּה לְהַתִּיַּנֵּעַ וְלַעֲסֹק וְלַחְנוּת
בְּהֵם וְלְלַמֵּד אֲפִלוּ בְּלֵי הַכְּנָה, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ תִּקְבַּל גַּם אֶת אֶסְק הַתּוֹרָה הַזֶּה וְתִשְׁמַח
בְּדַבְּרֵי תּוֹרְתְנוּ אֲפִלוּ כְּשֵׁהֶם כָּל הַכְּנָה, וְתִטַּע מַהֵם אֵילָנֵינוּ רַבְּרִינַן, סַחְרִינֵינוּ דְּהַהוּא נַחֲלָא,
הַנְּקַרְאִין עַרְבֵי נַחַל, וְתַעֲזֹר רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים עָלֵינוּ וְתַתִּיב בְּעֹרְנוּ, וְתַפְקַח אֶת עֵינֵי שְׂכָלְנוּ
שְׁנוּכָה לְצִאת מַחֲשֶׁה לְאוּר, וְתֵאִיר עֵינֵינוּ בְּמֵאוֹר תּוֹרְתְךָ שְׁנוּכָה לִידַע וְלַחְבִּין וְלַחֲשִׁבֵל
אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרְתְךָ עַל בּוֹרִין וְאַמְתַּתֵּן וְלִידַע כָּל דִּינֵי וּמִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה וְכָל דְּרָבֵי הַתּוֹרָה,
וְלַחֲשִׁתְדֵל בַּהּ בְּאַרְח מִישׁוֹר, עַד שְׁנוּכָה לְנַטַע אֵילָנָא דְּחַיֵּי לְעָלָא דְּכָל אַסְוֹתָא. וְתִזְכְּנוּ
בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְקַנֵּם כָּל הַמְּצוּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הַנּוֹחֲנוֹת בְּיָמִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֶּה, שְׂהֵם
הוֹשְׁעָנָא רַבָּא וְשִׂמְחַת תּוֹרָה, וְנִזְכָּה לְשִׂמַח בְּהֵם בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְחֵדוּה גְדוּלָה וְעֲצוּמָה
בְּתַבְּלִית הַשְּׂמִחָה בְּשִׁלְמוֹת בְּאֵמֶת, וְלַחֲתַקְדֵּשׁ בְּהֵם בְּקַדְשָׁה גְדוּלָה, בְּאַפְן שְׁנוּכָה לְתַקַּן
כָּל הַתְּקוּנִים הָאֵלֶּה וְיִוְתַר מִזֶּה בְּיָמִים הַקְּדוּשִׁים הַנּוֹרְאִים הָאֵלֶּה, שְׂהֵם גְּמַר תַּחֲתִימָה
וְתַתְּקוּן שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה יוֹם בְּפוּר:

תתקסא

(צג)

ותעזרנו ותושיענו, שנוזכה לקיים השבעה הקפות של יום הושענא רבא הקדוש עם הארבע מינים הקדושים ונוראים בתכלית השלמות בראונד המוב, ונוזכה לצעק ולזעק אליך ולהתפלל תפלות החושענות בלב שלם מעומקא דלפא, פראוי לצעק לישועתך ביום הנורא ההוא, יום גמר הדין הקדוש והנורא והאים מאד מאד. ונוזכה לקיים מצות חכמת הערבה, מנהג נביאיך הקדושים, בקדשה גדולה בשמחה רבה, ולהמתיק על-ידיה כל הדינים בתכלית ההמתקה, באפן שיהיה נעשה יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה ביחודא שלים על ידינו ביום שמיני עצרת ושמחת תורה הקדושים:

תתקסב

(צג)

ורחם עלינו והושיענו ונבנו לקדשת הושענא רבה ושמחת תורה, שהם בחינת דבור בלא דעה ודבור בדעה, שנוזכה ללמד ולהגות בתורתך הקדושה תמיד, ואפלו בעת ובמקום שאין אנו זוכין להבין דברי תורתך על בורין, נוזכה להתיגע ולעסוק ולהגות בהם וללמד אפלו בלי הבנה, ואתה ברחמיך תקבל גם את עסק התורה הזה ותשמח בדברי תורתנו אפלו פשהם בלא הבנה, ותטע מהם אילני רבבין, סחרנין דההוא נחלא, הנקראין ערבי נחל. ותעורר רחמיך הגדולים עלינו ותהיה בעזרנו, ותפקח את עיני שכלנו שנוזכה לצאת מחשך לאור, ותאיר עינינו במאור תורתך שנוזכה לידע ולהבין ולהשכיל את כל דברי תורתך על בורין ואמתתן ולידע כל דיני ומשפטי התורה וכל דרכי התורה, ולהשתדל בה בארח מישור, עד שנוזכה לנטע אילנא דחיי לעלא דכלא אסותא. ותזכנו בכל שנה ושנה לקיים כל המצוות הקדושות הנזוגות בימים הקדושים האלה, שהם הושענא רבא ושמחת תורה, ונוזכה לשמח בהם בשמחה רבה וחדוה גדולה ועצומה בתכלית השמחה בשלמות באמת, ולהתקדש בהם בקדשה גדולה, באפן שנוזכה לתקן כל התקונים האלה ויותר מזה בימים הקדושים הנוראים האלו, שהם גמר החתימה והתקון של ראש השנה ויום כפור:

לקוטי לשמחת תורה-ולשמיני עצרת תפלות עה

תתקסב

(צג)

ונזכה לשמח בשמיני עצרת ושמחת תורה בחדות רבה ושמחה גדולה ועצומה עד אין סוף, שזכינו להיות מודעי ישראל ולקבל את התורה הקדושה על ידי משה נביאך נאמן בידך. אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירשתנו, אשרינו שזכינו לכל הטוב הגדול והנורא הזה, ובנו ועורנו שנוזפה להמשיך עלינו השמחה הזאת בלבנו בכל השנה בלה, ובפרט ביום שמחת תורה הקדוש, ונזכה לשמח תמיד בשמחה הגדולה הזאת בראוי לשמח בזה באמת. ונזכה לקיים החקפות עם הספרי תורה בימים הקדושים האלו בשמחה רבה ועצומה עד אין סוף, ולא יתערב זר בשמחתנו, ולא יהיה כח לשום מונע ומעכב לבלבל ולעכב חסדו שלום שמחתנו העצומה בימים הקדושים האלו, נגילה ונשמחה בך ברכות נפלא ובהתקרבות גדול, באהבה רבה ואהבת עולם בשמחה שאין לה קץ ותכלית, ונזכה לסים אז את התורה הקדושה ולהתחילה מחדש באהבה וביראה ובשמחה גדולה, ולקבל עלינו מחדש לעסק בתורתך יומם ולילה לשמה, ולקיים את כל דברי תורתך באהבה:

תתסו

(קמח)

ובכן תזכנו על ידי מצות סבה הקדושה לשמח בשמחה גדולה בשמחת תורה, לסים התורה ולהתחילה בשמחה וחדות גדולה. נגיל ונשיש בואת התורה כי היא לנו עז ואורה. ותהיה בעורנו בכל שנה ושנה לקיים מצות סבה בשלמות גדול כל כך עד אשר נזכה לקבל את התורה משם מחדש בכל שנה ושנה, כי מספח יוצאת התורה, עד אשר על ידי בניסתנו לסבה נזכה שיהיה נעשה מאתנו בעצמנו תורה, שכל אחד מישראל יהיה נעשה ממנו תורה, אורייתא וישראל וקדשא בריך הוא כלא חד, וימשך עלינו על ידי מצות סבה הקדושה קדשת חג השבועות, קדשת חדש סיון, קדשת קבלת התורה:

קלו

(ה:)

ובזכות קדשת שמיני עצרת הקדוש, תזכנו לתקון המשפט דקדשה, ועל ידי זה תצילנו תמיד מהגם הברית וממקרה לילה חסדו שלום, ותהיה המטה הקדושה נקלמת ונעצרת בקדשה גדולה בראונד הטוב, ולא תהא נשחתת חסדו שלום לעולם. ותשמרנו ותצילנו מרפנים ודינים שאינם חנונים, ותבטל כחם וממשלתם מן העולם. חוסה עלינו ברכ רחמיה, וזכנו שיהיה לנו ולכל ישראל רפנים ודינים בשרים שיעמידו תדת על תלו, וידונו דין אמת לאמתו, באפן שנוזכה לתקון המשפט באמת. ונזכה לתקון הברית בשלמות בכל הפחינות באמת בראונד הטוב. רחם עלינו למען שמך, ומלא כל משאלותינו לטובה,

אם כְּבָנִים אִם פְּעֻבָּדִים, אִם כְּבָנִים רַחֲמֵנוּ בְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים, וְאִם פְּעֻבָּדִים עֵינֵינוּ לְךָ
תְּלוּיֹת, עַד שֶׁתִּחַנְּנֵנוּ וְתוֹצִיא כְּאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ, אִים קְדוֹשׁ:

(יד)

רו

וְעֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנוּכָה לְקַיֵּם מִצְוֹת הַדְּלָקָת נֵר הַנֶּחֱפָה בְּזִמְנָהּ בְּשִׁלְמוֹת בְּרֵאוּי
בְּקִרְשָׁה וּבִטְהָרָה וּבְכֹונָה גְּדוּלָּה וְעִצּוֹמָה בְּרֵאוּי, וְנִזְכָּה לְתַקֵּן כָּל חַתְּקוֹנֵים הָאֵלֶּה
שֶׁחֻכְרְנוּ לְפָנֶיךָ עַל-יְדֵי מִצְוֹת נֵר הַנֶּחֱפָה, וְיִחַשְׁבֵּ לְפָנֶיךָ קִיּוֹם מִצְוֹתֵנוּ כְּאִלוֹ קִיּוֹמֵנוּ כְּכֹל
פְּרִטָּיָה וְדְקֻדָּקָיָה וּכְוִנּוּתֵיָה וְתִרְוֵ"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. וְיֵאִירוּ לְפָנֶיךָ אוֹר קִרְשַׁת מִצְוֹתֵנוּ
כְּכֹל הַעוֹלָמוֹת בְּלֵם, וְנִזְכָּה לְתַקֵּן כָּל הַעוֹלָמוֹת בְּלֵם עַל-יְדֵי קִיּוֹם מִצְוֹתָּהּ זוֹ, וְעַל-יְדֵי קִיּוֹם
כָּל הַמִּצְוֹת דְּאוֹרֵיָהּ וְדִרְבָּנֶיהָ שֶׁתּוֹכְנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְקַיֵּם בְּלֵם בְּאַהֲבָה וּבִיְרֵאָה וּבְשִׂמְחָה גְּדוּלָּה
וּבְשִׁלְמוֹת גְּדוּלָּה, עַד שְׁנוּכָה לְהַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם מֵאַתָּה כְּכֹל הַעוֹלָמוֹת בְּלֵם, וּיְקַיֵּם מִקְרָא
שְׁפָתוֹב: "יִהְיֶה עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם". עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

(טו)

ם

וְנִזְכָּנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת הַדְּלָקָת נֵר הַנֶּחֱפָה בְּרֵאוּי, כְּכֹל פְּרִטָּיָה וְדְקֻדָּקָיָה וּכְוִנּוּתֵיָה וְתִרְוֵ"ג מִצְוֹת
הַתְּלוּיִים בָּהּ, וּלְקַיֵּם כָּל הַמִּצְוֹת שֶׁל הַנֶּחֱפָה בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָּה, לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְבָרְכֶךָ,
וְלִזְמֹר הַלֵּל שְׁלֹם בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּהָ רַבָּה וּבְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוּלָּה בְּקִרְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוּלָּה, כִּי
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים קִבְּעַת לָנוּ שְׁמוֹנֵת יָמֵי הַנֶּחֱפָה לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל שֶׁהֵם שִׁעֲשׂוּעַ
עוֹלָם הַבָּא. וּבְנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ בְּאַמֶּת עַד שְׁנוּכָה לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ בְּאַמֶּת
שִׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא תְּמִיד, שֶׁהוּא הוֹדָאָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְחִקְדוֹשׁ, וּבְפָרְט בִּימֵי הַחֲנֻכָּה
הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵם יָמֵי הוֹדָאָה, עַד שְׁנוּכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וּלְדַעַת וּלְחַכֵּיר אוֹתָךְ,
וּלְהוֹדוֹת לְךָ, וּלְבָרְכֶךָ סְלָה בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "חֻדְדוּ לִיהוָה כִּי טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חִסְדּוֹ", וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל שַׁבָּת לְשִׁשַׁת יָמֵי הַחֹל, עַד שְׁנוּכָה לְהִוֹת
בְּשִׂמְחָה תְּמִיד בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת:

קעא

(ז:)

וְזַכְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבֵּים לְקַדְשֵׁת חֲנֻכָּהּ, וְתַעֲזָרְנוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה שְׁנוּכָה לַפְעַל בְּקִשְׁתָּנוּ
וּמִשְׁאֲלוֹתֵנוּ לְמוֹכָה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים הַקָּדוֹשׁ, שְׁתַּמְחֵל וְתִסְלַח לְעֻזּוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת
עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתַעֲבִיר אֲשֶׁמּוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה "סִלַּח נָא לְעֹזֵן הָעָם הַזֶּה כְּגִדְל
חֲסִדֶּךָ, וְכֹאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּ לְעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנּוֹה" וְשֵׁם נֶאֱמַר: "וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלַּחְתִּי
כַּדְבָרְךָ". סִלַּח נָא מִחַל נָא בְּפֶר נָא עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְעֻזּוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ שְׁחַטָּאנוּ וְשָׁעִינוּ
וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ מִנְעֻרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. "חֲנֻנֵי אֱלֹהִים בְּחֲסִדֶּךָ, כָּרַב רַחֲמֶיךָ מִחַה פְּשָׁעֵי.
הָרַב בְּכִסְּוֵי מַעֲוֵנוּ וּמִחַטָּאתֵי טַהֲרָנִי. הִסְתַּר פָּנֶיךָ מִחַטָּאֵי וְכָל עֻזּוֹתַי מִחַה". וְנוֹכַח עַל-יַדֵּי
הַמְּחִילָה וְהַסְּלִיחָה שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים לְקַבֵּל עַל-יַדֵּי־זוֹת קַדְשֵׁת יְמֵי הַחֲנֻכָּה הַקָּדוֹשִׁים, שְׁחַם
חֲנֻכַּת הַבַּיִת, וְנוֹכַח לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ בְּיַמֵּי הַחֲנֻכָּה קַדְשֵׁת הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ:

חבא

(ח:)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְרִיחַ דְּעֻלְמָא בְּלָא, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת מְצַמִּיחַ יְשׁוּעוֹת, אַתָּה יוֹדֵעַ הַאֲמַת,
שְׁכַל הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שְׁעֵשִׂיתָ עִמָּנוּ בְּיַצִּיאַת מִצְרַיִם וּבְמַלְחַמַת עַמְלֶךְ בְּיַמֵּי מֹשֶׁה
וּבְיַמֵּי מֶרְדֵּכַי וְאַסְתֵּר, וְכָל הַנְּסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁעֵשִׂיתָ עִמָּנוּ בְּיַמֵּי חֲנֻכָּהּ וּבְכָל דּוֹר וָדוֹר, עַקֵּר
הַגֵּם וְהַיְשׁוּעָה הוּא יְשׁוּעַת הַנֶּפֶשׁ, כִּי עַקֵּר הַקְּנָאָה וְהַשְׁנָאָה שֶׁל כָּל צָרֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ
בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, הוּא רַק עַל אֲשֶׁר אָנוּ מֵאֲמִינִים בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וּמִשְׁתַּוְּקָקִים לִילָךְ
בְּדַרְכֶיךָ הַקָּדוֹשִׁים וְלִקְנִים מְצוּוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, וְלַגְלוֹת וּלְפָרְסִים אֲמַתַּת אֱמוּנַת אֱלֹהוֹתֶךָ
וְהַשְׁנָחֶתֶךָ וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר רַק בְּשִׁכּוּל זֶה לֹא אֶחָד בְּלִבְדָּ עָמַד עֲלֵינוּ לְבַלּוֹתֵנוּ
אֶלָּא שְׁכַבְל דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים עֲלֵינוּ לְבַלּוֹתֵנוּ, וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילֵנוּ מִיָּדָם, וְעַל כֵּן
עַקֵּר הַגֵּם וְהַיְשׁוּעָה מְכַל הַצָּרוֹת הוּא מַה שְׁאַתָּה מְקַנָּא קְנָאֶתְךָ וְאַתָּה עוֹשֶׂה נְסִים
וְנִפְלְאוֹת, כְּדֵי לְקַנֵּם הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת לְבַל יִתְבַטְּלוּ מִן הָעוֹלָם חֲסִדְוִשְׁלוֹם, בְּרִצּוֹן הַשְׁנוּאִים
וְהַכּוּפָרִים יַמַּח שְׁמֵם, שְׁכַלְם הֵם מִסְטֵרָא דְהֶמֶן וְעַמְלֶךְ יַמַּח שְׁמוֹ:

***

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זְכֵנוּ לְקַנֵּם מִצְוֹת הַדְּלֻקַת נֵר חֲנֻכָּה בְּזִמְנֵנוּ בְּקַדְשָׁה גְדוּלָה, וְעַל-יַדֵּי
קַדְשֵׁת הַמִּצְוָה הַזֹּאת נִזְכָּה גַם בֵּן לְעֵינַיִם פְּקוּחוֹת, שְׁתֵּאִיר עֵינֵינוּ וְתִזְכְּנוּ לְרְאוֹת
בְּאֲמַת גְּדֻלַּת שְׁפִלוֹתֵנוּ וּפְחִיתוֹתֵנוּ וְגִדְל רֹמְמוֹתֶיךָ וְגִדְלֶתְךָ תַּתְּפַרְדֵּךְ, עַד שְׁנוּכָה עַל-יַדֵּי־זוֹת
לְכַרֵּר וּלְנוֹכַח אֶת הָאֱמוּנָה הַקָּדוֹשָׁה שְׁלֵא יִהְיֶה כֵּה שׁוֹם אַחֲיוֹת הַכַּפִּירוֹת וּבְלִבּוּלֵי אֱמוּנָה
רַחֲמָנָא לְצֻלּוֹ, וְעַל-יַדֵּי־זוֹת נִזְכָּה לְקַבֵּל מִמָּךְ כָּל הַחֲשָׁפוֹת טוֹבוֹת וְחֲסִדֶיךָ הַגְּדוּלִים, וַיְקַנֵּם
כֵּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: לְהַגִּיד בְּבִקְרָה חֲסִדֶיךָ וְאֱמוּנָתֶךָ בְּלִילוֹת. וְנוֹכַח שְׁתַּפְּתַח לָנוּ כָּל שְׁעָרֵי
הַקַּדְשָׁה עַד שְׁנוּכָה לְעַבּוֹד אוֹתְךָ בְּאֲמַת, וַיְקַנֵּם מִקְרָא שְׁכָתוֹב: פְּתַחוּ שְׁעָרִים וַיָּבֹא גוֹי

צדיק שומר אמונים, ונאמר: פתחו לי שערי צדק אבא כם אודה יה, זה השער ליהנה צדיקים יבואו בו, אמן בן יחי רצון.

רסח

(ח)

מריה דעלמא בלא, אתה ידעת את מכאובינו, ואת צעקתנו שמעת מפני גונשינו, קומה בעזרתנו בעת צרה הזאת, בעוקבא דמשיחא, בתקף מרירות גלות הנפש והגוף, כי אין לנו שום שכל ודעת איה לרצות ולפייס אותך ואיה לקרא אותך שתשיב פניך אלינו. אבינו שבשמים, חמל עלינו. אבינו שבשמים, אל תסתר פניך ממנו. מושל בכל מלך על כל הארץ, שלח לנו מנהיג ומושל אמתי דקדשה, שיוכל להנהיג אותנו ברחמים, "פאשר ישא האמן את תיוגק", לקרבנו לעבודתך באמת. תן לנו מנהיג אמתי כמו משה רבנו, עליו השלום כי ישראל היו שקועים במצרים כמו"ט [בארבעים ותשעה] שערי ממאח, ולא היה אפשר שיצאו משם כי אם על-ידי משה רבנו, וחמלת עליהם, ונורת על משה שילך משה וינאלם, אף-על-פי שמשה רבנו מגדל ענותנותו היה מסתיר פניו, ולא רצה לקבל הממשלה והמנהיגות, אבל אתה חמלת על עמך ישראל, ונורת שילך בעל ברחו, והיית עמו תמיד עד שובך לנאלם:

רסו

(ח)

והנה עכשו בעוונותינו, אנו שקועים בגלות יותר מגלות מצרים, ואתה יודע שאין מי שיוכל לעזר אותנו, כי אם מנהיג אמתי שיהיה בכחינת משה רבנו, עליו השלום, על בן רחם עלינו למען שמה, ושבר והפר בעסך מעלינו ושלח רחמנות בלב המנהיג האמת שיהמל עלינו, וישוב פניו אלינו, ויקבל המנהיגות והממשלה, וינהיג אותנו ברחמיו, ויקרבנו לעבודתך באמת:

רסז

(ט)

"כאיל תערג על אפיקי מים בן נפשי תערג אליך אלהים. צמאה נפשי לאלהים לאל תי מתי אבוא ואראה פני אלהים". כי אתה יהנה לבד ידעת גדלתך וגבורתך ותפארתך ורוממותך והתנשאותך, כי לגדלתך אין חקר, והשגת אלהותך מרומם ומנשא

מאד, כי לית מחשבה תפיסה בך בלל, אבל מעצם רחמנותך ורחמינותך אשר אתה חפץ להטיב לבריותך, עשית פעלות גדולות וסבבת סבות רבות, וצמצמת השגת אלהותך בכמה צמצומים שונים, מעלה לעלול, משכל עליון לשכל תחתון, ונתת כח לצדיקוך האמתיים להשיג השגת אלהותך וידעת רוממותך, ורחמנותך אותם דעה בינה והשכל, אשר בעצם בינתם יש להם כח להכניס השגת אלהותך גם בדרגתנו הפחותה, באשר התחלת לגלות השגת אלהותך על ידי משה נביאך נאמן ביהך אשר הוציאנו ממצרים ממ"ט [מארכעים ותשעה] שערי טמאה והכניסנו ממ"ט [מארכעים ותשעה] שערי קדשה, וקרב אותנו אליך ולעבודתך, ונתן לנו את התורה והמצוות הקדושים, שהם כלם שעורים וצמצומים להשיג על ידם השגת אלהותך, כי על ידי כל מצוה ומצוה ועל ידי כל אות ואות מתורתך הקדושה שבכתב ובעל פה כשאנו זוכים לעשותם בקדשה ובטהרה כראוי יש לנו כח להמשיך לנו דעת להשיג אלהותך על ידי כמה שעורים וצמצומים של התורה הקדושה. מה רב טובך אשר עשית עמנו על ידי משה רבנו עליו השלום, אשר הוא האור עינינו והוציאנו מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול, מעמקי הגלות בגוף ונפש ומזון, ממ"ט [מארכעים ותשעה] שערי טמאה למ"ט [מארכעים ותשעה] שערי קדשה, כי מעצם גדלת מעלת משה רבנו עליו השלום היה יכול להכניס השגת אלהותך אפלו לאנשים פחותים בדיוטא התחתונה מאד, כמונו היום:

הג
 מרא דעלמא בלא, אתה ידעת כי אין מי שיוכל להכניס בנו השגת אלהות, כיראם צדיקי הדור האמתיים הגדולים במעלה מאד מאד, כי לפי עצם ירידתנו והתרחקותנו ממך מאד, וכפי פחיתות נפשנו שאנו יודעים בעצמנו, אנו צריכים עכשו מנהיג אמתי שיהיה גדול במעלה מפלגת ועצומה מאד מאד, כי כל מה שהחולה נחלש ביותר הוא צריך רופא גדול ביותר. וישראל במצרים, שהיו במדרגה פחותה מאד ממ"ט [ארכעים ותשעה] שערי טמאה, לא היה מי שיוכל לעזר להם כי אם משה רבנו עליו השלום, ועכשו שנפלנו בגלות גדול בגוף ונפש יותר מכלול מצרים, בודאי אין מי שיוכל לעזר אותנו, כי אם הצדיק הגדול במעלה מאד, שיהיה בבחינת משה רבנו. ולא די שאין אנו זוכין להתקרב לצדיק אמתי כזה, אף גם בעוונותינו הרבים, שפכת חמתך עלינו ולקחת מאתנו כל מאורי עינינו, כל צדיקינו האמתיים הגדולים במעלה מפלגת ועצומה מאד, ומה נעשה עכשו בעת הזאת, בפרט איש כמוני, חולה כמוני, מדכא ומענה ביסורי הנפש והגוף כמוני, ננוע ומכה ומטרף ומבלבל, "איש מכאבות וידוע חלי",

מלא פצעים רבים ועצומים בלי שעור, "מבפ רגל ועד ראש אין בי מתום, פצע וחבורה ומכה מרה". מה אמר ומה אדרב ומה אצטרק. מי יחמל עלי ומי יקום בעדי:

(ב)

תנא

אבי שבשמים, אתה ידעת את כל לבבי, "ראה עיני וחלצני". רואה בעלבון עלובים, ראה בעלבוני. החמל על רל, חמל על דלותנו. "מציל עני מחוק ממנו ועני ואביון מגולול", הצל והושיע עני ואביון כמוני, הוציאני מבין שני הכפירים, "הצילה מחרב נפשי מיד בלב יחידתי", בי אני מודה ומתודה לפניך בכל לב ונפש, שאני בעצמי חייב בכל אלה, מתחלה ועד סוף. אבל מה אעשה אבי שבשמים, בי אני דומה בעיני באלו הייתי תפוס ברשת, וכאסור בכבלי ברזל ודלתות נחשת ואין לי שום תקנה, כי אם לרחמיך וחסדיך וחנינותיך האמתיים, כמו שהודעת למשה רבנו שאתה חונן ומרחם אף-על-פי שאינם בראים והגונים לרחם עליהם, כמו שכתוב: "ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם", ודרשו רבותינו וכוונם לברכה: אף-על-פי שאינו בראי לחון, אף-על-פי שאינו בראי לרחם, "הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך, בי יבתירו צדיקים בי תגמל עלי":

(לו)

תקב

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, ואלהי כל הצדיקים האמתיים, האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל, שתעזרני בזכות אבותינו, בזכות הצדיקים האמתיים, גבורי כח, אשר עמדו בנסיונות רבות אין מספר, וכפו את יצרם, וזכו להתגלות התורה, בזכותם וכחם עזרני והושיעני שאזכח לשבר ולגרש ולבטל תאנה הכלליות ממני, שהיא תאנה נאות, ותהיה בעזרי תמיד בכל עת באפן שאזכח לשבר ולגרש ולבטל תאנה זו ממני לגמרי בתכלית הכפול, ואזכח לקדשת הברית ולפרישות גדול באמת, בקדשה ובטהרה גדולה ברצונך הטוב. ותרחם עלינו ותמשיך עלינו קדשת ופרישות משה רבנו עליו השלום, שזכח לתכלית הפרישות בקדשה גדולה כמו שכתוב: "ואתה פה עמד עמדי", ותמשיך עלינו קדשתו הגדולה והנוראה; ותזכנו בזכותו ובזכות כל הצדיקים האמתיים לשבר ולגרש ולבטל מאתנו לגמרי תאנה נאות, ונזכח בלנו אנחנו ונרענו להיות קדושים וטהורים באמת בקדשת ופרישות משה רבנו עליו השלום:

(לו)

תקב

ותחמל עלינו ותעזרנו ותושיענו ותזכנו, ותתן לנו כח וגבורה ברחמיך העצומים, ותגן בעדנו ותהיה עמנו תמיד, שזכח בכחך הגדול בכח וזכות משה רבנו עליו

השלום, ובכח זכות כל הצדיקים האמתיים, לְגַרְשׁ וּלְשַׁבֵּר וּלְעַקֵּד וּלְכַלּוֹת וּלְכַטֵּל קְלַפַּת בְּלָעַם הַרְשָׁע מִן הָעוֹלָם, שְׁחִיא הַתְּנַבְרוֹת תְּאוֹת נְאוּף, שְׁחִיחַ שְׁמוֹף בּוֹמָה בְּיוֹתֵר. וְתִמְשִׁיד עֲלֵינוּ תְּמִיד קְדוּשַׁת מִשְׁחָ רַבְּנוּ וְקְדוּשַׁת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּם, וְתוֹבְנֵנוּ מִהַרָּה לְצִיאַת מַגְלוֹת שֶׁל הַשְּׂבָעִין אֲמוֹת, שֶׁהוּא תְּאוֹת נְאוּף וְכָל שְׂאֵרֵי הַתְּאוֹת רְעוֹת, וְתַעְזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ לְשַׁבֵּר וּלְגַרְשׁ וּלְכַטֵּל בְּלָם מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל גְּבוּלֵנוּ, חַיֵּשׁ קָל מִהַרָּה:

תקסב

(לח)

רַבְּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יְדַעְתָּ אֵת כָּל מַה שְּׁעָבַר עֲלֵינוּ עַד הַנֵּה וְכָל מַה שְּׁעוֹבֵר עֲלֵינוּ בְּכָל עֵת בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, כִּי רַבִּים קָמוּ עֲלֵינוּ מֵאִד. "יְהוָה מַה רַבּוּ צָרֵי רַבִּים קָמוּ עָלַי. סַבּוּנִי כַּמּוֹס כָּל הַיּוֹם הַקּוֹפֵו עָלַי יְחַד". וְהֵאֱמַת יְדַעְתִּי יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כִּי "כִּי אֲנִי אֲדוֹנֵי הָעוֹן", וְאֲנִכִּי סַבּוּתִי בְּנַפְשִׁי כָּל אֱלֹהֵי, עַל־יְדֵי שְׁלֹא שְׁמַרְתִּי אֵת עֲצֻמִּי, וּפְגַמְתִּי בְּבְרִית הַלְּשׁוֹן וּבְבְרִית הַמַּעוֹר, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי הַפְּגָמִים הָאֵלֶּה נִמְשָׁד לְהַם דְּבוּרִים, שֵׁשׁ לְהַם כַּח לְדַבֵּר וּלְהַלְשִׁין וּלְקַטְרֵג עֲלֵינוּ חֲסִי־וְשָׁלוֹם. אֲבָל כְּכַר הַכְּמַחְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵתָה חַפֵּץ חֶסֶד, וְאַתָּה מְרַבֵּחַ לְהַטִּיב, וְרוֹצֵחַ אַתָּה בְּתִשׁוּבָתְנוּ שֶׁל רְשָׁעִים וְאִין אַתָּה חַפֵּץ בְּמִיתָתָם, וְאַתָּה שׁוֹנֵא וּמְמַאֵס בְּתַכְלִית חֲשִׁנָּה וְהַמְּאוּס אֵת כָּל מִי שְׂרוֹצֵחַ לְעוֹרֵר דִּין וּלְהַלְשִׁין וּלְקַטְרֵג חֲסִי־וְשָׁלוֹם עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וּבַפְּרָט בְּשָׁעָה שֶׁהֵם נוֹפִים מִלְּפָנֶיךָ עַל־יְדֵי חֲטָאֵיהֶם וּפְשָׁעֵיהֶם וְעוֹנוֹתֵיהֶם, אַף־עַל־פִּי שְׁחָטָו לְפָנֶיךָ בְּאַמַּת, אַף־עַל־פִּי־כֵן אִין רְצוֹנְךָ שִׁיקַטְרֵגוּ עַל יִשְׂרָאֵל חֲסִי־וְשָׁלוֹם, וְאַתָּה בּוֹחֵר וּמְקַרֵּב וּמְחַבֵּב אֵת מִי שְׁמַרְחֵם אִין עַל יִשְׂרָאֵל וְעוֹסֵק לְלַמֵּד זְכוֹת עֲלֵיהֶם בְּעֵת הַהִיא, וּמוֹסֵר נַפְשׁוֹ לְהַעֲתִיר עֲבוּרָם, וּלְהַפְצִיר אוֹתָךְ בְּשִׁבְלֵם, כְּמוֹ מִשְׁחָ רַבְּנוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם, שְׁמַסֵּר נַפְשׁוֹ עַל יִשְׂרָאֵל וְהַתְּפִלָּה עֲלֵיהֶם תְּמִיד, אֲפֹלוּ בְּעֵת שְׁעָשׂוּ מַה שְּׁעָשׂוּ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ שְׂמַעְתָּ תְּפִלָּתוֹ תְּמִיד, וְחַבְבַּתָּ אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי חֶבֶה בְּשִׁבְלֵי זֶה:

תקצט

(מג)

וְתוֹבְנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשְׂמִירַת הַבְּרִית בְּאַמַּת. וְתַחַמַּל עֲלֵינוּ וְתַהַיֵּחַ עִמָּנוּ תְּמִיד, וּבְחַסְדְּךָ הַגָּדוֹל תוֹשִׁיעֵנוּ וְתַעְזְרֵנוּ וְתַכְנִיעַ וְתַשְׁבֵּר וְתַעְקֵר וְתַכַּטֵּל קְלַפַּת בְּלָעַם הַרְשָׁע מִן הָעוֹלָם, שֶׁהוּא פְּגָם תְּאוֹת נְאוּף, וְתִמְשִׁיד עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל קְדוּשַׁת וּפְרִישׁוֹת מִשְׁחָ רַבְּנוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם, וְקְדוּשַׁת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּם שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית בְּאַמַּת, בְּזוֹכוֹתֵם תַּחֲנִינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוּבָה גַם כֵּן לְהִיוֹת שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית בְּאַמַּת, וְתַשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי פְּגָם הַבְּרִית וּמִכָּל מִינֵי הַרְחוּרִים רְעִים וּמִכָּל מִינֵי בְּלוּלִים וְעַרְבוּב הַדַּעַת, וְתוֹבְנֵנוּ לְקְדוּשַׁת הַבְּרִית וּלְקְדוּשַׁת הַדַּעַת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּאַמַּת:

תשיח

(נח)

וּבְכֵן תִּזְכְּנֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים בְּזִכּוֹת שְׁלֹשֶׁת אֲבוֹתֵינוּ אֲבֹרָהּם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וּבְכֵן וּזְכוֹת מִשָּׁח רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, וּבְזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וְתַעֲזֹרְנֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ מֵעַתָּה שְׂאוּכָה לְשִׁמְרַת הַבְּרִית בְּאֵמֶת בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָּה, וְתַעֲזֹר רַחֲמֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שִׁירְחֲמוּ עָלֵינוּ עַל חֲלוּשֵׁי כַח פְּמוֹנֵנוּ, וְיִלְחֲמוּ בְּעַדְנוּ, וְיִכְנִיעוּ וְיִשְׁבְּרוּ וְיִפְּלוּ וְיִכְבְּלוּ כָּל הַצָּרִים הַרוֹדְפִים אַחֲרֵינוּ הַנִּלְחָמִים עִמָּנוּ בְּכָל עֵת, וְיִכְנִיעוּ וְיִכְלוּ וְיִכְבְּלוּ קִלְפַת עֲמֶלְק, שֶׁהוּא פָּנִם הַבְּרִית, מִמֶּנּוּ וּמַעַל כָּל עַמּוֹד בֵּית יִשְׂרָאֵל:

תשצד

(כד)

וּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וְשַׁלַּח לָנוּ צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים הַמְּפַלְגִים בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, שִׁיחִיו בְּכַחֲנִית מִשָּׁח רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, שִׁיחִיחַ לָהֶם כַּח לְהַכְנִים בְּאֵלוֹ הַחֲקִירוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִחֶלֶל הַפְּנוּי, וְלִשְׁבָּרָם וְלִכְבֹּטָלָם וְלַעֲקָרָם וְלִכְלוּתָם לְגַמְרֵי, וְלְהוֹצִיא מִשָּׁם כָּל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ לְשָׁם בְּעוֹזְנוֹתֵיהֶם, וְיִחַיְיָ לֹא כַח לְעוֹרֵר וְלִגְלוֹת הַנְּגוֹן וְהַשִּׁיר הָעֲלִיּוֹן וְהַמְּבַחֵר עַל כָּל הַשִּׁירִים וְהַנְּגוֹנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְעַל-יְדֵי-זוֹה יוֹצִיא לְשָׁלוֹם כָּל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ בְּטַעוֹתֵיהֶם וּמְבוֹבוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִחֶלֶל הַפְּנוּי, כִּי אַתָּה לְכַד יוֹדֵעַ גְּדֹל תַּרְחֲמָנוֹת שֶׁעָלִיָּהֶם:

תשצו

(כד)

רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, הַמְּלֵאִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת מְרֹאשׁ וְעַד סוֹף, כִּי הַבַּל בְּרֹאֵת בְּשִׁבִיל רַחֲמֵיךָ לְכַד בְּדֵי לִגְלוֹת רַחֲמָנוּתְךָ בְּעוֹלָם, וְאַפְּלוּ בְּחֶלֶל הַפְּנוּי שֶׁהוּא תְּכִלַּת הַצְּמִצּוּם וְהַדִּין, גַּם שָׁם מְלַבֵּשׁ וְנִסְתַּר רַחֲמָנוּתְךָ, כִּי עֶקֶר הַצְּמִצּוּם שֶׁל הַחֶלֶל הַפְּנוּי הִיָּה רַק בְּשִׁבִיל לִגְלוֹת רַחֲמָנוּתְךָ בְּעוֹלָם, בְּאֲשֶׁר יִדְעֵתָ בְּעֲצָמְךָ גְּדֹל רַחֲמֵיךָ וְחִנּוּנוֹתֵיךָ וְחֶסֶדְךָ הַרְבִּים וְהַעֲצוּמוֹת, שִׁישׁ לָהֶם כַּח לְחַג וְלַרְחֵם גַּם עָלֵינוּ וְלְהוֹצִיאָנוּ מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים, מִכָּל מְקוֹמוֹת הָרָעִים, וְלְהַעֲלוֹתְנוּ מֵהַרְחַ וְלְהַכְנִיםֵנוּ בְּתוֹךְ כָּל מַדְרַגּוֹת וּמְקוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים בְּאֵמֶת, וְלְהַשִּׁיבֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם. אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר מִשְׁנַבְּנוּ מִגֹּן יִשְׁעָנוּ מִשְׁנַבְּ בְּעַדְנוּ. פָּנֵה אֲדוֹן בְּעֲצָבוֹן רוּחַ, צַפֵּה בְּשִׁבְרוֹן לֵב, קְרוֹב אֶתָּה לְרַחֲוִקִים, רוּצֵה אֶתָּה בְּתִשׁוּבַת רְשָׁעִים. שְׂדֵי הַמִּצָּא לְדוֹרְשֵׁיךָ, תֹּאמַר הִנְנִי לְמַבְקִשֵׁיךָ, הַחֲנִינֵנוּ וְכַנּוּמֵנוּ וְהַשִּׁיבֵנוּ בְּכָל מִינֵי קִרְשׁוֹת וּמְהִירוֹת הַמְּשִׁיבִין אֶת הַנֶּפֶשׁ דְּקִדְשָׁה, וּבְנוּ לְשִׁיר וְלִרְנָן וְלִנְגֵן לְפָנֶיךָ שִׁירִים וְנְגוּנִים קְדוּשִׁים, לְנִצְחַת בְּשִׁירִים וְנְגוּנִים הַנִּמְשָׁכִין מֵאֲמוֹנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם כַּח לְחַמְשֵׁיךָ עָלֵינוּ אֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִכְבֹּט לְמֵן חֵלֶב כָּל מִינֵי עֲקָמִימוֹת וּכְפִירוֹת וּמְבוֹבוֹת שֶׁבְּלֵב, וְכָל מִינֵי בְּלִבּוֹל הַדַּעַת, וְלְעוֹרֵר וְלְחַמְשֵׁיךָ חֵלֶב בְּאֵמֶת אֱלֹהֵיךָ וְלְתוֹרְתְךָ וְלְעִבּוֹדְתְךָ הָאֲמִתִּית. "עוֹרֵה כְּבוֹדֵי עוֹרֵה הַנֶּבֶל וּכְבוֹד אֶעִירָה שְׁחֵר". וְתִשְׁפִּיעַ וְתִמְשִׁיךְ וְתִגְלַח לָנוּ שִׁירִים וּמִירוֹת וְנְגוּנִים

קדושים הנמשכין מראש אמנה, מהנגזר והשיר העליון של משה רבנו עליו השלום, אשר כל השירות והנגונים שבעולם נמשכין ממנו, ועל-ידי-זה נזכה לאמונה שלמה באמת, ויקום בנו מקרא שכתוב: "תבואי, תשורי מראש אמנה":

תשצו

(כד)

וּזְבַנִי לְהַפְלִיל בְּתוֹךְ נִשְׁמַת מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם שֶׁהוּא בְּבַחֲיַנַת שְׁתִּיקָה, וְאַזְכָּה לְהַרְגִיל עֲצָמֵי בְּשִׁתִּיקָה, לְקַיֵּם דְּבָרֵי חֻמְיָנוּ וְכַרְזָנָם לְבִרְכָה שְׁאַמְרוּ: סִיג לְחֻמְכָּה שְׁתִּיקָה, וְאַמְרוּ: וְלֹא מִצְאָתִי לְגוֹף טוֹב מִשְׁתִּיקָה. וְאַזְכָּה לְשִׁתְּקָה. וְכַפְרָט בְּלְבוּלֵי אַמוּנָה, צְרִיף לְשִׁתְּקָה, וְכַבֵּל עַת שְׁבָאִים עָלַי מִחֻשְׁבוֹת הַמְּבַלְבְּלִים אֶת הַמַּח, וּבְכַרְט בְּלְבוּלֵי אַמוּנָה, אֲזַכָּה לְחַרֵּשׁ וּלְשִׁתְּקָה, "וַיַּחֲזִיק בְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שׁוֹמֵעַ וַאֲיִן בְּפִיו תּוֹכְחוֹת, בְּחַרֵּשׁ לֹא אֲשַׁמְעַ וּכְאֵלֶם לֹא יִפְתַּח פִּיו", וְלֹא אֶתְחִיל לְחַפֵּף רַעְתִּי וְלַחֲטוֹת מִחֻשְׁבְּתִי לְחָשִׁיב שׁוֹם דְּבָר בְּמִחְשָׁבָה עַל כָּל הַטְּעוּתִים וְהַפְּלִבוֹלִים וְהַעֲקָמִיּוּת וְהַמְּבֹכּוֹת הַעוֹלִים עַל הַמַּח וְחֻלְב, רַק אֲזַכָּה לְחַרֵּשׁ וּלְשִׁתְּקָה לְנַמְרֵי גַם בְּמִחְשְׁבְּתִי, וְלַעֲלוֹת וְלַהֲפַלֵּל בְּשִׁתִּיקָה הַעֲלִיּוֹנָה שְׁלֹמְעֵלָה שֶׁהִיא מְקוֹר הָאֵמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּתְחַוֵּק אַמוּנָתִי וְדַעְתִּי וְלִבִּי בְּשִׁלְמוֹת בְּהַתְחַוֵּקוֹת וְהַתְּאֲמָצוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְפַּטְלוּ מִמִּלָּא כָּל הַמְּבֹכּוֹת וְכָל הַפְּלִבוֹלִים וְהַקְּשִׁיּוֹת שְׁבַעוֹלָם, וְיִתְרַחֲקוּ מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי מִחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַרְהוּרִים שְׁבַעוֹלָם, עַל-יְדֵי הַשְׁתִּיקָה הַקְּדוּשָׁה לְבַד, חֵן תְּרַהוּרִים שֶׁל פְּנֵם אַמוּנָה חַס־וְשְׁלוֹם, וְחֵן תְּרַהוּרֵי נְאוּף וְשָׂאֵר תְּאוּוֹת, וְחֵן מִחְשְׁבוֹת זְרוֹת שְׁבַתְּפִלָּה וְעַסְק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְחֵן שָׂאֵר כָּל הַמִּחְשְׁבוֹת רַעוֹת וְזוּרוֹת וּבְלְבוּלִים וְעַקְמִיּוּת שְׁבַלְבֵּל הַמוֹנְעִין מִן הַקְּדוּשָׁה בְּאֵמַת, כָּלֶם יִתְרַחֲקוּ וְיִתְפַּטְלוּ מִמֶּנִּי לְנַמְרֵי בְּכַטוֹל נְמוּר עַל-יְדֵי הַשְׁתִּיקָה הָאֵמִתִּית לְבַד, כִּי אֶתְהַ יוֹדַע חֲלִישׁוֹתֵנוּ בְּעַת, שְׁאִין לָנוּ שׁוֹם עֲצָה וְתַחְבּוּלָה נְגִדָם, וַאֲיִן אָנוּ יְכוּלִים לְחָשִׁיב שׁוֹם תְּשׁוּבָה עַל כָּל הַפְּלִבוֹלִים הַרְפִּים הָאֵלֶּה לְמַגְדוֹל וְעַד קֶטָן, שְׁעוֹמְדִים עָלֵינוּ וּמְסַבְּבִים אוֹתָנוּ בְּכָל עַת וְרַנַּע, רַק עָלֶיךָ לְבַד אָנוּ נִשְׁעָנִים וְנִסְמָכִים, וְעַל כֵּן וּזְכוֹת הַצְּדִיקֵי אֵמַת שֶׁהֵם בְּבַחֲיַנַת שְׁתִּיקָה. וּבְנוּ שְׁנִזְכָּה לְהַפְּלִיל בְּהֵם וְלִילֶיךָ בְּדַרְבֵּיהֶם בְּאֵמַת, וְלַחֲמִשִּׁיף עָלֵינוּ אוֹר קִרְשֵׁת הַשְׁתִּיקָה שְׁלָחָם, כִּי עֵינֵינוּ תְּלוּיּוֹת אֵלֶיךָ לְבַד:

תתצו

(כא)

וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים, וְתִזְכְּנֵנִי שְׁמַצְדֵי לֹא יִהְיֶה עֲבוּב בִּיאַת מְשִׁיחַ חַס־וְשְׁלוֹם, כִּי אֶתְהַ יְדַעַת אֶת אֲשֶׁר כָּבֵר גְּרַמְנוּ בְּמַעֲשֵׁינוּ הַרְעִים עֲבוּב בִּיאַת מְשִׁיחַ בְּמַה פְּעָמִים וְהָאֲרַכְנוּ אֶת הַגְּלוּת בְּעוֹזוֹתֵינוּ תְּרַבִּים. אָמַר לְצְרוּתֵינוּ דִּי, וְשְׁמַרְנוּ וְהַצִּילָנוּ מַעַתְהַ מִחֻטָּאִים וְעוֹזוֹת וּפְשָׁעִים וּמַהֲרַהוּרִים רַעִים וּמִמִּחְשְׁבוֹת רַעוֹת וּמִכָּל מִינֵי בְּלְבוּל הַרַעַת, וּזְכְּנוּ לְמִחְשְׁבוֹת זְכוֹת לְמִחְשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת צַחוֹת וּנְכוֹנוֹת. מְלֵא רַחֲמִים, קַרְבְּנֵי אֵלֶיךָ בְּאֵמַת

וּזְבַנִי לְלֶכֶת בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. הַפְּכֵנִי מֵרַע לְטוֹב גְּמוּרָה, הַט לִבִּי אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וּזְבַנִי לְטוֹב אֲמַתִּי לְטוֹב הַנִּצְחִי. הַקֵּם עַל סֵלַע רַגְלֵי בּוֹנֵן אֲשׁוּרֵי, שְׂאֻזְכָּה לְהִיּוֹת קַבּוּעַ לְנִצְחַת בְּעִבּוּדְךָ וּבְתוֹרֶתְךָ וּבִירְאָתְךָ בְּאַמֶּת וּבְכָל־שָׁלוֹם. "בְּנֵאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיצֵנִי עַל מֵי מְנוּחוֹת וַיִּנְחַלְנִי. נַפְשִׁי יִשׁוּבָה, וַיִּנְחַנִּי בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק לְמַעַן שָׁמוּ". וּזְבַנִי לְהַתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים אֲמַתִּים וּלְתַמִּימִים וַיִּשְׂרִים בְּלִבּוֹתָם בְּאַמֶּת, וְתֵן לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מְנַהֵיג אֲמַתִּי רוּעָה נְאֻמָּן, כְּמוֹ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם רַעֲיָא מְהִימְנָא, אֲשֶׁר יִשָּׂא אוֹתָנוּ "בְּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאֱמֹן אֶת הַיִּנֹּק", עַד אֲשֶׁר יִבִּיאֵנוּ לְתוֹךְ הַקְּדֻשָּׁה וְהַתְּשׁוּבָה בְּאַמֶּת. וְתִמְחַר וְתַחֲיֵשׁ לְנַאֲלָנוּ, וְתִבִּיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צֶדֶקְנוּ, וְתַעֲזָרְנוּ לְהִיּוֹת בְּרַצוֹנְךָ הַטוֹב כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "בְּמַח בִּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב, שָׂכֵן אֶרֶץ וְרַעַה אֲמוּנָה. הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה, חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקָרָם":

תתקצב

(צט)

וּזְבַנִי יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂאֻזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים, לְקַבֵּל אֶת כָּל הַיָּמִים טוֹבִים בְּקְדֻשָּׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, בְּשִׂמְחָה וּבְחֵדוּהַ רַבָּה וּבְהַרְחַבַת הַלֵּב, בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, בְּרַצוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת. וְאֻזְכָּה לְהַקְבִּיל פְּנֵי רַבִּי בְּרַגְלָי, אֲפִלוּ בְּשִׂאֵנִי רַחוּק מִמְּנוּ, שְׂאֻזְכָּה לְקַבֵּל פְּנֵי הַצַּדִּיקִים הָאֲמַתִּים וְלַהֲפִיחֵם וּלְאַוֹחֲבֵם, וּלְתַמְשִׁיךָ עָלַי קְדֻשָּׁתְךָ עַל־יְדֵי קַבְּלַת יוֹם טוֹב קָדֵשׁ הַנִּמְשָׁךְ מֵהֵם, וְעַל־יְדֵי־זוֹחַ אֻזְכָּה לִמ"ט שְׁעָרֵי בִּינָה הַמְתַּנְּגִלִים וּמְאִירִים בְּיוֹם טוֹב קָדֵשׁ, וְתַפְתַּח לִי אֹזֶר הַשֶּׁכֶל דְּקְדֻשָּׁה, וְאֻזְכָּה לְהַתְּבוֹנְנוֹת גְּדוֹל וְנִפְלָא בְּתוֹרֶתְךָ וְעִבּוּדְךָ בְּאַמֶּת, וְעַל־יְדֵי־זוֹחַ יִתְפַּטֵּל מִמֶּנִּי כָּל הַשְּׂמוּתִים שֶׁל כָּל מִינֵי גְדֻלוֹת וְנִסּוֹת וְרַמּוֹת רוּחָא, וְאֻזְכָּה לְתַכְלִית הַעֲנָוָה בְּשִׁלְמוֹת בְּרַצוֹנְךָ הַטוֹב וְתַמְשִׁיךָ עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל תְּמִיד קְדֻשַׁת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, שְׁוֹכָה לִמ"ט שְׁעָרֵי בִּינָה וְעַל־יְדֵי־זוֹחַ זָכָה לְעֲנָוָה בְּאַמֶּת כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנּוּ מְאֹד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה". רַחֵם עָלֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים, שְׁנֻזְכָּה בְּכַח קַבְּלַת הַיָּמִים טוֹבִים "מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קָדֵשׁ", לְהַמְשִׁיךָ עָלֵינוּ קְדֻשַׁת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, וּקְדֻשַׁת כָּל הַצַּדִּיקִים הָאֲמַתִּים, וַיִּמְשְׁכוּ עָלֵינוּ עַל־יְדֵם כָּל הַמַּחֲזִין וְהַשֶּׁכֶלִיּוֹת הַקְּדוּשִׁים הָאֲמַתִּים הַנִּמְשָׁכִין בְּיוֹם טוֹב, וְעַל־יְדֵי־זוֹחַ נֻזְכָּה לְבַטֵּל וּלְהַסִּיר מֵאִתָּנוּ כָּל מִינֵי גְדֻלוֹת וְנִסּוֹת וּפְנִיּוֹת, עַד שְׁנֻזְכָּה לְעֲנָוָה אֲמַתִּית, לְעֲנָוָה שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם:

תתקצב

(צט)

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יְדַעַת גְּדֹל רַחוּמֵי מַעֲנָוָה אֲמַתִּית, "כִּי כַּעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִּינַת אָדָם לִי", וּבְעֻזּוֹתֵי הַרְבִּים, אֵינִי יוֹדֵעַ כִּלְל מַחוּ עֲנָוָה אֲמַתִּית, כִּי עֲנָוָה גְדוֹלָה מִחֲכָל, רַחֵם עָלַי בְּעַל הַרְחֲמִים, וּזְבַנִי לְקְדֻשַׁת יוֹם טוֹב בְּאַמֶּת, עַד שְׂאֻזְכָּה עַל־יְדֵי־זוֹחַ

לידע ולהביר היטב מעלת גדלת הצדיקים האמתיים, עד שאִתְּכַפֵּל נגדם בתכלית הכפול ועל־ידי־ךָ ותכפול ממילא ממני כל מיני גאות ונבחות ונדלות ונפשות ופניוֹת מכל מה שִׁחֲפָה יכול לדבר וחלב לחשוב, עד שאִזְכָּח לענוה אמתית כְּרִצוֹןךָ הטוב בְּאֵמֶת:

תתרו

(קד)

על בן רחם עלינו בְּכַח וזכות הצדיקים הגדולים היחידים בְּדוֹרוֹתֵם, שְׁהֵם בְּבַחֲיַנֵּת מִשָּׁה רַבְּנוּ, שִׁישׁ לָהֶם בַּח לַעֲשׂוֹת פְּדִיּוֹן לְכַפֵּל כָּל הַדִּינִים שֶׁבְּכָל הָעֲשָׂרִים וָאַרְבַּע פְּתֵי דִינִים. וחוסה וחמל עלינו בְּכַח וזכות הצדיקים האלו, ותאיר עלינו מצח הרצון תמיד כְּמוֹ בְּשֵׁפֶת בְּמִנְחָה, שֶׁהוּא הַסְּתַלְקוֹת מִשָּׁה, שֶׁהוּא עַת רְצוֹן, וְעַל־יְדִי־ךָ תִּפְדֶּה נַפְשֵׁנוּ וְתִצְלִינֵנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת, וְתִמְתִּיק וְתִכְפֹּל כָּל הַגְּזוֹרוֹת וְהַדִּינִים שֶׁנִּגְזְרוּ בְּכָל עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע פְּתֵי דִינֶיךָ הַקְּרוּשִׁים, וְתִצְלִינֵנוּ מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים וּמִכְאוּבִים וּמְחֻוּשִׁים (וּבִפְרָט לְפָלוּנֵי בֵן פְּלוּנֵי וְכוּ'), וּמְחַסְרוֹן הַפְּרָנְסָה, וּמִכָּל מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרִין שֶׁפְּעוּלָם, מִכָּל תִּצְלִינֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים, בְּכַח וזכות מִשָּׁה רַבְּנוּ שֶׁנִּסְתַּלַּק בְּשֵׁפֶת בְּמִנְחָה, וּבְכַח כָּל הַצְּדִיקִים שְׁהֵם בְּבַחֲיַנֵּת מִשָּׁה, שִׁיּוֹדְעִים לַעֲשׂוֹת פְּדִיּוֹן לְהַמְתִּיק חַדִּין שֶׁבְּכָל הָעֲשָׂרִים וָאַרְבַּע פְּתֵי דִינִים:

תתרו

(קד)

אָנָּה יְהוָה רַחֲמֵנוּ מְלֵא רַחֲמִים, חֲסֵדְךָ מְלֵא חֲסִדִים, חוֹשֵׁב מַחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ גְּדָה, אֲשֶׁר מַחֲשָׁבוֹת לְבָרֶךְ לְכָל דּוֹר וָדוֹר, רַחֵם עָלֵינוּ בְּכַחוֹ וזכותו הגדול, וּבְכַח כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים שְׁהֵם בְּבַחֲיַנֵּת מִשָּׁה, שֶׁעוֹסְקִים גַּם בֵּן פְּזוּה לְהַמְתִּיק חַדִּין מִכָּל הָעֲשָׂרִים וָאַרְבַּע פְּתֵי דִינִים וּלְכַפֵּל כָּל הַגְּזוֹרוֹת שֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וּלְכַפֵּל כָּל הַכְּפִירוֹת וְלַעֲשׂוֹת גְּרִים וְלְהַמְשִׁיךְ אֱמוּנָה גְּדוֹלָה בְּעוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַנְם וּלְמַעַנְךָ, וְחוֹסֶה עָלֵינוּ בְּעַת צָרָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר הַמִּינּוֹת וְהַכְּפִירוֹת מִתְּפַשְּׁטִים בְּעוֹלָם חֲסִין־שְׁלוֹם מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר אֵין דָּרֶךְ לְנַמּוֹת יָמִין וּשְׂמָאל, וּכְמַעַט בְּכָל יוֹם נִתְּפָסִין בְּמַה נִּפְשׁוֹת בְּרִשְׁתֵּי הַכּוֹפְרִים, הַמְּחַנְכִים נְעָרִים בְּלִמּוּדֵם הָרַע שֶׁנִּתְּפַשְׁטוּ עֲבָשׁוּ לְלַמֵּד חֲכָמוֹת וּלְשׁוֹנוֹת וְכוּ', אֲשֶׁר אֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עַל אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וְעַל בַּח מִשָּׁה רַבְּנוּ וְכָל הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים הַגְּדוֹלִים, שִׁיּוֹדְעִים לְהַמְשִׁיךְ עַת רְצוֹן, וְלְהַמְתִּיק כָּל הַדִּינִים שֶׁפְּעוּלָם, וְלְחַפֵּךְ מִשְׁמַד לְרִצּוֹן:

תתרו

(קיג)

"אֲשֶׁרֵי תְּמִימֵי דָרְךָ תְּחַוְּלִים בְּתוֹרַת יְהוָה. אֲשֶׁרִּילָה בְּדָרְךָ תְּמִים מִתִּי תִּבּוֹא אֵלַי, אֶתְחַלֵּף בְּתֵם לְכָבִי בְּקֶרֶב בֵּיתִי. תֵּם וַיִּשָּׂר וַיִּצְרוּנִי כִּי קוֹיִתִּיךָ. וְאֲנִי בְּתִמֵי אֱלֹהֶיךָ פְּדִינֵנוּ וְחַנּוּנֵינוּ". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, הַתְּמִים בְּמַעֲשֵׂיךָ, הַתְּמִים וּמִתְמָם עִם תְּמִימִים,

רחם עלי וזבני לתמימות באמת, ואזכה לקשר את עצמי באמת ובתמים לצדיקים וכשרים ותמימים אמתיים שבדור אשר זכו לשמש צדיקים אמתיים ולקבל מהם דרך האמת והישר, ואזכה לסלק ולבער ולבטל כל חכמתי ושכלי ודעתי נגדם, כאלו אין לי שום שכל כלל, רק לקום כל היוצא מפיהם, ועל כל אשר יאמרו פי הוא זה, לא אסור ימין ושמאל. רחם עלי בעל הרחמים, והצילנו מכל מיני בלבולים ומכל מיני חכמות של העולם שאינם אמתיים, רחם עלינו והצילנו מהם, אל ישעו אל דרכיהם לבי, ולא אסור מאמרי פיהם של הצדיקים הקדושים אמתיים המנחלים אותנו ברחמים באמת ובתמימות, על פי דרכי התורה שקבלנו מפי משה רבנו עליו השלום. שמרנו והצילנו מכל מיני כפירות ובלבולי אמונה הבאים מחכמות האלה, ופנו והכניסנו לתוך דרכי התמימות באמת לאמתו באפן שאזכה לאמונה שלמה באמת, ולקום את כל תורתך באהבה ובאמת ובתמים כל ימי חיי. "יהי לפי תמים בחרוך למען לא אבוש", כי "אתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור בשדים, ושמת שמו אברהם, ומצאת את לבבו נאמן לפניך", כי תלך לפניך בתמימות, כי היה ראש לכל המאמינים האמתיים התמימים והישרים העובדים אותך בתמימות ובפשיטות באמת ובאמונה שלמה, בזכותו ובזכות כל הצדיקים האמתיים והתמימים:

תתרכח

(קטו)

מלא רחמים, רחם עלי וקבל תחנוני. תמל עלי והנה בעורי לכל אחליף עוד חס-ושלום אור בחשך. הוציאני מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול, מחשכת אפלת תאוות עולם הנה ורעיונותיו לאור צח ומצחצח של התורה וצדיקים האמתיים. זבני לבלות כל ימי להתקרב באמת לצדיקים אמתיים ולתורה הקדושה והנוראה שהם ממשיכין ומגלילין ומאירין בכל העולמות בכל עת, רחם עלי למען שמך, חוסה עלי ועל עוללי וטפני, למען רחמיך הגדולים האמתיים, כי רחמיך אינם כלים לעולם כמו שכתוב: "חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא בלו רחמיו". אהה יהוה, שפחתני אליך כפי פרשתי ידי אליך נפשי בארץ עיפה לך סלה. אליך עיני נשואות ותלויות. אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים. דלו עיני למרום, יהוה עשקה לי ערבני. ערב עבדך לטוב אל ועשקני ודים. עזרנו למען שמך. אבינו מלכנו, גלה כבוד מלכותך עלינו מתרה, והופע והנשא עלינו, והאיר עלינו ברחמיך אור פני התורה הקדושה והצדיקים האמתיים, כי כבר התחלת להאיר עלינו אורך הגדול מיום מתן תורה עד הנה, על ידי כל הצדיקים האמתיים שהיו מימות משה רבנו עליו השלום עד היום הזה, אבל בעצם נשמיותנו וחשבת עזונותינו המרבים מאד אנו צריכים שתרחם עלינו ברחמנות גדול ועצום ביותר, באפן שתאיר גם עלי עתה גם

עֲתָה אֹר תוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה וְאוֹר הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, עַד שִׁיתְכַּבְּלוּ מִמֶּנִּי כָּל תַּאֲוֹת עוֹלָם הִנֵּה וְהִכְלִיו לְגַמְרִי, וְאִזְכָּה מֵעַתָּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְתַמִּים כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. "הָאִירָה פְּנִיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדְּךָ. פְּנִיךָ הָאֵר הָאֵר בְּעַבְדְּךָ וּלְמַדְנִי אֶת חֻקֶּיךָ". וַיִּקְרַם מִתְּרֵה מִקְרָא שְׁפֹתָי: "וְאִירָח צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגַה, הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד גְּבוּן הַיּוֹם". וְנֶאֱמַר: "לֹא יִהְיֶה לְךָ עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם, וְלַנֶּגֶה תִּירָח לֹא יֵאִיר לְךָ, וְהָיָה לְךָ יְהוָה לְאוֹר עוֹלָם וְאֶל־הַיָּד לְתַפְאֲרָתְךָ. לֹא יִבֹּא עוֹד שֶׁמֶשׁ וַיִּרְחַךְ לֹא יֵאֱסֹף, כִּי יְהוָה יִהְיֶה לְךָ לְאוֹר עוֹלָם, וְשָׁלוֹם יָמֵי אֲבֹלֶה. וְעַמּוּד בָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ, נִצֵּר מִטְּעֵי מַעֲשֵׂה יָדַי לְתַפְאֲרִי, בְּמִתְרֵה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סָלַח:

תתשי

(קכט)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲדוֹן כֹּל, אֵתָה הוֹדַעְתָּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁעָקַר בַּח הַבְּחִירָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁקִּבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, הוּא רַק עַל־יְדֵי שְׂלֵא דְבִרְתָּ עִם יִשְׂרָאֵל בְּעֶצְמָם אֲלֵיהֶם לְנִבְתָּ, רַק כָּל דְּבָרֶיךָ הָיָה עִם מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, וְהֵם שִׁמְעוּ בְּדַבְּרֶיךָ עִמוֹ, וּמִחַמַּת זֶה יֵשׁ לָנוּ כַח הַבְּחִירָה עַל כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת, כִּי כָּל אֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֶל הָאָדָם בְּעֶצְמוֹ הוּא מְבָרַח לַעֲשׂוֹתוֹ כְּלֵי בְּחִירָה, וּמֹשֶׁה רַבֵּנוּ לֹא הָיָה לוֹ כַח הַבְּחִירָה עַל מִצְוֹת הַתּוֹרָה, רַק כָּל בְּחִירָתוֹ הָיָה בְּעֵינֵי מֹשֶׁה הוֹסִיף יוֹם אֶחָד מִדַּעְתּוֹ, דְּחִינּוּ בְּמָה שְׂלֵא בְּאִרְתָּ לוֹ בְּפִרוּשׁ, וְהָיָה מְבָרַח לְהַבִּין מִדַּעְתּוֹ אִיךְ לְהַתְּנַחֵם, וּבָזֶה הָיָה כָּל כַּח בְּחִירָתוֹ. וְהֵנָּה אֲנִי בְּעֵינֵי, אֲשֶׁר הַתַּאֲוֹת וְהַמִּדּוֹת מִתְּנַגְּרִים עָלַי כְּמוֹ שִׁמְתַּנְּגְּרִים וְרוֹדְפִים אוֹתִי מְאֹד בְּכָל עֵת, וַיֵּשׁ לִי בְּחִירָה גְּדוּלָה עַל כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה, וְאֲנִי צָרִיךְ הַתְּחַוָּקוֹת גְּדוּל וַיְשׁוּעָה וְרַחֲמִים גְּדוּלִים מֵאֲתָךְ תַּתְּבַרֵךְ, שְׂאִזְכָּה לְהַשׁוֹת כַּח בְּחִירָתִי לְחַיִּים, לְבַחַר בְּטוֹב וּלְמַאֵס בְּרָע, וְעַתָּה מַה אֶעֱשֶׂה, אֲשֶׁר נוֹסֵף לְכָל זֶה אֲנִי מְסַפֵּק תְּרַבָּה בְּכַמְּחָ דְּבָרִים אִיךְ לְהַתְּנַחֵם בְּהֵם, וְדַעְתִּי וְעֲצַתִּי חִלּוּקָה מְאֹד בְּהַרְבֵּה דְּבָרִים, אֲשֶׁר אֲנִי יוֹדֵעַ כָּלֵל לְכּוֹן בְּהֵם רִצּוֹנְךָ בְּאֵמֶת אִיךְ לְהַתְּנַחֵם בְּהֵם, וְנִדְמָה לִי שְׂאֵם הָיִיתִי יוֹדֵעַ רִצּוֹנְךָ בְּאֵמֶת הָיִיתִי מִתְּנַחֵם כְּרִצּוֹנְךָ בְּנִדְאִי:

תתשיא

(קכט)

"וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲכִינּוּ אֶתָּה, אֲנַחֲנוּ הַחֲמֵר וְאֶתָּה יוֹצֵרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ פְּלִנּוּ". הוֹרְנִי וּלְמַדְנִי מַה אֶעֱשֶׂה וּמַה אֶפְעַל, כִּי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ וְשָׂרֵי צְדִיקִים גְּדוּלִים וְנוֹרָאִים שְׁחִיָה לְהֵם בְּחִירָה בְּעֵינֵינִים בְּאֵלָה שְׁחִיּוֹ מְסַפְקִים בְּהֵם אִיךְ הוּא רִצּוֹנְךָ, הָיָה לְהֵם כַּח וּגְבוּרָה גְּדוּלָה, כִּי הָיוּ "גְּבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוֹ", דְּדַמְּוִן לְמַלְאָכִים מִמֶּשׁ, וּבְכָר שְׁכָרוּ כָּל הַתַּאֲוֹת לְגַמְרֵי וְלֹא הָיָה לְהֵם בְּחִירָה מִצַּד הַתַּאֲוָה בְּשׂוּם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם, וְעַל כֵּן הָיָה רְאוּי שְׁיִהְיֶה לְהֵם בְּחִירָה, בְּבַחֲיִנַת מֹשֶׁה הוֹסִיף יוֹם אֶחָד מִדַּעְתּוֹ, שְׂהֵם הַדְּבָרִים שְׁחִיּוֹ

מספקים בהם. אבל איש עב וגם כמוני, אשר הרביתי לפשע נגדך, ועדין התאוות רודפים אחרי כל בתי, ואני חושב מחשבות בכל עת למצא עצה ותחבולה ותרופה לרחותם מעלי, וכח בחירתי מגשמת מאד, מה אעשה בשנוסף לזה מבלבלין אותי הרבה וכמה ספקות וחלקת העצה בכמה דברים שאיני יודע איך להתנהג בהם, כמה אופה למצא תרדף הישר והנכון באמת, באפן שאופה להתקרב אליך באמת לאמתו:

קנו (ו):
 ועתה עתה, אדונינו מורינו ורבותינו, אבותינו, הודנו, וינו ותפארתנו, עמרת ראשנו, אן פניתם, אן פניתם, על מי עזבתם אותנו, על מי נשאתם מעט הצאן הזה, בין דבים ואריות וחיות רעות רבים מאד, וחיכן היא ההשארה שהשארתם אחרים להתנהג את ישראל במקומכם, כמו שאתם רוצים באמת, כי נשארנו בתרן פראש החר וכנס על הנבעה, ולמה "תהיה עדרת יהוה בצאן אשר אין להם רועה. המוכרים את יהוה, אל דמי לבם". אל תחרישו ואל תשקטו, עד אשר ישלח לנו מושיע ורב ומנהיג אמתי להצילנו מעוונות ומחטאים ומכל מיני פגמים שבעולם, ויקרבונו אליו ותפרד ולעבודתו חיש קל מהרה, וכאשר החלותם הסדכם עמנו בן תנמרו בעדנו, ומה שהיה הוא שיהיה, שנופה גם בדור הזה למנהיג אמתי שיהיה בבחינת משה, כי אתפשוטא דמשה בכל דרא ודרא, וכבר הבטחתנו שלא תעזבו אותנו לעולם:

קפג (ח):
 על כן באנו לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אוהב עמו ישראל, רחם עלינו למען שמך, ושלח לנו מושיע ורב ומוכיח הגון שיהיה ראוי להוכיחנו ב"תוכחת מגלה מאהבה מסתרת". "יהלמי צדיק חסד ויוכיחני" בתוכחתו הטובה, בתוכחה של משה רבנו עליו השלום, אשר על ידי תוכחתו הטובה יוסף ויתן ריח טוב בגשמותינו, ויחוק ויאמין את גשמותינו על ידי תוכחתו הטובה ויתחזקו ויתאמצו ויתגברו גשמותינו על ידו בכח גדול דקדושה, עד שימשך וישמע שפע טובה וברכה לכל העולמות התלויים בגשמותינו, באפן שנופה על ידי המוכיח הראוי לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת מאהבה, עד שיתחברו כל עוונותינו לזכיות. ותשפיע על המוכיח האמתי קולו של משה, שהוא קול השיר שיתער לעתיד, שהוא שיר פשוט בפול משלש מרבע, הכלול בשמך הגדול והקדוש, שהוא שיר של חסד שיתנגן לעתיד על שבעים ושנים נימין, בעת שיגיע קבול שכרן של הצדיקים לעתיד. אשרי און שיזכה לשמע קול השיר הזה. רחם עלינו ברחמיך הרבים, ותן לנו מוכיח כזה שיוכל להוכיחנו בקול השיר הזה, ויגנם בהמוכיח האמתי מקרא שכתוב: "קרא בגרון אל תחשה, בשופר הרים קולך", ונזכה שיעורר ויגלה

וּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הַקּוֹל הַמְשַׁקֵּה אֶת הַזֶּן עֲדָן, שֶׁהוּא הַנֶּהָר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַזֶּן, שֶׁהוּא קוֹל הַשִּׁיר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה שֶׁיִּתְעַר לְעֵתִיד בְּעֵת שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ אֶת עוֹלָמָךְ בְּחֶסֶדְךָ הַטּוֹב, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה", אֲשֶׁר עַל-יְדֵי הַקּוֹל הַזֶּה גְּדָלִים כָּל הַרְיחוֹת טוֹבוֹת וְכָל הַיְרָאוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת. וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ יְרָאָה שְׁלֵמָה יְרָאָה עֲלֵאָה יְרָאָה הַרוֹמְמוֹת, וְאִירָא וְאִפְחַד וְאִוְחִיל (וְאִוְחִיל) וְאִרְעֵד מִמֶּךָ תְּמִיד, וְאִזְכֶּה לְהַרְגִּישׁ יְרָאָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה עָלַי תְּמִיד, בְּכָל רַמ"ח אֲבָרֵי וְשֵׁס"ח גִּידֵי, וְתִהְיֶה יְרָאָתְךָ עַל פְּנֵי לְבַלְתִּי אֲחַטָּא, וְתוֹבְנִי לְעֲנֹנָה אֲמַתִּיית, עַד שֶׁאִזְכֶּה לְהַכִּלֵּל בְּךָ בְּאַמֶּת:

רמא (י:)
 מִה נָשִׁיב לִיהוָה כָּל תַּגְּמוּלוֹתָי עָלֵינוּ. בְּמַה נִקְדָּם יְהוָה, נִכְפָּה לְאֱלֹהֵי מְרוֹם. אֱלֹהֵינוּ מְלֵא שִׁירָה בָּיָם וְלִשְׁוֹנֵנוּ רִנָּה בְּחֶמוֹן גְּלִיו וְכו', וְאֱלֹהֵינוּ כָּל הַיָּמִים דְּיוֹ וְכָל אֲנַמִּים קְלֻמוֹסִים, וְכִנֵּי אָדָם לְבָלָרִים וְלִשְׁוֹנֹת מְקַלְסִים, אִין מְסַפִּיקִים לְהוֹדוֹת וְלְהַלֵּל וְלִסְפֵּר עַל אַחַת מֵאַלְפָּה אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבְבוֹת, רַבְבוֹת רַבְבוֹת נִפְלְאוֹת נוֹרָאוֹת וְנִסִּים וְחֻסְדִּים שְׁלֵא נִשְׁמְעוּ מֵעוֹלָם, אֲשֶׁר הָיוּ גְנוּזִים וּמְכַסִּים, אֲשֶׁר חָפְרוּ וְחָתְרוּ וְהִמְשִׁיכוּ בְּכַחַם הַגְּדוֹל מִשֶּׁה רַבְנוּ הַרוֹעֵה נְאֻמָּן וְאִבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים וְכָל הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמַתִּיִּים הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם, מִבְּעַל הַרְצוֹן הַעֲלִיזוֹן, רַבּוֹן כָּל הַנְּשֻׁמוֹת, אֲדוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, לְרַחֵם אֲשֶׁר אֵינָם רְאוּיִים לְרַחֵם וְלַחֲזוֹן אֶת שְׂאֵינָם הַגּוֹנִים לַחֲזוֹן, כְּמוֹנוּ חַיִּים שְׁפֵלִים וְנִבְזִים וְנִמְאָסִים, בְּאִמּוֹר: "וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתְךָ בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מְאֻסְתִּים וְלֹא גַעְלִתִּים לְבַלּוֹתֶם". עַד הֵנָּה עֲזַרְנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזַבְנוּ חֶסֶדְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְנִתַּת לָנוּ תַקְוָה וְהַתְחַקְוֹת וְעַקְשָׁנוֹת גְּדוֹל שִׁיחִיָּה לָנוּ כַח לְהַתְחַזֵּק עַד הֵנָּה לְבָרַח אֲצִלְךָ תְּמִיד, לְבַחֵם בִּישׁוּעָתְךָ וּבְצִלְךָ אֲנִי חוֹסִים, בֶּן יוֹסִיף יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵב תְּרַחֲמֵם לְרַחֵם עִם עַמּוֹסִים, לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ עוֹד יוֹתֵר וְיוֹתֵר חֻסְדִּים רַבִּים וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים הַחַתּוּמִּים בְּאוֹצְרוֹתָיו עֲמָדוֹ כְּמוֹסִים, עַד נִזְכֶּה לְ"רַב טוֹבָה אֲשֶׁר צִפְנָת לִירְאִיךָ פְּעֻלַּת לְבָבְךָ חוֹסִים", עַל בֶּן עוֹדְנִי עוֹמֵד וּמַצְפֵּה, עֲדוֹן תַּקְנֹתִי וְתוֹחַלְתִּי תוֹק בִּיהוָה שֶׁאִזְכֶּה עוֹד מֵעַתָּה לְיִשׁוּב הַדַּעַת בְּאַמֶּת:

רמב (י:)
 הַצִּילָנוּ נָא אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, עֲזַרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְנִבְנוּ בְּזִכּוֹת מִשֶּׁה רַבְנוּ, וּבְזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים אֲמַתִּיִּים שֶׁלְחַמוּ מִלְחַמַת עֲמָלָה, שֶׁנִּזְכֶּה לְקַבֵּל כַּח מַחֵם, לְהַנְצִיל גַּם עִתָּה מִקְלַפַת עֲמָלָה, שֶׁהוּא פִּילוֹסוֹפִיָּא וְחֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, וְתַעֲזָרֵר לָב צְדִיקוֹ אֲמַת שְׁבַדוֹר הַזֶּה, וְכָל הַצְּדִיקִים שׁוֹכְנֵי עֵפֶר, שִׁילְחָמוּ גַם עִתָּה בְּעַדְנוּ, וְיִכְנִיעוּ וְיִשְׁפִּילוּ וְיִשְׁבְּרוּ וְיַעֲקְרוּ אֶת קְלַפַת עֲמָלָה וְחִילוֹתָיו, לְבַל יְהִיָּה לָהֶם שׁוֹם כַּח לְהַכְנִים חֶסֶד וְשְׁלוֹם דְּרַבִּיחֵם וְדַעוּתֵיהֶם הַרְעוֹת וְחֻמְרוֹת כָּלֵב עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל:

שג

(כה:)

רבוננו של עולם, אתה לבד יודע מעמד ומצב ישראל בעת הזאת בין העכו"ם, כי נחשבנו בקוצים בעיניהם, בכלי נמאם, בכלי אין חפץ בו, נבזים ודוויים וסחופים אנחנו. הפט משמים וראה כי היינו לעג וקלם בגוים, נחשבנו כצאן לטבח וכל לחרג ולאבד ולמכה ולחרפה, ובכל יום ובכל עת חושבים בכל מדינה ומדינה עצות ומחשבות על דת ישראל הקדוש, כי לא עלינו תלונותיהם, כי אם על דת תורתך הקדושה שבכתב ובעל פה אשר נתת לנו על ידי משה נביאך נאמן בידך, ורק בשביל זה לבד הם חורקים שנים עלינו בכל עת ועת בכל דור ודור, בכל מדינה ומדינה, כי לא אחד בלבד עמד עלינו לבלותנו, אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לבלותנו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם:

שה

(כו:)

אתה בחרתנו מפל העמים, אהבת אותנו ורצית בנו, ורוממתנו מפל השונות וקדשתנו במצותיך, וקרבתנו מלבנו לעבודתך, ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת. ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה את תורתך הקדושה על ידי משה נביאך נאמן בידך, וצוית אותנו לכלי לסור מן הדבר אשר יגידו לנו הצדיקים אמתיים שבכל דור ודור, וברחמיך הרבים חוננת אותנו בכל דור ודור כמה צדיקים וחכמים אמתיים, אשר הורו את ישראל דרך הישר והאמת, והשאירו אחריהם ברכה, ספרים קדושים ונוראים, להאיר פני תבל, לגלות לנו דרכי תורתך הקדושה, כדי שנוכח לקיים את כל דברי תורתך באהבה, למען נוכל להמשיך עלינו על כל אחד ואחד קדשת רוחו של משיח צדקנו, אשר רוחו מרחפת על פני המים על אנפי ארצות, על הספרים הקדושים של התורה הקדושה, אשר רוחו הקדוש הוה של משיח מלכש בכל אחד ואחד מישראל כפי קדשתו וטהרתו, ועקר קדשתו הוא קדשת הברית, כי רוחו של משיח הולך ומקנא על שמירת הברית, ואפלו על ריח נאוף הוא הולך ומקנא, לגדל קדשתו וטהרתו, שאינו יכול לסבל שום פגם מפגם הברית אפלו רק מן הדק, כי "רוח אפינו משיח יהוה" מתקנא ביותר על פגם הברית, כי כל ישעו וכל חפצו להטות לב ישראל אליו ותפרך, שיוכו להיות שומרי הברית באמת, ברצונו ותפריך:

שכ

(כז:)

"רעה ישראל האזינה, נוהג כצאן יוסף, יושב הפרובים הופיעה". רבוננו של עולם, מלך מנהיג ומושל, מלא רחמים, אשר חמלת עלינו בחמלתך הגדולה ושלחת לנו מושיע ורב, גואל ישראל וקדושו, הוא משה רבנו עליו השלום, אשר הוציאנו מאפלה

לאורה, מחשך לאור גדול, ונתן לנו את התורה, והאיר עינינו, והודיענו אמתת אמונתך הקדושה, ומעצם גדלתו הנפלאה היה יכול להאיר גם בהפחות שבפחותים כמונו היום, להודיע לכל גדלתך וגבורתך, לפקח עינים עורות, להאיר עיני כל ישראל, אפלו אותם שהם בבחינת רגליו, שיוכלו להעמיק בדעתם לחשיג התכלית האמתית מכל הפרואים שבעולם, לדעת ולהכיר אותך, תתברך לנצח, על-ידי כל הפריות שבעולם, ולהתקרב אליך ולהתדבק בך באמת. אשרי הדור שזכו למנהיג כזה, אשרי עינים שזכו לראותו, אשרי אזנים שזכו לשמע דברי אלהים חיים מפיו הקדוש והנורא, שהיתה שכינה מדברת מתוך גרונו:

שכא

(כח:)

"ועתה יהוה אלהינו אבינו אתה", המ אונך לשועתנו, "פקח עיניך וראה שוממוטינו", וחס ורחם עלינו, והורנו ולמדנו מה נעשה עתה, מה נפעל עתה, אל מי נפנה לעזרה. "הגידה לי שאהבה נפשי, איכה תרעה, איכה תרביץ בצחרים". הודיענו נא באיזה דרך נשומט לבקש מנהיג אמתי כזה, כי לעצם שפלותנו וחלישותנו עתה, וכלנו אין פנינו יפות כלל, אין מי שיוכל לעזר אותנו כי אם רבי ומנהיג אמתי שיהיה באמת בבחינת משה רבנו עליו השלום, שיוכל להאיר גם בנו הדעת הקדוש שנוכח על-ידי-יזה לבוא אל התכלית האמתית, לדעת ולהכיר אותך תתברך לנצח, על-ידי כל הפריות שבעולם, אשר כלם נבראו רק בשביל זה, כדי שיוכח האדם להכיר אותך על ידם, שזה עקר התכלית של כל הבריאה בכלל ובפרט, ואף זוכין למצא מנהיג כזה, איך אפוא הוא, איך מקום כבודו, איך העצה והתחבולה שנוכח למצאו, כי אם אמנם גם עתה נמצאים צדיקים ומנהיגי ישראל, יהוה עליהם יחיו, ויאררו ימיהם ושנותיהם, אבל הלא כל המפרסמים בלם יודו בעצמן ולא יבושו, שאין להם זה הכח שהזכרנו לפניך, שהוא הכח של משה רבנו, להאיר בנו הדעת הזה, שישגי כל אחד ואחד התכלית האמתית כזה העולם מכל הדברים שבעולם, אשר לכה נוצרנו, ועתה מה נעשה ומה נפעל, מי יקום בעדנו. אוי "מי יקום יעקב, כי קמן הוא":

שכב

(כח:)

מריה דעלמא בלא, מרחם על הארץ, מרחם על הפריות, אשר נחית בצאן עמך ביד משה ואהרן, איך רחמנותך על ישראל עם קדשך עתה, "על מי נמשכת מעט הצאן" הזה, על מי עובת אותנו, תלושי כח באלה, פחותי ערך כמונו היום, ראה עמידתנו דלים ורקים, אשר השחרו פנינו מפני חטאתינו, ונכפפת קומתנו מפני עוונותינו. אל מי ננום לעזרה. "המאם מאסת את יהודה, אם בציון געלה נפשך. מדוע הכיתנו ואין

לנו מרפא, קנה לשלום ואין טוב, ולעת מרפא והנה בעתה". האם הפקרת את עמך ישראל חלילה, הלא כבר הבטחתנו שאפלו בתקף ירידתנו בעמק הגלות הנה בנות ונפש כמונו היום, לא תעזבנו ולא תמאסנו לעולם, כמו שכתוב: "ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם, לא מאסתים ולא געלתים לכלותם, להפר בריתי אתם, כי אני יהוה אלהיהם", וכתוב: "ולא דבר יהוה למחות את שם ישראל מתחת השמים", וכתוב: "כי לא ימש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם", וכתוב: "כי לא ימש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב". ובהנה ובהנה עוד הבטחות הרבה אשר הבטחת את אבותינו לעזרנו ולהושיענו בכל דור ודור. ועתה עתה איה רחמנותך, איה נפלאותיך, ולמה "תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רועה". חוס וחמל עלינו חוס ורחם עלינו, וזכנו ועזרנו להתפלל ולהתחנן לפניך על זה הרבה, לצעק ולזעק ועקת גדולה ומרה, ולבבות לפניך בכל יום על זה ברמעות שלישי, עד שתחננו ותעננו ותחמל עלינו, ותתן לנו רועה ישראל, מנהיג אמתי, מנהיג רחמן, כמו משה רבנו, רועה נאמן, שיוכל לעסק בתקוננו להשיבנו אליך באמת, ויאר גם בנו השנת דעתו הקדושה, ויפקח עיני דעתנו בקרשה ובטהרה גדולה, שנוכח גם אנחנו להשיג התכלית האמתי מכל הפרואים שבעולם, ולהכיר אותך באמת ולהתקרב אליך ולהתדבק בך לנצח:

שכג

(כה:)

ותעזרנו ותושיענו לקבל שבתות כראוי, בשמחה וחדוה גדולה ובדבקות נפלא כרצונך הטוב, עד שנוכח עלי ידיה לדעת ולהשיג תכלית מעשי שמים וארץ גם כזה העולם, לדעת ולהכיר אותך באמת עלי ידי כל הדברים שבעולם, כרצונך וכרצון יראיך האמתיים, עדי נוכח ליום שבלו שבת ומנוחה לחיי העולמים. מלא רחמים, יהוה, פקח עינינו ונראה ונבין ונשפיל האמת לאמתו, איד להתנהג עתה, באפן שנוכח לבקש ולמצא מנהיג אמתי כזה שיהיאו בחיננו לתכלית האמתי, כי אין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים, "אנחנו החמר ואתה יוצרנו ומעשה ידך בלנו. עליך יעזב חלכה, יתום אתה היית עוזר". כי אתה לבד יודע צפון לבנו, ואיד לעזרנו עתה בכל הענינים, ובפרט בענין זה אשר בו תלוי הכל, שנוכח למצא המנהיג האמתי שהוא בבחינת משה רבנו, שיוכל להביאנו לתכלית האמתי והנצחי מהרה בחיננו, והטוב בעיניך עשה עמנו, כי אנו משליכים כל יחבנו עליך. "ואני תמיד איחל, עד ישרוף וירא יהוה משמים", וישוב אלינו וירחמנו, וכאב את בן ירצנו, ויחזור לנו העטרה לישנתה, ויתן לנו רועה פלכו, ויקים מהרה מקרא שכתוב: "ונתתי לכם רועים בלבי ורעו אתכם דעה והשפל", ותמחר ותחיש לנאלנו ותביא לנו את משיח צדקנו, ויקים מהרה: "ותקמתי עליהם רעה אחר ורעה

אתהן את עבדי דוד הוא ירעה אותם והוא יהיה להן לרעה, ואני יהיה אהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם, אני יהיה דברתי". ונאמר: "ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אותם מפל מושבתיים אשר הטאו בהם ומהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים. ועבדי דוד מלך עליהם ורעה אחר יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותם. יהיה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה":

(לה:)

שצ

אבינו שבשמים, אלהים חיים ומלך עולם, מתיח מתים ברחמים רבים, זכני ברחמיך הרבים לתחית המתים, ועזרני מעתה שאזכה שיהיה נחיה שפלותי האמתית המשרש פי בכל אבר ואבר, שהוא שפלות וענוה אמתיית של משה רבנו עליו השלום המשרש בכל אחד ואחד מישראל בכל אבר ואבר, שזאת השפלות והענוה הוא עקר החיים האמתיים, חיים הנצחיים של עולם הבא. אבל עתה בעוונותי הרבים, השפלות הזאת הוא בבחינת מיתה אצלי, ואני זוכה להרניש זאת השפלות האמתית ומחמת זה אני רחוק ממך כמו שאני רחוק:

(לה:)

שצד

ותזכני ברחמיך הרבים שיתנהג העולם תמיד על-ידי המנהיג האמת, הראוי להיות מנהיג לכל ישראל, שיהיה קדוש בקדשת הברית בתכלית הקדשה והפרישות, בבחינת קדשות ופרישות משה רבנו עליו השלום, עד שיהיה נמשך עלינו ועל כל ישראל, על כל אחד ואחד מהמתקדשים אליו, קדשותו ופרישותו העצומה, שנוזכה גם אנחנו לקדשת הברית באמת, ולפרש מתאונה הזאת בקדשה ובטהרה גדולה ברצונך הטוב באמת:

(לה:)

שצו

מלא רחמים, קדוש ונורא, "עושה גדולות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מספר", עשה עמנו פלא לחיים, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך, ונבנו להתקרב לצדיקים אמתיים הקדושים בקדשת הברית בתכלית הקדשה, באפן שנוזכה על ידם שימשיך עלינו תמיד קדשות ופרישות משה רבנו עליו השלום שהמשיך על כל ישראל בשעת קבלת התורה, ועל-ידי-זה נוזכה לקבל את התורה בכל פעם מחדש, שנוזכה לקבל עלינו מעתה באמת לאמתו, לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה, ונוזכה להגות בתורתך הקדושה יומם ולילה, ותאיר עינינו בתורתך, עד שנוזכה לחדש חדושי אמתיים בתורתך הקדושה בכל יום ויום, ובפרט בשבתות וימים טובים, באפן שיהיו לי תקון גדול לנפשי

ורוחי ונשמתי, ואופה על-ידי חדושי ובאורי התורה שימשך עלי יראה גדולה ובושה
 נזראה מפניך, ותהיה יראתך על פני, זו הבושה, לבלתי אחמא עוד מעתה ועד עולם:
 ת (לה:)

ובנו ברחמיך הרבים בזכות הצדיקים האמתיים שנופה לחיים נצחיים, שיהיה נחיה
 אצלנו השפלות של משה רבנו עליו השלום המלכש אצל כל אחד ואחד מישראל
 בכל אבר ואבר, כי בעוונותינו הרבים עתה השפלות והענוה הזאת נעלם ונסתר אצלנו
 בכחית מיתה, ועל בן אין אנו זוכים לענוה אמתית להרגיש שפלותנו באמת לאמתו
 בראוי. ובנו ברחמיך הרבים לחיים אמתיים חיים נצחיים, שיהיה נמשך עלינו גם עתה
 בחינת תחית המתים, שיהיה נחיה, ויקום בתחיה הענוה והשפלות של משה רבנו,
 המלכש אצל כל אחד ואחד בכל אבר ואבר:

הא (לה:)
 אדון יחיד הענו באמת, ובנו לענוה אמתית ברצונך הטוב, שנופה לענוה בתכלית
 השלמות, שענוה הזאת היא בחינת חיי עולם הבא, בחינת תחית המתים, בחינת
 חיים אמתיים ונצחיים של כל אבר ואבר, בחינת בטול באמת אל האין סוף ברוד הוא,
 עד שנופה למעם גם בעולם הזה בחינת חיי עולם הבא, בחינת ענג שבת באמת, "לא
 אמות כי אחיה ואספר מעשי זה":

הב (לה:)
 רבנו של עולם, לעצם נשמיותי ורב עונותי ופשעי העצומים, אין מלה בלשוני לסדר
 תפלה לפניך על זה לזכות לענוה אמתית, כי ענוה גדולה מכלם, ובעוונותי
 הרבים איני יודע שום דרך מדרגי הענוה האמתית, כי כבר גלית לנו שאין רצונך בענוה
 פסולה, ואין רצונך שיהיה האדם נכוה וחלש בדעתו בדרך עבודתו מכל שבן שאסור
 להיות בעצבות ומרה שחורה חס-ושלום, רק אדרבא כל אחד צריך להחיות את עצמו,
 ולשמת את עצמו, ולחזק את עצמו בכל פעם בכל מיני התחזקות לכלי לפל בדעתו
 כלל, כדי שלא ליאש את עצמו חס-ושלום, ועל פי רב צריכין להתחזק את עצמו בנגד
 כל העולם בלו, לכל יוכל למנע אותו שום מונע ומעכב. ועתה איד יופה נבער מדעת
 במוני, להפיק דרכי הענוה באמת, כי שניהם היו בעוכרי, הן מדת הנאנה ונסות הרוח
 הן ענוה פסולה, כי שניהם מוזיקים הרבה, ואיד זוכין להנצל משני דרכים הרעים הפגומים
 האלה, ולזכות לענוה אמתית, לענוה של משה רבנו ושל כל הצדיקים הגדולים
 האמתיים, שענוה הזאת היא חיים נצחיים של עולם הבא, בחינת תחית המתים:

תה

(לה:)

על בן חמל עלי ועל כל ישראל בחמלתך הגדולה, ועשה מה שתעשה בחסדיך הרבים, באפן שנוכח לבוא לכל מה שבקשנו מלפניך, שנוכח להתקרב לצדיקים אמתיים, ולראות עצמנו עמהם פנים אל פנים ולהכליל בקרשתם הנוראה, ויהיה נמשך עלינו קרשתם ופרישתם, עד שנוכח להיות קדושים וטהורים בקרשת הפרית במותם, ונוכח לקבל מהם התנוצצות המהין בקרשה גדולה, ויהיה מחנו ושכלנו הולך וגדול בתורתך ובעבודתך ובהשגת אלהותך באמת, ונוכח לקבל מהם חדושי ובאורי התורה, ותעורנו ותשיענו שנוכח גם אנחנו לחדש חדושים ובאורים אמתיים בתורתך הקדושה, ועל ידי זה נוכח לבושה ויראה גדולה מפניך, ולשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, עד שיהיה נתיח אצלנו השפלות והענוה של משה רבנו המלכש בכל אחד ואחד, בכל אבר ואבר. ונוכח גם פעולם תהא למעם טעם שבת קדש, שהוא פחינת חיי עולם הבא, חיים אמתיים חיים נצחיים, כמו שכתוב: טועמיה חיים וכו', אשר חיים פאלה אי אפשר לקבל בשום גוף ובשום ישות, כי אם בשווכין לבוא לתכלית הענוה באמת להיות כאן ובאפם:

תו

(לו:)

אתה יצרת עולמך מקדם בשביל ישראל עמך אשר בהם בחרת, ובחמדיך הרבים זכית אותנו ונתת לנו את תורתך הקדושה על ידי משה נביאך נאמן ביתך, לחיותנו בחיים תהא, למען נוכח על ידה ליום שכלו טוב וכלו ארץ, ובחסדיך העצומים הוספת לנו חסדים ומזכות נפלאות ונוראות על ידי כל הצדיקים שכלל דור ודור, אשר כלם עשו אונים לתורה, משמרת למשמרת. כמה מעלות מזכות למקום עלינו, עד אשר זכינו גם זכינו לחסדים רבים ורחמים גדולים, "חסדי דוד הנאמנים", אשר הוספת לנו חסד ומזב, ותגדל חסדך אשר עשית עמנו להחיות את נפשנו, ושלחת לנו מושיע נרב, "משיח אלהי יעקב ונעים ומירות ישראל", הוא דוד מלך ישראל החי וקנם, אשר כתב לנו ספר תהלים הקדוש והנורא, המשה ספרים בנגד המשה המשי תורה. מה רב מזבך אשר עשית עמנו, מה נשיב ליהנה כל תגמולוהי עלינו. ובחמדיך הרבים גלית לנו, אשר על ידי אמירת תהלים זוכין לתשובה, כי חפץ חסד אתה, ורוצה אתה בתשובתם של רשעים ואין אתה חפץ במיתתם, על בן הקדמת תרופה למכותינו, וחוננת אותנו בספר תהלים הקדוש תהא, תפוחת לנו כל שיערי רחמים, כל שיערי התשובה, שהם חמשים שיערי תשובה בנגד חמשים שיערי בינה:

תיד

(לוי)

רבונו של עולם, צופה ומביט עד סוף כל הדורות, חושב מחשבות לכל ידח ממך נדח, אתה יודע תקף מרירות הגלות האחרון הזה, להיכן נפלנו ונרדנו בעוונותינו הרבים, אשר ירדתנו עמקה יותר ממ"ט שערי טמאה, ובעוונותינו הרבים נאמר עלינו על עת צרה הזאת: "ותרד פלאים אין מנחם לה", כי "מבענו ביון מצולה ואין מעמד, פאנו כמעמקי מים ושבלת שטפתנו". "הביט ימין וראה ואין לי מפיר, אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי". חורתי על כל הצדדים וישועה רחקה ממני, ומה אמר ועוונותי עשו לי מה שעשו. "לולי תורתך שעשעי או אבדתי בעניי". כי חסדך גדול עלינו והצלת נפשנו משאול תהתיח. כי האף אמנם זה הגלות האחרון הכביר, כי נפלנו ונרדנו למקום שירדנו יותר ויותר מגלות מצרים, אבל זאת נחמתנו בענינו, כי אמרתך חיתנו, כי כבר הקדמת תרופה למבותינו, כי כבר נתת לנו תורתך הקדושה על ידי משה נביאך, אשר בגלות מצרים לא זכינו לזה עדין, ויצאנו משם קדם קבלת התורה בעבדא דברח מרבניה, שזה גרם לנו מה שגרם לנו, אבל עתה כבר הפלאת חסדך עמנו, ונתת לנו כבר תורתך הקדושה על ידי משה נביאך נאמן ביתך, וכבר זכינו שהיה לנו פמה וכמה צדיקים גדולים ונוראים בכל דור ודור, וגם זכינו לספר תהלים הקדוש על ידי דוד מלך ישראל, אבל האמת אני מודה ומתודה לפניך, יהוה אלהי ואלהי אבותי, כי אף על פי כן עדין אני מבחזר לגמרי, ועדין לא יצאתי מן החל אל הקדש כלל, יום יום אמר מה יהא בסופי, "קנה לשלום ואין טוב, לעת מרפא והנה בעתה", פלו כל הקצים שהייתי מצפה להושע בהם ועדין לא נושעתי, ולא די לי בזה, כי אם עוד הוספתי חטא על פשע, פשעים על פשעים גדולים ונוראים. אוי ואבוי, לא ידעתי נפשי איך אני חי בעולם במרירות ומרירות בזה, בפוזר הנפש מר ממנות בזה, בנפילות והשלכות וזריקות פאלה, אשר בכל עת אני עולה שמים ויורד תחומות עמקות, והשלכתי עצמי משמים לארץ מתחת אלפים ורבבות פעמים בלי מספר, ומקלעים את נפשי כמו בתוף בף תקלע, עד אשר אפסו הדבורים והצרופי אותיות לספר מצוקותי ומרירותי, אוי ואבוי, כי נכספתי על כל פנים, לקרר מר רוחי ולפרש שיחתי, וגם זה קשה וכבד עלי, ידי בברכה על אנחתי, כי לא יספיקו כל עזרות אילי נביות לבאר בהם עד היכן מגיעים הפגמים שלנו של יום אחר, ואפלו של שעה אחת:

תלד

(לוי)

"ואתחנן אל יהוה בעת ההיא לאמר. אדני אלהים, אתה תחלת לתראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה, אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך

וכגבורת־יָד. אַעֲבֹרָה נָא וְאֶרְאֶה אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן, הַהַר הַטּוֹב הַזֶּה
 וְחִלְבֵנוֹ". רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים, חוֹנֵן אֶת מִי שְׂאִינוּ רְאוּי לְחוּן, מְרַחֵם אֶת מִי
 שְׂאִינוּ רְאוּי לְרַחֵם, עוֹשֶׂה חֶסֶד חֲנֹם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וּבְכָר עֲשִׂית חֲסִדִים רַבִּים בְּכִלְיוֹת
 וּבִפְרֻטִּיּוֹת בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, עַד הִנֵּה עֲזַרְנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזַבְנוּ חֲסִדֶיךָ, וְגַם עָמִי הִשְׁפֵּל
 וְהִנְבֹּה גַמְלַת חֲסִדִים וְטוֹבוֹת רַבּוֹת בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ וּמִסְפָּר, וְאֵלּוּ פִי מְלֵא שִׁירָה בְּיָם
 וְלִשְׁוֹנֵי רִנָּה בְּחִמּוֹן גְּלִיו וְכוּ', לֹא אֶסְפִּיק כָּל יְמֵי לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשַׁבַּחְךָ וּלְפָאֵרְךָ וּלְבָרַךְ
 וּלְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמֶךָ, לְהוֹדוֹת וּלְחַלֵּל וּלְסַפֵּר אַחַת מִנֵּי אֱלֹהֵי אֱלֹפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים
 הַטּוֹבוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת וְחֲסִדִים רַבִּים וְעֲצוּמִים חֲסִדֵי חֲנֹם אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עָמִי מֵעוֹדֵי עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה. מַה אָמַר וּמַה אֶדְבֵּר, "בְּמַה אֶקְדֵּם יְהוָה אִבְךָ לֵאלֹהֵי מְרוֹם", וּמֵאַיִזָּה אוֹצֵר
 מִתְּנַת חֲנֹם אֲשֶׁר גַּמְלַת עָמִי אֶתְחִיל לְדַבֵּר תְּחִלָּה, כִּי כָל חֶסֶד וְחֶסֶד אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עָמִי
 הַחוּמָא וְהַפְּגוּם, הוּא אוֹצֵר מְלֵא מִתְּנוּת חֲנֹם, אֲשֶׁר בְּחֲסִדֶיךָ הִרְבִּים חוֹקְתֵנִי בְּתִשׁוּקַת
 אֱמוּנָתְךָ, וְזִכִּיתֵנִי לְחַיּוֹת בְּכִלְלֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחִרְתָּ, וְעוֹרְתֵנִי בְּכָל עֵת לְחַטָּף
 מִיָּד הָעוֹלָם הַעוֹבֵר בְּמַה וּבְמַה נִּקְדוֹת טוֹבוֹת, אֲשֶׁר וּבִיתֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת
 לְעִסוֹק מַעֲט בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, וּלְקַנֵּם בְּמַה מִצּוֹת, וּלְפָרוֹשׁ וּלְבַדֵּל מִבְּמַה עֲבָרוֹת, וְהִיִּית
 בְּעוֹרֵי לְבָבִי לִילֶךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים, וּלְבָבִי לְעִמּוּד בְּדַרְךָ חֲטָאִים, וּלְבָבִי לֵישֵׁב בְּמוֹשָׁב לְצִיִּים,
 וְהִכְנַסְתָּ בִּי בְּכָל עֵת לְהַשְׁתַּזְקֵק וּלְכַסֵּף וּלְהַתְנַעֲנַע אֵלֶיךָ, וּלְהַתְחַבֵּר לִירֵאֶיךָ וּתְמִימֶיךָ. מַה
 רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עָמִי בְּתוֹךְ כִּלְיוֹת יִשְׂרָאֵל עָמִי, אֲשֶׁר נִתְּתָ לָנוּ מִתְּנוּת טוֹבוֹת
 כְּאֵלֶה, מִתְּנוּת יְקָרוֹת כְּאֵלֶה, שְׁהִיוּ גְנוּזִים כְּבֵית גְּנוּזֵיךָ מֵעוֹלָם, עַד שֶׁפֵּא מוֹשִׁיעַ וְרַב, נֶאֱמַן
 בִּיתְךָ מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וְהִכִּיא לָנוּ חֲמֻדָּה גְנוּזָה שֶׁעֲשׂוּעִים יוֹם יוֹם, אֲשֶׁר אֵין עֲרֶךְ
 אֵלֶיָּהּ, וְכָל חֲפָצִים לֹא יִשׁוּוּ כֶּה. רַבּוֹת עֲשִׂיתָ אִתָּהּ יְהוָה אֱלֹהֵי עַם כִּלְיוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַם
 כָּל אֶחָד וְאֶחָד בִּפְרֻטִּיּוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, "נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחְשַׁבּוֹתֶיךָ אֵלֵינוּ אֵין עֲרֶךְ אֵלֶיךָ,
 אֲנִידָה וְאֶדְבַרְךָ עֲצָמוּ מִסְפָּר". וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מִלְּפָנֶיךָ תְּמִיד
 לְעוֹלָם וָעַד, נוֹדָה לָךְ וּנְסַפֵּר תְּחִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
 לָךְ, וְעַל נְסִיךְ שֶׁבְּכָל יוֹם עֲמָנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עָרַב וּבִקֵּר וְצִחְרִים,
 הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ בִּי מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ:

(מא:)

חסב

וּבְכֵן בָּאתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּזִכּוֹת וְכֹחַ דְּרָךְ
 הַתְּשׁוּבָה שֶׁהִמְשִׁיכוּ מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם וְכָל הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים בְּעוֹלָם, שְׂאוּבָה
 גַּם אֲנִכִּי מֵעַתָּה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְכֹל שְׁלֵם, כִּי אִתָּה יוֹדַע נִפְלְאוֹת
 הַדְּרָכִים שֶׁל תְּשׁוּבָה שֶׁהִמְשִׁיכוּ בְּעוֹלָם, שְׁהוֹרִידוּ אֶת עֲצָמָן וּקְשְׁרוּ אֶת עֲצָמָן עִם הַפְּחוֹת

שִׁבְּחָהוּתִים, אִפְלוּ עִם פְּחוֹת כְּמוֹנֵי כָּבֵל מְקוֹם שְׂאֵנֵי שָׁם, וְעֵדִין הֵם מְקַשְׂרִים עֲצָמָם עִמִּי
 בְּמִקוֹמֵי שְׂאֵנֵי שָׁם עִתָּהּ, וּמִצָּדָם לֹא יִבְצָר לְהוֹצִיאֵנִי מִגְּלוּתִי וּלְהַעֲלוֹתִי וּלְהַכְנִיֵּסֵנִי לְתוֹךְ
 הַקִּדְשָׁה בְּאַמֶּת, וּלְהַעֲלוֹת אוֹתִי מֵעֵלָה מֵעֵלָה. רַחֵם עָלַי וְזַכְּנֵנִי לְהַתְקַשֵּׁר לְצַדִּיקִים קְדוֹשִׁים
 כְּאֵלוּ תְּמִיד, וְיִתְגַּלֶּה לִּי דְרֹךְ הַקִּדְשׁ דְּרֹכֵי הַתְּשׁוּבָה שֶׁהֵם מְמַשִּׁיכִים בְּעוֹלָם, כְּאִפְּסֵן שְׂאֵנֶיךָ
 מֵעִתָּה לְשׁוּב בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, וּלְקַשֵּׁר וּלְדַבֵּק עֲצָמֵי אֱלֹהֶיךָ תְּמִיד בְּאַמֶּת,
 בְּתַכְלִית הַעֲנָוָה וְהַבְּטוּל בְּאַמֶּת. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁלֹּא יִהְיֶה כַח לְשׁוֹם בְּחִינַת
 יְרִידָה וְלֹא לְשׁוֹם בְּחִינַת עֲלִיָּה לְרַחֲמֵי חֲסִדְשְׁלֹם מִמֶּךָ, כִּי לְפַעְמִים נִתְרַחֵק הָאָדָם חֵם
 וְשְׁלֹם עַל־יְדֵי הַעֲלִיָּה שְׂאֵתָה מֵעֵלָה אוֹתוֹ, דְּהִינּוּ עַל־יְדֵי רַבּוּי הָעֵשֶׂר וְהַטּוֹב שְׂאֵתָה
 מִשְׁפִּיעַ לוֹ, אוֹ עַל־יְדֵי רַבּוּי הַדַּעַת בִּידְעַת רוּמְמוֹתֶיךָ, כִּי רַבּוּי הָאוֹר מְכַהֵה עֵינָיו וּמוֹזִיק
 לוֹ חֲסִדְשְׁלֹם:

(מא):

חסג

עַל כֵּן בְּאֵתִי לְכַקֵּשׁ מִמֶּךָ שְׁתַּגֵּן עָלַי בְּכִפּוּף, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי וְתַגֵּן בְּעַדִּי שֶׁלֹּא יוֹזִיק לִי
 שׁוֹם דָּבָר, וְלֹא אֶתְרַחֵק מִמֶּךָ לְעוֹלָם, הֵן בְּבְחִינַת יְרִידָה חֲסִדְשְׁלֹם אִפְלוּ בְּדִוּטָא
 הַתְּחַתּוֹנָה, אִפְלוּ בְּעֵשֶׂרָה בְּתַרְיִן דְּמִסְאָבוּתָא חֲסִדְשְׁלֹם, גַּם שָׁם אֲזַכָּה לְמִצַּא אוֹתְךָ
 תְּמִיד, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "וּמְלָכוּתוֹ כָּבֵל מְשַׁלָּח", וְהֵן בְּבְחִינַת עֲלִיָּה, כְּאִשְׁרַת תְּרַחֵם עָלַי וְתִצְלֵנִי
 מֵעֵלָה מֵעֵלָה, כָּבֵל עֲלִיָּה וְעֲלִיָּה אֲזַכָּה לְמִצַּא אוֹתְךָ תְּמִיד, וְאֶתְקַרֵּב אֱלֹהֶיךָ תְּמִיד כָּבֵל
 הַבְּחִינּוֹת, בֵּין בְּטִיבוֹ, בֵּין בְּעֵקֶו חֲסִדְשְׁלֹם, בֵּין בִּירִידָה, בֵּין בְּעֲלִיָּה, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "אִם
 אֶסְפַּק שְׂמִימִים שָׁם אֶתָּה, וְאֶצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּדֶךְ", כְּאִפְּסֵן שְׂאֵנֶיךָ לְתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת מֵעִתָּה
 וְעַד עוֹלָם, וּבְכַרְט כְּחֵדֶשׁ אֱלוֹל הַקִּדְוֶשׁ שֶׁהֵם יְמֵי רְצוֹן, שְׁעֵלָה מִשָּׁה לְקַבֵּל לוֹחֹת אַחֲרוֹנוֹת
 וּפְתַח דְּרֹךְ כְּבוֹשָׁה לִילָךְ בָּהּ. רַחֵם עָלַי מֵעִתָּה שְׂאֵנֶיךָ לְהַכִּיֵּן אֶת עֲצָמֵי מַחִיוֹם לְחַמְשֵׁיךָ
 עָלַי קְדֻשַׁת חֵדֶשׁ אֱלוֹל הַקִּדְוֶשׁ, קְדֻשַׁת הַדְּרֹךְ תְּשׁוּבָה שְׁהַמְשִׁיךְ מִשָּׁה רַבּוּי וְכָל הַצַּדִּיקִים
 אֲמַתִּיִּים בְּעוֹלָם בְּדְרֹכֵי נִפְלְאוֹתֶיהֶם הַנּוֹרְאוֹת, כִּי אֵין לִי שׁוֹם תְּקוּנָה כִּי אִם עַל פִּי דְרֹךְ
 זֶה שְׁהוּא יְדוּעַ לָךְ וּלְצַדִּיקֶיךָ הַגְּדוֹלִים הָאֲמַתִּיִּים לְבָר, וְהַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם עֲשׂו עִמִּי, וְאֵנִי
 תְּמִיד אֵינְחַל, עַד יִשְׁקוּף וַיֵּרָא יְהוָה מִשְׁמַיִם:"

(מב):

תקט

"תְּתַלֵּת יְהוָה יְדַבֵּר פִּי, וַיִּבְרַךְ כָּל בְּשָׂר שֶׁם קְדֻשׁוֹ לְעוֹלָם וָעַד. וּמִלֵּא פִי תְהַלֵּלְךָ כָּל
 חַיּוֹם תִּפְאַרְתְּךָ. חֲסִדֵי יְהוָה עוֹלָם אֲשִׁירָה, לְדוֹר וָדוֹר אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי".
 רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְזַכְּנֵנִי לְהֵאֱמִין בְּךָ בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה תְּמִיד, וְלֹא
 יַעֲלֶה עַל לְבִי שׁוֹם בְּפִירָה וְסַפֵּק וּבְלִבּוֹל בְּאַמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְאֶתְהַיֵּה רְגִיל תְּמִיד לֹאֹמֵר
 הָאֱמוּנָה בְּפִי בְּפִרוּשׁ, לְדַבֵּר כָּבֵל עַת בְּפִה מִלֵּא שְׂאֵנֵי מֵאֱמִין בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵתָה

הוא יחיד קדמון בלי ראשית בלי תכלית, וברצונך פראת עולמך יש מאין המחלט אחר העדר הנמור, ואתה מושל בכל ומנהיג ומשגיח בעולמך ברצונך, ואתה עתיד לחדש את עולמך, ואתה נתת לנו תורתך הקדושה בכתיב ובעל פה על-ידי משה נביאך נאמן בידך, ועל ידו בחרת בנו מכל האמות וקדשתנו במצותיך, ונתת לנו נביאים וצדיקים אמתיים ותנאים ואמוראים וכל חכמי ישראל הקדושים האמתיים שהיו בכל הדורות עד היום הזה. רחם עלינו למען שמך, וחוננו ואמצנו באמונתך הקדושה תמיד, כי אתה ידעת שכל חיותנו ומגמתנו הוא רק האמונה הקדושה שהיא יסוד כל התורה בלה, כמו שכתוב: "כל מצותיך אמונה", וכמו שכתוב: "וצדיק באמונתו יחיה", והוא יסוד כל העולמות, כמו שכתוב: "וכל מעשהו באמונה", ובפרט אנכי הפנום אשר בעולונתי הרבים קלקלתי כמו שקלקלתי, וכל חיותי ותקונתי הוא רק האמונה הקדושה:

א*

על-כן חוס וחמול נא עלינו וחננו מאתך חכמה בינה ודעת, והמשך עלינו התנוצצות אמתית מקרשת הדעת של משה רבינו עליו השלום, אשר הוא כלליות נקודת הדעת של כלל ישראל, ונאמר בו: ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים. עד אשר על-ידי-זה נזכה למצא אלקותיך ותפרך בתוך תקף הערפל ותחשבות והמניעות, ובזכות משה רבינו עליו השלום, ובזכות כל הצדיקי אמת שהם גם כן בכחינת משה, נזכה להתקרב אליך ויקא מתוך תקף התנגרות המניעות, ונזכה ברחמיך הרבים לשפרם ולבטלם בבטול גמור, כי אתה אוהב צדקה ומשפט חסד והנה מלאה הארץ. ונאמר אתה פוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית. על כן קרבנו אליך בצדקה ובמתנת חנם ונדבת חסד, ותן לנו כח לשבר כל המניעות הפאים מבחינת הדין והמשפט, עד שעל-ידי-זה תספיק גם מדת הדין על התקרבותנו אליך, ותמתיק ותבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, ואל ומנענו עוד שום מונע מלהתקרב אליך באמת וצדקנו במשפט. ברוך אתה, מלך אוהב צדקה ומשפט:

קכא

(י)

וּתְעוֹרְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ לְקַיֵּם וּלְקַבֵּל אֶת יְמֵי הַפּוּרִים בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָּה, וּנְזוּכָה שְׂיִמְשֹׁךְ קִדְשָׁתְךָ הָאֲרֶצֶת פּוּרִים, קִדְשָׁת מְרִדְכֵי וְאַסְתֵּר, עֲלֵינוּ וְעַל זְרַעֲנוּ וְעַל כָּל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּנְזוּכָה לְקַיֵּם כָּל הַמְצוּוֹת הַנּוֹחֲגוֹת בְּפּוּרִים בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְּדוּלָּה. וְתַתֵּן שִׂמְחָה בְּלִבֵּנוּ עַד שְׂתַתְּפֶשֶׁט הַשִּׂמְחָה בְּיַדֵּנוּ וְרַגְלֵינוּ, וּנְזוּכָה אִזּוֹ לְהַמְחִיאת כַּף וְרַקוּדֵינוּ וְקִדְשָׁה בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָּה לְשִׂמְךָ בְּאַמֶּת:

תתשנה

(קמג)

רַחֵם רַחֵם עַל עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל וּבַטֵּל אוֹתָם מֵעֲלֵינוּ מִחֶרֶת, כִּי אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִין מַעֲצוֹר לִיהִנֹּחַ לְהוֹשִׁיעַ אֶפְלוּ אַחַר גֹּזֵר דִּין לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה. וּבְשֵׁם שְׂחַמְלַת עֲלֵינוּ וְהוֹשְׁעַת אוֹתָנוּ בִּימֵי מְרִדְכֵי וְאַסְתֵּר וְהַפְּכַת מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה וּמֵאֲכָל לַיּוֹם טוֹב, כֵּן תַּחֲמַל עֲלֵינוּ גַם בְּעַת הַמָּרָה הַזֹּאת, וְתַבְטֵל הַצָּרָה וְתַגְּזֶרֶה הַזֹּאת מֵעֲלֵינוּ, וְכָל הַצָּרוֹת וְהַגְּזֵרוֹת שְׂרוּצִים לְגֹזֵר חַס־וְשָׁלוֹם, כֻּלָּם תַּעֲקֶרֶם וְתִשְׁבְּרֶם וְתַבְטֵלֵם בְּבִטּוּל גְּמוּר, וְתַחֲפֹךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, וְתַטֵּה (לֵב הַמְּלָכוֹת שְׂרָיו וְיוֹעֲצָיו) לֵב הַקִּיסָר יְרוּם הוֹדוּ וְהַשְׂרִים וְהַיּוֹעֲצִים עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, וְתַגְּזֶר עֲלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵינִיּוֹת:

תיח

(לז):

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ, עוֹשֶׂה נִסִּים וְנִפְלְאוֹת בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, הִרְבָּה אֶת רִיבֵנוּ וְחָדַן אֶת דֵּינֵנוּ וְהַנּוֹקֵם אֶת נַקְמַתְנוּ, וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ וְהַנְּפָרֵעַ לָנוּ מִצָּרֵינוּ, שֶׁתִּרְחַם עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתַעֲזֹר לָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, שְׁנֹזְכָה לְקַבֵּל ו"לְקַיֵּם אֶת יְמֵי הַפּוּרִים הַקְּדוּשִׁים בְּזִמְנֵיהֶם" כְּרֵאוּי, שְׁנֹזְכָה לְקַיֵּם כָּל הַמְצוּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הַנּוֹחֲגוֹת בְּפּוּרִים בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָּה, בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵב, בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּדִיצָה וְחִדּוּחַ רַבָּה וְעֲצוּמָה מְאֹד, עִם כָּל פְּרִמִּיָּהם וְדְקִדּוּקֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְתַרְנֵג מִצּוֹת הַתְּלוּיוֹת בָּהֶם:

תיט

(לז):

רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, כְּבֹר גְּלוּת אֲזוּנֵינוּ, שְׁכַל הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת שְׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ אֲשֶׁר עֲלִיהֶם נִקְבְּעוּ הַיָּמִים טוֹבִים הַקְּדוּשִׁים, כֻּלָּם נַעֲשִׂים וְנִתְנָלִים וּמְאִירִים בְּכָל דּוֹר

ודור, בכל אדם ובכל זמן, ואנו צריכין להמשיך קדשת פורים וקדשת כל הימים טובים, והארת הנסים ונפלאות שנעשו אז, בכל שנה ושנה בכל דור ודור ובכל אדם ואדם בפרטיות. ובכן באתי לפניה, עושה נסים ונפלאות בכל דור ודור, ובכל יום ובכל עת ובכל שעה, למדני והורני וחנוני ונבני שאזכה לשמחת פורים בשלמות פאמת, שאזכה לשמח מאד מאד בכל לב ונפש בימי הפורים הקדושים בכל שנה ושנה בשמחה שאין לה קץ, עד שאזכה על-ידי השמחה והקדשה של פורים להמשיך עלי ועל כל ישראל הקדשה והטהרה הנמשכת מהפירה אדמה שמתהרת מטמאת מת, אשר צוית עלינו לעסק בקריאת הפרשה הזאת של פרה אדמה אחר פורים, וגלית לנו שעל-ידי פורים זוכין לטהרת הפרה אדמה, למען נזכה להיות מהורים לקבל קדשת הקרבן פסח בזמנו:

הב (ל:)

רבנו של עולם, אתה יודע שבעצם וירדתנו ונפילתנו בעמק הגלות חמר הנה, ועצם ורבוי צרות הנפש שעוברים על כל אחד מישראל ועלי בפרטיות, ועצם ורבוי המצולות גם השוטפים עלי, ורודפים אותי מאד מאד מכל הצדדים, ובצרה גדולה אני מאד מאד בלי שעור וערה, ואיני יודע שום פתח תקנה לתקן ולהנצל מכל זה, הן על כל אלה אני צריך עתה נסים נפלאים וישועות גדולות ונוראות, באשר עשית עם כלל ישראל לדורות עולם נסים נפלאים ונוראים אשר לא היו כמותם, בימי מרדכי ואסתר בשעמד עליהם הזמן הרשע ימח שמו וזכרו וכו', אשר גם זה של פורים גדול מכל הנסים שעשית עמנו מעולם, באשר הודעת לנו על-ידי חכמיה הקדושים וזרונם לברכה, וכל המועדים יהיו בטלים וימי הפורים לא נבטלים, ובתחלה היו כל התחלות מפסח, כי כל המועדים הם זכר ליציאת מצרים, ועכשו וכו':

הכא (ל:)

הכא

רבנו של עולם, מריה דעלמא בלא, ארון הנפלאות מצמיח ישועות, אתה יודע האמת, שכל הנסים והנפלאות שעשית עמנו ביציאת מצרים ובמלחמת עמלק, בימי משה ובימי מרדכי ואסתר, וכל הנסים ונפלאות שעשית עמנו בימי הנבה ובכל דור ודור, עקר הנם והישועה הוא ישועת הנפש, כי עקר תקנאה והשנאה של כל צרינו ורודפינו בגשמיות ורוחניות, הוא רק על אשר אנו מאמינים בך יהוה אלהינו, ומשתוקקים לילך בדרךך הקדושים ולקיים מצוותיך הנוראות, ולגלות ולפרסם אמתת אמונת אלהותך והשגחתך וממשלתך בעולם, אשר רק בשביל זה לא אחד בלבד עמד עלינו לבלותנו אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לבלותנו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם, ועל כן עקר הנם והישועה מכל הצרות הוא מה שאתה מקנא קנאתך ואתה עושה נסים

וּנְפִלְאוֹת, בְּדֵי לְקַיֵּם הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת לְכָל יִתְבַּטְּלוּ מִן הָעוֹלָם חֵסֶד-וְשָׁלוֹם בְּרִצּוֹן הַשְׁׁוֹנְאִים
וְהַכּוֹפְרִים יִמַח שְׁמֵם, שְׁכַלֵּם הֵם מִסִּטְרָא דְהֶמֶן וְעַמְלֵק יִמַח שְׁמוֹ:

תכב (ל:)
וְעַתָּה מָה אֵמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמָה אֲסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחֻקִים, אִם אַחֲרַי כָּל הַנְּסִים
וְהַנְּפִלְאוֹת הָאֵלֶּה אֲנִי בְּעֲצָמֵי רוּדָה אֶת עֲצָמַי יוֹתֵר מִכָּל הַשְׁׁוֹנְאִים, כִּי לֹא הִתְנַבְּרְתִּי
נֶגְדַת תַּאֲוֹתַי, אִף גַּם הִמְשַׁכְתִּי עָלַי אֶת הַיָּצָר הַרָע, וְעִשִּׂיתִי מַה שֶּׁעִשִּׂיתִי, עַד אֲשֶׁר הִבֵּאתִי
עֲצָמֵי בְּיָדִים בְּצָרוֹת הָאֵלֶּה צָרוֹת נַפְשִׁי, אֲשֶׁר הֵם קָשִׁים וּמְרִים מִכָּל הַצָּרוֹת כִּי אֵין צָרָה
בְּצָרוֹת הַנַּפְשׁ, כִּי זֶהוּ הַרְחַמְנוֹת הַגָּדוֹל מִכָּל הַרְחַמְנוֹת לְהוֹצִיא נַפְשׁ מִיִּשְׂרָאֵל מֵעֲוֹנוֹת
וּפְגָמִים:

תכג (ל:)
רְבוּנוּ רַעְלָמָא פְּלֵא, יְחִיד קַדְמוֹן, יְהוּה אֱלֹהִים אֱמֶת, אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ לְהִיכֵן נוֹגְעִים דְּבָרֵי
אֵלֶּה, כִּי בְּאֱמֶת בָּעַר אֲנִי וְלֹא אֲדַע תַּקְּףָה הֵנִס שֶׁל פּוֹרִים בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת,
וּבְפֶרֶט אֵיךְ לְזַכּוֹת לְהַמְשִׁיךְ עָלַי תַּקְּףָה הֵנִס וְהִישׁוּעָה הַזֹּאת, אֲכַל אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ הַכֹּל,
וְאַתָּה מְרַמֵּז לִי מְרַחֵק לְהַתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּכָל עֵת, בְּכַמְּה מִיָּנִי הַתְּנוּצָצוֹת וְרַמְזִים רַבִּים בְּלִי
שְׁעוֹר, וְאֲנִי בְּעֵצֶם קִשְׁיוֹת עֲרַפִּי עֲדוֹן לֹא שָׁכַחְתִּי מִפְּעוּתַי, אֲכַל זֹאת נִחְמַתִּי בְּעֵנֵי הַמֶּר,
מַה שֶּׁעֲדוֹן אֲנִי מִתְעַקֵּשׁ עוֹד לְדַבֵּר דְּבוּרִים כְּאֵלֶּה לְפָנֶיךָ, וּלְצַפְצַף אִמְרֵתִי מֵעַפְּרֵי אֵלֶיךָ,
וּלְצַפּוֹת עֲדוֹן לְרַחֲמֶיךָ וַיִּשְׁוַעְתֶּךָ:

תכד (ל:)
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ תַּקְּףָה הֵנִס שֶׁהִיָּה אִזּוּ בִימֵי מְרַדְּכֵי וְאַסְתֵּר, שְׁזָכוּ לְנִצָּחַת
מִלְחַמַת הַמֶּן עַמְלֵק, לְמַחֲזוֹת שְׁמֵם וּזְכָרֵם מִן הָעוֹלָם, וְאֵיךְ זָכוּ לְהַמְשִׁיךְ עַל-יְדֵי
זֶה הָאֲרָה נִפְלְאוֹה וַיִּשְׁוַעָה נוֹרְאָה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וְאֵיךְ עַתָּה כָּל חַיּוֹתֵנוּ וְתַקְנוֹתֵנוּ לְצִיּוֹת
מְגֻלוֹתֵנוּ בְּגוֹף וּנְפֶשׁ הוּא רַק עַל-יְדֵי תַקְּףָה הֵנִס הַזֶּה, כִּי אֲנִי עוֹמְדִים וּמְצַפִּים לִישׁוּעָתְךָ,
כְּאֲשֶׁר עֲזַרְתָּם אִזּוּ לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר קַלְפַת הַמֶּן עַמְלֵק לְעַקֵּר וּלְבַטֵּל וּלְהַכְנִיעַ זַחְמָתוֹ הַגָּדוֹלָה,
וּלְגַלוֹת אֱמוּנַת הַשְּׁנִחְתֶּךָ בְּעוֹלָם, וּלְחַזֵּר וּלְקַיֵּם וּלְקַבֵּל מִחֲדָשׁ קִדְשַׁת תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, כִּן
תַּעֲמִד בְּעֲזַרְתֵּנוּ סְלָה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, עַד אֲשֶׁר תִּנְצַח הַמִּלְחָמָה בְּשַׁלְמוֹת לְמַחֲזוֹת זְכָר
עַמְלֵק לְגַמְרֵי וּלְהַעֲבִיר רוּחַ הַטְּמֵאָה מִן הָאָרֶץ, וּלְהַשִּׁיבֵנוּ אֵלֶיךָ בְּאֱמֶת וּלְהוֹצִיאֵנוּ מִגְּלוֹתֵנוּ
הַמֶּר מִחֲרָה. עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת, שֶׁתִּשְׁמַע לְבָבְךָ לְגַדֵּל צָרוֹת נַפְשֵׁנוּ וְתַבִּיט
בְּעֵנֵינוּ וְעַמְלָנוּ, וְאֵל תַּבִּיט בְּמַעַלְלֵינוּ, וְתַעֲשֶׂה עִמָּנוּ נְסִים נִפְלְאִים וְנוֹרְאִים, נְסִים שֶׁל
פּוֹרִים, בְּאִפְּן שֶׁתִּסְבֵּב סְבוֹת לְטוֹבָה, שְׁנוּבָה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּחַיִּינוּ חַיֵּשׁ קַל מִחֲרָה, וְלֹא נָשׁוּב
עוֹד לְכַסְלָה:

תכח

(לז:)

רבונו של עולם מְחַיֵּה מֵתִים, אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֹךְ עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ וְהַחְיֵינוּ וְקַנְמָנוּ, וְקַדְשָׁנוּ וְטַהַרְנוּ מִמְּמָאֵת מֵת שְׁהִיא אִכְבִּי אֲבוֹת הַטְּמֵאָה, שְׁהֵם הִרְחִירֵי נְאוּף, שְׁהִתְנַבְּרוּ וְהִתְפָּשְׁמוּ בְּעוֹלָם מָאֵד, עַד אֲשֶׁר "מִבְּעֵנוּ בִּיּוֹן מְצוּלָה וְאִין מְעַמְד, פֶּאֱנוּ בְּמַעֲמִין מִיּוֹם וְשִׁבְלֵת שְׁמִפְתָּנוּ". וְכֵּן בְּכַח קִדְשֵׁת מְצוֹת פּוֹרִים שְׁנוּכָה לְקַבֵּל וְלִהְיוֹת שִׁיבְיָנוּ קִדְשֵׁת וְטַהַרֵת הַפָּרָה אֲדָמָה תְּמוּמָה, לְטַהַרְנוּ בְּאַמֶּת מִטְּמֵאֵת מֵת בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְאִזְכָּה עַל־יְדִיָּוָה לְקַבֵּל חַג הַפֶּסַח הַקָּדוֹשׁ, זְמַן חֲרוּתָנוּ, בְּקִדְשָׁה גְדוּלָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וְעִצּוּמָה, וְנוֹכַח בְּרַחֲמֶיךָ לְקַנֵּם כָּל הַמְּצוֹת שֶׁל פֶּסַח בְּקִדְשָׁה גְדוּלָה וּבְשִׂמְחָה וְחֲדוּת רַבָּה. וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִמַּשְׁחָהוּ חֲמִין וּשְׂאוֹר, שְׁלֵא יִמָּצֵא בְּנִבּוּלָנוּ וּבְרִשׁוּתָנוּ מַשְׁחָהוּ דְמַשְׁחָהוּ שְׂאוֹר וְחֲמִין כָּל יְמֵי הַפֶּסַח, כִּי גְלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ רְבוּנוּ דְעֲלָמָא כֻּלָּא, שְׂאֵי אֲפִשֶׁר לְבָשֶׁר וְדָם בְּעִצָּמוֹ לְהִיּוֹת נוֹחֵר מִמַּשְׁחָהוּ חֲמִין, אִם לֹא עַל־יְדֵי יְשׁוּעָתֶךָ וְרַחֲמֶיךָ. רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, גּוֹאֵל חֲזֵק, רַחֲמֵן אֱמֵת, וְשִׁמְרֵנוּ וְהַצִּילָנוּ מִמַּשְׁחָהוּ חֲמִין כָּל יְמֵי הַפֶּסַח הַקָּדוֹשִׁים, וְתַעֲזָרְנוּ וְתִנְפְּנוּ לְצִאת מִעַבְדוּת לְחֲרוּת מִיְּגוֹן לְשִׂמְחָה, מֵאֲבֵל לְיוֹם טוֹב מֵאֲפֵלָה לְאוֹר גְּדוּל. וְנוֹכַח לְסִדֵּר הַסֵּדֵר שֶׁל פֶּסַח בְּהַתְּעוֹרְרוּת גְּדוּל וּבְהַתְּלַחֲבוּת נִפְלָא וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וְעִצּוּמָה, וְנוֹכַח שִׁיבְיָנוּ עָלֵינוּ וְנִאִירוּ בְּנוּ בְּהַאֲרָה נִפְלָאָה כָּל הַמַּחֲיוֹן דְּגְדוּלוֹת וְקַמְנוּת הַמְּאִירִין בְּפֶסַח, בְּאוֹר גְּדוּל וְנִפְלָא וְנִרְאָה:

תכו

(לח:)

מְלֵא רַחֲמִים, עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְקַנֵּם הַמְּצוֹת שֶׁל פּוֹרִים בְּקִדְשָׁה וּבְשִׂמְחָה גְדוּלָה כָּל פֶּדָה, עַד שְׁנוּכָה עַל־יְדִיָּוָה לְהִיּוֹת נוֹחֵרִים בְּאַמֶּת מִמַּשְׁחָהוּ חֲמִין בְּפֶסַח, וְלְקַנֵּם כָּל הַמְּצוֹת הַנּוֹרְאוֹת שֶׁל פֶּסַח בְּקִדְשָׁה גְדוּלָה וּבְשִׂמְחָה נּוֹרְאָה וְעִצּוּמָה. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ, וְנוֹכַח עֲתָה לְפַעַל בְּקִשְׁתָּנוּ בְּרַחֲמִים אֲצִלָּה, עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ עַל פִּי הַתּוֹרָה הַזֹּאת לְשׁוּב וְלִהְיוֹת קֶרֶב אֵלֶיךָ מִתְּרָה בְּאַמֶּת, הוֹשִׁיעֵנוּ מִכַּח קִדְשֵׁת הַנֶּם וְהִשׁוּעָה הַנִּפְלָאָה שֶׁל פּוֹרִים, שְׁנוּכָה לְהַתְּחַפֵּךְ מֵעֲתָה מֵרַע לְטוֹב, וְנוֹכַח לְצִאת מִיְּגוֹן לְשִׂמְחָה וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹר גְּדוּל:

תכו

(לז:)

וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְהַתְּעַנּוֹת תַּעֲנִית אֶסְתֵּר קוֹדֵם פּוֹרִים בְּקִדְשָׁה גְדוּלָה, וְלוֹמַר סְלִיחוֹת כְּבוֹנָה גְדוּלָה, וְלִצְעַק וְלִזְעַק אֵלֶיךָ מָאֵד מָאֵד. וְתִפְתַּח אֶת לְבָבִי שְׂאוּכָה לְהַרְגִּישׁ כְּאֵב עוֹנוֹתֵי בְּלָבִי, וְעִצֵּם צָרַת נַפְשִׁי אֲשֶׁר אִין לְשַׁעַר, עַד שְׂאוּכָה לִזְעַק וְעִקָּה גְדוּלָה וּמְרָה בְּרֵאוּי לִי לִזְעַק לְפִי רְבוּי עוֹנוֹתֵי וּפְשָׁעֵי הַעֲצוּמוֹם, וּפְנָמֵי הַגְּדוּלוֹת וְהַרְבִּים מָאֵד, עַד אֲשֶׁר יִתְעוֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלַי בְּאַמֶּת, וְתִמְחַר לְהוֹשִׁיעֵנִי וּלְנַאֲלָנִי מִמְּנוּ בְּעִצָּמִי, וְתַעֲשֶׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֶּיךָ אֵלֶיךָ וְאֶת מְצוֹתֶיךָ אֲשֶׁמּוֹר בְּאַמֶּת וּבְלֵב שְׁלֵם. אִכְבִּי מִלְּפִי, יוֹצְרֵי

ובוראי ועושי, הורני הדרך איד להתחיל מבחינת קדשת פורים, באשר רמות לנו על-ידי חכמו הקדושים, עורני בדרך גם וישועה נפלאה ונוראה, בדרך חדוש נפלא ונורא, באפן שאזכה מעתה לשוב אליך בתשובה שלמה באמת, ואזכה להתחיל מחדש התחלה שלמה ואמתית בכל לב ונפש בעבודתך באמת, ותורני ותלמדני באמת ממה להתחיל ובאיזה דרך ועצה אזכה לשוב אליך באמת:

תכח

(ל:)

רבנו של עולם, "גדל העצה ורב העלילה", תקנני בעצה טובה מלפניך, והושיעני מתרה למען שמך, באפן שאזכה מעתה לתשובה שלמה באמת כל ימי חיי, ולא אסור מעתה מרצונך ימין ושמאל, ואזכה ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי [תלמוד] תורתך באהבה, ולקיים כל המצוות וכל הדברים שבקדשה, ולעשות כל דבר ודבר כמורו וכמנו, והכל אעשה יפה בעתו בקדשה ובטהרה גדולה, ותחונני בשמחה וחדוה תמיד, ואזכה בכח הצדיקים האמתיים לגרש ולבטל ממני ומכל ישראל קלפת המן עמלק ימח שמו, ולהמשיך עלי קדשת הנס והישועה של פורים:

תכט

(ל:)

ותרחם עלינו בכל דור ודור ובכל שנה ושנה, שנוזכר לשמח מאד מאד בימי הפורים בשמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה. ונוזכר לקיים מצוות קריאת המגלה בקדשה ובטהרה גדולה ובשמחה רבה ועצומה, ונוזכר להתבונן גדל עצם הנס הנפלא והישועה הנוראה והעצומה הזאת, ולפרסומי נפא בפני כל עם ועדה. ונוזכר לקיים מצוות "משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים" ומצוות סעודת פורים בשלמות גדול ובשמחה רבה ועצומה. ונוזכר לקיים מצוות השכרות של פורים באשר צונו חכמינו וזכרונם לברכה, ותעורנו ותשמרנו שלא נזיק לנו השתייה והשכרות של פורים בכל לא פגוף ולא בנפש, ולא נזיק שום אדם ולא שום דבר על-ידי השכרות, רק נוזכר על-ידי השכרות של פורים לבוא לתוך שמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה מאד, לתוך שמחה של פורים, אשר אז מאיר הארה נפלאה ועצומה שהוא הארת מרדכי, אשר אין דגמתה בכל ימות השנה:

תל

(ל:)

ואזכה להיות שמח בכל לב, ולשמח גם אחרים, לשמח כל ישראל עמך בשמחת פורים בחדות רבה ועצומה מאד מאד, נגילה ונשמחה בישועתך בשמחה אמתית באפן שיהיה לך לנחת ולרצון, ותקבל שעשועים גדולים משתינתנו ושמחותינו בפורים הקדוש. ונוזכר גם עתה בכל שנה ושנה להנס הנדול והישועה הנפלאה של פורים, להכניע ולגרש ולעקור ולבטל מאתנו קלפת המן עמלק ונחמתו הגדולה ולמחות שמו וזכרו מן העולם,

לקוטי לפורים-ולתענית אסתר תפלות קה

ולמחר עצמנו מזהמתו בקדשה ובטהרה גדולה, ולהמשיך עלינו קדשת מרדכי ואסתר, ונוכה להמשיך שמחת פורים על כל השנה בלה, לשמח תמיד בך בשמחה וחדוה רבה באמת, ועל-ידי-זה נוכח לקדשת וטהרת הפרה ארמה ולקדשת פסח באמת, ונוכה להיות בשמחה תמיד, ויקים בנו מקרא שכתוב: "כי בו ישמח לפנינו כי בשם קדשו בטהנו. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי":

[קפד]

... ובכל שנה ושנה, שנוכה לשמח מאד מאד בימי הפורים בשמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה. ונוכה לקים מצות קריאת המגלה בקדשה ובטהרה גדולה ובשמחה רבה ועצומה, ונוכה להתבונן גדל עצם הנם הנפלא והישועה הנוראה והעצומה הזאת, ולפרסומי נפא בקני כל עם ועדה. ונוכה לקים מצות משלוח מנות איש לרעהו, ומתנות לאביונים, ומצות סעודת פורים, בשלמות גדולה ובשמחה רבה ועצומה. ונוכה לקים מצות השכרות של פורים. ותעזרנו ותשמרנו, שלא נזיק לנו השתייה והשכרות של פורים כלל, לא בגוף ולא בנפש, ולא נזיק שום אדם ולא שום דבר על-ידי השכרות, רק נוכח על-ידי השכרות של פורים לבוא לתוך שמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה מאד, לתוך שמחה של פורים, אשר אז מאיר הארה נפלאה ועצומה, שהוא הארת הצדיק אשר אין דגמתה בכל השנה. ואנוכה להיות שמח בכל לב ולשמח גם אחרים, לשמח כל ישראל עמו בשמחת פורים, בחדוה רבה ועצומה מאד מאד. נגילה ונשמחה בישועתך בשמחה אמיתית, באפן שיהיה לך לנחת ולרצון, ותקבל שעשועים גדולים משתיתנו ושמחותינו בפורים הקדוש. ונוכה גם עתה בכל שנה ושנה להנם הגדול והישועה הנפלאה של פורים, להכניע ולגרש ולעקר ולבטל מאתנו קלפת המון-עמלק וזהמתו הגדולה ולמחות שמו וזכרו מן העולם, ולמחר עצמנו מזהמתו בקדשה ובטהרה גדולה, ולהמשיך עלינו קדשת מרדכי ואסתר בשמחה ורקודין. ונוכה להמשיך שמחת פורים על כל השנה בלה, לשמח תמיד בך בשמחה וחדוה רבה באמת, ועל-ידי-זה נוכח לקדשת וטהרת הפרה ארמה ולקדשת פסח באמת, ונוכה להיות בשמחה תמיד, ויקים בנו מקרא שכתוב: "כי בו ישמח לפנינו כי בשם קדשו בטהנו". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

[קפה]

רבנו של עולם, אדון הנפלאות, עושה נסים ונפלאות בכל דור ודור, תרב את ריבנו וחדן את דיננו והנוקם את נקמתנו ותמשלם גמול לכל אויבי נפשנו, שתרחם עלינו ברחמי הרבים, ותעזר לנו בישועתך ונפלאותיך הנוראות, שנוכה לקבל ולקיים את

ימי הפורים הקדושים פראוי, שנוזקה לקנים כל המצות הקדושות הנוהגות בפורים בקדשה גדולה, בשמחה ובטוב לבב, בגילה, ברנה, בריצה וחדוה רבה ועצומה מאד. רבנו של עולם, כבר גלית אזנינו, שכל הנסים והנפלאות שעשית עם אבותינו, כלם נעשים ונתגלים ומאירים בכל דור ודור, בכל אדם ובכל זמן, ואנו צריכים להמשיך קדשת פורים וכל הימים טובים והארת הנסים ונפלאות שנעשו אז – בכל שנה ושנה, בכל דור ודור, ובכל אדם ואדם בפרטיות. ובגן פאתי לפניה, עושה נסים ונפלאות בכל דור ודור ובכל יום ובכל עת ובכל שעה, למדני והורני וחיני וזכני שאזכה לשמחת פורים בשלמות באמת, שאזכה לשמח מאד מאד בכל לב ונפש בימי הפורים הקדושים בכל שנה ושנה, בשמחה שאין לה קץ, עד שאזכה על-ידי השמחה והקדשה של פורים להמשיך עלי אור הצדיק, שמטהר מטמאת מת:

רבנו של עולם, מחיה מתים, רחם עלינו וחינינו וקנינו וקדשנו וטהרנו מטמאת מת, שהוא אבי אבות הטמאה, שהם הרהורי נאוף שהתנברו והתפשטו בעולם מאד, עד אשר טבענו ביון מצולה ואין מעמד, באנו כמעמקי מים ושבלת שטפתנו. ופנו בכח קדשת פורים, שנוזקה לקבל ולהמשיך עלינו קדשת וטהרת הפרה אדמה תמימה, שהיא בחינת הארת הצדיק האמת, לטהרנו באמת מטמאת מת. ועורנו והשיענו לקנים המצות של פורים בקדשה ובשמחה גדולה כל-כה, עד שנוזקה על-ידיה לחיות נזהרים באמת ממשוהו חמץ בפסח, ולקנים כל המצות הנוראות של פסח בקדשה גדולה ובשמחה נוראה ועצומה. ואזכה, בכח הצדיק האמת, לגרש ולבטל ממני ומכל ישראל קלפת המן-עמלק, ימח שמו, ולהמשיך קדשת הנם וישועה של פורים, ותרחם עלינו בכל דור ודור:

תנו (ב)
 ותרחם עלינו ברחמיך הרבים ובחסידיך הגדולים ותושיענו, שנוזקה לקבל את כל השלשה רגלים הקדושים, שהם פסח שבועות סבות, בקדשה גדולה ובחדוה רבה ועצומה מאד. ונוזקה לכבד את כל הרגלים והימים טובים בכל מיני כבוד ועז ופאר, במאכל ומשתה ובסוד נקיה, ובשכיתה מן המלאכה, ובלב טוב ובשמחה גדולה, ובתפלה

בכונה עצומה והתעוררות נפלא, פראוי לאיש ישראל להתפלל ולהתנהג ביום טוב קדש. ותזכנו ותעזרנו לעשות מצוות הרבה בכל השנה, בקדשה גדולה ובשמחה רבה, ונזכה שיתקבץ שמחת כל המצוות של כל השנה לתוך חלב הקדוש, שהם השלוש רגלים, ועל-ידיה נזכה לשמחת יום טוב באמת ברצונך הטוב, כמו שכתוב: "ושמחת בחנוך". ונזכה לשמח מאד מאד בחדוה רבה ועצומה בכל השלוש רגלים, "נגילה ונשמחה בך", אשר בחרת בנו מכל העמים ורוממתנו מכל הלשונות, עד שנוזכה לעלות לראות ולראות באור פני יהוה. ותעזרנו לקיים כל המצוות הנוהגות בכל רגל ורגל, ובפרט הארבע מצוות הנוהגות בכל רגל אשר על ידם מעלין את השכינה שהיא בחינת ד' [ארבע] לאור הפנים, שהם: בפסח ארבע כוסות, בשבועות קבלת התורה שהוא סדר המשנה שהוא ארבע פעמים ביד כל אחד, בסבות ארבע מינים שבלולב. אנא יהוה, רחם עלינו וזכנו לקיים באמת ובשלמות כל המצוות הנוראות האלה במועדם ובזמנם בכל רגל ורגל, עם כל שאר המצוות הקדושות והנוראות שבכל רגל ורגל, ונזכה לקיים בתכלית השלמות בשמחה ובחדוה רבה ועצומה וביראה ובאהבה, באפן שנוזכה להעלות את המלכות דקדשה אל אור הפנים המאיר בשלוש רגלים. ותזכנו לשוב בתשובה שלמה לפניך מתוך שמחה, בכל הימים טובים. ותחנני ברחמיך הרבים לעשות תשובה שלמה אפלו על העוונות שאינם ידועים לי:

תנח (ב)

רבנו של עולם, אתה ידעת כמה אני רחוק מקדשת ושמחת יום-טוב הקדוש, חוס וחמל עלי ברחמיך הרבים, וזכני בחסדיך העצומים, שאזכה לקבל הימים טובים בקדשה גדולה ובשמחה רבה, עד שאזכה על-ידי קדשת ושמחת יום טוב להעלות את המלכות דקדשה מבין הארבע מלכיות, ולהעלותה לאור פני יהוה ויקים מקרא שכתוב: "צדק לפניו יחלה וישם לדרך פעמיו" ונאמר: "אך צדיקים יודו לשמך ישבו ושרים את פניך". ותזכני להמשיך עלי קדשת ושמחת יום-טוב תמיד בכל השנה בלח, ואזכה לשמחה דקדשה תמיד, עד שאזכה להשגת אלהותך וידיעת רוממותך ותשוקת אמונתך באמת ובלב שלם, בשמחה ובטוב לבב בקדשה ובטהרה גדולה:

תתקצב (ג)

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שאזכה ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, לקבל את כל הימים טובים בקדשה ובטהרה גדולה, בשמחה ובחדוה רבה ובחרתת חלב, בתכלית השלמות, ברצונך הטוב באמת. ואזכה להקביל פני רבי ברנל, אפלו בשאני רחוק ממנו, שאזכה לקבל פני הצדיקים האמתיים ולהפירם ולאוחכם,

וּלְהַמְשִׁיךְ עָלַי קִנְיָתְךָ עַל-יְדֵי קַבְלַת יוֹם טוֹב קִדְשׁ הַנִּמְשָׁךְ מֵחֶם, וְעַל-יְדֵי-זוּחַ אֲזוּכָה לַמ"ט
 שְׁעָרֵי בֵּינָה הַמִּתְגַּלִּים וּמְאִירִים בְּיוֹם טוֹב קִדְשׁ. וְתַפְתַּח לִי אוֹר הַשֶּׁכֶל דְּקִדְשָׁה, וְאֲזוּכָה
 לְהַתְּבוֹנְנוֹת גְּדוּל וְנִפְלְאוֹ בְּתוֹרָתְךָ וְעִבּוֹדְתְךָ בְּאַמֶּת וְעַל-יְדֵי-זוּחַ יִתְבַּהֵל מִמֶּנִּי כָּל הַשְּׂמוֹתִים
 שֶׁל כָּל מִינֵי גְדֻלוֹת וְנִסּוֹת וְרַמּוֹת רוּחָא, וְאֲזוּכָה לְתַכְלִית הָעֲנֻנָה בְּשִׁלְמוֹת בְּרַצוֹנְךָ הַטוֹב.
 וְתַמְשִׁיךְ עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל תָּמִיד קִדְשַׁת מִשְׁחָ רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שְׁזוּכָה לַמ"ט שְׁעָרֵי
 בֵּינָה, וְעַל-יְדֵי-זוּחַ זְכָה לְעֲנֻנָה בְּאַמֶּת כְּמוֹ שִׁפְתוֹב: "וְהָאִישׁ מִשְׁחָ עָנּוּ מְאֹד מִכָּל הָאָדָם
 אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה". רַחֵם עָלֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים, שְׁזוּכָה בְּכַח קַבְלַת הַיָּמִים טוֹבִים "מוֹעֲדֵי
 יְהוָה מִקְרָאֵי קִדְשׁ", לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשַׁת מִשְׁחָ רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וְקִדְשַׁת כָּל הַצְּדִיקִים
 הָאֱמֵתִיִּים, וְיִמְשְׁכוּ עָלֵינוּ עַל-יְדֵם כָּל הַמַּחֲזִין וְהַשֹּׁכֵלִיּוֹת הַקְּדוּשִׁים הָאֱמֵתִיִּים הַנִּמְשָׁכִין בְּיוֹם
 טוֹב, וְעַל-יְדֵי-זוּחַ נִזְכָּה לְבַהֵל וּלְהַסִּיר מֵאֵתָנוּ כָּל מִינֵי גְדֻלוֹת וְנִסּוֹת וּפְגִיזוֹת, עַד שְׁזוּכָה
 לְעֲנֻנָה אֱמֵתִייתָ, לְעֲנֻנָה שֶׁל מִשְׁחָ רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם:

תהרצב

(קכב)

חֹסֶה עַל שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל רָע, וּמִכָּל הַגְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת שֶׁבְּעוֹלָם.
 וְתַסְלֵק וְתַסִּיר וְתַבְּהֵל כָּל הַמְשַׁפְּטִים וְהַדִּינִים מִיִּשְׂרָאֵל, עַד שְׁזוּכָה עַל-יְדֵי כְּבוֹל
 הַדִּינִים לְשִׁמְחָה גְּדוּלָה, שִׁתְּגַדִּיל הַשְּׂמִחָה עַד שִׁתְּגַיֵּעַ לְתוֹךְ תְּרַגְלוֹ, שְׁזוּכָה לְרַקֵּד תְּרַבָּה
 מִתוֹךְ שְׂמִחָה, "נִגְיֵלָה וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ", בְּשִׁמְחָה וְגִילָה רַנָּה דִּיצָה וְחֲדוּה. וּבִפְרָט בִּימֵי
 שְׂמִחָה וְיוֹם-טוֹב יְמֵי חַג (פְּלוּנֵי) הַקְּדוּשִׁים הַכְּבִּיִּם לְקִרְאָתָנוּ לְשְׁלוֹם, רַחֵם עָלֵינוּ וְחַוְכֵנוּ
 לְשִׁמְחָה כְּהֶם כָּבֵל עוֹ, כִּי הֵם זְמַן שְׂמִחָתָנוּ. רַב לְהוֹשִׁיעַ, רַחֵם עָלֵינוּ וְהַשְׂמִיעֵנוּ בְּשׂוֹרוֹת
 טוֹבוֹת אֱמֵתִיּוֹת מְהֵרָה, שֶׁנִּתְבַּהֲלוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת הַקִּשּׁוֹת, לְמַעַן נִזְכָּה לְשִׁמְחָה בְּשִׁמְחַת חַחַג
 הַקְּדוּשׁ הַכָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, וְלֹא יִתְעַרְבֵב שְׂמִחָתָנוּ חֶסֶד-וְשְׁלוֹם. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמִיךְ
 וְשִׁמְחָנוּ בְּחַג הַקְּדוּשׁ הַזֶּה הַכָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה בְּשִׁמְחָה גְּדוּלָה בְּשִׁמְחָה אֱמֵתִייתָ, בְּשִׁמְךָ
 הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ, וַיִּקְרָא מִקְרָא שִׁפְתוֹב: "בְּשִׁמְךָ יִגִּילוּ כָּל הַיּוֹם, וּבְצִדְקָתְךָ
 יִרְוּמוּ", עַד שְׁזוּכָה לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׂמִחָה מִחַחַג הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה עַל כָּל הַשְּׂנָה כְּלָה:

תתשמא

(קכג)

"תְּמַךְ אֲשׁוּרֵי כְּמַעְגְלוֹתֶיךָ כָּל גְּמוּטוֹ פְּעָמַי". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׂמַרְנֵי וְהַצִּילֵנוּ שְׁלֵא אִפְגַּם
 לְעוֹלָם בְּשִׁמְחַת יוֹם טוֹב קִדְשׁ. זַבְנֵי לְשִׁמְחָה בְּשִׁמְחָה וְחֲדוּה גְּדוּלָה כָּבֵל רַגְלֵי וְרַגְלֵי,
 מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קִדְשׁ, וְאֲזוּכָה לְקַיֵּם מִצְוֹת "וְשִׁמְחַת בְּחֻדָּ" בְּשִׁלְמוֹת כָּבֵל פְּרָמִיָּה
 וְדְקוּדוּקָיָה וְתַרְנִ"ג מִצְוֹת הַתְּלוּוִיִּים בְּהַ. שְׂמַרְהָ נִפְשֵׁי וְהַצִּילֵנוּ מִבּוּזֵי הַמוֹעֲדוֹת. רַחֵם עָלַי
 וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְשְׂמַרְנֵי וְהַצִּילֵנוּ שְׁלֵא אֶתְהוּ חֶסֶד-וְשְׁלוֹם כְּבִלָּל הַמְּבֹרָה אֶת הַמוֹעֲדוֹת שְׂאִין
 לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַכָּא וְנִחְשֵׁב כְּאִלּוֹ עוֹבֵד עִבּוֹדָה זָרָה. הַצִּילֵנוּ מִבּוּשׁוֹת וְחַרְפוֹת הַכְּבִיִּים עַל

פנים בווי המועדות חס־ושלום, ותהיה עמי תמיד ותשמרני ותצילני לכל תמעד אשורי, ואל תתן למוט רגלי, שלא אמעד ולא אחליק את עצמי ולא אפל לעולם לא בנשמיות ולא ברוחניות, ולא ישמחו בני אדם בתקלתי חס־ושלום, ולא ישחקו ממני. הקם על סלע רגלי בוגן אשרי. חזקני ואמצי בדרךך הנפלאים, באפן שאזכה תמיד לשמחת הרגלים והמועדים בשלמות. "האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך", שאזכה בכל רגל ורגל לשמח ולגיל בכל פחי ולחרגיש שמחת יום טוב בלבי:

(:א)

ה

ובכן תזכנו ברחמיך הרבים שנוזכה לשמר את היראה שבלב, ותזכנו לקבל את השלש רגלים שהם פסח שבועות סבות בשמחה וחדוה גדולה רבה ועצומה, וביראה ובאהבה ובקדושה ובטהרה גדולה בתכלית השלמות פרצונך הטוב, ואזכה לכבודם בכל מיני כבוד וענג, באכילה ושתיה ומעדרים טובים ובמלבושי כבוד, ובתפלה בכונה ושמחה גדולה ובהתעוררות גדולה. ונוזכה להמשיך עלינו דעת גדול וחדש בכל רגל ורגל מהשלש רגלים. ונוזכה לתקן ולחדש כל השלשה מחין שבשלשה חללי הגלגלת, שהם חכמה ובינה ודעת, על־ידי השלש רגלים, עד שנוזכה על־ידיהן לשפר ולכבול כל השלש תאוות רעות, שהם תאוות מזון ותאוות משגל ותאוות אכילה, אשר הם היו בעוכרינו ועל ידם אבדנו מה שאבדנו ובאנו למה שבאנו. אנא יהוה, אנא יהוה, חוס וחמל עלינו, חוס וחמל על נפשנו, חמל על עוללינו ומשנו, חמל עלינו ועל כל התלויים בנו, חמל על בבורך:

(:א)

ז

ותזכנו לקבל חג הפסח בקדושה גדולה, זמן חרותנו, ועל־ידיהן נוזכה להמשיך מח ודעת לשפר תאוות מזון. ובזכות קדשת חג השבועות תזכנו להמשיך מח ודעת לשפר תאוות המשגל, ובזכות קדשת חג הסוכות, חג האסוף, תזכנו להמשיך מח ודעת לשפר תאוות אכילה:

(:א)

ח

אנא יהוה, חוס וחמל עלינו ומלא משאלותינו למוזכה ברחמים, כי אתה ברחמיך הרבים גלית לנו אלו העצות טובות קדושות איד להנצל מכל רע, והודעת לנו עצה מוזכה וישרה לשפר כל השלש תאוות העקריות על־ידי קבלת השלש רגלים בקדושה בראוי. אבל אתה ידעת את רע לבנו וקשיות ערפנו ובלבול ועבירת דעתנו וגדל חלישותנו, עד אשר גם העצה בעצמה קשה עלינו לקום, כי אין אתנו יודע עד מה, שום דרך ותחבולה איד ובאיזה אפן נוזכה לקבל השלש רגלים בראוי, באשר נגלה לפניך אדון כל

במה אנו רחוקים מקדשת השלוש רגלים, כי פגמנו בכל תורתך הקדושה ובפרט בקדשת
ושמחת שבת ויום טוב, וגם בהשלוש רגלים בעצמן פגמנו פגמים הרבה מאד:

(א):

אנא יהוה, הודיענו נא את דרכיך, ונדע איה נמצא חן בעיניך ואיה נזכה לפעל פקשתנו
אצלך, באפן שנוזכה להתקרב אליך באמת, ונוזכה לקיים כל העצות טובות האמתיות
אשר נלית לנו על ידי צדיקך האמתים, עד שנוזכה לשוב אליך באמת וכלב שלם. חוס
וחמל עלינו, יחמו ויכמרו נא מעיד ורחמיך עלינו. מלך רחמן רחם עלינו, טוב ומטיב
הדרש לנו, שזכה עלינו בהמון רחמיך בגלל אבות שעשו רצונך. זכנו וזכנו ברחמיך
הרבים, שנוזכה כלנו לקבל כל השלוש רגלים בשמחה ובחדנה רבה ועצומה עד אין סוף,
ותזכנו לשמחת יום טוב באמת ברצונך הטוב:

(א):

חוס ורחמל עלינו, כי אין אנו יודעים שום דרך איה לזכות לשמחת יום טוב, כי אם
בכחך הגדול לבר. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך, שבענו משובך ושמחנו
בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת, והנחילנו יהוה אלהינו בשמחה ובששון מוערי
קדשך, עד שנוזכה בזכות וכח קדשת השלוש רגלים לשבר ולכמל כל השלוש תאוות
רעות, שהם תאוות ממון ותאוות נאוף ותאוות אכילה, ונוזכה להיות קדושים וטהורים
באמת ותוציאנו מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול, ונוזכה להמשיך הדעת הקדושה לתוך
הלב לתקן ולרפד ולטהר הלב מכל השלוש תאוות האלו, ויקים פנו מקרא שפתוב: "וידעת
היום והשבות אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין
עוד":

(ד):

ותזכנו לשמע קול הקריאה של הימים טובים הקדושים, אשר הם קוראים ומגלים את
הרצון, כי ברחמיך הרבים עשית עמנו נסים ונפלאות גדולות ונוראות, פלאי
פלאות, בכל השלוש רגלים, "מוערי יהוה מקראי קדש", כי 'בחג הפסח' הקדוש הוצאת
אותנו ממצרים פאות נוראות, "במסות פאות וקמופתים ובמלחמה ובניד חוקה ובזרוע
נמויה", בכל אשר עשית לנו יהוה אלהינו במצרים לעינינו, ובחג השבועות' הקדוש נתת
לנו את תורתך הקדושה פאות נוראות גדולות ונוראות, בקולות ובקרים עלינו נגלית ובקול
שופר עלינו הופעת ופנים בפנים דבר יהוה עמנו, ודברך שמענו מתוך האש, אשר לא
נשמע ולא נראה פואת בכל הארץ ובכל הגוים אשר על פני האדמה, 'וחג הסוכות'
הקדוש הוא זכר להקף ענני כבוד, אשר הקפת אותנו במדבר סיני ארבעים שנה בשבעת

ענני כבוד, ובְעָמוֹד עֲנֵן הַלִּבָּת לְפָנֵינוּ יוֹמָם וּבְעָמוֹד אֵשׁ לַיְלָה. "מָה רָבוּ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה. רַבּוֹת עֲשִׂיתָ אֹתָהּ יְהוָה אֱלֹהֵי, נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחְשְׁבוֹתֶיךָ אֵלֵינוּ, אֵין עֲרוֹךְ אֵלֶיךָ אֲנִידָה וְאֲדַבְּרָה עֲצָמוּ מִסִּפְרֵךְ":

(ד:)

עו

וּפָנֵנו בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים לְקַבֵּל אֶת כָּל הַשְּׁלֹשׁ רִגְלִים בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָה וּבְקִדְשָׁה וּבְמִתְהַרְהֵה. וְנוֹכַח בְּכָל הַשְּׁלֹשׁ רִגְלִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים "מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קִדְשׁ", לְשִׁמְעַ בְּכָל יוֹם טוֹב וַיּוֹם טוֹב אֶת קוֹל הַקְּרִיאָה הַגְּדוּלָה שֶׁל הַיּוֹם טוֹב קִדְשׁ, שְׂמִיכְרִיו וְקוֹרָא וּמְגִלָּה אֶת תְּרַצוֹן, שְׂאִין שׁוֹם חַיִּיב הַמִּבְעֵי בְּלָל, רַק הַכֹּל מִתְנַחֵג בְּרַצוֹנְךָ הַקְּדוּשׁ לְבַד, וּבְרַצוֹנְךָ גְּלִיתָ [הַגְּלִיתָ] אוֹתָנוּ בֵּין הַעַפּוֹ"ם לְמוֹצְתָנוּ בְּדֵי "לְכַלֵּה הַפֶּשַׁע וּלְהַתֵּם חַטָּאת", וְאֹתָהּ עֲתִיד לְהוֹצִיאֵנוּ מִבִּיגִיתָן מִחֶרֶת, וְתִנְקֵם דָּם עֲבָרֶיךָ הַשְּׁפוּדָה, וְעַל־יְדִידוֹת נּוֹכַח לְשִׁמְחַת יוֹם טוֹב בְּאֶמֶת בְּמוֹ שְׂפָתָנוּב: "וְשִׂמְחַת בְּחֻנְךָ", וְנוֹכַח לְשִׁמְחַת מְאֹד מְאֹד בְּכָל הַיָּמִים טוֹבִים בְּשִׂמְחָה שְׂאִין לָהּ קִין וְסוֹת, נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתָךָ, וַיְקַיֵּם מִקְרָא שְׂפָתָנוּב: "וְשִׂמְחַת צְדִיק בִּי חוֹת נִקָּם שְׁעָמוֹ וְרַחֲמֵיךָ בְּדָם תְּרַשַׁע. וַיֹּאמֶר אָדָם, אֵד פְּרִי לְצְדִיקָה, אֵד וַיֵּשׁ אֱלֹהִים שׁוֹפְטִים בְּאֶרֶץ":

(ד:)

פח

וּבְרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים, תִּמְשִׁיךְ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכְאוּבֵינוּ וּלְכָל מַבּוֹתֵינוּ, וְתִרְפָּא כָּל מַבּוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל תַּקּוּנֵי רַפּוּאוֹתֵיהֶם בְּנִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחֵהֶנּוּת. וּבּוֹבוֹת וּכְחַ הַצְּדִיקָה תִּרְחַם עַל כָּל חוּלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ עֲלֵיהֶם מַבּוֹתֶיךָ בְּעוֹנוֹתֵינוּ תְּרַבִּים, וְתַעֲזֹר לָהֶם שְׁיִחִיו נִפְתָּחוּן פִּי כָּל הַמַּבּוֹת, וְתִמְשִׁיךְ וְתוֹצִיא כָּל הַקְּלָקְלִים וְכָל הַלַּחֲזוֹת רַעוֹת וְכָל הַדְּמִים הַעֲכוּרִים וְהַמְקַלְקְלִים מִתּוֹךְ כָּל מַבּוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בּוֹבוֹת הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים הַיְקַיֵּם שְׂבַקְרָשָׁה אֲשֶׁר קָנוּ חֶכְמָה הָאֱמִתִּיּוֹת, וּבּוֹבוֹת קִדְשַׁת הַשְּׁלֹשׁ רִגְלִים "מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קִדְשׁ", שְׂחַם קוֹרְאִין וּמְגִלִּין אֶת תְּרַצוֹן, עַל־יְדֵי זֶה נּוֹכַח לְמַחַר וּלְכַבֵּם וּלְהַרִּית אֶת כָּל הַדְּמִים, עַד שְׁיִחִיו כָּל הַדְּמִים וּכְבִּים וְצַחִים וּמְהוֹרִים, לְמַעַן יוֹכְלוּ כָּל הַדְּמִים שְׂבַבְכָּל רַמ"ח אַבְרִינוּ וְשִׁם"ח גִּידֵינוּ לְסַבֵּב סְבוּכָם וְחַלּוּכָם בְּסִדְרַת בְּמַחִירוֹת גְּדוּל, בְּרַאוּי לָהֶם בְּאֶמֶת, וְתִמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ חֶסֶד גְּדוּל מֵאֲתָךָ, וְעַל־יְדִידוֹת נּוֹכַח שְׂיִסְגֹר פִּי כָּל הַמַּבּוֹת וְכָל נִגְעֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּאֶפְסָן שְׂנוּכָה בְּלָנוּ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשְּׂמִים לְכָל מַבּוֹתֵינוּ, בִּי אֵין אָנוּ סוּמְכִים עַל שׁוֹם רַפּוּאָה וְסַבָּה בְּדַרְךְ הַמִּבְעַ בְּלָל, בִּי אִם עֲלִיךָ לְבַד אָנוּ נִשְׁעָנִים, וְלְרַפּוּאוֹתֶיךָ אָנוּ מְקוּיִם וּמְנַחֲלִים, בִּי אֹתָהּ "רוּפָא לְשִׁבּוּרֵי יָלֵב וּמַחְבֵּשׁ לְעַצְבוֹתֵם". רַפָּא נָא אֶת כָּל מַבּוֹתֵינוּ בְּכָל הַפְּחִינּוֹת בְּנִשְׂמִיּוֹת וְרוּחֵהֶנּוּת, בִּי אֵל מְלֹךְ רוּפָא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אֹתָהּ:

קמז

(:1)

ותרחם עלינו ועל כל עמך ישראל, ותשמרנו ותצילנו מכל מיני חלאים ומכאובים ומכל מיני חלשות, ותחמל על כל חולי עמך ישראל אשר כבר נפלו למשכב, שתשלח להם מהרה ועז מוזה, ועל-ידי-זה יצאו מהם כל הארסוים רעים של הדמים העכורים, ועל-ידי-זה תרפאם רפואה שלמה ברחמיך, ותשלח עליהם ועלינו שמחה גדולה באמת, ונוזה שיהיה נמשך עלינו תמיד השמחה של יום טוב על-ידי ועז מוזה דקדשה, שנוזה להכניס כל פחותינו בשעת עשיית כל מצוה ומצוה וכל דבר שהוא רצונך, עד שנוזה להזיע ועז מוזה, ועל-ידי-זה נוזה תמיד לשמחה של יום טוב, לגיל ולשמח בך תמיד בכל יום ויום, על אשר זכיתנו ברחמיך הרבים, ובחרת בנו מכל העמים ורוממתנו מכל חלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבנתנו מלבנו לעבודתך ושמך הגדול ותקדוש עלינו
קראת:

קמט

(:1)

על בן פאתי לפניך מלא רחמים שתחום ותחמל ותרחם עלינו בכל עת, ותעזרנו לשמח את נפשנו בכל מיני עצות ודרכים, באפן שנוזה להרחיק העצבות מאתנו בכל עת ולהיות בשמחה תמיד, עד שנוזה שיהיה נמשך עלינו בכל יום ויום השמחה של יום טוב קדש, ונוזה להתבונן ולהאמין במעשי יהוה ונפלאותיו, אשר הוא עושה עמנו בכל יום נפלאות ונסים גדולים ונוראים לחזקנו ולאחזנו (ולאמצנו) לכל גמוט לעולם חס ושלום, באשר כבר גלית דעתנו לראות מעט מרחוק חסדיך ונפלאותיך ומיכותיך שאתה עושה עמנו בכל יום ובכל עת ובכל שעה, כמו שכתוב: "מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו, זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו. שמח נפש עבדך, כי אלוך אדני נפשי אשא". חזקני ואמצני ועזרני והושיעני בדרך חסדיך ונפלאותיך הנוראות, שאוזה להיות בשמחה תמיד באמת, אמן בן יהי רצון:

קכט

(ה:)

ובכן תעזרנו ותזכרנו לקדשת ראש השנה ויום הכפורים וסבות ושמיני עצרת, שנוזפה לקבל הימים הנוראים הקדושים והטהורים האלו בקדשה נוראה, בקדשה גדולה מאד, בשמחה ובחדרה רבה ועצומה מאד מאד. ותעזרנו לקיים כל המצוות הקדושות הנוהגות בימים הנוראים הקדושים הללו, בשמחה גדולה וביראה ובאהבה ובלב טוב ובכונה עצומה ובשלמות גדול, עם כל פרייהם ודקדוקיהם ובנותייהם ותרי"ג מצוות התלויות בהם, באפן שנוזפה לתקן כל התקונים הקדושים שצריך ליתקן בימים הקדושים הללו:

תקלד

(נד:)

עשה למען שמך וקדש את שמך, והנה עמנו ועזרנו שנוזפה מחרת לשוב אליך באמת ולב שלם, ובכרם בימים הנוראים הקדושים והמאיימים מאד מאד שהם ימי אלול וראש השנה, ועשרת ימי תשובה ויום הכפורים, שהם ארבעים ימי רצון, שבהם נתראית למשה רבנו עליו השלום ונתת לו את הלוחות [שניות] האחרונים, עד שפיוס האחרון נתראית לו בשלמות ואמרת לו בשמחה 'סלחתי בך בך', ונקבע ליום מחילה וסליחה לדורות, הוא יום הכפורים הקדוש והנורא והנשגב, יום אחד בשנה, והכל עשית למען שמך הגדול והקדוש שנקרא עלינו. רחם עלינו ועזרנו והושיענו שנוזפה לקבל הימים הקדושים הנוראים הללו בקדשה ובטהרה גדולה, ונוזפה לשוב בהם בתשובה שלמה באמת, ולקבל עלינו באמת ובלב שלם לילך בדרךך ולקיים מצוותיך ולעסוק בתורתך באמת כל ימי חיינו, ולהתפלל בכונה שלמה, ונשפך לבנו כמים נכח פני יהוה, פלגי מים תרד עינינו על חטאתינו ועוונותינו ופשעינו ועל רבוי צרותינו, עד אשר נוזפה לראות ולפייס אותך שתמחל ותסלח ותכפר לנו את כל חטאתינו ועוונותינו ופשעינו שחטאנו ופשענו ושפשענו לפניך, ותעקר ותשבר ותכטל כל הגזרות שאינם טובות מעלינו, הן אותם שכבר נגזרו הן אותם שרוצים לגזר חסד ושלום, עד שנוזפה שיתגדל ויתקדש שמך הגדול על ידינו תמיד. וכשם שענית למשה רבנו ואמרת לו ביום הכפורים בשמחה 'סלחתי', כן תתראה ותתפייס לעמך ישראל ביום הכפורים ותענה ותאמר להם 'סלחתי'

בשמחה וחדנה רבה, ויגדל שמך עד עולם, עד שנוכה במחרת יום הכפורים שיהיה ראוי לקרותו "שם יהוה" באמת לאמתו, על-ידי שיגדל בו שם יהוה לנצח על-ידי המחילה והסליחה של יום הכפורים, ועל-ידי כפול כל הגזרות וכל הצרות מעלינו, שאז דיקא שמך הגדול בשלמות, באשר הודעת לנו על-ידי חכמך הקדושים [וזכרונם לברכה] וכותם יגן עלינו:

תקלה

(נד:)

ונזכה על-ידיה לקבל ימי חג הסוכות ושמני עצרת ושמחת תורה בשמחה וחדנה גדולה, בקדשה ובטהרה ביראה ואהבה, ולקיים כל המצוות הנוראות הנזכרות בימים האלו בשלמות גדול ובשמחה עצומה בשמך הגדול והקדוש. "אשמחה ואעלצה בך אומרה שמך עליון. יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא". רחם עלינו אבינו מלכנו למען שמך לבר, בטל מעלינו כל גזרות קשות ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך, והצילנו מכל מיני ענשים בגוף ונפש וממון בעולם הזה ובעולם הבא, ותן לנו חיים טובים וארוכים, בני חיי ומזוני ועשר וכבוד וכל טוב לנצח בזה ובבא, והכל למען שמך, כי בשם קדשך לבר בטחנו, נגילה ונשמחה בישועתך. "אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני. עזרני אלהי ישענו על דבר כבוד שמך, והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך. הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך". ויקים בנו מקרא שפתוב: "ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתו", ונאמר: "ואתה אלהים אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני", ונאמר: "כל גוים סבבוני, בשם יהוה כי אמילם, סבבני גם סבבוני, בשם יהוה כי אמילם. סבבני כדבורים דעכו פאש קוצים בשם יהוה כי אמילם", ונאמר: "ולא נסוג ממך תחנינו ובשמך נקרא", ונאמר: "עזרנו בשם יהוה עושה שמים וארץ", ונאמר: "וידעו כי אתה שמך יהוה לברך, עליון על כל הארץ", ונאמר: "יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם. הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך, כי יבתירו צדיקים כי תגמל עלי. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לברך, וברוך שם כבודו לעולם, וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן":

תקמו

(נו:)

רבנו של עולם, בעל הרחמים, מלך מתרצה בדמעות, אתה יודע עצם הרחמנות שעלי, וכמה וכמה אני צריך לכבות לפניך על גדל רחוקי ממך בלי שעור, באשר אתה ידעת. רחם עלי ופתח לבי שאזכה לתרגיש כאבי באמת, עד שאכבה לפניך הרבה בכל יום ויום, ובפרט בימים הנוראים שהם ימי אלול וראש השנה ועשרת ימי תשובה ויום הכפורים והושענא רבה שהם ימי רצון ימי תשובה, ימים קדושים ונוראים מאד, עזרני

והושיעני ברחמיך הרבים לכבודת בָּהֶם הִרְבֵּה בְּלֵב שָׁלֵם בְּאַמֶּת. "פְּלִגֵּי מַיִם תִּרְדַּע עֵינַי עַל
 לֹא שָׁמְרוּ תוֹרַתְךָ". וְאַזְכֶּה לְהַשְׁלִיךְ מֵאֵתִי כָּל הַחֲכָמוֹת וְכָל הַמַּחֲשָׁבוֹת הַמְכַלְכְּלִים
 וּמְמַרְיָדִים וּמוֹנְעִים מִתְמִימוֹת [מִנְקֻדַת הָאֱמֶת] בְּכָל עֵת, בְּלֵם אֲזַכֶּה לְשִׁבְרִי וּלְכַמְלֵל
 וּלְהַשְׁלִיכֶם מֵאֵתִי לְגַמְרִי, וְאַזְכֶּה לְהַתְפַּלֵּל וְלַעֲסוֹק בְּעִבּוֹדְתְךָ בְּפִשְׁיטוֹת וּבִתְמִימוֹת בְּאַמֶּת.
 מֵלֹא רַחֲמִים, וּכְנִי בְּכָל־יִשְׂרָאֵל שֶׁאֵהִיָּה בְּכָל הַיָּמִים הַנּוֹרָאִים בְּבַחֲיִנַת "נֶעַר בּוֹכָה", וְאַתָּה
 תַּחְמַל עָלַי בְּחַמְלָה גְדוֹלָה וּבְרַחֲמִים רַבִּים, בְּאִפְּנֵי שֶׁאֲזַכֶּה מַעֲתָה עַל כָּל פְּנִים לְהַשְׁלִיךְ
 כָּל חֲרָע וְכָל הַכְּלָפוֹלִים מֵאֵתִי, וְאַעֲזֹב דְרָבִי חֲרָע וּמַחֲשָׁבוֹתַי הַמְּגַנְנוֹת וְהַמְכַלְכְּלוֹת:

תקמו

(נ:)

רַחֵם עָלַי לְמַעַן שָׁמְךָ מֵלֹא רַחֲמִים, וְתֵן לִי יָמִים נּוֹרָאִים טוֹבִים קְדוֹשִׁים וּמְהוֹרִים בְּאַמֶּת.
 וּכְנִי לְהַתְקַדֵּשׁ מַעֲתָה, בְּפִרְט בְּאֵלוֹ הַיָּמִים הַנּוֹרָאִים הַקְּדוֹשִׁים הַנִּשְׁגָּבִים מְאֹד. וּכְנִי
 לְשִׁפּוֹךְ אֶת לְבִי בְּיָמֵי "נִכְח פְּנֵי [פְּנִיךָ] יְהוָה" תְּמִיד, בְּפִרְט בְּרַבּוּי הַסְּלִיחוֹת וְהַתְּפִלוֹת
 שֶׁמְרַבִּים בְּאֵלוֹ הַיָּמִים הַנּוֹרָאִים הַמְרַעֲיָדִים וּמְרַעֲשִׁים מְאֹד. מִי לֹא יִירָא מִי לֹא יִפְחַד
 בְּיָמֵים כְּאֵלוֹ הַמְּלָאִים שֶׁחַד וְאִימָה וְיִרְאָה, חֵיל וְרַעְדָה וְחִלְחָלָה מִפְּנִיךָ. מִי לֹא נִפְקַד בְּיָמֵים
 הָהֵם כִּי הֵם נּוֹרָאִים וְאִימָים מְאֹד מְאֹד, וּמְלָאכִים בָּהֶם יַחְפוּזֵן וְחֵיל וְרַעְדָה יֶאֱחֹזֵן, וְיֵאמְרוּ
 תִּנְהַ יוֹם הַדִּין:

תקמח

(נ:)

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אִים וְנּוֹרָא, תֵּן לִי דְבוּרִים חֲדָשִׁים עִתָּה, תֵּן לִי דְבוּרִים
 עִתָּה לְרִצּוֹתְךָ בָּהֶם מִמְּקוֹם שֶׁאֲנִי שָׂם עִתָּה עִתָּה, שֶׁאֲזַכֶּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת
 מַעֲתָה. עוֹרְנֵי מֵלֹא רַחֲמִים, הוֹשִׁיעֵנִי הוֹשִׁיעֵנִי מֵלֹא יְשׁוּעוֹת, מְשַׁכְּנֵי לְתוֹךְ תְּמִימוֹת
 וּפִשְׁיטוֹת בְּאַמֶּת, וְלֹא אֲחַשֵׁב שׁוּם מַחֲשָׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְלֹא שׁוּם מַחֲשָׁבוֹת יְתֵרוֹת (שְׁקוּרִין
 אִיבֵר טְרַאכְטִין), רַק אֲעַשֶׂה עֲצָמִי כְּאִנִּי יוֹדֵעַ, כִּי בְּאַמֶּת [אִין אֲנִי יוֹדֵעַ] אִינִי יוֹדֵעַ לִי
 כָּל־מַה נַּעֲשֶׂה עִמִּי, מִכָּל שֶׁבֵּן מַה שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּעוֹלָם, כִּי מְאֹד עֲמָקוֹ מַחֲשָׁבוֹתֶיךָ. רַחֵם עָלַי
 מֵלֹא רַחֲמִים, וּכְנִי לְהַתְנַהֵג בְּתְמִימוֹת בְּאַמֶּת בְּכָל עֵת, בְּאִפְּנֵי שֶׁאֲשׁוּב עַל־יְדִידְיָה אֵלֶיךָ
 בְּאַמֶּת מְהֵרָה. וּכְנִי לְכַבּוֹת הִרְבֵּה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם הַכְּפּוּרִים וְהוֹשַׁעֲנָא רַבָּה וּבְכָל יָמֵי
 אֵלוֹל וְעֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה, בְּאִפְּנֵי שִׁיתְעוֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלַי, וְתַחְמַל עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 בְּחַמְלָה גְדוֹלָה וְאַחֲבָה יְתֵרָה:

תשמא

(ס)

רבוננו של עולם, הצילני מרע הלב, הצילני מעקמומיות שבלב. זפני לטוב לבב באמת, עשה עמי חסד חנם, וצוה בחסדך הרבים להשיב ולהחזיר לי מהרה כל האבדות שאבדתי עד הנה. ותמשיך עלי פנים דקדושה הנמשכין משנים קדמוניות, מהדרת פנים, אשר שם משרשים כל השבעים פנים של תורה. "בחסדך חייני, ואשמרה עדות פיך. חנון ורחום יהוה, ארך אפים ורב חסד. לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש. אל תסתר פניך ממני, אל תט באף עבדך, עזרתי חיות. אל תפשיני ואל תעזבני אלתי ישעי. האירה פניך על עבדך, הושיעני בחסדך. פניך האר בעבדך, ולמדני את חקך. פנה אלי וחנני, תנה עוד לעבדך והושיעך לבן אמתך. יהוה אלהים צבאות הושיבנו האר פניך ונושעה. עזרה כבודי, עזרה הנכל וכבוד אעירה שחר":

תתשד

(קכו)

"נשפחתי במת מלב חיותי בכלי אבד. תעיתי בפשה אבד, בקש עבדך, פי מצותיך לא שכחתי". רבוננו של עולם, "מי יתנני בירחי קדם בימי אלוה ישמרני, כחלו נרו עלי ראשי לאורו אלה חשך". מלא רחמים, אתה יודע כל החשנות והיריעות שידעה והשיגה נשמת קדם שיצאה לאויר העולם הזה בעת שהייתי במעי אמי בתשעה ירחי לדה, שקיח נר דולק על ראשי והייתי מביט בה מסוף העולם ועד סופו, וכיון שיצאה לאויר העולם מיד נשפח ונאבד ממני כל האור הגדול הזה, ואני צריך כל ימי חיי לבקש ולחפש אחר זה, לחפש ולבקש בכל כחי אחר אבדתי שאבדתי ושישכחתי. ואני בעצם נשמיותי וקשיות ערפי, לא די שלא השתדלתי לחפש ולבקש כראוי אחר אבדתי, אף גם עשיתי מהפך אל הפך, כי הלכתי אחר תאוות לבי והרפיתי לחטא ולפשע נגדך, אשר על ידם הוספתי לאבד בידים עוד הרבה הרבה, עד אשר נתרחקתי ממך כמו שנתרחקתי, ונשפח ונאבד ממני כל טוב נשמת, כל טוב הנצחי, כל טוב האמת, ואיני יודע שום דרך איה לבקש ולחפש אחר אבדתי, אבדותי הרבות מאד מאד, אשר במעט במעט אבדתי את עצמי לגמרי חסוֹשֶׁלום. "לולי יהוה עזרתה לי במעט שכנה דומה נפשי. לולי תורתך שעשועי או אבדתי בעיני". ועתה מה אעשה ומה אפעל:

מד

(ה) וזכני לאהבה את שמך הגדול באמת, אהבת המישור, ויחד לבני לאהבה וליראה את שמך. ותציל אותי מיראות הנפולות, שלא אתירא משום דבר שבעולם, כי אם מקוד לבד אירא ואפחד תמיד, לבעבור תהיה יראתך על פני, לבלתי אחטא לעולם:

תרמד

(א) ותצילני מכל מיני התנגדות, שלא ימצא בי שום צד התנגדות חס־ושלום לשום דבר שפקדשה, ולא לשום אדם בשר שבעולם, רק אהיה נכלל באמת בכל הדברים הטובים והקדושים, ויהיה לי אהבה אמיתית ואחדות פשוט עם כל הכשרים אמיתיים שבדור, ועם כל הצדיקים האמיתיים ועם כל הטוב שיש בכלליות עמך ישראל הקדוש, עד שבעולם אהיה נכלל בד' יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, ואזכה להתרפק בד' באמת ולהכלל באחדותך תמיד מעתה ועד עולם לעולמי עד ולנצח נצחים:

תתקצא

(צט) יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתוכני ברחמיך הרבים, להתקרב באמת לצדיקים אמיתיים, ולהתקשר בהם באמת בלב ונפש חפצה, באהבה רבה ועזה מנקדה שכלב באמת. ואזכה לאהב אותם באהבה גדולה כל דה, עד שתגדל ותתפלא אהבתם אצלי מאהבת נשים, עד שיתבטל ממני אהבת נשים ותאות המשגל על-ידי התנגדות אהבת הצדיקים. חום וחמל עלי, וזכני לאהבת הצדיקים באמת, ועל-ידי-זה אזכה להתקשר בהם בהתקשרות גדול וחזק, ותהיה נפשי קשורה בנפשם בקשר אמין וחזק מעתה ועד עולם, לעולמי עד ולנצח נצחים:

תתרפד

(קכא) "אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו, להשקיט לו מימי רע עד יפרה לרשע שחת. כי לא ישש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב". רבנו של עולם, מלא רחמים, טוב ומטיב לכל, עזרני והושיעני שאזכה לקבל הכל באהבה, ואפלו בשאתה שולח עלי ברחמיך לפעמים איזה וסורין הנדמים לרעות חס־ושלום, אזכה לקבל הכל באהבה גדולה באמת, ותפתח את לבי בקדשה גדולה שאזכה לידע ולהבין באמת, אשר כמוני כמו

שאני הוא, כמו שעשיתי נגדך, כל מה שאתה עושה עמי, הכל רחמים רבים וחסדים גדולים בלי שעור וערך עד אין סוף ואין תכלית, כי אי אפשר לבאר ולספר לעולם עצם רבוי הרחמנות והחסדים והטובות אשר עשית עמי ואשר אתה עושה עמי, ואשר אתה עתיד לעשות עמי בכל עת ורגע. מה אמר, מה אדבר, "מה אשוב ליהוה כל תגמולוהי עלי". אך מה אעשה ועונתי ממטמו את לבי ועקמו את דעתי ולבבי, עד שאני זוכה להרגיש אהבתך בלבי, אף גם רוצים להפנות את לבבי בכל עת להרהר אחרי מדותיך הטובות והישרות חסד ושלום:

תכח

(כח)

רבנו של עולם אב הרחמן והחסד, לפני ברחמיך הרבים שאזכר למדת החסד וקדושת, ואזכר לאיחו ולהתדבק במדתו של אברהם אבינו עליו השלום, שתיה עושה חסד כל ימיו. ותזכיר ברחמיך הרבים להבנים אורחים תלמידי חכמים וצדיקים אמתיים לתוך ביתי, ואזכר לקבלם באהבה גדולה ובכבוד גדול ובשמחה רבה. ותזכיר לעמוד לפניהם ולשרתם ולשמשם בעצמי בכל מיני שרות ושמוש, ואהיה תמיד פבוש תחת יד תלמידי חכמים צדיקים אמתיים ולשמש אותם תמיד, עד שאזכר להיות נכלל במדתו של אברהם אבינו עליו השלום, להיות שלם במדת החסד באמת. ותזכיר ברחמיך לאמונה שלמה ולענוה אמיתית ואזכר להרגיש שפלותי באמת, ואדע באמת כי "אנכי תולעת ולא איש". ותצילני ברחמיך מכל מיני תרפות ובזיונות, ותתן לי כח להתגבר על כל השונאים והחולקים על האמת, לנצח אותם ולהשפילם עד עפר:

תענ

(עד)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרני ברחמיך הרבים, ותזכיר להבנים אורחים תלמידי חכמים בתוך ביתי, ואזכר לקבלם בכבוד גדול ולכבדם בכל עז ופאר, עד שיעלה לפניך מצוה זו של הבנסת אורחים תלמידי חכמים באלו הקרבתי תמידין בסדרן. ובזכות זה תעזרני שאזכר להתפלל תפילתי לפניך בכונה גדולה בכל לב

ונפש, ובמחשבה זכה ונכונה לשמוך הגדול לכד באמת, ובלי שום בלבול וערפוב הדעת, ובלי שום מחשבות זרות כלל. ותשמרני ותצילני מתפלות רעות, ולא יבלבלו התפלות רעות את תפילתי הקדושה, ותתקן ותוכן את תפילתי, ותהנה תפילתי שלמה וסדורה בפי, ויהיו נא אמרי לרצון לפני ארון כל, ותעלה תפילתי לפניך לרצון למעלה, ותעלה ותנשא להיות בטר לראשך, ותמלא כל משאלותי לטובה ברחמים. "האזינה יהוה תפילתי ותקשיבה בקול תחנונותי. ואני תפילתי לך יהוה עת רצון, אלהים קרב חסדך ענני באמת ישעך. יערב עליו שיחי, אנכי אשמח ביהוה. יתמו חטאים מן הארץ, ורשעים עוד אינם. ברכי נפשי את יהוה, הללויה:

תתעד

(עה)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלי ותעזרני ותושיעני שאובה לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד, ותתנני לאהבה לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי, ותגמלני חסדים טובים. ואזכה לקיים בשלמות מצות "ואהבת את יהוה אלהיך", שיהיה שם שמים מתאהב על ידי, שיהיה משאי ומתני באמונה, ודבורי בנחת עם הבריות ויהיה רוח המקום ורוח הבריות נוחה הימני ואהיה אהוב למעלה ונחמד למטה, ואמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם. ותרחם עלי ותזמין לי פרנסתי ברוח, ותתן לי כל צרכי וכל צרכי אנשי ביתי קדם שאצטרך להם, בלי יגיעה ומרח ועמל כלל:

רבו

(יב:)

אשומטה בשוקים וברחובות, אבקשה את שאהבת נפשי, בקשתיו ולא מצאתיו. אקומה נא ואסובכה בעיר, אלכה לי אל החרים, אשא עיני למרחוק, אחפש ואבקש איה אפוא הוא, "איה מקום כבודו", איה העצה והתחבולה שאזכה למצאו ולהכירו. אשומט לבקש את יהוה ולא מצאתי, חלץ ממני פעונתי הרבים. שומטתי בארבע פנות תרופה לא מצאתי, שבתתי אליך בבשת פנים לשחרך אל בעת צרתי, כי צר ומר לי מאד, צר ומר לי מאד, לא ידעתי נפשי. אן פנית, אן פנית, כי הסתרת פניך ממני, ותמוגני ביד עונותי הרבים והעצומים מאד מאד, יותר מחול ימים. אזי ואבוי, כי "הלא על פי

אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה, כי פעונתי הרבים נתעקם לפי ודעתי ומחי, ונשלבתי למקומות הרחוקים מן הקרשה מאד, הנקראים מקומות המטנפים, עד אשר נתעקם ונתבלבל ונשחת לפי, ונתעקם ונתעקש ונתפתל בכמה מיני עקמימיות על עקמימיות, בלי שעור וערף ומספר, אשר כשל בח הספל. אוי ומר וצר ואח ואבוי ואללי, אוי לי מאד על כל עונותי הרבים שעשיתי מעודי עד היום הזה, עד אשר "לפי סחרחר עובני כחי ואור עיני גם הם אין אתי. אוהבי ורעי מנגד נגעי ועמדו וקרובי מרחוק עמדו". מה אמר מה אדבר מה אצטדק, מה אמר מה אדבר מה אצטדק, האלהים מצא את עוני, אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים בלי שעור ומספר, "ועתה מה יש לי עוד צדקה ולועק עוד אל המלך":

רבח

(יב:) מרא דעלמא בלא, "צרות לכבי הרחיבו, מפצוקותי הוציאני". צרות לכבי הרחיבו ונגדלו ושגבו ורבו מאד מאד, אשר לא יאמן כי יספר. אהה יהוה, אהה אדוני, רבנו של עולם רבנו של עולם, עיני תלויות לה, עיני צופיות אליה, כי אתה יודע האמת עצם הרחמנות שעלי עד אין סוף ואין תכלית. הפיטה בעניי כי רבו מכאובי וצרות לכבי. "ראה יהוה כי צר לי, מעי חמרמרו, נהפך לפי בקרבי, כי מרו מריתי". ובני, עזרני שאזכה לבקש ולחפש את כבודך באמת עד שאמצאך באמת. חנני חנני, בשם שגברו רחמיך עלינו והודעתנו מרחוק תורה הנבוהה הזאת, שיכולין למצא אותך אפלו בתכלית תכלית הנרידה, על ידי החפוש והבקשה: איה, איה איפוא הוא, איה קרשתי, איה מחרתי, איה נפשי ורוחי ונשמת, איה יהוה אלהי אבותינו המעלה אותנו מארץ מצרים, מערות הארץ, איה המעלה אותנו מים, איה מקום כבודו; שעל ידיה זוכין שתהיה הנרידה תכלית העליה. בן ברחמיך הרבים תעזרנו ותופנו שגזפה לקים את כל דברי התורה הזאת באמת, ברצונך וכרצון צדיקוך האמתיים שגלו זאת התורה הגנוזה בעולם, באפן שגזפה למצא אותך באמת תמיד, ותהיה הנרידה תכלית העליה, ואזכה לצאת ולעלות מחרה מכל המקומות המטנפים שנפלתי בהם פעונתי הרבים, ולעלות בתכלית העליה, ולשוב בתשובה שלמה לפניך באמת וכלב שלם ברצונך הטוב, ואזכה להתקרב לכבודך הגדול והקרוב:

רמג

(י')

ובכן תעזרנו ברחמיך הרבים, שנוזקת לשפר את תאות אכילה בתכלית באמת, עד שלא יתנה לנו שום תאוה גשמיות לאכל ולשבע בשביל תאות והנאת הגוף, חסדוֹשלוֹם, רק כל אכילתנו ושתייתנו יהיה הכל לשמך באמת, כדי שיהיה לנו כח לעסוק בתורתך באמת, ונוזקת לאכל בקדושה ובטהרה למען שמך לבד. ויתנה בעזרנו, ותשמרנו ברחמיך הגדולים ותצילנו מכל מיני מאכלות אסורות, הן מאסורין דאורייתא הן מאסורין דרבנן. ותשמר אותנו תמיד, שלא יארע לנו שום מכשול לעולם, חסדוֹשלוֹם, ולא יבוא לתוך פינו שום מאכל האסור לנו, כי אתה ידעת, רבונו דעלמא בלא, שאי אפשר לבשר ודם להזהר ולהשמר בעצמו מכל מיני מאכלות אסורות ומתעורבותיהם, אשר פרטיהם ודקדוקיהם רבים מאד ועצמו מספר, ואתה יודע גדל הפגם העצום הפוגם בנפש ישראל על-ידי מאכלות אסורות, חסדוֹשלוֹם:

רמד

(י'')

אל כן רחם עלינו למענה, ועזרנו והושיענו ושמר את נפשנו, שנוזקת להיות נצולים ופרושים ומבדלים לגמרי מכל מיני מאכלות אסורות, מנבלות ומטרפות, משקצים ומרמשים, מבשר בחלב ומיין נסך, מחלב ודם, מגיד הנשה ואבר מן החי, ומפת של עבו"ם ומבשולי עבו"ם, ומשאך כל מיני מאכלות אסורות, מהם ומתעורבותיהם, וממשוהו חמוץ בפסח, מכלם תשמרנו ותצילנו ברחמיך העצומים, שלא יבנסו לתוך פינו ולא יטמאו את נפשותינו, ונהיה אנהנו וצאצאינו נקיים וטהורים ומבדלים מהם לגמרי. ותקדשנו בקדושתך העליונה, ותקנים בנו מקרא שבתוב: "והייתם לי קדושים כי קדוש אני":

רמה

(י'')

חוס וחמל עלינו, ופדנו ותצילנו, ומלטנו מכל מיני טמאות, ומכל הדברים המשקצין את הנפש, וקדשנו בכל מיני קדושות, ועזרנו וזכנו לאכילה דקדושה בשלמות באמת בראוי לאיש ישראלי, ונוזקת להשלים פגמי המזבח דקדושה, על-ידי אכילתנו בקדושה ובטהרה, עד שיהיה השלחן שלנו מכפר כמזבח. ותוכנו ברחמיך הרבים לאמונה שלמה

באמת, ותתן לנו ב"ח ושכל דקדושה, להכניע ולכטל כל מיני אמונות כופיות, ולהשיב ולהחזיר את כל התועים באמונות כופיות, שישובו בלם לאמונתך הקדושה:

(י)

רמז

ובכן תרחם עלינו שנוזה לתקן את פגם תאות אכילה, ונוזה מעתה לאכל בקדושה ובטהרה עד שיהיה השלחן שלנו מכפר כמזבח. ונוזה להכניס אורחים הגונים על השלחן, ולתן חלק מסעודתנו לעניים הגונים. ונבנו ללמד תורה על השלחן, ויהיה השלחן שלנו שלם בכל מיני שלמות דקדושה בלי שום פגם כלל, עד שנוזה שיהיה השלחן שלנו יטהר אותנו מכל עוונותינו, ונוזה אותנו לעלמא דאתי ולפרנסה טובה, ונהיה רשומים לטוב לעלמא ולעלמא, ונוזה שיתוסף לנו ב"ח ונבורה בשעה שנצטרך, ונוזה שלא יהיה שום ב"ח להספרא אחרא לינק כלל משלחןנו ואכילתנו, כי אם מעט דמעט חיות המכרה לתן להם פצמזום גדול, כפי רצונך הטוב, ולא יותר מההכרח כלל:

(י)

רמז

ונוזה לקיים מצות נטילת ידים במים ראשונים ואחרונים כראוי בשלמות, ונוזה לקדש ידינו על ידי נטילת ידים, וימשך עלינו קדושה וטהרה שלמה על ידי נטילת ידים ראשונים ואחרונים ויקיים בנו מקרא שבתוב: "והתקדשתם והייתם קדושים, כי קדוש אני יהוה". ותעזרנו לברך ברבת המוציא וברבת המזון וכל ברבת הנהנין תחלה וסוף בכונה גדולה כראוי בקדושה ובטהרה, ונוזה שיקיים בשלחן שלנו מקרא שבתוב: "וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה", ונוזה על ידי אכילתנו בקדושה להכניע ולכטל פסילות דעתנו וכעור מעשינו, ותעזרנו שיהיה נשלם דעתנו על ידי אכילתנו בקדושה ובטהרה כרצונך הטוב:

(י)

רמז

ותזכנו בחסדיך הרבים לשלמות הדעת דקדושה, ולעשות מעשים טובים והגונים בעיניך, ותפתח לנו אור השכל באמת, באפן שנוזה שיתגלה לנו היטב באמת לאמתו אור הצדיקים האמתיים, המאירים בכל העולמות בלם, ונוזה על ידי זה ליראה ואהבה בשלמות, ותיחד לכבנו לאהבה וליראה את שמך באמת בתכלית השלמות, מעתה ועד עולם אמן סלה:

(י)

רמז

ובכן תזכנו ברחמיך הרבים, שתהיה אכילתנו בקדושה ובטהרה בלי שום תאוה נשמיות כלל. ותתן לנו ב"ח לעזרר התנוצצות האותיות הקדושים של ב"ח אתון דמעשה בראשית שמלכש בכל דבר שפעולם, עד שכל אכילתנו ושתייתנו וכל סעדנו ותענוגנו

יהיה רק מהתנוצצות האותיות הקדושים לכד שיש פאותו הדבר, שאנו אוכלים ושותים או מתענגים ממנו, ועל-ידי-זה נזכה ללב טוב, שלפי יהיה מאיר בקדשה גדולה על-ידי שזוכה להנות ולזון רק מהתנוצצות האותיות של בח מעשה בראשית שיש בכל דבר:

רפח (ט)

ותהיה בעורי, ותשמרני ותצילני תמיד שלא אהנה מהעולם הזה בלא ברכה, ונזכה לברך על כל דבר שנאכל ונתנה, ברכה תחלה וסוף בכונה עצומה, בכונה קדושה וטהורה, לשמוך הגדול והקדוש ותברך לעד, וכל הפרכות והודאות ושירות ותשבחות שלנו בלם יהיו בשלמות בבחינת שלמות לשון הקדש על-ידי לשון תרגום, באפן שנוזכה לעורר בח מעשי יהוה, שהם הל"ב אלהים של מעשה בראשית, שהם האותיות המלפזין בכל דבר שבעולם, אשר על ידם בראת ברצונך הטוב כל הדברים שבעולם מגדול ועד קטן, ובראת כל דבר משנה מחברו במראה וטעם ותמונה אחרת, כפי אותיות התורה הקדושה שהכנסת בכל דבר כפי רצונך הטוב, באשר שערך ומדרגת ושקלת בחכמתך הקדושה. "מה רבו מעשיך יהוה, בלם בחכמה עשית, מלאה הארץ קניניך. ועתה יגדל נא בח אדני באשר דברת לאמר":

רפט (ט)

עשה למענך ולמען כבודך ולמען אותיות הקדושים שלך המלפזין בכל דבר, שתתן לנו בח ברחמיך הרבים לעורר תמיד בח האותיות של מעשה בראשית שמלפז בכל דבר שבעולם, ולא גלף אחר שרירות לבנו, ונמעט תאות מבצענו, שלא יהיה לנו שום תאוה גשמיות של הגוף לשום דבר שבעולם כלל, וכל אכילתנו ושתיתנו וכל הנאתנו ותענוגנו יהיה רק מהתנוצצות האותיות שיש בכל דבר שבעולם בלי שום תאוה הגוף כלל, ועל-ידי-זה תשלח ברכה במזוננו, ונזכה לשביעה דקדשה, שיהיה שביעה במעינו לאכל מעט ולשבע רק מהתנוצצות האותיות הקדושים של אותו הדבר שאכל ואשתה בקדשה ובטהרה גדולה, ויקנים בנו מקרא שבתוב: "ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם", עד שנוזכה ללב טוב ומאיר, ללב שמח על-ידי אכילתנו ושתיתנו, ועל-ידי הארת הלב נזכה לפנים מאירות דקדשה. ברכנו אבינו בלנו יחד באור פניך, שנוזכה לפנים דקדשה, פנים מאירות, פנים של שמחה, שיהיה אור פני יהוה חופף על פנינו תמיד, ויקנים בנו וברצונו מקרא שבתוב: "זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה":

תה

(כה)

וְעִזְרֵנִי וְאִמְצֵנִי וְחַזְקֵנִי וְסִיעֵנִי שְׂאוּכָה לְמַחֵר וּלְקַדְשׁ עֲצָמֵי גַם בְּמַתָּר לִי, עַד שְׂאוּכָה לְעַבְדֹת אוֹתָךְ גַּם בְּדַבְרֵי הַרְשׁוֹת, שֶׁהֵם אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וְכִיּוּצֵא, וְאוּכָה לְהִיּוֹת שְׁלֵם בְּשִׁלְמוֹת גְּדוּל בְּשִׁתֵּי הַעֲבוֹדוֹת, בְּעֲבוּדָה פְּנִימִיּוֹת שֶׁהוּא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים מוֹכִיבִים, וּבְעֲבוּדָה חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁהוּא אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וְשִׂאָר צָרְכֵי הַגּוֹף, וְאוּכָה לְהִיּוֹת קְדוֹשׁ וְמַהוֹר בְּשִׁתֵּי עֲבוֹדוֹת הָאֱלוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְשִׁתֵּי הַעֲבוֹדוֹת הָאֱלוֹ יִתְפָּרְרוּ וְיִוָּדְּכּוּ בְּכָל פֶּעַם בְּקַדְשָׁה גְבוּהָ בְּיִתְרָה עַד שִׁיְהִיו נֶעֱשִׂין בְּכָל פֶּעַם מִהַחִיצוֹנִיּוֹת פְּנִימִיּוֹת, עַד שֶׁתִּהְיֶה אֲכִילָתִי וְשִׁתְיָתִי וְשִׂאָר צָרְכֵי הַגּוֹף בְּקַדְשָׁה גְדוּלָה בְּקַדְשַׁת תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וּקַדְשַׁת תּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת שְׁלֵי יוֹדְכּוּ בְּקַדְשָׁה גְבוּהָ וּבְשִׁלְמוֹת גְּדוּל בְּיִתְרָה, וְאוּכָה לְעֵלוֹת בְּכָל פֶּעַם מִדְּרָגָא לְדְרָגָא, וּבְכָל פֶּעַם יִהְיוּ נֶעֱשִׂין מִהַחִיצוֹנִיּוֹת פְּנִימִיּוֹת, וְהַפְּנִימִיּוֹת יַעֲלֶה לְמַעְלָה יוֹתֵר. וְנִנְכָּה שְׁכָל יִשְׂרָאֵל יִכְלְלוּ זֶה בְּזֶה בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת וּבְשִׁלּוֹם גְּדוּל, עַד שְׁכָל יִשְׂרָאֵל יִגְבִּיהוּ וְיִרְיִמוּ זֶה אֶת זֶה מִמְדְּרָגָה לְמִדְּרָגָה וּמִמַּעְלָה לְמַעְלָה בְּקַדְשָׁה גְדוּלָה, עַד שֶׁנִּנְכָּה לְעֵלוֹת לְרוֹם הַמַּעְלָה הַעֲלִיּוֹנָה שֶׁל הַקַּדְשָׁה, עַד שֶׁנִּנְכָּה לְהַכְלִיל בָּהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצָּח נִצְחִים:

תפג

(לא)

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ, וְתוֹכְנֵנוּ לְאַכֹּל בְּקַדְשָׁה גְדוּלָה וְנִרְאָה עַד שֶׁתִּהְיֶה אֲכִילָתֵנוּ בְּבַחֲיַנֵּת לְחֵם הַפָּנִים. וְתַעֲזְרֵנוּ שְׁכָל הַעֲבוֹתִים וְכָל הַכּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת יִהְיוּ כְּלֵם מוֹרְחִים בְּשִׁבִיל פְּרִנְסוֹתֵינוּ, וְתִסִּיר צֵלֵם מֵעֲלֵיהֶם, וְיִכְנַס מִקְרָא שְׁפָתוֹנוּ: "סֵר צֵלֵם מֵעֲלֵיהֶם וַיְהִי אֶתְנוּ אֵל תִּירָאִים". וְתִבְטַל חֻכְמַת הַטְּבַע מִן הָעוֹלָם, וְתַעֲקֹר וְתִשְׁפֹּר וְתִבְטַל דַּעוֹתֵיהֶם הַמְטַעוֹת מִן הָעוֹלָם וְתִתְנַלָּה מְלִכּוֹתְךָ וְהַשְּׁנַחֲתָךְ לְכָל פְּאִי עוֹלָם, וְיִדְעוּ הַכֹּל שֶׁאֵין שׁוֹם טַבַּע בְּעוֹלָם כָּלֵל, רַק הַכֹּל מִתְנַהֵג בְּהַשְּׁנַחֲתָךְ לְבַד. וְתֵאִיר עָלֵינוּ כְּאוֹר פְּנִיךָ וְאֵל תִּסְתַּר פְּנִיךָ מִמֶּנּוּ. "הֵאִירָה פְּנִיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ", וְיִדַּע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה פִּעַלְתָּ וְיִבִּין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתָּ, וְיִדְעוּ הַכֹּל כִּי אַתָּה מְשַׁנֵּית בְּהַשְּׁנַחֲתָה פְּרִמִּיּוֹת עַל כָּל דְּבָר שֶׁנַּעֲוֵלָם, בְּפִרְטֵי פְּרִמִּיּוֹת בְּכָל עֵת וּבְכָל רִנַּע, וְאֵין שׁוֹם דְּרָךְ הַטְּבַע בְּעוֹלָם כָּלֵל רַק הַכֹּל מֵאֵתְךָ לְבַד. "הִנֵּה אֱלֹהֵי יְהוָה עֹזְךָ לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבָן אִמְתְּךָ. הִנֵּה הָאֵר בְּעַבְדְּךָ וּלְמַדְנִי אֶת חֻקְךָ. גָּסָה עָלֵינוּ אוֹר פְּנִיךָ יְהוָה". וְתִבְטַל חֻכְמַת הַטְּבַע, חֻכְמַת הַכּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת, מִן הָעוֹלָם, הַנִּמְשָׁכִין מִחֶסֶתְרַת פְּנֵי יְהוָה, וְתִנְלָה אִמְתַּת חֻכְמַת הַנְּהַנְגַת פְּנֵי הַשְּׁנַחֲתָךְ בְּעוֹלָם, אִיךְ אוֹר פְּנֵי יְהוָה חוֹפֵף עָלֵינוּ כָּל הַיּוֹם וּמְנַהֵיג עוֹלָמוֹ בְּהַשְּׁנַחֲתָה פְּרִמִּיּוֹת בְּחֻכְמָה נִפְלְאָה וְנִרְאָה אֲשֶׁר אֵי אִפְשָׁר לְהַשִּׁיג, וּמִסְתִּיר עֲבָשׁוֹ הַנְּהַנְגָתוֹ בְּדְרָךְ הַטְּבַע, וְיִדְעוּ הַכֹּל שֶׁגַם הַטְּבַע בְּעֲצָמָה אַתָּה מְנַהֵיג בְּהַשְּׁנַחֲתָךְ לְבַד, וְגַם הַטְּבַע הַיּוֹ

השגחה. ותמלא רחמים עלינו, ותמשיך גם עכשו ההנהגה שתהיה לעתיד, שאז תבטל הטבע לגמרי, ותנהיג את עולמך בהשגחתך לבר, ונוכה שגם עכשו תנהיג אותנו בהשגחתך לבר, בלי שום דרך הטבע כלל, ותעזרנו שתהיה אכילתנו בקדשה גדולה כל כך עד שיהיה השלחן שלנו מכפר במופת ויהיה נאמר על השלחן שלנו "זה השלחן אשר לפני יהוה:"

תקמח

(לו)

ותנפנו שתהיה אכילתנו בקדשה ובטהרה תמיד, ובפרט בשאנו אוכלין דבר מן החי תעזרנו להתקדש ביותר בשעת אכילתנו, עד שנוכה להעלות הנפש המלבש בחי שאנו אוכלים, להעלות הנפש מחי למדבר, על-ידי הפרכה שאנו מברכין על אכילתנו, ונוכה לומר כל הפרכות בכונה גדולה ועצומה לשמך הגדול באמת:

תקמט

(לז)

ותשמרנו ותצילנו ברחמיך הרבים ממאכלות אסורות, ולא יבוא לתוך פינו שום דבר האסור לנו ולא נפשל לעולם בנבלות ומטרפות, אפלו בשוגג ובאנס. ותציל אותנו ברחמיך משוחטים שאינם הגונים, ותפריש אותנו ותבדיל אותנו מכל מיני נבלות ומטרפות דאורייתא ודרבנן, ותזמין לנו ברחמיך תמיד שוחטים הגונים ובשרים ותהיה עמכם תמיד ותשמר אותם ואותנו שלא יפשו עמך ישראל על ידם לעולם בנבלות ומטרפות חסד ושלום. ותעזר להשוחטים שיכבדו תמיד היטב בכרפת השחיטה, באפן שיזכו להעלות הנפש המלבש בחי, מחי למדבר, עד שיעלו כל הנפשות העשוקות המגולגלים בחיות ועופות ובהמות אל השכינה ויהיה נעשה יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה על ידם, ונוכה שיהיה נמשך על-ידיה עלינו שפע טובה וברכה ורחמים וחסד ושלום, ונוכה לפרנסה טובה בכבוד בלי שום נייעה ומרחא ומרדא כלל. אבינו שפשמם, גומל לחיבים טובות, גומל חסדים טובים, אתה יודע שאין בנו כח לשמר עצמנו משוחטים שאינם הגונים המצויים עכשו הרבה מאד, ואין מי שיעמר בעדנו וישתדל בתקון נפשותינו ויציל אותנו מפגם השוחטים שאינם הגונים הגורמים מה שגורמים, רחמנא לצלן:

תקנ

(לח)

רבנו של עולם, רחם עלינו למען שמך, ולמען שכינת עזך, ולמען אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ולמען כל הצדיקים אמתים, ועזרנו והושיענו וצילנו ומלטנו משוחטים רעים, משוחטים שאינם הגונים, ושמרנו תמיד שלא יבוא לתוך פינו שום מכשול נבלה ומרפה, כי אתה "כל תוכל ולא יפצר ממך מזמח", ובדרך חבל ואתה יכול לשמר אותנו גם עכשו בדורות הללו מנבלות ומטרפות ומשוחטים שאינם הגונים. חוס

והמל עלינו, למענה ולא למעננו, וקדשנו בקדשתך, והבדילנו מן מאכלות אסורות כמו שכתוב: "ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי", ונוכח לקיים מקרא שכתוב: "ואנשי קדש תהיו לי ובשר בשרה טרפה לא תאכלו, לפלב תשלבון אותו", וכתוב: "והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני", וקיים מקרא שכתוב: "טרף נתן ליראיו, וזכור לעולם בריתו":

(לז)

תקעו

ובכן תרחם עלינו, ותעזרנו ותושיענו שנוכח לשפר מאתנו תאות אכילה, ונוכח שתהיה אכילתנו בצמצום רק כפי התכרח לקיום האדם לבר, ונמעט תאות טבענו, ונוכח לאכל בקדשה ובטהרה גדולה לשמך לבר באמת לאמתו, ותסיר ממנו חרפת רעב, ולא נרגיש שום רעבון בקרבנו לעולם, ונוכח לשדר ולשפר ולבטל כל תאוות הבחמיות של גופנו, ותסיר מאתנו כל מיני חרפות ובזיונות שהם תאוות הגוף, שמהם נמשכין כל החרפות, ותקדשנו בכל מיני קדשות:

(לח)

תקפ

ותמשיך עלינו ברכה מאתך, ותשפיע שבע גדול בעולם, ותשלח שביעה במעינו, שנוכח לאכל מעט ולשבע ממנו כמו שכתוב: "ואבלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם". וקיים לנו מקרא שכתוב: "והושעת אתכם מכל טמאותיכם, וקראתי אל חדגן וחרבתי אותו, ולא אתן עליכם רעב, וחרבתי את פרי העץ ותנובת השדה, למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים":

(לט)

תרט

אבינו מלכנו אדירנו בוראנו גואלנו יוצרנו קדושו יעקב רוענו רועת ישראל, עזרנו והושיענו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים שנוכח לבטל ולשפר תאות אכילה מאתנו לגמרי ונסתפק במעט, לאכל מעט כדי חיוני בצמצום ובדקדוק גדול, ולשבע ממנו, ותסיר ותגרש ותבטל הרעבון מקרבנו ותעזרנו להחיות עצמנו ולהשביע נפשנו באכילה מעטת, ואזכח לדקדק באכילתי מכוונת ועד בביצה, ומעט אכילתי יהיה בקדשה ובטהרה גדולה באמת ברצונך הטוב. ותוכני שאמשיך מזונתי ופרנסתי וכל השפעות טובות מארץ ישראל שהוא ארץ הקדושה ארץ החיים, ששם שרש כל השפעות וכל הברכות:

(מ)

תריב

אבינו אב הרחמן, "יהוה אלהים אמת אלהים חיים ומלך עולם", מלא משאלותינו ברחמים ונכנו מהרה לשפר תאות אכילה מקרבנו, כי לפניך נגלה הכל ואתה

יודע תעלומות לבני, וכמה אלפים מניעות ועבובים שיש לי על זה מכמה צדדים, עד אשר איני יודע לשית עצות בנפשי על זה כלל. עשה עמי כחסדך אבי שבשמים, ואל הנמלני במפעלי. חנני חנני כמתנת חנם, וקדשני בקדשתך העליונה בנדבת חסד וזבני מהרה לשפר תאות אכילה פאמת, ברצונך הטוב, ומעט אכילתי יהיה בקדשה ובטהרה גדולה לשמך הגדול לבד פאמת לאמתו, בלי שום תאות הגוף כלל. ואזכה בכח אכילתי בקדשה גדולה להודות ולהלל ולשבח לשמך הגדול והקדוש תמיד, ולדבר דברי אמת תמיד, ולפאר ליוצרי על שם כבוד מלכותו, עד שאזכה על-ידי דבורי פאמת בקדשה גדולה להיות בכלל הצדיקים אמתים אנשי מופת, הבוראים שמים חדשים וארץ חדשה בדבוריהם האמתים, ועושים מופתים גדולים אמתים בשמים ובארץ, ואזכה גם כן בכחך הגדול לעשות מופתים אמתים בעולם, לגלות ולפרסם אלהותך ואדנותך וממשלתך ונדרך ותפארתך לכל באי עולם וידעו כלם כי אתה לבד מנהיג עולמך ברצונך הטוב ויבירו עצם אהבתך את עמך ישראל, אשר נתת להם כח לבטל ולשנות הטבע בתפלתם, ולעשות מופתים גדולים בעולם. רבונו של עולם, "שפחתי אליך כפי", עשה עמי מה שתרצה ברחמך, באפן שתזכני לילך בתקוה ולשמר משפטיך ולהיות ברצונך הטוב תמיד מעתה ועד עולם:

תרמב (ג)
 ותזכני שתהיה אכילתי בקדשה ובטהרה גדולה בלי שום תאות הגוף כלל, רק לאכל מעט בקדשה גדולה להשביע נפשי דקדשה. ואזכה להיות בכלל הצדיקים האוכלים לשבע נפשם דקדשה, כמו שכתוב: "צדיק אוכל לשבע נפשו". רבונו של עולם, מרא דעלמא בלא, שפחתי אליך כפי, לך לבד עיני תלויות, לך לבד רעיוני צופיות, למתנת חנם לנדבת חסד לתשועת יהוה, עיני מנחלות ודומיות. "צפו מים על ראשי אמרתי נגזרתי. קראתי שמך יהוה מבור תחתיות, מבטן שאול שועתי שמעת קולי. קולי שמעת, אל תעלם אונך לרוחתי לשועתי". ואשב ואיחל ואצפה לרחמך "עד ישקוף וירא יהוה משמים". עזרני כי עליך נשענתי. "עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי". ישלח עזרי מקדש ומציון יסעדני, ומכל מיני טמאות ונהמות מהרה יוציאני, וככל מיני קדשות וקדשני, ולכל מיני תשובות פאמת וזבני, ולחיים טובים חיים ארוכים חיים נצחיים מהרה וניעני, ולארץ הקדושה חושה מהרה וביאני, וככל התקונים ותקנני, ומריב לשונות בסבו וצפנני. "אל תשליכני לעת זקנה, בכלות כחי אל תעזבני. אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני. אל תעזבני יהוה, אלתי אל תרחק ממני. חושה לעזרתי יהוה תשועתי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי", אמן ואמן:

תשמ

(ס)

אָנָא יְהוָה, אֲשֶׁר אֵין שְׁנָה וּתְנוּמָה לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר
 וְיִשְׂרָאֵל", וְאַתָּה מְעוֹרֵר יְשׁוּנִים וּמְקִיץ נִרְדָּמִים, מְחַיֶּה מֵתִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, פּוֹקֵחַ
 עוֹרִים וְזוֹקֵף כְּפוּפִים, מְשִׁיחַ אֲלֵמִים וּמְתִיר אֲסוּרִים, אָנָא בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עוֹרְרֵנִי נָא,
 הַקִּיצֵנִי נָא, הַקִּימֵנִי נָא בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. "פְּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי, כִּי יָחִיד וְעֲנִי אָנִי. צְרוֹת לִבִּי
 הִרְחִיבוּ, מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי. רֵאה עֲנִי וְעֲמְלֵי, וְשֵׂא לְכָל חַטָּאתַי. רֵאה אוֹיְבֵי כִּי רַבּוּ,
 וְשִׁנְאַת חַמָּס שִׁנְאוּנִי. שְׁמְרֵה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי, אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי בְךָ". עוֹרְרֵנִי וְחַנּוּנִי מֵעַתָּה
 שְׂאוּכָה לְהַתְעוֹרֵר מִשְׁנַתִּי הַגְּדוּלָּה אֲשֶׁר נִבְרָה עָלַי עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂי תְרָעִים, וְגַם עַל־יְדֵי
 תַּאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה. עוֹרְרֵנִי לְהַתְעוֹרֵר בְּהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוּל וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ,
 בְּנִירוֹת גְּדוּל, וְהַצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי חַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, וְהִיָּה עִמָּדִי תָמִיד,
 וְשִׁמְרֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִפְּנֵם תַּאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וְאוֹכָה שִׁתְיָה אֲכִילָתִי תָמִיד בְּקִדְשָׁה
 וּבְטָהֳרָה גְדוּלָּה כְּלִי שׁוּם תַּאֲוֹת הַגּוֹף כְּלָל, וְתִהְיֶה אֲכִילָתִי וְשִׁתְיָתִי תָמִיד מֵאֲכָל שְׁנַתְּפָרֵר
 לְמֵאֲכָל אָדָם, וְתִגַּן בְּעַדִּי וּתְשַׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי שְׁלֹא יָבוֹא לְתוֹךְ פִּי שׁוּם מֵאֲכָל וּמִשְׁקָה שְׁלֹא
 נִתְפָּרֵר עֲדִין לְמֵאֲכָל אָדָם, אֲשֶׁר יְכוּלִין לְאַבֵּד חַס־וְשָׁלוֹם אֶת הַפְּנִים דְּקִדְשָׁה עַל־יְדֵי
 מֵאֲכָלִים הַלָּלוּ, וְלִפְּל לְתוֹךְ שְׁנָה חַס־וְשָׁלוֹם, רַק אוֹכָה לְאֲכָל בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה מֵאֲכָלִים
 שְׁנַתְּפָרְרוּ, מֵאֲכָלִים שְׁחֵם בְּקִדְשֵׁת לֶחֶם הַפְּנִים, שְׂאוּכָה עַל יָדָם לֵלֵב טוֹב לֵלֵב שְׂמֵחַ
 וּלְפָנִים דְּקִדְשָׁה, וְתַצִּילֵנִי מִמֵּאֲכָלִים הַמְּכַיִּאִין רַע אֶל הַלֵּב:

תשע

(כב)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עוֹרְרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וּזְכֵנִי לְיִשְׁרָת לֵבב בְּאַמֶּת בְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב, חוּם וְרַחֵם עָלַי
 בְּחַמְלַתְךָ הָאֱמִתִּית, וּזְכֵנִי לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, עַד שְׂאוּכָה עַל־יְדֵי הָאֱמוּנָה
 הַקְּדוּשָׁה לְבָרֵךְ כָּל הַמֵּאֲכָלִים וְלֵאכֹל בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה, שִׁיְהִיָּה כָּל אֲכִילָתִי וּסְעוּדָתִי
 מִמֵּאֲכָלִים שְׁנַתְּפָרְרוּ בְּשִׁלְמוֹת מִן הַרְע, שְׁלֹא נִשְׁאֵר בָּהֶם שׁוּם אַחֲזוֹת הַרְע וְתִקְלָפוֹת כְּלָל,
 עַד שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה עַל־יְדֵי אֲכִילָתֵנוּ יָחוּד קִדְשָׁה בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתִיָּה אִפִּין בְּאַפִּין:

תשעב

(כג)

וּזְכֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתַקֵּן פְּגָם הַדְּבֹר, וְתַעֲזָרֵנִי לְבָרֵךְ וּלְהַעֲלוֹת כָּל נִיצוּצֵי אוֹתִיּוֹת
 הַדְּבֹר שֶׁנִּפְּלוּ בְּגִלּוֹת גְּדוּל בֵּין תִּקְלָפוֹת וְחַסְטָרָא אַחְרָא בְּעוֹנוֹתֵינוּ, עַל־יְדֵי
 שְׁחֵלְכֵנוּ בְּשִׁרְיוֹת לִבֵּנוּ, וְרַדְפָּנוּ אַחַר תַּאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, וְחִינּוּ מִמִּלְאִים בְּרַסְנוּ
 כְּמוֹתְרוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה שְׂאִינוּ מְכַרְח לְקִיּוֹם הַגּוֹף, עַד אֲשֶׁר בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עַל־יְדֵי
 פְּגָם תַּאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, הִתְגַּבְּרוּ עָלֵינוּ שְׁלֵשָׁה שָׂרֵי פְרַעַה שְׁחֵם שְׁלֵשָׁה קְלָפוֹת, שְׁחֵם
 שֶׁר הַמְשַׁקִּים וְשֶׁר הָאוֹפִים וְשֶׁר הַמְּפַחִים, שְׁחֵם קִנְה וְשִׂמָּה וְרִידוֹן, וְעַל־יְדִיּוֹה גְבַר עָלֵינוּ

על גלות פרעה ומצרים, שהוא מצר הגרון, שנמשך הדבור דקדשה להערף, למצר הגרון, עד אשר נחר גרוני ואיני יכול לדבר שום דבור הגון לפניה:

תשע

(כב)

רבנו של עולם, רבנו של עולם, אתה ידעת את לבבי, אתה ידעת אותי מתחלה ועד סוף, אתה ידעת חרפתי וכשתי וכלמתי נגדך כל צדרי, ואיני יודע שום דבר ושום עצה איד להתנהג בענין אכילה בקדשה, באפן שאזכה להנצל באמת מפגם תאות אכילה ושתייה. רבנו של עולם, צרכי מרבים מאד בכל מדה ומדה, ובכל דבר ודבר, ובכל ענין וענין מעבודת יהוה, עד אשר מעצם רבוי צרכי ישועתי בכל דבר, על בן אין מלה בלשוני, ואיני יכול לדבר כלל, כי איני יודע מהיכן אתחיל לדבר ולפרש שיחתי, ובאמת אני יודע בעצמי שאני בעצמי חייב מתחלה ועד סוף, וכמה פגמים פגמתי על ידי תאות אכילה ושתייה שלא השתדלתי כלל לגרשם מעלי, עד אשר על ידי זה נפגם הדבור שלי מאד, ונפלו חלקי הדבור שלי בגלות גדול ועצום מאד, עד אשר איני זוכה לדבר שום דבור הגון וראוי, ועדין לא התחלתי לקרות אותך כלל בראוי באמת, וכבר "יגעתי בקראי נחר גרוני, פלו עיני מוחל לאלהי":

תשע

(כב)

מרא דעלמא בלא, צר לי מאד מאד בלי שעור וערוך ומספר, ואיני יודע כלל באיזה דבר ועצה ותחבולה איד למלט נפשי האמללה והעלובה מאד מני שחת, כי אין כחי אלא בפה לבד, וגם זה נמנע ממני, "כי אין מלה בלשוני, הן יהוה ידעת בלתי", כי חלקי הדבור שלי ירדו בגלות עצום וכבד מאד. אהה יהוה צר לי מאד, והנני קורא אליך מן המצר, ממצר הגרון מעמק הגלות, "ממעמקים קראתיך יהוה. יהוה שמעה בקולי, תהינה אזניך משבות לקול תחנוני. קולי שמעת, אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי". עורני בכחך הגדול ובחסדיך העצומים שאזכה לשפר לגמרי באמת תאות אכילה ושתייה, ואזכה להסתפק במעט, לאכל מעט כדי חיוני בצמצום, בקדשה ובטהרה גדולה, בלי שום תאות ותנאת הגוף כלל:

תשע

(כב)

רבנו של עולם, מלא משאלותינו ברחמים ונפנו לאמונה שלמה באמת ובלבב שלם, עד שנופה על ידי האמונה, שיתבררו כל המאכלים שבעולם מפגם עין הדעת טוב ורע, עד שיהיו כל אכילתנו וסעודתנו ממאכלים שנתבררו לגמרי מן הרע והקלפות, מאכלים שהם בלם טוב, ונופה להסתפק באכילה מעטת ותהיה אכילתנו בקדשה ובטהרה גדולה, עד שיהיה נעשה על ידי אכילתנו יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה אפין

באפיו, ויקנים מקרא שפתוב: "בטח ביהנה ועשה טוב, שכן ארץ ורעה אמונה, והתענג על יהנה ויתן לך משאלות לבך. גול על יהנה דרבה, ובטח עליו והוא יעשה. האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך. פניך האר בעבדך ולמדני את חסדך. אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה. יהנה אלהים צבאות השיבנו, האר פניך ונושעה. יהיו לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך יהנה צורי וגואלי", אמן ואמן:

תתלד

(טו)

ובכן תרחם עלינו ותושיענו, ותהיה בעזרנו מעתה שנובה לשפר באמת תאות אכילה ושתיה. ונובה להסתפק במעט, לאכל מעט בקדשה גדולה ולהסתפק ממנו, ונדקדק על עצמנו מבוית ועד כביצה, לבלי לאכל אפלו משהו יותר מהמכרח לנו בשביל קיום הגוף, ונאכל לבר לקיום גופנו, ונמעט תאות טבענו, ונובה להיות בכלל הצדיקים האוכלים לשבע נפשם דקדשה, כמו שפתוב: "צדיק אוכל לשבע נפשו", עד שנובה שתשא לנו פנים ותחננו, כמו שפתוב: "ישא יהנה פניו אליך, וישם לך שלום", ונובה להמשיך הארת פנים אל הכבוד דקדשה, ותציל אותנו ואת כל עמך בית ישראל מעוי פנים ומעוות פנים, ותעלה ותסלק את הכבוד מן העוי פנים שפדור, ולא יהיה להם שום כבוד והתנשאות ופקידות והתמנות ושררה כלל. ותרחם עלינו ועל כל עמך בית ישראל, ותציל אותנו מכל המנהיגים והמפרסמים של שקר, הגורמים לנו מה שגורמים, באשר אתה לבר ידעת, כי בעוונותינו הרבים נפל וירד הכבוד דקדשה מאד, דל כבודנו בגוים ושקצונו כממאת הנדה, ונפל הכבוד בין העכו"ם והרשעים והשקרנים והעוי פנים שפדור, שהם מקבלין לעצמן כל הכבוד וחולקין כבוד לעצמן, ועמך ישראל הפשרים והצדיקים באמת לחרפה ולביון וללעג וקלס:

תתשצה

(קנא)

שומר ישראל שמר שארית ישראל, ואל יבוא שום חולאת וכאב ומכאוב על עמך ישראל. מלא רחמים, רחם עלינו ועל כל ישראל, ושמרנו ותצילנו בכל עת שלא נאכל יותר מההכרח כלל רק נוכה שתהיה אכילתנו ושתיתנו כמדה ובמשקל ובמשורה, שלא נאכל שום אכילה יתרה שהוא בחינת מאכל בהמה, וכן תצילנו ותשמרנו שלא יבוא לתוך פינו שום מאכל שלא נתברר עדין ממאכל בהמה למאכל אדם. חוסה עלינו כרב רחמיה ותיה בעזרנו ושמרנו בכל עת שתהיה אכילתנו רק מאכל אדם לבר, ולא שום מאכל בהמה כלל, ועל ידי זה נוכה שתשמרנו ותצילנו מכל מיני חלאים, ובפרט מחלי הקדחת רחמנא לצלן, שבאה על ידי שאוכלין אכילה יתרה חסונו שלום שהיא

בחינת מאכל בהמה, או על-ידי שאוכלין מאכל שלא נתברר עדין למאכל אדם, שהוא גם-כן בחינת מאכל בהמה:

תשצו

(קנא)

רחם מלא רחמים, כי אתה יודע כמה פגמים ומכשולות באים על-ידי רבוי אכילה ושתיה, וכמה חלאים באים על-ידי-זיה רחמנא לצלן, ובפרט חלי הקדחת שנתפשטה עתה מאד, יהיה ושמרנו מעתה. רחם על כל ישראל ועלי ושמרני תמיד שאזהר מעתה, ואשמר את נפשי לבלי לאכל שום אכילה יתרה בלל, ואתה תגן בעדנו ותשמרנו ברחמיך שלא יבוא לתוך פינו שום מאכל שלא נתברר למאכל אדם, באפן שתציל אותי ואת כל עמך ישראל מכל מיני חלאים, ומכל מיני מכות ומכאובות ומחוששים ובפרט מחלי הקדחת, ותרחם על כל ישראל על כל מי שכבר הגיע עליו חלי הקדחת רחמנא לצלן (ובפרט על פלוני בן פלוני) ותשלח להם מהרה רפואה שלמה מן השמים רפואת הנפש ורפואת הגוף בתוך שאר חולי ישראל, ותסבב ברחמיך הרבים ותשלח עליהם ועה טובה מן השמים, ועל-ידי-זיה תתישב דעתם ויתמוגו החסדים והגבורות שהם כח האש ויום שבהם במוג השנה ולא יתערכו ולא יתבלבלו עוד ולא יתגבר זה על זה בלל, באפן שתציל אותם ואת כל ישראל מרבוי קרירות וחמימות ורעידת האיברים של חלי הקדחת, רחמנא לשוכן, ויובו כלם לרפואה שלמה, ויתישב דעתם בשלמות באמת:

צו

(ה:)

ותנבנו לאכל בקדושה ובטהרה גדולה, ונאכל לבר לקיום גופנו ונמעט תאות טבענו ונזכה להסתפק במעט אכילה, ונהיה נבדלים בכלל הצדיקים האוכלים לשבע נפשם הקדושה לבר, כמו שכתוב: "צדיק אכל לשבע נפשו". ותעורנו שתהיה אכילתנו בקדושה גדולה כל כך, עד שנוכח להשפיע בצחצחות נפשנו להתענג על יהוה, לשבע ולהתענג באורות הצחצחות העליונות, ונזכה "לחזות פנעם יהוה ולבקר בהיכלו", ויקים בנו מקרא שכתוב: "ונחך יהוה תמיד והשפיע בצחצחות נפשך", עד שנוכח לצחצח נפשנו ורוחנו ונשמותינו תמיד בשבע הצחצחות העליונות, ועל-ידי-זיה ומשך עלינו תמיד תבונות והשגות חדשות, עד אשר יהיה לנו כח לחתר ולשאב ולדלות מים עמקים שמהם גדלה האמונה הקדושה, שהם עצות טובות ושלמות, ונזכה לגלות ולהאיר עלינו ועל כל ישראל עצות טובות, עצות עמוקות, עצות נפלאות פלאי פלאות הנמשכין מעמקי עמקים, עצות שלמות ונכונות אמתיות ישרות וברורות, עצות קדושות שאי אפשר להפרן ולסתן בשום אפן בעולם, באפן שנוכח לעורר ולגדל על ידם האמונה הקדושה:

קפז

(ה:)

ובכן תזכנו ברחמיך הרבים, ותעזרנו ותושיענו שיהיו כל המאכלים ומשקאות שלנו מאכלים מבררים צחים ונפים בלי שום סיג ופסלת כלל, ולא יתערב באכילתנו שום תערובות מאחיות השדים כלל, ותתן לנו כח ועז ותעצומות לחזק את המלאך, ותעזר לנו שנוזה להיות בשמחה תמיד, ונתגבר ונתאמץ בכל עז ובח ונבורה להיות אף שמח תמיד, ותהיה אכילתנו בשמחה גדולה ובקדשה ובטהרה גדולה, ויבנו לנו מקרא שבתוב: "לך יאכל בשמחה לחמו ושתה בלב טוב ויגד פי כבוד רצה האלהים את מעשיך", עד שנוזה על-ידי השמחה ותהרה לחזק את המלאך, ויתחזקו המלאכים הקדושים בכח גדול על-ידי תקופת שמחתנו וימשיכו לנו שפע טובה ופרנסה טובה, מאכל ומשקה מבררים בלי שום אחיות הסטרא אחרא כלל, ולא יתנו להסטרא אחרא והשדים לינק מהשפע הנמשכת לנו כלל, ולא תתעכב השפע אצלם כלל, רק דרך מעבר לבר, ולא יינקו מהשפע רק כדי חיותם בצמצום גדול, ותמשיך ברחמיך כל השפע לעמך ישראל הקדוש, ולא ישלטו בה ידי זרים. ונוזה להיות בשמחה תמיד, ובשמחתנו לא יתערב זר, ותעזרנו בכל עת להתחזק תמיד בשמחה ותהרה גדולה, עד שנוזה על-ידי השמחה להנצל מטמאת קרי חסד ושלום הבאה על-ידי עצבות ומרה שחורה חסד ושלום:

קפח

(ו:)

ובכן תזכנו ברחמיך הרבים ותעזרנו ותושיענו שנוזה שיאיר עלינו בשעת אכילתנו הארת הרצון הקדוש ותתן לנו כח ועז ונבורה מאתך, ונוזה להיות "אנשי חיל וראי אלהים אנשי אמת שונאי בצע", כי אתה הנותן כח לעשות חיל. עזרנו ותזקנו ואמצינו בראתך הקדושה, וזכנו ברחמיך שנתיה גבורים אנשי חיל באמת ברצונך הטוב, ותתן לנו ממשלה דקדשה פי "העשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל, ובדרך כח ונבורה, ובדרך לגדל ולחזק לכל". זכנו שיהיה לנו חלק טוב בהמלכות ותממשלה דקדשה, באופן שנוזה להמשיך פרנסה טובה בהרחבת גדולה לנו ולכל אנשי ביתנו ולכל התלויים בנו מעמך בית ישראל:

קפט

(ז:)

רבנו של עולם, אתה יורע עצם דחקנו ועמלנו ומעוטי וצמצום הפרנסה שנתמעטה מאד פרנסת עמך בית ישראל, בפרט פרנסת הברשים החפצים לבנם בדרך הקדש ולעבודך באמת, אשר פרנסתם דחוקה מאד, ורבים נמנעים הרבה מעבודת השם ותפרך מחמת על וטרדת הפרנסה. רחם עלינו למען שמך, ותשפיע עלינו שפע טובה ופרנסה טובה לנו ולכל עמך בית ישראל, ובפרט להחפצים ליראה את שמך. עזרנו

והושיענו שלא תמנע ותעבב אותנו הפרנסה מעבודתך באמת כי לך לבד עינינו תלויות. "בלם אליך ישפרון לתת אכלם בעתו", כי אין אתנו יודע עד מה שום סבה ועסק בדרך הטבע איד להמשיך פרנסה כי אם עליך לבד אנו נשענים, ועינינו לך מוחלות עד שתחננו ברחמיך ובחסדיך הרבים, ותתן לנו פרנסותינו בעתו כמועדו ובזמנו, ותזמין לנו כל פרנסותינו קדם שנצטרך להם באפן שלא תבלבל אותנו מרדת הפרנסה מעבודתך כלל, ותעזר פח מלכותך ותעלה ותקבל המלכות דקדושה שפע הפרנסה טובה לכליות עמך בית ישראל מהימים שיש בים החכמה, ותמשיך פרנסה טובה עלינו מרצון העליון כמו שכתוב: "עיני כל אליך ישפרו, ואתה נותן להם את אכלם בעתו. הויתח את ידך, ומשביע לכל חי רצון". ותתן ותחלק ותשחק (ותספיק) הפרנסה לכל אחד ואחד כפי מה שצריך באמת לעבודת השם ותבדה, באפן שנוכח כלנו לעבדך באמת, ותספיק לנו כל צרכינו בכבוד ולא בכזוי, בהתר ולא באסור, בנחת ולא בצער, מתחת ידך הרחבה והמלאה, ואל תצרכנו לא לידי מתנת פשר ודם ולא לידי הלוואתם, ונוכח לקבל הפרנסה בקדושה גדולה, ויאר בתובה הארת הרצון העליון דקדושה. ותעזרנו לשפר תאות אכילה לגמרי, ולקדש את אכילתנו בקדושה גדולה, ונאכל לשמך לבה, ונוכח לקבל ולהמשיך עלינו היראה הקדושה הננשית ובאה על האדם בעת האכילה:

קע
 אבינו מלכנו, אדירנו, בוראנו, גואלנו, יוצרנו, קדושנו קדוש יעקב, רוענו רועה ישראל, המלך טוב והמטיב לכל, שפענו מטובך האמתי, שמרנו והצילנו לכל נפשה דעתנו ולבבנו אחר הטוב המדמה, רק נוכח לשפר כל תאוות המדמיות, תאוות הפהמיות ונוכח לרפק מחשבתנו בטוב האמתי בטוב הנצחי, להתענג על יהוה ולהשביע בצחצחות נפשנו ותהיה אכילתנו בקדושה גדולה ובאימה וביראה גדולה. ותעזרנו ותזכנו שימשיך עלינו בשעת אכילתנו הארת הרצון העליון, שנוכח לבסוף ולחמד ולהשתוק ולהחשוק ולהתגעגע אליך באמת ברצון מפלג מאד מאד, בלי שעור וערף בתכלית הפטול עד אין סוף, עד שלא גרע כלל מה אנו רוצים, ויאר עלינו הארת הרצון שיהיה לעתיד בעולם הבא, כמו שכתוב: "בעת יאמר ליעקב ולישראל, מה פעל אל" ונאמר: "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, פעלת לחוסים בך נגד בני אדם", ונאמר: "עין לא ראתה אלהים וזאתך יעשה למחכה לו":

קפד
 ובכן תרחם עלי ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, ותזכנו לביטל ולשפר תאות אכילה לגמרי באמת, ואזכח להכניע מזונא דגופא, ולגבר ולחזק ולאמין בכל עו ותעצומות

מוזנא דנשמטא, רבונו של עולם אתה יודע גדל חלישות נשמותינו אשר נחלשו מאד מאד בעוונותינו הרבים והעצומים מאד, עד אשר כל משכבנו נהפך בחלינו, אשר אי אפשר להעריך ולספר כלל, עד אשר בשל כח הספול:

(ח:)

קפ

רבונו של עולם טוב לכל, עזרנו לשפר ולבטל פאמת תאות אכילה ושתיה. רחם עלי למען שמך, "שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך", ופני מהרה להכניע מוזנא דגופא ולהגביר מוזנא דנשמטא, ותהיה כל אכילתי ושתיתי בשביל קיום הנפש לבד כמו שכתוב: "צדיק אוכל לשבע נפשו":

(ח:)

רג

ותגבנו להתקרב לצדיק אמתי אשר בכר וכה לקול השיר הזה, באפן שיהיה ראוי להזכיר אותנו ואת כל עמך ישראל לעורר ריח הטוב של גן עדן על-ידי תוכחתו הטובה, שיהיה לו כח להפך כל עוונותינו לזכות, ולהעלותינו מטמאה לטהרה מחל לקרש, ונמשיך עלינו ריח גן עדן ויחזק את נפשנו ורוחנו ונשמותינו בקדשה ונקבה ויכניע לפנינו את כל צרינו ורודפינו, וישפר ויכלה ויכניע ויעקר ויבטל את עקב דסטרא אחרא שהוא עקב של עשו הרשע שהוא מוזנא דגופא, עד שנוכח כלנו לשפר לגמרי תאות אכילה ושתיה שהוא מוזנא דגופא, ולהגביר ולחזק מוזנא דנשמטא שהוא ריח טוב של יראת יהוה האמתית, ויקים בנו מקרא שכתוב: "יהוה רעי לא אחסר", ותהיה כל אכילתנו ושתיתנו בקדשה ובטהרה גדולה בבחינת מוזנא דנשמטא, כמו שכתוב: "צדיק אוכל לשבע נפשו". וילחם בעדנו מלחמת עוג מלך הפשן, להכניע ולעקר ולבלות ולבטל קלפת עוג מלך הפשן מן העולם, עם כל הקלפות והסטרין אחרנין שבעולם, שהם והמת הנחש הרודפים אחר חלושי כח שבעמך ישראל:

(לח:)

תלא

יחי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתהיה בעזרי, ותושיעני ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, ותגבני לשפר תאות אכילה לגמרי, שאזכה שתהיה אכילתי ושתיתי בקדשה ובטהרה גדולה, בעתו ובזמנו "במדה ובמשקל ובמסורה", כרצונך הטוב באמת. ואזכה להמשיך עלי תמיד תיראה הקדושה הנגשית ובאה אל האדם לעת האכל דיקא, ואשב על השלחן בשעת סעודה באימה וביראה גדולה מפניך תמיד ועל-ידי-זה תגבני בחסדיך העצומים להמתיק ולבטל כל מיני צער ויסורים, וכל חדינים שבעולם מעלי ומעל כל בני ביתי, ומעל כל בני ישראל עמך כי אתה ידעת את כל עמלנו ולחצנו,

לקומי

אכילה

תפלות

קלה

את כל מיני צער ויסורי העוברים עלינו על כל אחד ואחד בכל יום ויום, וכעצם שפלות דעתנו, קשה לנו לסבל הצער ויסורין של כל יום ויום:

תלב

(לה:)

רחם עלינו למען שמך, ונבנו להתעורר מעתה להמשיך עלינו קדשתך העליונה, ונובה בלנו להמשיך עלינו וראת שמים באמת, ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחמא, ובפרט בשעת אכילה תובנו ותושיענו לאכל בקדשה ובטהרה גדולה עד שנובה להמשיך עלינו תמיד בשעת האכילה את היראה הקדושה הננשט ובאה אל האדם אז, ועל ידי זה נובה לבל ולחמתיק כל מיני צער ויסוריין וכל הדינים שבועולם מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, ועל ידי זה תובנו לעלות מבחינת מדרגת חי למדרגת אדם דקדשה באמת, שהיא גדר מדרגה, ונובה לדבור דקדשה תמיד, ותובנו לעלות בכל פעם מדרגה לדרגה עד שנובה לעלות ולהכלל בבחינת אדם העליון, שנובה לבחינת שכינה מדרגת מתוך גרוננו:

תפו

(מד:)

ורחם עלינו וחושיענו שנובה לשמר עצמנו תמיד שלא לאכל שום פרי קדם שנתבשלה, וגם שלא נתלש שום פרי קדם ומנה, כי אתה גלית לנו עצם ההפסד והחוק שיוכל להגיע להאדם על ידי זה, כי יוכל לאבד את נפשו חסו שלום על ידי זה:

תפח

(מד:)

רבנו של עולם, רחם עלינו ושמרנו והצילנו מזה פרחמך הרבים ובחסידיך העצומים. ועורנו וחושיענו ונבנו תמיד לברך ברבת הנהנין ובפרט ברבת הפרות בכונה גדולה ועצומה, ולא נזרק ברכה מתוך פינו חסו שלום, רק נובה תמיד להתגבר ולהתחזק בכל עז בכל עת שנוצה לאכל איזה פרי או ליהנות מהעולם הזה איזה הנאה, לברך הברכה בכונה גדולה בראוי, באפן שלא יזיק לנפשנו כלל כל מה שנאכל ונשתה ונהנה ממנו, רק אדרבא נובה להשלים את נפשותינו ולהוסיף בנפשנו חיות דקדשה והארה גדולה על ידי כל דבר שנאכל ונשתה ונהנה ממנו. ותעורנו ותושיענו שיהיו כל אכילתינו ושתייתנו וכל הנאותינו בקדשה ובטהרה גדולה לשמך לבר כל שום הנאת הגוף כלל, ונהיה בכלל הצדיקים האוכלים לשבע נפשם דקדשה:

תקיו

(נ:)

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, עושה נפלאות בכל עת, שתהיה עמי תמיד ותשמר אותי שלא אכשל לעולם בשום מאכלות אסורות חסו שלום, ולא יודמן שום תערוכות אסור בחרת בביתי לעולם, ואפלו אם לפעמים באיזה אנם

יתערב מעט אסור בהתר, יהיה כמל במעומו בהתר, שיהיה התר מרבה ממנו בשעור
 שיוכל לבטלו כפי דיני תורתך הקדושה. ותשמרני תמיד שלא אפגם בשום יחוד
 שלמעלה, וכל מה שפגמתי עד הנה ביחודי שמונתך הקדושים על ידי מעשי הרעים,
 הכל תתקן ברחמיך, ויתחפכו העוונות לזכויות ויתבטלו עוונותי כרפוי טובך וחסדיך
 הנפלאים, שאתה משפיע ומאיר עלינו בכל עת, בכת וזכות צדיקיך האמתיים אשר הם
 מיחדים כל היחודים העליונים בתכלית השלמות, ומגליו ומפרסמיו יחודך ואחדותך לכל
 פאי עולם, בכחם וזכותם אנו נשענים שגם פשעינו וחטאתינו ועוונותינו המרבים
 והעצומים מאד מאד, כלם יתבטלו בבטול גמור בתוך עצם רפוי קדשתם וצדקתם עד
 שיתחפכו העוונות לזכויות:

תתמא

(קז)

ורחם עלינו ושמרנו אותנו ואת כל ישראל, והצילני מענש אלמן חסדו שלום, ויחיו ולא
 ימותו נשותינו הראשונות, רק נזכה אנחנו וכל עמך ישראל להאריך ימים ושנים
 עם נשותינו הראשונות בקדשה וטהרה באמת, כי אתה יודע מרירות הצרה של מי
 שמתה אשתו הראשונה חסדו שלום, שפסיעותיו מתקצרות, ועולם חשך בעדו, ובאלו
 נחרב בית המקדש בימיו וכו', רחמנא לצלן רחמנא לשבון:

תתמב

(קח)

רבנו של עולם, מלא רחמים, הבוחר בעמו ישראל באהבה, אתה חוננתנו למדע
 תורתך, ותתן לנו תורת אמת בכתב ובעל פה על ידי משה נביאך נאמן ביתך,
 וברחמיך וחמלתך שלחת לנו בכל דור ודור צדיקים וחסידים אמתיים קדושים ונוראים
 חכמים ונבונים באמת, אשר נכו להשיג תבונות התורה לעמקה, ונגלו לנו חדושים נפלאים
 ונוראים ונשגבים מאד מאד אשר אין לשון בעולם שיוכל לספר תקף רום נשגבות
 מעלתם ונבגתם וקדשתם וכחם, וכלם מספרים תהלות יהוה ועויוו ונפלאותיו אשר עשה,
 וממשיכים ומגלים האמונה הקדושה עין פעין לכל פאי עולם, ואחרי כל אלה עדין לא
 שכנו מטעותנו, ובכל הצרות אשר עוברים עלינו בפרט עתה בעונותינו הרבים, לא די

שלא וכינו להתעורר לשוב אליך באמת, אשר רק בשביל זה שלחת עלינו כל הצרות האלה, אף גם בעוונותינו הרבים נתרחקנו ממך יותר ויותר, עד אשר נמצאים כמה אנשים מבני ישראל אשר נתעקם דעתם ולבבם ונפלו מאמונתם עלידי מרירות הצרות האלה. אזי מה נאמר ומה נדבר, רק אתה לבד יודע כל מה שעובר עלינו עתה בדורות האלה בעקבות משיחא, ומי יודע מה יהיה עוד חסוּשְׁלוֹם. אזי "מי יקום יעקב כי קמן הוא". רחם עלינו מלא רחמים, כי בצרה גדולה אנחנו בכלל ובפרט. רחם עלינו אל אמונת, רחם רחם, הושיעה הושיעה, "יהוה שמע תפלתי האזינה אל תחנוני פאמונתך ענני בצדקתך. יהוה בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים". עורנו למען שמך, וזכנו לאמונה שלמה באמת בכל עת, עד אשר יבוא עלי אימה ויראה ופחד גדול מאתך יהוה אלהינו, אשר מלא כל הארץ כבודך, ואתה עומד עלינו בכל עת ורואה במעשינו, יודע מחשבותינו, ובוחר לזכנו. אדון יחיד, מלא רחמים, חוטל דלים, חזקנו ואמצנו לידע ולהאמין בכל זה באמת בכל עת ורגע, באפן שנוכח להנצל על-ידי-זה מכל מיני הטאים ועונות ופשעים ומכל מיני מחשבות והרהורים רעים, ומכל מיני פלפולים, ובפרט מכל מיני עקמימות שפלב, מכל מיני מחשבות והרהורים רעים שהם פגגד אמונתך הקדושה:

לד

רבונו של עולם, זכני לעסק בתורה הרבה בכל יום ויום, ונוכח להרגיש הנעימות והמתיקות הקדושה של התורה הקדושה, וכמו שכתוב: תנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונופת צופים. ונאמר: צוף דבש אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצם, ונאמר: אכל בני דבש כי טוב ונפת מתוק על חפך. בן דעה חכמה לנפשך, אם מצאת ויש אחרית ותקנתך לא תכרת. ונוכח לקיים מקרא שכתוב: מה נמלצו לחכי אמרתך, מדבש לפי. ותעורנו שלא נכשל חסוּשְׁלוֹם ולא נלכד בהמתיקות המדומה של תאות עולם הזה ותבליו, ואפילו מההכרחיות של עניני עולם הזה וצרכי הגוף נוכח להסתפק בהם בתכלית המעוט וההסתפקות, וגם בזה יהיה כל פונתנו רק לשם שמים בלבד, ולא לשום הנאת גופנו כלל, ונוכח לקיים מקרא שכתוב: אכל דבש הרבות לא טוב. ונאמר: דבש מצאת אכל דיך פן תשבענו והקאתו. ותעורנו שלא נלכד חסוּשְׁלוֹם בהמתיקות המדומה של תאות משגל חסוּשְׁלוֹם. ונוכח להרגיש מתיקות התורה כל כך, עד שעל-ידי אהבת מתיקות התורה תתבטל אצלנו המתיקות המדומה של אהבת נשים, ועל-ידי-זה תמתיק ותבטל מעלינו כל הדינים והעונשים רחמנא לצלן, ובפרט הענש המר של מיתת אשת נעורים חסוּשְׁלוֹם, אשר כמה הפלינו רבותינו וזכרונם לברכה במרירות הענש הזה של מיתת אשתו של אדם חסוּשְׁלוֹם, עד אשר הוא כאלו נחרב בית המקדש

בְּיָמָיו וְעוֹלָם חֶשֶׁד בַּעֲדוֹ וּפְסִיעוֹתָיו מִתְקַצְרוֹת וְעֲצָתוֹ נוֹפְלָתָה, וְאָמְרוּ: לְכָל יֵשׁ תְּמוּרָה חַיִּים מֵאִשֶׁת נְעוּרִים, וְאִין אָדָם מוֹצֵא קִרְת רֹוח אֱלֹה מֵאִשְׁתּוֹ רֵאשׁוֹנָה. וְאַתָּה יַדְעֵת גְּדֹל הַנְּסִיּוֹן שֶׁל הָאָדָם וְחִיסוּרִים שְׁעוֹבְרִים עָלָיו עַל פִּי רֵב בְּזוּוּג שְׁנֵי, בַּפְּרָט כִּי זְוֹוג שְׁנֵי שֶׁל אָדָם הוּא לְפִי מַעֲשֵׂיו, וְיָמֵי "יֹאמֵר זְכִירִי לְכִי מִהֲרַתִּי מִחֲטָאתִי". בַּפְּרָט כִּי אַתָּה יַדְעֵת כַּמָּה קִשָּׁה לֹא לְהָאָדָם לְמַצֵּא זְוֹוגוֹ הַהֲגוֹן לֹא בְּזוּוּג שְׁנֵי, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְכַרְזִים לְכַרְכָּה: שְׂקִישָׁה לְזוּגָן בְּקָרִיעַת יָם סוּף, לְעִנְיָן זְוֹוג שְׁנֵי בְּדוּקָא. עַל בֶּן חוּם וְחִמּוּל עֲלֵינוּ וְשְׂמֵרְנוּ שְׂלֵא נִבּוֹא חֶסֶד וְשְׁלוֹם לְעֵנֵשׁ אֱלֹמֶן, וְתִזְכְּנוּ לְכָלֹת יָמֵינוּ כַּטּוֹב וְשְׁנוֹתֵינוּ בְּנִעְמִים עִם אִשֶׁת נְעוּרֵינוּ, וְיִקְנִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׂכֵתוֹב: יְחִי מְקוֹרֶךָ בְּרוּךְ וְשִׁמַּח מֵאִשֶׁת נְעוּרֶיךָ. וְנֹאמֵר: רֵאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אַהֲבֵת כָּל יָמֵי חַיֵּי הַבְּלִיָּה וְכוּ' כִּי הוּא חֶלְקֶךָ בְּחַיִּים וְכוּ'. וְיָמֵי שְׂנַעְעֵנֵשׁ בְּכָר בְּעֵנֵשׁ אֱלֹמֶן, תַּחֲוֹם וְתַחֲמוּל עָלָיו וְתִזְמִין לֹא אִשָּׁה הַהוֹנֶגֶת לֹא מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִזְמִין לְכָל הַצְּרִיכִים לְזוּוג שְׂיִמְצְאוּ בְּמַהֲרֹת וּבְנִקְלָה זְוֹגָם הַאֲמֵת הַהֲגוֹן לָהֶם מִן הַשָּׁמַיִם, וְיִקְנִים בָּהֶם מִקְרָא שְׂכֵתוֹב: בֵּית וְחוֹן נַחֲלַת אֲבוֹת וּמִיְהוּדָה אִשָּׁה מִשְׂפָּלָתָה. וְנֹאמֵר: מַצֵּא אִשָּׁה מַצֵּא טוֹב וְיִפְקֵ רְצוֹן מִיְהוּדָה:

(1)

סג

כִּי "אַתָּה תַּחֲלוֹת לְהִרְאוֹת אֶת עֲבָדֶיךָ אֶת גְּדֻלָּתְךָ וְאֶת יְדֹד הַחֲנוּקָה, אֲשֶׁר מִי אֵל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיךָ וּכְגִבּוֹרֹתֶיךָ", וְגַלִּית אֱלֹהוּתְךָ וּמְלִכּוּתְךָ עֲלֵינוּ, כִּי הוֹצֵאתֵנוּ מִמִּצְרַיִם, וּפְדִיתֵנוּ מִתַּקְּף גְּלוּתֵם מִתּוֹךְ בּוֹר הַבְּרִזָּל, מֵעַמְמֵי הַקְּלָפוֹת, וְהוֹצֵאתֵנוּ אֶתֵנוּ מִנּוֹן שְׂעָרֵי טוֹמְאָה, וְהַכְּנַסְתָּ אוֹתֵנוּ בְּנוֹן שְׂעָרֵי קִנְיָה, וְעִשִׂיתָ נְסִים וְנִפְלְאוֹת בְּמִצְרַיִם וְעַל יָם סוּף, וְשִׁבַּרְתָּ וְהַכְּנַעְתָּ כָּל אֱלִילֵי מִצְרַיִם, וְשִׁדְדַתְּ הַמַּעֲרֻכּוֹת וְשִׁנִּיתָ הַמַּכְבַּע וְעַקְרַת וּבִטְלֵת כָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וְכָל מִינֵי אֱמוּנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁל פְּרַעַח וּמִצְרַיִם, שְׂרַצוּ שְׂשִׁישְׁתִּקְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בִּינֵיהֶם, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, שְׂשִׁיתִנְגְּרוּ עַל יִשְׂרָאֵל, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, כְּמִינֵי כְּפִירוֹת וְאֱמוּנוֹת כְּזָבוֹת שְׂלָחֶם, אֲשֶׁר זֶה הָיָה תַּקְּף גְּלוּתֵם, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לֹא עֹזְבֵת אוֹתֵנוּ בִּינֵיהֶם, וּמִהֲרַת לְהוֹצִיא אוֹתֵנוּ מִתּוֹכֵם, וְהַכְּנַעְתָּ וְשִׁבַּרְתָּ וְעַקְרַת כָּל מִינֵי כְּפִירוֹת שְׂלָחֶם עַל-יְדֵי חַנּוּסִים וְהַמוֹפְתִים הַגְּדוּלִּים וְהַנּוֹרָאִים שְׂעִשִׂיתָ בָּהֶם, וְגַלִּית אֱלֹהוּתְךָ

ואדנותך לכל באי עולם, ומאז נדבקו ישראל בך לעולם, והאמינו ביהוה ובמשה עבדו.
בן ברחמיך הרבים תופנו להאמין בך ובצדיקיך האמתיים תמיד, באמונה שלמה ותוקח
ונבונה:

סו (י)
ותופנו לבוא לארץ ישראל, הארץ אשר בחרת בה מפל הארצות, ונתת אותה לישראל
לעולם. ומיום אשר סרנו מאחריך ופגמנו באמונתך הקדושה, גלינו מארצנו,
ונתרחקנו מעל אדמתנו, עד אשר ארד עלינו הגלות, על בן חום וחמל נא עלינו, וזכנו
ברחמיך הרבים להכניע ולשבר ולכטל כל מיני כפירות ובלבולים, שלא יעלו בלבנו ובלב
כל עמך ישראל לעולם, ונזכה להאמין בנסיוך הקדושים אשר אתה עושה עמנו בכל דור
ודור מעולם, ואשר אתה עושה עמנו עדין בכל יום ובכל שעה ולא נכסה שום גם בדרך
הטבע, חסדו שלום, רק גרע ונאמין שחכל מאתך לבר, על ידי השגחתך אשר אתה
משגיח תמיד בהשגחה פרטיות על כל דבר שבעולם. ונזכה להאמין בך ובצדיקי האמת
תמיד, ועל ידי זה נזכה לבוא לארץ ישראל חיש קל מהרה, ותמהר ותחיש לנאלנו נאלה
שלמה, ותביא לנו את משיח צדקנו:

ק (ט)
אנא יהוה, עיניך הלא לאמונת, חננו וזכנו ועורנו ברחמיך הרבים, ותשפיע עלינו אמונתך
הקדושה תמיד בלי הפסק רגע, ותזכה אותי ואת כל עמך בית ישראל לאמונה
שלמה באמת ונזכה להאמין בך ובצדיקיך האמתיים באמת תמיד, בלי שום מחשבת
חזין, חסדו שלום, ובלי שום בלבול ונטיה כלל, חסדו שלום:

קב (ט)
אל אמונה, עורנו ברחמיך העצומים שזוכה לאמונה שלמה באמת בראוי, וזכנו לבוא
לארץ ישראל מקום קדשתנו, מקור האמונה ותתפלה והנסים, מקור החיים, מקור
התקרבות ישראל לאביהם שבשמים, מקום קדשנו ותפארתנו, מקום חיינו וארד ימינו:
קד (ט)
רבנו של עולם, אתה ידעת אשר כל אריכות גלותנו זה הוא רק מחמת פגם חלישות
האמונה, אשר בשביל זה גלינו מארצנו, ועדין לא זכינו לתקן פגם האמונה,
ומחמת זה ארד עלינו הגלות חמר הזה עד הנה:

קה (ט)
על בן חמל על עמך ישראל, כי אין מי יעמד בעדנו, כי אם שמך הגדול יעמד לנו,
שתפע ותקבע אמונתך הקדושה בלבנו באמת מעתה ועד עולם. ותסיר עקמיניות

שבלבנו, שלא יעלה בלבנו שום עקמימיות ושום קושיא, חס־ושלום, על הנהגותיך, ונזכה להאמין תמיד כי צדיק וישר אתה "כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה. כל מצוותיך אמונה, שקר רדפוני עזרני". חננו ועננו וזכנו לאמונה שלמה באמת תמיד, ועל־ידיה נזכה לשוב לארצנו בקרוב כמו שנאמר: "תבואי, תשורי מראש אמתה", במהרה בימינו אמן:

קסג (יג)
 וזכני שיהיה לי מדת הבטחון באמת בשלמות, ואהיה בוטח ביהוה תמיד, ואזכה להשליך את כל יחבי עליך ואתה תכלכלני, שתתן לי עצת טובה בכל פעם בכל עניני המשא ומתן, שאזכה לידע איך להתנהג בהמשא ומתן, לדעת מה ומתי לקנות ולמכור, באפן שתצליח את מעשי ידי, ותזמין לי פרנסתי ברוח בסכה קלה בלי שום טרדא ובבלבול כלל, למען אוכל לעשות רצונך ולעסק בתורתך ובעבודתך תמיד:

רמח (יד)
 חוס וחמל עלינו, ופרנו והצילנו ומלטנו מפל מיני טמאות ומכל הדברים המשקצין את הנפש, וקדשנו בכל מיני קדשות, ועזרנו וזכנו לאכילה דקדשה בשלמות באמת בראוי לאיש ישראל, ונזכה להשלים פגמי המזבח דקדשה, על־ידי אכילתנו בקדשה ובטהרה, עד שיהיה השלחן שלנו מכפר כמזבח, ותזכנו ברחמיך הרבים לאמונה שלמה באמת ותתן לנו בח ושכל דקדשה להכניע ולכטל כל מיני אמונות פזיזות, ולהשיב ולהחזיר את כל התועים באמונות פזיזות שישונו בלם לאמונתך הקדושה:

רסו (טו)
 וזכנו ברחמיך הרבים לאמונה שלמה באמת, לאמונה הקדושה, להאמין בך ובצדיקיך האמתיים, באמונה שלמה באמת. ותצילנו ברחמיך הרבים מאמונות פזיזות, מאמונות של שמות והבל, ולא יהיה לנו שום אמונה פזיזת, ולא נאמין בשום דבר שהוא מדרכי האמורי ולא נלך בדרכיהם וחקותיהם, ולא נטה לבבנו אחר שמותיהם ושקריותם, רק נזכה לאמונה דקדשה בשלמות לאמונה זכה ונקיה בך, יהוה אלחינו, ובצדיקיך האמתיים, ובתורתך הקדושה, בתורה שפכתב ותורה שפעל פה, ובכלליות עמך ישראל הקדוש באמת ובלב שלום:

שכח (טז)
 רבנו של עולם, חוס וחמל עלינו, וזכנו לאמונה שלמה באמת, שנזכה להאמין בך ובצדיקיך האמתיים באמת ובלב שלום ולא נטה לבבנו לשום קשיא ושום מבוכה בעולם כלל, ולא יעלו ולא יפגמו בלבנו ובדעתנו כלל רק נשליך שכלנו הנבון והמבולבל,

ונסמך רק על אמונה לבד, כי בשר ודם אנהנו, גוש עפר, קרוצי מחמה, מיחמים בחטא מלבבלבים בעוון, ואיך אפשר לילוד אשה טפה סרוחה להשיג ולהבין דבר מאורחותיה ונהנהגותיה:

שכו

(כא)

ונזכה שלא נשתמש עם שכלנו כי אם לעבודתך ולתורתך וליראתך באמת, ולא נתחיל לחקר ברעתנו שום חקירה בעולם כלל, ונדע ונאמין באמת ובאמונה שלמה כי צדיק וישר אתה, כמו שכתוב: "הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט, אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא". ונאמר: "להגיד כי ישר יהנה, צורי ולא עולתה בו":

שכח

(כב)

ותעורר רחמיך עלינו ותשלח לנו מנהיג אמת ורועה נאמן, שיהיה לו פח לקרבנו אליך באמת. ונזכה להכלל בשבעה רועים דקדושה שהם בללויות הקדושה, בללויות אמונה הקדושה של ישראל עם קדושה, ותמשיך עלינו ותשפיע עלינו אמונה הקדושה על ידם, ועשה למענך ולמען השבעה רועים שהם אברהם יצחק ויעקב משה אהרן יוסף דוד, ולמען כל הצדיקים שהיו בכל דור ודור עד עתה, ולמען הצדיקים אמתיים שפדור הנה ולמען כל בית ישראל עמך, ותשפיע עלינו ממעון קדושתך ותיטיב לנו כמובך האמת ותחננו בחסדיך הגדולים ותמלא רחמים עלינו ברחמיך הרבים ותשיב פניך אלינו, ותקבע ותפע בלבנו אמונתך הקדושה בשלמות, שנוכה להאמין בך, יהנה אלהינו ואלהי אבותינו, ובצדיקיך האמתיים, הן בצדיקים אמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ חמה, הן בצדיקי אמת ומוכיחי אמת וכשרים אמתיים שפדור הנה, בכלם אובה להאמין באמת ובאמונה שלמה בלי שום בלבול ונמיה כלל, חסדו שלום, ולא יהיה לי שום תרהור אחריהם כלל, ואובה על ידי האמונה השלמה למלאת הארת הנדים הקדושים, ואובה למלאת ידי היום ליהנה:

שכט

(כג)

ותתן לי פח להכניע ולשפר ולבטל כל מיני אמונות פוכיות מן העולם וכלם ישובו לאמונתך הקדושה, ואובה על ידי האמונה השלמה לקבל מוסר ותוכחה ממוכיחי אמת, ויבנסו דברייהם בלבנו באמת, ונזכה לשוב על ידיה בתשובה שלמה אליך באמת. ותקבץ נדחי ישראל, ותבטל ברחמיך הרבים כל מיני גרוש ומחלקת מן העולם, שלא יגרשו עמך בית ישראל ממקומם לעולם, וכל אותן שכבר נתגרשו ונרחו ממקומם מעמך בית ישראל בכלל ובפרט, בלם תחזירם ותשיבם למקומם בשלום ותשים שלום בעולם, ותבטל כל מיני מחלקת מן העולם:

שפ

(בג)

וְזַכְנוּ אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמוּ, "יְהוָה אֱלֹהִים אֲמֵת", וְהִנֵּה בְּעֶזְרֵנוּ שְׁנוּכָה בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים לְאֵמֶת וְאֲמוּנָה. חוֹסֵה עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַצַּל אוֹתִי מִכָּל מִינֵי כַפִּירוֹת וּמִכָּל מִינֵי פָגַם אֲמוּנָה, שְׁלֵא יַעֲלֶה בְּלִבִּי שׁוֹם הַרְהוּר וְשׁוֹם קִשְׁיָא וְשׁוֹם עַקְמִימִיּוֹת שֶׁפֶלֶב עָלֶיךָ יִתְפַּרֵּד, וְעַל הַנְּהַגוֹתֶיךָ, וְעַל צְדִיקוֹת הָאֱמֵתִיִּים, וְעַל פְּשָׁרֵי הַדּוֹר הָאֱמֵתִיִּים, וְעַל כָּל סִפְרֵי תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשִׁים וְהַשְׁהוּרִים, וְעַל כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבִקְדָּשָׁה, רַק אֲזַכֶּה לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצְדִיקוֹת הָאֱמֵתִיִּים, וּבְתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה וּבְכִלְיוֹת עֲמֻד יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשָׁה, בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת בְּלִי שׁוֹם בְּלִבּוֹל וְנִמְיָה בְּלָל וְלֹא יַעֲלֶה עַל דַּעְתִּי שׁוֹם הַרְהוּר עֲלֵיהֶם בְּלָל. וְאֲזַכֶּה לַעֲבֹד אוֹתְךָ תָּמִיד בְּאֵמֶת וּבְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, עַד שְׁאֲזַכֶּה שְׁיִתְגַּלֶּה לִּי הַשְּׁנֵת אֱלֹהוֹתְךָ וַיִּדְעֵת רוּמְמוֹתֶיךָ יִתְפַּרֵּד. וְאֲזַכֶּה לַחֲזוֹת בְּאוֹר פְּנֵי יְהוָה, "לַחֲזוֹת בְּנֶעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ", וַיִּקְרַם בִּי מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וּמִבְּשָׂרֵי אֲחֻזָּה אֱלוֹהִים", שְׁאֲזַכֶּה לַחֲזוֹת אֱלֹהוֹתֶיךָ וּלְחַשֵּׁי נִדְלָתְךָ יִתְפַּרֵּד, וּלְחַפִּיר אוֹתְךָ בְּעוֹלָם הוּא וּבְעוֹלָם הַבָּא בְּאֵמֶת וּבְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

שצב

(כד)

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ, אֲבִינוּ מִלְּבָנוּ, וְתִמְשִׁיד עָלֵינוּ קִדְשָׁה וְשִׁתְּרָה, וְתִתֵּן כַּח וּגְבוּרָה בְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה שְׁאֵנוּ זוֹכִין לַעֲשׂוֹת, שְׁתִּתְּעוֹרֵר הַמִּצְוָה וְתִלָּךְ בְּכָל הַעוֹלָמוֹת בְּלָם וְתִתְעוֹרֵר אֶת בְּלָם לַעֲבֹדְתְךָ וְלִירְאָתְךָ, עַד שְׁיִתְעוֹרְרוּ כָּל הַעוֹלָמוֹת בְּלָם וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם לַעֲבֹדְתְךָ בְּאֵמֶת, דּוּמָם צוּמַח חַי מְדַבֵּר, אֲשֶׁר רִיחַ מִים עָפָר, מִן הָאָרֶץ אֲשֶׁר בְּלִבָּנוּ עַד הָאוֹזוֹב אֲשֶׁר בְּקִיר, מִשְׁלֵשׁוֹל קָמֵן שְׂפִים עַד קִרְנֵי רְאֵמִים, "מִלְּבֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֵמִים שְׂרִים וְכָל שְׂפִי אֶרֶץ", גְּדוּלִים וּקְמָנִים, בְּנִים וּבְנֹת, זְקֵנִים וְנַעֲרִים, "הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ חַיִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם", הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם, עוֹלָם הַעֲשִׂיָה וְהַיְצִירָה וְהַבְּרִיאָה וְהַאֲצִילוֹת וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם, שְׁפָלִים, גְּלָגְלִים, מְלָאכִים, זִיקִים, הַשָּׁמַיִם, שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקִּדְשׁ, מִן תְּכֵלִית נִקְדַּת הַמְּרֻבָּז שֶׁל עוֹלָם הַעֲשִׂיָה, עַד רֵאשִׁית נִקְדַּת הַבְּרִיאָה שֶׁהוּא תְּחֵלֶת הָאֲצִילוֹת, בְּכָלֶם תִּלָּךְ הַמִּצְוָה שְׁאֵנוּ זוֹכִין לַעֲשׂוֹת בְּכָל עֵת, וְתִתְעוֹרֵר וְתִקְוֶי בְּלָם לַעֲבֹדְתְךָ בְּאֵמֶת וַיִּשׁוּבוּ כָּל הַעוֹלָמוֹת וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, וְעַל-יְדֵי זֶה יִתְעוֹרֵר בְּרַכָּה בְּכָל הַעוֹלָמוֹת בְּלָם, וְתִקְרַם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "פּוֹתַח אֶת יְדֶיךָ וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן". וְתִשְׁפִיעַ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִמְשִׁיד שְׁפַע מוֹכָה וּבְרַכָּה בְּכָל הַעוֹלָמוֹת בְּלָם וַיִּמְנֵד תִּסְעֲדָנִי, וְתִסְפְּעֵנִי מִן הַשָּׁמַיִם וְתִתֵּן בְּלִבִּי שְׁאֲבוֹן אֶת לִבִּי וְדַעְתִּי וְרִצּוֹנִי לְחַמְשִׁיד עָלַי בְּרַכָּת שְׁכָל מֵאֲתָךְ, שְׁתִּשְׁפִיעַ עָלַי קִדְשְׁתְּךָ וְתַחַנְנֵנִי מֵאֲתָךְ דַּעַח פִּינָה וְהַשְׁכָּל, וְתוֹפְנֵי לְגֵרֶשׁ וּלְכַטֵּל מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי שְׁמוֹתִים וּבְלִבּוֹלִים וְעַרְפוֹב הַדַּעַת רַק אֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחִסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים לְשִׁכַּל הַקְּדוּשָׁה וְדַעַת שְׁלָם דְּקִדְשָׁה, בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. וְתִעֲזָרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ

הרבים שאזכה לאמונה שלמה באמת, שלא אסמך על שכלי כלל, ואפלו בעת שתסיעני ברחמיך ותשפיע עלי שכל שלם ודעת נכון דקדושה באמת, לא אסמך על השכל לבר, רק אזכה תמיד להמשיך אמונה לתוך ברבתי השכל, וכל מה שאזכה להוסיף חכמה ושכל, אזכה להוסיף אמונה, ועקר תבונתי שכלי יהיה להאמין בך באמונה שלמה ואוסיף להתחזק בכל פעם באמונה חזקה ביותר ואזכה תמיד להאמין בך ובמצותיך הקדושים ובצדיקיך האמתיים באמונה שלמה באמת בפשיטות ובתמימות:

הע (לא)
 ותפנו ברחמיך הרבים לאמונה שלמה באמת תמיד, שגזכה להאמין בך יהוה אלחינו ובתורתך הקדושה שבכתב ובעל פה, אשר נתת לנו על-ידי משה נביאך נאמן ביתך, ובכל צדיקיך האמתיים שהיו בכל דור ודור, ובכל צדיקיך האמתיים ובשרים אמתיים שפדור הוה, ובכלליות עמך ישראל הקדוש, אשר אתה מתפאר בהם בכל דור ודור, בכלם אזכה ברחמיך להאמין באמונה שלמה חזקה ונכונה, ואעמד קנים באמונתך הקדושה, ואהיה חזק באמונתך "כראי מוצק כל אמוט לעולם":

העב (לא)
 והנה בעניי חמר ודחקי ולחצי וערבובי ובלבולי, אשר נתרחקתי בעוונותי הרבים כמו שנתרחקתי, ואפלו בשאני זוכה לפעמים לעשות איזה דבר שבקדושה, הוא מלא פצעים, עצבות ובלבולים ופגיות ושגעון וטרופ הדעת הרבה מאד, ובעצם גלותי חמר, אין לי שום חיות ונחמה ותקנה כי אם על אמונתך הקדושה והטהורה והתמימה. "זאת נחמתי בעניי", מה שזכיתי על כל פנים להיות מזרע ישראל עבדיך, מאמינים בני מאמינים, על בן באתי לשטח כפי לרחמיך וחסדיך האמתיים, אל תעזבני ואל תשניני "גמל על עבדך ואחיה", גמל עלי בחסדיך האמתיים, וחנני באמונתך הקדושה תמיד, שאזכה להיות קנים וחזק באמונתך הקדושה תמיד, בלי שום בלבול ונמיה כלל, כי אין לנו שום חיות ותקנה, כי אם על אמונתך הקדושה, כמו שכתוב: "וצדיק באמונתו יחיה":

העג (לא)
 רבנו של עולם, אתה ידעת את עצם רבוי הכפירות והאפיקורסות שמתנגר עכשו בעת הזאת בהורות הללו בעוקבא דמשיחא, אשר כמוהו לא נהיתה מימות עולם, ואין מי שיעמד בעדנו, ואתה הבטחת אותנו, "אברה עצה מבנים נסרחה חכמתם", שבשאינו בישראל מי שיעמד וישיב לאפיקורסים אוי נסרחה חכמתם של המינים והאפיקורסים גם כן. ועכשו בעוונותינו הרבים הכית אותנו מכה אשר לא כתובה בתורה, והפלא את מכותינו מכל הצדדים, כי הצדיקי אמת שהיו יכולים להמשיך לנו

אמונה שלמה דקדשה, נסתלקו בעוונותינו וכת האפיקורסים והפילוסופים מתנברים עכשו ביותר, עד שהם זורקים הצינהם הרעות ופורשים רשתות ומכמורות גם על הכשרים והתמימים הקרואים והולכים לתמם, כי הם מטעים אותם, ומראין עצמן לפניהם ככשרים וכאלו רוצים בטובת ותקנת ישראל, עד שנאחזין גם כמה נשמות כשרות פרשתות שלהם, ומכניסים בפירות ופילוסופיא ואפיקורסית בלב ישראל עמך הקדוש, ומתנברים להרגיל את ישראל בדרך העבו"ם, להתלבש במלבושיהם וללכת בדרךביהם, וללמד ספריהם ולשונותיהם. "אוי לנו בי שדדנו", כי צרה בזאת לא היתה עדיו לישראל מימות עולם, ועל מי לנו להשען, אל מי ננום לעזרה, ואיזה המקום להתחבא מפניהם, ולהציל את בנינו וזרענו וכל זרע עמך בית ישראל מרשתותיהם ומחצייהם. מי יגור לנו אש אוכלה, מי יגור לנו מוקדי עולם, מי יחוס עלינו, מי ירחם עלינו, מאין יבוא עזרנו:

תעד

(לא)

רבנו של עולם, אתה לבר ורעת עצם הצרה הזאת, עזרני כי עליך נשעננו, כי אין בחנו אלא בפה. חוס ורחם עלינו ועזרנו להיות חזק וקיים באמונתך הקדושה תמיד, כרצונך הטוב. ולא יעלה על לבי שום סברה מספרותיהם ושום קשוא מקשיותיהם ושום דרך מדרביהם, רק אופה אני וזרעי וכל חברתנו וכל עמך בית ישראל, לילך תמיד בדרך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן יוסף ודוד, ובדרך כל הנביאים האמתיים ראשונים ואחרונים ותנאים ואמוראים ובדרך כל הצדיקים האמתיים והפשרים והתמימים שהיו בכל דור ודור, ובזכותם מלטנו והצילנו מכל מיני בפירות ובלבולים וספקות, וזכנו ברחמיך לאמונה שלמה וחזקה באמת בקדשה ובטהרה תמיד לעולם ועד:

תרעו

(נה)

ובכן מעזרני ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, ותורני ותלמדני הדרך הישר והנכון באפן שאזכה להתנצל מארם עיניהם הרעה של האויבים והשונאים, ותנכנו ותלמדנו שנוכה להתרפק במדותיך הקדושות, ונוכה לדון את כל הרשעים וכל האויבים והשונאים, בלם נוכה לדונם לבת זכות תמיד, ולהשתדל בכל עז למצא בהם זכות תמיד, ותפשט ידך הגדולה, ותאחו במשפט ידך ותפלטים ממשפטם זמן כביר, ועל ידי צל ידך הקדושה תכסה עלינו ותצילנו מארם עיניהם הרעות, ובצל פנפיך תסתירנו, ותכסה ותחשיך מאור עיני הרשעים על ידי צל ידך הקדושה, באפן שלא יהיה שום פח לארם עיניהם הרעות להזיק לנו כלל, ותשים פרגוד ומסך המבדיל בין עיניהם הרעות ובינינו, ותקום בנו מקרא שבתוב: "ובצל ידי כסיתך", ותחוק מאור עינינו, ותקדש את עינינו

בכל מיני קדושות, ותעזרני ותשמרני לכל אסתכל בשום דבר הפוגם את הראות, ואל תמשני ואל תעזבני בידם חסדו שלום, ותציל עני כמוני מחוק ממנו, כמו שכתוב: "מציל עני מחוק ממנו ועני ואביון מגוזלו", ותקום בנו מקרא שכתוב: "צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו, יהנה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו". עזרנו שיתחוק מאור עינינו בקדשה ובטהרה גדולה, עד שיהיה לנו כח לראות למרחוק, ונופה ונחיה ונראה ונשיג צדקתך וישרת דרכך, ונדע ונבין כי יהנה הצדיק, אה-על-פי שהרשע זוכה בדין, ועל-ידי-זה התאמין ותתחוק אמונתנו, ונופה להאמין בך יהנה אלהינו בכל לב ונפש, ותפשיט לבנו מעקמימות שבלבנו, ותסיר מאתנו כל מיני עקמימות שבלבנו, ותישר את לבנו להאמין בך בשלמות, אמונה בלי שום עקמימות כלל, ואזכה לחזק את עצמי על-ידי שלמות האמונה הקדושה, להתפלל על כל צרכי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, ואת כל אשר עם לבבי אשיחה ואספר לפניך באמת ובתמימות וביושרת לבב, בלי שום עקמימות ועקמימות כלל, ואזכה להאמין כי הכל פרשותך אפלו לשנות הטבע, ואין אתה מקפח שבר כל בריה כי צדיק וישר יהוה, ואזכה תמיד להתפלל ולהודות לך בישר לבב באמת ובאמונה שלמה, בקדשה ובטהרה גדולה:

תשסו (ב)
 יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתקבע ותפע אמונתך בלבנו ובלב כל עמך בית ישראל ונופה שתהיה אמונתנו חזקה ונכונה באמת ובלב שלם בלי שום קשיא ובלבול בעולם כלל, ותהיה אמונתנו חזקה כל בך, פאלו אנו רואין בעינינו ממש את הדבר שאנו מאמינים בו:

תשסו (ב)
 רבנו של עולם "עיניך חלוא לאמונה", עזרנו והושיענו, וחנונו באמונתך הקדושה באמת ובלב שלם, ולא יהיה חלק לבנו חסדו שלום, ונופה לעבד אותך תמיד בלבב שלם בכל לבנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, ותהיה עבודתנו באמת ובשלמות גדול בשני יצרינו, ותסיר מלבנו ומדעתנו כל מיני כפירות וקשיות ובלבולים, וכל מיני מחשבות זרות המבלבלים חסדו שלום את האמונה הקדושה, ולא יעלה ולא יבוא ולא יגיע ללבי שום קשיא ובלבול, ולא שום כפירה כלל, ותפתח את דעתי ולבבי, ותחנני מאתך חכמה בינה ודעת, שאזכה לידע ולהבין על בריו כל הדברים שאני מחיב להבין ולהשיג כפי בחינותי, כפי מה שהנבלת לשכלי, מה שאני מחיב להבין ולהשפיל באמת, עד שאזכה לידע להשיב לאפיקורס, ולגרש ולדחות כל מיני כפירות ואפיקורסות מלבי ומדעתי, ותהנה בעזרי שלא ירדה שכלי לצאת חוץ מן הנבול חסדו שלום, ולא אתחיל לחקר ולעין חס

ושלום בְּמַה שְׁאִין לִי רְשׁוֹת לְחַקֵּר בּוֹ, וְלֹא אֶסְתַּבֵּל כָּלֵל בְּהַעֲנִינִים הַנִּקְרָאִים לְפִי בְּחִינַתִּי, מַה לְמַעַלָּה מַה לְמַטָּה מַה לְפָנִים מַה לְאַחֲרַי, וְתִשְׁמְרֵנִי שְׂלֵמָה אֶתְחִיל לְכַנֵּס בְּשׁוּם קִשְׁיָא וְחִקְרִיה בְּדַרְכֵי הַנְּהַגוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, מַה שְׂאִי אֶפְשָׁר לְשַׁבֵּל הַאֲנוּשִׁי לְהַכְיִנֵם, אֲשֶׁר עַל חֲחוּקָרִים בָּהֶם, נֹאמֵר עֲלֵיהֶם "כָּל בָּאִיהַ לֹא יִשׁוּבוּן וְלֹא יִשְׁיִגּוּ אֲרַחֲוֹת חַיִּים". שְׁמֵרָה נִפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי, שְׁמֵרֵנִי וְהַצִּילֵנִי, יְמִינְךָ תִּסְעֲדֵנִי, וְאֵל תִּתֵּן לְמוֹט רַגְלִי. "כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה, שְׁקֵר דְּרַפּוֹנִי עֲזַרְנִי". עֲזַרְנִי וְחַנּוּנִי, וְכִנִּי לְתַמְיָמוֹת וּפְשִׁיטוֹת בְּאֵמֶת וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה וּבְלִבְבִי שְׁלֵם, כְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְחִקְרֵי וְעֲרֻמוּמֵי כָּלֵל. עֲזַרְנִי שְׂאִיבָה לְחַשְׁלִידָה אֶת חֲכָמַתִּי וְשִׁבְלִי בְּעֲנִינִים הִלְלוּ לְגִמְרִי, רַק אֶסְמְךָ עַל אֱמוּנָה לְבַד, וְלֹא אֶשְׁתַּמֵּשׁ עִם שִׁבְלִי רַק בְּעֶסֶק תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא אֶתְחִיל לְכַנֵּס בְּשִׁבְלִי בְּשׁוּם חִקְרִיה כָּלֵל בְּמַה שְׁאִין לִי רְשׁוֹת לְכַנֵּס, וּבְמִפְלֵא מְמַנִּי לֹא אֲדַרְוֵשׁ וּבְמִכְסֵה מְמַנִּי לֹא אֶחְקֹר, רַק בְּמַה שְׁחַרְשִׁיתִי אֶתְבּוֹנֶנּוּ, בְּאֵמֶת וּבְתַמְיָמוֹת, וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה וּבְקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָה, וּבְלִבְבִי שְׁלֵם לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ
בְּאֵמֶת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

תשעא

(כב)

אֲנִי יְהוָה מְלֵא רַחֲמִים, עֲזַרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתֵן לָנוּ כַח מֵאֲתֶיךָ שְׁנוּבָה לְקַרֵּב רְחוּקִים לְאֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְלַעֲבוֹדָתְךָ הָאֱמֵתִית, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּתְעַטֵּר וְתִתְקַשֵּׁט הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּקִשׁוּמֵינִי נְאִים וְיָפִים, בְּקִשׁוּמֵינִי דְלֹא הוּוּ, בְּקִשׁוּמֵינִי קַדִּישֵׁינִי שִׁיחֵיו לְנַחַת וּלְרִצּוֹן לְפָנֶיךָ:

תשעו

(כג)

וְתוֹנְנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְאֱמוּנָה וּבְטַחֲוֹן בְּאֵמֶת וּבְלִבְבִי שְׁלֵם, וְנִשְׁלִידְךָ כָּל יְהִבְנוּ וְכָל מַחְסוֹרֵנוּ עֲלֶיךָ לְבַד, וְנַחֲמֵה חוֹקִים בְּמַדַּת הַבְּטַחֲוֹן בְּשִׁלְמוֹת תְּמִיד, וְלֹא נִתְלָה שׁוּם דְּבַר בְּשׁוּם סִבָּה וּבְשׁוּם אֲמָצְעִי כָּלֵל, רַק גִּדַּע וְנִאֲמִין שֶׁהַכֹּל בְּחַשְׁנֶחֱתְךָ לְבַד, הֵן פְּרִנְסָה וְכִנּוּס וְרַפּוּאָה וְכָל שְׂאֵר הַדְּבָרִים שְׁבַע־וְלֵם, כְּכֹלֵם לֹא נִשְׁתַּמֵּשׁ וְלֹא נִתְלָה בְּשׁוּם סִבָּה כָּלֵל וְגִדַּע וְנִאֲמִין וְנִבְטַח בְּאֵמֶת שְׂאֵתָה יְכוּל לְהוֹמִין לָנוּ פְּרִנְסָה בְּשִׁלְמוֹת, כְּלִי שׁוּם סִבָּה שֶׁל הַמִּשְׁאָה וּמִתֵּן וּכְיֹצֵא בְּזֶה, וְכֵן אֵתָה יְכוּל לְשַׁלַּח לָנוּ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה כְּלִי שׁוּם עֶסְקֵי רַפּוּאָה וְסָמִים, כִּי אֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עֲלֵת כָּל הַעֲלוֹת וְסַבַּת כָּל חַסְפּוֹת, וְאֶפְלוּ בְּשִׂאָנוּ מְכַרְחִים לְפַעֲמִים בְּפִי רִצּוֹנְךָ הַטּוֹב לְעֶסֶק בְּאִיזָה סִבָּה בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָה וּכְיֹצֵא, נוֹבָה לְחֵאמִין כְּדָ לְבַד, וְלֹא לְעֲשׂוֹת מַחְסְפוֹת עֶקֶר חֲסִד־וְשְׁלֹם. וְתִתֵּן לָנוּ כַח בּוֹבוֹת צַדִּיקֵי אֱמֶת, שְׁנוּבָה לְבַשֵּׁל בְּתַפְלִתְנוּ אֶת חַיִּיב מַעֲרַבַת הַמְּזוּלוֹת, לְשַׁדַּד הַמַּעֲרַכּוֹת וּלְשַׁנּוֹת הַמַּבְע בְּתַפְלוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּתֵינוּ, עַד שִׁירָאוּ הַכֹּל וְיִאֲמִינוּ בְּאֵמֶת כִּי אִין שׁוּם דְּרָךְ הַמַּבְע כָּלֵל, רַק הַכֹּל מִתְנַהֵג בְּחַשְׁנֶחֱתְךָ לְבַד תְּמִיד וְיִקְרַם בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְתִתְנוּר אֶמֶר

ויקם לך, ועל דרכיך ננה אור". ותמחל ותסלח לנו ולכל עמך ישראל על כל הפגמים שפגמנו עד הנה באמונתך הקדושה, במה שהיינו תולים הדברים בספוט של דרך הטבע, ומעתה תחוק את לבבנו ולבב כל עמך ישראל, וכל באי עולם, שיוזבו כלם לידע ולהאמין כי אתה הוא יהוה האלהים בשמים ובארץ, והכל מתנהג כהשגחתך לבר, וכל הספוט הכל מאתך לבר:

תשפנ

(כג)

אנא יהוה, עשה למען שמך, ואל יגרמו עוונותינו להתרחק מהם חסדו שלום על ידי-יזה, רק נזכה להתחוק באמונה שלמה תמיד, להאמין בהם תמיד, לידע ולהאמין באמונה שלמה, שכל דרכיהם ישרים ונכונים מאד, והם צדיקים וישרים בכל דרכיהם ותנועותיהם, רק שאי אפשר לנו להשיג דרכיהם הנורא ונשגב מאד. ונזכה שירחמו עלינו הצדיקים, ויקרבו אותנו בכל פעם, ויורידו עצמן אלינו, וילבישו ויכסו אורם הגדול, באפן שנוזכה שיתגלה לנו אורם הנפלא על ידי-יזה, ויהיה לנו כח לינק ולשאב מהכמתם הגדולה ויתקרבו עצמן אל העולם וירחמו עלינו באהבה ובחמלה גדולה, וכל מחשבותיהם יהיו לקרבנו ולא לרחקנו חלילה, למען נזכה להיות דבוקים עמהם לעולם ועד:

תשצו

(כד)

ונזכני להכלל בתוך נשמת משה רבנו עליו השלום שהוא בבחינת שתיקה, ואזכה להתגיל עצמי בשתיקה, לקיים דברי חכמינו וברונם לברכה שאמרו: סיג לחכמה שתיקה, ואמרו: ולא מצאתי לגוף טוב משתיקה, ואזכה לשתק גם במחשבה בכל מקום שאני צריך לשתק, ובכל עת שבאים עלי מחשבות המבלבלים את המח, ובפרט בלבולי אמונה, אזכה לחריש ולשתק, "ואחי באיש אשר לא שומע ואין בפיו תוכחות, בחרש לא אשמע ובאלם לא יפתח פיו", ולא אתחיל להפך דעתי ולהטות מחשבתי להשיב שום דבר במחשבה על כל הפעותים והבלבולים והעקמימות והמבוכות העולים על המח והלב, רק אזכה לחריש ולשתק לנמרי גם במחשבתי, ולעלות ולהכלל בשתיקה העליונה שלמעלה שהיא מקור האמונה הקדושה ועל ידי-יזה תתחוק אמונתי ודעתי ולבבי בשלמות בהתחזקות והתאמצות גדול דקדשה ועל ידי-יזה ותבטלו ממילא כל המבוכות וכל הבלבולים והקשיות שבעולם, ויתרחקו ממני כל מיני מחשבות זרות והרהורים שבעולם, על ידי השתיקה הקדושה לבר, הן הרהורים של פגם אמונה חסדו שלום, והן הרהורי נאוף ושאר תאוות, והן מחשבות זרות שבתפלה ועסק התורה הקדושה, והן שאר כל המחשבות רעות וזרות ובלבולים ועקמימות שבלב המונעין מן הקדשה באמת,

כלם יתרחקו ויתפטלו ממני לגמרי ככפול גמור על ידי השתיקה האמתית לבד, כי אתה יודע חלישותנו בעת, שאין לנו שום עצה ותחבולה נגדם, ואין אנו יכולים להשיב שום תשובה על כל הפלפולים הרבים האלה למגדול ועד קמח, שעומדים עלינו ומסבבים אותנו בכל עת ורגע, רק עליך לבד אנו נשענים ונסמכים, ועל כח וזכות הצדיקו אמת שהם בבחינת שתיקה. זכנו שנזכה להכלל בהם ולילך בדרךיהם באמת, ולהמשיך עלינו אור קדשת השתיקה שלהם, כי עינינו תלויות אליך לבד:

תתב

(טו)

חוס וחמל ורחם עלי ועזרני וזכני לאמת גמור, שלא אהנה בכלל נצרך לפריות כלל בשום אפן ובחינה בעולם, שלא יהיה לי שום רצון ותאוה לא לכבוד בני אדם ולא לשבחם והתפארותם, ולא למזונם ולא לשום דבר בעולם כלל ולא אשים במחוני חסו ושלום בשום פן אדם כלל, רק אדע ואאמין בהאמת לאמתו כי מקדו הכל, ו"העשר והכבוד מלפניך, ואתה מושל בכל. כל הפשר חציר, וכל חסדו בציץ השדה. ומה יעשה לי אדם". ואזכה לקיים באמת מקרא שכתוב: "אל תבטחו בגדיבים, כגן אדם שאין לו תשובה. תצא רוחו ישוב לאדמתו, כיום שהוא אכרו עשתונותיו. אשרי שאל יעקב בעזרו, שברו על יהוה אלהיו". ונאמר: "ברוך הנבר אשר יבטח ביהוה ויהוה יהנה מבטחו. במחו ביהוה עדי עד, כי ביה יהוה צור עולמים. ובטחו בך יודעי שמך, כי לא עזבת דורשיך יהוה":

תתע

(עג)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אל אמונה, שתזכנו ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, לאמונה שלמה באמת ובלב שלם, שאזכה לחאמין בך ובצדיקיך האמתיים באמונה שלמה באמת ואזכה לכנס ולהתדבק ולהכלל בתוך שלמות האמונה הקדושה, ואהיה חזק ואמיץ בהאמונה הקדושה, עד אשר אזכה להתהפך מנשמיית גופי, למהות האמונה הקדושה, והאמונה הקדושה תאכל אותי עד שיהיה נאכל ונתפטר כל הרע הנאחו בי, ואזכה להתהפך מרע לטוב, על ידי שלמות האמונה שתזכני להכלל ולהתפטר בתוך האמונה הקדושה ככפול גמור:

תתעא

(עג)

ותזכני מהרה לבוא לארץ ישראל בשלום בלי פגע, ולהתקרב ולהתדבק בצדיקים אמתיים בדבקות גדול ובאמונה שלמה באמת, ותחמל עלי בתמלתך הגדולה, ואל תעשה עמי בחטאי ואל תדינני במפעלי, ותזכני ברחמיך, ותפתח לי שערי האמונה הקדושה, ותעזרני לכנס לתוך האמונה באמת, ולהכלל בתוכה בכלליות גדול, עד שאזכה

להיות נאכל להאמונה ולהתהפך למהותה הקדושה, למהות קדשת ארץ-ישראל הקדושה, ולמהות קדשת הצדיקים האמתיים, ולא תקיא אותי הארץ והאמונה הקדושה באשר קאה את הגוי אשר מלפני, ואף-על-פי שאיני כדאי וראוי לגע בהאמונה הקדושה, ובארץ-ישראל הקדושה, ולהתקרב להצדיקים האמתיים, כי הרעותי את מעשי מאד, וקפחתי את קדשתי, אף-על-פי-כן רחמיה רבים יהוה, רחמיה רבים מאד, וכני ברחמיה ועזרני והושיעני, שתוכל האמונה הקדושה לסבל אותי בתוכה, ולהחזיק אותי תמיד, עד אשר אהיה נאכל ונתהפך למהות קדשת האמונה באמת:

תתעב

(עג)

מלא רחמים, וכני לאמונה שלמה בכל הבחינות, כי אין לנו שום תקנה וסמיכה עכשו כי אם על האמונה הקדושה, כמו שכתוב: "וצדיק באמונתו יחיה", כי אתה יודע עצם התנברות על גלות הנפש, על-ידי תאוות הגוף המתנברים בכל עת, ובעוונותינו הרבים תש פחנו ומטה ידנו מאד לעמד בנגדם לשברם ולבטלם לגמרי, כי אם בכל האמונה הקדושה, שתובנו לבנם ולהכלל בתוך האמונה בכלליות גדול, עד שנוכח להיות נאכל להאמונה, ולהתהפך למהות האמונה הקדושה. ונוכח לבנם מקרא שכתוב: "בטח ביהוה ועשה טוב, שכן ארץ ורעה אמונה". "יהוה, עיניך הלא לאמונה", וכני ברחמיה לאמונה הקדושה בשלמות באמת ברצונה הטוב. "כל מצותיה אמונה, שקר רדפוני עזרני. יהוה שמע תפילתי, האזינה אל תחנוני, באמונתך עגני בצדקתך". וקנים מקרא שכתוב: "ויודו שמים פלאך יהוה, אף אמונתך בקהל קדושים". ונאמר: "ואמונתני וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו". ונאמר: "לעולם אשמך לו חסדי ובריתי נאמנת לו, וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר באמונתני. חסדי יהוה עולם אשירה לדור ודור אודיע אמונתך בפי. כי אמרתי עולם חסד ויפנה, שמים תבין אמונתך בהם. יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה אמונתך סביבותיך". וקנים לנו מקרא שכתוב: "וארשתיה לי לעולם, וארשתיה לי בצדק ובמשפט בחסד וברחמים, וארשתיה לי באמונה, וידעת את יהוה. אל תעובני יהוה, אלהי אל תרחק ממני. חושה לעזרתי אדני תשועתי. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן":

תתקטו

(עד)

"פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה. פתחו שערים ויבוא גוי צדיק שומר אמונים. שאו שערים ראשיכם ותנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד". רבנו של עולם, סלח ומחל לעוונותינו, ותן לנו במתנת חנם ונדבכת חסד אמונתך הקדושה, ונכנו לאמונת חכמים באמת, שנוכח להאמין באמת בכל הצדיקים האמתיים, והושיענו ונכנו שנוכח לבנם לתוך פתחי ושערי הקדושה, שנוכח להתקרב באמת לאמתו לנשמות הצדיקים

האמתיים, אשר בהם בלנו תלויים ואחוזים, כי הם שרש נשמותינו, חיינו וארץ ימינו, חוסה עלינו ברחמיך הרבים ותן לנו אמונה שלמה באמת לאמתו, באפן שנוכח להתקרב אליהם באמת, ולילך בדרךיהם הקדושים, ולשוב אליך באמת על ידם, כי אתה יודע כי אין לנו שום תקנה וולתם, ובקצדם לא נרים את ידינו ואת רגלינו, עשה למען שמך, ואל תגמל לנו פחמאתינו ובעוונותינו ואל תשליכנו לעולם מן האמונה הקדושה, ואל תסתם הפתח ואל תנעל הדלת בפנינו חסד ושלום, רחם על כלל ישראל, ובפרט עלי העני והאביון, החסר ממעשים טובים, המלכלך במעשים רעים, אשר מחמת זה גם מעט המעשים טובים הנעשים בנות פגום בזה, הם גם כן פגומים הרבה, ובמה יזכה נער המנער מפל טוב כמוני, לכנס בפתח הקדושה שהיא האמונה הקדושה, להתקרב להצדיק האמת השיך לי כפי שרש נשמתני. "אם עוונות תשקר ית, ארני מי יעמד":

תתקטו

(ב)

אדון מלא רחמים רחם עלי, ופתח לי ברחמיך פתחי הקדושה, ותשפיע לי ברחמיך הרבים אמונתך הקדושה, שאנוכה להיות אמיץ וחזק ונקים באמונה הקדושה תמיד, להאמין בך ובצדיקיך האמתיים ולהתקרב אליהם באמת, ולינק ולשאב מחבבתם הקדושה. ותשבר ותעקר ותבטל את כל הקלפות והסטרין אוחרנין המסבבין אותם, שמהם נמשכין כל החולקים והמתנגדים על הצדיקים האמתיים, וכל הקשיות והספקות והבלבולים שנופלים עליהם במחשבה להרחיק אחריהם חסד ושלום. אנא יהנה, ברחמיך הרבים חוס ורחם ותמל עלי ועל כל ישראל, ותן לנו עצות שלמות ונכונות ואמתיות, באפן שנוכח שיתגלה לנו האמת לאמתו, ותפתח לנו שערי האמונה, באפן שלא יהיה כח לשום קלפה וסטרן אחרא להעלים האמת ולסגר השער חסד ושלום:

תתקטו

(ג)

אדון השלום מלך שהשלום שלו, עושה שלום ובורא את הכל עורנו והושיענו בלנו, שנוכח תמיד לאחז במדת השלום, ויהיה שלום גדול באמת בין כל אדם לחברו ובין איש ואשתו, ולא יהיה שום מחלוקת אפלו בלב בין כל בני אדם, כי אתה עושה שלום במרומיך, ואתה מחבר שני הפכים יחד, אש ומים, ובגפלאותיך העצומים אתה עושה שלום ביניהם, בן תמשיך שלום גדול עלינו ועל כל העולם בלו, באפן שיתחברו כל הפכים יחד בשלום גדול ובאהבה גדולה ויבללו בלם בדעה אחת ולב אחד להתקרב אליך ולתורתך באמת, ויעשו בלם אנדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם, יהנה שלום, ברכנו בשלום, ועל-ידי-זה תמשיך עלינו כל הברכות וכל החשפעות וכל הישועות:

תתקפ"ט

(נח)

רחם עלינו מלא רחמים, ברחמים גדולים, ברחמים רבים, ושמרנו והצילנו מעתה מפל מיני כפירות והרהורים ומחשבות שהם כנגד אמונתך הקדושה, רק נזכה לאחוז בדרך אבותינו הקדושים, להאמין בך יהוה אלהינו, ובתורתך הקדושה ובצדיקוד האמתיים, באמונה שלמה ונכונה. ותהיה האמונה חזקה כל כך, כאלו אני רואה אותך בתפודה, עין בעין, באפן שעל-ידי-זה תהיה וראתך על פני, זו הבושה, לבלתי אהמא עוד שום חמא ועון, ולא אפגם עוד שום פגם כלל, ובכל-עת שיצאה לעלות על דעתי חסד-שלום איזה מחשבה של איזה תאוה ורצון שהוא נגד רצונך, תפל עלי תכה אימה ופחד ויראה ובושה גדולה מפניך, אשר אתה עומד עלי בכל-עת ורנע ורואה במעשי ויודע צפון לבי ומחשבותי, כי "מפניך לא אסתיר", כי מלוא כל הארץ כבודך וכמו שכתוב: "אם יסתיר איש פמסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא":

תתרכ"ו

(קט)

"כל מצותיך אמונה, שקר דפוני עורני". אל אמונה, רחם עלי למען שמך, ונפני לאמונה שלמה באמת. עורני והושיעני שאתחזק באמונה שלמה באמת, עורני והושיעני שאתחזק באמונה שלמה בכל עת, ואכניס את עצמי בתוך האמונה הקדושה בכל פעם יותר ויותר, עד שאזכה לעלות בכל פעם לאמונה גבוהה יותר ויותר, עד שאזכה לבוא אל השכל על-ידי האמונה, שאזכה על-ידי-זה להתחזקות האמונה באמת, ולהבין ולהשיג בשכלי את הדברים שלא הייתי מבינם בתחלה והייתי צריך להתחזק בהם באמונה לבד ועתה אזכה להבינם ולהשיגם בדעתי ושכלי, רק בדברים גבוהים ונעלמים יותר שלא אבינם עדין, אתחזק בהם באמונה שלמה. וכן אתחזק באמונה גדולה בתוספת קדושה בכל פעם, עד שאזכה בכל פעם להבין ולהשיג בשכלי ודעתי גם אלו הדברים הגבוהים ונעלמים יותר, וכן בכל עת ועת אתחזק באמונה גדולה יותר ויותר, עד שאזכה להמשיך השכל ותרעת על-ידי האמונה, לבוא אל השכל של הדבר שבתחלה היה נעלם מפני והייתי צריך להאמין בו באמונה לבד, עד שאזכה לבוא לראש אמונה, ולדעת שלם בקדושה גדולה, לדעת ולהביר אותך באמת, ואזכה לדעת ולהבין כל מה שאפשר בשכל אנושי להבין באמת, ומה שאי אפשר להבין בתדעת, אזכה לאמונה שלמה בתכלית השלמות בתכלית המעלה שאין מעלה אחריו, ואזכה לאמונה שלמה וחזקה כל כך עד ולדעת בתכלית המעלה שאין מעלה אחריו, ואתפשט האמונה בכל האברים:

תתרחח

(קז)

רבונו של עולם, רבונו דעלמא בלא, יהוה עיניך תלוא לאמונה, תן לי אמונה שלמה באמת. רבונו של עולם, אתה יודע כל מה שעובר על כל העולם בענין האמונה הקדושה שהוא יסוד הכל, ובפרט מה שעובר על ישראל עם קדוש שהם כלם מאמינים בני מאמינים, אך אף-על-פי-כן יש אלפים ורכבות מדרגות בענין האמונה הקדושה, וכל הצרות וכל הנגזרות שעוברים על ישראל הכל על-ידי פגם האמונה שהוא יסוד כל התורה בלא באשר גלית אננו על-ידי חכמיך הקדושים (ובפרט מה שעובר עתה על ישראל אשר יצא תקצף מאתך ונגזרו כמה גזרות רעות על ישראל [ונגזרה הגזירה רעה, לקח בני ישראל לבני חיל למלחמה]. אוי לנו על שכרנו, נחלה מכותינו, אוי מה היה לנו, אוי מה היה לנו, אוי, מי יעמד בעדנו בעת צרה מרה כזאת. אוי מה נעשה לנו, אוי אוי להיכן נברח, להיכן ננום לעזרה, ובפרט שנשמע שרוצים להוציא עוד חסד ושלום גזרות קשות ורעות מאד רחמנא לצלן, וכלם כנגד דת ישראל. אוי אוי ואבוי, אוי ומר, אוי ומר, וכל אלו הצרות כלם פאים על-ידי פגם אמונה). ועתה מה נעשה לתקן זאת, ובפרט אנכי אשר הרביתי לפשע נגדך, ובנדאי הכל פא על-ידי פגם אמונה שהיא יסוד כל התורה בלא, ובאמת כל אחד תלוי בחברו שמחמת רבוי העונות אין האמונה בשלמות, ומחמת חסרון האמונה שאינו בשלמות באו העונות, רחמנא לצלן מעתה, אכל איך מתקנים זאת, ומיחין מתחילים לתקן:

תתרחח

(קח)

רבונו של עולם, אדון כל, אתה לבד יודע את עצמך, ואין מי שיודע אותך כלל, רק אנו מאמינים באמונה שלמה שאתה נמצא, המחייב, יחיד, קדמון, נצחני, בלי ראשית בלי תכלית, ואתה בראת העולם יש מאין המחלט זה חמשת אלפים וכו', וברחמיך הגדולים התחלת להאיר בנו אמונתך הקדושה על-ידי אבותינו אברהם יצחק ויעקב, אשר הם התחילו לנלות אלהותך בעולם, ואחר כך נתת לנו תורתך הקדושה בכתיב ובצל פה על-ידי משה נביאך נאמן בידך, אשר הוא האיר עינינו ופתח לנו אור הדעת לידע ולהודיע ולהודע כי אתה הוא יהוה אלהינו אין עוד מלבדך, על-ידי כל הגדולות והנוראות אשר עשה עמנו לחיותנו ביום הנה, ובחמלתך הגדולה הוספת חסד וטוב, ושלחת לנו בכל דור צדיקים אמתים, וקנים ונביאים, ראשונים ואחרונים, תנאים ואמוראים, ורבנן סבוראי, ונאונים ורבנים וחסידים וצדיקים וקדושים שהיו בכל דור ודור, עד שזכיתנו גם בדורות האלה ושלחת לנו צדיקים נוראים פאלח:

תתנא

(קט)

על בן זבנו ברחמיך תרבים לילך בדרביהם ולצית אותם בכל אשר ציוו אותנו, ולהיות
 בראונם באמת בכל עת, למרנו והורנו איה להמשיך עלינו האמונה הקדושה
 שהמשיכו אבותינו ורבותינו הצדיקים הקדושים ממקום שהמשיכו על ידי קדשיתם
 העצומה עד שזכו למה שזכו. זכנו להמשיך עלינו אמונתם וחסדם וטובם וצדקתם אשר
 יגעו וטרחו במסירות נפש ביגיעות וטרחות גדולות מאד להטיב לכל בני ישראל לדורות
 עולם, והעקר להמשיך ולגלות האמונה הקדושה לכל באי עולם ובפרט לישראל עם
 קדוש, עם קרובו עם סגולה. עזרנו והושיענו בעת צרה הזאת למען ברוך וזכותם הגדול
 והקדוש הנורא והנשגב מאד עד אין חקר, הושיענו אלהים כי באו מים עד נפש, זכנו
 לאמונה שלמה באמת, עד שנוזקה בכל פעם לבוא על ידי האמונה הקדושה אל הדעת,
 ותתפשט האמונה הקדושה בכל אחד ואחד בכל האברים, ונוזקה תמיד לדבר האמונה
 הקדושה בפה מלא ובלב שלם באמת כמו שנאמר: "חסדי יהוה עולם אשירה, לדור
 ודור אודיע אמונתך פני" ונאמר: "יודו שמים פלאך יהוה, אף אמונתך בקהל קדושים"
 ונאמר: "לדור ודור אמונתך, בוננת ארץ ותעמד" ונאמר: "דרך אמונה בתרתי, משפטיך
 שויתי" ונאמר: "כי ישר דבר יהוה, וכל מעשהו באמונה" ונאמר: "וצדיק באמונתו יחיה"
 ונאמר: "ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו ונאמר: "כי טוב יהוה לעולם חסדו, ועד
 דור ודור אמונתו" ונאמר: "וארשתיך לי לעולם, וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד
 וברחמים וארשתיך לי באמונה ונדעת את יהוה. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן":

תתשכנ

(קלג)

אבינו אב רחמן חומל דלים, מושיע בעת צרה, יהמו מעיד ויבמרו רחמיך עלינו עתה
 בעת צרה הזאת. עננו יהוה עננו כי בצרה גדולה אנהנו. צור ישראל קומה בעזרת
 ישראל, ועזרנו והושיענו, ושמרנו והצילנו מפגם האמונה הקדושה, בכל מה שעובר עלינו
 בעתים הללו, כי אתה יודע מרירות הצרות הכפולות שעוברים עתה על עמך בית
 ישראל, ולא די לנו בכל צרותינו אשר הגיע עד הנפש, עוד הם מתגברים ומתפשטים
 חסד ושלום לעקם לבב בני ישראל להרהר אחר מדותך חסד ושלום ולפגם באמונתך
 הקדושה חסד ושלום, ואין מי יעמד בעדנו. רחם עלינו למען שמך, הביטה בענינו כי רבו
 מכאובינו וצרות לבנו, שומר ישראל שמר שארית ישראל וחוסה כרב רחמיך על כל
 נפש ונפש מישראל, שלא יפול שום אחד מהאמונה הקדושה על ידי כל מה שעובר עתה
 על ישראל, רק אדרבא על ידי זה נתחזק ונתעזר בכלנו לשוב אליך באמת ובלב שלם,
 ונעתיר ונתפלל ונצעק אליך עד שתעננו, ונדע ונאמין בהאמת כי לא תעזוב אותנו לעולם

חסד ושלום כמו שכתוב: "כי לא ימש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב" ונאמר: "כי לא ימש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם. עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמו, והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמו. יהיו לרצון אמרי פי ורחמינו לפני לפניך יהוה צורי וגואלי":

יח

ובכן תרחם עלינו גואל חזק, ותנאלנו מהרה משלש עבודות רעות, שהן עבודה זרה ונלוזי עריות ושפיכות דמים, ותשמרנו ותצילנו תמיד מפגם עבודה זרה חסד ושלום, שהוא פגם האמונה, ולא תעלה ולא תבוא על לבנו שום מחשבה זרה ובלבול כלל בכל הדברים הנזעמים לאמונתך הקדושה, רק תרחם עלינו בחמלתך הגדולה ותשפיע עלינו אמונתך הקדושה, ותפע ותקבע בלבנו אמונה שלמה וישרה זכה וצחה ונקייה, קדושה וטהורה מכל סיג ופסלת, ולא אפגם באמונתך הקדושה כלל:

יט

מלא רחמים, מלא רחמים, מלא חסד, מלא רצון, מלא טוב. אדון האמת והאמונה, תן לנו במתנת חנם ונדבת חסד, אמונה קדושה. ולא יעלה על לבנו שום קשיא ובלבול וחקירה כלל בעניני האמונה הקדושה, רק נזכה לאמונה שלמה וישרה באמת בראוי ברצונך הטוב. הוציאנו מאפלה לאורה מחשך לאור גדול, מעבודות לחרות, מפגם האמונה לאמונה שלמה באמת:

כ

רבנו של עולם מלא רחמים רבים, אב הרחמן מלא משאלותי ברחמים, הורני מה שאדבר, הביני מה שאשאל, ובני וגואלי ופדני מכל שלש עבודות הללו, ובני לאמונה שלמה דקדשה ולתקון הברית, ולכבוד את אנשים, ולא אבזה מעתה שום אדם בעולם, ואפלו במחשבותי לבר לא אהיה בו לכל אדם שבעולם, ואזכה להאמין באמונה שלמה בכל אדם שבעולם אפלו בהפחות והגרוע שבשרא, שכלם חשוכים ויקרים מאד בעיני השם יתברך, וכלם מוכנים וראויים לקבל כל טוב וכל כבוד ונדלה שפעולם, ויכולים לזכות לכל המעלות שפעולם בגשמיות ורוחניות בעולם הזה ובעולם הבא:

כא

"ממעמקים קראתיך יהוה, אדני שמעה בקולי, תתנינה אזניך קשבות לקול תחנוני". יחיד ומיוחד, אדון כל, לעלא מן בלא ולית לעלא מנה, מלכי ואלהי אליך אתפלל, אליך אשוע, אליך אזעק, אליך אתחנן, לפניך אשתבח, לפניך "אשתתנה ואכרעה אכרבה לפני יהוה עושי", אליך שטחתי את כפי, "פרשתי ידי כל היום, נפשי

בארץ עיפה לך סלה". לפי יצעק אל יהוה, מעומקא דלבא אני קורא אליך, מעמקי עמקים אני מצפצפה לרחמיך וחנינותיך האמתיות, "באיל תערג על אפיקי מים בן נפשי תערג אליך אלהים". כיונים הומות "מתופפות על לבכהו", בן יהמה לבכי להמון רחמיך וחסדיך. "באשר יהנה הארצה והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא רועים, מקולם לא יחת ומחמונם לא יענה", בן אשאנ ואזעק ואצעק ואשוע ואנהם ואערג ואצפצפה ואקנה ואיחל ואצפה ואחכה לרחמיך וישועתך, לא אחריש ולא אשקט מלקרא תמיד אליך, יהנה אלהי ואלהי אבותי, כי הציקתני רוחי ועצר במלין לא אוכל, "קראתי שמך יהנה מבור תחתיות. קולי שמעת, אל תעלם אונך לרוחתי לשועתי. שמע יהנה קולי אקרא, וחנני וענני", ועורנו והושיענו ונבנו לאמונה שלמה באמת. הצילנו נא, אבינו שבשמים, מפנם אמונה. שמרנו ברחמיך הרבים והצילנו ממכות המפלאות הנאים חסד ושלום על פנם האמונה, שאין מועיל להם שום דבר, לא רפואות ולא תפלה ולא זבות אבות ואפלו כל הקולות של אח ואבוי ונגיחות ואנחות גם בן אין מועיל להם, כי הפל נפנם ונתקלקל על ידי פנם האמונה הקדושה, אשר היא יסוד כל התורה בלה ויסוד כל העולמות בלם עם כל אשר בהם, שהכל תלויים ועומדים ומתקמים רק על האמונה הקדושה:

צב (ה:)

אנא נורא קדוש, מלא רחמים רבים, ובנו לצעק אליך באמת מעמק הלב מעמקי עמקים, באשר אנחנו צריכים לקרא אליך עתה, באשר נגלה לפניך, אדון כל, את כל נגעי לבבנו של כל אחד ואחד בפרטיות. עורנו לצעק אליך מן הלב בקול עמק באמת בקול דממה דקה, באפן שנוכח לעורר עלינו פלאי רחמיך וחסדיך וחנינותיך וישועותיך והצללותיך הנפלאות והנוראות מאד, עד שנוכח לעורר ולגלות עצות אמתיות, עצות עמוקות, מתוך עמק החשך אפלה הזאת שנלבדנו בו מאד בעוונותינו הרבים, כי אתה עושה נפלאות גדולות לבדך, עושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר, ואתה גולה עמקות מני השך" ומוציא "לאור צלמות", הוציאנו מאפלה לאורה, עשה עמנו פלאות, ותשפיע עלינו ותגלה לנו עצות מרחוק, באפן שנוכח לגדל האמונה הקדושה על ידיה:

צב (ה:)

ורחם עלינו ברחמיך הרבים, וחננו מאתך חכמה בינה ודעת דקדשה, באפן שנוכח לחתר ולגלות המים שמהם גדלה האמונה הקדושה שהם "מים עמקים עצה בלב איש", שנוכח בלנו אנחנו וכל עמך בית ישראל לגלות ולהאיר עצות עמוקות מתוך עמק החשך ונתקננו בעצה טובה מלפניך, ותשפיע ברחמיך עצות טובות בעולם ותציל

אותי ואת כל עמך ישראל מספקות ובלבולים, שלא יפלו עלינו ספקות פשום דכר שבעולם, רק תמיד נזכה במחירות ובנקל לעצות שלמות, עצות אמתיות, בראונך הטוב, בגשמיות ורוחניות, בגוף ונפש וממון, באפן שנוכח להצליח הצלחה האמתית והנצחית, בזה העולם העובר, לילך בדרךך הטובים, ולהתקרב אליך באמת ובלב שלם, ונזכה לקיים עצותיך האמתיות והנכונות, בפעצתך תנחני ואחר כבוד תתקני:

(ה:)

צו

ותנחנו לאכל בקדשה ובטהרה גדולה, ונאכל לבד לקיום גופנו ונמעט תאות טבענו ונזכה להסתפק במעט אכילה, ונהיה נבילים בכלל הצדיקים האובלים לשבע נפשם הקדושה לבד, כמו שכתוב: "צדיק אכל לשבע נפשו", ותעורנו שתהיה אכילתנו בקדשה גדולה כל כך, עד שנוכח להשביע בצחצחות נפשנו להתענג על יהוה, לשבע ולהתענג באורות הצחצחות העליונות, ונזכה "לחזות פנעם יהוה ולבקר בהיכלו" ויקים בנו מקרא שכתוב: "ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך", עד שנוכח לצחצח נפשנו ורוחנו ונשמותינו תמיד בשבע הצחצחות העליונות, ועל-ידי-זה נמשך עלינו תמיד תבונות והשגות חדשות, עד אשר יהיה לנו כח להתר ולשאב ולדלות מים עמקים שממם גדלה האמונה הקדושה, שהם עצות טובות ושלמות ונוכח לגלות ולהאיר עלינו ועל כל ישראל עצות טובות, עצות עמוקות עצות נפלאות, פלאי פלאות הנמשכין מעמקי עמקים, עצות שלמות ונכונות אמתיות ישראל וברורות, עצות קדושות שאי אפשר להפירן ולסתורן פשום אפן בעולם, באפן שנוכח לעורר ולגדל על ידם האמונה הקדושה:

(ה:)

צח

רבנו של עולם מלא רחמים, גדל העצה ורב העלילה, פלא יועץ אל גבור, אבי עד שר שלום, נורא תהלות עשה פלא, אשר אתה עושה נפלאות בכל עת, וכבר עשית עם ישראל נסים ונפלאות גדולות ונוראות בכל דור ודור, רחם עלינו עתה בדור הזה בצוק העתים הללו, אשר האמונה הקדושה נפגמה מאד בעוונותינו הרבים, ורבים מבני עמך נבשלו, באשר אתה ידעת. עשה עמנו נפלאות, ונכנו לעצות טובות אמתיות, באפן שנוכח על-ידי-זה לאמונה שלמה באמת ולתקן כל פגמי האמונה, ונזכה לחפש את עצמנו תמיד בכל עת, איך אנו אויבים באמונה הקדושה, ולהתחזק באמונה יתרה בכל עת, בתם לכב באמת בראונך הטוב, ותעשה עמנו פלא לחיים, ותוציאנו מאפלה לאורה מחשך לאור גדול, "כי אתה תאיר נרי, יהוה אלתי יגיה חשבי", כי "גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר בחשיכה באורה":

צט

(ה:)

וּנְזַכֶּה לְהוֹדוֹת לְךָ תָּמִיד עַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְמוֹבֹתֶיךָ שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ מֵעוֹלָם, וְאֲשֶׁר אֵתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל עֵת נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת. "רַבּוֹת עָשִׂיתָ אֵתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי, נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחְשַׁבְתֶּיךָ אֵלֵינוּ, אֵין עֲרֹךְ אֵלֶיךָ, אֵינִידָה וְאֵדְבָרָה עִצְמוֹ מִסִּפְרֶךָ", וַיִּקְרָא שְׂפָתוֹב: "יְהוָה אֱלֹהֵי אֵתָּה אֲרוֹמָמְךָ, אֹודָה שְׁמֶךָ כִּי עָשִׂיתָ פֶלֶא, עֲצוֹת מִרְחוֹק אֵמוּנָה אִמֵּן", וְנֹאמֶר: "אֹודָה יְהוָה בְּכָל לְבִי אֶסְפָּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ, אֹודָךְ עַל כִּי נֹורָאוֹת נִפְלִיתִי נִפְלְאִים מַעֲשֵׂיךָ וְנִפְשִׁי יִדְעַת מְאֹד". וְנֹזְכֶה לְהַעֲלוֹת הָאֵמוּנָה הַנִּפְּוֶלָה, וּלְתַקֵּן כָּל פְּגַמֵי הָאֵמוּנָה וְתַתְּגַדֵּל וְתַתְּחַזֵּק הָאֵמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת, וְנֹזְכֶה בְּלֵנוּ לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקוֹךָ הָאֱמֵתִים בְּאֵמוּנָה חֹזֶקָה וְנִבְּוָנָה, בְּאֵמוּנָה שְׁלֵמָה וְקְדוּשָׁה זָכָה וְנִבְּוָנָה צַחָה וַיִּשְׁרָה וּבְרוּרָה, בְּלִי שׁוּם בְּלִבּוֹלִים וּבְלִי שׁוּם הִרְהוּרִים וּמַחְשָׁבוֹת זְרוֹת בְּלָל:

קג

(ה:)

וְתַעֲזָרֵנוּ וְתַתְּנֵנוּ וְתַתְּנֵנוּ לָנוּ כַח לְחֹזֶק וּלְגִדָּל אֵת הָאֵמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת עַד אֲשֶׁר יִפְּלוּ וַיִּתְּפְּטְלוּ כָּל הָאֵמוּנוֹת בּוֹזְבִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, בְּלֵם וּבְרַעוּ וַיִּפְּלוּ וּלְכַבּוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר וַיִּתְּנֵנוּ וְתַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהֵאֱלִילִים כְּרוֹת יִכְרְתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בְּשָׂר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְּנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ, וַיִּתּוֹסְפוּ גְרִים רַבִּים בְּכָל עֵת, גְּרֵי צָדֵק, עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְרַבִּים מֵעַמֵי הָאָרֶץ יִהְיוּ מַתְּנִידִים וּמַתְּנִידִים לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל בְּאֵמֶת, וַיִּאֲתִיו כָּל לְעַבְדֶּךָ וַיִּכְרִירוּ כַח מַלְכוּתֶךָ, וַיִּהְיוּ נַעֲשִׂים גְרִים כְּכַח וּבַפְּעַל, וְגַם אֹוְתָם שְׁלֵא יֹוֹבוּ לְהַתְּנִיר, יִכְרִירוּ וְיִדְעוּ בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם אֵת יִקָּר תִּפְאָרַת גְּדֻלָּתֶךָ וּמַלְכוּתֶךָ, וַיִּדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם שֶׁיֵּשׁ יְחִיד קְדְמוֹן, וְתַכְרֶךָ וְתַעֲלָה שְׁמוֹ לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצַּח נִצְחִים, וַיִּשְׁתַּוְּקוּ כָּלֵם לְאֵמוּנָתֶךָ הָאֱמֵתִית, וַיִּדְעוּ כָּל פְּעוֹל כִּי אֵתָּה פְּעַלְתָּנוּ, וַיִּכִּין כָּל יְצוֹר כִּי אֵתָּה יְצַרְתָּנוּ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ כָּבֵל מְשָׁלָה:

קלח

(ה:)

אָנָּה יְהוָה, עֲשֵׂה לְמַעַן הַצַּדִּיקִים הָאֱמֵתִים, וְזַכְּנֵי לְאֵמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְּשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם עַקְמִימִיּוֹת בְּלָל, וְלֹא תִדְרַחָה אוֹתִי חֶסֶד וְשְׁלוֹם מִהָאֵמוּנָה לְעוֹלָם, אִפְּלוּ בְּרַנַּע קָלָה, רַק אֹוֹכָה לְחִיּוֹת חֹזֶק וְאִמִּין בְּאֵמוּנָתֶךָ הַקְּדוּשָׁה בְּאֵמֶת תָּמִיד, כִּין בְּחִי בִין בְּעַת יְצִיאַת נִשְׁמָתִי בִין לְאַחַר מִיתָה, בְּכָל מְקוֹם שֶׁאֵתָּה שָׁם, בְּרַצוֹנֶךָ וּבְמִשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְהַיִּשְׁרִים, שָׁם תִּהְיֶה הָאֵמוּנָה הַקְּדוּשָׁה עִמִּי תָּמִיד לְשִׁמְרָנִי נְצַח, לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ וְלֹא אֶפְּלֵם וְלֹא אֶבְשָׁל לְעוֹלָם "גַּם כִּי אֵלֶיךָ בָּגִיא צְלָמוֹת לֹא אֵירָא רַע כִּי אֵתָּה עֲמָדִי, שְׁבַמָּךְ וּמַשְׁעֲנָתֶךָ הִמָּה יִנְחַמוּנִי":

קלט

(ה):

עזרני עזרני, ובני כמתנת הנם לאמונתך הקדושה, חמל עלי בחמלתך הגדולה ואל תעשה עמי כחמאי ולא כעוונותי תגמל עלי, רק תחמל ותרחם עלי ועל כל ישראל עמך בזכות וכת הצדיקים האמתיים, ותשמרני ותצילני מכל מיני כפירות שפלב, ומכל מיני עקמימות שפלב, ומכל מיני קשיות וחקירות שלא יעלו על לבי ודעתי כלל, רק נזכה להיות חוקים באמונתך הקדושה תמיד ביתר חזק כל גמוט לעולם. ותמשיך ותשפיע אמונה בעולם, ותתרבה ותתגדל ותתחזק ותעלה ותקום האמונה הקדושה על עמדה ומכונה, עד אשר יפלו ויתבטלו כל האמונות בזביות וכל הכפירות מן העולם, בלם וברעו ויפלו, ותעקרום ותשברם ותכלם ותכניעם ותשפילם ותבטלם בכבוד גמור מעתה ועד עולם ותגלה האמת בעולם, וכל באי עולם ישוּבו לאמונתך הקדושה, ויתוספו גרי צדק רבים על עמך ישראל, ותתן לנו כח לברר ולתקן פנים הנאווה הנמשכת על ידי הגרים חסד ושלום, לשבר ולבטל כל הפגמים שהם מכניסין בישראל, ולברר ולהעלות חבל אל חקדשה:

קסב

(ו):

רבנו של עולם מלא רחמים, שמרה נפשי והצילני מכל מיני קשיות וחקירות. ובני להאמין בך באמונה שלמה לבר בלי שום חקירות וקשיות כלל. רחק מדעתי וממחשבותי ומלבי כל מיני חקירות ובלבולים וכל מיני קשיות ותרוצים בדרךך הקדושים ולא אתחיל לחקר שום חקירה כלל בחקירות האלהות, רק אתחזק ואתאמין באמונה שלמה לבר באמת ובתם לכב. מריה דעלמא בלא, התמים במעשיו, התם ומתמם עם תמימים, ובני לתמימות באמת, ואזכה לקנים באמת מקרא שבתוב: "תמים תהיה עם יהוה אלהיך. אשכילך בדרך תמים, מתי תבוא אלי, אתחלה בפתם לכבי בקרב ביתי. לכב עקש יסור ממני רע לא אדע. עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי, הולך בדרך תמים הוא ישרתני. ואני בתמי אלה פדני וחנני. תם וישר יצרוני כי קויתיד". ונאמר: "אשרי תמימי דרך החולכים בתורת יהוה":

קכ

(ז):

רחם רחם מלא רחמים, רחם רחם חושב מחשבות לבל ירח ממך נדח, חוס וחמל עלי וזבני לאמונה חזקה כזאת בכל עת ורגע, עד שאזכה על ידי האמונה לשוב אליך באמת וכלב שלם, כי אתה יודע גדל כח אמתת אמונה הקדושה שיש לה כח להוציא גם אותי מכל המקומות והענינים שירדתי לשם על ידי מעשי הרעים. רבנו של עולם, "חלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך", תן לי עצת שלמה עתה במקומי באפן

שאזכה להתחיל לשוב אליך באמת, ולא אשוב עוד לבסלה. ובני להחיות את עצמי על ידי האמונה הקדושה באמת, באופן שאזכה להתדבק בך בכל עת ולהיות סמוך וקרוב אליך תמיד בכל המקומות והזמנים שבעולם, כי מלא כל הארץ כבודך ובכל מקומות משלתך, ואתה מחיה את כלם, ואתה ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ולית אתר פנוי מך, "אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא":

תקב

(א:)

רבנו של עולם, אדוני מלכי ואלהי, אבי גואלי ופודי, צור לבני וחלקו, הלא אתה יודע בעצמך עצם רחמיך ואהבתך אלי, וכמה נפלאות ונסים וטובות בלי שעור עשית עמדי, ואיך תוכל להתאפק כל בך מלעזר ומלהושיע לי ישועה שלמה לגאלי גאלה שלמה שאין אחריה גלות, שאזכה לשוב אליך באמת בבחינת תשובה של שבת הלא אין דבר נמנע מך, כמו שכתוב: "היפלא מיהוה דבר" רחם עלי מלא רחמים, ואל תשליכיני מן האמונה לעולם, ואל תעשה עמי פחטאי ואל תגמלני במפעלי, רק תחנני ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים ותחנני ותאמני באמונתך הקדושה תמיד, ואזכה בכל עת לדבר ולהודיע האמונה בפי, עד שאזכה לתכלית שלמות האמונה באמת באופן שאזכה לשוב על-ידי-זה אליך באמת, בתשובה שלמה כרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים וזכני לילך ולהתנהג בתמימות ובפשטות בלי שום חכמות של העולם כלל, ולא אדקדק יותר מדאי בחכמות יתרות (שקורין איבר טראכטין) שאינם כרצונך, ולא אחשוב מחשבות יתרות:

***

רגלי עמדה כמשור במקחלים אכרד יהנה. רבנו של עולם חוס וחמול עלינו ברחמיך הגדולים וזכני להאמין בך באמונה שלמה כי אתה ידעת גדל מעלת קדשת האמונה הקדושה אשר היא יסוד ושרש כל התורה והעבודה. ועליה עומדים כל המדות טובות וכל התורה בלה וכמו שאמרו רבותינו וזכרונם לברכה: בא חכוק והעמידן על אחת וצדיק באמונתו יחיה, וכן אתה ידעת כי האמונה הקדושה היא צנור של כל החשפעות טובות וכל הברכות וכמו שכתוב 'איש אמונות רב ברכות', ובשפונמין באמונה ונפלין לאיוה בחינת בפירות רחמנא לצלן אוי על-ידי-זה תקלפות ותסטררא אחרא נומלין חסד ושלום החשפעות והברכות, ואתה ידעת גדל שפלותנו ועניותנו וחסרון פונסתנו וגדל אריבת גליותינו ותקף התנברות הגזירות והצרות ברוחניות ובגשמיות בכלליות ובפרטיות הכל בא רק מחמת פגם האמונה, וכמו שכתוב ואמר ביום ההוא הלא על פי אין אלהי בקרפי מצאוני הרעות האלה, ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא

על כל הרעה אשר עשה בי פנה אל אלהים אחרים. על בן חוס וחסל עלינו בזכות אבותינו הקדושים שחיו מאמינים בך באמת ואמר לצרותינו די, וזכנו להאמין בך ובצדיקך הקדושים באמונה שלמה וישרה בלי שום ערפוב ובלבול כלל. רבנו של עולם אתה הודעתנו כי עיקר בלבולי אמונה נמשכין על-ידי גאוה וגדלות, כי מי שיש בו גסות הרוח אין אתה יכול לדור עמו בבבול כמו שאמרו רבותינו וכוונם לברכה, ובאשר אתה מסתלק ממנו ומסתיר פניך ממנו אזי באים עליו בפירות רחמנא לצלן, ובאמת כפי אשר אנו יודעים גדל שפלותנו ופחיתותנו ועמק ירידתנו בגשמיות וברוחניות, בודאי לא יעלה על הדעת כלל שיהיה לנו עדין איזה התפארות וגדלות, אבל אתה ידעת גדל התנבחות הבעל דבר ואיך שמסמא עיני האדם לגמרי עד שמכיוא למה שמכיוא ואה-על-פיי-כן אינו מכיר את מקומו ומתפאר ומתנאה כאלו יש לו כל השלמות שבעולם, על בן חוס וחסל עלינו וזכנו לפקח עינינו, וזכנו שנגראה ונבין ונסתכל היטב על כל פנים על גדל שפלותנו ופחיתות מדרגתנו ולא נתנאה חס-ושלום, רק אדרבא יהיה לנו לב נשבר ורוח נשברה באמת כראוי לנו לפי בחינתנו ומדרגתנו השפלה מאד, וזכנו גם כן להסתכל ולראות בעינא פקיקא בכל עת על גדל רוממותך ותפארתך ועל-ידי-זה נזכה שיהיה נשבר רוחנו בקרבנו ביותר עד שנוכח להיות שפלים וענוים באמת, ועל-ידי-זה נזכה שתאיר פניך אלינו ותשרה שכנתך בקרבנו, כמו שכתוב מרום וקדוש אשבון ואת דבא ושפל רוח, ונזכה להאמין בך באמונה שלמה וישרה ונכונה ותקרבנו אליך ברחמים:

[כו]

מלכי ואלהי, אליך אתפלל, אליך אשוע, אליך אועק, אליך אתחנן. אליך שמחתי את כפי, פרשתי ידי כל היום. לבי יצעק אל יהוה. מעמקא דלבא אני קורא אליך, מעמקי עמקים אני מצפצפה לרחמיך וחנינותיך האמתיות. באיל תערג על אפיקי מים, בן נפשי תערג אליך אלהים. ביונים הזמות, מתופפות על לבביהן, בן יהמה לבבי להמון רחמיך וחסדיך. באשר יהגה הארנה והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא רעים, מקולם לא יחת ומהמונם לא יענה, בן אשאנ ואועק ואועק ואשוע ואנהם ואצפצה ואקנה ואיחל ואצפה ואחכה לרחמיך וישועתך. לא אחריש ולא אשקט מלקרא תמיד אליך, יהוה אלהי ואלהי אבותי. קראתי שמך יהוה מבור תחתיות. שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני, ועזרני וחושיעני וזכנו לאמונה שלמה באמת. הצילני נא, אבי שבשמים, מפגם אמונה. שמרנו ברחמיך הרבים והצילנו ממכות המפלאות הבאים, חס-ושלום, על פגם האמונה, שאין מועיל להם שום דבר, לא רפואות ולא תפלה ולא זכות אבות, ואפלו כל הקולות של 'אח' ו'אבוי' ונגיחות ואנחות גם-כן אין מועיל להם, כי הכל נפגם ונתקלקל על-ידי

פגם האמונה הקדושה, אשר היא יסוד כל התורה בלה ויסוד כל העולמות בלם עם כל אשר בהם, שהכל תלויים ועומדים ומתקיימים רק על האמונה הקדושה: **אנא, נזרא וקדוש, מלא רחמים רבים, זכנו לצעק אליך באמת מעמק הלב, מעמקי עמקים, באשר אנחנו צריכים לצעק אליך עתה, באשר נגלה לפניך, אדון כל, את כל נגעי לבנו. עזרנו לצעק אליך מן הלב בקול עמק, באמת, בקול רממה דקה, באפן שנוכח לעורר עלינו פלאי רחמים וחסדך וחנינותך והצלוחך הנפלאות והנוראות מאד, עד שנוכח לעורר ולגלות עצות אמתיות, עצות עמקות, מתוך עמק החשך ואפלה הזאת שנלבדנו בו מאד, בעזותינו הרבים. כי אתה עושה נפלאות גדולות לברך, עושה גדולות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מספר, ואתה גולה עמקות מני חשך ומוציא לאור צלמות; הוציאנו מאפלה לאורה, עשה עמנו פלאות ותשפיע עלינו ותגלה לנו עצות מרחוק, באפן שנוכח לגדל האמונה הקדושה עלינו זה. ורחם עלינו ברחמיך הרבים וחנונו מאתך חכמה בינה ודעת דקדושה, באפן שנוכח לחתר ולגלות המים שמהם גדלה האמונה הקדושה, שהם "מים עמקים עצה בלב-איש", שנוכח לגלות ולהאיר עצות עמקות מתוך עמק החשך. ותשפיע ברחמיך עצות טובות בעולם, עצות שלמות, עצות אמתיות ברצונך הטוב, באפן שנוכח להצליח הצלחה האמתית והנצחית בזה העולם העובר, לילך בדרךיך הטובים ולהתקרב אליך באמת ובלב שלם, ונוכח לקום עצותיך האמתיות והנכונות:**

[קצב]

רבנו של עולם, מלא רחמים, עושה פלא, אשר אתה עושה נפלאות בכל עת, וכבר עשית עם ישראל נסים ונפלאות גדולות ונוראות בכל דור ודור – רחם עלינו בדור הזה, בצוק העתים הללו, אשר האמונה הקדושה נפגמה מאד בעזותינו הרבים, ורבים מבני עמך ישראל נבשלו. עשה עמנו נפלאות, וזכנו לחתר ולגלות המים עמקים, שהם עצות עמקות, עצות אמתיות, שעליהם גדלה האמונה הקדושה, ונוכח לחפש את עצמנו תמיד בכל עת איך אנו אויבים באמונה הקדושה, ולהתחזק באמונה יתרה בכל עת, בתם ללב, באמת, ברצונך הטוב. ונוכח להעלות האמונה הנפולה ולתקן כל פגמי האמונה, ותתגדל ותתחזק האמונה הקדושה בכל עז ותעצמות. ונוכח להאמין בך ובצדיקים האמתיים באמונה חזקה ונכונה, באמונה שלמה וקדושה, זכה ונכונה, צחה וישרה וברורה, בלי שום בלבולים ומחשבות חיצוניות כלל. ונוכח להמשיך רפואה שלמה לכל חולי עמך בית ישראל, ובפרט (להחילה פ"ב) אל נא, רפא נא לו רפואת הנפש ורפואת הגוף, והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואיו ולכל מכאוביו לכל מפותיו, ותבטל ותסיר

כל המכות המפלאות וְחִלָּאִים רָעִים וְנִיִּאֲמָנִים מֵעֲלֵיו וּמֵעַל כָּל חוֹלֵי עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁלַח לֹא רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם. וְכֵן אוֹתָן הַנְּפֹשׁוֹת אֲשֶׁר כָּבַד הַפְּלֵאתָ אֶת מִבּוֹתֶם וּבָאוּ עֲלֵיהֶם הַמִּפְלְאוֹת, שְׂאִין מוֹעִיל לָהֶם שׁוֹם רְפוּאָה בְּעוֹלָם וְלֹא תִפְלֶה וּזְכוּת־אֲבוֹת וְלֹא שׁוֹם צְעָקָה וְאֲנָחָה, אֲשֶׁר כָּל זֶה נִמְשָׁךְ מִפְּנֵם הָאֲמוּנָה, אֲנִי יְהוָה, רַחֵם עָלַי, לְמַעַן וְלִמְעַן כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וְעֲשֵׂה עִמּוֹ פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, בְּגִדְל חֶסֶדְךָ נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרָאוֹת, וְתִסֵּר הַמַּחֲלָה מִקִּרְבּוֹ, כִּי אֵל מְלֹךְ רוּפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה, וְתִשְׁלַח לֹא וְלְכֵל חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, כִּי אֵל מְלֹךְ רוּפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם:

תשז

(ז)

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, שֶׁתַּטֵּעַ וְתִקְבַּע אֲמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּלִבֵּנוּ וּבְלֵב כָּל עַמּוֹד בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתוֹנְפוּנוּ לְאֲמוּנַת חֲכָמִים בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּאֵמַת לְאֵמַתוֹ וְנִזְכָּה לְהֵאֱמִין בְּאֵמַת בַּחֲכָמִים אֲמִתִּיִּים דְּקִדְשָׁה, וְלִהְתְּקַרֵּב אֲלֵיהֶם וְלִהְתְּאָבֵק בְּעַפְר רִגְלֵיהֶם, וְלִשְׁתּוֹת בְּצִמָּא אֶת דְּבָרֵיהֶם, וְלִילֵךְ בְּכֵל חֶדְרְךָ אֲשֶׁר יוֹרוּ אוֹתָנוּ וְלֹא נִסּוּר מִדְּבָרֵיהֶם יָמִין וּשְׂמֹאל. וְתִצְלִינִי מִהַתְּנַגְדוֹת שְׁלֵא יִמָּצֵא כִּי וּבְנִרְעֵי וּבְכָל זֶרַע עַמּוֹד בֵּית יִשְׂרָאֵל, שׁוֹם צַד הַתְּנַגְדוֹת לְשׁוֹם חֲכָם אֲמִתִּי דְּקִדְשָׁה וְלֹא נִגַּד שׁוֹם אָדָם בְּאִשֶׁר שְׁבַע עוֹלָם, מִכָּל שָׂפָן שְׁלֵא אֲוִלּוֹל בְּהֶם חֶסֶד־וְשִׁלּוּם, רַק אֲזַכָּה לְקַיֵּם דְּבָרֵי הַצְּדִיקִים וְחֲחֲכָמִים אֲמִתִּיִּים, וְלֵאחֹז בְּדַרְבֵּיהֶם וְלִהְאֱמִין בְּהֶם בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמַת וְכֵן מִה שֶׁפְּנִמְתִּי בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְזוֹלָתִי בְּכַבּוּדְךָ, וְעַל יְדֵי זֶה פְּנִמְתִּי בְּכִלְיוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר בְּלָה נִמְסְרָה בְּיַד הַחֲכָמִים אֲמִתִּיִּים לְדַרְשָׁה לְכָל חֲפָצֵיהֶם וְעַל־יְדֵי זֶה פְּנִמְתִּי בְּחַמְלָאכִים הַקְּדוּשִׁים הַנִּבְרָאִים בְּדַבַּר יְהוָה, עַל־יְדֵי אוֹתִיוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַבְרָתִי עַל לֹא דְלֹא תִסּוּר, וְהִסְרָתִי כַח הַיָּדוּם מִן הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהֵם יָד יָמִין וְיָד שְׂמֹאל, אֲשֶׁר עַל יָדָם הָיוּ הַמְּלָאכִים מְקַבְּלִים הַשִּׁפְעַ מִלְּמַעְלָה, וְהָיוּ מְשַׁפְּיעִים לְכָל הָעֲשָׂבִים וְלְכָל הַדְּבָרִים שְׁבַע עוֹלָם וְעַל־יְדֵי פְּנֵם אֲמוּנַת חֲכָמִים נִסְתַּלְקוּ יְדֵי הַמְּלָאכִים, עַד אֲשֶׁר אֵין לָהֶם כַּח לְקַבֵּל וְלִהְשַׁפִּיעַ, וְעַל־יְדֵי־זֶה אֵי

אֲפֹשֶׁר לְקַבֵּל רְפוּאָה, וְנִרְמְנוּ חַסְדֵי־שְׁלוֹם מִכָּה אֲשֶׁר לֹא כְּתוּבָה בַּתּוֹרָה, מִכָּה שְׂאִין לָהּ רְפוּאָה:

תשח

(טו)

אָנָּה יְהוָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לִי וּלְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עַל כָּל הַפְּגָמִים הָאֵלֶּה שֶׁפָּגַמְנוּ בְּאֱמוּנַת חַכְמֵי הַקְּדוּשִׁים, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת תַּעֲלוּמוֹת לְכַבְּנוּ כִּי לֹא בְמֶרֶד וּבְמַעַל פָּגַמְנוּ בְּךָ, כִּי אִם מִחַמַּת עֲבִירַת דַּעְתָּנוּ וּמַעוֹט יְדִיעַתָּנוּ:

תשט

(טז)

אָנָּה יְהוָה זַכְּנוּ מַעֲתָה בְּרַחֲמֶיךָ לְתַקֵּן כָּל זֶה, בְּאִפְּן שְׂנוּכָה מַעֲתָה לְאֱמוּנַת חַכְמֵי בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּאֵמַת בְּרָצוֹן הַטּוֹב, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, גְּדֹל חֲלִישוֹתֵינוּ בַּעַת הַזֹּאת, וְאִין לָנוּ שׁוּם סְמִיכָה כִּי אִם עַל הַחַכְמֵי וְהַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים, עַל בֶּן זַכְּנוּ לְהֶאֱמִין בְּכָל הַחַכְמֵי וְהַצְּדִיקִים וְהַפְּשָׁרִים אֱמִתִּיִּים, וּלְכָל־יְדָבָר שׁוּם דְּבוּר נֶגֶד כְּבוֹדֶם חַסְדֵי־שְׁלוֹם, וּלְכָל־לְבוֹזֹת שׁוּם פֶּר יִשְׂרָאֵל שֶׁפְּעוּלָם, חוּם וְחֲנֻנוּ וְחַמֵּל נָא עָלֵינוּ, וְנִצַּר לְשׁוֹנְנוּ מִרַע וּשְׁפָתֵינוּ מִדְּבַר מַרְמָה, וְעֲזֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ שְׂנוּכָה לְהַקִּים אֶת הָאֱמוּנָה הַנְּפוּלָה, וְנוּכָה לְתַקֵּן אֱמוּנַת חַכְמֵי בְּשְׁלֵמוֹת בְּאֵמַת, וְעַל־יְדִי־וָה תַחֲזוּר וְתַתֵּן כַּח הַיָּדִים לְחַמֵּל־אֲבָיִם הַקְּדוּשִׁים לְקַבֵּל וּלְהַשְׁפִּיעַ לְכָל הַעֲשָׂבִים וּלְכָל הַדְּבָרִים שֶׁפְּעוּלָם, וְתִשְׁלַח מִהֲרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ בְּגוֹף וּנְפֶשׁ בְּנַשְׁמֵיּוֹת וְרוּחַנֵיּוֹת. רַפְּאוּנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה כִּי תַחֲלֵתְנוּ אֶתָּה:

תשי

(טז)

וּבְכֵן תַּעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂאוּכָה לְהַתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשֶׁתְּךָ הַעֲלִינָה, וְתַגִּיעֵנִי מִהֲרָה לְקַדְשָׁה וּפְרִישׁוֹת בְּאֵמַת וְאוּכָה לְאַחוּ בְּדַרְכֵי אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, לְדַר נְדָרִים וּלְקִיּוּם מִיד, בְּשִׁבְלֵי רָצוֹן הַטּוֹב, כְּדֵי לְזַכּוֹת עַל־יְדֵי הַנְּדָרִים לְקַדְשָׁה וּפְרִישׁוֹת בְּאֵמַת וְאוּכָה לְעֲלוֹת לְמָקוֹם הַנְּדָר שֶׁהוּא פְּלִיאוֹת חֲכָמָה וְעַל־יְדִי־וָה תַּעֲזֹרְנִי לְהַכִּיר מַעֲלַת וּקְדוּשַׁת הַחַכְמֵי הָאֱמִתִּיִּים, עַד שְׂאוּכָה לְאֱמוּנַת חַכְמֵי בְּשְׁלֵמוֹת וְעַל־יְדִי־וָה תּוֹכְנֵי לְעֲלוֹת וּלְהַכְּלִל בְּאוֹר הָאֲבוֹת, וְיִתְנוּצְצוּ כִּי אוֹר הָאֲבוֹת אֲבָרְחָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב:

תשטז

(כא)

"גְּדֹל הַעֲצָה וְרַב הַעֲלִילָה, אֲשֶׁר עֵינֶיךָ פְּקָחוֹת עַל כָּל דְּרָכֵי בְּנֵי אָדָם", וְיִודֵעַ וּמְבִין מַחֲשַׁבוֹתָם וְסוּדָם, וּמִיד כָּל לֹחֲצִיחָם אַתָּה גּוֹאֲלָם וּפּוֹדֶם, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְעֲזֹרְנִי לַעֲשׂוֹת רָצוֹן וְהוֹשִׁיעֵנִי מִהֲרָה וְתַקְּנֵנִי בַּעֲצָה טוֹבָה מְלֻפְּנֶיךָ, וְחַנּוּנִי מֵאִתְּךָ דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל שְׂאוּכָה לְדַעַת לְתַת עֲצָה לְנַפְשִׁי עַל כָּל דְּבַר שֶׁפְּעוּלָם, וְתּוֹכְנֵי לַעֲצָה שְׁלֵמָה תְּמִיד וְלֹא אֶהְיֶה מְסַפֵּק לְעוֹלָם עַל שׁוּם דְּבַר, וְלֹא תִתְחַלַּק עֲצָתִי לְשֵׁתִים חַסְדֵי־שְׁלוֹם,

וּתְשַׁפֵּיעַ עָלַי "רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רֹחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רֹחַ דַּעַת וְיִרְאָת יְהוָה", וּתְרַחֵם עָלַי וּתְוַשִּׁיעֵנִי וּתְזַכְּנֵנִי לְאִמּוּנַת חֲכָמִים בְּאֵמַת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב וְאִזְכֶּה לְהֵאֱמִין בְּכָל הַחֲכָמִים הָאֱמִתִּיִּים בְּאִמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמַת וּבְלֵב שָׁלֵם, וְלֹא אֶסּוּר מִדְּבָרֵיהֶם יָמִין וּשְׂמֹאל וְעַל-יְדֵי-יָוָה תִּזְכְּנֵנִי לְמִשְׁפַּט דְּקִדְשָׁה, שְׂאִזְכֶּה לְשַׁפֵּט עֲצָמִי בְּאֵמַת וּתּוֹצִיא מִשְׁפָּטִי לְאוּר וְאִזְכֶּה לְלַמֵּד תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמְחָה תָּמִיד, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַנּוּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה וּתְאִיר עֵינַי בְּתוֹרַתְךָ, וְתִתֶּן לִי חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת דְּקִדְשָׁה, לְהִכִּין וּלְהַשְׁכִּיל מִכָּל הַלְמוּדִים שְׂאִזְכֶּה לְלַמֵּד בְּכָל סִפְרֵי תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, לְהִכִּין וּלְהוֹצִיא מִכָּל מִשְׁפָּטֵי הַנְּהַגוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאֵמַת, וְלֹא אֶטָּה וְלֹא אֶסּוּר מִן הָאֵמַת יָמִין וּשְׂמֹאל, רַק אִזְכֶּה לְכוּן תָּמִיד רִצּוֹנְךָ בְּאֵמַת, וְלִידַע תָּמִיד אִיךָ לְהִתְנַחֵג בְּכָל דְּבָר עַל-יְדֵי הַלְמוּדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה:

(א)

תשנ

אָנָּה יְהוָה מְלֵא רַחֲמִים, חוֹמַל דְּלִים שׁוֹמֵעַ אֲנָקַת אֲבוּנִים, חוֹם וְחַמַּל עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְמַעַן חֲסִדֶיךָ הַעֲצוּמִים, לְמַעַן הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים, וְעֹזְרֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וּזְכוּנוּ מִחֲרָה לְאִמּוּנַת חֲכָמִים בְּשְׁלֵמוֹת בְּאֵמַת וּתְעֹזְרֵנוּ לְתַקֵּן פְּגַם אִמּוּנַת חֲכָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ מִנְעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּתְשַׁחֲרֵנוּ מִכָּל הַגְּלוּלִים וּמִכָּל הַטְּנֵפֹת הַנִּמְשָׁכִים וְעוֹלָם אֶל הַמּוֹחַ חֲסִדֵי-שְׁלוֹם עַל-יְדֵי פְּגַם אִמּוּנַת חֲכָמִים כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים נִפְגַּם דַּעַתְנוּ וְנִתְבַּלְבַּל מְאֹד עַל-יְדֵי פְּגַם אִמּוּנַת חֲכָמִים, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-יָוָה עוֹלָם בְּכָל עֵת עֲשָׂנִים סְרוּחִים אֶל הַמּוֹחַ, וּמְסַבְּבִין אֶת דַּעַתְנוּ, וּמְעַקְמִים וּמְבַלְבְּלִים אֶת דַּעַתְנוּ וּלְכַבְּנוּ מְאֹד, סְבוּנוּ גַם סְבָבוֹנוּ, וְיִמְרְרוּ אֶת חַיֵּינוּ מְאֹד בְּקִשְׁיוֹת וּבְלִבּוּלִים וּמַחְשְׁבוֹת וְרוֹת וּשְׁנֵעוֹן וּמְרוּחַ הַדַּעַת וְעַקְמוּמִיּוֹת הַלֵּב הַרְבֵּה מְאֹד. הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוּ מִכְּאוּבֵינוּ וְצָרוֹת לְכַבְּנוּ:

(א)

תשנא

אָבִינוּ מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים, בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוּלִים, בְּרַחֲמֶיךָ הַטּוֹבִים, כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפְּלִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּינוּ, וּמַחֲרֵר רַעֲיוֹנֵנוּ וּלְכַבְּנוּ לְעַבּוּדְתְּךָ בְּאֵמַת וּתְנַרְשׁ וּתְרַחֵק וּתְבַטֵּל מִדַּעַתְנוּ וּמִלְכָּנוּ כָּל מִינֵי בְּלִבוּלִים רָעִים וְכָל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת רָעוֹת שֶׁחֲרָגְלָנוּ בָּהֶם וְנִזְכֶּה לְשַׁחַר וּלְכַבֵּם וּלְרַחֵץ אֶת מַחְנוּ וּמַחְשְׁבוֹתֵנוּ וּלְכַבְּנוּ מִכָּל מִינֵי מְנוּפּוֹת וּלְבִלּוּבִים וּמִכָּל הַעֲשָׂנִים סְרוּחִים וְלֹא יַעֲלוּ וְלֹא יִבּוֹאוּ עַל לִבְנוּ וְדַעַתְנוּ כָּלָל, וְנִזְכֶּה לְקַדֵּשׁ אֶת מַחְנוּ וּמַחְשְׁבוֹתֵנוּ וּלְכַבְּנוּ מַעֲתָה בְּקִדְשָׁה וּבְטַחֲרָה גְּדוּלָּה, וְנִזְכֶּה לְמַחְשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת תָּמִיד בְּלֵי שׁוֹם בְּלִבּוֹל הַדַּעַת כָּלָל:

תשנב

(אס)

ותרחם עלינו ותושיענו אבינו שבשמים אדון כל, אדון השלום, מלך שהשלום שלו, ותמשיך עלינו ברכה וחיים ושלום, ותצילנו מכל מיני מריבות ומחלוקת והגזן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגזון והסר שטן מלפנינו ומאחרינו הצילנו נא מיד אויבנו ורודפינו בגשמיות ורוחניות, הצילנו מכל החולקים והשונאים ומכל המלשינים הדוברים רע על נפשנו ומכל המקמטנים, ותספר את פיהם, "ולא תעשינה ידיהם תשינה", וכל הקמים עלינו לרעה, מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם ויקים בהם מקרא שכתוב: "עצו עצה ותפר, דברו דבר ולא יקום, כי עמנו אל" ונאמר: "יהנה הפיר עצת גוים, הניא מחשבות עמים" ושמרנו ותצילנו ברחמיך הרבים שלא יזיק לנו המחלוקת כלל, לא בגשמיות ולא ברוחניות, רק נזכה על ידי המחלוקת לשוב בתשובה שלמה על כל חטאינו ועוונותינו ופשעינו, ובפרט על פגם אמונת חכמים אשר פגמתי בכבוד חכמים אמתיים ובספריהם הקדושים, ולא האמנתי בהם בשלמות באמת, והיו דבריהם אצלי למותר, ולא היו יקרים וחשובים בעיני דבריהם וספריהם הקדושים:

תשנב

(אס)

אנא יהנה זבני ברחמיך הרבים לתקן כל זה, שאזכה לחוס על נפשי, ולהסתכל על עצמי היטב, ולהבין ולהשכיל מתוך המחלוקת שחולקים עלי, עד היכן פגמתי באמונת חכמים, ולשוב בתשובה שלמה על זה, ולתקן כל מעשי מעתה ואזכה לקום דברי החכמים האמתיים, ולכלי לסור מדבריהם ימין ושמאל, ואזכה שיתורו ויחשבו בעיני כל ספריהם הקדושים, והיו יקרים בעיני מפז ומפנינים, וכל חפצים לא ישוו אצלי נגד כל ספר וספר מדברי החכמים האמתיים ויתרבו מאד הספרים הקדושים בעולם עד אין קץ ונזכה על ידי תשובתנו בשלמות, שיהיה נעשה על ידינו ספר קדוש למעלה בעולם העליון, כמו שכתוב: "אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע, ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו" ותזכנו מעתה לאמונת חכמים באמת, בשלמות בכל הפחינות:

תשנב

(קכו)

רבנו של עולם זבנו לאמונת חכמים באמת בשלמות, עזרני שאזכה להאמין באמת בדברי הצדיקים האמתיים, שאזכה להאמין באמונה שלמה שכל דבריהם ומעשיהם אינו פשוט ויש בהם רזין וסודות גדולות, והם מלאים מופתים כי נעלם בדבריהם חדושים ועתידות נפלאות ונוראות עד אשר אזכה לראות נבורות יהנה ונפלאותיו על ידי דבריהם הקדושים לראות שכל מה שעובר עלינו כל ימינו הכל היה

מִרְמֹז בְּדַבְרֵיהֶם הַקְדוּשִׁים הַנִּאֲמָרִים בְּאַמֶּת וְצִדְקָה, בְּחֶכְמָה נִפְלְאוֹת נִזְרָאָה וְנִשְׁנָבָה שֶׁהֵיוּ
 מִרְמֹזִים לָנוּ כָּל זֶה בְּדַבְרֵיהֶם וְשִׁיחַתָּם שֶׁשָּׁמַעְנוּ מִפִּיהֶם אוֹ מִפִּי אֲחֵרִים בְּשִׁמְךָ, אוֹ מִפִּי
 סִפְרֵיהֶם הַקְדוּשִׁים וְהַנִּזְרָאִים. מִלֵּא רַחֲמִים זָכְנוּ לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה הַזֹּאת וְלִדְעַת וְשִׁכְל הַזֶּה
 עַד שֶׁאִמְצֵא בְּדַבְרֵיהֶם לְמַפְרָע כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְאִזְכָּה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב וְדַבּוּק
 תָּמִיד בְּצַדִּיקֵי אֱמֶת וְאֲנִשְׁיָהֶם הַנִּאֲמָנִים וְלִילֵךְ בְּדַרְכֵיהֶם הַיְשָׁרִים וְהַתְּמִימִים וְלְהֵאֱמִין בָּהֶם
 בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, עַד שֶׁאִזְכָּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְלְהִיּוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב כָּל יְמֵי חַיֵּי. וְתִמְחַר
 וְתַחֲיֵשׁ לְנַאֲלָנוּ, וְתִבְיֵא לָנוּ אֵת מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ, וְיָבִיט מִהַרְדָּה מְקַרָּא שְׁפָתוֹב: "בִּימֵי צִאֲתָךְ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאָנוּ נִפְלְאוֹת. יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי.
 בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּךָ, וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וְיִמְלֵא
 כְּבוֹדוֹ אֵת כָּל הָאָרֶץ אֱמֶן וְאֱמֶן:"

(1)

סב

וְחִצְיָלָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים מִכָּל מִינֵי שִׁקָּר וְטָעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא נִלְךְ אַחַר עֲצוֹת רְעוֹת
 שֶׁל אֱלוֹ הַמְּחַפִּים אֵת הַשִּׁקָּר בְּאַמֶּת, וְהַמְּחַפִּים דְּבַרֵי אֱלֹהִים חַיִּים, וְאוֹמְרִים
 לְרַע טוֹב וְלַטּוֹב רַע, וּמוֹנְעִים אֵת יִשְׂרָאֵל מִדְּרֹךְ הָאֱמֶת וְהַנְּכוּן, עַל-יְדֵי עֲצוֹתֶם הַמְּחַפְּכוֹת
 מִן הָאֱמֶת, אֵת אֲשֶׁר הִחְמַרְתָּ הַקְּלוֹ, וְאֵת אֲשֶׁר חִקְלַת הַחֲמִירוֹ, אֵת אֲשֶׁר רַחַקְתָּ הֵם
 מְקַרְבִּים, וְאֲשֶׁר קִרְבַּתְתָּ הֵם מִרְחֻקִים וְיֵשׁ מֵהֶם אֲשֶׁר טָעוּ בְּעֲצָמוֹ, וְאִינֶם יוֹדְעִים בְּעֲצָמָם
 אֵת הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, וְהֵם מְדַבְּרִים לְפִי תַמָּם, וְעֲצָתָם הַפּוֹכָה וּמוֹקֶת לָנוּ מְאֹד לְעַבּוֹדְתָךְ.
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה יְדַעַת הָאֱמֶת, וְלִפְנֵיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלּוּמוֹת, אֲתָה יוֹדֵעַ רוּי עוֹלָם
 וְתַעֲלּוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חַי, קוֹמָה בְּעֲזָרְתָנוּ וְחִצְלֵנוּ אוֹתָנוּ מֵהֶם, שְׁלֵא יִדְבְּקוּ וַיִּכְנְסוּ דְבַרֵיהֶם
 בְּלִבָּנוּ כְּלָל, לֹא מֵהֶם וְלֹא מֵהַמוֹנִם וְלֹא מֵהַמְּחַפִּים:

(1)

עג

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חִצְיָלָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים מִכָּל מִינֵי שִׁקָּר וְטָעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, חֵן מְדַבְּרֵי
 שִׁקָּר שְׁלֵא יֵצֵא מִפִּינוּ לְעוֹלָם שׁוֹם דְּבַר שִׁקָּר, חֲסִי-וְשִׁלּוֹם, וְחֵן מְדַבְּרֵי שִׁקָּר, שְׁלֵא
 נִלְךְ בְּדַרְכֵי שִׁקָּר חֲלִילָה וְתַצִּיל אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מְדַבְּרִים נְכוּבִים מְדַבְּרֵי תוֹעִים, רַק תִּתְּנֵה

בעזרנו תמיד לילך בדרך האמת לאמתו, באפן שנוכח על-ידי האמת לאמונה שלמה, ונוכח לחבר וליחד אמת ואמונה תמיד:

עט (ח)
 בוחן לפות וכליות, יודע תעלומות, יהוה אלהים, אתה ידעת כי כל פונתי רצויה לשמך באמת ואם אמנם מעשי אינם עולים יפה, ופעולתי סותרים את דברי, ואיני זוכה לרחם על עצמי למלאת משאלות לבי להיות בראונך הטוב באמת, אשר בזה לבד חפצתי, הן על כל אלה נברו רחמיך וחסדיך, ומחשבה הטובה אתה מצרף למעשה, כי אתה ידעת את לבבי, אשר זה כמה אני בוסף ומשתוקק ומקנה ומנחל בכל עת ובכל שעה לזכות לישועתך באמת, שתעזרני לכנס בעבודתך באמת ולמה תתענו יהוה מדרבך, ולמה תתן בך להעומדים עלינו הרוצים להסתיר האמת, ולהגביר השקר, חלילה, כי אין בנו כח לעמד בנגדם, כי אם עליך לבד אנו נשענים ולישועתך אנו מצפים ומקוים:

צב (ט)
 ותעזרני ברחמיך הרבים לילך בדרך אמת תמיד, ואזכה שלא יצא דבר שקר מפי לעולם, ותשמרני ברחמיך הרבים שלא יצא שום שקר מפי אפלו במעוות שלא בכונת, רק כל דבורי יהיו דבורי אמת תמיד ותנחד את לבבי אליך, שאזכה תמיד להמות דעתי ומחשבותי אל האמת לאמתו ואתה תסיעני מן השמים לדרך ולילך בנתיב האמת תמיד, ולא אפטה מדרך האמת ימין ושמאל. "הדריבני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום. שלח אורך ואמתך כמה ינחוני, וביאני אל הר קדשך ואל משכנותיך. ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד, כי למשפטך יחלתי":

צד (ט)
 יהוה אלהים, אתה ידעת את לבבנו, ולפניך נגלו כל תעלומות. חננו ועננו, וחקן לבבנו, ונבנו ברחמיך הרבים לדבורי אמת לפניך באפן שיפתח לנו אורך הגדול על-ידי זה, שהוא עצם האמת ונוכח על-ידי-זה לפרש שיחתנו ותחנותינו לפניך תמיד באמת בראוי, ונוכח להוציא מפינו באמת כל צרכינו, וכל מה שחסר לנו בגוף ונפש הכל נוכל לפרש ולבאר לפניך באמרי פינו, עד שנוכח לשפך לבנו במים נכח פניך יהוה בתפלותינו ותחנותינו ויתעזרו רחמיך עלינו, ותאזין שועותינו ותקשיב תחנותינו, ותמלא כל משאלות לבנו לזכות ברחמים, באפן שנוכח להתקרב אליך באמת מעתה ועד עולם, ולעשות רצונך כל ימי חיינו, אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל:

תר

(מז)

ובכן תעזרני ותזכני ברחמיך הרבים, שאזכה להיות נכלל במדתו של יעקב אבינו עליו השלום, שמדתו אמת ואזכה לדבר דברי אמת תמיד, ולא יצא שום דבר שקר מפי לעולם, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון ותשמרני ותצילני, שלא אהיה נכשל בשום דבר שקר אפלו בטעות ואזכה להרחיק עצמי מדברי שקר בתכלית הרחוקה, כמו שכתוב: "מדבר שקר תרחק" ותזכני ברחמיך הרבים להיות איש אמת בכל הענינים; להתנהג בדרך האמת, ולדבר אמת בלבבי ולא אטא ולא אסור ממרפו נקדת האמת ימין ושמאל:

תרא

(מז)

מלא רחמים, חונן רלים, רב חסד ומרבה להטיב, תן לי במתנת חנם ונדבת חסד מדת אמת ויקים מקרא שכתוב: "תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם" ועל-ידי-זה נוזה להתפלל בארץ ישראל בארץ החיים, ונוזה להמשיך השפע והברכה משם שפע מובה וברכה ורחמים וחסדים ושלוש ופרנסה מובה וכל טוב מאתך עלינו ועל כל עמך בית ישראל, ותזמין לנו פרנסתנו ברוח מאתך קדם שנצטרך להם, בהתר ובנחת ובכבוד ואל תצריבנו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם:

תרנ

(נא)

יהיה אלהים אמת, עזרני ברחמיך הרבים ותצילני מן השקר, והיה עמי תמיד ושמרני שלא יצא שום דבר שקר מפי לעולם בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון ותעזרני שלא אהיה נכשל בשום דבר שקר אפלו בטעות ובני לאמת ברחמיך הגדולים חוס וחמל עלי והעלני מטמאה לטהרה מחל לקדש קדשני בקדשתך העליונה באמת "תלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצנני. כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני. יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה. דרך שקר חסר ממני ותורתך חנני. לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה, דובר שקרים לא יכון לנגד עיני". חנני וענני ופדה נפשי האמללה מן הרע ומן הטמאה ומן השקר, ותן לי במתנת חנם אמת וחסד ותשפיע עלי מאתך קדשה וטהרה אמת ומזב תחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, וזכני מעתה לצאת מחרה מרע למזב מטמאה לטהרה משקר לאמת, ואזכה לעצם האמת לאמתו ותמשיך השגחתך השלמה עלינו, ותשגיח עלינו בשלמות בעין החמלה והחנינה, עד שנוזה להכליל בך באמת ויתאחדו ויכללו אחר הכריאה בקדם הכריאה על-ידי השגחתך השלמה ויהיה בלוי אחר בלוי טוב בלוי קדש בלוי אמת:

תרמו

(א)

יחיד ומיוחד קרבנו אליך באמת, ותדחה ותעביר ותכפיל השקר ותרע והטמאה מן העולם ותקנים מהרה מקרא שפתוב: "ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ", ותטהרנו ותקדשנו בכל מיני טהרות וקדשות ותקנים פנו מקרא שפתוב: "וורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, מפל טמאותיכם ומפל גלוליכם אטהר אתכם" ותגלה האמת בעולם חיש קל מהרה ותקנים בימינו: "שפת אמת תכון לעד ועד ארניעה לשון שקר. אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף. חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו. הדרירני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום. הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לכבי ליראה שמך. שלח אורך ואמתך המה נחוני יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך. מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו, לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא. ישוב ורחמנו וכבש עוונותינו ותשליך במצלות ים כל טמאתם. תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם. השיבנו יהוה אליך ונשובה חרש ימינו בקדם", אמן ואמן:

תתבא

(ב)

עורני ותושיעני לכל אמעה את עצמי ולא אחפה את השקר באמת חסד ושלום, שלא יהיה שום פח להפעל דבר ותקלפות לסבב מסבות ברעתי במזמותיהם ויבגלויהם וברדכי העקמימיות שלחם, להתגולל ולהתנפל על דעתי לעשות איזה תנועה והמחאת פה וכיוצא בזה, או להוציא שום קול ודבור בשביל איזה פניה חסד ושלום, ולהמעות את עצמי חסד ושלום באלו באמת אני צריך לזה, חלילה לי מעשות בדבר הזה. "יהוה היה עוזר לי", וחדל ומנע אותי מפל מיני פניות ושקרים, הן מפניות של שקר נמור בשביל התפארות בני אדם ממש או בשביל ממונם חסד ושלום, והן מפניות שקרים המצפים באמת. "לא אשית לנגד עיני דבר בליעל, עשה סמים שנאתי לא ידבק בי. לבב עקש יסור ממני, רע לא אדע. לא ישב בקרב ביתי עושה רמיה, דובר שקרים לא יבון לנגד עיני". רק אוכה שכל פונתי ותנועותי בתפילתי יהיה רק לשמך הגדול לבד באמת לאמתו, פרצונך הטוב, עד שאזכה לאמת שאתה חפץ בו ועל-ידי-זה נזכה להמשיך הארה מעלמא דאתי לעולם הזה, שיתגלה האמת בזה העולם, כמו שיתגלה לעתיד לבוא ביום הדין הגדול והנורא אשר אתה עתיד לדון בו את עולמך, "קמן וגדול שם הוא", כי תבוא במשפט עם כל בשר, ואתה עתיד לקח דין וחשבון מאתנו ולדון אותנו על כל דבר ודבר, על כל פרט ופרט, על כל דבר גדול וקטן, כי אין אתה ותרון כלל, ואז לא

תנתר שום דבר קטן, כי "האלהים יבא כמשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע", והכל יהיה נזכר להאדם אז:

תכנ

(טו)

וּבְנוּ מְלֵא רַחֲמִים גַּם עִתָּה לְמִדַּת הָאֱמֶת בְּשִׁלְמוֹת, וְנִזְכָּה לְאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ בְּרִצּוֹנָה הַטּוֹב, וַיִּתְנַלֶּה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם הַזֶּה, עַד שִׁיְהִיָּה מַפְלָה לְהִרְשָׁעִים גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ שִׁיְהִיָּה לְעֵתִיד לְבוֹא, עַל־יְדֵי הַתְּנַלּוֹת הָאֱמֶת, עַד אֲשֶׁר יֵשׁוּבוּ בְּכֹל לְעַבְדוֹתֶיךָ, וַיִּקְרָאוּ בְּכֹל בְּשִׁמּוֹךְ בְּאֱמֶת וַיְהִיָּה נִשְׁלָם הַדְּבַר הַקְּדוֹשׁ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת וְנִזְכָּה לְחִמּוּשׁ שְׁלֵמוֹת הַדְּבַר מֵעַלְמָא דְאֵתִי לְעוֹלָם הַזֶּה:

תתפ

(טז)

אָנָּה רַחוּם, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִצִּילְנוּ וְשִׁמְרָנוּ מִחַם, וְתַתֵּן בְּחַ לְהַצִּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים אֲנָשִׁי אֱמֶת שִׁימְשִׁיכוּ לְעֲצָמָם כָּל הַצִּדְקוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, הַעוֹמְדִים מִרְחוֹק מֵעֲדוּרֵי אֱמֶת וְתַעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שֶׁנִּזְכָּה לְהַפְּלֵל בְּמִדְתּוֹ שֶׁל יַעֲקֹב אֲבִינוּ עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם, שֶׁהִיָּה מִדְתּוֹ אֱמֶת, וְנִזְכָּה לְמִדַּת אֱמֶת בְּשִׁלְמוֹת וְתוֹכְנוּ לְעֲשׂוֹת כָּל הַמִּצְוֹת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאֲשֶׁר צִוֵּנוּ, עִם כָּל פְּרִטְיָהֶם וְדִקְדוּקֵיהֶם, לְשִׁמּוֹךְ לְבָד בְּאֱמֶת, כְּלִי שׁוֹם פְּנִיָּה וּכְלִי שׁוֹם מַחֲשָׁבָה וְרַח בְּשִׁבִּיל בְּנֵי אָדָם חֶסֶד וְשְׁלוֹם וְנִזְכָּה לְהִיָּוֵת הַצִּנֵּעַ לְכֶת בְּאֱמֶת, לְדַקְדָּק בְּכָל הַמִּצְוֹת בִּינֵינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, לְעֲשׂוֹתָם בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת לְשִׁמּוֹךְ לְבָד בְּאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ וְתַעֲזָרְנוּ לְהַתְּדַבֵּק וּלְהַפְּלֵל בְּצִדִּיקִים אֲמִתִּיִּים וּבְאֲנָשִׁים בְּשָׂרִים אֲנָשִׁי אֱמֶת וַיִּקְרָאוּ בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "וַיִּצְדָּקָה תְהִיָּה לָנוּ, כִּי נִשְׁמַר לְעֲשׂוֹת אֵת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, כְּאֲשֶׁר צִוֵּנוּ, וְנֹאמַר: "וּזְרַחַח לְכֶם יְרֵאֵי שְׁמֵי שָׁמַיִם צִדְקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֵיהָ", וְנֹאמַר: "תַּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִימֵי קְדָם":

רנג

(יז)

אֲדוֹן יְחִיד מְלֵא רַחֲמִים, יְהוָה אֱלֹהִים אֱמֶת, שִׁמְרָנוּ וְהִצִּילְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִן בַּת הַשִּׁקְרָנִים וְהַצְּבוּעִים רַחֵם עָלַי וְשִׁמְרָנוּ וְהִצִּילְנוּ, שְׁלֵא יִדְבַק בִּי שׁוֹם דְּבַר שִׁקְרָ וְלֵא שׁוֹם תְּנִיעָה שֶׁל שִׁקְרָ, וְלֵא יֵצֵא מִפִּי דְבַר שִׁקְרָ וְצַבִּיעוֹת חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְלֵא יַעֲלֶה עַל דַּעְתִּי חֶסֶד וְשְׁלוֹם לְהַתְּפָאֵר בְּגִדוֹלוֹת וְנִפְלְאוֹת מִמֶּנִּי, וְלֵא אֲטַעֵה אֵת עֲצָמֵי וְלֵא אֲטַעֵה אֵת אַחֲרָיִם:

רסא

(יח)

וְזַכְּנוּ לְעַסֵּק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה וּבְעִבְדוֹתֶיךָ הָאֲמִתִּית בְּתַמִּימוֹת בְּאֱמֶת, וְלֵא אֱלֹהֵי בְּגִדוֹלוֹת וּבְנִפְלְאוֹת מִמֶּנִּי, רַק אֲשׁוּחַ וְאֲדַמָּה "נִפְשִׁי כְּנִמּוֹל עָלַי אֲמוֹ, כְּנִמּוֹל עָלַי נִפְשִׁי" וְאִזְכָּה לְעַסֵּק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה בְּפֶה מְלֵא, בְּאִפְּן שְׂאוֹכָה בְּתוֹךְ כָּלֵל יִשְׂרָאֵל הַבְּשָׂרִים, לְהַכְרִית

ולבלות ולבער את כל הקוצים והחוחים הסוככים את השושנה העליונה ולא יהיה שום
 בוח להשקרנים והצבועים המתפארים בשקרים לינק מדבורנו כלל ותבער השקר מן
 העולם, ותגלה האמת בעולם, ויגנים מהרה מקרא שבתוב: "שפת אמת תבון לעד, ועד
 ארניעה לשון שקר" ונאמר: "חסד ואמת נפגשו, צדק ושלום נשקו. אמת מארץ תצמח,
 וצדק משמים נשקף. הדריבני באמתך ולמדני, כי אתה אלהי ישעי, אותך קויתי כל היום.
 ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד, כי למשפטך יחלתי. ואני תפילתי לך יהוה עת רצון,
 אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך":

שלט

(ב):

ועזרני והושיעני, והצילני ומלטני ופדני מכל מיני קשיות וספקות ובלבולים ומניעות
 חמת, לבל אסתכל עליהם כלל, ולא יעלו ולא יבואו עוד על לבי ודעתי ומחי
 כלל, רק אזכה תמיד לידע ולהאמין בהאמת, באמונה שלמה וחוזה ונבונה בלי שום
 ספק ובלבול ונמיה אל הצד כלל עד שאזכה להתחזק ולהתגבר גם על המניעות
 והמסכים הנשמיים מבני אדם אחרים, או מתאוות גופי להתחזק ולהתגבר לעמד בנגד
 בלם ולבנם בדרך יהוה באמת, להתקרב אליך ולהצדיקים וכשרים האמתיים, ולעבדך
 באמת ביראה ובאהבה לסור מרע ולעשות טוב, ולתחיל ולגמר כל הדברים שבקדשה
 שהם רצונך באמת חיש קל מהרה:

יג*

"דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני. דרך אמונה פתתי משפטך שויתי. כל מצותיך
 אמונה שקר רדפוני עזרני. מסקודיך אתבונן על בן שנאתי כל ארח שקר. שקר
 שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי. ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטך יחלתי.
 עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי, הולך בדרך תמים הוא ישרתני. לא ישב בקרב ביתי
 עשה רמיה, דבר שקרים לא יבון לנגד עיני". רבנו של עולם, אתה ידעת גדל התפשטות
 השקר בעולם עד שרוב העולם מקרבין רק את השקר ומרחקין האמת, ואתה הודעת לנו
 כי עקר התגלות האמת יהיה לעתיד לבא בשיבא אליהו ומשיח, כמו שבתוב: שפת
 אמת תבון לעד. כי אין אליהו בא אלא לרחק המקרבין פורוע ולקרב המרחקין פורוע.
 היינו לרחק השקר ולקרב האמת, ואתה הודעת לנו שבכל מוצאי שבת מתחיל בחינת
 התגלות אליהו, על בן חום וחמל נא עלינו ונבנו לקבל קדשת שבת קדש פראוי. ועל
 ידי זה נזכה תכף במוצאי שבת לקבל הארה אמתית מבחינת התגלות אליהו הנביא
 ובור לשוב. ונבנו לקום מצות הכדלה על הינו בכל מוצאי שבת קדש, ועל ידי זה נזכה
 לקבל הארת הדעת האמתית דקדשה, עד שנוזח גם בכל ימי החל לעבד אותך ברעות

שָׁלֵם וְאַמֵּת, וְלַרְחֵק הַשָּׁקֵר הַנִּמְשָׁךְ מִבְּחִינַת הַנְּחֹשׁ שֶׁהֵכִיָּא מִיָּתֵהּ לְעוֹלָם. וְנוֹכַח לְדַבֵּק
עֲצָמֵנוּ בְּמִדַּת הָאֱמֶת שֶׁהוּא בְּחִינַת סֵם חַיִּים, וְתִצְיֵלֵנוּ מִכָּל מִיָּנִי עֲבָדוֹת, וְנוֹכַח לְקַבֵּל
עֲלֵינוּ עוֹל תּוֹרָה, וְתִפְרוֹק מֵעֲלֵינוּ עוֹל מַלְכוּת וְעוֹל דְּרָךְ אֶרֶץ, וְנוֹכַח לְעִבּוֹד אוֹתָךְ עֲבֹדָה
שְׁלֵמָה עִם דַּעַת שְׁלֵם וּמוֹחִין גְּדוּלִים, עַד שֶׁנּוֹכַח שֶׁתְּהִיָּה עֲבֹדָתֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּבְחִינַת עֲבֹדַת
הַבֵּן שֶׁעוֹבֵד אֶת אָבִיו. שְׂוֵה לְמַעַלָּה מִמְדְּרַגַּת הָעֶבֶד שֶׁעוֹבֵד אֶת אָדוֹנוֹ, וְתוֹכְנוּ לְמַעַט
בְּשֵׁנָה בְּכָל הָאֲפֶשֶׁר, וְיִקְוִים מִקְרָא שֶׁכְּתוּב אֵל תִּתֵּן שִׁנָּה לְעֵינֶיךָ וְתִנּוּמָה לְעַפְעָפֶיךָ, וְנֹאמַר:
מַעַט שָׁנוֹת מַעַט תִּנּוּמוֹת מַעַט חֲבוּק יָדַיִם לְשֹׁכֵב, וּבֹא כְּמִהְלֵךְ רֹאשֶׁךָ וּמְחִסְרֶךָ בְּאִישׁ
מִנֵּנוּ. אָמֵן בֵּן יְהִי רַצוֹן.

עו

(ח)

וּבְבֵן עֲזַרְנִי יִתְּנָה שְׁנוּכָה לְהַמְשִׁיךְ מֵהֶם רוּחַ חַיִּים לְמַלְאֵת כָּל מְחִסְרוֹנֵנוּ, וְתִשְׁמַע קוֹל
אֲנַחְוֹתֵינוּ תְּמִיד, וְיִתְּנָה לָנוּ כַּח לְהַמְשִׁיךְ עַל־יְדֵי אֲנַחְוֹתֵינוּ רוּחַ חַיִּים רוּחַ מִזְבֵּחַ
מִחֲצִדִּיקֵי אֱמֶת לְהַשְׁלִים כָּל הַחֲסָרוֹנוֹת שֶׁחָסַר לָנוּ, הֵן בְּגוֹף הֵן בְּנַפְשׁ הֵן בְּמִמּוֹן, בְּנִשְׁמֵי
וּבְרוּחֵנוּ, בְּלֵם יִתְמַלְאוּ וְיִשְׁלְמוּ לְמִזְבֵּחַ, כִּי עֲמָךְ מְקוֹר חַיִּים וְאַתָּה מְשַׁפֵּיעַ רוּחַ חַיִּים לְכָל
חַי וְלְכָל דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם עַל־יְדֵי צְדִיקוֹךָ הָאֱמֵתִיִּים הַדְּבָקִים בְּתוֹרָתְךָ תְּקַדּוּשָׁה תְּמִיד, אֲשֶׁר
הִיא חַיִּינוּ וְאֶרֶךְ יָמֵינוּ, עַל בֵּן חֶמֶל עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִנְלָה לָנוּ צְדִיקוֹךָ הָאֱמֵתִיִּים, וְתוֹכְנוּ
לְהַמְשִׁיךְ מֵהֶם רוּחַ חַיִּים, עַד שִׁיִּתְּנָה לָנוּ כַּח עַל־יְדֵי אֲנַחְוֹתֵנוּ לְבַד שְׂאֵנוּ מְאֻנְחִים עַל
מַחֲסָר לָנוּ, שִׁיִּתְּנָה נִשְׁלֵם הַחֲסָרוֹן תְּכַף וְתִמְלֵא כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבָנוּ לְמִזְבֵּחַ וְכָל הַעֲוֹנוֹת
וְתַחֲטְאוּם וְתַפְשְׁעֵם שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ, אֲשֶׁר עַל יָדָם סָלְקָנוּ וְתַחֲתָקְנוּ תְּרוּחַת חַיִּים וְעַל יָדָם
בָּאוּ לָנוּ כָּל הַחֲסָרוֹנוֹת שֶׁחָסַר לָנוּ, עַל בְּלֵם תְּמַחֵל וְתִסְלַח בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עַל־יְדֵי צְדִיקוֹ
הַדוֹר הָאֱמֵתִיִּים אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בְּקִרְבָּם, אֲשֶׁר עַל יָדָם אַתָּה מְתַרְצָה וּמְתַפְּסִים לְיִשְׂרָאֵל
בְּרַחֲמִים, וְעַל יָדָם אַתָּה מְכַפֵּר וּמוֹחֵל לְעוֹנוֹתֵינוּ בְּכָל דוֹר וְדוֹר, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "וְאִישׁ חֲכָם
יִכְפֹּרֶנָּה", וְתִכְבֵּל וְתִשְׁפֹּר וְתִכְנִיעַ כָּל אוֹיְבֵינוּ, וְכָל הַקָּמִים עֲלֵינוּ לְרָעָה, מִהֲרָה תִּפְרַע עֲצָתְךָ
וְקַלְקַל מִחֲשַׁבְתְּךָ:

פח

(ח)

אבינו אב הרחמן חמל עלינו בעת צרה הזאת, חוס וחמל על נרדף כמוני, על ממשך וממרט כמוני, על נאנח ונדכה כמוני, על מרחק ומגרש מן מן. "אל תתן לחית נפש תורף חית ענייך אל תשבח לנצח". מחיה מתים ברחמים רבים, החינו וקנינו באור פניך, ותן לנו פח להמשיך הרוח חיים דקדשה על ידי אנחותינו למלאת כל משאלות לבנו לטובה, שנוכה לעשות רצונך תמיד כל ימי חיינו, ונוכה להיות סוד מרע באמת, ולעשות הטוב בעיניך תמיד, אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל מעתה ועד עולם, אמן סלה:

תתט

(עב)

מרא דעלמא כלא חוס וחמל עלי, ותן לי עצה טובה איך לחפש ולבקש ולחזק ולמצא איזה דרך ונתיב ושכיל באפן שאזכה לשוב אליך מעתה ונכני ברחמיך תרבים להיות רגיל להתאנח לפניך באמת מעמק הלב, על גדל התרחקותי מן, ושתוכני להתקרב אליך באמת ואהיה מתאנח על זה באמת בכל עת עד שיהיה נשבר כל גופי על ידי כל אנחה ואנחה ואזכה על ידי אנחותי להוציא מני הרוח והחבל דסטרא אחרא, ולהכניס בקרבי רוח והכל דקדשה ועל ידי זה אוכה לעקר ולהפסיק חבל הטמאה שנקשר בי בעוונותי הרבים, ותעזרני מהרה שאזכה להפסיק ולנתק עצמי לגמרי מחבל הטמאה, ואדבק ואקשר עצמי בקשר אמין וחזק לחבל הקדשה, לעולמי עד ולנצח נצחים, ותפסיק ותגרש ותכחל מני מגופי ונפשי ורוחי ונשמתני כל מיני טמאות וסטרין אחרני, ותקרבי ותקשרני ברחמיך לחבל הקדשה באמת, בקשר אמין וחזק מעתה ועד עולם, ומעתה תמשיך עלי חיים טובים וארוכים דרך חבל שפקדשה, ותחננו מאתך שפע טובה וברכה ורחמים וחסדים ושלוש וכל טוב, חיים אמתיים חיים דקדשה חיים שיש בהם וראת שמים, חיים שנוכה בהם לתשובה שלמה באמת ולעבד אותך תמיד, ולהתדבק בהם בחי החיים. אל חי חלקנו צורנו החינו באור פניך תקימני ואהיה חיים דקדשה, עזרני ודבק לבי במצותיך ונני להיות דבוק בך תמיד לעולם ועד, ותשמרני ותצילני ברחמיך מאנחות דסטרא אחרא שלא יצא מני חבל ואנחה לתאוות עולם הזה והכליו חסד ושלוש, רק כל אנחותי ונענועי ותשוקתי יהיו רק לשמך ולעבודתך להתקרב אליך באמת ואזכה להתדבק בך תמיד ויקנם בי מקרא שכתוב: "ואתם הדבקים ביהנה אלהיכם חיים בלכם חיים", אמן ואמן:

תתקפו

(צח)

רחם עלי בעל הרחמים, וזכני ועזרני והושיעני שארגיל את עצמי להתאנח אנחה גדולה מעמק הלב באמת, על גדל רחוקי ממך על-ידי עוונותי המרבים, ובפרט על פגם האמונה, אשר על-ידיה נסתם פי באמצע דבורי ונפילתי כמו משמים לארץ, זכני להרגיש כאבי ומכאובי העצום באמת, עד שאתאנח אנחה אמיתית מעמק הלב, ויהיה רוחי נשבר בקרבי באמת, באפן שיתעוררו רחמיך האמתיים עלי ויעלה ויבוא ויגיע ויראה וירצה לפניך רוחי הנשבר על-ידי אנחתי כאלו הקרבתני קרבן עולה לפניך שהיא באה לכפר על הרחורי הלב ובחמלתך הגדולה תפתח את ירך ברחמים ובכבוד, ותחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת ועל-ידי הרוח שאוציא וחרוח שאכניס בשעת האנחה, על-ידיה תמשיך עלי הארה גדולה מהשם (חת"ך) היוצא מפסוק פותח את ירך ומשפיע לכל חי רצון, ועל-ידיה תחתך ותנפסר את נפשי ונשטתי מבחינת אהור באהור, ותחזירני ותשיבני אליך בבחינת פנים בפנים:

שלד

(כא)

ותרחם עלינו ברחמיך הרבים ותנזח אותנו וכל עמך בית ישראל, שיהיה נשאר מאתנו שארית בארץ בעולם הזה אחר הסתלקותנו מן העולם לארץ ימים ושנים שנוצה שיתקומו ורענו ורענו לעד ולדורות עד סוף כל הדורות ויתקנו שמנו וזכרנו לעולם על-ידי ורענו שישארו אחרינו, ותזכנו בכנים ובכנות הרבה בקדשה ובטהרה ונוצה לראות פנים לבנינו ולא יהיה בנו ובזרענו עקר ועקרה ותרחס עליהם ותשפיע עליהם חיים ואריכות ימים ושנים שיהיו כל יוצאי חלצינו מאריכים ימים ושנים וכלם יהיו עוסקי תורתך לשמה ומקנמי מצוותיך, ויהיו כלם קדושים וטהורים מכל חטא ועוון ויעשו רצונך ויעסקו בעבודתך באמת כל ימיהם לעולם באפן שזכנו אחרינו ומשיכו שכל הפנים בעולם אחר הסתלקותנו ויגלו ויפרסמו אלקותך ואדנותך בעולם ויהיה נשאר וזכרנו לדורי דורות לעולם ועד:

תשלג

(ט)

רבונו של עולם אל גדול ונורא, קדוש אתה ונורא שמך, אשר יראתך ואימתך על כל שנאני שחק, ועל כל השרפים והאופנים וחיות הקדש, ועל כל העולמות עליונים ותחתונים, ועל כל דרי מעלה ודרי מטה, בלם ירעדו ויפחדו מאימת שמך חוס ותמל עלי כחמלתך הגדולה, ותשפיע ותמשיך עלי יראתך הקדושה, שאזכה להתנרא ולפחד ולרעד מך תמיד באמת, בפחד וברעד נמליכך עלינו, ונזכה להרגיש יראתך הקדושה בכל רמ"ח אברינו ושם"ה גידנו, ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחטא שום חטא ועון כלל לא בשוגג ולא במזיד מעתה ועד עולם ויראת יהוה תהיה חופפת עלינו תמיד, באמת ובאמונה שלמה, עד שנזכה על ידי ראת יהוה להאריך ולהגדיל ימינו להוסיף בכל יום ובכל עת ובכל שעה תוספות קדשה ותרה, ויהיו גתרכין ונתארכין ונתגדלין כל ימינו בכל פעם יותר ויותר בתוספת קדשה בכל יום ובכל עת ובכל שעה, עד שנזכה לאריכות ימים ושנים דקדשה באמת ברצונך הטוב ולא נבלה ימינו להכל חסוֹשלוֹם, רק נזכה לשמר את כל ימינו ושעותינו ועתותינו ורגעינו להוסיף בכל פעם תוספות קדשה מרבה על ידי ראת יהוה ויקים בנו מקרא שכתוב: "יראת יהוה תוסיף ימים", ותרחם עלינו, ותראה בענינו ודחקנו, ובצר תרחיב לנו, כי אתה יודע את עצם רבוי צרותינו ודחקנו וענינו ועמלנו שיש לנו בכל יום ויום בתחלתו כי צר לנו מאד מאד, ואין אנו יכולים להתחיל בשום עבודה לא תורה ולא תפלה ולא צדקה ולא שום עובדא דקדשה ובכל יום ויום יצרנו מתגבר עלינו חסוֹשלוֹם, ומכביד עלינו על עבודתך מאד מאד בלי שעור וערך ולוחץ אותנו בחוקה, ומבלבל את דעתנו, ומניע ומענה את נפשנו ורוחנו ונשמותינו, וסותם וסוגר כל השערים והשבילים של הקדשה מפנינו, ורוצה לאסרנו חסוֹשלוֹם בכבלי עני וברזל, ויכנע בעמל לבנו עד אשר נכשלנו ואין עוזר:

תשלג

(ט)

מלא רחמים אדון כל, אתה לכד ידעת את צרות לבנינו כי רע ומר כי ננע עד הנפש, אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו ראה נא בענינו וריבה ריבנו חוס ורחם ותמל נא עלינו תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים ותן לנו כח ונבורה, בכל יום ובכל רגע ורגע ובכל שעה ושעה ובכל עת ועת, שנזכה תמיד לדחות ולגרש ולבטל יצרנו הרע מקרבנו, ולקבל עלינו על מלכות שמים באהבה באמת בכל עת ובכל רגע, ולהאריך ימינו ושנותינו על ידי ראת יהוה באמת, להוסיף קדשה וטהרה בכל שעה ושעה ובכל יום ויום, ובכל שבוע ושבוע, ובכל חדש וחדש ובכל שנה ושנה עד שנזכה לאריכות ימים ושנים אמתיים, לזקנה ושיבה טובה דקדשה, ולא נאבד יום אחד

ולא שעה אחת מכל ימינו לעולם, באפן שנוכה בעת אשר תאספנו אליך בשלום, לבוא ולעלות ולראות לפניך עם כל ימינו ושנותינו, שיהיו כלם שלמים קדושים וטהורים בתוספת קדשה על קדשה, ולא נבוש ולא נכלם לעולם ועד:

וּתְזַכְּנוּ לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הָאֶרֶץ אֲשֶׁר בְּחֵרְתָּ בָּהּ מִכָּל הָאֲרָצוֹת, וְנָתַתָּ אוֹתָהּ לְיִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וּמִיּוֹם אֲשֶׁר סָרְנוּ מֵאֶחָרֶיךָ וּפָנַמְנוּ בְּאִמוּנוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשָׁה, גְּלוּנוֹ מֵאֲרָצֵנוּ, וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ, עַד אֲשֶׁר אָרְךָ עָלֵינוּ הַגְּלוּת עַל בֶּן חוּם וְחַמֵּל נָא עָלֵינוּ, וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל כָּל מִינֵי בְּפִירוֹת וּבְלִבוּלִים, שְׁלֵא יַעֲלוּ בְּלִבֵּנוּ וּבְלִבְךָ כָּל עַמֵּי יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וְנוֹכַח לְהֵאֱמִין בְּנִסֶּיךָ הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר אָתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר מֵעוֹלָם, וְאֲשֶׁר אָתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ עַדִּין בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְלֹא נִכְסֶה שׁוּם גַּם בְּךָרְךָ הַטֵּבֵעַ, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, רַק גִּדְעֵנוּ וְנִאֱמִין שְׁחַבֵּל מֵאֲתָךְ לְבָב, עַל־יְדֵי הַשְּׁגָחָתְךָ אֲשֶׁר אָתָּה מַשְׁגִּיחַ תָּמִיד בְּהַשְּׁגָחַת פְּרִמְיֹת עַל כָּל דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם וְנוֹכַח לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֵי הָאֱמֶת תָּמִיד, וְעַל־יְדֵי־הַ נּוֹכַח לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חֵישׁ קַל מְהֵרָה, וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְנַאֲלָנוּ וְנֵאֱלָה שְׁלָמָה, וְתִבֵּיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ:

אֵל אֱמוּנָה, עֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים שְׁנוֹכַח לְאֱמוּנָה שְׁלָמָה בְּאֱמֶת פְּרָאוֹי וְזַכְּנוּ לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְקוֹם קְדֻשָׁתֵנוּ, מְקוֹר הָאֱמוּנָה וְהַתְּפִלָּה וְהַנְּסִים, מְקוֹר הַחַיִּים, מְקוֹר הַתְּקָרְבוֹת יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים, מְקוֹם קְדֻשָׁנוּ וְתִפְאָרְתֵנוּ, מְקוֹם חַיֵּינוּ וְאָרְךָ יְמֵינוּ:

אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, חַמֵּל עָלֵינוּ בְּמִתְנַת חָנּוּם וְנִרְבַּת חֶסֶד, וְזַכְּנוּ בְּחִסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים לְעֹלוֹת מְהֵרָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְנוֹכַח לְעַבְדְּךָ שֵׁם בְּאֱמֶת בִּירְאָה וּבְאַהֲבָה וּמְהֵרָה לְהוֹצִיאָנוּ מִתּוֹךְ עַמֵּךְ גְּלוּתֵנוּ אֲשֶׁר גְּלוּנוֹ מֵאֲרָצֵנוּ זֶה כְּמָה וְכְמָה שָׁנִים, וְהִבִּיאָנוּ לְשָׁלוֹם מֵאֲרָבֵעַ בְּנִפּוֹת הָאֶרֶץ וְתוֹלִיבָנוּ מְהֵרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאֲרָצֵנוּ:

הלד

(ז)

רבון כל העולמים אדון כל הנשמות, אתה בראת עולמך ברצונך הטוב בשביל ישראל עמך, כמו שכתוב: "בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ", ואמרו רבותינו, וברונם לברכה, בשביל ישראל שנקראו ראשית, כי ישראל עלה במחשבה תחלה ובשבילנו בראת כל העולמות כלם, מן תחלת האצילות עד עולם הנשמי הזה, הארץ וכל אשר עליה תמים וכל אשר בהם ויחל בראת ברצונך הטוב למען אשר תתפאר בנו בכל דור ודור ובכך תרחם עלינו אבינו אב הרחמן ותוכננו לעשות הטוב בעיניך תמיד, ונזכה להיות ברצונך הטוב באמת, לסוד מרע ולעשות טוב תמיד, למען ותגלה ההתפארות והשעשועים שלך בנו, לעולמי עד ולנצח נצחים:

רצו

(ב)

"מן המצר קראתי יה עניי במרחב יה. מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לפי מצור ירום ממני תנחני", חוס וחמל עלי, ועוררו רחמיך וחסדיך הגדולים עלי, ועזרני וזכני לילך ולבוא מהרה לארץ הקדושה, אשר היא מקור קדשתנו באשר אתה ידעת יהוה אלהינו שכל קדשתנו וטהרתנו וכל יחדותנו תלוי בארץ ישראל, ואי אפשר להיות איש ישראלי באמת, ולילך ולעלות מדרגא לדרגא, כי אם על ידי שזוכין לבוא לארץ ישראל מקום קדשתנו, הארץ אשר בחרת בה מכל הארצות ונתת אותה לעמך ישראל הנבחר מכל העמים לנחלה, ארץ אשר אתה דורש אותה תמיד כמה שכתוב: "ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אותה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה" ואתה ידעת עאם רבוי המניעות והערבובים והבלבולים המונעים אותנו מזה אשר על ידם אין אנו יכולים לילך ולבוא לארץ ישראל ובכך בלינו ימינו ושנותינו בחוץ לארץ, ואנו מנרשים מארץ חיים, מארץ הקדושה מהסתפח בנחלת יהוה, אשר היא תינו וארץ ימינו, לשבת על האדמה אשר נתן לנו יהוה:

רצו

(ב)

רבנו של עולם, רחם עלינו ברחמיך הרבים ותעורר את לבבנו ואת לבב ורענו ולבב כל עמך בית ישראל שיהיו לנו כסופין ונענועים גדולים והשתוקקות נמרץ לארץ ישראל ונכסף ונשתוקק תמיד באמת לבוא לארץ ישראל עד אשר תזכנו ברחמיך לבוא לארץ הקדושה במהרה, למען נזכה עלידייזה להתעורר באמת לעבודתך וליראתך:

רצו

(ב)

חוס וחמול נא עלינו מלא רחמים, שלא נבלה ימינו, חסד ושלום, בחוץ לארץ, כי אתה ידעת את כל תלאותינו וחלשותינו בעת הזאת, ואין אנו יכולים לשבר רבוי

המניעות העצומות המונעים מארץ ישראל אלפי אלפים ורכבות מניעות ועבובים אשר קצרה ידינו לשבדם, כי אם בכחך הגדול ובחסדיך העצומים, ואין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים חמל על עמך ישראל, ומהר להביאנו לארץ ישראל חיש קל מהרה ותתן לנו פח ברחמיך הרבים לנצח את המלחמה לשבר ולגרש ולבטל את כל מוציאי דבת הארץ רעה, אשר מהם נמשכים כל מיני מניעות ובלבולים מלבוא לארץ ישראל, באפן שנוכח לשבר ולבטל כל המונעים והמעכבים, ונוכח לבוא לשלום לארץ ישראל חיש קל מהרה:

(ב) שט
 רבנו של עולם, חום וחמל עלינו, וזכנו לבוא לכל מה שבקשנו מלפניך, שנוכח לדבורים חמים דקדושה ולחידושי דאורייתא אמתיים ונוכח שיהיו נבדאין מלאכים קדושים מפל דבור ודבור של חידושי תורתנו בקדושה ובמהרה ואלו המלאכים הקדושים יצטרפו ויתחברו עם כל המלאכים הנבדאים תמיד על ידי חידושי תורה של צדיקים אמתיים וכל אלו המלאכים הקדושים יקבלו פח מאדום הממנה על החרב לענש את הרשעים בחרבא ומקלא, כדי להכניע ולשבר ולבצר את כל מוציאי דבת הארץ רעה שהם כלל כל המונעים והמפסיקים והמעכבים מלבוא לארץ ישראל, או שתביא מרד בלבבם, לכל יהיה להם פח לעכב ולמנע אותנו, חסדו שלום, מארץ ישראל או משאר כל הדברים שבקדושה:

(ב) שטב
 כי אתה ידעת את לבנו שבונתנו לטובה כדי להעמיד הדת הקדוש על תלו, כדי שנוכח לילך בדרך הקדש בדרך מלבו של עולם, ואין לנו פח לענש את הרשעים כי אם בדיניהם על בן חמל עלינו, ועל כל עמך בית ישראל, המקנאים קנאת יהוה צבאות, ועומדים לדיו ובאים במשפטי העבו"ם, כדי להכניע הרשעים החולקים על האמת ותתן לנו פח שנגליח במשפטם, באפן שנוכח להשפילם ולשברם ולהכניעם עד עפר כלם יכרעו ויפלו במשפטם, ופלו ולא יקומו ולא יהיה להם עוד שום פח לבטל ולמנע או לבלבל אותנו חסדו שלום מעבודת הכורא ותפרך שמו ונוכח על ידי זה להעלות משפט דקדושה מבין מקלפות ועורנו ברחמיך שלא יהיה להם פח לדבר עתק על צדיקי האמת ועל אנשים בשרים באמת ותסכר את פיהם, שלא ידברו סרה בפני ההמון עם, ולא יחלישו דעתם, חסדו שלום כי "יסכר פי כל דוברי שקר", באפן שתוכח אותנו לבטל ולשבר כל מיני מניעות ומפסיקים המונעים אותנו מלבוא לארץ ישראל, ומשאר כל הדברים שבקדושה ונוכח לבוא לארץ ישראל מהרה ולהתקרב אליך באמת:

שיג

(ד)

רבוננו של עולם, אתה ידעת את חלישות כחננו בעת הזאת, שאין לנו שום כח לשפר המונעים והמעכבים מארץ ישראל ומכל הדברים שבקדשה בשום דרך מכל הדרכים האלו שהוברתי לפניך, כי אם בשמך הגדול לבד בטהונו ועל חסדך אנו נשענים, שתושיענו בגדל רחמיך וחנונותיך ובעצם חמלתך, ובזכות ובה צדיקי אמת, שכבר וכו' לשבר כל המניעות ועברו בשלום וכו' לארץ ישראל בזכותם ובהם לבד נשענתי, ובחסדך הגדול תמכתי יתדותי, שתחנני גם בן לנסע ולבוא לארץ ישראל מהרה, אף על פי שאיני בדאי וחנון להזכיר בפי שם ארץ ישראל הקדושה, ואני רחוק מאד מאד מקדשת ארץ ישראל בתכלית הרחוק אה-על-פיי-כן אתה מקרב רחוקים, חוס וחמל עלי, חוס וחמל עלי, חוס וחנני במתנת חנם, שאזכה לבוא לארץ ישראל מהרה למען אוכה לבנם בדרך הקדשה באמת ואזכה לעלות בכל פעם מדרגא לדרגא בקדשה ובטהרה באמת חיש קל מהרה, באפן שאזכה להתקרב אליך באמת ובתמים מעתה ועד עולם ולא אבוש בעולם הזה ולא אכלם לעולם הבא ו"אתהלך לפני יהוה בארצות החיים, אעברה נא ואראה את הארץ הטובה הזאת, החר הטוב הזה ותלבנון" תיקר נא נפשי האמללה בעיניך, ומלא משאלותי ברחמים, וחביאנו לשלום לארץ ישראל במהירות גדול מיד ואזכה לדרך ולהשתטח על עפר ארמת הקדש, ולרצות את אבנייה ולנשק רגבותיה:

שיד

(ד)

וגלו רחמיך על מדותיך, ותעשה עמי לפני משורת הדין ואל תבוא במשפט עמי כלל, כי לא על צדקותי אני מפיל תחנתי לפניך כי אם על רחמיך הרבים מתרצה ברחמים ומתפנים בתחנונים, עורני וחושיעני שלא אתן דמי לה, ולא אחריש ולא אשקט ולא אפסיק מלהתפלל על זה תמיד, רק אזכה להעתיר ולהרבות בתפלה ותחנונים על זה תמיד, עד שאזכה לפעל בקשתי ברחמים אצלה, שאזכה לבוא בחיים חיותי חיש קל מהרה לארץ ישראל, ויגנם בי מקרא שכתוב: "כי הצלת נפשי ממות חלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים" אמן ואמן:

תקפה

(ט)

ותרחם עליך ועל בניך, הנעים ונדים בגלות גדול זה כמה מאות שנים, צאן נדח ואין מקבץ, וחשבינה כביכול עמהם בגלות, "בצפור נודדת מן קנה, בן איש נודד ממקומו", ובצוק העתים, עמד ישראל נעים ונדים, מטרפים ומבלבלים. מרא דעלמא כלא ראה ענים ועמלם, וחמל על מלמולם. קבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ וקרב שזרינו

מבין הגוים ונפוצותינו בנם מירבתי ארץ והביאנו לציון עירך ברנה, ונבני לילך ולנסע
ולבוא לארץ ישראל בתי חיש קל מהרה:

תרא

(מר-מה-מו)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
שתופנו ברחמיך הרבים ותעורנו ותושיענו תמיד שנובה להתפלל תפלתנו לפניך
בכל לב ונפש בכונה גדולה ועצומה בקדשה ובטהרה פאמת ובאמונה שלמה וביראה
ובאהבה ובמחשבת ובה ונכונה ותצילנו ברחמיך מכל מיני מחשבות ורות שבעולם ותופנו
ותושיענו שתהיה תפלתנו תמיד על אדמת קדש שנובה לקדש המקום שאנו עומדים
עליו להתפלל בקדשת ארץ ישראל ותעורר את לבבי בשעת התפלה ואובה להתפלל
בהתעוררות גדול ונורא, עד אשר יתעוררו ידי בשעת התפלה ואובה להרים ידי ליהוה
ולהבות פה אל פה בהתלהבות גדול בשעת התפלה, בשמחה רבה ובהתעוררות נפלא
לשמך לבר פאמת ועל ידי המחאת פה אל פה אובה שיתעוררו כח ידיו של הקדוש
ברוך הוא שהם כ"ח [בת-חית] פרקין דינדים העליונים שהם כ"ח [בת-חית] אתון של
מעשה בראשית ועל ידי נובה לטהר את אור המקום שאנו מתפללים בו
בכחית אורא דארץ ישראל מחכים, שהוא אור הקדוש, לגרש אור הטמא של חוץ
לארץ ולהמשיך אל המקום שאנו עומדים עליו להתפלל לפניך, אור הקדוש של ארץ
ישראל כי הכל שלך ובכחך בראת עולמך ברצונך הטוב בכ"ח [בבת-חית] פרקין דינדים
הקדושים שהם כ"ח [בת-חית] אתון דמעשה בראשית כמו שכתוב: "אף ידי יסדה ארץ
וימיני מפחה שמים" וכתוב: "בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם" וברצונך
הטוב נתת כח לישראל עמך לבש ארץ ישראל מיד השבעה עממין, ולטהר את הארץ
לגרש משם אור הטמא של העמים, ולהמשיך לשם אור הקדוש, לקדש הארץ בקדשת
ארץ ישראל כמו שכתוב: "בח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים" בן ברחמיך
הרבים תופנו ותחננו ותאמצנו, ותתן לנו כח ונבורה מאתך, שנובה בכל מקום שנעמד
שם להתפלל לפניך, לטהר את המקום שהוא על ידי מחאת כפים לעורר על ידי נובה
מעשיך ולהמשיך לשם אור הקדוש של ארץ ישראל, ולגרש משם אור הטמא של חוץ
לארץ ועל ידי נובה לזכך את תפלתנו ולטהרה מכל מיני מחשבות ורות, ומכל הרהורי
עבודה זרה וכפירות מכלם תצילנו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים:

תרב

(מר-מה-מו)

ותופנו לתן צדקה לארץ ישראל, ונובה להחזיק ידי עניים הגונים הדרים בארץ ישראל,
עד שנובה שנתיה נכללים באורא דארץ ישראל ועל ידי נובה לגרש מי

המבול מאתנו, שהם המחשבות זרות והבלבולים המבלבלים אותנו תמיד, ומונעים אותנו מעבודתך האמתית, ובפרט בשעת התפלה, שכלם באים עלינו ומבלבלים את תפלותינו מאד, עד אשר "כשל בח הספל" כי בעזונותינו הרבים נברו המים "מאד על הארץ ויבסו כל ההרים הגבוהים", עד אשר קשה לעמוד נגד בלבולים ומחשבות זרות רבות באלה, כי הרבינו לפשע מאד:

תרח

(כו)

וזכנו לקבץ מקום לתפלתנו, ועל־ידי־זה יהיה אלהי אברהם בעזרנו, שנופח בזכותו לקדש המקום שאנו עומדים עליו להתפלל בקדשת ארץ ישראל ויהיה מחנו ושכלנו צח ונוד בפקף המהור בלי שום תערובת סיג ופסלת וכלי שום מחשבות זרות ובלבול הדעת כלל כי בדרך בח ונבורה ובדרך לגדל ולחזק לכל "ועתה יגדל נא בח יהוה כאשר דברת לאמר" חזקנו ואמצנו בכחך הגדול, שנופח להתחזק ולהתגבר על מלכות אדום הרשעה ותמהר ותחיש לנאלנו ונופח לבוא לארץ ישראל חיש קל מהרה בשלום בלי פגע ותביא לנו את משיח צדקנו וינאלנו גאלת עולם לחבר את האהל להיות אחד, במהרה בימינו אמן:

תריג

(כו)

וזכני לילך ולבוא לארץ ישראל, לארץ החיים לארץ הקדושה, חיש קל מהרה להתגלגל בעפרה ולנשק רגבותיה ולשאב מאוירה הקדוש ולהסתופף בצלה חום וחסני ורחם עלי, וזכני לבוא מהרה לשלום לארץ ישראל, הארץ אשר בחרת בה מכל הארצות, ארץ הקדושה בעשרה קדשות ארץ החיים, "ארץ אשר לא במספנת תאכל בה לחם, לא תחסר כל בה ארץ אשר יהוה אלהיך דורש אותה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה":

תרעד

(כה)

"אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי, עזרי מעם יהוה עושה שמים וארץ". רבוננו של עולם, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, עשה למען זכות אבותינו, וזכני לבוא לארץ ישראל חיש קל מהרה ועזרנו וחושיענו וזכנו שיתגלה קדשת ארץ ישראל גם עכשו בגלות המד הזה, אשר בעזונותינו הרבים ארץ ישראל היא תחת יד הסטרא אחרא, אף־על־פי־כן בזכות אבותינו אברהם יצחק ויעקב, תגלה קדשתה העצומה גם עתה ועל־ידי־זה נופח להפיל את אויבינו תחתנו, ויגים בנו מקרא שפתוב: "שב לימיני עד אשית אויביך הדום לרגליך" וזכר לנו ברית אבותינו כמו שפתוב: "וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר", ונאמר: "ואף

גם זאת, בהיותם בארץ אויביהם, לא מאסתים ולא געלתים לכלותם, להפיר פריתי אתם, כי אני יהוה אלהיהם:"

תרפג

(נה)

ותזבנו לבסוף ולהשתוקק ולהתגעגע תמיד לבוא לארץ ישראל, עד שנוכח לגמר מחשבתנו ולהוציאה מבית אל הפעל לנסע ולעלות לארץ ישראל, חיש קל מהרה ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים ועל ידי קדשת ארץ ישראל נוכח להנצל מרע עין של שונאינו ואויבינו ורודפינו וגם נראה בהם מה שהם רוצים לראות בנו ויקנם מקרא שכתוב: "קנה אל יהוה ושמר דרכו, וירוממוך לרשת ארץ בהפדת רשעים תראה. בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה:"

תרפח

(נה)

ותעורנו ותושיענו ותזבנו ברחמיך הרבים לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת חיש קל מהרה, עד שנוכח להיות בכלל צדיקים עושי טוב, ונוכח שיתגלה לנו פני יהוה על ידי קדשת ארץ ישראל ותזבנו לקנם באמת מקרא שכתוב: "דרשו יהוה ועזו, פקשו פניו תמיד:"

תתעא

(עג)

ותזבני מהרה לבוא לארץ ישראל בשלום בלי פגע, ולהתקרב ולהתדבק בצדיקים אמתיים בדבקות גדול ובאמונה שלמה באמת, ותחמל עלי בחמלתך הגדולה, ואל תעשה עמי בחטאי ואל תדינני במפעלי, ותזבני ברחמיך, ותפתח לי שערי האמונה הקדושה, ותעורני לבנום לתוך האמונה באמת, ולהכלל בתוכה בכלליות גדול, עד שאזכח להיות נאכל להאמונה ולהתהפך למהותה הקדוש, למהות קדשת ארץ ישראל הקדושה, ולמהות קדשת הצדיקים האמתיים, ולא תקיא אותי הארץ והאמונה הקדושה באשר קאה את הגוי אשר מלפני, ואף על פי שאיני כדאי וראוי לגע בהאמונה הקדושה, ובארץ ישראל הקדושה, ולהתקרב להצדיקים האמתיים, כי הרעותי את מעשי מאד, וקפחתי את קדשתי, אף על פי כן רחמיך רבים יהוה, רחמיך רבים מאד, זבני ברחמיך ועורני והושיעני, שתוכל האמונה הקדושה לסבל אותי בתוכה, ולהחזיק אותי תמיד, עד אשר אהיה נאכל ונתהפך למהות קדשת האמונה באמת:

תתקד

(פד)

"יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורחב חסד ואמת", זבני ברחמיך הרבים שיהיה לי ולכל ישראל כסופין ונגעוועים והשתוקקות וחשק אמתי לבוא לארץ ישראל, עד שאזכח ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים להוציא מבית אל הפעל חשקי ורצוני,

לילך ולנסע ולבוא לשלום לארץ ישראל חיש קל מהרה כי אתה יודע גדל ההכרח שלי
 בזה אני צריך ומכרח להיות בארץ ישראל בארץ הקדושה לגדל עצם רחוקי ממך,
 ולעצם עביות גשמיות ועקמיניות שבלפי ובלבול דעתי, אשר על כל זה אני צריך להיות
 בארץ ישראל אשר שם עקר יסוד מקור האמונה הקדושה, שם שרש כלליות קדשת
 ישראל, היא הארץ אשר יהיה בחר בה בשביל עמו ישראל הנבחר, היא הארץ אשר
 יהיה דורש אותה תמיד ארץ חיים האמתיים והנצחיים, ארץ המדה טובה ורחבה
 שרצית והנחלת לאבותינו, ארץ אשר בה עיר אלהינו הר קדשו, יפה נוף משוש כל
 הארץ:

תתק

(פר)

אנא יהוה, רחמן מלא רחמים, חסדן מלא חסדים, טוב מלא טובות, צדיק מלא צדקות,
 מושיע מלא ישועות, הטובה בראונך עמי, ותן לי ברחמים וחסד ובמתנת חנם,
 שאזכה מהרה לבוא לארץ ישראל לארץ הקדושה הארץ אשר ירשו אבותינו, הארץ
 אשר כל הצדיקים אמתיים נכספה וגם כלתה נפשם להיות שם ורבים באו לשם ותקנו
 שם מה שתקנו ופעלו שם מה שפעלו וזכו שם למה שאזכו, הכל על ידי קדשת ארץ
 ישראל, שהיא נקדה הקדושה של כל העולם אשר טרח ויגע אברהם אבינו עליו השלום
 ימים ושנים הרבה מאד, והביט וראה והבין וחקר וחקק ונצב ומרד ושקל ומנת, עד
 שגלה לו השם ותברך את הארץ הקדושה הזאת שהיא יסוד נקדת הקדושה יסוד
 האמונה והבטיחו להנחיל אותה לורעו אחריו לדורותם. על פן רחם עלי למען שמך,
 וזכני בזכותו וכחו ובזכות כל הצדיקים שזכו לבוא לשם, שאזכה גם אנכי הנבזה והפחות
 בתכלית שאין פחיתות אחריו, לדלג ולקפוץ מהרה על כל המניעות והעפובים והסכסוכים
 המונעים מלנסע לארץ ישראל, לשבר הכל מהרה, ולבוא בנריות גדול לארץ ישראל
 הקדושה:

תתק

(פר)

נא אבי אב הרחמן המרחם רחם עלי, רחם על עני ואביון כמוני הפורש בפיו נגדך,
 מבקש ושואל צדקה ומתנת חנם לבר, וגם זה איני זוכה לומר באמת, מעצם בלבול
 ועבירת דעתי, באשר נגלה לפניך אדון מלא רחמים ואף-על-פי-כן, אני מצפה לישועתך
 ומוכתך וחסדיך הרבים וצדקותיך הנוראות ותנפלאות, חוס ורחם עלי והביאני לשלום
 מהרה לארץ ישראל, ותזק ואמץ דעתי ולבכי שאזכה לעבר על כל המניעות והעפובים
 והבלבולים ועל כל מניעות המח, ותשפיע לי ממון בשפע על הוצאות וכל הצטרבות
 הדרך ואזכה לנסע בשלום ולבוא בשלום לארץ ישראל, שלום בגופי ובתורתני ובקמוני,

שְׁלוֹם בְּלִי פָנַע. וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי הַחַהוּרִים רָעִים וּמִכָּל מִינֵי פְּנָמִים וְלֹא יִגִּיעַ לִי הַזֶּקֶק חֶסֶד וְשָׁלוֹם עַל-יְדֵי הַדָּרָךְ הַרְחֹק הַזֶּה בְּשׁוֹם דְּבַר שְׁפָעוּלָם, בְּנוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן, לֹא בְּגַשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִיּוֹת, וְאַצֵּא בְּשָׁלוֹם וְאַבּוֹא בְּשָׁלוֹם, וְאַזְכֶּה לַפְּעַל שֵׁם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כָּל צָרָבִי, לְזִבּוֹת לְהַתְקַרֵּב אֵלַיִךְ בְּאַמֶּת עַל-יְדֵי קִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלִילָךְ וְלַעֲלוֹת מִדְּרָגָא לְדְרָגָא בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָה בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

תתקו

(פד)

וְתוֹפְנֵי עַל-יְדֵי קִדְשֵׁת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל לְשִׁבַר מִדַּת הַפְּעַם בְּתַכְלִית וְאַזְכֶּה לְאַרְיִכַת אַפִּים בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, שְׂאֻזְכָּה לְכַבֵּשׁ פְּעָסֵי תְּמִיד וְלֹא אֶכְעֹס וְלֹא אֶקְפִּיד שׁוֹם פְּעַם וְהַקְפָּדָה כָּלֵל עַל שׁוֹם דְּבַר שְׁפָעוּלָם וְאַזְכֶּה לְעִבּוֹר אוֹתָךְ בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה וּבְתַמִּימוֹת גְּדוּל, וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה בְּכּוֹנֵנָה גְּדוּלָה וְעֲצוּמָה וְלְהַכְנִים כָּל בַּחֵי וְכָל מַחְשָׁבוֹת לִפְנֵי וְדַעְתִּי בְּתוֹךְ כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה הַקְדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה מְאֹד מְאֹד וְאַדַּע וְאַאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, כִּי מְלֹא כָּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדְךָ, וְאַתָּה עוֹמֵד עֲלֵינוּ בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וְאַתָּה שׁוֹמֵעַ וּמְבִיט וּמְאֻזֵּן וּמְקַשֵּׁב כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה וְאַדַּע לִפְנֵי מִי אֲנִי עוֹמֵד, לִפְנֵי מַלְאָךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשֹׁךְ עָלַי יְרֵאָה וְאַיִמָּה גְּדוּלָה מִפְּנֵיךָ, וְאַזְכֶּה לְכוֹן הַיָּטִב הַיָּטִב בְּכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה וְלֹא אֶסִּיחַ אֶת דַּעְתִּי כָּלֵל מִשׁוֹם דְּבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה, וְלֹא אֶתְחִיל לְהַטּוֹת דַּעְתִּי כָּלֵל מִכּוֹנֵנַת פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה וְלֹא אֶחְשַׁב חֶסֶד וְשָׁלוֹם שׁוֹם מַחְשָׁבָה חִיצוֹנָה וְזָרָה כָּלֵל בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, רַק אֶזְכֶּה לְקַשֵּׁר מַחְשַׁבְתִּי בְּדְבוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּקַשֵּׁר אֲמִיץ וְחוֹק אֲשֶׁר לֹא יִנְתַּק וְלֹא יִתְרַם לְעוֹלָם:

תתקי

(פד)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲמִץ יְדִים רַפּוֹת וּבְרָבִים בּוֹשְׁלוֹת תְּאַמֵּץ. אֵל תִּפְשָׁנִי וְאַל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וּבְנֵי לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חַיֵּשׁ קָל מִתְּרָה, וְלְזִבּוֹת שֵׁם לְכָל מַה שְׂיִכּוֹלִין לְזִבּוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מְקוֹם אֲשֶׁר מָשָׁה וְאַחֲרָן מְסֵרוּ נַפְשָׁם לְבוֹא לְשֵׁם, וְאַזְכֶּה לְאַרְיִכַת אַפִּים בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, וְלְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת וּלְכַטֵּל הַפְּעַם וְהַקְפָּדוֹת בְּתַכְלִית, וְאַזְכֶּה לְחַיּוֹת טוֹב לְכָל, שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם צַד קִנְיָאָה וְשִׁנְאָה וְהַקְפָּדָה וּכְעַם עַל שׁוֹם אָדָם שְׁפָעוּלָם, אֶפְלוּ עַל הַשּׁוֹנְאִים וְהַרוֹדְפִים אוֹתִי רַק אֶזְכֶּה לְחַיּוֹת טוֹב לְכָל בְּאַמֶּת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְאַזְכֶּה לְהוֹדִרוֹ בְּעִבּוֹדְתְךָ מְאֹד בְּשִׂמְחָה וְחַיּוֹת וְהַתְּלַהֲבוֹת גְּדוּל דְּקִדְשָׁה וְתַתְּוֹקְנֵי וְתַאֲמַצְנֵי תְּמִיד עַד שְׂאֻזְכָּה לְעִבּוֹר בְּשָׁלוֹם וְלְדַלֵּג וּלְקַפֵּץ עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲבוּבִים מִן הַקִּדְשָׁה, וְאַזְכֶּה מִתְּרָה לְהַתְקַרֵּב אֵלַיִךְ בְּאַמֶּת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב וְאַתְּיָה חֹזֵק וְאַמִּיץ וְתַקְוֶה בְּעִבּוֹדְתְךָ תְּמִיד וְאַזְכֶּה לְחַיּוֹת גְּבוּר לְכַבֵּשׁ אֶת יְצָרֵי וְרוּחֵי לְסוּר מֵרַע וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תְּמִיד. אֲדִיר אִיוֹם וְנוֹרָא, חֹזֵק וְאַמִּיץ, חוֹקְנֵנוּ וְאַמְצָנוּ בְּאַמוּנָתְךָ וּבְעִבּוֹדְתְךָ הַקְדוּשָׁה,

ותשפיע עלינו עז ותעצומות וגבורה דקדושה פלב, באפן שלא יוכל לבלבל דעתנו שום דבר שבעולם ונוכה לקיים כמו שהזרתנו בתורתך הקדושה כמו שכתוב: "חוקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם, כי יהוה אלהיך הוא החולף עמך לא ירפך ולא יעזבך" ונאמר: "קנה אל יהוה חוק ויאמין לך וקנה אל יהוה". וקנה לנו מקרא שכתוב: "וקווי יהוה יחליפו כח ועלו אבר פגשרים, ולכו ולא ייעפו, ירוצו ולא ייגעו, חוקו ויאמין לבבכם כל המיחלים ליהוה":

תתיב

(פז)

ועזרני ונפני אותי ואת זרעי ואת כל זרע עמך בית ישראל, שנוכה שיהיה לנו מסירת נפש באמת, למסר גופנו ונפשנו ומאדנו בשביל להתקרב להצדיק האמת, באפן שנוכה לינק ולשאב ולקבל חכמה מחכמתו הקדושה ותמהר הנאלה בכלל ובפרט, ותביא אותנו מתרה לארץ ישראל, ארץ הקדושה ארץ החיים, מקום האמונה, פלליות הקדושה כי כבר הגיע העת והעונה שתושיע לעמך ישראל, כי אם לא עכשו אימתי כי כבר ארף עלינו הגלות מאד מאד בגוף ונפש פגשמי ורוחני בכלל ובפרט. רחם נא קהל עדת ישראל סלח ומחל עונם, והושיענו למען שמך רחם עלינו למען בריתך, הכיטה ועננו בעת צרה, כי לך יהוה הישועה. אל תשליכנו מאמונתך הקדושה לעולם לא כחטאינו תעשה לנו ולא בעוונותינו תגמל עלינו. אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו. אל תשליכנו לעת זקנה בכלות בחנו אל תעזבנו. פתח לנו שער בעת נעילת שער כי כבר עברו הרבה מימינו וישנותינו, ועדין שערי הקדושה געולים וסגורים בפנינו בעוונותינו הרבים ופשעינו העצומים. יעזרו רחמיך ורחמינו עלינו על עולב כמוני, העומד אצל הפתח זה ימים ושנים הרבה, וצוה למלאכיך לפתח לי שערי הקדושה ולחכמינו בהם ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, "עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח" וכו' היום יפנה השמש ויבוא ויפנה נבואה שעריך. "אל תסתר פניך ממני ביום צר לי, הטה אלי אזניך ביום אקרא מהר ענני. יהוה שמע תפילתי האזינה אל תחנוני, באמונתך ענני בצדקתך. כל מצותיך אמונה, שקר רדפוני עזרני. הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שורדי. הדריכני באמתך ולמדני, כי אתה אלהי ישעי, אותך קויתי כל היום. יהיו לרצון אמרי פי ורחמי לבי לפניך יהוה צורי וגאלי":

תתכד

(קח)

ועזרני והושיעני לבסוף ולהשתוקק ולהתגעגע תמיד לבוא לארץ ישראל ואזכה לתמיכה עלי קדשת ארץ ישראל תמיד, ועל ידי זה אזכה לאמונה בשלמות, להאמין באמונה שלמה בהשגחתך תמיד, ותוציאני מטבעיות לגמרי, שאזכה לידע ולהאמין שאין

שום דָּרוֹךְ הַטֹּבֵעַ בְּעוֹלָם כָּלֵל רַק הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָתְךָ לְבַד בִּי גַם הַטֹּבֵעַ בְּעֲצָמָה מִתְנַהֵגת
בְּהַשְׁגָּחָתְךָ תָּמִיד וְאַתָּה מִשְׁנֵה הַטֹּבֵעַ בְּכָל עֵת עַל־יְדֵי הַצְּדִיקִים אֲמִתִּים שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר
שְׁעוֹשֵׂי חַדְשוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּכָל דּוֹר כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ:

תתרח

(קו)

וּתְזַכְּנֵנוּ לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל קְדוֹשׁ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְתִכְבְּלֵנוּ אֶחָיוֹת הַמִּחְלֶקֶת מֵאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל, וְלֹא תִהְיֶה נִקְרָאת בְּשֵׁם אֶרֶץ כְּנָעַן, רַק בְּשֵׁם אֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
וְתִמְשִׁיךְ שִׁפְעַ מִזִּבְחָה וּבִרְכָה גְדוֹלָה מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְכָל הָאֲרָצוֹת, וְתִכְרַךְ אֶת יְבוּל הָאֶרֶץ
וְאֵת כָּל פְּרֵי הָאֲדָמָה וְיִקְנֶם מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "אֶרֶץ נְתֻנָה וְיְבוּלָה וְכָרְכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ".
וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּתֵּן בַּח בְּכָל יְבוּל הָאֶרֶץ לְרַפְאוֹת אֶת כָּל תַּחֲלוּאֵי וּמִכְאוּבֵי עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט בְּחֻדְשׁ אֵיִר הוּא יָרַח וְיוֹ שָׁבוּ פוֹרְחִים וְחוֹנְנִים כָּל יְבוּל הָאֶרֶץ רַחֵם עָלֵינוּ
שְׂלֵא נִצְטָרַךְ לַעֲסֹק חֶסֶד וְשִׁלּוֹם עִם שׂוֹם דְּאִקְמוּרִים וְרוֹפְאִים שְׁפַעוֹלָם, רַק תִּכְרַךְ אֶת כָּל
יְבוּל הָאֶרֶץ, וְתִשְׁפִּיעַ בָּהֶם בַּח לְרַפְאוֹת כָּל תַּחֲלוּאֵי וּמִכְאוּבֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲלֶה
מִהֲרָה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וְלְכָל מִכְאוּבֵינוּ וְלְכָל מַכּוֹתֵינוּ (וּבִפְרָט וְכוּ'), בִּי אֵל
מֶלֶךְ רוֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אֲתָה וְאִין לָנוּ שׂוֹם סְמִיכָה עַל שׂוֹם רַפּוּאָה שֶׁל הַרוֹפְאִים
וְתִדְאִקְמוּרִים, בִּי אִם עֲלִיךָ לְבַד, בּוֹרָא רַפּוּאוֹת. רַפְּאֵנוּ יְהוָה וְנִרְפָא, הוֹשִׁיעֵנו וְנִשְׁעָה בִּי
תַּחֲלֵתְנוּ אֲתָה. וְתִמְשִׁיךְ שִׁלּוֹם גְּדוֹל בְּעוֹלָם, וְכָל שׂוֹנְאֵינוּ יִפְלוּ תַּחֲתֵינוּ, וְיִכְלְמוּ וְיִבְשּׁוּ.
יִבְשּׁוּ וְיִחְפְּרוּ וְיִחַד מִבְּקָשֵׁי נַפְשֵׁי לְסַפּוֹתָהּ, יִסּוּנוּ אַחֲזוֹר וְיִכְלְמוּ חַפְצֵי רַעְתִּי. יִבְשּׁוּ וְיִכְלוּ שׂוֹמְנֵי
נַפְשֵׁי, יַעֲטוּ חֲרָפָה וְכִלְמָה מִבְּקָשֵׁי רַעְתִּי. יִבְשּׁוּ וְיִפְחֲלוּ מֵאֵד כָּל אוֹיְבֵי יִשׁוּבוּ יִבְשּׁוּ רַגְעֵ:

שכד

(כטו)

"עֵינֵי תָמִיד אֵל יְהוָה בִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת רַגְלִי, אֲלִיךָ נִשְׂאָתִי אֶת עֵינֵי הַיֹּשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם,
הִנֵּה כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֵל יָד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֵל יָד גְּבֻרָתָהּ בֶּן עֵינֵינוּ אֵל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנְנוּ, חֲנַנּוּ יְהוָה חֲנַנּוּ, בִּי רַב שִׁבְעֵנוּ בּוֹ". אָבִי שִׁפְשָׁמִים מְלֵא רַחֲמִים רַב
חֶסֶד וּמִרְבָּה לְחַיִּיבִי, מִזֵּב לְכָל וְרַחֲמֵינוּ עַל כָּל מַעֲשָׂיו, הַמְרַחֵם עַל הָאֶרֶץ וּמְרַחֵם עַל
הַבְּרִיּוֹת, רַבּוֹנוּ דְּעֵלְמָא בְּלָא, אֲתָה בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּשִׁבְלֵי יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, כְּדֵי
לְהַתְּפִאֵר עִמָּהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וּבְמִוֶּכֶת גְּדוֹל בְּחֲרַתְּ יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ מִכָּל הָעַמִּים וְאֵת
אֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה מִכָּל הָאֲרָצוֹת, לְהִיּוֹת לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְנַחֲלָה, בִּי יַדְעֵת שִׁשָּׁם אוֹיֵר הַקְּדוֹשׁ
הַמְּחַבֵּים וְשֵׁם מְקוֹם מוֹכֵן לְקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל, לְחַשְׁגֵּי שֵׁם חֲכָמָה הַאֲמִתִּיּוֹת, לְהַפִּיר אוֹתְךָ
בְּרַעַת נִפְלְאָה וּבְאִמוּנָה שְׁלֵמָה:

שכה

(כט:)

רבנו של עולם ארון כל הארץ, אלוה כל תפילות, מה אמר ומה אדבר, אתה יודע מעלת ארץ ישראל וקדושתה העולה עד אין סוף ואין תכלית ואנכי תבוני והנמאם אשר תרביתי לפשע נגדך, ופגמתי וקלקלתי הרבה מאד, עד אשר על ידי רבוי עוונותי ופשעי העצומים, ובפרט על ידי כל מה שפגמתי בפנים תפילות מעודי עד היום הזה, על ידי כל זה טרפתי את דעתי ופגמתי את מחי, ואפלו מעט הרשימו שנשארה מדעתי היא גם כן מבלבלת ועבורה מאד אך עם כל זה גם זאת הרשימו המעוטה של אמתת דעתי, רואה מרחוק ומציץ מן התרבים מבין זכרון דברי תורתך הקדושה, אשר חוננתנו ברחמיך הרבים, עד אשר אני מבין מרחוק גדל עצם מעלת קדושת ארץ ישראל בלי שעור וערך וכאשר שמענו מפי הצדיקים האמתיים וראינו בספריהם הקדושים שכל קדושת איש הישראלי תלויה בארץ ישראל:

שכו

(כט:)

והנה עתה, אחרי כל מה שעבר עלי מעודי עד היום הזה, וכמה סבות סבבת עמי, ובכמה גלגולים וגלגלת עמי כדי לקרבני אליך ולהחזירני בתשובה שלמה לפניך, ועדין לא עלתה בידי לזכות לתשובה שלמה בראוי, ולא די שלא זכיתי לתשובה שלמה אף גם פגמתי הרבה מאד בכל עת ועתה אחרי כל אלה, איני יודע עתה שום דרך בית מנוח ממני, ולא שום עצה ותחבולה, כי אם עוד רוחי מקשקש בקרבי, עוד קול דודי דופק בי, ומעוררני ומזרזני בתורתך הקדושה לנסע לארץ ישראל, אולי אזכה לשוב מבסילתי וממעשי הפגומים, אולי אזכה להתחיל לחיות חיים אמתיים, אולי יחוס אולי ירחם. ואתה יודע עצם רבוי הספקות שיש לי בזה בלי שעור וזה עקר המניעה שלי, בצרוף שארי מניעות מחמת ממוזן ורחוק הדרך ושאר מניעות רבות, אבל באמת אני מודה לפניך בוחן לבות ובליות, שעקר המניעה היא מניעת המח מחמת כמה ספקות ובלבולים, שמבלבלין את דעתי ומונעים אותי מלהתגבר ולהתחזק לעסוק בזה להכין לי הדרך לנסע לארץ ישראל ואף על פי כן ברחמיך הרבים אתה מרמו לי בכל עת להשתוקק לזה לבוא לארץ ישראל, עד אשר לא אוכל לנוח ולשקט מלבסוף לזה לילך ולבוא לארץ ישראל בי ידעתי כי רחמיך לא בלים, בלי האי ואולי תזכני לבוא לשם בשלום, ולהמשיך עלי שם קדושת ארץ ישראל באמת באפן שאזכה להתחכם מעתה ולהשכיל על דרכי, ולבער הרע מקרבי, ולבטל הרוח שטות ממני, ולזכות לתשובה שלמה באמת, אשר לזה לבד בלתי נפשי, כי זה כמה נכסוף נכספתי לשוב אליך, וכבר גלית לנו גדל רחמיך ועצם חנינותיך בכל עת, ורב טובך בכל דור ודור, אשר אתה צופה

לְרַשֵׁעַ וְחַפְזֵי בְהַצְדִּיקוֹ, כִּי לֹא תַחַפֵּץ בְּמוֹת הַמֵּת כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְרָכָיו וְחַיָּה, וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תַחַכְּבָה לוֹ, "תֵּשֵׁב אֲנוּשׁ עַד דָּבָא" עַד דְּכַדּוּכְהָ שָׁל נַפְשׁ:

שכו

(כטו):

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עַל יוֹנָה אֶלְמַת כְּמוֹנִי, רַחֵם עַל חַלוּשׁ דַּעְתָּה, עַל נְבוּזָה וְנִמְאָם כְּמוֹנִי, אֲשֶׁר אֲנִי מָאוּס (נְבוּזָה וְנִמְאָם) בְּעֵינֵי עַצְמִי בְּתַכְלִית הַמָּאוּס, וְלֹא עַל חֲנָם מִדְרָךְ הַעֲנֻנָה הָאֲמִתִּייתִי, כִּי אִם מִחַמַּת עֲכִירַת מָאוּס מַעֲשֵׂי הַרְעִים וְעוֹוֹנוֹתֵי הַעֲצוּמִים וּפְגַמֵי הַמְרָבִים, אֲנִי אֲדוֹן יְחִיד מְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵי בְרַחֲמִים, וְנִבְנִי לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִהֲרָה וְאֲזַכֶּה לְעֵבֶר וּלְדַלֵּג עַל כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת, וְלִנְסַע וּלְבוֹא לְשֵׁם מִתְרָה חוֹשֶׁה בְּשָׁלוֹם בְּלִי פָנַע, וּלְפַעַל שֵׁם קְדוּשָׁה וּמִתְרָה, בְּאֶפְסֵן שְׂאוּזָה לְשׁוּב אֱלֹהִי וּלְהִתְקַרֵּב אֱלֹהִי בְּאֲמַתִּי, וְלֹא אָשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זְכַנִּי בְּזִכּוֹת כָּל הַצְדִּיקִים שֶׁגָּלוּ קְדָשָׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם, וּבְזִכּוֹת כָּל הַצְדִּיקִים וְהַבְּשָׂרִים שֶׁזָּכוּ לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מְנִיעוֹת רַבּוֹת וְעֲצוּמוֹת בְּלִי שְׁעוֹר כְּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ, וּפְעָלוּ שֵׁם מַה שֶׁפָּעְלוּ, וְזָכוּ בְּזִכּוֹתֵם וּבְזִכּוֹת תּוֹרָתֵם הַקְדוּשָׁה וּבְזִכּוֹת מַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים שְׂאוּזָה גַם אֲנִי הַשֶּׁפֶל וְהַכּוֹוִי לִילֵךְ וּלְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חַיֵּשׁ קַל מִתְרָה:

שכח

(כטו):

אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם הַגּוֹמֵל עִמִּי חֲסָדִים וּמוֹבּוֹת רַבּוֹת בְּכָל עֵת, אֲשֶׁר זָכַרְתִּי בְּרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ לְהַתְפַּלֵּל עַל זֶה לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל גָּמַל עַל עֲבָרְךָ עוֹד חֲסָדִים וּמוֹבּוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְתַגְדִּיל נִפְלְאוֹתֶיךָ עִמִּי, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי חֶסֶד חֲנֻם בְּכָל עֵת, וְתַלְמִדְנִי בְּדַרְךָ עֲצוּתֶיךָ הָאֲמִתִּיּוֹת, וְתוֹרְנִי בְּדַרְךָ תִּישָׁר וְהָאֲמַתִּי, בְּאֶפְסֵן שְׂאוּזָה מַעֲתָה לְעוֹב דְרָכָי הַרַע וּמַחֲשָׁבוֹתֵי הַפְּנוּמוֹת וְאֲזַכֶּה לְהִתְקַשֵּׁר בְּךָ מַעֲתָה וְלִילֵךְ וּלְבוֹא מִהֲרָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁנָה הַזֹּאת, וְאֲזַכֶּה לְהַתְחַדֵּשׁ לְגַמְרֵי לְהַתְחִיל מִתְחִיל בְּעִבּוֹדַת יְהוָה כְּאֵלוֹ נוֹלַדְתִּי הַיּוֹם:

שכט

(כטו):

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זְכַר נָא הַהִתְפָּאוֹרוֹת וְהַשְׁעָשׂוּעִים שֶׁקִּבַּלְתָּ מִכָּל הַצְדִּיקִים שֶׁחָיוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וּמִכָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ הַקְדוּשׁ, וְכָל הַהִתְפָּאוֹרוֹת וְהַשְׁעָשׂוּעִים אֲשֶׁר אַתָּה מִקְבֵּל עֲדוֹן מִכָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וּמִהַצְדִּיקִים וְהַבְּשָׂרִים אֲמִתִּים הַגְּלוּיִם אֲלֵיהֶם שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, אֲשֶׁר מִשָּׁם נִמְשָׁךְ כָּל קְדָשָׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְנִבְנִי גַם בּוֹ, שִׁיחִיחַ לִי חֶלֶק בְּהַהִתְפָּאוֹרוֹת הַזֹּאת, שְׂאוּזָה לְשׁוּב אֱלֹהִי וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאֲמַתִּי, עַד אֲשֶׁר תִּתְפָּאֵר עִמִּי הַשְׂכִּינָה תְּמִיד בְּכָל עֵת כִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּחַרְתָּ בְּנוֹ מִכָּל הָעַמִּים, וְאַתָּה מִתְפָּאֵר בְּנוֹ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וְזֹאת הַהִתְפָּאוֹרוֹת עוֹלָה לְכַתֵּר וְעֲמִרָה עַל רֵאשִׁיב בְּבַחֲיַנַת תְּפִלּוֹת, וּמִשָּׁם נִמְשָׁךְ קְדָשָׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי הַהִתְפָּאוֹרוֹת בּוֹקֵעַ בְּעֵינַיִם, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁכִין עֵינֵי הַשְּׂנֵחֶתְךָ עַל אֶרֶץ

ישראל, אשר משם מקבלת ארץ ישראל קדשתה הגדולה, כי על-ידי-זוה אוירה מחכים, על-ידי שנמשכין שם תמיד עיניך הקדושים שהם עיני החכמה והמדע, כמו שכתוב: "ארץ אשר יהוה אלהיך דורש אותה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה". על כן רחם עלי ועל כל ישראל, ונפני שיתגלה לנו קדשת ארץ ישראל, עד אשר נוכה לבסוף ולהשתוקק ולהתגעגע תמיד באמת לארץ ישראל, ולהתפלל הרבה על זה לפניך מלא רחמים, עד אשר נוכה לבוא לארץ ישראל חיש קל מהרה:

שלא

(כט:)

אנא יהוה ברחמיך הרבים, ובנו להסתכל על פאר הדרת פניהם הקדושים והנוראים באמת, באפן שנוכה על-ידי-זוה לקבל ולהמשיך עלינו גם כן הארה נפלאה מההתפארות הזאת, עד אשר נוכה שימשיך עלינו תמיד קדשת התפלין הנוראים ופאר קדשת התפלין יהיו בוקעים בעינינו, עד שנוכה גם ככל מקום שאנחנו נסתכל ונביט שם, שיתקדש המקום ההוא בקדשת ארץ ישראל, עד אשר כל מי שיודע ממעם ארץ ישראל הקדוש, ורגיש קדשת ארץ ישראל בכל מקום שיתגעד עמנו יחד, עד אשר יביר אותנו וידע ויבחין שאנחנו זכינו להיות אצל צדיקים אמתיים על ראש השנה:

שלא

(כט:)

ועזרנו וזכנו לשוב בתשובה שלמה, ולתקן מהרה כל מה שפגמנו לפניך בעינינו מנעורינו עד היום הזה, אשר הרבינו לפשע בזה, שהסתכלנו בעינינו חוץ מגבול הקדשה, ובאנו על-ידי-זוה לחטאים ועוונות ופגמים גדולים הרבה מאד, וחרע בעיניך עשינו אוי לנו כי חטאנו, שפגמנו בעינים קדושים כאלו, הנמשכין מעיני יהוה, שיכולים לזכות להסתכל בהם על ההתפארות של השם ותברך ותצדיקים, ולהמשיך על-ידי-זוה קדשת ארץ ישראל בכל מקום שמביטים שם וכרב אולתנו לקחנו עינים קדושים ונוראים כאלו, והסתכלנו בהם כמה שהסתכלנו עד אשר באנו למה שפאנו בעוונותינו הרבים. מלא רחמים, למדנו הדרך לתקן כל זה, ועזרנו והושיענו שנוכה לבקש ולחפש ולמצא צדיקים אמתיים השייכים לשדש נשמותינו, וליה ולנסע אליהם תמיד, ובפרט על ראש השנה הקדוש שהוא עקר זמן הקבוצה הקדוש, ובנו שנהיה נמנין גם כן בכלל עמך ישראל הכשרים המתאספים אליהם ונוכה על-ידי-זוה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ונוכה להסתכל על פניהם הקדושים, ולתקן על-ידי-זוה כל הפגמים שפגמנו בעינינו מנעורינו עד היום הזה, ותמשיך עלינו אור קדשת ההתפארות הפלול בפניהם הקדושים ועל-ידי זה נוכה להמשיך קדשת ארץ ישראל בכל מקום שנסתכל שם, עד אשר יתקדשו כל מקומות ישראל בקדשת ארץ ישראל:

ש"ד

(כ"ט:)

מלא רחמים רחם עלינו למען שמך, חוסה עלינו כרח רחמיך וננו שיתעורר לבנו אליך באמת, ונוכה להרגיש ולירע היטב נוראות מתיקות הטעם הקדוש והנפלא של ארץ ישראל, ונוכה מעתה לבסוף ולהשתוקק ולבער ולהתלהב לארץ ישראל, ולאפוש פרחמי טובא, להרבות ברחמים ותחנונים לפניך, עד שנוכה לפעל בקשתנו ברחמים אצלך, שנוכה לבוא מהרה לארץ ישראל בשלום בלי פגע עורנו אלהי ישענו למען שמך כי לך לבד עינינו תלויות, מלא משאלותינו לטובה ברחמים, וננו לבוא מהרה לכל מה שבקשנו מלפניך, חננו ועננו ושמע תפלתנו כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים. יהיו לרצון אמרי פי ותניון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

ש"ה

(ל"ד:)

ועתה אשר באתי לפניך, לשאת ראשי ופנימיות דעתי וצפון לבי לצפות לרחמיך מלא רחמים, מצמיח קרן ישועה, מצמיח קרן ישועה, מי כמוך פעל גבורות ומי דומה לך מלך ממת ומחיה ומצמיח ישועה, אבי שבשמים, מרום וקדוש, פועל גבורות, עושה חדשות, בעל מלחמות, זורע צדקות, מצמיח ישועות, עורני ברחמיך הרבים, ונני למחין דקדשה למחין זבים ומתורים, למחין ישראלים למחין של ארץ ישראל, הצילני ממחין פגומים, ממחין של חוץ לארץ. חנני מאתך חכמה בינה ודעת דקדשה, ונני ברחמיך הרבים ועורני והושיעני שאזכה לילך ולנסע ולבוא מהרה לארץ ישראל, לארץ הקדושה, לארץ החיים, אשר שם עקר הדעת והשכל והחמם והחכמה דקדשה. העלני מהרה מחוץ לארץ לארץ ישראל עשה עמי פלאות פגאה לך ולאבותינו ולרבותינו הקדושים, לא כמעשי הרעים, כי אתה עושה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעותי תגמלני:

ש"ו

(ל"ד:)

ופני ועורני שאזכה בחני לתקן פגם הכבוד, אשר פגמתי בכבודך הרבה מאד על ידי תאוותי הרעות, אשר באתי על ידם לכל החטאים והעוונות והפשעים, שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה, ותרע בעיניך עשיתי, אשר על ידי כל חטא ועון ופגם פגמתי הרבה בכבודך הגדול והקדוש, אשר על ידי זה נפגם מחי בבחינת מחין של חוץ לארץ, ונתרחקתי מקדשת המחין של ארץ ישראל כמו שנתרחקתי בעוונותי הרבים:

ש"ז

(ל"ד:)

אבי צורי גואלי ופודי, צופה ומביט עד סוף כל הדורות, וכבודך ימלא כל הארץ, ואתה נומר תמיד הכל כרצונך, ומיום בריאת אדם הראשון עד עכשו בכל הפגמים

והחטאים והעוונות והפשעים שעשו האדם ותולדותיו, ובכל הפעמים שהכעיסוך עד היום הזה, בכלם אתה גמרת תמיד הכל ברצונך, בכל יום ובכל עת ובכל שעה, ומכל שכן בענין הפגמים והקלקולים שלי, אף-על-פי שהרביתי לפשע נגדך מעודי עד היום הזה, עם כל זה אני מאמין פאמונה שלמה שגם עתה אתה נומר תמיד ברצונך, על פן עדין גם עתה אני מקנה ממקום שאני שם עתה, ואני מצפה לישועה שלמה מעתה, שאזכה להשליך ממני הכל, ולילך ולנסע לארץ ישראל לארץ הקדושה, ולבוא לשם מהרה, להפיר שם גדלת הכבוד ותבדך, וגדלת הצדיקים האמתיים אשר על ידם יודעים גדלתך ותבדך לנצח:

(לד:)

שפ

על פן באתי לבקש ולקרא אל יהוה אל עולם, "אקרא לאלהים עליון לאל גמר עלי, ישלח משמים וישיעני חרח שואפי סלה, ישלח אלהים חסדו ואמתו", ויעזרני וישיעני ויחזק את לבבי שאזכה להשתוקק ולהתגעגע ולכסף באמת לזה, לבוא לארץ ישראל מהרה ואזכה לעסק בכל העסקים הצריכים לענין נסיעה זאת, עד שאזכה לבוא מהרה לארץ הקדושה, ארץ ישראל, ארץ החיים, ארץ צני לכל הארצות, ארץ המדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו, ארץ אשר אתה דורש אותה תמיד, ארץ אשר משה רבנו עליו השלום התפלל תקט"ו [חמש מאות וחמש עשרה] תפלות לבוא לשם. ותעזרני ותזכני ותושיעני להמשיך עלי שם המחין הקדושים, מחין של ארץ ישראל באמת ותחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, ותהיה בעודי ותושיעני שאזכה לתקן פתני מהרה פנים הכבוד, ויתקנו כל הפגמים שפגמתי בכבודך הגדול מעודי עד היום הזה ואזכה מעתה לגדל כבודך בעולם, להודיע לבני האדם גבורותיך וכבוד חדר מלכותך, ולא אחזיק טובה לעצמי כי לכך נוצרתני:

(לד:)

שפא

ובכן תרחם עלי ותושיעני ותזכני לתן צדקה הרבה ובפרט לארץ ישראל ואזכה לעסק תמיד בצדקה וגמילות חסדים ובפרט בצדקה של ארץ ישראל, הז לפור משלי יותר מבחי לשלח לארץ ישראל, וחו לעסק הרבה באמת לקבץ על יד גרבות הרבה לארץ ישראל, להחזיק ידי עניים הגונים תדרים בארץ ישראל בערם ובחסר כל, ובביתם אין לחם ושמלה:

(לד:)

שפב

רבנו של עולם, אתה יודע גדל דחקם וצרתם, אשר המה ממש נפוחי רעב, צמד עורם על עצמם, יבש היה בעין". מלא רחמים חומל דלים, רחם עליהם ועלינו,

וּנְבִנוּ לְעֶסֶק הַרְפָּה בְּצַדִּיקוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ כְּלִי שׁוֹם פָּנִיָּה וּמַחֲשֶׁבֶת זָרָה שֶׁל כְּבוֹד עֲצֻמְנוֹ כְּלָל וְתַעֲזוֹר לָנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו בְּאֶפֶן שֶׁנִּזְכָּה לְחַזוּק יְדֵי הָאֲבוֹנִים הָאֲמֻלָּאִים, הָעֲנִיִּים הַחַגּוּנִים הַדְּרִים עַל אֲדַמַּת הַקִּדְּשׁ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְעַל־יְדִיּוֹה נִזְכָּה שִׁיְהִיָּה נִפְתָּח שְׁבִילֵינוּ לְקַבֵּל שְׁלֵחוֹבֵינוּ דְרַחֲמֵימֹתָא דְקִדְּשָׁה, לְבָעַר וּלְהַתְּלַחֵב וּלְהַשְׁתַּוְּקֵם אֵלֶיךָ בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה וּבְחֶשֶׁק נְמָרֵץ, וְאִזְכָּה עַל־יְדֵי הַצְּדָקָה לַעֲשׂוֹת כְּלִי לְקַבֵּל הַשְּׁפָעַת הַנְּעִם הָעֲלִיּוֹן בְּקִדְּשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, עַד שִׁיאֲזַכָּה לְהַרְגִּישׁ הַנְּעִימוֹת וְהַמְּתִיקוֹת הַנִּפְלָא שְׂוִישׁ בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, עַד שִׁיתְּבַטְּלוּ אֲצִלֵּי כָּל הַתְּאוּזוֹת, בְּפִרְט תְּאוּזוֹת הַמִּשְׁגָּל וְאַהֲבַת נָשִׁים, הַכֹּל יִתְבַטַּל מִמֶּנִּי עַל־יְדֵי הָאַהֲבָה דְקִדְּשָׁה שֶׁתּוֹבֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַנִּמְשָׁכַת מִנְּעִם הָעֲלִיּוֹן. "וַיְחִי נֶעֱם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָהוּ. אַחַת שְׂאֵלְתִי מֵאַתְּ יְהוָה אֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ, שְׁבִתִּי בְּבֵית יְהוָה כָּל יְמֵי חַיֵּי לַחַזוֹת בְּנֹעֵם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוֹ":

שפג

(לד:)

וְתוֹבֵנִי אוֹתִי וְאֵת זְרַעִי וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׂוִיצְאוֹ מֵאַתְּנוּ דוֹרוֹת רַבִּים, וְיִתְרַבּוּ עַמֶּךָ "יִשְׂרָאֵל כְּחֹל חַיִּים אֲשֶׁר לֹא יִמָּד וְלֹא יִסְפָּר מֵרַב", וְתִרְחַם עֲלֵינוּ וְתִגַּן בְּעַדְנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתוֹבֵנִי שִׁיְהִיָּה וּוּוֹנֵנוּ בְּקִדְּשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, וְתִתֵּיךָ בְּעִזְרֵנוּ וְתִצְלִינֵנוּ, שְׁלֹא יִהְיֶה הַתַּעֲזוֹרוֹת וּוּוֹנֵנוּ מֵאַהֲבֹת רְעוֹת מֵאַהֲבֹת חֲסִי־וְשָׁלוֹם, רַק כָּל הַתַּעֲזוֹרוֹת וּוּוֹנֵנוּ יִהְיֶה נִמְשָׁךְ מִחֶשְׁפָּעַת הַנְּעִם הָעֲלִיּוֹן, מִהָאַהֲבָה הַקְּדוֹשָׁה הַנִּמְשָׁכַת מִשָּׁם עַל־יְדֵי הַכְּלִי שֶׁל צְדָקָה וְיִתֵּיךָ וּוּוֹנֵנוּ בְּקִדְּשָׁה גְדוֹלָה וּבְצִנִּיעוֹת גְּדוֹל, בְּעִנְיָה בְּאִימָה בְּרִיאָה בְּרַתֵּת וּוִיעַ וְלֹא נִכּוֹן בְּשִׁבִיל הַנְּאִת נוֹפְנוּ כְּלָל, רַק כָּל בּוֹנֵנֵנוּ וְיִתֵּיךָ לְשִׁמְךָ וּלְכְבוֹדְךָ בְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ, בְּדֵי לְהוֹלִיד בְּנִים חַיִּים וְקַיִּים לְעַבְדוֹתֶיךָ וּלְרִאֲתֶיךָ, לְמַעַן יִגְדְּלוּ כְּבוֹדְךָ בְּעוֹלָם, וְנִזְכָּה שֶׁכָּל בְּנֵינוּ וְכָל דוֹרוֹתֵינוּ יַעֲסִקוּ בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ, וַיַּעֲשׂוּ רְצוֹנְךָ תְּמִיד, וַיִּגְדְּלוּ וַיִּפְרְסְמוּ כְּבוֹדְךָ בְּעוֹלָם, וַיִּשְׁלִימוּ בּוֹנֵת הַפְּרִיאָה אֲשֶׁר חִיְתָה רַק בְּשִׁבִיל זֶה, בְּדֵי לְגַלּוֹת כְּבוֹדְךָ הַגְּדוֹל וְתַקְדוּשׁ וְעַל־יְדֵי כָּל זֶה נִזְכָּה לְמַחִין שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׂוִקְרָאִים נֶעֱם, וּלְתַקַּן כָּל הַמַּחִין שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ שְׂוִקְרָאִים חוּבְלִים וַיִּבְלְלוּ הַמַּחִין שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ בְּתוֹךְ הַמַּחִין שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּאֶפֶן שִׁיְתַקְּנוּ עַל־יְדִיּוֹה, עַד שִׁיְהִיו כָּל הַמַּחִין בְּכַחֲנוֹת מַחִין שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְדִיּוֹה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ שְׁלוֹם גְּדוֹל בְּעוֹלָם:

שפד

(לד:)

וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תְּשִׁים שְׁלוֹם עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וְתִכְבַּל כָּל מִינֵי מַחֲלַקַּת מִן הָעוֹלָם וְתַעֲלֶה אֶת הַכְּבוֹד מְגַלּוֹתוֹ, וְלֹא יִרְדְּפוּ עוֹד אַחַר הַכְּבוֹד, רַק כָּל אֶחָד יִבְרַח מִן הַכְּבוֹד, וַיִּכְבַּד כָּל אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ בְּאֵמֶת בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּה וְשְׁלוֹם גְּדוֹל, וְנִזְכָּה

בלנו, אנחנו וכל חברתנו, וכל עמך בית ישראל להשוות דעתנו יחד ותתן לנו לב אחד ודרך אחד ליראה אותך ולעשות רצונך ולשוב אליך באמת לאמתו ותעזר ותגן ותושיע לנו ולכל ישראל, שלא יהיה שום כח להמחין הפגומים של חוץ לארץ לקלקל חסדו ושלום את המחין של ארץ ישראל, להכניס מחלקת גם בארץ ישראל חסדו ושלום, רק אדרבא תזכנו ותעזרנו ותושיענו, שנופה שהמחין של ארץ ישראל יתגברו ויתחזקו ויתקנו בשלמות את המחין של חוץ לארץ, באפן שיתחשבו כל המחין של חוץ לארץ למחין של ארץ ישראל. ויתבטל כל מיני מחלקת מן העולם, ויתרבה שלום גדול בעולם ויהיה שלום גדול בין כל אדם לחברו ובין איש לאשתו, ובפרט בין החברים החפצים ליראה את שמוך:

שפה

(לד:)

רבנו של עולם אדון השלום מלך שהשלום שלו, אתה יודע גדל ההתגברות וההתגברות שמתגברין ומתגברין בכל עת לקלקל השלום בין החברים והתלמידי חכמים, ובפרט בדורות הללו בעוקבא דמשיחא, וגם אתה ידעת כמה וכמה מויק לנו המחלקת והפסוקים שנתעוררו בין עמך ישראל בחנם, ובפרט המחלקת שבין הצדיקים והבשרים ולפניה נגלו כל תעלומות לב, שאין אנו יודעים שום דרך איה לתקן זאת כי אם עליך לבר אנו נשענים, שתמשיך שלום במקור השלום מארץ ישראל, ממחין של ארץ ישראל:

שפו

(לד:)

רבנו של עולם רחמן אמת, רחם נא על עניי ארץ ישראל ההגונים והבשרים ועזרנו והושיענו שנופה לשלח להם די ספוקם בכבוד, ולא יהיה שום כח להמחלקת שבעולם למנע ולבלבל הצדקה של ארץ ישראל חסדו ושלום. רחם עליהם ועלינו למען שמוך, ועזרנו והושיענו שנופה לעסק בצדקה של ארץ ישראל, להחזיק ידי האביונים ותדלים והעניים ההגונים הדרים שם בארץ ישראל תמיד, לשלח להם די מחסורם אשר יחסר להם וכל בוגותינו ועסקנו בזה יהיה לשם שמים לבה, בלי שום בוגה של כבוד עצמנו כלל, עד שנופה על ידי הצדקה לעשות בלי לקבל השפעת הנעם העליון בקדושה ובטהרה, כדי שיתרבה ויתגדל ויתקדש כבודך בעולם ועל ידי זה יתקנו כל המחין של חוץ לארץ ויתחשבו למחין של ארץ ישראל, ויהיה שלום גדול בעולם בין בארץ ישראל בין בחוץ לארץ ויכלו כל המחין והדעות להשוות עצמן יחד לעבדך באמת ביראה ובאהבה ותפרם עלינו ספת שלומך ותעלנו מהרה בשמחה לארצנו, ושם נשיר ונרגן ונגנן לפניה כל ימי חיינו, ונגדלך ונשבחה ונפארה תמיד בשבחות ובזמירות, ובשירי דוד עבדך נעים וזמירות ישראל, ונגדל ונקדש שמוך וכבודך תמיד ויקים מקרא שכתוב: "יהי"

כבוד יהוה לעולם, ישמח יהוה במעשיו". ונזכה תמיד להרגיש הנעימות והמתיקות אשר בדברי תורתך הקדושה, "הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים" ונאמר: "צוף דבש אמרי נעם, מתוק לנפש ומרפא לעצם" ונאמר: "דרךיה דרכי נעם, וכל נתיבותיה שלום. תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את פניך, נעימות פימינה נצח. פרוך יהוה אלהים ישראל עושה נפלאות לבדו, וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן":

תלה

(לז):

ועתה אשר פאתי לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו מלא חסדי חנם תמיד, חנני מאוצר מתנת חנם, וזכני לעלות ולבוא לארץ ישראל חיש קל מהרה בשנה הזאת, אולי אזכה לקבל שם קדשה וטהרה מעשר קדשות הכלולות שם, באפן שאזכה מעתה לשוב אליך באמת, ולקדש ולטהר עצמי מעתה ועד עולם, ולזכות ליראת שמים באמת:

תלו

(לז):

רבנו של עולם, אין לי "פה לדבר ולא מצח להרים ראש", רק פאתי בעני פשתה, התיב והחוטא והפושע, שואל ומבקש פדעת מבלבל ובלשון עלגים מתנת חנם לכה, בכח וזכות הצדיקים הגדולים שזכו לבוא לארץ ישראל אחרי מניעות רבות, וזכו להתר ולהמשיך האוצר מתנת חנם על כל באי עולם, בזכותם וכחם לכה תמכתי יתדוטי, לבוא לפניך עתה גם עתה, לשאול ולבקש ממך מתנת חנם, שתחנני מהאוצר מתנת חנם, הפתוח ועומד לפני הצדיקים הקדושים משם תחנני ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, ותעשה את אשר בחרך אלה ואת מצותיך אשמור מעתה ועד עולם:

תלו

(לז):

ותזכני ותזכני ותלמדני תדריך ותנתיב והעצת, באפן שאזכה חיש קל מהרה לעבר ולדלג על כל המניעות והעפובים והסכסוכים והבלבולים המונעים אותי מלבוא לארץ ישראל, הן מניעות מחמת ממון, הן שאר כל מיני מניעות שבעולם, ובפרט כל מיני מניעות חמה, הכל באשר לבל, אזכה לשבר ולבטל מהרה מהרה, באפן שאזכה מהרה בסמוך לילך ולבוא לארץ ישראל ואזכה לבוא לשם בשלום, ולהמשיך שם עלי קדשה וטהרה ויראה שלמה מכל העשר קדשות הכלולים בארץ ישראל, שהם בחינות עשרה מאמרות שבהם בראת עולמה, אשר בהם כלולים ונעלמים העשרת הדברות שהם בליות התורה הקדושה, אשר כל העשרה מאמרות עשר קדשות האלה, כלולים מכל היראות הקדושות. רבנו של עולם, אדיר אים ונורא, זכני לכל הקדשות והיראות האלה,

באפן שאזכה לשוב אליך בתשובה שלמה באמת, ולעבדך באמת ביראה ובאהבה ללמד
 וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה:

תלח

(לח:)

רבונו של עולם, מה אדבר ואתה ידעת אותי, אף כבר הודעתנו שצריכין להתפלל בפה
 מלא, ואתה שומע תפלות כל פה, ועל זה תמכתי יתדותי לבוא גם עתה בתפלה
 ותחנונים לפניך בעל הרחמים, בעל החסד, בעל החמלה ותחנינה, ואני מקנה ממקום
 שאני שם, לעלות מהרה לארץ ישראל, אולי אזכה שם מה שאזכה, באפן שאמצא דרך
 ונתיב וכח ועצה אמיתית שאזכה לקומת, באפן שאזכה להתקרב אליך באמת באהבה
 וביראה, ולשוב אליך באמת מעתה ועד עולם:

תלט

(לט:)

אבי שפשמם, הושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, אל תבישני משברי, ואל תחפירני
 מתקנותי, ואל תאמזם אונך מועקתי, "לא תאמין את לבך מאחריך האביון", ואל
 תסתיר פניך מהשוקתי וכסופי, אשר זה פמה אני נכסף ומשתוקק לשוב אליך באמת.
 יהמו ויכמרו מעיד עלי, ותקרבי מעתה אליך ולעבודתך באמת, ואל תעשה עמי כחטאי,
 ואל תגמלני במפעלי, כי אתה ידעת את יצרי, ואתה יודע מקומי מתחלה ועד סוף,
 ובניך חבל, ובניך להסיר רוע לבבי וקשיות ערפי ותקוף תאותי ועזות גופי, כמו שכתוב:
 "ואשר הרעותי", כי בניך חבל, ובניך בח ובבורה ובניך לגדל ולחזק לבל ועליך לבד
 השלכתי את יהבי, עליך לבד אני נשען ונתלה ונסמך, כי אתה גבור ורב לחשיע, "הן
 כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה", ומי יאמר לך מה תעשה, "השיבני ואשובה כי אתה
 [יהוה] אלהי, רפאני יהוה וארפא" רפואת הנפש ורפואת הגוף, "הושיעני ואושעה כי
 תחלתי אתה", חנני מאוצר מתנת חנם בכח וזכות הצדיקים הגדולים העגונים באמת,
 החולכים בתמימות באמת, ועושים עצמם באנשים פשוטים לגמרי באמת, אשר אתה
 לבד יודע גדל קדשם ומעלתם ועצם פחם, עד אשר יש להם כח להרים ולהגביה גם
 אותי ממקום שאני שם, לקרבי אליך, ולהביאני מהרה לארץ ישראל, ולבנות אותי לתקן
 כל מה שקלקלתי, ולא אצא מן העולם הזה עד שאאתקן פכחם את כל אשר שחתתי.
 "לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי. השיב לי ששון ושעור ורוח נדיבה
 תסמכני". עזרני עזרני הושיעני הושיעני, כי אליך לבד שפחתני כפי "פרשתי ידי כל חיום,
 נפשי בארץ עיפה לך סלה. מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבי בצור ירום ממני תנחני.
 נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל חי. אלהים אלי אתה

אֲשַׁחֲרֶנּוּ, צְמֵאָה לֵךְ נַפְשִׁי כְּמָה לֵךְ בְּשָׂרִי בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעוֹף בְּלִי מָוֶם. כֵּן בְּקִדְשׁ חַיִּיתֶךָ
לְרֵאוֹת עֲוֹן וּבְכֹדֶךָ":

תמו

(למ:)

וּתְרַחֵם עָלַי וּתְחַזֵּק אֶת לִבִּי לְכֶסֶף וּלְהַשְׁתַּוְּקֶךָ וּלְהַתְנַעֲנַע בְּאַמֶּת לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
וּלְהַרְבּוֹת בְּתַפְלָה וּתְחַנּוּנִים עַל זֶה כְּכֹל יוֹם, עַד שְׁאוּבָה שְׁתַּפְּתַח לִי הָאוֹצֵר
מִתְּנַת חַנּוּם, וּתְחַנְּנֵנִי בְּחֶסֶד חַנּוּם וּתוֹשִׁיעֵנִי מִחֶרֶת לְכוּא לְשֵׁם בְּשָׁלוֹם בְּלִי פְּנַע, וּלְחַמְּשִׁיךָ
שֵׁם עָלַי כֹּל הַעֲשֵׂר קִדְשׁוֹת שֶׁבְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל:

תמח

(למ:)

אֲבִי שֶׁבַשְׁמַיִם, עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּדַרְכֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, בְּדַרְכֵי עֲצוּמֶיךָ הַיְדוּעוֹת לֵךְ,
עַל פִּי דַרְכֵי הַפְּשִׁיטוֹת וְהַתְּמִימוֹת שֶׁל הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּים, בְּאֶפֶן שְׁאוּבָה
לְעִבּוֹר וּלְדִלְגָה עַל כָּל מִינֵי קִטְנוֹת דְּקִטְנוֹת שֶׁכְּבָר נִפְלְתִי וְעִבְרְתִי בָּהֶם דִּי וְהוֹתֵר, הָאוֹמֵר
לְעוֹלָמוֹ דִּי יֹאמֵר לְצַרוֹתֵי דִי. וְתוֹרְנִי וְתִלְמִדְנִי כְּכֹל עֵת עֲצוֹת נִפְלְאוֹת אֲמִתִּיּוֹת, בְּאֶפֶן
שְׁאוּבָה לְשִׂמְחַת אֶת עֲצָמֵי תְּמִיד וְאֶפְלוֹ בְּמַלְי דְּשִׁמּוֹתָא בְּמַלְי דְּבִרְיָחוֹתָא, וְחַדְוֹת יְהוָה יִהְיֶה
מְעוֹי תְּמִיד, עַד אֲשֶׁר בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסֶדֶךָ חַנּוּם, תִּשָּׂא אוֹתִי עַל פְּנֵי נְשָׂרִים וְתִכְיֹאֲנִי
מִחֶרֶת חוֹשֶׁה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, אוֹלֵי אוֹבָה שֵׁם לְהַתְקַרֵּב אֵלֶיךָ וּלְהַתְחַיֵּל
מִחֶרֶשׁ בְּאַמֶּת לְעִבְדֶיךָ בִּירְאָה וְאֶהְבֶּה בְּתַמִּימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת בְּאַמֶּת וּבְאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּרִצּוֹנְךָ
הַטּוֹב:

תמט

(למ:)

אֲדוֹן יְחִיד מְלֵא רַחֲמִים, מְלִכִי וְאֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֶתְפִּלָּל. שְׁמַע תְּפִלָּתִי, וְקַבֵּל קוֹל פְּגִיעַתִּי,
וְהַרְצֵה לִי בְּתַחֲנֻנָּתִי אִם מִצְּאֵתִי חַן בְּעֵינֶיךָ הַמְּלֵךְ וּבְשֵׁר הַדְּבָר לְפָנֶיךָ, הַכֹּל בְּזִכּוֹת
וּבְחַ הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, עֲשֵׂה לְמַעַנֵם וּמְלֵא אֶת שְׂאֵלְתִי וְעֲשֵׂה אֶת בְּקִשְׁתִּי, וְהִיָּה עִמִּי
וְעֲזֹרְנִי מֵעַתָּה, שְׁאוּבָה מֵעַתָּה לְסוּר מִרַע לְגַמְרֵי בְּאַמֶּת וּלְעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תְּמִיד וְשִׂמְחָה
אֶת נַפְשִׁי כְּכֹל עֵת, וְאוֹבָה לְהַתְחַזֵּק בְּעוֹ וְחַדְוֹת תְּמִיד, וּלְשִׂמְחַת אֶת עֲצָמֵי כְּכֹל מִינֵי שְׂמִיחָה
שְׂפָעוּלָם וְאֶפְלוֹ בְּמַלְי דְּשִׁמּוֹתָא, בְּאֶפֶן שְׁאוּבָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְאוֹבָה לְאִמוּנָה
שְׁלֵמָה וַיִּשְׁרָה, וְלִילֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת בְּאַמֶּת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׁאוּבָה לְעוֹף מִחֶרֶת
לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּלְכוּא לְשֵׁם בְּשָׁלוֹם, וְלִזְבוֹת שֵׁם לְכֹל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי, וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם
מְנִיעָה מִנְּשִׁמִּיּוֹת גּוֹפֵי עַל כָּל זֶה, רַק אוֹבָה שְׁחַצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּים יַעֲשׂוּ עִם נַפְשִׁי וְרוּחִי
וְנִשְׁמָתִי וְעַם כָּל גּוֹפֵי כְּמוֹ שֶׁהֵם רוֹצִים, לֹא כְּמוֹ שְׂתַאֲוֹת גּוֹפֵי הַמְּנַשֵּׁם רוֹצִים חֶסֶד וְשָׁלוֹם,
רַק אוֹבָה לְכַפֵּל רִצּוֹנִי מִפְּנֵי רִצּוֹנְךָ וְרִצּוֹן הַצַּדִּיקִים הַקְּדוּשִׁים הָאֲמִתִּיִּים וְזִכּוֹתֵם יִגְן עָלֵינוּ:

תג

(למ:)

רבונו של עולם, רבונו דעלמא בלא, רחם עלי ומלא משאלותי למוכה ברחמים שתחנני
 מאוצר מתנת חנם, ותקרבני אליך ממקום שאני שם עתה ברחמים גמורים
 ובחמלה גדולה, ותביאני מהרה לארץ ישראל בחסד חנם לבד, כי בשביל מי בראת
 האוצר מתנת חנם, הלא הצדיקים אינם צריכים מתנת חנם, כי הם זוכים על ידי
 מעשיהם המזכים למה שזוכים, כי הם אינם אוכלים נחמא דכסופא כלל ואפלו בשעה
 שהם מתבטלים מדברי תורה ועושים עצמן בפשוטים לגמרי, ומחייז את עצמן מהאוצר
 מתנת חנם, הוא גם בן עבודה נפלאה ונוראה בדרך נפלא ונשגב מאד, אשר אתה
 משתעשע בזה מאד מאד, אשר בשביל זה מגיע להם עוד שכר נפלא יותר ויותר בכפלי
 כפלים, על בן הצדיקים בודאי אינם צריכים מתנת חנם. ואם בשביל רשעים בראת
 האוצר מתנת חנם, הלא גלית לנו על ידי צדיקך האמתיים שהרשעים בודאי אינם זוכים
 לקבל משם, על בן בודאי עקר האוצר מתנת חנם הוא לעשות נחת רוח להצדיקים
 החפצים לקרב אליך את בניך שנתרחקו ממך, שהם יקבלו משם בעת פשיטותם, שהם
 מחייז עצמן משם, כדי להמשיך על ידיה חיות דקדושה ושפע טוב לכל אשר נפלו
 ונתרחקו מאתך, לתמכם ולסעדם ולהחיותם ולהחזיקם בנפילתם ורחוקם העצום, לקרבם
 אליך על ידי האוצר מתנת חנם, שמשם יכולים לקבל חסד חנם לקרב הכל אליך, באשר
 גלית לנו כל זאת בתורתך הקדושה. הן על כל אלה לבד אני נשען ונתלה ונסמך עדונו,
 וצופה מרחוק לאחרית טוב ותקנה מוכה, ואני מעיו פני נגדך בעויות מצח פנה בגחשת
 וברזל בעקשנות דעקשנות לבקש עתה מלפניך שתעלני מהרה לארץ ישראל תחיים
 ארץ הקדושה, ותקרבני אליך באמת על פי דרכי הפשיטות והתמימות והאמונה שלמה
 באמת ובשמחה גדולה, בכל אשר שאלתי מאתך מלא רחמים עד הנה. "יהנה ונמר
 בעדי, יהנה חסדך לעולם מעשי יריך אל תרת. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
 יהנה צורי וגואלי", אמן ואמן:

תלו

(כט)

וּתְנַפְּנֵי מַעֲתָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד, וְתִשְׁמַר אֶת לְבוּשִׁי
 וּבְגָדֵי שְׂלֵא יִבּוֹא עֲלֵיהֶם שׁוֹם לְכַלּוֹד וְשׁוֹם בְּתָם וְשׁוֹם רֶכֶב כִּי אֲתָה לְבַד יַדְעָתָ
 גְּדֹל הַפָּנִים הַנּוֹנֵעַ בְּהַשְׂכִּינָה בְּעֶצְמָהּ וּבְעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים עַל־יָדֶי פָּנִים הַבְּגָדִים, כְּשֵׁאִין
 שׁוֹמְרִים אוֹתָם מִבְּתָמִים וְלִכְלוּכִים, וְהַבְּגָדִים בְּעֶצְמָן דְּנִין אֶת הָאָדָם עַל זֶה, כְּשֵׁאִין
 שׁוֹמְרִים אוֹתָם מִבְּתָמִים. וּבְעֶזְרוֹתֵי הַרְבֵּים, קִשָּׁה וּבְכַד עָלֵי מְאֹד גַּם דְּבַר הַזֶּה, לְשִׁמּוֹר
 אֶת הַבְּגָדִים מִבְּתָמִים כִּי אִי אֶפְשָׁר שְׂלֵא אִסִּיחַ דַּעְתִּי מֵהֶם וּבְפָרְט בְּשַׁעַת עֶסֶק הַתּוֹרָה
 וְהַתְּפִלָּה וְשִׁאֵר עֲסָקִים וְאִזּוּ בָּאִים חֶסֶד וְשָׁלוֹם עֲלֵיהֶם בְּתָמִים בְּהַפְסַח הַדַּעַת וְכֹל זֶה גְּרַמְתִּי
 עַל־יָדֵי עֲזוֹתֵי הַמַּרְבֵּים, וּמַחֲשָׁבוֹתֵי הַמְּבַלְבְּלוֹת מְאֹד, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה אֵינִי זוֹכֵה לְשִׁמּוֹר
 אֶת הַבְּגָדִים וְלִחְזוּקָן בְּנִקְיוֹת, וְלִהְצִילָן מִבְּתָמִים וְלִכְלוּכִים:

תלח

(כט)

וּתְנַפְּנֵי לְתַקֵּן פָּנִים כָּל הַבְּתָמִים שֶׁל הַבְּגָדִים שְׂלֵא שְׁמַרְתִּי אוֹתָם עַד הַנֶּה, וְתִמְחַל וְתִסְלַח
 לִי עַל כָּל הַפְּגָמִים הָאֵלֶּה, וְתַעֲזֹרְנִי מַעֲתָה וְתִשְׁמַרְנִי וְתַצִּילֵנִי מִכָּל חַטָּא וְעוֹן
 וּמִכְשׁוֹל וְתַעֲזֹרְנִי מַעֲתָה לְשִׁמּוֹר אֶת הַבְּגָדִים וְתִלְבוּשִׁים שְׁלֵי לְכַבְּדֵן וְלִחְזוּקָן בְּנִקְיוֹת וְתַנַּפְּנֵי
 שְׂלֵא יִמְצֵא עַל כָּל בְּגָדֵי וְלְבוּשֵׁי שׁוֹם בְּתָם וְשׁוֹם לְכַלּוֹד וְרֶכֶב כָּלָל, וְתַגֵּן בְּעַדֵי וְתִשְׁמַרְנִי
 אוֹתִי וְאֶת בְּגָדֵי תָמִיד וְיִהְיוּ גוֹפֵי וְנַפְשֵׁי וּבְגָדֵי וְלְבוּשֵׁי כָּלֵם נְקִיִּים וּמְחֻזָּרִים וּקְדוּשִׁים תָּמִיד
 מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

תלט

(כט)

וְתִמְשִׁיךְ בְּרַחֲמֶיךָ מִיָּם תַּיִם מִמְּקוֹר תַּחֲיִים, וְיִהְיֶה נִמְשָׁךְ "כְּאֹר מִיָּם תַּיִם וְגוֹזְלִים מִן
 לְבַנּוֹן" מִן לְבוֹנָא דְּמַחָא קְדִישָׁא, וְשֵׁם תְּמַחַר אֶת הַשְׂכִּינָה מִנְּדַתָּה, וְתַעֲלֶה
 אוֹתָהּ מִגְּלוּתָהּ, וְתַשִּׁיב אֶל דּוֹרָה בְּאַחֲכָה וְאַחֲנוּה וְרַעוּת, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים תִּמְשִׁיךְ וְתוֹרַק
 עֲלֵינוּ מִיָּם מְחֻזָּרִים הָאֵלֶּה וְתִמְחַר אוֹתָנוּ וְאֶת בְּגָדֵינוּ מִכָּל טְמְאוּתֵינוּ וְתַקֵּם בְּנוּ מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב: "וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִיָּם מְחֻזָּרִים וּמְחַרְתֶּם, מִכָּל טְמְאוּתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲמַחַר
 אֶתְכֶם" וְתִלְבִּין חֲטָאֵינוּ כְּשֶׁלֶג וּכְצֶמֶר, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "לְכוּ נָא וְנִזְכַּחַתָּ יֹאמֵר יְהוָה אִם יִהְיוּ

חטאיכם בשנים בשלג ולבנה, אם יאדימו בתולע בצמר יהיו". ונזכה לקנים מקרא שכתוב:
 "בכל עת יהיו בגדיך לבנים, ושמן על ראשך אל יחסר":

***

רבונו של עולם, זכנו ללבוש תמיד בגדים שלמים ולא קרועים. כי אתה הודעתנו
 שהבגדים הם בסוד "החשמל" שהוא שמירה, וכשהם קרועים הוא קלקול
 השמירה. וזכנו לשמור את בגדינו לכבודן פראוי ולהחזיקן בגקיות. ותצילנו מכל מיני יצרין
 רעין ובפרט מהיצר הרע של תאות המשגל, ושמרני שלא אסתכל לעולם שום הסתכלות
 הפוגם את העינים, ואפילו רק איזה הסתכלות בעלמא מן הצד, ואזכה לקנים מקרא
 שכתוב: ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם. ונאמר: עיניך לנזכה יביטו ועפעפיך
 יישרו נגדך. ונאמר: ברית ברתי לעיני ומה אתבונן על בתולה. וזכנו למנוע עצמנו מן
 הכבוד ולברוח ממנו ולהרחיק עצמנו מן הכבוד בתכלית הרחוק, כי אתה הודעתנו כי
 לקבל את הכבוד הוא סכנת נפשות לפעמים, רחמנא לצלן, כי הכבוד הוא מבחינת
 המלכות, ודינא דמלכותא דינא, כשפוגמין בהכבוד שאין מקבלין אותו פראוי כמו
 שצריכים לקבלו, אזי לפעמים פה חובה מברעת, עד שגורם על-ידי-זה מיתה לעצמו חס
 ושלום. וזכנו לאמונת חכמים בשלמות, להתקרב ולהתקשר לכל הצדיקים אמתים,
 ולהאמין בכלם ולהחזיק את כלם בחשיבות גדול, ואפילו אלו הצדיקים שאינם מפורסמים
 וחשובים כל כך במקומנו ומדינתנו, ארע ואמין כי אפשר שאנו יונקים ומקבלים מהם
 איזה חיות דקדושה בהעלם גדול, כמו שאמר רבנו זכרוננו לברכה, בענין שיש מעין שהולך
 תחת הארץ בהעלם, עד שנובע ונגלה ויוצא במקום אחד, אך גם במקום שהולך בהעלם
 תחת הארץ גם שם מקבלין פעלות טובות ממנו בהעלם, על-ידי שמשקה שרשי האלנות.
 וזכנו לחדש בתורה חדושים אמתיים, חדושין המדריכין את האדם בדרך הישר והאמת,
 ומעוררין את לבו לעבוד את יהוה באמת. ואזכה ללמוד וללמד ולהאיר הארת הדעת
 האמת של תורתנו הקדושה גם באנשים אחרים. ושמרני שלא יאמר פי דבר שלא
 פרצונך, ואפילו חדושי תורה אמתיים תעורני שלא ללמד לכל אחד רק מה שראוי לו
 לפי שכל המקבל, ואפילו אם תופני ללמד תורה לרבים ואזכה לומר חדושי תורה בפני
 רבים מישראל בקהל עם ועדה, תעורני שלא ישמע כל אחד מהם רק מה שצריך לו
 ולא יותר, ולא יבנום בלב כל אחד כי אם הנוגע לו וצריך לו, וזכנו לדבר תמיד על אוזן
 השומעת, שיהיו דברי נשמעים ומקובלים באזני כל שומעיהם, בבחינת שאמרו רבותינו
 זכרונם לברכה: זבאה מאן דמליל על אודנא דשמע. ושיהיו דברי מולדין ועושין פירות
 טובות אצל כל שומעיהם, ולא ילכו דברי תורה שלי לבטלה חס-ושלום. ותעורני שכל

אחד מהשומעים יקבל מהם רק כפי מדרגתו ובהינתו, ולא יעשה על-ידי-זה דבר שאינו צריך לו לפי בחינתו ומדרגתו, ועל-ידי-זה תשמרני מכל מיני התגברות היצר הרע, חס ושלום, ובפרט מהיצר הרע של תאות נאוף רחמנא לצלן, ותשמרני מכל מיני פגם הכרית שפועלם, ותוכני לקדש עצמי במופתר לי, ולהוליד פנים הגונים צדיקים ותלמידי חכמים אמתיים, ויקים פי מקרא שפתוב: ואני זאת פריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתני בפיך לא ימושו מפיך ומפי ורעה ומפי ורע ורעה אמר יהוה מעתה ועד עולם:

(א)

קלט

יהוה אלהים, נפשי יודעת מאד כמה אני רחוק בעת מכל אלה, עד אשר מסוה הבושה על פני, לבקש על כל אלה בי איך יוכל נבזה ונמאס כמוני לבקש גדולות באלה אף על רחמיך הגדולים נשענתי, ועל ענותנותך וטובך תמכתי ותדותי, כי אתה טוב לכל ואין דבר נמוע ממך, ואתה עושה גדולות ונפלאות עד אין חקר בכל עת ובכל שעה, ומי יאמר לך מה תעשה:

(בב)

שמז

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, רבון כל המעשים ארון כל הנשמות שתשפיע עלינו ממעון קדשך, ותמשיך עלינו וראתך ואימתך ונזכה למדת הבושה הקדושה ותלביש אותנו בלבוש היראה ובמעטה הבושה משמך הגדול ותקדוש ונתבליש ממך תמיד באמת, לבלתי לסור מרצונך הטוב ומין ושמאל ותהיה וראתך על פני לבלתי אחרת, זו הבושה:

(בב)

שמז

רבנו של עולם, חוסה עלי כרחמיך והיה בעורי, שיהיה לי בושה גדולה בעולם הזה מפניך, שלא לעשות שום דבר נגד רצונך, חסוּשְלוֹם, מכל שכן וכל שכן שלא לעשות, חסוּשְלוֹם, שום נדנדוד עברה, חלילה ולא אבוש ולא אכלם לעולם הפא וזבני

שִׁיחָה מוֹרָא שָׁמַיִם עָלַי כְּמוֹרָא בְּשַׁר וָדָם, שִׁיחָה לִי יְרָאָה וּבוֹשָׁה מִפְּנֵיךָ כְּמוֹ מִפְּנֵי בְּשַׁר וָדָם מִמֶּשֶׁשׁ:

שמח

(כב)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֶכֶת הַכְּבוֹד, צוֹפָה בְּעֵלְבוֹן עֲלוּכִים, חָחֵם עַל כְּבוֹד הַפְּרִיזוֹת הַמְּרַחֵם עַל כָּל מַעֲשָׂיו, חוּם וְרַחֵם וְחַמַּל בְּחַמְלַתְךָ וְרַחֲמֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, עַל עֵצֶם חֲרַפְתִּי וּבְלַמְתִּי וּבְשִׁתִּי הַגְּדוֹל כִּי־וַתֵּר בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרַךְ וּמִסְפָּר כַּאֲשֶׁר אַתָּה לְבַד יַדְעָתָּ, אַתָּה יַדְעָתָּ אֵת חֲרַפְתִּי וּבְשִׁתִּי וּבְלַמְתִּי. מַה אָמַר וּמַה אָדַבַּר, בְּהֵאֵיךְ אֲנִפִּין אִיעוֹל קָדָם מֶלֶכָּא, אֵיךְ אוֹכַל לְהַטְמִין מִפְּנֵי בְּשִׁתִּי, אֵיךְ אוֹכַל לְחַסְתִּיר פְּנֵי בְּעֵלְמָא דְקָשׁוּמָא מִפְּנֵי בְּלַמְתִּי, אֵיךְ אוֹכַל לְהָרִים פְּנֵי הַמְּשַׁחֲרִים יוֹתֵר מִשׁוּלֵי קִדְרָתָא בְּפְנֵיךָ יְהוּת אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֵיךְ אָרִים פְּנֵי בְּפְנֵי אֲבוֹתַי אֲשֶׁר יָצְאָתִי עַל יָדָם לְעוֹלָם, אֵיךְ אָרִים פְּנֵי בְּפְנֵי מוֹרֵי וּרְבוֹתַי אֲשֶׁר הוֹרוּנִי בְּרָדָךְ הַיִּשָּׁר וְהַיָּאֵמֶת, וְאֲנֹכִי לֹא חֲסִיתִי עַל כְּבוֹדָם הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וּבוֹיָתִי אֵת עֲצָמִי וְגַם אוֹתָם, כְּכִיכּוֹל. אֵיךְ אָרִים פְּנֵי בְּפְנֵי כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים וּבְפְנֵי כָּל הַבְּשָׂרִים שֶׁכָּבַל דוֹר וָדוֹר, אֵיךְ אָרִים פְּנֵי בְּפְנֵי חֲבֵרֵי, מִי יוֹכַל לְהַצִּילֵנִי אִם מִבְּשִׁתִּי הַגְּדוֹל, מִי יוֹכַל לְעֹמֵד בְּפְנֵי בְּלַמְתִּי הַעֲצוּמָה, אֵיךְ אוֹכַל לְמַצֵּא לִי מְקוֹם לְבָרַח וּלְהַטְמִין שָׁם מִפְּנֵי בְּלַמְתִּי וּבְשִׁתִּי וְחֲרַפְתִּי, וּמַה אָשִׁיב שׁוֹלְחֵי דְבָר:

שמח

(כב)

כִּי אַתָּה גְּמַלְתָּ עָמִי כְּמַח וְכְמַח טוֹבוֹת בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִנַּע בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵינִיּוֹת וְחֵיית מְרַמֵּז לִי בְּכַמְּחָ מִינֵי רְמִזִּים, וְקִרְאתָ אוֹתִי אֲצִלְךָ יַתְפַּרְדֵּךְ בְּכַמְּחָ מִינֵי פְּרוּזִים וְנִשְׁתִּית יָדְךָ אֵלַי, וְרִמְזָתָ לִי מִקְרוֹב וּמִרְחוֹק לְקַרְבְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ בְּהַתְקַרְבוֹת גְּדוֹל מְאֹד בְּכַמְּחָ וּבְכַמְּחָ מִינֵי רְמִזִּים וּכְרוּזִים שׁוֹנִים בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרַךְ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה מִמֶּשֶׁשׁ, אֲשֶׁר לִפִּי הַתְּנוּצָצוֹת אֶחָד שֶׁהָיָה מִתְּנוּצֵץ לִי אֲלֵקוֹתְךָ יַתְפַּרְדֵּךְ וְרַמְזוֹךָ וּכְרוּזוֹךָ הַקְּדוֹשִׁים, הָיָה רְאוּי לִי לְבִלִי לְעֵבֶר עַל רְצוֹנְךָ אֶפְלוּ תְנוּעָה קָלָה שֶׁבִּקְלוֹת, וְאֶפְלוּ עַל תְּנוּעָה קָלָה בְּעֵלְמָא, אִם לֹא הָיָה כְּרְאוּי, חֲסִי־וְשָׁלוֹם בְּרְצוֹנְךָ בְּשָׁלְמוֹת, הָיָה רְאוּי לִי לְפַל עַל פְּנֵי וְלִשְׁכַּב בְּבְשִׁתִּי וּלְהַתְּכַסּוֹת בְּבְלַמְתִּי, עַד שֶׁכִּמְעַט תִּצָּא נְפִשִׁי, חֲסִי־וְשָׁלוֹם, וְשָׁלָא אוֹכַל לְהָרִים פְּנֵי כָּל מִכָּל שֶׁבֵן וְכָל שֶׁבֵן שְׂאֵתָה חֵיית מִתְּנוּצֵץ לִי הַרְבֵּה הַתְּנוּצָצוֹת בְּלִי שְׁעוֹר בְּכַמְּחָ בְּחִינּוֹת וּבְכַמְּחָ גְּלוּלִים גְּלוּלָתָ עָמִי, וּבְכַמְּחָ סְבוֹת סְבִכְתָּ עָמִי, סְבוֹת טוֹבוֹת וְשְׂאִינֵן טוֹבוֹת וְהַכֵּל חָיו לְמוֹתִי, כְּדִי לְרַמֵּז לִי עַל יָדָם לְשׁוּב אֵלֶיךָ. בְּכַמְּחָ לְשׁוֹנוֹת שֶׁל חֲבֵה קִרְאתָ אוֹתִי, וּבְכַמְּחָ רְמִזִּים שׁוֹנִים רְמִזָּתָ אֵלַי לְהַתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ וְלֹא דִי שְׁלָא חֲסִיתִי עָלַי לְהַתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּלְחִיוֹת בְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּשָׁלְמוֹת, אֵת גַּם חֵייתִי כְּמִסְלַק הַבוֹשָׁה מֵעַל פְּנֵיו, וּמְרַדְתִּי נִגְדָךְ בְּשִׂמְטָא בְּנִפְשׁ בְּמֶרֶד וּבְמַעַל, וּפְגַמְתִּי פְּגַמִּים הַרְבֵּה מְאֹד, לֹא יוֹם אֶחָד וְלֹא יוֹמִים

ולא עשרה ימים ולא חדש ולא שנה אחת, כי אם הרפיתי לפשע ולפגם ימים ושנים הרבה, הוספתי ימים על ימים שנים על שנים, מלאים חמא ועזון ופשע, מלאים חרפות ובושות גדולות ונוראות, אשר אי אפשר לסכלם:

שג

(כב)

רבנו של עולם, אתה לבד ידעת צער הבושה בעלמא דאתי בעלמא דקשומי. אתה לבד ידעת אותו הענוי והצער הגדול והנורא של הבושה של מי שלא קשט עצמו להולא דבי מלכא מכל שכן מי שקלקל ולבלד עצמו בכמה מיני פגמים ולבלוכים מבל-שכן וכו' (ויפרט כל אחד מה שעשה את ננעי לכבו). אתה לבד ידעת שאין צער וענוי ויסורין בעולם נחשבים כלל בנגד הצער של הבושה הזאת חס-ושלום, ואפלו צער גיהנם הקשה ומר מיני יסורין קשים ומרים שבעולם הזה, אשר אם יתקבצו יחד כל מיני יסורים וענויים קשים ומרים שבעולם על אדם אחד, חס-ושלום, כל ימי חייו חלילה, לא יהיו נחשבים מאומה בנגד שעה אחת ואפלו בנגד רגע אחת של צער של גיהנם, ואף-על-פי-כן אפלו צער של גיהנם הקשה אינו נחשב כלל בנגד צער הבושה, שהוא צער גדול מכל מיני צער ויסורים שבעולם, ואפלו מצער גיהנם, באשר גלו לנו צדיקוך האמתים:

שנא

(כב)

ואי אפשר לנו לציר כלל בזה העולם, בפאנו מלפשים בנשמיות גופנו, לציר בשכלנו צער הבושה של עלמא דאתי, אוי לאותה בושה אוי לאותה בלמה. ואם חכמינו, וברונם לברכה, אמרו; 'כל צדיק נבנה מחפתו של חברו', אוי לאותה בושה, וגם אמרו: פני משה בפני חמה, פני יהושע בפני לבנה, אוי לאותה בושה אוי לאותה בלמה. ואם כל צדיק וצדיק יתפיש בך בפני חברו הגדול ממנו, אנו מה נעני אפתי-חו, אנחנו מה נאמר ומה נדבר, באיזה לשון נדבר מבשתנו ובלמתנו, ואיזה המליץ שיוכל לארג מליצות על עצם בלמתנו וחרפתנו, ואיזה המקונן שיוכל לקונן על עצם צער בשתנו, ואיזה המעתייר היודע לרצות ולפנים, שיוכל להעתייר ולרצות ולפנים אותך שתאכס את חרפתנו ותכסה על בלמתנו:

שנב

(כב)

ואחרי כל אלה, אם כבר הייתי זוכה על כל פנים למדת הבושה דקדשה, להתפיש מעתה מפניך באמת לבלי לסור מרצונה, חלילה, חרשתני. אבל מה אעשה אבי שבשמים, מה אמר מה אדבר, כי עדין אני רחוק מבושה, ועדין לא שכרתי עזות הגוף

כָּלֵל, "על בן דברי לעו", ואיני יודע כָּלֵל מהיכן להתחיל לדבר, מהיכן אתחיל לפרש שיתתי "נשפכה בבשתנו ותכסנו כלמתנו, כי ליהנה אלהינו חמאנו":

(כב)

שגג

על בן אין לי פה לדבר ולא מצח להרים ראש, רק באתי לפניה יהוה אלהי ואלהי אבותי ואני פורש בפי אליה, ונושא עיני למעון קדשתה, "אליה נשאתי את עיני היושבי בשמים", שתזמין ותשלח לי דבורים אמתיים בפי ובלשוני, שאוכל לרצותה ולפתותה בהם, שתשיב פניך אלי ותחנני ותצילני מבושות וחרפות ובזיונות מעתה ועד עולם ותהיה בעזרי ותשפיע עלי אור היראה והבושה דקדשה:

(כג)

שגד

אבי שבשמים, רחם עלי ברחמי האב על הבן ותמשיך עלי מדת היראה והבושה דקדשה משרשה מקדם הבריאה, ממאמר השלם, שהוא "בראשית ירא בשת", מחכמה עלאה, מעדן עלאה דסתים ונגיו מי לא יירא בפני אורות הצחצחות האלו, מי לא יתבייש בפניהם, מי לא יפחד, מי לא ירעד בשיוזכר רחוקו הגדול מהשגת אורות האלו אפלו אם היה נקי מן החטא לגמרי מכל שכן מי שפגם איזה פגם כל שהוא בכל ימי חייו, מכל שכן וכל שכן מלא חטא ועוון ופשע. חוס וחמל עלי, חוס וחמל על נפשי ורוחי ונשמת, חוס וחמל על גופי המגשם הרחוק מקדשתך בתכלית התרחקה, הפגום בכמה מיני פגמים, המקלקל בכמה מיני קלקולים:

(כד)

חכט

ועורני אותי ואת כל חברתנו ואת כל עמך בית ישראל, החפצים להתקרב אליה באמת, ותצילנו מכל מיני מתננדים וחולקים על האמת, ותצילנו מכל מיני חרפות ובושות ובזיונות שלהם, שלא יהיה להם שום כח לחרף ולבזות אותנו חסד ושלום, לא בדברים ולא במעשה. "שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך. בך יהנה חסיתי אל אבושה לעולם". כי אתה ידעת גדל החרפות והבזיונות שמבזין ומחרפין עכשו את יראי השם, עד אשר כשל כח הסבל. כל היום בלמתי נגדי ובשת פני בסתני, מקול מחרף ומגדת מפני אויב ומתנגם. ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם. כל רואי ולעינו לי ופטירו בשפה יגיעו ראש". חוס וחמל ורחם והצל תולעת נמאס ונרפם ונדש כמונו היום והצילנו מפיהם כי דרךך לבקש את הנרדפים, ואתה ידעת כי אין נרדפים בעולם כמו החלושי כח שבישראל החפצים ומתאווים ומשתוקקים להתקרב אליה, ובחם חלש ודעתם קטן להתגבר על תאותם ולכף את יצרם, אשר עליהם מתגבר הקטרוג והשנאה מאד, אבל באמת אתה מלא רחמים גם עליהם, כי אתה יודע יצרנו כי עפר

אנחנו, ותשובתנו אליך, ובטחוננו על רחמיך וחסדיך, ואתה חפץ חסד ואתה אוהב ומרחם על המיחלים אליך, ומצפים לרחמיך ופורשים בפניהם ומפילים תחנונם לפניך, אה-על-פי שאינם בראים והגונים להתקרב אליך, והם עניים ואביונים פדעת ובמעשים אה-על-פי-כן אין אתה משקין וממאס אותם חלילה, כמו שכתוב, "כי לא בנה ולא שקין ענות עני, ולא הסתיר פניו ממנו, ובשועו אליו שמע. עורנו כי עליך נשעננו", כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים. חוס וחמל עלינו, ומלא את משאלותינו ברחמים ועשה למענך ולא למעננו, וזכנו לנצח את אויבינו, ולהתנפר עליהם ולהכניעם ולהשפילם עד עפר ולא יהיה להם שום כח למנע או לבטל אותנו חסד-שלו משובם דבר שפקדושה, ולא משום דבר שהוא רצונך הטוב, ותהיה בעורנו ותזכנו לשוב אליך באמת בתשובה שלמה לפניך ולהיות ברצונך הטוב תמיד מעתה ועד עולם. "בחסדך חייני ואשמרה עדות פיך. חסדך יהיה מלאה הארץ חסדך למדני", אמן ואמן:

חסד
(ב)

חוס וחנני, ורחם עלי והושיעני, וזכני לעזות דקדושה, שאזכה תמיד בשעת התפלה להתנפר לסלק הבושה, שלא אבוש מלפניך, ואעיו פני לבקש אותך כל מיני בקשות גדולות שבעולם הנוגעים לעבודתך באמת, שתקרבני אליך בכל מיני התקרבות, ותעשה עמי פלאי פלאות, להעלות אותי משפל המדרגה התחתונה ליום המעלות הקדושות, ואזכה לבוא ולהגיע מהרה לכל המדרגות העליונות של הקדושה, עד שאזכה להשיג אלהותך בתכלית מדרגה העליונה, במדרגת נביאים אמתיים וצדיקים גדולים ונוראים, במדרגת בני עליה, ואזכה לאחוז בדרגי אבותינו אשר בטחו בך ולא בושו לשאל כל הגדולות מלפניך כמו שכתוב: "בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו אליך ועקו ונמלטו, בך בטחו ולא בושו", כי אתה יודע שלפי עצם גדלתך ורוממותך, ולפי עצם שפלותנו ופחיתותנו, לא היה אפשר לנו להתחיל לעמד לפניך ולבקש מלפניך על שום דבר קטן שבעולם, כי מי אנכי שאזכה להתפלל לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, כי אתה יהוה גדלת מאד, ושמוך מרומם על כל ברכה ותהלה, ואיך נעיו פנינו ונקשה ערפנו לשאל ממך גדולות כאלה, ובפרט איש כמוני, פגום ונכה וחרל אישים כמוני, אה ברחמיך הרבים למדתנו על-ידי צדיקיך האמתיים, והודעת לנו דרכיך הטובים, אשר אתה חפץ חסד ומרבה לחיוב, ואתה משפיע עלינו עזות דקדושה מאתך, ואתה רוצה שנעיו פנינו נגדך לבקש ממך גדולות ונוראות, ונשענתיר ונפציר אותך הרבה מאד ימים ושנים עד שנוכה לנצח אותך בכיבול לפעל בקשתינו ברחמים אצלך כמו שכתוב: "אנכי יהוה אליהך המעלה מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו", על בן מצא עבדך את לבו

להתחנן מלפניך על כל אלה, שתשפיע עלי עזות דקדושה מאתך ויקנים מקרא שכתוב: "תנו עוז לאלהים על ישראל גאותו ועוזו בשחקים. נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נותן עז ותעצמות לעם, ברוך אלהים". ונזכה לבקש ממך תמיד גדולות ונוראות, שתעשה עמי פלאי פלאות, ותוציאני ותעלני מעתה חיש קל מהרה מכל הנפילות והירידות שיירדתי עד הנה, ותקרבני בכל מיני התקרבות, ותרחם עלי בכל מיני רחמנות, ותקרבני ברחמיך הרבים לצדיק גדול אמתי, להרב האמת שפדור תוה, להרב דקדושה הגדול במעלה שיש לו כח להכניס השגות אלהות גם בשפל ופחות כמוני, ותצילני שלא אטעה עצמי חסדו שלום, להחליף ולהמיר טוב ברע, ותשמרני מן השקרנים והצבועים, ממנהיגים של שקר, ותשמרני שלא יעלה על לבי הטעות של כמה בני אדם, האומרים שדי לפניהם אם יהיו מקרבים אפלו לאיש כשר פשוט הקטן במעלה, כי באמת הפחותים כמוני צריכים דוקא מנהיג אמתי הגדול במעלה מפלגת מאד מאד. רחם עלינו ברחמיך, ושלח לנו הגואל צדק מהרה בנימינו ויקנים מקרא שכתוב: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", וזכני מהרה לעלות ולראות ולהשתחוות לפניך בבית בתיך בך שלש פעמי רגלינו:

תקסח

(לח)

ותעוררני ברחמיך הרבים שיהיה נמשך עלי בושה גדולה ועצומה מאתך, ואזכה להתבייש מפניך מאד מאד על רבוי ועצם פשעי ועוונותי, כנגד רב ושלט עקרא ושרשא דכל עלמין רב ושלט על פלא ולעלא מן פלא ולית לעלא מניה, ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין, ולית אתר פנוי מניה, אשר כל ברואי מעלה וכל ברואי מטה, בלם ירעדון ויפחדון מאימת שמו הגדול והקדוש ותברך, ובלם עושים רצונו באהבה באימה וביראה ובפחד גדול. מי לא יירא מפניך מי לא ירעד משמך. ובעוונותי הרבים הרביתי לפשע נגדך תתברך, עד אשר נטמטם לבי כל כך עד שאיני יכול אפלו להתבייש ממך בראוי, גם בוש לא אבוש גם הכלים לא ארע, ועתה כמה יכפרו עוונותי המרבים וכמה ארצה ואפנים אותך, יהוה אלהי ואלהי אבותי:

תקסח

(לח)

חוס וחמל עלי, וחנני מאתך דעה בינה והשכל באפן שאזכה להתבייש מפניך מאד על גדל פשעי נגדך, ואזכה לדבר ולפרש כל שיחתי לפניך בהתעוררות גדול, ברשפי שלהבת אש לוחמי, מעמק האמת שפלב וכל דברי יהיו כגחלי אש כמו שכתוב: "חם לבי בקרבי, בהגיגי תבער אש, דברתי בלשוני". ואזכה לעורר לבי באמת לעבודתך וליראתך ולתורתך, ולדבר תמיד בחמימות שפלב דברי אמת שפלב, ותוכני לנקדת מבחר

ראש האמת, שיהיו כל דברי באמת לאמתו, בתכלית נקדת האמת שאתה חפץ בו כמו שכתוב: "ראש דברך אמת, ולעולם כל משפט צדקך". ואזכה להרבות בדבורי אמת בכל יום בשלהבת הגבורות דקדושה בחמימות הלב, עד שאתעורר באמת לעבודתך וימשך עלי בושה ויראה גדולה בכל עת מפניך:

תקעא

(לח)

אנא יהוה, אל תעשה עמי פרע מעללי חוס ורחם וחמל עלי, וזכני מהרה לתשובה שלמה לפניך באמת, עד שאזכה שתתגלה הבושה דקדושה בפעל על פני ואזכה להתביש מפניך באמת בבושה גדולה בתכלית הבושה, באשר ראוי לי להתביש מפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, רבון כל המעשים אדון כל הנשמות, אשר גמלתני טובות כאלה בכל עת ובכל שעה, וחשבת מרחוק להטיב אחריתי ואני גמלתוך הרעה, רעות רבות וחטאים ועוונות ופשעים ופגמים רבים עצומים ונוראים בכל עת ובכל יום ממש. מה אמר לפניך יושב מרום, ומה אספר לפניך שוכן שחקים, הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע:

תתקעא

(צו)

רבנו של עולם עזרני והושיעני שאזכה לשאת ולדם למחרפי ולמבוי נפשי, ולמקללי נפשי תדום, ואתיה מן הנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים עושים מאהבה ושמחים ביסורים, ותוכני שלא אכזב לצערם על ידי שתיקתי שאשתק לחרם, רק כל פונתי בשתיקתי יהיה מאהבה באמת, ותהיה בעזרי תמיד שאתיה נזרה בזהירות גדול שלא לביש ולחרף פני חברי ולא שום אדם שבעולם אפלו המחרפין ומבישין אותי, מכל שבן אותם שאינם מבישין אותי:

תתקעב

(צו)

אנא יהוה, שמרני והצילני מעון החמור הוה של המלבין פני חברי ברבים שאין לו חלק לעולם הבא, ושמרני והצילני בכל עת שלא אביש שום אדם שבעולם מגדול ועד קטן, כי כבר גלפתי בזה כמה פעמים, בשונג ובמזיד באנס ובצרזון. "אמנם הטאתי ליהוה אלהי ישראל" ולכמה אנשים מישראל, אשר כלם בשרים וצדיקים בנגדי, וכישתי אותם כמה פעמים, והלבנתי פניהם ברבים, ושפכתי דמם במום, אבי שבשמים שמרני מעתה הצילני מעתה מעון החמור הוה ומכל העוונות שבעולם, ועזרני וזכני לתקן כל מה שפגמתי בעון זה מעודי עד היום הוה ותספב סבות לטובה ברחמיך באפן שאזכה להתועד יחד עם האנשים שבישתי אותם ולפיסם באמת, עד אשר כלם ימחלו לי במחילה גמורה באמת ברצון טוב ובלב שלם ובנפש חפצה ולא ישאר עלי שום שנאה

וקפידא משום אדם שבעולם, ולא שום מינא בלב, ומעתה תשמרני ותצילני תמיד שלא אלבין ולא אביש שום אדם שבעולם אפלו ביני לבינו, מפל שבן ברבים, ולא אזול בכבוד של שום פר ישראל שבעולם, ולא אהיה בו לכל אדם, רק אזכה להכלל בכלליות ישראל עמך לאהב את כל אחד ואחד מישראל בנפשי ומאדי בכל לבבי באמת ולקום מצות "ואהבת לרעך כמוך" באמת בשלמות כרצונך הטוב:

שצו

(לה:)

רבנו של עולם ובני לבושה דקדושה שאזכה להתירא ולהתבייש מפניך תמיד לבלי לעשות שום דבר שהוא כנגד רצונך, ואפלו בשארצה לעשות איזה מצוה, אזכה להתבייש ממך הרבה, מפני המצוה הקדושה והנוראה בעצמות, כי במה יזכה נער כמוני לעשות מצוה לגדל הדרת יקרת נוראות קדשות כל מצוה ומצוה, אשר נוראות קדשות כל מצוה ומצוה שגובה ונגדלה מאד מאד, ומי יעצר כח להתפאר שראוי [שהוא ראוי] לעשות מצוה לפניך תתברך, ובפרט לפי גדל רחוקנו ממך על ידי עוונותינו ופשענו הרבים, באשר יודע כל אחד בנפשו, בודאי ראוי שתפל וראה ובושה גדולה על פנינו בשאנו רוצים לעשות איזה מצוה, כי מי אנכי שאזכה לחטף התפלין הקדושים והנוראים שהם בתרי דמלכא ולהניחם על ראשי וזרועי הפגומים מאד, ולהתעטף בעטופא דמצוה בלבושין דמלכא, בקדשות הציצית הקדושים והנוראים וכן בשארי המצוות, כי המצוות בעצמן קדושים ונוראים מאד מאד כל מצוה ומצוה, ולפני מי אני עושה המצוה, לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, אים ונורא ואדיר וכו', אשר לגדלתו אין חקר, ואם הייתי זוכה לדעת אמתי כל שהוא, בודאי היה נופל על פני בושה גדולה אפלו לעשות מצוה, ואפלו להושיט המאכל לפי, היה ראוי שיהיה לי בושה גדולה, כי מאן דאכיל דלאו דיליה כהית לאסתבולי באפיה, מפל שבן וכל שבן שראוי שיהיה לי בושה ויראה גדולה לבלי לעשות שום עברה וחטא ופגם חסד ושלום, כי עברה אינה שייכה לאיש ישראלי כלל, כי נפשות כל ישראל בשרשם רחוקים מעברות לגמרי, ואין עברה שייכה לנפש ישראל כלל:

שצח

(לה:)

רבנו של עולם מלא רחמים, ובני להתקרב לצדיקים אמתיים ולשמע מפייהם הקדוש חדושי ובאורי התורה, באפן שעל ידיה יהיה נמשך עלי וראה ובושה גדולה מפניך ותהיה וראתך על פני לבלתי אחטא עוד כלל מעתה ועד עולם ויהיה נמשך עלי תמיד היראה והבושה דקדושה שזכו כלל ישראל במעמד הקדוש בחר סיני בשעת קבלת התורה, כמו שכתוב: "ולבעבור תהיה וראתו על פניכם לבלתי תחטאו":

שצט

(לח):

רבוננו של עולם מלא רחמים הרוצה בתשובה, הצופה לרשע וחפץ בהצדקו, ובני ברחמיך שאזכה לראות בשתי ובלמתי באמת, עד שאזכה על-ידי הבושה לשוב מעתה בתשובה שלמה לפניך באמת. "השיבני ואשובה כי אתה [יהוה] אלהי". השיבנו אבינו לתורתך וקרבתך מלבנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך, וזכני על-ידי התשובה לחיים אמתיים חיים נצחיים, כמו שכתוב: "החפץ אחפץ מות רשע נאם יהוה אלהים הלא בשובו מדרךיו וחייה", ונאמר: "כי לא אחפץ במות המת נאם יהוה אלהים והשיבו וחיו":

נא

(י)

וזכני להיות מן הנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים, ולמקללי נפשי תדם ועל כל מיני בזיונות וחרופים וגדופים שאשמע מאיזה אדם שיבזה אותי, אדם ואשתק לו, כמו שכתוב: "דום ליהוה והתחולל לו, ואחי באיש אשר לא שומע ואין בפיו תוכחות, בחרש לא אשמע ובאלם לא יפתח פיו", כי באמת ידעתי יהוה, כי כל מיני בזיונות שפעולם אינם מספיקים לי לפי גדל חמאי המרבים, כי אני נבזה יותר ויותר מכל מיני בזיונות שפעולם מה שחפה יכול לדבר, כי בעזונתי הרבים פגמתי בכבודך הגדול והקדוש, ולא כבדתי את שמך הגדול, ובזיתי את נפשי מאד על-ידי עזונתי, ונתתי תקף להדם שפחלל השמאלי שפלב, על בן בודאי חובה עלי לסבל בזיונות גדולות ושפיכות דמים, לכן עזרני יהוה אלהי, שלא אשיב דבר למחרפי ולמבזי נפשי, למען יהיה לי לכפרה על כל עזונתי:

כא

(א):

אבי אדוני יוצרי ובוראי, מלבי וקדושי גואלי ופודי, הצופה לרשע וחפץ בהצדקו ורוצה במזכתי באמת, וחושב מחשבות לבל ידח ממנו נדח, רחם עלי בחמלתך הגדולה והוציאני מעבדות לחרות. "חננני יהוה, ראה עניי משונאי, מרוממי משערי מות". גאלני משחת, פדני ממות, הוציאני מבית עבדים, פדני משלש עבודות הללו, הצילני מפגם

אמונה ומפגם הברית ומבוזי אנשים, ותשמרני ותצילני שלא אבזה שום אדם שפעולם, ואזכה לקנם דברי רבותינו וברונם לברכה שתזהירו אל תהי בו לכל אדם:

(:א)

כב

ותושעני ותעזרני תמיד בעזרתך וכישועתך הגדולה שאהיה נזקק מאד משפיכות דמים, ולא אבזה ולא אביש שום בר ישראל שפעולם, ולא אלבין פני חברי חס ושלום. אנה יהנה, שמרני ותצילני מזה, מה שפגמתי בזה מנעורי, והלבנתי וכישתי פני חברי ורבותי, בשוגג או במזיד כאנס או ברצון:

(:א)

כג

אנה יהנה מלא רחמים, עזרני ונפני לתקן כל זה מהרה, ותספד ברחמיך סבות למוכה באפן שאזכה להתנער יחד עם כל האנשים שבישתי אותם או פגמתי בכבודם ואזכה לרצונם ולפיהם, ואתה ברחמיך תתן בלבם שימחלו לי במחילה גמורה באמת, ולא ישאר בלבם שום רשם וקפיידא כלל, ואם יש מהם שכבר נפטרו לעולמם, או אם לפעמים יצא עתק מפי, ופגמתי בכבוד אנשים שמתו כבר, ומכל שכן אם בעוונותי הרבים פגמתי בכבוד חכמים וצדיקים וכשרים שכבר מתו וחלכו לעולמם, אנה יהנה, רחמן אמת, הנני מפיהם אותם, והנני מבקש מחילה וסליחה וכפרה מכבודם הגדול, כי חטאתי עויתי ופשעתי נגדך ונגדם, ופגמתי בכבודך (ובכבודם), חטאתי לאלהי ישראל ולכמה אנשים צדיקים וחכמים וכשרים שפגמתי בכבודם בחייהם ובמותם, נעניתי להם ולעצמותיהם תקדושים, ומחלו לי:

(:א)

כד

אנה יהנה, מחל לי סלח לי בפר לך, ותן בלב כל הצדיקים ותחכמים ותכשרים וכל האנשים שפגמתי בכבודם בחייהם ובמותם, בגדול בקטן, שכלם ומחלו ויסלחו לעז עבדך אשר הענה נגדך, וישבו אלי וירחמוני ויעתירו בעדי לאל עליון ומליצו טוב בעדי תמיד לפני כפא כבודך, ויבקשו עלי רחמים ויעמדו בעזרתך לנאלני ולהצילני מפל רע, באפן שאזכה לחזר בתשובה שלמה לפניך ולעמד בין הצדיקים האמתיים לעולם תפא, ויהיה חלקי עמם אחר פטירתך מן העולם:

תתרו

(קטו)

"מִכְּטֵן שְׂאוֹל שׁוֹעֵתִי שְׁמַעַתְּ קוֹלִי. קוֹלִי שְׁמַעַתְּ אֵל תַּעֲלֵם אֲוֵנָה לְרוּחֹתַי לְשׁוֹעֵתַי. צַפּוּ מִיָּם עַל רֵאשֵׁי אֲמַרְתֵּי נִגְזַרְתִּי. קִרְאתִי שְׁמֶךָ יְהוָה מִבּוֹר תַּחְתִּיּוֹת". רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים עַל כָּל הַבְּרוּאִים שְׁבַעְעוֹלָם, וְאַפְלוּ עָלַי אֶת-עַלְפֵי שְׁעֵשִׂיתִי מִה שְׁעֵשִׂיתִי, וְאַף גַּם עִתָּה אֲנִי כְמוֹ שְׂאֵנִי, הִרְחַמְנוּ וְצִילֵנוּ מֵעִתָּה, אֶת-עַלְפֵי-כֵן אֲנִי רוֹאֶה וּמֵאֲמִין בִּי רַחֲמֶיךָ אֵינָם כְּלִים מִמֶּנִּי לְעוֹלָם, רַק שְׂאֵי אֲפָשֶׁר לְהַבִּין דְּרָכֶיךָ אִיךָ אֵתָּה מֵתְנַהֵג עִם כָּל הָעוֹלָם, בְּפֶרֶט עִם בְּעָלֵי הַבְּחִירָה שֶׁבְּשִׁבְלֵם נִבְרָא הַכֹּל מֵרֵאשִׁי וְעַד סוּף, מֵתַחֲלַת הָאֲצִילוֹת עַד סוּף נִקְרַת הַמְּרָכָו שֶׁל עוֹלָם הַעֲשִׂיָה הַנְּשָׂמִי הַזֶּה, וְכֵן הָעוֹלָמוֹת אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת הַכְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֵן הַמְּלָאכִים וְשִׂרְפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקִּדְשׁ, כָּל הַחִיבְלִין וְהַדְּרָגִין וְהַקְּדוּשָׁה, וְלַעֲמַת זֶה כָּל מִה שֶׁבִּקְלָפָה וְסִמְרָא אֲחֵרָא הַכֹּל בְּאִשְׁרֵי לְכָל נִבְרָא וְנוֹצַר וְנַעֲשָׂה בְּשִׁבְלֵנוּ בְּנֵי אָדָם הַבְּעָלִי בַּחִירָה, וְאַתָּה מְסַרְתָּ הַבְּחִירָה בְּיַד בְּנֵי הָאָדָם כְּאֵלוֹ אֵינָה בְּיַדְךָ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְכַרוֹנָם לְבִרְכָה: הַכֹּל בְּיַדִּי שְׁמַיִם חוּץ מִיְרֵאת שְׁמַיִם, וְאַתָּה-עַל-פִּי-כֵן בְּאֵמַת גַּם הַבְּחִירָה בְּיַדְךָ, כִּי מִמֶּךָ הַכֹּל וְאַתָּה מַחֲיֶה אֶת כָּלָם וְכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְכַרוֹנָם לְבִרְכָה: יִצְרוּ שֶׁל אָדָם מֵתְנַבֵּר עָלָיו כְּכֹל יוֹם, וְאַל מְלֵא הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזְרוֹ הִיָּה נוֹפֵל בְּיָדוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר "צוּפָה רָשָׁע לְצַדִּיק וּמִכְנָשׁ לְחַמִּיתוֹ, יִתְּנָה לֹא יַעֲזֹבֵנוּ בְּיָדוֹ וְלֹא יִרְשִׁיעֵנוּ בְּהַשְׁפָּטוֹ", וְאָמְרוּ: אֲלֵמְלֵא שְׁלֹשָׁה מִקְרָאוֹת, נִתְמוּטְמוּ רַגְלֵיהֶם שֶׁל שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל, חַד "וְאִשְׁרֵי הַרְעוּתִי" וְכוּ', וְכִי יִבִּין דְּרָכֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת וְהַעֲצוּמוֹת, וְעַצֵּם חֲסִדֶיךָ הַגְּלוּיּוֹת וְהַנְּסֻתָרוֹת וְהַנְּעֻלְמוֹת, אִשְׁרֵי אֵתָּה מֵתְנַהֵג בְּחֲסִדֶיךָ בְּכֹל דוֹר עִם כָּל אָדָם וְאָדָם בְּפֶרֶט:

תתשט

(קכט)

"יְהוָה חֲקַרְתֵּנִי וַתַּדַּע, אֵתָּה יָדַעַתְּ שִׁבְתִּי וְקוֹמִי בְּנִתָּה לְרַעִי מִרְחוֹק. אֲרַחֵי וְרַכְעִי וּרְיִת וְכֹל דְּרָכֵי חֲסִדֵיךָ. כִּי אֵין מַלְאָה כְּלִשׁוֹנֵי הֵן יְהוָה יָדַעַתְּ כְּלָה". רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם נוֹתֵן תַּתּוֹרָת, אוֹתֵיב עֲמוֹ יִשְׂרָאֵל, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, אֵתָּה בְּרַחֲמֶיךָ נִתַּתְּ לָנוּ בַּחִירָה שְׁיִחֲיָה לָנוּ כַח לְבַחֵר בַּחַיִּים אוֹ לְחַפּוֹד חַס־וְשְׁלוֹם, אִשְׁרֵי זֶה הָעִנְיָן שֶׁל כַח הַבְּחִירָה שְׁנִתַּתְּ לְהָאָדָם הוּא פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, הַפְּלֵא הַגְּדוֹל שֶׁבְּכֹל פְּלֵאוֹת בְּרִיּוֹתֶיךָ שֶׁפְּרָאת בְּכֹל

העולמות (פמוכא בכמה ספרי קודש) כי אין דבר נפלא ונורא ונעלם ונסתר בכל הכריאה של כל העולמות, כמו זאת הפליאה הנשגבת והחדושה הנפלא והנעלם, שיתיה נמצא נכרא בעולם כבחה, שיתיה לו פח הפחירה לבחר בדרך שהוא רוצה, שיתיה לו כח לעשות רצונה או פנגד רצונה חסד ושלום, ועל זה אמר דוד המלך עליו השלום "נוראות נפילתי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד, פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה, אנה אלך מרוחק ואנה מפניך אברח". ובגן פאתי לפניך אדון הנפלאות, שתתיה בעורי ותושיעני, ותתיה עמי תמיד שאשה את פח בחירתי אליך ולרצונה שאזכה תמיד בכל עת לבחר פתיים בדרך הטוב והאמת ברצונה ובכרצון הצדיקים האמתיים, ולא אשה מרצונה ימין ושמאל כל ימי חיי עד עולם:

תתשיב

(קכט)

רבונו של עולם, מרב בלבול דעתי, מענותי נסתתמין ואיני יכול לפרש שיחתי היטב, אבל אתה יודע כל תעלומות לבבי, ועתה הורני ולמדני מה לעשות, ואיך להתנהג מעתה כל ימי חיי. למדני עצה ונבונה למלחמה בבדה בזאת, קומה בעורתי והושיעני שאזכה להטות לבבי אליך לבחר בטוב בכל הדברים שאני יודע אמנת רצונה בהם על פי תורתך הקדושה, ולא אלך עוד אחרי שרירות לפי הרע, ולא אתור אחר לבבי ואחרי עיני, רק אזכה בכל עת להטות בחירתי לדרך החיים והטוב והאמת, ותאיר עיני בתורתך ותלמדני ברחמיה בכל עת שאזכה לידע האמת ולבון רצונה בכל הדברים שאני מספק בהם, "הורני יהנה דרךך אהלך באמתך, יחד לבבי ליראה שמה. הדריבני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום. הורני יהנה דרךך ונחני בארח מישור למען שוררי":

תתשסה

(קמח)

ובגן יהי רצון מלפניך מלא רחמים וחסדים, שתשפיע עלינו דעת שלם ואמתי עלידי מצות סבה הקדושה באפן שנוזכה אנחנו וכל עמך בית ישראל הצדיקים לבנות בית שלא יזק לנו הבגן כלל ולא יגיע לנו שום סכנה בגוף ונפש וממון עלידי בגן

פיתנו, רק אדרבא נזכה כל אחד ואחד לבנות בית בקדשה ובטהרה גדולה, בחכמה בתבונה וברצת דקדשה ויגנים מקרא שכתוב: "בחכמה יבנה בית ובתבונה יתבונן, וברצת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים". ונבנה ביתנו לשם יהוה לעסק בו בתורה ותפלה, ולהכנים בו אורחים הגונים, עד שיהיה ביתנו בית תורה ותפלה בית ועד לחכמים, ונקרא שם בשם יהוה אל עולם:

(קמה)

תתשסו

רבנו של עולם, צרכינו מרבים מאד בלי שעור ורצתנו קצרה לכאר ולפרש חלק אלה ורכבה מהם, רחם עלינו למען שמך ומלא משאלותינו לטובה ברחמים וזכנו לקנים מצות סבה בזמנה בשלמות, באפן שנוכח לכל מה שבקשנו מלפניך, שלא נגרים חס ושלום מיתת בהמות וחיות בלא זמן, רק נהיה נזונים ויונקים תמיד משפע של אדם שנמשך מבחינת סבה, ותפרם עלינו סבת שלומך תמיד, ובצל כנפוך תסתירנו ונוכח כל אחד ואחד המכרח לעסק בבנין שלא יזיק לו הבנין כלל, רק תשמרנו ותגן עלינו בכח קדשת סבה שעמך ישראל מקמים, שנוכח לבנות הבית בחכמה אמיתית למען שמך לכה, ויהיה ביתנו בית שמנדלין בו תורה ותפלה, שנוכח לדבר בביתנו הרבה דברי תורה ותפלה כפי מה שקבלנו מרבותינו הקדושים, ונוכח להמשיך בתוך ביתנו שפע טובה וברכה ורחמים וחיים וכל טוב אמתי לנצח בגשמיות וברוחניות בזה ובכא. וברחמיך הרבים תשפיע לנו כל החוצאות וההצטרבות שארבים לבנין ביתנו בשפע גדול, ולא יגיע לנו שום עניות ולא שום חסר על ידי בנין ביתנו ולא יטרוד אותנו הבנין חסר ושלום, ולא יבלבל אותנו כלל מעבודתך באמת. ותזמין לנו לכל אחד ואחד עצים המסגלים לביתו, ויהיו מסדרים בהבנין כפי הסדר הראוי להם משישת ימי בראשית, ותסבב כל הסבות לטובה באפן שיהיה הבנין רק לטובה בכל האפנים לנו ולבנינו ולכל יוצאי חלצינו:

(קמה)

תתשסח

מלא רחמים, אתה לבד יודע כל מה שנעשה בענין הבנינים וכמה סכנות יש בהם, אבל אתה יודע כמה וכמה מכרחים לבנות ביתם כי אי אפשר לשבת בחוץ, ובפרט איש ישראלי שצריך בית לעבודתו לקבל בו שבת ויום טוב ולהכנים אורחים, ולגדל בו בניו לתלמוד תורה, ומה יעשה בשר ודם קרוץ מחמר נכער מדעת ובפרט במוני חיום, לבון רצונך באמת בענין זה ובכל הענינים, רחם עלינו למען שמך וזכנו להתנהג תמיד ברצונך באמת. "יהוה יגמר בעדי, יהוה חסדך לעולם, מעשי ידך אל תרה". ויגנים בנו מקרא שכתוב: "יהוה ישמרך מכל רע, ישמר את נפשך. יהוה ישמר

צאתך ובואך מעתה ועד עולם". ותמהר ותחיש לנאלנו ותבנה בית מקדשנו ותפארתנו ויקנם בנו מקרא שכתוב: "והביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית תפילתי, עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי, כי ביתי, בית תפלה יקרא לכל העמים. יהיו לרצון אמרי פי והניון לפי לפניך יהוה צורי וגואלי":

תקלו

(לו)

נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי. הצילה מחרב נפשי מיד כלב וחידיתי. אל תער נפשי כי כד חסיתי, כי אתה תקנתי ואתה אילותי. "שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי כן. חושש לעזרתי יהוה תשועתי". תיקר נא נפשי בעיניך יהוה אלהי ואלהי אבותי וגוללו רחמיך על מדותיך, יתמו ויכמרו רחמי לך על נפשי האמללה והעלובה מאד מאד, על נפשי הרעבה והצמאה והעיפה מאד, על נפש מרה בזו, נפש הלכודה בכבלי עני וברזל, באלפים ורכבות רשותות ומצודות, בצפרים האחוזות בפת, נפש העשוקה מאד. מלא רחמים, מלא רחמים, רואה בעלבון עלובים, הביטה נא וראה דמעת העשקים הצועקים ובוכים ונאנקים ונאנחים, "ומיד עושקיהם כח ואין להם מנחם", כבו וכוו הרבה בכח ודמעתם על לחים. רחמן אמתי, אל תסתר פניך משועתם, ואל תאטם אוניך מצעקתם, ואל תעלים עיניך מדמעתם:

שו

(כה:)

אנא אדון יחיד, מלא רחמים, גואל ישראל וקדושו, עזרת אבותינו אתה הוא מעולם, מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל דור ודור. יתמו ויכמרו המון מעיך ורחמיך על עמך ישראל אשר בחרת, בעת צרה הזאת בעוקבא דמשיחא, ותקיין ותעורר זכות וכת הדמעות הקדושים והנוראים האלה, דמעות רבים רותחים ובוצעים פאש לוחמ, שפכו כל הצדיקים הקדושים לפניך מימות עולם, אשר נתחברו ספרים קדושים רבים מחדושי תורתם שחדשו על ידי דמעות שפכו לפניך קדם שחדשו פתורה. זכור והבט ורחם על עמך ישראל אשר אהבת, שיעמדו אלו הדמעות הקדושים של הצדיקים, כנגד כח הדמעות הרעות של עשו הרשע, אשר כבר סכלו ישראל צרות רבות [הרבה] די

והותר על ידי שלש דמעות שלו. אבינו שבשמים, אבינו אב הרחמן, הבט משמים וראה וקבל כנגדם אלפי אלפים ורפי רבבות דמעות שליש ששפכו ישראל לפניך מיום היותם עד הנה, ובפרט מיום חרבן ביתך עד היום הזה, ובפרט הדמעות הקדושים של הצדיקים האמתיים, שנתחפרו ספרים קדושים על ידם. מלא רחמים גבור ורב לחישיע, תן בך להדמעות הקדושים האלה, שיעמדו אלו הדמעות הקדושים של הצדיקים כנגד הדמעות של עשו הרשע, לבטל על ידיהן כל מיני גזרות קשות ורעות של העמים, הן אותם שפבר נגורו, הן אותם שרוצים לגזר חס ושלום, בלם תעקר ותשבר ותמגר ותכפיל בכח הדמעות הקדושים האלה של הצדיקים האמתיים:

תקמה

(נו):

"שמעה תפילתי יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש, כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי. סורו ממני כל פועלי און, כי שמע יהוה קול בכי". רבנו של עולם מלא רחמים שומע קול בכיות עמו ישראל ברחמים, עורנו לבבות הרבה בכל יום ויום בלב נשבר ונדבה באמת, בלב נשבר הבא מתוך שמחה. עורני שאזכה לבבות לפניך בכל עת בדמעות שליש כבן הבוכה לפני אביו, על גדל רחוקי מך, באפן שיהמו מעיד ויבמרו רחמיך האמתיים עלי, והשיבנו אליך בתשובה שלמה מתרה:

שגד

(כא)

ותרחם עלינו ברחמיך הרבים ותנחם אותנו וכל עמך בית ישראל, שיהיה נשאר מאתנו שארית בארץ בעולם הזה אחר הסתלקותנו מן העולם לארך ימים ושנים, שנוכח שיתקומו ורענו וורע ורענו לעד ולדורות עד סוף כל הדורות, ויתקום שמנו וזכרנו לעולם על ידי ורענו שישארו אחרינו. ותנחמו בכנים ובכנות הרבה בקרשה ובמחרה, ונזכה לראות בנים לבנינו, ולא יהיה בנו ובזרענו עקר ועקרה. ותרחם עליהם ותשפיע עליהם חיים ואריכות ימים ושנים שיהיו כל יוצאי חלצינו מאריכים ימים ושנים וכלם יהיו עוסקי תורתך לשמה ומקומי מצוותיך, ויהיו בלם קדושים ומהזרים מכל חטא ועוון ויעשו רצונך ועסקו בעבודתך באמת כל ימיהם לעולם באפן שפנינו אחרינו ומשיבו

שָׁבַל הַפְּנִים בְּעוֹלָם אַחַר הַסֵּתֶלְקוֹתֵינוּ וַיִּגְלוּ וַיִּפְרָסְמוּ אֱלֻקוֹתֶיךָ וַאֲדֻנְיֹתֶיךָ בְּעוֹלָם וַיְהִיָּה נִשְׁאָר
זְכָרְנוּ לְדוֹרֵי דוֹרוֹת לְעוֹלָם וָעֶד:

שלה

(כא)

מִלֵּא רַחֲמִים, הוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת לְכָל יַדַּח מִמְּךָ נְדָת, יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וְקוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ,
וְהַצֵּל אוֹתֵנוּ וְאֵת זִרְעֵנוּ וְאֵת כָּל זֵרַע עִמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁלֵא יִצְטָרְכוּ כָּל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל לְבוֹא לֹא לַיְדֵי חֲלִיצָה וְלֹא לַיְדֵי יְבוּם, וַיִּקְנִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְרֵאָה בְּנִים לְבָנֶיךָ
שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל", כִּי אַתָּה לְבַד יִדְעָתָ עֵצֶם הַרְחַמְנוֹת שְׁיִישׁ עַל נַשְׁמַת הַנִּפְטָר כִּלֵּא זֵרַע
שֶׁל קְנִמָּא, חֲלִילָה, אֲשֶׁר הַנִּשְׁמָה אוֹלֵת עֲרִמְיָלָאָה וְאִין לָהּ יִכְלַת לְעֻלּוֹת אֵל מְקוּמָה
הַרְאִשׁוֹן, וְאִינָה יִכְוֹלָה לְשׁוֹב לְבֵית אֲבִיהָ וְהִיא הוֹלְכַת נַע וְנָד וּמְטַרְפַּת, וְאִין לָהּ מְנוּחָ
לְכַף רַגְלָהּ:

שלו

(כא)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים, וְהַצֵּל אוֹתֵנוּ וְאֵת זִרְעֵנוּ
וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׁלֵא יִלְךְ אֶחָד מֵהֶם מִן הָעוֹלָם כִּלֵּא זֵרַע שֶׁל קְנִמָּא,
רַק בָּלָם יִשְׁאִירוּ אַחֲרֵיהֶם בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקְנִמִּים, עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּמַצְוֹת וְכָלֶם יַעֲשׂוּ
פְרוֹת הַרְבֵּה. יִלְכוּ יוֹנְקוֹתֶם, תִּיאַרְכְּנָה פִּארוֹתֶם, "עוֹד יִגְבוּנוּ בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יְהִיוּ".
וַיִּתְרַבֶּה גְבוּל הַקְּדוּשָׁה עַל-יְדֵי זֵרַע יִשְׂרָאֵל שְׁיִתְרַבּוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, וַיְהִיָּה נִשְׁאָר מִכָּל אֶחָד
וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל דוֹרוֹת וְדוֹרֵי דוֹרוֹת עַד סוּף כָּל הַדוֹרוֹת. וְתִפְקַד לְכָל חַשׁוּבֵי בְּנִים בְּזֵרַע
שֶׁל קְנִמָּא לְעַבְדֵיךָ וְלִירְאֵתֶיךָ, וְכָל אוֹתָן הַנִּשְׁמוֹת מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּבַד הִלְכוּ לְעוֹלָמָם
וְלֹא הִשְׁאִירוּ אַחֲרֵיהֶם זֵרַע שֶׁל קְנִמָּא, תִּרְחַם עֲלֵיהֶם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִתְקַן אוֹתָם
בְּחַסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים, וְתַעֲזֹר לְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּכָל מְקוּם שְׁחָם, שְׁיִזְכוּ לְקַנֵּם מַצְוֹת
יְבוּם וְחֲלִיצָה בְּשִׁלְמוֹת חֲרָאוֹי בְּאֵמֶת בְּקְדוּשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָה, וַיִּזְכוּ לְעֲשׂוֹת בְּשִׁלְמוֹת
הַתְּקוּן הַצְּרִיף לְנַשְׁמַת הַמֵּת, בְּאִפְסָן שְׁתַּעֲלֶה נַשְׁמָתוֹ לְאוֹר הַפְּנִים, וַיִּשׁוּב לְמְקוֹמוֹ וְלִמְנוּחָתוֹ
"לְתַתְּחֵלֶךְ לְפָנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים". וּמַעֲתָה תִּרְחַם עָלֵינוּ וְעַל זִרְעֵנוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל שְׁלֵא יִצְטָרְךָ שׁוּם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְבוֹא לֹא לַיְדֵי חֲלִיצָה וְלֹא לַיְדֵי יְבוּם:

שלו

(כא)

וְתִמְלֵא רַחֲמִים עַל כָּל שְׁבוּרֵי לֵב שְׁיִישׁ לָהֶם צַעַר גְּדוּל בְּנִים, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְתַעֲזֹר לָהֶם
מַעֲתָה שְׁיִזְכוּ לְגַדֵּל בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים לְאֶרֶץ יְמִים
וְשָׁנִים (וּבִפְרָט וְכוּ):

שלח

(כא)

רבונו של עולם מלא רחמים, אתה ידעת את לבבם המר והנמקה, לבבם הנשבר והנדבא, אשר בשל פח הספל. ראה עינים ועמלם, ראה דמעתם ושמע אנקתם, ואל תעלים אונך מצעקתם, כי מי יוכל לסבל את קול בכיתם וצעקתם ואנקתם מגדל הצרות שפבר עברו עליהם. רבונו דעלמא בלא, "הרופא לשבורי לב ומחפש לעצבתם", רפא שברם ושמת נפשם, ואמר לצרותיהם די, ורחם עליהם מעתה ותאמר למלאך הרף יריד:

שלט

(כא)

ותעורר רחמיך העצומים עליהם ותשלח חיים טובים ואריכות ימים ושנים להבנים הגולדים להם בבר, שיזכו לגדלם לתורה ולחפה ולמעשים טובים, ויאריכו ימים ושנים בנה העולם ויזכו לראות מהם בנים ובני בנים, ויצאו מהם דורות הרבה ויזכו להוליד עוד בנים ובנות הרבה חיים וקנאים, ויצאו מכלם דורות הרבה ודורי דורות עד סוף כל הדורות ורבו ויגדלו ויצמחו, עד ביאת הגואל עד סוף כל הדורות וכלם יהיו עושי רצונך באמת ויבנים בהם ובירעם, "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום, אני יהנה בעתה אחישנה":

שמ

(כא)

רבונו של עולם, עשה למענך, עשה למען זכות אבותם הקדושים וחמל עליהם מעתה, שיתקומו ורעם לארץ ימים ושנים. שפחם פימות עניתם, נחמם מיגונם והבן לבבם ועור להם מעתה שיזכו לשמח תמיד בבנים אשר נולד להם בבר ואשר הם עתידים להוליד עוד, בלם יאריכו ימים ושנים בתורה ויגדלה עד כי יבוא שילה:

תקעח

(לב)

אבינו מלפנו, רחם עלינו למען שמך וקדשנו בקדשתך העליונה ומהר לפנינו לעבדך באמת. ורחם עלינו ותזמין לנו פרנסתנו ברוח מאתך ואל תצריכנו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, ותפתח לנו אוצרך הטוב, ותשפיע לנו שפע טובה וברכה ורחמים וחסדים ושלוש עד עולם, ותברך את כל מעשה ידינו ואת פרי בטננו ויהיו בנינו ובנותינו חיים וקנאים בעבודתך ובתורתך וביראתך לארץ ימים ושנים טובים, ותרחם על צאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל (ובפרט על צאצאי פלוני בן פלוני וכו') ותמשיך עליהם חיים טובים וארוכים, ויהיו כל יוצאי תלמינו מאריכים ימים ושנים טובים, ילכו וינקותם וירבו פארותם, ויהיו צאצאיהם בעשב הארץ. ותצילם ברחמיך מצער גדול בנים חסד ושלוש, רק בלם יזכו לגדל בניהם ובנותיהם לתורה ולחפה ולמעשים טובים הן

הגולדים בבה, הן העתידים להולד להם, בלם יאריכו ימים ושנים טובים, וכלם ישאירו שארית בארץ ויתרבו צאצאיהם כחול הים וכבוכבי השמים לרב, לעד ולדורות עד סוף כל הדורות:

תקעט

(לז)

רבנו של עולם, הביטה בעינים וראה מכאובם כי אתה ידעת את לבבם, אתה ידעת צערם וצרותיהם המרבות שסבלו עד הנה. מרא דעלמא בלא, אל שדי ותן להם רחמים, האומר לעולמו די יאמר לצרותיהם די. עשה למען זכות אבותיהם, ושמה לבביהם, ועזרם מעתה שירבו צאצאיהם, ויזכו לגדל כל בניהם ובנותיהם, ויאריכו ימיהם ושנותיהם, ירבו ויגדלו ויצמחו כל דורותיהם. ויקים בנו ובהם: "והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימר ולא יספר מרב, והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם, יאמר להם בני אל חי":

תקפא

(לח)

אבינו שבשמים חמל עלינו למען שמך, ועזרנו והושיענו בחמלתך הגדולה עלינו שנובה מהרה לבוא לכל מה שבקשנו מלפניך, שנובה לשפר לנמרי תאות המשגל ותאות האכילה וכל תאוות הפהמיות, ויהיה זונגנו ואכילתנו וכל הנהגותינו בקדשה ובטהרה גדולה באמת כרצונך הטוב, ותאריך ימי בנינו ובנותינו וכל יוצאי חלצינו בלם יאריכו ימים ושנים טובים, וכלו ימיהם בטוב ושנותיהם בנעימים, ועסקו תמיד כל ימיהם ושנותיהם בתורה ועבודת יהוה באמת כרצונך הטוב. "עוד ינוכח פשיכה דשנים ורעננים יהיו":

תרכא

(מח)

וזכנו ברחמיך הרבים לבנים חיים וקיימים לעבודתך וליראתך ולתורתך (כשרוצה להתפלל על מי שיש לו צער גדול בבנים ר"ל זכירו כאן ויאמר: ובפרט לפב"פ וכו'). חוס וחמל ורחם ותן לבנינו ולבנותינו ולכל יוצאי חלצינו חיים טובים וארוכים (ובפרט להילד פב"פ וכו' ולהילדה פב"פ וכו'), רחם עליהם ועלינו בזכות אבותם, ותן להם חיים טובים וארפים, ותאריך ימיהם ושנותם יחמו נא ויבמרו נא רחמיך עליהם ועלינו, ותאמר די לצרותם. "היטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבותם", יהי שלום בחילם שלוח בארמנותם. אין פרוץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחובותם, לעד ולדורות, ולדורות דורותם. ראשיתם מצער, ישנה מאד אחריתם, באשר השמים תחדשים והארץ תחדשה, בן יעמד ורעם ושמותם. ותציל אותם וכל ילדי עמך בית ישראל מעין הרע ומפגע רע ומכל מיני נגע ומחלה, ותשלח להם רפואה שלמה מן השמים לכל רמ"ח אבריהם

ושם"ה גידיהם, ויזכו להיות חיים, פריאים וקמים, יכלו וימיהם בטוב ושנותיהם בנעימים, ונזכה שיצאו מהם דורות הרבה ודורי דורות עד סוף כל הדורות. רחם עליהם ועלינו למען שמך, ותגדלם לתורה ולחפה ולמעשים טובים, לארץ ימים ושנים, "עוד ויזכור בשיבת השנים ורעננים יהיו":

תרנ

(נ)

ותרחם עלינו ותתן לנו כח שנוזכה לפקד עקרות בתפלתנו, ותלמדנו ברחמיך הרבים איך להתפלל בשביל עקרות לפקדם לזוכה בדבר ישועה ורחמים ותשמע תפלתנו ותאזין שועתנו שיהיו כל העקרות נפקדות לזוכה חיש קל מהרה, ויולידו ברחמיך בנים חיים וקמים, ויתרבו עמך "בני ישראל כחול תים אשר לא ימד ולא יספר". וכשם שגברו רחמיך על אבינו הראשון "אחד היה אברהם" אבינו, ואשתו שרה אמנו, אשר זכרתם לזוכה ותפקדם לעת וקנותם, ונתת להם את יצחק, והבטחתם להרבות ורעו בכוכבי השמים, בן יהמו נא מעיד ורחמיך על כל עקרות עמך בית ישראל, אשר עיניהם תולות אליך לבר, שיתתן להם ורע של קנמא לעבודתך וליראתך. רחם עליהם למענה, ופקדם לזוכה ומלא משאלותם ברחמים ותעתר להם, ותשמע תפלתם ותתן להם תריון חיש קל מהרה, ויזכו להוליד ורע של קנמא וישמחו אביהם ואמם בהם, ויזכו לגדלם לתורה ולחפה ולמעשים טובים לארץ ימים ושנים טובים:

תרנ

(נ)

רבנו של עולם, חוס ורחם עלינו, והתפתה והתראצה והתפיים לתפלתנו ושמע קול פגיעתנו והשלם את דעתנו ברחמיך הרבים, ונזכה להפיר אותך גם בזה העולם בתכלית השלמות שאין שלמות אחריו, ולהודיע גדלתך וגבורתך לכל באי עולם, להודיע לדורות הבאים את כל מעשה יהנה הגדול והנורא אשר שמענו מאבותינו ורבנותינו הקדושים. "דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך וגידו. אב לבנים יודיע אל אמתך". ונזכה לקום באמת מקרא שכתוב: "והודעתם לבני ולבני בניך. למען דעת כל עמי הארץ כי יהנה הוא האלהים אין עוד":

תרעא

(נד)

וזכנו לבנים זכרים חיים וקמים, ויהיו עוסקי תורתך ומקמי מצוותיך ועושי רצונך, כל ימיהם לעולם, הם ובניהם ובני בניהם עד עולם, ויהיה נשאר זכרנו לדורי דורות עד סוף כל הדורות. ותשמרם ותצילם מפל חטא ועון ואשמה, ותאריך ימיהם ושנותיהם ויגדילו שמך עד עולם:

תשמו

(ט)

וּנְזוּכָה שִׁיחֵיו דְבוּרָנוּ בְּקַדְשָׁהּ גְדוֹלָהּ, עַד שִׁיחֵיהָ לָנוּ בַח לְפָקֵד עֲקָרוֹת דְּבוּרָנוּ, וַיְחִיו בְּלִי דְדַבּוּר סְמוּכִים לְכָלִי הַחֹלְדָה, וְנִזְכָּה לְפַעַל עַל-יְדֵי דְבוּרָנוּ בְּקַדְשָׁהּ הַחֹלְדוֹת קְדוּשׁוֹת, וַיִּתְרַבּוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל בַּחֹל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַיָּם וּבְכוּכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב, וְלֹא יִהְיֶה בָנוּ עָקָר וְעַקְרָה. וְתִפְקֹד לְכָל חַשׁוּבֵי בָנִים בְּיָדְךָ שֶׁל קִנְיָא לְעַבְדֵיךָ וְלִירְאָתֶךָ, וְעַל-יְדֵי-זוֹה נִזְכָּה שִׁיתְנַלָּה יִרְאָה שְׁלֵמָה יִרְאָה גְדוֹלָה בְּעוֹלָם, וְתִשְׁפִיעַ יִרְאָתֶךָ וּפְתוּדֶךָ עַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם, וַיֵּדַע כָּל פְּעוּל, כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּ וַיִּבִין כָּל יַצוּר כִּי אַתָּה יַצַּרְתָּ, וְנִזְכָּה לְכָל חֲלָקֵי הַיִּרְאָה בְּשִׁלְמוֹת, וְעַל-יְדֵי הַיִּרְאָה נִזְכָּה לְחַכְמֵי וּלְשִׁבְרֵי וּלְכַמְלַל שְׂקָר חַחֵן וְהַכֵּל הַיָּפִי, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "שְׂקָר חַחֵן וְהַכֵּל הַיָּפִי אִשָּׁה יִרְאָת יְהוָה הִיא תִתְחַלֵּל". וְנִזְכָּה לְהַאֲרִיךְ יְמֵינוּ וְשָׁנוּתֵינוּ בְּקַדְשָׁהּ גְדוֹלָה לְהוֹסִיף קְדוּשָׁה וּמְהִרָה בְּכָל עֵת וְעַתָּה, לְמַעַן לֹא נִינַע לְרִיב וְלֹא נִלְד לְכַחֲלָה. וְנִזְכָּה לְתַקּוֹן כָּל הָעוֹלָמוֹת מִחֲדָשׁ, וּלְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ תְּמִיד הַאֲרַת תְּקוּנֵי עֵתִיב הַנְּמַשְׁכִּים עַל-יְדֵי הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים הַזְּבֻנִים הַקְּדוּשִׁים, וּבְכוּתֵם נִזְכָּה לְשַׁפֵּעַ וְעִשְׂרוֹת גְּדוֹל דְּקַדְשָׁהּ, לְכָל הוֹן דְּעִלְמָא, בְּאִפְּן שְׁנִזְכָּה עַל-יְדֵי הָעִשְׂרוֹת הַזֹּאת לְהַתְּבוּנָת גְּדוֹל וְעֲלִיּוֹן מְאֹד בְּתוֹרְתֶךָ וְעַבְדֵיךָ וּבְחִשְׁגַת אֱלֹהוֹתֶךָ בְּקַדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, בְּאִמַּת וּבְאִמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּרִצּוֹנֶךָ הַשּׁוֹב בְּאִמַּת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

תתלט

(י)

וּבְכֵן תִּרְחַם עֲלֵינוּ אֲדוֹן מְלֵא רַחֲמִים, וְתַעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ לָנוּ וּלְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁנִזְכָּה בְּלָנוּ לְהוֹלִיד וּלְגַדֵּל אֶת הַנְּפֻשׁוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הַנְּמַשְׁכוֹת לָנוּ בְּכָל עֵת עַל-יְדֵי הַכְּבוֹד דְּקַדְשָׁהּ, שְׁנִזְכָּה לְהוֹלִיד הַנְּפֻשׁוֹת בְּנִקְלָל בְּלִי קִשׁוּי הוֹלְדָה כִּלְל וְנִזְכָּה לְגַדֵּלם בְּנַחַת וּבְשָׁלוֹם בְּלִי שׁוּם צַעַר גְּדוֹל בָּנִים כִּלְל. וְתִשְׁפִיעַ עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ חֲרָבִים יִרְאָה וְאֶהְבָּה, וְנִזְכָּה לִירְאָה וְלֶאֱהַבָה אֶת שְׁמֶךָ בְּאִמַּת, וְעַל-יְדֵי-זוֹה תִּמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ בַח הַיָּדִים הָעֲלִיּוֹנִים הַקְּדוּשִׁים, יָד הַחֲזוּקָה וַיֵּד הַגְּדוֹלָה, וְעַל-יְדֵי-זוֹה נִזְכָּה לְהוֹלִיד וּלְגַדֵּל אֶת הַנְּפֻשׁ בְּנַחַת וְשָׁלוֹה, בְּלִי שׁוּם קִשׁוּי הוֹלְדָה וּבְלִי שׁוּם צַעַר גְּדוֹל בָּנִים כִּלְל. (לְהַתְּפַלֵּל עַל אֱלוֹ שִׁישׁ לְהַם צַעַר וַיִּסּוּרִים מִגְּדוֹל בָּנִים ר"ל):

תתמ

(יא)

אֲנָא יְהוָה רַחֲמֵן מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יוֹדַע אֶת צְרוּתֵם וּמְכַאֲזֵם שֶׁל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל שְׁיִישׁ לְהַם צַעַר גְּדוֹל בָּנִים רַחֲמֵנָא לְצַלּוֹ, אֲשֶׁר כְּבַר הַפְּלֵאתָ אֶת מַבּוֹתֵם, וּלְקַחַת מֵהֵם מִחֲמַד עֵינֵיהֶם וּמִשָּׂא נַפְשָׁם, בָּנִים וּבְנֹת הַיְּקָרִים הַמְּסֻלָּאִים בְּפֹ, נְפֻשׁוֹת יְקָרוֹת וְחַבִּיבוֹת, יוֹנְקֵי שָׂדִים שְׁלֵא חֲמָאוּ, גְּמוּלֵי חֶלֶב שְׁלֵא פִשְׁעוּ, תִּינּוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן אֲשֶׁר הֵם מְקַנְמִין אֶת הָעוֹלָם בְּהַכֵּל פִּיהֶם שְׁאִין בּוֹ חֲמָא, רַב בְּעוֹנוֹתֵינוּ וּבְעוֹנוֹת אֲבוֹתֵם פְּנַעַת בְּהֵם:

תתמא

(10)

רבוננו של עולם רבוננו של עולם, אתה ידעת את צערם ומכאובם הקשה של הילדים הרבים האלה, וצער ומכאוב של אביהם ואמם וכל קרוביהם וכל המצטערים בצרתם, כי רע ומר כי נגע עד הנפש, ככה יכבו הרבה בכה, ודמעתם על לחים. אתה אל ראי הרוואה "את דמעת העשוקים האלה ומיד עושקיהם בתי, ואין להם מנחם", חמל על רתיחת דמעתם ואנקתם ואמר לצרותם די, ואל תעשה להם כחטאם ולא כעוונותיהם תגמל להם, "כי אתה יהוה טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך", ואתה מקנים את העולם בחסדיך, וכמה עבדים ורשעים גמורים מגדלים את בניהם, כי אתה חפץ בקיום העולם ואין אתה חפץ בהשחתת העולם, חום ורחם וחמל על נפשות עמך ישראל ותאמר למלאך הרף ידי, וישוב תרבו אל נדנתי, ועוררו רחמיך וחינינו תיך באהבה ובחמלה יתרה על עמך ישראל הקדוש, ותעזר ותושיע ותגן עליהם, שיוכו בלם לגדל את כל בניהם ובנותיהם בנחת ובשלוה ושלוה בלי שום צער כלל, לתורה ולחפה ולמעשים טובים לארך ימים ושנים טובים, ותמשיך עליהם חיים ואריכות ימים ושנים מאתך ממקור החיים, (ובפרט על פלוני בן פלוני וכו') רחם נא קהל עדת ישראל, סלח ומחל עוונם, ותושיענו אלהי ישענו, שנוקה בלנו אנהנו וכל עמך בית ישראל, לגדל את כל בנינו ובנותינו בנחת לחיים טובים ארוכים ולשלוה. ועשה למען אבותינו ולמען כל הצדיקים אמתים שבעל דור ודור ושפדור הזה, ותחמל ותרחם ותושיע ותציל את יתר הפלטה, את הילדים שגולדו בכר ואשר עתידין להולד, ותצילם מחלי המאולין [חצבת, אדמת] והפאקין [אבעבועות רוח] ומכל מיני מחלה וכאב ומחוש שבעולם, ותחזקם ותבריאם ותחיים ותחלימם, ותעזר לאביהם ואמם שיוכו לגדלם בנחת ולחנכם בעבודתך ויראתך לארך ימים ושנים טובים, ויוכו לראות מהם בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות לדורי דורות עד סוף כל הדורות, ויתרבו עמך בית ישראל "בחול תים אשר לא ימד ולא יספר מרב". רחם רחם אב רחמן, אב החמלה אב החנינה אב החסד, רחם נא על יונה אלמת כמונו היום כי אין מי יעמד בעדנו אלא שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה, חוסה עלינו ועל כל ישראל ברחמיך הרבים, ואל תשפך חרונה עלינו כי שמך נקרא עלינו. אל תניחנו ואל תעזבנו ואל תמשנו, יחמו נא מעיד ורחמיך עלינו, ואל תפן אל רשענו ואל תסתר פניך ממנו ואל תתעלם מתחנתנו, יהי נא חסדך לנחמנו, טרם נקרא אליך עננו, טרם נדבר אתה תשמע. רחמנא דעני לעני ענינא, רחמנא דעני לתבירי לבא ענינא, רחמנא דעני למכיבי רוחא ענינא, רחמנא ענינא, רחמנא חום, רחמנא פרוק, רחמנא שויב, רחמנא רחם עלו, השתא בעגלא ובזמן קריב:

תתקעו

(צו)

"אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל. כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש. על עמך יערימו סוד ויתנעצו על צפוניך. אמרו לבו ונבחרים מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד. כי נועצו לב יחדו, עלך ברית יכרתו". רבונו של עולם, אתה יודע מעמד ומצב של ישראל בעת בגשמיות ורוחניות, בכלל ובפרט, "כי באו בנים עד משפר ובח אין לךה", ועל מינו ועל דורותינו אלה נבאו כל נביאינו וחקמינו מימות עולם עד הנה, כי תקפו עלינו צרות, הן מעל הנתינות וחסרון הפרנסה ורבויה החולאת והמכאובים ומחויבים השכיחים בעולם רחמנא לצלן, ושאר מיני צרות ויסורין בפרטיות שיש לרב העולם: יש חשוכי בנים, ויש שיש להם צער גדול בנים רחמנא לצלן, ויש שיש להם בנים ובנות ואין להם במה לפרנסם ובפרט להשיאם לההגון להם, וכחנה וכחנה, השם יתברך ירחם על כל אחד ויושיעו בכל מה שצריך להושע, ונוסף לזה מה שגשמע בכל עת שמתיעצים עלינו וחושבים מחשבות לגור גזרות על עמך ישראל חלילה אשר אי אפשר לסבלם, ובפרט כי רבם נוגעים בדת ישראל באשר נגלה לפניך ארון כל גותן התורה, ועל כל אלה קשה מכלם צרות הנפש מה שאנו בעצמנו עושים לעצמנו, מה שאנו מתרפים במלאכת שמים, וגם עשינו בהפך, כי הרבינו לפשע נגדה, וחרע בעיניך עשינו, ובפרט אנכי אשר כבר נלאיתי להתודות ולספר מהותי ועניני ונהנהגותי ומחשבותי ומעשי המגנים ותורים, השם יתברך וצילני מעתה, ואיני יודע שום עצה ותחבולה כי אם לצעק ולזעק ולשאג ולהתחנן אליך, כי מר לי מאד כי "מבעתי ביון מצולה ואין מעמד, פאתי במעמקי מים ושבלת שטפתי", ואיני יודע שום מנוס והצלה, ואין לי שום פתח תקוה, כי אם להתפלל ולהתחנן לפניך מלא רחמים, בעל הישועות, הן על צרות נפשי, הן על צרות כלל ישראל שמוחיב כל אחד מישראל להשתתף בצרתם ועל כלם אין לנו שום משען ומשענה כי אם על תפלה ותחנונים, באשר צונו חכמיך הקדושים וכותם יגן עלינו:

יא

(א)

ותושיענו ברחמיך הרבים לתקן ולזכך הדמים שפקרבנו, ונופה להכניע תדום שפחלל השמאלי שפלב, ותעורנו שנופה לזכך ולטהר את לבנו מפגם ארס עבירת הדמים שיש בנו מינקותנו, על ידי עבירת החלב שאינו טוב שהיינו יונקים אן, אשר על ידי זה מתגבר חסד ושלום חמומות תאות המשגל. אנא יהוה, זכנו לתקן ולזכך כל זה מהרה, עד שנופה לשבר תאות המשגל לגמרי, ותזכנו לקדשת הברית באמת ותרחם עלינו ועל עוללינו ומשענו ועל כל ילדי עמך בית ישראל, ותזמין ברחמיך הרבים לכל

ולדוֹתֵינוּ מִיְנִיקוֹת בְּשֵׁרוֹת וְהַגּוֹנוֹת שִׁיְהִיָּה חֲלָבָם מְהוֹר וְכֹשֶׁר וְךָ וְצַח, וְתִשְׁמַר וְתִצְלֵל אֶת כָּל וְרַעְנוּ שְׁלֵא יִיָּנְקוּ מִנְּשִׁים חֲצוּפוֹת אֲשֶׁר חֲלָבָם מָמָא, שְׁלֵא יִמְשִׁיכוּ בָּהֶם חֶסֶד וְשָׁלוֹם אֲדָם תֵּאֵנֶת הַמְּשֻׁגָּל, כִּי בְּאַמֶּת אֵין בְּנוֹ דַעַת לְשֹׁמֵר וְרַעְנוּ מִזֶּה, רַק בְּרַחֲמֶיךָ לְבַד תִּשְׁמַר אֶת וְרַעְנוּ שְׁלֵא יִיָּנְקוּ מִחֶלֶב שְׂאִינֵנוּ מִזֶּה וְךָ. וְתַעֲזֹר לָנוּ וְלִוְרַעְנוּ תְּמִיד, פֶּאֶפֶן שְׁנוּכָה בְּלָנוּ אֲנַחְנוּ וְרַעְנוּ לְשֹׁמֵר אֶת הַבְּרִית קִדְשׁ בְּאַמֶּת וְלִתְקַן וְלִמְהַר עֲצָמֵנוּ מִכָּל הַשְּׁלֵשׁ מִדּוֹת הָאֵלוּ שֶׁהוֹפְרִנּוּם לְפָנֶיךָ, וְעַל־יְדֵיֶיךָ נִזְכָּה לְשֹׁמֵר אֶת הַיְרָאָה שְׁלֵמָה שְׁפִלָּב וְנוּכָה לְבָנֵינוּ יְרוּשָׁלָּיִם חַיִּשׁ קָל מִהֲרָה, וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בַּיְרָאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת, וְלִירָאָה מִמֶּךָ תְּמִיד לִירָאָה אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. לְפָנֶינוּ נַעֲבֹד בַּיְרָאָה וְנַחַד וְנוֹדָה לְשֹׁמֵר תְּמִיד, עַד שְׁנוּכָה עַל־יְדֵי הַיְרָאָה שְׁלֵמָה שְׁפִלָּב לְבָרָא מִלְּאָךְ שִׁישְׁפִיעַ נְבוּאָה לְכָלִי הַנְּבוּאָה וְיִמְשֶׁךְ הַשְּׁפָעַת הַנְּבוּאָה בְּעוֹלָם וּבְיָמֵינוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְנִבְּאוּ בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם":

(1)

קנו

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, בַּעַל הַרְחָמִים בַּעַל הַרְצוֹן בַּעַל הַטּוֹב וְהַחֶסֶד בַּעַל הַחֲמִלָּה וְהַחֲנִינָה, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְנִבְּנוּ נָא בְּכַח וּזְכוּת חֲסִידֶיךָ וְצַדִּיקֶיךָ עוֹשֵׁי רְצוֹנְךָ יְרָאִיךָ וְתִמְחִיךָ אֲשֶׁר הֵם הַאֲוִצֵר שֶׁל יְרָאָה שְׁמַיִם שְׁלֵךְ, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ מֵאוֹצְרֶם הַטּוֹב יְרָאָה וְנַחַד וְאִימָה מִשְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, שְׁנוּכָה שִׁיְהִיָּה לָנוּ יְרָאָה שְׁמַיִם בְּאַמֶּת, וְתִתְּנֵה יְרָאָתְךָ עַל פְּגִינֵנוּ לְבִלְתֵּי נַחֲטָא עוֹד לְעוֹלָם, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ יְרָאָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה תְּמִיד, יְרָאָה תִּתְּנָה וְיְרָאָה עֲלָאָה, יְרָאָה הַעֲנֵשׁ וְיְרָאָה הַרוּמְמוֹת, וְנוּכָה מַעֲתָה לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת פֶּאֶימָה וּבַיְרָאָה וּבַאֲהָבָה, וְלֹא נִסּוּר מִרְצוֹנְךָ יָמִין וּשְׂמָאל, עַד שְׁנוּכָה עַל־יְדֵי הַיְרָאָה שְׁלֵמָה לְהַעֲמִיד בְּנִים וְתַלְמִידִים הַגּוֹנִים בְּעוֹלָם, שִׁיְזַכָּה בָּל אֶחָד וְאֶחָד, אֲנִי וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְהַכְנִים הַדַּעַת דְּקִדְשָׁה בְּבִנְיָנוּ וְיִוצְאֵי חֲלָצֵינוּ וּבְתַלְמִידִים הַגּוֹנִים, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "וְהוֹדַעְתֶּם לְבָנֶיךָ וּלְבָנֵי בְנֵיךָ", וְכָל דְּבוּרֵנוּ וְעַסְקֵנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם יְהִיָּה רַק בְּתוֹרַתְךָ וְעַבְדוּתְךָ, שְׁנוּכָה תְּמִיד שְׁפִלָּב אֶחָד וְאֶחָד יַעֲסֵק וְיִדְבֵּר עִם חֲבֵרוֹ בַּיְרָאָה שְׁמַיִם בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְיִקְבְּלוּ דִין מִן דִּין תּוֹרָה וְדַעַת אֱלֹהִים וְיְרָאָה שְׁמַיִם, וְיַעֲזֹר וְיִזְרֹו וְיִחַד בָּל אֶחָד וְאֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ בְּעַבְדוּת הַשֵּׁם וְתַבְרָה, כִּי כָּבֵד גְּלִית לָנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים, שְׁנוּכָה עַקֵּר הַחֲשָׂאָרָה וְתַחֲלִיפוֹת שְׁנִשְׂאָר מִן הָאָדָם אַחַר מוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי אֵין נִשְׂאָר מִן הָאָדָם כָּלוּם בְּעוֹלָם הַזֶּה אַחַר פְּמִירְתוֹ כִּי אִם דַּעַתוֹ וְדְבוּרָיו הַקְּדוֹשִׁים שְׁנוּכָה לְהַאִיר בְּחִבְרָיו וּבְבָנָיו, וְהוֹמְרָת אוֹתָנוּ שְׁפִלָּב אָדָם צָרִיךְ לַעֲסֵק בְּזֶה, אֲפִלוּ הַפְּחוּת שְׁבַפְחוּתִים, כִּי כָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ דַּעַת וְדְבוּרִים קְדוֹשִׁים מִה שְׂאִין בְּחִבְרוֹ, וְצָרִיךְ לְהַאִיר דַּעַתוֹ בְּחִבְרוֹ וּבְבָנָיו

ובכל הענפים השוכים לנשמתו, כי זה עקר ישוב העולם, כשהעולם יודעין מהשם ותפלה ותורתו הקדושה:

(:ו)

קנח

על-כן פאנו לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי הראשונים והאחרונים מנן ומושיע לנו בכל דור ודור, שתרחם עלינו כרחמיך הרבים, ותעזר לנו ותזכנו שיהיה נשאר וברנו לדורי דורות, ולא יפסק חבל הקדשה של ישראל לעולם, שתשפיע עלינו יראת שמים באמת, באפן שנוזכה שיהיו דברינו נשמעים תמיד לעבודתך וליראתך, ונוזכה בכל יום תמיד לדבר עם חברינו ובנינו ביראת שמים, ויתקיימו דברינו ונדעתנו אצלם ולא יעברו דברינו מלפם חס-ושלום, רק יפנסו דברינו האמתיים בלבם, וישמעו ויתקיימו אצלם לעד ביתד חוק כל ימות, וישבו אליך באמת, באפן שנוזכה כלנו להאיר בהענפים היוצאים מאתנו, להשאיר בנים ותלמידים הגונים הרבה בעולם, עד שפנינו ותלמידינו יזכו להוליד עוד בנים ותלמידים רבים להאיר בהם הדעת הקדוש ששמענו וקבלנו מפי רבותינו וחכמינו וברונם לברכה, וכן מדור לדור לעולם. "דור לדור ישפח מעשיך ונבורותיך וגידו". ויקים בנו מהרה מקרא שכתוב: "ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה, רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיה, לא ימוש מפיה ומפי ורעה ומפי ורעה, אמר יהוה מעתה ועד עולם":

(:ז)

תנו

ותעזר לכל חשוכי בנים בורע של קימא לעבודתך וליראתך (ובפרט וכו'), ותמשיך ברכה וחיים טובים לכל בנינו וצאצאינו, ותציל אותנו ואת כל דורותינו ואת כל ישראל מצער גדול בנים לעולם, ונוזכה כלנו לגדל כל יוצאי חלצינו בלי שום צער ונזק, רק תהיה בעזרנו לגדלם בנחת בשלום ושלחה והשקט לתורה ולחפה ולמעשים טובים, לארץ ימים ושנים טובים לעבודתך ולתורתך וליראתך, וילכו וינקותם ויהי בנות הודם, ולא יהיה עקר ועקרה בנו ובורענו לעולם, ויתרבו צאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל בכוכבי השמים ובחול הים לדור ודור עד עולם, ויהיו כלם עוסקים בתורה לשמה וזמם ולילה ועושי רצונך באמת, ולא יסורו מכל דברי התורה ימין ושמאל אפלו פחוט השערה כל ימיהם לעולם, ויבירו כלם אותך באמת, וידעו אותך כלם למקמנם ועד גדולם:

(ב)

ט

רבונו של עולם, "נוחג בצאן יוסף יושב הכרובים, הופיעה" עלינו ברחמיך הרבים אור קדשתך, שימשך עלינו קדשה וטהרה, באפן שנוכל לכה ולהכניע ולשפר את יצרנו הרע. ונוכה ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, שנתנה בלנו אנהנו וורענו שומרים את הברית קדש. ותעזר לנו תמיד ותציל אותנו ברחמיך העצומים וחסדיך הגדולים מכל מיני פגם הברית, חסד ושלום, הן במחשבה הן בדבור הן במעשה, בין בשוגג בין במזיד, בין באנס בין ברצון, הן בחוש הראות הן בחוש השמיעה הן בשאר חושים, בכלם נתנה קדושים וטהורים בקדשת הברית בלי שום פגם וחרהור כלל, כי ברחמיך הרבים פחרת בנו מכל האמות, ורוממתנו מכל הלשונות, והבדלת אותנו מכל טמאותיהם ומכל תועבותיהם, באשר כתבת לנו בתורתך: "ואבדל אתכם מן העמים להיות לי", וקראת אותנו בשם צדיקים, כמו שצאמר: 'ועמך (ישראל) בלם צדיקים':

(ב)

י

אנא ברחמיך הרבים, אל תעשה תורתך הקדושה פלסתר, חסד ושלום, כי דברך אמת וכןם לעד, על-כן עשה עמנו בחסדיך ועזר לנו שנתנה באמת בכלל צדיקים על-ידי שתובנו להיות משומרי הברית, אשר על-ידי-זה לכד יאות לנו להיות נקרא בשם צדיק, כמו שהודעתנו על-ידי חכמיך הקדושים שאין נקרא בשם צדיק כי-אם מאן דנמיר ברית:

(ב)

יא

ובכן בשם שעזרת את יוסף צדיקך בשעה שפא לידי נסיון והצללת אותו ונתת לו בוח להתגבר על יצרו, בן יהמו נא מעיד ורחמיך עלינו ותופנו בוכות וכן יוסף הצדיק, ותתן לנו שכל חכמה ובינה ודעת וכן ונבורה דקדשה, באפן שנוכל להנצל מכל מיני פגם הברית ונוכל להתגבר על יצרנו, ונוכה שתתנה מחשבתנו קשורה ודבוקה בקדשתך תמיד בלי הפסק רגע, למען יהיה לנו בוח על-ידי-זה לסדר תפלתנו לפניה פראוי בלי שום מונע ועבוב ובלבול, באפן שתתקבל תפלתנו לפניה, ויכמרו רחמיך עלינו ותשיב פניה אלינו, ותמהר ותחיש לנאלנו ותביא לנו את משיח צדקנו ולמענה עשה ולא לנו, ועזרנו שתתנה תפלתנו מסדרת פראוי, ותתן בנו שכל ודעת שנוכל לכלכל דברינו

במשפט ולא נכשל באמרי פיני ולא נטה בתפלתנו לימין ולשמאל מן הדרך הישר והאמת:

עא (י)
ועזרנו ברחמיך הרבים לשמר את הברית קדש, ורחם עלינו והצילנו אותנו ואת כל עמך בית ישראל מכל מיני פגם של נאוף, חס-ושלום, הן בראיה הן במחשבה בדבור ובמעשה, ובכל החמשה חושים בכלם תשמרנו ותצילנו מכל מיני פגם הברית, רק תעזרנו להיות קדושים וטהורים בכלם, ונזכה לקדשת הברית באמת, בראויה הטוב, ובצל בנפיך תסתירנו:

קל (א)
אנא יהוה, רחמן האמת, מלא רחמים, חמל על מעשיך, ותפתח פי ולבי שאוכל לפרש שיחתי לפניך ואזכה לעזר רחמיך האמתיים עלי, שתרחם עלי מעתה, ותעזר לי שאזכה לקדש ולטהר עצמי בקדשת הברית ואנצל מעתה מכל מיני פגם הברית שבעולם.
"תעבר עיני מראות שוא, בדרךך תיני":

קלא (א)
וכל מה שפגמתי עד עתה בברית קדש, על הכל תמחל ותסלח לי, מוחל וסולח, ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים, הן מה שפגמתי במחשבה או בדבור או במעשה, הן מה שפגמתי בראית העין ובשמיעת האזן ובחוש הריח, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין בראון, וכל מיני פגמים שפגמתי בפגם הברית, על הכל תמחל ותסלח לי, חנון המרבה לסלוח. "למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא". ותרחם עלי ותשפר ותמגר ותכניע ותכביל את כל מיני קשרים ועבותות ושלשלת דסטרא אחרא שנקשרו ונגדלו עלי ידי עונותי המרבים, אשר הם מתגברים עלי בכל עת ורוצים למשכני, חס ושלום, מפגם לפגם, ואין מניחים אותי לקדש ולטהר עצמי באמת בראוי, ומחמת זה אני רחוק מקדשת הברית באמת, בראוי לאיש ישראל לזרע אברהם יצחק ויעקב אשר בהם בחרת:

ריט (טו)
יהוה אלהים, אבינו שבשמים, רחמן האמת, מלא רחמים בכל עת ובכל רגע תמיד, אתה ידעת כמה אנחנו רחוקים עכשו מקדשת המחשבה ומשלמות הדעת, ובכר בלינו שנותנינו בהבל וריק, בבבלול הדעת ובמחשבות רעות ופגומות מאד בכל עת ובכל שעה, ועדין לא זכינו לשוב הדעת בראוי באמת אפלו שעה אחת מנעורינו עד היום הזה, כי חטאנו עוינו ופשענו מאד ופגמנו בהברית קדש, אשר עלי-ידי-זה נטרף ונתבלבל

דעתנו מאד ואין אנו יודעים כלל איך להחיות את עצמנו, ובאיזה דרך נזכה לשוב אל הדעת דקדשה בשלמות כראוי באמת, כי קלקלנו ופגמנו בכל הדרכים והשכילים של הדעת דקדשה:

רעד (ט)
 רבנו של עולם, מלא רחמים, ובני ברחמיך הרבים לשלמות לשון הקדש, למען אופה על-ידי-יזה להפיל ולהכניע ולשפר כל התאוות רעות וכל המדות רעות הנמשכין משבעין עממין, אשר כל התאוות והמדות רעות שכיחים להם ולא לנו, ובפרט תבערת המדורה של תאות נאוף, החפצה להתגבר עלינו בכל עת. חוס וחמל עלינו, וזכנו להפיל ולהכניע ולבטל תבערת המדורה הזאת מעלינו ומעל נבולנו:

רעה (ט)
 כי אתה ברחמיך בחרת בנו מכל העמים, ורוממתנו מכל הלשונות, ונתת לנו לחלקנו שלמות לשון הקדש, אשר בו בראת עולמך כמו שכתוב: "בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם", ונתת לנו תורתך הקדושה על-ידי משה נביאך בלשון הקדש, ובו נדברת עם כל נביאך הנאמנים המדברים בשמך ברוח נבואה ורוח הקדש, אשר עם כלם דברת בלשון הקדש, אשר היא כלילת יפי משוש לכל הארץ:

רעו (ט)
 על בן באתי להפיל תחנתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, וקמו נא מעיד עלי, תיקר נא נפשי בעיניך, שתעורר חסדיך האמתיים עלי, ותשפיע עלי ברחמיך הגדולים שלמות לשון הקדש, באפן שאופה ברחמיך להתגבר על יצרי הרע, להכניע ולשפר ולבטל מעלי תבערת המדורה של תאות נאוף, כי אתה ידעת יהוה אלהינו, כי תאנה זו היא עקר הנסיון והמתקלא, אשר רק בשביל זה פאנו לעולם הזה כדי להתנסות ולהצטרף בתאנה זו, כי רצונך הטוב היה לנסות אותנו בתאנה הזאת, אם יהא לנו כח להתגבר על יצרנו להכניע ולשפר תאות גופנו, ולדבק עצמנו לשמך הגדול באמת כל ימי חיינו כדי להיטיב אחריתנו, למען תתפאר בנו בכל העולמות כשנזכה להכניע ולשפר ולבטל תאנה הזאת. ובעוונותינו הרבים לא נזחרנו לעמד בנסיון וצרוף הזה כראוי, כמו שאמר דוד המלך עליו השלום: "בחתנת לבי פקדת לילה צרפתני כל תמצא, ומתי כל יעבר פי", עד אשר בלו בנינו חיינו ושנותינו באנחה, כי רק על-ידי-יזה סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ובכל יום ויום יצרו של אדם מתגבר עליו ביותר, וברחמיך הרבים גלית לנו על-ידי צדיקי הדור האמתיים עצות טובות להמלט מזה בשוב ואל תעשה

במעשה ובמחשבה, אבל לא נזתרנו לקנים עצותיך הטובות באמת, ולא שמרנו את המחשבה מפלפולים וחרהורים ושמותים:

רעו (ט"ז)
 אבל אף-על-פי-כן אתה מלא רחמים, ועדין לא כלו רחמיך ממני, ואתה גדול העצה פלא יועז, חמל עלי ותשפיע לי עצה טובה עצה אמתית, באפן שאזכה לקנים עצותיך הטובות, באפן שאזכה מעתה להמלט ולהנצל מאש המדורה הזאת. ותצילני ברחמיך הרבים מרוח שמות של תאוה רעה הזאת, כי פעוונותיני הרבים אין אני יודעים להשיג עצותיך הקדושות איד להנצל מתאוה הזאת, כי אתה גלית לנו על-ידי צדיקיך האמתיים, שעל-ידי שלמות לשון הקדש זוכין להכניע תאוה רעה זו, וגם אתה הודעת לנו שאי אפשר לזכות לשלמות לשון הקדש כראם על-ידי שמשברים תאוה זו וזוכין לשמירת הברית, ואני בער ולא אדע, מהיכן אתחיל לזכות למעלות קדושות האלו שהם שלמות לשון הקדש ושמירת הברית, מאחר ששניהם תלויים זה בזה:

רעח (ט"ח)
 על-כן באתי לשחר פניך יהוה אלהי "הודיעני נא את דרכיך", ואדעה באיזה דרך אזכה למעלות האלו לשלמות לשון הקדש ולשמירת הברית, באפן שאזכה להתקרב אליך באמת, כי אתה ידעת כי אי אפשר להתקרב אליך באמת, כי אם על-ידי שמשברים תאוה הזאת לגמרי, אשר היא הרע הבולל של כל השבעין אמות, ואנחנו בני ישראל עם קדוש, אנחנו בשרשנו אנו רחוקים לגמרי מתאוה רעה הזאת, ואין התאוה הזאת שיכת לנו כלל כי אם להם ולחלקם ולא לנו:

רעט (ט"ט)
 רבנו של עולם, חוסה על כבודך, וראה שפלותנו ובזיוננו אשר ירדנו מטה מטה, ונפלנו בגלות של שבעין אמות על-ידי תאוה רעה הזאת, אשר היא גרמה לנו כל הצרות וכל הגליות בכלל ובפרט שעברו עלינו כבר, ואשר עדין לא נצלנו מהם. ואם אמנם אנחנו בעצמנו יודעים מכל זה, ואף-על-פי-כן לא היינו נשמרים לגרש הרוח שמות של תאוה זו מקרבנו, הלא אתה ידעת כי פשר נדם אנחנו, ואתה ידעת יצרנו כי מחמר כרצנו, "הן בעון חולתני, ובחטא יחמתני אמי", אבל אתה גבור ורב להושיע, גדול העצה ורב העלילה ואתה מסכות מתהפך, "וביך כח וגבורה וביך לגדל ולחזק לכל", ואתה יכול למצא בי גם בן נקדות טובות, ולהאיר ולהשפיע עליהם באפן שיתגבר הטוב שבי על הרע שבי, עד שכל הרע הנאחז והנדבק בי יפל ויתפטר לגמרי, והטוב יתברר ויתנשא ויעלה וישלים את הלשון הקדש עד שאזכה ברחמיך לברר כל הטוב שבעין

הדעת טוב ורע, שהוא לשון תרגום, ולהכניע ולהפיל ולכבול את הרע שבו, עד שלא יהיה שום בוח להסמא אחרא ולכל תקלות הנמשכין מזהמת הנחש הקדמוני לעלות דרד לשון תרגום להסית ולפתות אותנו, חס־ושלום, רק תהיה בעזרנו תמיד, ותשפיע עלינו ברחמיך חכמה ודעת ושכל דקדשה, באפן שלא יהיה להם שום בוח לפתות אותנו, חס־ושלום, ונזכה לגרש לגמרי רוח שטות של תאוה הזאת מקרבנו:

(ט)

רפ

ונזכה ברחמיך הרבים לשלמות לשון הקדש על־ידי לשון תרגום, ותמשיך עלינו קדשה וטהרה, ונזכה תמיד לקדש את הלשון שלא נדבר שום דבור הפוגם את הלשון, רק כל דבורינו יהיו תמיד בתורה ובתפלה ובקשות ותחנונים וביראת שמים ובכל עניני הקדש המקדשין את הלשון, עד שנוזכה מחרה לשלמות לשון הקדש ולשמירת הכרית באמת:

(ט)

רפא

ונבני ברחמיך הרבים לקרר כל חמימותי בהדבור של לשון הקדש כמו שפתיב: "חם לבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני", שתהיה בעזרי ותובני לדבר כל דבורים הקדושים בחמימות גדול דקדשה והתלהבות הלב באמת. ואזכה לעזר רשפי שלהבת יה המשרש בקרבי בשרש נפשי ורוחי ונשמת, הבורר ולוחט להתקרב להשם יתברך, עד שאזכה לעסק תמיד בתורה וביראת שמים ובתפלות ותחנונים ובקשות ושירות ותשפחות להשם יתברך, ובכלם יהיו בדבורים חמים מעמק הלב, בקדשה ובטהרה, בדבורים בוערים פאש לוחט וכל דברי יהיו בגחלי אש באימה וביראה גדולה מפניך. ונזכה להמליך עלינו על כל רמ"ח אברינו ושם"ח גידינו בפחד וברעד ברתת וייע, עד שאזכה שיהיו כל דבורי היוצאים מפי בבחינת שלמות לשון הקדש, ויתקדר כל חמימותי בהדבור של לשון הקדש, ועל־ידי אש הקדושה הזאת של לשון הקדש אזכה לשרף ולהכניע ולהפיל את כל האש הרע של תבערת המדורה של שבעין בוכבין, שהוא האש הרע של חמימות תאוה נאווה, באפן שיתבטל מפני תאוה רעה הזאת לגמרי מעתה ועד עולם, ויקים מקרא שפתיב: "מהאש יצאו והאש תאכלם". ראש מספני, עמל שפתימו ובסמו. ומוטו עליהם גחלים פאש יפילם במהמרות כל יקומו". ואזכה להיות קדוש ופרוש לגמרי, ואזכה לכלי להודקק לזה כי אם בשביל קיום העולם לבה, בקדשה ובטהרה באמת, פרצונך הטוב:

רפד

(ט"א)

ובכן תרחם עלי בחמלתך הגדולה, ותשמרני ותצילני בחסדיך הגדולים ממקרה לילה, חס־ושלום, שלא יארע לי שום מקרה לא ביום ולא בלילה, רק אוכה לישן בקדושה ובטהרה, "בטוב אלין אקוין ברחמים":

רפה

(ט"ב)

אבינו אב הרחמן, מלא רחמים רבים וחסדים גדולים ועצומים תמיד, צופה מרחוק לחטיב אחריתנו, חוס וחמל נא עלינו, המון מעיד ורחמיך יעזרונו עלינו, חמל עלינו ועל עוללנו ומפנו, והצל אותי ואת כל עמך בית ישראל ממקרה לילה, כי אתה ידעת את עצם הפגם הגדול והנורא הנוגע בכל העולמות למעלה למעלה, על־ידי מקרה לילה, חס־ושלום, אשר על־ידיה חרבה עירנו ושמים בית מקדשנו, ונמל כבוד מבית חינו, ונתרחקנו מעל אדמתנו, ונתפורנו בין הגוים, ונדהנו בארבע פגפות הארץ:

רפו

(ט"ג)

חמל על שארית עמך בית ישראל, חמל על עניי הצאן, צאן נדח ואין מקבץ. מלך רחמן רחם עלינו, טוב ומטיב הדרש לנו, שובה עלינו בהמון רחמיך בגלל אבות שעשו רצונה, ואמר לצרותינו די, וזכנו ברחמיך הרבים, ותשמרנו ותצילנו מעתה ממקרה לילה, ושמר צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם, ונוכה להיות נשמרים מכל דבר רע, שלא נחרהר ביום, ולא נבוא לידי טמאה בלילה, חס־ושלום, ונוכה שתהיה מחשבתנו קדושה וטהורה תמיד:

רצא

(ט"ד)

וחנני ברחמיך הרבים, שאוכה להתקרב לצדיק האמת שבדור הזה, ואוכה לשמע מפיו הקדוש בעצמו דברי אלהים חיים, אשר הוא זוכה על־ידי מעשיו הטובים לשמע מפיו. ותשפיע עלי יראתך הקדושה וראת עלאה וראת הרוממות, ואוכה לשמע הדבור הקדוש מפי הצדיק האמת באימה וביראה גדולה, באפן שאקבל דבור לשון הקדש בשלמות גמור, ואוכה לשמירת הכרית באמת בקדושה גדולה, פראוי לזרע ישראל עבדיך אשר פתם בחרת. וחנני ברחמיך הרבים שאוכה לתקן בתי את כל החטאים ועוונותי ופשעים וכל הפגמים שפגמתי לפניך מנעורי עד היום הזה, ואפלו כל החטאים שחטאתי בשוגג או באנס, בלם אוכה לתקן בתי חיש קל מהרה, ומעתה תוכני להתקרב אליך באמת בקדושה ובטהרה, ואוכה לשלמות לשון הקדש ולקדושת הכרית:

(ב)

שג

על בן פאתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, בלב נשבר ונדבא, בלב נאנח ממשך וממרמ, שואל ומבקש כעני בפתח, דל ורש ואכיון פורש בפיו, נושא עיניו לשמים כעני עבדים אל יד אדוניהם, כעין החיב והמורד הכא לרצות ולפנים את אדוניו, שואל ומבקש ומתחנן מתנת חנם. חנני, חנני, ותמשיך עלי דעת דקדשה מוקנים שפקדשה. ותובני מעתה להנצל מכל מיני פגם הברית, ותשמרני ותצילני ברחמיך הרבים מכל מיני מחשבות רעות והרהורים רעים, ומכל מיני פגם הדעת, ואזכה לתקן מהרה את כל מיני פגם הברית שפגמתי עד עתה, באפן שאזכה לתקן הברית בשלמות כרצונך הטוב:

(ב)

דש

ועזרני והושיעני שאזכה לעזרר קולי בקדשה גדולה, וחקול ועזרר הכונה, עד שאזכה לתקן דעתי בשלמות על-ידי-זה. אגא יהוה, חוס וחקל עלינו, ונכנו לתקן הברית שהוא תקון הדעת בשלמות בקדשה ובטהרה, בלי שום פגם כלל. וכשם שהוצאת את אבותינו מגלות מצרים בגשמיות וברוחניות, והוצאת אותם מחמשים שערי טמאה, מפגם הברית, מפגם הדעת, אשר זה היה עקר גלות מצרים, והכנסתם בחמשים שערי קדשה, וזכית אותם לתקון הברית, לתקון הדעת, ונתת להם תורתך הקדושה, והכנסת אותם לארץ ישראל, בן תעשה עמנו נסים ונפלאות גדולות ונוראות ותוציא אותנו מן הגלות חמר הנה בגשמיות וברוחניות, מגלות הגוף ומגלות הנפש, ותמהר להוציאנו מכל החמשים שערי טמאה, ותפדנו ותנאלנו ותצילנו מכל מיני פגם הברית, מפגם הדעת, ותכניסנו ברחמיך מהרה לכל החמשים שערי קדשה, ותובנו ברחמיך הרבים חיש קל מהרה לתקון הברית לתקון הדעת באמת, בראוי לישראל עם קדשך, ונקים לנו מקרא שכתוב: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות":

(כב)

שע

ותרחם עלינו ותטהר עמך ישראל, ותשמרנו ותצילנו תמיד מפגם טמאת גדה חס ושלום, ותבדיל ותפריש אותנו וכל עמך בית ישראל מפגם טמאה זו לגמרי, שלא יארע לנו ולא יודמן לנו שום מכשול ופגם, חס-ושלום, מפגם עון גדה, חס-ושלום, רק נזכה להיות קדושים וטהורים תמיד:

(כג)

שעה

אלהינו ואלהי אבותינו, אלהים חיים ומלך עולם, אל חי חלקנו צורנו, צוה להציל וידדות שארנו משחת למען ברידתך אשר שמת בבשרנו. רבנו של עולם, מה רב טובך אשר עשית עמנו, אשר חמלת על נפשנו, וחשבת מרחוק להטיב אחריתנו,

ונתת בריתך ביני ואברהם אברהם אברהם, והקמות בריתך את יצחק ואת זרעו ישראל ואת זרע זרעו לדורותם וחסת על תקון נפשותינו ונפש זרענו, וצוית אותנו לכנס בבריתו של אברהם אבינו, למול את בשר ערלתנו ביום השמיני. "מי ימלל גבורות יהוה ישמע כל תהלתו". מי יפאר מי יחדר מי יחלל מי ישבת, מי יוכל להודות לך ולברכה ולשבחה ולפארה על כל חסד והטובה הגדולה והנוראה הזאת אשר עשית עמנו, אשר קדשת ידך ממנו וצאצאיו חתמת באות ברית קדש:

(ג)

שעו

על בן באתי להפיל תחנתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, אב החסד אב הרחמן, הגואל ממות ופודה משחת, עשה למען בריתך אשר חתמת בבשרנו, וחמל על נפשותינו, וקומה בעזרתנו והושיענו למען חסדך, שנוכח לקדש ולטהר עצמנו בקדשת הברית בתכלית השלמות באמת ברצונך הטוב, ותגן עלינו ותעזרנו שנהיה נשמרים מכל דבר רע, שלא נהרהר ביום שום הרהור בעולם ולא נבא לידי טמאה כלילה, ותצילנו ברחמיך הרבים מכל מיני פגם הברית שבעולם, ועשה למענך ולא למעננו. עשה למען כל הצדיקים והחסידים האמתיים הקדושים והטהורים, אשר התגברו על יצריהם למען כבודך ועמדו בנסיונות גדולות ונוראות, וכפו את יצרים וקדשו את שמך, עד שזכו לקדשת הברית בתכלית השלמות ברצונך, ולמענם ולמען אבותינו אברהם יצחק ויעקב עשה, וחוסה עלינו ועזרנו והושיענו, וקדשנו וטהרנו בקדשתך העליונה באפן שנוכח גם בן לשמירת הברית באמת ברצונך הטוב:

(ג)

שעו

רבנו של עולם, מה אמר מה אדבר ומה אצטדק, ובאיזה דרך ובאיזה עצה ובאיזה תהבולה אוכל להתחיל לפרש את לבבי לפניך, ובאיזה דרך ובאיזה זכות אוכל לרצות ולפייס אותך על כל החטאים ועונות ופשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה, במחשבה רבור ומעשה, בראית העין ובשמיעת האוזן ובשאר חושים, מי יוכל לספרם מי יוכל לפרטם אפלו בדרך כלל, ועל איזה מהן אבקש קדם, על החדשות או על הישנות, על הנגלות או על הנסתרות, על הכלל או על הפרט, על הגדולות או על הקטנות, כי גם הפגמים הקטנים שפקטנים בערכי, הם פגמים עצומים ונוראים, לפי עצם גדלתך ורוממותך:

(ג)

שעה

רבנו של עולם, התיח פיה לאלים כמוני, למרחק כמוני, לנרדף כמוני. עזרני לפרש את לבבי המר לפניך, כי נפשי מרה לי מאד מאד עד אשר איני יודע איך אני יכול

לְחַיּוֹת וּלְהַתְקַנֵּם אֶפְלוּ שְׁעָה אַחַת מֵעֲצָם מְרִירוֹת לְבִי, כִּי פָנַמְתִּי בְּהַפְרִית קִדְשׁ בְּמִקְוֶה
הַחַיִּים:

שעט

(בג)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יַדְעֵתָ כִּי כָּל יְמֵינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ לֹא יִסְפְּקוּ לְהַתְנוּדוֹת וּלְהַתְחַנֵּן וּלְעֲשׂוֹת
תְּקוּנִים לְתַקֵּן אֶפְלוּ פָּנִים מִחֲשֻׁבָּה וְהִרְהוּר אַחַד, כִּי אַתָּה לְבַד יַדְעֵתָ עַד הֵיכָן עַד
הֵיכָן מוֹנִיעַ פָּנִים הִרְהוּר חֶסֶד וְשָׁלוֹם, מִכָּל שָׁבִין וְכָל שָׁבִין פָּנִים טַפְּתָה קָרִי אַחַת לְבַטְלָה חֶסֶד
וְשָׁלוֹם. מִי יוּכַל לְתַקֵּן זֹאת, מִי יוּכַל לְעֲשׂוֹת תְּקוּנִים עַל זֶה וּלְרַצּוֹת וּלְפָנִים אוֹתָךְ עַל זֶה,
אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה הֵאָרְכְנוּ אֶת הַגְּלוּת, וְעַד־כֵּן לֹא שָׁבְנוּ לְאַרְצֵנוּ. וְעַתָּה מָה אָמַר וּמָה אָדַבֵּר
וּבְאִיזָה לְשׁוֹן וּבְאִיזָה דְבוּרִים וּבְאִיזָה אָפֶן אֶתְחִיל לְהַתְנוּדוֹת לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי, וְאִיךָ אֶקְבֹּל דְבוּרִים קְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ. "נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָה
הַחַשִׁיתִי מִטּוֹב וּכְאֲבִי נִעְפָּר. נֶאֱלַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח פִּי כִּי אַתָּה עֲשִׂיתָ". כִּי הִשְׁחָרוּ פְּנֵינוּ
מִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ וְנִחַשְׁכוּ עֵינֵינוּ מִפְּנֵי עֲוֹנוֹתֵינוּ, עַד אֲשֶׁר בְּעֹנוּתֵי הַרְפִּים, מִתְנַבֵּר עָלַי
הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל עֵת, וְאִין לִי שׁוֹם שְׂמִיחָה אֲמַתִּיית אֶפְלוּ בְּעֵת שְׂאֵנִי וּזְכָה
לְעֲשׂוֹת אִיזָה דְבַר שְׂבִיבֵי דְשָׁחַרְשָׁה בְּעִבּוּדְךָ וּבִירְאָתְךָ וּבְתוֹרָתְךָ, וְאִנִּי רְחוּק מִשְׂמִיחָה אֲמַתִּיית
בְּתַבְלִית הַרְחוּק, כִּי פָנַמְתִּי בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים, פָּנַמְתִּי בְּכָל מִינֵי שְׂמִיחָה דְקַדְשָׁה, פָּנַמְתִּי
בְּאַנְפִּין נְהִירִין, עַד אֲשֶׁר עַל־יְדֵי עֲוֹנוֹתֵי הַרְפִּים מִתְעוֹרְרִים בְּכָל עֵת הָאֲנַפִּין חֲשׂוֹכִין עָלֵינוּ
חֶסֶד וְשָׁלוֹם, שְׂהֵם עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, שְׂהֵמָה הָיוּ בְּעוֹכְרֵינוּ, וְהֵמָּה הֵם רַב עֶקֶר הַמְּנִיעוֹת
וְהַמְּטוּלִים מֵעִבּוּדְךָ בְּאַמְתָּה, וְעַל יָדָם כָּאוּ לָנוּ כָּל הַפְּגָמִים וְכָל הַמְּכַשׁוּלוֹת וְכָל הַחַטָּאִים
שְׂחַטָּאֵנוּ וְשְׂעוּנוֹ וְשְׂפִשְׁעֵנוּ נִגְדָּךְ, בְּאֲשֶׁר אַתָּה יַדְעֵתָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וּכְאֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל
יְדֵי חֲקִימָה הַאֲמַתִּיִּים, שְׂעַקְר כָּל הַעֲוֹנוֹת, וּבְכַרְטָּ פָּנִים הַפְּרִית, בְּאִין עַל־יְדֵי עֲצָבוֹת וּמְרָה
שְׁחוּרָה חֶסֶד וְשָׁלוֹם. וְעַתָּה אָבִי שְׂבִשְׂמִים אֵל חַי וְקַיִם, מֵאִין אֲבַקֵּשׁ עֲזֶר וּתְרוּפָה לְמַפּוֹתֵי
הָאֲנוּשׁוֹת מְאֹד. "אֲשָׂא עֵינַי אֶל הַתְּרִים מֵאִין יְבֵא עוֹרִי". מֵאִין אֲבַקֵּשׁ הַצְּלָה וּמְנוּס מֵאַחַר
שְׂכָּל אַחַד תְּלוּי בְּחִבְרוֹ, שְׂמִיחָה וְשְׂמִירַת הַפְּרִית, וּמֵאַחַר שְׂלֵא וְכִיתִי עַד־כֵּן לְשְׂמִירַת הַפְּרִית
בְּשְׂלֵמוֹת פְּרָאוּי, מִהֵיכָן אֶקְבֹּל שְׂמִיחָה. וּמֵאַחַר שְׂאֵנִי רְחוּק מִשְׂמִיחָה דְקַדְשָׁה, אִם
כֵּן אֶפּוּא, מִהֵיכָן אֶקְבֹּל כַּח וּגְבוּרָה לְזַבּוֹת לְשְׂמִירַת הַפְּרִית. עַל כֵּן אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ בְּקוֹל
מִר, אֲזַעַק אֱלֹהֵי בְּקוֹל אֲצַעֲקָה בְּקוֹל אֲנַחָה בְּקוֹל דְּמַעָּה אֶתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ, בְּכָל מִינֵי תַחֲנוּנִים
אֲנִי מִפִּיל תַּחֲנִנְתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, בְּכָל מִינֵי בְּקָשׁוֹת אֲנִי מִבְּקָשׁ לְפָנֶי כֶּסֶף
כְּבוֹדְךָ, בְּכָל מִינֵי קוֹלוֹת אֲנִי קוֹרָא אֱלֹהֵי, חוּס וְחַמֵּל עָלַי, חוּס וְרַחֵם עָלַי, חוּס וְחַנּוּנִי,
חַנּוּנִי וּפְדוּנִי, הוֹדָה וּמַצִּיל הַצִּילֵנִי, גּוֹאֵל חֹזֵק לְמַעַנְךָ פְּדוּנִי, שׁוֹמֵעַ אֲנַקְתָּ אֲכִיזוּנִים, שׁוֹמֵעַ
אֲצַעֲקָתִי וְאֲנַחְתִּי, מְרָא דְעֵלְמָא בְּלָא, אֵל תַּתֵּן לְשַׁחַת נַפְשִׁי, כִּי "מָה בָּצַע בְּרַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל

שחת, היוֹדֵךְ עִפְר הַיְגִיד אִמְתָּךְ. הַצִּילֵנִי מִיַּיט וְאֵל אֲמַכְעָה, אֲנַצֵּלָה מִשׁוֹנְאֵי וּמִמְעַמְקֵי מִיִּם, כִּי אֵין שׁוֹם לְשׁוֹן בְּעוֹלָם שְׂאוּבֵל לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי עַל יְדֹ, כִּי צְרוֹת נִפְשֵׁי גָדְלוּ וְשָׁנְבוּ יוֹתֵר מִמְטָבֵעַ בִּינוֹן מִצוֹלָה וְאֵין מַעְמָד, יוֹתֵר מִיּוֹרֵד בְּעַמְקֵי מִיִּם. וְאִם כָּל לְשׁוֹנוֹת כְּאֵלוֹ דִּבְרוּ הַמְשׁוֹרְרִים, דְּוֹד הַמְלֶכֶךְ וְשְׂאֵר צַדִּיקִים אִמְתִּים, עַל עֲצָמָם, עַל פְּנֵם קַל אֶחָד שֶׁהוּא פְּנֵם קַל שְׂבַקְלִים דִּק מִן הַדֵּק, שְׂאֵין פְּנֵם כְּזֶה נִתְפָּם בְּדַעַתְנוּ כָּלֵל, אֲנֹכִי מָה אֶעֱנֶה אֲבַתְרִיחֹ, אֲנֹכִי מָה אֵמַר וּמָה אֲדַבֵּר, וְחִלּוֹאֵי תְּיִיתִי זוֹכָה עַל כָּל פְּנִים לְדַבֵּר דִּבּוּרִים הַקְּדוּשִׁים בְּלֵב נִשְׁבֵּר בְּאִמְתִּ, כְּמוֹ שִׁיִּצְאוּ דִּבְרֵיהֶם מִפִּיהֶם בְּאִמְתִּ לְאִמְתוֹ, אִתִּי-עַל-פִּי שְׂבַאֲמַת לֹא פָּגְמוּ כָּלֵל, וְאֲנֹכִי פָּגַמְתִּי בְּאִמְתִּ הַרְבֵּה מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְהָ, עַל כֵּן אֵין לִי שׁוֹם תִּקְנוֹת וּמִכְטָח וּמִשְׁעוֹן כִּי אִם עַל זְכוֹת צַדִּיקֵי אִמְתִּ, צַדִּיקֵי יְסוּדֵי עוֹלָם אֲשֶׁר עָלִיהֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל נִשְׁעוֹן, אֲשֶׁר עֲצָם קִדְשָׁתָם וּזְכוּתָם מִסְפָּקַת לְהַרִים וּלְהַנְבִּיחַ וּלְקַרֵּב אֶפְלוֹ אֹתִי אֱלֹהִי, וְעַל בְּחֵם הַגְּדוֹל לְבַד נִשְׁעַנְתִּי, וְעַל תִּקְפָּם וְחֻזְקָם אֲנִי נִסְמָךְ אֶפְלוֹ בְּגִלוֹת הַגְּדוֹל וְהַמֵּר הַזֶּה, וְעָלִיהֶם תִּמְכַּתִּי יִתְרוֹתִי לְקִרְאֵי אֱלֹהִי וּלְצַעֲקֵי אֱלֹהִי מִמְקוֹם שְׂאֵנִי שָׁם, וּבִאתִי לְפָנֶיךָ לְשַׁמַּח אֶת כְּפִי אֱלֹהִי, וּלְהַרִים עֵינֵי לְמַעוֹן קִדְשָׁתְךָ, וּלְהַסְתַּבֵּל וּלְיַחַל לְהַמוֹן חֲסִדֶיךָ, שֶׁתַּחֲוִם וְתִרְחַם עָלַי וְתַעֲלֶה אוֹתִי מִיַּיט תִּינוֹן, מִמְצוֹלוֹת יָם, מִכָּל הַמְקוֹמוֹת וְהַעֲנִינִים שֶׁיִּרְדְּתִי לְתוֹכָם עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂי תְּרַעִים וּמַחְשְׁבוֹתֵי הַמַּגְנוֹת מִתַּחַו וּבַחֹו וְחִשְׁדֵּךְ וְתַחֲוֹם תַּעֲלֶה נִפְשִׁי, וּמִכָּל מִינֵי מְמָאוֹת תִּמְחַרְנֵי, וּמִכָּל מִינֵי קַלְפוֹת וּסְטֵרוֹן אֲחַרְנִין תִּפְדֵּנִי וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וּבְכָל מִינֵי קִדְשׁוֹת תִּקְדֵּשְׁנִי, וּבְכָל מִינֵי יְשׁוּעוֹת וְהַצִּלוֹת תּוֹשִׁיעֵנִי וְתַצִּילֵנִי וְתַהֲיֶה עִמִּי תְּמִיד. וְתַעֲזְרֵנִי שְׂאֵקְשֶׁר עֲצָמֵי בְּקִשְׁרֵי אִמְיִן וְחֻזְקֵי אֱלֹהִי בְּאִמְתִּ, וְאֶקְשֶׁר יַחַד כָּל רַמ"ח אֲבָרֵי וְשָׁם"ה גִּידֵי וְנִפְשֵׁי וְרוּחֵי וְנִשְׁמַתִּי בְּקִשְׁרֵי אִמְיִן וְחֻזְקֵי, שִׁיחִיו כָּלֵם מְקַשְׂרִים יַחַד וְאַחֲוִיִּים וְדַבּוּקִים בְּמַחְשְׁבָה קְדוּשָׁה אַחַת לְעַבְדְּךָ וּלְיִרְאָתְךָ בְּאִמְתִּ, בְּאִפְן שְׂאוּבָה לְחַיּוֹת סוּר מִרַע בְּאִמְתִּ, שְׂאוּבָה לְהַנְצִל מִכָּל מִינֵי חַטָּאִים וְעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּמִכָּל מִינֵי חֲרָחוּרִים וּמַחְשְׁבוֹת רָעוֹת וּמִכָּל מִינֵי כְּלַפּוּלִים וּמִכָּל מִינֵי פְּנֵם הַבְּרִית חֲסוֹ-שְׁלוֹם, וּמִכָּל מִינֵי פְּגָמִים שְׂבַעוֹלָם. וְתַמְחַל וְתַסְלַח לִי עַל כָּל חַטָּאֵי וְעֲוֹנוֹתֵי וּפְשָׁעֵי שְׂחַטְמַתִּי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁפְשַׁעֲתִי לְפָנֶיךָ מְנַעֲוִירֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְתַתְּקַן כָּל חַפְּגָמִים שְׂפָגַמְתִּי עַד הַנְּהָ, וּמַעַתָּה תַּעֲזְרֵנִי וְתוֹכְנֵנִי לְחַיּוֹת קְדוּשָׁה וְשִׁחֹרַר בְּאִמְתִּ כְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְתוֹכְנֵנִי לְקַדֵּשׁ עֲצָמֵי בְּמַתָּר לִי, וְאוֹבָה לְפָרִישׁוֹת בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה בְּאִמְתִּ כְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׂאוּבָה חַיֵּשׁ קַל מְחַרְחָה לְקִדְשַׁת הַבְּרִית בְּאִמְתִּ. וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי מִמְּעוֹן קִדְשָׁתְךָ שְׂמַחַת וְחַדְוָה תְּמִיד, וְאוֹבָה לְחַיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד. "שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּיהוֹת, תִּגַּל נִפְשִׁי בְּאַלְהֵי". וְאוֹבָה לְגִיל וּלְשִׂמְחָה בִּישׁוּעַתְךָ תְּמִיד. וְתֵאִיר עָלַי בְּאוֹר פְּנִיךָ, וְתוֹכְנֵנִי לְפָנִים מְאִירוֹת לְאַנְפִּין נְהִירִין, לְפָנִים שֶׁל שְׂמַחַת דְּקִדְשָׁתְךָ, לְאוֹר פְּנֵי מְלֶכֶךְ חַיִּים, מְשַׁמַּח נִפְשׁוֹת עַגּוּמִים. שְׁלַח עָלַי שְׂמַחַח מִמְּעוֹנְךָ

ושמח נפשי האמללה והעלובה מאד. "שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא.
תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את פניך, נעמות בימיך נצח":

(כו)

תי

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא רחמים חומל דלים שומר
הברית והחסד, הגומל לחיבים טובות, גמל על עבדך ואחיה. ונבני פתסדיך הרבים
וברחמיך האמתיים, ועזרני והושיעני שאזכה מעתה לשמירת הברית קדש באמת ברצונך
הטוב, ותצילני מעתה מכל מיני פגם הברית ומכל מיני הרהורים רעים, ותהיה בעזרי,
ותתן לי חכמה ובינה ודעת ועצה וגבורה, שאזכה להתגבר על כל המחשבות רעות
והרהורים רעים, להמלט מהם ולהנצל מהם לגמרי בכחך הגדול, לגרשם ולשברם
ולבטלם מעלי ומעל גבולי. ואזכה ברחמיך לגרש כל הרוח שטות מקרבי, שלא יהיה
שום אחיזה להרוח שטות אצלי, רק אשברו ואגרשו ואבטלו מעלי ומעל גבולי מעתה
ועד עולם:

(כז)

תיא

ותעזרני ותובני להוציא כל ניצוצות הקדשה שנפלו על ידי בקלפות, בין הרוח שטות
והספרא אחרא, על ידי פגם הברית. ותעזרני ברחמיך העצומים שאזכה
לתשובת המשקל ממש, ובמקום שקלקלתי שם אתקן ברחמיך. ובכל עת ובכל מקום
שירצו להתגבר עלי חסד ושלוש מחשבות רעות והרהורים רעים, שם דיקא אזכה לשבר
תאותי ולגרש הרוח שטות מקרבי, לגרש ולסלק ולבער ולבטל כל המחשבות והרהורים
רעים ממני, עד שאזכה על ידי זה לברר ולהעלות כל ניצוצי הקדשה שנפלו ונתערבבו
על ידי בין הקלפות, לבררם ולהעלותם כלם ולהשיבם אל הקדשה, ואל ידח ממך שום
גדח בלל, ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, ובטובות וכח צדיקי אמת, וקנים שבקדשה,
אשר זכו לשמירת הברית באמת בתכלית השלמות. ואזכה מעתה להמשיך עלי בכל עת
ובכל שעה רוח קדשה וטהרה. ויקנם בי מקרא שבתוב: "ונחה עליו רוח יהוה, רוח
חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת יהוה":

(כח)

תיד

ותעזרני לקדש עצמי בקדשת הברית בכל מיני קדשות. ותמחל ותסלח לי כל מה
שפגמתי עד הנה בפגם הברית, הן מה שפגמתי במחשבה דבור ומעשה, הן
מה שפגמתי בראית העיין ובשמיעת האזן ובשאר חושים, בשוגג או במזיד, באנס או
ברצון, מנעורי עד היום הזה, על כלם תמחל ותסלח ותכפר לי אלוה סליחות, ותמלא

כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁפָּנַמְתִּי בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, וּמַעַתָּה תַּהְיֶה בְּעוֹרֵי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַצְּלִיחֵנִי וְתַעֲזָרְנִי בְּכָל עֵת בְּאֶפֶן שְׂאוּכָה לְקַדְּשֵׁת הַבְּרִית בְּאַמָּת:

תלג

(כג)

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי אָבִי אֵב תִּרְחַמֵּן אֵב תַּחֲסֶד, וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַעֲזָרְנִי מִהֲרָה, וְתַחַמַּל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגָּדוֹלָה וּבַחֲנִינוּתְךָ הָאֱמִתִּיִּים, וְתוֹכְנֵנִי מַעַתָּה לְתַקּוּן הַכִּלְלִי שֶׁהוּא תַקּוּן הַבְּרִית, וְתַמְחַל וְתַסְלַח לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי וְחַטָּאֵי וּפְשָׁעַי שֶׁחַטָּאתִי וְשַׁעוֹתַי וְשִׁפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ, וּבִכְרַט מַח שֶׁפָּנַמְתִּי לְפָנֶיךָ בְּפָנֵם הַבְּרִית קִדְּשׁ מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּמַחֲשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֶׂה, בְּרֵאִית הָעֵינַי וּבְשִׁמְיַעַת הָאֵזֶן וּבְשִׂאָר חוּשִׁים, בְּשׁוֹנֵג וּבְמוֹיֵד בְּאַנְס וּבְרָצוֹן, הֵן הַפְּגָמִים שֶׁפָּנַמְתִּי בְּחַתֶּר, הֵן הַפְּגָמִים שֶׁל אִסּוּר, עַל הַכֹּל תַּמְחַל וְתַסְלַח לִי אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת, חַנּוּן חַמְרָבָה לְסִלּוֹת. וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַצְּלִיחֵנִי מַעַתָּה מְכֹל מִיָּנִי פָּנֵם הַבְּרִית, וְתַקְדְּשֵׁנִי בְּקַדְּשֵׁתְךָ הָעֲלִיזָה, עַד שְׂאוּכָה מִהֲרָה חוֹשָׁה לְתַקּוּן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת:

תלד

(כד)

עוֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל מַח לְדַבֵּר, כִּי אֵינִי שׁוֹם לְשׁוֹן בְּעוֹלָם שְׂאוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי עַל יְדֹ, רַק אֵינִי צוֹעֵק אֱלֹהִים לְבַד בְּקוֹל מַח, וְעָקָה גְדוּלָּה וּמְרָה בְּאַנְחָה וְאַנְקָה, בְּשׁוֹעָה וּזְעָקָה וְצַעֲקָה, בְּכָל מִיָּנִי קוֹלוֹת וְצַעֲקוֹת וְאַנְחוֹת שֶׁבְּעוֹלָם. "קוֹלִי אֵל יְהוָה וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל יְהוָה וְהִאֲזִין אֵלַי. קוֹלִי אֵל יְהוָה אֲזַעֵק, קוֹלִי אֵל יְהוָה אֲתַחֲנֵן. אֱלֹהִים יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל אֲדַבֵּר אֶתְחַנֵּן. מַח בְּצַע בְּדָמֵי בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת, חִיּוּדְךָ עֶפֶר הַגִּיד אֱמַתְךָ". חוּם וְחַמַּל עָלַי, חוּם וְרַחֵם עָלַי, עוֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְנֹכְחֵנִי לְתַקּוּן הַבְּרִית בְּאַמָּת, כִּי עֵינַי צוֹפִיּוֹת לְרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, לְחַסֵּד חַנּוּם, וְיָדֵי פְרוּשׁוֹת לְחַנּוּנוֹתֶיךָ. וְכָל עוֹד נִפְשִׁי כִּי, אֲזַעֵק וְאֲשׁוּעַ אֱלֹהִים וְאֲשַׁב וְאֵיחַל וְאַצְפֶּה לְרַחֲמֶיךָ. אִם בְּכַנִּים אִם בְּעַבְדִּים, אִם בְּכַנִּים רַחֵם עָלַי בְּרַחֵם אֵב עַל בְּנִים, וְאִם בְּעַבְדִּים, עֵינֵי לֶךְ תְּלוּיּוֹת עַד שֶׁתַּחֲנֵנִי וְתוֹצִיאֵנִי מִמַּסְגֵּר. וְתַחֲלִצֵנִי מִפָּנֵם הַבְּרִית וְתַמְחַל נַפְשִׁי מִנִּי שַׁחַת. וְתַשְׁמְרֵנִי וְתַצְּלִיחֵנִי מַעַתָּה מְכֹל מִיָּנִי פָּנֵם הַבְּרִית שֶׁבְּעוֹלָם, בְּיָדִים וּבְרַגְלַיִם וּבְעֵינַיִם וּבְשִׂאָר חוּשִׁים, בְּמַחֲשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֶׂה, בְּכָלֵם אֲזַכָּה לְהִיּוֹת קְדוֹשׁ וְטָהוֹר מְכֹל מִיָּנִי פָּנֵם הַבְּרִית שֶׁבְּעוֹלָם. וְתוֹכְנֵנִי מִהֲרָה לְתַקּוּן הַבְּרִית בְּאַמָּת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּמִדְרַגַּת צְדִיקִים אֱמִתִּיִּים, עַד שְׂאוּכָה עַל-יְדֵי תַקּוּן הַבְּרִית לְתַקּוּן כָּל חַטָּאִים וְחַעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁחַטָּאתִי וְשַׁעוֹתַי וְשִׁפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ, וְכָל מִיָּנִי פָּנֵם שֶׁפָּנַמְתִּי בְּשִׁם"ה לְאוּיִן שֶׁבְּתוֹרָה שֶׁחֵם כְּנֶגֶד שִׁם"ה גִּידוֹן, כָּלֵם אֲזַכָּה לְתַקּוּן עַל-יְדֵי תַקּוּן הַבְּרִית שֶׁהוּא בְּלִיּוֹת הַגִּידוֹן, שֶׁהוּא תַקּוּן הַכִּלְלִי. וְאֲזַכָּה לְתַקּוּן וּלְזַכָּה כָּל הַדְּמִים שֶׁל כָּל הַשִּׁם"ה גִּידוֹ, וְתַעֲבִיר וְתַכְּסֵל וְתַסִּיר מְכֹל הַדְּמִים שֶׁלִּי כָּל מִיָּנִי פָּנֵם וְעִבְרוֹת וְלִכְלוּכִים שֶׁחַטָּלְתִּי בָּהֶם עַל-יְדֵי הַפְּגָמִים שֶׁפָּנַמְתִּי בְּשִׁם"ה לְאוּיִן שֶׁבְּתוֹרָה,

וברחמיך הרבים, תסיר ותבטל כל מיני בתמים שגמתי להשכינה בכיבול על-ידי תנפרת הדמים הרעים שהתנפרו על-ידי עונותי המרבים, עד אשר גמתי להשכינה בכיבול בחינת דם נדות הרבה מאד, עד אשר בעונותי ירדה השכינה בגלות גדול מאד, וגמתי בעונותי הרבים אפרשותא בין קדשא ברך הוא ושכינתיה. "היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח", כמו שפיתוב: "חמא חמאה ירושלים על פן לנידה היתה":

תלה

(כט)

רבנו של עולם, מה אמר מה אדבר, האלהים מצא את עוני. "נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעבר". חוס ורחם עלי, ועשה למענך ולמען הצדיקים אמתים, ולמען שמך הגדול ולמען צעקת ושאנת קדשא ברך הוא ושכינתיה, כמו שפיתוב: "יהוה מקרום ישאג ומקעון קדשו יתן קולו, שאג ישאג על גוהו", על גוה דילה. אנכי חמאתי, והוא אסור באוקים. והיא גם היא כמר תועק בגלותה הגדול, אשר נפרדה מדודה, והיא צועקת בקול מר, "נהי בני תמרוים": קלני מראשי קלני מזרועי. "אוי לנו כי שדדנו". אוי לנו על נפשנו. "אוי נא לנו כי חמאנו". אוי על מינו ושנותינו. אוי לנו כי אנחנו גרמנו כל זה על-ידי חמאינו ועונותינו ופשעינו המרבים, והיא מנעלת פחובין דידן, ולבושיה ובגדיה מלכלכים בבתמים מעונותינו. מה נאמר ומה נדבר. מלא רחמים, מהור עינים, טוב ומטיב לכל, חנון ורחום, עשה מה שתעשה, באפן שתובנו לתקן כל זה חיש קל מהרה. ונבני לתקון הברית בשלמות, באפן שאזכה על-ידי-זה לתקן כל הפגמים שפעולם. ותמחל ותסלח ותכפר לי על כל חמאי ועונותי ופשעי ברחמיך הרבים, ותעורר ברחמיך הדעת דקדשה, ותמשך ממנו לבנונית לברר וללכח ולזכר כל הדמים של כל השם"ה גידין שלי, עד שיתקנו כל הפגמים והקלולים שבהם. ותובני לזרק תקונים לכל המקומות הצרים והדקים שאי אפשר שיגיע לשם שום תקון, ועל-ידי תקון הברית שתובני ברחמיך, אזכה לזרק תקונים גם לשם, עד שאזכה לתקן כל מיני פגמים בשלמות גדול בתכלית התקון ברצונך הטוב באמת:

תלו

(כט)

הן על כל אלה באתי לפרש שיחתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, מלא רחמים, גומל לחיבים טובות. "נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו, מבטח כל קצוי ארץ וים רחוקים". נוראות הפלא למען שמך, ועזרני וחושיעני שאזכה לתקן פתני כל זה חיש קל מהרה, שאזכה מעתה לתקן תקון הברית בשלמות, ואזכה לתרים ולעורר את הדעת דקדשה, ולחמשיך לבנונית דקדשה מהדעת הקדוש, לתקן פגם כל הדמים של כל השם"ה גידין, שהם כנגד שם"ה לאוין שפיתורה:

תמו

(כט)

חוס וְחַנּוּנוּ וּמִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, וְנִבְנֶנּוּ מִהֲרָה לְתַקּוֹן הַכִּלְלִי בַשְּׁלֵמוֹת כְּכֹל הַבְּחִינּוֹת, הֵן תַּקּוֹן הַבְּרִית שֶׁהוּא כְּלִיּוֹת הַגִּידוּן, שֶׁהוּא תַקּוֹן הַכִּלְלִי שֶׁל כָּל הַשָּׁם"ה לְאוּיֵן שְׁבִתוֹרָה, הֵן תַּקּוֹן הַכִּלְלִי שֶׁל הַדְּבוּר עַל־יְדֵי שְׁבִיחַ הַצַּדִּיקִים, הֵן תַּקּוֹן הַכִּלְלִי שֶׁל הַמִּשְׁאֵל וּמִתֵּן עַל־יְדֵי הַצַּדִּיקָה, הֵן תַּקּוֹן הַבְּגָדִים, לְכֹלֵם תּוֹכְנֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְפִּים חַיֵּשׁ קָל מִהֲרָה, כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי אִי אֶפְשָׁר לָנוּ לְתַקֵּן כָּל דְּבַר וְדַבָּר בְּפִרְטוּיּוֹת כִּי חֵם רַבִּים מְאֹד, כִּי פִגְמָנוּ הַרְבֵּה מְאֹד. רַחֵם עָלֵינוּ וְחַוְשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֹד, וְנִבְנֶנּוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְפִּים וּבְחֶסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים לְתַקּוֹן הַכִּלְלִי בְּאַמֶּת וּבַשְּׁלֵמוֹת כְּכֹל הַבְּחִינּוֹת, וְעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן הַצַּדִּיקֵי אֶמֶת וְלֹא לְמַעַנְנוּ, וּמַעַפֵּר תִּקְוִימָנוּ, וּמֵאֲשָׁפוֹת דְּלוּתֵנוּ תְרוֹמְמָנוּ, וּבְכֹל הַתַּקּוּנִים הַכִּלְלִיִּים וְהַפִּרְטוּיִים תִּתְקַנְנֵנוּ, וּבְטוֹבְךָ הַגָּדוֹל תִּשְׁבִּיעֵנוּ, וְתִשְׁמַע וְתִקְבַּל צַעֲקוֹתֵנוּ וְתַפְלְתָנוּ וְתַחַנּוּנֵינוּ, וּבְכֹל מִיַּי טְהַרּוֹת וּקְדוּשׁוֹת תִּטְהַרְנוּ וְתִקְדְּשֵׁנוּ, וְתִקְנִים מִהֲרָה מִקְרָא שְׁבִיחָתְךָ: "וְעֲשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בְּחַפְזֵי תַלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם". חַנּוּנוּ וְעַנּוּנוּ וְשִׁמְעֵ קוֹל תַּפְלוֹתֵינוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת כָּל פֶּה עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה, שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה:

תעו

(לא)

וְעֲזָרָנִי וְנִבְנֵי לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית בְּאַמֶּת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. וְהַצִּילֵנִי מַעֲתָה בְּרַחֲמֵיךָ הַעֲצוּמִים, וְתִשְׁמְרֵנִי בְּחֶסְדֶּיךָ הַגָּדוֹלִים וְהַנּוֹרָאִים מִכָּל מִיַּי פֶּגַם הַבְּרִית שְׁבִעוּלָם, שֶׁלֹּא אֶפְגַּם בְּטַפֵּי הַמַּחַס וְשָׁלוֹם, בֵּין בְּשׂוֹנֵג בֵּין בְּמִוִּיד בֵּין בְּאַנְגָּם בֵּין כְּרִצּוֹן. וּמַחַל לִי וּסְלַח לִי וּבְכַף לִי עַל מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי בְּבְרִית קִדְשׁ מְנַעֲוִירֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְנִבְנֵי מִהֲרָה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בַּשְּׁלֵמוֹת בְּקִדְשָׁהּ וּבְטְהַרְתָּהּ כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

תעט

(לא)

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְפִּים, וְתַחַנּוּנֵי בְּחֶסְדֶּיךָ הַגָּדוֹלִים, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִיַּי אִסּוּרִים דְּאוֹרִיטָא וְדַרְבְּנָן. וְתוֹכְנֵנִי לְעַסֵּק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה. וְתַעֲזָרֵנִי לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה גְּדוּלָה סְפָרֵי הַפּוֹסְקִים. וְתַהֲנִיחַ עִמִּי תְּמִיד, וְתַחַנּוּנֵי מֵאַתָּה דַּעַח בִּינָה וְהַשְׁבֵּל, לְבָרַר כָּל דִּינֵי אִסּוּר וְהַתֵּר, וְאַזְכֶּה לִידַע בְּבִרוּר כָּל הַדִּינִים לְאַמְתָּתָן, עַד שְׂאִזְכֶּה עַל־יְדֵי־זֶה לְבָרַר הַטּוֹב מִן הַרַע, הַכָּשֵׁר מִן הַפְּסוּל, הַטְּהוֹר מִן הַטְּמֵא, הַמְּתָר מִן הָאִסּוּר. וְתוֹכְנֵנִי לְלַמֵּד בְּקִדְשָׁהּ וּבְטְהַרְתָּהּ גְּדוּלָה, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַבֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה, בְּקִדְשָׁהּ גְּדוּלָה. וְאַזְכֶּה לְהִיוֹת צַדִּיק וְלִמְדָן בְּאַמֶּת. וְתוֹכְנֵנִי לְשִׁמִּירַת וְתַקּוֹן הַבְּרִית כְּכֹל הַבְּחִינּוֹת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, לְשִׁמִּירַת בְּרִית עֲלֵאָה וְלְשִׁמִּירַת בְּרִית תַּתְּאָה, בְּקִדְשָׁהּ וּבְטְהַרְתָּהּ גְּדוּלָה בְּאַמֶּת:

תקו

(לד)

וּתְזַכְּנֵנִי לְקַדְּשׁ אֶת פִּי בְּדַבְּרוֹרִים קְדוֹשִׁים, וְתַעְזֹר לִי לְתַקֵּן כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּפִי, עַד שְׂאוּבָה שְׂיִהְיֶה פִי מְלֵא בְּרַבְת יְהוָה וַיִּמְלֵא פִי תַחֲלָתָהּ. וַיְהִי כְּלִי הַשְּׁפַע שְׁלִי שֶׁהֵם אֲמָרֵי פִי בְּשִׁלְמוֹת גְּדוֹל, עַד שְׂאוּבָה לְהַמְשִׁיךְ תְּמִיד שְׁפַע טוֹבָה וּבְרַכָּה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם עַל-יְדֵי אֲמָרֵי פִי. וְתִשְׁמַע תַּפְּלָתֵנוּ תְּמִיד, וְתִכְבָּל רְצוֹנָה מִפְּנֵי רְצוֹנֵנוּ, וְנִגְזֹר אֲמָר וַיְקוּם. וְתִקְנֶם מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם, תִּרְחַב פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ". וְתַעְזֹרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׂנוּבָה מִהֲרָה לְקַדְּשׁת הַבְּרִית בְּאַמֶּת, וְנִזְכָּה לְתַקֵּן כָּל מִינֵי פְגָם הַבְּרִית שֶׁפָּגַמְנוּ עַד הַנֵּה. וְזָכוּת יוֹסֵף הַצַּדִּיק שֶׁעָמַד בְּנִסְיוֹן, וְזָכוּת כָּל הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים שֶׁעָמְדוּ בְּנִסְיוֹנוֹת רַבּוֹת אִין מִסְפָּר וְכַפּוֹ אֶת יְצָרָם לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְנִגְנוּ עָלֵינוּ, וְזָכוּתָם וְכַחֵם תַּעְזֹר לִי מַעֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׂאוּבָה גַם כֵּן לְכַף אֶת יְצָרֵי וְתַאֲוֹתַי. וְתִצְלֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִכָּל מִינֵי פְגָם הַבְּרִית שֶׁפָּעוּלָם, וְלֹא אֲבוֹשׁ וְלֹא אֲכַשֵּׁל בְּשׁוֹם מְכַשׁוֹל וְהִרְחֹר רַע כָּלֵל מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְתִזְכְּנֵנִי מִהֲרָה לְתַקֵּן הַבְּרִית בְּאַמֶּת וּבְשִׁלְמוֹת בְּרְצוֹנָה הַטּוֹב. וְאוּבָה לְתַקֵּן בְּשִׁלְמוֹת בְּרִית הַלְשׁוֹן וּבְרִית הַמַּעֲזֹר. וְתַחֲנֵנוּ מֵאֲתָךְ חֲכֻמָּה וּבִינָה וְדַעַת דְּקַדְּשָׁת, וְאוּבָה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה וּלְקַנֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה. חוּם וְחֲנֻנוּ וּרְחַם עָלֵינוּ וּמְלֵא מִשְׂאֵלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים. חֲנֵנוּ וְעַנְנוּ וְשִׁמַּע תַּפְּלָתֵנוּ, כִּי אַתָּה שׁוֹמַע תַּפְּלַת כָּל פֶּה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה, שׁוֹמַע תַּפְּלָה. "וַיְהִי לְרְצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְנֹאֲלֵי:"

תקכג

(לו)

"שְׁמַע אֱלֹהִים קוֹלִי בְּשִׁיחִי, מִפֶּחַד אוֹיֵב תַּצַּר חַיִּי. אֲדַנִּי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי, תִּהְיֶינָה אֲזִנֶּיךָ כְּשָׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי. יְהוָה קְרָאֲתֶיךָ חוֹשֵׁה לִי, הַאֲזִינָה קוֹלִי בְּקִרְאֵי לָהּ. מִכְּטָן שְׂאוּל שׁוֹעֲתִי שְׁמַעֲתָ קוֹלִי. קוֹלִי שְׁמַעֲתָ, אֵל תַּעֲלֵם אֲזִנְךָ לְרוֹחֲתִי לְשׁוֹעֲתִי. אֲמַרְתִּי לַיהוָה אֱלֹהֵי אַתָּה, הַאֲזִינָה יְהוָה קוֹל תַּחֲנוּנָי". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, "צִירִים אֲחֻזּוֹנֵי בִּיזְלָדָה אֲפַעָה, כְּמוֹ הָרָה תִּקְרִיב לְלֶדֶת תַּחֲלִל תִּזְעַק בְּחִבְלֶיהָ כֵּן הֵינּוּ מִפְּנֶיךָ יְהוָה". כִּי אַתָּה יְדַעֲתָ אֶת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצַאֲתָנוּ, כִּי מִנְעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה הַתְּנַבֵּר עָלֵינוּ מְאֹד עַל הַגְּלוּת הַמֵּר שֶׁל כָּל הַשְּׁבָעִין אֲמוֹת, שֶׁהֵם תַּאֲוֹתֵיהֶם וּמְדוּתֵיהֶן הַרְעוֹת, וּבְפָרַט תַּאֲוַת הַרְעָה בְּיוֹתֵר, שֶׁהוּא תַרְע הַבּוֹלָל שֶׁל כָּל הַשְּׁבָעִין אֲמוֹן, שֶׁהִיא תַּאֲוַת הַמִּשְׁגָּל, אֲשֶׁר זֹאת הַתַּאֲוָה הַרְעָה וְהַמְרָה מְאֹד הַתְּנַבְּרָה וְהַתְּפַשְׁטָה עָלֵינוּ מְאֹד, וְאַתָּה יְדַעֲתָ אֶת כָּל אֲשֶׁר עָבַר עָלֵינוּ עַל-יְדֵי-זֶה. אִם אֲמַרְתִּי אֶסְפְּרָה כְּמוֹ, וְכֵלּוּ הַמוֹן וְרִיעוֹת. וְכַמּוֹה פְּעָמִים צַעֲקָתִי אֵלֶיךָ בְּכַמּוֹ מִינֵי קוֹלוֹת וְאַנְחוֹת וְתַפְלוֹת וְתַחֲנוּנִים, וְעַדִּין אִין לִי יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה. הֵן אַמֶּת יְדַעֲתִי, שֶׁעַדִּין לֹא הִתְחַלְתִּי לְצַעֵק כָּלֵל חֲלָק אֶחָד מֵאֵלֶּף וּרְבָבָה בְּרָאוּ לִי לְצַעֵק, אֲךָ מִה אֶעֱשֶׂה אֲבִי

שְׁבַשְׁמוּם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לִי כִּלְל לְזַעַק קוֹל הֶרְאוּ לִי, כִּי כָּל הַקּוֹלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם
אֵינָם מִסְפִּיקִים לִי לְצַעַק וְלְזַעַק עַל צָרוֹת נַפְשִׁי הַמְרַבִּים מְאֹד:

תקבד

(לו)

וְעַתָּה אֲשֶׁר בָּאתִי אֵלֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֱלֹהֵי הַרְאֵשׁוֹנִים וְהַאֲחֵרוֹנִים, שֶׁתַּחֲחוּם
וְתַחְמַל עָלַי כְּגִדְל חֶסֶדְךָ, וְתַעֲשֶׂה עִמּוֹ כְּגִדְל נִפְלְאוֹתֶיךָ, וְתוֹצִיאֵנִי וְתַצִּילֵנִי וְתַעֲלֵנִי
מִן הַגְּלוּת הַמֵּר הַזֶּה שֶׁל שְׂבָעִין אֲמִיּוֹן, וְתִרְחַק וְתִגְרֹשׁ וְתִכַּבֵּל מִמֶּנִּי כָּל תַּאֲוֹתֶיהֶם
וּמַדּוּתֵיהֶם הִרְעוּת, וּבִפְרָט תַּאֲוֹת נְאוּף תִּרְחַק וְתִגְרֹשׁ וְתִשְׁפֹּר וְתִכַּבֵּל מִמֶּנִּי כְּבִטּוֹל גְּמוּר.
וְתֵאָזֵן קוֹלֵי הַפְּגוּם וְתִקְשִׁיב שׁוֹעֲתֵי הַמְקַלְקֵלֶת וְתִשְׁמַע צַעֲקוֹתַי, וְתַחְמַל עַל אֲנַחְתִּי אֲשֶׁר
אֲנִי נֹאנֵחַ וְנִדְבָא מְאֹד בְּשִׁבְרוֹן מֵתַנּוּם, וְתִתֵּן בְּלִבִּי שְׂאוּעַק וְאַצְעַק אֵלֶיךָ תָּמִיד "קוֹל גְּדוֹל
וְלֹא יִסָּף", וְלֹא אֶתֵּן דְּמֵי לֶךְ עַד שֶׁתַּעֲנֵנִי וְתַחְמַל עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַצִּילֵנִי. וְתִתֵּן בְּלִבִּי חֶכְמָה
כִּינָה וְדַעַת דִּקְדוּשָׁה וְעֶצֶה וְגִבּוּרָה לְמַלְחָמָה, כַּאֲפֹן שְׂאוּבָה לְשִׁפְר וְלִכְבֻּל מַעֲלֵי לְגַמְרֵי
תַּאֲוֹת נְאוּף עִם כָּל תַּתְּאוֹת וּמַדּוּת רְעוּת. וְאוּבָה בְּרַחֲמֶיךָ לְהוֹצִיא וְלִמְלֹט אֶת נַפְשִׁי מִגְּלוּת
שֶׁל שְׂבָעִים אֲמוֹת, לְמַתְרָה וְלִקְדוּשָׁה וְלְזִכְכוּת מִכָּל תַּאֲוֹתֶיהֶן וּמַדּוּתֶיהֶן הִרְעוּת, וּבִפְרָט
מִתַּאֲוָה הַכְּלָלִיּוֹת שֶׁהִיא תַּאֲוֹת הַמְשָׁגֵל:

תקבד

(לו)

אֲנִי יְהוָה, שָׁמַע קוֹלֵי הַפְּגוּם, הִטָּה אֲזוּגָה לְקוֹל צַעֲקוֹתַי, לְקוֹל אֲנַחְתִּי, לְקוֹל דְּמַעֲתִי, לְקוֹל
תַּחְנוּנֵי. כְּכֹל מֵינֵי קוֹלוֹת אֲנִי צוֹעֵק אֵלֶיךָ שׁוֹמֵעַ צַעֲקָה. שָׁמַע קוֹל צַעֲקוֹתֵנוּ, וְנִעְלָה
וַיִּרְאֶה קוֹלֵי הַמֵּר וְהַפְּגוּם וְהַמְקַלְקֵל לְפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, מִלֵּא רַחֲמִים תָּמִיד,
כֹּאֲלוֹ אֲנִי צוֹעֵק לְפָנֶיךָ שְׂבָעִין קְלִיִּן רְצוּפִים כְּמוֹ הַיּוֹלְדֵת קֶדֶם הַלְדָּתָה. "קוֹלֵי אֵל יְהוָה אֲזַעֵק,
קוֹלֵי אֵל יְהוָה אֶתְחַנֵּן. קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים וְאַצְעַקְתָּ, קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים וְהֵאֲזִין אֵלַי. הַצִּילָה
מִחֶרֶב נַפְשִׁי, מִיַּד כָּלֵב יְחִידָתִי". אֵלֶיךָ שִׁפְחָתִי אֶת כַּפִּי. הַצֵּל הַצֵּל, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה,
הוֹשִׁיעָה אֲדוֹנֵי הַמֶּלֶךְ. עֲזֹרֵנִי אָבִי שְׂבַשְׁמוּם, מִלְּמִנֵּי אָבִי אָב הַרְחֵמֵן, רֵאֵה דְמַעַת הַעֲשׂוֹקִים,
רֵאֵה בְּעֵלְבוֹן עֲלוּבִים, עֲזֹר וְהַצֵּל נִרְדָּף כְּמוֹנֵי, עֲלוּב כְּמוֹנֵי, אֲשֶׁר אֲנִי נִרְדָּף מִמֶּנִּי בְּעֲצָמֵי,
וְאַף-עַל-פִּי-כֵן אֵינִי יוֹדֵעַ כִּלְל אֵיךְ לְהַצִּיל אֶת עַצְמִי, לְמַלְט נַפְשִׁי מִנִּי שְׁחַת:

תקבד

(לו)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, "דְּלוּ עֵינֵי לְמָרוֹם, יְהוָה עֲשֵׂקָה לִי עֲרֵבֵנִי. עֲרֵב עֲבָדְךָ
לְטוֹב אֵל יַעֲשִׁקוּנִי יְדוּם". קוֹמָה יְהוָה חֲלָצָה נַפְשִׁי מִגְּלוּת הַמֵּר שֶׁל שְׂבָעִין אֲמוֹת,
שֶׁהֵם מַדּוּתֵיהֶם וְתַאֲוֹתֵיהֶם הִרְעוּת, וּבִפְרָט מִתַּאֲוָה הוֹאֵת שֶׁהִיא תַּאֲוָה הַכְּלָלִיּוֹת שֶׁלָּהֶם,
כִּי כּוֹנֵתֶךָ הִיָּתָה לְטוֹכְתָנוּ, וְהַכְּנִסְתָּ אוֹתָנוּ בְּגְלוּת הַזֶּה שֶׁל תַּאֲוֹתֶיהֶן וּמַדּוּתֶיהֶן הִרְעוּת,
כְּדֵי לְנַסּוֹת וּלְצַרֵּף נַפְשָׁנוּ עַל-יְדֵי הַגְּלוּת הַזֶּה, כְּדֵי שֶׁנִּזְכָּה לְעַמֵּד בְּנִסְיוֹן וְצָרוֹף הַזֶּה שֶׁל

תאִוְתִיחַן וּמְדוּתִיחַן, וּבִפְרָט בַּתְּאֻנָּה הַכְּלִלִיּוֹת, שֶׁהִיא עֶקֶר הַנְּסִיּוֹן וְהַצְרוּף שֶׁל כָּל אָדָם בְּעוֹלָם הוּא, וְאִי אֶפְשָׁר לְזָכוֹת לְשׁוֹם הַתְּגַלּוֹת בַּתּוֹרָה וְעִבּוּדָה, כִּי אִם עַל־יְדֵי שְׁנֵת־נִסְיֵין וְנִצְטָרְפִין בַּתְּאֻנָּה הַכְּלִלִיּוֹת הַזֹּאת, שֶׁהִיא תְּאֻנָּת נְאוּף. אֲכַל מָה אָמַר מֶה אֲדַבֵּר, כִּי "בַּחֲנֻת לְבִי פִקְדֹתַי לִילָה, צָרְפֹתַנִי כָל תְּמֻצָּא, וּמִתִּי כָל יַעֲבֹר פִּי". וְהִנֵּה כְּאֵתִי בְּעַמֵּק הַגְּלוּת, וְלֹא דִי שְׁלֹא זְכִיתִי לְשִׁבֵר הַקְּלִפָּה הַקּוֹדֶמֶת לְפָרִי וְלֶאֱכֹל הַפָּרִי אַחֲרֵי כֵּן, לְזָכוֹת לְהַתְּגַלּוֹת הַתּוֹרָה, אִף גַּם פְּגַמְתִּי עַל־יְדִי־זָוָה מְאֹד, עַד אֲשֶׁר "כָּלוּ בְּיָגוֹן חַיִּי וְשָׁנוּתִי בְּאַנְחָה, בְּשֵׁל בְּעוֹנֵי כַחֵי וְעֲצָמֵי עֲשִׂשׁוּ":

תקבו

(לו)

אֲכַל אֲנִי יָדַעְתִּי גּוֹאֲלִי חַי, "וְאַחֲרוֹן עַל עֶפֶר יָקוּם", וְעַד־כֵּן יֵשׁ לִי תִקְוָה גַּם עִבְשׁוֹ, וְאִין שׁוֹם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, עַל כֵּן כָּל עוֹד נִפְשִׁי בִּי אֲצַעֵק אֱלֹהִי, כָּל עוֹד רוּחִי בְּקִרְבִּי אֲצַפְצַף לְרַחֲמֶיךָ, כָּל זְמַן שֶׁהִנְשָׁמָה בְּקִרְבִּי אֲצַפֵּה וְאֶקְוֶה וְאֵיחַל לְתִשׁוּעָתְךָ:

תקכח

(לז)

וּבְכֵן יְחִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרְהֵם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְאֱלֹהֵי כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים, הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל, שֶׁתַּעֲזֹרֵנִי בְּזָכוֹת אֲבוֹתֵינוּ, בְּזָכוֹת הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים, גְּבוּרֵי כֹחַ, אֲשֶׁר עָמְדוּ בְּנִסְיוֹנוֹת רַבּוֹת אִין מִסְפָּר, וּכְפּוּ אֶת יַצְרֵם, וְזָכוּ לְהַתְּגַלּוֹת הַתּוֹרָה. בְּזָכוֹתֵם וּבְחֵם עֲזָרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי, שְׂאוּכָה לְשִׁבֵר וּלְגַרֵשׁ וּלְכַטֵּל תְּאֻנָּה הַכְּלִלִיּוֹת מִמֶּנִּי שֶׁהִיא תְּאֻנָּת נְאוּף, וְתַהֲיֶה בְּעֲזָרֵי תְּמִיד בְּכָל עֵת בְּאֶפֶן שְׂאוּכָה לְשִׁבֵר וּלְגַרֵשׁ וּלְכַטֵּל תְּאֻנָּה זוֹ מִמֶּנִּי לְגַמְרֵי בַּתְּכִלִּית הַכִּפּוּל, וְאוּכָה לְקַדְּשֵׁת הַבְּרִית וּלְפָרִישׁוֹת גְּדוֹל בְּאַמֶּת, בְּקַדְּשָׁה וּבַטְהָרָה גְּדוֹלָה בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב. וְתַרְחֵם עָלֵינוּ וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְּשֵׁת וּפְרִישׁוֹת מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, שְׂוֹכָה לְתַכְלִית הַפְּרִישׁוֹת בְּקַדְּשָׁה גְּדוֹלָה, כְּמוֹ שְׂכַת־זָב: "וְאַתָּה פַּה עֹמֵד עִמָּדֵי", וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְּשָׁתוֹ הַגְּדוֹלָה וְהַנּוֹרָאָה. וְתוֹכְנֵנוּ בְּזָכוֹתוֹ וּבְזָכוֹת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים לְשִׁבֵר וּלְגַרֵשׁ וּלְכַטֵּל מֵאֵתֵנוּ לְגַמְרֵי תְּאֻנָּת נְאוּף, וְנִזְכָּה כָּלֵנוּ אֲנַחְנוּ וְזָרְעֵנוּ לְהִיּוֹת קְרוֹשִׁים וְטַהוּרִים בְּאַמֶּת, בְּקַדְּשֵׁת וּפְרִישׁוֹת מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם:

תקכט

(לח)

וְתַחֲמַל עָלֵינוּ וְתַעֲזֹרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתוֹכְנֵנוּ, וְתַתֵּן לָנוּ כֹחַ וְגִבּוּרָה בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים, וְתַגֵּן בְּעַדֵנוּ וְתַהֲיֶה עִמָּנוּ תְּמִיד, שְׂנִזְכָּה בְּכַחַד הַגְּדוֹל, בְּכַחַ וּזְכוֹת מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, וּבְכַחַ וּזְכוֹת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים, לְגַרֵשׁ וּלְשִׁבֵר וּלְעַקֵּר וּלְכַלּוֹת וּלְכַטֵּל קְלִפַּת בְּלָעַם הַרְשָׁע מִן הָעוֹלָם, שֶׁהִיא הַתְּנַבְּרוֹת תְּאֻנָּת נְאוּף, שֶׁתִּהְיֶה שְׂמוּף בְּזָמָה בְּיֹתֵר. וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ תְּמִיד קִדְּשֵׁת מִשָּׁה רַבְּנוּ וּקְדִשֵׁת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים. וְתוֹכְנֵנוּ מְהֵרָה לְצִאת מַגְּלוֹת

שֶׁל הַשְּׁבָעִין אֲמוֹת, שֶׁהוּא תַּאֲוֹת נְאוּף וְכָל שְׂאֵרֵי הַתַּאֲוֹת רָעוֹת, וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו לְשִׁבְרֵי וּלְגֵרֵשׁ וּלְכַטְל בְּלֵם מַעֲלִינוּ וּמַעַל גְּבוּלֵנוּ, חַיֵּשׁ קָל מִהֲרָה:

תקלג

(לו)

וְתוֹכְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו, וְתַנְעֵר בְּהַרוּחַ שְׁמוֹת וְשִׁנְעוֹן שְׁנֵדְבֵק בְּנוּ עַל־יַדֵּי מַעֲשֵׂינֵנו הַרְעִים, וְתַגְרֵשׁוּ וְתַסְלְקוּ מֵאֵתְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, כִּי אֵתָה יִדְעָת שְׁכָל תַּאֲוֹתֵינוּ הַרְעוֹת, וּבִפְרִט תַּאֲוָה הַרְעָה שֶׁל נְאוּף, בְּלֵם נְמֻשְׁבִּין רַק עַל יַדֵּי הַרוּחַ שְׁמוֹת וְהַשְּׁנָעוֹן שְׁנֵאִחוּ בְּנוּ בַּעֲזוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עַד אֲשֶׁר אֲנוּ דוֹמִים כְּאִישׁ שׁוֹלָל וּבְכַשְׁעֵן מִמֶּשׁ עַל־יַדֵּי חֲטָאֵינוּ הַמְרַבִּים:

תקלד

(לז)

אֲנָא יְהוָה, חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, חוֹס וְחַנּוּן, וְנִכְנֹו לְגֵרֵשׁ וּלְשִׁבְרֵי וּלְעַקֵּר וּלְכַטְל כָּל הַרוּחַ שְׁמוֹת וְהַשְּׁנָעוֹן מֵאֵתְנוּ. וְנִכְנֹו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְרוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאֵת יְהוָה, כְּאֵפֶן שְׂאֻזָּה לְתַקוֹן הַבְּרִית בְּאֵמֶת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, חַיֵּשׁ קָל מִהֲרָה. וְאֻזָּה שְׁיִהְיֶה נְשָׁלֵם דַּעַתִּי בְּאֵמֶת בְּשִׁלְמוֹת גְּדוּלָה, בְּקִרְשָׁה גְּדוּלָה. אֲנָא יְהוָה, חוֹס וְחַמֵּל עָלַי וּמֵלֵא מִשְׂאֵלוֹתַי בְּרַחֲמִים, וְעֲזָרְנִי וְנִכְנֹו לְהַגִּיעַ מִהֲרָה לְכָל מַה שְׁבַקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ:

תקלה

(לח)

וְעֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ, שְׂאֻזָּה לְשִׁמְעַת חַדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּים מִפִּי צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים הַגְּדוּלִים בְּמַעֲלָה, שֵׁיֵשׁ לָהֶם בַּח לְהַמְשִׁיךְ נְשָׁמוֹת חַדְשוֹת לְכָל הַשּׁוֹמְעִים דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ חַדְשוּשָׁה, וְאֻזָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַמְשִׁיךְ עָלַי וּלְכַבֵּל נְשָׁמָה חַדְשָׁה קְדוּשָׁה בְּכָל עֵת, עַל־יַדֵּי חַדוּשֵׁי תוֹרָה שְׂאֻזָּה לְשִׁמְעַת מִפִּיהֶם, וּלְלַמֵּד בְּסִפְרֵים קְדוּשִׁים שֶׁל צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים גְּדוּלִים וְנוֹרְאִים, וְתַעֲזָרְנִי שְׁיִהְיֶה נַעֲשֶׂה אֲצִלִּי מִחַדוּשֵׁי תוֹרָתְךָ סֵם חַיִּים. וְאֻזָּה לְצִיר אֵת הָאוֹר הַפְּשׁוּטָה הַבָּא מִלְּמַעְלָה, בְּכַחֲנִיַת בְּרַכָּה וְטוֹבָה, אֶהְיֶה עַל־פִּי שְׂאִינִי כְּדָאֵי לְזוּה, כִּי אֵתָה יִדְעָת אֵת עֲצָם הַפְּנִמִּים וְחַקְלִקוּלִים, שְׁפַנְמִתִּי וְקַלְקַלְתִּי אֵת כְּלֵי הַמַּחֲזִין שְׁלִי מֵאִד עַל־יַדֵּי פְּנֵם הַבְּרִית שֶׁהוּא פְּנֵם הַדַּעַת, וּמֵאִזֵּן יְבוֹא עֲזָרִי לְצִיר אֵת הָאוֹר לְבְּרַכָּה. אֶהְיֶה עַל־פִּי־כֵן, עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲנִי בּוֹטָח, וְעַל חֲסְדֶיךָ אֲנִי נִשְׁעָן, וְלִישׁוּעָתְךָ אֲנִי מְצַפֶּה, וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אֲנִי מְקוֹה, שְׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי בְּחֲסְדֶיךָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ הַגְּדוּלִים וְהַנּוֹרְאִים, וְתַמְלֵא עָלַי רַחֲמִים, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִסִּים וּנְפִלְאוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרְאוֹת, וְתַצִּיר בְּעֲצָמְךָ הָאוֹר הַבָּא מִלְּמַעְלָה בְּכַחֲנִיַת בְּרַכָּה וְשִׁלּוּם וְחַיִּים וְטוֹב, וְיִמְשֶׁךְ עָלֵינוּ הָאוֹר הַקְּדוּשׁ מִלְּמַעְלָה לְבְּרַכָּה וְלֹא לְקַלְלָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "הִנֵּה בְרַךְ לְקַחְתִּי וּבְרַךְ וְלֹא אֲשִׁיבֶנָּה". וַיִּקְרַע מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "וְלֹא אָבָה יְהוָה אֲלֶחֶד לְשִׁמְעַת אֵל בְּלַעֲם, וַיַּחֲפֹד יְהוָה אֶלְחִיד לְךָ אֵת הַקַּלְלָה לְבְּרַכָּה כִּי אֲחַבֵּד יְהוָה אֶלְחִיד", כִּי אִין לִי שׁוּם תַּקְוָה וּמְנוּחַ וּמְבִטָּח וּמִשְׁעָן, כִּי אִם עֲלֶיךָ לְבַד וְעַל הַצַּדִּיקִים

אמתיים אשר אנו נשענים עליהם תמיד, בכחם נשענתי לצעק אליך תמיד ולצפות לרחמיך ולישועתך. עשה עמי מה שתעשה, באפן שאזכה בחיי חיש קל מהרה לשמירת הברית באמת מעתה ועד עולם, בקדשה גדולה, ואזכה להתקדש בקדשתך העליונה, עד שאזכה לשבעים פנים של התורה הקדושה:

תקענ

(לח)

ותצילני ברחמיך הרבים מעוי פנים, ותעזרני ותושיעני ותמלמני שלא יהיה לי שום עזות דסמרא אחרא כלל, ותזכני מהרה להכניע ולשבר ולבטל עזות הגוף ותאותיו ומדותיו הרעים. ותרחם עלי ותושיעני ותצילני מכל מיני פגם הברית שפעולם, במחשבת דבור ומעשה, בראית העין ובשמיעת האזן ובשאר חושים, בכלם אזכה להיות קדוש ומתור בקדשת הברית בקדשה גדולה ברצונך הטוב באמת, בראוי לאיש ישראלי, אשר בהם פחרת:

תקעו

(לט)

ותעזרנו ברחמיך הרבים שנוזכה לשבר תאות המושגל לגמרי באמת, ותזכנו להתקדש בקדשת הברית בקדשה גדולה, בראוי לישראל עמך הקדוש אשר בהם פחרת באהבה. ותהיה עמנו תמיד, ותושיענו ותעזרנו שנוזכה לקדש עצמנו במתן לנו, ויהיה ויוגנו רק משבת לשבת, בקדשה גדולה ונוראה, ונוזכה לשבר נפש המתאנה שפקרבנו, שהוא תאות הבחמיות, ויהיה ויוגנו בקדשה גדולה בלי שום תאות הגוף כלל, ויהיה דומה בעינינו כאלו כופה שר. ונוזכה לעלות בכל פעם מקדשה לקדשה עליונה, עד שנוזכה להכלל בקדשתך העליונה ברצונך הטוב באמת. ונוזכה לשבר כל תאות הבחמיות, הן תאות המושגל, הן תאות אכילה, הן כל התאות, בלם נוזכה לשברם ולבטלם לגמרי מעלינו ומעל גבולנו. ותמשיך עלינו קדשה ומתרה ממקור כל הקדשות, ונוזכה להתקדש בקדשתך העליונה תמיד, ונשוב אליך באמת, ונוזכה לסור מרע לגמרי ולעשות רצונך הטוב תמיד:

תקצח

(מג)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהיה בעזרנו ותשמרנו ברחמיך הרבים, ותרחיקנו מלהתחבר עם רשעים, ותשמר אותי שלא יהיה נשמע לאוני לעולם דבורים של רשעים שהם בני דעה, אשר דבוריהם הם אוררים ארסנים של נאוף, ומולידים נאוף בהשומע דבריהם. אנא יהוה, רחם עלי ותרחיקני מדבורים אלו, כי אתה ידעת כי בשר ודם אנכי, ואי אפשר לי בעצמי להיות נשמר מהם, וגם "כי בער אנכי מאיש", ואיני יודע להבחין ולידע מי הוא הצדיק, ומי הוא הרשע להתרחק ממנו, על

בן עליך אני משליך את יחבי, שאתה תשמרני ברחמיך הרבים, ותרחיקני מן הרשעים ולא אדבר עמהם לעולם, ולא אשמע דבריהם בשום פעם, ואפלו בשיחה ההכרח לדבר עמם, תגן בעדי בכחך הגדול, ותפרם עלי סבת שלומך, ותסתירני בצל כנפיך באפן שאזכה להנצל מארם דבריהם, ותשמרני ותצילני שלא יבנם כי ארסייהם וחצייהם ולא יזיקו לי פגם דבריהם, ותקדשני בקדשתך העליונה:

תקצט

(בג)

ותנפני ברחמיך הרבים לשמירת הברית באמת, ותחמל עלינו ותהיה עמנו תמיד. ובחסדך הגדול תושיענו ותעזרנו, ותכניע ותשבר ותעקר ותכבול קלפת בלעם הרשע מן העולם, שהוא פגם תאות נאוף, ותמשיך עלינו ועל כל עמך ישראל קדשת ופרישות משה רבנו עליו השלום, וקדשת כל הצדיקים האמתיים שומרי הברית באמת, בזכותם תחיינו ותושיענו שנוזפה גם בן להיות שומרי הברית באמת, ותשמרנו ותצילנו מעתה מפל מיני פגם הברית ומפל מיני הרהורים רעים ומפל מיני בלבולים וערכוב הדעת, ותנפנו לקדשת הברית ולקדשת הדעת בתכלית השלמות באמת:

הר

(בג)

ותרחם עלינו ותצילנו תמיד מן הפעם ומן הקפידות, ונוזפה להיות טוב לבל תמיד, ולא יהיה בלבנו שום פעם וקפידא ושום קנטור בעולם כלל, ותקרננו לעבודתך באמת, ונוזפה להתקשר באמת לצדיקים אמתיים, ואל התורה הקדושה, ולהשם ותברך, באמת ובתמימות ובאמונה שלמה, בהתקשרות אמיץ וחזק לעולמי עד ולגצח נצחים. מהור עינים מראות ברע, קדשנו וטהרנו מפל מיני טמאות וזממות, ובפרט מפגם זממת תאות נאוף. "הצילני מטיט ואל אמבעה, אנצלה משונאי וממעמקי מים". העלני מבור שאון, מטיט הנון. הצילני מפגם הדעת. הצילני, מלמני. פדני מהרהורים רעים, ממחשבות רעות. עזרני כי עליך נשענתי, כי אין לי על מי להשען כי אם על אבי שבשמים. וקנם כי מקרא שכתוב: "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, מפל טמאותיכם ומפל גלוליתכם אטהר אתכם". אל תעזבני יהוה, אלהי אל תרחק ממני. חושח לעזרתי, יהוה תשועתני. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי":

תרלו

(ג)

"הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי. הושיעני מפי ארניה ומקרני רמים עניתני. כי סבבוני כלבים, עדת מרעים הקיפוני בארי ידי ורגלי". רבונו של עולם, הצילני מפגם הברית, הצילני מבאר שחת, מטיט הנון. הצילני מדין גיהנם הקשה המגיע על פגם הברית חס־שלום, חוס וחמל עלי. "זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה". זכר

ורחם והצל והושיעה את נפשי האמללה מן השאול תחתיות, כי אתה יודע הצער והרחמנות שיש על מי שפגם בכריתו, חסדו ושלום, ולא זכה לתקן בחייו, שיורד למדרגה התחתונה של שאול באין עוזר וסומך, אשר אי אפשר לנו לשער בדעתנו עצם הצער והיסורים הקשים והמרים מאד מאד, ועצם הרחמנות שעליו, רק אתה לבד יודע זאת, ואתה יודע ששם בעלמא דאתי אין מועיל שום רחמנות בעולם, כי שם אין אתה ותרון כלל, ועקר הרחמנות שלך הוא מה שאתה חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, ואתה שולח ומזמין הרהורי תשובה בכל יום ויום לכל אחד ואחד, ואתה פושט יד לקבל שבים, ואתה מסייע ועוזר לשוב אליך באמת לכל הבאים לטהר:

(ג) תרלו
 על בן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, הצופה לרשע וחספן בהצדקו, חוס וחמל על נפשי היקרה, חוס וחמל עלי, חוס וחנני ופרני מפגם הכרית. "הצילני מטיט ואל אטבעה, אנצלה משונאי וממעמקי מים. אל תשטפני שבלת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאמר עלי באר פיה". הצילני ברחמיך ממרירות חרבו של מלאך המות דאית לה תרי פיות, הצילני מן המלאכי חבלה הקשים והאכזריים הנקראים בלבים, המורפים נפשו של הפוגם בכרית חסדו ושלום, ומוליכין אותו לגיהנם וצונחין הב הב, הצילני מפתהם הקשה, הצילני מדינם הקשה, מדינם המור בתכלית המרירות, הצילני ממיזן מרירין, ממיזן מסאבין. חוס וחמל, חוס ורחם, חוס והצל, חוס ופדה נפשי העשוקה מאד. ועורני והושיעני מעתה שלא אפגם עוד בכריתי כלל, הן במחשבה דבור ומעשה, הן בראיה ובשמיעה ובשאר חושים, בין בשונג בין במזיד, בין באנס בין ברצון, ולא אתור אחר לבכי ואחר עיני, ולא אלך עוד בשרירות לבני. ותתן לי כח ונבוכה מאתך לשבר את יצרי הרע ולכבש את תאוותי, ותתן לי יצר טוב, ויהיה לבכי ברוחתי:

(ג) תרלו
 מריה דעלמא בלא. "אליך יהוה אקרא ואל ארני אתחנן. מה בצע בדמי בדרתי אל שחת, היודך עפר הניגד אמתך". עשה עמי מה שתעשה ברחמיך תרכים, באפן שתצילני מעתה מכל מיני פגם הכרית שבעולם. ותנער בהרוח שמות והשנעון, ותגרשהו ותרחיקהו ותבטלו מעלינו בבטול גמור מעתה ועד עולם. וכל מה שחטאתי ועויתי ופשעתי לפניך בפגם הכרית מנעורי עד היום הזה, וכל טפה וטפה קרי שיצא ממני לבטלה בשונג ובמזיד באנס ובצון, על הכל תמחל ותסלח לי אלוה סליחות, חנון המרבה לסלוח. ותקבץ נדחינו מארבע פגפות הארץ, ותחזר ותקבצם בקדשה שנית, ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול, ותהיה עמי תמיד באפן שאזכה לתקון הכרית

בשלמות באמת כרצונך הטוב, ואזכה מעתה להתקדש בקדושה ובטהרה גדולה באמת, ולא אשוב עוד לבסלה ולא אעשה עוד הרע בעיניך, ואזכה להוסיף תמיד קדושה על קדושה ולקדש עצמי במהר לי, בקדושה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב באמת, מעתה ועד עולם:

תשיח

(נח)

ובכן תובני ברחמיך הרבים, בזכות שלשת אבותינו אברהם יצחק ויעקב, וכח וזכות משה רבנו עליו השלום, ובזכות כל הצדיקים האמתיים, ותעזרני ותושיעני מעתה שאזכה לשמירת הברית באמת, בקדושה ובטהרה גדולה. ותעזר רחמי הצדיקים האמתיים שירחמו עלינו על חלושי כח כמזנו, וילחמו בעדנו, ויבניעו וישברו ויפילו ויבטלו כל הצרים הרודפים אחרינו הנלחמים עמנו בכל עת, ויבניעו ויכלו ויבטלו קלפת עמלק, שהוא פגם הברית, ממני ומעל כל עמך בית ישראל:

תשיט

(נח)

רבנו של עולם, עשה למען שמך, ועזרני מעתה שאזכה להתחכם בחכמה אמיתית ולחוס על נפשי באמת, להציל את עצמי מבאר שחת, מן השאול תחתיות, ותהיה לי נפשי לשלל, למלטה מענשים קשים ומרים חסד ושלום, למלטה מתרפות ובושות גדולות, ולקשר עצמי בקשר אמיץ ותוק אליך באמת, ואמחר למלטה נפשי, ואנצל כצבי מיד וכצפור מפח יקושי. מלא רחמים, חוסה עלי כרב רחמיך, כרב חסדיך, כרב חנינותיך, כרב ישועתך, וזבני לשמירת הברית באמת, ורחמי מאתך חכמה בינה ודעת דקדושה, חכמה הטובה מקלי קרב, חכמה אמיתית שאזכה להנצל על ידה מפח יוקשים. ואחמל ואחוס וארחם על עצמי מעתה, ולא אלך עוד אחרי שרירות לבי הרע. ואתה תהיה בעזרנו תמיד, והצדיקים האמתיים ילחמו לפנינו, עד שנוזכר בכחם לבטל קלפת עמלק, למחות שמו וזכרו מן העולם, ולבטל פגם הברית ממנו ומזרענו ומכל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם:

תשנא

(סא)

אבי שבשמים, רחם עלי. אבי שבשמים, איני יודע באיזה לשון של רחמים, באיזה לשון של צעקה, באיזה לשון של אנוחה ואנוקה אצק אליך, באפן שתעני ותעמד בעזרתי, ותתקן כל זה בעצמך ובכבודך ברחמיך הרבים, כי אין לי כח לתקן כל זה, ואפלו נקדה אחת מכל אלה איני יכול לתקן, רק עליך לבד נשענתי. עזרני מלא רחמים, עזרני מלא ישועות, מלא הצלות, מלא עצות טובות, תקנני בעצה טובה מלפניך, זבני לעצה שלמה שאזכה לקימה, באפן שאזכה להנצל מעתה מכל מה שאני צריך להנצל, ואזכה מעתה

על-ידי עצתך השלמה לשמירת הברית קדש באמת ברצונך הטוב, ולא אפגם עוד כלל, לא במחשבה ולא בדבור ולא במעשה, ולא בשום חוש מחמשה חושים, ולא אתור אחר לבכי ואחר עיני, ולא אבלבל את דעתי עוד כלל:

(ג)

תשעט

שומר הברית והחסד, רחם עלי למען שמך, וזכני מעתה לשמר את הברית קדש, שלא אפגם עוד מעתה שום פגם בברית קדש, ואזכה לקדש את עצמי גם במתן לי, בתכלית הקדשה והפרישות ברצונך הטוב באמת. ותעזרני ותזכני ברחמיך הרבים לתקן בחיי כל הפגמים הרבים והעצומים מאד שפגמתי בברית קדש מעודי עד היום הזה. חזמל דלים, חוס וחמל עלי, כי "מה אעשה ליום פקדה, וכי יפקד מה אשיכנו". אוי "מי יגור לי אש אוכלה, מי יגור לי מוקרי עולם". אנה אכרת, אנה אנוס לעזרה, אנה אוליד את חרפתי. כל פעלי חמלה וחנינה חיים והמתים, בקשו רחמים בעדי, חמלו על צריך לחמלה במוני, כי אין רחמנות בעולם באשר על הפגם נגד השם ותפרך, ובפרט בפגם הברית:

(ג)

תשפ

רבנו של עולם, רחם עלי ועל כל הרחוקים ממך, הצדיקים לרחמים רבים. רחם עלינו למען שמך, למען הצדיקים אמתיים שומרי הברית, וזכנו מעתה לשוב בתשובה לשלמה לפניה, ולא נשוב עוד לבסלה. ונזכה שיתקנו הצדיקים כל מה שפגמנו בברית קדש, כי אין פנינו לתקן פגם אחד מפגם הברית, רק על זכות הצדיקים אנו נשענים ועל ברחם הגדול אנו סמוכים:

(ג)

תשפא

זכנו ברחמיך הרבים להתקרב לצדיקים אמתיים שומרי הברית בתכלית השלמות, רחם עלינו והודיענו מהם, ואל תסתיר אותם מלפנינו. זכנו לידע מהם ולהתקרב אליהם באמת, ולקבל מהם קדשה וטהרה באמת, באפן שנוזכה מעתה לשוב בתשובה לשלמה לפניה, לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד:

(סח-ט)

תתנד

וזכנו יהי רצון מלפניך מלא רחמים, שאזכה לתקון הברית בשלמות, ואזכה לקדש את עצמי במתן לי, ותצילני ותשמרני מתאות המשגל ומתאות ממון, ותתן לי כח לשבר אלו התאות לנמרי. ותשמרני ברחמיך הרבים ותצילני מהרהורים רעים וממחשבות רעות. ואזכה שיהיה מחי ודעתי זך ונקי מכל מיני הרהורים ומכל מיני פסלת. ותכניע

ותשפיל ותבטל את כל אויבי ושונאי הקמים עלי חנם, כי אתה יודע כי "רבו משערות ראשי שונאי חנם, עצמו מצמיתי אויבי שקר, אשר לא גולתי או אשיב":

תתקיא

(פה)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתעזרני ותושיעני ותנפני ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, שאזכה מהרה להרגיש באמת כאב חטאי ועונותי ופשעי הרבים והגדולים והעצומים מאד מאד עד נבחי שמי שמים, ועמקו מתחום רבה ונבדו מחול ימים, ורבו מעפר הארץ, ועצמו משערות ראשו, ונבחו מנשמת רוח אפינו, ובפרט החטאים של פגם הברית, פגם טפי המוח שיצאו ממני לבטלה, בשונג ובמזיד, באנס ובכרצון, אשר אם הייתי מתחיל להרגיש עצם הכאב של הפגם הגדול והגורא הזה, איני יודע אם הייתי יכול לחיות אפלו שעה אחת, כאשר הודעת לנו על ידי צדיקיך האמתיים עצם הפגם הזה, אשר על ידי זה מאריכין חרבן בית המקדש ומעכבין הנאלה ומורידין את השכינה בגלות חס ושלום, וממשיכין נשמות ערטי לאין במדור תקלפות, ונבראין מכל טפה ומטפה מויקי עלמא, רחמנא לצלן, ושאר פגמים עצומים ונוראים הנעשים על ידי זה, כי כל התורה תלויה בתקון הברית שהוא יסוד הכל, ובעון זה פוגמין בכל הכ"ב אתון דאורייתא, שהטפה כלולה מהם וכו' וכו'. ובאמת לבי אטום ומבלבל ומעקם כל כך עד שאיני מרגיש כלל כאב עונותי העצומים והרבים והגדולים מאד מאד, אפלו בשאני מדבר מהם. אוי לי וי לי, אוי לי וי לי, ואם אמר אלה פעמים אוי לי וי לי, עדין איני מרגיש כלל. מה אמר, מה אדבר, מה אתאונן; מה אמר, מה אדבר, מה אצטדק. אף אתה מרחם על כל בשר, ואתה צופה ומביט עד סוף כל הדורות, ואתה עתיד לתקן אותנו כלנו כאשר הכמתנו, על-בן שפחתי אליך כפי. גואל חוק, היה בעזרי ולמדני והורני בכל עת, באיזה דרך באיזה אפן אזכה לשוב אליך באמת, מרע לטוב, ממות לחיים, כי מר לי מאד:

תתקיב

(פה)

אבי יוצרי וגואלי ופודי, עזרני והושיעני חיש קל מהרה, שאזכה לשוב אליך באמת ובכל שלם, ומול את ערלת לבי הרע, ותפתח את לבי באפן שאזכה להרגיש כאב ומכאוב עונותי העצומים, עד שאזכה לצעק מן הלב ועקה גדולה ומרה כמו שראוי לי לזעק ולצעק על עונות רבים וגדולים פאלה: אוי אוי אוי. ואזעק ואצעק ואשוע אליך באמת ובכל שלם, בלב נשבר ונדכה, מקירות הלב, עד שירגישו גם כל הלכות של כל המפות שנמשכו ממני לכל מקום שנמשכו, הן אותן המפות שנמשכו בהתר ונתהוו מהם בני, שיחיו לארץ ימים ושנים טובים, הן להכדיל, אותן המפות שיצאו ממני לבטלה

בשונג או במזיד, ונעשה מכל טפה וטפה מה שנעשה, אוי לי וי לי, וכלם יהיה נמול ללבב, וירגישו כלם בכל מקום שהם את עצם כאבם וצערם וחיבן הם מנחים בשאול תחתיות במקומות המטנפים שלא נתן להוכר, ויהיה נעשה רעש גדול ביניהם, ויתעוררו כלם לשוב להשם ותפוד פאמת, ויתחילו להתנענע ולהצטער ולבסוף פאמת להתתקן ולשוב אל יהוה פאמת, עד שתעורר רחמיך הטובים, רחמיך הגנוזים, רחמיך הפשוטים, רחמיך הרבים, עלי ועליהם, ותעסק בתקוננו, ותגאלנו מהרה מבאר שחת מטיט הנון ומכל מקומות המטנפים והמקלקלים, מכלם תגאלנו ותפדנו ותוציאנו לשלום ותתקננו, וישיב המלך את נדחיו מהרה, כי אתה חושב מחשבות לבל ידח ממך נדה. ומול את לבבנו לאהבה את שמך, כמה שפתוב: "ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך":

תקענ

(צו)

ובכן תובני ותעורני ותושיעני להתגבר בכל עו לשפר ולבטל את יצרי הרע וכל תאותי ומדותי הרעות, ותכח את יצרי להשתעבר לה, עד שאזכה לגרש ולשפר ולהכניע מעלי כל הקלפות והסטרין אותרנין שבכל העולמות, הן שלש הקלפות הממאות לגמרי שהם, רוח סערה, וענן גדול, ואש מתלקחת, הן הרע שבננה הכל אוכה לבלות ולשפר ולבטל לגמרי, עד שאזכה לברר בחינת ננה, לברר הטוב שבה ולהעלותה אל הקדשה, באפן שנגה יכלל בקדשה העליונה פאמת וכל הקלפות הממאות יסתלקו ויתבטלו ממני כבטול נמור ולא יהיה להם שום שליטה ואחיוה בי חס־ושלום, מעתה ועד עולם ותעורני ותובני לשמירת הברית פאמת, ותבטל ותסיר ממני קלפת הערלה, ערלת לב וערלת בשר, ואזכה להכלל פאמת בקדשתך העליונה:

תרכו

(קח)

רבנו של עולם, מלא רחמים, אתה יודע כמה אני רחוק מטהרת המחשבת, כי פגמתי מאוד מאוד במחשבתי בלי שעור ומספר, וחטאתי עויתי ופשעתי הרבה מאוד והרע בעיניך עשיתי, והרפיתי לפשע נגדך מאד, ובפרט מה שפגמתי בברית קדש ובטפי המח הרבה מאד, וחבל עליידי פגם המחשבת, אשר לא נותרתי במחשבתי כלל, לתפס את מחשבתי לבל תצא לחוץ חס־ושלום. אדרבא הוספתי חטא על פשע, ונכנסתי במחשבתי לתוך מחשבות חוץ ורעיונים ובלבולים מערפכים ולהרהורים רעים, עד שפאתי למה שפאתי, וקלקלתי מה שקלקלתי, חבל עליידי פגם המחשבת. מה אמר ומה אדבר, ולפניך נגלה הכל, בוחן לבות וכליות:

תתרכה

(קיד)

"פִּרְשֵׁתִי יְדֵי אֱלֹהֶיךָ נִפְשֵׁי בְּאֶרֶץ עֲנִיפָה לְךָ סִלַּח. עֵינַי דָּאֵבָה מִנִּי עֵנִי, קִרְאתֶיךָ יְהוָה בְּכָל יוֹם, שְׁמַחְתִּי אֱלֹהֶיךָ כִּפְי". מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תַּחֲנוּנַי, וְהוֹרְנִי וְלַמְדֵנִי דְרָכֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים וְעֲצוּתֶיךָ הַיְשָׁרוֹת בְּכָל עֵת, בְּאִפְנֵי שְׂאוּפָה לְשׁוּב מִהֲרָה מִמַּעֲשֵׂי הָרָעִים וּמִמַּחְשְׁבוֹתַי הַמְּגִנִּים, עַד שְׂאוּפָה מִהֲרָה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּאֱמֶת בְּשִׁלְמוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. וְתַחֲנְנֵנִי מֵאֵתְךָ דַּעַת וְשִׂבְלֵי אֱמֶתִי, בְּאִפְנֵי שְׂאוּפָה לִידַע וּלְהַרְגִישׁ שְׁפִלוּתִי בְּאֱמֶת, וְלֹא יַעֲלֶה עַל דַּעְתִּי שׁוֹם צַד גְּאוֹת וְגִדְלוֹת וְנִבְחָהוֹת וְרַמּוֹת רוּחָא, כִּי בְּאֱמֶת לִפְנֵי פְחִיתוּתִי לֹא הִיִּיתִי צְרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל עַל זֶה כָּלֵל לְהַנְצִיל מִגְּאוֹת, כִּי מִי אֲנֹכִי שִׁיעֲלָה עַל לִבִּי שׁוֹם צַד גְּאוֹת, אַחֲרַי שְׂאֵנִי רַחוּם מֵאֵתְךָ כָּל כֶּף. אֵךְ אֵתְךָ יוֹדַע אֵיךְ אוֹרְכִים עָלַי מִכָּל צַד בְּכָל עֵת, עַד אֲשֶׁר מִכְּלַבָּלִים דַּעְתִּי בְּפִגְיוֹת וְגְאוֹת, בְּפִרְט בַּעַת שְׂאֵנִי רוּצִים לַעֲסֹק בְּאִיזָה דְבָר שְׂבִקְדָּשָׁה. עַל כֵּן פָּאתִי לְפָנֶיךָ בַּעַל רַחֲמִים, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת, אֲשֶׁר בְּמִקּוֹם גִּדְלוֹתְךָ שָׂם אֲנִי מוֹצֵאִים עֲנוּתְנוּתְךָ, שְׁתַּחֲוֶם וְתַחַמֵּל עָלַי בְּכָל עֵת, וְתַהֲיֶה עִמִּי וְתִשְׁמְרֵנִי תְּמִיד שְׁלֹא יַעֲלֶה עַל לִבִּי שׁוֹם צַד גְּאוֹת וְנִבְחָהוֹת כָּלֵל, עַד שְׂאוּפָה לַעֲנוּה אֱמִתִּית, בְּאִפְנֵי שְׂאוּפָה לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית בְּאֱמֶת, כִּי אֲשֶׁר הוֹדַעְתָּנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים שֶׁעַל־יְדֵי עֲנוּה זֻכְרִים לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית. וְתַצִּילֵנוּ מִעֲנוּה פְּסוּלָה, רַק אוֹפָה לַעֲנוּה אֱמִתִּית בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. "הוֹרְנִי יְהוָה דְּרָכֶךָ אַחֲלֶיךָ בְּאֱמֶתְךָ, וְחַד לִבִּי לִירְאָה שְׂמֶיךָ". יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְתַחֲנוּן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

תתרכז

(קכז)

מְלֵא רַחֲמִים, חַמֵּל עָלַי וְעוֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בִישׁוּעַתְךָ הָאֱמִתִּיוֹת. כִּי כִּבְרֵי אֱמֶתִי לְפָנֶיךָ בְּמַה פְּעֻמִּים, שְׂכָל הַעֲצוֹת הָאֱמִתִּיוֹת וְהַנְּפִלְאוֹת שְׁגִלִּית לָנוּ עַל־יְדֵי הַצְּדִיקֵי אֱמֶת, אִם אֲמַנֵּם כָּלֵם נִבְחוּסִים וַיִּשְׁרִים, כָּלֵם אֲהוּבִים, כָּלֵם בְּרוּרִים, כָּלֵם קְדוּשִׁים, וְכָלֵם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם, אֵךְ מַעֲצָם נִשְׁמִיּוֹתָנוּ וְקוּשִׁיוֹת עֲרַפְנוּ, קָשָׁה עָלֵינוּ לְקַנֵּם הַעֲצָה בַּעֲצָמָה, בְּפִרְט שָׂרֵב הַדְּבָרִים כָּל אֶחָד נִתְּלָה בְּחִבְרוֹ, וְאִינִי יוֹדַע מֵהֵיכָן תַּחֲתַחֲלֶה, כִּי אֲנִי רַחוּם מִשְׂמַחַח מַחֲמַת שְׂפִנְמִתִּי הַרְבֵּה בְּבְרִית קִדְשִׁי, וְכֵן לְחַפְּךָ, קָשָׁה וְכִבְדֵי עָלַי לְשׁוּב עַל פְּנֵם הַבְּרִית וְלִזְכוּת לְתַקּוֹן הַבְּרִית מַחֲמַת שְׂאֵנִי רַחוּם מִשְׂמַחַח, כִּי עַקֵּר שְׁמִירַת הַבְּרִית עַל־יְדֵי שְׂמַחַח, כִּמְבֹאֵר בְּדִבְרֵי חֲכָמֵינוּ וְכַרוּנֵם לְבִרְכָה בְּכַמְּהָ מְקוּמוֹת, וְעַתָּה מֵאִזֵּי יְבוֹא עוֹרֵי, מֵאִזֵּי תִּבּוֹא תִּשׁוּעַתִּי, מֵאִזֵּי אֲבִקֵּשׁ עוֹר וְתַרּוּפָה לְחוֹלָה מִדְּכָא בְּמוֹנִי. שׁוֹמְטִי בְּאַרְבַּע פְּנוֹת, תַּרּוּפָה לֹא מְצֵאתִי. שְׂבִתִּי אֱלֹהֶיךָ בְּבִשְׁת פְּנִים לְשַׁחֲרֵךְ אֵל בַּעַת צְרַתִּי, וְאֵתְנַפֵּל וְאֵתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים בְּכָל עֵת, מְלֵךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט, שְׂתוֹכְנִי וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַלְמִדֵנִי וְתוֹרְנִי בְּכָל עֵת דְּרָכֵי הַמִּשְׁפָּט דְּקִדְשָׁה, שְׂאֲדַע וְאֲכִין וְאֲשִׁפִּיל אֵיךְ לְדוֹן וְלִשְׁפֹּט אֶת עַצְמִי

בעצמי בכל יום ויום על כל הדברים שעשיתי, ולמצא דרך ועצה נכונה ואמתית שאזכה לקומה, באפן שאשוב מעתה מכל דרכי הרעים וממחשבותי הרעות, ולא אשוב עוד לכסלה, באפן שאזכה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ולעסוק תמיד במשפט דקדשה, לשפט את עצמי כראוי, כרצונך וכרצון הצדיקים האמתיים, עד שאזכה עליידי המשפט שאשפט את עצמי בעצמי, לסלק ולבטל כל המשפטים והדינים שלמעלה ממני, שלא יהיה בתי לשום מערער ומקטרג לעורר שום דין ומשפט עלי כלה:

תתרג

(קכב)

ותתחננו ותאמצנו להיות בשמחה תמיד, עד שנוכח עליידי השמחה לשמירת הברית קדש באמת, כראוי לאיש הישראלי הנבחר מכל העמים והלשונות. וברחמיך הרבים תשמר אתה בעצמך את בריתנו הקדוש מכל מיני פגמים שפעולם, ותעשה כנפלאותיך, ותנבנו ברחמיך מהרה לתקון הברית בתכלית התקון הנבחר באמת כרצונך הטוב, כי בעצם נפלאותיך וטובותיך וחסדיך הרבים, וכבת וזכות הצדיקים האמתיים ששמרו את הברית בתכלית השלמות שאין שלמות אחריו, אני בטוח ונשען שתתקן אותי ואת כל ישראל, ותהפך הכל למוכה, עד שגם כל הפגומים מאד מאד בפגם הברית יהיו בכלל תקון הברית באמת, כי מן לא יפלא כל דבר:

תתשצ

(קכג)

מרום וקדוש, פועל גבורות, עושה חדשות, בעל מלחמות, זורע צדקות, מצמיח ישועות, עושה צדקות עם כל פשר ורוח, עשה עמי צדקה וחסד, ונבני לתן צדקה הרבה לעניים הגונים, באפן שיהיה לי תקון גדול לפגם הברית שפגמתי נגדך בלי שעור:

תתשצט

(קכד)

רבנו של עולם, אתה יודע כמה וכמה הרחקתי השפע מהקדשה עליידי פגם הברית והמשכתי למקום שהמשכתי, רחמנא לצלן, למקומות אשר לא נתן להוצר, ופגמתי כמו שפגמתי אשר אי אפשר לשער, אשר התקון לזה הוא צדקה לעניים הגונים דוקא, שעל ידי זה חוזרים וממשיכים השפע אל הקדשה. אבל איך זוכין לזה, כי רבו המניעות מאד של מצות צדקה, הן מחמת רע לבבנו וחסרון הבטחון והאמונה, וגם בשמתגברים ומשברים אכזריות שבלב ונותנים צדקה, אין אתנו יודע עד מה, מי הוא העני החנון באמת אשר על ידו נוכח להמשיך השפע אל הקדשה ולתקן פגם הברית עליידי זה:

תתמא

(קנד)

על כן אין לנו על מי להשען כי אם עליך, אבינו שפשמום, בנכות וכח הצדיקים האמתיים שאנו נשענים עליהם בכל דבר. אליך שמתתי את כפי, עיני תלויות אליך לבר, כי אתה לבר יודע כמה וכמה תקונים אני צריך בשביל תקון הברית אשר פגמתי בו הרבה, ואני רחוק מכלם מאד. רק על רחמיך הרבים אני בוחם ועל חסדך אני נשען, שאתה תספב סבות לטובה ברחמיך ותונני לתקן אותי בכל התקונים. ותושיעני לתן צדקה הרבה לעניים הגונים הרבה, ולעסק בצדקות, לעזור לב אחינו בני ישראל לקבל מהם צדקות הרבה בכל עת, להחזיק יראי יהוה האמתיים, באפן שאזכה לתקון הברית בשלמות באמת, ולא אעול בכסופא מך. "יהוה יגמר בעדי, יהוה חסדך לעולם, מעשי יודך אל תרה". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי, אמן:

יא

(א:)

ותושיענו ברחמיך הרבים לתקן ולזכר הדמים שבקרבנו, ונזכה להכניע הדים שבחלל השמאלי שבלב, ותעזרנו שנוזכה לזכר ולטהר את לבנו מפגם ארס עבירת הדמים שיש בנו מינקותנו, על ידי עבירת החלב שאינו טוב שהיינו יונקים או, אשר על ידי זה מתגבר חסד ושלום חמימות תאות המשגל. אנא יהוה, זכנו לתקן ולזכר כל זה מהרה, עד שנוזכה לשבר תאות המשגל לגמרי, ותזכנו לקדשת הברית באמת, ותרחם עלינו ועל עוללינו וטפנו ועל כל ילדי עמך בית ישראל, ותזמין ברחמיך הרבים לכל ולדותינו מיניקות בשרות והגונות שיהיה חלבם טהור וכשר, וד וצח, ותשמר ותציל את כל זרענו שלא יינקו מנשים חצופות אשר חלבם טמא, שלא ימשיכו בהם חסד ושלום ארס תאות המשגל, כי באמת אין בנו דעת לשמר זרענו מזה, רק ברחמיך לבר תשמר את זרענו שלא יינקו מחלב שאינו טוב וזה. ותעזר לנו ולזרענו תמיד, באפן שנוזכה בלנו אנהנו וזרענו לשמר את הברית קדש באמת, ולתקן ולטהר עצמנו מכל השלש מדות האלו שהזכרנום לפניך, ועל ידי זה נזכה לשמר את היראה שלמה שבלב. ונזכה לבנין ורושלים חיש קל מהרה, ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות וליראה מך תמיד, ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהינו. לפנינו נעבד ביראה ופחד ונודה לשמו תמיד, עד שנוזכה על ידי היראה שלמה שבלב לברא מלאך שישפיע נבואה לכלי הנבואה ומשד השפעת הנבואה בעולם, ויבנים מקרא שכתוב: "ונבאו בניכם ובנותיכם"

(א):

ב

וּתְרַחַם עָלֵינוּ, וּתְזַכֵּנוּ וּתְנַאֲלֵנוּ מֵעַצֵּם מְדִירוֹת הָעֲבָרוֹת הַקָּשָׁה וְהַכְּבֵדָה וְהַמְרָה מְאֹד
שֶׁהִיא תַּאֲוַת הַמִּשְׁגָּל, אֲשֶׁר גָּלוּת וְעֲבָרוֹת שֶׁל תַּאֲוַה רָעָה וּמְרָה הוּאֵת עֹמֵד
וּמִתְנַבֵּר עָלֵינוּ בְּכָל עֵת, עַד אֲשֶׁר מָרְרוּ אֶת חַיֵּינוּ בְּעֲבוּרָה קָשָׁה וַיַּעֲבְדוּ בָנוּ בְּפָרָה, בְּאֲשֶׁר
אַתָּה יֹדְעֵת אֶת נִגְעֵי לִבָּבוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד. וּבְעֹנֹוֹתֵינוּ הַרְבִּיבִים, "כִּלּוֹ בְּיָגוֹן חַיֵּי וּשְׁנוֹתַי
בְּאַנְחָה, כָּשָׁל בְּעֹנֵי כַחֵי וְעֲצָמֵי עֲשִׂשׁוֹ, וַיִּכְנַע בְּעַמָּל לִבִּי, נִכְשַׁלְתִּי וְאִין עֹזוֹר":

(ה):

קו

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֵא רַחֲמִים, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא, קְדוֹשׁ
עַל כָּל הַקְּדָשׁוֹת, שֶׁתִּשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ קְדֻשַׁתְךָ הַעֲלִיזָה וְתַעֲזָרְנוּ לְחַכְמֵי וּלְשֹׁפְרֵי וּלְכַף
אֶת יִצְרָנוּ הַרַע לְהַשְׁתַּעֲבֵד לָךְ, וְנִזְכֶּה לְכַפּוֹת וּלְשֹׁפְרֵי אֶת תַּאֲוֹתֵינוּ הַרְעוֹת וּלְכַטְלֵי תַּאֲוֹת
נְאוּף מֵאַתָּנוּ לְנִמְרֵי. וְתִתֵּן לָנוּ מְגִי אֶרֶץ צַדִּיקִים אֲמִתִּים, שִׁיְהִיו מְגִיִּים עָלֵינוּ וּיְכַטְלוּ
מֵאַתָּנוּ תַּאֲוַה הַרָעָה הַזֹּאת, עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְחַכְמֵי וּלְשֹׁפְרֵי הַחֹתָם וּלְכַטְלֵי הַחֹתָם, וְלִתְקוֹן
הַחֹתָם דְּקִדְשָׁה. וְתַצִּיל אוֹתָנוּ תְּמִיד מִמְּקַרְהָ לְיָלָה. וְתַעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ וְתִגְן עָלֵינוּ, שֶׁנִּזְכֶּה
לְהַתְקַדֵּשׁ בְּוִוְגָנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וְלֹא נִהְיֶה רְגִילִים חֲלִילָה בְּתַאֲוַה זֹאת אֲפִלּוּ בְּהִתַּר, רַק
לְהַתְרַחֵק מִתַּאֲוַה זֹאת בְּכָל מִינֵי הַרְחָקוֹת. וְתַרְחַם עַל פְּלִיטָתָנוּ, שֶׁנִּזְכֶּה מֵעַתָּה לְשֹׁמֵר
מְעַט לַחֹת וּשְׁמֹנִינִית שְׁבִיבָנוּ, לְכַלֵּי לְהוֹצִיאֵנוּ לְחוּץ חַסְדֵי וְשִׁלּוֹם עַל-יְדֵי תַּאֲוַה זֹאת, רַק
נִזְכֶּה לְשֹׁמֵר מְאֹד לַחֹתֵינוּ וּשְׁמֹנִינִיתֵינוּ, לְהַעֲלוֹתָם אֶל הַמִּחַ בְּקִדְשָׁה וּבְמִתְרַחֵה גְדוֹלָה,
וְנִזְכֶּה לְבָרֵךְ וּלְהַעֲלוֹת כָּל הַלְּחֹת וְהַשְׁמֹנִינִית מִפָּנֶיךָ "הַחֲתִים בְּשֵׁרוֹ" לְתַקוֹן הַחֹתָם
דְּקִדְשָׁה, שֶׁהוּא תְּקוֹן הַמַּחִין, וְיִתְחַזַּק וְיִתְחַדֵּשׁ מַחֵי וְיִדְעֵתִי בְּקִדְשָׁה וּבְמִתְרַחֵה גְדוֹלָה,
בְּחֻמְכָּה בְּתוֹכָהּ וּבְדַעַת, וְיִתְנַצְּצוּ הַמַּחִין שְׁלֵי בְּחֻמְכָּה וְהַכְּבֵדָה יִתְרַחֵה בְּכָל פַּעַם, בְּקִדְשָׁה
גְדוֹלָה. וְתַזְכֵּנוּ לְקִדְשַׁת הַתְּפִלִּין בְּאַמֵּת, שֶׁהֵם חוֹתָם הַקְּדָשָׁה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "שִׁימְנֵי כַחֲוֹתָם
עַל לְבָבְךָ בַּחֲוֹתָם עַל זְרוּעֶיךָ":

(ה):

קח

אֲבִינֹו, מְלֶכֶד אֵל חַי וְקַיִם, אֵל חַי חֲלֻקְנוּ צוֹרְנוּ, צִוָּה לְהַצִּיל יְדִירוֹת שְׁאֲרֵנוּ מִשְׁחַת לְמַעַן
בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר שִׁמְתָּ בְּבִשְׁרָנוּ, כִּי אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ חֲתַמְתָּ אוֹתָנוּ בַּחֲוֹתָם אוֹת בְּרִית
קְדָשׁ. רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְהַנּוֹרָאִים, וְעֹזְרֵנוּ וְחוֹשִׁיעֵנוּ וְשֹׁמְרֵנוּ מֵעַתָּה, שֶׁנִּזְכֶּה
מֵעַתָּה לְשֹׁמֵר אֶת הַחֹתָם הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. הַצִּילֵנוּ נָא מִחֹתָם דְּסִטְרָא אַחֲרָא, כִּי אַתָּה "כָּל
תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצָר מִמֶּךָ מִזְמָה. כִּי גְדוֹל אַתָּה וְעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ", וּמִי יֹאמֵר
לָךְ מַח תַּעֲשֶׂה. חוּם וְחַמָּל וְרַחֵם נָא עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְתֵן לָנוּ כַּח הַמְּגִי אֶרֶץ, שֶׁנִּזְכֶּה

לְבַרְר וּלְהַעֲלוֹת מִחוּתֵם דְּקַלְפָּה לְחוּתֵם דְּקַדְשָׁה, כְּאִמּוּר "נְאֻמָּה אֶפְיָקוּ מְנַגִּים סְגוּר חוּתֵם צָר":

(ה:)

קט

וְזַכְּנוּ לְקַיָּם מִצְוֹת תְּפִלִּין כְּרֵאוּי כְּכֹל הַרְשִׁיָּה וְדִקְדוּקִיָּה וְכוּנּוּתִיָּה וְתַרְוִי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּוִיִּים כֹּה, וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְדוּלָּה, כְּרֵאוּי לְשִׂמְחָה וְלִגִּיל וְלִשְׂוֹשׁ מְאֹד כְּשִׂאָנוּ זוֹכִים לְהַתְעַטֵּר בְּעִטְרַת תְּפִאָרֶת הַתְּפִלִּין הַקְדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים מְאֹד, שְׂהֵם כְּתַרְי דְּמִלְכָּא. וּבְזִכּוֹת קַדְשַׁת הַשְּׂבָעָה רְאשִׁים שֶׁל הַתְּרִין "שִׁינִין" הַקְדוּשִׁים שֶׁבַתְּפִלִּין, שְׂהֵם "שִׁין" שֶׁל שְׁלֹשָׁה רְאשִׁים וְ"שִׁין" שֶׁל אַרְבַּע רְאשִׁים, נּוֹכַח לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קַדְשַׁת מוֹשֶׁה מוֹשִׁיָּה, שְׂהוּא רוּעָה יִשְׂרָאֵל הָאֲמַתִּי שְׂכָלוֹל מִכָּל הַשְּׂבָעָה רוּעִים, וּבְזִכּוֹתֵם וּבְחַסֵּם שֶׁל מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם וְשֶׁל כָּל הַשְּׂבָעָה רוּעִים, וּבְזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמַתִּיִּים, נּוֹכַח לְשַׁבֵּר וּלְכַפֵּל תַּאֲוֹת נְאוּף מֵאֲתַנּוּ, וּלְשַׁבֵּר הַחוּתֵם דְּקַלְפָּה, וּלְתַקֵּן כְּכֹל מִיָּנִי תַקּוּנִים הַחוּתֵם דְּקַדְשָׁה. חַתְּמֵנוּ לְחַיִּים אֲמַתִּיִּים, מְלַךְ חַפְזֵינֵי חַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. גּוֹאֵל מִמּוֹת וּפְזוּדָה מִשַּׁחַת, הַצִּילֵנוּ מִכָּאֵר שַׁחַת, הַצִּילֵנוּ נָא בְּרַחֲמֶיךָ חֲרָבִים מִן הַשְּׂאוּל תַּחְתִּיּוֹת, פְּדֵה אוֹתָנוּ מִעֲזוֹת הַתַּאֲוֹת רְעוּת, וּבְפִרְט מִעֲזוֹת הָרַע שֶׁל תַּאֲוֹת נְאוּף. פְּדֵה עַמְּךָ מִעֲזִים, צֹאנְךָ מִיַּד גּוֹזְזִים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּלָא לְחַיִּים:

(ה:)

קי

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה לְבַד יוֹדַע מִי וּמִי עוֹמְדִים עָלֵינוּ כְּכֹל עַתָּה, אֲשֶׁר רוּצִים לְהַתְנַבֵּר חֶסֶד וְשְׁלוֹם לְסְגוּר וּלְחַתֵּם אוֹתָנוּ חֶסֶד וְשְׁלוֹם כְּכַמְּה וּכְכַמְּה חוּתְמוֹת דְּסִטְרָא אַחֲרָא, חוּתֵם עַל חוּתֵם. "גְּדַר בְּעָרֵי וְלֹא אֲצֵא, הַכְּפִיד נְחֻשְׁתֵּי". אֲכַל אֲתָה יְהוָה אֱלֹהִים אֲמַת וְחוּתְמֶךָ אֲמַת, בְּדָ לְבַד בְּטַחְנוּ, וְעַל חֶסֶדְךָ הַגְּדוֹל בְּאֲמַת נִשְׁעֲנֵנוּ. בְּיָדְךָ נִפְקִיד רוּחֵנוּ, פְּדֵה אוֹתָנוּ יְהוָה אֵל אֲמַת. "בְּאֲמַתְךָ הַצְּמִיתֵם", שֶׁבַר תִּשְׁבֵּר כָּל חוּתְמֵיחֵם אֲשֶׁר חָתְמוּ עָלֵינוּ. הוֹצִיאֵנוּ נָא מִחוּתֵם דְּקַלְפָּה. הַעֲלֵנוּ מִחֶרֶד וּמִקְדָּשֵׁנוּ וּמִחֶרְנוּ מִכָּל הַטְּמָאוֹת וּמִכָּל הַזָּחָמוֹת. זַכְּנוּ לְשַׁבֵּר תַּאֲוֹת נְאוּף לְגַמְרֵי בְּאֲמַת. חַתְּמֵנוּ נָא בְּחוּתֵם דְּקַדְשָׁה, חוּתֵם עַל חוּתֵם, לְכֹל יוֹעוּ כְּנוּ זָרִים מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְחַתֵּם לְחַיִּים טוֹבִים כָּל כְּנֵי בְּרִיתְךָ, בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הָאֲמַתִּיִּים אֲשֶׁר הֵם חוּתְמֶךָ, אֲשֶׁר כְּהֵם בְּרֵאֵת וְחַתְּמֶת עוֹלְמֶךָ מִרְאֵשׁ וְעַד סוּף, בְּזִכּוֹתֵם וּבְחַסֵּם תְּמַשִּׁיךְ עָלֵינוּ כַּח הַמְּנַנִּי אֲרָץ, עַד שֶׁנּוֹכַח עַל יָדֵם לְהַעֲלוֹת, וּלְבַרְר מִ"חַחֲתִים בְּשִׁרוֹ" לְחוּתֵם הַקַּדְשָׁה, וְיִתְנוּצְצוּ הַמַּחֲזִין שְׁלֵנוּ בְּקַדְשָׁה וּבְטַחְרָה גְדוּלָּה, כְּשֶׁכֵּל זָךְ וְצַח, וְיִחַיָּה שְׂכָלְנוּ וּמַחְנוּ "הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נְכוּן הַיּוֹם":

קיו

(ה:)

אָנָּא יְהוָה מְלֵא רַחֲמִים, חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּנּוּ נְדָה, הַצִּילֵנוּ נָא מִטְּמֵאָה הַרְעָה הוּאָתָּה. שְׁמְרֵנוּ נָא וְהַצֵּל נַפְשֵׁנוּ מִמִּקְרָה לְיָלֵהָ. וּבְנֵנו לְקַדְּשׁ אֶת מִחְשַׁבְתֵּנוּ, וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְּשַׁת הַמַּחֲוִין עַל־יְדֵי הַמַּגְנֵי אַרְיָן, עַד שְׁנוּכָה לְשֹׁכֵר תֵּאֵוֹת נְאוּף לְגַמְרִי, וְנוֹכָה לְהַכְלִיל בְּקִדְּשַׁת מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ וּבְקִדְּשַׁת כָּל הַשְּׂבָעָה רוּעִים וְקִדְּשָׁה וּבְקִדְּשַׁת כָּל הַצַּדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּים, וְיִמְשְׁכוּ עָלֵינוּ קִדְּשַׁת הַמַּחֲוִין וְהַתְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים מִשְׁרָשְׁשׁ הָעֲלִיּוֹן. וְתוֹכְנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְלַחֲזֹק אֶת כַּח הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים עַל־יְדֵי עֵז שְׂמִחָתֵנוּ. וְתַמְשִׁיךְ לָנוּ פְּרִנְסָה טוֹבָה מִן הַשָּׁמַיִם בְּהַרְחֵקָה גְּדוּלָּה, וְיִתִּיּוּ כָּל אֲכִילוֹתֵנוּ וְשִׂתְיֵנוּ מִבְּרָרִים וּמִזֻּכָּכִים, כְּלֵי שׁוּם אֲחִיוֹת תַּעֲרֹכֶת כַּח הַשָּׂדִים וְהַסְּמָרָא אַחֲרָא כָּלָל, וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם כַּח לַחֲמִם אֶת הָאָדָם חֶסֶד וְשָׁלוֹם בְּחַמִּימוֹת אֵשׁ הַתֵּאוּהָ הוּאָתָּה. וְתַצִּיל אוֹתֵנוּ וְאֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תְּמִיד מִמִּקְרָה לְיָלֵהָ:

קיוט

(ה:)

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא יְשׁוּעוֹת וְהַצִּלוֹת, מְלֵא חֶמְלָה וְחֲנִינָה, מְלֵא טוֹב, "טוֹב יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו", שֶׁתִּהְיֶה בְּעֲזָרֵי מַעֲרָתָה, וְתַשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי שְׁלֵא אֲחַטָּא עוֹד, הַצִּילֵנִי מַעֲרָתָה מִמִּקְרָה לְיָלֵהָ, וְלֹא אֲתַרְחֵר בְּיוֹם וְלֹא אֲבוֹא לְיְדֵי טְמֵאָה כְּלִילָה. "גַּם מוֹדִים חֲשׂוֹךְ עֲבָרָךְ אֵל יִמְשְׁלוּ כִּי אִזּוֹ אֵיתָם וְנִגְמִיתִי מִפְּשַׁע רָב". וּבְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד:

קכד

(ה:)

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים, וְתַצִּילֵנוּ וְתַשְׁמְרֵנוּ, אוֹתֵנוּ וְאֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, מִרַבָּנִים וְרִיגִנִּים שְׂאִינִם כְּשָׂרִים וְחַגְנִנִּים בְּמַעֲשֵׂיהֶם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת כָּל מַה שֶּׁהֵם גּוֹרְמִים לָנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְאִין מִי שִׁיעֲמַד בְּעַדְנוּ, כִּי אִין פְּנוּ כַּח וּגְבוּרָה לְהַכְנִיעֵם וְלַהֲשִׁיכֵם. אָנָּא יְהוָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, הַמְּלִיךְ הַמְּשַׁפֵּט, וּבְנֵנו לְמִשְׁפַּט דְּקִדְּשָׁה, וְהַצִּילֵנוּ מִדְּיָנִים וְרַבָּנִים שְׂאִינִם חַגְנִנִּים, הַמְּקַלְקְלִים אֶת הַמְּשַׁפֵּט וּפּוֹגְמִים בְּמַרְכָּבָה הָעֲלִיּוֹנָה, בְּכַסְאוֹת לְמִשְׁפַּט, אֲשֶׁר שָׁם הָאֱהָבָה הַקְּדוּשָׁה שׁוֹרָה, וְעַל־יְדֵי־זוֹהָ גּוֹפְלִים אֲהַבּוֹת גְּפוּלִין מִשָּׁם וּמְכַנְּסִים תֵּאוּת נְאוּף בְּעוֹלָם, וּמְבִיאִין חֶסֶד וְשָׁלוֹם טְמֵאָת מִקְרָה לְיָלֵהָ עַל־יְדֵי עוֹוֹת דִּינָם:

קכו

(ה:)

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאִין כִּי נַעַת אִיךָ לְהַתְּפַלֵּל עַל זֶה, רַק עֲלִיךָ לְבַד אָנִי מִשְׁלִיךְ יְהִיבִי. "שְׁפַטְנִי [אֱלֹהִים] (יְהוָה) וְרִיבָה רִיבֵי מַגּוּי לֹא תְסִיד, מֵאִישׁ מִרְמָה וְעוֹלָה תִפְלִטְנִי. שְׁפַטְנִי כַצְדִּיקָה יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֵל יִשְׁמְחוּ לִי. צְדָק וּמִשְׁפַּט מְבוֹן כְּסֵאֶךָ, תְּסַד וְאֶמֶת יִקְדְּמוּ פָּנֶיךָ. מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפַּטִּי יֵצֵא, עֵינֶיךָ תִּחְזֹינָה מִיִּשְׂרָאֵל". מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלֵינוּ

למען שמך לכה, אף-על-פי שעשינו מה שעשינו, עד אשר אין לנו חס-ושלום שום מליץ ישר, אתה יהוה לבד תגן בעדנו, ותשמרנו ותצילנו מכל מה שאנו צריכים להנצל בגשמיות וברוחניות, ותצילנו משנגות ומזידין ומרדים, באפן שנוזכה לתקון הברית באמת. באין מליץ ישר מול מגיד פשע, תגיד ליצקב דבר חק ומשפט, וצדקנו כמשפט המלך המשפט, האוחז ביד מדת משפט:

קפח

(ח):

ותשמרני ותצילני מן האכזריות, ומן הפעם ומן הקפידות, ואזכה להיות טוב ומטיב לכל באמת כרצונך הטוב, ולא יהיה בלבי שום פעם וקפידות ולא שום אכזריות כלל. ותשפיע עלי רחמים, שאזכה לרחם על הבריות תמיד כרצונך הטוב. ואתה תרחם עלי מן השמים ותשמר את דעתי ומחי ושכלי בקדשה גדולה, ותצילני מכלבול הדעת ומכסילות וממחשבות רעות, ואזכה לקדש את דעתי ומחשבותי בכל עת בקדשה גדולה, ולא אניח לבנם בדעתי ומחשבותי שום מחשבה חיצונה וזרה כלל. ותשמרני ותצילני תמיד ממחין דקטנות, ותשפיע ותמשיך עלי תמיד מחין הנדלות, ויהיה שכלי הולך וגדול בכל עת בקדשה ובטהרה גדולה. ואזכה ברחמיך הרבים לזכך ולטהר ולקדש את כל השלשה מחין שלי שבשלשה חללי הגלגלת, שהם חכמה בינה ודעת, עד אשר השלשה מחין שלי יהיו לי מחצות פרוסות בפני התאונה הרעה הכלליות, שהוא תאונה נאונה:

קפט

(ח):

ותרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותשלח לנו צדיק אמת, גבור ובעל כח גדול, אשר יקנא קנאות יהוה צבאות, ויתפלל לפניך תפלה בכחינת דין, בכח וגבורה גדולה בקדשה, ויעשה פלילות עמו, כמו פינחס בעת שקנא על מעשה זמרי, כמו שקבתוב: "ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה". ותעזרנו בזכות וכח תפלת הצדיק הבעל כח, להכניע ולשבר ולכבול תאנות נאוף מעלינו ומעל כל עמוך בית ישראל מעתה ועד עולם. ותחמל על עמוך ישראל בתחלתך החזקה ובאחבתך הגדולה, ותתן כח וגבורה לתפלת הצדיק הבעל כח הזה, שתפלתו בכחינת דין תעמד להסמרא אחרא ותקלפה בבית הקלפה שלה, עד שתהיה מכרחת הסמרא אחרא ותקלפה לתקיא ולהוציא מקרבה ובטנה כל הקדשות שבלעה, וכל הדעת והרחמנות והתפלות וכל מיני ניצוצות הקדשה שבלעה על-ידי חטאינו ופשעינו הרבים, ובפרט על-ידי פגם הברית, הכל תהיה מכרחת לתקיא ולהוציא מקרבה ובטנה חיש קל מתרה, ויגנם מתרה מקרא שקבתוב: "חיל בלע ויקאנו, מבטנו ירשנו אל". ותהיה מכרחת הסמרא אחרא ותקלפה לתן הקאות הרבה

בכל עת ובכל שעה, עד אשר תקיא ותוציא גם עצמות חיותה ממש מקרבה ובמנה, כמו שכתוב: "מטה עוף ישלח יהוה מציון, רדה בקרב איביד", ויתגורו גרים רבים אמתיים ויתוספו על עמך ישראל, ויבירו כל אמות העולם בתי מלכותך, וידעו כלם "כי אתה הוא יהוה לבדך עליון על כל הארץ", ויתגדל ויתקדש ויתרום ויתנשא ויתעלה בכבודך על כל פאי עולם, וכל בני בשר וקראו בשמך, וכל אשר נשמת רוח חיים פאפיו, כלם פאחד ויתנו כבוד וחדר לשמך, וכבוד יהוה ימלא כל הארץ, ויתפרסם ויתגלה אלהותך ואדנותך לכל פאי עולם, ויהיה רעש גדול ופרסום שם כבודך בין כל בני אדם, וישמעו רחוקים ויבואו ויבירו בתי מלכותך:

קצא

(ח:)

רבנו של עולם, "אתה פוררת בעוף ים, שפרת ראשי תנינים על המים. אל תתן לחית נפש תורה, חית ענייה אל תשפח לנצח". עורנו ורחם עלינו ועל כל עמך ישראל, ותעורר רחמי הצדיק האמת, "ציר נאמן לשולחיו", שילחם בעדנו מלחמות יהוה ויוציא אותנו מבין שניהם של הסטרא אחרא ותקלפות, ובכחו ונבחרתו הגדולה יוציא מהסטרא אחרא כל הקדשות וכל התפלות וכל תרחמנות ותדעת, וכל הניצוצות הקדושים שבלעו מן הקדשה בעונותינו הרבים, ובפרט על ידי פגם הכרית:

קצב

(ח:)

אנא יהוה רחם עלינו, חוס וחמל על מעט ימינו החרוצים בזה העולם, העובר בצל עובר ובענן פלה וברוח נושבת. ועורנו והושיענו ברחמיך הרבים בכות וכת הצדיקים האמתיים פעלי בתי ונבורה גדולה, שנוכה על ידם לצאת מטמאה למחרה, מאפלה לאורה, משעבוד לגאולה, מיגון לשמחה, מאכל ליום טוב. חוס וחמל על נפשנו ורוחנו ונשמותינו. חוס וחמל עלינו ועל עוללנו ומפנו, כי אין צרה בעולם כצרת הנפש הגזופה, הרחוקה מאביה שבשמים, אשר עצם הצרה הזאת אי אפשר להעריך ולבאר ולספר לא בפה ולא בכתב ולא במחשבה ולא ברמיוח, כי צרת הנפש עולה על כל הצרות והיסורין שבעולם, כי יכולין להפסיד ולאבד חס ושלום חיים אמתיים, חיי עולם ונצחיים בחנם על ידי הכל מעשה תעוועים של עולם הזה הפלה והנפסד, הפורח ושט מאוד בצל עוף הפורח, וכבר הפסדנו ואבדנו מה שאבדנו. הצילנו נא מעתה, אבינו שבשמים, גאלנו נא, גואל חוק, פדנו נא, הצילנו נא, פודה ומציל, כי אין לנו שום סמיכה ותקנה כי אם עליך ועל בניך הצדיקים האמתיים הנכללים בך, ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע, פודה ומציל ומפרנס ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקת, אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה. "דלו עיני למרום, יהוה עשקה לי ערבני. ערב עבדך לטוב, אל יעשקוני

וידים. עיני בלו לישועתך ולאמרת צדקה. עשה עם עבדך בחסדך, וחקיך למדני". בחסדך עשה עמי. "בחסדך חייני ואשמרה עדות פיך". ביונה אלקות אני מצפה לרחמיך ולישועתך האמתית. כשושנה בין החוחים, ביונה בחגוי הסלע בסתר המדרגה, בן לחצוני אויבי וצרי ורדפי מכל הצדדים ומצדי צדדים, ומכל השונאים והרוצחים העומדים עלי בכל עת, אין לי שום שונא ורוצח כמוני בעצמי, כי אני אני הוא האבד הנדול שפכל האבדורים, אשר לא חסתי על ימי ושנותי, ולא חסתי על גופי ונפשי ורוחי ונשמת, ולא חסתי על עוללי ומפי ועל כל הדורות העתידים לצאת ממני עד סוף כל הדורות, וחטאתי עויתי ופשעתי לפניך, והרעתי את מעשי מאד מעודי עד היום הזה. אוי לי אוי לנפשי, כי גמלתי לי מה שגמלתי. לולא רחמיך וחסדך, אז אבדתי בעניי חסד ושלום. מה אמר מה אדבר מה אצטרק, האלהים מצא את עוני. הנני לפניך באשמה רבה. לך יהוה הצדקה, ולי בשת הפנים ביום הזה. לך יהוה הצדקה על כל הטובות וחסדך והנסים והנפלאות, פלאי פלאות אשר עשית עמי בכל יום ויום, מעודי עד היום הזה, ולי בשת הפנים על כל החטאים והעונות והפשעים והפגמים ומחשבות רעות והרהורים רעים ומעשים עבורים שעשיתי ופגמתי בכל יום ויום, מיום היותי על האדמה עד היום הזה:

קצ

אבל על זה באתי לבקש ממך יהוה אלהי ואלהי אבותי, גדול העצה ורב העלילה, עושה גדולות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מספר, עושה נפלאות חדשות בכל עת ובכל יום ובכל שעה ובכל רגע ורגע, שתצילני ממני בעצמי, ותוכני שאתחיל מעתה לרחם על עצמי ברחמנות אמתי, לרחם על מעט ימי המנויים והספורים והקצובים במספר תחת ידך, לכל אעשה עוד שום דבר נגד רצונך כלל, ולא אפגם עוד שום פגם נגדך כלל. אם און פעלתי לא אוסית, ולא אשוב עוד לכסלה. ותצוה להשיב לי כל המחין ותדעת בקדשה שנסתלקו ממני בעונותי הרבים, ותקדש את מחי ודעתי בקדשה גדולה בכל הקדשות שבעולם, עד שאזכה שיהיו המחין שלי מחיצות פרוסות בפני תאונת נאות, ולא יהיה שום שליטה ואחיזה לתאונה הזאת לעלות על דעתי ומחשבותי כלל, רק אזכה לפרס מחיצות המחין והשכל להגן בפני התאונה הזאת, ואל ישלמו בי ורים כלל, ואזכה להיות קדוש וטהור באמת בתכלית הקדשה והפרישות, ברצונך הטוב באמת:

ד

אנא יהוה, אתה ידעת כי אין בנו כח לעמד בפניהם. חוסה על עם עני ואביון, על חלושי כח כמונו היום, ותעזר את לב הצדיקים האמתיים שילחמו בעדנו עם כל צרינו ורודפינו בגשמיות וברוחניות, ותמחרנו מכל הטמאות ובפרט מפגם הכרית, באפן

שלא אתרחק ולא אשתלח מס־ושלום חוץ למחנה ישראל הקדושה, אשר כל הטמאים
ובפרט הפוגמים בברית משתלחים משם:

(ח:)

רה

אנא יהוה, מלא רחמים, רחם עלי ותעלני מהרה מטמאה למחרה. ונבני שאנן בעדי על
ידי המחין והשכל בפני כל ההרהורים ותאות נאות, שיהיו המחין שלשה מחיצות
פרוסות בפני הרהורים ותאות הואת, עד שאזכה לקדשת הברית באמת. ותאסף אותי
לתוך מחנה ישראל מחנה הקדשה, ונזכה לקנים מקרא שבתוב: "ויהי מחניך קדוש",
עד שנוזכה למוזנא דנשמטא ולחכניע מוזנא דגופא, לבטל הגוף לגבי הנפש, ולעבדך
באמת באימה בפרח ביראה ואהבה אמיתית, ברצונך הטוב, מעתה ועד עולם:

(יב:)

רל

אנא יהוה, ובני לחיות מפלל הצדיקים המקימין את העולם שנוברא בעשרה מאמרות.
עורני עורני, ובני ובני, תן לי חנינה ולא אבר. "תעיתי בשה אבר, בקש עבדך".
ואם איני זוכה לחפש ולבקש אותך פראוי, נא אבי אדוני מלבי ואלהי, בקש אתה אותי
ברחמיך הרבים ובחסדיך הנוראים, עשה עמי פלא לחיים, בקש צאן אוכדות, צאן נדח
ואין מקבץ, בקש וחפש נדח ונשלה ושנוא כמוני, חמל על פגום כמוני, חוס ורחם על
נבזה ונמאם כמוני. הוציאני מכל התאות ובפרט מתאות המושגל, חלצני מהם, הצילני
מהם. חמל עלי, רחם עלי, חוסה עלי ועל עוללי וטפני. "אל תתנני בנפש צרי". אל תתן
את עבדך לפני בת בליעל. "הצילה מחרב נפשי, מיד פלב יחידתי. הצילני מטיט ואל
אמבעה, אנצלה משונאי וממעמקי מים. אל תשטפני שבלת מים ואל תבלעני מצולה,
ואל תאמר עלי באר פיה. ענני יהוה כי טוב חסדך, כרב רחמיך פנה אלי. ואל תסתר
פניך מעבדך, כי צר לי מהר ענני". ראה כי אזלת ידי, ראה אנחתי ואנקתי. עורני עורני,
הושיעני, גאלני, פדני. בחסדך עשה עמי, בחסדך חניני, ותחזירני בתשובה שלמה לפניך,
ותמלא רחמים עלי, ותכפר ותסלח ותמחל לי על כל החטאים והעונות והפשעים
שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה, ובפרט מה שפגמתי בפנים
הברית:

(טז:)

רנז

אנא יהוה אוהב צדקה ומשפט, ובנו ברחמיך הרבים לקנים מצות צדקה בשלמות ברצונך
הטוב, עם כל פרטיה ודקדוקיה ובנוותיה ותרי"ג מצות התלויים בה. ותעורנו שנוזכה
על ידי הצדקה לבטל ולשבר תאות נאות מאתנו, ותבדילנו מן הצבועים והשקרנים, ולא
תכשיל אותנו בעניים שאינם הגונים. ותשמרנו ברחמיך הרבים, שלא יהיה נפגם אצלנו

חסדו שלום ה' חוד ב' רכה ק' ר'שה הנעשה על ידי הצדקה, שלא יתגבר על ידיה תאות
 נאוף חסדו שלום:

רנח

(מ:ו)

מלא רחמים, חפץ חסד, אל תדינני כמפעלי ואל תעשה לי כחטאי, רק תרחם עלי כרב
 רחמיך כרב חסדיך, ותשמר אתה בעצמך את הצדקה שלי שלא יינקו ממנה
 החיצונים חסדו שלום, ולא יהיה להם כח לפגם ה' חוד ב' רכה ק' ר'שה הנעשה על ידי
 הצדקה שלי, ולא תתן להם כח להגביר על ידיה תאות נאוף חסדו שלום, כי כל בונתי
 בהצדקה שאתה מובני לתן, ברחמיך הרבים, הוא רק בשביל מצות צדקה לכה, כדי
 לעשות נחת רוח לפניך, אשר צויתנו בתורתך הקדושה לתן צדקה, והזרת אותנו על
 זה מאד בכמה וכמה אזהרות, וכל בונתי בנתינת הצדקה, לתתן ולא לקלקל חסדו שלום:

רנט

(מ:ז)

על כן באתי לפניך לשטח פפי לרחמיך, שתשמרני ברחמיך מעניים שאינם הגונים,
 ותהיה עמי תמיד, ותצילני ותשמרני באפן שלא יהיה שום כח ושלטיה להחיצונים
 לינק מהצדקה שלי, ולא יוכלו לקלקלה בשום אפן, כי אני נותן כל הצדקות שלי על
 דעת הצדיקים האמתיים גדולים במעלה, והם יעלו את מצות הצדקה שלי ויעשו ויתקנו
 על ידה יהודים גדולים למעלה למעלה בתכלית הקדושה העליונה באמת, ויהיה לה נחת
 רוח ושעשועים גדולים על ידי הצדקה שלי. ותובני לשבר תאות נאוף לגמרי ולזכות
 לתקון הברית באמת על ידי כח וזכות הצדקה שלי:

שט

(כ:ו)

ועתה אבי שבשמים, אב הרחמן, המלא רחמים בכל עת ובכל רגע, הורני ולמדני דרך,
 עצה נכונה ואמתית שאזכה לקומה, באפן שאזכה מעתה לשמירת הברית
 באמת, ולכלי לפגם שום פגם חסדו שלום אפלו בהתר. ותעזרני ותושיעני ברחמיך הרבים,
 שאזכה לתקן בחיי מהרה כל הפגמים שפגמתי בפגם הברית מעודי עד היום הזה, בשונג
 ובמזיד באנס ובקצון. ותרחם עלי ותשמרני מעתה מכל מיני פגם הברית, כמחשבה דבור
 ומעשה. "לב טהור ברא לי אלהים, ורוח נכון חדש בקרבי. השיבה לי ששון ישעך, ורוח
 נדיבה תסמכני. אל תשליבני מלפניך, ורוח קדשך אל תקח ממני". עזרני וזכני שיאיר
 עלי קדשת רוחו של משיח השורה ומרחף על הספרים הקדושים של התורה הקדושה,
 ובזכותו וכחו אזכה לצאת מתאות נאוף לגמרי, ולא אכזא לידי שום תרהור כלל ולא
 לשום הסתכלות הנוגע לתאוה זאת. ותעצים עיני מראות ברע. "העבר עיני מראות שוא,
 בדרך חייני". ותצילני מכל מיני פגם הברית, ותשמרני ברחמיך הרבים אפלו מריח של

נאוף. מלא רחמים, שומר עמו ישראל לעד, שמרני וחצילני ברחמיך הרבים. "שמרני אל
 בי חסיתי בך":

שיב

(כו:)

וברחמיך תשים שלום בינך ובין ישראל עמך, ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים,
 ותמשיך שלום על ישראל עמך, ויהיה שלום גדול ונפלא בין אדם לחברו
 ובין איש לאשתו, ולא יהיה שום שנאה וקנאה ומריבה וקנטור בין אדם וחברו ובין איש
 ואשתו, ובפרט בין איש ואשה הבשרים, אשר יחדם יקר מאד, אשר בהם תולה יחודא
 עלאה ושכינה שרויה ביניהם. עוד ורחם שלא תהיה ביניהם שום שנאה וקנאה, בוכות
 ובח הספרים הנוראים הקדושים שנשרפו ונתעלמו מן העולם בשביל זה, כאשר גלית
 לנו על-ידי חכמיך הקדושים. ועורנו וזכנו, שספרים אלו שנשארו מהצדיקים אמתיים
 מעט מהרבה, יתפשטו ויצאו בעולם, ויפוצו מעינותיהם חוצה, ויעשו פעלתם בשלמות,
 וימשיך רוחו של משיח בעולם, ויהיה נעשה רוח קנאה לטהר את ישראל מזהמת תאות
 נאות, שנוכח אנחנו וכל עמך בית ישראל לשבר ולבטל תאוה זאת מאתנו לגמרי, ולא
 יבוא עלינו שום הרחור ומחשבה רעה חסדו שלום, רק נזכה להיות קדושים ופרושים
 בקדשה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב באמת, ולא נזדקק לזה כי אם בעת ההכרח בשביל
 קיום העולם, ותתן לנו בח לקים מצוה זאת בקדשה ובטהרה גדולה באמת כרצונך
 הטוב:

שיג

(כו:)

רבנו של עולם, מלא משאלותינו לטובה ברחמים, בי דעתי קצרה לבאר הכל, את כל
 צרכי בקשותי הרבים מאד בגוף ונפש, ובפרט בענין זה של תקון הברית, שהוא
 יסוד הכל, אשר לא התחלתי עדיו לבאר ולפרש אפס קצה מה שאני צריך להתנפל
 ולהתחנן לפניך הרבה, על העבר ועל החוה ועל העתיד. אך לפניך נגלה הכל, על כן
 יהיה נא בעיניך באלו הייתי פורטם. עורנו והושיענו למען שמך, שנוכח מעתה להתקדש
 בקדשה גדולה ובפרט בקדשת הברית. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך, שבענו
 ממוכך ושמת נפשנו בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת. "הפלה חסדיך מושיע חוסים
 ממתקוממים, בימיך. נוראות בצדק תענגנו אלהי ישענו, מבטח כל קצוי ארץ וים
 רחוקים". עשה למען שמך, עשה למען ימינה, עשה למען קדשתך, עשה למען תורתך.
 ותמהר ותחיש לגאילנו, ותביא לנו מהרה את משיח צדקנו, ויקים מהרה מקרא שפתוב:
 "מגדיל ישועות מלבו ועושה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם", אמן ואמן:

שצד

(לה:)

ותנפני ברחמיך הרבים שיתנהג העולם תמיד על־ידי המנהיג האמת, הראוי להיות מנהיג לכל ישראל, שיהיה קדוש בקדשת הנרית בתכלית הקדשה והפרישות, בבחינת קדשת ופרישות משה רבנו עליו השלום, עד שיהיה נמשך עלינו ועל כל ישראל, על כל אחד ואחד מהמתקדשים אליו, קדשתו ופרישותו העצומה, שנוכח גם אנחנו לקדשת הנרית באמת, ולפרש מתאונה הזאת בקדשה ובטהרה גדולה ברצונך הטוב באמת:

שצח

(לה:)

רבנו של עולם, רבונא דעלמא בלא, מלא רחמים, מרחם על הנריות, "זכר רחמיך יהיה וחסדיך כי מעולם המה". עשה ברחמיך, עשה בחסדיך, עשה בנפלאותיך, עשה למען שמך אשר נקרא עלינו, והצילנו מעתה מתאונת המשגל. הצילנו נא מזהמא הזאת, מטנוף הזה, ממרירות מאוס השגעון של תאונה הזאת. שמרנו נא מהרהורים רעים, מהסתכלות רעים, ממשכבות רעות. רחם עלינו ברחמיך העצומים, בחסדיך הנוראים, כי גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך, אך השאור שבפעם מעכב אותנו, שהם תאונת עולם הזה והבליה, ועקר היא התאונה הזאת, אשר על ידה אבדנו מה שאבדנו, כמו שכתוב בזהר הקדוש, שזאת התאונה היא עקרא דיצרא בישא והיא עקרא דמסאבותא. רחם עלינו ברחמיך הרבים, ועשה למען הצדיקים אמתיים שומרי הנרית באמת בתכלית הקדשה והפרישות, וחדש עלינו חסדים חדשים אשר לא היו מעולם, וטהר לבנו מכל מיני הרהורים ותאונות רעות, ובפרט מתאונה רעה הזאת, כי "מה בצע בדמי בדתני אל שחת, היודך עפר תניד אמתך":

שצו

(לה:)

מלא רחמים, קדוש ונורא, "עושה גדולות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מספר", עשה עמנו פלא לחיים, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך, ונבנו להתקרב לצדיקים אמתיים הקדושים בקדשת הנרית בתכלית הקדשה, באפן שנוכח על ידם שימשך עלינו תמיד קדשת ופרישות משה רבנו עליו השלום שהמשיך על כל ישראל בשעת קבלת התורה, ועל־ידיה נזכה לקבל את התורה בכל פעם מחדש, שנוכח לקבל עלינו מעתה באמת לאמתו, לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה. ונזכה לחגות בתורתך הקדושה יומם ולילה, ותאיר עינינו בתורתך, עד שנוכח לחדש חדושין אמתיים בתורתך הקדושה בכל יום ויום, ובפרט בשבתות וימים טובים, באפן שיהיו לי תקון גדול לנפשי

ורוחי ונשמתי. ואזכה על-ידי חדושי ובאורי התורה, שימשוך עלי יראה גדולה ובושה נוראה מפניך, ותהיה יראתך על פני, זו הבושה, לבלתי אחמא עוד מעתה ועד עולם:

תסח (מב:)

רבנו של עולם, עזרני והושיעני מעתה, ועשה את אשר תעשה ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים ונפלאותיך הנעלמות ודרכיך הנוראים, ונבני מעתה לשמר את הברית קדש באמת, ואזכה לשוב בתשובה שלמה באמת על העבר, ולזכות מעתה לתקון הברית באמת, ככח וזכות הצדיקים אמתיים אשר זכו לתקון הברית בתכלית השלמות:

תסו (מב:)

רבנו של עולם, מלא רחמים, אתה הודעתנו שכל התקונים וכל התורה בלה וכל תקון העולמות, הכל תלוי בתקון הברית קדש שהוא יסוד הכל, כמבאר בכל ספרי קדש. אבל מגדל ההתנברות שהתנביר עלינו היצר הרע מנעורינו, פגמנו הרבה בפנים הברית, כל אחד ואחד כפי פגמיו כאשר יודע כל אחד ואחד בנפשו (ובפרט וכו'), על כן אין לי עתה שום דבור אידך לדבר בזה. "נאלמתי דומיה החשיתי משוב וכאבי נעפר". אף כבר הוחרתנו וחווקתנו לנצח, לזעק ולצעק אליך תמיד, יהיה אידך שיהיה. על כן באתי לשמח כפי לרחמיך וישועתך, שתעזרני ותושיעני שאזכה מעתה לתקון הברית באמת בשלמות ברצונך הטוב. חום וחנוני ורחם עלי והושיעני, ולמדני והורני דרכי עצותיך הקדושות והנפלאות הגלויות והנסתרות בספרי צדיקו האמתיים, ותאיר עיני דעתי ושכלי בכל עת, באפן שאזכה להתרחק מתאוה הזאת ומחרהורים האלה ולמלט נפשי מהם באמת, עד שאזכה לגרשם ולבטלם ממני לגמרי, באפן שאזכה מעתה לתקון הברית באמת ברצונך הטוב:

תפג (מד:)

רבנו של עולם, מלא רחמים, אתה גלית לנו על-ידי חכמיך הקדושים, שהעקר הוא תקון הברית, כי זה עקר הנסיון והמתקלא של כל אדם בעולם הזה, ורק בשביל זה בא האדם לעולם הזה כדי שיתנסה בנסיון זה, ועל-ידי זה יזכה למה שיוזכה אם יעמד בנסיון ובצרות הזה, אשר כל התורה בלה תלויה בזה, כי שמירת הברית הוא יסוד הכל. ועתה מה אמר ומה אדבר, אחרי שפגמתי הרבה בפנים הברית כאשר פגמתי (ובפרט וכו'), "על כן דברי לעי", ואיני יודע מהיכן להתחיל לדבר. אבל כבר גזרתי עלינו על-ידי צדיקו האמתיים לצעק אליך תמיד, ולהתפלל ולהתחנן לפניך תמיד בין בעליה בין בירידה לפי בחינתנו, יהיה אידך שיהיה, לא נחריש ולא נשקט מלצעק ולצעק ולהתחנן

אלוהי תמיד, כי תסדיר לא תמים ורחמיך לא כלום, כי אתה יהוה אלהינו גדלת מאד, וכגדלתך כן תסדיר ורחמיך, וכאשר לגדלתך אין חקר, כן אין חקר לרחמיך ותסדיר:

(מד:)

תפד

וככן יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתאיר עיני בתורתך, ותורני ותלמדני שאזכה לידע ולהשיג ולהבין דברי תורתך הקדושה, אשר צוית עלינו לבזון פונות אלול בשביל תקון הברית. "כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי", ואיני יודע תדריך כלל לבזון פונות. רחם עלי למען שמך, וקדשני בקדשתך העליונה, ופתח לפני בתלמוד תורתך, ועזרני וזכני ללמד ולהבין כל הפונות אלול וכל התורות השייכים לזה, ואזכה למצא בהם דרך נכון וישר להתקרב אלוהי תמיד בכל עת. ואזכה להיות בקי בהלכה, בקי בראי פני פשוט, בקי בעיל פני בנפיק, ולקיים באמת ובשלמות מקרא שכתוב: "אם אפק שמים שם אתה ואציעה שאול הנד", עד שאזכה לילך בדרךי התשובה באמת תמיד. ואתה ברחמיך תפתח ידך, ותהיה ימיך פשוטה לקבל שבים, עד אשר נוזח לחמיך ולתקן כל התקונים הנמשכין עלי ידי היחודים והפונות של אלול, באפן שנוזח מהרה לתקון הברית בשלמות. וברחמיך תרבים תצוה למלאכיך הקדושים, האוחזים בידם שופרות, הממנים לבקש ולחפש ולחפור ולחבר אחר אבדות, שישתדלו בתקון נפשנו, ויבקשו ויחפרו אחר כל האבדות שאבדנו בענינו מעודנו עד היום הזה, עלי ידי תאוותינו הרעות, ובפרט עלי ידי פגם הברית, את כל מה שאבדנו בגלגול זה ובגלגולים אחרים, הכל יחפרו ויחפשו וימצאו כלם מהרה, ויחזירו אותם לנו, באפן שיתקנו נפשותינו עלי ידי זה בתכלית התקון באמת בראי פני הטוב:

(מו:)

תצה

"אלוהי יהוה אקרא ואל אדני אתחנן. מה בצע פדמי בדרתי אל שחת, היודך עפר היגיד אמתך. שמע יהוה וחנני, יהוה הנה עזר לי". ורחם עלי ועל זרעי ועל כל עמך בית ישראל, והצילנו מדינה של גיהנם. רחם עלינו מעתה על כל פנים, והצילנו מתאות המשגל, שמרנו והצילנו ברחמיך ותסדיר ונפלאותיך הנוראות, והיה בעזרנו שלא נרבה תאותנו אפלו בהתר, רק נוזח לזכר אז בענש הקשה והמר של הגיהנם, ולא נמלא תאותנו חסיושלום, רק נוזח למעט תאותנו בתכלית המעוט, עד אשר נוזח לשפחה לנמרי. ולא נהיה רגילים בזה כלל חסיושלום, כי אם בשביל קיום המין, בקדשה ובטהרה גדולה, באימה ויראה ברתת וזיע, בענוה, בכשת פנים, כלי שום חציפות ועזות דסטרא אחרת כלל, מכל שבן וכל שבן שנתיה נשמרים בתכלית השמירה מתאנה זאת באיזה צד אסור חסיושלום, שנוזח להתחר ולהשמר מכל מיני צד הרחורים ומחשבות רעות

ומכל מיני הסתבלות רעים, ומכל מיני פגם הכרית במחשבה דבור ומעשה, בכל החושים ובכל הכחות, בכלם נהיה נוהרים ונשמרים בתכלית השמירה מכל מיני פגם הכרית, באסור ובחיתר פשוט ובמזיד באנס ובכרצון, באפן שנוכח להנצל מדינה של גיהנם:

(מ:)

תצו

רחם עלינו ברחמיך הרבים ברחמיך הגדולים ברחמיך ותנינו תיך, כי אתה יודע גדל הצער המר והקשה מאד של גיהנם אפלו שעה אחת. רחם עלינו בתינו, ועורנו וחשיענו וזכנו שנתנו ונכבוש את יצרנו, באפן שנוצל עצמנו לגמרי מדינה של גיהנם, וכל מה שפגמנו נגדך עד הנה בפרט בפגם הכרית, עד אשר "עונותינו רבו למעלה ראש" ועצמו עד גבחי שמים, וכברו מחול ימים ורבו מעפר הארץ, על הכל תמחל ותסלח לנו אלוה סליחות, חנון המרבה לסלוח, כי אין בדינו לתקן אחד מהם אף כי כלם, כי אם בתפלה ותחנונים שתחמל ותחוס עלינו, ותמחל לנו על העבר במחילה גמורה באמת, ותעורנו ותושיענו על העתיד, שתהיה בעורנו בכל עת ותשמרנו שלא נחטא עוד, ולא נפגם עוד שום פגם כלל בפרט בכרית קדש. חמל עלינו, כי אין רחמנות בעולם באשר על הפגם בכרית קדש. חמל עלינו אבינו שבשמים, ועשה את אשר תעשה ברחמיך הרבים באפן שלא נחטא ולא נפגם עוד כלל. ונוכח לשמר חקיך ומצותיך בכרצונך המזבז כל ימי חיינו לעולם, באפן שנוכח להנצל לגמרי מדינה של גיהנם, ולא נראה פני גיהנם כלל, כי רחמיך רבים מאד מאד, ואתה שומע תפלות כל פה, ובפרט כי אנחנו במוחים וסמוכים על כחם של הצדיקים האמתיים שומרי הכרית באמת, אשר הם חוקינו וזרוננו להרבות בתפלה ובבקשות ותחנונים וצעקה ושועה אליך, יהיה אף שיהיה, על בן עינינו תלויות אל רחמיך וחסדיך לבר פנינו עבדים אל יד אדונינו, עד אשר תרחם עלינו מן השמים ותזכנו מעתה על כל פנים לתקון הכרית באמת, בכרצונך ובכרצון צדיקיך האמתיים, וכותם יגן עלינו:

(מ:)

תצו

ובכן תרחם על כל עמך בית ישראל הצדיקים למצא וזונם, שיוזבו למצא וזונם מהרה, וזונם האמת, וזונם ההגון להם מן השמים. ונוכח כל אחד להתעורר אליך בשעת ההתקשרות, לזכר בהתכלית והסוף בשעת שבירת כלי חרס בעת התנאים, שזכר על ידי זה בשער חרסית שהיה בירושלים, שהוא פתחה של גיהנם, למען לא יבגד באשתו הכשרה, ויזכר מלגרשה אפלו אם יש לו יסורים ממנה חסין שלום, כי יזכר בענין המר של גיהנם, שינצל ממנו על ידי זה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, שמי שיש לו אשה רעה אינו רואה פני גיהנם, וצריך לקבל באהבה. וכן יזכיר את עצמו שאם תהיה

אשה טובה בראוננו, שיהיה זהיר וזהיר מלהרבות תאוותו חסד ושלום, ויזכר שיש גיהנם, ויחמל על עצמו ויקדש את עצמו בזווגו בתכלית הקדשה בראוי לאיש ישראל, ויזכר ולא ישבח ענש המר של גיהנם, שפא על פנים הכרית חסד ושלום, רחמנא לאלן. רחם עלי ועל זרעי ועל כל ישראל, ותסבב ברחמיך סבות לטובה, באפן שנוכח למלט ולהציל נפשנו מן הגיהנם ומכל מיני ענשים ודינים בזה ובפא, כי "מה בצע פרמי בך דתי אל שחת, היודך עפר הנגיד אמתך". חוסה עלינו ברכ רחמיך והצילנו מועמה, "שמרה נפשי והצילני, אל אבוש כי חסיתי בך. הצילה מחרב נפשי, מיד בלב יחידתי". חוס ורחם וחמל עלינו בזכות וכח הצדיקים אשר קרבנו אליך ברחמיך. "הצילני מטיט ואל אטבעה, אנצלה משונאי וממעמקי מים. אל תשטפני שבילת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאמר עלי באר פיה. ענני יהוה כי טוב חסדך, ברכ רחמיך פנה אלי. ואל תסתר פניך מעבדך, כי צר לי מחר ענני. קרבה אל נפשי ואלה, למען אויבי פדני. השיבני ואשובה כי אתה [יהוה] אלהי. השיבנו יהוה אליך ונשובה, חדש ימינו בקדם". יהיו לראון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

תקעד

(צו)

ותרחם על כל ילדי עמך בית ישראל הנבנסין לבריתו של אברהם אבינו, ותזמין לבלם תמיד מוחלים בשרים ונהגונים ואמנים וזרזים באמת, באפן שיקימו מצות מילה ופריעה בתכלית השלמות בראוננו הטוב, כי אתה קדשת ידך מבטן וצאצאיו חתמת באות ברית קדש, וצויתנו ברחמיך למול את בנינו, בן שמונת ימים, להכניסם בבריתו של אברהם אבינו. על בן זבנו ועורנו, ותזמין תמיד מוחלים בשרים ונהגונים ואמנים וראויים לעסק במצוה נוראה הזאת, ותעמד על ימינם ותסמכם, שיוכו לקום מצוה זאת בשלמות הראוי, באפן שלא יקלקלו חסד ושלום להתינוק הנמול על-ידיכם, רק ותקנו אותו בכל התקונים והקדשות שצריכין לתקן ולקדש את התינוק על-ידי מצות מילה, ויהיה נמשך עליו צלם אלהים, צלם דמות תבניתו. ויזכה להיות שומר הכרית באמת ולא יפגם בבריתו לעולם, וילכו וינקותיו, ויזכה להוליד בנים ובנות חיים וקמים לעבודתך וליראתך,

וַיֵּצְאוּ מִכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל דּוֹרוֹת הַרְבֵּה עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, וְכֻלָּם יָבִירוּ וַיִּדְעוּ אֶת שְׁמִיךְ הַגָּדוֹל, וַיַּעֲשׂוּ רִצּוֹנְךָ בְּאַמֶּת כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם, לְמַעַן יִתְגַּלֶּה אֱלֹהוּתְךָ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עַל-יְדֵי יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲשֶׁר בָּחַם בְּחַרְתָּ:

קד
 וַיִּזְכַּנִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְשִׁבְרִי וְלִסְלִק מֵעָלַי אֶת מִדַּת הַנְּאוּחַ, וְלֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם גְּאוֹת וְנִבְהוֹת בְּעוֹלָם כָּלֵל. אֲנִי יְהוָה, מְלֵא רַחֲמִים, אֶתָּה יְדַעְתָּ אֶת שְׁפִלוּתִי וְדִלּוּתִי וְעִנְיוֹתִי וְכַעַת הוֹאֵת עַל-יְדֵי חַטָּאִינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הַמְרַבִּים, אֲשֶׁר עַל יָדֶם נִתְרַחַקְנוּ מִמְּךָ מְאֹד, וְאִין לָנוּ שׁוֹם צַד וְכוֹת לַפְּעַל בְּקִשְׁתֵּנוּ עַל יָדוֹ, כִּי אִם בְּמִתְנַת חֲנֹם לְנִמְרִי, כִּי דִרְבֵּךְ לְחִיטִּיב לְכַרְיוּתֶיךָ, וְאֶתָּה מְרַחֵם עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ בְּרַחֲמִים רַבִּים וּבְמִתְנַת חֲנֹם. עַל כֵּן, מְלֵא רַחֲמִים, תְּרַחֵם עָלֵינוּ לְבַל יַעֲלֶה בְּדַעְתֵּנוּ חִסְיוֹשְׁלוֹם שׁוֹם מִחֲשֶׁבֶת חוּץ לַמַּעֲוֹת, חִסְיוֹשְׁלוֹם, וְלֹא יִכְנַס בְּלִבִּי שׁוֹם גְּדוּד גְּאוֹת וְנִבְהוֹת וּפְנִיּוֹת בְּעוֹלָם כָּלֵל, לְבַל תֵּאָבֵד תִּקְוַתִּי לְנִמְרִי, חִסְיוֹשְׁלוֹם, כִּי מְעַט הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בָּנוּ הַכֹּל מֵאֵתָּה, "כִּי מִמְּךָ הַכֹּל וּמִיָּדְךָ נִתְּנוּ לִי", וְגַם זֶה הַמְּעַט דְּמְעַט טוֹב מְעַרְבֵב בְּפִסְלֵת הַרְבֵּה מְאֹד, עַד שֶׁגַּם מְעַט הַטּוֹב צָרִיךְ תַּקּוּנִים גְּדוֹלִים רַבִּים בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂיוֹכֵל לְהִתְפַּרֵּר וְלַעֲלוֹת לְפָנֶיךָ, וְאִידֵךְ יוֹכֵל מְגַשֵּׁם וּמְדַחֵק כֹּה לְזִכּוֹת עַל-יְדֵי מְעַט טוֹב שְׁחוֹת מִטְּפֵה מִן הַיָּם, וְאִין לִי שׁוֹם מְשַׁעַן וּמְשַׁעֲנָה כִּי אִם עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. וְאִם חִסְיוֹשְׁלוֹם, נִכְנַס בְּלִבִּי חֲלִילָה הַמַּעֲוֹת שֶׁל צַד וְנִבְהוֹת וְגְאוֹת, אִו אֶבְדֵּתִי כְּעִנִּי, חִסְיוֹשְׁלוֹם, כִּי כַּמּוֹ יוֹכֵה נַעַר מְנַעַר מִכָּל טוֹב כְּמוֹנִי:

קטו
 יְהוָה אֱלֹהִים, דַּעְתִּי קִצְרָה לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ. חוֹם וְחַמֵּל עָלַי וְתַצִּילֵנִי מִגְּאוֹת וְנִבְהוֹת, כִּי בְּאַמֶּת שְׁפֵל וְנִבְהוֹת כְּמוֹנִי לֹא הָיָה צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל כָּלֵל לְהַנְצִיל מִגְּאוֹת, כִּי אִידֵךְ יַעֲלֶה עַל דַּעַת נְבוֹהָ וְנִמְאָם וּמְלֵא שְׂנֵמִים מִכַּף רִגְלִי וְעַד רֹאשׁ, שְׂיִכְנַס בְּלִבִּי שְׁמוֹת וּשְׁנֵעוֹן הַזֶּה, שְׂיַעֲלֶה עַל דַּעְתוֹ שׁוֹם גְּדוּד גְּאוֹת. וְאֶלְמֵלֵא לֹא הָיִיתִי שׁוֹם גְּנֻדָּךְ כָּל יְמֵי אֶלָּא שְׂנֵם אֶחָד לְבַד קָל שְׂבִבְקָלִים, גַּם בֵּן לֹא הָיָה לִי יִכְלֵת עוֹד לְחַרֵּם רֹאשׁ לְהִתְנַאֲוֹת עַל שׁוֹם בְּרִיָּה קָלָה שְׂבִעוֹלָם, לְפִי עֵצִם גְּדֻלָּתְךָ וְרוֹמְמוֹתְךָ, וּלְפִי עֵצִם רַבּוּי הַטּוֹבוֹת

הגדולות והנוראות, אשר אתה עושה עמנו בכל עת ובכל שעה, אשר לפי התנוצצות רוממותך ונדרלתך, אפלו בדבר קל בעלמא בשאין אנו זוכים, חס־ושלום, לעשות איזה דבר כראוי בתכלית השלמות באמת, שוב אין אנו יכולים להרים פנינו כלל לפניך, וכדאי לא הייתי צריך לבקש כלל על בטול הגאות:

קיו (י)
 רחם עלי ברחמיך הרבים שיגן עלי זכות וכח צדיקו אמת, ואזכה על ידם לשפר ולבטל מעלי לגמרי מדת הגאות, עד שאזכה להרגיש שפלותי בכל אבר ואבר באמת לאמתו, ולא יבנס בלבי ודעתי שום צד מחשבה של גאות ונבחות בעולם כלל, ואזכה לענוה אמיתית ולאמונה שלמה באמת. וזכני לבטל ולשפר כל מיני כפירות וקשיות ובלבולים ועקמימיות שבלב, שלא יעלה בלבי ובלב כל עמך ישראל לעולם:

קכז (א)
 ותעזרני ברחמיך הרבים לשפר ולסלק מעלי מדת הגאות, שאזכה שלא יעלה בלבי שום צד ונדנדוד גאות בעולם, ואזכה לענוה באמת, ותתן לי שכל וחקמה אמיתיות מאתך באפן שאוכל להפיק דרכי הענוה, ואנצל מענוה פסולה, מענוה שהיא בשביל כבוד, שזאת הענוה היא תכלית הנדלות, שלא תהיה בונתי, חס־ושלום, להיות ענו כדאי להתכבד ולהתניקר על־ידידות, רק תזכני ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים האמתיים שאזכה לתכלית הענוה באמת לאמתו:

קכח (א)
 אנא יהוה, מלא רחמים רבים, תרחמן באמת, ועזרו רחמיך וחסדיך על נבזה ותדל אישים כמוני, שאזכה להרגיש שפלותי באמת. ואל יגרמו עונותי לדחות אותי, חס ושלום, לכלכל את דעתי ומחשבותי במחשבות של שטות, שהם המחשבות של פניות ונבחות. רחם עלי למענך והצילני ברחמיך הרבים משום צד גאות ונבחות בעולם כלל, כי באמת ידעתי כי איני ראוי וכדאי להתקרב אליך, כי פגמתי בכבודך מאד, באשר אתה ידעת יהוה אלהי, אף נשענתי על רחמיך הרבים, שתהיה בעזרי ותשתדל בהצילתי:

קכט (א)
 על בן עזרני יהוה אלהי, שלא יתבלבל דעתי בשום צד פניות וגאות כלל, ותרחם עלי ברחמיך הרבים ולא תניחני לתעות בדרכים נבוכים, חס־ושלום. ותעשה ברחמיך את אשר בקיוך אלה, ואת משפטיך אשמר באמת בתכלית הענוה באמת לאמתו. ותעזרני שאפלו בשעה שתזכני לעשות טוב, שלא אדע מעצמי כלל לעולם:

קעז

(יד)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלי ברחמיך הרבים, ותכפול מעלי מדת הנאווה בכפול גמור, שלא יהא בלבי שום צד גאות ונבחות בעולם כלל, ואזכה לידע שפלותי באמת לאמתו, ואזכה לכפול עצמי לגמרי, עד שאהיה קטן בעיני יותר ממדרגתי השפלה מאד:

קעח

(יד)

אנא יהוה, עזרני ברחמיך לבל יוכלו לבלבל את דעתי, לבל יוכלו להטעות אותי, חס ושלום, במחשבות שמות של שום צד גאות ונבחות בעולם כלל, כי אני בעיני, בעצם דחקי ולחצי וגדל התרחקותי ממך, וצרות נפשי גדלו ושנבו מאד מאד זה זמן רב מאד, "ואניט ואין עוזר ואשתומם כי אין סומך", ואין לי שום מנוס כי אם לאצק אליך תמיד ולצפות לרחמיך, ולקוות לישועתך, וליחל לחסדיך. ואם, חס ושלום, בעצם התרחקותי הזאת עולה, חס ושלום, על דעתי המבלבלת גם השמות הזאת והבלבול הזה של צד גאות ונבחות, חס ושלום, אברהם תקנותי חלילה, כי כמה יזכה נער המנער מפל טוב כמוני, המלא חטאים ועונות ופשעים, שחטאתי ועויתי ופשעתי לפניך במחשבה רבור ומעשה, בשונג ובמזיד באנס ובכזון, מנעורי עד היום הזה:

קעפ

(יד)

אנא יהוה, הורני מה שאצק אליך, הודיעני איך להתחנן לפניך באמת ובלב שלם, באפן שאוכל לפעל פקשתי ברחמים אצלך, שתחנני ותובני לשוב בתשובה שלמה אליך ולהיות ברכונך הטוב מעתה ועד עולם, שאזכה לבלתי לסור מרצונך וממצותיך ימין ושמאל מעתה ועד עולם. ואזכה ברחמיך הרבים לשפר ולכפול מדת הנאווה בתכלית, מעלי ומעל גבולי, ולא יעלה בלבי שום צד גאות ונבחות בעולם כלל מפל הדברים שדרך בני אדם להתגדל בהם, הן בחכמה ומעשים טובים, והן בגבורה והן בעשירות, בכלם אזכה להיות ענו ושפל באמת, לבל אתנאה ואתגדל בהם כלל, אם אמנם ידעתי יהוה כי בער אנכי, ואני ריק וחסר מפל אלו הדברים, "כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי", ואין לי שום כח וגבורה בגוף ונפש, וביתי ריקן מעשירות, ואין בידי לא חכמה ולא גבורה ולא עשירות גשמיות ולא עשירות רוחניות של מעשים טובים:

קפא

(יד)

ולפי גדל שפלותי וקטנותי פעת ושפלות מדרגתי הקטנה והשפלה מאד ועצם התרחקותי ממך, בודאי לא הייתי צריך כלל להתפלל על כפול הנאווה. אך תלא אתה ידעתי את רע לבבנו ועבירת דעתנו ובלבול מחשבתנו, עד שגם אפלו בעצם

התרחקותנו הם מבלבלים ומערבבים את דעתנו מאד גם בשמות ובלבול הזה של פניות וגאות, עד אשר היתה המלחמה עלינו פנים ואחור, ומכל צד אורכים עלינו ומצדי צדדים ואין מניחים לנו שום מנוח אלה, באשר אתה ידעת יהוה אלהינו ואלהי אבותינו:

קפב (יד)

אך אף-על-פי-כן, עדין אני עומד ומצפה ומקווה ומנחל בכל עת לישועתך באמת ולרחמיך הרבים, כי ידענו כי אתה מלא רחמים בכל עת, ואתה בוחן לבות וכליות ויודע כל התעלומות, ואתה יודע שבפנימיות עמק לבנו אנו הפצים ומשתוקקים מאד להתקרב אליך באמת, ולעשות רצונך באמת תמיד בלי שום פניות ובלבולים. על כן חמל עלינו למענה, אבינו שבשמים, אדון כל, וזכנו ברחמיך הרבים שנכחיל ונסלק מעלינו מדת הנאותה בתכלית הפשול, עד שאזכה לכל בחינות שפלות באמת לאמתו, להיות ענו ושפל באמת לפני כל אדם שפעולם, לפני גדולים ובינונים וקטנים ולפני קטן שבקטנים, כי בעיני הרבים קמנתי מאד מקטן שבקטנים. ותוכני לידע ולהרגיש שפלותי באמת בכל האברים, עד שאזכה להיות ענו ושפל וקטן בעיני באמת יותר ממדרגתי הקטנה והשפלה, ואזכה לבוא לתכלית הפשול באמת פרצונך הטוב:

קפג (יד)

אנא יהוה, ידעתי כי דברי מגמגם מאד ולשוני מלא פגם, ואיני יודע כלל איך לסדר תפילתי ותחנתי לפניה, אך תמכתי ותדותי כי אתה שומע תפלות כל פה. מלא רחמים, חמל עלי ועורני וזכני להיות פרצונך הטוב מעתה ועד עולם, ועורני שאזכה לענוה אמתית:

קכב (טו)

ותרחם עלי שאזכה לענוה ושפלות אמתית, שלא יעלה בלבי שום צד גאות ופניות כלל. וגם באשר תזכני ברחמיך ללמד תורה הרבה, אזכה לכל אחזיק מוכה לעצמי כלל, ולא יעלה בלבי, חס-ושלום, על-ידי למוד התורה שום פניות וגסות הרוח כלל, ואזכה ללמד תורה הרבה לשמה בקדשה ובטהרה בענוה ושפלות באמת, ואזכה ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך פאהכה:

קכג (נה)

ותרחם עלינו ותעזר לנו ברחמיך הרבים, ותשמרני, שלא נהיה נכשלים בגאות חס ושלום, ונזכה להרגיש שפלותנו בכל האיברים תמיד. ותשפיע עלינו מאתך חכמה דעה בינה והשכל, באפן שנוכל להפיק דרכי הענוה באמת בלי שמוטים ושקרים, עד שנוזכה לענוה שלמה באמת לאמתו. ותושיענו ברחמיך הרבים, ותשמר את פינו

מלשון הרע ורכילות ומבבל מיני דבורים פגומים, שלא יצא מתוך פינו שום דבור רע על שום בר ישראל שבעולם, ולא שום דבור פגום כלל:

תשכג

(נח)

אלהי נצר לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ותהיה בעורנו שלא יזיק לנו פגם הדבור והלשון הרע של בני העולם, שלא נהיה נלכדים בגאונם על ידי חטאת פיהם חס ושלום. ומעתה תעורר לנו ולכל ישראל שנהיה נשמרים מפגם הדבור, ונזכה בלנו לקדש את פינו תמיד בקדשה גדולה. ותשמרנו מגאות ונדלות, ותעלה את השכינה מגלותה אשר ירדה בגלות גדול על ידי פגם הגאון הפא על ידי עון לשון הרע, חס ושלום. רחם עלינו למען שמוך, ועורנו מעתה לתקן כל זה, ותשמרנו ותצילנו מעתה מעון לשון הרע החמור מאד, ומבבל מיני פגם הדבור, ונזכה לקדש את דבור פינו בכל מיני קדשות, ועל ידי זה נזכה לקבל הארת שבת קדש מפקחי הדור האמתיים בשלמות. ותציל אותנו מבבל מיני גאות ונבחות ונסות הרוח, ותזכנו לענוה אמתיית בשלמות, ונזכה לחיים אמתיים חיים דקדשה, ולרפואה שלמה בגוף ונפש, ולתשובה שלמה מאחבה הנמשך מקדשת שבת קדש. ותשביענו מטובך, ותזכנו למעם טעם קדשת שבת המתיחה את כל העולמות, באמור "טועמיה חיים זכו". ותשביע עלינו חיים ארבים, חיים טובים, חיים שיש בהם יראת שמים, חיים שנוזכה בהם לסור מרע לגמרי ולשוב בתשובה שלמה באמת, ולעבד אותך באמת ובלב שלם ובענוה אמתיית כל ימי חיינו, אנחנו ונרענו מעתה ועד עולם, עד שנוזכה לחיים נצחיים, ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים, אמן נצח סלה ועד:

תתקצג

(צט)

רבנו של עולם, אתה ידעת גדל רחוקי מענוה אמתיית, כי בער אנכי מאיש ולא כינת אדם לי, ובעונותי הרבים, איני יודע כלל מהו ענוה אמתיית, כי ענוה גדולה מהכל. רחם עלי בעל הרחמים, וזכני לקדשת יום טוב באמת, עד שאזכה על ידי זה לידע ולהכיר היטב מעלת גדלת הצדיקים האמתיים, עד שאתבטל נגדם בתכלית הבטול, ועל ידי זה יתבטל ממילא ממני כל מיני גאות ונבחות ונדלות ונסות ופגנות, מכל מה שחפה וכול לדבר והלב לחשב, עד שאזכה לענוה אמתיית כרצונך הטוב באמת:

תתרכה

(קיד)

"פרשתי ידי אליה, נפשי בארץ עיפה לך סלה. עיני דאבה מני עני, קראתיך יהוה בכל יום שמתתי אליך כפי", מלא רחמים, רחם עלי וקבל תחנוני, וחורני ולמדני דרכיך האמתיים ועצותיך הישרות בכל עת, באפן שאזכה לשוב מחרה ממעשי הרעים

וממחשבותי המגנים, עד שאזכר מהרה לתקון הכרית באמת בשלמות כרצונך הטוב ותתנני מאתך דעת ושכל אמת, באפן שאזכר לידע ולהרגיש שפלותי באמת, ולא יעלה על דעתי שום צד גאות ונדלות ונבחות ורמות רוחא, כי באמת לפי פחיתותי לא הייתי צריך להתפלל על זה כלל להנצל מגאות, כי מי אנכי שייעלה על לפי שום צד גאות, אחרי שאני רחוק מאתך כל כך, אך אתה יודע איך אורבים עלי מכל צד בכל עת, עד אשר מבלבלים דעתי בפניות וגאות, בפרט בעת שאנו רוצים לעסוק באיזה דבר שבקדושה. על כן פאתי לפניך בעל הרחמים, יודע תעלומות, אשר במקום גדלתך שם אנו מוצאים ענותנותך, שתחום ותחמל עלי בכל עת, ותהיה עמי ותשמרני תמיד שלא יעלה על לפי שום צד גאות ונבחות כלל, עד שאזכר לענוה אמתית באפן שאזכר לשמירת הכרית באמת, באשר הודעתנו על ידי חכמך הקדושים שעל ידי ענוה זוכים לשמירת הכרית. ותצילנו מענוה פסולה, רק אזכר לענוה אמתית כרצונך הטוב. "הורני יהוה ברבך אהלך באמתך, וחד לבבי ליראה שמך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לפי לפניך יהוה צורי וגאלי:

קד (ה:)
 ותעזרנו ותשמרנו ותצילנו ברחמך הרבים ובחסדיך העצומים מפנים אחיות הזהמה הנאחו בהגרים שמתגוררין, ולא יזיקו הגרים לישראל עמו כלל. ותעזר לכל גרי הצדק שיזדככו מהרה מטמאתם וזחמתם, ותציל ותשמר אותנו ואת כל עמו ישראל שלא יתאחו ולא יתדבק בנו שום שמין מזחמתם ומטמאתם שיש להם מפקד מזחמת העבו"ם שהיו ביניהם מקדם. ותרחם עלינו, ותשמרנו ותצילנו תמיד מגאות ונבחות ומרמות רוחא, ותוכנו לענוה אמתית באמת לאמתו. חוס וחמל ורחם עלי, כי לפניך נגלו כל תעלומות לב, ואתה יודע שאיני יודע שום דרך מדרכי הענוה האמתיות. הצילני נא ברחמך הרבים מכל מיני גאות ופניות ונסות הרוח אשר הם תועבת לך, כמו שכתוב: "תועבת יהוה כל גבה לב". ובני להרגיש שפלותי באמת לאמתו, ואהיה שפל בעיני למטה יותר ממדרגתי הפחותה והשפלה מאד, עד שאזכר לענוה אמתית כרצונך הטוב באמת:

קה (ה:)
 ובכן תרחם עלינו אבי הרחמן, גבור ורב לחושיע, מגן עזרנו ואשר תרב נאותנו, ותשמרנו ותצילנו מחרב הנאווה של מנהיגי הדור של שקר, שנוטלין גדלה לעצמן מאליהם, כי לא נתן להם הגדלה מן השמים כלל, רק מתנאים על הדור בתנם, ומושלים

על עם דל, ומתנהגים ברבנות והתנשאות ומתגברין על עמך ישראל מאד, והן מוזקי
עלמא, באשר נגלה לפניך יודע תעלומות:

(ה:)

קו

רבנו של עולם, אתה ידעת את לבב כל בני האדם. מה נאמר ומה נספר לפניך, הלא
כל הנסתרות והנגלות אתה יודע. "מציל אני מחוק ממנו ועני ואביון מגולו",
הצילנו מהם שמרנו מהם, הגן בעדנו בזכות וכח הצדיקים האמתיים מנהיגי אמת אשר
אנו חוסים בהם, ושמרנו והצילנו מפל מוזקי עלמא, שהם המנהיגים של שקר, שלא
יהיה להם שום פח להזיק לנו חס ושלום בשום דבר שבעולם, לא בגשמיות ולא
ברוחניות, ולא תעשינה ידיהם תושית, כי אין לנו על מי להשען, כי אם על אבינו
שפשמים. ותבניע ותעקר ותבטל את כל ממשלתם והתנשאותם של כל המנהיגים של
שקר, ותטל חרב הנאווה מידם, "וידוע רמה תשבר", ותבטל השקר מן העולם, ותגלה
האמת בעולם. ויקים מקרא שבתוב: "משד עניים מאנקת אביונים, עתה אקום יאמר
יהוה, אשית בישע יפוח לו". ותבטל מדת הנאווה דסמרא אחרא מעלינו ומעל כל עמך
בית ישראל מעתה ועד עולם:

(ה:)

קכ

ותעורנו לנער ולהשליך מאתנו כל מיני גאות ונבחות שבעולם, מפל מה שהפה יכול
לדבר וחלב לחשב. ותוכנו לענוה אמתית ולהעלות כל הנאווה אלקי, כי לך
לבר הנאווה והגדלה והממשלה, כאמור: "יהוה מלך גאות לבש, לבש יהוה עז התאוד,
אף תכון תכל כל תמוט". ונזכה לתקן תקוון הברית בשלמות, ולקדש את מחנו ושכלנו
בתכלית הקדשה בשלמות:

(ב:)

קעט

אבי שפשמים, יודע מחשבות, יודע כל התעלומות, אתה לבר יודע כמה ישועה ורחמים
אני צריך לזכות לבל זה, כי אני רחוק מענוה אמתית בתכלית הרחוק, כי ענוה
גדולה מכלם, ובעצם רחוקי ממך, גם לפרש שיחתי לפניך היטב בענין זה נמנע ממני
מאד, אף אף-על-פי-כן ממך לא יפלא כל דבר, כמו שבתוב: "היפלא מיתוה דבר, הן
כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה", ואתה יכול לזכות גם אותי לענוה אמתית. ותורני
ותדריבני באמתך ותלמדני איד להתנהג עם כל פאי עולם, באפן שאזכה להיות קטן
בעיני מכלם ולידע שפלותי באמת, ואף-על-פי-כן אהיה עז וחזק לכלי להתבטל נגד שום
מונע ומבלבל ומחליש דעת. ובני לחמשיך עלי קדשת הענוה האמתית של משה רבנו
עליו השלום, שהיה "ענו מאד מפל האדם אשר על פני האדמה", ושמרני והצילני מענוה

והכנעה שאינה כרצונך. חנני מאתך דעה בינה והשכל, לכל אטעה את עצמי כלל בענין
ההכנעה שמועים בזה העולם הרבה. למדני דרך האמת לאמתו, שאזכה לבנון בזה ובכל
דבר רצונך הטוב באמת. ובני להתפלל ולעבד אותך תמיד באמת במחין הנדרות בכל
עת, במחין גדולים אמתיים דקדושה, שהם עקר תכלית הענוה האמתית, כי במקום
גדלתו שם אתה מוצא ענותנותו. עורני עורני, הושיעני הושיעני. "הטה יהוה אונך ענני,
כי עני ואביון אני. כי אתה עם עני תושיע ועינים רמות תשפיל. כי יציל אביון משוע,
ועני ואין עזר לו. יחוס על דל ואביון, ונפשות אביונים יושיע". עורני כי עליך נשענתי.
ענני אבי שבשמים, כי לך לבד הויתלתי, לך לבד אני קורא, לך לבד אני מצפה, לישועתך
לבד אני מחכה, לרחמיך הגדולים וחסדיך הגנוזים לבד תלויות עיני וכלות אליהם כל
היום, אולי יחוס אולי ירחם, אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם. "כי לא בזה ולא שקין
ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו, ובשוועו אליו שמע. כל עצמתי תאמרנה יהוה מי כמוך,
מציל עני מחוק ממנו ועני ואביון מגוולו. שועת עניים אתה תשמע, צעקת הדל תקשיב
ותושיע. תן לי מגן ושעך וימניך תסעדני וענותך תרבני". רחמנא דעני לעני ענינא,
רחמנא דעני לתבירי לפא ענינא, רחמנא דעני למפיכי רוחא ענינא. "ואני עני ואביון
אלהים חוששה לי, עזרי ומפלטי אתה יהוה אל תאחר", אמן ואמן:

(לה:)

שצ

אביו ששבשמים, אלהים חיים ומלך עולם, מתיח מתים ברחמים רבים, ובני ברחמיך
הרבים לתחית המתים, ועורני מעתה שאזכה שיהיה נתיח שפלותי האמתית
המשרש בי בכל אבר ואבר, שהוא שפלות וענוה אמתית של משה רבנו עליו השלום,
המשרש בכל אחד ואחד מישראל בכל אבר ואבר, שזאת השפלות והענוה הוא עקר
החיים האמתיים, חיים הנצחיים של עולם הבא. אבל עתה בעונותי הרבים, השפלות
הזאת הוא בבחינת מיתה אצלי, ואני זוכה להרגיש זאת השפלות האמתית, ומחמת זה
אני רחוק מןך כמו שאני רחוק:

(לה:)

שצא

רבנו של עולם, ובני לכל העצות והתפולות והדרכים האמתיים, באפן שאזכה לעורר
ולתקין ולהחיות השפלות והענוה האמתית הזאת המשרש בי, כי אתה יודע
במה אני רחוק משפלות וענוה אמתית שהוא עקר הכל, ובעונותי הרבים איני יודע כלל
מהו שפלות וענוה, שהוא עקר החיים האמתיים של כל אבר ואבר, כי כבר גלית לנו
שאין זה רצונך להיות חסד ושלום נבזה ועצל (שקורין שלימולניק), שהיא ענוה פסולה,
כי אדרבא הויתרנו בכמה אוהרות להיות עז כנמר וכו', אבל באמת לא ידעתי כלל

שום דרך לזה, כי אם על רחמיך לבד אני בוסת, שאתה תעורני ותושיעני ותורני ותלמדני דרכי הענוה באמת, ותחיה אותי בחייך הנצחיים תמיד, ותזכני לענוה אמתיית באמת: (לה:)

ת
 ופנו ברחמיך הרבים, בזכות הצדיקים האמתיים, שזנבה לחיים נצחיים, שיתיה נחיה אצלנו השפלות של משה רבנו עליו השלום, המלפז אצל כל אחד ואחד מישראל בכל אבר ואבר. כי בעונותינו הרבים, עתה השפלות והענוה הזאת נעלם ונסתר אצלנו בכחנות מיתה, ועל בן אין אנו זוכים לענוה אמתיית להרגיש שפלותנו באמת לאמתו בראוי. ופנו ברחמיך הרבים לחיים אמתיים, חיים נצחיים, שיתיה נמשך עלינו גם עתה בחינת תחית המתים, שיתיה נחיה ויקום בתחיה הענוה והשפלות של משה רבנו, המלפז אצל כל אחד ואחד בכל אבר ואבר:

הא
 אדון יחיד, הענו באמת, ופנו לענוה אמתיית ברצונך הטוב, שזנבה לענוה בתכלית השלמות, שענוה הזאת היא בחינת חיי עולם הבא, בחינת תחית המתים, בחינת חיים אמתיים ונצחיים של כל אבר ואבר, בחינת בטול באמת אל האין סוף ברוד הוא, עד שזנבה למעם גם בעולם הזה בחינת חיי עולם הבא, בחינת ענג שבת באמת. "לא אמות כי אחיה ואספר מעשי זה":

הב
 רבנו של עולם, לעצם גשמיותי ורב עונותי ופשעי העצומים, אין מלה בלשוני לסדר תפלה לפניך על זה, לזכות לענוה אמתיית, כי ענוה גדולה מכלם, ובעונותי הרבים איני יודע שום דרך מדרך הענוה האמתיית, כי כבר גלית לנו שאין רצונך בענוה פסולה, ואין רצונך שיתיה האדם נבזה וחלש בדעתו בדרך עבודתו, מפל שפן שאסור להיות בעצבות ומרה שחורה חסוּשלוּם, רק אדרבא, כל אחד צריך להחיות את עצמו, ולשמת את עצמו, ולחזק את עצמו בכל פעם בכל מיני התחזקות לכלי לפל בדעתו כלל, כדי שלא ליאש את עצמו חסוּשלוּם, ועל פי רב צריכין להתחזק את עצמו בנגד כל העולם בלו, לכל יוכל למנע אותו שום מונע ומעכב. ועתה איד יזכה נבער מדעת במוני, להפיק דרכי הענוה באמת, כי שניהם היו בעוכרי, הן מדת הנאנה ונסות הרוח הן ענוה פסולה, כי שניהם מוזקים הרבה, ואיד זוכין להנצל משני דרכים הרעים הפגומים האלה ולזכות לענוה אמתיית, לענוה של משה רבנו ושל כל הצדיקים הגדולים האמתיים, שענוה הזאת היא חיים נצחיים של עולם הבא, בחינת תחית המתים:

תג

(לה:)

רבנו של עולם, מלכנו ואלהינו, האל הגדול הגבור והנורא, אשר לגדלתך אין חקר, ובכל מקום שאנו מוצאים גדלתך אנו מוצאים ענותנותך, למדנו והורנו איך לסדר תפלות ובקשות על זה, באפן שנופה לרצות ולפנים אותך, שתופנו כלנו לענוה אמתית כראויך הטוב באמת לאמתו:

תסא

(מא:)

רבנו של עולם, למדני דרכי הענוה האמתית, למדני איך לשפר ולבטל הנאוה שבלבי ודעתי, כי באמת דעתי מעט שפלותי, שאין ראוי להעלות על דעתי מחשבות של נאוה וגסות ופניות, לעצם רבוי קלקולי ופגמי בלי שיעור, אשר חטאתי עויתי ופשעתי נגדך הרבה מאד מעודי עד היום הזה. אף אף-על-פי-כן איני נקי מנאוה ונגחות, ואני רחוק מענוה אמתית בתכלית הרחוק, ומחמת זה אני רחוק מבחינת כסדר, ובכל פעם מתגברת כנגדי חסדו שלום ההנהגה של בחינת שלא כסדר, ואין שום דבר שילך לי כסדר, רק הכל בעקמומיות ובלבולים, כי מעקמין ומבלבלין את דעתי בכמה מיני בלבולים ויסורים מכמה צדדים, וגם הפרנסה רחוקה ומצמצמת ונמשכת בכליון עינים, ונוגשים וחובות רבים סבבוני, ושאר מיני יסורים שיש לי ולכל הסמוכים אלי, בכמה אפנים, שכל זה נמשך מבחינת ההנהגה שלא כסדר, על-ידי שפגמתי בענוה ונגשלתי בגאות ונגלות, רחמנא לצלן מעתה:

תח

(ה)

ותעורנו ברחמיך הרבים, שנוכל להתפלל עבור כל העולם ולמלאות חסרוני העולם, וכל מיני גזרות שנגזרו על העולם, כלם נופה לבטל על-ידי תפלתנו, ונופה לדעת ולהשיג אם הוא קדם גזר דין או לאחר גזר דין. ותופנו לידע איך להתפלל לפניך, ולהלביש את תפלתנו בספורי דברים בזמן שהשעה צריכה לך. ואם אמנם בעת הזאת אנו רחוקים מאד מדעת וחשנה זאת, עם כל זה בידך הכל וממך לא יבצר כל דבר. "אתה יתוה לא תכלא רחמיך ממני, חסדך ואמתך תמיד יצרוני". ותעורני ותופני להגיע

ולבוא לכל מה שבקשתי מלפניך. קדשנו במצותיך ושמח נפשנו בישועתך ומהר לבנו לעבודתך באמת, עבודה שבלב זו תפלה, לזכות להתפלל לפניך בכל כחי באמת ולעשות מצותיך בשמחה תמיד. "יערב עליו שיחי, אנכי אשמח ביהוה. ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו. כל עצמותי תאמרנה, יהוה מי כמוך. מציל עני מחוק מפניו ועני ואביון מגזולו. אור ורוע לצדיק ולישרי לב שמחה". פרוך יהוה לעולם אמן אמן:

תתלא

(קה)

ותרחם עלינו ברחמיך העצומים, בכל עת שתקים עלינו מלך חדש, שיהיה מלך של חסד, שירחם על עמך בני ישראל ויגדל מעליהם על הנתינות, ויבטל כל הגזרות שאינם טובות מעמך ישראל, מכל שכן שלא יחדש חסד ושלום גזרות חדשות על עמך ישראל. רחם עלינו למען שמך למען רחמיך, כי אין לנו על מי להשען כי אם עליך לבד, "כי אין מי יעמד בעדנו, שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה". חמל על עניי הצאן, והטה לב המלכים והשרים עלינו לטובה, כמו שכתוב: "פלגי מים לב מלך ביד יהוה, על כל אשר יחפץ וטנו", ובתיב: "לב מלך ושרים ביד יהוה, אל כל אשר יחפץ וטנו". חמל על עמך, רחם על נחלתך. מלא רחמים, "מהעדה מלביו ומתקים מלביו", השקיפה ממעון קדשך מן השמים, והטה לב כל המלכים והיועצים והשרים עלינו לטובה, ותביא לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו אמן:

תתנדב

(קי)

"יהוה אורי וישעי ממי אירא, יהוה מעוז חיי ממי אפחד. בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי, צרי ואיבי לי המה בשלוי ונפלו". רבונו של עולם, מלא רחמים, אוהב עמו ישראל, תבחר בעמו ישראל באהבה, אתה יודע את רבוי הצרות צדורות ותכופות שעברו על ישראל מיזם הגלות, בפרט מה שעובר עלינו עתה בימים הללו (מיזם שיצאה הגזרה רעה והמרה לקח בני ישראל לחיל). ולא די לנו מכל השנים שעברו עלינו מאז ועד עתה, אשר נלכדו במה וכמה מאות נפשות לשבי ולרעב ולחרב, ולהעבירם על דת אשר זה קשה מהכל, מלבד הנפשות שנפחדו בפחדים קשים ומרים בלי שעור, אשר במה מהם מתו על ידיה ובהמה נחלשו בחלאים רעים, וכמה חפלו פעצמן וסבלו וסורים קשים ומרים ועצומים בדי שישארו בדת ישראל, ובפרט הרחמנות והצער והמרירות הקשה והכבד של נפשות אביהם ואמם וקרוביהם ואותביהם, אשר בשל בתי הספל. אוי לנו על שברנו, אוי אוי ואבוי, אוי מה היתה לנו, אוי מה היתה לנו. מה נאמר ומה נדבר ומה נצטרק, האלהים מצא את עוננו, מה גזעק על שברנו, נחלה מכתנו. ולא די לנו בכל זה אשר בכל זאת לא השיב אפיו מאתנו, ועוד הוסיף להכות אותנו מכה על מכה,

כי עד לא חפשה מכה הראשונה, אשר עיננו עוללה לנפשנו על בנות עירנו, על נפשות המבים והמרוטים, נפשות הנאנחים והנאנקים אשר נלכדו בכר מפל עיר ועיר, עוד ידו נטויה מן אז ועד עתה [עד כי יצא הקצף לחור ולקח בתוך שנה עוד הפעם]. אוי אוי אוי אוי. "מי יקום יעקב כי קטן הוא". אוי אוי, מה נעשה, אוי אוי, כי נסתם לבנו ונאטם רוחנו אפלו מלצעק אליך, הן מרבו החרות הן מרבו ההתנרות של הפעל דבר, כי המלחמה מפל צד, בגשמיות ורוחניות, מבפנים ומבחוץ. בחוץ שפלה חרב מרירות הגזרות, ובביתו ובתוכו של כל אחד ואחד מתגבר בנכליו וערמימיותו ותאוותיו והרהוריו ומחשבותיו וכו', ולא די שאין אנו זוכין להתעורר ולשוב אליך באמת על-ידי רבוי החרות, אשר פונתה רק בשביל זה לבד, עוד הוסיף להתל בנו, ורוצה לעקם את לבב כמה מפני ישראל בכמה מיני עקמימות על עקמימות כלי שעור, עד שהרבה מהחרים אחר מדותיך הישרות והנכונות באמת:

תתנד

(קי)

רבנו דעלמא בלא, אדון יחיד נותן התורה, אתה גלית לנו ברחמיה, שכל בתי העכו"ם הוא מהעי"ן [מהשבעים] אנפין חשוכין, דתינו, על-ידי שאנו מתרשלין בעסק התורה ואין אנו מעינין בה פראוי, ומחמת זה דרכי התורה נסתרו ונחשכו מעינינו, ועל ידי זה מתגברים חסוֹשֵׁלוֹם כל התאות ומדות רעות שבאים מהעכו"ם שיונקין מאנפין חשוכין, ועל-ידי זה בעצמו מתגבר חסוֹשֵׁלוֹם ממשלתם וגזרין עלינו גזרות רעות ומרות, רחמנא לצלן. אבל מה נעשה לתקן זאת, כי מחמת על הפרנסה והתנפרות היצר הרע ורבו החרות, קשה מאד לעסק בתורה פראוי, ואפלו מעט שעוסקים בה, חשכו עינינו ונסתם שכלנו מלעין בה פראוי, ועל פי רב אין אנו מבינים אפלו פשוטין של דברים, מפל שפן שאין אנו מבינים עמקותיה ונעימותיה, פנימיותיה וסודותיה, ואין אנו זוכים לראות אור פני התורה הקדושה, וכמה וכמה אנו רחוקים משבעין פנים לתורה, מעי"ן אנפין נהירין, שהם מכניעים ומבטלים העי"ן אנפין חשוכין, שעל-ידי זה ממילא נשברים ונפלים ממשלתם של העי"ן עכו"ם שיונקים מהם, אבל איך זוכים לזה:

תתשנב

(קמג)

רבנו של עולם, רבנו של עולם. עזרת אבותינו אתה הוא מעולם, מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל דור ודור. תשועתם תיית לנצח ותקנותם בכל דור ודור. חוס וחסל ורחם עלינו גם עתה בעת צרה הגדולה הזאת, ותשפר ותבטל את כל הגזרה הקשה הזאת שנגזרה עלינו, וכל הגזרות קשות שרוצים לגזר חסוֹשֵׁלוֹם, כי מי יוכל לסבל צרות כאלה, רחמנא לצלן, כי כלם נזנעים בדת תורת ישראל הקדושה. אוי מה

נעשה, להיכן נכרת, להיכן ננוס לעזרה. אוי אוי, אוי ואבוי. מי יתן ראשנו מים ועינינו מקור דמעה, ונכבה יומם ולילה על מרירות צרותינו אשר הגיענו באחרית הימים האלה, אשר טוב מות מחיים. בפקר נאמר מי יתן ערב ובערב נאמר מי יתן בקר, מפחד לכבנו. אוי, אוי ואבוי, אוי מה היה לנו. מה נאמר מה נדבר ומה נצמדק, האלהים מצא את עוננו. "צדיק אתה יהוה וישך משפטך". אבל איה רחמנותך וחסדיך הגדולים, ואיה זכות וכח אבותינו ורבנותנו הקדושים אשר בארץ המה. למדנו והורנו איך להמשיך הדעת עלינו גם עתה, לידע ולהאמין שהכל בהשגחתך לטובה [מאחר שלפי קט שכלנו נראה שרוצים להעביר כל כך נפשות על דת ישראל, אשר הוא חיינו וכל תקונתנו ומבטחנו בכל הצרות והיסורים שעוברים עלינו, רחמנא לצלן מעתה]:

תתשנר

(קמג)

רבנו של עולם, רבנו של עולם, מלא רחמים. "זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה". זכר את כל ההבטחות שהבטחתנו מימות אברהם אבינו עד הנה. זכר את כל הצדיקים שהיו בכל הדורות מאז ועד עתה. זכר את כל הקדושים שגהרנו על קדשת שמך ביוסורים קשים ומרים. זכר וראה את כל הדמעות שגשפכו על צרות ישראל מאז ועד עתה. זכר את בניך השרונים בגלות בין העכו"ם. והמשיך עלינו השגחתך השלמה והצא אותנו מדרך הטבע לגמרי, ונוכה בלנו עמך בית ישראל לידע ולהבין ולהאמין באמונה שלמה שהכל בהשגחתך לבר. ותמלא עלינו רחמים, ותציאנו ותפדנו ותגאלנו מכל הצרות ומכל הגלויות, ותמשיך החשנה מסוף העולם ומקיץ האחרון, ועל ידי זה תעשה סוף וקץ ונמר וכליון מכל העכו"ם הרשעים המצרים לנו, ותשבר ותבטל כל הגזרות קשות מעלינו, חן אותך שפבר נגורו חן אותך שרוצים לגור [בפרט עצם הצרה הזאת שפבר נגזרה, לקח בני ישראל לאנשי חיל למלחמתם, חסדו שלום]:

תתשנו

(קמג)

רבנו של עולם, מלך מנהיג מושל ומשגיח, ראה את עמך ישראל מרודים מאד, אתה לבר יודע מעמד ומצב של ישראל בעת הזאת הפט משמים וראה כי חיינו לעג וקלס בגוים "כי נועצו לב יחדו עליך ברית וברתו" כי כל הנימיות פונתם בכל גזרותיהם הרעות רחמנא לצלן הכל כדי להרחיק ישראל חסדו שלום מדת תורתנו הקדושה באשר אתה יודע צפון לבם אתה לבר יודע עד היכן מגיע מחשבותם ועצותיהם הרעות. "אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל. כי הנה אויביך יחמיו ומשנאיך נשאו ראש. על עמך יערימו סוד, ויתעצו על צפונך. אמרו לכו ונכחידם מגוי, ולא זכר שם ישראל עוד":

תתשנו

(קמג)

מלא רחמים, גדול העצה ורב העלילה, סבל נא עצת שונאינו, ולא תעשינה ידיהם תשיה, כמו שכתוב: "מפר מחשבות ערומים ולא תעשינה ידיהם תשיה", וכתוב: "יהוה הפיר עצת גוים, הניא מחשבות עמים". מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה. וכל הקמים עלינו לרעה, מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. ותן בלבנו חכמה בינה ודעת שנוכח להאמין תמיד בהשגחה הפרטית, שהכל מתנהג בהשגחתך הפרטית לבד. ונוכח להתפלל ולהתחנן לפניך תמיד, ונשתתף עצמנו בצרות ישראל, ונתפלל ונעתיך הרבה תמיד בכל יום על צרות ישראל בלב נשבר ונדבדב, ונשפך לבנו כמים נכח פניך יהוה, עד אשר נוריד דמעות הרבה לפניך באמת, בכבי ובתחנונים אבוא לפניך. ונוכח להמשיך עלינו הדמעות השגחתך עלינו, ועל-ידיה תרחם עלינו מן השמים, ותשגיח עלינו ברחמים ותכטל מעלינו כל הצרות וכל הגזרות, הן אותם שפבר נגורו עלינו, והן אותם שחפצים לגור חסד-ושלום, לא תהא בזאת בישראל. רחם עלינו למען שמך, כי אין לנו על מי להשען, כי אם עליך אבינו שבשמים, אתה הטוב בעיניך עשה עמנו. ונאנחנו לא נדע מה נעשה, כי עליך עינינו. ותן בלבנו שנושב בלנו אליך באמת חיש קל מהרה. "לב טהור ברא לי אלהים, ורוח נכון חדש בקרבי". ותמחר ותחיש לנאילנו נאלה שלמה, ותביא לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן סלה:

תתשנה

(קמד)

"אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדייני. למען שמך יהוה תחניני, בצדקתך תוציא מצרה נפשי. לא לנו יהוה לא לנו, כי לשמך תן כבוד, על חסדך ועל אמתך. ואתה אלהים אדני עשה אתי למען שמך, כי טוב חסדך הצילני". רבנו של עולם, רבנו של עולם, רבנו העלמא כללא, אלהי כל הצדיקים, אלהי (כל) ישראל, למדנו והורנו מה נעשה עתה, איך נצעק עתה, איך נתפלל ונתחנן עתה [אחרי אשר כבר יצאה הגזירה ליקח בני ישראל לחיל למלחמה, וכבר נתקיימה הגזירה רעה ונתפסו כמה נפשות ישראל ונמסרו בידיהם כתוא מכמר, וכבר גלחו פאת ראשם וזקנם, ומענים אותם בכמה מיני עינוים כגוף ונפש, וכמה דמעות ודמים נשפך מהם ומקרוניהם ומשאר בני ישראל על זה. אוי לעינים שכך רואות, אוי לאזנים שכך שומעות]. אוי לנו על שכרנו, נחלה מפתנו. אוי מי יעמד בעדנו. אוי לי וי לי, כי לפי קשה באבן, אשר אני יכול עדין להתאוות לאכילה ושתייה ושאר תאוות. אוי מה אמר מה אדבר מה אצטדק, שגם בעת צרה ומצוקה בזאת ופחדים באלה רחמנא לצלן, עדין איני זוכה לשוב אליך בראוי, ועדין נדמה לי באלו איני בידי חסד-ושלום. אוי אוי, אוי ואבוי, אוי לי על צרות נפשי, אוי לי

על צרות ישראל. אוי לי וי לי, כשאני מרגיש מעט בלבי מרירות הצרה. אוי ומר לי, כשאני מרגיש בלבי בלל צרות ישראל, כי אני רואה רחוקי ממך כל כך וקשיות לבי ובלבול דעתי, עד שאני מרגיש בלבי צרות ישראל מרות וקשות וגדולות כאלה, צרות בכלל ובפרט על כל אחד ואחד מישראל בגוף ונפש וממון, אשר היה ראוי שיהיו נמאסים כל התאוות וכל עסקי עולם הזה לגמרי, אם היינו מרגישים הצרות בלבנו היטב. אוי אוי, היכן אני בעולם. אוי, לנו מה שחגיג לנו בימינו. אוי אוי אוי, איך לוקחין קול ודבור בזה לשאג ולצעק ולהתחנן על צרות כאלה. אוי אוי, מה נאמר מה נדבר ומה נצטרך:

שב (כה:)
מלך עוזר ומושיע ומגן, הגן בעדנו ובטל וחסר מעלינו כל גזרות קשות ורעות של כל המלכים והשירים והיועצים, ותטה לבם עלינו למוכה כי אתה יודע מחשבתם אשר הם חושבים עלינו בכל עת. "כי הנה אויבך יחמיון ומשנאיך נשאו ראש. על עמך יערימו סוד ויתעצו על צפוניך. אמרו לכו ונכתידם מגוי ולא יוכר שם ישראל עוד. כי נועצו לב יחדו, עליך ברית יכרתו":

שד (כה:)
רחם עלינו אבינו אב הרחמן, כי אין מי שיעמד בעדנו, שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה. ראה כי אזלת יד ואפם עצור ועזוב בישראל, ואין איש שם על לב עצם הספנה של כלליות ישראל בכל עת, אשר דנים אותם בבתי משפטיהם ויועציהם, וחושבים עליהם מחשבות ומתועצים בכל עת איך להתנהג עמם, באפן שיעבירו אותם על דת, חס ושלוש, אשר זה כל פנימיות מחשבתם הרעה, באשר נגלה לפניך אדון כל, יודע מחשבות. וכבר הסיתו והדיחו את כמה נפשות מישראל על ידי עצותיהם וגזרותיהם הרעות, ועוד הם חושבים עצות רעות להוסיף גזרות חס ושלוש בכל מדינה ומדינה, באשר נשמע לאזנינו כמה פעמים. אוי לאזנים שפך שומעות. אוי מה נעשה לבטל ולהפר עצתם ולקלקל מחשבתם. "אדני אלהים חדל נא, מי יקום יעקב כי קמן הוא". עזרנו למען שמך, כי אין מי יעמד בעדנו. מתרצה ברחמים ומתפנים בתחנונים, התרצה והתפנים לדור עני כי אין עוזר, עזרנו כי עליך נשעננו:

שו (כה:)
ותעזרנו ותושיענו לעסק תמיד בספרי הצדיקים האמתיים ולהגות בהם יומם ולילה, ונזכה להבין ולהשכיל את כל דברי תורתם הקדושה ולקנם דבריהם באמת. ויתפשטו ספריהם בעולם ויפוצו מעינותיהם חוצה, באפן שיתעזרו בכל פעם בך

המעוֹתֵיהֶם הַקְדוֹשִׁים שֶׁעַל־יְדֵיהֶם נִתְחַבְרוּ סַפְרֵיהֶם הַקְדוֹשִׁים, וַיִּכְתְּבוּ וַיִּשְׁכְּרוּ וַיַּעֲקְרוּ כָּל הַעֲצוֹת רְעוּת וְכָל הַגְּזֵרוֹת שֶׁל הָעֶבְרִים, וְכָל הַקְּמִים עָלֵינוּ לְרַעָה, מִהֲרַח תִּפְרַעְתֶּם וְתִמְלֶלְקֶל מִחֲשַׁבְתֶּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיֹךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִרְשֶׁתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תִּזְרְתֶךָ. כִּי אִין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעוֹן כִּי אִם עַל אֲבִינוּ שְׂבַשְׁמִים, וְעַל כַּח וּזְכוֹת אֲבוֹתֵינוּ הַצַּדִּיקִים הַקְדוֹשִׁים. אֲבִינוּ מִלְכָּנוּ, כִּי מִלְּמַעְלָינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשׁוֹת וְרְעוּת. אֲבִינוּ מִלְכָּנוּ, הַפֶּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ. "אֵל תִּתֵּן לַחַיִּת נֶפֶשׁ תִּזְרֹךְ, חַיִּת עֲנִיָּךְ אֵל תִּשְׁפַח לְנִצָּחַת. כִּי שָׁחָה לְעַפְרָ נִפְשָׁנוּ דְבַקָּה לְאַרְצָ כְּמִנְנוּ. קוּמָה עֲזֵרְתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ":

הב

(כו)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יִדְעֵת אֵת הַמַּחְשְׁבוֹת אֲשֶׁר חוֹשְׁבִים וַיִּזְעָצִים עָלֵינוּ כְּכָל עַת בֵּין הָעֶבְרִים הַמְּוֹשְׁלִים עָלֵינוּ עֲבָשׁוּ. "עַל עֲמֹד יַעֲרִימוּ סוּד וַיִּתְיַעֲצוּ עַל צְפוּנֶיךָ". אַתָּה יִדְעֵת אֵת כָּל מַחְשְׁבוֹתֵם עָלֵינוּ לְרַעָה חֲסִד־וְשָׁלוֹם. "אֲמָרוּ לָבוּ וְנִכְחִידֶם מִנּוּי, וְלֹא יִזְכַּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד". וּבְצוּק הַעֲתִים הַלָּלוּ, אִין מִי שֶׁיַּעֲמֵד בְּעַדְנוּ. אֲבָד חֲסִיד מִן הָאָרֶץ, וְגוֹדֵר בְּפָרְץ אִין. עַל מִי לָנוּ לְהִשְׁעוֹן, עַל אֲבִינוּ שְׂבַשְׁמִים:

התרנג

(קי)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חֲנוּן הַמְּרַבֵּה לְסִלּוֹת, סִלַּח נָא, מְחַל נָא, כְּפָר נָא. "סִלַּח נָא לְעוֹן הָעַם חוּזָה כְּגֹדֵל חֲסִדְךָ, וּכְבֹּאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לְעַם חוּזָה מִמְצָרִים וְעַד חֲנֹחַ". כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ מַעֲמַד וּמַצָּב שֶׁל יִשְׂרָאֵל עַתָּה, כִּי נִשְׁאַרְנוּ בְּתַרְן כְּרֹאשׁ הַחֵר וּכְנֶס עַל חֲנֻכָּתָהּ. "יִתּוּמִים חֵינּוּ וְאִין אָב, אֲמוֹתֵינוּ כְּאֶלְמָנוֹת". וְאִין מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ, שְׂמֹךְ הַגְּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בְּעַת צָרָה. הַכִּימָה בְּעֵנֵינוּ, כִּי רַבּוּ מִכְּאוּבָנוּ וְצָרוֹת לְכַבְּנוּ. וּמַה יַּעֲשׂוּ חֲמוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי מַעֲצָם חֲשִׁבְתָּ הַגְּלוֹת וּמְרִירוֹת הַצָּרוֹת נְחֻשֶׁף הַשִּׁבְל וְנִחְסַר הַדַּעַת, עַד אֲשֶׁר גָּלְאוּ לְמַצָּא תִּפְתַּח לְתִשׁוּבָה, לְשׁוּב אֱלֹהֶיךָ עַל־יְדֵי כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֵיהֶם, אֲשֶׁר בּוֹנֵתְךָ רַק בְּשִׁבְלִי זֶה. חוּם וְחִמְל עָלֵינוּ, וְשִׁלַּח לָנוּ מוֹשִׁיעַ וְרַב לְהַצִּילָנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת, וַיִּזְרְנוּ הַדְּרָךְ הַיָּשָׁר וְהַאֲמֵת, בְּאִפְן שֶׁנִּזְכָּה לְהַתְעוֹרֵר לְשׁוּב אֱלֹהֶיךָ בְּאֲמֵת עַל־יְדֵי כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ, חֵן מַה שֶׁעוֹבֵר בְּכָל־לַיּוֹת עַל כָּל עֲמֹד בֵּית יִשְׂרָאֵל, חֵן מַה שֶׁעוֹבֵר בְּפִרְטִיּוֹת

על כל אחד ואחד בכל יום ויום כל ימי חייו. מלא רחמים, יודע תעלומות, צופה נסתרות, אתה לבד יודע כל מה שעובר על ישראל עתה בכלל ובפרט, מה נאמר ומה נדרר:

תתשנא

(קמג)

"יחיד המשיג" ומנהיג "העולם בחסד וברחמים גדולים, וכל אשר אתה עושה עמנו בכלל ובפרט הכל לטובה, ואפלו כל הגליות והצרות וכל ההרפתקאות העוברות עלינו בגלליות ישראל ובפרטיות עם כל אחד ואחד, הכל לטובה גדולה, כי פונתך הקדושה לטובה תמיד, אבל בעונותינו הרבים, מעצם חשבת הגלות אשר אנו שרויים בין העב"ם, נתערבב ונתבלבל דעתנו, עד אשר אין בנו דעת להבין ולדע שכל מה שעובר עלינו הכל בא בהשגחה פרטית מאתך לטובתנו, ועל־ידי־זה אנו מרגישים מאד כאב ומכאוב עצם רבוי צרותינו וגלותנו. ומה נעשה, מרא דעלמא כללא, כי אחד תלוי בחברו, כי הגלות גורם הסתלקות הדעת, והסתלקות הדעת גורם הגלות, כי עקר הגלות ועקר הצרות והצער שמרגישים מרירות הגלות, הכל הוא מחמת הסתלקות הדעת, מה שאין אנו מבינים ויודעים שהכל בהשגחה לבד לטובותינו הנצחיות, ולכלל הרשע ולהתם חסאות ולהביא צדק עולמים, כי אם היינו שלמים בדעתנו לדעת תמיד בדעת שלם שהכל בהשגחה מאתך, לא היינו מרגישים כלל צער הגלות, ואז היינו שבים אליך והיינו ממהרים לצאת לחרות מהגלות. אבל מחמת חשבת הגלות, נלכדו כמה מפני ישראל עמו, שגדמה להם כאלו יש טבע חס־ושלום, ותולין בטבע, ומחמת זה מרגישים מרירות הגלות, ועל־ידי־זה מתארך הגלות כל כך. ועתה מה נעשה אבינו שבשמים, כי ארף עלינו הגלות ומשך עלינו השעבוד מאד מאד. יום יום נאמר מה יהיה בסופנו, ועד מתי, ועד מתי, ועד מתי קץ הפלאות. מתי תמלך בציון. מתי תשוב המלוכה לבית דוד. מתי תשיב ישראל אליך. מתי תשוב לארצנו ולבית מקדשנו. עד אנה בכיה בציון ומספר בירושלום. מתי תרחם על כל צרות נפשנו ומרירותנו (ובפרט עתה בעת צרה הקשה והמרה הזאת אשר נגזרה עלינו, להיות יהודי יעלה למלחמה. אזי מי יקום בזה, מי יכול לספר צרה המרה הזאת, כי רע ומה, כי נגע עד הנפש)

ה (א)
 ובכן תעזרני ברחמיך הרבים, שאזוכה לתן כח למלכות דקדושה, שיתגבר על מלכות הרשעה, ואזוכה להגביר היצר טוב על יצר הרע. ותחנני ברחמיך הרבים, ותשפיע עלי חכמה ושכל דקדושה, שאזוכה להסתכל בכל דבר באור השכל דקדושה שיש בו, לדבק עצמי להשם ותברך על-ידי כל הדברים שפעולם, שאזוכה להכין מכלם את הרמוזים שאתה מרמוז אלי בכל עת להתקרב אליך:

ו (י)
 ועזרני יהנה אלהי, להיות תקיף ואמיץ ותוק פעבודתך תמיד ואל תניחני לפל חס-ושלום לעולם. "אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני". וזבני להיות עייל ונפיק, ואזוכה להיות בקי בחלכה, בקי ברצוא בקי בשוב, בקי בעייל בקי בנפיק, ובכל מקום אוכל למצא אותך, בין בעליה בין בירידה, כמו שכתוב: "אם אפס שמים שם אתה, ואציעה שאול הנח". ואזוכה לאחוז בך ולהתדבק בך תמיד, ויגנים בי מקרא שכתוב: "אני לדודי ודודי לי":

ז (י)
 וכאשר אתה אלהים אמת, בן נופה להאמין בך באמת, עד שנופה להרגיש אלהותך עלינו, ונהיה דבקים בך תמיד, ולא נפרד ממך לעולם אפלו כרגע קלה. ויהיה לנו בושח ופחד ואימה ויראה ממך תמיד בכל עת ובכל רגע, ובלעדיך לא נרים את ידנו ואת רגלנו לעשות שום עבדה פעולם. ובכל עסקנו ועשייתנו אפלו פעבודות חיצוניות שהם אכילה ושתייה וכיוצא בהם, בכלם נהיה דבקים בך תמיד, וכלם יהיו לשמך ולעבודתך באמת. ולא נשפח אותך לעולם, בשכבנו ובקומנו, בשבתנו ובכיתנו ובכלבתנו בדרך בדבורנו ובשתיקותנו, פעמידתנו וכישיתנו, בין פעסקנו בתורה ומצוות ובין פעסקנו בדרך ארץ, בכלם נהיה דבקים בך ולא נשפח אותך לעולם:

ח (יז)
 רבון העולמים, אתה בראת אותנו ברצונך הטוב פעולם השפיל הוה, וגזרת על נשמתנו שתתיר מעולם העליון, מהיכלא דמלכא מקדשי קדשים, ותכנס בגוף הנשמי פעולם

הנה, ובנתת הקדושה היתה למוכתנו, כדי שנוזכה לדבק עצמנו בך בעולם השפל הזה, על בן בודאי חובה עלינו להיות דבקים בך תמיד בלי הפסק רגע, ולעסוק בתורתך הקדושה יומם ולילה בלי שום הפסק ובטול כלל, כי היא חיינו וארץ ימינו ואין לנו שום חיות כי אם כשאנו דבקים בך ובתורתך הקדושה:

רכט

(טז)

אבל מה נעשה יתה אלהינו, כי אתה ידעת, כי מחמת עבירת נשמותנו גופנו ומעצם גלותינו בין העכו"ם בעונותינו הרבים, אי אפשר לנו עכשו בשום אופן להיות תמיד דבוקים בך ובתורתך הקדושה בלי שום הפסק, כמטל עלינו, ובהכרח אנו מוכרחים לפעמים לבטל קצת מעט מדברי תורה, מלשונותיהם בחכמתך הקדושה, כי מעצם הכלבולים הבאים על המח על ידי העניין דמכסין על ענין, המתנגדים עתה בתקף גלותנו, מחמת זה ההכרח אפלו להצדיק האמתי שיתפטר לפעמים מדבקותו ומחכמתו העליונה, כדי לתת נוחה להמוחין שלא יתנגדו הכלבולים, חסד ושלום, לבלבל ולבטל לנמרי. ואנכי העני ברעת הרש בחכמה, לא ידעתי נפשי, איך להתנהג בענין תלמוד ובטול, איך לפלם דרבי, שיהיה בטול בעת ההכרח לכד במועדו ובזמנו שלא להתפטר יותר מדי:

רלג

(טז)

ותעביר ממשלת זרון מן הארץ ומלכות הרשעה מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכלם ותכניעם ותשפילם במהרה בימינו, ותבטל ותבער כל העניין דמכסין על ענין, ואז נוזכה להיות דבקים בך ובתורתך הקדושה תמיד בלי שום הפסק ובטול כלל, ולא יהיה פח לשום מונע ולשום מבלבל לבלבל את דעתנו כלל, רק נוזכה להיות דבקים בך תמיד כל ימי חיינו לעולמי עד ולנצח נצחים, ויקנם מקרא שפתוב: "ויהי אור הלכנה באור החמה", במהרה בימינו אמן:

תצה

(לג)

וזכני להתדבק בך תמיד באמת, ולהכיר אהבתך הגדולה שאתה אוהב את עמך ישראל הקדוש, אשר בחרת בנו מכל העמים ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך, אשר בהם מלבש אהבתך הגדולה, אשר אתה אוהב את עמך ישראל, אהבה אמיתית אהבה וחמלה שאין לה קץ ותכלית, אשר מאהבתך הגדולה ומחמתך האמתית על עמך ישראל הקדוש, צמצמת אלהותך בכיבול וחלפת אהבתך בהתורה ומצוות הקדושים אשר נתת לנו באהבה על ידי משה נביאך נאמן ביתך, אשר כל מצוה ומצוה היא שעור וצמצום הקדוש, כדי שנוזכה על ידי זה להכיר אותך ולהשיג אותך ולעבדך באמת ביראה ואהבה. חים וחגני וזכני לקיים כל מצותיך באהבה גדולה, ותעזרני ברחמיך

הרבים שאזכה להשיג ולהבין אור האהבה שפדעת, שהוא סתרי תורה שהיא אורייתא דעתיקא סתימאה דעתידא לאתגלגא לעתיד לבוא, שהיא האהבה הגדולה שהיה בינך וביני ישראל עמך קדם שפראת העולם, אשר האהבה הזאת היא למעלה מהזמן והמדות והימים, אשר אי אפשר להשיג אור האהבה הזאת כי אם על ידי צדיקים אמתיים הכופים את יצרם, ומכפילים כל התאות והמדות רעות בתכלית הפטול ולבם פרשותם:

(לג)

תצו

אבינו מלכנו, עזרני ברחמיך להתקרב ולהתדבק ולהכלל בהצדיק האמת הוה אשר יש לו הבח הוה להכניס ולהאיר גם בנו אור האהבה הזאת שפדעת, ותחנני ברחמיך הרבים ותעזרני שאזכה גם-כן בזכותו וכחו לכה ולהכניע ולשבר ולכפול את יצרי הרע, ולסלק ולכפול ממני כל התאות וכל המדות רעות, ויהיה לבי ברשותי תמיד, ואקשר כל המדות והימים שבלב אל הדעת הקדוש. וכמו שפדעת הקדוש המשרש בנו, אנו יודעים שפלא כל הארץ כבודך, עד אשר כפי מעט התנוצצות הדעת שמתנוצץ בנו מגדלתך ורוממותך ויחודך ואחדותך וממשלתך היו מתפזלים לגמרי כל התאות וכל המדות רעות בלבם, ולא היה אפשר לנו להרים את ידנו ואת רגלנו בלעדך, כן תעזרנו שנוזכה לקשר את הלב ומדותיו אל הדעת הקדוש הוה, ויהיה לבי ברשותי, עד שאזכה ברחמיך לשבר ולסלק ולכפול ממני כל התאות וכל המדות רעות, ויהיה נכלל הלב ומדותיו המוכים בהדעת הקדוש, ויקבל לבי ומדותי מאור האהבה שפדעת, עד שאזכה גם בזמן ובמים ובמדות להשיג ולהבין ולמעם מעם אור הגנוז שהוא אור האהבה שפדעת, ואזכה להבין ולהשיג סתרי תורה אמתיים, ותוכני ותעזרני לעלות בכל פעם להתקרב אליך ואל תורתך הקדושה ואל השלום בהתקרבות גדול יותר ויותר, ואזכה תמיד להשיג סתרי תורה הנבונים יותר:

(לד)

תקיה

ורחם עלינו ברחמיך הרבים, וזכנו אותנו ואת כל עמך בית ישראל, שנוזכה להיות דבוקים בך תמיד באמת ובאמונה בתכלית השלמות, ונוזכה לקיים מצות "וכו תדבק" בשלמות כרצונך הטוב בתכלית המעלה העליונה, בקדושה ובטהרה גדולה, ונוזכה לתת נייחא למחנו ושכלנו, ובעת שיתנגע המח מחמת גדל הדבקות, נוזכה לעסק או בפשטי אורייתא באמת ובאמונה שלמה. ונוזכה להנות בתורתך תמיד וללמוד הרבה ש"ס ופוסקים, ועל ידי זה יתורו ויתחדשו מחנו ושכלנו ונשמתינו, ונוזכה להמשיך ולקבל שכל חדש ונשמה חדשה מאור הפנים דקדושה על ידי למוד פשטי אורייתא באמת ובאמונה שלמה:

תקנה

(לח)

"דְּבַקְתָּהּ נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ כִּי תִמְכַּח יְמִינֶךָ. דְּבַקְתִּי בְּעֲדוֹתֶיךָ יְהוָה אֵל תְּכִישֵׁנִי". אָבִי אָבִי
 הִרְחֵמוּ, עֲזֹרֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, שְׂאוּכָה לְדַבֵּק עֲצָמֵי אֱלֹהֶיךָ
 תָּמִיד בְּכָל עֵת בְּאַמֶּת וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה וּבְדַעַת נְכוּנָה וּמִישׁוּבַת בְּקִרְשָׁה וּבְמַהֲרָה גְּדוּלָה,
 וְאוּכָה לְפַשְׁשׁ עֲצָמֵי בְּכָל עֵת אִם אֲנִי דְבוּק בְּהַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ בְּאַמֶּת, עַד שְׂאוּכָה לְקַיֵּם
 מִצְוֹת "וּבו תִּדְבַק" בְּאַמֶּת, בְּתַבְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּרִצּוֹנֶךָ הַטּוֹב:

תרכנ

(מא)

צוֹר לִבִּי וְקִדּוּשִׁי, צוֹר עוֹלָמוֹם, יוֹצֵר הַכֹּל, רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת, יוֹדֵעַ
 הַתַּעֲלוּמוֹת, אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת לִבִּי, אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת עֲצָם תַּבְּעֵרֶת קִרְשֵׁת אוֹר
 הַאֵלֹהוֹת הַשׁוֹפֵעַ בְּלִבִּי, כִּי אֲנַחְנוּ חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל וְשְׂכִינַת אֱלֹהוֹתֶיךָ בְּתוֹךְ לִבִּבְנוּ, עַל
 כֵּן הוֹמָה עָלֵי לִבִּי, לִבִּי כַּבְּנוֹר יְהִמָּה. "כָּלָה שְׂאִירֵי וּלְבַבִּי צוֹר לִבִּבִּי וְחִלְקֵי אֱלֹהִים לְעוֹלָם.
 נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחִצְרוֹת יְהוָה, לִבִּי וּבְשָׂרֵי יִרְגְנוּ אֵל אֵל חַי", וְרַשְׁפִּי שְׁלֵהֲבַת
 לִבִּבִּי הַבוֹעֵר וְנִכְסַף אֱלֹהֶיךָ, מִיִּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹתָהּ וּנְהַרּוֹת לֹא יִשְׁטַפוּהָ, כִּי אוֹר
 לִבִּבִּי מְקַשֵּׁר וּמְחַבֵּר בְּאוֹרֶךְ הַגְּדוֹל הָאֵין סוּף, עַל כֵּן אוֹר לְהַכְבִּיּוֹת לִבִּבִּי הוּא עַד אֵין סוּף
 כִּי אֵין סוּף וְאֵין תַּבְלִית לְתִשׁוּקֵתֵי אֱלֹהֶיךָ, וְנִעְנְוֵי וְחִפְצֵי וְכִסְפֵי חוֹק וְאִמִּין אֱלֹהֶיךָ כְּלֵי שְׁעוֹר
 וְעָרָה, עַד אֲשֶׁר לִבִּי עֲצָם אוֹר לְהַכְבִּיּוֹת חֵלֶב עַד אֵין סוּף וְתַבְלִית לֹא הִיָּה אֲפֹשֶׁר לְעִשׂוֹת
 שׁוֹם עֲבוּדָה כָּלָל, כִּי אוֹר קִרְשֵׁת לִבִּבִּי בּוֹעֵר וּמִתְלַחֵב אֱלֹהֶיךָ בְּחִשְׁק נִמְרִץ וּבְרִצּוֹן חוֹק,
 לְהִיּוֹת דְבוּק וְנִכְלָל בְּךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעַד. אֵף אַתָּה גְּלִית לָנוּ עַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקִּדּוּשִׁים,
 אֲשֶׁר אֵין רִצּוֹנֶךָ בְּזָה, וְלֹא זֹאת הִיָּתָה בְּוִנְתֶּךָ הַקִּדּוּשָׁה בְּבְרִיאָתֵנוּ, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי בְּשֶׁר
 וְדָם אֲנַחְנוּ, וְאִי אֲפֹשֶׁר לָנוּ לְהִיּוֹת דְבוּקִים בְּךָ תָּמִיד, וְאַתָּה חִפְץ בְּעֲבוּדָתֵנוּ בְּעֲבָדוֹת
 וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה בָּאנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה הַשֶּׁפֶל לְעַבֵּד אוֹתֶךָ בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת
 מַעֲשִׂיּוֹת, עַל כֵּן גִּזְרָת עֲלֵינוּ לְבִלִּי לְהִרְסָה לְעֵלּוֹת אֵל יְהוָה, וְלְבִלִּי לְבַעַר אֱלֹהֶיךָ יוֹתֵר מִהַמְּדָה,
 וְגִזְרָת עֲלֵינוּ לְצַמְצֵם אוֹר הַהִתְלַחְבוֹת שְׂבִלְבִבְנוּ, וְלְעִשׂוֹת חֵלָל פְּנוּי בְּלֵב כִּמוֹ שְׂכַתּוֹב:
 "וְלִבִּי חֵלָל בְּקִרְבִּי", כְּדֵי שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְצִיר בְּלִבִּבְנוּ כָּל הַמְּדוֹת טוֹבוֹת וְקִדּוּשׁוֹת,
 וְלְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ עַל עֲבוּדָתֶךָ בְּאַמֶּת וְלִלְבָת בְּדַרְכֶיךָ הַטּוֹבִים וְלְחַתֵּדְכָךְ בְּמִדּוֹתֶיךָ
 הַקִּדּוּשׁוֹת, וְלְעַבֵּד אוֹתֶךָ בְּהִדְרָגָה וּבְמִדָּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְקַבֵּל עֲלֵינוּ עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם
 שְׁלֵמָה, וְלִגְלוֹת מַלְכוּתֶךָ לְכָל פְּאֵי עוֹלָם, אֲשֶׁר זֶה הִיָּה בְּוִנְתֶּךָ בְּבְרִיאַת הָאָדָם כְּדֵי שִׂיִּתְגַּלֵּה
 מַלְכוּתֶךָ בְּעוֹלָם:

תרלא

(מא)

וּתְזַכְּנוּ אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהַיּוֹת דְּבוּקִים בְּךָ תָּמִיד וּלְקַבֵּל עָלֵינוּ אֵת עַל מַלְכוּתְךָ בְּאַחֲכָה. וְתִמְשִׁיךְ וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ חַיִּים אֲרָכִים מְזִיכִים וְקַיָּמִים, וַיִּקְנֶם בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְאַתֶּם הַדְּבֻקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם". וְתִמְתִּיק וְתִכְבֹּט כָּל הַדְּיָנִים מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ שְׁפַע מְזִכָּה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְעֲשִׂירוֹת דְּקַרְשָׁה, וַיִּקְנֶם בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְהִרְיֹקוּתִי לָכֶם בְּרָכָה עַד בְּלִי דִי":

תרמט

(מב)

וְנִזְכָּה לְקַנֵּם מִצֹּט "וּבוֹ תִדְבֹק" בְּאַמֶּת, בְּשָׁלְמוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. חוּם וְחִמּוּל עָלֵינוּ, חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ, חוּם וְחַנּוּן וְזַכּוּנוּ לְכָל מַה שְּׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, שְׁנִזְכָּה לְכַבֵּל עֲצָמֵנוּ בְּאַמֶּת עַד שְׁנִהְיֶה כְּלָנוּ נִכְלָלִים בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, כִּי בְּשִׁבְלֵךְ זֶה לְכָר בְּרִאֵת כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּלָם, בְּאֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל-יְדֵי צְדִיקְךָ הָאֱמֵתִיִּים. "שׁוּבְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהִפֵּר בְּעֶסֶךָ עֲמָנוּ. יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנו הָאֵר פְּנֶיךָ וְנִשְׁעָה. הַשִּׁיבֵנו וְאֲשׁוּבָה כִּי אִתָּה אֱלֹהֵי. הַשִּׁיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֵי וְנִשׁוּבָה תִדְשׁ יָמֵינוּ בְּקָרָם". יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

תנג

(מג)

אוֹי וְאֲבוֹי, הִיכֵן אֲנַחְנוּ בְּעוֹלָם, אֵן חֲכָמַתְנוּ, אֵן שְׂכָלְנוּ, אֵן דַּעַתְנוּ, מַה נַּחֲשָׁב עַל יְהוָה, וְעַל מַה אֲתִיב לְהֵאֵר עֲלֵמָא שְׁפָלָה. הִיתְבֵּן שְׂבָאֵנוּ חֲלִילָה לְזֶה הָעוֹלָם בְּשִׁבְלֵךְ דְּבָרִים בְּאַלְהָ, בְּשִׁבְלֵךְ מַחֲשָׁבוֹת בְּאַלְהָ, חֲלִילָה. הֵלֵא לֹא בָּאֵנוּ לְזֶה הָעוֹלָם, כִּי אִם לְשִׁבְרֵי הַבְּחִירָה וְלַחֲפֹד דַּעַתְנוּ וְעִינֵינוּ וְלִבֵּנוּ מִזֶּה הָעוֹלָם לְנִמְרֵי, וְלַחֲסִתְפַּל רַק עַל הַתְּכִלִּית הָאֱמֵתִי וְלַחֲתִדְבֹק בְּךָ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "וְלֹא תִתּוֹרֵנוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זְנִים אַחֲרֵיהֶם", וּבְתִיב: "אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ תִירָא אֶתוֹ תַעֲבֹד, וּבוֹ תִדְבֹק וּבְשִׁמוֹ תִשָּׁבַע", וּבְתִיב: "אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּלְכוּ וְאֶתוֹ תִירָאוּ, וְאֵת מִצְוֹתָיו תִּשְׁמְרוּ וּבְקוֹלוֹ תִשְׁמָעוּ וְאֶתוֹ תַעֲבֹדוּ וּבוֹ תִדְבֹקוּ", וּבְתִיב: "הַעֲרַתִּי בְכֶם הַיּוֹם אֵת הַשְּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, הַחַיִּים וְהַמְּוֹת גָּתִי לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה וְחַקְלָלָה, וּבְחִרְתָּ בְּחַיִּים לְמַעַן תִּחַיֶּה אִתָּה וְנִרְעָה. לְאַחֲכָה אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְשִׁמְעַ בְּקוֹלוֹ וּלְדְבֹקָה בּוֹ, כִּי הוּא תִיִּיד וְאִרְךָ יָמֶיךָ". וְעַתָּה עַתָּה, אִיד נְהַפְכָנוּ: "הַנְּעוּב מַצּוֹר שְׂדֵי מַיִם קָרִים נוֹזְלִים, לְחֻצַּב לְחֵם בְּאֵרוֹת נִשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לֹא יִכִּילוּ הַמַּיִם". הִיתְבֵּן לְחַפְסִיק חַסְדֵּי שְׁלוֹם הַמַּחֲשָׁבָה מִחַי הַחַיִּים וּמִתּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, מְקוֹר הַחַיִּים הָאֱמֵתִיִּים וְהַנְּצִחִיִּים, לְחֻשָׁב בְּדְבָרִים בְּאַלְהָ שְׂאָנוּ רְגִילִים בְּהֵם כָּל אֶחָד בְּפִי שְׁמוֹתוֹ וּמַעוֹתוֹ וּכְסִילוֹתוֹ:

תתשפ

(קמח)

"המ לבי אל עדותיך ואל אל בצע". רבוננו של עולם, עזרני והושיעני וזכני שאהיה רבוק בתורתך ועבודתך תמיד לעולם ועד. ותשים חלקי מיושבי בית המדרש ולא מיושבי קרנות, ותהיה תורתך אמנותנו בעולם הזה ותהיה עמנו לעולם הבא, ואהנה בתורתך יומם ולילה. ואפלו בעת שיהיה ההכרח על פי רצונך לעסק באיזה עסק בשביל פרנסה לעשות איזה מלאכה או משא ומתן או לנסע איזה נסיעה וכיוצא בזה, תרחם עלי ותושיעני שגם בשעת עשיית המשא ומתן והעסק תהיה פנימיות מחשבותי קשורה ודבוקה בך ובתורתך הקדושה המלבש באותו העסק והמשא ומתן, ולא אכניס פנימיות דעתי בתוך המשא ומתן ועסקי הל, רק חיצוניות מחשבותי העסק בהמשא ומתן, אבל בפנימיות המחשבה אהיה קשור ודבוק בך ובתורתך הקדושה. ואזכה לעשות המשא ומתן באמונה גדולה, ויהיה חזן שלי צדק ולא אחלף ולא אשנה דבורי לעולם, אפלו בשביל כל חללי העלמא. ותהיה כל פונתי בשעת עשיית המשא ומתן למען שמך ולמען תורתך, כדרי שאוכל לעסק בתורה ועבודה ולתרבות בצדקה, ולקיים מצותיך הקדושות:

תקכט

(נב)

ובכן תרחם עלי ותושיעני שאזכה להיות בכלל התלמידים החנונים אצל הצדיקים האמתיים, כי ברחמיך ובחמלתך עזרתני הרבה לשמע ולקבל כל כף תורה קדושה ונוראה ונשגבה מפי הצדיקים האמתיים מימות אבותינו עד היום הזה. רחם עלי ועל כל ישראל ועזרנו והושיענו שנוזב על ידי התורה הקדושה להמשיך עלינו אלהותך לכל המקומות אשר אנחנו בהם, כי באהבתך הגדולה שאתה אוהב את עמך ישראל, אתה נותן רשות להצדיקים האמתיים להמשיך אלהותך לתוך מחנו ושכלנו, ולתפס ולאסר אותך אצלנו בכובד, בבחינת: "מלך אסור ברהמים", בבחינת: "עלית למרום שביתי שבי". רחם עלינו למען שמך, ועזרנו והושיענו שיגמרו הצדיקים עמנו מה שהתחילו לעסק בתקוננו לגלות לנו אלהותך, וזכנו לרפק מחשבותינו תמיד בתורתך הקדושה יומם ולילה, בקשר אמין וחוק ובדבקות נפלא, באפן שיהיה נמשך ונתפס אלהותך לתוך מחנו ושכלנו בקדושה ובטהרה גדולה, באמת באמונה באימה ויראה ורתת ויוע, ויקיים כי מקרא שכתוב: "אחזתיו ולא ארפנו":

תל

(כט)

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. אֲבִינוּ
אָב הַרְחֵמוּ, "אֵל תַּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי" וְאֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ מִשְׁוֹעָתִי. "לֹא תֵאֱמִין אֶת
לְבָבְךָ מֵאַחֲרֵי הָאָבִיוֹן", וְלֹא תַסְתֵּם אֲזַנְךָ מִצַּעֲקוֹתַי. הַמִּזֵּן מַעֲיָה וְרַחֲמֵיךָ יַעֲזֶרְנוּ עָלַי, כִּי
זֶה כְּמִה גָבַהּ גָבַהּ פְּתִי לְרֵאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲזֶךָ, וְאָנֹכִי צוֹעֲקִים וּמִתְפַּלְלִים וּמִתְחַנְּנִים אֵלֶיךָ
זֶה כְּמִה יָמִים וְשָׁנִים, "עֲרַב וּבָקֵר וּצְהַרְוִים אֲשִׁיחָה וְאֶחְמָה". וְאָנֹכִי מַחֲלִים פְּנֵיךָ תַמִּיד
שִׁתְּשִׁיב פְּנֵיךָ אֵלֵינוּ, וְתִקְרַבְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ לְעִבּוּדְתֶךָ בְּאַמֶּת, וְעַדִּין לֹא נוֹשָׁעֵנוּ וְרַחוּק מִמֶּנּוּ
יְשׁוּעָה, כִּי אַרְךָ עָלֵינוּ הַגְּלוּת מְאֹד מְאֹד בְּגוֹף וּנְפֶשׁ, וּבְכָל יוֹם צְרוּתֵינוּ מְרַבָּה מִחֲבֵרוֹ.
וּבְאַמֶּת יִדְעֵנוּ כִּי לֹא מִקְצֵר יָרַךְ לֹא הוֹשַׁעְתָּ אוֹתֵנוּ, וְלֹא מִכְבֵּד אֲזַנְךָ לֹא שָׁמַעְתָּ תְּפִלוֹתֵינוּ,
כִּי אִם עֲזוּבוֹתֵינוּ הִבְדִּילוּ בֵינֵינוּ וּבֵינֶךָ, כִּי בְעֲזוּבוֹתַי הִרְבִּים נִתְרַחַקְתִּי מִן הַטּוֹב בְּתַכְלִית
הַרְחוּק, עַד אֲשֶׁר כָּל דְּבָרֵי תַחֲנוּתִי וּבִקְשׁוֹתַי הֵם רְחוּקִים מִטּוֹב אֲמִתִּי, כִּי לֹא בְדַעַת
אֲדַבֵּר, וּמִחֲמַת זֶה אֵינִי זוֹכֵה לְדַבֵּר שׁוּם דְּבוּר הַנִּשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל, עַד אֲשֶׁר כָּל דְּבוּרֵי אֵינָם
נִקְרָאִים בְּשֵׁם דְּבוּר כָּלֵל, מֵאַחַר שְׂאֵינָם נִמְשָׁכִין מִהַדְּעַת דְּקִדְשָׁה וְאֵין בָּהֶם טוֹב. וְעַתָּה
מִה אַעֲשֶׂה, אֲבִי שְׁבַשְׁמִים, וּמֵאַיִן אֲבַקֵּשׁ עֲזֶר לִי לְזִכּוֹת לְהַמְשִׁיךְ טוֹב לְתוֹךְ דְּבוּרֵי לְזִכּוֹת
עַל-יְדִירְזָה לְדְבוּר הַנִּשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל. כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁעֲבָשׁוּ אֵין
לִי שׁוּם סְמִיכָה כְּכֹל מִה שְׂאֵנִי צָרִיךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, דְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן, כִּי אִם
לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מִתְּנַת חֵן וְנִדְבַת חֶסֶד, שֶׁתְּחַנְּנֵי בְּחֶסֶד חֵן וְתִתֵּן לִי כָּל מִה שְׂאֵנִי צָרִיךְ
לְעִבּוּדֶת יְהוָה, וְתִקְרַבְנִי אֵלֶיךָ בְּרַחֲמִים בְּאַפֵּן שְׂאוּכָה לְתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, כִּי
אֵין שׁוּם דְּבַר קָטָן בְּעוֹלָם הַנוֹגַע לְעִבּוּדֶת יְהוָה שִׁתְּחִיב נִקַּל אֲצִלִי לַעֲשׂוֹתוֹ, וְאֵין לִי שׁוּם
עֲצָה וְתַחֲבוּלָה, כִּי הַעֲצָה בְּעֲצָמָה קִשָּׁה לִי לְקַנֵּם כִּמּוֹ גּוֹף תְּדַבֵּר שְׂאֵנִי צָרִיךְ, וְעַל כֵּן אֵין
לִי עֲתָה שׁוּם תְּקוּהָ כִּי אִם עַל רַחֲמֵיךָ הִרְבִּים, וְאִם חֶסֶד וְשִׁלּוּם אַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי אֲפִלוּ
חֶלֶק אֶחָד מֵאַלְפִים וְרַבּוֹת כִּפִּי עֲרֹךְ מַעֲשֵׂי הַרְעִים, וְתַרְצָה לְחַפֵּשׂ בְּתַפְלָתִי וְתַחֲנַנִּי אִם
יֵשׁ בָּהֶם אִיזָה טוֹב, כִּדִּי שִׁתְּחִיב הַדְּבוּר שְׁלִי נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל, לֹא יִדְעֵתִי נֶפְשִׁי, מֵאַיִן יָבוֹא
עֲזָרִי, כִּי אֵנִי יוֹדֵעַ בְּאַמֶּת שְׁכָּל דְּבָרֵי הֵם רְחוּקִים מִטּוֹב אֲמִתִּי בְּתַכְלִית הַרְחוּק:

תלב

(כט)

רבוננו של עולם, דעתי קצרה ולפי אמום, וידי כבודות לפרש ולכאר כל שיחתי לפניך.
 חום וחמל עלי, חוסה עלי כרב רחמיה, ועורני שאזכה תמיד לשבח ולפאר את
 הצדיקים האמתיים בכל מיני שבת ועו ופאר וכבוד ותפארת, עד שאזכה על ידי שבת
 הצדיקים לרומם את הדעת, עד שיהיה נמשך על ידי הדעת הקדוש טוב אמתי לתוך
 הדבור שלי. ויהיו כל דבורי דבורים טובים באמת, עד שאזכה מעתה שיהיו כל דבורי
 דבורים הנשמעים ונתקבלים בעיניך ובעיני כל באי עולם, וזכות וכת הצדיקים האמתיים
 שזוכה לשבח ולפאר אותם, וגנו עלינו, "בנשר יעיר קנו על גזליו ורחף", עד שזוכה
 לעורר על ידם "קנה חכמה קנה בינה" דקדושה, וזוכה שישוכו לנו מחנו ודעתנו שנגזלו
 מאתנו על ידי מעשינו הרעים. ואזכה להשלים דעתי בקדושה גדולה, עד שאזכה לקבל
 כל דבורי מהדעת הקדוש ולהמשיך טוב אמתי לתוך דבורי, עד שיהיו כל דבורי דבורים
 הנשמעים ונתקבלים תמיד, ולא יצא מפי שום דבור שאינו נשמע ונתקבל, רק תוכני
 ברחמיה הרבים, ותהיה תמיד עם פי בעת דבורי, ותמשיך תמיד טוב אמתי לתוך כל
 הדבורים שלי, עד שכל דבורי יהיו דבורים הנשמעים ונתקבלים בעיני כל, הן בשאני
 צריך לפרש שיחתי לפניך ולהתפלל ולהתחנן ולהעתיר ולהפציר אותך יהנה אלהי ואלהי
 אבותי על כל מה שחסר לי, אזכה תמיד לדבר לפניך דבורים טובים, דברי חן ותחנונים,
 דבורים הנשמעים ונתקבלים אצלה, ויתקבלו ויכנסו דברי בלבה, באפן שתמלא כל
 משאלותי ברחמים, ותקרבני אליך באמת, כי צרכי המה מרבים מאד מאד, בנשמיות
 וברוחניות בלי שעור וערה, ואין לי שום משען ומבטח כי אם על רחמיה הרבים וחסדיך
 הגדולים; והן בשאני רוצה לדבר לעצמי דברי כבושין ולהוכיח את עצמי לכל אהיה עוד
 אכור על גופי ונפשי ורוחי ונשמת, ואני רוצה לעורר רחמים על עצמי, אזכה תמיד
 לדבר לעצמי דבורים הנשמעים ונתקבלים, באפן שיכנסו דברי בלבי, ואזכה לעורר את
 עצמי לשוב אליך באמת, ולעזוב מעתה דרכי הרע ופעלותי המגנות ומחשבותי
 המבלבלות מאד מאד. ואזכה מעתה לצמצם את דעתי ולקשר עצמי בקשר אמיץ וחזק
 אליך תמיד, ולא אניח את דעתי ולבבי להתחיל להטות לשום דבר תאוה חסד ושלום,
 ולא לשום בלבול שבעולם, ואזכה לסוד מרע באמת במחשבה ובדבור ובמעשה, ולכסוף
 ולהשתוקק אליך תמיד באמונה שלמה, ולהרניל עצמי בעבודתך באמת בכל לב בגוף
 ונפש ומזון, למסר הכל אליך, ולהפקיר הכל בשביל רצונך הטוב, והן בשאני צריך
 ומכרח בפי רצונך הטוב לדבר דבורים עם בני אדם לעוררם לעבודתך, או בשביל איזה
 חפץ וענין שהוא רצונך, תוכני ברחמיה תמיד, ותמשיך טוב מאתך לכל דברי, באפן

שיחיו דברי תמיד דבורים הנשמעים ונתקבלים בעיני כל. ולא אדבר דברים בטלים לעולם, רק כל דבורי יהיו דבורים טובים, דבורים שיבוא מהם תועלת גדול לשמך ולעבודתך באמת, דבורים הנשמעים ונתקבלים, שאזכה לפעל על ידם דברים שהם רצונך הטוב באמת:

תמ (כט)

ובכן תרחם עלי ברחמיך הרבים ותתנה עמי תמיד, ותורני ותלמדני בכל עת איך להתנהג בענין דבורי עם בני אדם, שלא יצא מפי דבור שלא ברצונך, ולא אנלה שום סוד שאין צריכין לגלות, ותשמרני ותצילני תמיד שלא אהיה חסדושלום בכלל "הולך רכיל מנלה סוד", כי אין אתנו יודע עד מה, איזה דברי תורה צריכין לדבר בהם ולגלותם, ואיזה דברי תורה שאסור לאמרם ולגלותם, אשר עליהם נאמר: "הולך רכיל מנלה סוד". עורני תמיד ברחמיך שלא אעבר על "לא תלך רכיל" לעולם, הן בדברי תורה הן בדברי חל, בדברים שבין אדם לחברו, חוס ותנני והיה עם פי בעת הטיפי, ולא אמר דבר שלא ברצונך מעתה ועד עולם:

תנח (לד)

"פי ידבר חכמות והגות לפי תבונות. אלהים שמע תפילתי האזינה לאמרי פי. נדבות פי רצת נא יהוה ומשפטיו למדני. האזינה יהוה תפילתי והקשיבה בקול תחנונותי. שמע יהוה קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך. אל תט לבי לדבר רע להתעולל עלילות פרשע את אישים פועלי און וכל אלחם במנעמיהם. לבב עקש יסור ממני, רע לא אדע. הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע. לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי":

תקו (לד)

ותנפני לקדש את פי בדבורים קדושים, ותעזר לי לתקן כל הפגמים שפגמתי בפי, עד שאזכה שיהיה פי מלא ברבת יהוה, וימלא פי תהלתך. ויהיו בלי השפע שלי שהם אמרי פי, בשלמות גדול, עד שאזכה להמשיך תמיד שפע טובה וברכה ורחמים וחסדים ושלוש על ידי אמרי פי. ותשמע תפילתנו תמיד, ותבטל רצונך מפני רצוננו. ונגזר אקר ויקום, ותקום מקרא שבתוב: "אנכי יהוה אלהיך המעלה מארץ מצרים, הרחב פיך ואמלאהו". ותעזרנו ברחמיך שנוצה מתרה לקדשת חברית באמת, ונוצה לתקן כל מיני פגם חברית שפגמנו עד הנה. וזכות יוסף הצדיק שעמד בנסיון, וזכות כל הצדיקים אמתיים שעמדו בנסיונות רבות אין מספר וכפו את יצרם למען שמך, יגנו עלינו, וזכותם ובהם תעזר לי מעתה יהוה אלהי ואלהי אבותי, שאזכה גם כן לכף את יצרי ותאותי,

ותצילני ברחמיך מכל מיני פגם הברית שבעולם, ולא אבוש ולא אכשל בשום מכשול ותרפור רע כלל מעתה ועד עולם. ותובני מהרה לתקון הברית באמת ובשלמות ברצונך הטוב, ואזכה לתקן בשלמות ברית הלשון וברית המעור. ותחננו מאתך חכמה ובינה ודעת דקדושה. ואזכה ללמד וללמד בהתמדה גדולה ולקיים את כל דברי תורתך באהבה. חום וחננו ורחם עלינו ומלא משאלותינו ברחמים. חננו ועננו ושמע תפלתנו כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה שומע תפלה. יהיו לרצון אמרי פי וחניון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

תקנה

(לח)

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרני ותשמרני ותצילני מדבורים רעים, ולא אפגם את דבור פי לעולם, ולא יצא מפי שום דבור רע על שום ישראל שבעולם, ולא אחקר אחר חובות בני אדם, רק תעזרני ותטה את לבבי שאזכה לחקר תמיד אחר כל זכות טוב שאפשר למצא בכל אחד ואחד מישראל, אפלו בהנרוע שבנרועים, ואזכה להתנגע ולמרח אחר זה, לחתור למצא איזה זכות אפלו בהפחות שבפחותים, ותהייה עמי תמיד ותעזרני שיעלה בידי שאזכה למצא בהם תמיד צד זכות טוב, ואזכה לדון את כל אדם לכה זכות תמיד. ותצילני ברחמיך הרבים מעון הגדול והחמור מאד, שהוא עון לשון הרע ורכילות החמור ביותר, השקול בנגד שלש העברות הגדולים שבתורה, שהם עבודה זרה וגלוי עריות ושפיכות דמים, ועון לשון הרע שקול בנגד כלם:

תקנה

(לח)

מרא דעלמא כללא, רחם עלי למענה, והייה עם פי תמיד בעת דבורי, וזפני שאשמר פתחי פי, שלא יצא מפי שום דבור לשון הרע ואבק לשון הרע על שום ישראל שבעולם, ולא דבור שאינו חנון. ותצילני מכל מיני דבורים רעים, מלשון הרע ומרכילות ומדברים בטלים ומליצנות ומחניפות ומשקרים, ומלגלות סוד שאין צריכים לגלות, ומגבול פה, ומלגלות ולומר דברי תורה ויראת שמים במקום ובזמן שאין ראוי לאמרם ולגלותם, ומכל מיני דבורים שאינם טובים, ומכל מיני הכל פה הפוגמין את הדבור הקדוש, שהוא רוח פיו של הקדוש ברוך הוא:

תקם

(לח)

אבינו שבשמים, מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים, כי מרב רגילותנו בדבורים פגומים, אין אנו יודעים שום דרך איך לתרחיק עצמנו מהם מעתה. על כן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתעזרני ברחמיך ותדריבני ותורני

הָרַדְּ יִשְׂרָאֵל, בְּאִפְנֵי שְׂאוֹכָה לְשֹׁמֵר עֲצָמֵי בְּרַחֲמֶיךָ, שְׁלֹא אֶכְשַׁל בְּשׁוֹם דְּבוּר שְׂאִינוּ מִזֵּב וְלֹא אִמַּר דְּבַר שְׁלֹא כְּרִצּוֹנְךָ, וְתוֹפְנֵי לְהִיּוֹת מִזֵּב לְכָל תְּמִיד, וְלֹא אֶחְקַר לְעוֹלָם אַחַר חוֹבוֹת בְּנֵי אָדָם חֲסוּשְׁלוֹם, רַק אֲדַרְבָּא אִזְכָּה לְהַשְׁתַּדֵּל תְּמִיד בְּכָל כַּח וְעוֹ וּגְבוּרָה לְמִצְאָתְךָ תְּמִיד זְכוֹת וְטוֹב בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ, אֶפְלוּ בְּהַפְחוּת שִׁבְכָחוּתִים וְאֶפְלוּ בְּהַקְל שִׁבְכָלִים, אֶפְלוּ בְּהַחֲלָקִים וְהַרְוֹדִים אוֹתִי, בְּלֵם אִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְדוֹנָם לְכַפֵּי זְכוֹת תְּמִיד. וְתַתֵּן לִי שִׁבְלֵי יְדַעַת מֵאֲתָךְ, אִיךְ לְחַפֵּשׁ וְלְמִצָּא בְּהֵם זְכוֹת וּנְקֻדּוֹת מִזְכוֹת תְּמִיד:

תקסב

(לח)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת כָּל מַה שְּׁעָבַר עָלֵינוּ עַד הַנּוֹה וְכָל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֵינוּ בְּכָל עֵת בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, כִּי רַבִּים קָמוּ עָלֵינוּ מָאָד. "יְהוָה מַה רַבּוּ צָרֵי רַבִּים קָמוּ עָלַי. סְבוּנֵי כַמִּים בְּלַ הַיּוֹם, הַקִּיפוּ עָלַי יַחַד". וְהֵאֵמַת יְדַעְתִּי יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כִּי "כִּי אֲנִי אֲדוּנֵי הָעוֹן", וְאֲנִכֵּי סְבוּתֵי כִנְפֵשֵׁי כָּל אֱלֹהֵי, עַל-יְדֵי שְׁלֹא שְׁמַרְתִּי אֶת עֲצָמוֹ, וּפְגַמְתִּי בְּכַרִּית הַלְשׁוֹן וּבְכַרִּית הַמַּעֲוֵר, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי הַפְּגָמִים הָאֵלֶּה, נִמְשַׁךְ לְהֵם דְּבוּרִים שְׂוֹשׁ לְהֵם כַּח לְדַבֵּר וְלְהַלְשִׁין וְלְקַמְרַג עָלֵינוּ חֲסוּשְׁלוֹם. אֲבָל בְּכַר הַבְּטָחָתְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵתָה חֲפֵץ חֶסֶד, וְאַתָּה מְרַבָּה לְהַיִּטִּיב, וְרוֹצֵה אֶתָּה בְּתִשׁוּבָתְךָ שֶׁל רְשָׁעִים וְאִין אַתָּה חֲפֵץ בְּמִיתָתְךָ, וְאַתָּה שׁוֹנָא וּמְמַאֵם בְּתַכְלִית הַשְּׁנֵאָה וְהַמְאוּם אֶת כָּל מִי שְׂרוֹצֵה לְעוֹרֵר דִּין וְלְהַלְשִׁין וְלְקַמְרַג חֲסוּשְׁלוֹם עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וּבְכַרְטָּ בְּשָׁעָה שְׁהֵם נְזוּפִים מִלְּפָנֶיךָ עַל-יְדֵי חֲטָאֵיהֶם וּפְשָׁעֵיהֶם וְעוֹנוֹתֵיהֶם, אַתָּה-עַל-פִּי שְׁחַטָּאוֹ לְפָנֶיךָ בְּאַמְתִּי, אַתָּה-עַל-פִּי-כִּן אִין רִצּוֹנְךָ שִׁיְקַמְרַגוּ עַל יִשְׂרָאֵל חֲסוּשְׁלוֹם, וְאַתָּה בּוֹחֵר וּמְקַרֵּב וּמְחַבֵּב אֶת מִי שְׁמַרְחֵם אִין עַל יִשְׂרָאֵל וְעוֹסֵק לְלַמֵּד זְכוֹת עֲלֵיהֶם בְּעֵת הַהִיא, וּמוֹסֵר נַפְשׁוֹ לְהַעֲתִיר עֲבוּרֵם וְלְחַפְצִיר אוֹתָךְ בְּשִׁבְלֵם, כְּמוֹ מוֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, שְׁמַסֵּר נַפְשׁוֹ עַל יִשְׂרָאֵל וְהַתְּפַלֵּל עֲלֵיהֶם תְּמִיד, אֶפְלוּ בְּעֵת שְׁעָשׂוּ מַה שְּׁעָשׂוּ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ שְׂמַעְתָּ תְּפִלָּתוֹ תְּמִיד, וְחַבְבָּתָּ אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי חֶפֶז בְּשִׁבְלֵי זֶה:

תקסג

(לח)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, שׁוֹמֵעַ אֶעְקָה מַעֲמָקֵי הַשְּׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת וּמַתְחַתִּינוּ, שְׁמַע צַעֲקָתִי וְנִאֲקָתִי וְאֲנַחְתִּי הַמְּרָה מָאָד, הַבְּבִדָּה מָאָד, הַעֲמַקָּה מָאָד. אִי שְׁמִים, הַקִּיצוּ לְצַעְרֵי וְרַדִּיפְתֵּנִי, מַה שְּׂאֵנִי בְּעֲצָמֵי רוֹדֵף אֶת עֲצָמֵי בְּיוֹתֵר, וְגַם אַחֲרֵים רוֹדְפִים אוֹתִי מָאָד מָאָד, וְתַחֲתֵי הַמַּלְחָמָה עָלַי פָּנִים וְאַחֲזוּר. "שׁוּבָה יְהוָה עַד מָתַי וְהִנָּחֵם עַל עֲבֻדֶיךָ", אַתָּה יְהוָה, אַתָּה יְהוָה, שְׂמַחְתִּי אֱלֹהֵי כִפִּי מַעֲמָקֵי עֲמָקֵי עֲמָקֵי, מַעֲמָקֵי עֲמָקֵי הַחֲסָתְרָה שְׂבִתוֹךָ הַסְּתָרָה, מַאֲלָפִים וְרַבָּבוֹת הַסְּתָרוֹת, צַר לִי מָאָד אֲכִי שִׁבְשָׁמִים, צַר וּמַר לִי מָאָד, צַר וּמַר לִי מָאָד, וְאִין לִי שׁוֹם לְשׁוֹן בְּעוֹלָם לְפָרֵשׁ כּוֹ שִׁיחְתִּי וְצַעְרֵי. "קוֹלִי שְׂמַעְתָּ, אֵל תַּעֲלֵם

אָנאָד לְרוֹחֲתִי לְשׁוֹעֲתִי". חַנּוּנִי וְעֲזֻרְנִי שְׁאוּכַח לְאַכְפִּיּוֹת הַסְּמִיּוֹת אַחֲרָא, סְמִיּוֹת "דְּקִיץ כָּל בְּשָׂר", תַּחַת הַדְּבוּר שֶׁל הַקְּנֻשָׁת, וְאוּכַח לְהוֹצִיא בְּלִעָם מִפִּיהֶם, לְהוֹצִיא מִהַסְּמִיּוֹת אַחֲרָא כָּל הַדְּבוּרִים רָעִים וְכָל הַדְּבוּרִים שְׂנוּמִים שְׂיִנְקוּ מֵהֶם עַל־יְדֵי פָּנִים הַדְּבוּר שְׂפִנְמִתִּי בּוּ בְּשׁוּנֵג וּבְמִזִּיד, פְּאַנִּים וּבְרִצּוֹן, וְכֻלָּם אוּכַח לְתַקֵּן בְּרַחֲמֵיךְ הַרְפִּים, עַד שְׁאוּכַח לְהוֹצִיא כָּל הַדְּבוּרִים מִן הַסְּמִיּוֹת אַחֲרָא וְלְהַשִּׁיבָם בְּלִים לְשִׂרְשָׁם שֶׁבְּקְנֻשָׁת, עַד אֲשֶׁר הַרְשָׁעָה בְּלִיָּה בְּעֵשֶׂן תְּכַלָּה וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיהָ, בִּי "יִסְבֵּר פִּי כָּל דּוֹכְרֵי שְׂקֵר". וְתִמְלֵא פִּיהֶם חֲצִין, וְתַעֲקֹם וְתַעֲקֹר אֶת פִּיהֶם וְלִשׁוֹנָם שֶׁל כָּל הַמְּקַטְרְגִים וּמְלִשְׁיָנִים וְדוֹכְרִים רְעוּת עַל עֲמֻד יִשְׂרָאֵל הַבְּשָׂרִים הַחֲפָצִים לְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת, וְתַתֵּן בְּלִפְמֵ שִׁישׁוּבוֹ מִדְּרָכָם הַרְעָה וַיִּטּוּ לִפְנֵי בְּאַמֶּת אֶל הָאֱמֶת, וַיִּתְנַלֵּה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם, וַיִּקְנִים מִקְרָא שְׂכֵתוֹב: "יַעֲזוֹב רִשְׁעֵי דְרָבּוֹ וְאִישׁ אֲנִי מִחֲשֻׁבְתִּיו, וַיָּשׁוּב אֶל יְהוָה וִירַחֲמֵהוּ, וְאֵל אֱלֹהֵינוּ בִּי יִרְבֶּה לְסִלּוּחַ".

תקסו

(לה)

וּבְכֵן תּוֹכְנוּ בְּרַחֲמֵיךְ אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵנוּ, וְתַעֲזֻרְנוּ לְעַסְק בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד יוֹמָם וּלְיָלָה, וְלֹא אֶבֶד שׁוֹם לְיָלָה מְלִילוֹתֵי בְּלִי לְמוֹד וְעַסְק בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה כָּל יְמֵי חַיֵּי, וְתַעֲזֻרְנִי לְגַדֵּד שָׁנָה מַעֲיָנִי לְלִמּוֹד הַרְבֵּה תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְלְעַסְק בְּתַפְלוֹת וּתְחִנּוֹת וּבְקִשּׁוֹת הַרְבֵּה בְּכָל לְיָלָה וּלְיָלָה וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם. וְתַתִּיחֵי בְּעֲזֻרֵי תְּמִיד, שְׁלֵא יִהְיֶה בַח לְשׁוֹם בְּטוֹל בְּעוֹלָם לְבַטְלָנוּ חֲסִדֵּי שְׁלֹם מִן הַתּוֹרָה וּמִן הַעִבּוּדָה. וְאַפְלוּ בְּעַת כְּשֶׁצָּר לְאָדָם חֲסִדֵּי שְׁלֹם, אֲפֵלוּ בְּשִׁיּוּשָׁבִים בְּעֵנִיּוֹת וּבְדַחְקוֹת חֲלִילָה, גִּזְכָּה גַם־כֵּן בְּרַחֲמֵיךְ לְעַסְק בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה תְּמִיד, וְלֹא נִתְיָה בְּטָלִים מִדְּבַרֵי תוֹרָה לְעוֹלָם. וְאַתָּה בְּרַחֲמֵיךְ תִּרְחַם עָלֵינוּ וְתִרְאָה בְּעֵנֵינוּ וְדַחְקֵנוּ וְעַמְלָנוּ, וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חוּט שֶׁל חֶסֶד בְּרַחֲמֵיךְ הַרְפִּים וּבְחֲסִדֵיךְ הַגְּדוֹלִים, וַיִּמְשֶׁךְ עָלֵינוּ אוֹר חֶסֶד מִבְּקָר דְּאַבְרָהָם, וּבְאֹר בְּקָר יוֹרָה עָלֵינוּ אוֹר חֶסֶד וְהַרְחֵמִים וְתַחַמְלָה וְתַחֲנִינָה. "יוֹמָם יַצְנֵה יְהוָה חֶסֶדוֹ, וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי תַפְלָה לְאֵל חַיִּי". וְעַל־יְדֵי אוֹר חֶסֶד, בְּקָר דְּאַבְרָהָם, שֶׁתַּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךְ הַרְפִּים, עַל־יְדֵי־זוֹת תּוֹכְנוּ לְהַכְנִיעַ וּלְאַכְפִּיּוֹת סְמִיּוֹת דְּקִיץ כָּל בְּשָׂר, שְׁחֹא הָרוּחַ סְעָרָה, תַּחַת הַדְּבוּר דְּקְנֻשָׁת, וַיִּקְנִים מִקְרָא שְׂכֵתוֹב: "רוּחַ סְעָרָה עוֹשֶׂה דְּבָרוֹ", וַיִּתְפַּטְלוּ מִן הָעוֹלָם מַעְלֵינוּ וּמַעַל גְּבוּלָנוּ כָּל הַדְּבוּרִים רָעִים שְׂפִעוֹלָם, וְנִזְכָּה לְדְבַר דְּקְנֻשָׁה בְּשִׁלְמוֹת וּלְתַקֵּן פָּנִים הַדְּבוּר, וְנִזְכָּה שְׂיִצֵּא הַדְּבוּר בְּקְנֻשָׁה מִפִּינוּ בְּשִׁיר וְשִׁבַח וְרִנָּן וְחִלָּל לְהַשִּׁים יְתַבְרֵךְ. וְתוֹכְנוּ מַעֲתָה שְׁלֵא יֵצֵא מִפִּינוּ שׁוֹם דְּבוּר פָּנּוּם בְּלָל, רַק כָּל דְּבוּרֵנוּ יְהִיו רַק דְּבוּרִים קְדוּשִׁים בְּתוֹרָה וְתַפְלָה וְתַחֲנּוֹת וּבְקִשּׁוֹת וְשִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ, וּבִירְאָת שְׁמִים וְעִבּוּדַת הַשִּׁים יְתַבְרֵךְ תְּמִיד, בְּאַמֶּת וּבְלֵב שְׁלֵם, בְּקְנֻשָׁה וּבְמַתְרָה גְּדוֹלָה, בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. "יִמְלֵא פִּי תַחֲלָתְךָ, כָּל הַיּוֹם תַּפְאָרְתְּךָ. תַּחֲלַת יְהוָה יְדַבֵּר פִּי וַיִּבְרַךְ כָּל בְּשָׂר שֵׁם קְדֻשׁוֹ לְעוֹלָם וָעַד. אֲבַרְכָּה אֶת יְהוָה

בכל עת, תמיד תהלתו בפי. פי יספר צדקתך, כל היום תשוּעַתך. אוֹדָה יְהוָה מֵאֵד בְּפִי, וּבְתוֹךְ רַבִּים אֶחְלָלְנֹה. כִּי יַעֲמֵד לִימִין אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשׁוֹפְטֵי נַפְשׁוֹ׃

תקסו

(לח)

וּבְכֵן תַּעֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹלִים וְטוֹבוֹתֶיךָ הַעֲצוֹמוֹת, וְחַנּוּנוֹתֶיךָ הָאֲמִתִּיּוֹת, וְחַמְלַתְךָ הַחַנּוּקָה, וְאַחֲבַתְךָ הַגְּדוֹלָה עֲלֵינוּ תְּמִיד, וְתוֹכְנֵי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאוּכָה לְהַעֲלוֹת אֶת הַדְּבָר לְשָׂרְשׁוֹ, שֶׁהוּא חֲמֻשָּׁה אֲצַבְּעוֹת שְׁבוּרוֹעַ שְׂמַאל, שֶׁחֵם בְּנֶגֶד חֲמֻשָּׁה מוֹצְאוֹת חֶסֶד. וְתוֹכְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ תְּמִיד בְּכָל יוֹם בְּאַמֶּת וּבְלֵב שְׁלֵם, וְאֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְתַמִּימוֹת וּבְהַתְעוֹרוֹרוֹת הַלֵּב מֵאֵד מֵאֵד. וְאוֹכָה לְדַבֵּר בְּחַמִּימוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה, לְעוֹרֵר לִבִּי אֵלֶיךָ וּלְדַבֵּר בֵּינִי לְבֵין קוֹנֵי בְּשִׁלְהֶבֶת הַגְּבוּרוֹת, וּלְהַתְעוֹרֵר לְעִבּוֹדְתְךָ בְּאַמֶּת. וְאוֹכָה לְדַבֵּר בְּחַמִּימוֹת שְׁבֵלֵב דְּבָרֵי אֱמֶת שְׁבֵלֵב, וְלִרְאוֹת פְּחִיתוּתִי וְשִׁפְלוּתִי וּכְאֹכֵי הַעֲצוֹם וְחֶסֶד, כְּאֵב עֲוֹנוֹתֵי וְחַטָּאֵי וּפְשָׁעֵי, שֶׁחַטָּאתִי וְשִׁעוּתִי וְשִׁפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ מְנַעֲרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃

תקסז

(לח)

חֹסֶם וְחַמֵּל עָלַי, וְחַנּוּנֵי מֵאֲתֶךָ דַּעַה בֵּינָה וְהַשְׁבֵּל, בְּאִפֵּן שְׂאוּכָה לְהַתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵיךָ מֵאֵד עַל גְּדָל פְּשָׁעֵי נֶגְדְךָ, וְאוֹכָה לְדַבֵּר וּלְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ בְּהַתְעוֹרוֹרוֹת גְּדוֹל, בְּרִשְׁפֵי שִׁלְהֶבֶת אֵשׁ לוֹחֵט, מַעֲמֵק הָאֱמֶת שְׁבֵלֵב, וְכָל דְּבָרֵי יְהוָה בְּנַחֲלֵי אֵשׁ, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב: "חֵם לִבִּי בְּקִרְבִּי, בְּחַנּוּנֵי תְּבַעֵר אֵשׁ, דְּבַרְתִּי בְּלִשׁוֹנִי". וְאוֹכָה לְעוֹרֵר לִבִּי בְּאַמֶּת לְעִבּוֹדְתְךָ וּלִרְאוֹתְךָ וּלְתוֹרַתְךָ, וּלְדַבֵּר תְּמִיד בְּחַמִּימוֹת שְׁבֵלֵב דְּבָרֵי אֱמֶת שְׁבֵלֵב. וְתוֹכְנֵי לְנִקְדַת מִבְּחַר רֹאשׁ הָאֱמֶת, שִׁיְהִיו כָּל דְּבָרֵי בְּאַמֶּת לְאֱמֶתוֹ, בְּתַכְלִית נִקְדַת הָאֱמֶת שְׂאֵתָה חֶסֶד בּוֹ, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב: "רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת, וְלַעֲוֹלִים כָּל מִשְׁפַּט צְדָקָה". וְאוֹכָה לְהַרְבּוֹת דְּבָרֵי אֱמֶת בְּכָל יוֹם בְּשִׁלְהֶבֶת הַגְּבוּרוֹת דְּקִדְשָׁה, בְּחַמִּימוֹת הַלֵּב, עַד שְׂאֵתְעוֹרֵר בְּאַמֶּת לְעִבּוֹדְתְךָ, וְיִמְשָׁךְ עָלַי בּוֹשָׁה וְיִרְאָה גְּדוֹלָה בְּכָל עֵת מִפְּנֵיךָ׃

תרה

(מח)

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂנוּכָה עַל־יְדֵי מְחַאֵת בְּפִים בְּתַפְלָה, לְעוֹרֵר עַל־יְדֵי־זוֹה בְּנַפְשֵׁי הַקְּרוֹשִׁים שֶׁחֵם בְּנַפְשֵׁי רְאָה, לְהוֹצִיא דְּבוּרוֹים שְׁלֵמִים וְקְרוֹשִׁים לְפָנֶיךָ בְּתַפְלָתִי וְתַחֲנִנְתִּי וּבְקִשְׁתִּי. וְעַל־יְדֵי חֶסֶד חֲמֻשָּׁה אֲצַבְּעוֹת יָד יְמִין בְּחֲמֻשָּׁה אֲצַבְּעוֹת שְׂבִיד שְׂמַאל, וְחֲמֻשָּׁה אֲצַבְּעוֹת שְׂבִיד שְׂמַאל בְּחֲמֻשָּׁה שְׂבִיד יְמִין, עַל־יְדֵי־זוֹה נִזְכָּה לְעוֹרֵר לְמַעַלָּה חֶסֶד הָאֲזוּרוֹת זֶה בְּזֶה, עַד שִׁיְהִיו נִכְלָלִים הָאֲזוּרוֹת יַחַד, וְיִתְעוֹרְרוּ חֲמֻשִׁים שְׂעָרֵי בֵּינָה שֶׁהוּא יוֹבֵל הַגְּדוֹל, וְעַל־יְדֵי־זוֹה נִזְכָּה לְגַאֲלָה שְׁלֵמָה בְּנַשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת וּלְהוֹצִיא הַדְּבָר דְּקִדְשָׁה מִתְּהַלּוֹת, וְנִזְכָּה עַל־יְדֵי־זוֹה לַעֲשׂוֹת וּלְהַכִּין וּלְתַקֵּן פֶּה קְרוֹשׁ לְקַבֵּל

הדבורים בתוכו, באפן שנוגה להתפלל ולהתחנן לפניך תמיד בפה מלא ובדבורים קדושים ושלמים, בקדשה ובטהרה גדולה, ויעלו אמרנו לרצון לפני כסא כבודך, ותמלא כל משאלותינו לטובה ברחמים:

(מו)

תרי

ובכן תעורני ותזכני ברחמיך הרבים, שאובה להיות נכלל במדתו של יעקב אבינו עליו השלום, שמדתו אמת, ואובה לרבר דברי אמת תמיד, ולא יצא שום דבר שקר מפי לעולם, בין פשוט בין במזיד, בין פאנס בין ברצון, ותשמרני ותצילני, שלא אהיה נכשל בשום דבר שקר אפלו בטעות, ואובה להתחיק עצמי מדברי שקר בתכלית הרחוק, כמו שפתיוב: "מדבר שקר תרחק". ותזכני ברחמיך הרבים להיות איש אמת בכל הענינים, להתנהג בדרך האמת ולרבר אמת בלבבי, ולא אטה ולא אסור ממרכו נקדת האמת ומין ושמאל:

(מח)

תרטו

"שומע תפלה, עריך כל פשר ובואו. האוינה יהוה תפלתו והקשיבה בקול תחנונותי. שמע יהוה קול תחנוני בשועי אליך, בנשאי ידי אל דביר קדשך". צור עולמים, יוצר הכל, עזרנו והושיענו ברחמיך הרבים ובחסדיך האמתיים, שנוגה תמיד להתפלל לפניך באמת בכל פחנו, כמו שפתיוב: "כל עצמתי האמרנה יהוה מי כמוך". ונוגה להכניס כל הכחות שיש בנו בעצמות ונידים ופשר, וכל שאר הכחות שפגופי ונפשי כלם אובה ברחמיך להכניסם בתוך דבורי התפלה, שאובה להוציא כל דבור ודבור של התפלה הקדושה בכח גדול באמת לאמתו, עד שאובה להתגיש הדבור בכל עצמותי ואברי. חוס וחנני ורחם עלי והושיעני, וזכני לתפלה בכח ובכונה גדולה באמת, כי אתה אלהים אמת ודברך אמת וקנים לעד, ואתה חפץ באמת, ואתה יודע פמה אני רחוק מדבור אחד של התפלה, ולא די שאיני יכול להתפלל בכח ובכונה באמת כראוי, אף גם בעונותי הרבים אני רחוק מתפלה בתכלית הרחוק. "דלו עיני למרום", רבנו של עולם, "שפתי אליך כפי. אליך אדני נפשי אשא", ואיני יודע באיזה דרך, באיזה אפן, באיזה תחבולה לבקש ולרצות ולפנים אותך, ואיני יודע כלל לשית עצות נפשי באיזה אפן אובה לחפש ולמצא הטוב הכבוש בי, ואיך למצא הטוב שנסתלק ממני בעונותי העצומים והרבים והגדולים מאד במחנות וכמות ואיכות, ובפרט מה שפגמתי בפגם הדבור הרבה מאד, כי לא שמרתי פתחי פי ודברתי פמה וכמה דבורים פגומים מיום היותי עד היום הזה, עד אין שעור וערך ומספר, דברים בטלים ולשון הרע ורכילות וליצנות ושקרים ונבול פה, ושאר דברים פגומים הרבה מאד, וגם אפלו כל הדבורים

דקדשה שלי בלם פגומים מאד מאד, עד אשר חשבתי דרכי, אשר מעולם לא יצא מפיו עדין דבור שלם בלי שום פגם, ומחמת זה התגברו עלינו מאד ריב לשונות, אשר רבים קמים עלינו, רבים מאד. "יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו. שתו בשמים פיהם ולשונם תחלד בארץ". יצא עתק מפיהם ודוברים סרה על יהוה ועל צדיקים אמתיים, ועל כלליות ישראל עמד הקדוש אשר בהם בחרת:

תשיו

(נח)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, החונן לאדם דעת, שתחנני ברחמיך הרבים ותשפיע עלי חכמה בינה ודעת מאתך, ותנבני לדעת שלם דקדשה, עד שיהיה לי כח על-ידי שלמות הדעת להמשיך השלשה השפעות, שהם אכילה ושתיה ומלבושים, שהם כלולים ברעת התורה. ותעזרני ותנבני שיהיה דעתי נכלל בהשלשה אבות אברהם יצחק ויעקב, ואזכה לתורת חסד, ללמד תורה על מנת ללמדה, ולהכניס דעת דקדשה בחדרים ותלמידים, ולקנות נפשות רבות, להכניסם תחת פגמי השכינה ולקרנם באמת לעבודתך. ותשפיע עלי וראת שמים, וראת חטא, ואזכה שתהיה וראתי קודמת לחכמתו, ותמשיך עלי שפע חזן ותחסד, ותהיה עם פי בעת המיפי ודבורי עם בני אדם לקרנם אליה, ותעזרני שאזכה לידע ולדקדק איך להוציא חכמתו, שיהיו דבורי דברי חן ותפארת, ולא יהיו נבזים, ויהיו דברי ערכים לשומעיהו, באפן שיתקבלו דברי בעיני כל, ויתעוררו בלם לעבודתך באמת על-ידי דבורי, שתנבני לדבר בקדשה גדולה, דבורים יפים ונאים באמת לאמתו, "דבר דבר על אפניו", ברצונך הטוב:

תשמח

(ס)

ובכן תנבני ברחמיך הרבים, שאזכה על-ידי התעוררות השנה לדבור חזק דקדשה, שאזכה ברחמיך לדבר דבורים קדושים תמיד, בכח גדול ובמסירת נפש באמת ובלב שלם, ואזכה להכניס כל כחי בדבורי התפלה ובכל הדבורים דקדשה, ויגנים מקרא שכתוב: "ברכו יהוה מלאכיו גברי כח עושי דברו לשמע בקול דברו":

תשעב

(כב)

ונבנו ברחמיך הרבים לתקן פגם הדבור, ותעזרנו לברר ולהעלות כל ניצוצי אותיות הדבור שנפלו בגלות גדול בין הקלפות והספרא אחרא בעונותינו, על-ידי שהלכנו בשרירות לבנו, ורדפנו אחר תאות אכילה ושתיה, וחינו ממלאים בנסנו כמותרות אכילה ושתיה שאינו מכרח לקיום הגוף, עד אשר בעונותינו הרבים, על-ידי פגם תאות אכילה ושתיה, התגברו עלינו שלשה שרי פרעה, שהם שלשה קלפות, שהם שר המשקים ושר האפים ושר המבחים, שהם קנה ושמ ורידון, ועל-ידי-זה גבר עלינו על גלות פרעה

ומצרים, שהוא מצר הגרון, שנמשך הדבור הקדשה להערה, למצר הגרון, עד אשר נחר גרוני ואיני יכול לדבר שום דבור הגון לפניך:

תשענ

(כב)

רבונו של עולם, רבונו של עולם, אתה ידעת את לבבי, אתה ידעת אותי מתחלה ועד סוף, אתה ידעת חרפתי וכשתי וכלמתי נגדך כל צדרי, ואיני יודע שום דבר ושום עצה איד להתנהג בענין אכילה בקדשה, באפן שאזכה להנצל באמת מפגם תאוות אכילה ושתייה. רבונו של עולם, צרכי מרבים מאד בכל מדה ומדה, ובכל דבר ודבר, ובכל ענין וענין מעבודת יהוה, עד אשר מעצם רבוי צרכי ישועתי בכל דבר, על בן אין מלה בלשוני, ואיני יכול לדבר כלל, כי איני יודע מהיכן אתחיל לדבר ולפרש שיתתי. ובאמת אני יודע בעצמי שאני בעצמי חייב מתחלה ועד סוף, וכמה פגמים פגמתי על-ידי תאוות אכילה ושתייה שלא השתדלתי כלל לגרשם מעלי, עד אשר על-ידי-זה נפגם הדבור שלי מאד, ונפלו חלקי הדבור שלי בגלות גדול ועצום מאד, עד אשר איני זוכה לדבר שום דבור הגון וראוי, ועדין לא התחלתי לקרות אותך כלל בראוי באמת, וכבר "יגעתי בקראי נחר גרוני, פלו עיני מנחל לאלהי":

תשעד

(כב)

מרא דעלמא בלא, צר לי מאד מאד בלי שעור וערוך ומספר, ואיני יודע כלל באיזה דבר ועצה ותחבולה איד למלט נפשי האמללה והעלובה מאד מני שחת, כי אין בחי אלא בפה לבד, וגם זה נמנע ממני, "כי אין מלה בלשוני, הן יהוה ידעת בלח", כי חלקי הדבור שלי ירדו בגלות עצום וכבד מאד. אהה יהוה, צר לי מאד, והנני קורא אליך מן המצור, ממצר הגרון, מעמק הגלות. "ממעמקים קראתיך יהוה. ארני שמעה בקולי, תהינה אוניך משבות לקול תחנוני. קולי שמעת, אל תעלם אוניך לרוחתי לשועתי". עזרני בכחך הגדול ובחסדיך העצומים שאזכה לשפר לגמרי באמת תאוות אכילה ושתייה, ואזכה להסתפק במועט, לאכל מעט כדי חיוני בצמצום, בקדשה ובטהרה גדולה, בלי שום תאוות והנאות הגוף כלל:

תשעה

(כב)

ובכן תעזרני ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, ותזכני להתענות תעניתים הרבה בקדשה ובטהרה גדולה, בשמחה ובטוב לכב ברצונך הטוב באמת, באפן שאזכה על-ידי התעניתים לתקן פגם הדבור, ולחפר אחורי הקדשה ולהוציא הדבור מתגלות, מגלות פרעה ושריו ומצרים. אבי שבשמים, "שפחתי אליך בפי. הורני יהוה דרפך ונחני בארץ מישור למען שוררי. הורני יהוה דרפך אהלך באמתך, יחד לבבי ליראה שמוך.

הדרובני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי, אותך קויתי כל היום. עורני כי עליך נשענתי. ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו". ואני סומך עצמי עליך לבר באמת וכרצונך אעשה. היום וחנני ורחם עלי ולמדני לעשות רצונך באמת, והורני דרכיך באפן שנוכח מהרה לשפר באמת תאות אכילה ושתייה, ונוכח לתקן פנים הדבור, להמשיך מימי החסדים ללחלח מצר הגרון. ותעורני לברר ולהעלות כל ניצוצי אותיות הדבור מן הגלות, ויקים בנו מקרא שבתוב: "קרא בגרון אל תחשו". ונוכח לשפה ברורה, שיהיה דעת שפתותינו ברור מללו. וברחמיך הרבים תתן פח להוד יפי הדבור המכבד, שיהפך פניו אל העבו"ם והקלפות, ויברר מביניהם שארי ניצוצות הקנשה עד שישארו הקלפות והעבו"ם בלי שום חיות, עד אשר על-ידי זה ישליכו כל העמים את אלילי כספם ואלילי זהבם ונדביקו את עצמם באמונת ישראל, ויתקרבו כל הרחוקים לעבודתך ולאמונתך הקדושה, ויקים מהרה מקרא שבתוב: "כי אז אהפך אל (ה) עצמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד":

תשפו (בג)
 ובכן תרחם עלינו ותושיענו, ותזכנו שנשמר את פינו ולשוננו מכל מיני דבורים רעים שבעולם, שלא יצא מפינו לעולם שום דבור של שקר ולשון הרע ודבילות וליצנות וחניפות ודברים בטלים ונבול פה, ולא שום דבור הגורם לבניש פני חברנו, או לצערו ולקנטרו חס-ושלום, ולא שום דבור פגום שבעולם:

תשפו (בג)
 רבנו עולם, מלא רחמים, רחם עלינו ושמרנו והצילנו מכל מיני דבורים פגומים שבעולם. אלהי, נצר לשוננו מרע ושפתינו מדבר מרמה. שיתה יהוה שמרה לפינו, נצרה על דל שפתינו. ועל-ידי זה תכניע ותשבר ותמנר ותכלה ותעקר ותבטל כל מיני חכמות הרעות של הפילוסופים והאפיקורסים, אשר חכמתם הרעה מוקת להעולם מאד מאד, באשר אתה ידעת. "שננו לשונם כמו נחש, חמת עכשוי תחת שפתיהם סלה". רחם על הנמלה המנחת בתוך פי הנחש בין שניה, מלא רחמים, הביטה בענייה ומכאובה הקשה. אוי מי יכול לסבל צער ומכאוב כזה. "ואתה יהוה עד מתי", מתי תקום ותרחם עליה. ראה נא בענינו וריבה ריבנו, ומחר לנאלנו גאלה שלמה מהרה למען שמך, והצילנו מכל מיני חכמות רעות של האפיקורסים והפילוסופים שלא יגיעו עלינו, ובצל בנפיך תסתירנו, ותגביר פח הבנפים דקנשה, ותעקר ותסיר ותבטל בנפי הנחש, שהם החכמים לתרע החוקרים פילוסופיא ואפיקורסית, שלא יהיה להם שום פח לעוף בחכמתם למרחוק, ולא תתפשט חכמתם בעולם, וגם לא תעופף חכמתם בעמק לתוך

המח והלב, וגם לא תעופף חכמתם בעצמן, שלא יוכלו לעוף בחכמתם לחקירות עמוקות, רק תמעט ותחליש חכמתם בכל הבחינות, עד שתתבטל חכמתם הרעה לגמרי מן העולם, ותתגלה חכמה האמתית של חכמי האמת בעולם, עד אשר יכירו וידעו כל באי עולם, כי אתה הוא יהוה האלהים לבדך עליון לכל ממלכות הארץ, "אתה עשית את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם". ותהפך לכל העמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד, ותעביר גלולים מן הארץ והאלילים ברות יברתון, וכל חכמות רעות תבטל ותעקר מן העולם, ותתגבר ותתחזק ותתפשט חכמה האמתית בעולם, היא חכמת תורתנו הקדושה, לידע ולהכיר אותך באמונה שלמה באמת ולעבד אותך באמת ובתמים כל ימי חיינו לעולם. ויקים מהרה מקרא שכתוב: "והיה יהוה למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד", אמן ואמן:

תנו

(כה)

אנא הטוב והמטיב, הרוצה בתפלת עמו ישראל, אתה יודע את עצם יקר יפי הדרת קדשת דבורי התפלה הקדושה שאנו זוכים להתפלל ולהתחנן לפניך. אתה יודע את הוד פאר יקרת קדשת כל אות ואות מדבורי התפלה, כי מי יתדר מי יפאר גדל פאר הלקוטים והקבוצים שאנו מלקטים ומקבצים שושנים ופרחים וצמחים נפלאים ונוראים, מפארים ומתדרים, סגלות יקרות ונמורות גדולות, בשדות הקדושות העליונות, על ידי כל אות ועל ידי כל דבור ודבור ומכל שכן על ידי כל ברכה וברכה של התפלה הקדושה. ואם חיינו זוכים להמות אונינו לשמע מה שאנו מוציאים בפנינו מרגליות יקרות ואבנים טובות ויקרות כאלו, להכין ולהשביל את יקר תפארת גדלת הוד יפי הדבור הקדוש והנורא של התפלה הקדושה, את עצם יקרת קדשת כל דבור ודבור, לא חיינו יכולים להשלים לדבר אפלו ברכה אחת ואפלו דבור אחד, כי חיינו נקשרים ונכרכים ומתדקים באות הראשונה של הדבור, כי איך אפשר לילך מן אות הראשונה של הדבור, לגדל עצם יקר יפיה ויונה והדרה, הדרא דלא אפשר למפרט בשפותא, ולגדל עצם תקף התקשרות הדבור עם הנפש, עד אשר אין הדבור מניח את הנפש לילך מאתו לחלץ יותר:

תתבר

(כו)

ובכן תובנו ותעזרנו שנוזה לעשות נקודות קדושות לתדבור הקדוש, ונוזה להוציא הדבור ממצר הגרון, עד שנוזה על ידי קדשת הדבור השלם להוציא מבח אל הפעל כל העבודות וכל הדברים שפקדשה שאנו צריכים לעשות, כי אתה ידעת עצם רבוי המניעות שיש לנו מכל הדברים שפקדשה שאנו צריכים לעשות, ואין שום דבר

שְׁבַקְדָּשָׁה שְׁלֵא יְהִינָה לָנוּ מְנִיעוֹת רַבּוֹת עָלֵינוּ, וּבִפְרָט בְּשֵׁאֲנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת דְּבַר גְּדוֹל שֶׁכָּל יְהוּדֵינוּ תְלוּי בּוֹ, שֶׁהוּא לְהִתְקַרֵּב בְּאַמֶּת לְהַצְדִּיקִים אֱמִתִּיִּם, וּמִכָּל שֶׁבֶן בְּשָׂרוֹצִים לְהִתְקַרֵּב לְנִקְדַּת הָאֱמֶת שֶׁבֵּין הַצְדִּיקִים, שָׂאוּ מִתְנַבְּרִים וּמִתְרַבִּים מְנִיעוֹת וְהַעֲבוּבִים עָלֵינוּ מְאֹד מְאֹד כְּלִי שַׁעוֹר וְעַרְףַּי וּמִשְׁתַּמְחִים וּמִפְסִיקִים בְּפָנֵינוּ מְאֹד, וְאִין רוֹצִים לְהַנִּיחַ אוֹתָנוּ לְהִתְקַרֵּב לְנִקְדַּת הָאֱמֶת. אֲכַל בְּכֹר הוֹדַעְתָּנוּ כִּי בְּאַמֶּת אִין שׁוּם מְנִיעָה בְּעוֹלָם כְּלָל, וְכָל הַמְנִיעוֹת הֵם רַק בְּשִׁבִיל הַחֲשֵׁק, כְּדֵי שְׂיִתְנַבֵּר הַחֲשֵׁק וְהַכְּסוּפִין וְהַנְּעוּגוּעִים יוֹתֵר לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ, וְכָל מַה שֶׁהַמְנִיעוֹת מִתְנַבְּרִין יוֹתֵר, צְרִיכִין לְהִתְנַבֵּר שְׂיִהְיֶה הַחֲשֵׁק גְדוֹל בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר, כְּדֵי שְׁעַל־יָדֵי הַתְּנַבְּרוֹת הַחֲשֵׁק, וְשִׁבְרוּ כָּל הַמְנִיעוֹת, וְיִזְכּוּ לְהַשִּׁיג הַנְּחֻשֵׁק הַקְּדוֹשׁ:

תתפו (ב)
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּעוֹרְנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִזְכְּנֵנוּ לְקַדְּשׁ אֶת דְּבוּר פִּי תְמִיד, וְאֲזַכֶּה לְדַבֵּר תְּמִיד דְּבוּרִים קְדוֹשִׁים תְּרַבֶּה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, שְׂאֲזַכֶּה לְהִרְבּוֹת בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה וּבַתְּפִלוֹת וּבַתְּחִנוּת וּבַקְּשׁוֹת תְּרַבֶּה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְלֹא אֶפְסִיק פִּי מִגִּרְסָא וְלַמּוּד וּתְפִלוֹת וּבַקְּשׁוֹת וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחֲתָ לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וְכָל הַיּוֹם תִּתְּנֶה שִׂיחָתִי וְדְבוּרֵי בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה. וְאֲזַכֶּה לְהִתְנוּדוֹת וְדוּוֵי דְבָרִים לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם עַל כָּל מַה שֶׁפְּגַמְתִּי נִגְדָּךְ, וּלְפָרֵשׁ חֲטָאֵי לְפָנֶיךָ בְּפֶה מְלֵא בְּכַוֵּנוֹ. וְאֲזַכֶּה לְהִרְבּוֹת בְּהַתְּבוּדוֹת תְּמִיד, עַד שֶׁהַדְּבוּר דְּקַדְשָׁה וְכוֹר וְזַכְרֵנוּ לְמוֹזְכָּה, וְיִשְׁיבֵנוּ אֱלֹהֵי בְּאַמֶּת וּבְלֵב שְׁלֵם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וְאֵל תִּשְׁכַּחֲנֵנוּ חֲלִילָה בְּאֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת הַמְּגַנְנִים שְׁנֹלְכֵדְתֵי בְּהֵם פְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים, וְתִמְחַר לְזַכְרֵנוּ וְלְהוֹצִיאֵנוּ מֵהֵם חַיֵּשׁ קַל מִתְּרַח, וְתִקְנֵם כִּי מִקְרָא שְׁבַתוֹב: "חֲבֵן יִקּוֹר לִי אֶפְרַיִם אִם יֵלֵךְ שְׁעֵשׂוּעִים, כִּי מִדֵּי דְבָרֵי בּוֹ וְכוֹר אֲזַכְּרֵנוּ עוֹד, עַל כֵּן הָמוּ מֵעֵי לֹא, רַחֵם אֲרַחֲמֵנוּ נָאִם יְהוָה". וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תְּרַחֵם עַל שְׁכִינַת עוֹד אֲשֶׁר הִיא שׁוֹכְנַת עִמָּנוּ בְּגִלוֹת גְּדוֹל, וְהַדְּבוּר דְּקַדְשָׁה בְּגִלוֹת, וְתְעוֹרְנֵנוּ שְׂנֹזְכָה לְהוֹצִיא הַדְּבוּר מִהַגְּלוֹת, וְתִגַּן בְּעַדָּנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ תְּמִיד שְׁלֵא יֵצֵא מִפִּינוּ לְעוֹלָם שׁוּם דְּבוּר שְׂאִינוּ בְּרְצוֹנָךְ, וְלֹא נִפְגַּם דְּבוּר פִּינוּ לְעוֹלָם, רַק נִזְכֶּה לְקַדְּשׁ אֶת דְּבוּר פִּינוּ תְּמִיד, וְלְהִרְבּוֹת בְּדְבוּרֵי תּוֹרָה וּתְפִלָּה וּשְׂאָר דְּבוּרִים קְדוֹשִׁים:

תתפח (ב)
 מְלֵא רַחֲמִים, תֵּן לִי בֵּית מְנוּס לְתוֹךְ דְּבוּרֵי תּוֹרָה וּתְפִלָּה, שְׂאֲזַכֶּה לְהִרְבּוֹת בְּדְבוּרֵי תּוֹרָה וּתְפִלָּה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְרוּחַ אֱלֹהִים שֶׁל הַדְּבוּר הַקְּדוֹשׁ יִרְחַף עָלַי וְיִגַּן בְּעַדֵי וְיִצִּילֵנִי, וְיִנְשַׁב עַל לִבִּי וּיְכַבֶּה אֵשׁ הַתְּאוּוֹת, עַד שְׂיִתְבַּטְּלוּ כָּל הַתְּאוּוֹת מִמֶּנִּי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְאֲזַכֶּה עַל־יָדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה לְצַמְצֵם גַּם אֶת הַהִתְלַחְבוֹת דְּקַדְשָׁה אֱלֹהֵי, שְׂיִהְיֶה

ההתלהבות אליך בהדרגה ובמדה, בראונך הטוב באמת לאמתו, ולא אצא חוץ מהמדה כלה. ותצילני בזכות הדבור הקדוש, בזכות התורה הקדושה, מכל מיני חטאים ועונות ופשעים ומכל התאוות רעות, ותגרש הרוח שמות ממני, ותוכני להמשיך עלי רוח חיים, רוח הקדוש, דרך החכל דקדשה, על ידי הדבור דקדשה. ותקנים פנו מקרא שפתוב: "ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם, וחסירתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר. ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בקחי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם". ונופה להעלות המלכות דקדשה מהגלות. ותנפה אותנו ואת כל עמך בית ישראל, שנופה כל אחד ואחד לגלות חלקי קדשת משיח המשך בקרב כל אחד ואחד מישראל. ותמשיך עלינו חיים טובים וארכים, ותוכנו לחיים נצחיים, ותחמל עלינו ותושיענו, ותוכנו לעמד ולקום בתחית המתים לחיי עולם עם שאר הצדיקים והחסידים והתמימים והקשרים:

תתקם

(צד)

ותוכני ברחמיך הרבים ליראה שלמה מפניך תמיד, ותמשיך ותשפיע בלבי יראה ובושה ופחד ואימה גדולה מפניך תמיד, עד אשר יתבטל הגוף לגמרי באין ואפס המחלטה על ידי עצם היראה הגדולה שתשפיע בלבי, ובפרט בעת עסקי בדבורי תורה ותפלה שלא אשמע אז את הגוף כלל, רק את הדבורים הקדושים של תורה ותפלה, ויתבטל הגוף לגמרי לגבי הדבורים הקדושים של תורה ותפלה, ועל ידי זה אוכה לברר וללקט ולהעלות ולצרף כל האותיות והניצוצות שנפלו למטה בבחינת שברי בלים, על ידי עונותי וחטאי ופשעי העצומים בגלגול זה ובגלגול אחר, אשר הם גורמים מחלקת וקשיות ובלבולים ומניעות מעבודתך הקדושה, ומהם באים כל התאוות שבעולם, והכל אוכה לברר ולהעלות לשמך הגדול והקדוש, ולצרפם ולחברם ולבנות מהם בנינים ועולמות דקדשה. ותתן לי כח ברחמיך הרבים להעלות את כל הניצוצין הנפולין אליך, בבחינת העלאת מ"נ, ועל ידי זה יהיה נעשה יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה, ועל ידי זה יהיה נמשך שלום גדול ונפלא למעלה ולמטה בכל העולמות בלם, ויתבטל כל מיני נצחון דסטרא אחרא וקנאה ושנאה וקנטור ומחלקת ממני ומכל ישראל ומכל בני עולם, רק יהיה אהבה ושלום גדול בין כל עמך ישראל, ובין כל הנבראים והנוצרים והנעשים שבכל העולמות בלם, ועל ידי זה תמשיך ותשפיע ברכה גדולה לנו ולכל ישראל ולכל העולמות בלם. ותמחר ותחיש לנאלנו, ותקים אותנו מנפילתנו, ותעלה ותקים את כל בחינת הרגלין אשר ירדו למטה בעונותינו. עזב תעזוב והקם תקים, הקם על סלע רגלי ותכוון אשוּרֵי. ויקים מהרה מקרא שפתוב: "ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים",

ותוליכנו מתרה קוממיות לארצנו, ותכנה בית קדשנו ותפארתנו, ושם נעבדך בראה בימי עולם ובשנים קדמוניות:

תתעב

(ק"ח)

"לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי". רבנו של עולם, שומע ומאזין ומקשיב לקול תפלותינו ושיחותינו ותחנונינו, למדני איך אקח עתה דבורים חדשים ויפים לרצותך ולפיסך, שתעשה ברחמיך את אשר בחקך אלה ואת מצותיך אשר. כי זה כמה שאני צועק ומתחנן ומרבה בתפלות ושיחות, וכל פונתי בכלם שאזכה לשוב אליך באמת מתרה, ועדין לא נושעתני. ואני יודע שהמניעה ממני, מחמת קשיות ערפי ותאוות הרעות וכסילות דעתי המרבה, אבל איני יודע שום דרך איך לצאת מכל זה, ודבורים חדשים אפסו ממני. "כי אין מלה בלשוני, הן יהוה ידעת בלתי. נאלמתי דומיה החשיתי מטוב ובאני נעבר. נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית". ואתה יודע, אבי שבשמים, שכל תקותי ותוחלתי היא על תפלה ותחנונים וצעקה ושועה אליך, אבל איך לוקחים דבורים חדשים כמו שאני צריך בכל יום ויום, באופן שאזכה לרצותך באמת, שתשיבני אליך מתרה:

תתער

(ק"ח)

אבי שבשמים, איך שהוא ואיך שיתיה, אני על משמרתי אעמד, בעזרתך הגדולה, לצעק אליך תמיד. אך באתי לחלות פניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתחום ותרחם ותחמל עלי, על נרדף כמוני, על נבוה ונמאם כמוני, ותשפיע עלי רוח קדשך מאתך, ותשלח בפי בכל עת דבורים חדשים נאים ויפים שאוכל לרצותך בהם, שתחזירני בתשובה שלמה באמת לפניך מתרה, ותרחם עלי ותושיעני ותעזרני ותחונני שאזכה לדבק מחשבותי תמיד בתורתך הקדושה, ותזכירני ותאמציני ברחמיך תמיד לאחז את מחשבותי לכל תצא חוצה כלל, רק לחשב תמיד מחשבות קדושות בתורתך ועבודתך, עד שאזכה לחדש בכל עת חדושי דאורייתא אמתיים, ויתגעגע שבלי בכל עת בתורתך הקדושה, עד שאזכה על ידי תנועות השכל להוליד הם בלב, שיתחמם לבבי בחמימות והתלהבות דקדושה להתדבק בך ולהיות פרוצונך הטוב באמת, ובפרט פעת עסקי בתורה ומצות ותפלה והתבודדות, אזכה להתלהב אליך בהתלהבות גדול דקדושה בהדרגה ובמדה פרוצונך הטוב, עד שאזכה על ידי החמימות והתלהבות דקדושה לתקן כל הפגמים שפגמתי נגדך על ידי תבערת הלב וחמימות והתלהבות דסמרא אחרא. ואזכה ברחמיך וישועתך לנרש כל הרוח שטות ממני, ואת רוח השמאה תבער ממני ומקרבי,

ותכף את יצרי להשתעבד לך, עד שאזכה לטהרת הלב באמת, ועל-ידי-זה אזכה לדבר ולשוח לפניך דבורים חדשים בכל פעם:

תתעק

(קח)

מלא רחמים, הומל בלים, החושב בתקוני גם עתה, פתח פיה לאלם כמוני. הורני מה שאדבר, הבינני מה שאשאל. "אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך". רחם עלי והנה בעורי שאזכה להרבות בשיתח, זו תפלה, ביני לבין קוני בכל יום ויום, כל ימי חיי, ותשפיע עלי דבורים חדשים קדושים ויפים בכל פעם, תן לי דבורים חדשים, מלא רחמים, באפן שאזכה להציל נפשי על ידם ממה שאני צריך להנצל בזה ובכא ולשוב אליך באמת ובכל שלם כרצונך הטוב, ולא אשוב עוד לכסלה. "אם און פעלתי לא אוסיף". רחם עלי ברחמים חדשים בנכות הצדיקים הגדולים השלמים אשר אנו נשענים עליהם תמיד, שובו להתחדש בכל פעם בכל יום ובכל עת ובכל שעה, כי אתה יודע שכל סמיכותנו עליהם, ובגדל פהם יש לנו על מה לסמוך עתה גם עתה, אפלו בעצם פחיתותנו ונריעותנו חס-ושלום, הושיענו בנכותם וטהר לבנו לעבודתך באמת, "השיבני ואשובה כי אתה אלהי". כי גלוי וידוע לפניך אשר מלאתי מלים, אך איני יכול להוציאם בפיה. תן לי דבור של תשובה, כי אני לא אחשך פי מלדבר לפניך כל מה שיבוא לתוך פי, אך רחמך יקדמוני ונעורוני שלא אמר דבר שלא כרצונך חלילה, כי אתה חפץ חסד ומרבה להטיב, ואתה חפץ בתקוני ובמוכתי, גם עתה עורני והושיעני למען שמך, כי מרב בלבול דעתי, על בן דברי גם עתה לעו, אבל אני מכרח ומחויב לדבר ולשוח ולהתחנן לפניך כל עוד נפשי בי, כל זמן שהנשמה בקרבי, ואתה הטוב בעיניך עשה עמי:

תתשמד

(קמא)

רבנו של עולם, ארון השלום, מלך שהשלום שלו, עשה את אשר תעשה ברחמך הרבים ובנפלאותיך הנוראות, באפן שתכביל כל מיני מחלקת מן העולם, ותמשיך שלום גדול ונפלא בעולם, באפן שיצא הדבור מהגלות. ותפתח את פיני תמיד, ונוכה לדבר דבורים טובים קדושים הרבה לפניך בתורה ותפלה יומם ולילה. "אדני שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך. ומלא פי תהלתך, כל היום תפארתך. תהלת יהנה ודבר פי, ויכרך כל בשר שם קדשו לעולם ועד". רחם עלי למען שמך, וזכני מעתה לשמר את הדבור והשיתח, שלא אדבר שום דבור ושום שיחה שאינה כרצונך חס-ושלום, כי אתה "יוצר הרים וברא רוח ומגיד לאדם מה שחוו", ואפלו שיתח קלה שבין איש לאשתו אתה מגיד לאדם בשעת חדין. אוי לנו מיום חדין אוי לנו מיום התוכחה. רחם עלי מעתה

למען שמך, ושמרני והצילני משיחה ודבור שאינה ברצונך, וסלח ומחל וכפר לי על כל הפגמים שפגמתי בהדבור והשיחה מיום היותי עד הנה, ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול. "שיתה יהוה שמרה לפי, נצרה על דל שפתי". והנה עם פי בשעת הטיפי ועם ידי בעת מעבדי. "שמרה נפשי והצילני, אל אבוש כי חסיתי בך". ועורני והושיעני שאזכה לקיום מצות (עשה) של "ואהבת לרעך כמוך" באמת בכל לבבי ונפשי ומאדי, שאזכה לאהב את כל אחד מישראל בנפשי ומאדי בכל לבבי באמת, וכפרט בכל יום יום קדם התפלה תזכני לקבל עלי מצות עשה זאת באמת בשלמות ברצונך הטוב, באפן שאזכה על ידי זה לדבר דבורי התפלה לפניך בשלמות בכונה גדולה באמת, ותהנה תפילתי לנחת ולרצון לפני כבודך, ותעלה ותנשא להיות בטר לראשך. ויקים מהרה מקרא שקתוב: "שאלו שלום ירושלים ישליו אוהביו". יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך. למען אחי ורעי אדברה נא שלום פה, למען בית יהוה אליהינו אבקשה טוב לך. שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול. וכל בנך למודי יהוה ורב שלום בנך. וראה בנים לבניך שלום על ישראל. יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום". עושה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תתשעו

(קמו)

על כן הנני מפיל תחנוני לפניך, ופורש ושומח כפי מול רחמיך ותנינותיך וחמלתך המרבים והנפלאים מאד מאד, שתהיה עמי בכל עת ובכל שעה, ותעורני תמיד שלא אסתכל כלל על כל מיני בלבוים ורעיונים באלה וכאלה, רק אזכה להתחונק בכל עת להתחיל לפרש שיחתי לפניך מתוך המצר והדחק, ולקיים "ודבר פי בצר לי". ואינני ואחזק ואדחק את עצמי להטות תמיד מחשבותי ולבכי אל האמת, ולדבר לפניך כל מה שאובל לדבר איזה דבור אמת כל שהוא, אפלו מתוך המצר והדחק הגדול, ואתה ברחמיך וחסדיך תרבים בצר תרחיב לי בכל עת, ותרחיב פי ותמלאהו, ותעורני ותושיעני ותזכני ותפתח פי בהרחבה גדולה, לפרש ולבאר ולשיח כל שיחתי לפניך, בדברי חן ורצון ותחנונים באפן שתשמע תפילתי ותחנוני ויכמרו רחמיך עלי בכל עת, ותקרבי אליך ולתורתך ולעבודתך באמת:

קכד

(ה:)

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים, וְתִצְּלֵנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מֵרַבָּנִים וְדִינִים שְׂאִינָם בְּשָׂרִים וְהַגּוֹנִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֵת כָּל מַה שֶּׁהֵם גּוֹרְמִים לָנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְאִין מִי שֶׁיַּעֲמֵד בְּעַדְנוּ, כִּי אִין בְּנוּ כַח וּנְבוֹרָה לְהַכְנִיעַם וּלְהַשְׁפִּילָם. אֲנִי יְהוָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, הַמְּלַךְ הַמְּשַׁפֵּט, וּבְנוּ לְמִשְׁפֵּט דְקַדְשָׁה, וְהִצִּילֵנוּ מִדִּינִים וּרְבָנִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים, הַמְּקַלְקְלִים אֵת הַמְּשַׁפֵּט וּפּוֹנְמִים בְּמַרְבֵּכָה הָעֲלִיזָה בְּכִסְאוֹת לְמִשְׁפֵּט אֲשֶׁר שָׁם הָאֱהָבָה תְּקַדּוּשָׁה שׁוֹרָה, וְעַל־יְדִיזָה נּוֹפְלִים אֲהַבּוֹת נְפוֹלִין מִשָּׁם וּמְכַנְּסִים תַּאֲוֹת נְאוּף בְּעוֹלָם, וּמְכִיאִין חֲסִדִּים וְשָׁלוֹם טְמֵאת מִקְרָה לִילָה עַל־יְדֵי עוֹוֹת דִּינָם:

קלו

(ה:)

וּבְזָבוֹת קִדְשֵׁי שְׁמֵינִי עֲצַרְתָּ תְּקַדּוּשׁ, תּוֹבְנוּ לְתַקּוֹן הַמְּשַׁפֵּט דְקַדְשָׁה, וְעַל־יְדִיזָה תִצְּלֵנוּ תְּמִיד מִפְּנֵם הַבְּרִית וּמִמִּקְרָה לִילָה חֲסִדִּים וְשָׁלוֹם, וְתִתֶּיךָ הַטְּפָח תְּקַדּוּשָׁה נְקַלְטָה וְנַעֲצַרְתָּ בְּקַדְשָׁה גְדוֹלָה בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלֹא תִהְיֶה נִשְׁחַתֶּת חֲסִדִּים וְשָׁלוֹם לְעוֹלָם. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְּלֵנוּ מֵרַבָּנִים וְדִינִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים, וְתִבְטֵל בְּחֵם וּמְשַׁלְתֵם מִן הָעוֹלָם. חוּסָה עָלֵינוּ כָּרַב רַחֲמֶיךָ, וּבְנוּ שִׁיתֶיךָ לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל רַבָּנִים וְדִינִים בְּשָׂרִים שֶׁיַּעֲמִידוּ תְּדַת עַל תְּלוֹ וְיִדּוּנוּ דִין אֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, בְּאִפְּן שְׁנוֹבָה לְתַקּוֹן הַמְּשַׁפֵּט בְּאֱמֶת. וְנִזְכָּה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּשָׁלוֹמוֹת בְּכָל הַפְּחִינּוֹת בְּאֱמֶת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, וּמִלֵּא כָּל מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה, אִם בְּכַנִּים אִם בְּעִבְרִים: אִם בְּכַנִּים רַחֲמֵנוּ בְּרַחֵם אֵב עַל בָּנִים, וְאִם בְּעִבְרִים עֵינֵינוּ לְךָ תְּלוּיּוֹת, עַד שֶׁתְּחַנְּנוּ וְתוֹצִיא כְּאוֹר מִשְׁפֵּטנוּ אִים קְדוּשׁ:

שסד

(כב)

ותשפיע עלינו ברחמיך הרבים דעת דקדושה, שאזכה לידע איך להתנהג עם העויות באופן שלא יהיה לי שום עויות דסטרא אחרא כלל, ולא אשתמש עם העויות כי אם לשמך ולעבודתך באמת. ותצילני ותמלטני מדינה של גיהנם הקשה ומר מאוד המניע להעני פנים, אשר הם נופלים בגיהנם באין סומך ומציל. חוס וחמל עלי ברחמיך האמתיים, חוס וחמל עלי ותצילני מכל מיני עויות דסטרא אחרא מכל מיני עויות הגוף, ותגבני לעויות דקדושה באמת, לעמד בגגד העני פנים שפדוד הרוצים לרחק מדרכי אמת או להחליש דעתם, הס'ושלום, של הרוצים להתקרב לדרכי הקדושה באמת, ותעוררו שנהיה עו בנמר נגדם לנצחם ולהשפילם עד עפר, לשפרם ולבטלם לגמרי. ותגבני שאהיה עו וחוק בעבודתך תמיד, ואזכה לכל הקולות דקדושה, ולהתגבר על ידם על כל מיני עויות של הגוף, עד שיתבטלו כל תאוות הגוף ומדותיו הרעים:

קעג

(:ו)

אדון, הקל עלנו, ושלח ישע לגאלנו. חוס וחמל ורחם עלינו, ואמר לצרותינו די, ותמהר ותחיש לגאלנו גאלה שלמה בגשמיות ורוחניות, בגוף ונפש ומזון, ותגאל ותפדה נפשנו מכל החטאים והעונות והפשעים, ומכל מיני פגמים שבעולם, ומכל התאוות והמדות רעות. ותבנה לנו את בית מקדשנו בנין עולם עדי עד, וישובו בנים לעבודתם ולוים לדוכנם וישראל למעמדם. ותמשיך ותאיר עלינו על ידי הצדיקים האמתיים קדושת הדעת הקדוש הכלול מהשגת בן ותלמיד דקדושה, שהוא אספקלריא המאירה ואספקלריא שאינה מאירה, ונוכה לדעת כי יהיה הוא האלהים. ותציל אותנו מרוח שטות ושגעון ומכל מיני טרוף הדעת, ותשמרנו ותצילנו מכל מיני חטאים ופגמים שבעולם, ונוכה ליראה שלמה מפניך תמיד, ולפרנסה טובה מאתך, ויאיר עלינו הארת הרצון בשעת אכילתנו בקדושה גדולה:

רלב

(:ב)

אנא יהוה, חוקני ואמצי בקדושתך העליונה. "אל תעזבני יהוה, אלהי אל תרחק ממני. חושה לעזרתי אדני תשועתי". ובני מעתה לקדש ולטהר עצמי באמת, ואזכה

להרגיש אלהותך עלי בכל עת. ותתנני שאזכה לדעת באמת ובכל שלם בכל עת ובכל שעה כי מלא כל הארץ כבודך, ומלכותך בכל משלה, ולקיים מקרא שכתוב: "שויתי יהוה לנגדי תמיד". ולא אשבח אותך לעולם, בין ביום בין בלילה, בין בהקיץ בין בשנה, בשבתי בביתי ובלכותי בדרך, בשבכי ובקומי, באכילתי ובשתיתי, פעמירתי ובשיבתי, במחשבה דבור ומעשה, ובכל תנועותי בכל עת ובכל שעה אזכה למצא ולהרגיש אלהותך וממשלתך עלי אשר מלא כל העולם, כמו שכתוב: "אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה, הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא". מושל בכל, מלא רחמים, מלא חסד ומוב בכל עת ובכל רגע, ובני להתקרב אליך באמת. מתרני וקדשני מבבל הטנופים והלבלוכים שלכלכותי ומנפתי את נפשי על ידי עונותי הרבים שעשיתי מעודי עד היום הזה. העלני מהרה מטמאה למתרה, מחל לקדש, הוציאני מאפלה לאורה. וקיים פנו מהרה מקרא שכתוב: "וידקתי עליכם מים מהזרים ומתרתם, מפל טמאותיכם ומפל גלוליכם אטהר אתכם":

שמו

(לכ:)

"אם פרה אל חק, יהוה אמר אלי בני אתה, אני היום ילדתיך". רבנו של עולם, חי לעד וקיים לנצח, אתה הוא קדם שבראת העולם ואתה הוא לאחר שבראת העולם, כי אתה למעלה מהזמן, וכל הזמן בלוי מה שתיה ומה שיהיה אינו עולה אצלך אפלו בהרהר עיון. רחם עלי ברחמיך הרבים, ותן לי דעת ושכל אמתי ושלם, באפן שאזכה לצאת מתחת הזמן, שאזכה לידע ולהבין ולהשיג שכל הזמן אינו כלום, כי הכל הכל, וימינו בצל עובר, ובאמת אין שום זמן כלל, למי שיש לו שכל ודעת אמתי, רק כל הזמן הוא מהעדר הדעת, אשר בנפלאותיך הנוראות אתה מעלים הדעת מבני אדם כדי שיתקיים הזמן, והכל בשביל הבחירה, אבל באמת בדעת האמתי אין שום זמן כלל. ובנו לקשר עצמנו ולהכלל באמת בהצדיקים האמתיים, שזכו לזח בשלמות להכלל בדעתם השלם בבחינת למעלה מהזמן, ויצאו מהזמן לגמרי, ונצלו בשלמות מפל המעשה הרע הנעשה תחת השמש והזמן, ובנו לילך בעקבותיהם ולדרך בנתיבותיהם ולקיים עצותיהם, לכל נסתפל כלל על כל הדברים שהם תחת הזמן שבהם גלולים כל התאות ומדות רעות, ואל יבטלנו מפני הזמן כלל, רק נזכה בכל יום ובכל עת ובכל שעה להזכיר עצמנו בבטול הזמן, שבאמת הזמן בטל ומבטל, ולקשר עצמנו בכל עת בבחינת למעלה מהזמן, ששם נתבטלים כל התאות והמדות וכל הבטולים הבאים פלם מפני הזמן:

שטט

(לב):

על כן רחם עלינו גם עתה, והאר עלינו הארת הדעת הקדוש הזה שהוא אורו של משיח, באפן שנוכח להכניע ולכבול כל התאוות והמדות רעות על-ידי שנוכח תמיד בכטול הזמן, כי הזמן רץ ושט ופורח מאד, ואינו מתמקמה ומתעכב אפלו רגע אחת, ואין בו שום תפיסה כלל, כי באמת אין שום זמן כלל. חמל עלינו בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוּלָה וְהַצִּילֵנוּ מִשִּׁנְעֵי הַזְּמַן, וְאַל נַחְלִיף עוֹלָם עוֹמֵד לְנִצַּח בְּעוֹלָם עוֹבֵר חֲסִידֵי שְׁלוֹם. חַנּוּן מֵאֲתֶיךָ דַּעַת וְשִׁבְלֵי אֱמֹתֶיךָ שֶׁנִּזְכָּר לְחַבֵּן וְלִרְאוֹת בְּטוֹל הַזְּמַן, וְאַל יִמְעַח אוֹתֵנוּ הַזְּמַן כִּלְל וְנוֹכַח לְהַתְחִיל בַּעֲבוּרְךָ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת מִחֲדָשׁ, וְאַל יִבְלַבֵּל אוֹתֵנוּ כִּלְל כֵּל מִה שֶׁעָבַר עֲלֵינוּ עַד אוֹתָהּ הַשָּׁעָה. וְנוֹכַח בְּכָל עֵת לְקַדֵּשׁ עֲצַמְנוּ בְּאֱמֶת, וּלְקַשֵּׁר וּלְכַלֵּל כֵּל הַזְּמַן בְּבַחֲנֵית לְמַעַלָּה מִהַזְּמַן, עַד שֶׁנִּזְכָּר לְצֵאת מִתַּחַת הַזְּמַן וְהַמְקוֹם לְבַחֲנֵית לְמַעַלָּה מִהַזְּמַן, לְמַעַלָּה מִהַמְקוֹם, בְּרִצּוֹנְךָ וּבְרִצּוֹן צְדִיקֶיךָ הָאֱמֵתִים אֲשֶׁר זָכוּ לָוֶה בְּשִׁלְמוֹת בְּאֱמֶת. "הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמִּינוּ בְּקִדְמָה". יְהִיו לְרִצּוֹן אֱמֶרֶי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְנִגְאֵלֵי:

תקוח

(:ג):

רבונו של עולם, אָחַד יְחִיד וּמְיֻחָד, רַחֵם עֲלֵינוּ לְמַעַן שִׁמּוֹךְ וְנִכְנָנוּ לְחַבִּיר אוֹתְךָ בְּאֱמֶת, וְלְהוֹדִיעַ שִׁמּוֹךְ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, "לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד. בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וָיִמְלָא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן":

תעה

(לא):

וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים מִסַּפְּנֵי דְרָכִים, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרִין וְעִיבּוֹב בְּדֶרֶךְ, וּמִכָּל אֹרֵב וְאוֹיֵב וּמִסַּטָּין. וְתִהְיֶה תְּמִיד עִמִּי בְּשִׁבְתִּי בְּבֵיתִי וּבְלִבִּיתִי בְּדֶרֶךְ. בְּשִׁמּוֹךְ אֲצִיא לְדֶרֶךְ לְשָׁלוֹם, וּבְשִׁמּוֹךְ אֲעֻבֵר תְּדָרֶךְ בְּשָׁלוֹם, וְאֲשׁוּב לְבֵיתִי לְשָׁלוֹם. וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי חוֹקוֹת וְהַפְסָד בְּדֶרֶךְ בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן. וְשִׁמְרֵ צֵאתֵנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים מוֹכִים וּלְשָׁלוֹם מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתוֹכְנֵי לִתֵּן צְדָקָה קִדְמָה צֵאתִי

לְדַרְךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "צִדְקָ לְפָנָיו יִחַלֵּךְ וַיִּשֶׁם לְדַרְךָ פְּעָמָיו", וְעַל-יְדֵי-זוֹה תִּבּוֹן לְפָנָי תִּדְרֹךְ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּלָּךְ לְפָנָי לְהַנְחִיתִי תִּדְרֹךְ אֲשֶׁר אֵלֶיךָ בָּהּ וְתֵאֵיר לְפָנָי בְּאוֹרְךָ הַגָּדוֹל וְתִבְיָאֵנִי וְתַגְיַעֲנִי לְמַחֲזוֹ חֲפָצִי לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

תקפג

(ט)

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּרְחַם עָלַי וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד, בְּשִׁבְתִּי בְּבֵיתִי, וּבְלִבִּי בְּדַרְךָ, בְּשִׁכְבִּי וּבְקוּמִי, בְּצֵאתִי וּבְבוֹאִי, וְתוֹרְנִי וְתִדְרִיבֵנִי בְּאַמְתָּךְ וְתִלְמְדֵנִי תָמִיד בְּכָל עֵת אִיךָ לְהַתְנַחֵג בְּעֵינַי הַנְּסִיעוֹת לְדַרְכֶּיךָ, אִם אֶסַּע וְאִם אֶחְדָּל, וְאִיךָ לְסַע וּמְתִי לְסַע, וְלַחֲבוֹן וְלֵאִיזוּה מְקוֹם וְעִיר לְנִסְעִי, וּכְמָה אֶתְעַבֵּב בְּדַרְכֶּיךָ, וְכָל פְּרִטֵי הַנְּסִיעוֹת לְאִיזוּה דְרֹךְ, גָּדוֹל וְקָטָן, אֶרֶץ וְקֶצֶר, הַכֹּל תוֹדִיעֵנִי וְתִלְמְדֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים וְתוֹלִיבֵנִי בְּדַרְךָ הַיָּשָׁר תָּמִיד בְּכָל עֵת:

תקפד

(ט)

אֲדוֹן כֹּל, "גָּדַל הַעֲצָה וְרַב הַעֲלִילָה אֲשֶׁר עֵינֶיךָ פְּקָחוֹת עַל כָּל דְּרָכֵי בְּנֵי אָדָם", וַיִּוֹדַע וּמִבֵּין מַחֲשֻׁבוֹתֶיךָ וְסוֹדֶיךָ, יַעֲזָרְךָ רַחֲמֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים עָלַי, וְנִפְנֵי וְלִמְדֵנִי תָמִיד בְּכָל עֵת אִיךָ לְהַתְנַחֵג בְּעֵינַי נְסִיעוֹת לְדַרְכֶּיךָ. וּכְשֶׁם שֶׁחֵיִיתְ עִם יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר, וְהָיוּ כָּל נְסִיעוֹתֶיךָ עַל פִּיךָ בְּרִצּוֹנְךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "עַל פִּי יְהוָה יִחַנוּ וְעַל פִּי יְהוָה יִסְעוּ", כֵּן תִּרְחַם עָלַי, וְתִתְּנֶה תָמִיד עִמִּי. וְאֵנִי מוֹסֵר עֲצָמִי עֲלֶיךָ לְבַד בְּאַמֶּת עִם כָּל הַנּוֹעוֹתֵי תָמִיד: עַל פִּיךָ אֶחְנֶה בְּבֵיתִי, וְעַל פִּיךָ אֶסַּע, וְתִשְׁמַר צֵאתִי וּבוֹאִי לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְתִרְחַם עָלַי תָּמִיד בְּכָל עֵת שְׂאֵנִי מִכֶּרֶח לְנִסְעֵי לְאִיזוּה דְרֹךְ עַל פִּי רִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, שֶׁתִּהְיֶה עִמִּי תָמִיד, וְתוֹלִיבֵנִי לְשָׁלוֹם וְתִדְרִיבֵנִי לְשָׁלוֹם, וְתַגְיַעֲנִי לְמַחֲזוֹ חֲפָצִי לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וְתַצִּילֵנִי מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב בְּדַרְךָ, וְתַתְּנֵנִי לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוּאֵי, וְתַגְמְלֵנִי חֲסִדִּים טוֹבִים תָּמִיד, וְתִשְׁיַבֵּנִי לְשָׁלוֹם לְבֵיתִי, שְׁלוֹם בְּגוּפִי וּבְנַפְשִׁי וּבְמַמּוֹנִי וּבְתוֹרַתִּי, וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִכָּל מַכְשׁוֹל חַטָּא וְעוֹן, וּמִכָּל מִינֵי הַרְחוּרִים רָעִים וּמַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת, וּמִכָּל הַסְּתַפְלוֹת רָעִים תָּמִיד וּבְפֶרֶט בְּעַת הַלּוּכֵי בְּדַרְךָ, וְתַצִּילֵנִי וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִסַּכְּנַת דְּרָכֶיךָ לְעוֹלָם בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, בְּגוּף וּנְפֶשׁ וּמַמּוֹן:

תקפה

(ט)

"הוֹרְנֵי יְהוָה דְּרָבְךָ וְנַחֲנֵי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרֵי. הִדְרִיבֵנִי בְּאַמְתָּךְ וְלִמְדֵנִי, כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹתָךְ קוּיִתִּי כָּל הַיּוֹם. טוֹב וַיִּשָּׁר יְהוָה עַל כֵּן יוֹרָה חַטָּאִים בְּדַרְךָ. יְדַרְךָ עֲנוּיִם בְּמִשְׁפָּט וּלְמַד עֲנוּיִם דְּרָבּוּ. כָּל אֲרָחוֹת יְהוָה חֶסֶד וְאַמֶּת לְנוֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעוֹדוֹתָיו. הוֹרְנֵי יְהוָה דְּרָבְךָ אַחֲלֶךָ בְּאַמְתָּךְ, יַחַד לְכָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ. דְּבַקָּה לְעַפְרֵי נַפְשִׁי, תַּיִנִּי בְּדְבָרֶיךָ. דְּרָכֵי סִפְרֵתִי וְתַעֲנֵנִי, לְמַדֵּנִי חֲקוּךָ. דְרֹךְ פְּקוּדֶיךָ חֲבִיבֵנִי וְאַשִׁיחָה בְּנַפְלְאוֹתֶיךָ.

דלפה נפשי מתונה, קימני בדברך. דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני. דרך אמונה
 בחרתי, משפטך שויתי. דבקתי בעדותך יהנה אל תבישני. דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב
 לבי. הורני יהנה דרך חקוק ואצרנה עקב. הכינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב.
 תדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי. הט לבי אל עדותיך ואל אל פצע. העבר עיני
 מראות שוא, בדרךך חני. הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך. העבר חרפתי אשר יגדתי
 כי משפטך טובים. הנה תאבתי לפקודיך, בצדקתך חניני:

תקפו

(ט)

חוסה עלי כרב רחמיה, "חננני יהנה ראה עניי משונאי, מרוממי משערי מות". כי אתה
 ידעת את מרירות לבי ופזור נפשי. "ואתה ידעת נתיבתי, בארח זו אהלך, טמנו
 פח לי. הכיט ימין וראח ואין לי מכיר, אכר מנוס ממני, אין דורש לנפשי". חוס וחמל
 עלי, חוס וחנני והצילני ממה שאני צריך להנצל, מלמני ממה שאני צריך להטלמ. "חלצני
 יהנה מאדם רע, מאיש חמסים תנצרני". עזרני והושיעני והיה עמי תמיד, והצילני מיד
 אויבי ומרודפי, בשבתי בביתי ובלבתי בדרךך. ותוכני בכל עת שאהיה מכרח לנסע ולילך
 בדרךך על פי רצונך הטוב, שיהיה הלויכי ונסיעתי בקדשה ובטהרה גדולה ובמחשבות
 קדושות וטהורות, ואהיה נשמר מכל דבר רע. ותזכני ותעזרני שאזכה על-ידי נסיעותי
 לתקן את פגם האמונה והגלות, והטלמול שלי בדרךך יכפר על פגם האמונה שפגמתי
 לפניה, אשר על-ידיה גרמתי טלמול למעלה חסד-ושלום:

ב**

מיהנה מצעדי גבר כוננו ודרבו יחפץ. הורני יהנה דרךך ונחני בארח מישור למען שוררי.
 הורני יהנה דרךך אהלך באמתך. אחלי יכוננו דרכי לשמר חקוק. דרך שקר הסר
 ממני ותורתך חנני. דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי. רבוננו של עולם, זכני להיות דבוק
 בך לעולם, ואזכה לעבוד אותך באמת תמיד כל ימי חיי, בשבתי בביתי ובלבתי בדרךך
 בשבתי ובקומי, ותשמרני שלא אכשל לעולם חסד-ושלום ובפרט בהיותי בדרךך, אשר אתה
 ידעת גדל האחריות שיש בדרךכים, הן בגשמיות מאזיכים ורוצחים ונולדים ונזכים וכך
 פיוצא פנה, וכן ברוחניות מטרדות הדרךך ובכלולי הדעת והמחשבות העוברים על האדם
 בדרךך, בפרט כי בקל יוכל האדם להכשל במאכלות אסורות רחמנא לצלן בהיותו בדרךך.
 ואתה ידעת נתיבתי, בארח זו אהלך טמנו פח לי. אף אף-על-פי כן התברח להאדם
 לפעמים לילך בדרךך, על כן חוס וחנני ורחם עלי והושיעני ותשמרני תמיד, בשבתי בביתי
 ובלבתי בדרךך, ותצילני מכל תקלה ופגם ומכשול חסד-ושלום, הן בגשמיות הן ברוחניות,
 ותעזרני שלא יתבלבל דעתי ומחשבותי חסד-ושלום על-ידי הדרךך, ואפלו אם לפעמים יהיה

ההכרח לפגוש ולהתנער עם אנשים כאלו הרחוקים ממך מאד, באשר מצוי ברב הפעמים בדרךכים, תעורני שלא יהיו יכולים לכלכל את דעתי כלל, רק אדרבא אהיה חזק בדעתי מאד בקדושה גדולה ולא יפנסו דבריהם באוני כלל, ואזכר את עצמי בכל פעם בקדושת נשמתו אשר היא חלק אלה ממעל, אשר מצד הנשמה בודאי אנו רחוקים מאד מכל הדעות הרעות רחמנא לצלן, ואנו רבוקים ואחוזים בך באמונתך הקדושה ובכל דברי תלמוד תורתך בקשר אמיץ וחזק כל ימוט לעולם. ותשמרני שלא אכשיל חס ושלוש גם בדברים חיצוניים, כגון שבעניני מאכל ומשקה שלא יודמן לפי דבר אסור חס ושלוש, כי אתה ידעת שקדושה מאד להאדם להנצל מכל זה בהיותו בדרךכים על פי שכלו ודעתו, רק בכחך הגדול ורחמיך הגדולים תצילני ותשמרני מכל רע הזן ברוחניות הזן בגשמיות, כי אתה שומר ישראל. רבונו של עולם, זכני לעשות רצונך תמיד ויהיו כל מעשי לשם שמים. ואזכה לקדם מקרא שפתוב "בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך". וזכני לבזן רצונך תמיד, כי אתה ידעת כמה אני רחוק משלמות הדעת הקדושה, וכל זמן שאין להאדם דעת שלמה, בודאי בקל יוכל להכשיל חס ושלוש ולעשות דבר שהוא נגד רצונך לנמרי, ויהיה נדמה לו בדעתו שעושה בדבר הזה ברצונך. על כן חוס וחמל עלינו, וזכנו לבזן רצונך תמיד, לעשות רק מה שאתה חפץ בו, ולכלי לסור מרצונך זמן ושמאל לא כמעשה ולא בדבור ולא במחשבת. וזכנו שיהיה נפתח לנו שבילי הדעת והשכל האמת, שנוכה לעשות כל דבר בשכל ודעת אמתו ודקדושה, ולהבין ולהשיג ולידע הפנימיות האמתית שיש בכל דבר שאנו עושין, עד שיתגוצין לנו בדעתנו כחינת רוח נבואה רוח הקדש, ויקדם בנו מקרא שפתוב: "נפתחו השמים ואראם מראות אלהים", שיהיו נפתחין לנו כל השמים וכל החכמות והשכליים ודקדושה, עד שנוכה לראות מראות אלקים, היינו שנוכה שאתה תראה לנו מה שאנו עושים בעולם ופנימיות החיות והשכל הקדושה שיש בכל דבר שבעולם, כי באמת כל העולם מלא סודות ורזין קדושים ואין שום דבר נעשה לכמלה חס ושלוש, ויקדם בנו מקרא שפתוב: והמשכילים יזיירו ב'זחר ה'רקיע, שיהיה נפתח ויזייר לנו אור הדעת והשכל ודקדושה בשלמות, ועל ידי זה תשמרנו מכל מכשול חס ושלוש בשבתנו כביתנו ובקבתנו בדרךך, כי כבר גלית לנו שפראשי תבות של פסוק זה כרמו הקדוש [יוה"ך] המסגל לשמירה לחולכי דרך, וקדם בנו מקרא שפתוב: כי מלאכיו יצוה לך' לשמרה בכל דרכיך, אמן בן יהי רצון.

(א) ג
 ובבן תזכני ברחמיך הרבים, שלא יהיה שום כח להיצר הרע והרוח שמוות לבלבל את דעתי, לבלבל אותי, חסדו שלום, מעבודתך באמת על-ידי המצות שלו שהוא מתלבש עצמו במצות, כאלו הוא מסית אותי לאיזה דבר מצות, והוא מוזמן בזה רשת לרגלי חסדו שלום, על-ידי אלו המצות שלו שהוא מתלבש בהם, באשר אתה לבר ידעת כל זה. אנא יהוה, חוס וחמל על נפשי האמללה והצילני ממנו, מעצותיו הרעות האלו, לבל יהיה לו כח להטעות אותי, חסדו שלום, בבלבולים הללו:

(א) ד
 והנני משליך את כל יחבי עליך יהוה אלהי ואלהי אבותי, ואני סומך עצמי עליך לבר, שאתה תוליכני ברחמיך הרבים בדרך הישר והאמת בכל עת ובכל שעה, בכל תנועה ותנועה, שכלם יהיו ברצונך הטוב, ולא אסור מרצונך ימין ושמאל, כי אתה ידעת כי בשר ודם אנהנו, ואי אפשר לנו לבזבז כל עת רצונך הטוב באמת לאמתו, על פני עורני ברחמיך הרבים שלא יהיה שום כח להיצר הרע והרוח שמוות והשנעון לבלבל את דעתי עוד בשום בלבול בעולם כלל, רק אזכה לסמוך עליך לבר, ואתה תרחם עלי ברחמיך הרבים, ותוליכני ותדריכני בדרך האמת תמיד בכל עת ובכל רגע, באפן שכל מעשי ועסקי ותנועותי בלם, וכל התנועות של בני ויוצאי חלצי ושל כל התלויים בי, בלם יהיו ברצונך הטוב לבר תמיד מעתה ועד עולם:

(ה) ה
 יהוה אלהים, אתה ידעת שפלותנו וחלישותנו בעת הזאת, אשר נרדנו מטה מטה, "כי אולת יד ואפס עצור ועזוב", כי סר בחנו, ובכל יום ויום מתגברים עלינו מאד מאד על כל אחד ואחד לרחקנו מעבודתך באמת, חסדו שלום, ולגרשנו מן החיים האמתיים, חלילה. ולא די לנו בצרותינו ונדחקנו ועמלנו שיש לנו מעצמנו, מה שתאוות הגוף ומדותיו הרעים מתגברים עלינו בכל יום ובכל שעה, עד אשר כשל כח הסבל, כי בעונותינו לא השתדלנו לגרש האורח מקרבנו, עד אשר נעשה, חסדו שלום, כאלו הוא בעל הבית, עד אשר תש בחנו ומטה נרדנו מאד. ולא די לנו בכל זה, כי אם עוד רבים

קמים עלינו, רבים מאד, יהוה מה רבו צרינו, באשר לפניך נגלה חבל, במה וכמה מיני
שונאים ומקטרגים שעומדים עלינו בכל עת, הן למעלה הן למטה, אשר הגדילו עלינו
בפיהם, ויאריכו עלינו לשונם, פצו עלינו פיהם אמרו בלענו, כי תפצים לבלענו חנם, חס
ושלום:

עח (ח)
מרא דעלמא כלא, רחמן אמתי, מלא רחמים רבים וחסדים עצומים, אתה ידעת מי ומי
עומדים עלינו בכל יום ובכל שעה. "למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק
ממנו". יהמו נא רחמיך עלינו, ויגלו רחמיך על מדותיך, כי אתה יודע שאין בנו כח
לעמד נגד אחד משונאינו שיש לנו בגשמיות וברוחניות, אף כי נגד בלם, ולמה לא
תרחם על תולעת נמאם, נרפם ונדיוש מאד במונו היום, ואיך יוכלו חלושי כח במונו
לעמד בפני אריות:

פ (ח)
ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרנו ברחמיך הרבים להנצל
מכל שונאינו ורודפינו הקמים עלינו בכל יום בגשמיות וברוחניות, ותתן לנו כח
ורוח חיים דקדושה להתגבר עליהם להכניעם ולהשפילם עד עפר, ותסיר מהם הרוח
חיים שהם מקבלים מהסמטרא אחרא, מתרב דקלפת, לכל יהיה להם שום כח להתגבר
עלינו, ותצילנו מפיהם, ותושע מתרב מפיהם ומיד חוק אכיון:

קנח (יג)
רבנו של עולם, הביטה בענינו כי רבו מבאובינו וצרות לבבנו. מרא דעלמא כלא, רעה
את צאן החרנה. והנה אנכי בעניי הולך נע ונד כגוף בלא נשמה, בגלם בלא
דעת, בספינה תועה בלב ים בלי מנהיג, והרוח סערה הולך וסוער מאד מאד בכל עת
ובכל רגע. להתקרב אליך איני יכול מחמת עונותי המרבים, ודרכי התשובה נעלמו ממני,
ואיני יודע עצה ותחבולה איך לבקש דעת ושכל וכח וגבורה, להתגבר על יצרי הרע,
להכניעו ולשפרו לבשו להשתעבר לה, להטות לבבי אליך באמת, כי תעיתי מאד מאד
מקדשתך האמתית. "תעיתי פשה אבר, בקש עבדה, כי מצותיך לא שכחתי":

תתקמו (צב)
טוב ומטיב לכל, אשר בראת העולם בשביל לגלות טובה ורחמנותך, ומרב טובה האמתית
והנצחית אשר תפצת לגלות לבריותיך, נתת בנו את היצר הרע כדי להכניעו ולשפרו,
כדי לזכות על ידיה לבל טוב אמתי ונצחי, כי דעתך שגבה מאד, וידעת אשר אי אפשר
לגלות טובה לבריותיך כי אם על ידי שיהיה כח הבחירה לאדם על ידי שני היצרים שנתת

בו, יצור טוב ויצר הרע. ולאשר טובך והשגת אמתתך עולה עד אין סוף, ואתה חפץ שישגי אותך בתכלית מדרגה העליונה, על כן הגדלת והרפית בכחות היצר הרע במעט בלי שעור, ונתת לו כח להסית ולמנע ולפתות בכל דרגא ודרגא, כדי שנתגבר בכל פעם לשברו בכל דרגא ודרגא ובכל בחינה ובחינה, כדי להשיג אמתת אלהותך בשלמות גדול ביותר בכל פעם, במדרגה למעלה ממדרגה, "כי גבה מעל גבה שומר וגבוהים עליהם", כי מעצם טובך הנעלה והנשגב, אתה חפץ להיטיב עמנו בכל הטוב שבכל העולמות בתכלית המעלה שאין מעלה אחריו, ואתה יודע שאי אפשר להשיג הטוב האמתי שבכל מדרגה ומדרגה, כי אם על ידי שבירת הכח המונע והמסית והמדיח שהוא היצר הרע שבכל מדרגה ומדרגה, וכמו שאמרו רבותינו וברזם לברכה: כל הגדול מחברו יצרו גדול ממנו. ובעונותי הרבים ובשמות דעתי הפחותה, לא די שלא התגברתי לשברו בכל מדרגה ומדרגה, אף גם התגרה בי ביותר מנעורי, עד אשר נתפסתי פתוא מכמר, "נתנני יהוה בידי לא אוכל קום", וכל מה שאני רוצה לפעמים לחתור לצאת בחוט השערה מתחת ידו, הוא מתגרה ומתגבר בי ביותר, וכן היה כמה פעמים בלי שעור, עד אשר בשל כח הסבל. "צמתו כבור חיי וידו אכן בי". מה אמר, מה אתאונן, מה אמר מה אדבר מה אצטרק. איכבה אפצה פה ואיד אשא עיו, עתה עתה, אשר המשכתי עלי את היצר הרע בעונותי הרבים ובפשעי העצומים. אוי מה היה לי, אוי מה היה לי:

תתקנא

(כב)

רבוננו של עולם, רבוננו של עולם, רבוננו של עולם, למדני עתה מה לומר לפניך, למדני עתה דרך החיים, דרך התשובה האמתית לסכל חלוש פת, חלוש עצצה פמוני. למדני עתה עצצה אמתית שאזכה לקימה, באפן שאשוב אליך מתרה באת. למדני עתה הדרך והנתיב והשביל פגשמות ורוחניות, באפן שאזכה בכל עת ועת להתגבר בנגד היצר הרע והמניעה והמעכב והמבלבל באותה העת באותה המדרגה כפי מה שהוא, בעליה או בירידה, באשר אתה לבר יודע בכמה וכמה אלפים ורכבות עניני מניעות והקבדות ופתוים והסתות והתגרות שמתגרה ומתגבר בנגדי בכל יום ובכל עת מחדש, כמו שאמרו רבותינו וברזם לברכה: בכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו, ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו היה נופל בידו. רחם עלי למען שמך כי רבו מכאובי וצרותי לכבי. צרות לכבי הרחיבו מאד מאד בלי שעור:

תתקנר

(כג)

מלא רחמים, אלהי הראשונים והאחרונים, אלהי כל הצדיקים, תקנני בעצה טובה מלפניך שאזכה לקימה, באפן שאזכה לשוב אליך באת מעתה ועד עולם. שמחני

בישועתך האמתית, ותמתיק ותכטל כל הדינים מעלי ומעל כל ישראל, ותשבר ותמגר ותכניע ותשפיל ותכלה ותכטל את כל מיני יצרים רעים ממני ומכל ישראל בכל עת ועת בכל דרגא ודרגא, הן היצרים רעים של רב העולם שהוא עבירת הדמים ממש, ויח שטות ממש, הן היצרים רעים של הפשרים ביותר שהוא פחינת איזה דבוק בחמא לצלן, הן היצר הרע של הצדיקים שהוא מלאך הקדוש ממש, הן שאר מיני יצרים רעים והסתות ופתוים ומניעות ועכובים ובלבולים, מכלם תצילני אותי ואת כל חברתנו ואת כל ישראל בכל עת ועת, בכל דרגא ודרגא, שאזכה תמיד לשבר ולכטל את היצר הרע והמניעה שבאותה הדרגא כפי אותה העת והשעה, ואתחזק ואתאמץ ואתגבר בכל עת ובכל יום מחדש להתחיל להתקרב אליך, ולהשתוקק ולהתנענע לאמתתך, ולהרגיל עצמי בתורתך ועבודתך באמת בשמחה:

תקעו

(צו)

אנא יהוה, קדוש על כל הקדשות, תקוף על כל התקפים, חזק על כל החזקים, נצחון על כל הנצחנים, עזרני והושיעני שאזכה לנצח המלחמה הזאת בראונך הטוב באמת. ובני להתחיל מעתה לבנם בקדשתך באמת, ותעזר ללא כח כמוני להכניע ולגרש ולשבר ולכטל ממני כל הקלפות וסמרין אחרנין שנתאחזו בי בעונותי הרבים, רחם עלי ונער בהם וגרשם מעלי ומעל גבולי. "בחסדך חניני ואשמרה עדות פיך". עזרני כי עליך נשענתי. "יהוה אל אבושה כי קראתיך, ובשו רשעים ידמו לשאול. אני קראתיך כי תענני אל, הט אויבך לי שמע אמרתי. יהוה קראתיך חושה לי, האויבה קולי בקראי לך. למען שמך יהוה תחניני, בצדקתך תוציא מצרה נפשי. ובחסדך תצמית אויבי והאבדת כל צוררי נפשי כי אני עבדך". יהיו לראונך אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

תנח

(מא:)

"יהוה איש מלחמה יהוה שמו. יהוה עוזו וגבור יהוה גבור מלחמה". רבונו של עולם, מרום וקדוש פועל גבורות עושה חדשות בעל מלחמות, רחם עלי למען שמך, והלחם בעדי מלחמות יהוה. "ריבה יהוה את יריבי, לחם את לוחמי". בי בעונותי הרבים בכדה עלי המלחמה, וראה "כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב", ובעונותי העצומים והרבים מאד מאד עד גבתי שמי השמים ועמקו מתהום רבה וכו', תחלישו דעתי כל בך, עד אשר מטעין אותי בדעתי השפלה, שבמעט אין בדי חסד ושלום ללחם מלחמתי שאני מברח להלחם בעולם המעשה הזה, ואין בדי לעמד נגד שונאי ואיבי פגשמות ורוחניות, בפרט נגד תאותי הרעות. אוי לי וי לי, מה אמר מה אדבר מה אצמדק. וגם זה מעצם נפלאותיך ונראותיך אשר אני זוכה על כל פנים עדין לדבר דברי אלה לפניך, לחלות

פניך שתלחם בעדי מלחמתי נגד אויבי פגשמינות ורוחניות, כי באמת נפלאות היא בעיני, "נפלאות תמים דעים". "אודך על כי נוראות נפליתי, נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד. מה גדלו מעשיך יהוה, מאד עמקו מחשבתך", אשר אתה הושב מחשבות עדין לקרבני אלה, ואתה מחונני עדין לקרש שיחתי ואת לפניך, לבוא לפניך להתפלל שתרחם עלי ותלחם בעדי מלחמותיך, ועל חסדיך ונפלאותיך כאלה וכאלה אשר אני רואה מרחוק שאתה עושה עמי תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה, מלבד מה שאני מאמין בנפלאותיך וחסדיך וגדלתך עד אין חקר, הנעלם ממני לגמרי, כמו שכתוב: "לעשה נפלאות גדולות לבדו, כי לעולם חסדו". הן על כל אלה אני מחוק עצמי עדין לצפות לישועתך, ולצפצפה אמרתי מעפר לרחמיך וחסדיך אשר לא תמו ולא כלו לעולם:

(מא)

תנט

על בן פאתי לפניך מלא רחמים, "מלך הכבוד, פועל ישועות בקרב הארץ", למדני איד לנצח אותך, שאזכה לפעל בקשתי ברחמים אצלה, שתלחם בעדי מלחמות יהוה, ותכניע ותשבר ותבטל כל אויבי תחתי פגשמינות ורוחניות, ותבטל ממני כל תאוותי הרעות וכל מדותי הרעות, ותורני ותלמדני בכל עת איד למלט נפשי מהם שלא אמשיכם עלי חסד ושלום, כי אתה יודע כי "רבים רודפי וצרי. רבו משערות ראשי שונאי חנם, עצמו מצמיתי אויבי שקר, אשר לא גולתי או אשיב. יהוה מה רבו צרי רבים עלי" (בפרט וכו') אם יש לו יסורים משונאים המונעין אותו מעבודת ה' ופרש כאן שיחתו ותפלתו עליהם). "ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו. עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך, והצילנו ובשר על חטאתינו למען שמך. כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנוננו לפניך כי על רחמיך הרבים". מה אנו מה חיינו מה חסדנו מה צדקותנו מה ישועתנו מה בחנו מה גבורתנו, מה נאמר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, הלא כל הגבורים באין לפניך ואנשי השם בלא היו וחקמים בבלי מדע ונבונים בבלי השכל, מפל שכן וכל שכן אלפי אלפים ורפי רבבות קל וחמר עד אין קץ, פגום ונשחת, דל ואביון כמוני, חלוש דעה חלוש בח כמוני. אוי מי יקום בעדי ללחם מלחמה גדולה ונוראה בואת, אשר מתעוררת בנגדי בכל עת פגשמינות ורוחניות, על מי לי להשען, על אבי

שבשמים:

(מא)

חסד

חומל רלים, חום וחמל נא עלי ועל כל ישראל, והושיענו מהרה למען שמך, ועורנו מעתה ברחמיך וחסדיך הרבים והגדולים והנפלאים מאד מאד, לבטל כל הדינים והיסורים ותמניעות והתאות והבלבולים הנמשכין מבחינת שלא כסדר, ויתבטל ויכלל

ויתחפה פחיתת שלא כסדר לבחירת כסדר, עד שמעתה יתנהג עמנו הכל כסדר בנשמות ורוחניות, בגוף ונפש ומזון. ותשמרנו מעתה ותצילנו מכל מיני מחשבות זרות של גאות ונבחות וגסות ופניות, ונזכה לענוה באמת, ולקשר אותך במחשבתנו תמיד, שתהיה מחשבתנו קשורה בך ובעבודתך תמיד, עד אשר יתבטלו כל הרצונות וכל המלחמות נגד רצוננו. ונזכה לגמר תמיד חפצי שמים כרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים באמת, ולא יהיה כח לשום מונע ומעכב למנע אותנו חסדו שלום משום דבר שבקדשה, כי אתה עוזר ללא כח במוני ונותן ליצף כח. עזרני לגמר רצונך באמת, חן מה שמונע לי בפרט, חן מה שמונע אל הכלל, עזרני למען שמך שיגמר הכל כרצונך הטוב. "יהנה ויגמר בעדי, יהנה חסדך לעולם, מעשי ידוך אל תרה". יהיו לרצון אמרי פי והניין לבי לפנדך והנה צורי ונאלי. עושה שלום במרומי הוא ברחמי עושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו:

אמן:

(ד)

שי

מלא רחמים, חוס וחסד עלינו, ותן לנו כח ברחמיך הרבים, להכניע ולשבר ולבטל כל המעכבים והמונעים מן הקדשה הקמים עלינו בכל עת, ורוצים להתנגד, חס ושלום, לבבל אותנו חסדו שלום מעבודתך באמת, רבנו של עולם, אתה ידעת את לבכם, חוסך עלינו ברחמיך הרבים, והיה בעזרנו והושיענו ותצילנו מהם ושבר ורוצים ובחם, שלא יהיה להם שום כח למנע אותנו חסדו שלום, משום דבר שבקדשה, ולא יוכלו לבבל אותנו וכל הנלוים אלינו בלל:

(ה)

תרעה

רבנו של עולם, אתה ידעת מי ומי עומדים עלינו, שלא אחד בלבד עומד עלינו לבלותנו, חסדו שלום, אלא הרבה מאד עומדים עלינו ובכל יום ובכל עת. "יהנה מה רבו צרי, רבים קמים עלי, רבים אומרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה. כל רואי ילעינו לי פמירו בשפה יניעו ראשי. שרקו ויחרקו שן אמרו בלענו", ועיניהם למושימים עלינו, "המה ביטו יראו בי", ועיניהם רעה עלינו כל היום:

תרעו

(נה)

רבוננו של עולם, יודע התעלומות, אתה יודע את גדל עצם עינים הרעה מאד שרוצים להתגבר עלינו חלילה, אשר אין אנו יודעים איך להטמן ולהסתר מפני ארס עיניהם הרעות. "צרי ילמש עיניו לי. ואנכי תולעת ולא איש, נבוה וחדל אישים", פגום ומקלקל הרום ונשחת, ננוע ומענה, מטרף ומבלבל, חלוש פח חסר דעה, מרחק בתכלית הרחוק. להיכן אברח להיכן אנוס, איזה עצה איזה תחבולה אבקש, לקבל פח לעמד בקשרי המלחמה. מה אמר מה אדבר מה אצטרף, האלהים מצא את עוני. לך יהנה הצדקה ולי בשת הפנים ביום הנה. דלו עיני למרום, דלו עיני למרום, עיני לך תלויות, עיני לך מנחלות. "אלוף נשאתי את עיני חושבי בשמים. דלו עיני למרום, יהנה עשקה לי ערבני. עיני תמיד אל יהנה כי הוא יוציא מרשת רגלי. שמרה נפשי וחצילני, אל אבוש כי חסיתי בך":

תרפד

(נה)

רבוננו של עולם, אתה ידעת, כי אין בנו כח לעמד נגד אחד משונאינו, אף כי נגד כלם, ואין לנו כח להכניע שלש קולות האלו. רק באנו לפניך בזכות וכח צדיקי אמת, שתובנו להכלל בהם, והם ילחמו לפנינו ויכניעו בכחם הגדול את כל השלשה קולות האלו, ויפילו לפנינו את כל שונאינו ורודפינו וישברו ויעקרו ויכלו את כל הקמים עלינו לרעה, את כל המתנגדים אל נקודת האמת, וכל המונעים אותנו וכל עמך בית ישראל מדרך הישר והאמת ברצונך הטוב, כלם יכרעו ויפלו, ולכבוד שמך יקר ותנו. ויקים מקרא שפתוב: "צופה רשע לצדיק ומבקש לחמיתו, יהנה לא ועובנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו":

תתקמח

(צב)

רבוננו של עולם, רבוננו של עולם, טוב ומטיב לכל תמיד בכל עת ורגע, אשר טובך ורחמיך אינם נפקדים לעולם בשום עת ורגע. אתה יודע גדל תקף הדינים הרוצים להתגבר עלי בכל פעם חסד ושלום, כי כלם מתגרים ומתקנאים באיש הישראלי, על אשר לבו בוער תמיד להשם יתברך, וחותר חתירה בכל פעם לשוב אליך ולהפיר אותך באמת, ובכל פעם ובכל עת ורגע שהוא מתעורר את עצמו באיזה תנועה לעסק בזה, הם מוסיפים שגא אותו, ומתגרים ומתגברים ומקטרנים בנגדו באשר אתה ידעת. לולא רחמיך וחסדיך, ולולי פח אבותינו ורבותינו הצדיקים הנוראים המגנים עלינו, כבר אכדנו בעניינו, ואתה יודע חלישות פחי וקשויות ערפי ושמות דעתי. ועתה אבי שבשמים, חומל דלים, המבקש את הנרדפים, למדני והורני בפה וזכה נער כמוני, מלא עונות כמוני,

חלוש פח כּמונִי, לְמִצָּא דְרָךְ וְנִתִּיב וְעֲצָה אִידָּךְ לְהִתְחַזֵּק בְּנֶגֶד כָּל מִינֵי הַיְצָרִים רָעִים כְּכֹל פְּעַם, וְאִידָּךְ לְהִתְחַבֵּם בְּחֻכְמָה אֱמִתִּיית, וּלְהִתְנַבֵּר כְּכֹל מִינֵי הַתְּנַבְרוֹת כְּכֹל עֵת וְעֵת וּבְכֹל דְרָגָא וְדְרָגָא, כְּכֹל מִינֵי עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת שְׂבָעוּלָם, לְהֵאָרִיךְ אִפִּי וּלְמַשֵּׁל בְּרוּחֵי וּלְכַבֵּשׂ אֶת יְצָרֵי, בְּאִפְסָן שְׂאֻזְכָּה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל כָּל מִינֵי יְצָרֵי רָעִים וְכֹל מִינֵי הַכּוֹחוֹת הַמוֹנְעִים מֵעֲבוֹדְתָךְ וְאֱמִתְתָּךְ, לְמַעַן אֻזְכָּה לִילָךְ בְּדְרָכֶיךָ תְּקַדּוּשִׁים, לְסוּר מִרַע וּלְעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד:

קפח

(ח:)

מְלֵא רַחֲמִים כְּכֹל עֵת, חוֹסֵה עַל גַּפְשָׁנוּ וְרוּחַנוּ וְנַשְׁמוֹתֵינוּ, וְחוֹקֵם וְאֹמְצֵם בְּיַרְאֲתָךְ תְּקַדּוּשָׁה, וְתִשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם וְתִשְׁקֵם מִשְׁקָא דְגִנְתָּא דְעֵדֶן, וְתִמְשִׁיךְ עֲלֵיהֶם רֵיחַ טוֹב רֵיחַ גַּן עֵדֶן, עַד אֲשֶׁר כָּל מַעֲשֵׂינֵנוּ תְּרַעֲמִים כְּלָם וְיִתְחַפְּכוּ לְזָכוֹת בְּחֻסְדְּךָ הַגָּדוֹל, וְיַעֲלוּ רֵיחַ טוֹב לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב: "נִרְדֵי נִתַּן רֵיחוֹ", וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְכַרוֹנָם לְבִרְכָה: 'עֹזֵב' לֹא נֶאֱמַר אֱלֹא 'נִתַּן'. וַיִּקְרָם כְּנֹו מִקְרָא שְׂכֵתוֹב: "יְרוּנֵן מִדְּשֵׁן בֵּיתְךָ, וְנִחַל עֲרֵנֶיךָ תִּשְׁקֵם". וְתַעֲוֶרְנוּ לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל עַקֵּב דְסַמְרָא אַחֲרָא, עַקֵּב שַׁל עֲשׂוֹ תְּרַשְׁעֵי, שֶׁהוּא תְּאֹנֵת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, מוֹזְנָא דְנוֹפָא, וּלְהַגְבִּיר עֲלָיו עַקֵּב דְקַדְשָׁה, שֶׁהוּא קַדְשַׁת יַעֲקֹב אֲבִינוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁהוּא "עַקֵּב עֲנֻה יְרֵאת יְהוָה", שֶׁהוּא מוֹזְנָא דְנַשְׁמָתָא, וְיִתְנַבֵּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְחַזֵּק וְיִתְאַמֵּץ תְּקוּל קוּל יַעֲקֹב עַל הַיְדִים יְדֵי עֲשׂוֹ:

[קנו]

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָבִי אָבִי, חֲמִדַת לְבָבִי, חֵיוֹתִי וְתַעֲנוּגֵי הַנִּצְחָי וְכו'. כָּל מִינֵי קִינּוֹת קִשּׁוֹת וְכֹל מִינֵי כְּבוֹד וּזְעָקוֹת גְּדוֹלוֹת, קִשּׁוֹת וּמְרוֹת, לֹא יִסְפִּיקוּ כָּלֵל לְחֻטָּא וְעִבְרָה אַחַת, שֶׁהוּא מֵר וּמְרוֹר לְהַנְפִּשׁ, לְנַפְשׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, אֲפִלוּ יוֹתֵר מִכָּל מִינֵי הַרְג וּמָוֶת וּמְכַל מִינֵי גִיחָנָם שְׂבָעוּלָם:

[רלו]

עַד מֵתִי יְהוָה יְחַרְפוּ לָנוּ צָרֵינוּ וּמְנַאֲצֵינוּ וְאוֹיְבֵינוּ. לְמַח יְהוָה וְנִחַת צֹאן מִרְעִיתָךְ. קוּמָה יְהוָה רִיבָה רִיבָנוּ, וְכֹל קַרְנֵי שׁוֹנְאֵינוּ, שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל, תְּגַדְעֵה, וְתִרְוַמֵם קַרְנֵי יִשְׂרָאֵל. דוֹרוֹת אַחֲרוֹנִים יִסְפְּרוּ תְּהִלּוֹת יְהוָה וְעִזּוֹז וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ לְעֵינֵי כָּל הָעַמִּים. תִּשְׁלַח בָּם, בְּהֵם, חֲרוֹן אַפָּךְ, עֲבָרָה וְעַם וְצָרָה, וְכו'. תִּאֲבֹד מִפְּנֵינוּ צָרֵינוּ, יִפְּלוּ וְלֹא יִקוּמוּ לְעוֹלָם. הִשָּׁב לְשַׁכְנֵינוּ חֲרַפְתָּם אֲשֶׁר חֲרַפוּ אוֹתָנוּ, חֲרַפְתָּ עוֹלָם תִּתֵּן לָהֶם. שִׁפְדֵי חֲמַתְךָ עַל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ, עַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ, תְּרוֹצִים לְכַלּוֹתָנוּ וּלְהַשְׁמִידָנוּ. אֵל תִּזְכַּרְלָנוּ עוֹנוֹתֵינוּ, מִחַר וּמִקְדָּמוֹנוּ רַחֲמֶיךָ, כִּי בְּצָרָה גְּדוֹלָה אֲנִיחָנוּ. הִשָּׁב לְשַׁכְנֵינוּ אֵל חֵיקָם, חֲרַפְתָּם אֲשֶׁר חֲרַפוּ אוֹתָנוּ. כִּי אֲנִיחָנוּ עִמָּךְ אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ כְּנֹו מִכָּל

העמים ונתת לנו את תורתך, נודה לך לעולם, לדור ודור נספר תהלתך. לפנינו עוררה לפנינו את גבורתך, וחושיענו למענה ולמען הצדיקים האמתיים, ובפרט למען אותך הנחל נבע, האר לנו פניך ונושעה מהרה. הבט משמים וראה ופקד אותנו. יהיה אל דמי לך, אל תחרש ואל תשקט:

פב

(ח)

ותהיה בעורי שאוכל לפרש שיחתי לפניך תמיד, ואת כל אשר עם לבבי אשיחה לפניך, כי אתה ידעת כי צרכי המה מרבים מאד, כי צרות לבבי הרחיבו מאד, וידעת קצרה לבאר ולפרש לפניך את צרכי בקשותי המרבים, על בן חוס וחמל נא על נפשי האמללה, ועזרני שאוכל לדבר את כל אשר עם לבבי לפניך. ותשלח פני דבורים בשרים דבורי חן ותחנונים, באפן שאוכל לעזור רחמיך שתקבל תפילתי לפניך ברחמים, ותעלה תפילתי לפניך למעלה למעלה, ויהיה לנו בח על-ידי תפלותינו לעזור את העדן העליון לפתח שם התעוררות שפע רחמים ודעת עליון, עד שיהיה נמשך עלינו הנחר היוצא משם להשקות את הגן, דא אוריתא, אשר שם שרש נשמותינו, ועל-ידי-זה ירבו ויגדלו ויצמחו נשמותינו הגדלים שם בגן הזה, ועל-ידי-זה יהיה נפתח לנו שבילי השכל האמת, ונזכה להכמה בינה ודעת, ויהיה לנו בח לעסק בתורתך באמת. ותעזרנו ברחמיך לברר דיני התורה באמת, לזכות להלכה ברורה, ונזכה ללמד ספרי הפוסקים, ותשפיע לנו חכמה בינה ודעת אמת, שיהיה לנו בח לברר פסקי החלכה באמת, לברר המתר מן האסור, המפור מן הטמא, הכשר מן הפסול, למען יהיה לנו בח על-ידי-זה לתקן ולברר כל הפגמים שפגמנו בכל העולמות על-ידי חטאינו ופשעינו המרבים מאד, אשר על ידם נתערב הטוב והרע בכל העולמות ופגמנו הרבה מאד:

פג

(ח)

על בן תעזרנו ברחמיך לזכות לתפלה באמת, אשר על-ידי-זה נזכה שיפתח לנו אור השכל האמת, באפן שנוזכה לברר פסק החלכה על מכונו באמת, ועל-ידי-זה יהיה לנו בח לברר הטוב מן הרע בכל העולמות שפגמנו בהם בחטאינו, חן בגלגול זה והן

בגלגול אחר, ותמלא כל משאלות לבנו לטובה, ונזכה להוציא מבח אל הפעל את כל צרכי בקשתנו:

(ח)

פד

ובכן תעזרנו ברחמיך, שנוזכה על-ידי למוך החלכות לברר ולזכר ולתקן כל הארבע יסודות שבנופנו, להכניע ולשפר כל המדות רעות וכל התאוות רעות הפאים מהם ולברר הטוב שבהם, לזכות לכל המדות טובות באמת, באפן שיתבררו ויודכבו כל הארבע יסודות, ויהיה רק בלו טוב בלי שום אחיזת הרע כלל, עד שיהיו נכללים כל הארבע יסודות בארבע אותיות שמך המיוחד, אשר משם הוא שרשם למעלה בקדשה:

(טא)

תעט

ובכן תרחם עלי ברחמיך הרבים ותחנני בחסדיך הגדולים, ותשמרני ותצילני מכל מיני אסורים דאורייתא ודרבנן, ותזכני לעסק בתורתך הקדושה תמיד יומם ולילה. ותעזרני ללמד בהתמדה גדולה ספרי הפוסקים ותהיה עמי תמיד, ותחנני מאתך דעה בינה וחסד, לברר כל דיני אסור והתר, ואזכה לידע בברור כל הדינים לאמתתן, עד שאזכה על-ידי-זוה לברר הטוב מן הרע, הכשר מן הפסול, הטחור מן הטמא, המתר מן האסור. ותזכני ללמד בקדשה ובטהרה גדולה, ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה, בקדשה גדולה. ואזכה להיות צדיק ולמדן באמת. ותזכני לשמירת ותקון הפרית בכל הבחינות בתכלית השלמות, לשמירת פרית עלאה ולשמירת פרית תתאה, בקדשה ובטהרה גדולה באמת:

(כב)

תשסח

ובכן תעזרני ברחמיך הרבים, שאזכה לעסק בספרי הפוסקים בהתמדה גדולה, ותעזרני ותושיעני ללמד הרבה בכל יום ויום ספרי הפוסקים. ותפתח את דעתך, ותכין את לבבי, שאזכה ללמד במהירות גדולה ולהכין דין על בריו, ולברר וללבן הפסק הלכה בכל דיני התורה באמת לאמתו, ואזכה לידע ההכרעה באמת בין כל בעלי המחלוקת דקדשה שמחלקים בדיני התורה, ואזכה לעשות שלום והכרעה ביניהם, ועל-ידי השלום הזה ימשך וישתלשל שלום בכל העולמות, עד שיתפשט השלום גם בעולם הזה. ותשים שלום בין כל עמך ישראל לעולם, ותבטל כל מיני מחלוקת מן העולם, ויתרבה השלום בעולם עד שיוכלו להתועד יחד כל אחד עם חבריו, ויסבירו זה לזה האמת לאמתו, ויזכירו זה את זה שלא יכלו ימיהם להביל ולריק, עד שישוכו כלם אל האמת ויעבדו כלם באמת ובאמונה שלמה. ותזכנו שיהיה שלום בעצמינו, שלא יהיה חלק לבנו חס ושלום מאתך, רק נזכה להאמין בך ובצדיקיך האמתיים ולעבדך באמת ובלבב שלם

בשני יצרינו. ונזכה לידע ידיעה שלמה באמת ובלב שלם שמלא כל הארץ כבודך, ואתה בעצמך ובכבודך עומד אצלנו בשעת התפלה, ואתה שומע ומאזין ומקשוב כל דבור ודבור של תפלותינו, ונרגיש אלהותך עלינו תמיד, ובפרט בשעת התפלה, עד שנתעורר על-ידי-זה בהתעוררות גדול להתפלל בהתלהבות גדול ובכונה גדולה ועצומה, ולדקדק מאד לבון את דברינו, ולא יצא שום דבור מפינו בתפלה שלא בכונה:

תתשצו

(קנא)

ונזכה בלנו עמוך בית ישראל לעסק בתורתך ועבודתך באמת תמיד בדת שלם כל ימי חיינו, עד שנוכה להכיר אותך באמת, ולעבודך בלב שלם ובשוב הדעת בקדושה ובטהרה מעתה ועד עולם. שומר עמו ישראל לעד, שמרנו תמיד מפל דבר רע בגשמייות וברוחניות, ויקים בי מקרא שכתוב: "יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם", אמן:

מג

(כ:)

ובכן תוכני פרחמיו הרבים ובחסדיך הגדולים, שאזכה ללמד תלכות בכל יום ויום, חק ולא יעבר כל ימי חיי, ולא יעבר אצלי יום אחד בלי למוד תלכות, עד שאזכה על ידי התלכות לשעשוע עולם הבא, לדעת ולהכיר אותך בתפלה לנצח. ותעזרני שאזכה לברר פסק התלכה באמת, ותתיה עמי תמיד, ותמשיך עלי חסד הנם, חסדי דוד הנאמנים, ואזכה לאסוקי שמעתתא אלפא דהלכתא, עד שאזכה מהרה לידע כל התלכות של כל מצות התורה על פרין ואמתתן, ולחדש בהם חדושין אמתיים. ותשפיע עלי דעת שלם וקדושה, עד שאזכה לדעת ולהכיר אותך באמת, ולהיות סמוך וקרוב אליך, ולהודות לך ולברכה תמיד, ולהתדבק אליך באמת בעולם הזה ובעולם הבא מעתה ועד עולם:

קיה

(י)

ותעזרני להתקשר באמת עם רוח הקדש של צדיקי אמת, ואזכה לשאב ולהמשיך לתוך לבי את רוח הקדש של צדיקי אמת, ועל-ידי-זה אזכה לישר ללב באמת,

שִׁיחָה לְבִי נִכּוֹן עִם יְהוָה תְּמִיד בְּאַמֶּת וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה וּבְעֲנֻנָה אֲמִתִּיּוֹת. וְאַזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ שִׁיחָה נִמְשָׁךְ הַרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה לְתוֹךְ יְדֵי וְרַגְלֵי, עַד שְׂאֻכָה לְתַנּוּן פְּנֵים הַיְדִים וְהַרְגָּלִים, לְגִלּוֹת וּלְהַאִיר הָאָרֶת הַיְדִים וְהַרְגָּלִים, עַד שִׁיתְעוֹרֵר לְבִי בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה לְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת, עַד שֶׁתִּפְשֵׁט הַשִּׂמְחָה הַקְּדוּשָׁה לְתוֹךְ יְדֵי וְרַגְלֵי, עַד שְׂאֻכָה לְהַמְחִאת בַּף וְרַקוּדִין דְּקַדְשָׁה, בְּאַפֵּן שְׂנוּכָה לְהַמְתִּיק דִּינִים מְעַלְיָנוּ וּמַעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי מְחִאת בַּף וְרַקוּדִין דְּקַדְשָׁה, וְאַזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לְנִשְׂא וּלְהַרִים וּלְהַעֲלוֹת אֶת יְדֵי וְרַגְלֵי לְנִקּוּתָם מִכָּל פְּגָם:

(טו)

ר"ג

וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ לִירְאָה שְׁלֵמָה, לִירְאָה אֶת הַשֵּׁם הַנּוֹכָד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְתִהְיֶה יְרֵאָתִי בְּרָה וְנִקְיָה כְּלִי שׁוֹם פְּסֻלָּת, וְיִהְיֶה לִי רַק יְרֵאָת יְהוָה לְבַד. וְתִגְדַּל חֲסֶדְךָ עִמִּי, וְתִמְתִּיק וּתְכַבֵּל מְעַלֵּי וּמַעַל וְרַעֵי וּמַעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל מִינֵי דִינִים שְׂבָעוּלָם, וְאֵל תְּדַיְנֵנִי בְּמַעֲשֵׂי וְאֵל תִּשְׁפָּטֵנִי בְּמַפְעָלֵי, אֵל תִּבּוֹא בְּמִשְׁפָּט עִמִּי כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חַי, רַק תִּגְדַּר בְּחֲסֶדְךָ הַגָּדוֹלִים וְהַמְרַבִּים לְכַבֵּל מְעַלֵּי כָּל הַמִּשְׁפָּטִים וְכָל הַדִּינִים שְׂבָעוּלָם, שְׂלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם פְּתֻחוֹן פֶּה לְעוֹרֵר דִּין וּמִשְׁפָּט, חֲסוּן-שְׁלוֹם, רַק תִּזְכְּנֵי שְׂאֵנִי בְּעֲצָמֵי אֲשַׁפֵּט עֲצָמֵי הַיָּמִים כָּכָל עֵת, לְעוֹרֵר עֲצָמֵי לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת תְּמִיד, עַד שְׂאֻכָה לְהִיּוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ:

(לב)

הפ"ו

"אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ". רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן הַשִּׂמְחָה וְהַחֲדוּת, אֲשֶׁר הַשִּׂמְחָה בְּמַעוֹנֶיךָ, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּרֵאֶת שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה חֲתָן וְכֻלָּה, גִּילָה וְרִנָּה דִּיצָה וְחֲדוּת, וּפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאֻכָה לְקַיֵּם מִצְוֹת הַכְּנֻסֹת כְּלָה לְחַפָּה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, וְאַזְכֶּה כָּכָל עֵת לְשִׂמְחָה חֲתָן וְכֻלָּה, לְשִׂמְחָה כָּכָל עוֹ וְחֲדוּת, לְתַרְבּוּת כָּכָל מִינֵי שִׂמְחָה לְפָנֵיהֶם, וְלְרַקֵּד לְפָנֵיהֶם כָּכָל בְּחֵי בְּשִׂמְחָה וְחֲדוּת גְדוֹלָה, וְאַזְכֶּה עַל-יְדֵי הַרְקוּדִין לְהַמְתִּיק כָּל הַדִּינִים מְעַלְיָנוּ וּמַעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתַתֵּן שִׂמְחָה כְּלָבִי עַד שִׁיתְנַשְׂאוּ רַגְלֵי עַל-יְדֵי שִׂמְחָת הַלֵּב לְרַקֵּד הַרְבֵּה לְפָנֵי חֲתָן וְכֻלָּה וּלְפָנֵי וּלְכַרְבֵּר כָּכָל עוֹ לְפָנֵיהֶם, וְאַזְכֶּה עַל-יְדֵי הַרְקוּדִין לְהַמְשִׁיךְ ה' [חַמְשָׁה] אֶלְפֵי"ן שְׂבָבִינָה, לְהַמְתִּיק עַל-יְדֵי-זֶה כָּל הַשִּׁדְּדֵי דִינִים, וְיִתְהַפֵּךְ תְּדִין לְרַחֲמִים פְּשׁוּטִים. וְנִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ כָּל הַח' [חַמְשָׁה] קוֹלוֹת הַקְּדוּשִׁים, וְיִקְיֵם מִתְרַח מִקְרָא שְׂבָתוֹב: "עוֹד יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַיִם קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה, קוֹל חֲתָן וְקוֹל כְּלָה, קוֹל אוֹמְרִים הוֹדוּ אֶת יְהוָה צְבָאוֹת. כִּי טוֹב יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסֶדוֹ". וְאַזְכֶּה תְּמִיד לְעַסֵּק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וְצַדִּיקָה וּמַעֲשֵׂים טוֹבִים בְּשִׂמְחָה וְחֲדוּת גְדוֹלָה, עַד שְׂאֻכָה לְיַחַד וּלְחַבֵּר חֲתָן וְכֻלָּה הַעֲלִיּוֹנִים. וְתַרְחֵם עַל כְּנֻסֹת

ישראל עם קדושה, רעייתך המשובה אחרך, בלה קרואה בנעימה, באהבתך ובחמלתך, ותמתיק ותבטל כל הדינים מעל כל עמך בית ישראל בנשמיות ורוחניות, ותשמחנו בישועתך תמיד, ותמהר ותחיש לגאולנו, ותעלנו בשמחה לארצנו, ותבנה בית קדשנו ותפארתנו, ויקים מהרה מקרא שפתוב: "אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים, ושמחתים מיגונם". ונוכה לראות פנעם ויוד, בעת שתתעטר בעטרת תפארת על-ידי מעשים טובים של כל ישראל עמך, באמור: "צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וכיום שמחת לבו", במהרה בוימינו אמן:

תקנא

(לו)

ועורנו ברחמיך הרבים ותזמין לנו מלמדים טובים והגונים לבנינו, שיהיו עוסקים במלאכתם באמונה, ללמד הרבה עם בנינו בתכלית המועיל באמת. ויהיו כל המלמדי תינוקות אנשים בשרים וצדיקים, שלא יקלקלו חסד ושלום את ההכל הקדוש של התינוקות של בית רבן, שהוא הכל פה שאין בו חטא. ויעלה ויראה וירצה וישמע לפניך ההכל הקדוש של התינוקות של בית רבן, ועל-ידיה תזכר את ברית אבותינו, ותמתיק ותבטל מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל כל הדינים וכל הגזרות שאינם טובות שנגזרו על עמך ישראל בכלל או בפרט, בין שהוא קדם גזר דין בין שהוא לאחר גזר דין, כלם תמתיק ותבטל בכות הכל פה שאין בו חטא של התינוקות של בית רבן. ותובנו ברחמיך הרבים ותקדשנו בקדשתך העליונה, ותובנו לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת בכל לב ונפש, ונוכה לתקן את כל אשר שחתנו, ונוכה להגביר הנפש על הגוף, עד שיתבטל הגוף לגמרי לגבי הנפש. ונוכה לתן צדקה הרבה לארץ ישראל עד שנהיה נבילים באורא דארץ ישראל, בהכלל הקדוש שאין בו חטא, עד שנוכה בלנו עמך בית ישראל שיהיה הכל פינו הכל שאין בו חטא, כמו אורא דארץ ישראל וכמו הכל פיהם של תינוקות של בית רבן. ותעזר להשוחטים שיקדשו ויטהרו עצמן באמת, עד שיהיה הכל פיהם גם בן הכל שאין בו חטא, באפן שיוכלו להעלות הנפשות המגולגלות ברחמי להעלותם לשרשם שבקדשה על-ידי הכל פיהם של ברבתי השחיטה, כי אתה יודע עצם הרחמנות שיש על נפשות המגולגלות בבעלי חיים. חוסה נא ברחמיך עליהם ועלינו, ועשה למענך, ועורנו והושיענו שנוכה להעלות כל הנפשות המגולגלות לשרשן העליון שבקדשה:

תקצנ

(מא)

וְתַצִּילֵנִי מִשִּׁכְרוֹת תְּמִיד, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִיַּיִן הַמְּשַׁכֵּר, וּמִהַתְּלַחְבוֹת הַלֵּב
 וּרְקוּדֵיִן הַנְּמַשְׁכִּינִין מִהַסְּטֵרָא אַחֲרָא חֲסִי־וְשָׁלוֹם, וְלֹא יִהְיֶה לִּי שׁוֹם הַתְּלַחְבוֹת
 הַיֵּצֵר לְשׁוֹם תַּאֲוָה כָּלֵל, וְתִזְכְּנֵי לִי "הַמְּשַׁמֵּחַ אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים", וּבְכֹל עֵת שִׁיְהִיָּה הַהִכָּרָח
 לְשִׁתּוֹת יַיִן וְשִׁכְרָה בְּשִׁפְתוֹת וַיָּמִים מְזוּכָּרִים וּבְכּוֹסֵי שֶׁל בְּרַכָּה, תִּזְכְּנֵי שִׁתְּהִיָּה שְׁתִּיתִי בְּצִמְצוֹם
 גְּדוֹל, רַק בְּדִי לְהַרְחִיב דַּעְתִּי בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה וְלִבּוֹא לְשִׁמְחָה שֶׁל מְצוּתָה, לְשִׁמְחָה אֲמִתִּית
 דְּקִדְשָׁה עַל־יְדֵי־וְהָ, לְהַתְּלַחְבוֹת הַלֵּב דְּקִדְשָׁה, שִׁיתְּלַחֵב לִפְנֵי בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה לְשִׁמְךָ
 וְלַעֲבוּדְתֶךָ בְּאַמֶּת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִשִּׁתְּנִיָּה מְרַבָּה וְלֹא אֲבֹא
 לְיַדֵּי שִׁכְרוֹת לְעוֹלָם. חוּם וְרַחֵם עָלַי, וְזַכְּנֵי שִׁיְהִיָּה לִּי כַח לְעוֹרֵר שְׂרָשׁ יַיִן הַמְּשַׁמֵּחַ, כְּמוֹ
 שְׁפָתוֹב: "וַיַּיִן יִשְׁמַח לֵבִי אֲנוּשׁ", וְתִשְׁמַח אֶת לִבִּי תְּמִיד בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה בְּאַמֶּת, עַד
 שְׁאֲזוּכָה לְרַקוּדֵיִן דְּקִדְשָׁה, וְעַל־יְדֵי הַרְקוּדֵיִן בְּהַתְּלַחְבוֹת הַלֵּב דְּקִדְשָׁה עַל־יְדֵי יַיִן הַמְּשַׁמֵּחַ,
 אֲזוּכָה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַמְתִּיק וּלְכַפֵּל כָּל הַדִּינִים הַנִּצְּחִיִּים בְּעַקְבֵּי־וְהַגְּלוּיָה, וְתִתֵּן לָנוּ כַח לְכַפֵּל
 וּלְשַׁבֵּר וּלְהַמְתִּיק, וְיִתְּכַפֵּל כָּל הַדִּינִים מִעַלְּנוּ וּמִעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׂרָשׁ ה' בְּכָרְח' וְה' בְּרַכָּה', וַיִּכְּסֵי בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "בְּנֵי
 כְּבָרֵי יִשְׂרָאֵל", וְנִיאָמַר: "אֵף אֲנִי בְּכוֹר אֶתְנַחֵהוּ עֲלֵיוֹן לְמַלְכֵי אֶרֶץ". וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ שְׁפַע
 מְזוּכָה וּבְרַכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב תְּמִיד, וְתִמְשִׁיךְ שָׁלוֹם בְּעוֹלָם וּתְכַפֵּל כָּל
 מִיַּיִן מִחֻלְקַת מִן הָעוֹלָם:

תקצד

(מא)

וְתִזְכְּנֵי לָתֵן תְּמִיד מְעוֹת עַל פְּדִיּוֹן לְצַדִּיקֵי הַדּוֹר הָאֲמִתִּיִּים, וְתִעֲוֹרֵר בְּרַחֲמֶיךָ שְׂרָשׁ הַיָּדִים
 הַקְּדוּשִׁים שְׁכַכְּנִיָּה, שֶׁהֵם יָד הַגְּדוֹלָה וְיָד הַחֻזְקָה וְיָד הַרְמָה, וְיִתְעוֹרֵר בְּרַחֲמֶיךָ
 שֵׁם שֶׁל מ"ב [מִם בֵּית], שֶׁהוּא: "אֲנָא בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה. קַבֵּל רַנַּת עַמְּךָ
 שְׁנִבְנוּ מִחֲרָנוּ נוֹרָא. נָא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יְחוּדְךָ בְּכַבֵּת שְׁמָרֵם. בְּרַכֵּם מִחֲרָם רַחֲמֵי צְדָקְתֶךָ
 תְּמִיד גְּמֻלָּם. חֲסִין קְדוּשׁ בְּרַב מְזוּכָּה גַחַל עֲדָתְךָ. יְחִיד גִּאָּה לְעַמְּךָ פְּנִיָּה זוֹכְרֵי קִדְשָׁתְךָ.
 שְׁוַעַתְנוּ קַבֵּל וְשִׁמְעֵ צַעֲקוֹתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת". וּבְזוֹכוֹת כָּל הַשְּׁבָעָה שְׁמוֹת, שְׁכַל אֶחָד שֶׁל
 שְׁשָׁה אוֹתִיּוֹת הַמְּצַרְפִּים בְּתַפְלָה זוּ בְּרֵאשֵׁי תְּבוּתָה, שֶׁהוּא שֵׁם שֶׁל מ"ב, עַל־יְדֵי־וְהָ יִמְתְּקוּ
 הַדִּינִים בְּשִׁרְשָׁן, וְתִעֲוֹרֵר בְּרַחֲמֶיךָ רַחֲמִים הַעֲלִיּוֹנִים מֵאוֹר הַפְּנִיָּם, וְתִעֲוֹרֵר ש"ע [שִׁין עֵין]
 נְחֻרֵיִן שֶׁל הַפְּנִיָּם הַעֲלִיּוֹנִים, "וְחִית תְּנַרְתָּא" שֶׁהֵם מְסַפֵּר בְּשָׁלוֹם, וְעַל־יְדֵי־וְהָ תִמְתִּיק
 וּתְכַפֵּל כָּל הַדִּינִים מִעַלְּנוּ וּמִעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תְּמִיד לְעוֹלָם וְעַד, וְתִמְשִׁיךְ וְתִתְּכַר
 וְתִקְשֵׁר תְּנוּיָן שֶׁל הַשְּׁבָעָה שְׁמוֹת אֱלֹהִים עִם הָעַמּוּדִים, וְיִתְחַבְּרוּ וְיִתְקַשְּׁרוּ יַחַד בְּסוּד 'וּו"י
 הָעַמּוּדִים וְחִשְׁקִיהֶם בְּסָף, וְעַל־יְדֵי־וְהָ יִתְּנֵה נְמִשְׁךָ עָלֵינוּ הַחֲסֵד הַעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא סוּד הַכְּסָף

הטהור והקדוש, ועל-ידי-זה יתבטלו כל הדינים מעלינו ומעל זרענו ומעל כל זרע עמך ישראל לעולם. ותשלח רפואה שלמה לחולי עמך (ובפרט לפלוגי בן פלוגי וכו') אל נא רפא נא לו), ותעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואיהם ולכל מכאוביהם, ותשיבם לאיתניהם בקרוב, ותשלח להם מהרה רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף, כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ותרחם עלינו ותעזר לנו ותקדשנו בקדשתך העליונה, ותזכרנו ברחמיך ותתן לנו כח מאתך שיהיה לאל דינו גם בן לעשות פדיון להמתיק דינים מכל ישראל בכלליות ובפרטיות, ולהמשיך חסד לכל הצריכים חסד, על-ידי שאקבל כסף הפדיון לתוך ידי, או על-ידי שתית יין המשמח בקדשה גדולה, ואזכה להרים ידי ורגלי ליהוה אל עליון קנה שמים וארץ באמת ובאמונה שלמה ובהתלהבות הלב דקדשה, בשמחה גדולה ברצונך הטוב. ותמשיך עלי השמירה העליונה הנמשך מחשמ"ל העליון, ותטהר אותי ואת לבושי ובגדי בגשמיות וברוחניות, ותשמר צאתי ובואי לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם:

תקצה

(מא)

ותזכרני ברחמיך שאזכה למלאות גרונם של תלמידי חכמים אמתיים יין המשמח, ואזכה שייבאו לשמחה גדולה על ידי. ותעזר לי ותושעני ותרחיב את ידי שאזכה לתן לתלמידי חכמים וצדיקים אמתיים מעות הרבה על פדיון נפשי ונפש בני ובנותי וכל יוצאי חלצני, בתוך נפשות כלליות עמך ישראל, עד שזנכה ברחמיך שיהיו נמתקין כל הדינים בשרשן, ויתגבר מדת החסד על מדת הדין, ותעזר ברחמיך החסד העליון עלינו, ומשם יהיו נמשכין עלינו חסדים טובים תמיד, וצדקה וברכה ורחמים וחסים ושלום, ומזב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך הטוב, ויתרבה השלום בעולם, ויגנים מקרא שפתוב: "וכל בנות למודי יהוה ורב שלום בנות. שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול. וראה בנים לבנות שלום על ישראל. יהי שלום בחילך שלוח בארמנותך. למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך. למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך. יהוה עז לעמו ויהוה יברך את עמו בשלום":

תקצו

(מב)

"שמעו אלהים רנתי הקשיבה תפילתי". עזרני יהוה אלהי, שאזכה להתפלל בבונה גדולה ובשמחה רבה והתעוררות הלב באמת. ותזכרני ברחמיך הרבים ותעזרני לסדר תפילתי לפניך בקול גילה ורגון, ואזכה לנגן אותיות התפילה, וקול הנגינה יהיה יפה וזך וצח בזכות ובבהירות גדול, עד שאזכה להלביש את שכינת ענך בלבושין דנהירין, ועל-ידי-זה תמלא רחמים על עמך ישראל, ותראה בצרותינו וענינו ועמלנו ודחקנו בגוף

וּנְפֹשׁ וּמְמוֹן, וְתָשִׁיב חַמְתָּךְ מֵאַתְּנֵנוּ, וַיִּקְרַם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וּרְאִיתִיךָ לְזִכַּר בְּרִית עוֹלָם", וְתִזְכַּר בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ אֲבֹרְהֵם וְצַחֲקֵי יַעֲקֹב, וְתִרְחַם עָלֵינוּ בְּזִכְרוֹתֵם וְתִאֲזִין תַּפְלָתֵנוּ וְתִקְשִׁיב שׁוֹעֲתֵנוּ, וַיִּרְאֶה לְפָנָיִךְ רִנּוּנֵנוּ, וַיִּקְרַם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וַיִּרְאֵנוּ לָחֶם בְּשִׁמְעוֹ אֶת רִנָּתֵנוּ". וְתִמְתִּיק וְתִכַּפֵּל מֵעָלֵינוּ וּמַעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל הַדִּינִים שְׁפָעוּלָם, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ שְׁפַע מִזְבֵּחַ וּבְרַכָּה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב, וְתִגְמַלְנוּ חֲסִדִים מִזִּכְרֵי תְּמִיד. וּבְכֵן תִּגְבְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ אֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְתִזְכְּנוּ לְאֱמוּנַת חַכְמֵי בְּתִכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וְאִזְכָּה לְהֵאֱמִין בְּחַכְמֵי וְצַדִּיקֵי אֱמִתִּיִּים שֶׁכָּל דְּבָרֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם אֵינוּ פְּשׁוּט אֲלָא יֵשׁ בָּהֶם רִזּוֹן, וְאִזְכָּה עַל־יְדֵי־זֶה לְאַנְהָרָא לְמַטְרוּנֵי־תָא וּלְהַפְּשִׁיט מִנָּה לְבוֹשֵׁינָא דְקַדְרָנוֹתָא דְפִשְׁטִין, וְלְהַלְבִּישׁ אוֹתָהּ בְּלְבוֹשֵׁינָא דְנִחְרִין דְאֵנוּן רִזּוֹן דְאִוְרֵי־תָא, וְעַל־יְדֵי־זֶה אִזְכָּה לְהִמְתִּיק וּלְכַפֵּל כָּל הַדִּינִים מֵעָלֵינוּ וּמַעַל כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

תר

(מו)

וְתִזְכְּנוּ עַל־יְדֵי מַחֲאֵת כַּפִּים לְהִמְתִּיק כָּל הַדִּינִים שְׁפָעוּלָם, וְנִזְכָּה לְעוֹרֵר שְׁלֹשָׁה הַיָּדִים הַקְּדוּשִׁים שְׁלֹשָׁה שְׁהֵם יָד הַגְּדוּלָּה וְיָד הַחֲזָקָה וְיָד הַרְמָה, שְׁהֵם שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים יְקו"ק וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְהִמְתִּיק וּלְכַפֵּל כָּל הַדִּינִים הַיּוֹצְאִים מִשְׁלַשׁ אֱלֹהִים שְׁבַנְרוֹן, וְנִזְכָּה לְהִמְשִׁיךְ שְׁלֹשָׁה הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים יְקו"ק אֶל הַשְּׁלֹשׁ אֱלֹהִים לְהִמְתִּיקָם עַל־יְדֵי־זֶה, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִמְתְּקוּ וְיִתְכַּפְּלוּ כָּל הַדִּינִים מֵעָלֵינוּ וּמַעַל כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְנִזְכָּה לְדַחֲוֹת מַחֲזִין דְקַמְנוֹת מֵאַתְּנֵנוּ, וְתַעֲבִיר וְתַסְלֵק הַשְּׂכַחַה מֵאַתְּנֵנוּ וְתִזְכְּנוּ לְמַחֲזִין קְדוּשִׁים דְנִדְלוֹת וּלְפָרוֹן דְקַדְרָשָׁה, לְזַכַּר אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד, וְלֹא אֲשַׁבַּח דְּכָר מִמִּשְׁנֵתִי לְעוֹלָם:

תרלא

(מב)

וְתִזְכְּנוּ אוֹתֵנוּ וְאֶת כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהַיּוֹת דְּבוֹקִים בְּךָ תְּמִיד וּלְקַבֵּל עָלֵינוּ אֶת עַל מַלְכוּתְךָ בְּאַחֲבָה, וְתִמְשִׁיךְ וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ חַיִּים אֲרָבִים מִזִּכְרֵי וְקַמְמִים, וַיִּקְרַם בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלַכֶּם חַיִּים". וְתִמְתִּיק וְתִכַּפֵּל כָּל הַדִּינִים מֵעָלֵינוּ וּמַעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תְּמִיד לְעוֹלָם וְעַד, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ שְׁפַע מִזְבֵּחַ וּבְרַכָּה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְעֲשִׂירוֹת דְקַדְרָשָׁה, וַיִּקְרַם בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְהִרְיָקוּתִי לָכֶם בְּרַכָּה עַד כְּלֵי דִי":

תרצט

(נו)

וְעוֹרְנוּ וְזַכְּנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו שְׁנוֹזְכָה לְמַחֵר וּלְקַדְשׁ עֲצָמֵנוּ בְּכָל עַת עַל־יְדֵי מַכִּילַת מַקְנוֹת, וְנִזְכָּה לְהִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ מַחֲרָה וּקְדֻשָּׁה גְדוּלָּה עַל־יְדֵי מַכִּילַת הַמַּקְנוֹת, לְמַחֵר עֲצָמֵנוּ מִכָּל הַמַּמָּאוֹת מִכָּל חַמְטָאִים וְהַעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים, שְׁחַטָּאנוּ וְשַׁעֲוִינוּ וְשַׁפְּשַׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ מִנְעוּרֵינוּ

עד היום הזה, ולחמשיך עלינו קדשה גדולה על ידי המקנה הקדושה, ותשפיע עלינו על ידי זה דעת גדול ורחמים רבים, ותתן לנו בוח ותעזרנו שנוכח להמתיק על ידי מבילת המקנה כל הדינים שבעולם, מעלינו ומעל זרענו ומעל כל עמו בית ישראל, ולבטל כל הצרות וכל הגזרות רעות על ידי זה, ותושיע לנו תמיד על ידי מבילת המקנה הקדושה והנוראה מאד, ויקנם מקרא שבתוב: "מקנה ישראל יהוה מושיעו בעת צרה". ותזכנו לחמשיך עלינו קדשת המקנה של חג השבועות הקדוש שהוא זמן מתן תורתנו, שאז נתקרבו ישראל אליך וזכו לקבל את התורה הקדושה על ידי מבילת המקנה, ונוכח כלנו בחג השבועות לטבל עצמנו במקנה העליונה, במקנה של שער החמשים של הקדשה, שהוא רחמים גדולים ורבים, וחסד עליון ודעת גדול מאד, ותעזרנו שנוכח לחמשיך עלינו קדשת המקנה הזאת בכל השנה בלה ונוכח לטהר ולקדש עצמנו תמיד, ולצאת מהרה מחמשים שערי טמאה ולכנס בתוך החמשים שערי קדשה, ויקנם בנו מהרה מקרא שבתוב: "וורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם וטהרת אתכם":

תשסג

(א)

ועזרנו ברחמיך הרבים שנוכח לנסע לצדיקים אמתיים על ראש השנה, ושם יהיו נכללים כל נפשותינו יחד בכלליות גדול ובאהבה רבה. ונוכח לאהבת החברים, שיתנה בינינו שלום ואהבה גדולה באמת, עד שנהיה כלנו נכללים יחד באהבה ואהבה ורעות בתוך נפשות הצדיקים האמתיים תמיד, ובפרט בימי ראש השנה הקדושים. ונוכח להכלל יחד בתוך האבן שתיה, בתוך קדשי קדשים, בתוך השכל הכולל שהוא חכמה עלאה, ועל ידי זה יהיו נמתקין כל הדינים וכל הצמצומים מעלינו ומעל כל עמו בית ישראל, וכל מקום שנמצא איזה צמצום ודין וגזרה שאינה טובה על עמו ישראל בכלל או בפרט, הכל יהיה נמתק ונתבטל על ידי אור השכל הכולל העליון היוצא מבית יהוה, ויהיו נמתקין כל הדינים בשרשן:

תתקמט

(ב)

רבוננו של עולם רבוננו של עולם, רבוננו דעלמא כלא, לעלא מן פלא ולית לעלא מנה, אשר אפלו כתר עליון אוכמא הוא לנבה, וטובה הנדול מרומם ומנשא על כל רום מדרגות הקדושות, ואתה בלו טוב בעצמך בלי שום אחיות הדין כלל, אפלו הדין הקדוש והטהור אתה מרומם ומנשא ממנו בתכלית ההתרוכמות בדרך נפלא ונורא, אשר אי אפשר להשיגו, איה אתה בעצמך מתנה את כל הדינים, מתכלית שרש העליון של הדין הקדוש והנורא עד סוף השתלשלות הדינים, עד שמשתלשל ונאחו מהם

הסינים והפסלות הנמור וכו' ואתה מחיה את כלם, אשר מאלו הדינים נאחזים כל היצורים הרעים שבכל המדרגות מתכלית דיוטא התחתונה עד תכלית מדרגה העליונה עד פתח עליון, שהוא סוד שרש היצר הרע של הצדיקים הגדולים מאד הקדושים והנוראים, וכלם מקבלים חיות ממך, ובלעדיך לא ירימו את ידם ואת רגלם, ואין להם שום כח וחיות כל שהוא כי אם ממך לבד, כי אתה מחיה את כלם ואף על פי כן אתה מרום ומנשא בתכלית התרוממות והתקדל מכל שרש הדינים הקדושים שבכל העולמות הקדושים בתכלית הקדושה, כי אתה טוב באמת בתכלית הטוב בלי שום אחיות הדיון כלל, ומי יבין דרכי פלאותיך:

תתקנו

(צג)

ותרחם עלי ברחמיך הרבים, ברחמיך הגדולים, ותכטל מעלי כל מיני דינים שפעולם, ותשמרני ותצילני תמיד מכל הדינים הקשים הנמשכין מסטרא דמסאבא מזהמת הנחש. אנא יהוה, רחמיך רבים מאד, אל תעשה עמי כחטאי ולא תגמל עמי בעונותי, ועשה את אשר תעשה ברחמיך הרבים, ושמרה נפשי ותצילני מדינים הקשים האלו הנמשכין דרך הסטרא אחרא, ותרחם עלי ותהיה בעזרי, ותתן לי דעת ושכל דקדושה, לעסק בתורתך באמת, באפן שאזכה לתמתיק גם כל הדינים הקדושים הנמשכין דרך הקדושה שהם בחינות גבורות יצחק, אשר כל אלו הדינים הקדושים הם לטובה, גם אותם אזכה לתמתיק שיתהפכו לחסדים גמורים, מכל שבן שלא ישתלשל מהם חס ושלום שום דינים קשים רחמנא לצלן:

תתקנו

(צג)

רבנו של עולם, האומר לעולמו די יאמר לצרותי די, וירחם עלי ברחמיך הרבים ברחמיך הגדולים, בכח הרחמים שחתרו וחשיגו כל הצדיקים האמתיים, ומתיק ויכטל כל הדינים מעלי ומעל כל בני ביתי ומעל כל הגלויים אלי ומעל כל ישראל, כי אין מי שיצמד בעדנו עתה בדור הזה בעקבות משיחא באחרית הימים האלה, בעת צרה הזאת, כי אם כח וזכות כל השבעה רועים וכל הצדיקים שוכני עפר, כחם וזכותם הגדול יגנו עלינו, וימליצו טוב בעדנו, ויעשו בחכמתם הגדולה וברחמיהם הרבים ומתיקו ויכטלו מעלינו כל מיני דינים שבעולם, באפן שזוכה מעתה להתקרב לחשם ותפוד באמת, ויהיה נמשך עלי ועל כל ישראל לב חדש ורוח חדש דקדושה, ואשבח לגמרי דרכי הרע ומחשבותי הרעות ותמבלכלות מאד, ואזכה מעתה לחשב רק בתורה ועבודה בקדושה ובטהרה גדולה ולהיות דבוק בך ובצדיקיך האמתיים ובתורתך הקדושה תמיד, באפן שאזכה לידע ולהבין תורתך הקדושה על ברה ואמתתה, ועל ידי זה אזכה לרפאת

את נפשי מכל מכאוביה ותחלואיה ומכותיה האנושות והרבות והעצומות מאד מאד בלי
שעור וערך ומספר, אשר הרביתי להחלותה ולהכנותה ליסרה ולהכאיבה, על ידי רבוי
עונותי ופשעי העצומים והרבים מאד, אשר אין שום דרך לרפאתה כי אם ברחמיך
הרבים לבד וכישועתך הגדולה והעצומה, כי ממך לא יפלא כל דבר:

תתקעט

(צו)

ובכן באתי לפניך שומע תפלה, הבורח בתפלת עמו ישראל ברחמים ומתאנה לתפלתן
של ישראל, אשר רק בשביל זה בראת עולמך יש מאזן המחלט בעשרה מאמרות,
לפי שצפית וראית שאתה עתיד להתעדרן ולהתענג ולהשתעשע בתפלתן של עמך
ישראל, על בן רחם עלי ועל כל חברתנו ועל כל עמך בית ישראל, ותעמד לימין צדקנו
ותהיה בעורנו בכל עת, שנוכה לגרש מאתנו כל המחשבות הפורדות וכל הרעיונות
המבלבלים ובפרט בשעת התפלה, באפן שנוכה להתפלל תפלותינו לפניך בכל לב בכוונה
גדולה מעומקא דלבא באמת, במחשבות קדושות וזכות, שתהיה המחשבה קשורה אל
כל דבורי התפלה בקשר אמיץ וחזק באחדות גמור, ולא יעלה על לבנו שום פנייה
ומחשבה זרה בשעת התפלה רק נוכה בשעת התפלה להעביר מדענתנו כל הפניות וכל
המחשבות הפורדות, ולא יעלה על דעתי שום מחשבה של שמות של איזה צד גדלות
של הכל, לחשב שאני מיוחדם ובעל משפחה, או להדמות בעיני שפכר הנה לי יגיעה
ועמל בעבודת הבורא יתברך שמו, אך אכיר חסרוני ואדע שפלותי באמת ואשבח את
כל משפחתי ובית אבי, ואת כל מיני מחשבות שמגיע מהם איזה צד פנייה של גדלות
והתנשאות, רק אעמד ברש ובאביון ואדע פחיתותי ונרעיותי ושפלותי באמת לאמתו,
אבל אהיה בטוח בחסדך הגדול שאתה שוכן את דבא ושפל רוח, ואתה קרוב לגשפרי
לב, ובחסדך הגדול לבד ארחיב את לבי להתפלל לפניך בשמחה אמיתית, אנילה
ואשמחה כישועתך, באפן שתהיה תפילתי בתכלית השלמות וכה וצחה ונכונה ושגורה
בפי, באפן שתשמע ותקבל את תפלותינו ותחנונותינו ובקשותינו. ונוכה למשל בתפלותינו
שיהיה לנו כח לפעל בתפלתנו כל מה שנגצה, אפלו לשנות הטבע, ותמלא כל משאלות
לבנו למוכה ברחמים ותתעדרן ותשתעשע עם תפלותינו תמיד, ועל ידי זה תקום את
עולמך וכל אשר בה בכח העשרה מאמרות, ותמשיך עלינו חסדים טובים תמיד ותמתיק
ותבטל מעלינו ומעל כל ישראל כל הדינים שבעולם, ותשבר ותכבטל מעלינו כל הגזרות
קשות שבעולם, בין אותם שפכר נגורו, ובין אותם שרוצים לגור חסין ושלוים:

תקפא

(צו)

רבונו של עולם, מלא רחמים, עזרת אבותינו אתה הוא מעולם, מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל דור ודור, ראה נא בענינו וריבה ריבנו ומהר לנאלנו גאלה שלמה מהרה למען שמה, ובפרט מפל הגזרות קשות אשר נשמעו בימינו שרוצים לגזר חס־ושלום חס־ושלום. חמל על שארית עמך בית ישראל ובטל אותם מעלינו כבטול גמור כי אין מי שיעמד בעדנו, שמה הגדול יעמד לנו בעת צרה, כי לא דבר יהנה למחות את שם ישראל חלילה:

תקפא

(צו)

רבונו של עולם, כפי עמך ירידתנו עתה בסוף הגלות הארץ המר הזה, אשר ירדנו פלאים כמו שכתוב: "ותרד פלאים אין מנחם לה", ואנו רחוקים ממך כמו שאנו רחוקים, כפי אשר יודע כל אחד ואחד מעט בנפשו, ובכל יום ויום נאמר מה יהא בסופנו, ואנו מתחזקים ומצפים בכל יום לישועה, אולי יחוס עתה אולי ירחם עתה אולי נתחיל להתעורר מעתה לעזוב דרכנו הרע ומתשובותינו המגנות וכו', ואם חס־ושלום חס־ושלום, לא יעלה, שיתוסף על ישראל חלילה עוד גזרה אחת מהגזרות שנשמעו שחפצים לגזר חלילה, כמעט אפס תקנה חלילה, כי גם עתה קשה וכבד עלינו על הגלות, ורבים מעמך ישראל נתרחקו ממך מחמת על מרירת הגלות בנשמויות ורוחניות, כי מפל צד אורבים עלינו, מלמעלה ומלמטה, בגוף ונפש וממון, כאשר נגלה לפניך יודע גסטרות, "ועתה יהנה אלחינו אבינו אתה, אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך בלנו, אל תקצף יהנה עד מאד ואל לעד תזכר עון הן הבט נא עמך בלנו". ראה את עמך מרודים מאד, ראה "כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב בישראל":

תקפב

(צו)

אבינו שבשמים, זכר נא את כל התפלות ותחנונות ובקשות שהתפללו והתחנונו הצדיקים האמתיים לבטל אלו הגזרות שהתחילו לצמח בימיהם. זכר נא את כל מיני המתקנות שעסקו הצדיקים בהם להמתיק דינים ולבטל כל הגזרות. זכר והבט על כל הדמעות ששפכו לפניך במים על זה, ובמה תורות נפלאות ונוראות אמרו בשביל זה, ובמה המתקנות המתיקו על ידי השמחות והמחאות כה ורקודין בשמחה של מצוה, וכל אשר פעלו ועשו ומסרו נפשם על זה לבטל כל הגזרות שחפצים לגזר חס־ושלום, ובחמיה הרבים בכחם הגדול נתעכבו עד הנה. עשה למען שמה, ולמען תפלתם ולמען המתקנתם של כל הצדיקים שזכני עפר שעסקו בחייהם הקדושים, ולמען תפלתם שמתפללים עדן על עמך ישראל, ועשה את אשר תעשה ברחמיה הרבים וחסדיך

העצומים ונפלאותיך הנוראות, ותשבר ותמנר ותעקר ותכלה ותכטל כל הגזרות שרוצים לגזר חסד ושלום, ותטה לב הקיסרים והמלכים והשרים עלינו לטובה, וכל הקמים עלינו לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם, ויגנם מקרא שכתוב: "מפר מחשבות ערומים ולא תעשינה ידיהם תשיה" וכתוב: "רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום", וכתוב: "יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים, עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדור ודור":

תתקפג

(צו)

מריה דעלמא כלא, הבוחר בעמו ישראל באהבה, הפט משמים וראה כי היינו לעג וקלס, הביטה וראה שפלות ישראל בעת, מלא רחמים, בעל הישועות אדון הנפלאות, מלך ישראל וגואלו, צור ישראל וקדושו, קומה בעזרת ישראל קומה והושיענו בעת צרה. יעוררו רחמיך על בניך. למענה, למענה, למענה עשה ולא לנו, ראה עמידתנו דלים ורקים. רחם עלינו בעל הרחמים, ואל תשפך חרונוך עלינו, ובטל מעלינו מחשבות שונאנו, בטל מעלינו כל גזרות קשות, ועשה בנפלאותיך שיתהפך הכל לטובה, ותרום קרנם ומולם של ישראל, ותתן להם חן וחשיבות למעלה ולמטה, והקל מעלינו על הנתינות והמסים, ותתן לנו פרנסה בכבוד ובכוח ובחמיר בקדשה ובטהרה, באפן שנוקה להיות ברצונך הטוב באמת תמיד:

תתקפד

(צו)

ועזרנו והושיענו בכל יום ובכל עת להתפלל תפלותינו ותחנותינו לפניך בלב שלם ולשבר כל המחשבות זרות ופניות העולים על דעתנו ולהפכם לטובה, ותתן לנו כח וגבורה בכל עת למשך ולהפך המחשבה מרע לטוב, מחוץ לפניך, בגזירות גדול באמת, ונוכה להבנים כל המחשבות בפנימיות וחיזוניות לתוך דבורי התפלה הקדושה, עד שיתבטלו כל המחשבות זרות ופניות לגמרי ולא יבואו ולא יעלו עוד על דעתי ומחשבותי בלל, ותהיה תפלתנו שלמה ושגורה וסדורה בפינו תמיד בתכלית השלמות, בענוה באימה ויראה ורתת ויוע, עד שיהיה לנו כח למשל בתפלותינו לבטל כל הגזרות וכל הדינים על-ידי תפלותינו, הן מכלל ישראל הן מכל אחד ואחד מישראל בפרטיות, באפן שתשפעשע ותתעדן עם תפלותינו תמיד. ויתגלו ויאירו כל העשרה מאמרות המקומין את העולם, וימשך חסד גדול ונפלא בעולם על עמך ישראל, ויגנם מקרא שכתוב: "כי אמרת עולם חסד יבנה שמים תבין אמונתך בהם". וכתוב: "חסד אל כל היום". ועל-ידי זה תמשיך עלינו שפע טובה וברכה ורחמים וחסד ושלום וכל טוב בכל

עת ובכל שעה. ותמחר ותחיש לנאלנו, ותביא לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן
סלה:

תתרו

(קד)

"פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו. פדה בשלום נפשי מקרב לי כי
ברבים היו עמדי. אף אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה. תרננה שפתי
כי אומרה לך ונפשי אשר פדית". רבנו של עולם, מלא רחמים, מלך גואל ומושיע,
פודה ומציל ומפרנס ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה, אין לנו מלך עוזר וסומך אלא
אתה, רחם עלינו למען שמך ברחמיך הרבים והגדולים ותאיר עלינו עת רצון תמיד
בזכות אבותינו הקדושים, ותמתיק ותבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל,
ותפדה נפשנו מכל הגזרות והדינים שנגזרו בכל עשרים וארבע בתי דיני הקדושים שיש
לך למעלה, בין שהוא קדם גור דין בין שהוא לאחר גור דין, מכלם תפדה נפשנו, ותמתיק
ותבטל כל הדינים והיסורין והגזרות שנגזרו בהם מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, בין
בגוף בין בנפש בין בממון, בין בכלל בין בפרט, כי גלוי וידוע לפניך שאין אתנו יודע
עד מה, איך לעשות פדיון ולבטל כל הדינים שנגזרו בבתי דיני הקדושים, ואפלו מי
שיודע לעשות איזה פדיון לבטל איזה דין שבאיזה בית דין, עדין אינו יודע לבטל כל
הדינים שבכל העשרים וארבע בתי דינים, ועל-ידי-זה אין מועיל הפדיון שלו:

תתרו

(קד)

על בן רחם עלינו בכח וזכות הצדיקים הגדולים היחידים בדורותם, שהם בבחינת משה
רבנו, שיש להם כח לעשות פדיון לבטל כל הדינים שבכל העשרים וארבע בתי
דינים וחוסה וחמל עלינו בכח וזכות הצדיקים האלו, ותאיר עלינו מצח הרצון תמיד כמו
בשבת במנחה, שהוא הסתלקות משה שהוא עת רצון, ועל-ידי-זה תפדה נפשנו ותצילנו
מכל הצרות, ותמתיק ותבטל כל הגזרות והדינים שנגזרו בכל עשרים וארבע בתי דיני
הקדושים, ותצילני מכל מיני חלאים ומכאובים ומחזשים (ובפרט לפלוני בן פלוני וכו'),
ומחסרון הפרנסה, ומכל מיני צער ויסורין שבעולם, מכלם תצילנו ברחמיך הרבים
והגדולים, בכח וזכות משה רבנו שנסתלק בשבת במנחה, ובכח כל הצדיקים שהם
בבחינת משה, שיודעים לעשות פדיון להמתיק הדין שבכל העשרים וארבע בתי דינים:

תתרו

(קד)

אנא יהוה רחמן מלא רחמים, חסדן מלא חסדים, חושב מחשבות לכל ידח ממך נדח,
אשר מחשבות לבך לכל דור ודור, רחם עלינו בכחו וזכותו הגדול, ובכח כל
הצדיקים האמתיים שהם בבחינת משה, שעוסקים גם כן בזה להמתיק הדין מכל

העשרים וארבע בתי דינים ולבטל כל הגזירות שבכל העולמות, ולבטל כל הכפירות ולעשות גרים ולהמשיך אמונה גדולה בעולם, רחם עלינו למענם ולמענה, וחוסה עלינו בעת צרה הגדולה הזאת, אשר המינות והכפירות מתפשטים בעולם חס־ושלום מאד מאד, אשר אין דרך לנמות ימין ושמאל, וכמעט בכל יום נתפסין במה נפשות ברשות הכופרים, המחנכים נערים בלמודם הרע שנתפשט עכשו ללמד חכמות ולשונות וכו', אשר אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים ועל בח משה רבנו וכל הצדיקים האמתיים הגדולים, שיודעים להמשיך את רצון, ולהמתיק כל הדינים שבבעולם, ולהפך משמד לרצון:

תתריח

(קד)

רחם וחמל עלינו למענה ולמענם, ולמדנו והורנו איך לעורר את כל הצדיקים האלו שיעסקו בתקוננו ובתקון כל העולם, ואל יחרישו ואל ישקטו בעת צרה המרה והזרה אשר בדורותינו אלה, אשר לא היתה בזאת מימות עולם. אי שמים, הפנינו בעדנו, אי שמים, הקיצו לצרות ישראל, כי בעונותינו הרבים, בצוק העתים האלה אין מי שינגיש מרירות מכאוב הצרה הגדולה הזאת בלבם היטב, ואפלו מי שמנגיש מעט מרירות הצרה הזאת, אין יודע איך להתפלל ולהמתיק הדין ולבטלו. על מי לנו להשען, על אבינו שבשמים, ועל בח וזכות אבותינו ורבותינו הצדיקים הקדושים העומדים עדין ומתפללים עלינו, אשר אלמלא תפלתם לא היינו יכולים להתקיים חס־ושלום אפלו רגע אחד. רחם עלינו ולמדנו איך לעוררם ולהקיצם ולהוסיף בהם עז וחיל למטה, באפן שיוכלו לפעל בקששתם מהרה, להמתיק כל הדינים והגזירות שבכל העשרים וארבע בתי דינים, ולהפך כל הכפירות משמד לרצון, ותתפשט האמונה הקדושה בעולם, ויתרבו גרים ובעלי תשובה בעולם:

תתריח

(קד)

מלא רחמים, "גדול העצה ורב העלילה", אדון הנפלאות, עשה בנפלאותיה, ותתן בח לצדיקיך הגדולים והנוראים, שיעלו שתי הפעלות יחד על ידי פדיוניהם ותפלותיהם הנוראות והנפלאות מאד מאד, שיוכו לבטל כל הדינים והגזירות של כל העשרים וארבעה בתי דינים, בגשמיות ורוחניות בנוף ונפש ומזון, וגם יוכו להמתיק החרון אף ולבטל העבודה זרה והכפירות מן העולם, ולהפך משמד לרצון ולעשות גרים ובעלי תשובה הרבה בעולם, כי אתה "כל תוכל ולא יבצר מך מומה", ואתה עושה נפלאות גדולות לברך וברחמיך העצומים אתה יכול להושיענו בכל הישועות יחד בדרךך הנפלאים:

תתרכ

(קד)

רבונו של עולם, רבונו של עולם, תן לנו אמונה שלמה, כּפּוּל מַעְלִינוּ כּל מִינֵי כּפּוּרוֹת וּבִלְבוּלֵי אֱמוּנָה, כּפּוּל מַעְלִינוּ כּל גּוּרוֹת קְשׁוֹת, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמִים רַבִּים, בְּרַחֲמִים פְּשׁוּטִים, שְׂאֵין בָּהֶם תַּעֲרֶבֶת דִּין בְּלָל, בְּאֶפֶן שְׁנוּבָה מִהֲרָה מִהֲרָה לְשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת. רַחֵם רַחֵם, חֲמַל חֲמַל, בְּעֵת צָרָה הַזֹּאת, כִּי רַע וְמַר מְאֹד, רַע וְמַר, רַע וְמַר, רַע וְמַר כִּי נִגַע עַד הַנֶּפֶשׁ. וְלֹא דֵי לָנוּ בְּמַרְרֵי נַפְשָׁנוּ, בְּאֲשֶׁר יוֹדֵעַ כּל אֶחָד בְּנִפְשׁוֹ אֵת נִגְעֵי לִבּוֹ וּמִכְאוּבָיו, אֲשֶׁר בָּשַׁל בְּחַסְפּוֹ, אִף גַּם אֲנוּ רוֹאִים מִרְחֹק צָרוֹת יִשְׂרָאֵל בְּלִי שְׁעוֹר, וְהַעֲקָר צָרוֹת נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הַפִּילֹסוֹפִים וְהַכּוֹפְרִים הִרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים רוֹצִים לְהַתְּפִישׁ חֶסֶד וְשָׁלוֹם, בְּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ, וְנִתְּסַף לָזֶה עֵצֶם הַצָּרָה מִרְבוּי הַמַּחְלָקֶת שְׁבוּן עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים אֲשֶׁר נִתְּרַבָּה קַטְגוֹרֵיָא בֵּין הַתְּלַמִּידֵי חֲכָמִים וּבֵין כּל הַנְּלוּיִם אֱלֵיחֶם, "וְלִיּוֹצֵא וְלִפֵּא אֵין שְׁלוֹם":

תתרכא

(קד)

רבונו של עולם, אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ שְׂבִכַת הַמַּתְקָה וְהַפְּדִיּוֹן הַנֶּאֱמָר בַּהַתּוֹרָה הַזֹּאת, שְׂמַמְתִּיק הַדִּין שֶׁל כּל הַעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע בְּתֵי דִינִים, אֲשֶׁר הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֱמִתִּיִּים יוֹדְעִים סוּד זֶה הַפְּדִיּוֹן הַנֶּפְלֵא עַל בְּרִיּוֹ וְלִמְעַלָּה לְמַעַלָּת, בְּכַח זֶה יֵשׁ לָנוּ תְּקוּנָה עֲדוֹן לְצַפּוֹת לִישׁוּעָה וְלִכְל טוֹב, אִף גַּם לְקָרֵב נַפְשׁוֹת אֱלִיךָ תַּתְּבַרַךְ, לְהַכְנִיֵם בְּאֱמוּנָה חֲקוּדוּשָׁה עֲתָה גַם עֲתָה. עַל כֵּן עֲדוֹן אֲנִי עוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ, וּמִתְחַנֵּן וּמִתְחַבֵּט מוּל רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ, וּמִצַּפָּה לִישׁוּעָתְךָ כְּכֹל עַת וְרַגַע, בְּעֵין עֶבֶד אֵל אֲדוֹנָיו, וּבְעֵין הַבֵּן אֵל אָבִיו, "עַד יִשְׁקוּפוּ וְיִרְאָ יְהוָה מִשְׁמַיִם", וְיַחֲסוּ וִירַחֵם עָלַי וְעַל כּל הַתְּלוּיִים כִּי, וְעַל בְּנֵי וְיּוֹצֵאֵי חֲלָצֵי וְעַל כּל יִשְׂרָאֵל, וְיִוְשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה, וְיַמְתִּיק וּיְכַפֵּל מַעְלֵינוּ כּל הַדִּינִים שְׂבִעוֹלָם, וְיַפְדְּנוּ וְיַצִּילֵנוּ מִכּל הַצָּרוֹת וּמִכּל הַיְסוּרִין שְׂבִעוֹלָם, וּיְכַפֵּל כּל הַכּפּוּרוֹת וּכְל בְּלְבוּלֵי אֱמוּנָה מַעְלֵינוּ וּמִכּל יִשְׂרָאֵל וּמִכּל הָעוֹלָם בְּלוּ, וְיַחֲזִקֵנוּ וְיַחֲזִקֵנוּ בְּאֱמוּנָתוֹ חֲקוּדוּשָׁה תְּמִיד, וְיַסְבֵּב סְבוֹת לְמוֹבָה, בְּאֶפֶן שְׁנוּבָה לְשׁוּב אֱלִיךָ יַתְּבַרַךְ בְּאֵמֶת וּבְתֵם־לִבְבִי, חַיֵּשׁ קַל מִהֲרָה, וְלֹא נְסוּר מִרְצוֹנוֹ עוֹד יָמִין וּשְׂמָאל. וְיִקְנִים כִּי מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "פְּדָה נַפְשׁוֹ מִעֵבֶר בְּשַׁחַת וְתִתֵּנוּ בְּאוֹר תְּרָאָה. פְּדֵנִי מִעֵשֶׂק אֲדָם וְאַשְׁמְרָה פְּקוּדֶיךָ. בְּיַדְךָ אֶפְקִיד רִיחֵי פְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת. וְאֲנִי בְּתַמִּי אֵלֶיךָ פְּדֵנִי וְחַנּוּנִי. קַרְבָּה אֵל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה, לְמַעַן אוֹיְבֵי פְּדֵנִי. כִּי עִם יְהוָה תַּחֲסֹד וְהַרְבָּה עֲמוֹ פְּדוּת. וְהוּא יַפְדֶּה אֵת יִשְׂרָאֵל מִכּל עוֹנוֹתָיו. קוּמָה עוֹרְתָה לָנוּ וּפְדֵנִי לְמַעַן תַּסְדֶּךָ. פְּדָה אֱלֹהִים אֵת יִשְׂרָאֵל מִכּל צָרוֹתָיו. וְאֲנִי תַפְלִתִי לָךְ יְהוָה עַת רְצוֹן, אֱלֹהִים בְּרַב חַסְדְּךָ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ":

תרכט

(קח)

וְזַכְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂיִמְשֹׁךְ עָלַי קְדוּשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא בְּלִיּוֹת הַקְּדוּשָׁה, בְּלִיּוֹת כָּל הַעֲשָׂר קְדוּשׁוֹת, בְּאֶפֶן שְׂאוּכָה עַל־יְדֵי קְדוּשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְאַמּוֹנָה שְׁלֵמָה בְּהַשְׁגָּחְתָּךְ הַפְּרִמִּיּוֹת, אֲשֶׁר אֵתָּה מְשַׁנֵּיחַ בְּפְרִמִּיּוֹת כָּבֵל עֵת וְרַנֵּעַ כָּבֵל הָעוֹלָם כָּלוּ, וְאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי וְעַם כָּל הָעוֹלָם כָּבֵל עֵת וְרַנֵּעַ נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת עַד אִין חֶקֶר וְאִין מִסְפָּר, כְּאֲמוֹר "לְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת לְבָדוֹ בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ", וְהַבֵּל בְּכַח וּזְכוּת הַצַּדִּיקִים הַגְּדוּלִים הָאֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁר כָּל הָאוֹתוֹת וְהַמוֹפְתִים הָאֲמִתִּיִּים נַעֲשִׂים עַל־יְדֵיָהֶם תְּמִיד. סִיעֵנִי וְאַמְצֵנִי וְחַזְקֵנִי בְּאַמּוֹנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד הַנִּמְשָׁכֶת עַל־יְדֵי קְדוּשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּאֶפֶן שְׂאוּכָה לִידַע מִמִּי לְסַפֵּר וְאִיךָ לְסַפֵּר סִפּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, כְּאֶפֶן שֶׁתִּטְהַר מִחֲשַׁבְתִּי עַל־יְדֵי־זֶה וְאוּכָה לְצַאת מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי בְּלִבּוֹל הַדַּעַת, וּמִכָּל מִינֵי עֲרֻבּוֹב הַדַּעַת, וּמִכָּל מִינֵי הִרְחָוּרִים רָעִים וְרַעֲיוֹנִים פְּגוּמִים וּמִחֲשַׁבוֹת חוּץ, לְטַהַר מִחֲשַׁבְתִּי מִכָּל־ם, וְלִזְכוּת לְמַחֲשַׁבוֹת קְדוּשׁוֹת וְזָכוּת וְנִכְוֹנוֹת. וְתַסִּיעֵנִי וְתַעֲזָרְנִי שְׂאוּכָה כָּבֵל עֵת לְעֵלוֹת לְעוֹלָם הַמַּחֲשָׁבָה דְקְדוּשָׁה, לְחַשֵּׁב מִחֲשַׁבוֹת קְדוּשׁוֹת בְּתוֹרָה וְעִבְדוּךָ וּבְגִדְלַת הַבוֹרָא יִתְפַּרֵּךְ שְׁמוֹ, וּבְגִדְלַת הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וּלְחַדֵּשׁ חַדוּשֵׁין אֲמִתִּיִּים בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְאֵל זְבַחֲלוֹנֵי רַעֲיוֹנֵי, וְלֹא יִהְיֶה בַח לְשׁוֹם מִחֲשָׁבָה וְרָח וְחִיצוּנָה שְׁבַע־עוֹלָם לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי וּמִחֲשַׁבְתִּי כָּל־ל, וְאוּכָה לְשַׁתַּק אֹז לְגַמְרֵי בַעַת שְׂאֵנִי צְרִיךְ לְעֵלוֹת לְעוֹלָם הַמַּחֲשָׁבָה, לְחַרֵּשׁ וּלְשַׁתַּק לְגַמְרֵי לְבָלִי לְדַבֵּר אֹז אֶפְלוֹ דַבּוּר דְקְדוּשָׁה, כִּי הוּא גַם־בֶּן מִכָּל־ל אֶת הַמַּחֲשָׁבָה. וְתַנְעֵר כָּבֵל הַמַּסְטִינִים וְהַמַּקְטְרָגִים הַחֲפָצִים לְמַנַּע אוֹתִי חַס־וְשָׁלוֹם מִלְעֵלוֹת לְמַחֲשַׁבוֹת קְדוּשׁוֹת, וְתַתֵּן בִּי כַח לְגַרֵּשׁ כָּל הַכְּלָפוֹלִים מִמֶּנִּי, כְּאֶפֶן שְׂאוּכָה לְחַתֵּדְבֵק כָּד וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד, בְּמַחֲשַׁבוֹת קְדוּשׁוֹת וּמְהוֹרוֹת וְזָכוּת וְצַחְחוֹת כְּרֻצוֹנְךָ הַטוֹב. וְתַצִּילֵנִי וְתַפְדֵּנִי מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל מִינֵי יִסּוּרֵין שְׁבַע־עוֹלָם, וְתַמְתִּיק וְתַכַּפֵּל כָּל הַדִּינִים מֵעַלֵּינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל (וּבַפֶּרֶט מַפְלוּנֵי בֵן פְּלוּנֵי וְכוּ):

תרכט

(קכב)

מִלֵּא רַחֲמִים, חֲמַל עָלַי וְעֲזָרְנִי וְחַוְשִׁיעֵנִי בִישׁוּעַתְךָ הָאֲמִתִּיּוֹת, כִּי כְּכֹר אֲמַרְתִּי לְפָנֶיךָ כְּמָה פְּעָמִים שְׁכָל הַעֲצוֹת הָאֲמִתִּיּוֹת וְהַנִּפְלְאוֹת שְׁגִלִית לָנוּ עַל־יְדֵי הַצַּדִּיקֵי אֱמֶת, אִם אֲמַנֵּם בְּלִם נְכוּחִים וְיִשְׁרִים, בְּלִם אֲהוּבִים, בְּלִם בְּרוּרִים בְּלִם קְדוּשִׁים, וּבְלִם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם, אִךְ מַעֲצָם נִשְׁמִיּוֹתָנוּ וְקִשְׁיוֹת עֲרַפְנוּ קִשָּׁה עָלֵינוּ לְקַיֵּם הַעֲצָה כְּעֲצָמָה, בְּפֶרֶט שָׂרַב הַדְּבָרִים כָּל אֶחָד נִתְּלָה בְּחִבְרוֹ, וְאִינִי יוֹדַע מַחֲיָכֵן הַהִתְחַלָּת, כִּי אֲנִי רַחוּק מִשְׁמַחָה מַחֲמַת שְׁפָנְמִתִּי הַרְבֵּה בְּבִרְיַת קְדוּשָׁה, וְכֵן לְחַפְדֵּי קִשָּׁה וְכַבֵּד עָלַי לְשׁוּב עַל פְּגַם הַבְּרִיַת וְלִזְכוּת לְתַקֵּן הַבְּרִיַת מַחֲמַת שְׂאֵנִי רַחוּק מִשְׁמַחָה, כִּי עַקֵּר שְׁמִירַת הַבְּרִיַת עַל־יְדֵי שְׁמַחָה, כְּמַבְאָר

בדברי חכמינו וברונם לברכה בבמה מקומות. ועתה מאין יבוא עזרי, מאין תבוא תשועתי, מאין אבקש עזר ותרופה לחולה מדבא כמזני. שומטתי בארבע פנות, תרופה לא מצאתי, שבתתי אליך בבשת פנים לשחרך אל בעת צרתי, ואתנפל ואתחנן לפניך מלא רחמים בכל עת, מלך אוהב צדקה ומשפט, שתוכני ותעזרני ותושיעני ותלמדני ותורני בכל עת ודרכי המשפט דקדשה, שאדע ואבין ואשביל איך לדון ולשפט את עצמי בעצמי בכל יום על כל הדברים שעשיתי ולמצא דרך ועצה נכונה ואמתית שאזכה לקימה, באפן שאשוב מעתה מכל דרכי הרעים וממחשבותי הרעות, ולא אשוב עוד לכסלה, באפן שאזכה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ולעסוק תמיד במשפט דקדשה לשפט את עצמי כראוי, ברצונך וברצון הצדיקים האמתיים עד שאזכה על ידי המשפט שאשפט את עצמי בעצמי, לסלק ולבטל כל המשפטים והדינים שלמעלה ממני, שלא יהיה בן לשום מערער ומקמרג לעורר שום דין ומשפט עלי כלל:

תתרחח

(קכב)

רבנו של עולם, ידעתי כי אין בי כח לזה לסלק כל הדינים והמשפטים מעלי על ידי משפטי ודיני, כי איני עוסק בזה כראוי, אך על זה באתי לבקש ולהתחנן לפניך בעל הרחמים שדברי אלה שאני מדבר לפניך יהיה במקום המשפט שאני צריך לשפט את עצמי, ותעזר בן המשפט דקדשה של כל הצדיקים והנראים האמתיים שעסקו בזה כל ימיהם, ודנו ושפטו את עצמם יותר ויותר ממה שהיה מניע להם במה פעמים, וקבלו על עצמם וסבלו וסורו וצרות וענויים קשים ומרים עבור כלל ישראל והרבה מהם מתו ונהרגו על קדוש השם ביסורים קשים ומרים מאד, בוכותם וכחם תגרש ותשפר ותמתיק ותבטל כל המשפטים והדינים ממני ומכל בני ביתי ומכל הנלוים אלי ומכל ישראל, ותבטל כל הצרות בכלל ובפרט, בגשמיות וברוחניות, בגוף ונפש ומזון, ולא תתן בן לשום שלוחי הדין הנקראים רצים בחינת רגלין שילכו לעשות איזה דין בישראל חס ושלום, לא לכלל ישראל ולא לכל יחיד ויחיד מישראל, ואפלו הדינים והמשפטים והגזרות שכתב נמסרו לרצים ולשלוחי הדין חס ושלום, ואפלו אם כבר יצאו הרצים מבחלים ודחופים בדבר המלך לעשות איזה דין ומשפט בישראל חס ושלום, אגא רחום ברחמיך הרבים, חמל על עמך בית ישראל בוכות הצדיקים האמתיים ששפטו ודנו את עצמן כראוי, ובוכות כל הקדושים שנהרגו על קדשת שמך, ותחזר (ותבטל) ותטל ותקח מכל שלוחי הדין את בן המשפט והדין שמסרת להם ותאמר למלאך תרף ידי, וישוב חרבו אל נדנת, כי אתה אויבו בן מדת משפט, כמו שכתוב: "ותאחו במשפט ידי", ואפלו כשאתה זורק חץ אתה יכול להחזירה ברחמיך:

תתפ

(קכב)

רחם עלי ועל כל התלויים בי ועל כל ישראל, ובטל מעלינו כל מיני צרות ודינים שבעולם, בטל מעלינו כל גזרות קשות (ובפרט כל הגזרות קשות ומרות הנשמעין שרוצים לגור על ישראל, חס־ושלום, במדינות, ובפרט הגזרה קשה ומרה שפבר נגזרה אצלם ונתתמה בחותם המלך, שבני ישראל יהיו מציינים ומזינים בכלי זון למען יתערכו בגוים וילמדו מעשיהם, תכסיסי מלחמה בתוך אנשי חיל. אוי, אוי ואבוי! אוי לעינים שפכה רואות, הלא למשמע און דאכה נפשנו. מאריה דעלמא כלא, הבט משמים וראה איזה מישראל ראוי לזה לשאת בלי זון ללחם את מלחמותיהם, ולחלל שבתות וימים טובים, שפגדל הכרחי מכרח לבטל מצות התורה. אוי אוי אוי! מי יוכל לשער מרירת הצרה הקשה הזאת שמבטלת מבני ישראל אמונת ישראל), אוי לנו שראינו זאת אוי ואבוי. עיינו דאכה מני עני הצרה הזאת. מרא דעלמא כלא, מי יכול לסבל צרה פזאת. אוי אוי אוי, מי יוכל לשער מרירות הצרה הקשה הזאת. אוי, מי יעמד בזה. אי שמים, הקיצו לצערנו. אי שמים, הפגיעו בעדנו. מלאכי רחמים משרתי עליון, חלו נא פני אל במיטב הגיון, אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם, אולי יחוס, אולי ירחם, אולי ירחם, אולי ירחם, אולי ירחם, אולי ירחם:

תתפ

(קכב)

צדיקי יסודי עולם, קומו כל שוכני עפר להעתיר בעדנו בעת צרה המרה הזאת. אבות העולם, שבעה רועים, אברהם יצחק יעקב, משה אהרן יוסף דוד, וכל האמהות שרה רבקה רחל ולאה, ושנים עשר שבטי יה וכל הזקנים והנביאים ראשונים ואחרונים, וכל התנאים ואמוראים וכל הצדיקים האמתיים והקדושים והיראים והתמימים שהיו בכל הדורות עד היום הזה, עמדו נא עוררו נא בלבם מקטן ועד גדול, אל תתרישו ואל תשקטו, התניצבו נא בעזרתנו בעת צרה הזאת, השתדלו וחרפו תחנה ובקשה לפני מלך אל רם ונשא, יזכר אהבתכם ויחיה זרעכם, ויבטל מאתנו כל גזרות קשות (ובפרט גזרה רעה ומרה הזאת אשר כבר יצאה מלפניהם, לא תהא כזאת בישראל, שלא תאבד שארית יעקב), ואין לנו על מי להשען כי אם על רחמי השם ותפלה ועל ברכם הגדול והקדוש. אל תביטו על מעשינו אשר לא טובים, ועל חטאינו ועונותינו ופשעינו המרבים והעצומים כל כך כל כך, כי כבר סבלתם יסורים וצרות הרבה בשבילנו בחייכם. הביטו אל מעט דמעט טוב שנמצא בנו עדין, כי אפלו בפושעי ישראל הגדועים נמצאים במה ובמה נקדות טובות, מכל שבן שגם עתה נמצאים קצת בשרים ויראים וצדיקים אמתיים, כי אין דור יתום, ותהלה לאל, לא אלמן ישראל, "הקיצותי ועודי עמד":

תתצא

(קכב)

חוס וּחמל וְרחם וְשמע קול צעקת וְשוּעת עמך יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צָעֲקוּ לְפָנֶיךָ אַנְשִׁים וְנָשִׁים
 וְיָמָּה מִיּוֹם שֶׁנִּשְׁמַע הַגְּזֵרָה הַמְּרָה הַזֹּאת, עַד אֲשֶׁר כָּמֹה נִפְשׁוֹת מֵתוּ וְנִחְלְשׁוּ עַל-יְדֵי
 זֶה. וְאִם כִּי עָתָה אָנוּ מִתְרַפִּים מִלְּצַעֲקָה וְלִשׁוֹב פְּרָאוּי, חֵלָא אַתָּה יְדַעְתָּ חֲלִישׁוֹת בְּחֵנוּ, כִּי
 בְּשׂוֹר וְדָם אֲנַחְנוּ וּמִחֲמַר כְּרָצָנוּ, וְאַתָּה יוֹדֵעַ יוֹדֵעַ יוֹדֵעַ אֲנִי מַעֲשֶׂה יוֹדֵעַ פְּלָנוּ, בְּפֶרֶט בְּדוֹרוֹת
 הַחֲלוּשִׁים הָאֵלֶּה בְּנִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת. רַחֵם רַחֵם בְּעַל הַרְחָמִים, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה בְּעַל
 הַיְשׁוּעוֹת, כִּי אִין מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנֵנוּ, שְׂמֹךְ הַגְּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בְּעַת צָרָה. הַבַּט מַשְׁמִים וְרֹאֵה
 כִּי תֵינֵנוּ לְעַג וְקָלָם בְּגוּיִם, נִחְשָׁבְנוּ בְּצִאָן לְטֹבָח יוֹכֵל, לְחַרְג וּלְאַבֵּד לְמִכָּה וּלְחֲרָפָה, וּבְכָל
 זֹאת שְׂמֹךְ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ. רֹאֵה אֶת עַמְּךָ מְרוֹדִים מְאֹד, רֹאֵה כִּי כָל עַמְּךָ
 צָעַר וְיִשְׂרָאֵל הוּא רַק מִחֲמַת שְׂרוּצִים לְהַעֲבִיר אוֹתָם עַל דַּת יִשְׂרָאֵל חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, (מִחֲמַת
 שְׂנוֹרָה רְעָה זֹאת מִבִּיאָה רַבִּים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹבְרִים עַל דַּת, וְרַבִּים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְרַצִּים
 לְהַמִּית אֶת עַצְמָם בְּיַדֵּים חֶסֶד-וְשָׁלוֹם מִלְּעֹבֵר עַל דְּתָךְ הַקְּדוֹשׁ, אִם הֵם מִתְרַאֲמִים אוֹלֵי
 אִין זֶה רְצוּנְךָ עַל פִּי ד"ת הַקְּדוֹשׁ), עַל בֶּן הַסּוֹלְבִים חֲשָׁכִים עֲנִיפִים וְנִרְדָּפִים, נֶאֱמָר
 וְנִדְבָאִים מִחֲפִים לְמוֹת עֲלִיךָ וְאִינְנוּ, וְעֵינֵיהֶם כְּלוֹת כָּל הַיּוֹם לְשִׁמְעַי אֵיזָה יִשׁוּעָה אֲמַתִּיָּה,
 וְעֵינֵיהֶם תְּלוּיּוֹת אֲלִיךָ לְבַד "כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֵל יְד אֲדוֹנֵיהֶם, כְּעֵינֵי שְׂפָחָה אֵל יְד גְּבֻרָתָה,
 כִּן עֵינֵינוּ אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנְנוּ. חַנְנוּ יְהוָה חַנְנוּ, כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹ". יְחַמוּ מֵעִיד
 וְיִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ עֲלֵינוּ, חוֹסֵה עֲלֵינוּ כָּרַב הַמְּלִתְךָ וְאֵל תִּשְׁפָּךְ חַרְוֹנְךָ עֲלֵינוּ בְּזִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ
 וְרַבּוֹתֵינוּ הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים הַמַּעֲתִירִים אוֹתְךָ בְּעַדְנֵנוּ תָּמִיד. "שׁוּב מִחְרוֹן אַפֶּךָ, וְהִנַּחֵם
 עַל הַרְעָה לְעַמְּךָ". גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ הוֹדָה וּמַצִּיל וּמַפְרֵנֵם וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה,
 שְׂמַרְנוּ וְחַצִּילָנוּ וּפָדָנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל הַדִּינִים שְׁבַעוּלָם (וּבְפֶרֶט מִחֲצָרוֹת וְהַגְּזֵרוֹת אֲשֶׁר
 בְּעַת הַזֹּאת, רַחֲמָנָא לְצַלְן רַחֲמָנָא לְשִׁיבּוֹן):

תתצא

(קכב)

חוֹסֵה יְהוָה עַל שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְחַצִּילָנוּ מִכָּל רָע, וּמִכָּל הַגְּזֵרוֹת קָשׁוֹת שְׁבַעוּלָם,
 וְתַסְלֵק וְתַסִּיר וְתַכְּטֵל כָּל הַמַּשְׁפָּטִים וְהַדִּינִים מִיִּשְׂרָאֵל, עַד שְׁנוּבָה עַל-יְדֵי כְּמוֹל
 הַדִּינִים לְשִׁמְחָה גְּדוֹלָה, שְׂתַגְדִּיל הַשְׂמִיחָה עַד שְׂתַגְדִּיעַ לְתוֹךְ הַרְגֵּלוֹ, שְׁנוּבָה לְרַקֵּד הַרְבֵּה
 מִתוֹךְ שְׂמִיחָה, "נִגְיֵלָה וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ", בְּשִׁמְחָה וְנִגְיֵלָה רֵנָה דִּיצָה וְחֲדוּדָה (וּבְפֶרֶט בִּימֵי
 שְׂמִיחָה וְיוֹם-טוֹב יְמֵי חַג (פְּלוּנֵי) הַקְּדוֹשִׁים הַבָּאִים לְקַרְאֲתָנוּ לְשָׁלוֹם, רַחֵם עֲלֵינוּ וְחַנְנוּ
 לְשִׁמְחָה בְּהֵם בְּכָל עוֹ, כִּי הֵם זְמַן שְׂמִיחָתָנוּ. רַב לְהוֹשִׁיעַ, רַחֵם עֲלֵינוּ וְהַשְׂמִיעֵנוּ בְּשׁוֹרוֹת
 טוֹבוֹת אֲמִתִּיּוֹת מִחֲרָה, שְׁנַתְּבַטְלוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת הַקָּשׁוֹת, לְמַעַן נִזְכָּה לְשִׁמְחָה בְּשִׁמְחַת חַג
 הַקְּדוֹשׁ עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, וְלֹא יִתְעַרְבֵב שְׂמִיחָתָנוּ חֶסֶד-וְשָׁלוֹם. רַחֵם עֲלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ,

ושמחנו פחג הקדוש הזה הפא עלינו למוכה בשמחה גדולה בשמחה אמתיית, בשמך הגדול והקדוש שנקרא עלינו, ויקים מקרא שכתוב: "בשמך יגילון כל היום, ובצדקתך ירומו", עד שנוכה להמשיך השמחה מהחג הקדוש והנורא הזה על כל השנה בלה):

תתשבו

(קלד)

רחם עלינו בעל הרחמים בעת צרה הזאת, ושמרנו וחצילנו מפל מיני דבורים רעים ופגומים. "שיתה יהנה שמרה לפי, נצרה על דל שפתי. אל תט לפי לדבר רע", שלא אחפש ואבקש למצא חסד ושלום פגם וחסרון בעבודת הכשרים ולא בשום פר ישראל. ותן בנו בח ברחמיך העצומים וחסדיך הנפלאים להמתיק כל מיני גבורות הפאים לבני אדם בפרט להגדולים וחשובים, רחם עלינו ותיה עמנו תמיד שנוכה תמיד להתגבר בכל עז לדבר דבורי תורה ותפלה ויראת שמים באמת, באפן שנוכה להמתיק כל מיני גבורות שבעולם שמהם נמשך הדבור, ותשמרנו ותצילנו מפל מיני גבורות קשות שלא יגיעו אלינו, ותרחם על גדולי הדור אשר אליהם מגיעים הגבורות קשות להמתיקם ותהיה עמם תמיד, ותתן להם בח ברחמיך וחסדיך הרבים להמתיק כל הגבורות קשות שבעולם הפאים אליהם. ותשמר אותנו ואת כל ישראל, בפרט כל גדולי הדור, בעת שאין בנו בח חסד ושלום להמתיק הגבורות הפאות אלינו, שעל כל פנים נשמר נפשותינו מאד מאד לכלי לדבר סרה על שום פר ישראל, מפל שבן שלא לדבר חסד ושלום על צדיקי הדור והגלויים אליהם. ותתן בח לצדיקי הדור האמתיים שימתיקו כל הגבורות הקשות שבעולם ויעשו מהם תורת חסד ללמד בתורתם לאחרים, להודיע לבני האדם גבורותיהם, וכבוד הדר מלכותך:

תתשבו

(קלד)

רבנו של עולם, יודע תעלומות, אתה לבד יודע כל מה שנעשה בענין זה וכמה נפשות שקעו בזה, שהגיע אליהם גבורות קשות רחמנא לצלן, ולא תיה בהם בח להמתיקם, ועל-ידיה נכשלו ונפלו ודברו סרה על התורה ועל הצדיקים, ועל-ידיה גרמו שנסתלקו כמה צדיקים קדושים ונוראים עד אשר נשארו ביותמים ואין אב, בתרן פראש החר וכנס על הגבעה ואין מי יעמד בעדנו. על מי יש לנו להשען, על אבינו שבשמים. רחם עלי ועל כל ישראל ושמרנו ותצילנו שלא נפגם כלל בהדבור הפא על ידי הגבורות, שלא יתגברו הגבורות חסד ושלום להחמיץ לבבנו לדבר סרה על שום אחד מישראל. וביותר תשמר את גדולי הדור וחשובים, אשר אליהם מגיעים הגבורות קשות היוצאים לעולם לפעמים, ושמרם ותצילם ברחמיך וחסדיך הרבים שלא יפגמו בהגבורות הקשות כלל, שלא יתגברו הגבורות עליהם להביא אותם [להסיתם] חסד ושלום לדבר

עתק על צדיקי הדור ואנשיהם רחמנא לצלן, רק תשפיע עליהם ועלינו בח מגדולי בחירי צדיקו הנוראים, ותעזר ותושיע ותגן עליהם ועלינו ועל כל ישראל, ותתן לנו בח המתיק כל הגבורות שבעולם הבאים על כל אחד ואחד, ואפלו הגבורות הקשות הבאים לגדולי הדור, בלם נזכה להמתיק בהמתקות גמורות להפכם לחסדים גמורים על ידי דבורי תורה ותפלה ויראת שמים באמת שתזכנו לדבר בהם תמיד יומם ולילה, ויגנים בכל חכמי ישראל "פיה פתחה בהכמה, ותורת חסד על לשונה", שיזכו בלם ללמוד תורה על מנת ללמוד באפן שיורו לעם יהוה דרכי יהוה האמתיים באמת וצדק כרצונך הטוב, וימתיקו כל הגבורות שבעולם, ויתבטלו כל הגזרות וכל הדינים מישראל, ותמשיך עלינו חסדים טובים תמיד, באפן שנוזכר אנחנו וכל ישראל לשוב אליך באמת מהרה ונעשה רצונך כל ימי חיינו ובתורתך נהנה יומם ולילה מעתה ועד עולם, אמן סלה:

(ה:)

קיג

רבנו של עולם, רבנו דעלמא בלא, אתה ידעת את מרירות נפשנו אשר הוא מר ממנות ממש, אשר בשל בח הסבל, ומי יוכל לסבל מרירות כזו. אזי לנו על שברנו. הורנו דרך עץ החיים להמתיק מרירות המים הירדניים אשר גברו ועצמו מאד באחרית הימים האלה. זכנו, עזרנו לנרשם ולסלקם מעלינו ומעל גבולנו מעתה ועד עולם. קדשנו כמצותיך ותן חלקנו בתורתך, "תורת יהוה תמימה משיבת נפש", מדרכי מיתה לדרכי חיים. "הלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו כך" וכוונתי תגמר הכל כרצונך באשר גלית אונינו, כי נאמן אתה יהוה אלהינו ונאמנים דבריך ודבר אחד מדבריך אחור לא ישוב ריקם, "האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החוסים בו. אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צרוף פעליל לארץ מזקק שבעתים. אתה יהוה תשמרם תצטרנו מן הדור זה לעולם". עזרנו כי עליך נשעננו. "יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה":

(ו:)

תקמג

ותמלא פגימת חלבנה, ותוציא ותקים השכינה מגלותה ויהיה נעשה יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה תמיד ביחודא שלים, ותמתיק ותבטל כל הדינים שבעולם, ותמחל ותסלח ותכפר כל חטאתינו ועונותינו ופשעינו, ויהיו כל האנשים נהירין, וכל חירו וכל חירו ישתבח בכל עלמין, ויתקנים: "ותרכ חכמת שלמה", ויאירו כל האורות באור גדול ונפלא ויתתקנו כל העולמות בשלמות, ויתגדל ויתגלה הדעת והשכל האמת בעולם וידע כל פעול כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמח באפו, יהוה אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה. ונתיה מקשרים כך בקשר אמיץ

ותזק תמיד לעולם ועד, ונזכה לקנים מקרא שכתוב: "אחותיו ולא ארפנו עד שהבאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי":

לא*

תערוך לפני שלחן נגד צוררי השנת בשמן ראשי בוכי רונה. רבנו של עולם, זכנו להתקרב לצדיקי אמת ותלמידי חכמים אמתיים, וזכנו למלאת גרונו של תלמידי חכמים וזו, כי אתה הודעת לנו גדל כח הצדיקי אמת וגדל מעלת קדשת אכילתם ושתיתם, עד אשר על-ידי ששיותם מעט זין לפעמים זוכים לקבל חכמה ומחין קדושים כל בך, עד אשר על-ידי-יזה יכולים לבפר עונות ולהמשיך סליחה ומחילה לעונות ישראל, כמו שנאמר אצל משה רבנו עליו השלום: ויאמר יהוה סלחתי בדברך. וזכנו לשמירת הברית בתכלית הקדשה, ועל-ידי-יזה נזכה לקבל מחין קדושים ושלמים, וזכנו לקבל עלינו על מלכות שמים שלמה ולבטל כל הרצונות שלנו נגד רצונה, שלא נרצה שום רצון אחר חוץ מרצונה, ונהיה מסתפקים ומתרצים באמת רק במה שאתה רוצה, ונדע ונאמין באמונה שלמה שכל מה דעבד רחמנא לטב עבדי, כי "טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו". ונזכה שיתעלה ויתגדל כבוד מלכותך על ידינו תמיד, ומלכות הרשעה מתרה תעקר ותשבר ותשפילם ותכניעם במתרה בימינו. ותמלאך אתה הוא יהוה אלהינו מתרה לבדך על כל מעשיך בחר ציון משכן כבודך וכבודי-שלם עיר קדשך, בפתח בדרבי קדשך: ימלאך יהוה לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

מ*

רבנו של עולם, זכנו להיות מקרבים באמת לכל הצדיקי אמת, ועל-ידי-יזה נזכה שיקבל המול של כל אחד מישראל ההשפעה מהצדיקי אמת כל אחד בפני מה שצריך לו, הן פרנסה או בנים וכיוצא בהם, מה שצריך לכל אחד מעמך בית ישראל יקבל המול מהצדיקים את ההשפעה מוכח בקל ובמהירות גדול בלי שום קשוי כלל, כי אתה הודעת לנו שכל ההשפעות מוכות וכל הדברים מוכים הם באים רק מהצדיק האמת, ומי שהוא רחוק מהצדיק אזי קשה לו להמול שלו לקבל ההשפעה מהצדיק מחמת שהוא רחוק ממנו, ועל כן מברח המול לעשות לו כח גדול עד שיקבל ההשפעה מהצדיק מרחוק, ועל-ידי-יזה יוכל לבוא לידי נזק ומכשול גדול, כי לפעמים מת האדם על-ידי-יזה, ונשארת ההשפעה אצל בניו. ולפעמים אובר גם ההשפעה על-ידי-יזה עד שלא נשארו ממנה גם אצל בניו. על כן זכנו להתקרב לצדיקי אמת, ולידע ולהאמין באמת כי כל ההשפעות מוכות נשפעים מהם, ואפלו אם אנו רואים שלפעמים נתקרב אחד אצל הצדיק האמת ומאו דיקא נתלדלו נכסיו ונאבד השפעתו ועשירותו חס-ושלום, לא נהרהר אחר

מדוֹתֶיךָ בָּלָל, רק גִּדְעוּ וְנִאֲמִין כִּי זֶה מַחְמַת שֶׁהַמּוֹל רוֹאָה גְּדֹל יִקְרַת מַעֲלַת קִדְשָׁת
הַתְּקַרְבוֹת לְצַדִּיק, וְגְדֹל קִדְשָׁת הַחֲשֻׁפָּה רוֹחֶנִית שְׂיֻבַל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הַשְּׁלִיךְ
הַמּוֹל הַחֲשֻׁפָּה גְּשָׁמִית שֶׁל הַעֲשִׂירוֹת בְּלֹא-חֵר יָד, בְּפָרֵט כִּי לֹא כָּל אָדָם זֹכֵחַ לְשִׁתִּי
שְׁלִחְנוֹת. וְתוֹכְנוּ שְׁנַרְגִּישׁ גַּם בְּעֲצָמֵנוּ שֶׁהַתְּקַרְבוֹת לְצַדִּיקִים הוּא יִקָּר מִכָּל הַעֲשִׂירוֹת
שֶׁבָּעוֹלָם, עַד שֶׁלֹּא נִשְׁגִּיחַ עַל מִמּוֹן בָּלָל וְלֹא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם רְצוֹן בָּלָל לַעֲשִׂירוֹת. וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ תִּרְבִּים תּוֹמִין לָנוּ כָּל הַצְּמֻרְכוֹתֵנוּ בְּרִנָּה וּבְשִׁפֵי גְדוֹל בְּלִי שׁוֹם מְרָדָה וְדֹאגָה
וַיִּנְיָעָה בָּלָל, וְתוֹכְנוּ שֶׁנִּסְבַּל מִהַצַּדִּיק גַּם הַתְּרַחֲקוֹת שֶׁמְרַחֵק אוֹתָנוּ לְפַעְמִים וְכוּעִם עֲלֵינוּ
וְחֹלֵק עֲלֵינוּ וּמְבִיָּה אוֹתָנוּ, וְגִדְעוּ וְנִאֲמִין כִּי כָּל זֶה הוּא רק לְטוֹבָתֵנוּ, בְּכַדִּי לְהַמְתִּיק וְלִסְלַק
מֵאֵתָנוּ עַל-יְדֵי-זֶה כָּל הַדֵּינִים הַנִּמְשָׁכִין מִמִּדַּת הַדֵּין שֶׁלְמַעֲלָה, וְנִזְכֵּחַ שֶׁתִּכְרַךְ אַחַר כַּד
יִתְעוֹרֵר הַצַּדִּיק בְּרַחֲמָנוֹת גְּדוֹל עֲלֵינוּ, וַיִּקְרַב אוֹתָנוּ בְּהַתְּקַרְבוֹת גְּדוֹל בְּיוֹתֵר, וַיִּקְרַב בָּנוּ
מִקְרָא שְׁפָתוֹב: בְּרַנֵּעַ קָמִין עֹבְדֵיךָ וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אֶקְבָּצֶךָ. בְּשִׁשָּׁף קִצְפָה הַסְתַּרְתִּי פָנַי
רַנֵּעַ מִמֶּךָ וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמֶיךָ, אָמַר גּוֹאֲלֶךָ יְהוָה. אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן.

תרפח (טו)
"לְמַחַת פְּנֵיךָ תִּסְתִּיר תִּשְׁכַּח עֲגִיבֵנוּ וְלִחְצָנוּ. לְמַחַת יְהוָה תִּזְנַח נַפְשִׁי תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי. לְמַחַת
יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרַחוֹק תַּעֲלִים לְעֵתוֹת בְּצָרָה. עַד מָה יְהוָה תִּסְתַּר לְנִצַּחַת, תִּבְעַר כְּמוֹ
אֵשׁ חֲמָתֶךָ. עַד אֵנָּה יְהוָה תִּשְׁכַּחֲנִי נִצַּחַת, עַד אֵנָּה תִּסְתִּיר אֶת פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי. עַד אֵנָּה אֲשִׁית
עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי, יִגֹּן בְּלִבִּי יוֹמָם, עַד אֵנָּה יְרוּם אוֹיְבֵי עָלַי. אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צָר
לִי, הַטָּה אֵלַי אֲוֹנֶךָ, בְּיוֹם אֶקְרָא מַחֵר עֲגִיבִי. מַחֵר עֲגִיבִי יְהוָה בְּלִתֵּת רוּחִי, אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ
מִמֶּנִּי, וְנִמְשָׁלְתִי עִם יוֹדְדֵי בּוֹר. עֲגִיבִי יְהוָה עֲגִיבִי כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אָנִי. "אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ
מִמֶּנִּי, וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחְנִיתִי:"

תרצב (טז)
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵינִי לִי פֶה לְרַבֵּר וְלֹא מִצַּח לְהַרְרִים
רֹאשׁ, "כִּי אֵינִי מִלְּךָ בְּלִשׁוֹנִי תָן יְהוָה יְדַעַת בְּלִחָה. כִּי נִשְׁאֲתִי וְתִשְׁלִיבֵנִי. יְהוָה
בְּרַצוֹנֶךָ תַּעֲמֹדָה לְהַרְרִי עוֹ, הַסְתַּרְתָּ פְּנֵיךָ מִיָּתִי נִבְחַל. עֲגִיבִי יְהוָה כִּי טוֹב חֶסֶדְךָ כְּרַב

לקוטי השגחה - השגת אלוקות תפלות שמה

רחמיך פנה אלי. ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי מחר ענני. אליך יהנה אקרא ואל אדני אתחנן. מה בצע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת, הַיּוֹדֵךְ עֶפְר הַיְגִיד אֲמַתְךָ. שְׁמַע יְהוָה וְחַנּוּנִי יְהוָה הֵנָּה עֹזר לִי". כִּי אִין אֲנִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּרָךְ אִיךְ לְגַלוֹת עֵצֶם הַהִסְתַּרְתָּה שְׁכַתְּךָ הַהִסְתַּרְתָּה הַזֹּאת, הַכְּלוּלָה מֵאֲלֵפִים וּרְכֻבוֹת הַהִסְתַּרְוֹת, עַד אֲשֶׁר אִינִי יוֹדֵעַ אִיךְ לְהַפְלִיט מֵהֶם וְאִיךְ לְהַצִּיל נַפְשִׁי מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים:

תשמח (ט)
"אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה. נזרא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נותן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים. יראי יהוה הללוהו, כל זרע יעקב בפרוהו, וגורו ממנו כל זרע ישראל. כי לא בזה ולא שמן ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו, ובשועו אליו שמע. וברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ. ראשית חכמה יראת יהוה, שכל טוב לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו, וברוך שם כבודו לעולם ועולם וימלא כבודו את כל הארץ, אמן ואמן":

סה (י)
ותעזרני לקים באמת מקרא שכתוב: "שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני כל אמוצי", ונזכרה להרגיש אלהותך עלינו תמיד, כי מלא כל הארץ כבודך, ומלכותך בכל משלה, כמו שכתוב: "אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה, הלא את השמים ואת הארץ אני מלא":

קנד (יג)
יושב המרומים ומשגיח התחתונים, עיני עמך בך תלויות בעיני עבדים אל יד אדונים, משתפחים לפניך ופורשים בפס מול שוכן מעונים, שתשפיע עליהם מפעון קדשתך שיוכו כלם לעשות באימה ובראה רצון קונם, ותשגיח עליהם בהשגחתך השלמה להשיבם לארץ הקדושה אל ארבותיהם ביונים:

קעד (י)
רבונו של עולם, "היטה אליהי אונך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו", ואל תעלים עיניך מאתנו וחמל עלינו ברחמיך הרבים, ותשגיח עלינו בעין החמלה ותחנינה בעינא חד דרחמי, עינא פקוחא דלא נאים תדיר. ותמשיך עלינו השגחה שלמה ברחמיך הרבים, שנוכח שימשך בח הראות מעיניך עלינו על ידי תורתך הקדושה, אשר אתה משפיע עלינו על ידי צדיקי אמת, ונהיה סמוכים וקרובים מאד אל בח הראות והשגחתך הקדושה, עד שנוכח לשוב ולהצטיר בעיניך ונהיה נכללים בך:

תמח (ב)
ועתה באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, "גדל העצה ורב העלליה", למדני והורני באיזה דרך באיזה אפן באיזה זכות באיזה עצה ותחבולה, אוכה אנכי גם כן להשיג השגת אלהותך אשר לך נוצרת, כאשר אתה ידעת, כי לא נבראתי בעולם השפל הזה, אלא כדי לדרך אחר התכלית הטוב הזה, להשיג השגת אלהותך ותפריך:

תסד (ב)
חוס וחנני והצילני והושיעני בכל מיני הצלות וישועות, והעלני מהרה מאפלה לאורה משעבוד לגאלה מיגון לשמחה, ותטהרני מהרה מכל מיני ממאות ותקדשני בכל מיני קדשות, ואוכה לעלות ולהכלל מהרה בכל החמשים שערי קדשה באמת ובאמונה שלמה ובענוה אמתית, עד שאוכה "לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו", להשיג השגת אלהותך בתכלית מדרגה העליונה, ולהכניס השגת אלהותך בלב כל ישראל עמך בקדשה ובטהרה גדולה, באמת ובאמונה שלמה ובענוה אמתית בראונך הטוב. "האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך. פניך האר בעבדך ולמדני את חקך. אני בצדק אחזה פניך אשבעה בחקין תמונתך. ולא נסוג מפך תחנינו ובשמך נקרא. יהוה אלהים צבאות השיבנו, האר פניך ונושעה", אמן ואמן:

תקבד (ג:)
"מי לי בשמים ועמך לא הפצתי בארץ, כלה שארי ולבני צור לבני וחקני אלהים לעולם". רבונו עולם, אדון כל, אשר בכל מקומות ממשלתך, כי אתה מקומו של עולם ואין העולם מקומך, רחם עלי למען שמך, ותן לי באמת לב פשר וטהור לעבודתך וליראתך לב ישראל באמת, עד שאוכה שיהיה לבי משכן כבודך [שיהיה נמשך לתוך לבי שכינת כבודך] הגדול ותקדוש השוכן בתוך לבבות של כל אחד ואחד מישראל עמך הקדוש, כמו שכתוב: "ושכנתי בתוכם", ודרשו רבותינו וזרזנו לברכה: 'מלמד שהקדוש ברוך הוא משרה שכינתו בתוך כל אחד ואחד מישראל, ועקר האלהות הוא

כִּלְבַּב בְּמוֹ שְׁנָאֵמַר: "צוּר לִבִּי וְחִלְקִי אֱלֹהִים לְעוֹלָם". רַחֵם עָלַי וְעוֹרְנִי וְנִבְנִי שִׁיחֵיהָ לְבִי מִלֵּא מֵאֱלֹהֵיךָ עַד שְׁלֵא יוֹכַל שׁוֹם מְקוֹם בְּעוֹלָם לְכַלְכֵּל וְלִמְנַע אוֹתִי מֵעֲבוֹדֶיךָ וּמִיִּרְאַתְךָ, רַק אֲזַכֶּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ וְלִמְצֹא אוֹתְךָ בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וּבְכָל דְרָגָא וְדְרָגָא שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי לֵית אַתָּר פְּנוּי מִנְּךָ. וְנִבְנִי לְהִיּוֹת נִכְלָל בְּךָ בְּכָל לִבִּי בְּאַמֶּת עַד שֶׁאֶהְיֶה גַם כֵּן בְּבַחֲיוֹנַת מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם וְאִין הָעוֹלָם מְקוֹמוֹ, עַד שֶׁבְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם יִהְיוּ פְּטוּלִין וּמְבַטְלִין נְגִדֵי בְּתַכְלִית הַפְּטוּל, וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם כַּח לְכַלְכֵּל אוֹתִי חֲסִי־וְשָׁלוֹם מִשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּתַדְרָשָׁה רַק אוֹכַל לְהַשִּׁיג אוֹתְךָ וְלִמְצֹא אוֹתְךָ וּלְהַתְּדַבֵּק בְּךָ בְּאַמֶּת בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם:

[קצו]

אָבִי, אָב תְּרַחֲמֵנִי, אָב תְּחַסְּדֵנִי, הוֹשִׁיעֵנִי וְעוֹרְנִי מִהֲרָה, וְחַמַּל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוּלָּה וּבְחַנּוּנוֹתֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, וְלִמְדֵנִי וְהוֹרְנֵנִי פְּאִיזָה דְרָדָה, בְּפִאִיזָה אֶפְסָה, בְּפִאִיזָה זְכוּת, בְּפִאִיזָה עֲצָה וְתַחֲבוּלָה אֲזַכֶּה גַם אֲנִכִּי גַם־כֵּן לְהַשִּׁיג הַשְּׁנַת אֱלֹהוֹתְךָ, אֲשֶׁר לְבָד נּוֹצַרְתִּי, בְּאֲשֶׁר אַתָּה יִדְעָתָה, כִּי לֹא נִבְרָאתִי בְּעוֹלָם הַשְּׁפָל הַזֶּה אֶלָּא כִּדְרֵי לְרַדְף אַחֲרֵי הַתַּכְלִית הַטּוֹב הַזֶּה, לְהַשִּׁיג הַשְּׁנַת אֱלֹהוֹתְךָ יִתְפַּרֵּךְ. רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יִדְעָתָה גְּדוּל הַתְּרַחֲמוּתִי הַתְּרַחֲקוּתִי מִהַשְּׁנַת אֱלֹהוֹת, כִּי לֹא דִי שְׁלֵא נִזְהַרְתִּי לְקַנֵּם כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר עַל־יָדָם זוֹכֵין לְהַשִּׁיג אוֹתְךָ, אַף גַּם עָשִׂיתִי מַה שֶׁעָשִׂיתִי וּפְגַמְתִּי מַה שֶׁפְּגַמְתִּי וְקַלְקַלְתִּי מַה שֶׁקַּלְקַלְתִּי, וְהִרַע בְּעֵינַיִךְ עֲשִׂיתִי בְּשִׂאמְ־נַפְשִׁי. וְתוֹכְנִי לְהַשְׁתַּדֵּל וּלְהַתְּקַרֵּב דִּיקָא לְהַצְדִּיק הַגְּדוּל בְּמַעֲלָה בְּיוֹתֵר, שִׁישׁ לוֹ כַּח לִירֵד לְמַטָּה מִמַּטָּה בְּיוֹתֵר, לְמַקְוֵמוֹת הַגְּמוּבִים וְהַרְחוּקִים מִהַתְּדַרְשָׁה בְּיוֹתֵר, וּלְבַטֵּל כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַסְּטְרָא־אֲחֵרָא הַנֶּאֱחָזִין אִפְלוּ בְּהַמִּינִים וּבּוֹפְרִים גְּמוּרִים, וּלְהוֹצִיא כָּל הַנְּפֻשׁוֹת שֶׁנִּפְּלוּ לְשָׁם, לְעַמְּקֵי עַמְּקֵי הַקְּלָפוֹת בְּיוֹתֵר, וּלְהַעֲלוֹתָם לְתַכְלִית הָעֲלִיָּה:

(1) מִלֵּא רַחֲמִים, חַפִּץ לְהִיטִיב, אֲשֶׁר בְּשִׁבּוּל זֶה לְבַד בְּרָאתָ עוֹלָמְךָ, אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם, וְכָל הָעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים וְתַתְּחוֹנִים אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת, עַד אִין

שעור ומספר, כדי לגלות אלהותך בעולם, כדי שגנובה ברחמיך להכיר אותך בעולם השפיל הוה, כי אתה טוב ומטיב לכל, ורצית להיטיב מאונך לנו ולהראות לנו רחמינוך ורחמינוך, על בן בראת עולמך ברצונך הטוב, כדי שגנובה לידע ולהכיר אותך ולחיות בנעם ויוה, אשר זאת [היא] הטובה הגדולה שבכל הטובות, טובות האמתיות והנצחיות, ואין שום טובה אחרת בעולם כלל, וכל הטובות וכל הנסים ונפלאות שעשית עם אבותינו ועמנו, ואשר אתה עושה עתה עמנו בכל יום ובכל שעה, בלם הם רק בשביל תכלית הטוב הוה כדי שגנובה לידע ממה, אשר זאת היא התכלית של כל הטובות שבבעולם. על בן רחם עלינו אדון כל, ותקבע אמונתך בלבנו לעולם ועד, ושבענו מאונך, ותובנו לחיות בנעם ויוה ותעזר לנו ברחמיך להתפלל לפניך תפלותינו בכל לב ונפש, עד שיהיה לנו כח על-ידי תפלותינו לשנות הטבע ולעשות נסים ומופתים בעולם, ותשמע תפלותינו תמיד:

רנו
 רבון עלמיו, טוב ומטיב לכל, אתה בראת עולמך ברצונך הטוב כפי מה שעלה במחשבתך הקדומה, ותכלית פונתך הטובה היתה לטובתנו, כדי שגנובה על-ידי זה להשיג התכלית הטוב תכלית האמת, תכלית הטוב של כל התכליתין ובשביל זה בראת כל העולמות בלם בהכמה נפלאה מראשית האצילות עד סוף העשיה, כדי שגנובה מסוף המעשה לבוא ולהכלל במחשבה תחלה, להשיג התכלית האחרון טוב הנצחי:

רנו
 ובבן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרנו ברחמיך הרבים, שגנובה למלאת רצונך הטוב ונזכה לעסק בעבודתך תמיד באמת ובלב שלם ונזכה לסוד מרע לגמרי באמת ולעשות הטוב בעיניך תמיד, למען נזכה על-ידי זה להשיג התכלית האמתית, ובכל עשייתנו ועסקינו שנעשה ונעסק בזה העולם בכלם יהיו פונתנו רק בשביל תכלית הטוב האחרון, כדי שיתגלגל מזה הדבר השגת תכלית האמת, ולא נעשה שום דבר, ולא נעסק בשום עסק ולא נדבר שום דבור, שאין בהם השגת התכלית האחרון. ונזכה לקיים מקרא שכתוב: "בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך", וכל מעשינו יהיו לשם שמים:

רס
 חום וחמל עלי ותן לי תקנה ולא אבה, וחונני ואמצני שאזכה מעתה לרחם עלי, להתרחק ולסוד מרע לגמרי, ולא אעשה עוד שום דבר שאין בו השגת התכלית

האחרון האמתי. חמל על מעשה נדיה, ונפני לשוב אליך באמת, עד שאזכה אל התכלית האמתי, להרים ולהנבית ולהכליל סוף המעשה במחשבה תהלה:

(יה)

רעב

חום וחמל עלי ונפני לבוא מהרה לכל מה שבקשתי מלפניך, ואזכה לבוא חיש קל מהרה אל התכלית האמתי לתכלית הטוב הנצחי. ומעתה תהיה בעורי, שלא אעשה עוד שום דבר שאין בו השגת התכלית האמתי, ואבילה כל ימי ושנותי רק בשביל השגת התכלית האחרון האמתי, ותזכני להשיגו באמת, פתיים חיותי בגופי הנה, קדם שאסתלק מן העולם הנה. ותצילני שלא אצטרך להתנגלגל, חסד ושלום, בגוף אחר בשביל השגת התכלית הנה, רק אזכה להשיגו בעצמי בעולם הנה פתיים חיותי, ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, למענך ולמען הצדיקים האמתיים, ולא למעני כלל. ואזכה ברחמיך לחיי עולם הפא בלי שום צער גיהנם וחבוט הקבר, ותחנני ברחמיך לחיים טובים וארבים, לחיים נצחיים, לעולם שכלו טוב וכלו ארף. "בחסדך חנני ואשמרה עדות פיך. תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימיך נצח". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך והנה צורי ונאלי:

(כא)

שלג

ותזכני לעולם הפא, לעולם שכלו טוב, ושם תזכני ברחמיך להכליל בך, ולהשיג כל המקיפים הקדושים של השכל שלא היה אפשר להשיגם בזה העולם בשום אפן. ונזכה ברחמיך לחיים נצחיים, לחיים טובים וארבים מעתה ועד עולם, לעולמי עד ולנצח נצחים ותזכני לדעת שלם דקדשה, ונזכה לידע שהכל לטובתנו, וימשכו לנו כל השפעות טובות באין מחסור דבר:

(כב)

תרנ

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה, חננו מאתך חכמה בינה ודעת. רבוננו של עולם, אל ברוך גדול דעה, זכנו ברחמיך הרבים לדעת שלם ואמת, שאזכה להשלים את דעתי בתכלית השלמות עד שיהיה דעתי קרוב וסמוך לדעת השם ותפרך בתכלית ההתקרבות, ולא יהיה הפרש ביניהם כי אם בחמשה דברים שנגדל דעת האדם מדעת השם ותפרך שאי אפשר לאנושי להשיגם, ואזכה לינק תמיד מדעת השם ותפרך בתכלית השלמות:

(כג)

תתב

"יהנה מה רבו צרי, רבים קמים עלי", רבים מאד גדולים בתורה, גדולים בעשר גדולים בחכמה. חמל על זכוב נמאם כמוני, על פגום כמוני, שאין לו שום דמיון לכנות

ולתדמות בו פנמו וחלישותו ורפיון ידו ובלבול עבירת דעתו וצרות לבבו ונגעי נפשו ומכאוביו הקשים והמרים מאד מאד בגשמיות וברוחניות, וכמו שהזכרת אותנו לסתם ולסגר עינינו מחיוזו דהאי עלמא לגמרי, בן מרדנו ופנמנו בזה מהפך אל הפך, כי כל ימינו פנו בשטותים והבלים דהאי עלמא שפלה, יומם לא ננוח לילה לא נשקט מלחשב ככל עת עניני העולם הזה ותאותיו והבליו, עד אשר הרגלו מחשבותינו לחשב ככל עת רק בעניני הפרנסה וההצטרפות המרבה ובעניני תאות והכלי עולם הזה, קנאה ותאוה וכבוד ותולדותיהן, עד אשר עקר התכלית האמתית השלכנו אחרי גוננו, וההרגל גבר כל כך, עד אשר אפלו בשאנו רוצים לחשב על סופנו ולהסתכל על התכלית האמתית קשה וכבד עלינו מאד, ואי אפשר לצמצם ולכוון דעתנו אל התכלית אפלו שעה אחת, ואפלו בשעת העסק בתורה ותפלה ועבודה, גם אז מחשבותינו משוטטות לכל צד אל החוץ, והם מרודים ומבלבלים אז במחשבות זרות וערפוב הדעת הרבה מאד:

(א)

ד

אנא יהוה, טוב ומטיב לרעים ולטובים, ופנו ברחמיך הרבים ותן לנו פח וגבורה מעתה, באפן שנוכח לתכלית האמתית, עד שיהיה לנו ממשלה על המלאכים. ותתן לנו פח לעמד בממשלה זו שיהיה קיום לממשלתנו זאת לעד ולנצח. ותזכנו ותעזרנו ותתן לנו דעת, שנוכח לאחו עצמנו בכפא כבודך, שהוא שרשי נשמות ישראל:

(א)

קס

טוב ומטיב, מלא רחמים, חחינו נא, השיבנו נא, "סמכוני באישיות רפדוני בתפוחים, כי חולת אהבה אני". עזרני נא, הקיצני נא, אמה יהוה חנני ורחימיני. "הקם על סלע רגלי בונן אשורי". אמצני וחזקני נא ביראתך ובעבודתך. "אל תמשני ואל תעזבני אלהי ישעי". אמן וחזק רפיון ידו, באפן שאזכר לשוב אליך באמת חיש קל מהרה, ואכטח ביהוה ולא אמצע לעולם, ולא אפל בדעתי משום דבר שבעולם. "הנה אל ישועתי אכטח ולא אפחד, כי עזי וזמרת יה יהוה, ויהי לי לישועה". אכטח בשם יהוה ואשען באלהי, כי לא תעזב אותי לעולם. ונוכח להשיג בשלמות השנת דרי מטח שהוא השנת "מלא כל הארץ כבודו", ונוכח להרגיש בכל עת ורגע אלהותך עלינו, ונדע ונאמין באמת כי מלא כל הארץ כבודך, ואמה ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, ולית אתר פנוי מנך, כמו שכתוב: "אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה, הלא את השמים ואת הארץ אני מלא". ונוכח לקיים באמת מקרא שכתוב: "שויתי יהוה לנגדי תמיד", ונדע ונכיר ונרגיש בכל עת וראתך ואימתך עלינו, שנוכח לדעת באמת ובאמונה שלמה אשר אתה עומד עלינו בכל עת ורגע, ומפניך לא אסתיר ותהיה יראתך על פני

תמיד לכלתי אהטא, ואזכה להתגרא ולפחד תמיד מפני פחד יהנה ומתדר נאזנו, ולהתקרב אליך ולהתדבק בך באמת בדבקות גדול ברצונך הטוב. ותזכנו ותעורנו שיתנה נבלל אצלנו שני השנות יחד, השנת דרי משה עם השנת דרי מעלה, אשר הם שואלים "איה מקום כבודו", ונזכה לדעת באמת כי לית מחשבה תפיסא בך כלל, ותכלית הידיעה אשר לא נדע, כי לגדלתך אין חקר:

[קע]

חוסה עלי כרב רחמיך. יהמו מעיד ורחמיך עלי, על פגום, הרום ונשחת כמוני, לב נשפר ונרבה כמוני, נבוה בעיניו נמאם כמוני, עדין אני רחוק מתתכלית מאד מאד, ועדין לא יצאתי מחל אל הקדש במלא החוט, ואתה את עבדך ידעת, את כל מה שעבר עלי וכל מה שעברתי עד הנה. ועתה אחרי כל אלה, עדין אני מאמין באמת, שאין שום יאוש בעולם כלל, ועל זה אני סומך עדין, בכחם הגדול של הצדיקים האמתיים, לחתר חתירות עדין, אולי אמצא פתח תקנה לשוב אליך, להחיות את עצמי, להציל ולמלט את נפשי ממה שאני צריך להנצל ולהמלט:

(ט)

זג

ואזכה תמיד לשפך שיחי ותפילתי ותחנותי לפניך באמת לאמתו, ותעורני שאוכל לפרש כל שיחתי לפניך באמת ואת כל אשר עם לכבי אשיחה לפניך יהנה אלהי ואלהי אבותי, כי אתה ידעת את לבבנו, כי צרכי המה מרבים מאד, ודעתך קצרה לבאר ולפרש. אלו כל תנאים דיו וכל אנשים קולמוסין, אי אפשר לבאר ולפרש אפס קצה מצרכינו המרבים מאד, כי עדין לא התחלנו להכניע ולכמול שום מדה רעה ושום תאוה רעה מאתנו, ואנחנו רחוקים ממך בתכלית הרחוק, ואף-על-פי-כן בכל עת שאנחנו באים לפרש שיחתנו לפניך נסתם פינו ולשוננו, ואין אנו יכולים לדבר שום דבור פראוי לפניך:

(לא)

הפב

ותעורני ברחמיך הרבים, שאזכה לדבר ולהוציא פפי את הכסופין והנענועים טובים שלי, ותעורני תמיד לפרש כל שיחתי לפניך בכל לב ונפש, ואזכה להרבות

בהתבודדות ובשיחה ביני לבין קוני תמיד ואזכה לשפך כל שיחי לפניך תמיד, וכל אשר עם לבבי אשיחה לפניך מלא רחמים, באמת ובתמימות, בכסופין גדולים והשתוקקות נמרץ אליך, עד שאזכה לעשות נפשות רבות וקרנשה עליידי הכסופין הקדושים שלי שאזכה להוציאם ולפרטם בפי פרוש בכל יום ויום חק ולא יעבר, ואזכה לעשות על ידי זה נקודות קדושות לאותיות התורה ולציר אותיות התורה לטוב, ויהיו נעשים אצלי כל דברי התורה הקדושה סם חיים. ואזכה להתדבק בך ובעבודתך תמיד לעולם ועד, ותשמרני ותצילני תמיד, שלא יתנגל ולא יתדבק בי ובזרעי שום נפש רעה חסדו שלום היוצאת ונעשית מכסופין רעים חסדו שלום, ותעזרני שיצאו ממני נפשות קדושות ומזכות הרבה, עליידי כסופין הטובים שלנו שנוציאם בפנינו, ויתגברו אלו הנפשות ויעזרו כל העולם בלוי בתשובה שלמה באמת, עד שישונו כלם אליך לעשות רצונך באמת:

באמת:

תצט

(לד)

עזרני רבוני של עולם, מרא דעלמא בלא, שאזכה לקשר את לבי לאמרי פי, ויהיה כפי כן לבי. ותצילני ברחמיך הרבים שלא אדבר לפניך שפתי מרמה, ולא יהיה חלק לבי מאמרי פי, ואזכה לשפך שיחי ותפילתי ותחנותי ובקשתי לפניך בפה מלא ובלב שלם, עד שיתקשר לבי לאמרי פי בתחנותי ובקשתי. ותהיה עמי תמיד ותושיעני ותעזרני ותובני לפרש כל שיחתי לפניך תמיד בכל לב, ואת כל אשר עם לבבי אשיחה לפניך תמיד באמת ובלב שלם. ואזכה להתרבות מאד בהתבודדות ובשיחה ביני לבין קוני, עד שתתנגלה ותאיר הנקדה הקדושה המשרשת בי שהיא בחינת 'צדיק מושל', כמו שכתוב: 'ועמד (ישראל) בלם צדיקים', והנקדה הקדושה הזאת תאיר ותמשל עליידי אמרי פי בתפלות ותחנות ובקשות, ואזכה לקשר לבי לנקדה הקדושה הזאת בקשר אמיץ וחזק, עד שתאיר הנקדה הקדושה הזאת מפי ללבי, עד שיתנגלה אור האהבה הקדושה להשם יתברך המשרשת בי, ועל-ידיה ותבטל ויפיל מלבי חרפת לב, ערלת לב, שכירת לב, שהם כל התאות רעות ומדות רעות ומחשבות רעות והרהורים רעים ובלבולים השורין על לבי, עד אשר כל לבי נשבר ונשחת ונתקלקל מאד מאד עליידי רבוי חרפות הללו, ובלם יתבטלו ממני לגמרי עליידי אור הנקדה הקדושה שבי, שתובני שתתנגלה, ותאיר מפי ללבי עליידי דברי תחנות ובקשות והתעוררות אליך ולעבודתך, שאזכה לאמרם באמת ובלב שלם מעומקא דלבא באמת לאמתו:

תקד

(לד)

ותנפני ברחמיך הרבים אותי ואת זרעי ואת זרע זרעי ואת כל עמך בית ישראל, שנופה כל אחד ואחד לדבר בינו לבין קונו, ונעזרר לבנו ליראת שמים, ונופה תמיד לפרש שיחתנו לפניך בכל יום ויום כלשון שמדברים בו, ברחמים ותחנונים גדולים, ובדברי רצויים ופיוסים הרבה, ובמענות ואמת לאות נבונות, ובהתעוררות גדול באמת, ובדברי חן ותחנונים, עד שנופה לקשר לבנו אל הנקדה הקדושה שיש בנו שהיא בחינת 'צדיק מושל'. ונופה להעתיר הרבה לפניך, ולהרבות מאד בכל יום ויום בשיחה זו תפלה, ונופה לומר לפניך בכל יום ויום כמה וכמה תחנונות ובקשות ונדונים ותפלות והפצרות, ונתחזק ונתאמץ בתפלה ותחנונים בכל עז ותעצומות, ואל נתן דמי לך עד שתתננו, נקרא אליך עד שתעננו, עד שנעזר רחמיך האמתיים עלינו, ונופה לנצח אותך בתפלתנו ותחנונינו ושיחתנו, שתשיב לפניך אלינו ותרחמנו, ותשיבנו בתשובה שלמה לפניך באמת בכל לב ונפש:

תרמח

(נד)

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלי ותהיה בעזרי, ותנפני להרבות בהתבודדות תמיד, עד שאנופה על ידי ההתבודדות לבטל עצמי לגמרי, עד שיתבטל ישותי לגמרי ואהיה נכלל באחדותך באמת. ותנפני ברחמיך הרבים ותזמין לי מקום מיוחד וזמן מיוחד להתבודדות, ואנופה לבחר לי המקום המבוקר והזמן המבוקר להתבודדות שהוא פלילה בעת שפני אדם ישנים ובדרך יחירי, שאנופה בכל לילה ולילה להתבודד במקום מיוחד, לילך בדרך יחירי במקום שאין בני אדם הולכים שם אפלו ביום, ושם אלך ואתבודד פלילה, ואפרש כל שיחתי לפניך, ואת כל אשר עם לבני אנופה לבאר ולפרש לפניך כמה מלא, בפרוש, עד שיתעזר לבני באמת אליך בתשובה גדולה ובבכייה רבה ועצומת, בדמעות שלישי, לבבות ולהתודות על עונותי ופשעי המרבים ולהתחרט עליהם באמת ובלב שלם, ולקבל עלי קבלה גמורה בלב שלם באמת שלא אשוב עוד לכסלה ולא יהיה ברוחי רמיה כלל, אם און פעלתי לא אוסיה. ואנופה לעזרר רחמיך הרבים עלי, שתחנני מאתך במתנת חנם, ותהיה בעזרי מעתה תמיד ותשמרני ותצילני ברחמיך מחטאים ועונות ופשעים ומכל התאוות רעות, ובפרט מפגם הבטית שהוא כלל כל התורה בלה, תצילני ותשמרני תמיד ברחמיך הרבים ברחמיך הגדולים ברחמיך העצומים, עד שאנופה על ידי ההתבודדות פלילה לבטל עצמי לגמרי, לבטל כל מדה ומדה רעה וכל תאוה ותאוה רעה, עד שאהיה נקי לגמרי מכל התאוות ומכל המדות רעות, ואנופה לבטל כל מיני גאות ונבחות ונסות הרוח ממני עד שאנופה לבוא

לתכלית הכטול באמת לאמתו ברצונך הטוב, עד שאזכה להכלל באחדותך באמת, ועל ידי זה יהיה נכלל כל העולם עם נפשי באחדותך הפשוט, ויתאחד ויכלל אחר הבריאה בקרבם הבריאה, אפשרי המציאות בחיוב המציאות, ונתנה רבוקים ואחודים וכלולים בך תמיד באמת, ולא נפרד ממך אפלו ברגע קלה, ויתגלה אחדותך הפשוט בעולם, וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו: יהנה אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה. עזרני עזרני, חנני חנני, להרבות בהתבודדות ובשיחה ביני לבין קוני כלילה בדרך יחיד, עד שאזכה לתכלית הכטול באמת, עד שאהנה נכלל בך באמת עם כל העולמות בלם, ונשוב בלנו אליך באמת ובלב שלם, ונגדעה נרדפה לדעת את יהוה", יומם לא ננוח, לילה לא נשקט, עד אשר נזכה למצא אותך בכל עת:

תשכר

(ט)

"אשרי שומרי משפט עשה צדקה בכל עת. צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך". רבוננו עולם, מלא רחמים, אוהב משפט, ובני ברחמיך תרבים למשפט דקדשה, שאזכה לשפט עצמי בכל עת על כל הדברים אשר אני עושה, ולחשב דרכי ולחשב דעתי היטב בכל יום ויום, להשפט בעצמי הן על העבר הן על העתיד, עד שאזכה להוציא משפטי לאור, לברר לי דרך ישרה שאלך בה, באפן שאזכה לעשות רצונך ולשמר חקך ומשפטיך באמת, ולא אינע לריק ולא אלד לבהלה, ולא אטה מן המשפט האמת והישר, ולא אמעה את עצמי חס-ושלום, רק אזכה לשפט ולדון את כל עסקי ומעשי באמת לאמתו, למען אזכה לשוב אליך באמת ברצונך הטוב. "במשפטיך חייני ואשמרה עדות פיד". חוס וחמל עלי בחסדיך העצומים, ותזכני שיהיה יצר הטוב שופטי. ואזכה להתבודד בכל יום ולהסתכל על עצמי היטב היטב, ולרחם עלי ולהשפט בעצמי על כל המעשים אשר עשיתי מעודי עד היום הזה, ולחשב עצות ותחבולות, איך למלט נפשי מני שחת, ולקבל עלי קבלה חזקה בלב שלם באמת לשמר מצותיך וחקיך ומשפטיך תמיד, עד שיתלהב לבי בהתלהבות גדול וחזק מאד אליך באמת ברצונך הטוב, עד שאזכה על-ידי התלהבות הלב לבלות ולשרף ולבער כל הרע שנאחז בי, הן הרע שנאחז בי על-ידי מעשי הרעים, הן הרע שנאחז בי על-ידי אחרים שאני עוסק לדבר עמם ביראת שמים לקרבם לעבודתך, באשר גזרת עלינו על-ידי חכמיך הקדושים שכל אחד מישראל מחיב להשתדל לקרב בני אדם לעבודתך, כי כל ישראל ערבים זה בזה. אבל אתה יודע רבוי המניעות שיש על זה, וגדל התגרות הרע שמתגרה בזה האיש העוסק

לקרב רחוקים לעבודתך, כי הרע של אלו האנשים רוצה להתאחו בלב המקרבם חס ושלום, להפזות לבבו חס ושלום מהשם יתברך:

תתפ

(ב)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרני ברחמיך הרבים, ותנני לקדש את דבור פי תמיד, ואזכה לדבר תמיד דבורים קדושים הרבה בכל יום ויום, שאזכה להרבות בלמוד התורה הקדושה ובתפלות ותחנונות ובקשות הרבה בכל יום ויום, ולא אפסיק פי מגרסא ולמוד ותפלות ובקשות ושירות ותשבחות לשמך הגדול והקדוש, וכל היום תהיה שיחתי ודבורי בתורה ותפלה. ואזכה להתנדות ודוי דברים לפניך בכל יום על כל מה שפנמתי נגדך, ולפרש חטאי לפניך בפה מלא בפרוש, ואזכה להרבות בהתבודדות תמיד, עד שהדבור דקדשה זכור וזכרני לזוכה וישיבני אליך באמת ובלב שלם, בתשובה שלמה לפניך. ואל תשפחני חלילה באלו המקומות המגנים שגלפתי בהם פעונותי הרבים, ותמהר לזכרני ולהוציאני מהם חיש קל מהרה, ותקנים פי מקרא שכתוב: "הבן זכור לי אפרים אם ילד שעשועים, פי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד, על בן חמו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה". וברחמיך הרבים תרחם על שכנית עזר אשר היא שוכנת עמנו בגלות גדול, והדבור דקדשה בגלות, ותעזרני שגזכה להוציא הדבור מהגלות, ותגן בעדני ותשמרני תמיד שלא יצא מפני לעולם שום דבור שאינו ברצונך, ולא נפגם דבור פיני לעולם, רק נזכה לקדש את דבור פיני תמיד, ולהרבות בדבורי תורה ותפלה ושאר דבורים קדושים:

תתקצ

(ג)

ואזכה על ידי תקות האמונה הקדושה להתפלל ולהתחנן ולהתבודד ולפרש כל שיחתי לפניך תמיד בלב שלם ובמחשבה נכונה, שתהיה המחשבה קשורה אל דבורי התפלה בקשר אמיץ וחזק בלי שום פניה וכלי שום נטיה אל הצד כלל חס ושלום. ויהיו כל דברי ושיחותי עמך פנים אל פנים, כאשר ידבר איש אל רעהו, פה אל פה אדבר עמך את כל אשר עם לבי, ואשפך את נפשי כמים נכח פניך יהוה, ואספר לפניך את כל לפי ברחמים ותחנונים, בדברי חן ורצון ופיוס, בלב נשפר ונדבא באמת, כבן המתחטא לפני אביו, עד אשר יכמרו רחמיך עלי ויחמו מעיד על גדל רחוקי ממך עד הנה, ותתחיל מעתה להושיעני ישועה שלמה ואמתית לנצח, שאזכה מעתה לשוב אליך באמת בשלמות, ותוליבני ותדריבני באמתך בכל עת ורגע, ולא אסור עוד מרצונך ימין ושמאל, ותחמל ותרחם עלי ברחמי האב על הבן, ותושיעני בכל עת בכל מיני ישועות,

ותקרבני בכל מיני התקרבות לנצח. "ולא נסוג ממך, תחיינו ובשמך נקרא. יהוה אלהים צבאות השיבנו, האר פניך ונושעת. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן":

תתעד

(ק"ח)

אבי שבשמים, איך שהוא ואיך שיהיה, אני על משמרתני אעמד בעזרתך הגדולה, לצעק אליך תמיד. אך באתי לחלות פניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתחום ותרחם ותחמל עלי, על נדרך פמוני, על נבזה ונמאס פמוני, ותשפיע עלי רוח קדשך מאתך, ותשלח פני בכל עת דבורים חדשים נאים ויפים שאוכל לרצותך בהם, שתחזירני בתשובה שלמה באמת לפניך מהרה. ותרחם עלי ותושיעני ותעזרני ותחזקני שאזכה לדבק מחשבותי תמיד בתורתך הקדושה, ותזכירני ותאמציני ברחמיך תמיד לאהז את מחשבותי לכל תצא חוצה כלל, רק לחשב תמיד מחשבות קדושות בתורתך ובעבודתך, עד שאזכה לחדש בכל עת חדושיך דאורייתא אמתים, ויתנענע שקלי בכל עת בתורתך הקדושה, עד שאזכה על ידי תנועות השכל להוליד חם בלב, שיתחמם לבי בחמימות והתלהבות דקדושה להתדבק בך ולהיות ברצונך הטוב באמת, ובפרט בעת עסקי בתורה ומצוות ותפלה והתבודדות אזכה להתלהב אליך בהתלהבות גדול דקדושה בהדרגה ובמדה ברצונך הטוב, עד שאזכה על ידי החמימות והתלהבות דקדושה לתקן כל הפגמים שפגמתי נגדך על ידי תבערת הלב וחמימות והתלהבות דסמרא אחרא, ואזכה ברחמיך וישועתך לגרש כל הרוח שטות פמוני, ואת רוח הטמאה תבער מפני ומקרבי, ותכף את יצרי להשתעבר לך, עד שאזכה לטהרת הלב באמת, ועל ידי זה אזכה לדבר ולשוח לפניך דבורים חדשים בכל פעם:

תתעד

(ק"ח)

מלא רחמים, חומל דלים, החושב בתקוני גם עתה, פתח פיך לאלם פמוני. הורני מה שאדבר הבינני מה שאשאל. "ארני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך". רחם עלי ותנה בעזרי שאזכה להתרבות בשיחה זו תפלה ביני לבין קוני בכל יום ויום כל ימי חיי, ותשפיע עלי דבורים חדשים קדושים ויפים בכל פעם, תן לי דבורים חדשים, מלא רחמים, באפן שאזכה להציל נפשי על ידם ממה שאני צריך להנצל בזה ובכא ולישוב אליך באמת ובלב שלם ברצונך הטוב, ולא אשוב עוד לבסלה. "אם און פעלתי לא אוסר". רחם עלי ברחמים חדשים בזכות הצדיקים הגדולים השלמים אשר אנו נשענים עליהם תמיד, שובו להתחדש בכל פעם בכל יום ובכל עת ובכל שעה, כי אתה יודע שכל סמיכותנו עליהם, ובגדל בהם יש לנו על מה לסמוך עתה גם עתה, אפלו בעצם פחיתותנו וגריעותנו חס-ושלום, הושיענו בזכותם וטהר לבנו לעבודתך באמת, "השיבני ואשובה כי אתה

אלהי", כי גלוי וידוע לפניך אשר מלאתי מלים, אך איני יכול להוציאם בפה תן לי דבור של תשובה, כי אני לא אחשוף פי מלדבר לפניך כל מה שיבוא לתוך פי, אך רחמיך יקרמוני ויעזרוני שלא אמר דבר שלא כרצונך חלילה, כי אתה חפץ חסד ומרבה להטיב, ואתה חפץ בתקוני ובמוכתי, גם עתה עזרני והושיעני למען שמך, כי מרב בלבול דעתי, על בן דברי גם עתה לעו, אבל אני מכרח ומחויב לדבר ולשוח ולתתחנן לפניך כל עוד נפשי בי, כל זמן שהנשמה בקרבי, ואתה הטוב בעיניך עשה עמי:

תתשעח

(קמז)

ותחמל עלי ותנבני לחדש חדושי תורה אמתיים בדרך הצדיקי אמת הממשיכים ואומרים תורה מלמעלה למטה, וכן בכל התפלות ותתחנות ובקשות אוכה להתחיל מן המצר והדחק, ואתה ברחמיך תרחיב פי ותשפיע לי רוח קדשך מן השמים שאוכה לפרש כל שיחתי לפניך באמת כרצונך הטוב, ויערב שיחתי לפניך באמת:

תתשעט

(קמז)

ותעזרני ותושיעני בכל עת בכל מה שאני צריך להושע, באפן שאוכה מהרה להיות כרצונך הטוב באמת, כי אתה לבר יודע עמל האדם ודחקו בזה העולם בכל יום, בפרט בעת שרוצה לגשת אל הקדש לפרש שיחתי לפניך בעל הרחמים, שרבים קמים בנגדו בנות ונפש בגשמיות וברוחניות בפרט כמוני העני, "אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממה לא נבחרו. אתה ידעת שבתי וקומי בנתה לרעי מרחוק. יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי" בכל עת. רחם עלי ותקני ואמאני בכל עת לבטח בחסדיך הרבים לקרא אליך תמיד יהיה איד שיחתי. "פנה אלי ותנני, תנה עוז לעבדך והושיעה לבן אמתך. עשה עמי אות למוכה, ויראו שונאי ויבשו, כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן":

רבד

(יא)

"לכה דודי נצא השדה גלינה בכפרים, נשכימה לכרמים, נראה אם פרוחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים, שם אתן את דודי לך". רבנו עולם, ופני להרבות בהתבודדות תמיד, ואוכה לחיות רגיל לצאת בכל יום לשדה בין אילנות ועשבים וכל שיח השדה, ושם אוכה להתבודד ולהרבות בשיחה זו תפלה ביני לבין קוני, לשוח שם כל אשר עם לבבי, וכל שיח השדה וכל העשבים והאילנות וכל הצמחים, כלם יתעזרו לקראתי, ויעלו ויתנו כחם וחיותם לתוך דברי שיחתי ותפילתי, עד שתהיה תפילתי ושיחתי נשלמת בתכלית השלמות על-ידי כל שיח השדה, שיכללו כלם, עם כל בחותם וחיותם ורוחניותם עד שרשם העליון, כלם יכללו בתוך תפילתי, ועל-ידיה אוכה לפתח את לבי

להרבות בתפלה ותחנונים ובשיחה קדושה לפניך, מלא רחמים רבים, ולפניך אשפך כל שיחי, עד שאזכה לשפך לבי כמים נכח פניך יהוה, ואשא אליך כפי, על נפשי ונפש עוללי ומפי:

רפח

(כב:)

"תפלה לעני כי יעמך ולפני יהוה ישפך שיחו". רבנו של עולם, עזרני לפרש כל שיחתי לפניך בכל יום ובכל עת תמיד. ובני והושיעני שאזכה להרבות בשיחה ביני לבין קוני, עד שאזכה לבלות רב היום וחלילה על ענין זה כל ימי חיי. ותרחם עלי ותפתח את פי בכל עת, ותשלח לי דבורים אמתים וקדושים ממעון קדשך מן השמים, להעביר ולהתפלל ולבקש מלפניך על נפשי בכל עת בדבורים חדשים, ותעזרני תמיד להרבות בעתך, בדברי רצוי ופיוס ומענות ואמתלאות נבונות, בדברי חן ותחנונים, באפן שאזכה תמיד לעורר רחמיך הרבים עלי שתושיעני בכל עת להתקרב אליך, ואזכה בכל פעם לעלות מדרגא לדרגא, להתקרב אליך בכל עת בהתקרבות גדול יותר:

רפט

(כב:)

עזרני והושיעני מלא רחמים, והמו מעיד ורחמיך עלי, כי ידעת כי זה כמה נכסף נכספתי להתקרב אליך ולשוב ממצולות ים שנלבדתי בהם פעונתי הרבים, ואני רוצה לחתך בכל עת להתבודד ולפרש שיחתי לפניך, ועדין לא זכיתי לפרש שיחתי לפניך כראוי, ועל בן עדין לא נושעתי מצרות נפשי המרבים מאד מאד, וכבר עברו משנותי מה שעברו. "ואתה יהוה עד מתי", מתי תתחיל להושיעני ישועה שלמה באמת, כי אם אמנם רבות עשית אתה יהוה אלהי עמי נפלאות ונוראות, חסדים גדולים ועצומים בלי שעות, אשר נתת לי כח עד הנה לצפות לישועתך, ולהסתופף בצל קדשת צדיקך הנאמנים באמת, אבל אף-על-פי-כן עדין אני רחוק מן מאד מאד, וגדל רחוקי ועניני ומחותי אי אפשר לבאר ולשער, יהוה אלהי אתה ידעת, ולהרבות בשיחה ותפלה לפניך, אין בלשוני מלה לפרש שיחתי לפניך היטב בכל אשר צפון וגנוז בלבי, כי אם ברחמיך ובישועתך הגדולה, אם אזכה למצא חן בעיניך מעתה, שתפתח לי מעתה מחדש שערי תפלה, שערי תחנה ובקשה, שערי מליצה אמתית, שערי התבודדות, שערי שיחה ודבורים קדושים, שערי חן ותחנונים, באפן שאזכה מעתה לפרש כל שיחתי לפניך בדברי תחנונים ורצויים ופיוסים חדשים בכל פעם, באפן שאזכה לשפך לבי כמים נכח פניך יהוה בכל עת. כי אתה ידעת את לבי, כמה אני צריך להתחיל לצעק ולזעק ולהתפלל ולהתחנן לפניך, ולבכות במר נפש, ולשפך לבי כמים לפניך, ולהשתטח לפניך בכלות הנפש ממש, במסירת נפש באמת, לבקש מלפניך על נפשי, על כל החטאים והעונות

והפשעים שהרביתי מאד לפשע נגדך מעודי עד היום הזה. מה אדבר, "אדרה כל שנותי על מר נפשי. מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואכבה יומם ולילה" על מר נפשי אשר גמלתי לנפשי בחנם בשביל תאוה קלה העוברת בצל עובר, מרדתי נגדך באשר מרדתי, ובאתי למה שפאתי ואברתי מה שאברתי. אוה עלי ועל נפשי, אוי מה עשיתי, לפי לבי על חלליהם, מעי מעי על חלליהם. אוי ואבוי, מה אמר מה אדבר מה אצמדק, ולוא רחמיך וחסדיך הרבים כבר היה מה שתיה רחמנא לצלן. "לולי תורתך שעשעי או אברתי בעניי":

רצ (כב:)
 על בן באתי לפניך מלא רחמים, שתשפיע עלי דבורים חדשים אמתיים ממקור הדבור הקדוש, באפן שאזכה מעתה לשפך כל שיחי לפניך בכל עת בדברי חן ותחנונים אמתיים, באפן שאזכה לרצות ולפנים אותך, שתעשה מעתה פרחמיך הרבים, את אשר פרחיך אלה ואת מצותיך אשר, שאזכה מעתה לחדש ימי שעברו בחשך ואפלה מנדה, ולא אשוב עוד לבסלה. עורני מלא רחמים, הושיעני מלא ישועות:

רצב (כב:)
 עורני עורני, הושיעני הושיעני, כי עתה אין לי שום בח בי אם לשמח כפי לרחמיך, וגם זה איני זוכה באמת כראוי, רק מרחוק אקנה ואצפה בכל עת לישועתך השלמה באמת, ואתה הטוב בעיניך עשה עמי, כי אין אתי יודע עד מה, איך לדבר ומה לדבר, ובאיזה דרך אזכה להגיע לכל מה שבקשתי מלפניך, ובאיזה ענין אזכה למצא הנקדה האמתית בכל עת השיך ללבי באותה העת והשעה, באפן שאזכה להתנהג בכל עת ובכל שעה כרצונך הטוב, ולסדר תפלה אמתית ושיתה נאה לפניך, ולקשר עצמי באמת להנקדה האמתית השיך ללבי בעת הזאת, באפן שאזכה לשוב אליך ולהיות כרצונך הטוב באמת תמיד:

רצג (כב:)
 יחיד קדמון, חזק ואמין, חזקני ואמצי בתפלה ושיחה לפניך תמיד. "אדני שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך. נדבות פי רצה נא יהוה ומשפתי למדני". אוחילה לאל אכלה פניו אשאלה ממנו מענה לשון. אשר בקהל עם אשירה עוז אביעה רננות בעדי ובעד מפעליו. "לאדם מערכי לב ומיהוה מענה לשון". הורני מה שאדבר, הביני מה שאשאל, הודיעני איך לרצותך, למדני באמת דרכי התבודדות ושיחה עמך בעל רחמים בלשון שמדברים בו, שתהיה שיחתי לפניך תמיד באשר ידבר איש אל רעהו. הורני באיזה דרך אזכה לנצח אותך, שתשיב פניך אלינו ותחוונו בתשובה שלמה לפניך באמת, כי כבר

גלית לנו שזה רצונך שנוכח לנצח אותך, כמו שאמרו רבותינו וברזנו לברכה: ומרו למי שמנצחין אותו ושמה. ועוררו רחמיך על בניך, ותשפיע עלי ועל כל החפצים ומתגעגעים וחותרים לפרש שיחתם לפניך, דבורים קדושים הנמשכים מעשרה מיני ומרה, אשר על ידם חבר דוד המלך עליו השלום ספר תהלים, מדברי שיחתו הקדושים שישפך לפניך בכל עת, כי אתה ידעת כי אין אנחנו יודעים שום דרך של העשרה מיני ומרה, רק אנו במוחים בכת וזכות דוד המלך עליו השלום, וככת כל הצדיקים שסדרו שירות ותשבחות ותפלות ושיחות לפניך, עד שזכו להשיג כל העשרה מיני ומרה בתכלית השלמות, בכחם לכד נשענתי גם אנכי וכל החפצים לפרש שיחתם לפניך, שנוכח גם אנחנו לדבר דבורים קדושים אמתיים ברצונך הנמשכים מעשרה מיני ומרה, ולהתפלל הרבה ולפרש כל שיחתנו לפניך תמיד בכל עת באמת ובלב שלם, באפן שנוכח על ידם לנצח אותך בכל עת, שפתחיל ותגמר מהרה לנאלנו נאלה שלמה שאין אחריה גלות, נאלת הנפש והגוף והממון, בכלל ובפרט, שנוכח לסור מרע לנמרי ולעשות הטוב בעיניך תמיד, ולהיות קבועים בקדשתך באמת, ולעלות בכל פעם מדרגא לדרגא בקדשה גדולה ברצונך הטוב באמת. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

**

קולי אל יהוה אועק קולי אל יהוה אתחנן. אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אניה. רבנו של עולם, אתה הודעתנו על-ידי חכמיך הקדושים מעלת קדשת התבודדות ושיחה ביני לבין קוני, עד אשר אמרו בפה מלא, שמקמן ועד גדול אי אפשר להיות איש בשר באמת כי אם על-ידי התבודדות, ובמה ובמה גדולי הצדיקים לא באו למדרגתם כי אם על-ידי התבודדות, ואתה ידעת כמה וכמה שנים רבות אשר עברו עלי בהבל ובהלה, ולא שמעתי לקול מורי ולא נהגתי עצמי בהנהגה זאת של התבודדות ושיחה ביני לבין קוני בשלמות, ועל-ידי-זו עבר עלי מה שעבר באשר אתה ידעת, על כן חוס וחמל עלי מעתה על-כל-פנים וזכני להרבות בכל יום ויום באמירת תהלים ושאר תחנונות ובקשות אשר נתפשטו כבר בעולם על-ידי שאר גדולי ישראל, וזכני להרבות בהתבודדות ושיחה ביני לבין קוני, ואזכה לקיים מקרא שבתוב: קומי רני כלילה לראש אשמורות, שפכי כמים לבך נבחי יהוה, ותשפיע לי דבורים קדושים של התעוררות חלב ונגעועים וכסופין והשתוקקות דקדשה, עד שאזכה לכבות בדמעות הרבה לפניך כבן הבוכה לפני אביו. ותעזרני בשעת התבודדות ואמירת התחנונות ובקשות שאזכה להרחיק או מעצמי כל מיני מחשבות חוץ שבועולם, ולא תבלבל אותי אפילו המחשבה הזאת שאני מצפה ומשתוקק לכבות לפניך, רק אזכה לבנו דעתי באמת אל הדבורים

שאני מדבר לפניך, ואזכה לדבר אותם מתוך עמק לבבי באמת ובתמימות ובהכנעה גדולה ולב נשבר מאד, וממילא יתעורר לבי עד שאכבה לפניך בכביה גדולה כראוי לי לכבות על מר נפשי, וגם אם לפעמים לא אזכה לכבות לא יכלכל אותי כלל, ואזכה לדבר לפניך באמת ובתמימות כלי שום מחשבות אחרות כלל. וזכנו להיות חוק בעבודה זאת של התבודדות כל בך, עד שאפילו אם לפעמים ואפילו פעמים הרבה לא אזכה לדבר לפניך רק דבור אחר, אהיה חוק בדעתי לדבר אותו הדבור פעמים הרבה כלי שיעור וערה, עד שיתעוררו רחמיך הרבים עלי ותפתח פי שאזכה לפרש שיחתי לפניך כראוי, ואזכה להתחוק בעבודה זאת כל בך עד אשר בכל יום ניום אכלה שעות הרבה מהיום על ענין זה, ואזכה לקיים מה שאמרו רבותינו וזכרונם לברכה: ולנאי שיתפלל אדם כל היום בלוי. ותשמרני שלא יהיה שום אורכים ומקטרגים על שיחתי ותפילתי ודבורי ביני לבין קוני, ואזכה להיות חוק בענין זה להרבות בכל יום בדברי התעוררות ונענועים ותחנונות ובקשות, עד שאפילו אם לא אזכה לדבר בהתעוררות הלב כראוי, אף-על-פי כן אדע ואאמין כי הדבורים בעצמם הם בחינת התגלות והתעוררות הנפש והלב, ואזכה להרבות בדבורים קדושים כל בך אף-על-פי שנדמה לי שאני מדבר אותם כלי התעוררות הלב, עד שאזכה על-ידי זה בעצמו לבוא אחר בך להתעוררות גדול בלב ונפש, כי בכך הודעתנו שהדבור בעצמו יש לו כח גדול לעורר את האדם בהתעוררות אמתי דקדשה. וזכני לפרש שיחתי לפניך מתוך עומק הלב ודבקות המחשבה כל בך עד שיהיה סמוך מאד שתצא נפשי חס-ושלום מגדל ההשתוקקות והנענועים והכסופין שאזכה להשתוקק ולהתנענע אליך עד בלות הנפש, ותתן לי כח והתחזקות ודעה שלמה, שאזכה לצמצם עצמי קצת ולהיות מתון במחשבותי בענין זה בכדי שלא תצא נפשי ממש חס-ושלום שלא בעתה, אשר אין זה רצונה, כי 'וחי בהם' בתיב ולא שימות בהם. ואזכה לקיים מקרא שכתוב: "בלתת נפשי אחריו, כי תמכה ימינו", ותעזרני שאזכה לדבר ולהשיח לפניך בשעת התבודדות בדבקות המחשבה אליך כל בך עד שאדבר הדבורים הקדושים באשר ידבר איש אל רעהו פנים בפנים ממש. וזכני לומר בכל יום תקון חצות, ואזכה לפרש שיחתי לפניך על-ידי זה גם כן, הינו שאזכה למצא את עצמי וכל אשר עם לבבי בתוך אמירת הקינות והמזמורים של תקון חצות, ואזכה לבלי לאמרם על העבר לכה, רק אזכה לבון ולמצא בהם כל מה שנעשה עמי עכשו בפרטיות גם כן, וזכני להרבות באמירת מזמורי תהלים ושאר תחנונות ובקשות ולאמרם בבונה גדולה, ובכלם אף-על-פי שעל פי רב נאמרו בשביל כלל ישראל, אף-על-פי כן אזכה לבון ולמצא בהם כל אשר נעשה עמי בפרטיות, ובפרט במזמורי תהלים אשר בכך הודעתנו שאמרם דוד

המלך עליו השלום ברוח הקדש מפלא ומפלא במעלה גדולה כל כך, עד אשר כל אחד מישראל יוכל למצא את עצמו בתוך מזמורי תהלים באלו נתיסדו ונאמרו עליו בפרטיות, וזבני להיות חזק בעבודה הזאת להרבות באמירת תהלים ושאר תחנונות ובקשות ופיוסים וודוים ותחנונים והתבודדות ושיחה ביני לבין קוני, עד שאזכה על-ידי-זה לנצח המלחמה בשלמות, ואזכה להתקרב אליך באמת, כי כבר הודעתנו שרק על-ידי-זה זוכין לנצח המלחמה, אם יהיה חזק ואמיץ מאד בענין זה להעמיר ולהתחנן לפניך תמיד בכל אשר יעבר עליו, יהיה איד שיהיה. רבנו של עולם, כבר גלית לנו עצות טובות ודרכים ישרים הרבה על-ידי צדיקך הגדולים, אבל אף-על-פי-כן אתה יודע כי על פי רב העצה בעצמה קשה לקומה, בפרט כי יצר של אדם מתגבר ומתחדש עליו בכל פעם, על בן חוס וחמל עלי וזבני להיות חזק בעבודה הזאת על כל פנים, עד אשר בכל מה שיעבר עלי, יהיה איד שיהיה, אזכה להרבות לפניך בדבורים של תחנונות ובקשות באיזה בחינה שאזכה לאמרם, ולבקש ולהתחנן לפניך בכל עת שתוציא אותי מחשך לאור, ותחזירני בתשובה שלמה לפניך, ואל אתן דמי לך ולא אסתכל על כל מיני חלישות ובלבולים שרוצים לכלכל ולמנע אותי מעבודה הזאת, רק אזכה להיות חזק ואמיץ בדעתי בענין זה ולעמד על עמדי להתפלל ולהתחנן לפניך תמיד שתקרבני לעבודתך, ואזכה לקום מקרא שכתוב: "קוה אל יהוה חזק ואמיץ לך וקוה אל יהוה". וזבני לידע ולהאמין באמת שעל-ידי תפלה ותחנונים וכולין לזכות לתורה ולעבודה ולכל הקדשות ולכל הטובות שפעולם, ואפילו מי שאינו יכול ללמד ואינו בן תורה כלל יכול לפעל על-ידי תפלות ותחנונים הרבה, עד שתפתח לו לבו ודעתו ותאיר עיניו בתורתך עד שיהיה למדן גדול. וזבני להזכיר את עצמי בכל פעם איד שאחר פמירתי לארך ימים ושנים שעתיד אני אז ליתן דין וחשבון, ואז בודאי יבין וישיג כל אחד קצת גדל מעלת יקרת קדשת התפלה בעצמה שהוא דבר גדול ונורא ונפלא מאד כי הוא מדברים העומדים ברומו של עולם, וכן גדל התועלת שבה שיכולין לזכות על-ידי תפלה ותחנונים לכל טוב, ואם היו מניחין אדם נפטר לזה העולם להתפלל בודאי היה מתפלל בכל כחו ובזנתו, וכן אם היה מועיל לו אז לתקון נפשו תחנונות ובקשות ופיוסים וודוים בודאי היה שופך שיחתו לפני השם ותפלה בהתעוררות גדול בכל כחו ובזנתו, אף כבר כתוב על-ידי דוד המלך עליו השלום: "לא המתים יחללו יה ולא כל יודדי דומה", וכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה: היום לעשותם וכו', ועל-ידי שאזכור את עצמי בכל עת בענין זה היטב, אזכה על-ידי-זה להתגבר ולהתחזק לעסוק תמיד בעבודת יהוה כל ימי חיי לעולם יהיה איד שיהיה, בפרט בעבודת התפלה, ואזכה לבון בתפילתי כל כך עד שלא ארגיש עוד שום בני אדם

הנמצאים עמי, רק יהיה מצידך פדעתי באמת כאלו אין שם שום אדם עוד רק אני ואתה, ואני שופך את לבי ומתפלל לפניך כבן המתחנא לפני אביו, ואזכה לעלות בענין עבודת התפלה ממעלה למעלה בכל עת, עד שאזכה לבנו לבי בתפילתי כל בך ולבטל עצמי אליך בשעת התפלה כבטול גדול כל בך, עד שלא ארגיש אפילו את עצמי כלל רק אותך לבד, ואזכה להזכיר את עצמי היטב בשעת התפלה שאני עומד או בהיכל המלך מלכו של עולם, ובגדל נפלאות ונוראות המלך שהוא למעלה מהכל ולית שום מחשבה תפיסא ביה כלל והוא אלהינו אין עוד, אין עוד ממש, עד שאזכה על-ידי-זה שיתבטל כל ישותי וכל מהותי ואיכותי כבטול גמור אליך, עד שלא ארגיש אפילו את עצמי כלל. וזכני לעבוד אותך תמיד בתמימות ובפשטות גמור בלי שום חכמות כלל, ואפילו בשאזכה לאיזה השגה ומדרגה גדולה בעבודת יהוה, אף-על-פי כן לא אניח לעולם את עבודות הפשוטות של סתם בני אדם הפשוטים והפשרים, ואהיה רגיל לומר תחנונות ובקשות הרבה בכל יום ולומר ומירות הרבה בכל שבת ומוצאי שבת, וכן פיוצא בזה בכל שאר עבודות הפשוטות, ואזכה לקיים באמת מקרא שבתוב: תמים תהיה עם יהוה אלהיך. אמן כן יהי רצון :

תשעו

(כב)

ותעורנו לעסק תמיד בעבודתך ובתורתך תקדושה באמת ובלב שלם, ונזכה שתהיה עבודתך אצלנו תדשה בכל יום ויום, ונתחיל בכל פעם מתחדש כאלו לא התחלנו עדין מעולם לעבודך, בפרט קמני ערך כמונו, אשר באמת לא התחלתי עדין שום התחלה אמתיית בעבודתך. ואפילו בעת שתוכנו לעבד אותך באמת כראוי, תוכנו תמיד להתחיל בכל פעם מתחדש, ונזכה לחדש בנשך נעורינו בתורתך ובעבודתך תקדושה, ולא גהול חס-ושלום לוקנה ותשות פח כלל, רק בכל יום ויום יהיו מצותיך ועבודתך בעינינו כחדשים, ואזכה להיות עו כנמר וקל בנשך רץ כצבי ונבור כארי לעשות רצון אבינו שבשמים. "אל תשליכני לעת זקנה, בכלות פחי אל תעזבני". ויקים בנו מקרא שבתוב: "יקני יהוה יחליפו כח, יעלו אבר בנשרים, ירוצו ולא ייגעו, ילכו ולא ייעפו":

תתדר

(קג)

רבונו של עולם, מלא רחמים יודע תעלומות, מרום וקדוש, פועל גבורות, עושה
 חדשות, בעל מלחמות, זורע צדקות, מצמיח ישועות, בורא רפואות, נורא
 תהלות, אדון הנפלאות, המחפש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית, אשר אתה
 עושה בכל יום תמיד נסים ונפלאות חדשות גדולות ונוראות מאד מאד, אשר נעלמו
 ושגבו מאתנו מאד, כי אין אנו יודעין עצם גדלתך ונפלאותיך אשר אתה עושה בעולם
 בכל עת, וכל עסקיך ונפלאותיך וטובותיך בכל יום ובכל עת ובכל שעה, כלם באחד
 אינם כי אם בשביל התכלית הטוב האמת, שהוא כדי לסבב סבות שנוכח להתקרב
 אליך ולשוב אליך בתשובה שלמה באמת, שזהו עקר תכלית הטובה האמתית שבכל
 הטובות, ורק אתה בעצמך יודע כל מה שאתה עושה חדשות בכל יום בשביל להחזירני
 אותי ואת כל ישראל בתשובה שלמה באמת, כדי לטהר ולתקן נפשנו ורוחנו ונשמותינו,
 כדי שיטהרו נפשות עמך ישראל מזהמתם, ובכל יום ובכל עת ובכל שעה אתה עושה
 נפלאות חדשות לגמרי בשביל זה, כי אין יום דומה לחברו, ובכל יום ובכל עת ובכל
 שעה ורגע, אתה מפליא לעשות לשנות הנהגת העולמות בשנויים רבים ונפלאים עד
 אין קץ וסוף, והכל לטובת העולם, לטובתם האמתית והנצחית, כדי לרמוז להם רמזים
 בכמה בחינות ואפנים שונים בלי שעה, לקרא את כל אחד ואחד מפל מקום שהוא שם
 בעת וברגע הזאת, לקרבו אליך באמת, כי רק זהו טובה באמת, ואין שום טובה אחרת
 בעולם זולתה כלל:

תתרכ

(קד)

"בואו נשתחוה ונברעה נברכה לפני יהוה עושהנו. כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו
 וצאן ידו, היום אם בקולו תשמעו". מלא רחמים, אדון הנפלאות, המחפש בטובו
 בכל יום תמיד מעשה בראשית, אשר בתבונתך אתה משנה עתים ומחליף את הזמנים,
 עורני והושיעני בישועתך הגדולה והנפלאה, שאזכה לחדש את עצמי בכל יום בתוספת
 קדשה וטהרה באמת, שאזכה בכל יום להתחיל מחדש בעבודתך הקדושה כאלו נולדתי
 היום, ולא אחשב מיום לחברו כלל, ולא יוכלו לבלבל את דעתי כלל מיום לחברו, הן
 מהעבר הן מהעתיד, ולא יכבירו עלי את העבודה עלי ידי הימים הפאים והשעה
 העתידה, ולא אסתכל ולא אחשב בדעתי כי אם אותו היום ואותה השעה ותרנע שאני
 עומד בה או, באפן שאוכל לעסוק בעבודתך באמת בתמימות בלי שום בלבולים ופחדים
 וכבודות ועצלות, רק אודרו בעבודתך בכל יום מחדש, ולא אשים לנגד עיני כי אם אותו
 היום והשעה ותרנע לבה, למען אתחזק על-ידייך בעבודתך באמת, ולא יהיה כבוד עלי

שום דבר עבודה שהוא רצונך באמת, כי על יום אחד יכולין לסבל כל העבודות שבעולם, וכן לא אבלל את דעתי בפרנסתי והצטרבותי המרבים מיום לחברו כלל, רק אכטח ביהוה באמת אשר הוא משפיע לנו כל הצטרבותנו בכל יום ויום, ואהיה רגיל לומר בכל עת: "פרוך אדני יום יום יעמם לנו האל ישועתנו סלה". ותצילני ממחפרי אמנה הדואגים וחושבים מה יאכלו למחר, ומהיכן יבוא הצטרבותם המרבה למחר, רק אכטח בשם יהוה ואשען באלהי, האלהים הרעה אותי מעודי הוא ישפיע לי כל טוב דבר יום ביומו. המלך הטוב והמטיב לכל בכל יום ויום, הוא המטיב הוא המטיב הוא ימטיב לנו, ויפרנסנו ויבלבלנו תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה באין מחסור דבר. וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל יעזבנו ואל ימשנו עד עולם:

תתרגל

(קו)

מלא רחמים, חמל עלי וזבני לבוא לכל זה, לכל תבלל אותי המחשבה כלל מיום לחברו בשום דבר שבעולם, באפן שאזכה לבנם בקדשתך, ולהתקרב אליך באמת, ולהתחדש בכל יום למזכה, ולהוסיף בכל יום ובכל עת ובכל שעה תוספות קדשה וטהרה ויראת יהוה ועבודתו באמת, ולא אמעה את עצמי, ולא אדחה את העבודה מיום לחברו כלל, רק אחשב בכל יום באלו אין לי בעולמי כי אם אותו היום ואותה השעה לבר, ואשתדל ואתאמץ בכל עז בכל יום לצאת חובת היום ביומו דיקא, בכל אשר תמצא נדי לעשות בכחי באותו היום ואותה השעה דיקא, ולא אפטר את עצמי מיום לחברו כלל, למען לא אבוש ולא אכלם לעולם ועד. עורני למען שמך, הושיעני בכל יום ישועה חדשה ונפלאה, באפן שאזכה להתקרב אליך בכל יום בהתקרבנות גדול יותר באמת בתכלית השלמות ברצונך הטוב. ויקים מתרה מקרא שבתוב: "שירו ליהוה כל הארץ, בשרו מיום אל יום ישועתו". ונאמר: "שירו ליהוה פרכו שמו, בשרו מיום ליום ישועתו". זבני להחיות את ימי באמת מעתה על כל פנים, חמל על מעט ימי שיש לי להתמהמה עוד בזה העולם העובר. "למנות ימינו בן הודע ונביא לבב חכמה. שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך. שפענו בכקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו. ששמחנו בימות עניתנו שנות ראינו רעה. השיבנו יהוה אליך ונשובה, חדש ימינו בקרבם. יהי חסדך יהוה עלינו באשר יחלנו לך. יהי יהוה אלהינו עמנו באשר תיה עם אבותינו, אל יעזבנו ואל ימשנו. להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו. ויהיו דברי אלה אשר התחננתני לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה, לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו. למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה האלהים אין עוד":

*מד

רבונו של עולם, ובנו לעסק בתורה הרבה בכל יום, ועזרנו שנופה לחדש בתורתך
 הקדושה חדושי תורה אמתיים, שיהיו לנחת ולרצון לפניך, חדושים המביאים
 את האדם לידי מעשים טובים ולקיום התורה באמת, ותחננו מאתך חכמה בינה ודעת,
 ותעזרנו שיהיה שכלנו נובע בכל עת חדושי תורה אמתיים, ויהיה כמו מעין הנובע ממש,
 וזה המעין ותפשט ויתרחב בכל עת יותר ויותר, עד שיהיו נעשים מזה נהרות, ויפוצו
 מעינותינו חוצה והכל יבואו לשמות מימי החכמה והדעת הקדוש מאלו הנהרות, ותעזרנו
 לכבות בכיות הרבה לפניך קדם שנתחדש בתורה חדושי תורה אמתיים שיש בהם ממש,
 ועל ידי הבכיה נופה לתקן אלו הנהרות שנעשו על ידי החדושי תורה שלנו ולהמשיכם
 רק למקומות שצריך, שלא ישתו מהם זרים ולא יהיה שום אחיזה להקלפות וסמרין
 אחרנין לשמות מהם חס ושלום, ונופה לקיים מקרא שכתוב: "ושקוני בככי מסכתאי",
 למסך המשקה של הנהרות שנעשו מהחדושי תורה על ידי בכיה ודמעות הרבה, ונופה
 שיהיו נעשים מהחדושי תורה שלנו מסכתות שלמות וילמדו אותם ברכים. רבונו של
 עולם, אתה ידעת כמה אנו רחוקים לעת עתה מכל זה, כי מרוב חטאתינו ופשעינו
 נאמם מחנו ושכלנו עד שקשה לנו להבין גם כשאנו לומדים החדושי תורה שנתחדשו
 מכבר על ידי צדיק וחכם הקדושים, ומכל שכן איך נפתח פה לשאל ולבקש מלפניך
 על זאת שנופה בעצמנו לחדש בתורה חדושים אמתיים כאלו, אך אף על פי כן כבר
 הודעת לנו על ידי רבותינו וברונם לברכה כי בדרך תורה בתיב: "הרחב היד ואמלאהו",
 ויכול האדם ויש לו רשות להרחיב פיו ולבקש ולשאל ממך אפילו המדרגה הגדולה
 שבגדולות בתורה ועבודת יהוה, כי ממך לא יפלא כל דבר, על כן חוס וחמל נא עלינו
 וזכנו להניע באמת ובשלמות לכל מה שאנו מבקשים ומתחננים לפניך, ויקיים בנו מקרא
 שכתוב: העניים והאכזרנים מבקשים מים ואין לשונם בצמא נשמה אני יהוה אענם אלהי
 ישראל לא אעזבם, אפתח על שפיים נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים מדבר לאגם
 מים וארץ ציה למוצאי מים. ונאמר: הגני עישה חדשה עתה תצמח הלוא תדעוה אף
 אשים במדבר דרך בישמון נהרות, תכבדני חית השדה תנים וקנות יענה כי נתתי במדבר
 מים נהרות בישמון להשקות עמי בחירי. אמן בן יהי רצון.

שלב

(כא)

חוס וְחַנּוּנִי בְּמִתְנַת חַנּוּם, שְׁנוּבָה לְקַדֵּשׁ עֲצַמּוֹ בְּאֵמֶת בְּקַדְשָׁה יְתָרָה, וְתִשְׁפִיעַ בְּלַבְנוּ
הַתְּחַזְקוֹת וְהַתְּאֲמָצוֹת שֶׁנִּתְּנָה חֻזְקִים בְּרַעְתָּנוּ לְהַעֲתִיר וּלְהַפְצִיר אוֹתָךְ עַל זֶה, כִּי
אַתָּה אֲבִינוּ וְאַתָּה חֲפִיץ לְהַטִּיב עִמָּנוּ בְּטוֹבָךְ הָאֵמֶת בְּכָל מִינֵי טוֹבוֹת אֱמִתִּיּוֹת, וְאַתָּה
צוֹפֵה תְּמִיד לְגִלוֹת לָנוּ וּלְהוֹדִיעַ לָנוּ טוֹבָךְ הַגָּנוּז וְהַשְּׁתָּרֵךְ הַנְּבוֹחֹת, וְאִין הַמְּנִיעָה כִּי אִם
מִצַּדְנוּ. קוֹמֵה בְּעִוְרָתָנוּ, וְהוֹשִׁיעֵנו לְצַעֵק אֵלֶיךָ תְּמִיד בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם, וּלְמַחֵר וּלְקַדְשׁ
עֲצַמּוֹ בְּכָל מִינֵי טְהוֹרוֹת וּקְדוּשׁוֹת וּלְהַרְבּוֹת תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים וְדַבְּרֵי רְצוּנוֹם וּפְיוּסִים לְפָנֶיךָ
תְּמִיד, עַד שְׁנוּבָה בְּכָל פֶּעַם לְהַשִּׁיג וּלְהַכְנִים מְקִיפִים חֲדָשִׁים דְּקַדְשָׁה לְתוֹךְ מַחֲנוּ וְשִׁבְלָנוּ:

רנ

(כא:)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הֲלֵא אַתָּה יְדַעְתָּ שְׂאֵחֵר גִּדְּל הַחַיּוּבִים וְהַפְּשִׁיעוֹת שְׂאֵנִי חֵיב וּפּוֹשֵׁעַ
בְּמַעֲשֵׂי הַרְעִים מְאֹד, עִם כָּל זֶה כָּל מַחְשַׁבְתִּי וּבּוֹנְתִי בְּמַה שְׂאֵנִי דוֹפֵק עֲרוֹן עַל
דְּלָתֵי רַחֲמִים לְפָתַח לִי שְׁעָרֵי הַקְּדוּשָׁה וּלְקַרְבְּנֵי אֵלֶיךָ מִמְּקוֹם שְׂאֵנִי שָׂם, כָּל בּוֹנְתִי בְּעַסֵּק
זֶה הִיא לְטוֹבָה, כִּי כִּךְ צוּוּנוּ צְדִיקְךָ הָאֱמִתִּיִּים, שֶׁלְעוֹלָם אֵל יִמְנַע אָדָם עֲצָמוֹ מִן הַרַחֲמִים,
וְאִפְלוּ חֶרֶב חֲדָה מִנְחַת עַל צוּאָרוֹ שֶׁל אָדָם, אֵל יִמְנַע עֲצָמוֹ מִן הַרַחֲמִים. וְאַתָּה יוֹדֵעַ
בְּכַמְּהַ הַתְּחַזְקוֹת חֻזְקוֹ אוֹתָנוּ רְבוּתֵינוּ הַצְּדִיקִים אֱמִתִּיִּים לְהַתְּחַזֵּק בְּתַפִּלָּה וְתַחֲנוּנִים בְּכָל
עֵת, יִתֵּן אִיךְ שִׂיחִיָּה, וְגַם בְּאֵמֶת יְדַעְתִּי בְּמַה אֲנִי צָרִיךְ לְהַתְּחַזֵּק בְּזֶה, כִּלִּי הָאֵל וְאוּלֵי,
כִּלִּי הָאֵל וְאוּלֵי, אֲזוּבָה מִיָּד אוֹ בְּהַרְחַבְת הוֹמֵן לְחַתֵּר וּלְמַצֵּא אֵיזָה פֶּתַח וְחַתִּירָה שְׂאוּכַל
לְשׁוּב מִמַּעֲשֵׂי הַרְעִים וּמִמַּחְשַׁבְתִּי הַמְּגִנּוֹת:

תמה

(כב:)

וְתַחֲזֵק וְתִאֱמִץ אֶת לִבִּי לְבָלִי לִפְנֵי מַשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא יוּכַל הַפְּעַל דְּבַר וְהַסְּתָרָא
אֲחֵרָא לְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתִּי בְּשׁוּם אִפֵּן בְּעוֹלָם, וְאַדַּע וְאֵאֱמִין בְּאֵמוּנָה שְׁלֵמָה
וְחֻזְקָה תְּמִיד, שְׂאִין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל אִיךְ שֶׁהוּא אִיךְ שֶׁהוּא, כִּי רַחֲמִיךָ לֹא כָּלִים
לְעוֹלָם, וְאַתָּה מְנַסֶּה אֶת כָּל אָדָם בְּכָל עֵת, וְאַתָּה מְנַלְגַּל וּמְסַבֵּב עִם כָּל אָדָם גְּלוּלוֹתִים
וְסַבּוֹת נִפְלְאוֹת, וְאַתָּה חֲפִיץ שֶׁהָאָדָם יְחֻזֵּק יְדוֹ בְּהַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ בְּכָל עֵת אִף אִם הוּא כְּמוֹ
שֶׁהוּא, כִּי לִית רְעוּתָא טָבָא דְאַתְאֲבִיד, וְיִקָּר וְחִבִּיב בְּעֵינֶיךָ מְאֹד מְאֹד כָּל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה

שְׁהָאֲדָם מְנַשָּׂא עֲצָמוֹ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיִךְ מִמָּקוֹם שֶׁהוּא שָׂם, וּמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּרַחֲמֶיךָ וְחִסְדֶיךָ לְקוֹנֵת וּלְצַפּוֹת בְּכָל עֵת לְהִתְקַרֵּב אֵלָיִךְ בְּכָל פֶּעַם מִחֲדָשׁ, בְּאֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ הַתְּנוּצָצוֹת נִפְלָא מְעַצָּם פְּלֵאֵי חִסְדֶיךָ וְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד, עַל־יְדֵי צְדִיקְךָ הַקְּדוֹשִׁים הָאֲמִתִּיִּים, שְׁאֲחֻזוּ בָּנוּ וְחִזְקוּ יְדֵינוּ בְּכָל עֵת, וְקִרְאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל וְהִשְׁמִיעוּ אוֹתָנוּ "שְׂאִין שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל":

תע

(מב:)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, בְּאֵמַת יְדַעְתִּי מִרְחוֹק "כִּי בָעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ, וְלֹא בִּינַת אָדָם לִי". וְאִם לְשׁוֹנוֹת כָּאלוֹ אָמְרוּ דָוִד וְשְׁלֹמֹה וְגִדְוִלֵי צְדִיקִים הַקְּדוּמוֹנִים בְּנֵי עֲלִיָּה, חֲכָמֵי אֵמֶת, בְּעֲלֵי הַשְּׁגָה וְרוּחַ הַקִּדְשׁ, אֲשֶׁר אֵינִי כְדָאִי וְרֵאיוֹ לְשֵׁא שְׁמוֹתָם עַל שְׁפָתַי, אֲנֹכִי מַה אֲמַר וּמַה אֲדַבֵּר, אֲשֶׁר אֵינִי מְלֵא עֲוֹנוֹת, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־יְהוָה דַּעְתִּי עֲבוּרָה מְאֹד, כִּי עֲדוֹן לֹא נִמְחַרְתִּי מִחֲרוֹחַ שְׁמוֹת הַכָּפָא עַל־יְדֵי הָעֲוֹנוֹת רַחֲמָנָא לְצִלּוֹ, וּמִכָּל שְׂבִין שְׂאִין לִי שׁוֹם דַּעַת וְשִׁכְלָא לְהַבִּין שׁוֹם דְּבַר וְהַנְהַגָּה שְׁפַעְעוֹלָם, וְאַתְּ־עַל־פִּי־כֹן מִכְּלָפְלִין אוֹתִי הַחֲכָמוֹת הַרְבֵּה מְאֹד, וְאֵינִי צְרִיךְ לְהִתְחַזֵּק הַרְבֵּה לְהַזְכִּיר אֶת עֲצָמִי בְּכָל פֶּעַם שְׂאִינוֹ יוֹדַע כָּלֵל, וְכַמּוֹה פְּעָמִים שְׂאִינוֹ שׁוֹבַח בְּזוּחַ, וְאִפְלוּ כְּשֵׂאִינוֹ מְזַכֵּר אֶת עֲצָמִי, אֵינִי זוֹכֵה לְזוּחַ בְּשִׁלְמוֹת, וּמִזֵּה כְּאִים כְּמוֹה מְכַשׁוּלוֹת וּבְלִבּוֹלִים וּנְפִילוֹת בְּדַעְתָּם, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי עֲרֵךְ מַעֲוֹתוֹ בְּזוּחַ, כִּי אִם הֵיחָ יוֹדַע כָּל אֶחָד הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ שְׂאִינוֹ יוֹדַע כָּלֵל, לֹא הֵיחָ שׁוֹם דְּבַר יוֹכֵל לְהַפִּיל אוֹתוֹ וּלְכַלְכֵּל אוֹתוֹ כָּלֵל וְהֵיחָ כָּל אֶחָד מִתְחַזֵּק הַרְבֵּה תְּמִיד לְעוֹלָם:

תעא

(מב:)

אֲנָא יְהוָה, "חֲכָם לִבָּב וְאִמִּין בַּח", אֲשֶׁר הַחֲכָמָה וְהַתְּבוּנָה עִמָּךְ לְבַד וְלְתַבּוּנָתְךָ אֵין מִסְפָּר, וְכָל חֲכָמִים כְּבִלֵי מַדְעָא, מִכָּל שְׂבִין וְכָל שְׂבִין נִבְעַר מִדַּעַת כְּמוֹנִי, וּבְנֵי וְחֹרְנֵי וְלַמְדֵי שְׂאֻכְהָ לִידַע בְּאֵמֶת שְׂאִינוֹ יוֹדַע כָּלֵל, בְּאִפְסָן שְׂאֻכְהָ לְהִתְחַזֵּק עַל־יְדֵי־יְהוָה בְּעֲבוּדַת יְהוָה בְּכָל פֶּעַם, וְלְהִתְחַיֵּל בְּכָל עֵת מִחֲדָשׁ, בֵּין בְּכַחֲשֵׁי עֲלִיָּה וּבֵין בְּכַחֲשֵׁי יְרִידָה חַס וְשְׁלוֹם, יְהוָה אֵיךְ שִׁיְהִי, אֻכְּהָ לְהִתְחַזֵּק לְהִתְחַיֵּל בְּכָל פֶּעַם מִחֲדָשׁ, וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁהֵם רְצוֹנָךְ בְּאֵמֶת, אֻכְּהָ לַעֲשׂוֹתָם וְלַעֲסֹק בָּהֶם בְּשִׁלְמוֹת גְּדוֹל בְּהִתְחַזְקוֹת גְּדוֹל בְּלִב שְׁלָם בְּאֵמֶת, וְלֹא יוֹכֵל לְכַלְכֵּל אוֹתִי שׁוֹם דְּבַר שְׁפַעְעוֹלָם וְלֹא יוֹכֵלוּ עֲוֹנוֹתֵי הַעֲצוּמִים וְהַמְרָבִים מְאֹד לְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתִּי חַס־וְשְׁלוֹם כָּלֵל בְּשׁוֹם דְּבַר שְׁפַעְעוֹלָם, רַק אֲדַע וְאֶבְחִין וְאֶבִּין וְאֶשְׁכִּיל שְׂאִינוֹ יוֹדַע כָּלֵל מַה נַּעֲשֶׂה בְּעוֹלָם, וּמַה נַּעֲשֶׂה עִמָּדִי, רַק כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יְדֵי לַעֲשׂוֹת בְּכַחֲשֵׁי דְבָרִים שְׁבַקְדִּשָׁה בְּזוּחַ הָעוֹלָם הַעוֹבֵר, אֻכְּהָ לַעֲשׂוֹתָם בְּשִׁלְמוֹת, וְלְהִתְפַּלֵּל וְלְהִתְחַזֵּק וְלַעֲמֵק וְלַצַּעֵק אֵלָיִךְ תְּמִיד, יְהוָה אֵיךְ שִׁיְהִי, וְלֹא יְהִי כַח לְתַדַּעַת וְהַחֲכָמָה שֶׁל הַכָּל לְכַלְכֵּל אוֹתִי מִהָאֵמֶת חַס־וְשְׁלוֹם, רַק אֻכְּהָ לְדַעַת וְחֲכָמָה וּבִינָה אֲמִתִּית לְהַבִּין

ולחשביל האמת שרחוק ממני החכמה ואיני יודע כלל, ואסמך עליך לבר תמיד באמת, ולא אחשב מחשבות יתרות כלל (שקורין איבער מראבטיין), ואתה תעשה עמי כרצונך תמיד, ותגמר עמי חפצי שמים כרצונך הטוב באמת:

שמב

(כא)

רבוננו של עולם, חוס וחנונו ושמע קול תפלתנו ברחמים ותשפיע עלינו שפע אלקי שפע השכל האמת, שפע המקיפים הקדושים, שפע רוח הקדש, ויפתח לנו אור השכל, וימחר תנועת שכלנו להשיג במהירות גדול השגת המקיפים הקדושים, ונוזח להשיג שכל הנקרא קדם שהוא אור הפנים, עד שלא נצטרך להשתמש בשום הקדמה, ועל ידי מהירות תנועת השכל תהי נזכה שתהא שלהבת לבנו עולה תמיד מאליה. ותעזרנו תמיד שיתלהב לבנו בהתלהבות גדול באמת לעבודתך וליראתך פרשפי שלהבת יה, ועל ידי התלהבות דקדשה של חלב נזכה לתקן את כל הפגמים שפגמנו על ידי התלהבות חלב דסמרא אחרא, ונוזח לתקן מהרה את כל פגם החמימות וההתלהבות שהיה לנו לדברים גשמיים לתאוות רעות ומדות רעות, עד אשר באנו לירי חטאים ועונות גדולים על ידי התלהבות חלב לתאוות עולם הזה:

שמג

(כב)

אל בן באתי לשחר פניך אדונינו אלהינו, ובמרו רחמך עלינו, ותשתדל בהצלוחינו, ותתאמץ בתקון נפשותינו, ותעזרנו מעתה שלא יהיה לנו עוד שום התלהבות בלבנו לשום תאוה שבעולם אפלו לדברים המותרים, מכל שכן וכל שכן שלא יעלה בלבנו שום התלהבות, חסד ושלום, לשום דבר האסור לנו ותעזרנו ותחננו ותשפיע עלינו בהמלתך, שנוזח שיהיה לנו התלהבות חלב דקדשה, להתלהב בשלחובין ורחימותא לשמך ולעבודתך באמת, להתפלל ולהתחנן ללמד וללמד ולקיים את כל מצוותיך בהתלהבות גדול בקדשה ובטהרה כרצונך הטוב באמת, ועל ידי נזכה לתקן כל פגם ההתלהבות דסמרא אחרא שהיה בלבנו מנעורינו עד היום הזה, באפן שנוזח שימחר ללבנו באמת, ועל ידי נזכה לפרש שיתחנו לפניך תמיד, ונוזח לרצות ולפנים אותך ולהתחנן לפניך

בכל פעם בדבורים חדשים אמתיים שיהיה לנחת ולרצון לפני כסא כבודך, ונוכח להתקרב אליך בהתקרבות גדול באמת ובלב שלם, באשר נאח לעם סגלתך. "לב מהור ברא לי אלהים, ורוח נכון חדש בקרבי. אל תשליכני מלפניך, ורוח קדשך אל תקח ממני":

תקצב

(מא)

נא אב הרחמן, עזרני ונבני שאהיה בשמחה תמיד, ואזכה לעזר עצמי תמיד לשמחה גדולה בפרט בשפלות וימים טובים, ואזכה שיתלהב לבי מאד מאד על-ידי השמחה דקדשה בהתלהבות הלב ובהתעוררות גדול ובתשוקה וחשיקה וחפיצה וקמדה גדולה לשמך ולעבודתך באמת ובאמונה, בקדשה ובטהרה גדולה, עד שימשך ההתלהבות הלב לתוך רגלי, עד שאזכה לתרים את רגלי בשמחה גדולה, ואזכה לרקודין דקדשה בשמחה גדולה, ובפרט בשפלות וימים טובים, וימים שעשית בהם נסים לישראל:

תקצב

(מא)

ותצילני משכרות תמיד, ותשמרני ותצילני ברחמיך מיון המשבר ומהתלהבות הלב ורקודין הנמשכין מהספרא אחרא חס-ושלום, ולא יהיה לי שום התלהבות היצר לשום תאוה בלל. ותנבני ליון המשמח אלהים ואנשים, ובכל עת שיהיה ההכרח לשפלות יין ושכר בשפלות וימים טובים ובכוס של ברכה, תנבני שתהיה שתיתי בצמצום גדול, רק כדי להרחיב דעתי בקדשה גדולה ולבוא לשמחה של מצוה, לשמחה אמתית דקדשה על-ידי-י, להתלהבות הלב דקדשה, שיתלהב לבי בקדשה גדולה לשמך ולעבודתך באמת כרצונך הטוב. ותשמרני ותצילני ברחמיך משתיה מרבה, ולא אבוא לידי שכרות לעולם. חוס ורחם עלי, ונבני שיהיה לי כח לעזר שרש יין המשמח כמו שפיתוב: "ויון ישמח לבב אנוש", ותשמח את לבי תמיד בקדשה גדולה באמת, עד שאזכה לרקודין דקדשה, ועל-ידי חקודין בהתלהבות הלב דקדשה על-ידי יין המשמח אזכה ברחמיך להמתיק ולבטל כל חדינים הנאחזין בעקבים וברגליו, ותתן לנו כח לבטלם ולשברם ולהמתיקם, ויתבטלו כל חדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם. ותמשיך עלינו ברחמיך שרש ה'בכרה' וה'ברכה', ויגנם בנו מקרא שפיתוב: "בני בכרי ישראל", ונאמר: "אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ", ותמשיך עלינו שפע מובה וברכה ורחמים וחיים ושלוש וכל טוב תמיד, ותמשיך שלום בעולם ותבטל כל מיני מחלקת מן העולם:

תרכג

(מא)

צור לבבי וקדושי, צור עולמים, יוצר הכל, רבון כל המעשים, אדון כל הנשמות, יודע התעלומות, אתה ידעת את לבבי, אתה ידעת את עצם תבצורת קדשת אור האלהות השופע בלבי, כי אנחנו חלק אלוה ממעל ושכינת אלהותך בתוך לבבנו על פן הזמה עלי לבי, לבי ככבוד יתמה. "כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי אלהים לעולם. נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יתה, לבי ובשרי ירגנו אל אל חי". ורשפי שלהבת לבבי הפוער ונכסף אליך, מים רבים לא יוכלו לכבותה ונחרות לא ישטפוה, כי אור לבבי מקשר ומחבר באורך הגדול האין סוף, על פן אור להביות לבבי הוא עד אין סוף, כי אין סוף ואין תכלית לתשוקתי אליך, ונענועי וחפצי וכספי חוק ואמיץ אליך כלי שעור וערה, עד אשר לפי עצם אור להביות חלב עד אין סוף ותכלית לא היה אפשר לעשות שום עבודה כלל, כי אור קדשת לבבי בוער ומתלהב אליך כחשק נמרץ וברצון חוק, להיות דבוק ונכלל בך תמיד לעולם ועד. אף אתה גלית לנו על ידי חכמיך הקדושים, אשר אין רצונך בזה, ולא זאת היתה פונתך הקדושה בכריאתנו, כי אתה ידעת כי בשר ודם אנחנו ואי אפשר לנו להיות דבוקים בך תמיד, ואתה חפץ בעבודתנו בעבודות ובמעשים טובים, אשר בשביל זה באנו בעולם הזה השפל לעבד אותך בתורה ובמצות מעשיות, על פן גורת עלינו לבלי להרס לעלות אל יתה, ולבלי לבער אליך יותר מהמדה, וגורת עלינו לצמצם אור התלהבות שבלבבנו ולעשות חלל פנוי בלב, כמו שכתוב: "ולפי חלל בקרבי", כדי שעל ידי זה נזכה לציר בלבבנו כל המדות טובות וקדושות, ולהמשיך עלינו על עבודתך באמת, וללכת בדרךך הטובים, ולהתדבק במדותיך הקדושות, ולעבד אותך בתדרגה ובמדה, ועל ידי זה נזכה לקבל עלינו על מלכות שמים שלמה, ולגלות מלכותך לכל פאי עולם, אשר זה היה פונתך בכריאת האדם כדי שיתגלה מלכותך בעולם:

תרכד

(מב)

ובכן פאתי לפניך יתה אלהי ואלהי אבותי, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, ואלהי כל הצדיקים האמתיים, אלהי הראשונים והאחרונים ואלהי כל ישראל, יהמו נא ויכמרו נא רחמיך וחסדיך עלי, על פנים ומבלבל כמוני, ותורני ותדריבני באמתך ותלמדני, שאזכה לדעת באמת איך להתנהג בענין זה, באיזה דרך באיזה אופן לצמצם האור בתדרגה ובמדה כראוי הטוב באמת, כי אתה ידעת כי אני צריך לכסף אליך תמיד, ולהשתוק אליך באמת, ולרוץ אליך "כגבור לרוץ ארח" תזה שתייתי יכול לילך בזמן שתייתי נווה מלפניך, כי כבר כליתי ימים ושנים הרבה בהכל וריק, מה אמר לפניך

יֹשֵׁב מְרוֹם וּמָה אֲסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן שְׁחָקִים, אֵינְךָ לִי פֶה לְהַשִּׁיב וְלֹא מִצַּח לְהַרִים רֹאשׁ, וּבְמִקְוֹמוֹת אֵלֹהִים שֶׁנִּתְפַּסְתִּי בָּהֶם בְּעֵזְבוֹתַי הַרְבִּים, בְּנֹדְאֵי אֵינְךָ שׁוֹם דְּרָךְ לְצִאת מִחֵם בְּהַדְרָגָה בְּסֵדֶר, וּבְנֹדְאֵי הַחֲכָרַח לְכָרַח מִשָּׁם מִהֲרָה וְלָרוּץ מִשָּׁם בְּמַהֲרָה וּבְנִירוֹת גְּדוֹל, לְמַהֲרָה לְהַמְלִיט עַל נַפְשִׁי, וְלִבְלִי לְהַפִּיט אַחֲרַי, כִּי לֹא אוֹכַל לְהִתְמַהֵמָה עוֹד חֲסֵד־וְשָׁלוֹם אֶפְלוּ בְּרַגְעֵךָ, וְנִתְּנָה צָרִיךְ לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים עָלַי, תְּגַנְנוּיִם אֶצְלֶךָ, וְלִהְיוֹתֵנִי מִהֲרָה בְּרוּעַ עוֹד, וְלִשָּׂא אוֹתִי עַל פְּנֵי נְשָׁרִים וְלִהְבִּיא אוֹתִי אֵלֶיךָ, לְקַרְבְּנִי לְעִבּוֹדְתֶךָ חַיֵּשׁ קָל מִהֲרָה, כִּי עֲדוֹן לֹא אֶבְדָּה תִּקְוֹתַי וְתוֹחַלְתִּי מִיְהוָה, כִּי "חֲסֵדִי יְהוָה כִּי לֹא תִמְנֶנּוּ, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו", אֲבָל אֶפְעַל־פִּי כִּי אֲנִי מִכָּרַח לְצַמְצֵם אֹדֶר הַתְּלַחֲבוֹת לְבָבִי כַּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ אֲבִי שֶׁבְשָׂמוֹם, כִּי גִלּוּי וְיִדּוּעַ לְפָנֶיךָ לְכַמֵּה פְּנָמִים בְּאֵתִי עַל־יְדֵי רַבּוּי הַתְּלַחֲבוֹת חוּץ מִחֲמִדָּה, "וְאֲנִי בָעַר וְלֹא אֶדַע, בְּהַמּוֹת הֵייתִי עִמָּךְ". עַל כֵּן בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ אֲבִי אֲדוּנִי אֲדוּנִי, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל וְקְרוֹשִׁי, צוֹר לְבָבִי, תְּרִינִי מִשְׁלִיךְ עֲצָמִי עֲלֶיךָ, תְּרִינִי מוֹסֵר גּוֹפִי וְנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמַתִּי אֵלֶיךָ לְבָר, "בְּיָדֶךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת. אֵלֶיךָ יְהוָה נִפְשִׁי אֲשָׂא", וְאֲנִי מוֹסֵר כָּל לְבָבִי עֲלֶיךָ לְבָר. "הוֹרְנִי יְהוָה דְּרָכֶךָ אֶתְּלֶךָ בְּאֱמֶת, יַחַד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ". הוֹרְנִי וְלִמְדֵנִי אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעֵנֶן הַתְּשׁוּבָה וְהַתְּלַחֲבוֹת אֵלֶיךָ וְאֵיךְ לְצַמְצֵם אֵת הַתְּלַחֲבוֹת, בְּאֶפְסוֹן שְׂאוּבָה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֱמֶת, וְלִילֶךְ בְּדְרָכֶיךָ תְּקוּדוֹשִׁים וְלִהְתְּדַבֵּק בְּמִדּוֹתֶיךָ הַטּוֹבוֹת וְלִקְבֹּל עָלַי תְּמִיד עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה בְּאֵתְּךָ וּבְרִצּוֹן, בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה בְּקִרְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה, וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ בְּאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ בְּהַדְרָגָה וּבְמִדָּה בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֱמֶת:

תשכד

(ט)

"אֲשָׁרֵי שׁוֹמְרֵי מִשְׁפָּט עֲשֵׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת. צְדָק וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כִּסֵּאֲךָ חֲסֵד וְאֱמֶת יִקְדְּמוּ פָּנֶיךָ". רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, אוֹהֵב מִשְׁפָּט וּפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים לְמִשְׁפָּט דְּקִרְשָׁה, שְׂאוּבָה לְשִׁפְט עֲצָמִי בְּכָל עֵת עַל כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִי עוֹשֶׂה, וְלִחְשֹׁב דְּרָבִי וְלִישֹׁב דַּעְתִּי הַיָּטִב בְּכָל יוֹם וְיוֹם, לְהַשְׁפִּיט בְּעֲצָמֵי חֵן עַל הָעֶבֶר חֵן עַל הָעֵתִיד, עַד שְׂאוּבָה לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטִי לְאוֹר, לְכַרֵּר לִי דְרָךְ יִשְׂרָאֵל שְׂאוּבָה בְּהַ, בְּאֶפְסוֹן שְׂאוּבָה לְעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ וְלִשְׁמֵר חֲקוּךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ בְּאֱמֶת, וְלֹא אֵינְךָ לְרִיב וְלֹא אֵלֶךְ לְבַחֲלָה, וְלֹא אֵמָה מִן הַמִּשְׁפָּט הָאֱמֶת וְהַיִּשָּׁר, וְלֹא אֵמָעָה אֵת עֲצָמֵי חֲסֵד־וְשָׁלוֹם, רַק אֲזַכֶּה לְשִׁפְט וְלָדוֹן אֵת כָּל עַסְקֵי וּמַעֲשֵׂי בְּאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, לְמַעַן אֲזַכֶּה לְשׁוּבָה אֵלֶיךָ בְּאֱמֶת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. "כִּמְשַׁפְּטֶיךָ חֲיִינִי וְאֲשַׁמְרֶה עֲדוֹת פִּיךָ". חוּם וְחֵמֶל עָלַי בְּחֲסִדֶיךָ הַעֲצוּמִים, וְתוֹנְנִי שִׁיחִיָּה יִצֵּר הַטּוֹב שׁוֹפְטִי וְאֲזַכֶּה לְהַתְּבַדֵּד בְּכָל יוֹם וְלִהְסַתְּכַל עַל עֲצָמֵי הַיָּטִב הַיָּטִב, וְלִרְחֵם עָלַי וְלִהַשְׁפִּיט בְּעֲצָמֵי עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְלִחְשֹׁב עֲצוֹת וְתַחֲבוּלוֹת, אֵיךְ לְמַלֵּט

נפשי מני שחת, ולקבל עלי קבלה תוקה בלב שלם באמת לשמר מצותיך וחקיך ומשפטך תמיד, עד שיתלהב לבי בהתלהבות גדול ותוק מאד אליך באמת ברצונך הטוב, עד שאזכה על-ידי התלהבות הלב לבלות ולשרף ולבער כל הרע שנאחז בי, הן הרע שנאחז בי על-ידי מעשי הרעים, הן הרע שנאחז בי על-ידי אחרים, שאני עוסק לדבר עמהם ביראת שמים לקרבם לעבודתך, באשר גזרת עלינו על-ידי חכמיך הקדושים שכל אחד מישראל מחיב להשתדל לקרב בני אדם לעבודתך, כי כל ישראל ערבים זה בזה, אבל אתה יודע רבוי המניעות שיש על זה, וגדל התגרות הרע שמתגרה בזה האיש העוסק לקרב רחוקים לעבודתך, כי הרע של אלו האנשים רוצה להתאחז בלב המקרבם חס ושלום, להמות לבבו חס-ושלום מהשם יתברך:

תשכה

(נא)

על כן באתי לפניך להפיל תחנתי מול קדשך, שתרחם עלינו ברחמיך הרבים ותחמל עלינו בחמלתך הגדולה, ותשפיע עלינו חכמה ובינה ודעת דקדשה, וימשך עלינו מעין חכמה היוצא מבית יהוה, ותזכנו למשפט דקדשה, ולכלכל דברינו במשפט, עד שיתעורר אש המשפט וישרף כל הרע של כל הרחוקים המתקרבים לעבודתך על ידנו ויהיה לנו כח לתחזיר אנשים רבים בתשובה שלמה לפניך ולקרב נפשות רבות לעבודתך באמת ולבנות מהם היכל הקדש, לגדל ולרומם ולנשא ולתעלות כבודך הגדול על ידם, כי זה עקר כבודך בשחרחוקים מתקרבים לעבודתך, כמו שכתוב: "רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו" ולא יזיק לנו הרע שלהם כלל, רק נזכה להכניע ולשרף ולבער הרע מלבנו על-ידי אש המשפט דקדשה, ויתלהב הלב בהתלהבות גדול וישב על פסא המשפט, ויהיה נשרף כל הרע לגמרי, ולא יהיה שום כח לתרע והקלפות להתאחז חס ושלום, לא בלבנו ולא בלב הנפשות המתקרבים לעבודתך ורוצים לשוב בתשובה שלמה לפניך, ונזכה שיתעורר כל העולם בלוי לעבודתך באמת, ויעשו בלם אגדה אחת לעשות רצונך בלב שלם, וישמעו רחוקים ויבואו ויכירו כח מלכותך, ויקנם מקרא שכתוב: "ויהי (כל) הנשאר בציון והנותר בירושלים, קדוש יאמר לו, כל הפתוב לחיים בירושלים". ויתבטל הרע לגמרי ותשיב שופטינו בבראשונה ויועצינו בבתחלה, ותמלך אתה יהוה לבדך בחסד וברחמים בצדק ובמשפט ויקנם מקרא שכתוב: "ויהוה לעולם ישב, כונן למשפט בסאו". ויתבטל כל הקלפות וכל הסטרין אחרנין מן העולם:

תתעד

(קח)

אבי שבשמים, איך שחוא ואיך שיהיה, אני על משמרת אעמד בעזרתך הגדולה, לצעק אליך תמיד. אך באתי לחלוא פניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתחום ותרחם ותחמל

עלי, על נדרך פמוני, על גבוה ונמאם פמוני, ותשפיע עלי רוח קדשך מאתך, ותשלח בפי בכל עת דבורים חדשים נאים ויפים שאוכל לרצותך בהם, שתחזירני בתשובה שלמה באמת לפניך מהרה ותרחם עלי ותושיעני ותעזרני ותחונני שאזכה לדבק מחשבותי תמיד בתורתך הקדושה, ותזכירני ותאמציני ברחמיך תמיד לאחז את מחשבותי לכל תצא חוצה כלל, רק לחשב תמיד מחשבות קדושות בתורתך ועבודתך עד שאזכה לחדש בכל עת חדושיך האוריינתא אמתיים, ויתנענע שכלי בכל עת בתורתך הקדושה, עד שאזכה על ידי תנועות השכל להוליד חם בלב שיתחמם לכבי בחמימות והתלהבות דקדושה להתדבק בך ולהיות ברצונך הטוב באמת, ובכרמ בעת עסקי בתורה ומצות ותפלה ותתבודדות אזכה להתלהב אליך בהתלהבות גדול דקדושה בהדרגה ובמדה ברצונך הטוב, עד שאזכה על ידי החמימות והתלהבות דקדושה לתקן כל הפגמים שפגמתי נגדך על ידי תבערת הלב וחמימות והתלהבות דסטרא אחרא, ואזכה ברחמיך וישועתך לגרש כל הרוח שטות ממני ואת רוח הטמאה תבער ממני ומקרבי, ותכף את יצרי להשתעבד לך עד שאזכה לטהרת הלב באמת ועל ידי זה אזכה לדבר ולשוח לפניך דבורים חדשים בכל פעם:

תתרו

(קח)

רחמן מלא רחמים, זבני לחמימות והתלהבות הלב דקדושה, ועשה למען אבותינו ורבותינו צדיקוך האמתיים מצדיקי הרבים כפוככים לעולם ועד שאזכה בכלם להיות גם בן בכלל מצדיקי הרבים. ואזכה לדון את כל האדם לכה זכות ולקרוב אנשים הרבה לעבודתך וליראתך לכאר ולהאיר ולהודיע אמתתך לכל בני ישראל עמך, ויבנסו דברי האמתיים בלבכם, עד אשר יתחמם לבכם בחמימות והתלהבות גדול דקדושה לשוב אליך באמת, ועל ידי זה ימשך עלי בכל פעם חמימות והתלהבות דקדושה יותר ויותר ואזכה לקבל ולהמשיך בלבי בכל פעם חמימות והתלהבות דקדושה מרבותינו הצדיקים אשר הם דבקים בך, יהנה אלחינו, אש אכלה, אל גדול ונורא, והם מקבלים אש שלמעלה רשפי אש שלהבת יה, להלהיב ולחמם ללב ישראל בחמימות והתלהבות דקדושה, וכל דבריהם בגחלי אש. חמל על עמך ישראל שתבערת אש הקדש שלהם לא תכבה לעולם ועד, ויקנם מהרה מקרא שבתוב: "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" ונופה בלנו לקבל מאש הקדש שלהם בכל פעם לחמם ולהלהיב לב בני ישראל עמך בהתלהבות דקדושה אליך ולעבודתך באמת בהדרגה ובמדה ברצונך הטוב, וכל מה שתזכירני לחכמים חמימות והתלהבות דקדושה בלב אחרים, אזכה שיתוסף עלי וימשך עלי בכפלי כפלים מלמעלה חמימות הלב והתלהבות דקדושה על ידי אבותינו ורבותינו

צדיקו עושי רצונו, כל משרתיו אש לזהם, ועל-ידי-זה אִזְכָּח לְבַעַר וּלְגַרֵּשׁ וּלְסַלֵּק מִלְּבָבִי
 כל תְּרוּחַ שְׁמוֹת וְכָל הַמַּחְשְׁבוֹת וְרַעֲיוֹנִים רָעִים עַד שְׂאוֹפֶה מִחֶרֶה לְמַחֲרֵת הַלֵּב בְּאֵמֶת
 וְעַל-יְדֵי-זֶה אִזְכָּח לְדַבֵּר דְּבוּרִים חֲדָשִׁים קְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים בְּכָל פֶּעַם לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת לְרַצוֹתֶךָ
 שְׂתַקְרְבֵנִי אֵלֶיךָ מִחֶרֶה, וְאֶהְיֶה דְבוּק בְּךָ בְּאֵמֶת תָּמִיד כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב: "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלִבְכֶם הַיּוֹם" וַיִּקְנֶם כִּי וּבְכָל יִשְׂרָאֵל מִחֶרֶה מִקְרָא שְׂכֵתוֹב: "שִׁימְנֵי כַחוֹתֶם
 עַל לִבְךָ, בַּחוֹתֶם עַל זְרוּעֶיךָ כִּי עֵזָה בְּמִנּוֹת אַחֲבָה, קָשָׁה בְּשִׂאוֹל קִנְיָה, רִשְׁפִּיָה רִשְׁפֵי אֵשׁ
 שְׁלֹהֶבֶת יְהוָה מִיָּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֲחֵבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ, אִם יִתֵּן אִישׁ
 אֶת כָּל הַזֶּן בֵּיתוֹ בְּאֲחֵבָה, בּוֹז וְבוֹזוֹ לוֹ". יְהוּ לְרַצוֹן אִמְרֵי כִּי וְחִגְיוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי
 וּנְאֻלֵי:

ר"א (:)ט
 "חֵם לְכִי בְּקַרְבִּי בְּהִגִּינִי תִבְעַר אֵשׁ דְּבַרְתִּי בְּלִשׁוֹנִי", כֹּאֲשֶׁר עֲצוּר בְּלִבִּי "וְנִלְאִיתִי בְּלִבְלִי
 וְלֹא אוֹכַל". רְבוּנוּ עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יְדַעְתָּ אוֹתָךְ, כִּי אֵין מִי שְׂוֹדֵעַ מִמֶּךָ
 תִּתְפַּרֵּךְ לְנֶצַח כִּי אִם אַתָּה לְבַד, כִּי לִית מַחְשְׁבָה תְּפִיסָא בְּךָ כְּלָל, אִךְ עִם כָּל זֶה, בְּגִדְלִי
 חִנִּינֹתֶיךָ וְעֵצִים עֲנֻתְנוֹתֶיךָ, בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ שְׁחֵם לְבָא דְכָל עַלְמָא,
 וְנִתְתָּ לָהֶם לֵב לְדַעַת וְלִהְיוֹת וְלִהְיוֹת וְלִהְיוֹת וְלִכְסֹף וְלִהְיוֹת וְלִהְיוֹת וְלִהְיוֹת וְלִהְיוֹת וְלִהְיוֹת וְלִהְיוֹת
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְפִּים, וְנִמְעַת וְקִבְעַת יְדִיעַת תְּשׁוּבָתָא בְּלִבְנוּ, עַד אֲשֶׁר בְּלִיּוֹת עִמָּךְ
 יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשׁ לְכֶם בּוֹעַר כֹּאֲשֶׁר לְחֵבָה אֵלֶיךָ תָּמִיד, "כִּי עֵזָה בְּמִנּוֹת אַחֲבָה, קָשָׁה בְּשִׂאוֹל
 קִנְיָה רִשְׁפִּיָה רִשְׁפֵי אֵשׁ שְׁלֹהֶבֶת יְהוָה מִיָּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֲחֵבָה, וּנְהָרוֹת
 לֹא יִשְׁטְפוּהָ". מִרְחוֹק יְהוָה נִרְאָה לָנוּ, וְאַחֲבַת עוֹלָם אַחֲבָנוּךְ. אִךְ מִרְבַּע עֲוֹנוֹתֵי הַרְפִּים
 וְהַעֲצוּמִים מְאֹד כֹּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ, נִכְרַח עָלֵי הַמֶּרֶה שְׁחוֹרָה וְהַעֲצוּבוֹת מְאֹד, אֲשֶׁר מַחְמַת
 זֶה נוֹפְלִים עַפְרוּרִיוֹת וְכַבְדוֹת עַל הַלֵּב, עַד אֲשֶׁר אֵינִי יָכוֹל לְבַעַר וְלִהְיוֹת לְבָבִי אֵלֶיךָ בְּרָאוּי,
 וְאִם לְפַעְמִים מִתְנַוֵּץ עָלֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַתְּנוּצָצוֹת אֱלֹהוֹתֶיךָ, אֵין לִי בָלִים לְקַבֵּל אוֹר
 הַתְּנוּצָצוֹת הַזֶּה, וְאִזִּי בּוֹעַר הַלֵּב חוּץ מִהַמֶּרֶה חֶסֶד וְשִׁלּוּם, עַד אֲשֶׁר אֵינִי יָכוֹל וְאֵינִי רִשְׁאֵי
 לְפַעְמִים לְקַבֵּל עָלֵי וְלִהְיוֹת עִצְמִי וְדַעְתִּי לְזוֹה הַתְּנוּצָצוֹת, שְׁלֹא אֶחְרַם לְעֵלוֹת אֵל יְהוָה
 חוּץ מִהַמֶּרֶה וְהַגְּבוּל שִׁישׁ לִי, אֲשֶׁר גְּזַרְתָּ עָלֵינוּ וְאַסְרָתָּ לָנוּ לְבָלֵי לְחֶרֶם אֵלֶיךָ חֶסֶד וְשִׁלּוּם,
 כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב: "פֶּן יִחְרְסוּ לְעֵלוֹת אֵל יְהוָה", וְלְפַעְמִים הַלֵּב אִטּוּם לְנִמְרֵי עַל יְדֵי הַעֲצוּבוֹת:

ר"ב (:)ט
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ דְעַלְמָא כְּלָא, יוֹדֵעַ הַתְּעַלּוּמוֹת, אַתָּה יוֹדֵעַ רְזוּי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת
 סְתָרֵי כָל חַי, מַה אִמַּר וּמַה אֲדַבֵּר וּמַה אֲסַפֵּר לְפָנֶיךָ, הֲלֹא כָּל הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגָלוֹת
 אַתָּה יוֹדֵעַ, אֵין דְּבַר נֶעְלָם מִמֶּךָ וְאֵין נִסְתָּר מִנְּפִי עֵינֶיךָ. אֱלֹהֵי עוֹלָם, אֲדוֹן כָּל, הַכֹּל יָכוֹל,

חי לעד ונקים לנצח, יחיד קדמון, אֵתָהּ הוּא רֵאשׁוֹן וְאֵתָהּ הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעַדְךָ אֵין אֱלֹהִים, "רַם וְנִשְׂא שׁוֹכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ, מְרוֹם וְקָדוֹשׁ, תִּשְׁבּוֹן, וְאֵת דְּכָא וּשְׁפַל רוּחַ, לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב גְּדֵבָאִים", חֵי וְקַיִם נִזְרָא מְרוֹם וְקָדוֹשׁ, אֲשֶׁר כָּל הָעוֹלָם וּמְלוֹאוֹ עִם כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּלִם בְּלֹא נְחֻשָׁב קַמְךָ, בְּלֹא מִמֶּשׁ, וְכָל הַזְּמַן שֶׁל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֵינוֹ עוֹלָה אֲצִלְךָ בְּהִרְףַּ עֵינַי, אֵתָהּ לְבַד יוֹדַע רַחֲמֵנוּתְךָ בְּעֲצֻמְךָ, אֵיךְ אֵתָהּ חִפְזֵי כְּמוֹתֵינוּ, לְהוֹדִיעֵנוּ אֶמְתָּתְךָ, וּלְהַטְעִימֵנוּ מִזֵּיו נַעַם נִצְחִיּוֹת אֱלֹהוּתְךָ, וְנִפְלְאוֹת נִזְרָאוֹת עֲרֻבַת נְעִימַת יְדִידוֹת תְּשׁוּבַת דְּבִקוּתְךָ, וּבְכַמָּה גְּלוּלִים אֵתָהּ מֵתְנַלְגֵּל עִמָּנוּ, וּבְכַמָּה סְבוּבִים וְסִבּוֹת שׁוֹנוֹת אֵתָהּ מִסְבָּב עִמָּנוּ, לְפַעְמִים בְּנַחַת וּלְפַעְמִים בְּיִסּוּרֵי רַחֲמָנָא לְצַלְחָא, וְהַכֵּל לְמוֹתְנוּ כְּדֵי לְהַתְעוֹרֵר לְעִבּוּדְךָ בְּאַמְתָּת כְּדֵי לְשׁוּב מִמַּעֲשֵׂינֵינוּ וּמִדְּרֻכֵינוּ הַרְעִים לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמְתָּת וּלְהַתְדַבֵּק בְּךָ כְּדֵי שְׁנוּכָה לְשַׁבַּע מִטּוֹבְךָ לְחַשְׁבִּיעַ בְּצַחְצַחוֹת נַפְשֵׁנוּ, "לְחַזוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּחֵיכְלוֹ", כְּדֵי לְהַבִּיר אֵת מִי שְׁאֵמֵר וְהִיָּה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר זֹאת הִיא הַהֲצִלְחָה שְׁכָבֵל הַהֲצִלְחוֹת, הַיְשׁוּעָה שְׁכָבֵל הַיְשׁוּעוֹת, הַטּוֹבָה שְׁכָבֵל הַטּוֹבוֹת, הַתְּכִלִּית מְכָל הַתְּכִלִּיּוֹת. וְעַתָּה תִּיאַמֵּן כִּי יִסְפָּר, שְׂאִישׁ אֲשֶׁר אֱלֹה לֹו, שְׁנִכְרָא בְּשִׁבִיל טוֹב כְּזֹה, בְּשִׁבִיל תְּכִלִּית אִמְתִּי וְנִצְחֵי כְּזֹה, לְהַתְעַנֵּג עַל יְהוָה וּלְהַסְתַּוֵּף בְּצַל קִדְשָׁתוֹ, הַהוּא פָּעַל וְעָשָׂה מַעֲשִׂים כְּאֱלֹה וּמַחְשֻׁבוֹת כְּאֱלֹה בְּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ, אִזִּי מַה הָיָה לָנוּ, מַה נֹּאמַר מַה נְדַבֵּר, אִזִּי אִזִּי וְאִבִּי, כִּי בְּאַמְתָּת אֵין לָנוּ שׁוּם דְּבוּרִים לְדַבֵּר בְּעַנְיָן זֶה כִּי אִם לְצַעֲקָא בְּקוֹל מַר וְנִמְחַר עַד כְּלוֹת הַנְּפֶשׁ, עַד יִשְׁקוּף וְיִרָא יְהוָה מִשְׁמַיִם, כִּי עֲדוּן אֵין מַעֲצוֹר לִיהוָה לְהוֹשִׁיעַ בְּהִרְףַּ עֵינַי וְשׁוּעָה שְׁלֵמָה וְאַמְתִּיּוֹת, וְשׁוּעָה נִצְחִיּוֹת לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחָא נִצְחִיִּים:

רד

וְתִצְלִלְנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ תְּרַבִּים מְרוּחַ סְעָרָה, שְׁלֵא יִבְעַר וְלֹא יִתְלַחֵב לְפָנֵינוּ חוּזֵי מַחְמַדָּה חִסְוִשְׁלוֹם הַנְּקָרָא תְּרִיסָתָה, וְלֹא נַחֲרִם לְעֵלוֹת אֵל יְהוָה. וּבְכַח וּזְכוּת צְדִיקֵי אִמְתָּת תִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשָׁת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא שְׁתִּיָּה רוֹכֵב עַל סוּסֵי אֵשׁ בְּסְעָרָה, אֲשֶׁר כַּחוֹ מִסְפִּיק גַּם עָלֵינוּ לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל מֵאֵתְנוּ הָאֵשׁ הַבוֹעֵר בְּסְעָרָה חוּזֵי מַחְמַדָּה, כִּי אֵין אֵתְנוּ יוֹדַע עַד מָה, אֵיךְ לְהַתְנַחֵג בְּעַנְיָן זֶה שֶׁל הַהֲתַנּוּצָצוֹת וְהַהֲתַלְהָבוֹת, כִּי אֵין אָנוּ יוֹדְעִים לְכוּן הַמְּדָה כָּלֵל: לְפַעְמִים חֵלֵב אִטּוּם וּמְטַמְטֵם לְגַמְרֵי, וּלְפַעְמִים בּוֹעֵר חוּזֵי מַחְמַדָּה, וְאֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם, וְעַל זְכוּת וְכַח הַצְּדִיקִים אִמְתִּיִּים שְׁכָבֵל אַחַד נִקְרָא "אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ", שִׁיּוֹדַע לְחַלֵּךְ נֶגֶד רוּחוֹ שֶׁל כָּל אַחַד וְאַחַד:

רפו

עוֹרְנוּ וְזַכְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ תְּרַבִּים, שְׁיִנְשְׁבוּ בְּרוּחַם הַקָּדוֹשׁ עַל כָּל אַחַד וְאַחַד מֵאֵתְנוּ עִמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל רוּחַ קִדְשָׁה וְטַהֲרָה, בְּאִפְנֵי שְׁנוּכָה לְשִׁמְחָה שְׁלֵמָה בְּאַמְתָּת כְּרִצּוֹנְךָ

הטוב, עד שיבצר ויתלהב לב של כל אחד ואחד אליך תתברך לנצח בתשוקה גדולה ובהתלהבות נמרץ בהדרגה ובמדה כראוי לכל אחד ואחד לפי בחינתו באמת, באשר אתה לבד ידעת כל זה, כי אין מי שיודע לבון זאת כי אם אתה לבד, עד שנוכח כלנו עמך בית ישראל לבא רכל עלמא, שכל אחד ואחד מישראל עם סגלה עם הנבחר מכל העמים, יהיה נעשה לב למקום שצריך להיות שם בבחינת לב, וכלנו כאחד נתדבק אליך ונתלהב אליך באמת, עד שנוכח להכלל בך באמת לעולמי עד ולנצח נצחים, ויקנם פנו מקרא שכתוב: "ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם תיים בלבם היום" מעתה ועד עולם אמן נצח סלה ועד:

רצח (כד:)
 "מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור". מלך מלכים, הממליך מלכים ולו המלוכה, "מהעדה מלבין ומתקם מלבין ובמצבניה עבד בחיל שמיא [וודרי] ארעא", אשר כל ההתנשאות והמנהיגות והראשות של כל העולם, מגדול שפגדולים עד קטן שפגטנים, הכל מאתך לבד, כמו שאמרו רבותינו וברזם לברכה: 'אפלו ריש גרותא מן שמיא מוקמי ליה, במה שניאמר: "לך יהוה הממלכה והמתנשא לבל לראש":

רצח (כד:)
 ובבן רחם עלינו למען שמך, ותן לנו פרנסים ומנהיגים וראשים בשרים ונאמנים והגונים בכל עיר ועיר ותמשיך עליהם דעת ורחמנות אמתי שייזכו לרחם על עניי הצאן, לבל יכבירו על הנתינות והמסים על העניים והאביונים, רק תשפיע עליהם דעת ורחמנות אמתי שיתנהגו בהתנשאות שלהם בכשרות כרצונך הטוב, לסדר הנביות והמסים על כל אחד כראוי לו לפי בחו באמת, להכביר על מי שראוי להכביר, ולחקל על מי שראוי לחקל, ולפטר לגמרי את מי שראוי לפטרו, ובפרט יראי יהוה אשר הטו שכמם לסבל על תורה ועבודה רחם עליהם למען שמך וכבודך, ותן בלב פרנסי ומנהיגי כל עיר ועיר שיכלו העל מעליהם לגמרי, ותעביר מהם על מלכות ועל דרך ארץ. ותצילנו ותשמרנו

בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים מִמְּנֵהֵיגִים וּפְרָנְסִים הַמְתַּנְּאִים עַל הַצָּבוּר שְׁלֵא לְשֵׁם שָׁמַיִם, רַחֵם עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַמְפֹּרֵדִים בֵּין הַגּוֹיִים, וְהֵם מוֹשְׁלִים עָלֵינוּ, וּמִכְפִּידִים בְּכָל עֵת הַנְּתִינוּת וְהַמַּסִּים עָלֵינוּ, וְאוֹמְרִים בְּכָל עֵת 'מִדֵּר וְהִבָּא', וְאַתָּה יוֹדֵעַ דְּחַקְנוּ וְעִמְלָנוּ, וְעַצֶּם צְמִצּוֹם וּמַעוֹט הַפְּרָנְסָה שְׁנַתְּמַעֵטָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ, וּבִפְרָט פְּרָנְסַת הִירָאִים וְהַפְּשָׁרִים הַחֲפִצִּים לְהַרְגִּיל עֲצֻמָּן לְלִבָּת בְּדַרְכֶיךָ וּלְהַתְקַרֵּב אֵלֶיךָ פְּאַמְתִּי, אֲשֶׁר רָפִם בְּכֻלָּם פְּרָנְסַתְּם דְּחֻקָּה מְאֹד, וּבְבִיתֶם אֵין לְחֵם וְשִׁמְלָה, וּבְלָה פְּרוּטָה מִן חַפְּסִים, וְאִם חֲסִדְּשְׁלוֹם מִשְׁלִים עָלֵיחֶם גַּם עַל הַנְּתִינוּת, כְּשֶׁל כַּח הַסֶּבֶל, חֲסִדְּשְׁלוֹם, אוֹי "מִי יָקוּם יַעֲקֹב בִּי קָמֵן הוּא", כִּי אֵין מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ, שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בְּעֵת צָרָה. רַחֵם עָלֵינוּ בְּכָל עֵיר וְעֵיר מַעְרֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּמוֹשְׁבוֹתֶם (כְּשֶׁרוּצָה לְהַתְפַּלֵּל עַל אִיזָה עֵיר בַּפְּרָטִיּוֹת יֹאמֵר וּבִפְרָט וְכוּ'), וְתֵן לָנוּ מְנַהֲיָנִים וְרֹאשִׁים וּפְרָנְסִים חֲדָשִׁים כְּשֶׁרִים וְהַגּוֹנִים פְּאַמְתִּי, שְׁיִסְדְּרוּ וְיַעֲרִיכוּ נְתִינוּת הַמַּסִּים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד פְּרָאוֹי לְפִי עֲרַבּוּ פְּאַמְתִּי לְאַמְתּוֹ בְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב:

תקח

(ממ:)

"אֲחַת שְׂאֵלְתִי מֵאַתְּ יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ, שְׂבִתִּי בְּבֵית יְהוָה כָּל יְמֵי חַיִּי, לְחַזוֹת בְּנַעֲם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוֹ". רַבּוֹנוּ עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, חוּם וְחַמֵּל עָלֵי, וְהוֹשִׁיעֵנִי וְעוֹרְנֵי וְחֹזֵק אֶת לִבִּי שְׂאֵתְחִיל מַעֲתָה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצֻמִּי לְחַיּוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא, שְׂאֵמְשִׁיךְ וְאֵשְׁמִיט אֶת עֲצֻמִּי מִתְּאוֹוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִיּוֹ, רַק אֲרַגִּיל אֶת עֲצֻמִּי לְחַיּוֹת בְּלֵא אֲכִילָה וְשִׁתְּיָה וּמְשָׁגֵל, כְּמוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא, שְׁשֵׁם אֵין שׁוּם תְּאוֹה מִתְּאוֹוֹת עוֹלָם הַזֶּה כָּלָל, כִּי כָּבֵד "כְּלוּ בְּיָגוֹן חַיִּי", וְעַבְרוּ הַרְבֵּה מְשֻׁנּוֹתִי, וּבְכָבֵד פְּאַתִּי בְּיָמַי, וַיְמִי חֲחִלִּיפוֹת הוֹלְכִים וּבָאִים, וּבְכָל יוֹם מִתְקַרְבִּים לְיוֹם הַמִּיתָה, וּבְהַכְרַח לִילְךָ בְּדֶרֶךְ הַזֶּה, בְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ. וּבְנִי שְׂאֵתְחִיל לְהַתְנַהֵג אֶת עֲצֻמִּי בְּמִנְהַג הַמְּקוֹם הַזֶּה שְׂאֵנִי עֲתִיד לִילְךָ לְשֵׁם כְּלִי סֶפֶק, אִם קָרוֹב וְאִם רְחוֹק, אִם מַעֲטָ וְאִם הַרְבֵּה אֲחִיָּה עוֹד, אֲכַל עַל כָּל פְּנִים הַבָּל יַעֲבֵר בְּצַל עוֹבֵר, וְאִנִּי מְכַרַח לִילְךָ לְשֵׁם, אֲשֶׁר שָׁם אֵין שׁוּם תְּאוֹה וּמִדָּה רַעָה, וְלֹא שׁוּם מְנַהֵג מִמְּנַהֲגֵי עוֹלָם הַזֶּה וְלֹא שׁוּם כְּבוֹד וְהַתְנַשְּׂאוֹת שֶׁל שְׂקָר, כִּי שָׁם עֲלֵמָא דְקָשׁוּט עוֹלָם הַאֲמִתִּי, וְאֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים מוֹבּוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, וְלֹא שׁוּם תְּאוֹה וּכְבוֹד שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה, אֲדַרְבָּא אִי אֲפִשֵׁר לְזַכּוֹת וּלְהַצְלִיחַ שָׁם כִּי אִם בְּשֻׁנְקִיִּים וְזִכִּים מְכָל הַתְּאוֹת בְּקַרְשָׁה וּבְטַהְרָה גְּדוּלָה, וּבְמָה אֲנִי רְחוֹק מִזֶּה, וְאִם כָּבֵד עֲבֵר עָלֵי מַה שְׁעָבֵר וְעִשִׂיתִי מַה שְׁעִשִׂיתִי, וּבְנִי עַל כָּל פְּנִים מַעֲתָה שְׂאֵתְחִיל לְחוּם וּלְרַחֵם עָלֵי בְּרַחֲמֵיךָ אֲמִתִּי, וְאַתְחִיל לְהַבִּין צְעָדִי וּפְעָמֵי אֵל עֲלֵמָא דְאַתִּי, אֲשֶׁר אֲנִי מְכַרַח לְבּוֹא לְשֵׁם כְּלִי סֶפֶק, וְאִם אֵלֶּף שָׁנִים אֲחִיָּה אֵינּוּ מִסְפִּיק לְהַבִּין צְדָה לְדֶרֶךְ רְחוֹק כָּל כּוֹ, אֲפִלוּ אִם לֹא חִיִּיתִי שׁוּם פְּנִים כָּלָל, מְכָל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן שְׂפִנְמִתִּי כָּל כּוֹ, וְאֲנִי

מלא חמאים ועונות ופשעים ותאוות רעות ופגמים גדולים וקלקולים הרבה פלי שעור
וערף ומספר. ורחם עלי וזכני על כל פנים מעתה שאתחיל לרחם עלי באמת, ואתה
תרחם עלי מן השמים, ותעזרני ותושיעני בכל עת ורגע, באפן שלא אשוב עוד לכסלה,
רק אזכה להתחיל מעתה להרגיל את עצמי להיות בעולם הפא, להרגיל את עצמי להיות
בלא אכילה ושתייה ומשגל ושאר תאוות:

ב
(ד) אגא יהוה, תן לנו חנינה ולא נאבד. בקש צאן אובדות, צאן נדה ואין מקבץ. קרב אתה
אותנו ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים. כי באמת לפי דעתי, ודעתי גם ידעתי,
כי בודאי לא היה ראוי לקרבני לפי מעשי המכערים ופעולתי המגנות ומחשבותי
המערבבות וכל מעשי הרעים שנייתי ושלשתי עליהם עד אין מספר, וכמה וכמה פעמים
הבטחתיך וקבלתי עלי שלא אשוב עוד לאולתי, ושלא אכעיסך עוד לעולם, ולא יבלתי
לעמד בהבטחתי אפלו זמן מועט, ומחרתי לקלקל את מעשי כמה וכמה פעמים עד אין
מספר, ואיך יעלה על דעתי לבוא לפניה, לבקש ולרצות ולפנים אותך:

ק
(ו) על בן באתי לפניה יהוה אלהי ואלהי אבותי להפיל תחנתי לפניה. מקצת הארץ אליך
אקרא, שתרחם עלי ברחמיך הרבים, על מרחק ומגרש כמוני, ותקרב אותי ברחמיך
וחסדיך העצומים, ותאמר לצרותי די, ותתחיל מעתה לקרבני ברחמיך הרבים, כי זה
עקר גדלתך בשתמרתקים ביותר מתקרבים לעבודתך באמת, באשר גלית לנו על-ידי
חכמיך הקדושים. ואם אמנם אני רחוק מאד מך בתכלית הרחוק, אל תעשה עמי
בחטאי ואל תדינני במפעלי, כי קרוב אתה לרחוקים, כי הלא טמני דיקא ותעלה וישתבח
ויתגדל שמך ותברך לעד ולנצח נצחים, על-ידי שתקרב מרחק כמוני לשמך הגדול, כי
זה עקר גדלתך בשתמרתקים ביותר מתקרבים אליך באמת:

הלח

(י)

רבוננו של עולם, אתה זביתני ברחמיך הרבים לחיות בכלל ודע ישראל עבדיך, וקרבת
 אותי ברחמיך הרבים לצדיקו אמת, להאמין בהם ולהשתוקק להם. עשה עמי
 בחסדיך בוכות הקדושים אשר בארץ המה, ועורני וסיעני שיגיע לי הארה והתעוררות
 אמתו שיזכר ויתעורר את עצמו באמת הטוב שבי, ויתודע להטוב שבי מעלתו הגדולה,
 מהיכן הוא נלקח ונמשך, ממחשבה עליונה וקדושה ברוך הוא, אשר שם עליתי במחשבה
 תחלה בתוך כלל נשמות ישראל, ואני בריה קלה שבים, למעלה מכל הארבע עולמות,
 שהם: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, ואני בשרשי למעלה מכלם, כי אנכי מודע ישראל
 שעלו במחשבה תחלה, ובנו נמלך השם ותברך ונתיעץ עמנו לברא את כל העולמות
 כלם וכל אשר בהם, עד תכלית העשיה שהוא העולם הזה וכל אשר בו, בשמים ובארץ
 בימים וכל אשר בהם. ועתה עתה, עורני נא, חזקני נא, אמצני נא, הקיצני נא, עורני
 נא, שאזכה ברחמיך וחסדיך האמתיים, להזכיר את עצמי היטב היכן אני, להיכן
 נשלכתי, להיכן נתרחקתי ממך עד הנה. היאמן כי יספר, שטוב אמתו בזה המשרש כי
 יהיה משלך במקום אפל וחשך בזה, במקום שפל בזה, באפלה מנחת בזה, במקומות
 פגומים באלה, במקומות נמוכים ורחוקים מן הקדושה באלה, במקומות שאינם ראויים
 להקרא בשם מקום כלל:

תשכט

(יא)

ותשמרנו ברחמיך מהרשעים שאסור לקרבם תחת פגמי עבודתך, אשר הם יכולים
 להוריד חסדו שלום את המקרבם ממדרגתו, ולא נעסק עמם לקרבם כלל,
 כי אתה יודע כי אין בנו דעת לידע את מי לבחר ולקרב ואת מי לרחק, רק עליך לבד
 אנו סומכים ונשענים. בחסדיך עשה עמנו, וכרצונך נעשה:

רעב

(יב)

רחם עלינו למען שמך, וזכנו אותנו ואת כל עמך בית ישראל, ועורנו וחושיענו בכל
 עת, שפל אחד ואחד ילך בדרך הישר, בדרך האמת בדרך הקדוש, כפי אשר
 הורנו ולמדנו אבותינו ורבתינו הקדושים, עד אשר כל אחד ואחד יזכה לגלות ולהאיר
 בעולם את הדרך הקדוש הקדוש האמת שהוא הולך בו, לגלות בכל פעם עצות ודרכים חדשים
 קדושים וטהורים אמתיים איד לגלות להתקרב להשם ותברך באמת. ותגן עלינו ותשמרנו
 תמיד שלא יתפרסם שום אחד מישראל קדם זמנו, רק כל אחד ואחד יזכה לילך ולכנס
 בדרך הקדוש באמת ולילך ולדרך בו ימים ושנים באמת ובלב שלם, בתוספת קדושה

וּמְהֵרָה וְחַיִּית חֲדָשׁ וְהִתְעוֹרְרוֹת חֲדָשׁ וְנִפְלְאָא בְּכָל עֵת, וְנִזְכָּה לְהִתְמַהֵמָה וְלִשְׁחוֹת שֵׁם
 בְּדֶרֶךְ הַקִּדְשׁ הָאֲמִתִּי זְמַן הָרְאוּי בְּאֵמֶת, וְלִהְתְּחַמֵּם שֵׁם בְּהִתְלַחֲבוֹת דְּקִדְשָׁה בְּרְאוּי, עַד
 שְׂיִגִיעַ הַזְּמַן וְהָעֵת הָרְאוּי בְּאֵמֶת לְגַלוֹת וְלִהְיוֹדִיעַ וּלְפָרְסֵם הַדֶּרֶךְ הַקִּדְשׁ בְּעוֹלָם, וְלֹא
 יִתְפָּרְסֵם שׁוּם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל קִדְם זְמַנּוּ. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְיַלְנוּ מִכָּל מִיַּי הַזְּקוֹת וְצַעַר וְיִסּוּרֵי
 הַבָּאִים עַל־יְדֵי־יְהוָה חֵס־וְשְׁלוֹם, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חַיִּים טוֹבִים וְאַרְבִּים, וְלֹא יָמוּת שׁוּם אֶחָד
 מִיִּשְׂרָאֵל קִדְם זְמַנּוּ, רַק כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה לְהֵאָרֵךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה
 וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, עַד שְׂיִזְכֶּה לְגַלוֹת הַדֶּרֶךְ הַקִּדְשׁ בְּעוֹלָם כְּפִי חֻלְקוֹ שְׂיִישׁ לוֹ בְּהִתְוֹרָה
 הַקִּדְשָׁה כְּפִי שְׂרָשׁ נִשְׁמָתוֹ, בְּאֵפֶן שְׂיִתְגַּלּוּ דְרָכֵי הַקִּדְשָׁה בְּעוֹלָם, וְיִתְגַּלּוּ וְיֵאִירוּ בְּעוֹלָם
 כָּל הַעֲצוֹת הַעֲמֻקּוֹת וְכָל הַדְרָכִים הַחֲדָשִׁים וְהַנִּפְלְאִים שֶׁהַמְּשִׁיבֵי הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם מִיּוֹם
 מִתֵּן תּוֹרָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כָּלָם יֵאִירוּ עַל פְּנֵי תִבְלָה, "לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָכֶךָ בְּכָל גּוֹיִם
 וְשׂוֹעֲתֶךָ", בְּאֵפֶן שְׂנִזְכָּה כָּלֵנוּ אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ תָּמִיד
 בְּאֵמֶת לְאֲמִתּוֹ, וְלִילֶךְ בְּדֶרֶךְ הַקִּדְשִׁים, בְּדֶרֶכֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים הַגְּדוֹלִים וְהַנּוֹרָאִים,
 וְכוּתֵם יִגַּן עָלֵינוּ, לְקַרְבְּנוּ אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת מְהֵרָה:

(ב)

וְהַנְּנוּ מְכוּנִים בְּתַפְלָתְנוּ וּמְקַשְּׂרִים אֶת כָּל תְּפִלוֹתֵינוּ לְכָל הַצְּדִיקִים שְׂבֻדוֹרְנוּ, וְאֲתָה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּעֲוֹרֵר אֶת לֵב צְדִיקֵי אֵמֶת שְׂבֻדוֹרְנוּ, וְתִתֵּן לָהֶם בֶּחַ שְׂיִקְבְּלוּ אֶת
 תְּפִלָּתְנוּ וְיַעֲלוּ אוֹתָם לְפָנֶיךָ. וְאִם אִם תְּפִלָּתְנוּ אֵינָה בְּרְאוּי וְהִיא מְעַרְבֶת בְּפִסְלֵת הַרְבֵּה
 וְאִין בְּתַפְלָתְנוּ אִפְלוּ דְבוּר אֶחָד אוֹ אֶת אַחַת שֶׁתְּהִיָּה זָכָה וְנִקְיָה, וְדְבָרֵי מְנַמְנָם מְאֹד
 וְלִשׁוֹנֵי מְלֵא פֶגֶם, כִּי לֹא בְּדַעַת אֲדָבָר וְהַדְּבוּר רַחוּק מִן הַמַּחְשָׁבָה, הֵן עַל כָּל אֵלֶּה נִבְרָו
 רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ. וְתִתֵּן בֶּחַ בְּצְדִיקוֹךָ הָאֲמִתִּים שְׂיִוְכְּלוּ לְהַעֲלוֹת וּלְהַרְרִים וּלְהַגְבִּיחַ כָּל
 תְּפִלוֹתֵינוּ לְזִכּוֹתֵם וּלְנִקּוֹתֵם מִכָּל סִיג וּפְגָם, בְּאֵפֶן שְׂיִוְכְּלוּ לַעֲלוֹת לְפָנֶיךָ לְרָצוֹן, וְיִבְנוּ מִתְּחַם
 אֶת קוֹמַת הַשְּׂבִינָה, לְחִכְיָה וּלְסַעֲרָה וּלְחִקִּימָה מְגֻלוֹתָהּ. וְתִקֵּם אֶת סִבְתְּ דְּיֹד הַנִּפְלָת,
 עַל־יְדֵי תְּפִלוֹתֵינוּ, וְתִשָּׁיב שְׂכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן, וְתֵאִיר פְּנֵיךָ אֵלֵינוּ. "פְּנֵה אֵלֵי וְחַנְּנֵי. כִּי לֹא

בְּקִשְׁתִּי אֲבִטַח וְתַרְבִּי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי". רַק בְּשִׁמְךָ לְבַד בְּטַחְנוּ. "בְּאֱלֹהִים הִלָּלְנוּ כָּל הַיּוֹם,
וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נִזְדָּה סֶלָה":

(א:)

לב

וּתְנַבְּנוּ תְּמִיד לְדַעַת הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, וְלִקְשֹׁר עֲצָמֵנוּ בְּאֵמֶת עִם כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים
שֶׁהֵם שְׂרָשֵׁי נִשְׁמוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּל הַנְּשָׁמוֹת נִחְלָקִים תַּחְתָּם, עַד שְׁנוֹבָה
לְהַתְקַשֵּׁר וּלְהִתְאַחַז בְּאֵמֶת עִם כָּל שְׂרָשֵׁי נִשְׁמוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַחַצּוֹנִים מִתַּחַת כִּסֵּא
הַכְּבוֹד, וְעַל-יְדֵי-זוֹ נִזְבַּח שִׁיחֵיךָ לָנוּ מִמְשַׁלְּחָה עַל הַמְּלֹאכִים, וְתַתְּקִינֵם מִמְשַׁלְּתֵנוּ עֲלֵיהֶם
בְּתַקְוָה וְעֵז לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחַת נִצְחִים, וְלֹא יִפְּלוּ אוֹתָנוּ לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם
יְהוָה, וְלְעוֹלָם יָדָךְ עַל הַעֲלִיּוֹנָה, וְאַתָּה עוֹזֵר לְלֹא כֶּחַ, "וּבְיַדְךָ בַח וּגְבוּרָה וּבְיַדְךָ לְגַדֵּל
וּלְחַזֵּק לְכָל. אַתָּה הוּא יְהוָה לְבַדְּךָ אַתָּה עֹשֵׂית אֵת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל אֲבָבָם,
הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מַחִיָּה אֵת כָּלֵם וְאֲבָב הַשָּׁמַיִם לְךָ
מִשְׁתַּחֲוִיִּים. וּבְרַצוֹנְךָ תִּרְוֶם קַרְנֵנוּ". כִּי מִי יֹאמֵר לְךָ מַה תַּעֲשֶׂה, כִּי אַתָּה לְבַדְּךָ בְּרֵאתָ
אוֹתָנוּ בְּשִׁבִיל בְּוֵנָה זוֹ, שְׁנוֹבָה לְהַגִּיעַ לְתַכְלִית הַזֶּה שִׁיחֵיךָ לָנוּ מִמְשַׁלְּחָה עַל הַמְּלֹאכִים.
וּבְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְמִלְאֵת רְצוֹנְךָ הַטּוֹב, לְהַשְׁלִים בְּוֵנְתְּךָ הַעֲלִיּוֹנָה, שְׁנוֹבָה מִחֶרֶד לְשׁוֹב
בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וּלְשַׁבֵּר כָּל הַתַּאֲוֹת רְעוּת, וְכָל הַעֲבוּדוֹת רְעוּת, וְכָל הַמַּדּוֹת
רְעוּת, עַד שְׁנוֹבָה לְתַפְלָה בְּשִׁלְמוֹת וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ עֲבוּדָה תְּמָה בְּאֵמֶת וּבְתַמִּים בְּרַצוֹנְךָ
הַטּוֹב, עַד שְׁנוֹבָה לְהַגִּיעַ מִחֶרֶד לְתַכְלִית הַזֶּה, שִׁיחֵיךָ לָנוּ מִמְשַׁלְּחָה עַל הַמְּלֹאכִים, וְתַתְּקִינֵם
מִמְשַׁלְּתֵנוּ לְנִצְחַת כִּי לְבַד נִזְכָּרְנוּ:

(ב:)

כז

אֲנִי יְהוָה, עוֹזְרֵי לְהַתְחִיל לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה בְּאֵמֶת בְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב, וּבְזָכוֹת מַצְנוֹת צְדָקָה
תַּעֲזֹרְנִי וְתַפְתַּח לִי וְתַרְחִיב לִי כָּל הַשְּׂפָתִים וְהַשְּׁעָרִים דַּקְדְּשָׁה כִּי אַתָּה יַדְעַת אֵת
לִבִּי רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כִּמְהָ קָשָׁה לִי לְהַתְחִיל שׁוֹם הַתְּחִלָּה בְּעֲבוּדָת יְהוָה בְּאֵמֶת, וְכָל
עֲנִין עֲבוּדָה וְעֲבוּדָה שְׂאֵנִי רוּצָה לְהַתְחִיל, קָשָׁה וְכִבֵּד עָלַי מְאֹד מְאֹד, עַד אֲשֶׁר "כִּשְׁל
כַח הַסֶּפֶל". וְכִמְהָ וְכִמְהָ חֲבִלֵי לְדָה, וְכִמְהָ וְכִמְהָ גְּנִיחוֹת וְאֲעֻקוֹת וְשׁוּעוֹת וְזַעֲקוֹת וְאֲנָחוֹת
בְּכִמְהָ וְכִמְהָ מִיְּנֵי קוֹלוֹת שֶׁל אֵח וְאָבוֹי, וְכִמְהָ וְכִמְהָ אֲנָחוֹת מְעוֹמְקָא דְלָפָא וְכִמְהָ וְכִמְהָ
בְּפִילוֹת וְהַמְּיוֹת אֲנוּ צְרִיבֵין קַדְּם שְׂאֵנוּ זֹכִינ לְהַתְחִיל אִיזָה הַתְּחִלָּה בְּאִיזָה עֲבוּדָה, וּמִגְדֵּל
הַכְּבוֹדוֹת הַעֲצוּם עֲדִין לֹא הַתְּחִלְתִּי לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת. "כִּמּוֹ חֶרֶד תִּקְרִיב לְלִדְתָּ, תַּחֲלִיל תִּזְעַק
בְּחֲבִלֵיךָ, כִּן תִּיָּנוּ מִשְׁפָּיִךְ יְהוָה תִּרְיָנוּ תִּלְנוּ כִּמּוֹ יְלָדְנוּ רוּחַ". וְכִבֵּר עֲבָרוּ עָלַי יָמִים וְשָׁנִים
הַרְבֵּה מִשְׁנוֹתֵי הַקְּצוּבִים בְּמִסְפָּר תַּחַת יָדְךָ, וְעֲדִין לֹא הַתְּחִלְתִּי הַתְּחִלָּה גְּמוּרָה בְּעֲבוּדְתְּךָ
בְּאֵמֶת. עֲבַר קָצִיר כָּלָה קוּיָן, וְאֲנִי לֹא נוֹשָׁעֲתִי. אֲבָל עֲדִין אֲנִי מְקַנָּה וּמְצַפָּה וּמְחַכָּה וּמְיַחַל

בְּכֹל עֵת וּבְכֹל שָׁעָה לְיִשׁוּעָתְךָ הָאֱמֵתִיית, בִּי כֹל עוֹד נִשְׁמָתִי בִּי אֲנִי מִקְנֶה לְיִשׁוּעָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, עַל כֵּן אֶזְעַק וְאֶשׁוּעַ: חֲמַל עָלַי עֲנִי כְּמוֹנִי, דַּל וְחֵלוּשׁ בּוֹאֵב וְגוֹנֵעַ, "כִּי־לֹדְהָ אֶפְעָה, הוֹשִׁיעָה מְלֶכֶךְ, בִּי קֶצֶר הַמִּצָּע מִהַשְׁתַּרְע":

סח (ד:)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲמִין וְחֹזֵק רַפְיוֹן יְדֵי, חֹזֵק יָדַיִם רַפּוֹת וּבְרָכִים בּוֹשְׁלוֹת תְּאֲמִין, וּבְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאֵת־חֵיל מַעֲתָה בְּאֵמֶת הַתְּחִלָּה גְּמוּרָה, שְׂאֵת־חֵיל מַעֲתָה לְכַנֵּס בְּעִבְרַתְךָ מִיּוֹם אֶל יוֹם, וּלְהוֹסִיף בְּכֹל יוֹם וְיוֹם קִנְיָנָה וְמִתְהַרְהַר וְחֻכְמָה וּבִינָה וְדַעַת אֱמֵתִי וְכֹל יוֹם וְיוֹם יֵאִיר בְּיוֹתֵר בְּתוֹסֵפּוֹת אוֹר קִנְיָנָה מְרַבָּה מִיּוֹם שְׁלֹפְנָיו. וְתַעֲזָרְנִי לְהַתְּחִיל לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה בְּכֹל עֵת לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים, בִּי הַתְּחִלַּת הַצְּדָקָה קִשָּׁה וּבְכֹדָה עָלַי מְאֹד בְּיוֹתֵר, וְאִין אֲנִי יוֹדֵעַ אִיךָ לְזָכוֹת לְצְדָקָה כְּרָאוּי, לְגַדֵּל רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת בְּלִי שְׁעוֹר שְׂיִישׁ לִי עַל זֶה, בִּי רַחֵם מִמְּנֵי צְדָקָה:

ע (ד:)

מְלֶאךָ רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי וּפְתַח לִי כָּל הַפְּתָחִים וְהַשְׁעָרִים שֶׁל הַקְּדוּשָׁה, וְעֲזָרְנִי לְכַנֵּס בְּהֵם בְּאֵמֶת חֵישׁ קָל מִתְהַרָה, וּבְנֵי לְהַרְבּוֹת בְּצְדָקָה תְּמִיד. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ, עֹשֶׂה עִמִּי צְדָקָה, וּבְנֵי לְכַנֵּס מִצְוֹת צְדָקָה בְּשִׁלְמוֹת בְּפִיזוֹר גְּדוֹל בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת. וְתִרְחִיב לִי כָּל הַפְּתָחִים שֶׁל הַקְּדוּשָׁה, "פְּתַחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָקָה אֲבוֹא בָּם אוֹדֶה יְהוָה. זֶה הַשְּׁעָר לַיהוָה צְדִיקִים יָבוֹאוּ בּוֹ. פְּתַחוּ שְׁעָרִים וּיְבוֹא גּוֹי צְדִיק שׁוֹמֵר אֲמוּנִים". פְּתַח לְנֹו שְׁעָר בְּעֵת נְעִילַת שְׁעָר, בְּזָכוֹת הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים אֲשֶׁר אִין שׁוֹם שְׁעָר סְגוּר בְּפִנְיֵהֶם לְעוֹלָם. "שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהִנְשִׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וּיְבוֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גְּבוֹר מִלְחָמָה. שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וּיְבוֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֶלָה":

עא (ד:)

וּבְבִן תִּזְכְּנוּ בְּזָכוֹת הַצְּדָקָה הַקְּדוּשָׁה, וּבְזָכוֹת הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים הַזְּקֵנִים שֶׁבְּקִדְשָׁה, שְׁנוּכָה לְהַכְּנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְעַקֵּר וּלְכַבֵּל שְׂרָשׁ וְנִיקַת מִצַּח הַנְּחָשׁ שֶׁהוּא שְׂרָשׁ חֲכָמַת הַטְּבַע, עַד שְׁנוּכָה לְעַקֵּר וּלְכַבֵּל וּלְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל חֲכָמַת הַטְּבַע וְהַאֲפִיקוֹרְסִית מִן הָעוֹלָם וְתַעֲזָרְנִי לְהוֹצִיא וְנִיקַתְּם וְחִיוֹתְּם מִהֵם עַל־יְדֵי כַּח הַצְּדָקָה דְּקִנְיָנָה שֶׁל בְּלָלוּת עֲמֵד וְיִשְׂרָאֵל הַבְּשָׂרִים וְנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת וּלְכַבֵּר כָּל תְּדַעַת, וְכֹל תִּמְנִים תִּנְפּוּלִין שֶׁל כָּל הַזְּקֵנִים הַמְּאָרִיכֵי יָמִים שֶׁבְּדוֹר שְׂאִין בְּהֵם שְׁלֵמוֹת, שְׂאִין מוֹסִיפִים קִנְיָנָה בְּכֹל יוֹם מִימֵי תְּחִילָתָם, אֲשֶׁר עַל יָדָם יוֹנֵק חִסּוֹשְׁלוֹם מִצַּח הַנְּחָשׁ, שֶׁהוּא שְׂרָשׁ חֲכָמַת הַטְּבַע:

עב

(ד:)

אנא יהוה, רחמן מלא רחמים, ופנו להרבות בצדקה באמת בקדשה גדולה עד שנובה לתקן זאת בשלמות, להכניע ולשפר ולכפל "מלך זקן וכסיל", כי אתה ידעת את כל אשר עבר עלינו על ידו, אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאנו. תן לנו תקנה ולא נאבד, הוציאנו מבין שניו, הצילנו נא מיד אויבנו ורודפינו, ורחם עלינו ועורנו והושיענו, שנובה לקדש את כל ימינו בקדשה גדולה. ותעזר לי אבי שבשמים אב הרחמן, שאובה להתחיל מעתה לבגס בעבודתך באמת ואובה להוסיף בכל יום יום אור קדשה ודעת וכל יום יום מימי חיי יאיר באור גדול, וכל יום שיבוא אחריו יאיר ביותר בתוספת קדשה ודעת, עד שאובה למלאות ימי ושנותי בתכלית השלמות בקדשה גדולה באמת ואובה ביום פקדתי לבוא ולבגס לפניך עם כל הנמים שלי אשר אני חי על פני האדמה שיהיו כלם שלמים וקמים ומאירים באור גדול, עד שיהיו ראויים להלביש את נשמותי בהם לעלות ולבוא לפני כסא כבודך בלבושין נהירין, ולא איעול בכסופא קמך:

פ

(ד:)

אנא יהוה, שמרנו והצילנו מזה, ופנו להרבות בצדקה תמיד עד שנובה בזכות הצדקה להמשיך חסד גדול עלינו ויגנם מקרא שכתוב: "עולם חסד יבנה", ותקנים העולם בתורה לבר, בלי אתערוותא דלתתא כלל, ולא נצטרך לעשות שום עסק ולא שום מלאכה ומשאומתן בשביל פרנסה. וכשם שפראת עולמך בתורה הטוב לבר בלי אתערוותא דלתתא כלל, בן תשפיע עלינו חסדך ותתן לנו כל פרנסותינו וכל צרכינו מאתך לבר בלי עשייתנו כלל, למען נוכה להיות פנויים מפל עסק, ולעסק רק בתורה ותפלה ומצוות ומעשים טובים, ולא ניגע לריק ולא נלד לפתלה ונוכה להיות ברצונך הטוב באמת, ותגלה הרצון בעולם, ותחונק את אמונת הרצון בתוך גדול ותכפל כל הספקות, ולא יהיה בך למצח הנחש להטיל שום ספק ברצון חסדך שלום, רק בלם ידעו אותך למקטנם ועד גדולם ויבירו כלם בך מלכותך, וידעו הכל בידעה חזקה ונכונה בלי שום ספק כלל, שהכל מתנהג רק ברצון הבורא, הכל לבר, ותפרך שמו לגצה. "וכמצבנה עבר בחיל שמיא ודירי ארעא, ולא איתי די ימחא בידה ויאמר לה מה עבדת":

ח

(מא:)

רבנו של עולם, מה אמר מה אדבר מה אצטרך, "כי אין מלה פלשוני חן יהוה ידעת בלה. אחור וקדם צרתי ותשת עלי פפכה. פליאה דעת ממני נשובה לא אוכל לה". איה זוכה נער פמוני לכפל בחינת שלא כסדר לבחינת כסדר, במה זוכה נער פמוני לקשר עצמי בכל עת לחשם יתברך באמת, לקשר השם יתברך במחשבותי תמיד, שאובה

כָּבֵל עַת לַחֲשׁוֹב בּוֹ יִתְפָּרֵד וְלִדְבָקָה בּוֹ בְּאַמֶּת, וְלִכְפֹּל עֲצָמַי וְכָל יְשׁוּתִי וְכָל תְּאוּתִי וּמְדוּתִי נִגְדוּ וְיִתְפָּרֵד כְּכַפֹּל נִמּוֹר בְּאַמֶּת וְלִהְיוֹת כְּאִין וּכְאֶפֶס מִמָּשׁ, וְלִידַע שְׂפִלוּתִי בְּאַמֶּת, עַד שְׂאוּבָה לְחַיּוֹת כְּבַחֲיִנַת "מָה" בְּאַמֶּת, וְלִהְתְּקַשֵּׁר וְלִהְכָלֵל בּוֹ יִתְפָּרֵד בְּאַמֶּת, עַד שְׂיָשׁוּב הַכֹּל כְּסֹדֵר וְיִתְכַפֵּלוּ כָּל הַרְצוֹנוֹת שֶׁל כָּל הַמִּתְנַגְּדִים וְהַחֹלְקִים כְּנִגְדֵי רְצוֹנִי שִׁיְהִי כְּרְצוֹנֵךְ בְּאַמֶּת:

מ*

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, וּפְנֵי לַחַיּוֹת מְקַרְבִּים בְּאַמֶּת לְכָל הַצְדִּיקֵי אֲמֶת, וְעַל־יְדִיּוֹת נִזְכָּה שִׁיִּקְבֹּל הַמְּוֹל שֶׁל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הַחֲשֵׁפֶעָה מִהַצְדִּיקֵי אֲמֶת כָּל אֶחָד כְּפִי מַה שְּׂצָרָךְ לוֹ, הֵן פְּרִנְסָה אוֹ פְּנִים וְכִיּוֹצֵא בְּהֵם, מַה שְּׂצָרָךְ לְכָל אֶחָד מֵעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִקְבֹּל הַמְּוֹל מִהַצְדִּיקִים אֶת הַחֲשֵׁפֶעָה מִזְכָּה כָּל וּבְמַהֲרֵי גְדוֹל כְּלִי שׁוֹם קָשׁוּי כָּלֵל, כִּי אַתָּה הוֹדַעְתָּ לָנוּ שֶׁכָּל הַחֲשֵׁפֶעוֹת מִזְכּוֹת וְכָל הַדְּבָרִים מִזְכּוֹת הֵם כְּאִים רַק מִהַצְדִּיק הָאֲמֶת, וְכִי שֶׁהוּא רְחוֹק מִהַצְדִּיק אִין קָשָׁה לוֹ לְהַמְּוֹל שֶׁלוֹ לְקַבֵּל הַחֲשֵׁפֶעָה מִהַצְדִּיק מִחֶמֶת שֶׁהוּא רְחוֹק מִמֶּנּוּ, וְעַל כֵּן מְכַרַח הַמְּוֹל לַעֲשׂוֹת לוֹ בַּח גְּדוֹל עַד שִׁיִּקְבֹּל הַחֲשֵׁפֶעָה מִהַצְדִּיק מִרְחוֹק, וְעַל־יְדִיּוֹת יוֹבֵל לְכּוֹא לִיְדֵי נֶזֶק וּמְכֻשׁוֹל גְּדוֹל, כִּי לְפַעְמִים מֵת הָאָדָם עַל־יְדִיּוֹת, וְנִשְׁאָרֵת הַחֲשֵׁפֶעָה אֲצֵל בְּנִי, וְלְפַעְמִים אוֹבֵד גַּם הַחֲשֵׁפֶעָה עַל־יְדִיּוֹת עַד שֶׁלֹּא נִשְׁאָר מִמֶּנּוּ גַם אֲצֵל בְּנִי. עַל כֵּן וּפְנֵי לְהִתְקַרֵּב לְצְדִיקֵי אֲמֶת, וְלִידַע וְלִהְאָמִין בְּאַמֶּת כִּי כָּל הַחֲשֵׁפֶעוֹת מִזְכּוֹת נִשְׁפָּעִין מֵהֵם, וְאִפְלוּ אִם אֲנִי רוֹאִים שֶׁלְפַעְמִים נִתְקַרַּב אֶחָד אֲצֵל הַצְדִּיק הָאֲמֶת וּמֵאֵן דִּיקָא נִתְדַלְדְּלוּ נְכֻסֵי וְנִאֲבָד הַשְּׁפָעוֹת וְעֲשִׂירוֹתוֹ חֶסֶד וְשְׁלוֹם, לֹא נִהְרַחֵר אֶחָד מִדּוֹתֶיךָ כָּלֵל, רַק גִּדַע וְנִאֲמִין כִּי זֶה מִחֶמֶת שֶׁהַמְּוֹל רוֹאֵה גְדֹל יִקְרַת מַעֲלֵת קִדְשֵׁת הַתְּקַרְבוֹת לְצְדִיק, וְגִדֹל קִדְשֵׁת הַחֲשֵׁפֶעָה רוֹחֲנִית שִׁיּוֹבֵל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ, וְעַל־יְדִיּוֹת הַשְּׁלִיף הַמְּוֹל הַחֲשֵׁפֶעָה גְּשָׁמִית שֶׁל הַעֲשִׂירוֹת בְּלֹאֵחֵר יָד, כְּפָרַט כִּי לֹא כָּל אָדָם זֹכֵה לְשִׁתִּי שְׁלֵחֲנוֹת. וְתוֹכְנוּ שְׁנַרְגִּישׁ גַּם בְּעֲצָמֵנוּ שֶׁהַתְּקַרְבוֹת לְצְדִיקִים הוּא יָקָר מִכָּל הַעֲשִׂירוֹת שְׂכָעוֹלָם, עַד שֶׁלֹּא נִשְׁגִּיחַ עַל מְמוֹן כָּלֵל וְלֹא יְהִי לָנוּ שׁוֹם רְצוֹן כָּלֵל לַעֲשִׂירוֹת. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּזְמִין לָנוּ כָּל הַצְּמִיחֵי וְתִנּוּן בְּרִנָּה וּבְשִׁפִי גְדוֹל כְּלִי שׁוֹם טְרִדָה וְדָאָה וְיִגִּיעָה כָּלֵל, וְתוֹכְנוּ שֶׁנִּסְכַּל מִהַצְדִּיק גַּם הַתְּרַחֲקוֹת שֶׁמִּרְחִיק אוֹתָנוּ לְפַעְמִים וְכוּעֵם עֲלֵינוּ וְחוֹלַק עֲלֵינוּ וּמְבֹהָ אוֹתָנוּ, וְגִדַע וְנִאֲמִין כִּי כָּל זֶה הוּא רַק לְמִזְכָּתָנוּ, כְּכִדִּי לְהַמְּתִיק וְלִסְלַק מֵאֵתָנוּ עַל־יְדִיּוֹת כָּל הַדִּינִים הַנִּמְשָׁכִין מִמֶּדֶת הַדִּין שֶׁלְמַעֲלָה, וְנִזְכָּה שְׂתַכַּף אַחַר כֶּךָ יִתְעוֹרֵר הַצְדִּיק בְּרַחֲמָנוֹת גְּדוֹל עֲלֵינוּ, וְיִקְרַב אוֹתָנוּ בְּהַתְּקַרְבוֹת גְּדוֹל בְּיֹתֵר, וְיִקְנֵם בְּנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב: בְּרַנַע קָמֵן עֹזְבֵתֶיךָ וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אֶקְבָּצֶךָ. בְּשִׂפְתַי קָצַף הַסִּתְרֵתִי פְּנֵי רַנַע מִמֶּךָ וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמֵתֶיךָ אָמַר גּוֹאֲלֶךָ יְהוָה. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

***

רבונו של עולם, זכנו להתקרב לצדיקים אמתיים, ונזכה להיות רגילים אצלם בכל פעם, ונזכה לקבל מהם הארה גדולה בכל עת אל מחנו ושכלנו ודעתנו, באפן שנוכח על-ידי-זה לצאת מבחינת מוחין דקטנות ולעלות ולבא לבחינת מוחין דגדלות, ועל-ידי זה יהיו נמתקין כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, ותעורר רחמים בלב הצדיקי אמת שיקרבו אותנו ברחמים ויאירו פניהם אלינו וינחמו אותנו וידברו על לבנו דברי נחומים ואהבה והתקרבות בפנים שוחקות ומאירות ומסבירות, ותעזרנו שנוכח לקבל כל דבריהם באהבה ורצון גדול, אף אם לפעמים ידברו אתנו קשות ויהיו מוסרים ומבזים אותנו, ולא נהרהר אחריהם כלל, רק גדע ונאמין באמת כי כל זה למוכתנו, כי מחמת שרואים בנו איך שגבר עלינו עזות הגוף ותאוותיו ונשמיותו, עד שאין אנחנו יכולים לקבל הארתם הקדושה על-ידי הארת פנים, ועל פן מברחים ליפר אותנו ביוסורים ובזיונות כדי לבטל ולהכניע נשמיות ועזות גופנו, ואז יהיו יכולים להאיר בנו, וכמו שאמרו רבותינו וזרונם לברכה: אעא דלא סליק ביה נחורא מבטשין ליה, אוף הכי גופא דלא סליק ביה נחורא דנשמתא וכו'. רבונו של עולם, אתה ידעת מעלת קדשת הצדיקי אמת וגדל נפלאות השגתם וקדשת עבודתם אותך ותברך בכל עת ובכל שעה, וכן אתה ידעת גדל פחיתות דעתנו ומעוטי ערבנו השפל וגדל התנברות עזות גופנו ונשמיותנו, עד אשר אנו רחוקים מאד ממעלת קדשת הצדיקי אמת, וכמעט שאנחנו עמהם בבחינת מהפך אל הפך ממש, עד אשר על-ידי-זה גם כשאנו זוכים לפעמים לילך ולנסוע אליהם ולהיות אצלם ועמם וסמוך להם ממש, אף-על-פי כן אי אפשר לנו לקבל הארתם הקדושה מחמת רבוי האור הגדול מאד, על פן חוס וחמל ורחם נא עלינו ותעורר עלינו רחמים גדולים בלב הצדיקי אמת, עד אשר על-ידי-זה במקום גדולתם שם אתה מוצא ענותנותם, ויתלבשו במדת הענוה והקטנות כל כך עד שיורידו עצמם אלינו אל עומק שפלות ופחיתות מדרגותינו, ויצמצמו אורם הגדול בצמצומים ולבושים קדושים באלו, עד שגם אנחנו תקטנים השפלים מאד נהיה יכולים לקבל הארת דעתם הקדושה, ויתן בלבם רחמנות גדול כל כך, עד אשר לא די שישתדלו פטובותינו ותקון נפשותינו פבואנו לביתם נאווה קודש, רק אף גם יהיו מטריחים עצמם בשביל זה לילך ולנסוע למקומות מושבותינו, בכדי שעל-ידי כל זה יתמעט ויתצמצם ויתלבש אורם הגדול ביותר בכדי שנוכל לקבלו. רבונו של עולם, פודאי אנו יודעים ומאמינים בגדל מעלת קדשת עבודת הצדיקים הקדושים, וממילא מוכן מזה גדל תהפסד והגרעון שבא על-ידי שצריכים לבטל עצמם קצת מעבודתם והשגתם ולהוריד עצמם אלינו, ובפרט כשאריבין לנסוע ולטלטל

עצמם מביתם עבור זה, אבל אף-על-פי-כן כבר הודעת לנו ברחמיך הגדולים, שאין נחשב לפניך כל הגרעון ותהפסד של הגדול שהוא רק לפי שעה, כנגד התקון שנעשה על-ידי-זוה בקטן, כי הוא מתקנו ומגדילו על-ידי-זוה לגמרי. על כן חוס וחמל עלינו בזכות אבותינו הקדושים, שלא תהיה וניעת הצדיקים עמנו לריק חס-ושלום, כי בודאי באשר הם מבטלים עצמם מעבודתם הקדושה והנבזה במעלה עליונה מאד ומורידים עצמם אלינו לעסוק עמנו ולהאיר קדשת דעתם גם בנו, כי זכאה מאן דאחיד בנדא דחכא, וכפי למרדף בתריהון ולמקני יתהון באגר שלים. ואחר כל זה אם מחמת עבירת דעתנו ונשמיות גופנו אין אנו זוכים לקבל מהם בראוי, בודאי אין הפסד גדול מזה חס-ושלום. על כן חוס וחמל עלינו בזכות כל הצדיקי אמת המשתדלים בתקון נפשות ישראל, שנוכח על כל פנים להכניע ערפנו ולהטות שכמנו ולבטל דעתנו באמת נגד דעתם הקדושה של הצדיקי אמת, עד שנוכח להתקרב אליהם באמת ולקבל מהם הארתם הקדושה בשלמות, ותתן בלבם רחמנות גדול עלינו עד שיוורידו עצמם אלינו בבחינת הכניעה וקטנות גדול וכאהבה והתקרבות גדול כל כך עד שיהיו סמוכים אלינו ממש, ואז אולי יש תקנה לקבל מהם הארתם הקדושה, כי כבר ידעת כי נשמטם לבנו ונכבד ונסתלק אור שכלנו ודעתנו ומוחנו כל כך עד שאין בו שום אור עצמו כלל, ומחמת זה אין יכולים להדליקו ולהאיר בו, כי אם פשםקרכים אותו ממש להאור בקרוב גמור וסמוך לו ממש, כמשל חנר שנוכח עד שאין בו שום אור, אז אין יכולים להדליקו מרחוק, כי אם פשםקרכים אותו סמוך ממש להאור או האור אליו. על כן חוס וחמל עלינו ותן בלב הצדיקים שיתקרבו אלינו בסמוך לנו ממש, עד שנוכח על-ידי-זוה לקבל הארתם הקדושה בנפשנו ורוחנו ונשמותינו במוחנו ושכלנו ודעתנו ולבנו, עד שנוכח שיתלהב לבנו אליך בהתלהבות גדולה לעבדך באמת וביראה ואהבה גדולה, ויקים בנו מקרא שכתוב: רשפיה רשפי אש שלהבת יה, מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונחרות לא ישטפוה. אמן בן יחי רצון.

***

רבונו של עולם, זכנו להתקרב לצדיקים אמתיים ולהאמין בהם באמת ולא אחרת אחריהם כלל ולא יעלה בלבי שום קשיא עליהם, ותנבנו להתחזק באמונה שלמה בך ובצדיקיך האמתיים בחיים חיותנו עד שנוכח על-ידי-זוה להתחזק באמונה ישרה באמת גם לאחר פטירתנו מן העולם הזה, כי כבר הודעתנו שגם לאחר פטירתו של אדם יש קלפות וסמרא אחרא או מלאכי תבלה שמנסין את האדם ורוצים לבלבל את האמונה שלו, ואם אינו חזק בשלמות אמונה בחיים חיותו אזי יש להם כח לבלבל אותו

ביותר אחר פטירתו ולהרחיקו מהאמונה הקדושה, ואתה ידעת גדל הרחמנות שיש על
 זה האדם, כי תלא עקר יגיעת האדם ועבודתו הוא רק בשביל התכלית, כי בחיים חיותו
 אי אפשר לו לידע ולהבין ולהרגיש הטעם האמת הנעים והקדוש שיש בהתקרבות אל
 הקדושה, מחמת עכירת החמר שהוא מסך המבדיל, וכן מחמת שאר מניעות ובלבולים
 של זה העולם, על כן עקר תקנתו הוא שלאחר פטירתו שישפשיט את חמרו ונשמיותו
 אז יזכה להבין ולידע ולהרגיש באמת נעים מתיקות ערבות ידידות ההתקרבות לתורה
 ועבודה ולהצדיקי אמת, ואז ידעו ויבינו ביותר מה שזכו ללמוד ולשמוע חדושי תורה
 אמתיים מהצדיקי אמת בחיים חיותם בעולם הזה, לבר מה שזכו לשמוע אז, וכן מה
 שזוכה כל אחד להשיג מצד נשמתו. ואם חסדו שלום מבלבלין דעתו גם לאחר פטירתו
 בודאי אין רחמנות גדול מזה, על כן חוס וחמל עלינו ברחמיך הגדולים ונבנו להתחונק
 בהאמונה הקדושה בך ובצדיקיך האמתיים בחיים חיותנו בהתחונקות גדול כל כך עד
 שנוכח להיות חוקים בהאמונה הקדושה בשלמות גם לאחר פטירתנו לארץ ימים ושנים,
 ולא יוכלו להטעות אותנו אז בשום אופן, ולא יהיו יכולים למנוע אותנו או מלידה אל
 הצדיקי אמת תקף אחר פטירתנו בכדי לקבל מהם תקון לנשמתנו. ונבנו להתחונק מאד
 בענין אמונת חכמים והתקרבות לצדיקי אמת, ונוכח להיות רגילים לבא אליהם ולהתענג
 ולשבוע מזיו הדרת פניהם הקדוש ולשמוע חדושי תורה מפיהם ועצות טובות והנהגות
 ישרות כפי הצורך לתקון נפשתינו, ונוכח להיות חוקים בענין זה מאד עד שלא יוכל
 לבלבל ולמנוע אותנו מזה שום מונע ומעכב ומבלבל, ונוכח לשפר כל מיני מניעות
 ולהיות מרוצים להפקיר כל אשר יש לנו ולהיות לנו מסירת נפש ממש בשביל
 ההתקרבות לצדיקי אמת בחיים חיותנו, עד שנוכח על-ידי-זה שגם לאחר פטירתנו לא
 יוכל למנוע אותנו שום מונע ומעכב מחבל ומקטרנג מלידה ולבא תקף אל הצדיקי אמת
 בשביל תקון נשמותינו. ועזרנו שנוכח בכח וזכות ההתקרבות לצדיקי אמת להשלים
 מעשינו בעולם הזה בשלמות גדול, ונוכח להשמר מכל חטא ופגם חסדו שלום, ונוכח
 להתרבות בתורה ותפלה ומעשים טובים עד שיהיה לנו לבושים קדושים לנשמותינו באופן
 שנוכח לבא על-ידי-זה לתכלית השלמות שצריך האדם לבא לעולם הפא. רבנו עולם,
 אתה ידעת גדל הרחמנות שיש על האדם לאחר פטירתו, כי יש בני אדם שהם שם
 ערומים ממש מחמת קלקול מעשיהם כל כך עד שאין להם לבושים קדושים כלל
 להתלבש בהם, ויש שנידונין על-ידי-זה להיות נאכדין בכף הקלע רחמנא לצלן, ושם אי
 אפשר לרחם עליהם כלל ולהיות בעזרתם, כי בעולם הזה בשאדם ערם חסדו שלום
 יכולים אנשים אחרים לרחם עליו ולעשות לו איזה מלבוש, אבל שם בעולם הפא כל

אחד גדון לפי מעשיו ומה יכול חברו לעזור לו. אבל אף-על-פי כן כבר הודעת לנו גדל מדת רחמיו וחסדו וגדל זכות וכח הצדיקי אמת, עד אשר גם בעולם הבא יש להם בח ויכלת להלביש את מי שהיה מקרב אליהם ומקשר בהם באמת בחיים חיותו, במלבושי כבוד מחלבושים קדושים שיש להם לרב על-ידי רבוי זכויותיהם ומעשיהם הטובים הרבים והעצומים מאד, ועל-ידי-זה יכולין להציל את האדם מענשים קשים ומרים רחמנא לצלן, על בן חוס וחמל עלינו וזבנו להתקרב אליהם ולהתקשר בהם בהתקשרות אמתו דקדושה בחיים חיותנו, ונזכה להתחזק אותם ולתמוך את ידם בכל האפשר לנו, ולשמש אותם בכל בחנו ולילך בדרך עצתם ולקום בכל דבריהם הנאמרים באמת באפן שנוכח להצליח על-ידי-זה בהצלחה אמיתית ונצחית בעולם הזה ובעולם הבא, ויקים בנו מקרא שכתוב: "חונן מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם", ודרשו רבותינו וכוונם לברכה, לאותם שהם סביב ליראיו, שגם הם נחלצים ונצולים מכל רע פזכות היראים והצדיקים שהם מקרבים אליהם וסביב להם, אמן בן יהי רצון.

ל*

לב נשפר ונדבחה אלהים לא תקוה. רבנו של עולם, זבנו להתקשר באמת לצדיקי אמת ולאחזוב אותם אהבת נפש ממש, עד אשר נזכה על-ידי-זה שיהיה לבבנו נכלל בלב הצדיקי אמת, ויתאחד לבנו עם לבם באחדות גמור, ועל-ידי-זה נזכה שיצא מלבנו הרוח שטות הדבוק בנו, ויהיה הרוח שטות בורח מלבנו במהירות גדול ובכחלה גדולה, ועל ידי זה נזכה ללב נשפר באמת. ויקים בנו מקרא שכתוב: קרוב יהוה לנשפרי לב ואת דבאי רוח יושיע. אמן בן יהי רצון:

(1) ותמהר ותחיש לנאלנו נאלת הנפש, ותוציאני ותעלני מהיום ומעתה מפל מיני נפילות וירידות והתרחקות ממך שנתרחקתי עד הנה. מקום מעפר דל מאשפות ירים אביון, חמל על דל ואביון במוני, חנני ורחמיני, חנני ורחמיני, שטחתי אליך כפי, "מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבי בצור ירום ממני תנחני":

קצו

(ד)

רבונו של עולם, ידעתי כי עכשו אני רחוק מאד משלמות, כי אני מלא מומים ופגמים
 הרבה מאד, מכף רגל ועד ראש אין בי מתם. "אין מתם בבשרי מפני ועמך, אין
 שלום בעצמי מפני חטאתי". וכל איברי מלאים מומים שהטלתי בנפשי על-ידי עונותי
 ופשעי המרבים, מחמת זה אני רחוק מעבודתך באמת ואיני יכול לעבד עבודה תמה
 ואיני זוכה להתפלל שום תפלה בשלמות פראוי, כי "כל אשר בו מום לא יקרב", ומאחר
 שאני רחוק מתפלה, בטה אוכה להתקרב אליך:

רמא

(ז)

אנא יהוה חמל עלי, ומלא בקשתי ברחמים. וכבן תעורנו יהוה אלהינו ברחמיך הרבים,
 שיתגלה האמת בעולם, עד שיתעוררו כל ישראל בתשובה שלמה לפניך באמת
 וישמעו רחוקים ויבואו ויכירו פח מלכותך. ותמלא רחמים על עמך ישראל, ואפלו על
 הטוב הכבוש בין האמות, ותעשה בגדל נפלאותיך הנוראות, באפן שתודיע להטוב
 הכבוש ביניהם, המפור ומפורד בין העמים במקומות הרחוקים מהקדשה מאד מאד,
 ותודיע להם היטב היכן הם בעולם, ולהיכן הם מוכנים לילך אם לא ישובו, חס-ושלום,
 עד שיתעוררו היטב, וירחמו על עצמם ויזכרו את יהוה וישובו אליך, ותגורו באמת, כי
 אתה יהוה לבד ידעת את גדל עצם הרחמנות שיש על הטוב הכבוש במקומות כאלו,
 ואתה ידעת באמת, כי אין רחמנות בעולם יותר מזה, ואין שום צער ויסורים שבעולם
 נחשבים כלל פגד הצער והיסורים והענויים הקשים והמרים שיש להטוב הזה, אשר אי
 אפשר לסבל כלל את גדל הרחמנות שיש על זה הטוב הכבוש במקום שהוא כבוש,
 אשר נתרחק מאביו שבשמים, ומה לו לאב שהגלה את בנו, ואוי לבן שהגלה מעל שלחן
 אביו, אוי ואבוי לבן הזה, אוי ומר, אוי ומר מכל מיני מרירות להבן הזה, שהיה במקום
 שהיה, ועכשו נפל למקום שנפל, ואם אתה בעצמך לא תרחם עלינו, חס-ושלום, מי
 ירחם עלינו, ומי יעמד בעדנו, כי עתה אין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים,
 כי הצדיקי אמת שהיה להם זה הפח להודיע האמת להטוב הכבוש, הלא הטה נסתלקו
 בעונותינו הרבים, ומה נעשה עכשו בעת צרה הזאת אשר פמוהו לא נתייתה, אשר
 נשארנו בתרן בראש החר ובגם על הגבעה, באין משען ומשענה, "וראה כי אזלת יד
 ואפס עצור ועזוב", ואין עוזר ואין סומך. הביטה בענינו כי רבו מכאובינו וצרות לכבנו,
 עורנו כי עליך נשעננו:

רנח

(ח)

רבנו של עולם, אתה ידעת כמה אני רחוק מתכלית האמת, ולא די שלא נזחרתי בכל מעשי שלא לעשות דבר שאין בו השגת התכלית האחרון, אף גם עשיתי מהפך אל הפך, ועשיתי מעשים הגורמים להתרחק מאד, מס'ושלום, מן התכלית ופגמתי הרבה ונתרחקתי מן התכלית האמתית בתכלית הרחוק. ועתה אבי שפשמים, למה לי חיים באלה, חיי צער באלה, חיים מרים ומרורים באלה, האם זה נקרא חיים, הלא אלה מיתות מזכים מחיים מרים באלה, מאחר שאיני זוכה בחיים האלה להשגת התכלית האמתית:

שיח

(כא)

חום וחמל על סגלתך ורעותך, על עמך ונחלתך, על צבי צבאות המדתך, אשר בכל לשונות של חכה קראת אותנו, באהבתך ובחמלתך אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מפל השונות וקרבתנו מלבנו לעבודתך, יהמו מעיד עלינו, ובמרו רחמיה על שפלותנו וביוזנו, קומה בעזרתנו והושיענו, ותן בלבנו לצעק אליך תמיד עד שתרחם עלינו ותשיב פניך אלינו ותקרבונו. אם אמנם ידעתי, כי לפי גדל התרחקותי ממך באלים ורכבות הרחקות, אין כח בקול צעקתי לעזור ולהוליד תעלומות המוחין, ואפלו אם הייה לי כח לצעק ולזעק, כל הקולות של כל ברואי עולם לא יספיקו לי אפלו מה שאני צריך לצעק על התרחקות אחד של יום אחד ואין שום קול בעולם שיש לו כח להועיל לי לפי גדל התרחקותי ממך. "גם כי אצעק ואשוע שתם תפלתי". מפל שכן וכל שכן שעדין לא התחלתי לזעק אפלו לפי כחי. אבל כבר הודעתנו, שאתה מלא רחמים בכל עת ובכל רגע עלינו, וברחמיה הרבים אתה שומע ומאזין כל הקולות שבעולם מעמקי עמקים כמו שכתוב: "מבטן שאול שועתי שמעת קולי", על בן תמכתי יתדתי בטובותיך וחנינותיך הגדולים, כי על רחמיה הרבים אני בוטח, ועל חסדך אני נשען, ולסליחותיך אני מקנה, ולישועתך אני מצפה, ובאתי לפרש כפי לפניה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, עזרני וחנני, ועזר את לבבי באמת שאזכה להרגיש כאבי העצום באמת, כאב נפשי ורוחי ונשמת, ואזכה לראות ולהבין עצם התרחקותי ממך, ותנפני לצעק אליך תמיד בכל כחי, ואתה תמלא רחמים עלי ותאזין קולי הפגום, ותקשיב שועתי המקלקלת:

שנה

(כב)

רבנו של עולם, רבנו של עולם, אדון רחמים ותפלות, "ראה עניי ועמלי, ראה עניי ומרודי לענה וראש". אתה יודע עצם הרחמנות שיש על בשר גופי, שהוא עז וחזק כל כך בתאות עולם הזה, עד שנתרחק הגוף מן הנשמה בתכלית הרחוק, עד שאי אפשר להנשמה להתקרב כלל להגוף לגלות לו ולהאיר בו מפל הארה ומפל השגה

שֶׁהִנְשַׁמָּה מִשְׁנֵת כָּבֵל עֵת תָּמִיד בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, אֲשֶׁר בּוֹנֵתָּ הַטּוֹבָה הַיְתֵה בְּבִרְיָאֵתִי וּבִיצִיאָתִי לְזוֹת הָעוֹלָם, כְּדִי שְׂאֻזְכָּה לְהַשִּׁיג אוֹתָךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּגוֹף וּנְפֶשׁ בְּיַחַד, וְלֹא חֲסֵתִי עַל כְּבוֹדֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וְעַל כְּבוֹד הַנְּשַׁמָּה הַקְּדוֹשָׁה, וְלֹא נִתְחַזְקֵתִי לְהִתְנַבֵּר עַל תַּאֲוֹת הַגּוֹף וּמְדוּתָיו הָרָעִים, עַד שְׂאִין הַנְּשַׁמָּה יִכּוֹלָה לְהִתְקַרֵּב לְהַגּוֹף כְּלָל, מִחֲמַת שֶׁהוּא עוֹ וְחֹזֵק בְּהִתְאָוֹת מְאֹד. וְכָל כֵּךְ נִתְנַבֵּר עֲזוֹת הַגּוֹף פְּלִי שׁוֹם בּוֹשֶׁה כְּלָל מִהַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, עַד שְׂאִינִי יוֹדֵעַ כְּלָל בְּאִיּוֹה דְרָךְ בְּאִיּוֹה עֲצָה וְתַחֲבוּלָה אֲזֻכָּה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר עֲזוֹת הַגּוֹף, כִּי כָּל דְרָךְ וְכָל עֲצָה וְכָל תַּחֲבוּלָה שְׁגָלוּ צְדִיקוֹ אֱמֶת, אֲשֶׁר עַל יָדָם יִכּוֹלִים לְשַׁבֵּר עֲזוֹת הַגּוֹף וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיךְ, קֹשֶׁה וְכָבֵד עָלַי לְקַנֵּם הָעֲצָה בְּעֲצָמָה, וְאִינִי יוֹדֵעַ בְּאִיּוֹה דְרָךְ אֲזֻכָּה לְהִתְחִיל לְקַנֵּם עֲצוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת אֲשֶׁר גָּלִיתָ עַל־יַדִּי צְדִיקוֹ אֱמֶת, כִּי מְרֻדְתִּי בְּכָל עֲצוֹתֶיךָ הַטּוֹבוֹת:

(כב)

שסב

כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַת גְּדוֹל הַרְחַמְנוֹת שֵׁשׁ עֶבְשׁוֹ עַל גּוֹפֵי הַרְחוֹק מִהִנְשַׁמָּה בְּתַכְלִית הַרְחוֹק, וְנִם לְהִנְשַׁמָּה מְגִיעַ פְּנֵם גְּדוֹל, חֲסִי־וְשָׁלוֹם, עַל־יַדֵּי רְחוֹק הַגּוֹף מִהִנְשַׁמָּה, כֹּאֲשֶׁר אַתָּה יוֹדֵעַת. חוּם וְחֵמֶל עָלַי, וְתֵן כְּלָכִי רַחֲמָנוֹת בְּאֱמֶת, שְׂאֻזְכָּה לְרַחֵם עַל בֶּשֶׂר גּוֹפִי, וְאֲזֻכָּה לְהִתְנַבֵּר בְּעֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה, בְּקוֹלוֹת דְּקֻדְשָׁה, לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַפֵּל עַל־יַדֵּי־זוֹת עֲזוֹת גּוֹפִי, עַד שְׁגוֹפִי יִתְכַפֵּל לְגַבִּי נִשְׁמָתִי לְגַמְרִי, עַד שֶׁתּוֹכַל הַנְּשַׁמָּה לְהֵאִיר בּוֹ, עַד שְׁנֵם הַגּוֹף יוֹדֵעַ מִכָּל הָאֲרֶחָ וּמִכָּל הַשָּׁנָה שֶׁהִנְשַׁמָּה שְׁלִי מִשְׁנֵת לְמַעְלָה תָּמִיד כָּבֵל עֵת:

(כו)

תיב

אֲנִי יְהוָה מְלֹא רַחֲמִים, אֲדוֹן כָּל, חוֹשֵׁב מִחֲשֻׁבוֹת לְכָל יַדַּח מִמֶּךָ נִדְתָּ, אֲשֶׁר אַתָּה גּוֹמֵל עָמִי טוֹבוֹת וְחֲסִדִּים רַבִּים וְעֲצוּמִים כָּבֵל עֵת וּבְכָל רְנַע מִמֶּשׁ, מִחַ רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עָמִי, מִחַ רַב חֲסִדֶּךָ אֲשֶׁר הִפְלֵאתָ עִם עַבְדֶּךָ, "רַבּוֹת עֲשִׂיתָ אֶתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי, נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ אֱלֹהֵי, אִין עֲרוֹךְ אֱלֹהֵי אֲנִידָה וְאִדְבָּרָה עֲצָמוֹ מִסְפֵּר". וְאִחֲרֵי כָּל הַחֲסִדִּים וְהַטּוֹבוֹת הַגְּדוֹלוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת וְהָעֲצוּמוֹת וְהַמְּפֹלְגוֹת מְאֹד מְאֹד אֲשֶׁר גִּמְלַתָּ עָמִי כְּלִי שְׁעוֹר וְעֲרֵךְ וּמִסְפֵּר, מִחַ אִמֵּר וּמִחַ אֲדַבֵּר, וְאִידָּךְ יוֹכַל עֲבַד אֲדוֹנִי זֶה לְדַבֵּר עִם אֲדוֹנִי, זֶה וּבְאִיּוֹה לְשׁוֹן אֲכַנֶּה אֶת שְׁרִיזוֹן צְרַעַת נְגַעֵי נִפְשִׁי וּמִכְאוּבֵי הַמְּרַבִּים עַל־יַדֵּי חֲטָאִי וְעוֹנוֹתִי וּפְשָׁעֵי שְׁחַטָּאֵתִי וְשַׁעוֹתִי וְשַׁפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֲשֶׁר עַל יָדָם נִמְשָׁכִים וּבָאִים עָלֵינוּ כָּבֵל עֵת הַרְחוּרִים וּמִחֲשֻׁבוֹת זְרוֹת וּמְגִנּוֹת. "מִבְּעֵתִי בִּינוֹן מְצוּלָה וְאִין מְעַמֵּד בְּאֵתִי כְּמַעֲמָקֵי מוֹם וְשִׁבְלֵת שְׁמִפְתָּנִי". כִּי לִפִּי קִדְשָׁת אִישׁ תִּישָׁרְאֵלִי בְּשָׂרִשׁוֹ, בְּשָׂבָא עָלָיו הַרְחוּר אֶחָד בְּזִמְן רְחוֹק, נִקְרָא מְטַבַּע בִּינוֹן מְצוּלָה, בְּמִצּוֹלוֹת יָם, וְעֵתָה אִידָּךְ נִכְנֶה צְרוֹתֵינוּ וְאִידָּךְ נִפְרֵשׁ שִׁיחַתְנוּ, וּבְאִיּוֹה לְשׁוֹן אֲנִי יוֹכַל לְסַפֵּר נְגַעֵי לְבָבִי וּמִכְאוּבֵי, אֲשֶׁר

המצולות ים מתנפרים בכל עת עלינו, לא יתנוני השב רוחי. מה אמר ומה אדבר, "אולת אדם תסלף דרכו ועל יהוה יזעף לבו", כי אני בעצמי גרמתי לי כל זה על-ידי מעשי הרעים ומחשבותי המבלבלות שחלכתי אחריהם ולא נתנברתי לשפרם ולגרשם מעלי, עד שבאתי למה שבאתי, ונתרחקתי כמו שנתרחקתי. אוי לי וי אוי לגפשי. ואתה ידעת כי אין לי שום עצה ותחבולה כי אם לצעק ולהתחנן אליך, ולהסתכל ולצפות לרחמיך, ואשב ואיחל ואצפה לחסדיך, שתחנני במתנת חנם לגמרי, ותקדשני בקדשך העליונה, כי כל העצות פגמתי בהם, ואפלו בשאתה משפיע לי עצה טובה, קשה לי לקום העצה בעצמתי, כי קשה לי אני ואיני יודע שום תחבולה ועצה ומשען כי אם על רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, כי על רחמיך הרבים אנו כמותים ועל חסדיך אנו נשענים, ולסליחותיך אנו מקוים ולישועתך אנו מצפים, שתרחם עלינו ותושיענו בזכות צדיקים אמתים וקנים שפקדושה שחיו בכל דור מימי אבותינו עד עתה, ועל כחם לבד סמכנו לצעק ולזעק ולהתחנן אליך כבן המתחטא לפני אביו, ולצפות לרחמיך ולקוות לישועתך, שתחזירנו בתשובה שלמה לפניה, חיש קל מהרה:

תמט
(ב)
רבונו של עולם, אתה ידעת גדל התרחקותי מהשגת אלהות, כי לא די שלא נזחתי לקיים כל דברי תורתך ומצוותיך, אשר על ידם זוכין להשיג אותך כל חר לפום מה דמשער בלביה, כמו שכתוב "נודע בשערים בעלה", כל חר לפום מה דמשער בלביה, אף גם עשיתי מה שעשיתי, ופגמתי מה שפגמתי, וקלקלתי מה שקלקלתי, חטאתי עויתי ופשעתי וחרע בעיניך עשיתי, בשאט בגפש בודון ובמעל, עד אשר נתרחקתי ממך כמו שנתרחקתי בתכלית תכלית הרחוק, כי על-ידי כל חטא ועון ופגם, קלקלתי צנור ושכיל ונתיב של החכמה והבינה והדעת, אשר על ידם הייתי יכול להשיג השגת אלהותך, עד אשר ברב עונותי המרבים מאד בלי שעור וערה ומספר, וכברו מחול ימים, ורבו מעפר הארץ, ועצמו משערות ראשונו, על-ידי זה קלקלתי ותרסקתי ותרסקתי כל מיני צנורות ושכילים ונתיבות החכמה הקדושה, ותרסקתי הדרכים אשר על ידם משיגין אותך, ובכל פעם הוספתי חטאים על חטאים ועונות על עונות ופשעים על פשעים רבים ועצומים מאד מאד, עד אשר "עונותי עברו ראשי במשא כבד וכברו ממני", עד אשר על-ידי זה עשיתי כמה וכמה אלפים ורבעות מחצות פרזל ומסכים המכדילים ביני ובין השגתך:

הצד

(ג)

רבונו של עולם, אתה ידעת כי לא היה עולה על דעתי לבקש כל אלה מלפניך, כי אף-על-פי שאיני יודע כל התרחקותי ממך, אבל אפלו לפי מעט ידיעתי מהתרחקותי ממך, גם בן לא היה עולה על דעתי לבקש על מעט מאלה. אך אתה יהיה ידעת את לבבי, כי כל דברי תחנוני ובקשותי וכל תקותי ומבטחי עדין הוא רק על זכות וכח הצדיקים האמתיים אשר אנו חוסים בצל בנפיהם, על בן עליהם אני נשען לבקש ממך כל אלה, כי כחם הגדול מספיק אפלו עלי, אפלו בהתרחקותי העצום מאד בלי שעור וערה, אף-על-פי-כן בכחם הגדול אני בטוח ונשען ונסמך ונאחז, שעדין יש לי תקנה לזכות לכל מה שבקשתי מלפניך, ויותר ויותר מזה כי רחמך לא כלים וזכות וכח וגבורת כל הצדיקים האמתיים אינו נפסק לעולם ואין שום סמך דמסאכא שתוכל לעמד נגד קרשתי ומעלתם ונבחהם ותקפם ותוקם וכחם וגבורתם וזכותם, וכחם הגדול יעור ויגן וישיע לנו ולכל החוסים בהם, כי גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם, והם נקראים חיים תמיד. ותובני להיות רגיל ביותר לבוא על ציון קבריהם הקדושים ולהשתטח שם, ולפרש שיחתי לפניהם באמת, באלו היו פחיים חיותם, ויותר ויותר ואזכה לעורר רחמי לבם עלי ויחמו ויכמרו רחמיהם עלי, אשר אני כלוא וסגור כל כך שנים במקומות באלו הרחוקים ממך, באשר הם יודעים בברור כל עניינינו ומהותנו בזה העולם העובר מתחלה ועד סוף, והם יודעים עצם הרחמנות שיש על האדם העובר בעולם הזה "באורח נטה ללון", ואינו חושב על אחריתו מה יעשה בעולם העומד והקיים לעד ולנצח נצחים. מרא דעלמא כלא, הגוף שלך והנשמה שלך חוסה על עמלך ועשה למען שמך, ועורני וחשיעני ישועה שלמה ואמתית:

ב

(ד)

ועתה, אחרי כל הטובות והחסדים הגדולים והנוראים אשר עשית עמנו, וגם אותי חשפל והנבזה בתכלית חשפלותי אשר אין שפלות למטה ממני, זכית גם בן בחסדיך הגדולים והעצומים אשר אתה מרחם על כל בשר ובראת אותי בין זרע ישראל

כאבני ומרירת לבי אפלו רגע קלה, וכל העולם בלוי לא היה יכול לסבל את קול צעקתי. אוי אוי אוי, אוייה על נפשי. נעויתי משמע, נבחלתי מראות, והסבלתי הרבה מאד, ועל-ידי מעשי הרעים ופשעי המרבים פגמתי בתורתך הקדושה והטהורה והתמימה, וקלקלתי והפכתי צרופי אותיות התורה הקדושים והכנסתי אותם במקומות אשר לא נתן להוצר, והצרופים ההם אשר הפכתי דברי אלהים חיים נחקקו על עצמותי, ועל-ידי-זה נתתי חס-ושלום בתי להעבירם ונתתי להם ממשלה, והארבתי את הנלות על ידי עונותי המרבים, ועתה "מה יש לי עוד צדקה ולועק עוד אל המלך":

בג
 אבל אף-על-פי-כן עדין לא אבדה תקונתי ותוחלתי מיתה, כי חפץ חסד הוא, כי אתה רוצה בתשובת רשעים ואין אתה חפץ במיתתם, וברחמיך הרבים למדתנו להתנדות לפניך על כל חטאתינו ועונותינו ופשעינו, וחורית לנו על-ידי חכמיך הקדושים אשר פארץ המה להתנדות ודוי דברים לפני התלמיד חכם והצדיק האמת שבדור, למען על-ידי-זה תכפר לנו על כל עונותינו ופשעינו, כמו שכתוב: "חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה", וכמו שכתוב: "ועבר על פשע לשארית" למי שמשים עצמו בשירים, שהוא הצדיק האמת החכם שבדור, שהוא "ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה", ועל-ידי-זה הוא יכול להעלות ודוי דברינו לפניך ולכפר כל עונותינו ולהוציא כל הצרופים רעים שנקקו על עצמותינו על-ידי עונותינו, ולחפף כל הצרופים רעים מרע לטוב, שיהיו נעשים מהם צרופים קדושים כבתחלה, על-ידי ודוי דברינו לפניך, ואז יתחברו ויתרפאו שברי עצמותינו, וישובו כל אחד למקומם בשלום, ועל-ידי-זה נזכה להכלל בך יהנה אלהינו באורך האיין סוף:

לא
 ועל כל אלה תזכנו ברחמיך להתנדות ודוי דברים לפני הצדיק האמת והחכם שבדור על כל חטאתינו ועונותינו ופשעינו, שחטאנו ופשענו לפניך מנעורינו עד היום הזה, למען יכפר עלינו על-ידי חכמתו וענותנותו, ויזרה לנו הדרך הישר והאמת, את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה, ועל ידו תזכה אותנו להיות נכלל באין סוף ונזכה לבטל עצמנו באמת, עד אשר נבוא להתפשטות הנשמיות, ונזכה לשוב ולעלות אל המקום אשר נחצבנו משם, ותפתח לנו את אורך הגדול אשר אין לו סוף ונזכה להכלל בו בראוי ושוב. ובפרט בשעת תפלתנו תזכה אותנו, שבכל התפלה נהיה דבוקים בך באמת ובטלים אליך, ונבטל עצמנו לגמרי בעת התפלה שתהיה התפלה בהתפשטות הנשמיות, כי אין מעצור ליהנה להושיע. ואף לפי עבנו ונשמיותנו ותקף

גלותנו בתאוות הגוף ומדותיו הרעים אשר נתקשרנו בו מאד באסירי עני וברזל, אף על פי כן אתה גבור ורב להושיע, וממך לא יפלא כל דבר ואין דבר נמנע ממך, ואנו בטוחים ומחכים ומקוים ומצפים אליך שתרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותנכח אותנו לכל מה שבקשנו מלפניך, שנוכח לבטל לגמרי כל תאוות הגוף ומדותיו הרעים, עד שנוכח לבוא להתפשטות הנשמיות להכלל בך באמת ברצוא ושוב כל ימי חיינו, עד היום אשר תאספנו אליך ואז תנכחו ברחמיך להכלל בך לעולם ועד, ולא יעכב אותנו שום חטא ועון ופשע, כי על הכל תמחל ותסלח לנו ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים והנוראים, ותעזר לנו ברחמיך הרבים לבטל רצוננו מפני רצונך, שלא יהיה לנו שום רצון אחר בעולם רק רצוננו יהיה ברצונך תמיד, ונוכח לדעת כי יהנה הוא האלהים, ולדע כי כל מארעותינו בלם הם למוכתנו, ולכרף על הכל הטוב והמטיב, כמו שיהיה לעתיד לבוא, כמו שכתוב: "ביהנה אהלל דבר, באלהים אהלל דבר". ונוכח להעלות הפלכות למקומה, שיתגלה מלכותך בעולם, ולבטל מלכות הרשעה ולשפר ולבטל מלכות וממשלת כל העבדים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, ותמלך אתה יהנה לבדך על כל מעשיך:

לג

מלא רחמים, "ראה עני ועמלי, ראה עני ומרודי לענה וראש, שקדתי ואהיה בצפור בודד על גג". כי אין לי למו לפנות להושיע, רק לך לבד עיני תלויות. חוס וחמל נא עלי, וסלח נא ומחל נא וכפר נא על חטאי ועוני ופשעי המרבים. ליהנה אלהינו תרחמים והסליחות כי מרדנו בו. "למען שמך יהנה וסליחת לעוני כי רב הוא, כי עמך הסליחה למען תורא":

קנג

רבנו של עולם, מאזין חנונים ומקשיב רננים, הנוטה און לשועת אביונים, מרא דעלמא כלא, אתה ידעת את לבנו כי אין בנו כח לסדר תפלתנו לפניך בראוי באמת, כי אפפו עלי רעות עד אין מספר השינוני עונותי ולא יכלתי לראות, עצמו משערות ראשי ולפי עובני. ועתה יהנה אלהי מלא רחמים, מה אעשה ומה אפעל ומחוכן אנקש מנוח אשר ייטב לי, כי אנכי ידעתי גם ידעתי גדל התרחקותי ממך בתכלית הרחוק, כי הרעותי את מעשי מנעורי עד היום הזה, מדי יום יום השכם וחסא, ואני מלא חטאים ופגמים מכה רגל ועד ראש אין בי מתם, ולא די שלא זכיתי עדון לצאת מן החל אל הקדש אפלו בחוט השערה, אף גם לא חסתי על נפשי והוספתי חטא על פשע, חטאים על חטאים, פגמים על פגמים, עד אשר אי אפשר לבאר ולפרט כלל חלק אחד מאלפי

אלפים ורפי רבבות חטאים ועונות ופגמים גדולים ונוראים מאד שגמרתי על ידי מעשי
 הרעים, מה אמר מה אדבר מה אמר מה אדבר:

קנד (יג)
 יהוה אלהים, אתה ידעת כי אי אפשר להכניס כלל בתוך צרופי אותיות ודבורים את
 רבוי הפגמים והקלקולים שלנו, כי פגמנו וקלקלנו מאד מאד, ואפלו מעט דמעט
 מעשים הטובים שהם בערבנו מכנים בשם מעשים טובים, הם גם כן פגמים מאד, ואיך
 יוכל פגום בזה, מלבד בזה, מערבב בזה, לבקש עזר ותרופה והצלה ומנום למלט נפשו
 מני שחת להתדבק באור החיים:

קנט (יד)
 יהוה אלהי, אתה ידעת כי כל מה שאני מוסיף ומרבה לדבר ולהתודות לפניך, עדין
 לא התחלתי כלל לפרש שיחתי לספר התרחקותי ממך, כי התרחקותי ממך ופגמי
 המרבים אי אפשר להכניס כלל בתוך דבורים וצרופי אותיות, וגם אני בעצמי איני יודע
 כלל היכן אני בעולם, רק אני רואה התרחקותי ממך ופגמי המרבים כמו מי שמביט
 מרחוק מאד, כי מנעורי עד היום הזה לא עבר עלי עדין יום אחד שיהיה שלם בלי
 פגמים:

רלו (יז)
 אבי שבשמים, אני שבשמים אב החסד, אב הרחמן באמת, החומל דלים, השומע אנקת
 אביונים, הרואה בעלבון עלובים, השומע ומאזין צעקה מעמקי השאול תחתיות
 ומתחתיו, עד אשר אין מקום אשר לא תשמע ממנו קול אנחה ואנקה, למדני מה לדבר
 לפניך, הורני מה שאמר לפניך, הודיעני מה שאצעק אליך, חמל נא על עלוב נפש כמוני,
 על נבאה לבב כמוני על חסר דעה חסר לב כמוני, על חלוש בוח כמוני, על מבלבל
 וממרח ומעררב בכל מיני ערבובים כמוני, אשר הטוב שבי הוא כבוש כמו בנית הפחד
 ממש, ובגלות גדולה ומרה מאד, וכמה אלפי אלפים מתצות וחומות ברזל ומסגר על
 מסגר המסבבים אותי, וכמה וכמה אלפים שומרים ואורבים עומדים עלי בכל עת ובכל
 רגע לא יתנוני השב רוחי ואיני יכול לעשות שום תנועה שיהיה בראוי. אפלו בעת שאני
 מתעורר לעשות איזה דבר שבקדשה, איני זוכה לעשות תנועה קלה שיהיה לה יפי והודור
 בראוי לאיש ישראל, באשר אתה ידעת. אוי לי מאד, אוי ומר לי מאד מאד, אהה עלי,
 מר לי מאד, אוי על נפשי, אוי להנפש אשר עשתה מעשים באלה, אוי להימים והשנים
 אשר בליתי בהבלים ובלבולים רעים מאד באלה. אדון כל, אליך ועקתי ושועתי מלא
 רחמים, הטה אלי אונך ושמע פקח עיניך וראה שוממותי, ראה נא בעיני ועמלי:

שכב

(כא)

וְכָל מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי עַד הֵנָּה בְּשִׁבְעַת הַנְּרוֹת הָאֵלוּ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתַי וּפְגַמֵּי הַמְּרָבִים, שִׁחַמְתִּי עֲוִיֹתַי וּפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ וּפְגַמְתִּי בְּפִי וּבְעֵינַי וּבְאָזְנִי וּבְחַטְמִי מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּשׁוֹנֵג וּבְמִזִּיד, בְּאִנּוֹס וּבְרָצוֹן, עַל כָּל־מַחֲלֵי וְתַסְלַח לִי מִלֵּא רַחֲמִים, חֲנוּן הַמְּרַבֵּחַ לְסִלּוּחַ, וְתַתְּקֵן בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַפְּגָמִים הָאֵלוּ וְלֹא יִהְיֶה נִשְׁאָר מֵהֶם שׁוֹם רֶשֶׁם כְּלָל, כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ, כִּי אִין בָּנוּ כַח לְתַקֵּן הַפְּגָמִים הָאֵלוּ, כִּי תִרְבִּינוּ לְפִשֵׁעַ וּלְפָגַם בָּהֶם, כִּי מִי יוּכַל לְשַׁעַר וּלְהַעֲרִיךְ וּלְסַפֵּר כָּל חַטְּאִים וְהַפְּגָמִים בְּאִמְרֵי פִינוּ מִיּוֹם הַיּוֹתֵנוּ עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּבְמַה שֶּׁקָּרִים יֵצְאוּ מִפִּי בְּמַעַט בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וּבְמִוּ בֶן שְׁאָר חַטְּאִים וּפְגַמִּים גְּדוֹלִים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּאִמְרֵי פִי, בְּדַבּוּרֵי לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת וּדְבָרִים כְּטָלִים בְּלִי שְׁעוּר וְעַרְךָ וּמְסָפֵר, וּבְפָרְט רַבּוּי וְעֵצִים הַפְּגָמִים הַמְּרָבִים וְהַגְּדוֹלִים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּעֵינַי, מִי יוּכַל לְשַׁעַרם וּלְסַפֵּרם מִי יוּכַל לְפָרְטם בְּפֶה, וְנִמְנָע מִמֶּנִּי אִפְלוּ לְהַתְּנוּדוֹת עֲלֵיהֶם, מִכָּל שֶׁבֶן לַעֲשׂוֹת תְּקוּנָתָם הַרְבֵּה כִּפִּי רַבּוּי הַפְּגָמִים הָאֵלֶּה לְתַקְנָם, כִּי עַדּוֹן לֹא עָבַר עָלַי יוֹם אֶחָד מִיָּמַי שֶׁלֹּא פָּגַמְתִּי בּוֹ בְּעֵינַי בְּשׁוֹנֵג וּבְמִזִּיד, בְּאִנּוֹס וּבְרָצוֹן, וְאַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ עַד הֵיכֵן מִנִּיעַ פָּגַם הַעֲיִנִּים אֲשֶׁר כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה תְּלוּיָהּ בָּהֶם. אוֹי לִי וַי לִי, מַה אֲמַר מַה אֲדַבֵּר. אִם אֲמַרְתִּי אִם-פָּרַח כְּמוֹ אֶפֶס קָצַח מִפָּגַם הַעֲיִנִּים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם יְכַלֵּה הַזְּמַן וְהַמָּה לֹא יִכְלֹה, "אִם-פָּרַח מִחֹל יִרְבוּן". וְאִם אַתָּה בְּעֵצְמֶךָ לֹא תַעֲשֶׂה לְמַעַנְךָ, חַס־וְשְׁלוֹם, וְתַתְּקֵן כָּל הַפְּגָמִים הַעֲצוּמִים הָאֵלֶּה בְּרַחֲמֶיךָ, אִין בְּיַדְנוּ לְתַקֵּן פָּגַם אֶחָד מֵהֶם, מִכָּל שֶׁבֶן כָּל־מֵ. "אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה, אֲדַנִּי מִי יַעֲמֵד. כִּי עֲמִיד הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּזְרָא". חוֹם וְחַמֵּל עֲלֵינוּ, חוֹם וְרַחֵם עֲלֵינוּ, כִּי אִין לָנוּ שֶׁכָּל יוֹדֵעַת אֵיךְ לְרַצּוֹת וּלְפַיֵּס אוֹתְךָ עַל כָּל הַפְּגָמִים הַגְּדוֹלִים וְהַנּוֹרָאִים הָאֵלֶּה, שֶׁפָּגַמְנוּ עַד הֵנָּה בְּשִׁבְעַת הַנְּרוֹת הַקְּדוּשִׁים הָאֵלוּ, הַנְּמַשְׁכִּין מִן הַמַּחַ הַקְּדוּשׁ, וּמַעֲצֵם רַבּוּי הַפְּגָמִים הָאֵלוּ, שֶׁפָּגַמְנוּ בְּשִׁבְעַת הַנְּרוֹת הַקְּדוּשִׁים הָאֵלוּ, עַל-יְדֵי-יָדְיָהּ נִפְגַּם דַּעֲתָנוּ וְנִתְעַבַּר שִׁכְלָנוּ וְנִתְפַלְּל מַחֲנוּ וְדַעֲתָנוּ, וּמַחֲמַת זֶה בָּאִים עָלַי קִשְׁיוֹת וּבְלִבּוֹלִים וְעַקְמוּמִיּוֹת שְׁבֻלָב, וּמְבַלְבְּלִים וּמַעֲקָמִים אֶת דַּעֲתִי וְלִבִּי מֵאֵד, עַד שְׂאִינִי יוּכַל לְהַתְּקַרֵּב לְשׁוֹם דְּבָר שֶׁבִקְדָּשָׁה כְּרָאוּי, וְרוּצִים לְרַחֵק אוֹתָנוּ לְגַמְרֵי, חַס־וְשְׁלוֹם, מַעֲבוּדְתְּךָ בְּאַמְתָּ:

שג

(כב)

רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַת צַעַר חַבּוּשָׁה בְּעַלְמָא דְאַתִּי בְּעַלְמָא דְקִשּׁוּמֵי. אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַת אוֹתוֹ הַעֲנִי וְהַצַּעַר הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא שֶׁל חַבּוּשָׁה שֶׁל מִי שֶׁלֹּא קִשְׁטָה עֲצָמוֹ לְהַלּוּלָא דְבִי מִלְּבָא, מִכָּל שֶׁבֶן מִי שֶׁקְלַקְל וְלִכְלַךְ עֲצָמוֹ בְּכַמְחָ מִיָּנִי פְגַמִּים וְלִכְלוּבִים, מִכָּל-שֶׁבֶן וְכוּ' (וּפְרַט כָּל אֶחָד מֵהַ שְׁעֵשָׁה אֶת נִגְעֵי לְכַבוּ). אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַת שְׂאִין צַעַר

וענוי ויסורין בעולם נחשבים כלל כנגד הצער של הבושה הזאת חס־ושלום, ואפלו צער גיהנם הקשה ומר מכל מיני יסורין קשים ומרים שבעולם הזה, אשר אם יתקבצו יחד כל מיני יסורים וענוים קשים ומרים שבעולם על אדם אחד, חס־ושלום, כל ימי חייו חלילה, לא יהיו נחשבים מאומה כנגד שעה אחת ואפלו כנגד רגע אחת של צער של גיהנם, ואף־על־פי־כן אפלו צער של גיהנם הקשה אינו נחשב כלל כנגד צער הבושה, שהוא צער גדול מכל מיני צער ויסורים שבעולם, ואפלו מצער גיהנם, באשר גלו לנו צדיקוד האמתים:

תתי

(כה)

רחמן מלא רחמים, רחם על נפשי ורוחי ונשמת, כי אתה לבר יודע עצם הרחמנות שעליהם זה ימים ושנים הרבה. יהמו מעיד ורחמיך על נשמת הפנומה מאד ועל כל הנשמות הערמות דאולין ערמלאין בעונותי הרבים. אוי אוי אוי, מה אמר מה אדבר, אוי אוי אוי, מתי אוקה לתקן פגמים גדולים גבוהים ועצומים כאלה, אשר פגמתי וקלקלתי במקום שפגמתי. חמל ורחם על נשמותינו ועל כל עמך בית ישראל, על כל נשמות ורוחות ונפשות החיים והמתים, ותן לנו פעל שדה אמת שיוכל לעסק בתקון נפשנו ורוחנו ונשמתנו, שיהיה לו כח לתקן כל הנשמות של החיים והמתים, להכניס כל הנשמות מחויץ לפנים, לתוד השדה הקדושה, ולעסק בכל תקוניהם וצרכיהם לזרעם ולנמטעם ולהשקותם ולגדלם ולהצמיחם ולהרבות פרותיהם ולתן הרחקה פראוי בין כל האלנות והעשבים שלא יבחישו אחד את חברו חס־ושלום, ויכנס מהרה מקרא שפתוב: "ישם מדבר לאגם מים, וארץ ציה למוצאי מים, ויושב שם רעים ויבוננו עיר מושב, ויזרעו שדות ויטעו כרמים, ויעשו פרי תבואה ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט":

תתה

(קג)

והנה אני מודה ומתודה לפניך, אבי אב הרחמן, המלך הטוב והמטיב לכל, על כל החסדים והטובות והישועות והנפלאות אשר עשית עמי מעודי עד היום הזה, אשר אחר כל מה שעבר עלי, ואחר כל מה שעברתי בשונג ובמזיד באגם ובכרצון, ואחרי כל אלה, עדן לא כלו רחמיך ממני, ואתה מעוררני ומחזקני עדן לצפות לישועתך, ולסדר דברי אלה לפניך, מלבד מה אשר אתה מוכני בכל יום בנקודות טובות ונוראות לקדשני בקדשת ישראל בקדשת מצותיך הנוראות, אשר אתה מוכני בכל יום לחטף בנה העולם הפלה והנפסד, החולף ועובר כהרה עין. מה רב טובך אשר עשית עמי, "מה אשיב ליהוה כל תגמולוהי עלי". על בן מצא עבדך את לבו עדן להתחנן לפניך, ולהשתטח מול רחמיך ורחמיך:

תתפ

(קכב)

"צרות לכבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני. צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעני". צר לי מאד אבי שבשמים, צר לי מאד אבי אב הרחמן, צר לי מאד אבי אבי, גואלי ופודי, צר ומר, ואח ואבוי ואוי ואללי מאד, צר ומצוק מפל צר. ענני יהוה ענני, ענני עונה בעת צרה ענני, כי אתה יהוה עונה בעת צרה. ענני יהוה כי קראתיך, עורני והשיעני למען שמך. למדני והורני איך אוכה לדון ולשפט את עצמי בעצמי עתה בעת הזאת, בעת צרה הזאת, אשר אני מנח כמו במכבש ממש, ואיני יודע לשית עצות בנפשי להציל את עצמי על כל פנים מעתה, "ונפשי נבחלה מאד", מאד, "ואתה יהוה עד מתי", עד מתי, עד מתי, עד אן יצעק בשבי אני (פלוני בן פלונית) עבדך בן אמתך. אוי לי וי לי, "כי כלו בנינו חיי ושנותי באנחה, כשל בעוני כחי ועצמי עששו". ועתה איך לוקחים עצה, איך אוכה עתה לפשפש במעשי ולשפט את עצמי על כל מעשי והנהגותי, מאחר שאני יודע בעצמי שרב מעשי מקלקלים ופגומים מאד ובפרט מהשבותי הרעות ורעיוני המבלבלים המפורים ומרודים כמה שמרודים, רחמנא לצלן מעתה, ונדמה בך עתי כאלו איני בודי חסד ושלום, וזה כמה שאני חותר חתירות להציל את עצמי ולא עלתה בודי, עתה איך זוכין למשפט דקדושה, שאוכה לפשפש ולמשמש בך עתי במעשי, ולשפט את עצמי בעצמי, באפן שאמצא עצה ותחבולה מוכה בכל עת, שאוכה לקימה, באפן שאשוב ואסור מהרה ממעשי הרעים וממחשבותי הרעות והפגומות:

תתשע

(קכו)

ותנפני רחמיך הרבים להתודות בכל יום ויום, ובפרט סמוך למיתתי אוכה להתודות לפניך בפה מלא, בכל מיני ודוים, באמת ובכל שלם, בלב נשבר ונדכה ובכביה רכה ועצומה, באפן שאוכה לעורר רחמיך הרבים והאמתים עלי, שתמחול ותסלח ותכפר לי את כל חטאי ועונותי ופשעי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מתחלה ועד סוף, בגלגול זה ובגלגולים אחרים, ולא יהיה נשאר מהם שום רשם וזכר כלל, רק כל העונות ותחשכו לזכות, ותהיה מיתתי כפרה על כל עונותי ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי לעולם בלי חטא ופגם כלל, ואוכה להיות קים ותוק באמונתך הקדושה תמיד לעולם ועד, ואוכה לקבל עלי על מלכות שמים שלמה קדם יציאת נשמתי לקרות אז קריאת שמע בפה מלא באימה וביראה גדולה, באמת ובאמונה שלמה, בשמחה וחדוה רכה ועצומה, ולדבר הרבה דבורי אמונה הקדושה, לומר בפה מלא שאני מאמין בך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו ובכל הצדיקים האמתיים שהיו מימות עולם עד הנה ובתורתך הקדושה אשר נתת לנו על-ידי משה עבדך בכתב ובעל פה, ולהאריך בדבורי אמת

וַיֵּאמְרוּהוּ כָּל־כַּחַשׁ שְׁלֹם, עַד שֶׁתֵּצֵא נִשְׁמָתִי מִתּוֹךְ דְּבוּרֵי אַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִכְלַל נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי מִיַּד בְּתוֹךְ הָאֵמוּנָה הַקְּדוּשָׁה וְתַעֲלֶה וְתִרְאֶה בְּאוֹר פְּנֵיךָ, וְתִהְיֶה נַפְשִׁי צְרוּרָה בְּצִוּוֹר הַחַיִּים אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי בְּתוֹךְ כָּל־ל נִפְשוֹת הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ, וְאֲזַכֶּה "לְחַיּוֹת בְּנֵעָם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ":

תצט

(מ:)

רַבִּי רַבִּי רַבִּי, "אָבִי אָבִי רַבֵּב יִשְׂרָאֵל וּפְרָשִׁיו", נְהִירוֹ דְּבוּצִינָא דְאִוְרֵייתָא, "עוֹרָה לְמָה תִּישׁוּ", אִיךְ תּוּכְלוּ לְסַבּוֹל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, קוּמוּ וְהַתְּעוֹרְרוּ עִם כָּל הַצְּדִיקִים אָמֵת לְהַסְתַּכֵּל וְלִרְאוֹת בְּמִרְרוֹת צָרוֹת נַפְשֵׁנוּ, "הִקְיָצוּ וְנִנְנוּ שׁוֹכְנֵי עִפְרָ", קוּמוּ יִשְׁנֵי מִכֶּכֶּל לְסַעֲדֵנוּ צְדִיקֵי יְסוּדֵי עוֹלָם, קוּמוּ בְּעוֹרְתֵנוּ בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, חוּסוּ וְחַמְלוּ עַל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְתוֹכֵם עָלֵי הַחוּטָא וְהַפְּגוּם הַמְּלֵא חֲטָאִים מִכֶּפֶר רָגֵל וְעַד רֵאשׁ. אַתֶּם יִדְעֵתֶם אֵת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצְּאֵתֵנוּ מִיּוֹם גְּלוֹת הָאָרֶץ עַד הַנְּהָ, כָּל מָה שֶׁעָבַר עַל כָּל־ל יִשְׂרָאֵל בְּכָל־לֵיוֹת, וּבִפְרָטִיּוֹת מַה שֶׁעָבַר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּבִפְרָט מַה שֶׁעָבַר עָלֵי מִיּוֹם שֶׁנִּצְאָצְלוּ וְנִבְרָאוּ וְנַעֲשׂוּ נִשְׁמָתִי וְרוּחִי וְנַפְשִׁי וְגוֹפִי, כָּל מָה שֶׁעָבַר עָלֵי כָּל־ל וְגִלְגוּל וְגִלְגוּל, וּבִפְרָט מַה שֶׁעָבַר עָלֵי בְּגוֹף הַזֶּה, כָּל מָה שֶׁעָבַרְתִּי מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, מַה שֶׁאֵינִי זוֹכֵר עַדִּין וּמָה שֶׁנִּשְׁכַּח מִמֶּנִּי, תִּסְפְּקוּ כָּל אֵילֵי נְכוּיֹת לְבָאֵר וּלְסַפֵּר אֶפְסֵם קִצְחָ מִהַפְּגָמִים שֶׁפְּגַמְתִּי בְּיוֹם אֶחָד כְּפִי מַה שֶׁנִּזְנַעְתִּים הַפְּגָמִים בְּמָקוֹם שֶׁנִּזְנַעְתִּים כְּפִי שְׂרָשׁ נִשְׁמָתִי, וּמִכָּל שָׂכָן וְכָל שָׂכָן מַה שֶׁפְּגַמְתִּי בְּכָל הַיָּמִים שֶׁעָבְרוּ עָלֵי מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, (וּבִפְרָט וְכו') מִי יוּכַל לְסַפֵּר, מִי יוּכַל לְשַׁעֵר, מַה אֲדַבֵּר מַה אֲתֹאֵנוּ, מַה אֲמַר מַה אֲדַבֵּר וּמָה אֲצַטְדֵּק:

ח**

הַרְפוּאָה לְשִׁבוּרֵי לֵב וּמַחְבֵּשׁ לְעַצְבוֹתֶם. לֵב נִשְׁפָּר וְנִדְבָה אֱלֹהִים לֹא תִבְחֶה. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה הוֹדַעְתָּנוּ גְּדֹל גְּנוּת הַעַצְבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוֹרָה וְאִיךְ שֶׁצְּרִיכִין לְהִתְרַחֵק מִזֶּה בְּתַכְלִית הַרְחוֹק כִּי עַצְבוֹת הוּא סְמָרָא אַחֲרָא וְתַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹנֵא אוֹתָהּ, וּבֵן הוֹדַעְתָּנוּ גַּם בֵּן גְּדֹל מַעֲלֵת קִדְשָׁת חֵלֶב נִשְׁפָּר שֶׁהוּא יָקָר וְחָכִיב מְאֹד מְאֹד בְּעֵינֵיךָ תִּתְבַּרְךָ, וְאַתָּה יוֹדֵעַ אִיךְ שֶׁהוּא בְּנִקְל מְאֹד לְפַל עַל־יְדֵי לֵב נִשְׁפָּר לְעַצְבוֹת מִמֶּשׁ רַחֲמֵינָא לְצַלּוֹ, עַל בֵּן חוּס וְחַמֵּל וְרַחֵם נָא עָלֵינוּ וּנְבִנוּ לְיַחַד לָנוּ שֶׁעָה קְבוּעַ בְּכָל יוֹם עַל זֶה לְהִתְבַּרְדֵּךְ וּלְשַׁפֵּר לְבָנוּ לְפָנֶיךָ בְּאָמֵת אֲבָל שְׂאֵר כָּל הַיּוֹם נִזְכָּה לְהַיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי אַתָּה הוֹדַעְתָּנוּ שֶׁעַקֵּר עֲבוֹדַת יְהוָה צְרִיךְ לְהַיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּבְמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "עֲבַדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׁמְחָה כִּיאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּה", וּבְמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים כְּכַמְּה הוֹדַעְתָּנוּ לְהִתְרַחֵק מֵעַצְבוֹת בְּתַכְלִית הַרְחוֹק וּלְהִתְחַוֵּק מְאֹד לְהַיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִידִית בְּכָל עַת.

רבונו של עולם, הצילנו מעצבות, שהוא כמו מי שהוא כבעם וברונו וכמתרעם ומתלונן עליו תתברך על שאין אתה עושה לו רצונו, אבל לב נשבר הוא כבן המתחמא לפני אביו ומתגעגע וקובל ובוכה לפניו על שנתרחק ממנו כל כך. וגם הודעתנו שעל-ידי עצבות ומרה שחורה אינם יודעים משמו, וגם האדם לאחר שמת ונפטר, מחמת שהוא כמרה שחורה מאד על בן פשוטאלין אותו מה שמו אינו יודע להשיב כי שוכח את שמו ואינו יודע משמו מחמת גדל העצבות והמרה שחורה שלו, על בן חוס וחמל עלינו וזכנו להיות בשמחה תמיד, ולקיים מקרא שכתוב: "בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו", ונאמר: "שוש איש ביהנה תגל נפשי באלהי", ונאמר: "ישמח ישראל בעשיו, בני ציון יגילו במלכם", את-על-פי שאנחנו רחוקים ממך מאד ופגמנו את מעשינו מאד באשר אתה ידעת, על זה צריכין אנחנו באמת ליחד לנו שעה קבועה בכל יום להתבודד ולהתבודות ולשפר לבנו לפניך פראוי לנו באמת, אבל שאר כל היום נזכה להיות מלאים שמחה וחדוה על שלא עשיתנו עבו"ם ובחרתנו מכל עם ולשון וקרבתנו מלבנו לעבודתך ושמו הגדול והקדוש עלינו קראת, ואפילו לאחר פטירתנו לארץ ימים ושנים נזכה להיות גם אז בשמחה גדולה על שאנחנו מודע ישראל, ועל פירתך שחתמת בבשרנו ועל תורתך שלמדנו ועל חקך שהודעתנו, ועל שאנו שוכבים בקברי ישראל, ובפאות הראש ותזקן שלמים באשר צוית עלינו בתורתך, ונזכה לזכור את שמותינו גם לאחר פטירתנו ולהחיות עצמנו ולחוק לבנו גם אז בקה ששם ישראל נקרא עלינו, בפרט בתיים חיותנו בעולם המעשה הזה, אשר אמרו רבותינו וברונם לברכה: היום לעשותם ולא למחר לעשותם, וכבר הודעתנו שעקר שלמות כל המעשים טובים הוא רק בפעושין אותם בשמחה שלמה, על בן זכנו להיות בשמחה תמיד, ועל-ידי שמחתנו ופנים שוחקות ומסבירות שלנו נזכה להחיות ולשמח גם לב אנשים אחרים אשר הולכים מלאים יסורים ודאגות גדולות ואין להם בפני מי לספר ולשוח את צערם הגדול, ובשבא אחד ומראה להם פנים שוחקות של שמחה הוא מחיה אותם ממש ומשיב את נפשם, ולהחיות אדם ולשמח את לבו ולהרים דעתו קצת הוא דבר גדול מאד, כמו שאמרו רבותינו וברונם לברכה. וזכנו לשפר לבנו לפניך באמת, ועל-ידי-זה דיקא נזכה לבא אחר כך לשמחה גדולה, באשר הודעתנו על-ידי חכמך הקדושים שזה סימן אם היה לו לאדם לב נשבר באמת בשבא אחר כך לשמחה, וקיים לנו מקרא שכתוב: "הפכת מספדי למחול לי, פתחת שקי ותאזני שמחה", ונאמר: "והפכתי אכלם לששון ונחמתים, ושמחתים מיגונם", ונאמר: "לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב ור", אמן בן יחי רצון.

**יד

אוי לנו כי פנה יום כי ינמו צללי ערב. רבונו של עולם, אתה ידעת איך שהתגבר הפעל
 דבר בעתים הללו ובימינו אלה לכלכל ולערבב את האמונה הקדושה, עד אשר על
 ידי זה נפרדנו ממך ונתרחקנו ממך מאד ונרדנו מטה מטה, בנפילה אחר נפילה עד בלי
 שיעור וערך כלל, ואפדנו את המתנה טובה שנתת לנו שנהיה נקראים עליון, כמו שכתוב
 את יחנה האמרת היום להיות לך לאלהים וכו', ויחנה האמירך היום להיות לו לעם
 סגולה וכו', ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת וכו', ועל
 ידי שפגמנו באמונתך הקדושה על-ידי-זה אפדנו את המתנה הזאת ונעשו העבוי"ם
 עליונים כי הם עלו למעלה מעלה ואנחנו נרדנו מטה מטה, וגם על-ידי-זה חרבה ורשולים
 שהיא בחינת אמונה, כמו שכתוב: עיר הצדק קריה נאמנה. וגם על-ידי-זה אפדנו כל
 השפעות טובות והתגרו בנו הדינים מאד, עד אשר על-ידי-זה פאנו למה שפאנו, ואתה
 ידעת כי כל זה גרם לנו עון הגדלות באשר הודעתנו על-ידי חכמיה הקדושים שעקר
 הנפילה של האדם הוא על-ידי גדלות, כי כל זמן שהאדם רבוק בך ובאמונתך הקדושה
 אינו יכול לשלוט עליו שום דין ולא יהיה לו שום נפילה, כי מי יוכל ליגע בו באשר
 הוא קרוב אל המלך, ומי הוא זה ערב את לבו לגשת אליו, אבל על-ידי נאווה ונגדלות
 אוי האדם נפרד ממך, כי אין אתה והוא יכולין לדור במקום אחר, ועל-ידי-זה הוא פא
 לפגמי אמונה וכל הדינים שורין עליו ונפילתו גדולה מאד רחמנא ליצלן והוא מבחינת
 מחריבי רשולים רחמנא ליצלן. רבונו של עולם, אתה הודעת לנו כי עקר התיקון לזה
 הוא על-ידי בינה, היינו על-ידי התבוננות הלב בגדולת הבורא ותפירה ובגדל רחמיו
 וחסדיו אשר מתנהג עמנו בכל דור ובכל עת, ובן צריך האדם להתבונן עצמו בגדל
 שפלות עצמו, על פן חוס וחמל עלינו ונננו מאתך חכמה בינה ודעת ונפנו להתגבר
 בארי לעמד בבקר לעבודת הבורא ותפירה בזריוות גדול, ותכף תפול עלינו אימה ופחד
 גדול על-ידי שנתבונן בגדל החסדים שעשית עמנו שהחזרת לנו את נשמותינו ונעשינו
 בריה חדשה ממש ונתחדש מחנו ושכלנו, אף-על-פי שכפי אשר ידענו פחיתות מדרגתנו
 ושפלותנו אין אנו פדאים לכה, רק אתה מנהיג עולמך בחסד ובריוותך ברחמים ולגדולתך
 אין חקר, ועל-ידי שנתבונן בזה היטב ועוד בכיוצא בזה, על-ידי-זה יהיה נשבר רוחנו
 בקרבנו באמת ותתרבה ותתרחב ותתגדל אמונתך הקדושה, ויגים מקרא שכתוב:
 חדשים לפקרים רבה אמונתך, ועל-ידי-זה נזכה לבחינת בנין רשולים ונזכה ליראה
 מלפניך יראה שלמה, ויגים בנו מקרא שכתוב: עקב ענוה יראת יהוה, ותמשיך עלינו
 הארה אמתית מבחינת עולם הבא, שאז יהיה עקר התגלות הודעת, כמו שכתוב: כי

מלאה הארץ דעה את יהוה, עד שנוכח על ידיה לנגן ירושלים ממש ותתן לנו חלק טוב לעולם הבא.

זווג-חיתון

למצוא זווג

(ב:)

ותרחם עלינו ועל כל עמך ישראל, ותזמין לבנינו ולבנותינו וזוגם ההגון להם מן השמים, ולא יתחלפו הזוגים חלילה בעונותינו, רק כל אחד יזכה למצא וזוגו ההגון לו מן השמים (ובפרט לפלוני בן פלוני). ותנחנו בדרך האמת תמיד, ונוכח לעשות שדוכים מזכים והגונים באמת ברצונך הטוב, כמו שכתוב: "ומיהוה אשה משפלת":

(מה:)

תצב

אל פרוך גדול דעה, זכנו ברחמיך הרבים ונלה לנו בחסדיך העצומים את הצדיק האמת שהוא בעל דעת גדול זכנו למצא אותו ולהתקרב אליו באמת, ולשמע תורה מפיו הקדוש, ורחם על כל ישראל אשר קשה להם למצא וזוגם (ובפרט על פלוני בן פלוני), ועזר להם והושיעה להם מתרה שיזכו כל אחד ואחד למצא וזוגו האמתי ההגון לו מן השמים חיש קל מהרה, בלי שום עפוב ובלי שום צער ויסורים כלל כי אין אתנו יודע עד מה, שום עציה ותחבולה איה לבקש הזוג לכל אחד כי אתה יודע כמה קשה לאדם למצא וזוגו האמתי, כי כל הזוגים הם שני הפכים, ובפרט כי לפעמים הם בהפך גדול מאד, אשר קשה לזוג בקריעת ים סוף, ואי אפשר לחברם ולזוגם כי אם על ידי הדעת האמתי המשדך כל השדוכים על בן צריכים לשמע תורה מפי הבר דעת האמתי שהוא מחדש חדשים נפלאים פתורה, ומחבר ומיחד אתנו רכרכין ואתנו ועירין, ומקשר ומשדך דברי תורה ממקום למקום, אשר על ידו נגמרים כל השדוכים שבעולם, בסוד "כי שפתי כ'חן ו'שמרו ד'עצת ו'תורה ובקשו מפיהו", ראשי תבות שידו"ה, אבל בעונותינו הרבים נעלם מאתנו ולא נדע איה למצא את הפעל דעת הקדוש הנה ולשמע תורה מפיו, ועתה מאין יבוא עזרנו, על בן עינינו תלויות אליך לבר מלא רחמים יושב ומוזג וזוגים, שתתמל

על כל עמך ישראל הצריכים למצא ווונגם (ובפרט וכו'), ותשלח לכל אחד מהרה זווגו
ההגון לו מן השמים באמת, ותהיה פרצונו ותהיה לו לעזר ולהועיל, ויקנם בו ובכל
הצריכים למצא ווונגם "מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה":

תצנ

(מה:)

אדון יחיד, מלא רחמים, צופה ומביט עד סוף כל הדורות, המנהג עולמו פתח ובריותיו
ברחמים, חוס ורחם וחמל על ימי הנעורים של נערי עמך בית ישראל, והודיענו
נא את דרכיך, איך נזכה לדעת למצא ווונגם האמתי של כל התלויים בנו. ובנו ועורנו
שבתם וזכות הצדיקים הגדולים האמתיים שהם הדעת הקדוש של כל העולמות, אשר
המשיכו ונלו דעת גדול ונפלא באמת גם בעולם הזה, בכחם וזכותם נזכה מהרה למצא
בת ווונגם של כל אחד ואחד מעמך בית ישראל, ונזכה להשיאם מהרה למול טוב לחיים
מוכים ולשלום, ותהיה פרצונו, ולא תהיה מנגדת אליו כלל חס ושלום, רק ידורו
באהבה ושלום בקדשה ובטהרה כרצונך באמת. ויזכו כל עמך בית ישראל לשמר את
הברית קדש בקדשה גדולה באמת, אשר כל התורה בלה תלויה בה, והוא עקר הנסיון
והבחירה של כל אדם בזה העולם, באשר גלית לנו על-ידי חכמיך הקדושים. ויזכה כל
אחד ואחד להוליד מאשתו בנים ובנות דורות ודורי דורות עד עולם, וכלם יהיו חיים
וקיימים לעבודתך וליראתך לארץ ימים ושנים מוכים, ויכירו וידעו אותך ואת גדלת
צדיקך האמתיים אשר בהם בחרת, ויתגלה להם הדעת הקדוש שהשאירו כל הצדיקים
בזה העולם:

תצד

(מה:)

רבנו של עולם, לא כחטאינו עשית לנו ולא בעונותינו נמלת עלינו. גם עתה חוס וחמל
עלינו, ושמע תפלתנו, והסתר פניך מחטאינו וכל עונותינו מחת, ואל תביט על
מעשינו, רק תביט על זכות הצדיקים האמתיים שאנו סומכים עליהם בכל עת, אשר
מימי דעתיהם הקדוש אנו שותין ומפיהם אנו חיון עד היום הזה, ועל-ידי-זה יזכה כל
אחד מישראל למצא ווונגו האמתי מהרה. ותמלא כל משאלותינו ברחמים, ככל אשר
שאלתי מאתך, בעל הרחמים בעל החמלה בעל החנינה, כי רחמיך לא כלים, ואתה
חפץ שגם גרוע ופחות כמוני כמוני, ובקש אותך על כל הטוב והחסד, כי אתה טוב
ומטיב לכל, וזה עקר גדלתך בשאתה עושה חסד נפלא עם הרחוקים ממך ובפרט עם
רחוק כמוני, כי אתה חונן את מי שאינו ראוי לחן, ומרחם על מי שאינו ראוי לרחם,
ובפרט שאני רואה בכל עת את כל החסדים והטובות והנפלאות אשר אתה מפליא
חסדך עלי בכל יום ובכל עת ובכל שעה. "כי חסדך גדול עלי והצלתי נפשי משאול

תתתיה. "חסדך גדול עלי" בלי שעור וערך ומספר, "כי גבר עלינו חסדו ואמת יהנה לעולם הללויה". על בן מצא עבדך את לבו להתחנן לפניך על כל אלה, כי לא על צדקותי אני מפיל תחנתי לפניך, כי על רחמיך הרבים ועל בח וזכות הצדיקים האמתיים הזוכים ומזכים את הרבים, אשר בהם וזכותם מספיק גם עלי, להושיע גם אותי ואת זרעי וזרע זרעי וכל עמך בית ישראל עד עולם ככל הישועות שפעולם, כי בשם קדשך הגדול והנורא פתחנו, נגילה ונשמחה בישועתך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהנה צורי וגאלי, אמן ואמן:

[רמט]

יהי רצון לפני אבינו שפשמים, שיהיה זווגם עולה יפה בנשמי ורוחני, ויזכו לבנות בית נאמן לשם ולתפארת בית ישראל סבא, לארץ ימים ושנים טובים, וינאוו מהם דורות ישרים וכשרים ברצונכם הטוב, ותרוו מהם רב ענג ונחת, מהם ומכל יוצאי חלצכם, ויזמין מהרה זווג הגון וכשר לבתכם הנכבדה תחי, לכבוד ולתפארת משפחתכם הנעלה והנכבדה מאד:

זווג בקדשה

(ט)

צה

וחמל נא עלינו ועורנו שיהיה זווגנו בקדשה גדולה ברצונך הטוב. ותעזר לכל עמך בית ישראל ולכל יוצאי חלצינו לכל מי שצריך למצא זווגו, שתזמין לו זווגו תהגון לו מן השמים, ולא יתחלפו הזווגים, חסוּשלוּם, בעונותינו רק תעזר לכל בני עמך ישראל שכל אחד ימצא מהרה זווגו הראוי לו מן השמים באמת כפי שרשי הנשמות:

(יד)

קצא

ובכן תעורנו ברחמיך שנוכה, שיהיה זווגנו בקדשה גדולה לשמך הגדול באמת, ונוכה לחמשיך נשמות קדושות וטהורות לבנינו, נשמות פהירות וזכות, הנמשכין משרשי נשמות ישראל הקדושים המשרשים באותיות התורה הקדושה, כמחשבת עליונה דקדשא בריך הוא, באפן שנוכה שיהיו בנינו תלמידי חכמים אמתיים ויהיו כלם יראים ושלמים, עוסקי תורתך לשמה ומקנמי מצוותיך באמת ובלב שלם. ויתגדל וישתפח ויתקדש שמך הגדול על-ידי בנינו ויוצאי חלצינו, ויהיה נאמר עליהם: "בן חכם ישמח אב", ויגנים בהם: "ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך". ותאריך ימיהם ושנותיהם בטוב ובנעימים, ויעשו רצונך כל ימיהם לעולם:

תקעו

(לב)

ותעזרנו ברחמיך הרבים שנוזפה לשפר תאות המשגל לנמרי באמת, ותזכנו להתקדש בקדשת הברית בקדשה גדולה, בראוי לישראל עמך הקדוש אשר בהם בחרת באהבה, ותייה עמנו תמיד, ותושיענו ותעזרנו שנוזפה לקדש עצמנו במתן לנו, ויהיה זיווגנו רק משפּת לשפּת, בקדשה גדולה ונוראה, ונוזפה לשפר נפש המתאונה שפקדנו, שהוא תאות הפהמיות, ויהיה זיווגנו בקדשה גדולה בלי שום תאות הגוף כלל, ויהיה דומה בעינינו כאלו כופה שר. ונוזפה לעלות בכל פעם מקדשה לקדשה עליונה, עד שנוזפה להכליל בקדשתך העליונה רצונך הטוב באמת. ונוזפה לשפר כל תאות הפהמיות, הן תאות המשגל, הן תאות אכילת, הן כל התאות, בלם נוזפה לשפרם ולבטלם לנמרי מעלינו ומעל גבולנו, ותמשיך עלינו קדשה וטהרה ממקור כל הקדשות ונוזפה להתקדש בקדשתך העליונה תמיד, ונשוב אליך באמת ונוזפה לסור מרע לנמרי ולעשות רצונך הטוב תמיד:

תשםב

(כא)

רבנו של עולם, זכנו לתקן כל זה. ותן לנו דעת שלם שנוזפה לידע מי הם השקרנים והמנהיגים של שקר, ולהתרחק מהם, ומי הם הצדיקים והחכמים האמתיים שאצריכין להאמין בהם, ולהתקרב אליהם. ונוזפה שיהיו נסמכים בעולם מנהיגים ורפנים הגונים הראויים לסמכם, ועל-ידי-זה יתחזק כתב ידנו, ולא יצטרכו עמך ישראל ללמד כתב ולשון אחר, כי אם כתב ישראל לבד, כתב הקדוש והנורא, אותיות קדושות, אותיות מחכימות המשרשים בתמונות אותיות תורתך הקדושה, אשר בהם בראת כל העולמות בלם ברצונך הטוב, בחכמתך הגדולה. זכנו ברחמיך ועזרנו שנוזפה להמשיך הארת השכל בחדים, ויקבלו ידי הבתיבה הארת סוד החכמה מידי הסמיכה, ויהיה כל התקף לכתב יד ישראל, וכל המשפטים והעסקים יהיו נעשים על-ידי כתב ישראל לבד ויתחזק ביותר כתב ישראל עד אשר אפלו כל משפטים והנהגתם יהיה על-ידי כתב ישראל, ונוזפה "לעשות בהם משפט בתוב", ותזכנו לקדש האויר על-ידי בתיבת ידנו, ויהיו האותיות מחכימות של קדשת כתב ישראל נחקקים ונרשמים בהאויר, ועל-ידי-זה יתקדש אויר העולם בקדשת אוירא דארץ ישראל, ויקנם מקרא שבתוב: "ואהי להם למקדש מעט", ויהיו כל מקומות מושבות בני ישראל קדושים בקדשת ארץ ישראל. ותשמרנו ותעזרנו שלא יגרשו אותנו ואת כל עמך ישראל ממקומנו לעולם. ותזכנו להוליד בנים חיים וקיימים לעבודתך וליראתך ולתורתך. ותעזרנו שתהיה אכילתנו זיווגנו בקדשה גדולה, עד שנוזפה להוליד גופים זכים וקדושים, שיהיו בלם ראויים לקבל נשמות גדולות, נשמות

קדושות, שיהיה להם השנה גדולה, שיוזכו להשיג בעולם סוד העבור לדעת סוד תהלוכת הגלגלים וכל הדברים והשנוים הבאים על ידם בראונך המזב אשר אתה מנהיג אותם ברחמים על-ידי הנשמות והשכליים הגבוהים. ויקים מהרה מקרא שכתוב: "ושמרתם ועשיתם, כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים, אשר ישמעון את כל החקים האלה, ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה":

קו

(ה:)

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא רחמים, קדוש ונורא, קדוש על כל הקדושות, שתשפיע עלינו קדשך העליונה ותעזרנו להכניע ולשפר ולכה את יצרנו הרע להשתעבד לך ונוכה לכפות ולשפר את תאוותינו הרעות ולכטל תאות נאוף מאתנו לגמרי. ותתן לנו מנגי ארץ צדיקים אמתיים שיהיו מנגים עלינו, ויכטלו מאתנו תאוה הרעה הזאת, עד שנוכה להכניע ולשפר ולכטל החותם וקלפה, ולתקן החותם בקדשה ותציל אותנו תמיד ממקרה לילה ותעזר ותושיע ותגן עלינו, שנוכה להתקדש ביוגנו בקדשה גדולה, ולא נהיה רגילים חלילה בתאוה זאת אפלו בהתר, רק להתרחק מתאוה זאת בכל מיני הרחקות. ותרחם על פליטתנו, שנוכה מעתה לשמר מעט לחות ושמנונית שבנופנו, לבלי להוציא לחוץ חסדו שלום על-ידי תאוה זאת, רק נוכה לשמר מאד לחותינו ושמנוניותנו להעלותם אל המח בקדשה ובטהרה גדולה, ונוכה לברר ולהעלות כל הלחות והשמנונית מפגם "החתיים בשרו" לתקון החותם בקדשה שהוא תקון המחין, ויתחוק ויתחדש מחי ודעתי בקדשה ובטהרה גדולה בחכמה בתבונה ובדעת, ויתנוצצו המחין שלי בחכמה והכנה יתרה בכל פעם בקדשה גדולה. ותוכנו לקדשת התפלין באמת שהם חותם הקדשה, כמו שכתוב: "שימני כחותם על לבי כחותם על ורועך":

שפג

(לד:)

ותוכנו אותי ואת ורעי וכל עמך בית ישראל, שיצאו מאתנו דורות רבים, ויתרבו עמך ישראל כחול הים, אשר לא ימד ולא יספר מרב. ותרחם עלינו ותגן בעדנו ותשמרנו ותוכנו שיהיה ויוגנו בקדשה ובטהרה גדולה ותהיה בעזרנו ותצילנו, שלא יהיה התעוררות ויוגנו מאהבות רעות מאהבות הנפולים חסדו שלום, רק כל התעוררות ויוגנו יהיה נמשך מהשפעת הנעם העליון, מהאחבה הקדושה הנמשכת משם על-ידי הכלי של צדקה. ויהיה ויוגנו בקדשה גדולה ובצניעות גדול, בענוה באימה ביראה ברדת ויוע. ולא נכון בשביל הנאת גופנו בלל, רק כל פונתנו יהיה לשמך ולכבודך כדי לקיים מצותך, כדי להוליד בנים חיים וקמים לעבודתך וליראתך, למען יגדלו כבודך בעולם. ונוכה

שָׁבַל פְּנִינֵנוּ וְכָל דּוֹרוֹתֵינוּ יַעֲסֻקוּ בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ, וַיַּעֲשׂוּ רְצוֹנְךָ תְּמִיד, וַיְנַדְּלוּ וַיִּפְרְסֻמוּ כְּבוֹדְךָ בְּעוֹלָם, וַיִּשְׁלִימוּ בְּנֵי הַפְּרִיָּאָה אֲשֶׁר הָיְתָה רַק בְּשִׁבְלֵי זֶה, כְּדֵי לְגַלּוֹת כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְתַקְדּוּשׁ. וְעַל-יְדֵי כָל זֶה נִזְכָּה לְמַחִין שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁנִקְרָאִים נַעַם, וְלִתְקַן כָּל הַמַּחִין שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ שְׁנִקְרָאִים חוֹבְלִים, וַיְכַלְלוּ הַמַּחִין שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ כְּתוּדַת הַמַּחִין שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כְּאִפְסָן שְׂוִיתֵתְקֵנוּ עַל-יְדֵי-זֶה, עַד שְׁיִהְיוּ כָּל הַמַּחִין בְּכַחֲסוּת מַחִין שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ שְׁלוֹם גָּדוֹל בְּעוֹלָם:

שְׁלוֹם בֵּית

תפח

(מד:)

מְלֵא רַחֲמִים, מְרַב קַלְקוּלֵי אֵינִי יָכוֹל לְהַאֲרִיךְ בְּתַפְלָה וְאֵת הַרְבֵּה, אֶת-עַל-פִּי שְׁלֵא יִסְפִּיקוּ כָּל יְרִיעוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְכֹאֵר אָפֶס קֶצֶה מִהַתְחַנְנוֹת וּבִקְשׁוֹת וּנְדוּיִם וְהַפְּצָרוֹת וּפְיֻסוּסִים וְתַפְלוֹת שְׂאֵנִי צָרִיךְ לְהַתְפַּלֵּל בְּעֵינֵי זֶה עַל הָעֶבֶר וְעַל הַהוֹנָה וְעַל הַעֲתִיד, אֲךָ מִתְּאַעֲשֶׂה כִּי דְבָרֵי נִסְתָּמִין. אֲבָל עַל זֶה כְּאֵתִי לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל, חוֹמַל דְּלִים, טוֹב וּמְטִיב לְרַעִים וְלַטּוֹבִים, שְׁתַּרְחֵם עַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל שֶׁקָּשָׁה לָּהֶם לְמִצְאָ זְוֹנָם, וְאִפְלוּ בְּשִׁמוּצָאִים הִיא מְנַגְּדַת אֱלֹהִים, וְאִין לָהּ רְצוֹן אֱלֹהִים, וְאִין שְׁלוֹם בְּבֵיתָם רַחֲמָנָא לְצֻלָּן (וּבְכַרְטָט עַל פִּי שֵׁישׁ לֹא יִסְוִרִים אֱלוֹהִים), רַחֵם עָלָיו וְעַל כָּל זֶרַע עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּכַח וּבִכּוֹת הַצְּדִיקִים הַאֲמִתִּיִּים הַעוֹסְקִים בְּתַקוּנָתוֹ תְּמִיד, אֲשֶׁר שְׁמְרוּ אֵת הַבְּרִית קִדְשׁ בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת שְׂאִין שְׁלָמוֹת אַחֲרָיו, רַחֵם עֲלֵיהֶם לְמַעַנְם, וְתִשִּׁים שְׁלוֹם בְּבֵיתָם, וְתַעֲזֹר לָהֶם וְתוֹשִׁיעֵם שְׂוִיבוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְמִצְאָ זְוֹנָם מִחֲרַת, זְוֹנָם הַחֲנוּן לָהֶם מִן הַשָּׁמַיִם כְּאִמַּת, וְלֹא תִהְיֶה מְנַגְּדַת בְּנִגְדוֹ כְּלָל, רַק תַּחֲפֹךְ רְצוֹנָה לְרְצוֹן בְּעֵלְתָּ, וְלֹא יִהְיֶה בִּינֵיהֶם שׁוּם שְׁנֵאָה וְשׁוּם שְׁנׁוּי רְצוֹן כְּלָל, וַיְדוּרוּ בְּאַהֲבָה וְאֶחָד וְרַעוּת בְּשְׁלוֹם וְשִׁלּוּחַ כְּאִמַּת כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב:

תפו

(מד:)

מְלֵא רַחֲמִים, חוּס וְחַמֵּל וְרַחֵם עֲלֵיהֶם לְמַעַנְךָ וְלְמַעַן צְדִיקְךָ הַאֲמִתִּיִּים, וְאֵל תַּעֲשֶׂה לָהֶם בְּחַטָּאֵיהֶם וְלֹא תִגְמַל עֲלֵיהֶם כְּעוֹנוֹתֵיהֶם, רַק תִּתְנַהֵג עִמָּהֶם בְּרַחֲמֶיךָ לְפָנִים מְשׁוֹרֶת הַדִּין, כְּאִשֶׁר אִתָּהּ מִתְנַהֵג עִם כָּל בְּרִיוֹתֶיךָ בְּרַחֲמִים וְחַסְדִּים גְּדוֹלִים תְּמִיד. וּבִכּוֹת אַבְרָהָם אֲבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שְׁרָמוּ הַסּוּד הַזֶּה שֶׁל כְּוִנַּת אֱלֹהִים בְּעַת שְׁשִׁלַּח אֶת אֱלִיעֶזֶר עַבְדּוֹ לְבַקֵּשׁ הַזְּוֹנָה שֶׁל יִצְחָק בְּנוֹ, וּבִכּוֹת הַצְּדִיקִים שְׁגָלוּ הַסּוּד הַנּוֹרָא הַזֶּה, תִּגַּן עֲלֵיהֶם וְעַלֵּנוּ וְעַל זֶרַעֲנוּ, וְתַרְחֵם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְתִשִּׁים שְׁלוֹם בֵּין כָּל יִשְׂרָאֵל וּבְכַרְטָט בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ (וּבְכַרְטָט וְכוּ'), וְתַעֲזֹר לְכָל יִשְׂרָאֵל הַצְּרִיכִים לְמִצְאָ זְוֹנָם שְׂוִיבוּ כָּל אֶחָד לְמִצְאָ זְוֹנָם כְּאִמַּת מִחֲרַת, וְתִהְיֶה כְּרְצוֹנוֹ וְלֹא תִהְיֶה מְנַגְּדַת בְּנִגְדוֹ כְּלָל, רַק תַּחֲפֹךְ רְצוֹנָה אֱלֹהִים בְּשְׁלוֹם וְאֶהֱבָה כְּאִמַּת, בְּלִי עֲרָמָה וּמְרָמָה וּבְלִי שׁוּם שְׁנֵאָה וְשְׁנׁוּי רְצוֹן כְּלָל, וְיִתְנַהֲגוּ

בְּקִרְשָׁהּ וּבְמַתְהַרְהָ, וַיֵּצְאוּ מֵהֶם דְּרוֹת רַבִּים, בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים, עוֹשֵׂי רְצוֹנָהּ בְּאֵמֶת, וַיַּעֲסֶקוּ בְּתוֹרָתָהּ וַעֲבוּדָתָהּ בְּאֵמֶת כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם, וַיִּגְלוּ וַיִּפְרְסְמוּ וַיִּזְדַּעְזְעוּ אֶלְהוּתָהּ וּמְשֻׁלְתָהּ בְּעוֹלָם כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "דוֹר לְדוֹר יִשְׁפַח מַעֲשֵׂיהָ וּגְבוּרָתָהּ וַיִּגְדּוּ":

(מז:)

תצו

וּבְכֵן תִּרְחַם עַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַצְּרִיכִים לְמִצְאָה וְזוּגִים, שְׂיוּבוּ לְמִצְאָה וְזוּגִים מִתְהַרְהָ, וְזוּגִים הָאֵמֶת, וְזוּגִים הַהֲגוֹן לָהֶם מִן הַשָּׁמַיִם, וַיִּזְכֶּה כָּל אֶחָד לְהַתְעוֹרֵר אֵלֶיךָ בְּשַׁעַת הַהַתְקַשְׁרוֹת, לְזַכֵּר בְּהַתְכַלִּית וְהַסּוֹף בְּשַׁעַת שְׂבִירַת כְּלֵי חָרֶם פַּעַת הַתְנַאֲיִם, שְׂיוּכֵר עַל יְדֵי זֶה בְּשַׁעַר הַחֲרִסִּית שֶׁתִּהְיֶה בִירוּשָׁלַיִם שֶׁהוּא שְׂתַחֲהָ שֶׁל גֵּיהֲנָם, לְמַעַן לֹא יִבְגַּד בְּאֵשְׁתּוֹ הַבְּשֵׁרֶת, וַיִּזְחַר מִלְּגַרְשָׁהּ אֶפְלוֹ אִם יֵשׁ לוֹ יִסּוּרִים מִמֶּנָּה חֲסִדְשָׁלוֹם, כִּי יִזְכֵּר בְּעֵנֶשׁ הַמֵּר שֶׁל גֵּיהֲנָם שֶׁיִּנְצַל מִמֶּנּוּ עַל-יְדֵי-זֶה, כְּמוֹ שֶׁאֶמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָרוּגִים לְבָרְכָה שְׁמִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ אִשָּׁה רַעָה אֵינּוּ רוֹאֶה שְׂנֵי גֵיהֲנָם, וְצָרִיךְ לְקַבֵּל בְּאַהֲבָה. וְכֵן יִזְכֵּר אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵם תִּתִּיחַ אִשָּׁה טוֹבָה בְּרִצּוֹנוֹ, שֶׁתִּתִּיחַ זָחִיר וְזָחִיר מִלְּהַרְבוֹת תְּאוֹתוֹ חֲסִדְשָׁלוֹם, וַיִּזְכֵּר שְׁמִי גֵיהֲנָם, וַיִּחַמַּל עַל עֲצָמוֹ וַיִּקְדֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּזוּגוֹ בְּתַכְלִית הַתְּקַדְשָׁה כְּרֵאוֹ לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּזְכֵּר וְלֹא יִשְׁפַח עֵנֶשׁ הַמֵּר שֶׁל גֵּיהֲנָם שֶׁבָּא עַל פְּנֵי הַבְּרִית, חֲסִדְשָׁלוֹם רַחֲמָנָא לְצַלָּן. רַחֲמֵי עָלַי וְעַל זְרַעִי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתַסְבֵּב בְּרַחֲמֶיךָ סְבוֹת לְטוֹבָה, בְּאִפְסָן שְׁנוּבָה לְמַלְטָה וְלְהַצִּיל נַפְשָׁנוּ מִן הַגֵּיהֲנָם וּמִכָּל מִינֵי עֲנָשִׁים וְדִינִים בְּזֶה וּבָבֵא, כִּי "מִה בָּצַע בְּרַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל שַׁחַת הַיּוֹדֵךְ עֶפְרַיִם הַיְגִיד אֶמְתֶּךָ". חוֹסֶה עָלֵינוּ כָּרַב רַחֲמֶיךָ וְהַצִּילֵנוּ מוֹעֲמֶךָ. "שְׁמַרְהָ נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֶל אֲבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי בְּךָ. הַצִּילָה מִחַרֵּב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יְחִידָתִי". חוֹסֶה וְרַחֲמֵי וְחַמַּל עָלֵינוּ בְּזָכוֹת וּבְחַסְדֵיךָ אֲשֶׁר קָרְבֵנוּ אֵלֶיךָ בְּרַחֲמֶיךָ. "הַצִּילֵנִי מִיַּד וְאֶל אֲמִתְּךָ, אֲנִיצִילָה מִשׁוֹנְאֵי וּמִמַּעֲמָקֵי מַיִם. אֶל תִּשְׁמַטְנֵי שְׂבִלַת מַיִם וְאֶל תִּבְלַעְנֵי מִצּוּלָה וְאֶל תִּאֲמַר עָלַי בְּאֵר פִּי. עֲנֵנִי יְהוָה כִּי טוֹב חֲסֶדְךָ, כָּרַב רַחֲמֶיךָ שְׂנֵה אֵלַי. וְאֶל תִּסְתַּר פְּנֶיךָ מֵעַבְדְּךָ, כִּי צָר לִי מִחַר עֲנֵנִי. קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה, לְמַעַן אֹיְבֵי פִדְנִי. הַשִּׁיבֵנִי וְאֲשׁוּבָה כִּי אֲתָה [יְהוָה] אֱלֹהֵי. הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵי וְנִשׁוּבָה, חַדֵּשׁ יְמֵינוּ בְּקָדְשׁ". יְחִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

שְׂמַחַת חֲתָן וּבִלָּה

(לב)

תפז

"אֲדַנִּי שְׂפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן הַשְּׂמַחָה וְהַחֲדוּת, אֲשֶׁר הַשְּׂמַחָה בְּמַעוֹנָהּ, וּבְרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים בְּרֵאוֹת שְׂשׁוֹן וְשְׂמַחָה חֲתָן וּבִלָּה, גִּילָה וְרִנָּה דִיּוּצָה וְחֲדוּת, וּפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים שְׂאֻבָה לְקַיָּם מִצּוֹת הַכְּנֻסָּה כְּלָה לְחַפְּהָ בְּתַכְלִית הַשְּׂלָמוֹת בְּקִרְשָׁהּ וּבְמַתְהַרְהָ גְּדוּלָה, וְאֻזְכָּה בְּכָל עֵת לְשַׂמַּח חֲתָן וּבִלָּה, לְשַׂמַּח בְּכָל עוֹ

וְחֲדָוָה, לְהַרְבּוֹת בְּכָל מִינֵי שְׂמֵחָה לְפָנֵיהֶם, וְלִרְקַד לְפָנֵיהֶם בְּכָל כַּחַי בְּשִׂמְחָה וְחֲדָוָה גְדוֹלָה, וְאוֹכֵה עַל-יַדֵּי הַרְקוּדִין לְהַמְתִּיק כָּל הַדִּינִים מֵעַלְיָנוּ וּמַעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתַתֵּן שְׂמֵחָה בְּלִבִּי עַד שְׂוִתְנַשְׂאוּ רַגְלֵי עַל-יַדֵּי שְׂמֵחָת הַלֵּב לִרְקַד הַרְבֵּה לְפָנַי חֲתָן וּבְלָה וּלְפָנָיו וּלְכַרְכַּר בְּכָל עַז לְפָנֵיהֶם. וְאוֹכֵה עַל-יַדֵּי הַרְקוּדִין לְהַמְשִׁיךְ ה' [חַמְשָׁה] אֶל־פִּי"ן שְׂפָפִינָה, לְהַמְתִּיק עַל-יַדֵּי־זָה כָּל הַש"ךְ דִּינִים, וְיִתְהַפֵּךְ הַדִּין לְרַחֲמִים פְּשׁוּטִים, וְנוֹכַח לְהַמְשִׁיךְ עַלְיָנוּ כָּל הַח' [חַמְשָׁה] קוֹלוֹת הַקְּדוּשִׁים וְיִקְנִם מִתְּהַרָה מִקְּרָא שְׂבַתְיֹב: "עוֹד יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַיִם קוֹל שְׂשׁוֹן וְקוֹל שְׂמֵחָה, קוֹל חֲתָן וְקוֹל בְּלָה, קוֹל אוֹמְרִים הוֹדוּ אֶת יְהוָה צְבָאוֹת, בִּי טוֹב יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ". וְאוֹכֵה תְּמִיד לְעַסֵּק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּצְדָקָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּשִׂמְחָה וְחֲדָוָה גְדוֹלָה, עַד שְׂאוּכָה לְיַחַד וּלְחַבֵּר חֲתָן וּבְלָה הָעֲלִיּוֹנִים. וְתַרְחֵם עַל בְּנֵסֵת יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה, רַעֲיִתָךְ תְּמַשׁוּכָה אַחֲרֶיךָ, בְּלָה קְרוּאָה בְּנַעֲיָמָה, בְּאַהֲבָתְךָ וּבְחַמְלָתְךָ, וְתַמְתִּיק וְתַבְטֵל כָּל הַדִּינִים מֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּנַשְׂמִיּוֹת וְרוּחֲנִיּוֹת, וְתַשְׁמַחְנוּ בִּישׁוּעָתְךָ תְּמִיד, וְתַמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגֵאֲלָנוּ, וְתַעֲלָנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצָנוּ, וְתַבְנֶה בֵּית קְדוּשָׁנוּ וְתַפְאֲרָתָנוּ, וְיִקְנִם מִתְּהַרָה מִקְּרָא שְׂבַתְיֹב: "אֵז תִּשְׂמַח בְּתוֹלָה בְּמַחֹל וּבַחֲרִים וּזְקָנִים יַחְדָּו, וְהַפְּכֵתִי אֲבָלָם לְשִׂשׁוֹן וְנַחֲמָתִים, וְשִׂמְחָתִים מִיגוֹנָם". וְנוֹכַח לְרִאוֹת בְּנַעַם וְיוֹךְ, בְּעַת שְׂתַתְּעִמְרַת בְּעַמְּרַת תְּפִאֲרַת עַל-יַדֵּי מַעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ בְּאִמּוֹר: "צְאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמַלְךְ שְׁלֹמֹה בְּעַמְּרָה שְׁעַמְרָה לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתָנָתוֹ וּבְיוֹם שְׂמֵחָת לְבוֹ", בְּמִתְהַרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

תרלב

(מט)

וְזַבְנּוּ לְשִׂמְחָה שֶׁל מְצוּהָ, וְעוֹרְנוּ לְשִׂמְחָת חֲתָן וּבְלָה הַבְּשָׂרִים, לְשִׂמְחָת בְּכָל מִינֵי שְׂמֵחָה, וּלְזֹמַר וְלִרְקַד לְפָנֵיהֶם בְּשִׂמְחָה וְחֲדָוָה רַבָּה בְּקְדוּשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, וְנוֹכַח עַל-יַדֵּי־זָה לְיַחַד חֲתָן וּבְלָה הָעֲלִיּוֹנִים, וּלְחַבֵּר אִשֶׁת נַעֲוָרִים עִם דוֹרָה בְּאַהֲבָה וְאַחֲנָה וְרַעוּת, וְנוֹכַח לְיַחַד יְחוּדָא עֲלָאָה וְיַחְוּדָא תְּתָאָה, וְיִתְחַבְּרוּ יַחַד אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ, וְיִקְנִם מִקְּרָא שְׂבַתְיֹב: "בְּקַרְבְּךָ קְדוּשׁ וְלֹא אֲבוֹא בְּעִיר":

תתקלא

(פא)

וְתַזְבְּנֵי לְשִׂמְחָה שֶׁל מְצוּהָ תְּמִיד, הֵן לְשִׂמְחָת בְּשִׂמְחָת חֲתָנָה שֶׁל מְצוּהָ לְשִׂמְחָת חֲתָן וּבְלָה הַבְּשָׂרִים, הֵן לְשִׂמְחָת בְּשִׂמְחָת שְׂמֵחָת שֶׁל מְצוּהָ וְתַתִּיבָה בְּעוֹרֵי וְתוֹשִׁיעֵנִי תְּמִיד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ בְּכָל עַת בְּשִׂמְחָה שֶׁל מְצוּהָ בְּחֲדוֹת גְּדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה כָּל כּוֹ, עַד שְׂאוּכָה לִרְקַד הַרְבֵּה מִחֵמַת שְׂמֵחָה וְאוֹכֵה לְשִׂמְחָת וְלִרְקַד כָּל כּוֹ, עַד שְׂאוּכָה לִילֵךְ וּלְעַבֵּר בְּכָל קוֹמַת הַשְׂמֵחָה וְהַרְקוּדִין, שְׂבָלוּלָה מִרַמ"ח אַבְרָם וּשְׂס"ה גִּידִין כִּי הַשְׂמֵחָה הִיא שְׂרֵשׁ נִקְרָת כָּל חֲתָנֵי"ג מְצוּת שְׂבַתְיֹרָה, כְּמוֹ שְׂבַתְיֹב: "פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׂרָיִם מְשִׁיחֵי לֵב":

תקומ

(לו)

וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תוֹצִיאֵנִי וְתַעֲלֵנִי מִבְּחִינַת בְּחִמָּה לְבְּחִינַת אָדָם, מִגּוֹף לְנֶפֶשׁ, מִחֹמֶר לְצוּרָה, מִחֲשָׁד לְאֹר, מִסְּכָלוֹת לְחֻכְמָה, מִחֻכְמוֹת וּמְחֻשְׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת לְחֻכְמוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, מִשְׂכָּחָה לְזִכְרוֹן, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי מֵאֲתֶךָ כַּח הַזְכָּרוֹן וְאֹזְבָה לְזִכְרֵךְ תָּמִיד הַיֵּטֵב אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ וְעִבּוֹדְתְךָ, הֵן מֵה שֶׁאֵינִי לוֹמֵד בְּסִפְרִים קְדוּשִׁים, הֵן מֵה שֶׁשָּׂמַעְתִּי אוֹ מֵה שֶׁאֵינִי עֲתִיד לְשָׁמַע מִפִּי רַבּוֹתַי וְחֻכְרֵי כָּל הַדְּבָרִים הַקְּדוּשִׁים הַנּוֹגְעִים לְיִרְאַת יְהוָה וְלַעֲבוֹדָתוֹ וְתוֹרָתוֹ, כִּלְמַסּוֹ אֹזְבָה לְזִכְרֵךְ תָּמִיד הַיֵּטֵב בְּכַח הַזְכָּרוֹן וְקִדְשָׁה מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם וְלֹא אֶשְׂכַּח שׁוֹם דְּבָר מִמִּשְׁנַתִּי וְאֹזְבָה לְזִכְרֵךְ תָּמִיד הַיֵּטֵב אֶת אַחֲרֵיטִי וְסוֹפִי וְלִשׁוֹם לִפְנֵי הַיֵּטֵב עַל מֵה אֶתְיַנָּא לְהֵאֵי עֲלֵמָא שְׂפֵלָה, וּמֵה יִתִּיחַ בְּסוֹפִי וְאַחֲרֵיטִי, כְּאֲשֶׁר יִבּוֹא קֶצֶי וְלֹא אֶשְׂכַּח זֹאת כָּל יְמֵי חַיֵּי, וְאֹזְבָה לְזִכְרֵךְ זֹאת הַיֵּטֵב בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, כִּי כָּל יְמֵינוּ וְשָׁנוֹתֵינוּ הֵם הֶבֶל, כְּחִלּוֹם יְעוֹת, וְכִצֵּל עוֹבֵר, כְּעֵגֶן בְּלֵה, וְכִרוּחַ נוֹשֶׁבֶת, וְכִאֲבָק פּוֹרֵחַ, וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַמְלִיט מִן הַמִּיתָה בְּשׁוֹם אֶפֶן, "וְאֵין מְשַׁלַּחַת בְּמִלְחָמָה", וּמֵה נִחְשָׁב עַל יְהוָה, וּמֵה נַעֲשֶׂה לְיוֹם פְּקֻדָּה. "זְכוֹר תִּזְכֹּר וְתִשׁוּחַ עָלַי נִפְשִׁי". זְכוֹר אֵל תִּשְׂכַּח אֶת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִנְּעוֹרֶיךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כִּי אֵין שְׂכָחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדוֹ וְאֵין נֶעְלָם מִנְּגַד עֵינָיו. עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְזִכְרֵךְ אֶת כָּל זֹאת תָּמִיד, בְּאֶפֶן שֶׁאֹזְבָה לְרַחֵם עָלַי מַעֲתָה לְמַלְטָא נִפְשִׁי מִנִּי שַׁחַת, וְלַחֲבִין צָדָה לְדַרְבֵּי; אֲרַחֵם רַחֲמֶיךָ, וְאַפְלוּ וּזְרִין כְּלִילָא לִית לִּי:

תקומ

(לו)

וְעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שֶׁאֹזְבָה לְשִׁכַּח אֶת כָּל מִינֵי מְחֻשְׁבוֹת וְרוֹת מְחֻשְׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְחֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְכָל מִינֵי הַרְהוּרִים רָעִים וְעַקְמִימוֹת שְׂבֵלֵב שֶׁנִּדְבְּקוּ בְּלִפְנֵי וְבִרְעֵתִי בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים וְכָל מִינֵי מְחֻשְׁבוֹת הַמְּכַלְבְּלִים מִעֲבוֹדְתְךָ הָאֲמִתִּיוֹת, כִּלְמַסּוֹ אֹזְבָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַעֲבִירָם מִדַּעְתִּי וְלִפְנֵי לְגַמְרִי, וְלִשְׂכַּחֵם לְגַמְרִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וּמַעֲתָה אֹזְבָה לְזִכְרֵךְ אוֹתְךָ תָּמִיד בְּכָל עֵת בְּשִׁבְתִּי בְּבֵיתִי וּבְלִבִּי בְּדַרְךָ בְּשִׁכְבִּי וּבְקוּמִי וּלְדַבֵּק מִמְּשֻׁבְתִּי אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד, וְלִתְוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדְתְךָ בְּאֵמֶת בְּיִרְאַה וְאַחֲבָה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָה, בְּאֵמֶת וּבְאִמוּנָה שְׁלֵמָה וְאֹזְבָה שִׁיתְדַבֵּק לִפְנֵי וּמְחֻשְׁבֵּתִי אֱלֹהֶיךָ וְלִתְוֹרָתְךָ וְלִמְצוֹתֶיךָ

באמת, בדבקות גדול ובהתקשרות אמיץ ותוק מאד עד שאזכרה לזכר היטב את כל דברי תורתך ועבודתך תמיד לעולם ועד ולא אשכח שום דבר מדברי תורה ועבודה לעולם רק אזכרה לזכרם תמיד בעלמא דין ובעלמא דאתי:

תרנה

(נד)

"אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי אשיחה ויתפש רוחי. וברתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך. אזכר מעללי יח בי אזכרה מקדם פלאך. וברתי ימים מקדם הניתי בכל פעלך במעשה ידך אשוחת בהתעטף עלי נפשי, את יהוה וברתי. וזכר תזכר ותשוח עלי נפשי". ואען ואמר לנפשי, זכר אל תשכח שיש עלמא דאתי, ואין שום קביעות בזה העולם כי העולם הזה עובר בהרהר עין, בצל עובר, ובאבק פורת, ובגנן בלה, ובדיח נושבת, ובחלום יעות, ועקר חתיים ועקר הקביעות דירה של האדם הוא רק בעלמא דאתי. חוסה עליך ושמר את הזכרון היטב, שתזכר תמיד בכל יום בעלמא דאתי ולא תשכח וחדבק מחשבתך בעלמא דאתי ואל יוזו זכרון עלמא דאתי מרעיונך. הסתכל על עצמך היטב היטב, וישב דעתך באמת לאמתו, וזכר ותן ללבך מה תעשה באחריתך בעת יבוא קצף בהרהר עין. צר לי עליך אחי, הקיצה אחי משנת פתיותך וחמל על נפשך "וזכר את בוראך בימי בחורותיך":

תרנו

(נד)

ובכן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, להפיל תחנתי לפני רחמיך האמתיים, ולשא עיני לחסדיך העצומים, שתזכרני לשמר את הזכרון הזה היטב שאזכר תמיד בעלמא דאתי ולאדבקא מחשבתתי רק בעלמא דאתי בכלל ובפרט, ובכל יום ויום בהקיצתי משנתתי תבך ומיד בשאפתח את עיני אזכרה לזכר מיד בעולם הבא, שהוא עולם העומד ותקום לעד ולנצח נצחים, והעולם הזה הוא הבל וריק הבל הכלים אין בו ממש, "הבל נדף הבל הכלים הבל הבל" ואין שום יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל בעסקי העולם הזה, ואין שום תכלית וטוב בעולם כי אם לרהר תמיד להשיג העולם הבא. ותזכרני שאזכר זאת היטב בבח הזכרון דקדושה, ואחר כך אזכרה לקנים זאת בפרטיות, שאזכרה להבין בכל עת ובכל שעה ובכל מקום שפעולם את כל הרמזים שאתה מרמז לי בכל עת להתקרב לעבודתך באמת, כי בתסודך הגדול אתה מצמצם אלהותך מראשית נקדת הבריאה, שהוא תחלת האצילות, עד סוף נקדת המרבו של עולם העשיה הנשמי הזה, מאין סוף עד אין תכלית, ואתה מצמצם ומרמז רמזים לכל אדם בכל מקום ובכל עת לקרב לעבודתך, לפי המקום ולפי השעה ולפי האדם. עזרני וזכרני ותפתח את דעתי שאזכרה להבין היטב באמת את הרמזים האלה, למען אזכרה לשוב אליך באמת, להיות ברצונך

תמיד מעתה ועד עולם. ותורני ותלמדני בחסדך הגדול ובגבורתך הנוראה, שאזכה לידע ולהבין באמת איך להגדיל את דעתי בענין הרמזים האלה ואיך לצמצם את דעתי בקדושה שלא יצא חוץ מהמדה שלא אדרש במפלא ממני ולא אחקר במקסה ממני, רק במה שהרשיתי אזכה להתבונן ולהגדיל את דעתי בהדרגה ובמדה כפי מדרגתי, להבין תמיד בכל עת ובכל שעה את כל הרמזים שאתה מרמז לי תמיד ברחמיך עליידי כל הדברים שבפעולם ועליידי כל המחשבות והדבורים והעשיות שאתה מזמין לי בכל עת, אשר בכלם אין פונתך שום דבר, כי אם לרמוז לי על ידם להתקרב לעבודתך באמת:

הרגש

(נד)

ותעוררני ותזכירני לקום בכל יום מצות ציצית ותפלין וקריאת שמע ותפלה בתכלית השלמות, בלב טוב ובשמחה גדולה, ובמסירת נפש בקדושה ובטהרה, ובכונה גדולה ועצומה, עם כל פרטיהם ודקדוקיהם ובנוניתיהם ותרו"ג מצות התלוים בהם. ותזכירני לעסוק בתורה בכל יום ויום בקדושה גדולה ובשמחה רבה. ואחר כך תנחני בצדקתך לעסוק במשא ומתן באמונה שלמה, עד שאזכה לברר ברוכים קדושים, ולהשלים נפשי ורוחי ונשמתי עליידי כל הדברים שאקנה ואמכר, ואזכה לידע ולבון לקנות ולמכר כל דבר בעתו במועדו ובזמנו, בעת שהגיע השעה שיצא הדבר מרשותי לרשות אחר, או להפך כפי הניצוצות הקדושות שיש באותו הדבר וכפי חלקי נפש רוח ונשמה שלי, באפן שישלמו חלקי נפש רוח ונשמה שלי עליידי המשא ומתן, עד שאזכה לעשות יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה עליידי המשא ומתן שלי ועליידי כל העסקים שלי, ונזכה שיהיו נעשין אצלנו ממילא כל התקונים והיחודים העליונים, באפן שנוזכה לזכרון דקדושה, לאדבקא מחשבתא בעלמא דאתי תמיד בכל לילות ובפרטיות. ותשמרני ותצילני משכחה שחיה מיתת הלב, שלא אשכח את תכליתי וסופי ולא אסיח דעתי לעולם מזכרון עלמא דאתי:

הרעב

(נד)

אבינו שבשמים, מלא משאלותינו ברחמים, והצילנו מבח המדמה וממיתת הלב ומשכחה ומרע עין בכל הפחינות, ונבנו לזכרון דקדושה שנוזכה תמיד לדבק מחשבתנו בעלמא דאתי בכל יום ויום ובכל מקום ומקום בכלל ובפרט, ולא נאבד את עולמנו חס ושלום בהנבם, ונזכר "את ימי החשך בי הרבה יהיו כל שבא הבל", ונזכור את בוראנו בימי בחורותינו, "עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר הנשם". ונזכה לזכר את כל דברי התורה הזאת, ולא נשכח דבר ממשנתנו, ולא נשכח את הדברים אשר ראו עינינו ואשר שמעו אזנינו מפי חכמיך האמתיים, ונזכר

בעלמא דאתי תמיד, עד אשר נזכה לשוב אליך באמת, ולהיות בראצונך הטוב תמיד; וזכר לנו יהוה אלהינו את ברית אבותינו, וקיים לנו מקרא שכתוב: "וזכרתי את בריתי יעקוב, ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אביך, והארץ אביך", ונאמר: "וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה", ונאמר: "וזכרתי לך חסד נעוריה אהבת כלולותיה, לכתך אחרי במדבר בארץ לא ודועה", ונאמר: "הבן יקר לי אפרים אם ילד שעשועים בי מדי דברי בו וזכר אונקנו עוד על פן חמו מעי לו, רחם ארחמנו נאם יהוה. זכר רחמיה יהוה וחסדיה בי מעולם המה. חמאת נעורי ופשעי אל תזכר, בחסדה זכר לי אתה, למען טובך יהוה":

תרעג

(גד)

רבנו של עולם, זכרנו בזכרון טוב לפניך, ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם, וזכר לנו יהוה אלהינו אהבת הצדיקים הקדמונים, בזכותם תעזר ותגן ותושיע את האחרונים ותזכר את עמך ישראל הנפוצים על הקרים בצאן אשר אין להם רועה. "זכרנו יהוה בראצון עמך, פקדנו בישועתך, לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גודך להתהלל עם נחלתך. למה לנצח תשפחנו, תעזבנו לארץ ימים. השיבנו יהוה אליך ונשובה, תדש ימינו בקדם". יהיו לראצון אמרי פי ותגיון לפי לפניך יהוה צורי וגאלי:

תתקלד

(ז)

"אהללה יהוה בתי אומרה לאלהי בעודי". רבנו של עולם, עשה עמי בדרךך הנפלאים וחסדיך העצומים, והיה נא בעורי והושיעני שאזכה בכל עת לשמח נפשי האמללה והעלובה מאד מאד בלי שעור, באפן שאזכה להיות בשמחה תמיד, כי אתה לבד יודע את כל המעשה אשר נעשה תחת השמש מיום בריאת אדם הראשון עד היום הנה ואשר נעשה עתה בדור הנה את כל אשר נעשה בכלליות העולם עם כלל נשמות ישראל, ואת כל אשר נעשה עמי ותאביון הדל והנשחת החוטא והפגום הפושע ותחיב מאד, האכזר על עצמו בזה, את כל אשר נעשה עם נשתי ורוחי ונפשי מיום שנאצלו ונבראו ונוצרו ונעשו, עד אשר נמשכו לתוך הגופים שנתגלגלו בהם בכל הגלגולים שעברו עליהם, עד אשר באו בתוך גופי הנה המגשם החוטא והפגום מאד את כל אשר עבר עלי מיום הזכרון של הזקון העליון שזוכר לאו כלום, וכל אשר עבר עלי בימי הזכרון של שאר הזקנים הקדושים הזוכרים המראה והטעם והרית והחכמים שהמציאו את הנרעין, ובעת שהוליכו הנרעין לטע הפרי, ובעת שהתחילה הפרי להתהוות ולהתקדם, ובעת שתיה הנר דולק ובעת שחתכו הפרי מן האילן, אשר אתה לבד יודע הפרוש של אלו הדברים, ואת כל אשר נעשה עמי בימים ההם, ואת כל אשר

נעשה עמי אחר כך עד היום הזה, ואת כל אשר עשיתי טוב ורע, את כל אשר עברתי ופגמתי בשונג ובמזיד באנס ובכרצון בכל יום ויום, ואת כל מה שזכרתי ברחמיך לחטף איזה נקודות טובות בימים הרעים האלה שעברו עלי מעודי עד היום הזה. ועתה אחרי כל הפא עלי, ואחרי כל מה שעשיתי אם טוב ואם רע, הורני ולמדני עתה הדרה והנתיב והשביל האמת, באפן שאזכה לשוב בתשובה שלמה באמת מעתה על כל פנים:

תתשו

(קלא)

"זכרתי ימים מקדם הניתי בכל פעלך במעשה ידך אשוחח. פרשתי ידי אליך נפשי בארץ עיפה לך סלה. אזכר מעללי יח כי אזכרה מקדם פלאך. זכור תזכר ותשוח עלי נפשי". רבנו של עולם, זכר כל הנשפחות אתה הוא מעולם, ואין שכחה לפני כסא כבודך, עזרני והושיעני למען שמך שאזכה לזכר היטב את כל הדבורים של הצדיקים אמתים שזכרתי לשמע מפייהם ולראות פספריהם. זכני שאזכר היטב בכח הזכרון יפה את כל דבור ודבור שיצא מפייהם ושמעתי מפייהם או מפי כתביהם, כי אתה יודע עצם רום מעלות נשגבות של כל דבור ודבור הקדוש שיצא מפייהם אפלו במלי דעלמא, אשר אין ערך אליהם, כי כל דבריהם אמת וצדק ומי שזוכה לקבל דבריהם באמת ולחקקם בכח זכרונו יפה, הוא מקבל פניו ושכלו ונשמתו של הצדיק, ונחקק בדעת המקבל והשומע אור פני הצדיק ושכלו ונשמתו, מכל שבן בששומעים מהם דברי תורה הקדושים. וברחמיך הרבים אונים ברית לי, וכמה פעמים מתנוצץ בלבי מעט עצם נפלאות קדשת דבריהם הנוראים, המאירים לארץ ולדרים עליה באור נפלא ונורא מאד מאד עד אין חקר, עד אשר נתעורר לבי קצת להתקרב אליך באמת, אבל פעונותי הרבים התנברה עלי השכחה ונשפח ממני אור דבריהם המאירים ונתרחקתי ממך כמו שנתרחקתי, שכחתי את טובתי, ונשיתי את קדשתם, "נשפחתי כמת מלב הייתי בכלי אבד". על בן באתי לפניך בעל הרחמים, מזכיר נשפחות, שתרחם עלי מעתה, ותזכני לזכר מעתה את כל דברי אמת שאשמע מפי הצדיקים אמתים, או מה שאלמוד בספריהם הקדושים, ותזכרני ברחמיך כל מה שאשמעתי כבר ושכחתי הכל תזכרני ברחמיך, ולא אשפח עוד דבר ממשנתי כל ימי חיי עד עולם:

תתשו

(קלא)

ותתיה בעזרי ותושיעני מהרה שאזכה לקנס מה שהזכירונו רבותינו זכרונם לברכה, לציר לפני בשעת הלמוד דמות דיוקנו של התנא והצדיק שאני לומד דבריו הקדושים ויהיה דומה בעיני באלו הצדיק ותתנא עומד לפני. וכן בשאדבר ואספר דברי תורתו לאחרים השומעים ממני יהיה מציר ועומד לפני דמות דיוקנו הקדוש, עד שיהיה

נחשב פאלו התנא והצדיק בעצמו מדבר עמהם, ושומעים דבריו מפיו הקדוש בעצמו באפן שיעשו דבריהם הקדושים פעלתם בשלמות ויגמרו הצדיקים כל התקונים שהתחילו להמשיך בעולם, להחזיר כל העולם לעבודתך ולתורתך באמת. ותובני לחזר כל דבור וכל חדוש אמתי של התורה הקדושה מאה פעמים ואחד לפחות באפן שאזכר היטב כל דבור ודבור ברעתי ולא אשכח ממשנתי אפלו דבור אחד לעולם, עד שיהיה נחקק ונצטר ברעתי ושכלי ונשמתי פניו ושכלו ונשמתי של הצדיק האמת שאני לומד ועוסק בדבריו הקדושים והנוראים, באפן שארגיש היטב טעם נעים מתיקות ערבות דבריהם הנשגבים, ויאיר ברעתי ונשמתי אור התנוצצות דבריהם המאירים באור נשגב ונורא מאד מאד, למען אזכה לשוב אליך מהרה, להשליך אליי כסף וזהב, ולא אלך עוד אחרי שרירות לבי הרע, ואמשך ואשמש את עצמי מהכלי עולם הזה [ותאוותיו] ותענוגותיו, ואשים כל מנמתי ותשווקתי וחספי וחשקי ורצוני ותקנתי לעולם הבא הנצחי חקנים לעד, ולא אחליף עולם עומד בעולם עובר, בצל עובר:

תתיש

(קלא)

רחם עלי למען שמך וזכרונך אמת דקדושה, לזכר היטב את כל דברי התורה הקדושה. ותובני להתמיד בלמודי היטב, להגות בתורתך הקדושה יומם ולילה, ולחזר כל דבר מאה פעמים ואחד באפן שאזכר תמיד את כל דבור וכל חדוש וכל טעם ועצה אשר גלית לנו בתורתך הקדושה המלאה עצות ואורות קדושות ונוראות, ולזכרם היטב בבית הזכרון שלי יפה כל ימי חיי עד עולם, עד היום אשר תאספני אליך בשלום, ואזכה לבוא לשם עם כל דברי התורה שיהיה קשור וחקוק וכלול ונאחד בשכלי ונשמתי כל דברי התורה שבכתב ושבעל פה ואזכה ברחמיך להיות בכלל יראיך עוסקי תורתך שנאמר עליהם: אשרי מי שבא לבאן ותלמודו בידו. רחם עלי למען שמך, כי אנכי בעניי ידעתי שפלותי וגריעותי כמה אני רחוק מכל זה, אך ברחמיך הרבים בטחתי כי אתה טוב ומטיב לכל, ואתה חפץ שנתפלל ונעתיר לפניך על כל הטובות הגדולות האמתיות והנצחיות, ועל זה תמכתי ותדותי לבוא לפניך בפנים שאינם יפות כאלה, לבקש ממך שתאיר עלי אור פני מלך חיים, שהם אור פני הצדיקים האמתיים. "האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך. פניך האר בעבדך ולמדני את חקוד". ויקנם פנו מקרא שכתוב: "באור פני מלך חיים ורצונו בעב מלקוש. אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם, וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן":

שב

(ב)

מלא רחמים, המל על מלא בושח ובלמה, על לב עקש ופתלתל, כי אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתני, כי רשתות פרוסים עלינו מפל צד ומצדי צדדים, ואיני יודע איך לברח מהם ואפלו לצעק אליך נמנע ממני, כי אין לי עוד דבורים וקול לצעק אליך, כי פגמנו בקול ודבור, ובכל הרמ"ח איברים ושם"ה גידים, וקלקלנו כל שכיילי הדעת, ופגמנו בכל הנתיבות של הקדשה, עד אשר נעלם מדעתנו, ואין אנו יודעין שום דרך ונתיב איך לזכות להתקרב אליך באמת לאמתו. אבל עדין לא בלו רחמיה, ואנו סמוכים ובטוחים על בכם של זקנים דקדשה, שהם הצדיקים אמתיים אשר עליהם כל בית ישראל נשען, ועל בכם לבד אנו נשענים, אשר יש להם בח למשך ולהוציא את כל ישראל מרשות דסמרא אחרא ולהכניסם ברשות דקדשה:

תתמה

(ג)

ותנבנו להזהר בכבוד תקון ששכח תלמודו, לכבודו ולהדרו בכל מיני כבוד, עד שנוכח על ידינו להמשיך רעים דקדשה, ועל ידינו ותפקעו וישתברו כל העניני דמכסין על עינינו, ויתגלה דעת הזקנים דקדשה, ויצאו מים רבים מימי הדעת ותמלא הארץ דעה את יהוה פמים לים מכסים. ותמשיך עלינו מימי הדעת מהזקנים דקדשה, ויתחלקו מימי הדעת לכל אחד ואחד לפי בחינתו כראוי לו באמת, ונוכח לקבל ולשאב מימי הדעת מפי הזקנים דקדשה בעצמן, עד שנוכח על ידינו להמשיך מים קרים על נפשותינו העיפות והיגעות מאד מאד. ונוכח לתקן פגם התפלה, ותעורנו בכל עת להתפלל תמיד בכונות הלב, בשלמות בכל לבבנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו בלי שום פניות ומחשבות זרות כלל, עד שנוכח להרגיש כל דבורי התפלה בכל עצמותינו, כמו שכתוב: "כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך", וידשנו כל עצמותינו על ידי דבורי התפלה בשלמות בכונת הלב באמת:

תתשח

(קכח)

רבנו של עולם, אלהים חיים ומלך עולם, שמחת ישראל, רחם עלי למען שמך, והצילני מעצבות ומעצלות אשר הם היו בעוכרי, ובטלו אותי הרבה מתורה ותפלה ומטוב הרבה, והביאוני למה שהביאוני, באשר הודעת לנו על-ידי חכמיך הקדושים, שעקר נשיבת הנפש הוא עצבות ועצלות, רחמנא לצלן. רחם עלי מלא רחמים, והצילני מעתה מנשיבות האלה. תן לי חיים ואחיה. "שמח נפש עבדך כי אלוך אדני נפשי אשא. תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דבית". ובני להודרו בתורתך ובעבודתך תמיד בזריזות גדול ובשמחה רבה ועצומה כראוי להודרו ולשמח בעבודתך ובתורתך הקדושה אשר הם חיינו וארץ מינו מזה ובבא לעד ולנצח, וחזן מזה הכל הבל נדף הבל הכלים אין בו ממש. "מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש", חזן מתורה ותפלה ועבודה. מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים, ומקים אמונתו לישני עפר, החייני והקימני מעפר ארץ אשר בעונותינו הרבים ירדנו עד עפר ממש ויותר מזה. "כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטנגנו. קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך. דבקה לעפר נפשי חייני בדברך", כי אתה מקים מעפר דל ומאשפות תרים אביון, הקימני ברחמיך ונפלאותיך מפל הירידות והנפילות שנפלתי עד הנה, כי אין מי שיוכל להקימני, כי אם אתה והצדיקים האמתיים לבד. ובני לזריזות ושמחה המחזין את המחזין וכל קומת האדם. ידך תבון עמי, אף ורועך תאמציני. ותחזקני בכל פעם בדרך עצותיך העמוקות הנפלאות, באפן שאזכר לגרש מאתי העצבות והעצלות לגמרי ולהפכם לזריזות ולשמחה גדולה. "תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרני", כי ממה לא יפלא כל דבר ואין שום דבר נמנע ממך. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה, קים כי תחית המתים ממש, כי אתה ברחמיך כבר הרבית נפלאותיך עמי בלי שעור בכל יום ובכל עת ובכל שעה מעודי ועד היום הזה. החייני וקיימני מעתה בחיים אמתיים בעולם הזה ובעולם הבא. הטעימני ברחמיך ונפלאותיך מחיים שזכו הצדיקים האמתיים וזכונם לברכה, אשר היו חיים חיים אמתיים בכל עת, וזכו לחיים חדשים ונוראים ונפלאים בכל פעם, אשר יש בם בחיים שלהם להשפיע עלי אור החיים

גם עתה איך שאני עתה, באפן שאזכה גם אנכי לחיות על כל פנים מעתה חיים אמתיים חיים ארכים חיים טובים חיים הנקראים חיים באמת. "תודיעני ארץ חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימיך נצח". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהנה צורי וגאלי, אמן:

שכו (כא)
 ותשמרנו ברחמיך הרבים ותציל אותנו ואת ורענו ואת כל עמך בית ישראל, שלא נלמד ולא נשים עין כלל בספרי המתקרים, הן בספרי חקירות של העכו"ם הן בספרי חקירות של ישראל ולא נאכה ולא נשמע להם כלל, ולא נלך בארחותם, ולא נדרך בנתיבותם ולא נשים לב לדבריהם, ולא יפגסו דבריהם וחקירותיהם המטעות וקשיותיהם ומבוכותיהם באזנינו וברעתנו כלל, כי אתה יודע כמה רעות גדולות וכמה חרבנות גרמו לנו המתקרים על ידי חקירותיהם ופעותיהם, כי הם רוצים לתרחיק אותנו, חסוֹשְׁלוֹם, מעבודתך באמת:

שכח (כא)
 חוס וחמל על כבודך הגדול ותקדוש, ועשה למען ישראל עמך, ולמען אבותיהם אברהם יצחק ויעקב, ולמען משה ואהרן דוד ושלמה, ולמען שנים עשר שבטי יה, ולמען כל הזקנים הקדושים, והנביאים האמתיים ראשונים ואחרונים, ולמען כל התנאים ואמוראים, ולמען כל הצדיקים וכשרים אמתיים שהיו בכל דור ודור, ורחם על פליטת עמך בית ישראל בעת צרה הזאת אשר כמוהו לא נהיתה, שהם רוצים, חסוֹשְׁלוֹם, עכשו בעוקבא דמשיחא, שתתפשט, חסוֹשְׁלוֹם, חכמת הפילוסופיא בעולם ורוצים לצודר נפשות ישראל בדרביהם ובסברותיהם, והם מתחילים לחגף נערים קטנים אשר אין יודעים בין ימינם לשמאלם, לתנכם בלמוד ספריהם ובלשונות העכו"ם, להכניסם, חסוֹשְׁלוֹם, בדרביהם ובסברותיהם. ואין איש שם על לב להרגיש צרה הגדולה הזאת בלב, אשר כמוהו לא נהיתה מימות עולם, אשר זהו עקר חבלו של משיח, ועל צרה הגדולה הזאת התנבאו כל נביאינו וחכמינו האמתיים מקדם, כמו שפיתוב: "והיתה עת

צָרָה לַיַּעֲקֹב אֲשֶׁר כָּמֹהוּ לֹא נִהְיֶתָה", וּכְמוֹ שֶׁהִתְנַבֵּא דְנִיָּאל בְּרוּחַ קֹדֶשׁוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וַיִּתְפָּרְרוּ וַיִּתְלַכְּנוּ וַיִּצְרְפוּ רַבִּים, וְהִרְשִׁיעוּ רִשְׁעִים וְלֹא יָבִינוּ כָּל רִשְׁעִים, וְהַמְשַׁבְּלִים יָבִינוּ":

(כא)

שכט

מֵרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, אַתְּהָ לְבַד יוֹדַע גְּדֵל הַצָּרָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר אֵין כְּמוֹתָהּ. "מְעוֹף צוּקָה וְאַפְלָה מְנַדַּח", וְאֵין מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנֵנוּ, כִּי הַצְדִּיקִי אֵמֶת נִסְתַּלְקוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ. חוּם וְחַמֵּל עָלֵינוּ, יַעֲזֹרְנוּ רַחֲמֵיךָ עַל בְּנֵיךָ, וְהִגֵּן בְּעַדְנֵנוּ, וְשִׁמְרֵנוּ וְחַצִּילֵנוּ, וּמַלְט נַפְשֵׁנוּ וְחַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ אוֹתְנוּ וְאֵת כָּל הַכְּרַתְנוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִן כָּל דְּעוֹת וּסְכָרוֹת הַרְעוֹת וְהַזְרוֹת שֶׁל כָּל הַמַּחְקָרִים וְהַפִּילוֹסוֹפִים, הֵן מִמַּחְקְרֵי עֲבוּ"ם וְהֵן מִמַּחְקְרֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר נִתְפָּסוּ גַם בֶּן בְּרִשְׁתִּי וּמִצְוֹדָה רַעָה הַזֹּאת שֶׁל חֻקֵּי וּפִילוֹסוֹפִיָא, וְתַלְפֵּשׁ קִנְיָתְךָ וְתַחְנוּר גְּבוּרְתְּךָ, וְתַעֲקֹר וְתַשְׁבֵּר וְתַמְגֵּר וְתַבְטֵל מִחֲשַׁבְתְּךָ הַרְעָה מִן הָעוֹלָם, וְכָל הַמִּינִים וְכָל הַזּוּדִים וְכָל הַכּוֹפְרִים וְכָל הָאִפְסִיקוֹרְסִים כְּרִנְעַי אֲבָדוּ, וְלֹא יִזְכֵּר וְלֹא יִפְקֹד עוֹד שׁוּם סְבָרָא מִסְבָּרוֹתֵיהֶם, וְלֹא שׁוּם דְּעָה מִדְּעוֹתֵיהֶם. חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ, חוּם וְחַנּוּן וְהַצֵּל וּמַלְט אוֹתְנוּ וְאֵת זְרַעְנוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִכָּל סְפָרֵיהֶם וּמִכָּל דְּעוֹתֵיהֶם וּמִכָּל סְבָרוֹתֵיהֶם, "כִּי לֹא בָאֵלָה חֶלֶק יַעֲקֹב", לֹא בָאֵלָה חֶלְקֵנוּ, לֹא בָאֵלָה גּוֹרְלֵנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ מְזֻרַע אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ, מֵאֲמִינִים בְּנֵי מֵאֲמִינִים, וְאֲנֵנוּ מֵאֲמִינִים כִּדְ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים בְּאִמּוֹנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת בְּלִי שׁוּם חֻקֵּי וְכָלָל, כִּי צַדִּיק וְיִשָּׁר אַתָּה וְאֵתָה מְנַחֵיג כָּל הָעוֹלָם בְּמִדַּת הַחֶסֶד וְהַרְחָמִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "טוֹב יִהְיֶה לְכָל, וְרַחֲמֵיךָ עַל כָּל מַעֲשָׂיו":

(ב)

תננ

וּבְכֵן תַּחֲנֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וְתוֹצִיאֵנוּ מִגְּלוֹת הַמֶּרְ תְּהֵא, מִגְּלוֹת הַגּוֹף וְהַנַּפֶּשׁ וְהַמְמוֹן דְּקַדְרֶשָׁה, אֲשֶׁר בְּלֵם חַם מְשַׁקְעִים בְּגְלוֹת גְּדוֹל נְמַר מְאֹד מְאֹד, וְתַעֲלֶה אֶת הַשְּׂכִינָה וּבְנִסַּת יִשְׂרָאֵל מִגְּלוֹתֶם, מִבֵּין הָאֲרָבַע מַלְכוּתוֹת אֲשֶׁר זֶה בְּמָה וּבְמָה שְׁנַיִם אֲשֶׁר מַלְכוּת דְּקַדְרֶשָׁה הַמוֹשְׁלֶת כָּכָל בְּלָלוֹת הָאֲרָבַע עוֹלְמוֹת, יִרְדֶּה מִכְּסָאָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְנִתְנָה בְּיָדָה מִמְשָׁלָה לְהָאֲרָבַע מַלְכוּתוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה גְּלִינוּ מֵאֲרָצֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל אֲרַמְתֵּנוּ, בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וּמְגוֹלָה אֵל גּוֹלָה חֶלְכֵנוּ וּמְכִלֵי אֵל כְּלֵי הוֹרְקֵנוּ, עַד אֲשֶׁר תֵּשׁ כַּחֲנוּ וּמְטָה יָדְנוּ מְאֹד, וְעַל-יְדֵי-זֶה מִתְנַגֵּר הַגְּלוֹת הַפְּרִטִי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא גְּלוֹת הַנַּפֶּשׁ עַל-יְדֵי תַאֲוֹת עוֹלָם תְּהֵא וְהַבְּלִי, שֶׁכָּל זֶה נִמְשָׁד רַק מִן הָעֲבוּ"ם שֶׁאֲנֵנוּ בְּיַנְיָהֶם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מִעֲשֵׂיהֶם. "אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לָךְ אֵל תַּחְרַשׁ וְאֵל תִּשְׁקַט אֵל", וְשָׁמַע קוֹל צַעֲקָתְךָ וְזַעֲקָתְךָ, שֶׁאֵתָה כְּעַצְמְךָ כְּכּוֹבֵל צוּעֵק וְשׁוֹאֵג וְעָקָה גְּדוֹלָה וּמְרָה עַל גְּלוֹת הַשְּׂכִינָה וּבְנִסַּת יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "יִהְיֶה מִמְרוֹם יִשְׁאֵג וּמִמְעוֹן קֹדֶשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ, יִשְׁאֵג יִשְׁאֵג עַל גּוֹהוֹ", וְשָׁמַע קוֹל צַעֲקָתְךָ וְזַעֲקָתְךָ הַשְּׂכִינָה וּבְנִסַּת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הִיא

וועקת בקול מר על צרות נפשנו אשר העבנו"ם מתנפלים עלינו בכל יום, ולא די שהם מושלים עלינו בגוף וממון, אף גם הם רוצים חס־ושלום להתנפר בחכמתם החיצונית המטעית והסבלת, אשר באמת כל חכמתם הוא כסילות ואולת גמור, וכבר נתפסו הרבה מאחינו בני ישראל ברשתם ובמצודתם הרעה, ועוד הם צודים לקחת ולטרף חס־ושלום עוד נפשות ישראל ברשת חכמתם המטעית של פילוסופיא ואפיקורסות וכפירות אשר נתפשטה מאד בעונותינו. חוס וחמל עלינו והוצא את בלעם מפיחם. השג תשיג והצל תציל אותנו ואת אחינו ואת זרענו ואת כל זרע עמך בית ישראל מרשת ומצודה רעה הפרוסה עכשו על כל החיים אשר לא היתה בזאת מימי קדם. ובנו לאמונה שלמה להמליך אותך עלינו ועל נפשינו ועל כל רמ"ח אברינו ושם"ה גדינו בכל עת ועת. ועוררו רחמי לך עליך ועל בניך, כי מי יוכל לסבל את קול צעקת וועקת קדשא בריך הוא ושכינתיה. מי יוכל לאטם אזנו ולכבו מקול צעקתם ושועתם המרה. ותן בלבנו לצעק תמיד אליך עד שתרחמנו, נשוע ותאמר הנני. "המופירים את יהוה אל דמי לכם. ואל תתנו דמי לו, עד יבונן ועד ישים את ירושלים תהלה בארץ":

תנר
(ה) רבנו של עולם, "מלכותך מלכות כל עולמים, וממשלתך בכל דור ודור". חוס וחמל ורחם על מלכותך המתפשטת בכל הארבע עולמות, ופרה והוצא והעלה את שכינת עך ומלכותך מבין הגוים, ותעלה את המלכות דקדשה וקנסת ישראל מן גלות הארבע מלכות, ומלכות הרשעה מהרה תעקר ותשפר ותמגר ותכלם ותכניעם ותשפילם במהרה במינו. ותעקר ותשפר ותכמל כל הדעות הזרות של חכמות החיצוניות ופילוסופיא ואפיקורסית מן העולם, ותמסך בקרבם רוח עזים ותערבב את דעתם ותסתם את פיהם ותעקר ותשפר ותכמל דעתם ומחשבתם הרעה מן העולם:

תקלט
(ו) ותנפני לאור השכל דקדשה, לחכמה בינה ודעת, ואזכה להכניע ולכמל ממני כל מיני סבלות וכסילות של הגוף והחמר, ותוציאני מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול, מכסילות וחשכת של תמירות הגוף העכור והמגושם, להארת החכמה של הנפש הקדושה, ותן חלקי בתורתך, ואזכה ללמד ולהגות בתורתך ובעבודתך יומם ולילה. ותן בלבי בינה להבין ולהשכיל, לשמע ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה, והאר עיני בתורתך ודבק לבי במצותיה, ותפרישני ותבדילני מן התועים בחכמות חיצוניות, ותגן בעדי ובעד זרעי תמיד, ובעד כל עמך בית ישראל, שלא נעסק לעולם בשום חכמה חיצונה כלל ולא נשים עין ולא נלמד בשום ספר מספרי החקירות

כָּלֵל, הֵן בְּסִפְרֵי חֲקִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, הֵן בְּסִפְרֵי חֲקִירוֹת שֶׁל הָעֵבֹרִים. וְתַעֲזֹר לָנוּ שְׂלֵא
 יִבְנֶם בְּדַעְתָּנוּ וּמַחְשַׁבְתָּנוּ שׁוּם חֲקִירָה מִחֲקִירוֹתֵיהֶם, וְלֹא שׁוּם סִבָּרָה וְדַעָה מִסִּבְרוֹתֵיהֶם
 וְדַעוֹתֵיהֶם הַזֵּרוֹת וְהַמְרוֹת, הַצְּדִים בְּרִשְׁתָּם נִפְשׁוֹת יְקָרוֹת, אֲשֶׁר בְּאֵמֶת כָּל חֲכָמוֹתֵיהֶם
 הַחִיצוֹנִיּוֹת הֵם רַק פְּסִילוֹת וְסִבְלוֹת וְשִׁטוֹת וְהַכֵּל גָּמוּר בְּאֵמֶת, וְנִמְשָׁכִים רַק מִפְּסִילוֹת
 וְחִשְׁבֵּת חֲמִרִיּוֹת הַגּוֹף, וּמִתְאַוִּיתֵיהֶם וּמִדַּוִּיתֵיהֶם הַרְעוֹת אֲשֶׁר מִחֲמַת תִּקְוָה הַתְּנַבְרוֹת תֵּאוֹת
 גּוֹפִם וְחֲמָרָם הָעֵב וְהַמְגִשֵּׁם וְהַמְזוֹהֵם וְהַמְשַׁקֵּץ מְאֹד מְאֹד בְּתַכְלִית הַזִּהְמָה וְהַטְנוּף
 וְהַמְאוּס, מִשֵּׁם נִתְעַבֵּר וְנִתְקַלְקַל וְנִשְׁחַת דַּעְתָּם וְלִבָּם הָעֵרֵל, עַד שֶׁנִּתְעוּ וְנִכְוָבוּ מִדַּעָה
 לְדַעָה וּמִסִּבְרָא לְסִבְרָא, עַד שֶׁבָּאוּ לְיַדֵּי מַעוֹת וְשִׁטוֹת חֲכָמוֹתֵיהֶם הַחִיצוֹנִיּוֹת:

(לו)

תקמ

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל וְרַעְנוּ וְעַל פְּלִיטָתָנוּ, אֲשֶׁר נִשְׁאָרְנוּ בְּתֵרֵן בְּרֵאשׁ הַחֵר
 בְּאִין עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ, וְאִין מִי שִׁיעֲמַד בְּעַרְנוּ. הַצֵּל הַצֵּל וְהוֹשִׁיעָה וּמַלֵּט אוֹתָנוּ וְאֵת
 וְרַעְנוּ בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, שְׂלֵא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם חֵלֶק וְעֶסֶק בָּהֶם,
 וְתִהְיֶה יָדְנוּ וְשִׁבְלָנוּ וְלִבָּנוּ מְסַלְקֵת מֵהֶם, כִּי לֹא בְּאֵלֶּה חֲלָקְנוּ וְלֹא בְּאֵלֶּה גּוֹרְלָנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ
 מִזֵּרַע אֲבֹרָהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, מֵאֲמִינִים בְּנֵי מֵאֲמִינִים, וְאֲנַחְנוּ זְכִינוּ לַעֲמֹד עַל הַר סִינַי וְלִקְבֹּל
 תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַל־יַדֵּי מֹשֶׁה נְבִיאֲךָ נְאֻמָּן בֵּיתְךָ. עֲזָרְנוּ שְׂיִתִּיחַ חֲלָקְנוּ בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה
 תְּמִיד. "תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, עֲדוֹת יְהוָה נְאֻמָּנָה מִחֲבִימַת פֶּתִי". חוּם וְחַמֵּל
 עָלֵינוּ, יַחֲמוּ נָא מַעֲיָד עַל בְּנֵיךָ צֵאן מִרְעִיתְךָ, וְשִׁמְרֵ אוֹתָנוּ בְּעַת צָרָה הוֹאֵת בְּעַקְבוֹת
 מְשִׁיחָא, וְהַצֵּל וּמַלֵּט נַפְשָׁנוּ וְנַפְשׁ בְּנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ שְׂלֵא נַעֲסֵק לְעוֹלָם בְּשׁוּם חֲכָמָה חִיצוֹנָה
 כָּלֵל. וְתֵן לָנוּ כַח שְׁנוּזָבָה לְהַכְנִיעַ וְלִשְׁבֹּר וְלִכְבֹּל וְלַעֲקֹר כָּל הָאֲפִיקוֹרְסִים וְהַכּוֹפְרִים מִן
 הָעוֹלָם, "יִמְחוּ מִסִּפְרֵ חַיִּים וְעַם צַדִּיקִים אֵל יִכְתְּבוּ", וְכָל הָעוֹסְקִים בְּפִילוֹסוֹפִיָּא וְחֲקִירוֹת
 שֶׁל חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, יִהְיֶה נִמְחַ שְׁמָם וְזָכְרָם מִן הָעוֹלָם. יִכְרַת יְהוָה לְאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲסֵק
 בְּחֲקִירוֹתֵיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם, עַר וְעֵנָת. "יִהְיוּ בְנֵי יְתוּמִים וְאִשְׁתּוֹ אֲלֻמָּנָת. יְהִי אַחֲרֵיתוֹ
 לְהַכְרִית, בְּדוֹר אַחֵר יִמַּח שְׁמָם. יִזְכֹּר עוֹן אֲבוֹתָיו אֵל יְהוָה וְחַטָּאת אָמוֹ אֵל תִּמַּח. יְהִיוּ
 נֶגְדַ יְהוָה תְּמִיד וְיִכְרַת מֵאֶרֶץ זָכָרָם". וְיִתְכַפְּלוּ סִבְרוֹתֵיהֶם וְדַעוֹתֵיהֶם מִן הָעוֹלָם, וְלֹא יַעֲלוּ
 עוֹד עַל לֵב וְלֹא יִזְכְּרוּ עוֹד בְּשִׁמָּם:

(לו)

תקמא

וְתִרְחַם עַל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲלֶה וְתַנְשֵׂא וְתַרְוֶמֶם וְתַגְלֶה וְתֵאִיר חֲכָמַת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
 בְּעוֹלָם וְנִשׁוּב בְּלָנוּ לְתוֹרַתְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ בְּאֵמֶת וּבְאִמוּנָה, בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה
 גְּדוּלָה. וְנִזְבַּח לְהַשְׁתַּוְּקַק תְּמִיד לְאִמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּאֵמֶת בְּרִצּוֹנְךָ הַשּׁוֹב, וְנִזְבַּח לְהַכִּיר
 אוֹתְךָ בְּאֵמֶת גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלִכְבֹּד אֵת שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל בְּכָל עֵת, כִּי בְּשִׁבְלֵי זֶה בְּרֵאתָ כָּל

העולמות בלם, בגין דישתמודעיו ליה, כמו שכתוב: "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו". עזר ורחם והושיעת, ועשה למענך ולמען כבוד תורתך הקדושה, שתתגבר חכמת התורה הקדושה על חכמת הפילוסופיא, על חכמות החיצוניות, ויתבטלו כל החכמות שבעולם כנגד אות אחד מתורתך הקדושה והטהורה והתמימה, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, וישונו בלם לתורתך ולעבודתך וליראתך באמת בכל לב ונפש:

תרפ

(נה)

ובכן תרחם עלינו ותהיה בעזרי, ותזכנו בחסדיך העצומים ובכחך הגדול, כבח וזכות הצדיקים אמתים, שנוכח לתקן בתפלותינו כל השלשה קולות הרעות של הרשעים, שהם קול כסילות ושטותים של הנופלים באמונות כוזבות, וקול חרופים וגדופים של המחקרים והאפקורסים, וקול הבזיונות של המחרפים והמבזים יראי יהוה האמתים, שנוכח להכניע ולשבר ולבטל על-ידי תפלותינו את כל מיני אמונות כוזבות, אמונות של שטות והבל וכל דרכי האמרי, בלם נוכח לשבר ולבטל על-ידי תפלותינו, ולהעלות את כל הנופלים באמונות כוזבות לאמונה אמתית דקדשה, ולקבץ בלכם אמונה שלמה על-ידי תפלותינו, ונוכח לשים כל לבנו על תפלותינו, ולהתפלל לפניך בכונה גדולה ועצומה בכונת הלב באמת, עד שנוכח על-ידי כונת הלב שבתפלה לתקן את לב המחקרים והפילוסופים שיוכל לבם להכיל את שכלם, שלא יחטיא אותם שכלם, כי אתה ידעת יהוה אלהינו, את עצם הפגמים ותקלקולים ותחרפנות הרבים שגורמים לנו המחקרים והפילוסופים, שהם "חכמים בעיניהם ונגד פניהם גבונים", וחכמתם ושכלם מרבה ממעשיהם, ומחמת זה הם מחטיאים על-ידי חכמתם ושכלם, והם "חכמים להרע, ולהטיב לא ידעו", ומתחכמים הרבה, עד שמגדפין בלפי מעלה בחכמתם והם מוזיקים לכלל ישראל מאד מאד בחכמתם הרעה, ובפרט שרבים בכלם הם נואפים גדולים, ועוסקים בחכמת הפילוסופיא, ולבם חסר וקטן מהכיל את חכמתם, אשר עליהם נאמר "לקנות חכמה ולב אין", ועל בן הם מחטיאים ביותר על-ידי חכמתם וחקירתם הרעה, ולא די שהם משחיתים ומאבדים נפשותם עדי אובד, אף גם הם פורשים רשתות ומכמורות לשאר בני ישראל הקרואים והולכים לתמם, עד אשר פשתה הננע והמספחת הרעה הזאת בדורותינו אלה, בעונותינו הרבים. "אוי לנו כי שדדנו", אשר אתה לבד ידעת עצם הצרה הזאת שבאה עלינו עכשו בעקבות משיחא, אשר כמוהו לא נהיתה מימות עולם, ואין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים:

תרפא

(נח)

חוס וְחַמַּל עָלֵינוּ, וְהַצֵּל אֶת שְׂאֵרֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַכְּתוּת שֶׁל הַמַּחְקָרִים וְהַפִּילוֹסוֹפִים
הַצְּדִים נְפֹשׁוֹת לַפְּרָחוֹת לְבָאֵר שַׁחַת. וְלֹא יַעֲלֶה וְלֹא יָבֹא וְלֹא יִגִּיעַ לְלִבְנוּ וְלִלְב כָּל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל שׁוֹם צַד סְבָרָה מִסְּבָרוֹתֵיהֶם, וְלֹא שׁוֹם דַּעַה וּמְכֹבֶכֶה מִדַּעוֹתֵיהֶם
וּמִמְכֹּבוֹתֵיהֶם, וְלֹא שׁוֹם בְּלִבּוֹל וְקִשְׁיָא מִקִּשְׁיוֹתֵיהֶם, רַק תּוֹפְנֵנוּ לְהַרְבּוֹת בְּתוֹרָה וּבְמַעֲשִׂים
מוֹזְבִים בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁימוֹת נְמוֹד כָּל יְמֵינוּ לְעוֹלָם, וְנִשְׁלִיךְ כָּל הַחֲכָמוֹת אַחֲרַי גּוֹנֵנוּ וְנִסְמָךְ
עַל אַמוּנָה לְבַד, כְּמוֹ שֶׁקְּבָלְנוּ מֵאַבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, וַיְהִיו מַעֲשֵׂינוּ הַטּוֹבִים מְרַבִּים
מִחֲכָמַתְנוּ. וְתִתֵּן לָנוּ כַּח לְהַכְנִיעַ וְלִשְׁפָר וְלִכְבֹּל וְלַעֲקֹר וְלִבְלֹת אֶת כָּל דַּעוֹת הַזּוֹרוֹת שֶׁל
כָּל הַמַּחְקָרִים וְהַפִּילוֹסוֹפִים, וְנִזְכֶּה לְחַפְּךָ אֶת לִבֵּם אֶל הָאֱמֶת, שִׁישׁוּבוּ כָּלֶם לְאַמוּנַתְךָ
הַקְּדוֹשָׁה וְהַטְּהוֹרָה וְהַתְּמִימָה:

תשסו

(כב)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, "עֵינֶיךָ הֲלוֹא לְאַמוּנָה", עֲזֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, וְחַנּוּנוּ פְּאַמוּנַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה
בְּאַמֶּת וּבְלִב שְׁלָם, וְלֹא יִהְיֶה חֶלֶק לְבָנוּ חֲסוֹדְשָׁלוֹם, וְנִזְכֶּה לְעַבְדְּךָ אוֹתְךָ תְּמִיד
בְּלִב שְׁלָם בְּכָל לְבָבְנוּ וּבְכָל נַפְשׁנוּ וּבְכָל מַאֲדֵנוּ, וְתִהְיֶה עֲבוֹדַתְנוּ בְּאַמֶּת וּבְשִׁלְמוֹת גְּדוֹל
בְּשָׁנֵי יְצִירָתְנוּ, וְתִסִּיר מִלְּבָבְנוּ וּמִדַּעַתְנוּ כָּל מִינֵי בְּפִירוֹת וְקִשְׁיוֹת וּבְלִבּוֹלִים, וְכָל מִינֵי
מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת הַמְּבַלְבְּלִים חֲסוֹדְשָׁלוֹם אֶת הָאַמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, וְלֹא יַעֲלֶה וְלֹא יָבֹא וְלֹא
יִגִּיעַ לְלִבִּי שׁוֹם קִשְׁיָא וּבְלִבּוֹל, וְלֹא שׁוֹם בְּפִירָה כְּלָל. וְתַפְתַּח אֶת דַּעְתִּי וְלִבִּי, וְתַחַנְנֵנִי
מֵאִתְּךָ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת, שְׂאִזְכֶּה לִידַע וְלַחֲבִין עַל בְּרִיו כָּל הַדְּבָרִים שְׂאֵנִי מַחֲזִיב לְחֲבִין
וְלַחֲשׂוֹן בְּפִי בְּחִינַתִּי, בְּפִי מַה שֶׁחַנְּבֵלֶת לְשִׁבְלִי, מַה שְׂאֵנִי מַחֲזִיב לְחֲבִין וְלַחֲשִׁיבֵל בְּאַמֶּת,
עַד שְׂאִזְכֶּה לִידַע לְחֲשִׁיב לְאַפִּיקוֹרֶם, וְלִגְרַשׁ וְלִדְחוֹת כָּל מִינֵי בְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת מִלְּבָבִי
וּמִדַּעְתִּי. וְתִהְיֶה בְּעוֹרֵי שְׁלֵא יִרְדֵּף שְׁבָלִי לְצֵאת חוּץ מִן הַגְּבוּל חֲסוֹדְשָׁלוֹם, וְלֹא אֶתְחִיל
לְחַקֵּר וְלַעֲזִין חֲסוֹדְשָׁלוֹם בְּמַה שְׂאִין לִי רְשׁוֹת לְחַקֵּר בּוֹ, וְלֹא אֶסְתַּבֵּל כְּלָל בְּהַעֲנִינִים
הַנִּקְרָאִים לְפִי בְּחִינַתִּי, 'מַה לְמַעַל מַה לְמַטָּה מַה לְפָנַי מַה לְאַחֹר'. וְתִשְׁמְרֵנִי שְׁלֵא
אֶתְחִיל לְכַנֵּם בְּשׁוֹם קִשְׁיָא וְחַקִּירָה בְּדַרְכֵי הַנְּהַגוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, מַה שְׂאֵי אֶפְשֵׁר לְשִׁבֵּל
הַאֲנוּשֵׁי לְחֲבִינָם, אֲשֶׁר עַל הַחֹקְרִים בְּהֶם, נֹאמֵר עֲלֵיהֶם: "כָּל פְּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוּן וְלֹא יִשְׁיִנוּ
אַרְחוֹת חַיִּים". שְׁמַרְךָ נְפִשִׁי וְהַצִּילֵנִי, שְׁמַרְנִי וְהַצִּילֵנִי, יְמִינְךָ תִּסְעַדְנִי, וְאַל תִּתֵּן לְמוֹט רַגְלִי.
"כָּל מִצְוֹתֶיךָ אַמוּנָה, שְׁקֹר רַדְפוּנִי עֲזֹרְנִי". עֲזֹרְנִי וְחַנּוּנִי, וּבְנִי לְתַמִּימוֹת וּפִשְׁימוֹת בְּאַמֶּת
וּבְאַמוּנָה שְׁלָמָה וּבְלִב שְׁלָם, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְחַקִּירוֹת וְעַרְמוּמִיּוֹת כְּלָל. עֲזֹרְנִי שְׂאִזְכֶּה
לְהַשְׁלִיךְ אֶת חֲכָמַתִּי וְשְׁבָלִי בְּעַנְיָנִים חֲלָלוּ לְגַמְרִי, רַק אֶסְמָךְ עַל אַמוּנָה לְבַד, וְלֹא
אַשְׁתַּמֵּשׁ עִם שְׁבָלִי רַק בְּעַסְק תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, וְלֹא אֶתְחִיל לְכַנֵּם בְּשְׁבָלִי בְּשׁוֹם חַקִּירָה

כָּלֵל, בְּמַח שְׁאִין לִי רְשׁוֹת לְכַנֵּס, וּבְמַפְלֵא מִמֶּנִּי לֹא אֶדְרֹשׁ וּבְמַכְסֵה מִמֶּנִּי לֹא אֶחְקֹר, רַק
בְּמַח שְׁחַרְשֵׁתִי אֶתְבוֹנֵן, בְּאֵמֶת וּבְתַמִּימוּת וּבְאֵמוּנָה שְׁלֵמָה וּבְקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָה
וּבְלִבְב שְׁלֵם, לְשִׁמְךָ וּלְעַבֹדְתֶךָ בְּאֵמֶת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

תשפז

(סג)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלֵינוּ וְשִׁמְרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי דְבוּרִים פְּנוּמִים
שֶׁבְּעוֹלָם. אֱלֹהֵי נֹצֵר לְשׁוֹנֵנוּ מִרַע וּשְׁפַתְנוּ מִדְּבַר מְרָמָה. שִׁיתָה יְהוָה שְׁמֶרְךָ לְפִינוּ,
נֹצֵרָה עַל דֵּל שְׁפַתֵינוּ. וְעַל-יָדֵי זֶה תִּכְנִיעַ וְתִשְׁפֹּר וְתִמְנֹר וְתִכְלֶה וְתַעֲקֹר וְתִבְטֹל כָּל מִינֵי
חֲכָמוֹת הַרְעוּת שֶׁל הַפִּילוֹסוֹפִים וְהַאֲפִיקוֹרְסִים אֲשֶׁר חֲכַמְתֶּם הִרְעָה מִזְקַת לְהַעוֹלָם מְאֹד
מְאֹד, בְּאֲשֶׁר אַתָּה יֹדְעֵת. "שִׁנְנוּ לְשׁוֹנֵם כְּמוֹ נֶחֱשׁ, חֲמַת עֵבֶשׁוּב תַּחַת שְׁפַתֵינוּ סֵלַח".
רַחֵם עַל הַנְּמָלָה הַמִּנְחַת בְּתוֹךְ פִּי הַנְּחֹשׁ בֵּין שְׁנֵיהֶם, מְלֵא רַחֲמִים, הַבִּיטָה בְּעֵגִיבָה וּמְכַאֲוָה
הַקְּשָׁה. אוֹי מִי יָכוֹל לְסַבֵּל צַעַר וּמְכַאֲוֵב פְּוֹת. "וְאַתָּה יְהוָה עַד מְתִי", מְתִי תִקּוּם וְתִרְחַם
עָלֶיךָ. רְאֵה נָא בְּעֵגִיבָה וְרִיבָה רִיבְנוּ, וּמַחֵר לְנַאֲלָנוּ נֶאֱלָה שְׁלֵמָה מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְהַצִּילֵנוּ
מִכָּל מִינֵי חֲכָמוֹת רְעוּת שֶׁל הַאֲפִיקוֹרְסִים וְהַפִּילוֹסוֹפִים שֶׁלֹּא יִגִּיעוּ עָלֵינוּ, וּבְצַל כְּנַפְיֶךָ
תִּסְתִּירֵנוּ, וְתִגְבִּיר בְּחַ הַכְּנַפִּים דְּקַדְשָׁה, וְתַעֲקֹר וְתִסִּיר וְתִבְטֹל בְּנַפִּי הַנְּחֹשׁ, שֶׁחֵם הַחֲכָמִים
לְהִרַע הַחֹזְקִים פִּילוֹסוֹפִיא וְאֲפִיקוֹרְסִית, שֶׁלֹּא יִתְּיָה לְהֵם שׁוּם בַּח לְעוֹף בְּחֲכַמְתֶּם
לְמַדְחֹק, וְלֹא תִתְפַּשֵּׁט חֲכַמְתֶּם בְּעוֹלָם וְגַם לֹא תַעוֹפֶה חֲכַמְתֶּם בְּעַמְק לְתוֹךְ הַמַּח וְהַלֵּב,
וְגַם לֹא תַעוֹפֶה חֲכַמְתֶּם בְּעֵצְמוֹ, שֶׁלֹּא יוּכְלוּ לְעוֹף בְּחֲכַמְתֶּם לְחַקִּירוֹת עֲמֻקוֹת, רַק תִּמְעַט
וְתִחְלִישׁ חֲכַמְתֶּם בְּכָל הַבְּחִינוֹת, עַד שֶׁתִּתְבַּטֵּל חֲכַמְתֶּם הִרְעָה לְגַמְרֵי מִן הָעוֹלָם, וְתִתְנַגֵּל
חֲכָמָה הָאֱמֵתִיית שֶׁל חֲכָמֵי הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, עַד אֲשֶׁר יִפִּירוּ וְיִדְעוּ כָּל פְּאֵי עוֹלָם, כִּי אַתָּה
הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ עֲלִיּוֹן לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ, "אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאַתָּה
הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאַתָּה כָּל אֲשֶׁר בָּם". וְתַהַפֵּךְ לְכָל הָעַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה לְקִרְא כָּלֵם בְּשֵׁם
יְהוָה לְעַבְדוֹ שְׂכֵם אַחֵר, וְתַעֲבִיר גְלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים בְּרוֹת יִבְרַתוּן, וְכָל חֲכָמוֹת
רְעוּת תִּבְטֹל וְתַעֲקֹר מִן הָעוֹלָם, וְתִתְנַבֵּר וְתִתְחַזַּק וְתִתְפַּשֵּׁט חֲכָמָה הָאֱמֵתִיית בְּעוֹלָם, הִיא
חֲכָמַת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, לִידַע וּלְחַבֵּר אוֹתְךָ בְּאֵמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת וּלְעַבֵּד אוֹתְךָ בְּאֵמֶת
וּבְתַמִּים כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם. וְיִקְוֶם מְהֵרָה מִקְרָא שְׁפַתְנוּב: "וְהִיָּה יְהוָה לְמִלְךָ עַל כָּל
הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אַחֵר וְשְׁמוֹ אַחֵר", אָמֵן וְאָמֵן:

תשפח

(פד)

"עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר". אֲדוֹן כָּל לְעֵלָא מִן כָּלָא וְלִית
לְעֵלָא מִנְּךָ, מְמַלָּא כָּל עֲלָמִין, וְסוּבֵב כָּל עֲלָמִין, וְלְעֵלָא מִכָּל עֲלָמִין, וְתַחוֹת כָּל
עֲלָמִין, וּבֵין כָּל עֲלָמִין, וְלִית אַתְר פְּנוּי מִנְּךָ. אַתָּה בְּרֵאת עוֹלָמְךָ מִקְרָם בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב,

ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, כדי לגלות רחמינוך בעולם, ומאחבתך ותמלתיך אשר הפצת לגלות טובך ורחמינוך בעולם, צמצמת אלהותך בכיכול, ופנית אורך הגדול האין סוף, וצמצמת האור לצדדין ועשית חלל הפנוי, ובתוכו פראת כל הכריאה בלח מראש ועד סוף, בשביל להכיר אותך בנה העולם ולידע מך תמיד. על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך, "מלבי ואלהי אליך אתפלל". חוס וחנני וחמל ורחם עלי ועל כל ישראל עמך, ושמרני וחצילני מכל מיני אפיקורסות וכפירות, שלא יבואו ולא יעלו על לבי ודעתי שום חקירה וקשיא ומכוכה ממכוכות החוקרים בחכמות היצוניות שנפלו בכמה מכוכות וקשיות ואפיקורסות גדולה, עד אשר נפלו בחכמות שאינם חכמות כלל, ונכנסו במכוכות גדולות, ונפלו בחקירות ואפיקורסות וקשיות הנמשכין מחלל הפנוי, אשר משם צמצמת ופנית אלהותך בכיכול, ומחמת זה אי אפשר בשום אופן למצא שם תרוץ ותשובה באלו הקשיות והמכוכות, כי חכמתך וידעתך סלקת ופנית משם, כדי שיהיה מקום לבריאת העולם:

תשפט

(כד)

אנא יהוה זבני לאמונה שלמה, ושמרני וחצילני מכל אלו החקירות והקשיות לגמרי, כי אתה יודע חלישותנו ומעוט דעתנו מרבו עונותינו העצומים והרבים מאד עד שמי השמים, עד אשר אפלו החקירות והקשיות שאפשר למצא עליהם תשובה ותרוץ, אין לנו יכולים להשיב עליהם דבר, מעצם עכירות ובלבול דעתנו וקטנות שכלנו ומעוט חכמתנו, ועצם העקמימיות שבלבנו, כאשר אתה ידעת אבינו שבשמים. מכל שכן החקירות והמכוכות והקשיות הנמשכין מחלל הפנוי, שאין שום אדם יכול לישבן. על כן יהמו מעיד ורחמיך עלי ועל כל ישראל, ותשמרני ותצילנו מכל מיני חקירות וקשיות ובלבולים, הן אותן שאפשר לישבם והן אותן שאי אפשר לישבם, "כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי", ואין אתי יודע עד מה, ואיני יודע לישב שום חקירה וקשיא כלל, כי מי יבין אורחותיה הקדושים, ומי הוא החצופ אשר יעזי פניו כבלב להרים ראשו ודעתו לחקר בדרךיה הקדושים, ולשאל שאלות וקשיות עליך ועל הנחגותיך האמתיות, או על צדיקיך האמתיים. או לאותה בושח, או לאותה בלמה. חוס וחנני שאזכה אני וכל עמך בית ישראל לאמונה שלמה באמת, כי באמת לאמתו אין שום קשיא כלל, כי צדיק וישר אתה "ואמת יהוה לעולם":

תשצב

(כד)

אנא יהוה רחמן מלא רחמים, רחם עלי למען שמך, הביטה ועננו בעת צרה כי לך יהוה הישועה, כך תחלתנו אלוה סליחות. "פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני". זבני

לאמונה שלמה באמת, ולא אתחיל לכןם בשום חקירה וקשיוא כלל, רק אוכה לנרש ולרחק ולבטל מדעתי ומכל העולם כל מיני חקירות וקשיות, לבלי להסתכל עליהם כלל, רק להתחונק תמיד באמונה שלמה באמת, עד שאוכה על-ידי האמונה השלמה לעבר על כל החכמות והחקירות, ועל כל החכמות שאינן חכמות, שהם חקירות והמבוכות והבלבולים וההרהורים הנמשכין מחלל הפנוי, ואוכה לידע ולהאמין כי "אתה הוא יהוה לבדך, אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם, הארץ וכל אשר עליה, הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את בלם", ומלכותך בכל משלה, ואתה ממלא כל עלמין, וסובב כל עלמין, ולעלא מכל עלמין, ותחות כל עלמין, ובין כל עלמין, ותוך כל עלמין, ולית אתר פנוי מנה, ואתה אחד יחיד ומיוחד בתכלית האחדות, לעלא מן בלא ולית לעלא מנה, אנה הוא עלאה על כל עלאין, סתימא דכל סתימין, ולית מחשבה תפיסא בך כלל:

תשצג

(כד)

ותרחם עלי ותשמרני ותצילני תמיד שלא אסתכל ולא אביט בשום ספר המדבר מחקירות, ולא אדבר עם שום אדם ממחקרי ארץ אשר נפלו בחקירות אלו, הנמשכין מחלל הפנוי, אשר עליהם נאמר: "כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים". אנה נורא קדוש, הצילני מהם, שמרני מהם, חוס וחמל על נפשי ורוחי ונשמתי ושמרני מהם תמיד, חונקי באמונתך הקדושה תמיד, עד שאוכה על-ידי האמונה הקדושה לעבר על כל החכמות ועל כל החקירות שפעולם, לבטלם ולעקרם ולגרשם ולבלותם ממני ומכל העולם בלו על-ידי האמונה הקדושה בהשם ותברך ובצדיקים אמתיים ובתורתך הקדושה, "כי עברי אנכי ואת יהוה אלהי השמים אני ירא", ואני מאמין באמונה שלמה ביהוה אלהי ישראל אלהי העבריים. ותפתח את שכלי ותרחיב את דעתי בקרשה גדולה, שאוכה לידע מה להשיב לאפיקורם, ואוכה לידע ולהבחין בין החקירות והקשיות שאפשר להשיב עליהם ובין החקירות והקשיות הנמשכין מחלל הפנוי, שאי אפשר לישבן בשום אפן, אשר עליהם נאמר: "כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים". ואוכה להתחונק באמונה שלמה ובדעת שלם דקרשה, ולבטל כל מיני כפירות ואפיקורסות ממני ומדעי ומכל העולם בלו, ולגלות אלהותך ואמתך לכל באי עולם, "וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך עליון על כל הארץ":

תתקט

(כז)

ובכן תרחם עלינו ועל זרענו ועל כל זרע עמך בית ישראל, ותגן ותשמר ותציל את כל ילדי עמך בית ישראל מן כל הכתות הרעות של החכמים להרע המתפשטים עתה

בעולם בעונותינו הרבים, כאשר אתה ידעת, הן מבתות האפיקורסים העוסקים בחכמות חיצוניות ולשון עלנים של העכו"ם, המתנבאים בכל עת לחנך נערי בני ישראל בדרךיהם הרעים והמרים, להרחיקם מלמוד תורה שבעל פה, ולכלי ללמד כי אם תנ"ך עם חכמת הדקדוק, וגם זה רק שעה מועטת ביום, ולבלות עקר הזמן על למוד חכמות חיצוניות ולשונויות, העוקרים את האדם משני עולמות; אוי לעינים שפך ראות, אוי לאזנים שפך שומעות, והן משאך בתות של חכמים בעיניהם, המתלוצצים מתממים בדרךיהם, העוסקים בעבודת יהוה ובתורתו בפשימות בתמימות בלי חכמות של הכל, כאשר הזרו לנו אבותינו ורבותינו הקדושים, אשר רבים קמים נגדם ופורשים רשת הרגלם, להטות אותם מני דרך הישר והכבוש מכבד, לבודות מלפם חכמות של שמוות וליצנות, לבלבל ולהחליש חס-ושלום דעת התמימים והישרים בלבבותם:

תתקמא

(ז)

יהוה אלהים, אתה ידעת את כל זה, בפה וכמה מוזקים לעבודתך חכמות פאלו, רחם עלינו ועל זרענו ועל כל זרע עמך בית ישראל, ושמו ונצל כל ילדי עמך בית ישראל מכל הפתות הרעות האלה, שלא יתפסו ברשתם בימי נעוריהם. ותעזר ותגן ותושיע לנו בכל עת, ותורנו ותלמדנו תמיד שנוכה לידע איה להתנהג עם בנינו וזרענו מקטנותם, איה לשמרם ולמלט נפשם מן הפתות הרעות האלה, ולחנכם למוכה בדרךך הקדושים והאמתיים, שילכו בדרך הישר והאמת בתמימות ופשימות בראונך הטוב פאמת, כאשר קבלנו מאבותינו ורבותינו הקדושים. ונוכה להודיע לכל בנינו ודורותינו הבאים אחרינו ולכל דורות זרע ישראל את כל מעשי יהוה הגדול אשר עשית עמנו בימי אבותינו עד הנה בכל דור ודור, "למען ידעו דור אחרון בנים וילדו יקמו ויספרו לבניהם". ונוכה לקים בשלמות מקרא שכתוב: "והודעתם לבניך ולבני בניך", להודיע להם קדשת אמונתנו הקדושה והטהורה והתמימה. ותרחם על כל ילדי עמך בית ישראל מקטנותם, שיוכו לקבל הכל פיהם שאין בו חטא מהמשפנות הקדושים של הצדיקים האמתיים, אשר כל אחד ואחד בונה משכן קדוש אשר משם מקבלים התינוקות של בית רבן הכל פיהם הקדוש שאין בו חטא:

תתקמב

(ח)

רבנו של עולם, אתה יודע את כל המעשה אשר נעשה עכשו בעולם בדורות הללו בענין התינוקות של בית רבן, אשר כל העולם אינו מתקנים אלא על הכל פיהם הקדוש שאין בו חטא, ורבים קמים עליהם לבלבל ולקלקל חס-ושלום הכל פיהם הקדוש מנעוריהם על ידי חכמתם הרעות. רחם עליהם ועלינו למענה, והגן בעדיהם ושמרם

והצילם מכל מיני חנוכים הרעים של כל מיני דרכים שאינם ישרים בעיניך. אתה יהנה
 ותשמרם, תצננו מן הדור זו לעולם. חמל על פליטת ילדי עמך בית ישראל, אשר אין
 לנו על מה להשען כי אם על זכות הכל פיהם הקדוש שאין בו חטא. רחם עליהם
 ועלינו, שיוכו כל ילדי עמך בית ישראל שכל אחד ואחד יקבל הכל פיו שאין בו חטא
 מהמשפן הקדוש של הצדיק האמת השייך אליו כפי שרש נשמתו, באפן שיוכו על ידו
 לילך ולהתחנך בעבודת השם ותפודה ולכנס בתורת יהוה באמת, שיוכו ללמד תורה
 לשמה ולהגות בה יומם ולילה. ותפתח את לבם בתלמוד תורתך, ותתן להם בינה בלבם
 להבין ולהשכיל לשמע ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה,
 והאר עיניהם בתורתך ודבק בביהם במצותיך, ותאריך ימיהם ושנותיהם בטוב ובנעימים,
 ותהיה עמם תמיד ותעזרם ותושיעם שיוכו לעבדך באמת כל ימיהם לעולם:

(ד:)

עה

חוסה עלינו כרוב רחמיה, ועזרנו וזכנו בכח וזכות הצדיקים האמתיים הנקנים שפקדשה,
 שנופה לעורר ולגלות ולהאיר הארת "מצח הרצון" שהוא רצון שפרצונות, ויתגבר
 מצח הרצון על מצח הנפש, להכניע ולשפר ולעקר ולכבול והמת מצח הנפש מן העולם
 שהוא חכמת הטבע, ויתבטל חכמת הטבע והאפיקורסית מן העולם, ויתגלה ויאיר מצח
 הרצון בעולם, ויתגלה בעולם שאין שום דבר הטבע כלל, רק הכל מתנהג ברצונה הטוב
 לבר, ויתפשט האמונה הקדושה בעולם, ויאמינו הכל כי אתה בראת עולמך ברצונה
 הטוב אחר העדר הגמור, והוצאת כל העולמות מאין המחלט ליש, ובראת יש מאין,
 ואתה מנהיג עולמך ברצונה לבר, ואין שום חיוב הטבע כלל. ותתן לנו חכמים אמתיים
 דקדשה, ותתן להם כח שיקשרו כל הרצונות לשרש הרצון, למצח הרצון, לרצון
 שפרצונות, עד שיתגלה ויאיר הארת הרצון בעולם, ונופה כלנו לכסוף ולהשתוקק תמיד
 לעבודתך באמת ברצון חזק ותקוף מאד:

(ד:)

עח

ותעקר ותשבר ותבטל קול שאגת הצוררים, שהם החיות רעות הדורסים
 ומורפים רבים מגני עמנו, שהם חכמי הטבע, אשר נתעו ונכזבו על-ידי
 רשעותם בחכמות זרות ורעות נבוכות ואפיקורסית גדול, והם אורבים גם על בני עמך
 ישראל וצודים את נפשם לקחתם חס-ושלום, והם דורסים ומורפים רבים מגני עמנו,
 אשר נלכדו בשטות חכמתם המטעית ונפלו בחכמתם בתוא מכמר, בצפריים האחוזות
 בפה, בהם יקשים בני האדם בעת הרעה הזאת עכשו, בדורות הללו, בחכמת הטבע
 והאפיקורסית אשר התפשטה עכשו בעולם ביותר, אשר לא היתה בזאת מימות עולם:

עט

(ד:)

אָהָה יְהוָה, אִיכָה נַעֲשֶׂה, "הַגִּידָה לִי שְׂאֵתְהָכָה נַפְשִׁי אִיכָה תִרְעָה אִיכָה תִרְפִּיץ בַּצְּהָרִים",
 בַּעַת צָרָה הוֹאֵת, אֲשֶׁר נִתְקַנֵּם עֲלֵשׁוּ בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים "וְהִיִּתָּה עֵת צָרָה לְיַעֲקֹב
 אֲשֶׁר כָּמֹהוּ לֹא נִהְיִתָּה וְכִמֹּהוּ לֹא תוֹסִיף", כִּי פִשְׁתָּהּ הַמְסַפַּחַת הוֹאֵת בְּיָמֵינוּ בֵּין יִשְׂרָאֵל
 עַמּוֹד, אֲשֶׁר הֵם מִחֲבָרִים חֲבוּרִים רַבִּים בְּדַרְכֵיהֶם הַרְעִים בְּדַרְדָּר חֲכַמַת הַפִּילוֹסוֹפִיא
 וּמְפִיצִים אוֹתָם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנְיָסִים חֵס־וְשִׁלּוֹם אֲרָם הַצִּיָּהָם הַרְעוֹת וְתוֹרוֹת וְהַמְרוֹת,
 וְאִין מִי שִׁירְגִישׁ כְּאֵב מִכָּה הוֹאֵת. חֲמַל עַל יְלָדֵי עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵם מִמְּשִׁיכִים עֲלֵיהֶם
 הָעוֹן הוּא בַחֲבָלֵי הַשָּׁוֵא, וְאַחַר כֵּן "בַּעֲבוֹת הַעֲגָלָה חַטָּאָה", כִּי בַתְחִלָּה מִתְלַבְּשִׁים עֲצָמָם
 בְּרַמְאוֹת וְאוֹמְרִים שְׂרוּצִים בְּתַקְנוֹת הַנְּעָרִים, וּמִמְעִים שְׂרוּצִים לְהַדְרִיכֶם בְּדַרְדָּר הַיָּשָׁר
 לְלַמֵּד חֲכַמַת הַדְּקוּקָה, וְלִבְלוֹת יָמִים עַל חֲכָמָה זוֹ שְׂאִינָה מְכַרַחַת כָּל כֵּן, וּמִרְחִיקוֹן
 עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל מֵעַקֵּר הַלְמוּד הַקְדוּשׁ הַמְכַרַח שֶׁהוּא גִמְרָא וּפּוֹסְקִים, שֶׁהֵם עַקֵּר יִיגָה שֶׁל
 תּוֹרָה, שֶׁשֵּׁם כְּלוּלִים כָּל הַתּוֹרָה שֶׁבְּכֹתֵב וְשֶׁבְּעַל פִּה, וְאַחַר כֵּן מוֹסִיפִים פֶּשַׁע עַל פֶּשַׁע,
 וּמְפַתִּים לְלַמֵּד עִמְהֶם לְשׁוֹנוֹת הַגּוֹיִם וּבְתַבְּסָם, עַד שֶׁמְכַנְיָסִים אוֹתָם בְּחֲכַמַת הָאִפְסִיקוֹרְסִית,
 וְשׁוֹחֲטִין אֶת הַיְלָדִים בְּיָדִים מִמַּשׁ, וְנוֹחְרִים וְדוֹרְסִים וְטוֹרְפִים וְעוֹקְרִים אוֹתָם בְּיָדִים מִשְׁנֵי
 הָעוֹלָמוֹת:

פ

(ד:)

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מַה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמַה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחֻקִים, הֲלֹא כָּל
 הַנְּסֻתָרוֹת וְהַנְּגָלוֹת אֵתָה יוֹדַע. אֵתָה יוֹדַע בּוֹנֵתָם וּמַחֲשִׁבְתָם הַרְעָה, לֹא עֲלִינוּ
 תְּלַנְתָם כִּי אִם עֲלִיךָ לְבַד וְעַל תּוֹרְתֵךָ הַקְדוּשָׁה, כִּי לִפִּי מַחֲשִׁבְתָם הַרְעָה הֵם חוֹשְׁבִים
 חֵס־וְשִׁלּוֹם לְחֲשִׁבִית שְׂמֵךְ וְתוֹרְתֵךָ הַקְדוּשָׁה מִן הָעוֹלָם חֲלִילָה. אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׂמַיִם, רַחֵם
 עֲלִינוּ וְעַל זְרַעֲנוּ וְעַל כָּל זֶרַע עַמּוֹד בֵּית יִשְׂרָאֵל. חוּם וְרַחֵם וְחוֹשִׁיעֵנוּ בַּעַת צָרָה הוֹאֵת,
 כִּי כִבֵּר הַצִּלְתָנוּ מִכַּמָּה וּכַמָּה אֲלָפִים צָרוֹת רַבּוֹת וְרַעוֹת, חֲמַל עֲלִינוּ גַם עֵתָה בַּעַת הוֹאֵת
 בְּעוֹקְבָא דְמִשְׁיחָא, אֲשֶׁר נִשְׂאָרְנוּ "בַּתְרֵן בְּרֵאשׁ הַחַר וּכְנֵם עַל הַנְּבִיעָה", וְאִין מִי יַעֲמֵד
 בַּעֲדֵנוּ, כִּי אִין מִי שִׁירְגִישׁ כְּאֵב צָרָה וּמִכָּה הוֹאֵת. חוּם וְחֲמַל עֲלִינוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְבַד. לְמַעַן
 עֲשֶׂה וְלֹא לָנוּ, רֵאֵה עֲמִידָתְנוּ דְלִים וְרַקִּים. וְקַיִם לָנוּ מְקַרְא שְׂפָתוֹב: "לְמַעַנִי לְמַעַנִי אַעֲשֶׂה,
 כִּי אִיךָ יִחַל, וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן":

פא

(ד:)

רַחֵם עֲלִינוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ, וְהַצֵּל אוֹתְנוּ וְאֵת זְרַעֲנוּ וְאֵת כָּל זֶרַע עַמּוֹד בֵּית יִשְׂרָאֵל מִכָּל
 חֲכַמַת הַטְּבַע, שְׂלֵא יִלְמְדוּ סְפָרִיהֶם, וְלֹא יִלְכוּ בְּדַרְכֵיהֶם, וְלֹא יִכְנַס כְּלָבָם שׁוֹם
 סְבָרָא מִסְּבָרוֹתֵיהֶם, וְלֹא שׁוֹם דְּעָה מִדְּעוֹתֵיהֶם. וְנִנְכָּה כְּלָנוּ לִילְךָ תְּמִיד בְּדַרְדָּר אֲבוֹתֵינוּ

אשר דרכו בה מעולם, מיום מתן תורה עד היום הזה, ללמד דיני התורה הקדושה ולהגות בתורתך הקדושה לבר יומם ולילה, בתורה שבכתב ותורה שבעל פה, ולשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה באמת ובתמימות, בלי שום חכמות כלל, ותתבטל חכמת הטבע מפל העולם, ובפרט מעמד ישראל הקדוש אשר בהם בחרת, ויתפשט 'הארת הרצון' בעולם, וידעו הכל כי אין שום חיוב הטבע כלל, רק הכל מתנהג ברצונך הקדוש לבר:

פ (ד:)
 ותרחם ברחמיך הרבים על כל הנפשות מעמד בית ישראל, אשר כבר נפלו ונלכדו ברשת חכמת הטבע הרעה והמרה מאד, ותוציאם משם לשלום, ותאיר עליהם ברחמיך הרבים הארת הרצון, ויתודע להם האמת במקום שהם, שאין שום חיוב הטבעי כלל, רק הכל מתנהג ברצונך הקדוש לבר, ויפרחו ממצודתם לשלום. ומעתה תרחם עלינו ועל זרענו ועל כל עמך ישראל, ותשמרנו ותצילנו כלנו שלא יהיה נלכד שום אחד מישראל בחכמת הטבע חסד ושלום, כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, כמו שכתוב: "לולי יהוה שתיח לנו יאמר נא ישראל, לולי יהוה שתיח לנו בקום עלינו אדם. אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו, אזי המים שטפוננו, נחלה עבר על נפשנו, אזי עבר על נפשנו המים הזדונים. ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם. נפשנו בצפור נמלטה מפח יוקשים, הפח נשפר ואנחנו נמלטנו. עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ. עזרנו כי עליך נשעננו. ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו":

קסא (ו:)
 ותורני ותלמדני תמיד לצמצם את שכלי, שלא אתחיל להבנם בחקירות וקשיות כלל, ואזכה לדעת מה לדבר עם חברי, ולשום סיג לדברי לשאת במקום שאני צריך לשאת, ולא אחרם את הנבול חסד ושלום, באפן שלא אבנם חסד ושלום בקשיות וחקירות שאסור לי לחקר ולהקשות. ותגן עלי ותשמרני ותצילני תמיד שלא יבואו על לבי ודעתי חקירות וקשיות וחתרוצים שהם למעלה מהזמן, אשר אין הזמן מספיק לבאר הקשיות וחתרוצים שיש שם:

רמד (ד:)
 ורחם עלינו ועל זרענו ועל כל זרע עמך בית ישראל, ותשמר ותציל אותנו מפל מיני חקירות וחכמות חיצוניות, ולא נשים עין ולא נביט ולא נסתכל כלל בשום ספר המופד על פי דרכי החקרים, אפלו בספרים שחברו קצת מבני ישראל על פי החקירות והסברות של חכמות החיצוניות שנמשכין וכאין מהעב"ם, אשר לא נבנסו בדת ישראל

הקדוש, כי לא באלה חלק יעקב. שמר רגלנו מלננה חס־ושלום באבני נגף שלכם, המנחים בכל חכמותיהם הכלולים בשבע חכמות, אשר בכלם מנח קלפת וזחמת עמלק, שהוא האבן נגף שבכל החכמות, אשר על ידו נבשלים ונופלים כל הנבנסין בהם, ויוצאין מעולמם, ובאין לידי כפירות ואפיקורסית גמור, רחמנא לצלן רחמנא לשיכון מהם ומחמונם:

רמז (יד):
 הצילנו נא אבינו שבשמים, עזרנו והושיענו ונבנו בזכות משה רבנו, ובזכות כל הצדיקים אמתיים שלחמו מלחמת עמלק, שנזכה לקבל בנח מהם להנצל גם עתה מקלפת עמלק, שהוא פילוסופיא וחכמות חיצוניות, ותעורר לב צדיקי אמת שבדור הזה, וכל הצדיקים שוכני עפר, שילחמו גם עתה בעדנו, ויבניעו וישפילו וישפרו ויעקרו את קלפת עמלק וחילותיו, לכל יהיה להם שום נח להכניס חס־ושלום ורביהם ודעותיהם הרעות והמרות בלב עמך בית ישראל:

רמז (יד):
 גואל חוק, הצל ומלט ופלט את שארית עמך בית ישראל מהצר המר והצורר הזה, מהאויב האבדור הזה, הוא איש צר ואויב, המן עמלק הרע הזה, ימח שמו ונמח זכרו, שהוא הקלפת והזחמת שמכנסת בעולם חכמות חיצוניות ואפיקורסית וחקירות כנגד השם ותברך, שרוצה להתגבר עתה חס־ושלום בעקבות משיחא, להכניס גם בישראל כפירות ואפיקורסית חס־ושלום, על־ידי שממשיכין אותם ללמד ספריהם וחכמותיהם ולשונותיהם:

רמז (יד):
 רבנו של עולם, אתה לבד ידעת את עצם הצרה הזאת, אתה לבד ידעת כי אין מי שיעמד בעדנו, על כן יהמו מעיד ורחמיך עלינו ועל כל עמך בית ישראל, שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה. חום וחנו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו. ונבנו ברחמיך הרבים לאמונה שלמה באמת בתמימות ובפשיטות בלי שום חקירות וחכמות ורות בלל, רק נזכה לעבד אותך באמת לקיים מצותיך ולעסוק בתורתך בעבדא ובמלולא, בתמימות ובפשיטות כל ימינו לעולם. ונזכה לקיים באמת מקרא שבתוב: "סוף דבר הבל נשמע, את האלהים ירא ואת מצותיו שמר כי זה כל האדם". ונשליך כל החכמות חיצוניות אחרי גנונו, ונזכה להיות תמימים עם יהוה אלהינו, עד אשר נזכה על־ידי התמימות והפשיטות להשיג את התכלית האמתית התכלית הנצחית, ותשים חלקנו עם הצדיקים

האמתיים אשר להם צפנת רב טובה, כמו שכתוב: "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, פעלת לחוסים כך נגד בני אדם", ונאמר:

***

אודה שמך כי עשית פלא, עצות מרחוק אמונה אמן. פתחו שערים ויבא נוי צדיק שומר אמונים. יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך. דרך אמונה בחרתי משפטך שויתי. טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי. כל מצותיך אמונה, שקר רדפוני עורני. רבנו של עולם, זכנו לחוק את עצמנו להאמין כך ובצדיקוד האמתיים באמונה שלמה וישרה, ולכלי לבנם בשום חקירה כלל, ושלא לעיז בשום ספר מספרי המחקרים, אפילו מאותן ספרי החקירות שנתחברו על ידי גדולי ישראל. רבנו של עולם, אתה ידעת כמה רב בני העולם אפילו מהמון עם הכשרים הם מערבים ומבלבלים בחקירות הרבה, ואפילו תולדים תקטנים באים על מחשבתם חקירות ובלבולים, ואתה ידעת גדל המבשלה הזאת איך שמויק מאד להעולם ענין זה, כי כל אחד נולד עם רשעות, כמו שכתוב: "כי יצר לב האדם רע מנעריו", ובשעולין על מחשבתו חקירות ובלבולים חסדו שלום, אזי הם מסייעין ומחזיקין את הרשעות שלו שבטבעו, ועל ידי זה יוכל לבוא לכל רע ולפל באין תקומה חסדו שלום. רבנו של עולם, אתה הודעתנו שיש חקרן בלב האדם, היינו שתיצר הרע והפעל דבר מכניס חקירות בלב בני אדם לבלבלם מאמונתם, וגם הודעת לנו שיש עברות באלו שמכניסין חקירות ובכירות ובלבול אמונה באדם, ויש שפאים עליהם מחשבות אלו מחמת שלא נולדו בקדשה פראוי, על בן חוס וחמל עלינו ותן בנו כח וגבורה גדולה להתגבר על יצרנו ולהרחיק ממחשבותינו כל מיני חקירות ובלבולי אמונה. ואם לפעמים עולים מחשבות באלו על לבנו חסדו שלום, וזכנו לברח מהם בכל פחנו ולהתפיש בעצמנו בבוששה גדולה ובלב נשפר על אשר נולדנו בגשמיות בזה, ועוד הוספנו על זה מעשינו הרעים, עד אשר באנו לשפלות ופחיתות וגרועות בזה שיבואו על מחשבותינו מחשבות באלו שהם נגד אמונתנו הקדושה, וחלא כל לבבות דורש יהוה וכל יצר מחשבות מבין, ובתיב: "תועבת יהוה מחשבת רע", ובתיב: "אם יפתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה, הלא את השמים ואת הארץ אני מלא", ובתיב: "מלא כל הארץ כבודו", והוא יתברך ממלא כל עלמין וסוכב כל עלמין ולית מחשבה תפיסא ביה כלל, ועלינו באים מחשבות רעות פאלה אשר רוצים לגרשנו ולעקור אותנו חסדו שלום מאלקים חיים חי החיים יתברך, ואיך לא נבוש ולא נבלם בבוששה ובלמה גדולה לחרים פנינו לפניך תתברך. נשכבת בבשנתנו ותכסנו כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנתנו ואבותינו מנעורינו ועד היום הנה, ולא שמענו בקול יהוה

אלהינו. בושנו וגם נבלמנו כי נשאנו חרפת נעורינו. ותזכנו לגרש כל המחשבות של בלבולי אמונה חס־ושלום על־ידי גודל הבושה והלב נשבר, ונוכה להאמין בך ובצדיקוך האמתיים באמונה שלמה ובתמימות גדול, בפרט אחר אשר כבר זכינו ברחמיך הגדולים לקבל תורתנו הקדושה על־ידי משה רבנו עליו השלום, וכבר הנה לנו צדיקים רבים וגדולים ונוראים בכל דור ודור, ובנדאי ראוי לנו לסמוך עליהם פלי שום חקירות ולילך בעקבותם ולהאמין בך באמת בתמימות ובפשטות ולקיים כל דברי תורתך ומצותיך באהבה, באשר מסרו לנו אבותינו ורבותינו הקדושים. ותעזרנו שנוכה לבוא על־ידי אמונתנו השלמה והחזקה לבחינת רצון, שהוא למעלה מפילוסופיה מבחינת חכמה, ונוכה לכסוף ולהשתוקק אליך בכל עת ברצון מפלג וחזק מאד ובהשתוקקות נמרץ מאד מה שאי אפשר לשער כלל. וזכנו לקיים מקרא שכתוב: וצדיק באמונתו יחיה, שנוכה לחיות חיים טובים באמת על־ידי אמונתנו השלמה, ובכל מה שעובר עלינו בין פטיבו בין בעקו חס־ושלום נוכה להתחזק מאד ולהחיות עצמנו על־ידי אמונה, ונוכה להיות חזקים בהאמונה מאד ביהוד חזק כל ימות לעולם לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, ותשמרנו שלא יעלה על לבנו שום קושיא ושום חקירה כלל לא עליך ולא על צדיקוך האמתיים, רק להאמין באמונה שלמה וישרה בלי שום חקירות כלל, ונוכה שהאמונה השלמה שלנו יהיה חשוב לפניך בצדקה, ובזכות האמונה הקדושה תזכנו לגדל את בנינו לתורה ולחפה ולמעשים טובים, ותשמרנו מצער גדול בנים חס־ושלום, ותפקוד לכל חשוכי בנים פורע של קנא לעבודתך ויראתך, ונוכה להבנים אמונתך הקדושה בבנינו וכל יוצאי חלצינו, ונוכה לקיים מקרא שכתוב: אב לבנים יודיע אל אמתך, ונאמר: חסדי יהוה עולם אשירה, לדור ודור אודיע אמונתך בפי רבנו של עולם, אתה ידעת כמה וכמה התנבחה והתפשטה האפיקורסות והכפירות בימינו בעתים הללו בעונותינו הרבים, ואתה חמלת עלינו והודעת לנו ולאבותינו את כל זאת על־ידי צדיקוך הגדולים זה ימים ושנים הרבה קדם שנתפשטה המספחת הרעה הזאת כל בך, והם צעקו וכבו ונאנחו על זה הרבה הרבה, והודיעו ואמרו בפה מלא לידע ולהודיע כי הולך ומתפשט אפיקורסות גדול בעולם ואשרי למי שיחזק עצמו באמונה שלמה בימים הללו. ואמרו בפרוש, שאף־על־פי שיודעים כי גם צעקתם זאת לא יועיל, כי אף־על־פי בן התנבחה האפיקורסות והבלבולי אמונה מאד אף־על־פי שהודיעו זאת מקדם, אך אף־על־פי בן אותם הכשרים שיחזקו עצמן באמונתם, ובנדאי יהיה גם להם מלחמות גדולות ובלבולים גדולים בדעתם ומחשבותם, וכשיראו שכבר דברו מזה הצדיקו אמת מקדם ימים ושנים הרבה לפני זה, על־ידי־זה יתחזקו ויתאמצו ביותר בהאמונה הקדושה. והנה זה כמה שנים אשר הגיעו

הימים אשר אין בהם חפץ ונתקיימו כל דבריהם האלה של הצדיקי אמת והתנברה
 והתפשטה האפיקורסות והחקירות והכפירות מאד בלי שיעור. אוי מי יקום יעקב כי קטן
 הוא. וכבר התנבא דניאל על ענין זה שקדם ביאת המשיח יהיה ערפובניא ושערוריה
 גדולה בעולם, וכמו שאמר: "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו
 כל רשעים, והמשפילים יבינו", אך כבר הבטחתנו על ידי משה נביאך כי לא תפר בריתך
 אתנו חסד ושלום, כמו שנאמר: ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא
 געלתים לבלותם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם, ונאמר: כי לא ישש יהוה את
 עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם. על בן חום וחמל עלינו
 וזכנו להשליך מעלינו המשא כבוד של האפיקורסות, וזכנו לאמונה שלמה, ולהתקרב
 לצדיקי אמת ולנסוע אליהם בכל פעם, והם יאירו עינינו באמונתך הקדושה בשלמות.
 רבונו של עולם, אתה יודע ודון לבם של רב המחקרים והפילוסופים ואיך שפערו פיהם
 לבלי חק לדבר על כל צדיקי אמת עתק בגאווה וכוז, ולא עליהם לבד תלונתם כי אם
 גם על הצדיקים הקודמים שהם התנאים והאמוראים הקדושים וכל חכמי ישראל
 הראשונים והאחרונים כלם ללעג ולקלס אצלם ומלעיגים על דבריהם, אך אתה ידעת
 כי גם לא עליהם לבד תלונתם, כי אם עליך בעצמך תתברך, "שתו בשמים פיהם ולשונם
 התלהב בארץ", כי הם בופרים גמורים ואינם מאמינים לא בתורה שבעל פה ולא בתורה
 שבעתב ולא בכל פרטי אמונתנו, והם רוצים להטעות את המון בני ישראל כאלו הם
 גם בן בכלל אמונת ישראל יחשבו, וכאמת הם גרועים מעבודת בוכבים גמורים,
 ומחציפים פניהם כל בך עד אשר רוצים ללמד את נערי בני ישראל דרכי האמונה
 הקדושה, וכאמת כל בונתם הרעה להטות את לב נערי בני ישראל מנעוריהם מדרך
 האמונה הקדושה ולעקר חסד ושלום אמונת ישראל מתוך לבכם לגמרי. על בן חום וחמול
 עלינו וזכנו להתרחק מהם לגמרי, ולא נאבה ולא נשמע אליהם, ומכל שכן לבלי לעיין
 וללמד בספריהם הפסולים והממאים, ולא נביט בהם אפילו בהסתפלות בעלמא לפי
 שעה, כי לא באלה חלק יעקב, כי אנו מאמינים בני מאמינים, ואנו מאמינים בכל פרטי
 האמונה הקדושה בלי שום חקירות וקשיות כלל, ובאמת כל הקשיות שלהם אינו כלום
 והכל הבל ורעיון רוח. וזכנו לבלי לתרהר אחריו כלל, רק להאמין באמונה שלמה שאתה
 הוא עד שלא נברא העולם ואתה הוא משנברא העולם, אתה הוא בעולם הזה ואתה
 הוא לעולם הבא, ואתה בראת כל העולמות כלם ואתה מחיה ומקים את כלם, ואתה
 עתיד לחדש את עולמך בראשונה, ובדרך כח ונבונה ובדרך לגדל ולחזק לבל, ובדרך לשנות
 את הכל בראשונה, כי גלגל הוא החוזר בעולם, וכלם נבראו ויצאו מן הכח אל הפעל

בְּרִצּוֹנָךְ, וּבְלֵם נִמְשְׁכוּ מֵאַחֲדוּתְךָ הַפְּשוּט תִּתְבָּרֵךְ, וְעַל בֶּן יוֹבֵל כָּל דְּבַר לְהַשְׁתַּנּוֹת,
 וּבְרִצּוֹנְךָ אַתָּה יָכוֹל לְחַפֵּךְ וּלְעֲשׂוֹת מִהֲאָדָם מְלֵאךְ וּמְמֵלֵאךְ אָדָם, וּבֶן כָּל בְּיוֹצֵא בְּנֵה
 בְּכַרְטֵי הַבְּרִיאָה בּוֹלֵם, וְאַתָּה הוּא "הַמְּגַבִּיחַ לְשִׁבְתָּ, הַמְּשִׁפִּילִי לְרֵאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ",
 וּבְרוּם עוֹלָם מוֹשְׁבֵךְ וּמְשִׁטֵךְ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אֶרֶץ, וְהַכֹּל מִתְנַהֵג בְּהַשְׁגָּחָתְךָ, וְאַתָּה
 יָכוֹל לְהוֹרִיד עֲלֵינוּ לְמַטָּה וְתַחְתּוֹנִים לְהַעֲלוֹתָם לְמַעְלָה. רַבּוֹנוּ שֵׁל עוֹלָם, אַתָּה הוֹדַעְתָּנוּ
 כִּי עֵינֶיךָ הִנְּאוּלָה שֶׁנֶּאֱלָתָ אוֹתָנוּ מִמְצָרִים הֵיחָ בְּשִׁבִיל הַתְּכֵלִית הַיְהוּ שֶׁנִּזְכָּח לְכַנּוּם לְאֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל וְלִבְנוֹת שָׁם אֵת הַבֵּית הַמְּקֻדָּשׁ, אֲשֶׁר שָׁם זָכוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לְרֵאוֹת בְּהַתְגַּלּוּת גְּדוֹלָה
 וְנִפְלְאָה עֲנֵן זֶה שֵׁל עֲלֵינוּ לְמַטָּה וְתַחְתּוֹנִים לְמַעְלָה, כִּי אַתָּה תִּתְבָּרֵךְ לְמַעְלָה מִן הַכֹּל
 וְאַיִן לְמַעְלָה מִמֶּךָ, וּבְמִקּוֹם גְּדוֹלְתְךָ שָׁם נִמְצָא עֲנוּתְנוּתְךָ, וְהוֹרְדָתָ שְׂכִינְתְךָ בְּכִיבוֹל לְמַטָּה,
 כְּמוֹ שִׁבְתוֹב: "וְעֲשׂוּ לִי מְקֻדָּשׁ וְשִׁבְתֵי בְּתוֹכָם", וְצוּיֹת לָנוּ לְהַקְרִיב שָׁם קַרְבָּנוֹת לְפָנֶיךָ,
 דִּיקָא מִמִּינֵים הַשְּׁפִלִים מִבְּהֵמוֹת וְעוֹפוֹת וְגַם מִמִּינֵים חַדוּמִּים וְהַצּוֹמְחִים דְּהֵינּוּ מִלַּח
 וְסוֹלֵת וַיִּזֵּן וְשָׁמֵן וְמוֹם, וְהַבְּטַחְתָּנוּ שְׁנַעְלוּ הַקַּרְבָּנוֹת לְרֵיחַ נִיחוּיָם לְפָנֶיךָ, וְעַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ
 הַקְּדוּשִׁים גְּלִיחַת לָנוּ, כִּי סְלוּקָא דְקַרְבָּנוֹת עַד אֵין סוּף בְּכִיבוֹל, אֲשֶׁר מִכָּל זֶה רָאוּ וְחִבְּנוּ
 כִּי אַתָּה כָּל יָכוֹל וְכוֹלְלֵם יָחַד, כִּי בּוֹלֵם מְשַׁרְשׁ אֶחָד וְצָאוּ, וְאַתָּה בְּרֵאתָ אֵת בּוֹלֵם וּבְיָדְךָ
 בָּח וּגְבוּרָה לְחַפֵּךְ כָּל דְּבַר מְרֵאשׁוּ לְסוּפּוֹ וּמְסוּפּוֹ לְרֵאשׁוֹ וּלְעֲשׂוֹת מִעֲלֵינוּ שִׁיחֵיו
 תַּחְתּוֹנִים וּמִתַּחְתּוֹנִים שִׁיחֵיו עֲלֵינוּ, כִּי אַתָּה כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצֵר מִמֶּךָ מוֹמָה וְלֹא יִפְלֵא
 מִמֶּךָ כָּל דְּבַר, וְמִי יֹאמֵר לְךָ מַה תַּעֲשֶׂה וּמַה תַּפְעֵל. עַל בֶּן חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ גַם עִתָּה
 וְהַעֲלֵה אוֹתָנוּ מִעוֹמֵק גְּפִילְתָנוּ וִירִידְתָנוּ וְשִׁפְלוּתָנוּ, וּבְנֵה עֵינֶיךָ וְשִׁבְלֵל הַיְכָלְךָ וְקַבֵּץ קַבּוּץ
 גְּלִיּוֹת וּפְדָה צֹאנֶךָ וְשִׁמַּח עַדְתְּךָ. "זָכַר עַדְתְּךָ קִנְיַת קָדָם, גְּאֻלַּת שְׂבִיט נַחֲלָתְךָ, הִר צִיּוֹן זֶה
 שְׂבִיבְתָ בּוֹ". בְּנֵה בֵיתְךָ בְּבִתְחֵלָה וּבּוֹנֵן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוּנּוֹ, וְחֵרְאוֹ בְּכִיבוֹנוֹ וְשִׁמַּחְנוּ בְּתַקּוּנוֹ,
 וְהִשָּׁב בְּחַנּוּם לְעַבּוּדְתָם וְלֵוִים לְשִׁירֵם וְלְזִמְרָם וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם, וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
 אֵת קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים בְּסִדְרָם וּמוֹסָפִים בְּחֻלְכָתָם. וְקַיֵּם לָנוּ מִקְרָא שִׁבְתוֹב: "כִּי
 שָׁחָה לְעַפְרָן נִפְשָׁנוּ דְבָקָה לְאֶרֶץ בְּמִנְנוּ. קוּמָה עוֹרְתָה לָנוּ וּפְדָנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ", אָמֵן בֶּן
 יְהִי רִצּוֹן:

שלה

(כא)

מלא רחמים, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, יהמו רחמיך עלינו וקומה והושיענו, והצל אותנו ואת זרענו ואת כל זרע עמך בית ישראל, שלא יצטרכו כל עמך ישראל לבוא לא לידי חליצה ולא לידי יבום, ויקים בנו מקרא שכתוב: "וראה בנים לבניך שלום על ישראל", כי אתה לבר ידעת עצם תרחמנות שיש על נשמת הנפטר בלא זרע של קנמא, חלילה, אשר הנשמה אזלת ערשילאה, ואין לה ובלת לעלות אל מקומה הראשון, ואינה יכולה לשוב לבית אביה והיא הולכת נע ונד ומטרפת, ואין לה מנוח לבת רגלה:

שלו

(כא)

רבנו של עולם, רחם עלינו ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, והצל אותנו ואת זרענו ואת כל עמך בית ישראל, שלא ילך אחד מהם מן העולם בלא זרע של קנמא, רק בלם ישאירו אחריהם בנים ובנות חיים וקיימים, עוסקים בתורה ומצוות, ובלם יעשו פרות הרבה. ולכו יזנקותם, תארכנה פארוותם. "עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו". ויתרבה גבול הקדשה על ידי זרע ישראל שיתרבו מאד בעולם, ויהיה נשאר מכל אחד ואחד מישראל דורות ודורי דורות עד סוף כל הדורות. ותפקד לכל חשוכי בנים בזרע של קנמא לעבודתך וליראתך, וכל אותן הנשמות מעמך ישראל אשר כבר הלכו לעולמם ולא השאירו אחריהם זרע של קנמא, תרחם עליהם ברחמיך הרבים, ותתקן אותם ברחמיך העצומים. ותעזר לכל עמך בית ישראל בכל מקום שהם, שיוכו לקיים מצוות יבום וחליצה בשלמות הראוי פאמת, בקדשה ובטהרה גדולה, ויזכו לעשות בשלמות התקון הצריך לנשמת המת, באפן שתעלה נשמתו לאור הפנים, וישוב למקומו ולמנוחתו "להתחלף לפני אלהים באור החיים". ומעתה תרחם עלינו ועל זרענו ועל כל עמך בית ישראל, שלא יצטרך שום אחד מישראל לבוא לא לידי חליצה ולא לידי יבום:

(א)

וּבְבֶן יְהוֹ רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, מְלֵא רְצוֹן, מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא חֶסֶד, מְלֵא טוֹב בְּכָל עֵת וּבְכָל
 רֵגַע תְּמִיד, שְׂתַחֲוֶה וְתִחַמַּל עָלַי, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי חֵן וְחֶסֶד, וְתִתֵּן לִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי
 כָּל רוּאֵי, וְתִשְׁפִּיעַ לִי דְבָרֵי חֵן וְתַחֲנוּנִים, בְּאִפְּן שְׂיִכְנְסוּ דְבָרֵי בְּלָבָד, וְתִקְבַּל אֶת תְּפִלָּתִי
 וּבְקִשְׁתִּי תְּמִיד, וְתִקְנֶם מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "וְשִׁפְכֵתִי עַל בֵּית דָּוִד וְעַל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַיִם רוּחַ חֵן
 וְתַחֲנוּנִים", שְׁנוּכָה שְׂיִהְיוּ דְבָרֵינוּ לְפָנֶיךָ דְבָרֵי חֵן וְתַחֲנוּנִים, בְּאִפְּן שְׂתִתֵּן לָהֶם מְקוֹם לְכַנֵּם
 בְּלָבָד, וְיִהְיוּ אֲמָרֵינוּ לְרְצוֹן וּלְנַחַת לְפָנֶיךָ כַּסָּא כְבוֹדְךָ:

(א)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ וּרְאֵה בְּשִׁפְלוּתֵנוּ וּבְזִיוֹנֵנוּ, כִּי כָּל חַחֵן וְחַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ נִפְל בְּגִלוֹת חֶמֶד תְּזוּה, וְעִמָּךְ יִשְׂרָאֵל נְבוֹזִים וְשִׁפְלִים בְּעֵינַי
 הַעֲבוּ"ם וְהִרְשָׁעִים, וְכָל חַחֵן וְחַחֲשִׁיבוֹת נִפְל אֲלֵיהֶם. עַל־כֵּן חוֹסֶה נָא כָּרַב רַחֲמֶיךָ עַל
 כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וְתַעֲלֶה וְתִרְוֹמֶם וְתַגְדֵּל אֶת חַחֵן וְחַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּנִשְׁמִיּוֹת
 וּבְרוּחֵינֵינוּ, וְתִבְטֵל וְתִכְנִיעַ אֶת חַחֵן וְחַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל הַעֲבוּ"ם וְהַסְטָרָא אַחֲרָא וְהִרְשָׁעִים,
 שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם חֵן וְחַחֲשִׁיבוֹת, לֹא לְמַעַלְתָּהּ וְלֹא לְמַטָּה, וְתִרְוֹמֶם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמַע
 וְתִקְבַּל אֶת תְּפִלָּתֵנוּ וְאִנְקָתֵנוּ בְּכָל עֵת, וְתִבְטֵל בְּעַמְלָנוּ וְתִשׁוּר בְּעֵינֵינוּ וְדַחֲקָנוּ, וְתִקְנֶם מִקְרָא
 שְׂפָתוֹב: "כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקֵּץ עֲנוֹת עֲנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ, וּבְשׂוֹעוֹ אֲלֵיו שְׁמַע".
 חַנּוּנוּ וְעֲנָנוּ וְשִׁמַּע תְּפִלָּתֵנוּ, כִּי אַתָּה שׁוֹמַע תְּפִלָּת כָּל פֶּה עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. כְּרוּךְ
 אַתָּה, שׁוֹמַע תְּפִלָּה:

(ב)

תשלה

וּבְבֶן תּוֹבְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלַנִּי תְּמִיד מִחֵן שֶׁל שִׁקָּר וּמִהַכֵּל הַיָּפֵן, וְלֹא
 אֲחַמֵּד וְלֹא אֲתַאֲוֶה בְּלִבִּי הַכֵּל יָפִי הַנְּשִׁים, וְלֹא אֲסַתְּבַל עֲלֵיהֶם, וְלֹא אֲתוֹר אַחֲרֵי
 לִבִּי וְאַחֲרֵי עֵינַי בְּלָל, כִּמוֹ שְׂפָתוֹב: "אֵל תַּחֲמַד יָפִיָּה בְּלִבְכֶּךָ, כִּי בְעַד אִשָּׁה זֹנָה עַד כִּפֵּר
 לָחֶם":

תשלו

(ב)

אָנָא יְהוָה, חוּם וְחַמֵּל עָלֵינוּ בְּמִתְנַת חָנּוּם וְנִדְבַת חֶסֶד. חַמֵּל עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְפִּיּוּם, בְּרַחֲמֵיךָ הַגְּדוֹלִים, וְאֵל תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ בְּחַטָּאֵינוּ, וְאֵל תְּדַיְנֵנוּ בְּמַפְעָלֵנוּ. וּבְנוּ לְסוּר מֵרַע, הַצִּילֵנוּ מֵרַע בְּזָה, וּבְנוּ מַעֲתָה לְחַיּוֹת שָׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה בְּאַמְתּוֹ, חַמֵּל עַל נַפְשֵׁנוּ הַקְּדוּשָׁה וְהַצִּילֵנוּ מִנֵּי שְׁחַת. "הַצִּילֵנִי מִמֵּיט וְאֵל אֲטַבְּעָה, אֲנַצְלָה מִשׁוֹנְאֵי וּמִמַּעֲמָקֵי מַיִם. אֵל תִּשְׁטַפְּנֵי שְׂבִלַת מַיִם וְאֵל תִּבְלַעֲנִי מִצּוֹלָה, וְאֵל תִּאֲטַר עָלַי בְּאֵר פִּיחַ", כִּי "מַה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל שְׁחַת, הַיּוֹדֵךְ עִפְר הַנִּיגֵד אֲמַתְד", כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ אִיךְ לְהִזְהַר וּלְהִשְׁמַר מִמַּה שְׂאֵנִי צְרוּךְ לְהִשְׁמַר, כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד אֵנִי מוֹשְׁלִיךְ אֶת יְהִבִּי. הִנְנִי לְפָנֶיךָ מֵלֵא בּוֹשָׁה וּבִלְמַח, עֲשֵׂה עִמִּי מַה שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֵיךָ הַרְפִּיּוּם וּבְחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹלִים וְהַחַיּוּרֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמְתּוֹ. וְהַצִּילֵנִי מִפְּנֵם הַכְּרִית, וְלֹא יָבוֹא עָלַי שׁוּם הַרְחוּר רָע וְלֹא שׁוּם מַחֲשָׁבָה רָעָה כְּלָל, וְתַקְדְּשֵׁנִי בְּקִדְשֶׁתְךָ הָעֲלִיּוֹנָה תְּמִיד, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי תְּמִיד מִשְׁקָר חָח וְהַכֵּל הַיָּפִי, וְתוֹפְנֵי שְׂלֵא אֲנִי הוֹגַבְעָמִי שׁוּם חָח שֶׁל שְׁקָר, לֹא בִישִׁיבָה וְלֹא בְּעִמּוּדָה וְלֹא בְּהַלִּיבָה וְלֹא בְּאֲכִילְתִּי וּבְדַבּוּרֵי עִם בְּנֵי אָדָם, וּבְכָל שְׂאָר תְּנוּעוֹת וְעַסְקִים עִם בְּנֵי אָדָם, אֲשֶׁר בְּנֵי אָדָם נִלְבָּדִים בְּאֵלוֹ הַחַנּוּת שֶׁל שְׁקָר מְאֹד, וּמִתְנַהֲגִים בְּחָח מִיָּחַד לְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה:

תשלו

(ב)

אָנָא יְהוָה, רַחֵם עָלַי וְשְׁמְרֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִכָּל אֵלוֹ מִיְנֵי חָח שֶׁל שְׁקָר, וְלֹא אֶלְבַּד בְּחֶם כְּלָל בְּשׁוּם תְּנוּעָה וּבְשׁוּם עַסְק, רַק כָּל מַעֲשֵׂי יְהוָה לְשֵׁם שְׁמַיִם, כִּלִּי שׁוּם פְּנִיָה לְהַתְּפָאָר לְמַצֵּא חָח בְּעֵינֵי בְּנֵי אָדָם חֶסֶד וְשְׁלֹוֹם, וְכָל כּוֹנְנֵתִי בְּכָל תְּנוּעוֹתַי וְעַסְקֵי יְהוָה רַק לְשִׁמּוֹךְ לְבַד, לִיהְנוֹה לְבַדוֹ. וְאֲמַשִּׁיךְ עָלַי יִרְאָה שְׁלֵמָה תְּמִיד מִפְּנֵיךָ בְּאַמְתּוֹ, וְיִהְיֶה מוֹרָא שְׁמַיִם עָלַי כְּמוֹרָא בְּשָׂר וְדָם, עַד שְׂאֻזְכָּה עַל-יְדֵי הַיִּרְאָה לְהַאֲרִיךְ וּלְהַרְחִיב וּלְהַגְדִּיל יְמֵי וּשְׁנוֹתַי בְּקִדְשֶׁתְךָ הָעֲלִיּוֹנָה. וְנִזְכָּה לְהַאֲרִיךְ וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל הָאָרֶץ וּקְדוּשָׁה גְדוֹלָה מִתְקוּנֵי עֲתִיק, הַנַּעֲשִׂין וְנִמְשָׁכִין עַל-יְדֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים הַזְּקֵנִים שֶׁבְּקְדוּשָׁה, וְעַל-יְדֵי-זוֹה נִזְכָּה לְעֲשִׂירוֹת גְּדוֹל דְּקְדוּשָׁה. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִתְּאֹת נְאוּף תְּמִיד, וְתַעֲזָרֵנִי שְׁנוּזָכָה לְרַחֵם עַל עַצְמֵנוּ לְשִׁמּוֹר אֶת הַלְּחוֹת וְהַשְׁמָנִים שֶׁבְּגוּפֵנוּ שֶׁנִּעְלּוּ אֵל הַמַּח לְהַשְׁלִים וּלְהַגְדִּיל אֶת דְּעֵתֵנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וְלֹא יִצְאוּ לְחוּץ חֶסֶד וְשְׁלֹוֹם עַל-יְדֵי רַבּוּי מוֹשְׁגַל חֲלִילָה. וְתַצִּילֵנוּ מִרוּחַ שְׁמוֹת וְשִׁנְעוֹן הַכָּא עַל-יְדֵי תְּאֹת הַמּוֹשְׁגַל חֶסֶד וְשְׁלֹוֹם, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זוֹה נִתְּבַשְׂמִים חֶסֶד וְשְׁלֹוֹם הַלְּחוֹת וְהַשְׁמָנִים שֶׁל הַגּוּף, שֶׁמּוֹה נַעֲשִׂים כָּל הַמּוֹשְׁגַעִים שֶׁבְּעוֹלָם. רַחֵם עָלֵינוּ וְהַצִּילֵנוּ מוֹה, וְנַחֵם עַל גּוּפֵנוּ וְנַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וְנַשְׁמוֹתֵינוּ, וְנִזְכָּה לְשִׁמּוֹר מְאֹד אֶת הַשְׁמָנִים שֶׁבְּגוּפֵנוּ. וְתַצִּילֵנוּ מִקְצָר רוּחַ וּמִהַפְּסֵק הַנְּשִׁימָה, וְתוֹכְנוּ לְאַרְיִבַת הַנְּשִׁימָה, שֶׁנִּזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ

אלינו תמיד רוח חיים דקדושה בכל עת ובכל שעה ובכל רגע ורגע. ותשמר את שכלנו תמיד, ונזכה להמשיך תמיד בכל עת שמנים קדושים לשכלנו, עד שיהיה שכלנו בוער בהתבוננות גדול דקדושה, ויהיה מחנו ושכלנו הולך וגדול בקדושה גדולה באמת. ותזכנו לעשירות גדול דקדושה הנמשך מפסלת של הלוחות אשר משם נתעשר משה, עד שנוזכה על-ידיה להתבוננות העליון, הגדול והקדוש והנורא מאד, הנמשך על-ידי עשירות גדול דקדושה:

(א)

לא

ותרחם עלינו ותתן לנו חן בעיני כל רואינו, ונזכה למצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם ובעיני כל המלאכים והשרים שלמעלה ושלמטה, בלם ירחמו עלינו, ונמצא חן בעיני בלם:

(ב)

תבה

רבנו של עולם, אב הרחמן והחסד, זכני ברחמיך הרבים שאזכה למדת החסד דקדושה ואזכה לאחו ולהתדבק במדתו של אברהם אבינו עליו השלום, שהיה עושה חסד כל ימיו. ותזכני ברחמיך הרבים להכניס אורחים הגונים בתוך ביתי, ויהיה ביתי נער לחכמים, שאזכה להכניס אורחים תלמידי חכמים וצדיקים אמתיים לתוך ביתי ואזכה לקבלם באהבה גדולה ובכבוד גדול ובשמחה רבה, ותזכני לעמוד לפניהם ולשרתם ולשמם בעצמי בכל מיני שרות ושימוש. ואהיה תמיד פבוש תחת יד תלמידי חכמים צדיקים אמתיים ולשמם אותם תמיד, עד שאזכה להיות נכלל במדתו של אברהם אבינו עליו השלום, להיות שלם במדת החסד באמת. ותזכני ברחמיך לאמונה שלמה ולענוה אמתיות, ואזכה להרגיש שפלותי באמת, ואדע באמת כי "אנכי תולעת ולא איש". ותצילני ברחמיך מכל מיני חרפות וביוזנות, ותתן לי כח להתגבר על כל השונאים והחולקים על האמת, לנצח אותם ולהשפילם עד עפר:

תנה

(ב)

ועזרנו והושיענו שנוכח להגיע למדת החסד באמת כתכלית השלמות, כמו אברהם אבינו עליו השלום, שאחו במדת החסד בשלמות, ונוכח לעשות חסד ואמת עם כל בני אדם:

תנו

(ב)

ותננו ברחמיך הרבים, ותשלח לנו צדיקים אמתיים מוכיחי אמת שיצסקו תמיד לחוביך אותנו בתוכחה מנלה מאהבה מסתרת. ותתן פלגנו שנפשה אונינו ולבנו לקבל תוכחתם המובה, אהעלפי שתהיה לפעמים בדרך ביון, אהעלפירכן נוכח לקבל דברי תוכחתם באהבה ובחבה ובשמחה גדולה, ונהיה בכלל אוהבי תוכחות, ונוכח לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ויתנלה חסד גדול על ידי תוכחתם המובה כמו שכתוב: "פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה", ונוכח על ידי זה למדת החסד בשלמות בקדשה ובטהרה, ונהיה נבגלים תמיד במדתו של אברהם אבינו עליו השלום שהיה מדתו חסד, ועל ידי החסד הנה נוכח ברחמיך לחתך ולחבדיל ולהעלות את המלכות דקדשה מן הארבע מלכיות דסטרא אחרא, ונוכח להרג ולהכניע ולשפר ולעקר ולבטל קלפת מלכות עמלק הרשעה שבלול מכל הארבע מלכיות, ותעזרנו למחות שמו וזכרו מן העולם, כמו שכתוב: "תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח". וינים מקרא שכתוב: "האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה. ויהנה לעולם ישב בונן למשפט כסאו". ותעקר ותשפר ותבטל כל החכמות חיצוניות וכל האפיקורסית והכפירות מן העולם, ויתנלה אמונה הקדושה בכל העולם בלו, ויקבלו כלם את על מלכותך ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. ונוכח להעלות את המלכות דקדשה אל אור הפנים המאיר בשלש רגלים:

(למקשה לילד יאמר כאן ותמלא רחמים וכו' עיין לקמן סעיף תס"ה):

תסה

(ב)

ותמלא רחמים על כל היושבות על המשפר, ותצילם מכל צער ונוק (ובפרט לפלונית בת פלונית וכו'). רבוננו של עולם, מלא רחמים רבים תמיד, אתה ידעת צערה ומבאובה, אתה ידעת את לבבה ולבב אביה ואמה וכל המצטערים בצרתה. ראה ענינם ועמלם והפיטה במבאובם. יעזרו רחמיך העצומים, רחמיך הגנוזים, על עניה זאת היושבת על המשפר בלב נשפר ונדבא, ופתח לה שערי רחמים ותחסד ותחמלה ותחנינה, פתח לה שער ההולדה, וברחמיך הרבים תחתך את המ"ם סתומה שהיא בנגד מ"ם יום של יצירת הולדה, ששם מלבש הולדה, ובחסדך הגדול תחתך את המ"ם סתומה

הואת ותעשה ממנה שתי דלתי"ם, ועל־ידי־זה תפתח ברחמיך וחסדיך האמתיים דלתי במנה של הענייה הואת היושבת על המשבר ותהיה בעזרה שתלד מיד בנקל, בלי קשוי הולדה עוד בלל, ותאמר למלאך "הרף יריך". האומר לעולמו די, אמר לצרתה די. רב חסד ומרבה להטיב, חוס וחמל ורחם, בחסדיך הגדול עשה עמה, פתח לה דלתי החולדה חיש קל מהרה בלי שום אחור ועכוב עוד בלל, כי כבר סבלה מרירות צער ומכאוב הרבה, עד אשר פשל פח הפבל. גומל חסדים טובים, עשה עמנו חסד חנם, ואל תאחר לדתה עוד בלל. עוד ותצל והושיעה בחסדיך, שיפתח לה צירי ודלתי במנה ברחמים גדולים תבך ומיד ותלד מיד בקל בלי שום צער ומכאוב עוד בלל, כי אם ברחמים ובחמלה בחסד גדול, ותוציא הולד לשלום לאויר העולם לחיים טובים ולשלום ולאורך ימים ושנים טובים אמן: (וירבו בצדקה מאד כי העיקר תלוי בחסד, שעל ידי זה חותבין את הד' מהמ"ם וכו' כמבואר בתורה הנ"ל שעי"ז נפתח רחמה של המקשה לילד כמבואר בספר, עי' בליקומי מוהר"ן ח"א כס"ו ל' ובס"ו קל"ה בסופו והבין):

תריח

(מח)

אבי שבשמים, רחם עלי. אבי שבשמים, חמל עלי. אבי שבשמים, היה בעזרי וחונני ואמצני ועשה את אשר בחסדיך אלך ואת משפטיך אשמר, שלא אבד את עולמי בחנם חסד־שלום, כי כל ימינו הם הקל וריק, בחלום יעוף וכצל עובר, ובענן בלה, ובדוח נושבת, ובאבק פורח. אוי אוי אוי, אוי ואבוי, אהה אדוני, אהה אבי, רחמן אמתי רחם עלי, חסדן אמתי, עשה עמי חסד חנם, ותן לי חנינה ולא אבד. גואל חוק למענה גאלני, חנני בקדשת ישראל במתנת חנם ונדבת חסד, כי אתה יודע שאין לי שום תקנה כי אם לצעק אליך ולזעק לחנינותיך. קרוב לבל קוראיו, ענני; מרום לעולם יהנה, עורני; קדוש על כל הקדשות, בקדשתך קדשני. יהנה אלהים אמת, זבני לקדשתך באמת. תקם סבתך הנזפלת נפילה אחר נפילה בלי שעור וערה ומספר, עד אשר אין מי שיוכל לתקומה כי אם אתה לבד. ברחמיך הרבים ובחסדיך הגנוזים, תקימה מהרה תקומה אחר תקומה, מבירא עמיקתא לאגרא רמא:

תרכב

(מח)

מלא רחמים, צרכינו מרבים, ודעתנו קצרה לבאר ולפרש. אתה ידעת את כל מחסורינו. מלא משאלותינו לטובה ברחמים, למענה ולא למעננו. חוס וחמל עלי וזבני לשוב אליך באמת וכלב שלם, ולעשות רצונך באמת כל ימי חיי, ולא אשוב עוד לבסלה. "אם און פעלתי לא אוסוף". רחם עלי ברחמיך האמתיים וזבני להיות ברצונך באמת מעתה ועד עולם. ותגלה האמת בעולם, וישובו כל באי עולם אליך לעבדך באמת ביראה

ואחכה, ויקנים מהרה מקרא שבתוב: "כי אז אהפך אל כל העמים שפה ברורה לקרא בלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד. אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקת. גם יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יכולה. חסד ואמת נפגשו, צדק ושלוש נשקו". וברחמיך וחסדיך הגדולים תפנים ותראה את שכינת ענך ובנסת ישראל, שתשיב פניה אליך ויהיה נעשה יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה פנים בפנים, ואל תסתר פניך מאתנו עוד. ותשלח לנו צדיקים ורבנים אמתים שיזרו לנו את הדרך הטוב והישר, את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה, ותציל אותנו מהפגעיג ורפי של שקר. קרבנו לישועתך, עזרנו ברחמיך, חנינו באור פניך. שבענו משובך וחסדיך האמתים, גמל עלינו חסדים טובים, "חסדי דוד הנאמנים", ומאוצר מתנת חנם חננו. וקנים לנו מקרא שבתוב: "ואשים דברי בפיך ובצל ידי כפיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה". חננו ועננו ושמע תפלתנו ברחמים כי אתה שומע תפלת כל פה. יהיו לרצון אמרי פי ותניון לפי לפניך יהוה צורי וגאלי. עושה שלום במרומו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

(קח)

תתמה

רבנו של עולם, רחם עלי למען שמך, ועזרני וחושעני שאזכר להאריך את ימי בקדשה ובטהרה גדולה, שאזכר לקדש את מחשבותי בקדשה גדולה. ותנפני לאחו במדתו של אברהם אבינו איש החסד, שאזכר להיות ותתן בממוני, ולעשות טוב וחסד באמת עם כל מי שאצריבין להטיב עמם ולגמל להם חסד כפי רצונך הטוב באמת. ותצילני מקפירות וקמוץ שהם מבלבלין את הדעת והמח מאד, ולא אהיה קפדן וקמץ כלל, רק אזכר להיות איש טוב איש חסד, ותתן בממוני ברצונך הטוב, עד שאזכר להכלל בסטרא דימינא בקדשה גדולה במדתו של אברהם אבינו איש החסד, ועל-דריצה תנפני שיהיה שכלי ומחי תורא בכספא, שיהיה מחי זך וצח וצלול. ואזכר להאריך את ימי בקדשה גדולה, שאזכר להגות ולחשב בתורתך בכל עת ובכל שעה בקדשה גדולה, ולא אניח את מחשבותי לחשב שום מחשבה חיצונה וזרה כלל. ותעזרני ותושיעני בישועתך הגדולה בכל יום ויום, לגרש ולסלק ולבטל מהרה ממחשבותי כל הגחשים ועקרבים, שהם כל מיני בלבלולים ומחשבות זרות המסבבין את המח בכל יום, ואזכר לשפר את כל הגדרים ותמצות ברזל והמסכים המבדילין וחוצצין לפני טוב חננו שבכל יום ויום, ואינם מניחים לבנם אליו את מי שאינו חנון וראוי אליו:

רסו

(יח:)

רבוננו של עולם, דרךך אלהינו להארוד אפך לרעים ולטובים והיא תהלתך. מלא רחמים, טוב ומטיב לכל, אשר דרךך להיטיב לבריותיך, ואתה מטה כלפי חסד תמיד, ואין אתה חפץ להביט ולהסתכל על הרע והאון שאנו עושין חס־ושלום, רק אתה מביט ומשגיח על מעט הטוב שאתה מוצא בקרבנו בחסדיך העצומים, כמו שכתוב: "לא הביט און בנעקב ולא ראה עמל בישראל, יהוה אלהיו עמו, ותרועת מלך בו". ונאמר: "און אם ראיתי כלפי לא ישמע יהוה, אכן שמע אלהים, הקשיב בקול תפלתי":

שענ

(לד:)

"חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפחה עלי". רבוננו של עולם, מודה אני לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי על כל החסד אשר עשית עמדי, ואשר אתה עתיד לעשות עמי ועם כל בני ביתי ועם כל בריותיך בני בריתי. כמה אקדם יהוה, אבך לאלהי מרום. מה אדבר והוא אומר ועשה. אודה כל שנותי על מר נפשי, כי צדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדולות אלהים מי כמוך. אשר הראיתני צרות רבות ורעות, תשוב תחייני ומתהמות הארץ תשוב תעלני":

שעד

(לד:)

רבוננו של עולם, הגומל לחיבים טובות, אשר גמלני כל טוב. אתה לבד ידעת את כל החסדים והטובות נפלאות ונוראות, אשר עשית עמי מעודי עד היום הזה. אלו כל הימים דיו וכל אנשים קולמוסין וכו' אי אפשר לבאר ולספר אחת מני אלה ורבבה מרבוי הטובות האמתיות והנצחיות לדורי דורות, אשר הפלאת לעשות עם שפל אנשים כמוני, ואשר אתה עושה עדין עמי בכל יום ובכל עת ובכל שעה, אשר זכיתני להיות מורע ישראל עבדיך, המבחרים מכל העמים ומרוממים מכל הלשונות, ונוסף לזה, הצלתני ברחמיך מלילה בעצת רשעים ומלישב במושב לצים, ומלעמד בדרך חטאים, והגדלת רחמיך וחנינותיך עלי להרגילני בתורתך, ולהתקרב לצדיקיך וליראיך הנלוים אליהם, התמימים והישרים בלבותם. "רבות עשית אתה יהוה אלהי, נפלאותיך ומחשבותיך אלינו, אין ערך אליך אנדה ואדברה עצמו מספר". אתה גמלתני הטובות בכל עת ובכל שעה, ואני גמלתיך תרעה, ובכל זאת לא עזבת חסדיך מעמי, ואתה חושב מרחוק בכל עת להטיב אחריתי ולהשיב את שבותי, ואפלו בעת נפילתי וירידתי חס ושלום עליי מעשי שאינם הגונים חלילה, אף-על-פי-כן אתה מפליא עמי פלאות גדולות ונוראות, לחזקני ולאמצני ולחיותני בכל עת לבלי לפל לנמרי חס־ושלום, באשר אתה לבד יודע כל מה שעבר עלי מנעורי עד היום הזה, "יהוה אלהים אתה ידעת":

**

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה, חננו מאתך חכמה בינה ודעת, כי אתה ידעת גדל הרחמנות שיש על האדם שאין בו דעת שלם בעבודת השם ותפלה, אשר זה עקר העניות, כמו שאמרו רבותינו וכוונם לברכה: אין עני אלא מן הדעת. וכן: אם דעת חסרת מה קניית. וגם אתה הודעת לנו איך שכל הדינין והיסודין, רחמנא לצלן, נמשכין רק מפיחית מחין דקמנות, על בן חוס וחמל נא עלינו ורחם עלינו ברחמיך הרבים, וזכנו לחזק עצמנו בכל פעם לעלות מפיחית מחין דקמנות למחין דגדלות, ותשפיע עלינו מאתך שפע הדעת והחכמה כמו שכתוב: "כי יהנה יתן חכמה, מפיו דעת ותבונה". וזכנו להשפיל גם אחרים ולהאיר בהם גם בן הארת הדעת האמת ולהעלותם מפיחית קמנות המחין לביחית מחין דגדלות, ויקים מקרא שכתוב: "אשרי משפיל אל דל". ועל ידי זה בעצמו יתעוררו גם המחין שלי. ותמתיק ותכפיל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, ותמשיך עלינו חסדים ורחמים גדולים בזכות שני שמותיך הקדושים שהם: א"ל, הו"ה, אשר משם גם בן שרש הדעת דקדשה, כמו שכתוב: "כי אל דעות יהנה ולו נתכנו עלילות". ויקים בנו מקרא שכתוב: "אל יהנה ויאר לנו". ונאמר: "מה יקר חסדך אלהים וכני אדם בצל בנפיה יחסיון וכו', באורך נראה אור. משך חסדך לידעך וצדקתך לישרי לב".

יד*

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה, חננו מאתך חכמה בינה ודעת, ועל ידי זה תוכנו לדבק עצמנו במדת הרחמנות, ונזכה לרחם על כל הפריות, ותצילנו מכל מיני בעס ואכזריות הבא על ידי כסילות וחסרון הדעת, רק נזכה להתגבר ולהודרו עצמנו בכל פעם ביותר במדת הרחמנות, ועל ידי זה נזכה שגם אתה תרחם עלינו מן השמים, כמו שאמרו רבותינו וכוונם לברכה: כל המרחם על הפריות מרחמין עליו מן השמים. רבוננו של עולם, אתה ידעת כמה אנו צריכים ישועה ורחמים מן השמים כל אחד כפי ביחיתו, כי רק אתה ידעת את כל התלאות אשר עוברין עלינו בכל פעם ברוחניות ובגשמיות, בכללות ישראל ובפרטיות מה שעובר על כל אחד מישראל, כי רכס עניים וחולים ומדבאים ביוסורים גדולים, אבל אתה ידעת גדל חלישות כחננו וחסרון דעתנו, עד אשר על ידי זה אין לנו כח לעורר רחמיך עלינו בשלמות כראוי, כי עקר הרחמים תלוי בדעת, ואתה הודעת לנו כי שבת קדש הוא ביחית דעת, כי בשבת נמשך הדעת לכל אחד מישראל. על בן חוס וחמל נא עלינו וזכנו לקבל קדשת שבת כראוי, עד שנוזכה על ידי זה לקבל אור הדעת, עד שנכוא על ידי זה למדת הרחמנות, ונזכה לרחם

על הפריות ולעשות עמם חסד פראוי, ותצילני מכל מיני פעם ואבדויות, ותמתיק ותבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, ותרחם עלינו ברחמיך הגדולים, ויקנם בנו מקרא שכתוב: "למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך ורחבך באשר נשבע לאבותיך", אמן כן יהי רצון:

שפח

(לה:)

רבנו של עולם, מה אמר ומה אדבר ומה אצטדק, בהאיך אנפין איעול קדמך לבקש ממך עתה על זה, ומתיבן אקח דבורים ומליצות לאפוישי רחמי, לעורר רחמיך הרבים עלי. רבנו דעלמא בלא, אדון הרחמים והסליחות, רחמיך רבים יהוה, רחמיך רבים יהוה. אתה יודע האמת לאמתו, שאף-על-פי שאני כמו שאני, אשר פגמתי נגדך הרבה, חטאתי עויתי ופשעתי וחרע בעיניך עשיתי, וקלקלתי הרבה מאד, אבל באמת אף-על-פי-כן, עתה גם עתה, אתה הושב מחשבות בכל עת ורנע עלי איך לקרבני אליך באמת, ואיך להחיות אותי עתה ברחוקי העצום, ואתה מחיה אותי ברחמיך הרבים בכל עת ורנע, ואתה ממשיך עלי חיות מחיים נצחיים, באשר אתה יודע את כל החסדים ורחמים רבים אמתים ונצחיים שאתה מרחם עלי בכל עת, וסוף כל סוף תתקננו בלנו בנדאי, ונוכה לחיות ברצונך הטוב באמת:

תלג

(לה:)

רבנו של עולם, הקשיתי לשאל, אבל לפי גדל רחמיך וחנינותיך, אין שום דבר רחוק. כי באמת ידעתי אשר לפי שפלות פחיתות מדרגתי, אין לי פה לדבר ולבקש אפלו על דבר קטן שפקטנים, ואין שום דבר קדשה שבעולם שלא יהיה עצום ונשגב ומרום ומרחק ממני בתכלית ההתרחקות וההתרומומות אשר אי אפשר לבאר, אבל כבר שמענו מרחוק גדלתך וענותנותך ורחמיך וחסדיך הרבים בלי שעור, ומעט ראיתי בעיני, על בן יש גם-כן תקנה ופתחון פה לשאול ולבקש ממך אפלו על המדרגה הגדולה שבגדולות, כי אין דבר נמנע ממך, וממך לא יפלא כל דבר. "חן כל תוכל ולא יבצר ממך מומה", ורק בשביל זה בראת עולמך כדי להראות טובך ורחמיך וחסדיך לכל החפצים ומשתוקקים לקבלם, וכל מה שאני רחוק וחיב ביותר, ותגלה ביותר על ידי דיקא רב טובך וחסדיך וחנינותיך, אשר זהו עקר גדלתך, ובשביל זה בראת כל העולמות בלם, כי לא יתגלו נוראות נפלאות טובך וחסדיך על-ידי שאתה גומל חסד וטוב לצדיקים אמתים העובדים אותך באמת כל ימי חייהם במסירות נפש באמת, כי הם זוכים למה שזוכים על-ידי מעשיהם הטובים, אבל באיש כמוני יתגלו דרכי טובך וחסדיך ורחמינו ורחמינו וחסדינו ונפלאים ונשגבים מכל השכליות בלי שעור וערך ומספר, כשתקרב

מרחק ופגום וחיב כמוני אליך תתברך. "כי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי". עזרני עזר דלים, הושיעני בעל השועות, "אל תמשני ואל תעזבני אלהי ישעי". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

ד
ועתה, אחרי כל הטובות והחסדים הגדולים והנוראים אשר עשית עמנו, וגם אותי השפל והנבזה בתכלית השפלות, אשר אין שפלות למטה ממני, וכית גם כן בחסדיך הגדולים והעצומים אשר אתה מרחם על כל בשר, ובראת אותי בין זרע ישראל עבדיך, וקראת שמך עלי להיות בכלל ישראל עם קדוש אשר שמך משתף בשמנו. ועתה אחרי כל אלה, מה אמר לפניך יושב מרום, ומה אספר לפניך שוכן שחקים, ואיך יוכל עבד אדוני זה, עבד נבזה ושפל כמוני, לדבר ולפרש שיתתי לפניך יהוה אלהי, ואיך אפתח פי לעמד לפניך, אחרי אשר לא נותרתי לעמד בטובתי, ודחיתי בידים טובותיך וחסדיך הגדולים, ולא שמרתי את מצוותיך הנקרות ותחכיבות, אשר הם הטובה הגדולה שבכל הטובות, ותחסד הגדול שבכל החסדים:

ה
תרלח
רבנו של עולם, חוס ורחם עלי, חוס ותנני. תנני יהוה תנני כי רב שבעתי כוז. רבת שבעה לה נפשי הלעג השאננים. רבת שבעתי מרירות תאות עולם הנה ותכליו. "השע ממני ואבליגה בטרם אלה ואינני". השע ממני ואבליגה מעט, בעמל ידך אל תבעט. תרי אני עומד לפניך בעני בפתח, בעין העבד אל אדוני, בעין השבוי החיב המצפה למתנת חנם, שואל ומבקש על נפשו, ועיניו פלות כל היום לנדבת חסד, כן עיני תמיד אל יהוה עד שיתנני, וישיבני בתשובה שלמה לפניו באמת. "פרשתי ידי כל היום, נפשי פארץ עיפה לה סלה". ואם אמנם גם דברי אלה מערפכים בפניות הרבה, מה אעשה אדוני, להיכן אברח:

תרמו

(נד)

"נפשי אויתך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך. וברתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך. על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי, בקשתי ולא מצאתיו. אוקרה נגינתי בלילה, עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי". רבנו של עולם, מריה דעלמא כלא, אדון הכל, אחד יחיד ומיוחד, היה הזה ויהיה, אתה בראת עולמך בראונך הטוב בשביל ישראל עמך הקדוש, אשר בשבילם בראת כל העולמות בלם, כדי להמשיך נשמות ישראל בעולם, כדי שיעשו רצונך באמת וימשלו בעולם למען יוכלו על ידי פעלתם הטובה להעלות ולנשא כל העולמות בלם מן תכלית העשיה עד תחלת האצילות, להעלות ולהנבית בלם לשרשם העליון, שיכללו כל העולמות בלם באחדותך הפשוט, יתברך ויתעלה לעד ולנצח נצחים, כי אתה הוא קדם שבראת העולם ואתה הוא לאחר שבראת העולם:

תהט

(נה)

ובכן פאתי לפניך מלא רחמים, רבון כל המעשים אדון כל הנשמות, שתמלא רחמים על נשמות ישראל, ובפרט על נשמותי העניה ותדלה על ידי מעשי הרעים, אשר הרביתי לפשע נגדך. תמאתי עויתי ופשעתי ותרע בעיניך עשיתי, עד אשר זה ימים ושנים הרבה אשר נשמותי הולכת נעה ונדת, ונתרחקה ונתגרשה מן השדה הקדושה, ששם גדלים כל הנשמות הקדושות, ויצאה כגולה ואין לה מבר, והיא הולכת ומטרפת, ואין לה מנוח לבה רגלה, כל רודפיה השיגוה בין המצרים. ומה אעשה, ועונותי גרמו כל אלה ויותר מזה. לולא רחמיך וחסדיך, או אבדתי בעניי חלילה. ועתה איך יוכל עבד אדוני זה לדבר עם אדוני זה, מאחר שאני רחוק מנשמותי כל בך, ואיך יוכל גלם סרוח מבלבל ומטרף לדבר דברי אלהים חיים, על פן אין לי שום תקנה לשוב ולהתחנן, כי אם על ידי בעל השדה האמתי. ועל זה פאתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, להפיל תחנתי לפניך מלא רחמים, בלב נשבר ונדבא, בלב קרוע ומרדת, בלב חרד ונאנת, בלעגני שפה ובלשון עלגים, צופה ומביט ומיחל ומחכה לרחמיך ותנינותיך האמתיות, יושב ודומם לתשועת יהוה בחרף עיו, כי אין לי פה לדבר ולא מצח להרים ראש, כי קלקלתי ושחתתי בידים כל טובותיך ועצותיך הקדושות אשר השפעת עלי בכל עת, ועתה מה יש לי עוד צדקה ולועק עוד אל המלך:

תתיא

(נו)

ותרחם ברחמיך הרבים על הצדיקו אמת העוסקים בתקון השדה הקדושה, הנקראים בעלי השדה, ועל כל יוצאי חלציהם ועל כל התלווים בהם, ותשמרם ותצילם

מכל אויביהם ומכל שונאיהם ומכל רודפיהם, כי אתה יודע גדל התגרות שמתגריין בהם, וגדל השנאה והקנאה והיסורים והרדיפות שבאים עליהם על-ידי-זה. חוס וחמל עליהם ועלינו ואמר לצרותיהם די, ושקדם והצילם, החים וקנימם, וחוקם ואמצם וברכם, באפן שיוכלו לעסק בתקוננו ובתקון כל השדה בלה. רחם, מלא רחמים, על נשמות עשוקות פאלו, על נשמות רחוקות מתקון זה כמה וכמה מאות שנים, וכמה גלגולים עברו עליהם, וכמה יסורין וצרות והרפתקאות עברו עליהם בכל גלגול וגלגול. חמל על נשמות עיפות ונרדפות, ובפרט על נשמות הערמות דאולין ערמילאין, שאינם יכולים להתלבש בשום גוף, אשר אתה ידעת עצם הרחמנות שעליהם. חמל על דמעתם וצעקתם, חמל על אנחתם וגיחתם ואנקתם, חמל על צערם המר, חמל על מלמוולם הקשה והכבד מאד אשר בשל בתי הספל. חמל עליהם למען שקמו, למען רחמיך הרבים לבר, כי אין בנו בתי ודעת להתפלל עליהם ועלינו, עשה למענך ולא למעננו, ואל תזכר להם ולנו עונותינו. "מהר וקדמונו רחמיך כי רלונו מאד", עזרנו כי עריך נשעננו:

תתלב

(טו)

"תיקר נא נפשי בעיניך", יהנה אלהי ואלהי אבותי, חוס וחמל נא על נפשות עמך ישראל ברחמים רבים ובחמלה גדולה. חוס ורחם וחמל על נפשות ישראל הנקרות מפו ומפנינים נפשות החצובות מתחת פסא כבודך, נפשות קדושות הפלולים בשקמו, הנקראים חלק אלוה ממעל, נפשות עליונות אשר היית משתעשע בהם מקדם, נפשות אשר עלו במחשבה תחלה, נפשות שהם למעלה מכל העולמות בלם, אשר בהם נמלכת ובראת את העולם. יהמו נא מעיך וקמרו רחמיך על יוצאי חלצידך, על בניך הנאחזים והנעזרים, "העמסים מני בטן הנשואים מני רחם", הנקראים בכל לשונות של חפה: פנים, אחים, רעים ואחובים, נפשות הנקרות אשר לא היית זו מחככם עד שקראתם בתי ואחותי ואמי, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: לא זו מחככה עד שקראת בתי, שנאמר: "שמעי בת וראי והפי אונך ושכחי עמך ובית אביך", לא זו מחככה עד שקראת אחותי, שנאמר: "פתחי לי אחתי רעיתי יונתי תמתי", לא זו מחככה עד שקראת אמי, שנאמר: "שמעו אלי עמי ולאומי אלי האזינו". רחם נא על חוד יקרת התפארת קדשת נפשינו בשרשנו העליון, באשר אתה לבר ידעת מהיבן נמשכות נפשותינו הנקרות העולות למעלה למעלה על כל העולמות ועל כל תקדשות בלם, ועזרנו ונכנו והושיענו בחנינותיך האמתיות, שנוכח להתגבר בכל עז לשמר את נפשותינו בשמירה גדולה ומעלה בכל עת, להחזיקה אצלנו לארך ימים ושנים בקדשה ובטהרה גדולה, בנריוות ונקיות וטהרה ופרישות וקדשה וענוה ויראת חמא וחסידות:

תתשו

(קבו)

מלא רחמים, פקח עיניך וראה שוממותינו, שאנו הולכים בתועים ואין לבקש, ביתומים ואין להם אב, בממאים ואין לטהר, בדלים ואין לחננם. "אשא עיני אל החרים מאין יבוא עזרי". להיכן אנום לעזרה, אל מי מקדושים אפנה, "ואמר אבד נצחי ותחלתי מיתה. זאת אשיב אל לבי על בן אוהיל. חסדי יהוה בי לא תמנו, בי לא כלו רחמיו":

תתשכא

(קלג)

בקראי עניי אלהי צדקי, בצר הרחבת לך, חניני ושמע תפלותי. רבונו של עולם, מלא רחמים, טוב ומטיב לכל, ובני ועורני, ופתח עיני ולבי ודעתי שאזכה תמיד להסתכל על הטובות וההרחבות שאתה מטיב עמי ומרחיב לי גם בתוך הצרה והמצוקה בעצמה, אשר רק על-ידיה יש לי חיות וקיום בתוך מעוה מצוקותי וצרותי, צרות הנפש והגוף, אשר סבובי גם סבובי, בתרוני והדריכוני, אשר במעט אין דרך לנטות ימין ושמאל, אשר איני יודע להיכן לברח ממני בעצמי, כי אנכי בעצמי סבותי בנפשי כל מה שעובר עלי, בעונותי הרבים ובמעשי הרעים ומחשבותי המנוגות, ואף-על-פי-כן חסדך לא הסרת ממני. "חסדי יהוה בי לא תמנו בי לא כלו רחמיו. כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה". חסדך גדול עלי מאד מאד בכל יום ובכל עת ובכל שעה, כי לולי חסדך הנפלא והנורא והנשגב אשר אתה גומל עמי בכל עת, כבר אבדתי בעניי. "לולי יהוה עזרתה לי, במעט שכנה דומה נפשי". ואחרי אשר חסדך ורחמך רבים ועצומים עלי כל בך, עזרני והושיעני שאזכה להרניש ולראות ולהכיר בכל עת חסדך וטובותיך שאתה מטיב עמי בכל עת ובכל שעה ורגע, ואזכה לראות ולמצא כל ההרחבות והישועות שאתה מרחיב לי גם בתוך הצרה בעצמה, רחמנא לצלן, ועל-ידי זה אזכה לשמח בישועתך תמיד ולהתחונק ולהתפלל לפניך תמיד יהוה אלהי שיהיה, ואהיה תמיד מודה על העבר וצועק לעתיד לבוא, ולא יהיה בלבי שום עקמימות כלל על תנהגותיך ודרכיך הטובים והישרים והנכוחים באמת, ובכל מה שעובר עלי ועל כל ישראל אזכה להאמין באמונה שלמה כי צדיק וישר אתה, כי אתה מנהיג עולמך בחסד וביריותיך ברחמים, כמו שכתוב: "טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו":

קב

(ה:)

ותזכר ברית אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ובזכות אבותינו ובזכות כל הצדיקים האמתיים תעשה עמנו פלאי פלאות. "הפלא חסדך מושיע חוסים ממתקוממים, בימינך. נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו, מבטח כל קצוי ארץ וים רחוקים". ויקים בנו מהרה מקרא שכתוב: "ויאמר הנה אנכי פורת ברית, נגד כל עמך אעשה נפלאות, אשר

לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים, וראה כל העם אשר אתה בקרבך את מעשה יהוה
 כי נורא הוא, אשר אני עשה עמך". ונאמר: "והיה) כי יפלא בעיני [שארית] העם הזה
 גם בעיני יפלא". ונאמר: "מאת יהוה היתה זאת היא נפלאות בעינינו". ונאמר: "כי גדול
 אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לברך". ונאמר: "לעשה נפלאות גדולות לברך, כי
 לעולם חסדו":

תמא

(ל:ט)

רבנו של עולם, עושה חסד חנם בכל דור, אתה ברחמיך וחסדיך חנם בראת וקנמת
 עולמך כ"ו [עשרים וששה] דורות קדם מתן תורה, שאז היה העולם מתקנים
 בלא תורה, כי אם בחסד חנם לבר. רחם עלינו גם עתה ברחמיך הרבים, ופתח לנו
 אוצר הטוב, אוצר מתנת חנם, ועשה עמנו צדקה וחסד חנם בכל עת, ואפלו בעת
 שאנו מתבטלים מדברי תורה, רחם עלינו בוכות הצדיקים הגדולים האמתיים, ותשפיע
 עלינו כל טוב, ותקנם אותנו בחסד חנם, כמו שקנמת עולמך בחסד חנם, כ"ו דורות
 קודם מתן תורה:

תמג

(ל:ט)

על בן רחם עלינו ברחמיך הרבים, וזכנו להתקרב לצדיקים אמתיים המקימים את כל
 העולם בתורתם וקדושתם ובדרכי פשיטותם הנפלאים, שנוזקה בכחם וזכותם
 להמשיך עלינו קדושה וחיות וכל טוב בכל עת, מהאוצר מתנת חנם הפתוח ועומד
 לפניך, אשר על-ידיהם הם מחיין את עצמם בעת שבטלים מן התורה, ובהם הם מחיין
 את כל האנשים הפשוטים שבעולם (שקורין פראסטאקים), הן בעלי תורה בעת שבטלים
 מן התורה, והן אנשי הקמון ועמי הארץ, ואפלו המנחים בשאול תחתיות ומתחתיו
 רחמנא לצלן, ואפלו אמין דעלמא, בלם הם מחיין על-ידי דרכיהם הנפלאים, שעושים
 עצמם לפעמים באנשים פשוטים לגמרי, וממשיכים חיות ושפע טוב מקיום העולם קדם
 מתן תורה, שהיה מתקנים העולם בחסד חנם על-ידי התורה הנעלמת, שהוא הדרך
 לכבש ארץ ישראל:

תקלו

(נה:)

מלא רחמים, ראה נא בענינו וריבה ריבנו, ומהר לנאלנו גאלה שלמה מהרה למען
 שמך, ראה "כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב", ראה את עמך מרודים מאד בכלל
 ובפרט, הבט ימין ואין עוזר לשמאל ואין סומך, "כי שחה לעפר נפשנו, דבקה לארץ
 במנונו. קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה

צוּרֵי וְנֹאֲלֵי. בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם
וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן":

חצות

יח (ג)
וּבְרַחֲמֵיךָ תְּרַבִּים תַּעֲזֹרֵר תִּבְצַלְתָּ הַשְּׂרוּזָן לְשִׁיר בְּקוֹל נְעִים גִּילָה וְרִנָּה, וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְהוָה
מִהֲרָה לְבָדֶךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וַיִּקְרַם מִקְרָא שְׂכַת־טוֹב: "זְמְרוּ אֱלֹהִים זְמְרוּ, וּזְמְרוּ
לְמַלְכֵנוּ זְמְרוּ, כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים, וּזְמְרוּ מִשְׁכִּיל". וְתִזְכֹּר אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
נִפְוָצוּ בְּגוֹיִם, וְאֵת בֵּית מִקְדְּשְׁךָ הַתְּחַרֵּב מֵאִין יוֹשֵׁב. "גַּם צִפּוֹר מִצְּאֵה בַּיַּת וְדָרוֹר קָן לָהּ
אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרוֹחֶיהָ אֶת מִזְבְּחֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מֶלְכִי וְאֱלֹהֵי". וְהִשָּׁב בְּהַנִּים לְעַבְדֹתֶם
וְלוֹיִם בְּדוֹכְנֵם לְשִׁירִים וְלִזְמֵרִים, וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם. וְתֵן לָנוּ שִׁבְלֵי וְחֲכָמָה דִּקְדֻשָּׁה,
שְׁנוּבָה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ עַל מַלְכוּתְךָ תְּמִיד, וְלַגְלוּת מַלְכוּתְךָ וְאֲדִנּוּתְךָ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם,
וּכְפֹא דְרוֹר מִהֲרָה תִּבְיֵן, חֵישׁ קָל מִהֲרָה תִּבְיֵן לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד נְעִים וְזִמְרוֹת יִשְׂרָאֵל,
"אִזּוּ יִמְלֵא שְׁחֹק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנֵנוּ רִנָּה", וְאִזּוּ נִשְׁיֵר וְנִזְמַר וְנִרְנֵן לְפָנֶיךָ כָּל יְמֵינוּ. וַיִּקְרַם מִקְרָא
שְׂכַת־טוֹב: "יְהוָה לְחֹשִׁיעֵנוּ וְנִגְיִנּוֹתֵי נִגְנָן כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ עַל בֵּית יְהוָה", בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

תרע (גד)
וְתַעֲזֹרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי, שְׂאֻזְכָּה לְקוֹם בְּכָל לַיְלָה בְּחֻצוֹת מַמְשֵׁ, וְלֹא יַעֲבֵר עָלַי חֻצוֹת לַיְלָה
בְּשֵׁנָה לְעוֹלָם, רַק אֻזְכָּה לְהַתְּעוֹרֵר וְלְקוֹם בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה בְּחֻצוֹת מַמְשֵׁ, כָּל
יְמֵי חַיֵּי לְעוֹלָם, חַק וְלֹא יַעֲבֵר, וְאֻזְכָּה אִזּוּ לְהַתְּנַבֵּר בְּאָרְצִי לְעַסֵּק בְּתוֹרָה וְעַבְדוּךָ בְּאַמֶּת.
"עוֹרָה כְּבוֹדִי, עוֹרָה הַגָּבֹל וְכִנּוֹר, אֶעִירָה שְׁחַר":

תתקכ (כה)
"חֻצוֹת לַיְלָה אֶקוֹם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מַשְׁפָּטֵי צִדְקָךָ". מְלֵא רַחֲמִים, הַמְּעוֹרֵר יְשָׁנִים וְהַמְּקַיֵּץ
נִרְדָּמִים, חוּם וְחִמְלָה עָלַי וְנִבְנֵי בְּרַחֲמֵיךָ תְּרַבִּים שְׂאֻזְכָּה לְקוֹם בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה
בְּחֻצוֹת מַמְשֵׁ כָּל יְמֵי חַיֵּי, וְאֻזְכָּה לְהַתְּעוֹרֵר מִשְׁנַתִּי בְּחֻצוֹת לַיְלָה בְּזִרְיוֹת נְדוּל, בְּלֵי שׁוּם
עֲצָלוּת וּכְבִדּוֹת בְּלָל, וְלֹא תִתְנַבֵּר עָלַי הַשְּׁנָה וְהַתְּרַדְמָה חִסְוִשְׁלוּם, וְלֹא יוּכַל שׁוּם דְּבָר

לְמַנַּע אוֹתִי מִזֶּה. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים תַּעֲזֹרֵר הַרוּחַ צְפוֹנִית הַמְּנַשֶּׁבֶת בְּכַנּוֹר שֶׁל דָּוִד בְּחֲצוֹת לַיְלָה, וּמִשָּׁם יִמְשֹׁךְ עָלַי הַתַּעֲזָרוֹת לְהַתְעוֹרֵר תְּמִיד מִשָּׁנָתִי בַּעַת חֲצוֹת לַיְלָה מִמֶּשֶׁ. "עוֹרָה כְּבוֹדִי, עוֹרָה הַגָּבֹל וּכְבוֹר אֶעֱרָה שְׁחַר":

תתקבו

(פח)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה הוֹחֵרְתָנוּ בְּכַמָּה אֲזוּחוֹת לְקוֹם תְּמִיד בְּחֲצוֹת לַיְלָה מִמֶּשֶׁ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ אֲזוּחוֹת נוֹרְאוֹת עַל זֶה, אִךְ אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי רְבוּ הַמְּנִיעוֹת שֶׁמִּתְנַגְּרִים עָלֵינוּ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְחַמְרִידְנוּ מִזֶּה, עַד אֲשֶׁר אִבְדְנוּ רַב הַלְּלוֹת אֲשֶׁר בִּטְלָנוּ מִלְּקוֹם בְּחֲצוֹת. עַל־כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ, אֲדוֹן כָּל רַב הַחוֹשֵׁעַ, תֵּן לִי עֲצָה אִיךְ לְזַכּוֹת לָזֶה, לְקוֹם תְּמִיד בְּכָל לַיְלָה בְּחֲצוֹת מִמֶּשֶׁ, שֶׁהוּא תִּכְפֹּף אַחַר שִׁשָּׁה שָׁעוֹת מִתְחַלֵּת הַלַּיְלָה, בֵּין בַּחֲרָף בֵּין בְּקוֹיָז. וְאֲזוּכָה לְהַתְעוֹרֵר אוֹ בְּזוּיוֹת גְּדוֹל וּלְסַדֵּר תְּקוּנַת חֲצוֹת, לְאוֹנֵן וּלְקוֹנֵן עַל חֲרָפְךָ בֵּית הַמְּקַדָּשׁ וְעַל גְּלוּת הַתּוֹרָה, שֶׁנִּמְסְרוּ רְזִיחַ לַחֲיוֹנִים, וְעַל חֲטָאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי הַעֲצוּמִים וְהַרְבִּים שֶׁנִּרְמּוּ כָּל זֶה וְהֵאָרִיכוּ אֶת הַגְּלוּת בְּיוֹתֵר, כִּי אֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ יוֹצֵר הַכּוֹל, כְּמָה וְכַמָּה הֵאָרַכְתִּי אֶת הַגְּלוּת בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים בְּכָלֵל וּבִפְרָט:

תתקבו

(פח)

אוֹי לִי וַי לִי, מָה אֵמַר מָה אֲדַבֵּר מָה אֶצְטַדֵּק. הִנְנִי לְפָנֶיךָ כִּי אֲשַׁמֶּה רַבָּה, וּמַה שֶׁעֵבַר עָבַר. זַכְּנִי מֵעַתָּה לְשׁוּב לְדַרְךְ הַיָּשָׁר בְּאֵמֶת, וְלֹא אֶבֶר שׁוּם לַיְלָה מִלְּלוֹתִי מִקִּימַת חֲצוֹת, וְתִהְיֶה עִמִּי תְּמִיד, וְתַעֲזֹרֵנִי וְתִשְׁמְרֵנִי שְׁלֹא יוֹיֵךְ לִי כָּלֵל קִימַת חֲצוֹת בְּשׁוּם דְּבָר, וְלֹא יֵאָרֵעַ לִי שׁוּם חֵלִי רֹאשׁ וְשׁוּם נֹק מִזֶּה. אֲבִי שִׁבְשֻׁמִּים, הַקִּימֵנִי וְאַחֲזֵנִי. זַכְּנִי מֵעַתָּה לְקוֹם בְּכָל לַיְלָה וּלְלוֹת תְּמִיד בְּחֲצוֹת מִמֶּשֶׁ, בֵּין בַּחֵל בֵּין בְּשִׁבְתָּ וְיוֹם טוֹב, בְּשִׁבְתִּי בְּבֵיתִי וּבְלִבִּיתִי בְּדַרְךְ, וּלְסַדֵּר תְּקוּנַת חֲצוֹת, וְלַעֲסֹק אוֹ בַּתּוֹרָה הַרְבֵּה. וְתַעֲזֹרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שֶׁאֲזוּכָה עַל־יְדֵי סֵדֵר תְּקוּנַת חֲצוֹת לְחַמְתִּיךָ וּלְכַבֵּל כָּל הַדֵּינִים מֵעָלַי וּמֵעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי וּמֵעַל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְאֲזוּכָה בְּכָל בֶּקֶר לְהַסְתַּפֵּל עַל הַשָּׁמַיִם, וְתַעֲזֹרֵנִי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי דַּעַת דְּקַדְשָׁה עַל־יְדֵי־זֶה, דַּעַת וְדָ וְצַח, דַּעַת אֱמֶתִי שֶׁאֲזוּכָה עַל־יְדֵי לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, וְלַהֲיוֹת כְּרִצּוֹנֶךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְיִהְיֶה נִמְשָׁךְ עָלַי בְּכָל בֶּקֶר חוּט שֶׁל חֶסֶד מִבֶּקֶר דְּאֶבְרָהִם, וּיְקִיֵּם מִקְרָא שְׁכָתוּב: "יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֶסֶד, וּבְלַיְלָה שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלָה לְאֵל חַי". וְנֹאמַר: "יְהוָה בְּהַשְׁמִים חֶסֶדְךָ, אֲמוֹנֶתְךָ עַד שְׁחִקוֹם". וְנֹאמַר: "חֲדָשִׁים לְבָקָרִים רַבָּה אֲמוֹנֶתְךָ". יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְנֹאֲלִי, אָמֵן וְאָמֵן:

תתשמו

(קכב)

וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְתִלְמַדְנוּ דְרָךְ הָאֵמֶת, אִיךְ לְאוֹנֵן וּלְקוֹנֵן עַל חֲרָפְךָ בֵּית הַמְּקַדָּשׁ בְּכָל־עַתָּה, וּבִפְרָט בְּכָל לַיְלָה וּלְלוֹת בְּחֲצוֹת מִמֶּשֶׁ, וּבְיָמִים שֶׁל בֵּין הַמְּצָרִים וּבִפְרָט בְּתַשְׁעָה

באב לומר "איכה" וקנינות בלב נשבר ונדכה באמת לאמתו, ונשפך לפנינו כמים נכח פני יהוה, נתן בעפר פינו אולי יש תקנות, נכמוזש ראשנו בכתלי ביתנו על עצם רבוי צרותינו בכלל ובפרט, אשר זה כמה שנים אשר חרבה עירנו ושמים בית מקדשנו ונטל כבוד מבית חיינו, ובכל יום צרתו מרבה מחברו. ובפרט עתה אשר יצאו גזרות קשות ומשנות על ישראל אשר אי אפשר לסבלם, וחינו תלויים מנגד מפרח לבבנו משאר הגזרות קשות הנשמעין שרוצים לגזר חסד ושלום, רחמנא לצלן, אוי מה היה לנו:

שנח

(ל:)

ובכן תרחם עלי מלא רחמים, רב חסד ואמת, מרבה להיטיב, מרבה להיטיב, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עושה צדקות עם כל בשר ורוח. ותזכני בחסדיך העצומים, ותעזרני ותושיעני ותחוקני ותאמצני בדרךך הנפלאים, שאזכה מעתה לקום בכל לילה ולילה בחצות ממש ולסדר תקון חצות, לאוגן ולקונן ולכפות הרבה על חרבן בית המקדש, על בית קדשנו ותפארתנו, בית חיינו וארץ מינו, בית חמדתנו, צבי ערנו ואין עוננו, הודנו ויוגנו הדרתנו וקדשתנו. אוי מה היה לנו שגרמנו בעונותינו להחריב בית מקדשנו, מקום שכינת עזך, מקום התורה ותהלה, מקום התפלות אלהותך, אשר שם חיינו יכולים להמשיך עלינו השגת אלהותך, לדעת ולהכיר אותך גם בזה העולם הנשמי, ולהתדבק בך לעולם ועד:

שסב

(ל:)

רבנו של עולם, אדון כל, אחרי אשר כבר גרמנו בעונותינו מה שגרמנו, והחרבנו בית מקדשנו, ונסתלקו הצדיקים האמתיים בעונותינו, עזרנו מעתה שנוכה על כל פנים לקום בכל לילה בחצות ממש, ולשבר לבנו לכבות הרבה בדמעות שליש על עונותינו העצומים שגרמו כל זה, עד אשר נשארנו כיתומים ואין אב, בתועים ואין לבקש, ברחוקים ואין לקרב, ואין מי שיעמד בעדנו:

שסו

(ל:)

ובנו ברחמיך לקום בכל לילה בחצות ממש, ולהתאבל על חרבן בית המקדש שגחריב בעונותינו, ועל ידי זה נוכה לעורר רחמיך שתנחם ותשמה אותנו מהרה, ותשים לאבלי ציון פאר תחת אפ"ר:

תתכר

(טו)

ובכן תזכורנו ותעזרנו שנוכח לעשות נקודות קדושות להדבור הקדוש, ונוכח להוציא הדבור ממצר הגרון, עד שנוכח על ידי קדשת הדבור השלם להוציא מבח אל הפעל כל העבודות וכל הדברים שבקדשה שאנו צריכים לעשות, כי אתה ידעת עצם רבוי המניעות שיש לנו מכל הדברים שבקדשה שאנו צריכים לעשות, ואין שום דבר שבקדשה שלא יהיה לנו מניעות רבות עליו, ובפרט בשאנו צריכים לעשות דבר גדול שכל יחדותנו תלוי בו, שהוא להתקרב באמת להצדיקים אמתים, ומכל שכן בשאנו להתקרב לנקדת האמת שבין הצדיקים, שאז מתגברים ומתרבים המניעות והעפובים עלינו מאד מאד בלי שעור וערך ומשתטחים ומפסיקים בפנינו מאד, ואין רוצים להניח אותנו להתקרב לנקדת האמת. אבל כבר הודעתנו כי באמת אין שום מניעה בעולם כלל, וכל המניעות הם רק בשביל החשק, כדי שיתגבר החשק והכסופין והגעגועים יותר לעשות רצונך, וכל מה שהמניעות מתגברין יותר, צריכין להתגבר שיהיה החשק גדול ביותר ויותר, כדי שעל ידי התגברות החשק, ישברו כל המניעות, ויזכו להשיג הנחשק הקדוש:

תתכר

(טז)

ועל זה באתי לבקש ממך יהוה אלהי, החפץ בטובתנו, קומה בעזרתנו וזכור לחשק דקדשה, שנוכח להתגעגע ולהשתוק ולחשק ולכבד לך ולעבודתך הקדושה, בחשק נמרץ וכסופין גדולים באמת, ויהיה החשק והכסופין הולכים ומתגברים ומתחזקים בכל יום ובכל עת ובכל שעה, עד שיתגבר החשק כפי תקף המניעות שאנו צריכים לשברם, עד שיתגבר החשק על המניעות, ויתבטלו כל המניעות מפני החשק החזק והכסופין הגדולים, ועל ידי זה נוכח לעשות נקודות קדושות להאותיות להשלים הדבור הקדוש, עד שנוכח להוציא מבח אל הפעל כל הדברים שבקדשה שאנו צריכים לעשות בזה העולם כפי רצונך הטוב והקדוש:

תתכו

(טו)

ותעזרנו ותזכרנו לחשק וכסופין גדולים ותזקום כל כף, עד שלא נרצה לפטר עצמנו עם
 מענת האנס והמניעה שיש לנו, ולא נקרר את דעתנו במה שנחשב כאלו
 עשינו מאחר שהיינו חפצים לעשות, רק שיש לנו אנס:

תתכו

(טז)

אנא יהוה, עזרנו וזכרנו שלא נפטר עצמנו בזה, כי אין אנו רוצים לצאת עם מענת האנס
 שנחשב על-ידי-זה כאלו עשינו, כי אין אנו חפצים לפטר עצמנו בשום מניעה ואנס,
 רק זכרנו ועזרנו שיהיה לנו חשק וכסופין תזקין כאלו, שנזכה על ידם תמיד להוציא מבח
 אל הפעל כל הדברים שבקדשה, ובכל פעם שנזכה להתעורר לעשות איזה דבר גדול
 וקמן שבקדשה, תהיה עמנו ותעזרנו ותזכרנו לחשק וכסופין תזקום ותדשים בכל פעם,
 ולא נרפה את החשק והכסופין והנענועים כלל, רק נזכה להתחזק ולהתאמץ בכל עת
 להתנענע ולכסף ולחשק ולהשתוקק בתשוקה נפלאה ובחשק נמרץ בכלות הנפש, וכפי
 תקף המניעה והאנס, בן ותנפר החשק והכסופין יותר, עד שנזכה לשבר כל המניעות
 והעפובים מכל הדברים שבקדשה שבפעולם, עד שנזכה להוציא מבח אל הפעל ממש
 כל חפצנו בעסקי שמים, ובכל מעשה אשר נרצה להחל בעבודת יהוה בכל לבנו, נעשה
 ונצליה, עד שנזכה לעשות בפעל ממש כל מה שהוא רצונך הטוב באמת:

יחודים

קלד

(א)

ותעזרני ברחמיך הרבים, שאזכה לקדשה ומטהרה, שאזכה לקדש עצמי במתן לי, ואזכה
 בכל פעם להוסיף קדשה על קדשה, עד שאזכה לקדשה ופרישות באמת, עד
 שאזכה שיתחדר על ידי יחודא עלאה ויחודא תתאה:

תרלב

(ב)

וזכרנו לשמחה של מצוה, ועזרנו לשמח חתן וכלה הנשרים, לשמחם בכל מיני שמחות,
 ולומר ולרעד לפניהם בשמחה וחדוה רבה בקדשה ובטהרה גדולה, ונזכה
 על-ידי-זה ליחד חתן וכלה העליונים, ולחבר אשת נעורים עם דודה באהבה ואהבה

ורעות, ונוֹכַח לַיַּחַד יְחֻדָּא עֲלָאָה וַיְחֻדָּא תַּפְאָה, וַיִּתְחַבְּרוּ יַחַד אַרְבַּע אוֹתוֹת שֶׁל שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וַיִּקְרַם מִקְרָא שְׁכַתוֹב: "בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ וְלֹא אָבֹא בְּעִיר":

תנ"ט (ב)
יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁנִשְׁמַר חֻקְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנוֹכַח וְנִתְחַבֵּר וְנִרְאָה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לְשָׁנֵי יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְנוֹכַח לְהַגְדִּיל וּלְנַשֵּׂא וּלְפָאֵר וּלְרוֹמֵם מַלְכוּתְךָ בְּעוֹלָם, וּלְגַלּוֹת וּלְפָרְסֵם מַלְכוּתְךָ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, וְלַהַעֲלוֹת חַמְלָכוֹת דְּקִדְשָׁה לְשָׁרְשָׁה, וְתִשָּׁיב אֶל דוּדָהּ פְּאַחֲבָה וְאַחֲנוּה וְרַעוּת, וַיִּתְחַבֵּר נַעֲשֶׂה יְחֻד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהָ בְּיְחֻדָּא שְׁלִים עַל יְדֵינוּ תָּמִיד. "יִמְלֹא פִי תַּחֲלָתְךָ, כָּל הַיּוֹם תַּפְאֲרָתְךָ. אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכָל עֵת, תָּמִיד תַּחֲלָתוֹ בְּפִי. תַּחֲלַת יְהוָה יִדְבֵר פִּי, וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעַד. וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהוָה, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ." וְאַזְכֹּר לְקִרַם מִקְרָא שְׁכַתוֹב: "לֹא יִמוּשׁ סֶפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ, וְהִגִּיתָ כּוּ יוֹמָם וְלַיְלָה." וְנֹאמַר: "וְאַנִּי וְאַתָּה בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְהוָה, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדַבְּרִי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ, לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי וְרַעַד וּמִפִּי וְרַעַד וְרַעַד, אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם." וְנוֹכַח לְהַבִּיר אוֹתְךָ בְּאַמֶּת לְמַעַלָּה מִכָּל הָעוֹלָמוֹת. וַיִּקְרַם מִתְּרַח מִקְרָא שְׁכַתוֹב: "וַיִּתֵּן עוֹ לְמַלְכוֹ וַיִּרַם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ. כִּי לִיהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם. וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּחַר צִיּוֹן לְשִׁפְטָא אֶת הַר עֲשׂוּ וְהִיתָה לִיהוָה הַמְּלוּכָה. וְהָיָה יְהוָה לְמִלְכָּךָ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד":

תקטו (ב)
"אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָה מוֹצִיא אֲסִירִים בְּבוֹשְׁרוֹת, אֶךְ סוֹרְרִים שְׂכָנוּ צְחִיקָה. אֱלֹהִים אֵלֵי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךְ. צִמְאָה לְךָ נַפְשִׁי כִּמְהָ לְךָ כְּשֶׁרִי, בְּאָרֶץ צִיָּה וְעָנָף כְּלִי מוֹם. כֵּן בִּקְדֹשׁ חֲזִיתְךָ לְרֵאוֹת עוֹד וּבְבוֹדְךָ". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֹא רַחֲמִים, קִרְבְּנִי לְעַבְדְּתְךָ, וְחַחֲזִירְנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וַיַּחַד לְכַבֵּי לְאַחֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. וְעוֹרְנִי וְזַכְּנִי לַיַּחַד יְחֻדִים קְדוֹשִׁים בְּכָל עֵת, שְׁאֲזַכֶּה לְהִיטִיב מַעֲשֵׂי וּלְקַדְּשׁ מַחֲשַׁבְתִּי בְּקִדְשָׁתְךָ הָעֲלִיוֹנָה עַד שְׂיִתְחַבֵּר [וַיִּתְחַבֵּר נַעֲשִׂים] עַל יְדֵי יְחֻדִים עֲלִיוֹנִים קְדוֹשִׁים וְיַחְזִירִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כָּלֵם, כִּי לְבָךְ נוֹצְרָתִי לַיַּחַד וְלַחֲבֵר כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַשְּׂמוֹת הַקְּדוֹשִׁים בְּיְחֻדָּא שְׁלִים, בְּאַפְּן שְׂיִתְגַּלֶּה וַיִּתְפַּשֵּׁט וַיֵּאִיר יְחֻדְךָ וְאַחֲדוּתְךָ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, וַיִּדְעוּ כָּלֵם אוֹתְךָ לְמַקְמָנָם וְעַד גְּדוֹלָם:

תקטו (ב)
וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת, שְׂתַחֲבֶה עִמִּי תָּמִיד, וְתִשְׁמַר אוֹתִי שְׁלֹא אֶכְשַׁל לְעוֹלָם בְּשׁוּם מַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת חֲסִי־שְׁלוֹם,

ולא יודמן שום תערוכות אסור בהתר כביתי לעולם, ואפלו אם לפעמים באיזה אנם
 יתערב מעט אסור בהתר, יהיה כמל במעומו בהתר, שיהיה התתר מרבה ממנו בשעור
 שיוכל לבטלו כפי דיני תורתך הקדושה. ותשמרני תמיד שלא אפגם בשום יחוד
 שלמעלה, וכל מה שפגמתי עד הנה ביחודי שמותיך הקדושים על ידי מעשי הרעים,
 הכל תתקן ברחמיך, ויתחפכו העונות לזכויות ויתפאלו עונותי ברובי טובך וחסדיך
 הנפלאים, שאתה משפיע ומאיר עלינו בכל עת, בכת וזכות צדיקיך האמתיים אשר הם
 מיוחדים כל היחודים העליונים בתכלית השלמות, ומגליז ומפרסמין יחודך ואחדותך לכל
 באי עולם, בכחם וזכותם אנו נשענים, שגם פשעינו וחטאתינו ועונותינו המרבים
 והעצומים מאד מאד, כלם יתפאלו בכחול נמור בתוך עצם רבוי קדושתם וצדקתם, עד
 שיתחפכו העונות לזכויות:

תעא

(לא)

רבוננו של עולם, אתה ידעת את לכבי המר והנמחר, אתה ידעת את צרות נפשנו
 המרבים מאד מאד שאי אפשר לסבלם. אתה ידעת את מרירות אנוחתינו
 וצרותינו המרבות מאד ודחקנו וענינו ועמלנו ולחצנו. אתה יהוה, אתה על נפשנו, אוי
 לרוחנו ונשמותינו, אוי ומר לנופנו. חרי אנו צועקים ונאנחים לפניך מעמקי הגלות, מעמקי
 עמקים, באיש אשר עברו בו כל מיני חצים ורמחים וחרבות, וכלם תחובים עדין בגופו,
 ובכל אבר ואבר תחובים כמה אלפים ורכבות חצים ורמחים וקשתות משוחים בכל מיני
 סמים מרים וארסיים קשים, וכמה חיות רעות ונחשים ועקרבים סובכים אותו מכל צד,
 וחוא מסגר במסגר על מסגר, ואלפי אלפים ורכבות שומרים ואורכים עומדים עליו
 ושומרים את עקבו, ואינם מניחים אותו להרים ראשו אפלו בחוט השערה, אפלו רגע
 קלה, וסותמין את פיו ומערבבין את דעתו, ומעקמין את לבבו בכל עת ובכל רגע לכל
 יצעק אליך ולכל יסתכל לרחמיך ולכל יצפה לישועתך. ואני עני וכואב, גרוע הרבה מכל
 זה שהזכרתי לפניך, וצרותי וכאבי נפשי ונגעי לכבי מרבים הרבה הרבה מאד מכל זה,
 כי אין שום לשון בעולם שאוכל לפרש שיחתי על ידו. מר לי מאד, רבוננו דעלמא כללא,

מר לי מאד אבי שבשמים, מר לי מאד מכל מיני מרירות שבעולם. נפשי מרה לי, הומה עלי לבי. "מעז מעז אוחילה. יהנה מה רבו צרי, רבים קמים עלי". ואף-על-פי שאני יודע קצת מכל זה, אף התרחקותי ונפילתי עמקה מעמקי תהום יותר ויותר, מה שאני יכול לדעת כלל, אף-על-פי-כן בכל עת שאני רוצה לדבר מצרותי המרבות, באים עלי פניות וגפות הרוח ובלבולים עד שאני יכול לדבר אפלו דבור אחד בלי פניות ושקרים הרבה, ועתה מאין יבוא עזרי, מאין אבקש מנוח לי אשר ייטב לי לעד, מאין אבקש הצלה ומנום. הביטה בעיני פי רבו מכאובי וצרות לבבי. ראה עיני וחלצני, ובחסדך לבד תחיניני. "עד אנה יהנה תשכחני נצח, עד אנה תסתיר את פניך ממני. עד אנה אשית עצות בנפשי וגון בלבבי יומם, עד אנה ירום אויבי עלי".

תת

(סה)

אנא נורא קדוש, תצילני מצרה, ותהיה עמי תמיד בכל עת, ותעזרני ותושיעני בכל עת שתשלח עלי יסורין חס-ושלום על פי משפטיך ודרךך הטובים, שתתן לי כח ושכל להסתכל על התכלית האמתית, על התכלית הטוב של היסורין, ואזכה להכלל בה באמת בשעת היסורין, ואבטל עצמי לגמרי, ואסתם עיני מחיוזי דחאי עלמא לגמרי, שאזכה לסגר ולהעצים עיני מתאות עולם הזה והכליו בכח וגבורה גדולה, עד שאזכה לראות למרחוק, להסתכל על התכלית הטוב הנצחי שיגיע לי על-ידי היסורין, עד שיתבטלו אצלי כל היסורין לגמרי על-ידי-זה:

תתה

(סה)

טוב ומטיב לכל, טוב ומטיב תמיד, טוב ומטיב לרעים ולטובים, טוב ומטיב באמת, היטיבה ברצונך עם רחוק מטוב כמוני, אשר מרדתי בטובך בנדים, כמויד ובשונג באנס וברצון, אלפים ורבות פעמים אשר התחלת להטיב עמי הרבה טוב האמתית והנצחית, ואנכי דחיתי בנדים טובך האמתית כמה וכמה פעמים, עד כי חדל לספר כי אין מספר. אנא האל הטוב, אשר טובך אינו נפסק לעולם, ובני מעתה לטובך האמתית, שבעיני מטובך הנצחית, עזרני ונבני לכלל באמת, בתכלית הכלליות, בתכלית הפטול פראוי, פרצוא ושוב, פרצונך הטוב, עד שאזכה לדעת שכלו טוב ואין שום רע בעולם כלל, וכל הצרות והיסורין הבאין בעולם כלם הם טובות גדולות, עד שאזכה לבטל כל הצרות והיסורין שבעולם על-ידי זה, ונזכה לקבל היסורים המכרחים לבוא באהבה ובשמחה גדולה, ולבטל כל היסורין על-ידי הפטול אל התכלית הטוב באמת, עד אשר נזכה לקבל ולהמשיך מימי התורה על-ידי השמחה מהרשימו של הפטול שתאיר אל המחין, ונזכה לשאב מים בששון מבעיני הישועה. ועל-ידי השגת התורה נזכה לקרר היסורין ולכבות

צמאון הנפש גם בעת שנשוב מהכפול אל הדעת, ולא יהיה שום כח להיסורין להתגבר עלינו חסדו שלום אחרי כן, אחר שנשוב מהכפול, רק נזכה לבטלם או על ידי השגת התורה שתגבנו לקבל ולהשיג על ידי השמחה מאור וריחת הרשימו הקדושה שנשארה מההסתפלות והכפול אל התכלית, שהוא פלו טוב פלו אחר, שתאיר הרשימו אל פלי המחין השגת סתרי אוריותא, ויקים פנו מקרא שכתוב: "אשרי הנגר אשר תיפרנו יה ומתורתך תלמדנו":

תתרה

(קכא)

על בן באתי להפיל תחנתי לפניך שתמלא רחמים עלי, ותשמרני ותצילני מכל מיני עקמימות שבלב, ותחזק את לבבי ודעתי באמונתך הקדושה, לידע ולהאמין תמיד כי צדיק אתה יהוה וישר משפטך, ולפי מעשי הרעים הפגומים, אתה מתנהג עמי בחסד גדול וברחמים רבים פלי שעור. ואתה ברחמיך וחסדיך הגדולים תחום ותחמל עלי ותשמרני ותצילני מכל מיני רעות וצרות ומכל היסורין שבעולם, כי אתה חנון מרבה לקלות, ולפי עצם ורבויו פשעי, אשר כל היסורין שבעולם אינם מספיקים חסדו שלום לתקן עון אחד [ופגם אחד] הקל שפקלים בערך עונותי, אהעלפי כן רחמיך יקדמוני, כי אתה יכול למחל ולסלח לי פלי שום יסורים כלל, כמו שכתוב: "כי עמך הסליחה למען תורא". וכתוב: "כי עם יהוה חסד, וחרבה עמו פדות. והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו". על בן פרשתי ידי אליך בעל הרחמים, רחם עלי ושמרה נפשי, ותצילני מכל מיני רעות וצרות ומכל היסורים שבעולם. לא בחטאינו תעשה לנו ולא בעונותינו תגמל עלינו. ומה שאנו מכרחים לקבל על פי דרכי רחמיך וחסדיך האמתיים, אנא יהוה טוב ומטיב, עשה עמנו פלא לחיים, ועזרנו וחושיענו שנוזכה לקבלם באהבה גמורה באמת, ולא תשלח עלי שום יסורים, כי אם בעת אשר תעזרני בקדשך העליונה שאזכה לקבלם באהבה גמורה באמת, ולא אתחיל להרחק אחריך כלל, ואזכה לשום אשם נפשי, ואל אל אמר: "נשאתי ולא אחבל". רחם עלי למענה, ולא אהיה מבעט ביסורים, רק תתן לי כח ודעת לקבלם באהבה באמת, בעת אשר תרצה ברחמיך האמתיים ליסרני באהבה, "באשר ייסר את פנו". וברחמיך הרבים תקל מעלי היסורים בכל הקלים [הקלות] שבעולם, כי כחי חלש ודל ודעתי פגומה, ואין לי שום כח ודעת לקבל יסורים כלל. בחסדך עשה עמי. "חנני אלהים בחסדך, כרב רחמיך מחה פשעי. בחסדך חני ואשמרה עדות פיך. יהוה אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיפרני". מלא רחמים, עשה רצוני ברצונך, שאזכה לבטל רצוני לגמרי מפני רצונך ולא יהיה לי שום רצון של עצמי כלל, רק כל רצוני יהיה שיהיה הכל ברצונך באמת, מעתה ועד עולם אמן סלה:

קנד

(ז)

רבונו עולם, מלא רחמים, אתה לבד יודע גדל הרחמנות אשר עלינו בעת הזאת
 בכללות ובפרטיות על כל אחד ואחד מישראל, כי רע וזר, כי ננע עד הנפש,
 "כי עונותי עברו ראשי, במשא כבוד יכבדו ממני". הפט משמים וראה, הוש מכאוב
 כמכאובי העון לנפש ישראל הקדושה והטהורה והנוראה, דקה ורוחניית מאד מאד.
 ואתה יודע, שכל היסורים שבועולם אינם נחשבים ליסורים כלל כנגד יסורי הנפש
 מישראל בשנופלת באיזה עון ופגם חס־ושלום, מפל שכן וכל שכן בעונות רבים חס
 ושלום. אוי לנו מאד, "אוי נא לנו כי חטאנו", כי מי יוכל לסבל כבוד משאות פאלה,
 ואיכה תעצר בח נפש דק ורוחני כזה, זפת וצחה, קדושה וטהורה, מגדלת כחיכל המלך
 לפני ולפנים, "בת מלך פנימה", שתשא עליה גשמיית כזה, עכירות כזה, לכלוך ומנוף
 וזחמה של עון אחר. "איכה יועם זהב, ישנא הכתם הטוב, תשתפכנה אבני קדש פראש
 כל חוצות". לא ידעתי נפשי, איך אני יכול לחיות אפלו יום אחר, כי גלאיתי נשוא על
 מדהכה של עונות ופשעים ופגמים רבים ועצומים פאלה. מה נתאונן ומה נאמר, מה
 נדבר ומה נצטדק, האלהים מצא את עון עבדי, הננו כדרך פחמר ביד היוצר:

לה

(ח)

אתה נגלית בענן כבודך על עם קדשך לדבר עם, בקולות וברקים עליהם נגלית, ובקול
 שופר עליהם הופעת, בהגלותך מלבנו על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצוות.
 ובכן יחי רצון מלפניך יהיה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרנו ברחמיך הרבים לקום
 מצוותיך בשמחה גדולה. ותזכני ברחמיך הרבים להתפלל לפניך בכל כחי, וכל מיני כח
 שנמצא בי ברמ"ח אברי ושם"ח גידי, בבשר וגידון ועצמות ועורקים, בחלב ובדם, וכל
 הכח שיש במח שפראש ובמח שמתפשט בכל הגוף, וכל הכח שיש בחמשה חושים,
 וכל שאר מיני בחות, כלם יכללו בתוך התפלה, שאזכה להוציא תקול ותדבור של
 התפלה בכח גדול, ואזכה שיתיה קולי נשמע כמו רעם גבורותיך, ותקול הנה יעורר כוננת
 לבי, שלבי יהיה שומע ומבין היטב מה שאני מתפלל לפניך, שאזכה להתפלל בכוננת

הלב. וזבני שיהיה לי יראה שמים, יראה הרוממות, ואהיה נשמר שלא יהיה לי שום יראה חיצונה כלל, שלא אירא ולא אפחד משום דבר שבעולם, לא משר ואדון ולא משום אדם שבעולם, ולא מחיה רעה ולסמים, ולא משום דבר שבעולם, ולא יהיה לי שום פחד ויראה חיצונה כלל, כי אם ממך לבד אירא ואפחד תמיד, ואזכה ברחמיך ליראה עלאה יראה הרוממות:

מד (ה)
 וזבני לאחכה את שמך הגדול באמת, אהבת המישור, ויחד לבני לאחכה וליראה את שמך, ותציל אותי מיראות הנפולות, שלא אתירא מום דבר שבעולם, כי אם ממך לבד אירא ואפחד תמיד, לבעבור תהיה יראתך על פני, לבלתי אחטא לעולם:

קצו (ד)
 ועזרני וסיעני וחזקני ואמצני, שאזכה להעלות הכבוד דקדושה מזליותא דגלותא, ואזכה תמיד להעלות ולגדל כבודך הגדול ותקדוש, ועזרני שאזכה להעלות הכבוד לשרשו שהוא היראה, ותשפיע עלי יראתך הקדושה שאזכה ליראה מפניך תמיד, ליראה את השם הנכבד והנורא הזה. ותעזרני להגיע ליראה בשלמות, ליראת הרוממות באמת. ותזכנני ברחמיך הרבים לכבוד יראי יהוה באמת ובלב שלום, שנוכח לבלט עצמנו באמת נגדם, ולתן להם כל הכבוד באמת ובלב שלום, באפן שיתקן על ידינו פגמי היראה, ונוכח ליראה בשלמות בלי פגם כלל. ויקים בנו מקרא שכתוב: "יראו את יהוה קדושו כי אין מחסור ליראיו", ונוכח על ידינו לשלמות אמת, ואזכה שיהיה שלום בעצמי, ותרחמי רפואת הנפש ורפואת הגוף, באפן שאזכה להיות שלם בשלמות אמת בלי שום מום ופגם:

רנ (ד)
 ונוכח להעלות הכבוד לשרש היראה, ויהיו נשלמים פגמי היראה, ונוכח ליראה בשלמות, ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהינו. ונוכח ליראה עלאה, יראת הרוממות, ולא יהיה לנו שום יראה ופחד משום דבר שבעולם, כי אם ממך לבד נירא ונפחד תמיד, ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחטא כלל מעתה ועד עולם:

רז (טו)
 יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, האל הגדול הנביר והנורא, אשר יראתך ואימתך על כל שנאני שחק ועל כל השרפים ואופנים וחיית הקדש ועל כל העולמות בלבם, ועל כל ברואי מעלה ומטה, בלבם ירעדון ויפחדון מאימת שמך. ובכן רחם עלי

ברחמיך, על עצב נבזה ונמאם כמוני, שתמשיך עלי יראתך הקדושה תמיד, ותהיה יראתך על פני לבלתי אחטא, ואזכה לתרגיש יראתך הקדושה בכל איברי:

(טו)

רנ

ועל-ידי-זה תוכני ברחמיך ליראה שלמה, ליראה את השם הנכבד והנורא הוה את יהוה אלהינו. ותהיה יראתי ברה ונקנה פלי שום פסלת, ויהיה לי רק יראת יהוה לבר. ותגדל חסדך עמי, ותמתיק ותבטל מעלי ומעל ורעי ומעל כל עמך בית ישראל כל מיני דינים שפעולם, ואל תדינני כמעשי ואל תשפטני כמפעלי, אל תבוא כמשפט עמי כי לא יצדק לפניך כל חי, רק תגזר כחסדך הגדולים והמרבית לבטל מעלי כל המשפטים וכל הדינים שפעולם, שלא יהיה להם שום פתחון פה לעורר דין ומשפט, חס-ושלום, רק תוכני שאני בעצמי אשפט עצמי היטב בכל עת, לעורר עצמי לתשובה שלמה באמת תמיד, עד שאזכה לחיות ברצונך הטוב באמת לאמתו:

(טז)

רד

ותצילנו ברחמיך הרבים מפל מיני יראות חיצוניות, מיראות נפולות, שלא אירא ואפחד מום שר ואדון, ולא משום מין חיה רעה ולסטים, ולא משום דבר שפעולם, כי אם ממך לבד אירא ואפחד, ותהיה יראתך על פני תמיד לבלתי אחטא, ואזכה להעלות היראה לשרשה, לדעת הקדוש, ואזכה ברחמיך העצומים להשלים דעתי בשלמות בקדשה ובטהרה, למען אדע ממי אתגרא, ליראה את שמך הגדול לבר, וימשך היראה הקדושה בכל איברי, ברמ"ח איברי ובשם"ה גידי, ואזכה לחיות מלא אימה ופחד ויראה גדולה באמת משמך הגדול והקדוש, בכל עת ובכל שעה תמיד, ותוכני ברחמיך הרבים לדעת שלם באמת בקדשה ובטהרה:

(טז)

רסו

יהוה אלהים, אתה ידעת את גדל פחיתות ושפלות ופגם דעתנו, כי דעתנו נפגמה ונתקלקלה מאד על-ידי מעשינו הרעים ומחשבותינו המגנות ודעותינו המבלבלות מאד, עד אשר אין אנו יודעים כלל לתת עצה בנפשנו איה להתנהג בשום דבר שפעולם. אנא יהוה, מלא רחמים, חמל עלי ותנני מאתך דעה שלמה, שאזכה לדעת שלם בקדשה, למען אדע את שמך באמת, ואירא ממך תמיד, ואזכה ליראה עלאה וראת הרוממות:

(יח)

רנז

רבנו של עולם, מרא דעלמא בלא, מתיזה מתים ברחמים רבים, חי חיים, תן לי חיים ואחיה ולא אמות, תן לי חיים אמתיים, חיים נצחיים, חיים טובים, חיים ארבים, חיים שיש בהם וראת שמים, חיים שזוכה על ידם בכל עת ובכל רגע להשגת התכלית

האחרון האמתי אשר בשביל זה בראת כל העולמות בלם, ובשביל זה באנו מעולם העליון, מרום המעלות, לעולם השפל הזה:

תרנא

(ג)

ותגפני ברחמיך הרבים, שיהיה לי חמר ממזג פמזג השווה שיהיה ראוי לקבל שכל, ותשפיע עלי יראתך הקדושה, ותהיה יראת יתוה על פני לבלתי אחטא, ותהיה יראת חטאי קודמת לחכמתי, ועל-ידי-זה תתקנם חכמתי ודעתי פתכלית השלמות:

תשלב

(ד)

"יהוה, שמעתי שמעך יראתי. יהוה, פעלך בקרב שנים חיהו, בקרב שנים תודיע, ברנזו רחם תנפור. יראה ורעד וכו' כי ותכסני פלצות. סמר מפחדך בשרי וממשפטך יראתי. מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה, כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוד. אל נערץ בסוד קדושים רבה, ונורא על כל סביביו. על פן מפניו אפחל, אתבונן ואפחד ממנו":

תשלג

(ה)

רבנו של עולם, אל גדול ונורא, קדוש אתה ונורא שמך, אשר יראתך ואימתך על כל שנאני שחק, ועל כל השרפים והאופנים וחיות הקדש, ועל כל העולמות עליונים ותחתונים, ועל כל דרי מעלה ודרי מטה, בלם ירעדו ויפחדו מאימת שמך. חוס וחמל עלי כחמלתך הגדולה, ותשפיע ותמשיך עלי יראתך הקדושה, שאנכה להתנרא ולפחד ולרעד ממך תמיד באמת, בפחד וברעד נמליכך עלינו, וננכה להרניש יראתך הקדושה בכל רמ"ח אברינו ושם"ח גידינו, ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחטא שום חטא ועון כלל, לא בשונג ולא במזיד, מעתה ועד עולם, ויראת יהוה תהיה חופפת עלינו תמיד, באמת ובאמונה שלמה, עד שננכה על-ידי יראת יהוה להאריך ולתגדיל ימינו, להוסיף בכל יום ובכל עת ובכל שעה בתוספת קדשה ותרנה, ויהיו נתרבחין ונתארכין ונתגדלין כל ימינו בכל פעם יותר ויותר בתוספת קדשה בכל יום ובכל עת ובכל שעה, עד שננכה לאריכות ימים ושנים דקדשה באמת פרוצונך הטוב, ולא נבלה ימינו להכל חסו־שלום, רק ננכה לשמר את כל ימינו ושעותינו ועתותינו ורנעינו להוסיף בכל פעם תוספות קדשה מרבה על-ידי יראת יהוה, ויקנם בנו מקרא שפתוב: "יראת יהוה תוסיף ימים", ותרחם עלינו, ותראה בענינו ודחקנו, ובצר תרחיב לנו, כי אתה יודע את עצם רבוי צדוטינו ודחקנו וענינו ועמלנו שיש לנו בכל יום ביום בתחלתו כי צר לנו מאוד מאוד, ואין אנו יכולים להתחיל בשום עבודה לא תורה ולא תפלה ולא צדקה ולא שום עובדא דקדשה, ובכל יום ויום יצרנו מתגבר עלינו חסו־שלום, ומכביר עלינו על עבודתך מאוד

מאד פלי שיעור וערך ולוחץ אותנו בחוקה, ומבלבל את דעתנו, ומניע ומענה את נפשנו ורוחנו ונשמותינו, וסותם וסוגר כל השערים והשכילים של הקדשה מפנינו, ורוצה לאקרנו חסד ושלום בכבלי עני וברזל, ויכנע בעמל לבנו עד אשר נכשלנו ואין עוזר:

תשלד

(ס)

מלא רחמים אדון כל, אתה לבד ידעת את צרות לבבנו כי רע ומר כי נגע עד הנפש, אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו. ראה נא בענינו וריבה ריבנו, חוס ורחם וחמל נא עלינו. תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים, ותן לנו פח וגבורה בכל יום ויום ובכל רגע ורגע ובכל שעה ושעה ובכל עת ועת, שגובה תמיד לדחות ולגרש ולבטל יצרנו הרע מקרבנו, ולקבל עלינו על מלכות שמים באהבה באמת בכל עת ובכל רגע, ולהאריך ימינו ושנותינו על ידי יראת יהוה באמת, להוסיף קדשה וטהרה בכל שעה ושעה ובכל יום ויום, ובכל שבוע ושבוע, ובכל חודש וחודש ובכל שנה ושנה עד שגובה לאריכות ימים ושנים אמתיים, לוקנה ושיבה טובה דקדשה, ולא נאבד יום אחד ולא שעה אחת מכל ימינו לעולם, באפן שגובה בעת אשר תאספנו אליך בשלום, לבוא ולעלות ולראות לפניך עם כל ימינו ושנותינו, שיהיו בלם שלמים קדושים וטהורים בתוספת קדשה על קדשה, ולא נבוש ולא נבלם לעולם ועד:

תשלח

(ס)

ונזכה ליראה בשלמות בכל הכינות בכל חלקיה ופרטיה ודקדוקיה, ונמשך עלינו שלשה קני היראה הגדולים משלש שלש, שהם מורא שמים ומורא הרב ומורא אב ואם, בכל חלקיהם וכינותיהם. ותתן פחדך, יהוה אלהינו, על כל מעשיך, ואימתך על כל מה שבראת, ויראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הכרואים, ויעשו בלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם:

תתקםה

(צד)

ותגבני ברחמיך הרבים ליראה שלמה מפניך תמיד, ותמשיך ותשפיע בלבי יראת ובושה ופחד ואימה גדולה מפניך תמיד, עד אשר יתבטל הגוף לגמרי באין ואפס המחלט על ידי עצם היראה הגדולה שתשפיע בלבי, ובפרט בעת עסקי בדבורי תורה ותפלה שלא אשמע או את הגוף כלל, רק את הדבורים הקדושים של תורה ותפלה, ויתבטל הגוף לגמרי לגבי הדבורים הקדושים של תורה ותפלה ועל ידי זה אוכה לברר וללקט ולהעלות ולצרף כל האותיות והניצוצות שנפלו למטה בבחינת שכרי בליום, על ידי עוונותי וחטאי ופשעי העצומים בגלגול זה ובגלגול אחר, אשר הם גורמים מחלקת וקשיות ובלבולים ומניעות מעבודתך הקדושה ומהם באים כל התאוות שפעולם, והכל

אֹפֶה לְכַרֵּר וּלְהַעֲלוֹת לְשִׁמּוֹךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, וּלְצַרְפָּם וּלְחַבְרָם וּלְבַנּוֹת מֵהֶם בְּנֵינִים וְעוֹלָמוֹת דְּקִנְיָהּ וְתַתֵּן לִי כַח בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַעֲלוֹת אֶת כָּל הַנִּיצוּצֵי הַנְּפֹלִין אֵלֶיךָ בְּכַחֲנִית הַעֲלָאת מֵיַיִן נוֹקְבִין, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה נַעֲשֶׂה יַחֲוֵד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ וְעַל-יְדֵי זֶה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ שְׁלוֹם גָּדוֹל וְנִפְלָא לְמַעְלָה וּלְמַטָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּלָם, וְיִתְפַּטֵּל כָּל מִינֵי נִצְחוֹן דְּסִמְרָא אַחְרָא וְקִנְיָהּ וְשִׁנְיָהּ וְקִנְטוֹר וּמְחַלְקַת מִמֵּנִי וּמְכַל יִשְׂרָאֵל וּמְכַל בְּנֵי עוֹלָם, רַק יִהְיֶה אֲהַבָּה וְשְׁלוֹם גָּדוֹל בֵּין כָּל עַמֵּי יִשְׂרָאֵל, וּבֵין כָּל הַנְּבָרָאִים וְהַנּוֹצְרִים וְהַנְּעֻשִׂים שְׂבָבֵל הָעוֹלָמוֹת בְּלָם. וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּמְשִׁיךְ וְתִשְׁפִּיעַ בְּרַכָּה גָּדוֹלָה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל וּלְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּלָם, וְתִמְחַר וְתַחֲיֵשׁ לְנַאֲלָנוּ, וְתִקִּים אוֹתָנוּ מִנְּפִילְתָנוּ, וְתַעֲלֶה וְתִקִּים אֶת כָּל בְּחִינַת הַרְגְּלִין אֲשֶׁר יָרְדוּ לְמַטָּה בְּעוֹנוֹתֵינוּ, עוֹב תַּעֲזוֹב וְתִקִּים תִּקִּים, תִּקִּים עַל סֵלַע רְגְלֵי וְתִכְוֶנֶן אֲשׁוּרֵי, וְיִקְנִים מִתְּהַרָה מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "וְעַמְדוֹ רְגְלֵי בְּיּוֹם הַהוּא עַל חַר הַזֵּיתִים" וְתוֹלִיכְנוּ מִתְּהַרָה קוּמְמִיּוֹת לְאַרְצָנוּ, וְתִכְבְּנָה בֵּית קִדְשָׁנוּ וְתַפְאֲרָתָנוּ וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בְּיִרְאָה בְּיַמֵּי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת:

(קכד)

תתרוצו

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתִּהְיֶה בְּעוֹרְנוּ שְׁנוּבָה לְהַתְּעוֹד וּלְהַתְּחַבֵּר בְּכָל יוֹם יוֹם לְעַבְדֶּיךָ וּלְיִרְאָתֶךָ, וְנִזְכָּה שְׂבָבֵל אֶחָד וְאֶחָד יִדְבֵר עִם חֲבֵרוֹ בְּיִרְאָת שְׂמַיִם, וְיַעֲזוֹר כָּל אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ לְעַבְדֶּיךָ וּלְיִרְאָתֶךָ וְיִזְכְּרוּ זֶה אֶת זֶה וְיַחֲזִקוּ זֶה אֶת זֶה וְיִוִּדְעוּ זֶה לְזֶה אֲמִתְּךָ וְאֲמוּנָתֶךָ וְגִדְלָתֶךָ וְטוֹבֶיךָ הַמְּלֵא אֶת כָּל הָעוֹלָם, בְּאִפְסֵי שִׁיחֵיהּ נִמְשָׁךְ עַל יְדֵינוּ תְּמִיד אֹר יִשְׂרָאֵל וְאֹר חוֹזֵר, וְיִתְהַיֶּה נִבְנָה וְנִשְׁלַם בְּגֵזֶן הַקְּדוֹשִׁים בְּשִׁלְמוֹת עַל יְדֵינוּ תְּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה, וְיֵאֱדָרוּ כָּל הָאוֹרוֹת הַקְּדוֹשִׁים בְּלִבְבָנוּ, לְמַעַן נִזְכָּה לְהַתְּעוֹד בְּאִמַּת אֵלֶיךָ וְנִשׁוּב אֵלֶיךָ בְּלִב שְׁלָם, וְלֹא נִלְךָ עוֹד אַחַר שְׂרִירוֹת לְבָנוּ חָרַע, רַק נִזְכָּה לְעַסֵּק כָּל יְמֵינוּ בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְנוֹסִיף בְּכָל יוֹם קִדְשָׁה וְדַעַת וְכָל יוֹם יוֹם יִהְיֶה אֲרֶךְ מִחֲבָרוֹ בְּתוֹסְפוֹת קִדְשָׁה וּמְתִירָה וְיִרְאָה וְאֲהַבָּה בְּאִמַּת וּבְאֲמוּנָה, לְמַעַן לֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם וָעַד. וְיִקְנִים בְּנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "אִזְ נִדְבְּרוּ יִרְאֵי יְהוָה אֵישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וַיִּקְשַׁב יְהוָה וַיִּשְׁמַע, וַיִּכְתַּב בְּסֵפֶר זְכוֹרֹן לְפָנָיו לְיִרְאֵי יְהוָה וּלְחַשְׁבֵי שְׂמוֹ". יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי, אָמֵן וְאָמֵן:

(קכה)

תתרוצה

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָתָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, שֶׁתְּרַחֵם עָלַי וְתִמְשִׁיךְ וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי פִּתְחֶיךָ וְאִימַתְךָ וְיִרְאָתֶךָ הַקְּדוֹשָׁה, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִלְנִי מִכָּל מִינֵי יְרָאוֹת הַנְּפֹלוֹת וְיְרָאוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְלֹא אִירָא וְלֹא אִפְחַד מִשׁוֹם דְּבַר שְׂבָעוֹלָם לֹא מִחֵיה רַעָה וְלִסְטִים, וְלֹא מִפְּרִיצִים וּרְשָׁעִים, וְלֹא

משום דבר שדרך בני אדם לפחד ממנו, מכלם תשמרני ותצילני שלא אירא ולא אפחד מהם כלל, רק אִזְכָּה להתבונן תבנה במהירות גדול האמת לאמתו, שאין בהם כח ליראנו ולהפחידנו, כי אם על-ידי שנפלה ונתלבשה בהם היראה מלמעלה, ואזכה להעלות היראה לשרשה להתירא ולפחד ממך ומפניך, איום ונורא, באפן שאזכה ליראה קדושה באמת על-ידי-זה ולהעלות כל היראות הנפולות לשרשן ולמקומן. ותעלני מדרגא לדרגא וממעלה למעלה, עד שאזכה לבוא ליראה עלאה בשלמות, שלא אצטרך עוד לחמשיך עלי יראה על-ידי התעוררות מדברים תחתונים שנפלה בהם היראה העליונה, רק אזכה להתעורר מעצמי ליראה שלמה מפניך, שתגדיל חכמתי ובינתי ודעתי בקדושה גדולה, עד שאזכה לבוא ליראה עלאה בשלמות על-ידי התבוננות לבי בגדלתך ורוממותך התברך לנצח, אשר יראתך ואימתך על כל שנאני שחק, כל דרי מעלה ומטה בלם ירעדון ויפחדון מפניך, "מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאִתָּה, כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כבוד, מאין כבוד יהוה גדול אתה וגדול שמך בגבורה. אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא הוא על כל סביביו":

תתצט

(קכח)

מלא רחמים אל גדול ונורא, תן לי יראה שלמה באמת, יראת העניש ויראת הרוממות בתכלית הקדושה בשלמות. עזרני והושיעני מהרה, וזכני שתהיה יראתך על פני לבלתי אחטא עוד שום חטא ועון כלל, "אם און פעלתי לא אוסוף", ולא אשוב עוד לכסלה. וזכנו ברחמיך הרבים אותי ואת זרעי ואת כל זרע עמך בית ישראל להתקרב לצדיקים אמתיים שהם האוצר של יראת שמים, אשר הם מלאים יראה ואימה ופחד מאתך, זכני להתקרב אליהם באמת, עד שאזכה לקבל על ידם יראה קדושה וטהורה, יראה תתאה ויראה עלאה לעלא ולעלא בתכלית השלמות באמת ותהיה בעזרי ותושיעני בכל עת שנוכה לשבר כל המניעות הגדולות והעצומות וכל המסכים המפסיקים והמונעים מלחתקרב לצדיקים יראי יהוה באמת הן מניעות מבני אדם קרובים ורחוקים גדולים וקטנים הן מניעות המה, הן מניעות מחמת מזון, ופרחות ויגיעות, וכל שאר מיני מניעות ועכובים ובלבולים בלם אִזְכָּה ברחמיך לשברם ולבטלם, ולטרח ולהתנגע בכל הפרחות והיגיעות ולבוא בזריות לצדיקי אמת ואל ימנעני שום מונע ומעכב בעולם כלל:

תתש

(קכח)

אנא רחום צדיק, אדיר אים ונורא, אתה יודע עצם היראה הקדושה שזכו הצדיקים האמתיים על-ידי עבודתם ויגיעתם ומסירת נפשם באמת אליך, עד שזכו להכיר

אוֹתָךְ וְלִהְתַּנַּרְא מִפְּנֵיךְ בִּירְאָה נִפְלְאָה, יִרְאָה עֲלֵאָה לְעֵלֵא לְעֵלֵא, אֲשֶׁר יֵשׁ כַּח בִּירְאָתְךָ
הַקְדוּשָׁה שֶׁתִּגִּיעַ גַּם עָלֵינוּ. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַנְךָ וְתִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ מִירְאָתְךָ הַקְדוּשָׁה וְהַנִּפְלְאָה
שֶׁנִּזְכָּר גַּם אֲנַחְנוּ לִירְאָה שְׁלֵמָה מִפְּנֵיךְ תְּמִיד וְתִהְיֶה יִרְאָתְךָ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲמָא עוֹד,
וְנִשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם. רַחֵם עָלֵי לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְנִפְנֵי לְהִשְׁתַּוְּקָךְ וְלִכְסֹף תְּמִיד
לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים וִירְאִים אֲמִתִּיִּים עַד שֶׁאֲזַכֶּה עַל-יְדֵי הַתְּנַבְרוּת הַחֹשֶׁק וְהַרְצוֹן בְּאַמֶּת
לְשִׁבֵר כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת שְׂבַע-עוֹלָם, וְלִסְבֹּל כָּל מִינֵי מַרְחָחוֹת [וְמַרְדּוֹת] וְיִגִּיעוֹת וְיִסּוּרִים בְּשִׁבִיל
לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֱמֶת, עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם וְלִהְתַּדַּבֵּק בָּהֶם בְּאַמֶּת וְלִהְיוֹת
וְלִקְבֹּל מֵהֶם יִרְאָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, בְּאִפְּן שֶׁאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת תְּמִיד לְעוֹלָם
וָעֵד, וְאֲזַכֶּה עַל-יְדֵי הַמְּנִיעוֹת וְהַיְגִיעוֹת וְהַמַּרְחָחוֹת שֶׁאִסְבָּל בְּשִׁבִיל לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֱמֶת,
שֶׁעַל-יְדֵי-זוֹהַ יְהִיָּה נַעֲשֶׂה כְּלִי קְדוּשָׁה וְיִמְחַדְדֶה לְקַבֵּל עַל יְדֵי שְׂפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְכָל טוֹב
לָנוּ וְלְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל:

תהשא

(קכה)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, נוֹרָא וְנִשְׁגָב, עֲנֵנִי. וּפְנֵי מִתְרַחֵץ לִירְאָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת.
קְדוּשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׂמֹךְ, אֲשֶׁר כָּל צָבָא מַעְלָה וּזְחָלִים וְרוֹעֲדִים מֵאִמֶת שְׂמֹךְ
שְׂרָפִים וְחַיּוֹת וְאוֹפְנֵי תַקְדֵּשׁ וְכָל הַמַּלְאָכִים הַנוֹרְאִים רוֹעֲשִׁים וּמִתְפַּחְדִּים מִתְדַר גְּאוּנָה,
וְכֹלָם עוֹשִׂים בְּאִמָּה וּבִירְאָה רְצוֹנָךְ. "יִהְיֶה שְׂמֵעֵתִי שְׂמֵעָךְ יִרְאֵתִי, יִהְיֶה פְּעֻלָּתְךָ בְּקִרְבִּי שְׁנַיִם
חַיִּהוּ, בְּקִרְבִּי שְׁנַיִם תּוֹדִיעַ בְּרָגוֹ רַחֵם תִּזְכֹּר". תֵּן לָנוּ יִרְאָה, מְלֵא רַחֲמִים, תֵּן לָנוּ יִרְאָה,
אִים וְנוֹרָא, תֵּן לָנוּ יִרְאָה אֱלֹהֵי כָל הַצַּדִּיקִים שֶׁהֵם שְׂרֵשׁ הִירְאָה, תֵּן פְּחָדְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וְאִמֶּתְךָ עַל כָּל מַה שֶׁבְּרָאתָ וְיִרְאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל
הַמְּרוּאִים, וְיַעֲשׂוּ כְּלָם אֲנִיחָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵב שָׁלֵם:

תהשב

(קכה)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה נוֹרָא אַתָּה, עֲשֵׂה עִמָּנוּ נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּאִפְּן שֶׁנִּזְכָּר לְשׁוּב אֵלֶיךָ
בְּאַמֶּת. "נוֹרְאוֹת בְּצַדִּיק תַעֲנֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִכְּמַח כָּל קִצּוֹי אֶרֶץ וַיִּם רַחוּקִים. הוֹרְנֵי
יְהוָה בְּרָךְ אַחֲלֶךְ בְּאַמֶּתְךָ, יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׂמֹךְ". קְדוּשׁ וְנוֹרָא, הוֹשִׁיעֵנו וְזַכֵּנוּ לְבוֹא
לְכָל מַה שֶׁבִּקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, וְתֵן לָנוּ יִרְאָה שְׁלֵמָה מִפְּנֵיךָ בְּאַמֶּת, עַד שֶׁנִּזְכָּר עַל-יְדֵי הִירְאָה
לְהַעֲלוֹת נַחַת וְשַׁעֲשׂוּעִים גְּדוּלִים לְפָנֶיךָ, וְעַל-יְדֵי-זוֹהַ תִּשְׁפִיעַ עָלֵינוּ שְׂפַע טוֹבָה וּבְרָכָה
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם בְּנֵי חַיִּי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי, עֲשֵׂר וּכְבוֹד וְחַיִּים וְכָל טוֹב בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי-חַיּוֹת
בְּזָה וּבְכָפֵא, לְמַעַן לֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִפְלֵם וְלֹא נִבְשָׁל לְעוֹלָם וָעֵד. וְתַעֲלָנוּ מִתְרַחֵץ מַעְלָה מַעְלָה,
עַד שֶׁנִּזְכָּר לִירְאָה עֲלֵאָה בְּתַבְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וְעַל-יְדֵי-זוֹהַ יְחִיו נִשְׁלָמִים מַעֲשִׂינוּ לְפָנֶיךָ
בְּשְׁלֵמוֹת גְּדוּל, עַד שֶׁנִּזְכָּר שִׁיחִיָּה נְשָׁלֵם שְׂמֹךְ הַגְּדוּל וְתַקְדוּשׁ עַל יְדֵינוּ תְּמִיד בְּתַבְלִית

השלמות פּרצוּנָהּ הַטוֹב, וַיְגַדֵּל שְׁמֹךְ עַד עוֹלָם וַיִּשׁוּבוּ כָּל בָּאֵי הָעוֹלָם אֵלֶיךָ, וַיַּעֲבֹדוךָ כָּלָם בְּאֵימָה וּבִירְאָה וּבִפְחַד גְּדוֹל. "יִוְדוּ שְׁמֹךְ גְּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא". וַיִּקְּנוּ מִתְּרַח מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ, יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ, יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ". וַנֵּאמֶר, "וַיִּירָאוּ נוֹיִם אֶת שֵׁם יְהוָה וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדךָ". וַנֵּאמֶר, "כִּי יִהְיֶה עֲלֵיוֹן נוֹרָא מְלַךְ גְּדוֹל עַל כָּל הָאָרֶץ. יִחְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי־פִי וְהִנְיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְנוֹאֲלֵי. וְאֲנִי בְּרַב חֲסֵדךָ אֲבֹא בֵיתְךָ אֲשַׁתְּחֶנָּה אֵל הַיָּבֵל קְדָשְׁךָ בִּירְאָתְךָ. בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:"

פה (ד:)
 וּתְזַכְּנוּ עַל־יְדֵי הַתְּגַלּוֹת הַרְצוֹן דְּקַדְשָׁתָּה, שְׁנוּכָה לְהַמְשִׁיךְ יִרְאָה גְדוֹלָה עֲלֵינוּ וְנוֹכָה לְהַתִּירָא וְלַרְעֵד וְלַפְחַד מִמְּךָ תָמִיד, וְלַעֲבָדךָ בִּירְאָה גְדוֹלָה וּבִשְׂמִיחָה רַבָּה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "עֲבָדוּ אֶת יְהוָה בִּירְאָה וְגִילוֹ בְּרַעְיָה". בְּפַחַד וּבְרַעַד נְמַלִּיכְךָ עֲלֵינוּ, אֶחָד יַחֲדֵי וּמִיַּחַד, עַד שְׁנוּכָה עַל־יְדֵי הַיִּרְאָה תְּקַדְוֶשָׁה לְהַמְשִׁיךְ חֲסֵד גְּדוֹל מֵאִתְךָ עֲלֵינוּ וְנוֹכָה עַל יְדֵי זֶה לְהַמְשִׁיךְ שְׂפַע גְדוֹלָה וּפְרִנְסָה טוֹבָה בְּהַרְחֵכָה גְדוֹלָה בְּלִי שׁוּם יְגִיעָה וּבְלִי שׁוּם עֶסֶק וּמְלֹאכָה בְּלָל רַק אִתְּךָ לְבַד תִּכְלָבְלֵנוּ בְּלִי שׁוּם עֲשִׂיתָנוּ כְּלָל וְלֹא נַצְמַדְךָ לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֶסֶק, וְלֹא שׁוּם מְלֹאכָה וּמִשְׂאָ וּמִתֵּן, וְלֹא לַחֲשֹׁב שׁוּם מַחֲשָׁבָה בְּשִׂבְלֵי פְרִנְסָה רַק בְּחֲסֵדךָ הַגְּדוֹל לְבַד תִּתְחַיֵּנוּ, וְתִתֵּן לָנוּ כָּל צְרֻכֵינוּ מֵאִתְךָ לְבַד, וְנוֹכָה שְׁתַּחֲוֶיָה מְלֹאכְתָנוּ נַעֲשִׂית עַל־יְדֵי אַחֲרֵים, וַיִּקְּנוּ בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וַיַּעֲמְדוּ זָרִים וָרַעוּ צֹאנְכֶם, וּבְנֵי נֶכֶד אֲבִרְיֶכֶם וּבְכַרְמֵיכֶם, וְאַתֶּם כְּהֵנִי יְהוָה תִּקְרָאוּ, מִשְׁרַתִּי אֱלֹהֵינוּ יֹאמֶר לְכֶם". כִּי אִתְּךָ יוֹדֵעַ כִּי צְרֻכֵינוּ חֵם רַבִּים מְאֹד, וְאַפְלוּ תְּהַכְרִחִית לְבַד חֵם רַבִּים מְאֹד, אֲכִילָה וּשְׂתִיָּה וּמְלִבּוּשִׁים וְדִירוֹת, וְצְרֻכֵי מִצְוָה לְתֵן צְדָקָה וּנְמִילוֹת חֲסִדִים, וּשְׂכַר לְמוֹד וּשְׂאָר הַצְּמֻרְכוֹת תְּהַכְרִחִים, אֲשֶׁר יְבוּלִים חֲסִדֵי־שְׁלוֹם לְבָלוֹת תִּימִים עַל תְּהַכְרִחִית לְבַד:

קסו (י:)
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, סְתִים וְנִלְיָא, "הַמְּגַבִּיחֵי לְשִׁבְתָּה, הַמְּשַׁפִּילֵי לְרֵאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ, מְקִימֵי מַעֲפָר דֵּל מֵאֲשָׁפוֹת זָרִים אֲכִיוֹן", הַקָּם וְתָרַם דֵּל וְאֲכִיוֹן בְּמוֹנֵי מַעֲפָר וּמֵאֲשָׁפוֹת, כִּי אִתְּךָ "כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצָר מִמְּךָ מוֹמָח". וּבְנוּ שְׂיִכְלָלוּ וַיֵּאִירוּ בְּנוּ יַחַד הַשְּׁנַת הַבֵּן וְתַתְּלִמִּיד, שְׁהוּא הַשְּׁנַת דְּרֵי מַעְלָה וְדְרֵי מַטָּה וַיִּחְיוּ נִכְלָלִין כָּל הָעוֹלָמוֹת יַחַד, עֲלֵיוֹן בְּתַתְּלוֹן וְתַתְּלוֹן בְּעֲלֵיוֹן, בְּאַפְּן שְׁנוּכָה לִירְאָה שְׁלֵמָה בְּאַמְתָּה, וְלֹא נִתְפַטֵּל בְּמִצְיָאוֹת חֵם וּשְׁלוֹם, רַק נוֹכָה לְהַרְגִּישׁ מְלוֹי אֱלֹהוּתְךָ בְּכָל הָאָרֶץ בְּתַדְרָגָה וּבְמִדָּה כְּלוּל יַחַד מֵהַשְּׁנַת

"מלא כל הארץ כבודו" ו"איה מקום כבודו", באפן שנוכח ליראה שלמה מפניך תמיד
ברצונך הטוב באמת:

רלח

(י:)

רבנו של עולם, איום ונורא, עזרני והושיעני וזכני מהרה ליראת הרוקמות, ליראה
קדושה עם דעת הנמשך משמחה של שבת קדש. מלא רחמים, גואל ומושיע,
פודה ומציל, פדני והצילני, והציאני מעבדות לחרות משעבוד לגאולה. זכני לשמחה של
שבת קדש, שאזכה ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, לקבל שבתות מתוך רב שמחה
ומתוך עשר וכבוד ומתוך מעוט עונות. עזרני שאזכה לכבוד את השבת בכל עז
ותעצומות, בכל מיני שמחה וחדות, ואזכה להרבות בתענוגי שבת בכל מיני תענוגים,
הן להרבות במיני מאכלים ומעדרים ומשקות טובים, הן בכגדי כבוד, להשתדל לזכות
לכנדים נאים לכבוד שבת קדש. והעקר שתרחם עלי ותעזרני ותושיעני לזכות לשמח
בכל לב בשבת קדש בשמחה וחדות גדולה באמת, עד שאזכה על-ידי השמחה לצאת
מעבדות לחרות משעבוד לגאולה, עד שאזכה על-ידי השמחה והחרות של שבת,
להשלים ולהגדיל דעתי בתכלית הגדלות והשלמות ברצונך הטוב באמת, ועל-ידי-זה
אזכה ליראה שלמה שתהיה היראה עם דעת בלי שום סבלות כלל. ותעזרני ותושיעני
להרים ולהגביה על-ידי הדעת הקדוש את כל היראות הנפולות אליך לבר התברך, שלא
יהיה לי שום יראה נפולה, שלא אפחד ולא אתירא משום בריאה שבעולם, לא משום
שר ואדון, ולא משום אדם, ולא משום חיה רעה ולסמים, ולא משום דבר שבעולם, רק
מפוך לבר אירא ואפחד באמת, ותהיה יראתך על פני לבתי אחמא:

רלח

(י:)

רבנו של עולם, זכני ליראה שלמה ואמתית, ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את
יהוה אלהינו, אותו לבר אירא, וכו' אבטח ואשען, ולא אפחד משום דבר
שבעולם, וימים כי מקרא שבתוב: "יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חני ממי
אפחד", ונאמר: "יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם", ונאמר: "באלהים בטחתי לא
אירא מה יעשה בשר לי", ונאמר: "חנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יהוה
יהוה ויהי לי לישועה, ושאתם מים בששון מפעני יישועה":

שמא

(ב:)

רחם עלינו ולמדנו והורנו וחקנו ואמצנו, ותן לי ולכל ישראל פח וגבורה בלב מן
השמים, שמעתה לא אירא ולא אפחד עוד משום דבר שבעולם, רק אהיה בכל
עת כגבור לערך מלחמה, בלי שום פחד משום תאוה ומשום מחשבה ובלבול, ומשום

אדם ומשום דבר שבעולם כלל, באפן שאזכה להנצל ולהמלט מכל מה שאני צריך להנצל ולהמלט. ולא אשוב עוד לכסלה, ולא אפגם שום פגם כלל, לא במחשבת דבור ומעשה, ולא בראית עינים ובשאר חושים, ותחוקני ותאמציני לדלג על כל המניעות ולשבר ולכטל כלם ולכנס לתוך הקדשה באמת, ולהתחיל מעתה להתקרב אליך באמת לאמתו כרצונך הטוב:

ט*

רבנו של עולם, תן פתוך ואימתך בלבנו תמיד, וזכנו להיות בכחית 'צדיק מושל יראת אלהים', היינו שלא נצטרך להמתין עד שתשפיע יראתך עלינו מלמעלה, רק נזכה בעצמנו להמשיך עלינו בכל פעם יראתך הקדושה, ונזכה ליראה מלפניך תמיד בכל עת ובכל שעה ביראה אמתית יראה שלמה יראה עלאה יראת הרוממות, ועל-ידי-זו נזכה שתקבל כל תפלותינו ברחמים וברצון ותשמע קול תחנונינו תמיד. כמו שאמרו רבותינו וברונם לברכה: כל מי שיש בו יראת שמים דבריו נשמעין. והיה לנו כח לעורר שפע בעולם, שעל-ידי תפלתנו תשפיע רב טוב לבית ישראל. ועל-ידי-זו יהיו נכנעין ונכפפין כל הקליפות והסמרא אחרת תחת השכינה הקדושה, וכל הרשעה בלה פעשן תכלה בי תעביר ממשלת ידון מן הארץ, ותמלוך אתה הוא יהיה אלהינו מחרה לברך על כל מעשיו, ויקום מקרא שבתוב: כי יהיה עליון נורא מלך גדול על כל הארץ. ונאמר יהיה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה. ונאמר ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהיה מלך. ונאמר יהיה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו. ונאמר יהיה יהיה ללך על כל הארץ ביום החוה יהיה יהיה אחד ושמו אחד:

ט*

יהיה עוז לעמו יתן יהיה יכרף את עמו בשלום. אל ישראל הוא נותן עוז ותעצומות לעם ברוך אלהים. רבנו של עולם, זכני לעזות דקדשה, ואזכה לקים מה שאמרו רבותינו וברונם לברכה: חוי עז כנמר. שיהיה לי עזות דקדשה לעמוד כנגד העוי פנים שפדור ונגד כל הקמים עלי ורוצים למנוע אותי מעבודת יהוה חסד-שלום, ואני אזכה להתגבר בעזות גדול כנגדם, ולא אתביש כלל מפני המלעיגים וגם לא אתקוטט עמם, רק אדרבה כל מה שיעמדו לנגדי למנוע אותי מתורה ועבודת יהוה אתגבר בעזות גדול דקדשה, לשבר כל המניעות ולכלי לשמוע בקולם כלל, ובאתערוותא דלתתא איתער לעילא, וישפיעו עלי מלמעלה כח גדול ועזות וגבורה דקדשה לעמוד כנגד כל מיני עזות דסמרא-אחרא, ולהכניעם ולשברם ולכטלם בכחול גמור, ותקדשני במצותיך ותן חלקי בתורתך, כי אתה הודעתנו על-ידי חכמיך הקדושים שפשם שמי שהוא עז פנים אין לו

חלק בתורה, כמו שאמרו רבותינו וכוונם לברכה: כל מי שיש בו עזות בידוע שלא
עמדו רגלי אבותיו על הר סיני, כי הוא מהתתקע"ד [מהתשע מאות וארבעה ושבעים]
דורות שלא היו ראויים לקבל התורה, כמו כן גם כן בשאין להאדם שום עזות דקדשה
אזי אין לו גם כן חלק בתורה הקדושה, כי עיקר ההתנברות בתורה ועבודת יהוה תלוי
בעזות דקדשה כי העזות דקדשה שלו הוא מוסר כח ועוז ונבונה כביכול למעלה גם
כן בבחינת: תנו עוז לאלהים, ועל-ידי-זה "אל ישראל הוא נותן עוז ותעצומות לעם". כי
משפיעין עליו מלמעלה כח ועזות גדול דקדשה לעמוד כנגד כל המניעות ולשפרם
ולבטלם, ולהתחיל ולגמור כל מה שרוצה בעבודת יהוה, ועזרני לפלם דרכי ואדע ואכונ
האמת לאמתו בענין זה להתחר מאד מאד לכלי להכשיל חסו-ושלום בעזות דסמרא-
אחרא, כי היא מדה רעה ומנונה מאד, ואף-על-פי-כן אתגבר ואתחזק בכל פעם בעזות
גדול דקדשה. ונבני לבון הדרך הישר והאמת במדת הענוה שאזכה להיות שפל וענו
מאד מאד בפני כל אדם, ואף-על-פי-כן לא אהיה שפל ונבזה בעיני עצמי לגמרי עד
שאפול בדעתי ואתפיש מפני המלעיגים והקמים עלי למנוע אותי ולבטלני ממקצת
עבודתי את יהוה, רק אדרבה אתגבר בעזות גדול דקדשה נגדם לכלי להסתכל עליהם
ולא אשמע בקולם כלל, ותמשיך עלי הארה אמתית מהענוה של משה רבינו עליו
השלום, שכתב על עצמו: והאיש משה ענו מאד. וכן רב יוסף אמר: לא תתני ענוה
דאיכא אנא. ובכותם אזכה גם כן לבון האמת איה להתנהג במדת הענוה, ותוכני למדת
היראה בשלמות, ויקים בי מקרא שפתוב: עקב ענוה יראת יהוה. ונאמר: ראשית חכמה
יראת יהוה. כי יש יראה למעלה מיראה, ותוכני לילך ממעלה למעלה במדת היראה,
ואזכה בכל פעם שתמשיך עלי יראתך הקדושה מבחינה ומדרגה הנבונה ביותר, עד
שאזכה לעלות ממעלה למעלה במדת היראה עד אין סוף, ויקים בי מקרא שפתוב: עקב
ענוה יראת יהוה, עשר וכבוד וחיים. ונאמר: יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה.
ונאמר: ביראת יהוה מבטח עוז ולבניו יהיה מחסה. אמן כן יהי רצון.

תמנ

(כט)

וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל פְּלִיטָתָנוּ וְעַל פְּלִיטַת עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעֲזָרְנוּ וְחֹשִׁיעֵנוּ וְתַקִּימוּנוּ מִחֶרֶד מְנַפְּלָתָנוּ הַגְּדוּלָּה וְהַעֲמַקָּה מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ מִמֶּנּוּ מִמֶּנּוּ, וְנִפְּלָנוּ בְּגִלּוֹת גְּדוּל מְאֹד זֶה כְּמִן שָׁנִים בְּגוּף וְנִפְּשׁ בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי נִיּוֹת, בְּכֹלל וּבְפָרְט. מָרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, סוּמְךָ נּוֹפְלִים, חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ, וְסַמְךָ אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְיִקְנִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "אֵל תִּשְׁמַחֵי אוֹיְבֵתִי לִי כִי נִפְּלֵתִי קָמַתִּי, כִּי אֲשַׁב בְּחֹשֶׁךְ יְהוָה אֹזֵר לִי. שְׁלַח יָדְךָ מִמְרוֹם פְּצָנִי וְתִצְּלֵנִי מִמַּיִם רַבִּים, מִיַּד בְּנֵי גִבּוֹר. חַנּוּנִי וְתַקִּימוּנִי. דְּלוּ עֵינַי לְמְרוֹם. יָדְךָ תִּבְּוֵן עִמִּי אִתָּה זְרוּעֶךָ תִּאֲמַצְנִי". וְהוֹצִיאֵנִי וְהַעֲלֵנִי מִחֶרֶד מִכָּל הַנִּפְּלִאוֹת וְחִירִידוֹת שְׁיִרְדְּתִי וְנִפְּלֵתִי עַד הִנָּה וְנִתְּרַחֲקֵתִי מִמְּךָ וּמִעֲבוֹדֶתְךָ מְאֹד. חוֹסֶה עָלַי כְּרַב רַחֲמֶיךָ, כִּי אַתָּה יִדְעָתָה כִּי אֵין מִי שְׁיַעֲמֵד בְּעַדְנוּ בְּנִפְּלָתָנוּ הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת, אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ פְּלָאִים כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "וְתִרְדַּד פְּלָאִים אֵין עוֹזֵר לָהּ" וְכְמוֹ שְׁפָתוֹב: "הַשְּׁלִיף מִשְׁמַיִם אֶרֶץ תִּפְּאֶרֶת יִשְׂרָאֵל, מֵאֲנָרָא רְמָא לְבִירָא עֲמִיקָתָא, וְאֵין מִי שְׁיַעֲמֵד בְּעַדְנוּ וְאֵין מִי שְׁיִוְכַל לְחַקֵּם אוֹתָנוּ מְנַפְּלוֹתֵינוּ כִּי אִם אַתָּה לְבַד, וְתִקְנִים מִקְרָא שְׁפָתוֹב כְּמוֹ שְׁדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ וְזְרוּנָם לְבִרְכָה: "נִפְּלָה וְלֹא תוֹסִיף" לְפֹל עוֹד, וְתֹאמַר אַתָּה לְיִשְׂרָאֵל "קוּם בְּתוֹלֵת יִשְׂרָאֵל". חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ, וְעוֹזֵר לָנוּ לְתַקֵּן אֶת מַחְנוּ וְדַעַתָּנוּ עַל-יְדֵי תַקוּן הַבְּרִית בְּאַמַּת בְּשָׁלְמוֹת. וְתִצְּלֵנִי מִעַתָּה מִכָּל מִינֵי נִפְּלִאוֹת מִעֲבוֹדֶתְךָ חַס וְשָׁלוֹם וְתַעֲזֹר לָנוּ מִעַתָּה לְעֵלוֹת וְלַקּוּם מִחֶרֶד מִכָּל הַנִּפְּלִאוֹת שְׁנִפְּלָנוּ עַד הִנָּה, וְתַקִּים אֶת "סִבַּת דְּוִיד הַנּוֹפֵלֵת". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֱלֹהֵי שְׁמַחֲתִי אֶת כַּפִּי, תַקִּימוּנִי וְאַחֲוִיה. לֹא תוֹכַל לְהַתְּעַלֵּם מֵאַחֲוִיךָ הָאֲבִיוֹן, עוֹב תַּעֲזוֹב וְחַקֵּם תַּקִּים:

ישוב הדעת

(טו)

הח

אנא יהוה, ובני ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים לכל אאבד את עולמי, חס־ושלום, ולא אינע לריק ולא אלד לבהלה. ואזכה להסתכל על עצמי תמיד, ולישב דעתי היטב היטב מה אני עושה בעולם הזה, עולם העובר בחרף עיון, ולחשב דרכי, ולשפט בעצמי את כל המעשים אשר אני עושה בכל עת ובכל יום ובכל שעה, להשפט בעצמי עליהם בכל עת אם אני עושה בהגן אם לאו, חס־ושלום, למען אזכה על־ידי־זה לרחם על עצמי ולשוב ממעשי הרעים וממחשבותי המגנות להיות סור מרע באמת הן במחשבה הן בדבור הן במעשה, ולעשות רק הטוב בעיניך תמיד:

(טז)

היב

וזבני למשפט דקדושה באמת, שאזכה לישב דעתי בכל יום תמיד ואשפט את עצמי היטב ואדון בעצמי את כל העסקים והענינים והמעשים אשר אני עושה, אם כד ראוי לי לעשות, לבלות ימים במעשים פאלה, חס־ושלום. ואזכה לאחז את דעתי היטב זמן מסים בישוב הדעת הזה ובמשפט הזה, ולא אניח את דעתי ומחשבותי לברח מזה מהרה, רק אזכה לבנוס בישוב הדעת הזה ובמשפט הזה היטב היטב, עד שאזכה שיתחזק ישוב דעתי באמת בתקף גדול ובהתנברות חזקה, באפן שאזכה לסור ולשוב מעתה תקף ומיד מפל המעשים הרעים ומפל המחשבות הרעות ולאחז רק במעשים טובים תמיד:

(טז)

היט

יהוה אלהים, אבינו שבשמים, רחמן האמת, מלא רחמים בכל עת ובכל רגע תמיד, אתה ידעת כמה אנחנו רחוקים עכשו מקדשת המחשבה ומשלמות הדעת, ובכר בלינו שנותינו בהבל וריק, בבליול הדעת ובמחשבות רעות ופגומות מאד בכל עת ובכל שעה, ועדין לא זכינו לישוב הדעת כראוי באמת אפלו שעה אחת, מנעורינו עד היום הזה, כי חטאנו עוינו ופשענו מאד ופגמנו בהברית קדש, אשר על־ידי־זה נטרף ונתפלפל דעתנו מאד ואין אנו יודעים כלל איך להחיות את עצמנו, ובאיזה דרך נזכה לשוב אל

הדעת דקדשה בשלמות כראוי באמת, כי קלקלנו ופגמנו בכל הדרךים והשבילים של הדעת דקדשה:

(כד)

שצנ

וכן תרחם עלינו ברחמים רבים ברחמים גדולים, ותוכני לישוב ולסדר את דעתי היטב, ותשפיע עלי קדשה וטהרה ושפע עליונה מכתר עליון, למען אוכה על-ידי-וה להמשיך עלי כח המסדר והמיישב את המחין דקדשה, ואוכה תמיד לישוב הדעת היטב באמת ובאמונה שלמה, בקדשה ובטהרה כרצונך הטוב. מלא רחמים, קומה בעזרתי והושיעני שלא תרדה מחשבתי חס-ושלום אחר תאוות וחרהורים ומחשבות זרות וחקמות חיצוניות, רק אוכה לאחז את חכמתי ובינתי ודעתי לבלי להניח את המח לחשב כלל שום מחשבה חיצונה כלל, ויהיה מוחי נקי ונר וצח בקדשה וטהרה תמיד ותעורני שאוכה לעלות תמיד ממעלה למעלה ומדרגא לדרגא על-ידי עשית מצותיך הקדושים בשמחה, עד שאוכה שתרדה מחשבתי תמיד להשיג אותך בקדשה ובטהרה ובלישוב הדעת באמת ובאמונה שלמה, ותעשה עמי נפלאות, פלאי פלאות, ותושיעני ותנפני שתרדה מחשבתי תמיד להשיג האור האין סוף שהוא למעלה מנפשי רוחין ונשמתין, ותשפיע בצחצחות נפשי. "אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות פנעם יהוה ולבקר בהיכלו". ותמשיך עלי אור קדשת כח המסדר והמיישב את המחין שהוא כתר עליון ואוכה על-ידי-וה לבלי לצאת חוץ מן הנבול חס-ושלום, רק אוכה שתרדה מחשבתי להשיג אור האין סוף "כרצוא ושוב" בכחינת: "מטי ולא מטי", בכחינת: "רדיפה ומעקב", על-ידי כח המסדר והמיישב את המחין באמת ובאמונה שלמה, עד שאוכה שיעלה ויכלל שבלי כתר "תשעה חיכלין עלאין דלאו אנון נהורין ולא רוחין ולא נשמתין ולית מאן דקנימא בהו ולא מתדפקין ולא מתדעין", כי אתה יהוה לבד ידעת עצם רדיפת השתוקקות נפשי ורוחי ונשמתני בשרשם העליון להשיג השגות אלו, אשר לך נוצרתי. "צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים. מה ידירות משכנותיך יהוה צבאות נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה לפי ובשרי ירגנו אל אל חי". אכל עונותי הטו אלה, וחטאתי הסתירו פניך ממני, כי מחשבתי היתה רודפת אחר תאוות רעות וחרהורים רעים ומחשבות חיצוניות עד שפגמתי בכל חדרי השכל ובכל נתיבות ושבילי הדעת, עד שהחרבתי את בית החכמה, ופרצתי גדרי התבונה, ותרסתי את היכלי הדעת ופגמתי הרבה בחכמה ובינה ודעת ובכח המעקב והמסדר והמיישב את השכל שהוא כתר עליון, בכלם פגמתי הרבה מאד על-ידי חטאי ועונותי ופשעי המרבים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך יהוה אלהי:

שצד

(כד)

על בן הנני מפיל תחנתי לפניך אדון הרחמים והסליחות שתמחל ותסלח ותכפר לי על כל חטאי ועונותי ופשעי המרבים ותעשה עמי כגדל נפלאותיך הנוראות, ותוציאני ותעלני ממצולות ים ותשוב ותתקן את שכלי ותרחם עלי ותצילני מעתה מכל מיני מחשבות חיצוניות ומכל מיני הרהורים רעים ומכל מיני רדיפת המחשבה אחר תאוות ועסקי העולם הזה חס־ושלום. ותמחני ותקדשני בקדשתך העליונה ותסיר ממני גזון ואנחה ותבטל העצבות ממני ככסול גמור, ותופני לשמחה שלמה, שאזכה לעשות מצוותיך בשמחה רבה וחדוה גדולה ועצומה, ותשוב ותבנה חרבותי ותחזר ותבנה היכלי שכלי על מכוני, וארמוני דעתי על משפטי ישב בקדשה ובטהרה גדולה, באמת ובאמונה שלמה:

תרנה

(נד)

"אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי. וברתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך. אזכר מעללי יח בי אזכרה מקדם פלאך. וברתי ימים מקדם הניתני בכל פעלך במעשה ידיך אשוחת. בהתעטף עלי נפשי, את יהוה וברתי. וזכר תזכר ותשוב עלי נפשי". ואעז ואמה לנפשי: וזכר אל תשכח שיש עלמא דאתי, ואין שום קביעות בזה העולם, כי העולם הזה עובר בהרהר עז, בצל עובר, וכאבק פורח, וכענן בלה, וכרוח נושבת, ובחלום יעות, ועקר חתיים ועקר הקביעות דירה של האדם הוא רק בעלמא דאתי, חוסה עליך ושמר את הופרון היטב, שתזכור תמיד בכל יום בעלמא דאתי ולא תשכח, והדבק מחשבתך בעלמא דאתי ואל יזו וזרון עלמא דאתי מרעיונה. הסתכל על עצמך היטב היטב, וישב דעתך באמת לאמתו, וזכר ותן ללבך מה תעשה באחריתך בעת יבוא קצף בהרהר עז. צר לי עליך אחי, הקיצה אחי משנת פתייתך וחמל על נפשך "וזכר את בוראך בימי בהורתיך":

תשכד

(נט)

"אשרי שומרי משפט עשה צדקה בכל עת. צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת וקדמו פניך". רבוננו של עולם, מלא רחמים, אוהב משפט, וכני ברחמיך הרבים למשפט דקדשה, שאזכה לשפט עצמי בכל עת על כל הדברים אשר אני עושה, ולחשב דרכי ולחשב דעתי היטב בכל יום ויום, להשפט בעצמי חז על העבר חז על העתיד, עד שאזכה להוציא משפטי לאור, לברר לי דרך ישרה שאלך בה, באפן שאזכה לעשות רצונך ולשמר חקיך ומשפטיך באמת, ולא איגע לריק ולא אלך לבחלה, ולא אטה מן המשפט האמת ותישר, ולא אטעה את עצמי חס־ושלום, רק אזכה לשפט ולדון את כל עסקי

ומעשי באמת לאמתו, למען אוֹכַח לְשׁוֹב אֱלֹהִים בְּאֵמֶת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. "בְּמִשְׁפָּטֶיךָ חִינֵי וְאִשְׁמֶרְךָ עֲדוֹת פִּיךָ". חוּם וְחֶמֶל עָלַי בְּחֶסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים, וְתוֹכְנֵי שִׁיתִּיחַ וְצַד הַטּוֹב שׁוֹפְטִי. וְאוֹכַח לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם וּלְהַסְתַּכֵּל עַל עֲצָמֵי הַיָּמִים הַיָּמִים, וּלְרַחֵם עָלַי וּלְהַשְׁפִּט בְּעֲצָמֵי עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּלְחַשֵּׁב עֲצוֹת וּתְהַבּוּלוֹת, אִיךְ לְמַלֵּט נַפְשִׁי מִנֵּי שַׁחַת, וּלְקַבֵּל עָלַי קַבְּלָה חֲזָקָה בְּלֵב שְׁלֵם בְּאֵמֶת לְשָׁמֵר מִצְוֹתֶיךָ וּתְהַבּוּלוֹתֶיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ תְּמוִיד, עַד שִׁיתְּלַחֵב לִפְנֵי בְּהַתְּלַחְבוֹת גְּדוֹל וְחֹזֵק מְאֹד אֱלֹהִים בְּאֵמֶת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שִׁאוֹכַח עַל-יְדֵי הַתְּלַחְבוֹת הַלֵּב לְבָלוֹת וּלְשַׁרְף וּלְכַעַר כָּל הַרַע שֶׁנֶּאֱחָז בִּי, הֵן הַרַע שֶׁנֶּאֱחָז בִּי עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים, הֵן הַרַע שֶׁנֶּאֱחָז בִּי עַל-יְדֵי אַחֲרִים, שֶׁאֲנִי עוֹסֵק לְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּיִרְאַת שָׁמַיִם לְקַרְבָּם לְעַבְדֶּיךָ, בְּאִשְׁרֵי גְזֵרֶת עֲלֵינוּ עַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים שֶׁכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מְחַיֵּב לְהַשְׁתַּדֵּל לְקַרֵּב בְּנֵי אָדָם לְעַבְדֶּיךָ, בִּי כָּל יִשְׂרָאֵל עֲרֻכִים זֶה בְּזֶה, אֲכַל אַתָּה יוֹדֵעַ רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת שֶׁיֵּשׁ עַל זֶה, וְגִדְל הַתְּנִירוֹת הַרַע שֶׁמְתַנְּרָה בְּזֶה הַאִישׁ הַעוֹסֵק לְקַרֵּב רְחוּקִים לְעַבְדֶּיךָ, בִּי הַרַע שֶׁל אֱלוֹ הַאֲנָשִׁים רוֹצֵה לְהַתְּאָחוּז בְּלֵב הַמְּקַרְבֵּם חֵם וְשָׁלוֹם, לְהַשׁוֹת לְבָבוֹ חֶסֶד וְשָׁלוֹם מִהֵשֵׁם וּתְפַרְדֵּךְ:

רמז
 רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּבְנֵי לִיִּשְׁב דְּעַתִּי הַיָּמִים בְּזֶה הָעוֹלָם בְּזֶה הַגּוֹף חַיִּשׁ קָל מִחֶרֶת, שִׁאוֹכַח לִיִּשְׁב דְּעַתִּי הַיָּמִים מִהַתְּבַלִּית וְהַסּוּף מִכָּל הַתְּאֻוֹת וּמִכָּל עֲנִינֵי עוֹלָם הַזֶּה, הֵן הַתְּאֻוֹת הַנִּכְנָסוֹת לְגוֹף הֵן הַתְּאֻוֹת שְׁחוּץ לְגוֹף כְּמוֹ הַכְּבוֹד וְהַתְּנַשְׁאוֹת וְהַשְׁנָאָה וְהַתְּנַשְׁאוֹת וְהַקְּנִיטוֹר וְכִיּוֹצֵא בָּהֶן, וְאוֹכַח לְהַסְתַּכֵּל עַל תְּבַלִּיתִי הָאֲמִתִּי הַיָּמִים בְּיִשׁוּב הַדְּעַת חֹזֵק בְּאֵמֶת, וְלֹא אֲמַעֵה אֶת עֲצָמֵי כָּלל בְּזֶה הָעוֹלָם, בִּי אַתָּה יוֹדֵעַת בִּי כָּל הַתְּרַחֲקוּתֵנוּ מִמֶּךָ הַיָּמִים מִחֶמֶת שֶׁאֵין אָנוּ מִיִּשְׁבִּין עֲצָמֵנוּ כָּלל, בִּי אִם נִזְכָּח לִיִּשְׁב דְּעַתֵּנוּ הַיָּמִים בְּעִנְיַן מְרִירוֹת חֵם הָעוֹלָם הַזֶּה, אֲשֶׁר הוּא מְלֹא פֶעַם וּמְכַאֲבוֹת, וְכָל הַתְּאֻוֹת וְהַתְּעַנּוּגִים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה חֵם לִפִּי שֶׁעַתָּה קָלָת, בְּצַל עוֹבֵר, וְכָלֵם מְעַרְבִים בִּיגוֹנוֹת הַרְבֵּה וּבְצַעַר וְיִסּוּרִין וְיִגוֹן וְאֲנַחָה כְּפָלִי כְּפָלִים יוֹתֵר מִהַעֲנֵג, וְהַפְּסוֹדוֹ מְרַבָּה מִשְׁכָּרוֹ נִם בְּעַת תְּאֻוֹתֵינוּ, וּמִכָּל שְׂכָן בְּאַחֲרִיתוֹ מִיֵּד שֶׁהִיא מְרַח בְּלַעֲנָה, רֵאשִׁיתוֹ יְגוֹן וְאֲנַחָה, וְאַחֲרִיתוֹ חֶשֶׁד וְחֶלְקִלְקוֹת וְאַפְלָה גְדִיחָה, נִם כָּל יָמָיו פֶּעַם וּמְכַאֲבוֹת הַרְבֵּה וְחֶלְיוֹ וְקִצְף, וּמְאֻמָּה לֹא יֵשֵׁא בְּעַמְלוֹ:

רמז
 וּבְאִשְׁרֵי מְבֹאֵר וּמְבֹרָךְ לְמִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ מַח בָּל שֶׁהוּא בְּקִרְבְּךָ, שֶׁכָּל הָעוֹלָם הַזֶּה הֵבֵל וְרִיק, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ כְּפֶה שֶׁכָּעִים שְׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרוֹת שְׁמוֹנִים שְׁנָה וְרַחֲבִים עֲמָל וְאֹזֵן בִּי גַז חַיִּשׁ וְנַעֲוָפָה", וְכְמוֹ שֶׁאָמַר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ עָלְיוֹ הַשָּׁלוֹם: "הֵבֵל הֵבֵלִים אָמַר קַחֲלֵת הֵבֵל הֵבֵלִים הֵבֵל הֵבֵל", וּבְאִשְׁרֵי הָאֲרִיזָה בְּזֶה עוֹד בְּכָל סֵפֶר קַחֲלֵת, וּבְשִׁאֵר

ספרי קדש מגדל גנות ושמות ושגוען הכלי עולם הזה ותאוותיו, "כי הכל הכל ורעות רוח", ויותר מזה מבאר מאד למי שזוכה לישוב דעתו היטב, כמו שכתוב: "ויותר מהמה בני החר עשות ספרים הרבה אין קץ" וכו', ועל כן אם היינו זוכים לישוב עצמנו היטב, בודאי היינו שבים אלך באמת לאמתו, כי גם פנה העולם רואים שהכל הכל ורעות רוח, מכל שכן וכל שכן פעולם הבא, כי סוף כל סוף אנו מוכנים להשיב הפקדון לבצל הפקדון, ואל עפר נשוב למקום רמה ותולעה, ואנו מברחים לתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, ועל כל המעשה שם, כי הכל יהיה נזכר לנו אף, ולא יותר לנו דבר. ומה נעשה ליום פקודת, מה נחשב על יהוה, לפני ועמו מי יעמד ומי יקום בחרון אפו, אנה נולך את חרפתנו, אנה מפניו נכרת. "מי יגור לנו אש אוכלה, מי יגור לנו מוקדי עולם". אהה אחי, איכה נעשה, אבל באמת כל רחוקנו מן הווא מחמת שאין אנו מישבין עצמנו היטב באמת לאמתו עד הנקדה שפלב, פלי הטעאה את עצמו כלל:

(י)

ריח

אבל אתה גלית לנו בתורתך הקדושה שעקר ישׁוב הדעת הוא על ידי שמחה, וגם אתה ידעת גדל רחוקי משמחה, על כן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, אדון השמחה והחרוה, אשר השמחה במעונך, כמו שכתוב: "הוד והדר לפניו, עו וחרוה במקומו", שתרחם עלי ועל כל עמו בית ישראל ברחמיך הרבים ברחמיך הגדולים ברחמיך הגנוזים ברחמיך האמתיים ברחמיך הנצחיים, ותמשיך עלי שמחה אמתית מן השמים, באפן שאזכה להיות אף שמח תמיד, אגילה ואשמחה בישועתך בכל עת. "שוש איש ביהוה תגל נפשי באלהי", עד שאזכה לקשר השמחה אל המוח, עד שאזכה להוציא לחרות מחי ודעתי ומחשבותי האסורים בכבלי עני וכבול, בגלות גדול ומר זה ימים ושנים, מיום עמדי על דעתי, באשר אתה לבד ידעת גדל עצם מרירות השעבוד והגלות של דעתי, שפובל גלות מר ושעבוד קשה בכל עת על ידי רבוי המחשבות רעות וטרדות ובלבולים של הכל ושמות ועקמימות שפלב, הבאים על המוח וחלב בכל עת, ומעקמים ומבלבלים את מחי ולפי מאד, אשר פשל פח הספל, וכל עקר גלות הדעת הוא מחמת המרה שחורה והעצבות הקשה והכבד והמר מאד, אשר התגברה עלינו מעורנו, ועל ידי זה אין אנו יכולים לישוב עצמנו כלל היכן אנחנו פעולם, ולחשב היטב בדעה מישבת על התכלית האחרון האמת, כי אין אנו יכולין להנהיג את מחנו פרצוננו מחמת עצם תקוף הגלות של דעתנו, מחמת המרה שחורה והעצבות המתגברת בכל עת, ומחמת שאין אנו מישבין עצמנו, על ידי זה עקר התרחקותינו מהשם יתברך בורא

כל עולמים, עד שבאנו למה שבאנו ועשינו מה שעשינו, וחסאנו מה שחסאנו, ופגמנו מה שפגמנו, וקלקלנו מה שקלקלנו, ונתרחקנו כמו שנתרחקנו, באשר יודע כל אחד בנפשו גדל רחוקו מהשם יתברך ומתורתו ועבודתו באמת; והא בְּהָא תְּלִיָא, כי כל מה שאנו מתרחקים יותר, חס־ושלום מתגברת המרה שחורה והעצבות יותר, וכל מה שמתגבר העצבות והמרה שחורה יותר חס־ושלום, מתגבר בלבול הדעת וגלותו יותר, עד שאין [אנו] יכולין לישוב עצמנו כלל, ועל־ידי־זה נתרחקים יותר חס־ושלום, ועתה מאין יבוא עזרנו, אבינו שבשמים, מאין ומאין נבקש עזר ותרופה והצלה לחולים נגועים ומעגים כמונו היום בדור הזה. הביטו וראו אם יש מכאוב כמכאובינו, כי אין מכאוב כמכאובי הנפש הרחוקה מהשם יתברך, מחי החיים, הטוב והמטיב, החי לעד וקיים לנצח. "שמו שמים על זאת ושערו" כי נחרבנו מאד, אוי לנו שהחרבנו את בית החכמה, ושרפנו את היכלי השכל, והגלינו את דעתנו למקום שהגלינו, אוי לנו מאד אוי מה הִיָּח לנו:

(:)

רבנו של עולם, צרות לבבנו הרחיבו מאד, עד שאין אנו יודעים מה לדבר ואיך לדבר, מה נאמר מה נדבר מה נצטדק, האלהים מצא את עוננו, כי חטאנו עונונו ופשענו לפניך מיום היותנו עד היום הזה, מדי יום יום השכם וחסוא, עד אשר אין לנו שום דעת איך לדבר ואיך לישוב עצמנו היטב בזה העולם העובר כצל עובר, לחשוב על תכליתנו הנצחי האמתי:

(:)

מה נשיב ליהוה כל תגמולוהי עלינו. בְּמָה נִקְדָּם יְהוָה, נִבְּחָ לְאֱלֹהֵי מְרוֹם. אלו פינו מלא שירה פים ולשוננו רנה בהמוז גליו וכו', ואלו כל הימים דיו וכל אנמים קלמוסים, ובני אדם לבקרים ולשונות מקלסים, אין מספיקים להודות ולתלל ולספר על אחת מאלהי אלפי אלפים ורפי רבבות, רבבות רבבות נפלאות נוראות ונסים וחסדים שלא נשמעו מעולם, אשר היו נגזרים ומכסים, אשר חפרו וחתרו והמשיכו בכתם הגדול משה רבנו הרועה נאמן ואבותינו הקדושים וכל הצדיקים הגדולים האמתיים הפאים אחריהם, מפעל הרצון העליון רבון כל הנשמות ארון כל המעשים, לרחם אשר אינם ראויים לרחם ולחון את שאינם הגונים לחון, כמונו היום שפלים ונכזים ונמאסים, באמור: "ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לבלותם". עד הנה עזרנו רחמיך ולא עזבונו חסדיך יהוה אלהינו, ונתת לנו תקף והתחזקות ועקשנות גדול שיהיה לנו בוח להתחזק עד הנה לברח אצלך תמיד, לכמח בישועתך ובצלך אנו חוסים. בן יוסף יהוה אלהינו אב הרחמים לרחם עם עמוסים, להמשיך עלינו עוד יותר ויותר חסדים רבים

ורחמים גדולים תחתומים באוצרותיו עמדו כמוסים, עד נזכה ל"רב טובך אשר צפנת
ליראיך פעלת לבך חוסים", על בן עורני עומד ומצפה, עדין תקותי ותחלתי חזק ביהנה
שאזכה עוד מעתה לישוב הדעת באמת:

(א)

רבנ

ופני אב הרחמן שאזכה לילך בדרך הנה, לחפש בעצמי תמיד ולמצא בעצמי נקודות
טובות הרבה, באפן שאזכה לבוא לידי שמחה באמת, עד שאזכה מהרה לישוב
דעתי היטב באמת, מה התכלית מכל התאוות ומכל עניני עולם הזה, באפן שאזכה
לשוב אליך באמת מעתה ועד עולם, ולא אשוב עוד לכסלה. אם און פעלתי לא אוסיה,
ואזכה לסוד מרע לגמרי ולעשות הטוב בעיניך תמיד. שבענו משובך ושמחנו בישועתך
ומחר לבנו לעבדך באמת. לא כחטאינו תעשה לנו ולא כעוונותינו תגמל עלינו, לא מהם
ולא מקצתם ולא חלק מאלף אלפי אלפים ורבי רבבות מהם. כחסדך כרחמיך כנפלאותיך
תעשה עמנו ואל תפושנו לנצח. האומר לעולמו די, יאמר לצרותינו די. ואם אמנם אנו
בעצמנו החיכים בצרותינו, עם כל זה רחמיך רבים יהנה, רחמיך רבים מאד. חוסה עלינו
למען שמך, רחם עלינו כרב רחמיך. "שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא. השיבה
לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני. אל תעזבני אדני, אלהי אל תרחק ממני. חושבה
לעזרתי אדני תשועתי":

(ב)

שנו

ועתה עתה אבי שבשמים, אבי שבשמים, מה אעשה מה אפעל, לחיבן אברת, לחיבן
אעוף לשפן. "מי יתנני במדבר מלון אורחים", לברח מנשמיית ועוות הגוף. אף
אתה יודע כי אין מקום לברח מן הגוף. אהפכה ואתהפכה באופן כמלי, וכלם שכים
למקום אחד. אליך לבד עיני תלויית, אליך לבד רעיוני צופיות, אליך לבד עיני נשואות,
לתשועת יהנה עיני מנחלות ודומיות. אין לי על מי להשען כי אם על אבי שבשמים.
אין לי שום תקנה כי אם עליך אב הרחמן. אין לי שום מבטח ומנוס כי אם על חסדיך
העצומים:

10

(ח)

חומל דלים, שומע אנקת אכיונים, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, רחם עלי והוציאני מבין שני הרשעים הקמים עלינו לבלענו חנם, חסוּשְׁלוֹם. "אל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה". וכשם שענית ליונה במעי הדנה, כן תענני ברחמיך הרבים להוציאני מבין שני הכפירים, באשר הבטחת לנו כמו שכתוב: "אמר אדני מפשן אשיב, אשיב ממצלות ים", ודרשו רבותינו וברזם לברכה, מבין שני אריות הבטיחנו השם יתברך לחשיבנו מהם:

תקנב

(לו)

רחמן מלא רחמים, חומל דלים, שומע אנקת אכיונים, רחם עלינו ועל נפשותינו העשוקות באפרים האחויות בפת, באשר נגלה לפניך יודע תעלומות, ועורני למלט נפשי מני שחת, כי אתה ידעת את גדל וקר והדר תפארת נפשי בשרשה העליון וגם אתה ידעת את רבוי הטנפת והלכלוכים שלכלכתי ומנפתי נפשי העלובה מאד מאד ולפניך נגלה עצם הרחמנות שעל נפשי האמללה מאד, היגעה מאד, הנדבאת והמטרפת מאד בין שני הכפירים. פצו עלינו פיהם אמרו בלענו. ואנו צועקים אליך זה זמן רב, ואין מי שיוכל להושיענו, כי אנחנו בעצמנו חיינו אכזריים על נפשנו. אכל אתה יכול להציל את נפשנו בתקוף המלתך, שתחפך את לבבנו לטובה, ותטה את לבבנו אליך באמת; ותתן לנו שכל ודעת דקדשה וכח וגבורה ועצה באפן שנוכח להגביר הנפש על הגוף תמיד עד שיתבטל הגוף ותאוותיו לגמרי, ואזכה להעלות ולנשא נפשי תמיד בקדשך העליונה באמת ובאמונה שלמה:

תקנר

(לז)

רבנו של עולם, חוסה על נפשי העניה והדלה, הרעבה והצמאה והעיפה מאד, ומלא משאלותי ברחמים, שתתגבר נפשי על גופי מעתה ועד עולם, ותתעלה ותתנשא נפשי למעלה למעלה, בקדשה ובטהרה גדולה באמת ובאמונה שלמה, בחכמה ובינה ודעת דקדשה, בתורה ועבודה ביראה ובאהבה ובתשובה שלמה לפניך, באמת ובכל שלם בראונך הטוב. "שובי נפשי למנוחוכי כי יחנה גמל עליכי. כי חלצת נפשי ממנות את עיני מן דמעה את רגלי מרחי. אתחלף לפני יחנה בארצות חתים. כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת. נפשי ישובב, ונחני במעגלי צדק למען שמו. למען שמך יחנה תתני, בצדקתך תוציא מצרה נפשי. ובחסדך תצמית אויבי, והאבדת כל צוררי נפשי כי אני עבדך. ונפשי תגיל ביהנה תשיש בישועתו. הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך, כי יבתירו צדיקים כי תגמל עלי":

תקסג

(לח)

והנה עתה בעזונותינו "אבד חסיד מן הארץ וישר באדם אין", ואין מי שיצמד בעדנו. ולא די לנו בכל זה, כי אם עוד רבים קמים עלינו, רבים מאד, באשר אתה ידעת. על מי לנו להשען, על אבינו שבשמים. החומל על דל, חמל על דלותנו, וראה שפלותנו ובזוננו. הבט משמים וראה כי היינו לעג וקלם. "כל היום בלמתי נגדי ובשת פני בסתני, מקול מתרחף ומגדת מפני אויב ומתנקם". הביטה בענינו כי רבו מכאובינו וצרות לכבנו, חוסה עלינו בארץ שבנו, ואל תשפך חרונה עלינו כי עמד אנחנו פני פריה. עזרנו כי עליך נשעננו. "מציל עני מתוק ממנו ועני ואביון מגזולו", הצילני נא מיד אויבי ומרודפי. הצילני אבי שבשמים, הצילני נא גואל חזק הודה ומציל, הצילנו ומלטנו, ופדנו מכל מיני שונאים ומלשינים ומקטרגים בגשמיות וברוחניות. חוסה עלינו למענה ולמען אבותינו ולמען כל הצדיקים אמתים, אשר אנו חוסים בהם תמיד. יודע תעלומות, רחם רחם, הצל הצל, הושיענו והצילנו מתרב, מפיהם, ומיד חזק אביון:

תרכח

(מט)

חוס וחסני ורחם עלי והושיעני, חיש קל מתרה, ישועה שלמה ואמתית, ישועת הנפש והגוף באמת, ישועה הנצחית לעולמי עד ולנצח נצחים. עזרני כי עליך נשענתי, הושיענו כי שמך נקרא עלינו. אל תניחנו ואל תמשנו ואל תעזבנו. "זכר רחמיך והנה וחסדיך כי מעולם חמה. זכרני יהוה ברצון עמו פקדני בישועתך. טהר לבבי לעבדך באמת." עזרה כבודי עזרה הנבל וכבוד אעירה שחר". עזרה נא עזרני נא קומי נא עמדי נא חלי נא פני אל פמיטב הגיון, אולי יחוס אולי ירחם, אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם, אולי ירחם, אולי ירחם. "דלו עיני למרום יהוה עשקה לי ערבני". מרא דעלמא בלא, איני יודע כלל מה לדבר, "כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת בלח", רק פאתי לפניה יהוה אלהי ואלהי אבותי מלא רחמים, לשטח כפי אליך, ולשא עיני למעון קרשתך אולי יש תקנה, תן לי תקנה טובה חיש קל מתרה, תן לי חיים אמתים, הסר ממני יגון ואנחה. "שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא". זכני מתרה לתשובה שלמה באמת, ואזבה לשוב למקור שנתצבתי משם, ואזבה על ידי תשובתי ליחד יחודא עלאה ויחודא תתאה:

תרכט

(נד)

רבנו של עולם, ראה נא בענינו וריבה ריבנו, כי אתה ידעת את לכבנו, כי צרכינו מרבים מאד ודעתנו קצרה לפרש. עזרנו כי עליך נשעננו. עננו יהוה עננו כי בצרה גדולה אנחנו. אל תסתר פניך ממנו הוה נא קרוב לשועתנו, כי אתה יודע את

כל תלאותינו, וראה את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו. "וכר יהנה מה הנה לנו, הביטה וראה את חרפתנו". חוס וחמל עלינו. "שמרני מידי פח יקשו לי, ומקשות פעלי און. שמרני באישון בתי עיני, בצל בנפיד תסתירני, מפני רשעים זו שדוני, אויבי בנפש יקיפו עלי". ואני עני ובואב, אין לי שום בית מנוס כי אם אליך לבר. "אליך יהנה אקרא ואל אדני אתחנן. מה בצע בדמי בדרתי אל שחת, היודך עפר הניגד אמתך. עיני נגדה ולא תדמה מאין חפנות. עד ישקוף וירא יהנה משמים". הושיענו מלא רחמים, הושיענו בעת צרה הזאת וקנים בנו מקרא שבתוב: "ועת צרה היא ליצקב וממנה יושע":

תרנא

(נו)

אבי שבשמים רחם עלי, וראה עני ועמלי, ראה עני ומרודי לענה ורוש, "ראה יהנה כי צר לי מעי חמרמרו, נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי". ראה יהנה כי אולת יד ואפס עצור ועווב. סבתה בעני לך מעבר תפלה. סבתה באף ותדרפנו. רבנו של עולם, מלא רחמים מלא חסדים רבים, "חננני יהנה ראה עני משונאי מרוממי משערי מות". וברני נא ברצונך הטוב, ובר נא ברחמך, אחרי מי אתה רודף, "אחרי מי יצא מלך ישראל, אחרי כלב מת, אחרי פרעוש אחד. העלה נדף תערץ, ואת קש יבש תרדף":

תשצח

(כד)

ונשב וניחל ונצפה לרחמך, אשר טמון לבריותך, כמו שבתוב: "טוב וניחל ודומם לתשועת יהנה. אף אל אלהים דומיה נפשי, ממנו ישועתי. אף לאלהים דומי נפשי כי ממנו תקנתי. כי אין מלה בלשוני הן יהנה ידעת בלה. אליך נשאתי את עיני, היושבי בשמים. אליך יהנה נפשי אשא. פרשתי ידי כל היום נפשי בארץ עפה לך סלה. כי לך יהנה הוחלתי, אתה תענה יהנה אלהי. אשא עיני אל הקרים, מאין יבא צורי. צורי מעם יהנה, עשה שמים וארץ". וקנים בנו מקרא שבתוב: "ויאמר משה אל העם אל תיראו, התיצבו וראו את ישועת יהנה אשר יעשה לכם היום, כי אשר ראיתם את מצרים היום, לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם. יהנה ילחם לכם, ואתם תחרישון". אל תעובני יהנה, אלהי אל תרחק ממני, חושש לעזרתי יהנה תשועתי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יהנה צורי וגואלי, אמן ואמן:

תתיר

(כה)

מלא רחמים, תפץ להיטיב לכל בריותך, רחם עלינו כל עוד נפשינו בנו, וחינו ונכנו ועזרנו והושיענו בישועתך האמתית, כמו שאתה יודע את כל הישועות שאנו צריכין, באפן שנופה להניע לכל מה שבקשנו מלפניך חיש קל מתרה, ולא נעול בכסופא קפך. "יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יהנה צורי וגואלי. שמחו ביהנה ונילו צדיקים

וְתִרְגַּנְנוּ כֹּל יִשְׂרָאֵל לֵב. יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ. וַיִּקְרָא מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד". וּבִתְרוּתָךְ כְּתוּב לֵאמֹר: "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד":

תתקנ

(צב)

וּבְכֵן בְּכַח מוֹכֵךְ הַעֲלִיזוֹן הָאֲמִתִּי, וּבְכַח הַצַּדִּיקִים הַגְּדוּלִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרְאִים אֲשֶׁר וְכוּ לְחִשְׁיָךְ מוֹכֵךְ הָאֲמִתִּי, וְלַחֲדוּרֵיךְ וְלַגְּלוּת מוֹכֵךְ לְבָרִיזְתִּיךָ, שְׂאִינוּ נִפְסָק לְעוֹלָם אֶפְלוּ אִם עֲשִׂינוּ מַה שְׁעֲשִׂינוּ, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "חֲסְדֵי יְהוָה כִּי לֹא תִמְנֶנּוּ כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו", בְּכַחֵם הַגְּדוּל אֲנִי נִשְׁעֵן עֲדִין לְהַקְהוֹת אֶת שְׁנֵי, וְלִסְמֹא אֶת עֵינַי, וְלִקְשֹׁר אֶת גּוּפִי וְאֶבְרִי, וְלַפְתַּח אֶת פִּי לְקִרְא אֱלֹהִי, עֲדִין מִמְּקוֹם שְׂאִינוּ שָׁם עֵתָה, וְלַצַּפּוֹת לִישׁוּעָתְךָ עֲדִין וְלִבְלִי לִיֵּאֵשׁ אֶת עֲצָמֵי מִשׁוֹם דְּרָגָא קְדוּשָׁה שְׁבַעֲעוֹלָם בְּשׁוֹם אֶפְסוֹ, וְלַפְרוֹשׁ כְּפִי וְלַשְׁמַח יְדֵי אֱלֹהִי עֲדִין, אוֹלֵי יַעֲתֵר לִי יְהוָה וְלֹא אֶבְרִ, אוֹלֵי יְחוּס, אוֹלֵי יְרַחֵם:

תתקנה

(צב)

כְּלֹא רַחֲמִים, עֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחַקְךָ נִלְדָּה וְאֶת מִשְׁפָּטֶיךָ נִשְׁמַר, וְקִנְיָם לָנוּ מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "וְנִתַּתִּי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם, וְהִסִּירוּתִי לֵב הָאֶבֶן מִבְּשַׂרְכֶם וְנִתַּתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר. וְאֶת רוּחִי אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְעֲשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בְּחַקִּי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם. וַיִּשְׁכַּתֶּם בְּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאֲבוֹתֵיכֶם, וְהָיִיתֶם לִי לְעָם וְאֲנִכִּי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים. וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל טְמָאוֹתֵיכֶם, וְקִרְאתִי אֶל הַדָּגָן וְהִרְבִּיתִי אוֹתוֹ וְלֹא אֶתֶן עֲלֵיכֶם רָעַב". וְנֹאמֵר: "וְנִרְקַתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וּמִטְהַרְתֶּם, מִכָּל טְמָאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲמַחֵר אֶתְכֶם. הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי. לֵב טְהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי. אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה, אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי. חוֹשָׁה לְעֹזְרֹתִי אֲדַנִּי תִשׁוּעָתִי". יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

תתקסט

(צח)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כְּלֹא רַחֲמִים, שְׁלַח לִי יִשׁוּעוֹת רַבּוֹת בְּכָל עֵת וְרַנַּע מִמַּעֲיָנֵי הַיִּשׁוּעָה, כִּי אַתָּה גְּלוּת לָנוּ שִׁישׁ לְךָ מַעֲיָנוֹת שֶׁל יִשׁוּעָה שְׂאִינָם נִפְסָקוֹת לְעוֹלָם כְּמַעֲזָן הַנּוֹבֵעַ שְׂאִינוּ הוֹסֵם. עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי יִשׁוּעוֹת שְׁלֵמוֹת וְאֲמִתִּיוֹת מִמַּעֲיָנוֹת הַקְּדוּשִׁים הָאֱלֹהִים, וּבְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּכַח וּזְכוּת הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁחֵם בְּחִינַת מַעֲיָנֵי הַיִּשׁוּעָה, שְׁוֹכוֹ לְחִשְׁיָךְ וְלַגְּלוּת וְלִשְׂאֵב מִימֵי הַתּוֹרָה בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיָנֵי הַיִּשׁוּעָה, שִׁישׁ לְהֵם כַּח גְּדוּל לְנִצָּחַת, לְעוֹר וְלַהֲגוֹן וְלַחֲשִׁיעַ לְכָל חַחוּסִים בְּהֵם לְהַצִּילָם מִשְׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת וּמִתַּחְתִּיּוֹת וּלְזוֹבוֹתָם לְחַיֵּי עוֹלָם לְעַד וְלְנִצָּחַת, כְּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ אֲדוֹן הָאֲמִת וְהַשְׁלוֹם. עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וּזְכוּתֵי בְּזוֹבוֹתָם, שְׂאוּבָה לְהַתְחַדֵּשׁ מַעֲתָה, לְהַתְחִיל מַעֲתָה לְהַמְשִׁיךְ עָלַי חַכְמָה וַיִּשׁוּעָה אֲמִתִּית לְעוֹב

בְּרַכְיָי הִרְעָה וּמְחַשְׁבוֹתַי הִמְנִינֹת וְלֹא אָשׁוּב עוֹד לְאוֹלְתִי, רַק אֶזְכֶּה לְחַכְמֵי כָל חֲכָמַי וְדַעְתִּי בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה וּלְקִשְׁרֵי מַחְשְׁבוֹתַי אֶל הַתּוֹרָה וְהַתּוֹפְלוֹת תָּמִיד בְּקִשְׁרֵי אֲמִיץ וְחֹזֵק, וְלִבִּי לְהַנִּיחַ אֶת הַמַּחְשְׁבָה לְצֵאת חוּץ כָּלֵל אֶפְלוּ בְּחוּטֵי הַשְּׁעָרָה. וְתִמְחַר לְהוֹצִיאֵנִי וּלְהַצִּילֵנִי מִמֵּיִם הַיּוֹדוּנִים, מִמְּצוֹלוֹת יָם, מִיּוֹן מְצוֹלָה וְאִין מְעַמָּד, מִתְּהוֹ וּבְהוֹ וְחִשְׁףָה וְתִהוּם, וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל עֵת וְרַנֵּעַ בִּישׁוּעוֹת נִפְלְאוֹת מִמַּעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה, כִּי גִלּוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ פֶּעַל הַיְשׁוּעוֹת, שְׁבַעֲצָם רְחוּמֵי מִמֶּךָ בְּלִי שְׁעוֹר, וְהִיצֵר הִרְעָה מִתְּנַפֵּר בְּכָל עֵת בְּכַמְּהָ מִיְנֵי הַתְּנַפְרוֹת וּמְנִיעוֹת וְעִבּוּכִים וּבְלִבּוּלִים וְעַקְמוּמִיּוֹת שְׁבֵלֵב עַד אִין מִסְפֵּר, אֲנִי צָרִיךְ יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת וְרַנֵּעַ, שֶׁתִּפְתַּח לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים מַעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה, שֶׁתִּהְיֶה הַיְשׁוּעָה נֹבַעַת וּמִתְחַדֶּשֶׁת לָנוּ בְּכָל עֵת וְרַנֵּעַ, בְּאִפְּן שְׁנוּכָה לְהַנְצִיל בְּכָל עֵת מִמָּוֶה שְׂאֵנוּ צָרִיכִין לְהַנְצִיל, בְּדַרְכֵי יְשׁוּעָתְךָ הַנִּפְלְאוֹת הַמִּתְחַדָּשִׁים וְנוֹבְעִים בְּכָל עֵת וְרַנֵּעַ מִמַּעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה, וְתִקְדָּשֵׁנוּ וְתִטְהַרְנוּ עַל יָדֶם מִכָּל הַטְּמָאוֹת וּמִכָּל הַגְּלוּלִים וּמִכָּל הַכְּתָמִים וּמִכָּל הַפְּגָמִים שְׁבַעֲוֹלָם. וְקִיָּם לָנוּ מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "וְדַרְכֵי עֲלִיכֶם מִיּוֹם טְהוּרִים וּמִתְהַרְתֶּם, מִכָּל טְמָאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהַר אֶתְכֶם":

תתקע

(צו)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְמוֹכָה בְּרַחֲמִים, וְהוֹשִׁיעֵנִי מִתְּהַרָה בְּכָל מוֹה שְׂאֵנִי צָרִיךְ לְהוֹשִׁיעַ בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת, בְּאִפְּן שְׂאֵזְכָה מַעֲתָה לְשׁוּב אֵלֶיךָ וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאִמָּת, וְקִיָּם בְּנוּ מִתְּהַרָה מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶכְתֹּחַ וְלֹא אֶפְחָד כִּי עֲזוּ וְזִמְרַת יְהוָה יִהְיֶה וְיִהְיֶה לִי לְיְשׁוּעָה. וְשִׂאבְתֶּם מִיּוֹם בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה". וְנֹאמֵר: "לִיהוָה הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּהּ סֵלְתָה. יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלִיךָ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם קְרָאנוּ". וְטוֹב יְהוָה כְּעֵינֶיךָ לְכַרְכְּנוּ וּלְכַרְךָ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ הַטוֹב, וְקִיָּם לָנוּ מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "יְהוָה עֲזֵ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְכַרְךָ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם". יְהוָה לְרַצוֹן אֲמַרִי כִּי וְהִנְיֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאֲמָרוּ אָמֵן:

תתרכח

(קה)

וְעֲתָה עֲתָה, אַחֲרַי כָּל מוֹה שְׁעִשִׁיתִי וּמָה שְׁנַעֲשֶׂה עִמִּי מִעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עוֹדְנָה תְּכַלֶּינָה עֵינֵי לְיְשׁוּעָה שְׁלֵמָה בְּאִמָּת מֵאֲתָךְ לְכָה, בְּכַח וּזְכוּת תִּפְלֵת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים. רַחֵם עָלַי בְּעַל הַרְחָמִים, הוֹשִׁיעֵנִי נָא בְּעַל הַיְשׁוּעוֹת, חוּם וְחַנּוּנִי וְחַמֵּל עָלַי בְּעַל הַחֲמִלָה וְחַתְּנִינָה, חַט אֲזַנֵּד וְשָׁמַע קוֹל צַעֲקוֹתַי, קוֹל שׁוֹעֲתִי, קוֹל פְּגִיעָתִי קוֹל תִּפְלֵתִי:

תתשכב

(קלג)

רחם עלינו מלא רחמים, מלא חסד בכל עת, ונרש ובטל מאתנו כל מיני עקמומיות שבלבבנו, ולא יעלה ולא יבוא על לבבנו שום מחשבה וחרחור על דרכיך ונהנהגותיך, רק אופה להביט ולהסתכל על הרחבותיך ונפלאות חסדיך ומובותיך בכל עת, ואפלו בתוך הצרה בעצמה, רחמנא לצלן, אתה מרחיב לנו הרחבה בדרךים נפלאים וישועות גדולות, מלבד מה שאנו מצפים ומקווים בכל עת שתוציאנו ותגאלנו מהרה מתוך כל הצרות לגמרי ותושיענו ישועה שלמה חיש קל מהרה:

תתשמא

(קמד)

רבנו של עולם, רבנו של עולם, למען שמך עשה ולא לנו, ראה עמידתנו דלים וריקים. חוסה על כבוד שמך, הכט משמים וראה כי היינו לעג וקלס בגוים, כי העבנום מתלוצצים מאתנו בכל יום ואומרים בכל עת אתה אלהיכם. "ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום אתה אלהיך". יהוה מלא רחמים, רחם עלינו וקבל תחנונינו. עגנו יהוה עגנו כי בצרה גדולה אנחנו, צרה גדולה אשר פמזהו לא נהיתה ופמזהו לא תוסף. רחם עלינו למען שמך כי אין פנו כח לרצותך, רק בשמך פאנו אליך. אתאנו על שמך יהוה, עשה למען שמך. "הושיענו אלהי ישענו, וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך. עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך, והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך". חגנו ועגנו ושמע תפלתנו כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים, ברוך אתה שומע תפלה:

תתשפה

(קמט)

"פנה אלי וחגני כי יחיד ועני אני. שקדתי ואהיה בצפור בודד על נג". רבנו של עולם, מה אומר מה אדבר. "הביט ימין וראה ואין לי מביר, אבר מנום מפני אין דורש לנפשי. ועקתי אליך יהוה, אמרתי אתה מחסי, חלקי בארץ החיים. תקשיבה אל רנתי כי דלותי מאד, הצילני מרודפי כי אמצו מפוני":

קעו

(י)

אבינו אב תרחמן, רחם עלינו ואל תשחיתנו, פמה שכתוב: "כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישבח את ברית אבותיך אשר נשבע להם". ונאמר: "ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה. אם יהיה נדחך בקצה השמים, משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך. והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה, והיטיבך וחרבך מאבותיך. ונאמר: "יהוה חגנו לך קוינו, הנה ורועם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה", ונאמר: "ועת צרה

היא ליעקב וממנה ישע, ונאמר: "בכל צרתם לו צר, ומלאך פניו הושיעם, באהבתו ובחמלתו הוא גאלם, וינמלם וינשאם כל ימי עולם". ונאמר: "מי אל כמוך נשא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו, לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא. ישוב ורחמנו וכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם. תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם":

רעה (י:)
 חוס וחמל עלינו, רחם רחם בעל הרחמים, "הורני יהנה דרכך אהלך באמתך, וחד לבבי ליראה שמך. הורני יהנה דרכך, ונחני בארח מישור למען שוררי. דרכיך יהנה הודיעני, אורחותיך למדני. תדריבני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי, אותך קויתי כל היום. הורני יהנה דרך חקך ואצננה עקב. תדריבני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהנה צורי וגואלי. עושה שלום במרומו הוא ברחמי ועשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תקנב (נא:)
 רבנו של עולם, רבנו של עולם, שמתתי אליך כפי. עוד עוד הושיעה הושיעה, הושיעני על כל פנים מעתה אחרי שלא זכיתי להושע באמת [בשלמות] עד הנה. רחם עלי מעתה, בעל הרחמים בעל הישועות. "אל תשליבני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני. אל תשליבני לעת זקנה, בכלות כחי אל תעזבני". עורני למען שמך הושיעני למען רחמיך למען חסדיך העצומים שאינם תמים ואינם פלים לעולם, כמו שכתוב: "חסדי יהנה כי לא תמנו כי לא בלו רחמינו. כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו. קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהנה צורי וגואלי:

נה (י)
 על כן זכני ברחמיך הרבים להיות בתשובה תמיד, שאזכה לעשות תמיד תשובה על תשובה הראשונה, ואזכה לתקן בכל פעם פגם תשובה הראשונה, עד שאזכה ברחמיך הרבים לתשובה שלמה, תשובה עלאה באמת בראוי, ואז תפתח את לבי ודעתי

לדעת את שמך ואז אדע באמת כי עדין לא התחלתי לעשות תשובה, כפי עצם גדלתך ורוממותך שתזכני להשיג אז, ואז תזכני באמת לעשות תשובה על תשובה, שאזכה לעשות תשובה בכל פעם על השנה הראשונה, על שהייתי מנשם את רוממות אלהותך, לפי עצם רוממותך שאזכה להשיג אחר-כך בכל פעם, באפן שאזכה להיות כל ימי בתשובה תמיד, עד היום אשר תאספני אליך ותזכני לעולם הבא, ליום שכלו שבת, כלו תשובה. וזכני לזבח את יצרי, ואזכה לקיים מקרא שכתוב: "וזבח תודה יכבדני", שאזכה לכבד אותך בשני עולמות, בעולם הזה ובעולם הבא. ועזרני שאהיה בורח מן הכבוד באמת, ואזכה למעט בכבוד עצמי ולהרבות בכבוד המקום. ותשפיע עלי מכבודך הגדול ותזכני ברחמיך הרבים לכבוד אלהים, שאזכה לכבוד דקדושה למענה לבר, ולא אהנה מן הכבוד כלל למעני, ולא אשתמש עם הכבוד כי אם לשמך ולעבודתך באמת, ועזרני שלא ישאל ולא יחקר שום פריה על כבודי:

(יא)

קב

אנא השם הנכבד והנורא, מלך הכבוד, אשר בראת כל העולם כלו בשביל כבודך יתפרך, כמו שכתוב: "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו". וכבן תעזרני ברחמיך הרבים, שאזכה שיתגדל וישתבח ויתעלה כבודך על ידי, ותהיה בעזרי שאוכל לבטל עצמי לגמרי ולמעט בכבודי, שיהיה כבודי לאין ואפס, ולא אשגיח על כבוד עצמי כלל, רק להרבות כבוד המקום, ויהיו כל עסקי ועשיתי ומחשבותי ורצוני כלם רק בשביל כבודך הגדול יתפרך:

(יב)

קכ

קומה בעזרתי, ותן בלבי וזכני שאחוס על כבודך הגדול ותקדוש ועל כבוד נפשי ורוחי ונשמת, כי בעוונותינו הרבים דל כבודנו, כי לא חסנו על כבודך ועל כבודנו וביזנו את נפשינו מאד, עד אשר נפלו חלקי כבודנו בעמק ולוול הגלות מאד. דל כבודנו בגוים, ושקצונו בטמאת הנדה, וראה את עמך ישראל מרודים מאד בכלל וכפרט:

(יג)

קכד

חוסה על כבודך הגדול ותקדוש, אשר בשביל זה בראת כל העולמות כלם, כדי שיתגדל ויתעלה כבודך על ידי עמך ישראל, כמו שכתוב: "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו". ולמה נהפך כל הכבוד לזרים, ונפל כל הכבוד מישראל, ונפל הכבוד בגלות בין העפונים והרשעים, אשר יש להם כל הכבוד, ועמך ישראל לתרפה ולבזיון, אשר מחרפים ומבזים אותנו בכל עת:

קצו

(יד)

ועזרני וסיעני ותוקני ואמצני, שאזכה להעלות הכבוד דקדושה מולותא דגלותא, ואזכה תמיד להעלות ולגדל כבודך הגדול ותקדושי, ועזרני שאזכה להעלות הכבוד לשרשו שהוא היראה, ותשפיע עלי יראתך הקדושה שאזכה ליראה מפניך תמיד, "ליראה את השם הנכבד והנורא הזה", ותעזרני להגיע ליראה בשלמות ליראת הרוממות באמת. ותווננו ברחמיך הרבים לכבוד וראי יהוה באמת וכלב שלם, שנונפה לבטל עצמנו באמת נגדם, ולתן להם כל הכבוד באמת וכלב שלם, באפן שיתקן על ידינו פגמי היראה, ונונפה ליראה בשלמות בלי פגם כלל, ויקנים בנו מקרא שכתוב: "יראו את יהוה קדושו כי אין מחסור ליראיו", ונונפה על ידינו לשלמות אמתי, ואזכה שיהיה שלום בעצמי. ותרפאני רפואת הנפש ורפואת הגוף, באפן שאזכה להיות שלם בשלמות אמתי בלי שום מום ופגם:

תפז

(לג)

רבון עלמין, אנת הוא חד ולא בחשבון, אנת הוא עלאה על כל עלאין, סתימא דכל סתימין, לית מחשבה תפיסה בך כלל. אנת הוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ולית אתר פנוי מנך כלל, כי מלא כל הארץ כבודך, ומלכותך בכל משלה. ואתה מחייה את כלם, כל צבא מעלה וכל צבא מטה, כל החיכלין והמדרגות הקדושות, וכל המדרגות והחיכלין של הטמאה והספרא אחרא, ואפלו בעשר בתרין דמסאבותא מלכש חיותך ותפרך לעד ולנצח נצחים, ואין שום ספרא אחרא וקלפה וטמאה בעולם שלא יהיה מלכש בהם חיותך ותפרך, כי אתה מחייה את כלם ומפלעריך אין להם שום חיות וקיום כלל. ואפלו בכל לשונות הגוים ובכל המדות רעות ובכל התאוות רעות, ואפלו בכל העברות והאסורים שבתורה, מלכש ומסתר חיותך ותפרך, כי מלכותך בכל משלה:

תקנז

(לו)

אבינו אב הרחמן, חמל על כבוד התורה הקדושה שהשפעת בנו, כי אתה יודע את עצם יפי קדשת התורה היקרה הנעלמת בנו. עזרנו ברחמיך הרבים שנונפה מעתה לטהר ולקדש עצמנו באמת, באפן שנונפה להוציא ולגלות התורה הנעלמת בנו בקדושה גדולה. והצילנו מחרפות ובזיונות ולא נבז ולא נכלם ולא נכשל לעולם ועד. ונבנו לכבוד דקדושה, ונונפה לקבל את הכבוד בקדושה גדולה, לשמך ולכבודך הגדול לבד, ולא נשתמש עם הכבוד בשבילנו כלל, רק לשמך ולעבודתך לבד באמת ובתמימות, בלי שום פגיה ומחשבה חיצונה כלל, ונונפה להחזיר ולהעלות הכבוד לשרשו, ותעזרנו על ידי הכבוד דקדושה שתחננו ברחמיך שנונפה על ידינו להוציא ולגלות חדושי תורה הרבה

הנעלמים בנפשנו בקדשה ובטהרה גדולה. ותהיה עמנו תמיד, ולא נאמר דבר שלא
ברצונך, ותהיה עם פינו בעת המיפנו ועם ידינו בעת מעברנו:

תתלג

(10)

ותעזר לנו ותושיענו שנופה להתרחק ולברח מן הכבוד פאמת פתכלית הרחוק, ולא
יעלה על דעתנו שום רצון ותאונה וחסדה לשום כבוד כלל. ותרחם עלינו
ותושיענו תמיד בכל עת שתשלח לנו ברחמיך ובחסדיך הרבים איזה כבוד, שנופה או
לשמר את עצמנו ואת נפשותינו מאד מאד לכל נהיה נלפדים חסדו שלום כלל על ידי
הכבוד, ולא נקבל את הכבוד בשבילנו כלל, ולא נשתמש בו לצורך עצמנו כלל, ולא
יגיע לנו שום הנאה כלל מהכבוד, רק נופה להעלות כל הכבוד אליך לבד, ונחזור כל
הכבוד למלך הכבוד, למי שכל הכבוד שלו לבד. ותעזרנו ותשמרנו בשמירה עליונה
שלא נפגם בקדשת הכבוד כלל, רק נופה לקבל את הכבוד בקדשה ובטהרה גדולה
לשמך ולעבודתך לבד בלי שום פגם תאונתנו כלל. ותחמל עלינו בכל עת, שתשלח לנו
כבוד חדש, שלא יבוא הכבוד בשביל הסתלקות נפש חסדו שלום, רק נופה שיבוא הכבוד
אלינו לטובה ולא לרעה חסדו שלום, שנופה על ידי הכבוד לקבל בכל עת נפשות חדשות
בקדשה ובטהרה גדולה, ויתוסף ויתגדל נפשותינו בכל עת בתוספות אור קדשה וטהרה,
ותשלח לנו בכל עת נפשות חדשות קדושות ויקרות לאורך ימים ושנים טובים בתורתך
ועבודתך ויראתך:

תתלד

(10)

ובכן תרחם עלינו ותושיענו, ותהיה בעזרנו מעתה שנופה לשפר פאמת תאונת אכילה
ושתייה, ונופה להסתפק במעט, לאכל מעט בקדשה גדולה ולהסתפק ממנו ונדקדק
על עצמנו מפות ועד כביצה, לבלי לאכל אפלו משהו יותר מהמכרח לנו בשביל קיום
הגוף, ונאכל לבד לקיום גופנו, ונמעט תאונת טבענו, ונופה להיות בכלל הצדיקים
האוכלים לשבע נפשם דקדשה, כמו שכתוב: "צדיק אוכל לשובע נפשו", עד שנופה
שתשא לנו פנים ותחננו, כמו שכתוב: "ישא יהוה פניו אליך, וישם לך שלום". ונופה
להמשיך הארת פנים אל הכבוד דקדשה, ותציל אותנו ואת כל עמך בית ישראל מעוי
פנים ומעוות פנים, ותעלה ותסלק את הכבוד מן העוי פנים שבדור, ולא יהיה להם
שום כבוד ותהנשאות ופקודות והתמנות ושררה כלל. ותרחם עלינו ועל כל עמך בית
ישראל, ותציל אותנו מכל המנהיגים והמפרסמים של שקר, הגורמים לנו מה שגורמים,
באשר אתה לבד ידעת, כי בעוונותינו הרבים נפל וירד הכבוד דקדשה מאד, דל כבודנו
בגוים ושקצונו בממאת הנדה, ונפל הכבוד בין העכו"ם והרשעים והשקרנים והעוי פנים

שפדור, שהם מקבלין לעצמן כל הכבוד וחולקין כבוד לעצמן, ועמו ישראל הפשרים
והצדיקים באמת לחרפה ולבוז וללעג וקלם:

תתלה

(ז)

אנא יהוה מלא רחמים, מלך הכבוד סלה, חוס וחמל על כבודך הגדול ותקדוש, ותצל
את נפשותינו מהם ומחמונם, ותוציא את הכבוד מביניהם, ותעלה את הכבוד מבין
הקלפות, ותרחם על שכונת עון אשר הורד כבודך וגאונית ונרדה ונדלדלה, כי בעוונותינו
הרבים הסתרת פניך מכבודך הגדול, וכבודך ומלכותך נתרחק מאתך בכליך, ונפל
עד שהגיע כל הכבוד להעב"ם והרשעים והעו"פנים שפדור, "וידל ישראל מאד", ונתפך
כל הכבוד לזרים אשר אין להם חלק בשכל ופנים דקדושה, שהם העו"פנים שפדור,
שהם דומין בקוף בפני אדם:

תתלו

(ז)

רחמן מלא רחמים, רחמן מלא רחמים, רחם על כבודך הגדול ותקדוש, ונכנו ועורנו
שנוכה להעלות ולהחזיר כל הכבוד אל הקדושה. ונכנו ברחמיך הרבים להרבות
בצדקה תמיד, לתן צדקה הרבה לעניים הנונים הרבה, בשמחה ובטוב לבב באמת
ובשלמות גדול ברצונך הטוב, באפן שנוכה על ידי הצדקה להמשיך אור הפנים אל
הכבוד. ותברך אותנו בלנו יחד באור פניך, ותמשיך עלינו חסדיך הרבים הכלולים בשמך
הגדול, ותאיר עלינו כל החסדים הכלולים בחמשה חסדים, בנגד חמשה פעמים צדקה
שנוכר בתורתך הקדושה, ויקים בנו מקרא שכתוב: "אני בצדק אחזה פניך אשפעה
בהקיץ תמונתך". ונוכה להעלות את הכבוד והמלכות מצדק לצדקה, ותעורנו ותושיענו
להוציא כל הכבוד מן העו"פנים, ולהחזיר כל הכבוד אל המביני מדע דקדושה, ויחזר
כל הגדלה והכבוד לצדיקי הדור ובשרי הדור האמתיים, הנקראים פני הדור באמת:

תתסד

(ע)

ועורנו ונכנו לברח מן הכבוד בתכלית האמת, ותמשיך עלינו כבוד דקדושה למען שמך
באמת, כבוד הנמשך מהצדיק האמת שיש לו כח המושך, אשר הוא מקים את
המשפן תמיד, ואצלו שובן כל הכבוד האמת דקדושה, אשר כל זקני ישראל וראשיו
ושופטיו ושופטיו מקטן ועד גדול כלם מקבלים כל כבודם ונגדלתם ממנו. וכנו לכבוד
דקדושה בזה אשר על ידו ותגלה ויתגדל ויתקדש כבודך הגדול בעולם תמיד, ותמלך
על כל העולם בלו בכבודך מהרה, וכבודך ימלא כל הארץ, ויקים מקרא שכתוב: "אני
יתוה הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן, ותהלתי לפסילים", ונאמר: "ספרו בגוים את
כבודו, בכל העמים נפלאותיו. כבוד מלכותך יאמרו, ונבורתך ידברו. ברוך יהוה אלהים

אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם, וימלא כבודו את כל הארץ
אמן ואמן:

(נג)

תתקסג

מלא רחמים, רחם עלינו ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, באפן שנוכח להעלות נפשנו
לשרשה שבקדשה שהוא חכמה הקדושה, על ידי עסק התורה בקדשה ובטהרה,
עד שנוכח להכניח באמת, ונוכח להביר אותה באמת ולגלות אלהותה בעולם, ויתגדל
ויתקדש כבודו הגדול על ידינו תמיד וכבודו ימלא כל הארץ. "יהי כבוד יהוה לעולם
ישמח יהוה במעשיו. רומה על שמים אלהים על כל הארץ כבודו. ברוך יהוה אלהים
אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ,
אמן ואמן:"

(קלב)

תתשכ

מלך הכבוד, ובני שאהיה בורח מן הכבוד בתכלית באמת, ותהיה עמי תמיד, ותתן לי
חכמה בינה ודעת אמתי, ואזכה לדעת גדלתך ורוממותך וממשלתך אשר מלא
כל הארץ כבודך, ובכל דבור ודבור מלפני כבוד מלכותך, כי הדבור הוא היכל המלך,
עד שאתבטל בעיני עצמי נגד כבודך ולא אחפץ שום כבוד כלל, כי מי הוא פתי ירצה
כבוד בתיכיל המלך, כי כל הכבוד הוא רק בהדבור שהוא היכל המלך, ומי הוא השומע
שירצה לקבל כבוד בפני המלך, אשר כל הכבוד והגדלה והממשלה שלו לבד. רחם עלי
ותן לי דעת אמתי לידע כל זה באמת, ולא ארדה אחר הכבוד כלל, רק אדרבא אתרחק
ואברח מן הכבוד בתכלית באמת ואמסר כל הכבוד אליך וליראיך האמתיים לבד אשר
אתה חפץ בכבודם באמת, ויבנים מקרא שכתוב: "שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי
עולם ויבוא מלך הכבוד. מי זה מלך הכבוד יהוה עוזו ונבור יהוה גבור מלחמה. שאו
שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד. מי הוא זה מלך הכבוד יהוה
צבאות הוא מלך הכבוד סלה. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו.
וברוך שם כבודו לעולם, וימלא כבודו את כל הארץ, אמן ואמן:"

(קכ)

קצ

רבנו של עולם, תמים דעים, עשה נפלאות עמנו בעולמך אשר בראת לכבודך ונגלה
כבוד מלכותך עלינו מתרה, והופע והנשא עלינו לעיני כל חי, וקרב פזורינו מבין
הגוים ונפוצותינו בנים מירבתי ארץ, וקול פרסום אלהותך ישמע מתרה בכל העולם בקול
רעש גדול כמו קול רעמים. "ירעם אל בקולו נפלאות, עשה גדולות עד אין חקר", כי
מי יתבונן רעם גבורותיך, ויבנים מתרה מקרא שכתוב: "הבו ליהוה משפחות עמים, הבו

ליהנה כבוד ועז, ונאמר: "קול יהנה על המים אל הכבוד הרעים יהנה על מים רפים", ותמלא הארץ דעה את יהנה במים לים מכסים:

רבט

(יב)

ותעורני שיהיו כל מעשי לשם כבודך באמת, ואזכה לפלם דרכי תמיד, ולהסתכל בכל דבר, אם יש בו רצון השם ותכרך וכבודו או אעשה אותו בוריוות, ואם אין בו כבוד השם ותכרך אפנע לעשותו, ולא אסתכל על עצמי וכבודי כלל, ולא על שום דבר שפעולם, רק אבון בכל דבר לשמך ולכבודך באמת, עד שאזכה ברחמיך הרבים ובישועתך הגדולה לגדל ולנשא ולרומם ולפאר כבודך הגדול בעולם ונופה בלנו עמך בית ישראל לעבדך באמת בתמימות גדול כל ימי חיינו לעולם, בלי שום חכמות כלל, ולא גלף עוד אחרי שרירות לבנו הרע, ולא נטה אחר שכלנו וחקמתנו המטעית, רק נטה כל דעתנו ומחשבתנו ולבבנו לשמך ולכבודך הגדול והקדוש, לשמר ולעשות ולקנם את כל דברי תורתך באהבה באמת ובתמימות ובפשיטות, בדרך אשר דרכו בו אבותינו הקדושים בעולם. ונופה מהרה למלאות רצונך הקדוש אשר רצית בכריאת עולמך, אשר בראת הכל לכבודך, כמו שכתוב: "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו אף עשיתיו", ויתגלו על ידינו כל חלקי כבודך הקדוש מפל דבר ודבר שבעולם שנברא בעשרה מאמרות, אשר כל העשרה מאמרות שבהם בראת העולם, כלם היו בשביל כבודך הגדול והקדוש, שיתגלה ויתגדל על ידי כל חלקי הכריאה:

רלד

(יב)

אבינו מלכנו, גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי, חוסה על כבודך הגדול המחלל בין הגוים בעונותינו הרבים, ותחזירנו בתשובה שלמה לפניה, באפן שנופה להעלות ולנשא כבודך הגדול והקדוש, וכבודך ימלא כל הארץ, וכל אשר נשמת רוח חיים באפיו יתנו כבוד ותדר לשמך, ויספרו שמך בכל הארץ, "כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו":

רלה

(יב)

רבוננו של עולם, מלך על כל העולם בלו בכבודך, ותנשא על כל הארץ ביקרך, והופע בהדר גאון עז על כל יושבי תבל ארצה, ונדע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו, יהנה אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה. ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה. ברוך יהנה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם, וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

שעו

(לד:)

רבוננו של עולם, מלך הכבוד סלה, אשר בראת כל העולם בעשרה מאמרות בשביל
 כבודך, כדי שיתגלה ויתגדל ויתפאר ויתרומם ויתנשא כבודך הגדול ותקדוש
 בעולם, אשר זה תכלית ושרש כל הבריאה בלה, כמו שכתוב: "כל הנקרא בשמי ולכבודי
 בראתיו יצרתיו אף עשיתיו", ופני ברחמיך לתמן פגם הכבוד חיש קל מהרה, ועורני
 והושיעני ברחמיך הרבים, שאהיה בורח מן הכבוד תמיד באמת בלי שום ערמה ומרמה,
 ובכל עת שאמה ברחמיך תשלח לי איזה כבוד ברצונך הטוב, תעורני ותושיעני ותתן לי
 כח ונבורה להתגבר בכל עז שלא אקבל הכבוד בשביל עצמי כלל, ולא אהנה מן הכבוד
 כלל, ולא אשתמש חסדו שלום עם הכבוד לצרכי ולהנאתי כלל, רק אזכה להעלות כל
 הכבוד להשם ותברך למלך שהכבוד שלו, להעלות הכבוד לשרשו, ובכל פעם שיוגיע
 לי איזה כבוד, אזכה לידע ולהשיג מאיזה מאמר נתנה זה הכבוד, אשר בשביל זה
 הכבוד היה אותו המאמר, ולא אשתמש עם הכבוד לצרכי ולהנאתי כלל, רק אקבל
 הכבוד בקדשה ובטהרה כדי לגדל כבוד השם ותברך לכה, כדי לקיים העולם שנקרא
 בעשרה מאמרות בשביל הכבוד, כדי שיבוא הארה גדולה ונפלאה באותו המאמר
 שנתנה בשביל זה הכבוד אשר אתה משפיע עלי, ויהיה הכבוד שלי בלו מאמר, כמו
 שכתוב: "ובהיכלו בלו אומר כבוד". רבוננו של עולם, תן לי כח להתגבר לזכות לכל זה,
 תן לי כח לעמד בהיכל המלך:

כו*

רבוננו של עולם, אתה הודעת לנו כי כל החסרונות שיש לו להאדם, הן חסרון פנים
 או בריאות הגוף או פרנסה, הכל הוא רק מצד האדם עצמו, כי אור השם ותברך
 שופע על האדם תמיד, אך האדם על-ידי מעשיו הרעים עושה צל לעצמו, עד שעל-ידי
 זה מונע ממנו אור ושפע של השם ותברך, על בן חוס וחמול נא עלינו ונפנו לשוב
 בתשובה שלמה לפניה ולהטיב מעתה את כל מעשינו, ונזכה להכניע ולבטל את כל
 גשמיות גופנו וחקריותנו, עד שלא יהיה פנו שום אחיזה כלל מתאוות עולם היה וחקליו,
 ועל-ידי זה נזכה לקבל אור השם ותברך, ויתעלה ויתגדל כבוד השם ותברך על ידנו,
 וימלא כבוד יהוה את כל הארץ. רבוננו של עולם, ובנו לבטל עצמנו לגמרי, עד שנוזכה
 להכלל באמת בבחינת "אין", ועל-ידי זה נזכה באמת ובשלמות לקבל אור החכמה
 ותדעת דקדשה בבחינת "ותחכמה מאין תמצא", ועל-ידי זה נזכה שיאיר לנו אור כבודך
 ותברך, ויקיים פנו מקרא שכתוב: כבוד חכמים ינחלו. ותאיר פניה אלינו. ברכנו אבינו
 בלנו באחד באור פניה, כי באור פניה נתת לנו יהוה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד,

וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְכָל טוֹב. וְתַעֲזָרְנִי שָׁנָם הַצַּדִּיקִי אֲמַת יִרְאוּ לָנוּ כְּכֹל
עַת פָּנִים מִסְבִּירוֹת וְשׁוֹחֲקוֹת, וְעַל-יַדֵּי־זָה נִזְכָּה שִׁיתִּיהָ שִׁפְעַ מִזִּכָּה וּבְרָכָה וְהַצְלָחָה, חַיִּים
חַן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

(בח)

שצו

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּרַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזָרְנִי
וְתוֹשִׁיעֵנִי, שְׂאֻזָּכָה לְשִׁבְרִי וּלְכַטְלִי אֶת בַּח הַמְדָּמָה שֶׁבִּלְבִי וְלֹא אֶלֶף עוֹד אַחֵר שְׁרִירוֹת
לְבִי הָרַע, וְלֹא אֲתוֹר אַחֵר לְבָבִי וְאַחֵר עֵינַי, רַק אֻזְכָּה לְהַתְנַבֵּר כְּכַחַךְ הַגָּדוֹל, לְשִׁבְרִי
וּלְהַכְנִיעַ וּלְכַטְלִי כָּל הַתְּאוֹוֹת הַמְדָּמִיּוֹת וְכָל הַכְּלָבוּלִים וְכָל הַמְּנִיעוֹת, הַפְּאִים מִבַּח הַמְדָּמָה
שֶׁהוּא בַּח הַבְּהִמְיּוֹת, וְלֹא אֶעֱשֶׂה עוֹד מַעֲשֵׂה בְהֵמָה, וְיִתְכַטְּלוּ מִמֶּנִּי כָּל תְּאוֹוֹת הַבְּהִמְיּוֹת,
וְלֹא אֶהְיֶה עוֹד "כְּסוּם כְּפֶרֶד אִין הַבִּין", וְ"עִיר פְּרָא אָדָם יוֹלֵד", וְאֻזְכָּה לְצִאֵת וּלְעֹלוֹת
מִבְּחִינַת בְּהֵמָה לְבְּחִינַת אָדָם דְּקַדְשָׁתָּה, וְתַעֲלֵנִי מִתְּרָה מִן הַמְדָּמָה אֶל הַשֶּׁבֶל דְּקַדְשָׁתָּה:

(בח)

שצט

וְתוֹנְפֵנִי מִתְּרָה לְכָל הַשְּׁלֵשָׁה בְּחִינּוֹת שֶׁל הַשֶּׁבֶל דְּקַדְשָׁתָּה, שֶׁהֵם שֶׁבֶל בְּכַח וְשֶׁבֶל הַפּוֹעֵל
וְשֶׁבֶל הַנִּקְנָה. וְתְרַחֵם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַעֲזָרְנִי שִׁיתִּיהָ נִשְׂאָר מִמֶּנִּי שְׂאִירִית פְּאָרְזִן
לְאַחֵר הַסְּתַלְקוֹתֵי מִן הָעוֹלָם, שִׁישְׂאָר וְיִתְקַנֵּם שֶׁבֶלִי הַנִּקְנָה דְּקַדְשָׁתָּה בְּעוֹלָם, וְיִתְקַנֵּם
הַשְּׂאִירוֹתֵי לְאַחֵר מִיתְּתִי עַל-יַדֵּי שֶׁבֶל הַנִּקְנָה דְּקַדְשָׁתָּה שֶׁתוֹנְפֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, כִּי אַתָּה
יָדַעְתָּ, רַבּוֹנוּ דְּעֶלְמָא כְּלָא, שֶׁאִין קִיּוּמוֹ שֶׁל אָדָם לְאַחֵר מִיתְּתוֹ אֶלָּא עַל-יַדֵּי שֶׁבֶל הַנִּקְנָה,
שִׁזְזוּכָה לְחַשִּׁיג וּלְקַנּוֹת בְּדַעְתּוֹ כְּפִי מַה שִׁזְזוּכָה לְשִׁבְרִי וּלְכַטְלִי תְּאוֹוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִיּוֹ
שֶׁנִּמְשָׁכִין מִבַּח הַמְדָּמָה, וּבְעֻזּוֹתֵי הַרְבִּים כְּבָר כִּלְתִּי יָמִים וְשָׁנִים בְּרִדְפַת הַתְּאוֹוֹת
וּבְשְׁרִירוֹת לְבִי, וְחַטָּאתֵי עוֹיְתֵי וּפְשָׁעֵי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתַי עַל-יַדֵּי לֵב הָאָבִוּ,
שֶׁהוּא הַבַּח הַמְדָּמָה שֶׁבִּלְבִי:

(בח)

ת

אָנָּה יְהוָה, רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַנּוּנֵי בַחֲסִדֶּיךָ הַגָּדוֹלִים, וּמַחֵל לִי עַל כָּל חַטָּאתֵי
וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הַעֲצוּמוֹם, וְעֻזְרֵנִי מַעֲתָה לְשִׁבְרִי וּלְכַטְלִי אֶת הַבַּח הַמְדָּמָה שֶׁבִּלְבִי

שהוא שרירות לבני, ואזכה מעתה לשפר ולכפול כל התאוות הפהמיות ואזכה לעלות אל השכל דקדשה חיש קל מהרה. ותעזרני להבין ולהשכיל בתורתך ובעבודתך באמת, ולהוציא מתיקות שכלי מבח אל הפעל, עד שאזכה להשיג שכל הנקנה בקדשה ובטהרה, ואזכה להשיג חרושין דאורייתא אמתיים ותשגות חדשות דקדשה בכל עת ועת:

קצט

(ח:)

ותנפנו ברחמיך הרבים להתקרב לצדיקים אמתיים שיש להם פחינת רוח נבואה רוח הקדש באמת, באפן שנופה על ידם לכרר ולתקן הכח המדמה, ולא יבלבל אותנו המדמה חסדו שלום בדמיונות בוזבים ובבלבולים רעים חסדו שלום, רק נזכה שיהיה הכח המדמה ברור וזך וצח אצלנו בתכלית התקון, באפן שנופה על ידידות לאמונה שלמה וישרה וברורה וכה וצחה ונכונה באמת ברצונך הטוב, בלי שום בלבולים כלל. ונזכה להאמין בך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו כי אתה בראת עולמך ברצונך הטוב יש מאין המחלט בעשרה מאמרות. ותצילנו ברחמיך הרבים ממנהיגים של שקר שהם נקראים נביאי השקר, ולא יבלבלו את דעתנו כלל בדמיונות בוזבים חלילה, ותנבד ותטהר אותנו מטמאת וזהמת הנפש, ותשמרנו ותצילנו שלא יעלה על דעתנו שום נחוש וקסם כלל, ונתרחק מדרכי המנחשים והקוסמים בכל מיני הרחקות ולא יהיה לנו שום אמונות בזביות כלל, רק נזכה תמיד להיות תמים עם יהוה אלהינו, ולהתנהג רק בתמימות ובפשימות באמת ובאמונה שלמה האמתיות ברצונך הטוב. ותעביר ותעקר ותשבר ותכלה כל דעות המינים והכופרים והאפקורסים מן העולם, ותרחם על עולמך שתתפשט האמונה הקדושה בעולם, ויאמינו כל באי עולם בחדוש העולם, ולא ילכו אחר חקירת התחו כלל, רק יאמינו בלם בהאמת, שהעולם הוא מחדש ברצונו ותברך אשר בראו בששת ימי בראשית יש מאין המחלט, אשר על יסוד אמונה זו קנים ועומד כל העולם ומלואו כמו שכתוב: "וכל מעשהו באמונה". ונזכה כלנו לעבודך באמת ובאמונה שלמה כל ימי עולם, עד אשר נזכה לראות בטוב אשר תעשה לנו בעת שתחדש את עולמך לעתיד ברצונך הטוב ותעשה עמנו חסדים רבים, ויקים בנו מקרא שכתוב: "להגיד בפקר חסדך ואמונתך בלילות", ונאמר: "חדשים לפקרים רבה אמונתך":

כף זכות

תצג

(ג)

ותעלה אותי מעלה מעלה חיש קל מהרה, עד שאזכה להיות בלוי [כלי] טוב באמת, עד שאזכה ברחמיך ובכחך הגדול ובכח הצדיקים האמתיים לגלות ולהאיר ולמצא הטוב הכבוש ונסתר בין כל הרשעים ואפלו בין העכו"ם, עד שאפלו כשאדבר עם העכו"ם והרשעים, או כשאראה מדותיהם הרעות או כשאהיה מרחק לעסק באיזה עסק או משא ומתן עם העכו"ם והרשעים, או כה תמיד למצא ולגלות חיות אלהות השוכן ונסתר בקרבם, בכל לשונות הגוים ובכל מדותיהם הרעות. ותעזרני שתבדל כשאדבר או אהיה עוסק עמם, יפל הרע לפני, והטוב והקדשה השוכן שם יתגלה ויאיר באור גדול ויהיו נתגליו אותיות התורה המלבשין שם שהם מתיין כל הדברים שבעולם והאותיות יהיו בולטות ומצטרפות ויתוסף עליהם אור רב מלעלא, עד שנוכה ללקט ולברר אותיות התורה הקדושה מכל לשונות העכו"ם ומכל מדותיהם הרעות, ולבנות מהם בנינים שלמים דקדשה, ויקים מקרא שכתוב: "ברכו יהוה מלאכיו גבורי כח עושי דברו, לשמע בקול דברו. ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עושי רצונו. ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו. ברכי נפשי את יהוה":

תקסא

(ה)

ותצילני ברחמיך מסמרא ד"קין כל בשר", מכל בני אדם הרעים, שהם עוי פנים שבדור, החוקרים ומחפשים תמיד אחר חובות בני אדם ומבקשים תמיד למצא חוב ופגם בכל אחד ואחד. רבוננו של עולם, הצילנו ברחמיך מהם ומחמונם, ואל תשמע דבריהם ואל יעלה קטרונם לפניך כלל, ותסתם הפרגוד בפני דבריהם הרעים, ואל יבגסו דבריהם באונך כלל כי אתה ידעת את לבבם הרע, והם עומדים עלינו בכל עת ומקטרגים עלינו, ורוצים לרחקנו חס ושלום מעבודתך באמת, ומהם נמשכו ובאו עלינו כל הקטרוגים והנסיונות והפלפולים אשר על ידם נתרחקנו מעבודתך באמת:

תתקלו

(ז)

רבוננו של עולם, אתה יודע שאין לי שום חיות וכח ותקנה ופתחון פה לדבר לפניך, כי אם על ידי הדרך הקדוש והנורא והנשגב והנפלא הזה, שגלו רבותינו וזרונו

לכַּרְכָּה בַּפֶּסוּק: "אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדֵי". כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת גְּדֹל עֲצָם וְרַבּוּי קְלִקּוּלֵי, אֶת מְדִירוֹת דְּמִרְיוֹת בָּאֲבִים אֲנוּשִׁים שֶׁל עוֹזְנוֹתֵי הַעֲצוּמִים וְהַכְּבִדִים מְאֹד בְּמַהוֹת וּכְמוֹת וְאִיכוֹת, אֲשֶׁר כְּמַעַט כְּמַעַט לֹא הָיָה תִקְוָה חִסְיוֹשְׁלוֹם, כִּי מִכֶּף רֶגֶל וְעַד רֹאשׁ אֵין כִּי מֵתָם, שָׁעַר וְחִבּוּרָה וּמִכָּה טְרִיָּה. אֲבָל אַתָּה הוֹחֵרְתָנוּ שְׁצָרִיד הָאָדָם לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת וּלְשַׁמַּח אֶת נַפְשׁוֹ, וּלְבַלִּי לִפְלֵ בְּדַעְתּוֹ, מִכָּל שָׁבִן שְׁלֹא לִיאֵשׁ אֶת עֲצָמוֹ חִסְיוֹשְׁלוֹם בְּשׁוּם אֶפֶן בְּעוֹלָם, עַל כֵּן עוֹרְנֵי וּנְפִנֵי וְהוֹרְנֵי הַדְּרָךְ לְזֻכּוֹת לְזֶה בְּאַמְתָּ, שְׁאֲזוּבָה כָּכֵל עַת אֲשֶׁר יִרְצוּ לְהַתְנַבֵּר עָלֶי חִסְיוֹשְׁלוֹם עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה וְיִגוֹן וְאַנְחָה עַל-יְדֵי עוֹזְנוֹתֵי וּפְשָׁעֵי הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד, וְיִרְצוּ לְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתִּי וּלְרַשֵּׁל אֶת יָדֵי, כְּאֵלּוֹ אִפֶּס תִּקְנָה חִסְיוֹשְׁלוֹם, שְׁתַּעֲזוּרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בַּחֲסִדֶּיךָ הַרְבִּים וְהַגְדוּלִים לְהַתְנַבֵּר עֲלֵיהֶם כָּכֵל עוֹ וְתַעֲצוּמוֹת, וּלְבַלִּי לִפְלֵ בְּדַעְתִּי בְּשׁוּם אֶפֶן בְּעוֹלָם, רַק לְהַתְחוּק וּלְהַתְנַבֵּר כָּכֵל הַכַּחוֹת לְחַפֵּשׁ וּלְעֵיִן וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא כִּי זְכוֹת וּנְקֻדּוֹת טוֹבוֹת שְׁזָכִיתִי לַעֲשׂוֹת מַעֲוִדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כִּי בְּאַמְתָּ גַם בְּעֲצָם שְׁחִיתוּתָנוּ וְשִׁפְלוּתָנוּ וּבְעֲצָם רַבּוּי שְׁגִימוֹנוֹ, אֶת-עַל-פִּי כֵּן חֲסִדֶּיךָ נִכְרַע עָלֵינוּ, וְזָכִיתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ כָּכֵל עַת לְחַטֵּף כָּכֵל פַּעַם אִיזוּה מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וּכְאֲשֶׁר אַתָּה מוֹשִׁיב וּמַפְאֵר וּמַחֲבִיב אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָם וּשְׁפִלוּתָם: "כְּפִלַּח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ", אֲפֵלּוּ הוֹשִׁיעֵי יִשְׂרָאֵל מִלְּאִים מִצְוֹת בְּרַמּוֹן. וְאִם גַּם הַמִּצְוֹת בְּעֲצָמָן שְׁאֵנוּ עוֹשִׂין הֵם מִלְּאִים פְּסֻלָּה, פְּנִיּוֹת וּמַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת וּבִלְבּוּלִים, וְעַד-כֵּן לֹא עָשִׂינוּ מַעֲוָלָם שׁוּם מִצְוָה בְּשִׁלְמוֹת, אֶת-עַל-פִּי-כֵן אֵי אֶפְשָׁר שְׁלֹא יִהְיֶה בָּהֶם אִיזוּה נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, כִּי כָּכֵל מִצְוָה וּמִצְוָה שְׁזָכִינוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לַעֲשׂוֹת לְפַעְמִים, הֵן צִיּוּת אוֹ תַפְלִין, אוֹ קַבְּלַת שְׁבֻתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, אוֹ אִיזוּה צְדָקָה וּגְמִילוּת חֶסֶד, וְהַרְחַקוֹת מֵאֲכֻלוֹת אִסּוּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', בְּוֹדָאֵי יֵשׁ כָּכֵל מִצְוָה וּמַעֲשֵׂה טוֹבָה אִיזוּה נְקֻדָּה טוֹבָה עַל כָּל פְּנִים, וְעַל-יְדֵי אֵלּוֹ הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח כָּל יְמֵינוּ לְעוֹלָם, אֲפֵלּוּ בְּעֲצָם גְּרִיעוּתָנוּ, מַח שְׁזָכִינוּ לְגַרֵם נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ בְּאִיזוּה נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת שְׁזָכִינוּ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וְעַל-יְדֵי-זוֹת נִזְכָּה לְכַנֵּס לְכַף זְכוֹת בְּאַמְתָּ, וּלְשַׁמַּח אֶת נַפְשׁוֹ תְּמִיד, בְּאֶפֶן שְׁנִזְכָּה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמְתָּ עַל-יְדֵי-זוֹה, כִּי אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁעַל-יְדֵי הַדְּרָךְ וְצִנּוֹר חֲסִדֶּיךָ הַנִּפְלָא הַזֶּה, יֵשׁ תִּקְוָה גַם לִי, וְאֲפֵלּוּ לְכָל הוֹשִׁיעֵי יִשְׂרָאֵל הַגְּרוּעִים מְאֹד, לְזֻכּוֹת מַעֲתָה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמְתָּ וּלְהִיוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד:

(ז)

תתקלו

וְזָכִינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְדוֹן אֶת כָּל בְּנֵי אָדָם לְכַף זְכוֹת תְּמִיד, וְאֲפֵלּוּ בְּשִׁמְחָה רֹאשׁ רִשְׁעֵי גְמוּרָה, אֶת-עַל-פִּי-כֵן אֶחַפֵּשׁ וְאֶבְקֵשׁ עַד שְׁאֲמַצֵּא בּוֹ גַם בֵּן נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, עַד שְׁאֲזוּבָה לְדוֹנוֹ לְכַף זְכוֹת וּלְהַכְנִיסוֹ בְּכַף זְכוֹת בְּאַמְתָּ וּלְהַשִּׁיבּוֹ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמְתָּ עַל-יְדֵי-זוֹה.

רבונו של עולם, בזכות וכח הצדיקים האמתיים המליצים טוב על ישראל תמיד, העוסקים ומורחים בכל כחם לחפש ולחתר ולמצא זכות ומוב בכל אחד מישראל, אפלו בהגרוע שפגרועים, בזכותם וכחם, זכנו גם כן לבוא לזה באמת:

תתקלה

(ז)

ותזכנו להתקרב להצדיקים האמתיים האלו, העוסקים בזה תמיד, לחפש ולבקש ולמצא נקודות טובות בכל אחד ואחד מישראל, אפלו בפושעי ישראל, בכלם מחפשים ומוצאים בהכמתם נקודות טובות, ומלקטים ומקבצים אותם "אחת לאחת למצא חשבון", ומכניסים גם אותם בכף זכות, ובונים מהם בנינים דקדושה נפלאים ונוראים, ומעלים לפניך שעשועים גדולים שלא עלו לפניך מימות עולם, וזוכין לעשות ומירות ונגונים קדושים על-ידי קבוץ הטוב הזה ממקומות האלה:

תתקלמ

(ז)

רבונו של עולם, מלא רחמים, זכנו להתקרב לצדיקים האלו, וזכנו להכליל בהם ולשמע תפלתם הקדושה של צדיקים נוראים האלו, אשר רק הם יודעים להתפלל בשביל כלל ישראל ולירד לפני התכה לחוציא את הרבים ידי חובתן, לקבץ כל הטוב וכל הנקודות טובות מכל אחד ואחד מהמתפללים, ולהתפלל עם כל הטוב הזה לפניך מלא רחמים, ולהפך מדת הדין למדת הרחמים. זכנו בהסדך הגדולים ורחמך העצומים, שנהייה בכללים בתפלות הצדיקים האלו והם יתפללו בעדנו תמיד, ואל יהנו דמי לך עד אשר תרחם גם עלינו על כל אחד ואחד ותאספנו אליך הפינתה, ותכניסנו לכף זכות באמת ותשמח את נפשנו תמיד ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך באמת, מעתה ועד עולם:

תתקמג

(ז)

רבונו של עולם, מלא רחמים, יודע תעלומות, זכנו לפעל בקשתנו ברחמים אצלה, בזכות וכח הצדיקי אמת הגדולים במעלה, העוסקים לדון את כל העולם לכף זכות תמיד, ולחפש ולבקש ולמצא נקודות טובות בכל אחד ואחד מישראל אפלו בהגרוע שפגרועים, ולקבץ כל הטוב הזה ולהתפלל עם כל הטוב הזה לפניך, להמתיק ולבטל כל הדינים שבעולם, אשר אלו הצדיקים רואים ומכניסים כל הבחינות בכלל ובפרט שיש בענין התינוקות של בית רבן, כי הם רואין היכן התינוקות קורין, ומאיוה צדיק מקבל כל תינוק ותינוק הכל פיו שאין בו חטא, וכמה וכמה מקבלים ממנו, וכל הבחינות שיש בהן, וחדור שיצא מהם עד הסוף בזכות וכח אלו הצדיקים. עזר וחושיע לנו ולכל ילדי

עמך בית ישראל, ונבנו לפעל כל מה שבקשנו מלפניך, ומלא משאלותינו למוכה
ברחמים:

תתקב

(קטו)

אבי שבשמים, עזרני והושיעני שאזכה לדון את כל האדם לכה זכות, אפלו החולקים
עלי ועל צדיקי אמת, והמכזין אותם, בכלם אזכה למצא זכות וטוב, ואזכה לקיים
באמת מה שאמרו רבותינו וכוונם לברכה: אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו, באפן
שיתבטל כל המחלוקת שבעולם ויהיה נמשך שלום גדול ואחדות בין כל ישראל באמת:

תתקב

(ק"ח)

רחמן מלא רחמים, זכני לחמימות והתלהבות הלב דקדושה, ועשה למען אבותינו
ורבותינו צדיקו האמתיים מצדיקי הרבים כבוכבים לעולם ועד, שאזכה בכלם
להיות גם בן בכלל מצדיקי הרבים. ואזכה לדון את כל האדם לכה זכות ולקרוב אנשים
הרבה לעבודתך וליראתך ולתורתך, לבאר ולהאיר ולהודיע אמתתך לכל בני ישראל
עמך, ויבנסו דברי האמתיים בלבבם, עד אשר יתחמם לבבם בחמימות והתלהבות גדול
דקדושה לשוב אליך באמת, ועל ידיך ומשך עלי בכל פעם חמימות והתלהבות דקדושה
יותר ויותר, ואזכה לקבל ולהמשיך בלבי בכל פעם חמימות והתלהבות דקדושה מרבותינו
הצדיקים אשר הם דבקים בך, יהנה אלחינו, אש אכלה, אל גדול ונורא, והם מקבלים
אש שלמעלה רשפי אש שלהבת יה, להלהיב ולחמם לבב ישראל בחמימות והתלהבות
דקדושה, וכל דבריהם בגחלי אש. חמל על עמך ישראל שתבערת אש הקדש שלהם לא
תכבה לעולם ועד, ויקים מהרה מקרא שכתוב: "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה".
ונזכה כלנו לקבל מאש הקדש שלהם בכל פעם, לחמם ולהלהיב לב בני ישראל עמך
בהתלהבות דקדושה אליך ולעבודתך באמת, בהדרגה ובמדה פרצונה הטוב, וכל מה
שתזכני להכניס חמימות והתלהבות דקדושה בלב אחרים, אזכה שיתוסף עלי וימשך עלי
בכפלי כפלים מלמעלה חמימות הלב והתלהבות דקדושה על ידי אבותינו ורבותינו
צדיקו עושי רצונה, כל משרתיך אש לוחט, ועל ידיך אזכה לבער ולגרש ולסלק מלכבי
כל הרוח שטות וכל המחשבות ורעיונים רעים עד שאזכה מהרה לטהרת הלב באמת,
ועל ידיך אזכה לדבר דבורים חדשים קדושים וטהורים בכל פעם לפניך באמת לרצונך
שתקרבני אליך מהרה. ואהיה דבוק בך באמת תמיד כמו שכתוב: "ואתם הדבקים ביהנה
אלהיכם תיים בלבם תיום", ויקים פי ובכל ישראל מהרה מקרא שכתוב: "שימני בחותם
על לבה כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה, רשפיה רשפי אש
שלהבת יה. מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה, אם יתן איש

את כל הון ביתו באהבה, בוז ובוז לו". יהיו לרצון אמרי פי ותגיון לפי לפניך יהנה צורי ונואלי:

(א)

רבונו של עולם, "נכון כסאך מאז מעולם אתה. עדתיך נאמנו מאד לביתך נאווה קדש, יהנה לארץ ימים". כי אתה מלא רחמים, ורק אתה לבד יכול לדון את כל אדם לכה זכות אפלו את הגרוע והפחות שבארץ, כי אתה לבד יודע את מקומו של כל אחד ואחד מתחלה ועד סוף, ואיך נולד ואיך נמשך לזה העולם, ובאיזה מקום היה בגשמיות וברוחניות, וגם כמה חמימות של תאוות המושגל נכנס בכמה אנשים מבני ישראל על-ידי הניקה שינקו חלב מנשים שאינן בשרות באשר אתה ידעת. הן בעון חולקנו ובחטא יחמתנו אמנו, עד אשר נברו עלינו מצולות ים, הרהורים ומחשבות רעות רבות מאד, ויבנע בעמל לבנו נכשלנו ואין עוזר:

(א)

על בן באנו לפניך יהנה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי תהום ורחמים, זכנו ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים, שנופה לקבל תהום תהום גדול תהו בראש השנה הקדוש הבא עלינו למופת. רחם עלינו למען שמך, וזכנו לקבל ראש השנה הקדוש בקדושה גדולה, כי אתה יודע שבדורות הללו בעוקבא דמשיחא, אין לנו שום תקנה כי אם על קבוץ ראש השנה הקדוש, שאנו מתקבצים יחד בכל מקומות ישראל במושבבותיהם. יודע תעלומות בוחן לבבות, ארון תהום מלא רחמים, למדנו והורנו איך להמשיך חסדיך הגדולים עלינו, באפן שנופה לשוב אליך באמת וכלב שלם. ואם חטאנו עוינו ופשענו לפניך הרבה מאד, ופגמנו בכבודך הרבה, והלכנו אחר תאוות לבנו והמשכנו עלינו את היצר הרע, ופגמנו וקלקלנו מה שקלקלנו עד אשר אין לנו שום מליץ ישר ושום זכות על פי דת המשפט הקדוש, הן על זה באנו לפניך לחלות פניך, ולהשתטח לפני רחמי כסא כבודך, ואנו תולים עינינו אליך יהנה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעשה למען רחמיך וחסדיך הפשוטים, ותשב בעצמך על משפטנו, "כי המשפט לאלהים הוא", ולא תתן בך ורשות חסד ושלוש לשום אדם שבעולם, ולא לשום בית דין שלמעלה ושלמטה, ולא לשום מלאך ושרת, ולא לשום נברא שבעולם, לשפט ולדון אותנו חלילה לך מעשות כדבר הזה", כי אם אתה לבד תדין ותשפט אותנו ברחמיך הרבים ורחמיך הגדולים. "מלפניך משפטנו יצא, עיניך תחזינה מישרים". כי אתה לבד יודע את מקומו, כי אתה מקומו של עולם ואין העולם מקומך, ורק אתה לבד יודע לדון אותנו בלנו לכה זכות תמיד. "רחמיך רבים יהנה כמשפטיך חייני", כי אתה יודע את מקומו של כל אחד

ואחד מאתנו עמך ישראל, איך נולד ואיך נמשך נשמתו לזה העולם, ובאיזה מקום הנה בגשמיות וברוחניות מעודו עד היום הזה, ואתה מלא רחמים, ומטה כלפי חסד תמיד. אבינו שבשמים, רחמן אמתי חסדן אמתי, חמל עלינו בעת צרה הזאת, אשר "באו בנינו עד משפר וכח אין ללדה", עשה עמנו חסד חנם ממה שלא יחסר עמך, ונבנו מעתה להיות פרוצונך באמת, לסוד מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד:

לו (א):
 ותרחם עלינו ותשמרנו ותצילנו תמיד שלא נדבר סרה חסד ושלום על שום בר ישראל שבועולם, ותצילנו ברחמיך מלשון הרע ואבק לשון הרע, ולא נתחיל לדון שום בר ישראל לחובה חסד ושלום, רק נזכה לדון את הכל לבת זכות תמיד, ולהכריח עצמנו בכל בחותינו עד שנוכח למצא זכות וחסד וטוב לכל אחד ואחד, אפלו בתכלית הדיוטא התחתונה, בתכלית הנרעויות והפחיתות, ולהכריע הכל לבת זכות תמיד:

רסח (ח):
 על בן מצא עבדך את לבו עדון להתפלל לפניך, ועדון עדון על משמרתו אעמדה ואצפה לישועתך האמתית, מתי תבוא אלי שאזכה לשוב אליך באמת, אשר על זה בןשתי מלפניך זה כמה, בכמה לשונות של תפלה ותחנונים, ועדון לא נושעת, ואני יודע שהמניעה ממני, אבל על טובך הגדול אני נשען עדון, שתצייץ ותביט ותשגיח על מעט דמעט נקודות טובות הנמצאים בי עדון, ותעלים עיניך מלראות ולהסתכל על רבוי ועצם הרע שבי, באפן שתכניע ותבטל רבוי הרע לגבי מעט הטוב שבי, ובכחך הגדול תתן כח למעט הטוב שבי שיתגבר על הרע שבי, באפן שאזכה מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ותטיב עמי בחסדך בכל עת בגשמיות ורוחניות, לא כגמולי וכמעשי ידי הפגומים חסד ושלום, רק בחסדך וכטובך הגדול וברחמנותך העצום, אשר אין אתה מביט על הרע כי אם על מעט הטוב, ואל תמנע טוב ממני מעתה ועד עולם:

רסט (ח):
 ותרחם עלי ועל כל ישראל, ותתן לי דעת שלם דקדשה, באפן שאזכה להתדבק בדרךך הקדושים, לכל אסתכל ואביט על הרע של שום בר ישראל שבועולם, ולא אשים עיני בכלל על מעשיו ומדותיו שאינם טובים, רק אזכה לדון את כל אדם לבת זכות, ולהסתכל רק על הטוב של כל אחד מישראל, ולא אסתכל על הרע שלו בכלל. וברחמיך וחסדיך הרבים תפקח את עיני דעתי ותתן לי דעת שלם דקדשה, באפן שאזכה לחפש ולבקש ולמצא זכות וטוב בכל אחד מישראל אפלו בהנרוע שבגרועם, ואזכה לראות ולהביט רק על הטוב שבכל אחד, ולא אביט ואסתכל על הרע שבהם כלל, ותתן

לי עזני יפה ומזכה להביט על כל אחד מישראל למזכה, את הטוב שבו אקבל בך עתי להסתכל עליו, ואת הרע לא אקבל, ולא אשית עיני עליו כלל, למען אזכה להיות טוב וישר גם עם יהוה ועם אנשים, ואמצא "חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם", באפן שאוכל להתוער עם כל אחד ואחד מישראל לדבר עמהם באמת לאמתו מהתכלית האמתית, ולקבל מנקדתם הטובה להתעורר ולשוב ליהוה, ולהאיר פהם מנקדתי הטובה, ולחונן אותם באמתת הדעת של נקדתי הטובה, להודיעם את כל הטוב הנצפן בי מקדשת ישראל:

העח (ב:) ועתה אבי שבשמים, למדני וחורני וחונני ואמצני איך לזכות לזה, שאדע תמיד פחיתותי ושפלותי באמת, ואף-על-פי-כן אזכה להתחזק נגד כל המונעים והמחלישים את הדעת, יהיה מי שיהיה, ולא אתבטל נגדם כלל, ואזכה להחיות את עצמי תמיד בכל הנקודות טובות הנמצאים בי עדין, ובכח הצדיקים הגדולים האמתיים האוחזים ביריני תמיד, ומזרזים ומחזקים אותנו להתקרב ולהשתוקק אליך תמיד בכל עת יהיה איך שיהיה, ולבלי להסתפל על שום מונע ומעכב ומבלבל. ותעורני ותחונני ותאמצני תמיד, עד שאזכה לקרב להשם יתברך גם אנשים אחרים, ולחזקם בעבודתך ובתורתך באמת, באשר הותרתנו על זה על-ידי צדיקיך האמתיים, שכל אדם מחיב לעסק בזה:

השצא (כד) ובכן עזרנו ברחמיך הרבים שנוזכה להרגיש ולמצא עצותיך הקדושים הננוזים בחדושי תורתם הקדושה, ונבני להתפלל עליהם תפלה נאה ומסדרת ולפעל בקשתנו ברחמים אצלה, כי אתה יודע כמה אנו צריכים לצעק ולזעק ולהתאנח ולהתפלל ולהסתפל לרחמיך ולישועתך, עד שנוזכה לצאת לגמרי מכל הכפירות והאפיקורסות וחקירות וקשיות ומבוכות ומבל מיני קלפות ותאוות וסמרין אחרנין הנמשכין מתחלת הצמצום של החלל הפנוי ומרבויו אור, כי שניהם באחד השתרנו עלינו יחד, ובעוונותי הרבים אני יודע על מה לצעק קדם, כי גם בשמתנפרים התאוות וחקשיות והבלבולים

הנמשכים מן הקלפות שנתהוו מרבויו אור, משכירת פלים, גם בן קשה עלי מאד לנרשם ולשברם ולבטלם, כי בעוונותי הרבים נשברתי מאד מאד ובכל זאת לא שב אפו ממני, ואינו מקרר דעתו בזה, כי אם עוד רוצה להתגבר עלי, ולהכניס בראעי כלבולים ומכובות וקשיות והרחורים ועקמימיות שפלב הנמשכין מחלל הפנוי, אשר שם אי אפשר למצא אותך בשום אפן בעולם, על-ידי שום שכל וחקמה, כי אם על-ידי אמונה לבד:

תתרו

(קד)

ותעורר רחמיך הגדולים וחסדיך המרבים, ותשבר ותמגר ותכניע ותעקר ותבטל כל הכפירות מכל העולם בלו, ובפרט מכל עמך בית ישראל בכל מקום שהם, וברחמיך הרבים תעורר ותמשיך את רצון בעולם תמיד, ותהפך השמר לרצון, בכח וזכות משה, שהוא עומד בין שמד לרצון, אשר מסר נפשו כל ימי חייו לעשות גרים להוציאם משמד וכפירות ולהעלותם ולקשרם לרצון העליון, וגם עתה אחר הסתלקותו עדין הוא עומד ומתפלל על כל הנדחים והרחוקים מאמונתך, לגינם ולקרנם אליך, ולבטל כל המינות והכפירות מן העולם, ולהעלות משמד לרצון, ולעשות גרים ובעלי תשובה הרבה בעולם:

תתרו

(קד)

אנא יהוה, רחמן מלא רחמים, חסדן מלא חסדים, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדה, אשר מחשבות לבך לבל ידור ודור, רחם עלינו בכחו וזכותו הגדול, ובכח כל הצדיקים האמתיים שהם בכחינת משה, שעוסקים גם בן פזה להמתיק הדין מכל העשרים וארבע פתי דינים ולבטל כל הגזרות שבכל העולמות, ולבטל כל הכפירות ולעשות גרים ולהמשיך אמונה גדולה בעולם, רחם עלינו למענם ולמענה, וחוסה עלינו בעת צרה הגדולה הזאת, אשר המינות והכפירות מתפשטים בעולם חסין ושלוש מאד מאד, אשר אין דרך לנמות ימין ושמאל, וכמעט בכל יום נתפסין כמה נפשות ברשת הכופרים, המחנכים נערים בלמודם הרע שנתפשט עכשו ללמד חכמות ולשונות וכו', אשר אין לנו על מי להשען, כי אם על אבינו שבשמים ועל בן משה רבנו וכל הצדיקים האמתיים הגדולים, שיודעים להמשיך את רצון, ולהמתיק כל הדינים שבעולם, ולהפך משמד לרצון:

תתרו

(קד)

רחם וחמל עלינו למענה ולמענם, ולמדנו והורנו איך לעורר את כל הצדיקים האלו שיעסקו בתקוננו ובתקון כל העולם, ואל יחרישו ואל ישקוטו בעת צרה המרה והורה אשר בדרותינו אלה, אשר לא היתה בזאת מימות עולם. אי שמים, הפגינו

בעדנו, אי שמים, הקיצו לצרות ישראל, כי בעזונותינו הרבים, בצוק העתים האלה אין מי שינגיש מרירות מכאוב הצרה הגדולה הזאת כלבו היטב, ואפלו מי שמרגיש מעט מרירות הצרה הזאת, אין יודע איך להתפלל ולהמתיק הדין ולבטלו. על מי לנו להשען, על אבינו שבשמים, ועל ב"ח וזכות אבותינו ורבותינו הצדיקים הקדושים העומדים עדין ומתפללים עלינו, אשר אלמלא תפלתם לא היינו יכולים להתקיים חס־ושלום אפלו רגע אחר. רחם עלינו ולמדנו איך לעוררם ולתקצם ולהוסיף בהם עז וחיל למלטה, באפן שיוכלו לפעל בקשתם מהרה, להמתיק כל חייבים והגזרות שבכל העשרים וארבע פתי דינים, ולהפך כל הכפירות משמד לרצון, ותתפשט האמונה הקדושה בעולם, ויתרבו גרים ובעלי תשובה בעולם:

תתרי"ט

(קד)

מלא רחמים, "גדול העצה ורב העלילה", אדון הנפלאות, עשה נפלאותיך, ותתן ב"ח לצדיקיך הגדולים והנוראים, שיפעלו שתי הפעלות יחד על-ידי פדיוניהם, ותפלותיהם הנוראות והנפלאות מאד מאד, שיזכו לבטל כל חייבים והגזרות של כל העשרים וארבעה פתי דינים, בגשמיות ורוחניות בנות ונפש ומזון, וגם יזכו להמתיק החרון אף ולבטל העבודה ורה והכפירות מן העולם, ולהפך משמד לרצון ולעשות גרים ובעלי תשובה הרבה בעולם, כי אתה "כל תוכל ולא יבצר מך מזה", ואתה עושה נפלאות גדולות לבדך, וברחמיך העצומים אתה יכול להושיענו בכל הישועות יחד בדרךך הנפלאים:

תתרכ

(קד)

רבנו של עולם, רבנו של עולם, תן לנו אמונה שלמה. בטל מעלינו כל מיני כפירות ובלבולי אמונה. בטל מעלינו כל גזרות קשות. רחם עלינו ברחמים רבים, ברחמים פשוטים, שאין בהם תערובת דין כלל, באפן שנוכח מהרה מהרה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת. רחם רחם, חמל חמל בעת צרה הזאת, כי רע ומר מאד, רע ומר, רע ומר, רע ומר, כי נגע עד הנפש. ולא די לנו במרירות נפשנו, באשר יודע כל אחד בנפשו את נגעי לבבו ומכאוביו, אשר בשל ב"ח הספל, אף גם אנו רואים מרחוק צרות ישראל בלי שיעור, והעקר צרות נפשות ישראל, אשר הפילוסופים והכופרים הרשעים הארורים רוצים להתפשט חס־ושלום, באשר נגלה לפניך, ונתוסף לזה עצם הצרה מרבוי המחלוקת שבין עמך ישראל הכשרים, אשר נתרבה קטגוריא בין התלמידי חכמים ובין כל הנלוים אליהם, "וליצא ולבא אין שלום":

תתרכא

(קד)

רבונו של עולם, אתה לבד יודע, שפכת ההמתקה והפדיון הנאמר בכתורה הזאת שממתיק הדין של כל העשרים וארבע בתי דינים, אשר הצדיקים הגדולים האמתיים יודעים סוד זה הפדיון הנפלא על פוריו ולמעלה למעלה, בכת זה יש לנו תקנה עדין לצפות לישועה ולכל טוב, אף גם לקרב נפשות אליך תתפרה, להכניסם באמונה הקדושה עתה גם עתה, על בן עדין אני עומד ומתפלל לפניך, ומתחנן ומתחבט מול רחמך וחסדיך, ומצפה לישועתך בכל עת ורגע, בעין עבד אל אדוניו, ובעין הבן אל אביו, "עד ישקוף וירא יהוה משמים", ויחוס וירחם עלי ועל כל התלויים בי, ועל בני ויציאי חלצי ועל כל ישראל, ויושיענו מחרת וימתיק ויבטל מעלינו כל הדינים שפעולם, ויפדנו ויציילנו מכל הצרות ומכל היסורים שפעולם ויבטל כל הכפירות וכל בלבולי אמונה מעלינו ומכל ישראל ומכל העולם כלו, ויחזקנו ויחיינו ויקימנו באמונתו הקדושה תמיד, ויסב סבות לטובה, באפן שנוכח לשוב אליו ותפרה באמת ובתם-ללב, חיש קל מהרה, ולא נסוד מרצונו עוד ימין ושמאל, ויגנם בי מקרא שבתוב: "פדה נפשו מעבר בשחת וחתו באור תראה. פדני מעשק אדם ואשמה פקודיך. בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת. ואני בתמו אלך פדני וחנני. קרבה אל נפשי גאלה, למען אויבי פדני. כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות. והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו. קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך. פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו. ואני תפילתי לך יהוה עת רצון, אלהים קרב חסדך ענני באמת ישעך":

תתשלט

(קלט)

רחם עלינו מלא רחמים ועשה את אשר בתקוד גלך ואת משפטיך [ומצותיך] נשמר, ונלה האמת בעולם מהרה, יפירו וידעו כל באי עולם את אור הנפלא והנורא שאמתה מאיר בעולם על ידי הצדיקי אמת שבכל דור ודור, מיום מתן תורה עד (היום) הדור הזה, ובפרט אור האמת של הצדיקי אמת שבדורות הללו שאנו צריכים להתקרב אליהם ולילך בדרךביהם כדי לשוב אליך ולהפיר אותך באמת. "שלח אורך ואמתך המה יגחוני, וביאוני אל הר קדשך ואל משבנותיך. הורני יהוה דרכך אהלך באמתך, יחד לכבי ליראה שמך". כי אתה אלהים אמת ודברך אמת וקנס לעד, ובנדאי תגמר הכל ברכונך. רחם על עמך ישראל אשר בהם בחרת, ומהר לגלות האמת, למען תציל ותשמר במה ובמה נפשות ישראל ממה שאתה צריך להצילם ולשמרם, ובפרט לשמרם מפח יוקשים מהרשעות והמכמורות שפרשו עתה הבופרים והאפיקורסים על נערי בני ישראל על ידי בתי חנוכם הרעה. "תן להם בפעלם וכרע מעלליהם, במעשה ידיהם תן להם, השב

גְּמוּלָם לָהֶם". וְהַצֵּל וְשָׁמַר נַפְשׁוֹת עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׁלֵא יִלְכְּדוּ בְּרַשְׁתָּם וּבְמִצְדֻדָתָם. רַחֵם
עָלֵינוּ בְּזָכוֹת אֲבוֹתֵינוּ וּרְבוּתֵינוּ הַקְדוּשִׁים, וְגַלְיָה הָאֵמֶת בְּעוֹלָם מְהֵרָה, שְׂיִזְכּוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם
לִידַע אֲמִתַּת הַצְּדִיקִים הַקְדוּשִׁים וְרוּם מַעְלַת תְּקִפָּם וּגְדֻלָּתָם, וְגַדֵּל עֵצֶם בְּחֵם לְהַשִּׁיב כָּל
בְּאֵי עוֹלָם אֵלֶיךָ:

(כו:)

שיא

וְתַכְּלֵא רַחֲמִים עַל כָּל עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲמֵד בְּעֶזְרֵתְנוּ, וְתַעֲקֹר וְתַשְׁפֵּר וְתַמְנֵג וְתַכְּלֵא
וְתַכְּנִיעַ וְתַשְׁפִּיל וְתַכְּבִּיל מִן הָעוֹלָם כָּל סְפָרֵי הַמִּינִים וְהַאֲפָקוֹרְסִים וְכָל סְפָרֵי
הַמְּחַקְרִים הַנוֹטִים לְצַד מִינּוֹת וּבְפִירוֹת, הַפּוֹגְמִים בְּהַתּוֹרָה וּבְהַאֲמִינָה הַקְדוּשָׁה, כָּלֵם
תַּעֲקֹר וְתַשְׁפֵּר וְתַכְּבִּיל מִן הָעוֹלָם, בְּזָכוֹת וּכְחַ סְפָרֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים שֶׁנִּשְׂרְפוּ וְנִאֲבְדוּ
מִן הָעוֹלָם. וְתַעֲזֹר בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַיְשִׁיבָה שֶׁל מַעְלָה וְשֶׁל מַטָּה, שְׂיִלְמְדוּ קֵל וְחִמְרַת הַנְּאֻמָּר
בְּדַבְּרֵי רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוּנוֹם לְבָרָכָה: וּמֵה סְפָרִים קְדוּשִׁים וְנִזְרָאִים כְּאֵלֶּה, שְׁהֵם שֵׁם יְהוָה,
שְׁמוֹ שֶׁנִּכְתָּב בְּקַרְשֵׁת, אֲמָרָה תּוֹרָה וּמַחָה, שְׂיִתְעַלְמוּ מִן הָעוֹלָם, בְּשִׁבִיל לְהַטִּיל שְׁלוֹם
בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ הַבְּשָׂרִים, סְפָרֵי הַמִּינִים וְהַאֲפָקוֹרְסִים שֶׁמְטִילִין שְׂנְאָה וְאִיבָה וְתַחֲרוֹת בֵּין
יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם שֶׁבְּשָׂמַיִם, וְעוֹקְרִים אֶת הָעוֹסֵק בְּהֵם מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת, עַל אַחַת כַּמָּה וּכַמָּה
שְׂיִאֲבְדוּ וְיִשְׂרְפוּ וְיַעֲקְרוּ וְיִמְחוּ וְיִתְבַּטְּלוּ מִן הָעוֹלָם וְיִמְחוּ מִן הָאָרֶץ, וְיִתְּנֶה נַפְחַ שְׁמֵם וְזָכָרָם
מִן הָעוֹלָם, וְלֹא יִזְכְּרוּ עוֹד בְּשָׂמַם:

(ד)

5

וּבְכֵן תּוֹכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתַן צְדָקָה לְצְדִיקֵי אֵמֶת, לְמַעַן נִזְכֶּה עַל-יְדֵי-יָדָה לְהַנְּצֵל מִתְּנִיחַ
רָעָה וּמְלַסְטִים, שְׁהֵם לְשׁוֹן הָרַע וּדְבָרִים כְּטָלִים וְנִאֲוָה וְתוֹלְדוֹתֵיהֶם, וְתַעֲזֹרְנוּ
בְּרַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, שְׂיִתְּנֶה כָּל דְּבוּרֵנוּ לְשִׁמּוֹךְ וְלַעֲבוּדָתְךָ, וְלֹא נִדְבַר דְּבָרִים כְּטָלִים
לְעוֹלָם, רַק כָּל דְּבוּרֵנוּ יִהְיֶה בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה וְיִרְאֵת שְׁמִים, וּבְכַרְמֵת מַחֲטָא וְעוֹזֵן הַגְּדוֹל
מְאֹד שֶׁהוּא עוֹזֵן לְשׁוֹן הָרַע וְרַכִּילוֹת שֶׁהוּא חִמּוֹר בְּיֹתֵר, תַּצִּיל אוֹתִי וְכָל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
שְׁלֵא יֵצֵא מִפִּי לְעוֹלָם שׁוֹם דְּבוּר רַע עַל שׁוֹם יִשְׂרָאֵל שֶׁבְּעוֹלָם. אֱלֹהֵי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי מְרַע
וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מְרָמָה, וְתַצִּילֵנִי מִלְּשׁוֹן הָרַע וּמֵאֲבָב לְשׁוֹן הָרַע וּמִרַכִּילוֹת וּמֵאֲבָב רַכִּילוֹת

מעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְתוֹפְנֵי לְמִדַּת עֲנוּהַ בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, וְנַפְשֵׁי בְּעֶפֶר לְכָל תְּהִיָּה, וְאוֹכְהַ לִּידַע שְׁפִלוּתֵי בְּאַמֶּת. וְתִצְלֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת מִן הַבַּעַס, שְׁלֹא אֶכְעַס לְעוֹלָם עַל שׁוֹם דְּבָר, וְלֹא אֶהְיֶה קַפְזָן כְּלָל וְלֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם בַּעַס וְהִקְפְּדָה בְּעוֹלָם כְּלָל, רַק אֲזַכֶּה לְדַבֵּק בְּמִדּוֹתֶיךָ לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם. וְהִצְלֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת מִן הָעֲנִיּוֹת וּמִן הַחֶסֶד, וְתוֹמִין פְּרִנְסֵתְנִי קִדְּם שֶׁנֶּצְמַרְדָּה לְהֵם בְּרוּחַ וְלֹא בְּצַמְצוּם, בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסוּר, בְּכַבּוּד וְלֹא בְּבוּזֵי, בְּנַחֲת וְלֹא בְּצַעַר, מִתַּחַת יָדְךָ תִּרְחַבֶּה וְהִמְלִאֲתָה, בְּאִפְּן שְׂאוּכַל לְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת כָּל יְמֵי חַיֵּי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

רסא

(ח)

וּבְכֵן יְחִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֵא טוֹב מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא רְצוֹן, שֶׁתְּהִיָּה בְּעוֹרֵי, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי מִן הַבַּעַס וּמִן הַרְגֵז וּמִכָּל מִינֵי קַפִּידוֹת. וְתִגַּן עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִשְׁמְרֵנִי תָמִיד, וְאַפְּלוּ בְּשַׁעַה שְׂיִכּוּא חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, לְיָדֵי אֵיזָה בַּעַס, תַּחֲמַל עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי שְׁלֹא אֶפְעַל בְּכַעֲסֵי שׁוֹם אֲבוֹרִיּוֹת כְּלָל, רַק אֲזַכֶּה לְשַׁבֵּר וּלְהַפְּרֵה הַבַּעַס בְּרַחֲמֵנוֹת, וְאוֹכְהַ לְהַתְנַבֵּר עַל יְצָרֵי לְשַׁבֵּר הַבַּעַס וּלְהַפְּרֵה הַבַּעַס לְרַחֲמֵנוֹת, לְרַחֵם דִּיקָא בְּרַחֲמֵנוֹת גְּדוּלָּה בְּמִקּוֹם שֶׁהֵיְתִי רוֹצֵה לְבַעַס, חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, וְלֹא יִהְיֶה בִּי אֵל זָר וְלֹא אֲשַׁתְּחֶוּהָ לְאֵל נָכַר, שְׂוֵה נֶאֱמַר עַל הַבּוֹעֵס, שֶׁנֶּחֱשַׁב בְּאֵלוֹ עוֹבֵד עֲבוֹדָה זָרָה:

רסב

(ח)

רְבוּנוּ שְׁלֵ עוֹלָם, אַתָּה יְרַעַת כְּמָה קָשָׁה לָנוּ לְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל מִדָּה רָעָה זוֹ שֶׁל בַּעַס וּקַפִּידוֹת, כִּי בְּשִׁמְת־חֵיל הַבַּעַס לְבַעַר בְּנוֹ, חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, בְּמַעַט אֵין אָנוּ בְּרַעֲתָנוּ, וְקָשָׁה עָלֵינוּ לְכַבּוֹת אֵשׁ הַבַּעַס וּלְכַבְּשׁוֹ, עַל בֶּן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמִיךְ וְהִיָּה בְּעוֹרֵנוּ, וְשְׂמְרֵנוּ וְהִצְלֵנִי תָמִיד בְּרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוּלִּים, וְעוֹרְנוּ לְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל מִדַּת הַבַּעַס וּקַפִּידוֹת מְעַלְיָנוּ וּמַעַל גְּבוּלָנוּ, וְלֹא נִכְעֹס לְעוֹלָם, וְלֹא אֶהְיֶה שׁוֹם קַפְזָן כְּלָל, רַק אֲזַכֶּה לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל תָּמִיד מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

רסג

(ט)

וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְתִצְלֵנִי תָמִיד מִן הַבַּעַס וּמִן הַקַּפִּידוֹת, וְנִזְכֶּה לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל תָּמִיד, וְלֹא יִהְיֶה בְּלִבֵּנוּ שׁוֹם בַּעַס וּקַפִּידָא וְשׁוֹם קַנְטוֹר בְּעוֹלָם כְּלָל, וְתִקְרַבְנוּ לְעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת, וְנִזְכֶּה לְהַתְקַשֵּׁר בְּאַמֶּת לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיּוֹם וְאֵל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּלְהַשֵּׁם וְתִפְרָדָה, בְּאַמֶּת וּבְתַמִּימוֹת וּבְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה, בְּהַתְקַשְּׁרוֹת אֲמִיץ וְחֹזֵק לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחַת נְצִחִים. "מִהוֹר עֵינַיִם מִרְאוֹת בְּרָע", קִדְּשָׁנוּ וְשִׁתְּרָנוּ מִכָּל מִינֵי טְמֵאוֹת וְזַהֲמוֹת וּבִפְרָט מִפְּנֵם זַהֲמַת תַּאֲוֹת נְאוּף. "הִצְלֵנִי מִטֵּיט וְאֵל אֲטַבְּעָה, אֲנַצְלָה מִשׁוֹנְאֵי וּמִמַּעֲמְקֵי מַיִם". הַעֲלֵנִי מִבוֹר שְׂאוֹן מִטֵּיט תִּינוּן. הִצְלֵנִי מִפְּנֵם הַדַּעַת. הִצְלֵנִי, מִלְּטָנִי, פְּרִנֵּי מִתְרַהוּרִים רָעִים, מִמַּחֲשָׁבוֹת

רעות, עורני כי עליך נשענתי, כי אין לי על מי להשען כי אם על אבי שבשמים. וקום
 כי מקרא שכתוב: "וורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, מפל טמאותיכם ומפל גלולתכם
 אטהר אתכם. אל תעזבני יהוה, אלהי אל תרחק ממני. חושש לעזרתי יהוה תשועתי".
 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

תשיב

(טו)

ובכן תרחם עלי אבי אב הרחמן, טוב ומטיב לכל, ותעזרני ותושיעני שאזכה מהרה
 לשבר ולבטל מדת הפעם ממני, ותצילני מן הפעם ומן האכזריות ומן הקפידות
 ולא אכעוס לעולם, ולא אקפיד על שום דבר ולא על שום אדם שבעולם, רק אזכה
 ברחמיך להיות טוב ומטיב לכל, ועל-ידי-ך תצילני ברחמיך הרבים מפל מיני שונאים
 ומקטרגים, שלא יהיה להם שום כח להלשין ולקטרג עלי כלל:

תשיב

(טז)

רבנו של עולם, "הצילני מיד אויבי ומרודפי. הצילני נא מיד אחי מיד עשו, כי ירא
 אנכי אותו פן יבא והבני אם על פנים. ואתה אמרת היטב אטיב עמך, ושמתני
 את ורעד כחול חים אשר לא יספר מרב". חוסה עלי ברב רחמיך, חוסה על נפשי
 האמללה מאד, העיפה והנגעה מאד, אשר "אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי", כי אתה
 יודע כמה שונאים ואויבים ומקטרגים עומדים עלינו בכל עת. והנני מודה ומתודה כי
 אני בעצמי חתיב, ואנכי סבותי בנפשי כל זה, ועוררתי אותם על-ידי מעשי הרעים וחטאי
 ועוונותי ופשעי העצומים מאד; ולא רי לי בכל זה, כי אם עוד חוספתי חטא על פשע,
 ולא נותרתי ולא שמרתי עצמי מאש הרעה של הפעם, עד אשר נבער בי אש הפעם
 כמה וכמה פעמים בלי מספר, ועל-ידי עון הגדול הזה של הפעם, עוררתי המקטרג
 והשונא הגדול שהוא "עשו איש שעיר", ועל ידו נתעוררו כמה וכמה מקטרגים ומלשינים
 ושונאים עלינו, עד אשר רבו כמו רבו השונאים והאויבים מאד, עד אשר איני יודע כלל
 מה לעשות, ואיני יודע להיכן לברח מפניהם כי רבים קמו עלי רבים מאד, ופערו פיהם
 לבלי חק, פצו עלינו פיהם אמרו בלענו. מי יתן לי אבר ביונה, אעופה ואשכבה. הגה
 ארחיק גדר, אליו במדבר סלה. אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער. צעק לבי אל יהוה,
 אל אתן פונת לי אל תדום פת עיני:

תשמו

(טז)

רבנו של עולם, אתה יודע את כל לבבי, מה אומר לפניך יושב מרום ומה אספר
 לפניך שוכן שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע. אתה יודע רזי עולם
 ותעלומות סתרי כל חי, אתה חופש כל חדרי בטן ובוחן כליות ולב. אין דבר נעלם ממך

ואין נסתר מנגד עיניך. טוב ומטיב לכל, שבועני מטובך וזכני להיות טוב לכל, ותכפר ותמחל ותסלח לי על כל החטאים והעוונות והפשעים ועל כל הפגמים והקלקולים שגמרתי על-ידי עון הפעם, ותרחם עלי מעתה ותחמל עלי בחמלתך הגדולה, ותטיב לי מטובך האמתי, ותהיה עמי תמיד, ותצילני מעתה מן הפעם ומן הקפידות, שלא אכעוס ולא אקפיד אפלו בלבי על שום אדם ולא על שום דבר שבעולם, ולא אבוא לידי בעם וקפידות לעולם, ותאיר עלי באור פניך, ותצוה ברחמיך לתחזיר לי המחזיר דקדושה שנסתלקו מפני על-ידי עון הפעם, ותמשיך עלי צלם אלהים, אור פני מלך חיים, ותחנני מאתך במתנת חנם, ותשפיע עלי שפע החכמה והבינה והדעת דקדושה, עד אשר אוכה להארת פנים דקדושה. ותזכני שתהיה אכילתי בקדושה גדולה תמיד בבחינת ענג שבת, עד שלא יהיה להסמך אחרא שום חלק מאכילתי. ואזכה להכניע הכבוד לפני המח ויתגבר המח והשכל דקדושה על הכבוד הנועם, ולא יהיה שום שליטה וממשלה להכבוד כלל, רק כל הממשלה והשליטה יהיה להמח שלי, עד אשר אוכה שיאיר בפני צלם אלהים, ואזכה להיות בגדר האדם דקדושה. ותעזרני ותושיעני להכניע ולשפר ולבטל מפני מדת הפחמיות ואזכה לצאת מבהמה לאדם, עד אשר על-ידי-זה יהיה מוראי על כל חית הארץ ועל כל השונאים, כמו שכתוב: "ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ". ותגרש מפנינו כל האויבים וכל השונאים שבעולם, ותקים בנו מקרא שכתוב: "ובתתי מפניו צריו ומשנאיו אנה. האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך. פניך האר בעבדך ולמדני את חקך":

(ט)

תשבו

ותזכנו לשם טוב, ותגדיל שמנו עד עולם, ותרחם עלינו ותשמר אותנו תמיד מעון הפעם, ולא אכעוס על שום דבר ולא על שום אדם לעולם ולא אטרף נפשי באפי חסד-שלום, ולא יהיה בידי אל זר ולא אשתחנה לאל נכר, שזה נאמר על הנועם שהוא בעובר עבודה זרה. ותשמרני מן הפעם ומן הרגו ומן הקפדנות בתכלית השמירה, ותמחל ותסלח לי ותכפר לי על כל מה שפגמתי בגדך על-ידי עון הפעם מנעורי עד היום הזה, כי אתה יודע שמדה רעה זאת נתאחזה בנו מנעורינו, עד אשר אפדנו על ידה מה שאפדנו:

(ט)

תשבו

חום וחמל עלי והיטיבה עמדי מטובך הגדול וזכני להיות טוב לכל, ולא אחז במדותיך הקדושות, אשר אתה חנון ורחום ארך אפים ורב חסד וטוב ומטיב לכל, ואהיה נשמר מכל מיני פעם וקפידות שלא יעלו ולא יבואו ולא יגיעו ללבבי כלל, ותשפיע עלינו

שפּע העשירות דקדושה, ויתגדל שמנו ונפשנו על ידיה, עד שיתאוו נפשות רבים להכלל
בנפשנו, ויתקרבו אליך באמת על ידיה, ותגדיל השם והנפש דקדושה עד עולם, ויקים
מקרא שכתוב: "לשמך ולזכרך תאות נפש":

תתכ

(טו)

ועורנו וננו וננו שנובה להמתיק ולשפך חרון אפך מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל.
ותעורנו ברחמיך וחסדיך הרבים שנובה לשפך מהרה מדת הפעם מאתנו, ואל
יחר אפנו על שום דבר שבועלם, רק נזכה לשפך ולכטל ולהמתיק כל מיני חרון אף
מעלינו ומעל כל ישראל. ואל יעשן אפך בנו, רק נזכה לברך ולהמתיק ולזכך העשן של
החרון אף, עד שיהיה נעשה ממנו רוח נחא, רוח אוירי, רוח דקדושה, ועל ידיה יתנה
נמשך רוחו של משיח עלינו, ותביא לנו את משיח צדקנו, וימחר ויחיש לנאלנו גאלת
עולם, ועל ידיה יתנה נמשך עלינו חיות גדול דקדושה, רוח חיים דלעלא ורוח חיים
דלתתא. ותפתח את ירך ותשפיענו ברוחך ותתנינו ברחמיך, ותתן לנו פרנסותנו ברוח
קדם שנוצטרך להם, כי עינינו אליך ישברו, לך לבר עינינו תלויות, חוס וננו ורחם עלינו
והושיענו כי אליך עינינו, ויקים בנו מקרא שכתוב: "פותח את ירך ומשביע לכל מי
רצון":

תתמו

(סח-טט)

יחי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלי ברחמיך הרבים, ותטיב עמי
בטובך האמתי, ותצילני ותשמרני תמיד מעון הפעם החמור מאד, כי אתה ידעת
כי מדה הרעה הזאת של פעם וקפידות נתאחזה בנו מנעורינו, וכבר הרגלתי בעון זה
מאד, ועברתי ושניתי ושלשתי בו כמה פעמים אין מספר עד שנעשה לי כהתר, ואתה
ידע גדל עצם הפגמים שפגמתי על ידי העון החמור הזה של הפעם, שהוא אל זר
עבודה זרה ממש, כמו שכתוב: "לא יהיה כד אל זר ולא תשתתחו לאל נכר", ועל ידיה
מורפים הנפש ממש, כמו שכתוב: "טורף נפשו באפו", ושאר כל הפגמים העצומים
הנעשים על ידיה בכל העולמות "יהוה אלהים אתה ידעת", ובעוונותי הרבים איני יודע
שום דרך איה להציל נפשי מעון החמור הזה, אשר הרגלתי בו מאד מאד:

תתמו

(סח-טט)

רבנו של עולם, טוב ומטיב לכל, חוס וחמל עלי, ולמדני דרכי טובך באפן שאזכה
לאחז במדותיך הקדושים, להיות טוב לכל תמיד, ולשפך מדת הפעם והחרון אף
וחקפידות לגמרי, שלא יהיה בלבי שום צד בעם כלל, ובכל עת שירצה היצר להסית
אותי לבעם חסוֹשלוֹם אזכה לדעת ולהאמין באמונה שלמה, שפשע זה רוצים להשפיע

לי עשירות גדול, והוצר הרע רוצה לקלקל חסוֹשְׁלוֹם ואת ההשפעה של העשירות ולעשות ממנה בעם, ולמרף את נפשי חסוֹשְׁלוֹם על-ידי-וה, ועל-ידי-וה אוֹכַח להתחונק ולהתגבר לשבר ולבטל הפעם לגמרי, ולהפוך הפעם לרחמנות, ואוֹכַח על-ידי-וה לעשירות גדול דקדשה, שהוא שרש הנפשות, ולא יהיה שום בוח להפעל דבר לקלקל השפעת העשירות חסוֹשְׁלוֹם על-ידי הפעם והחמה חסוֹשְׁלוֹם, רק נזכה שימשה עלינו החומה של עשירות כמו שכתוב: "הון עשיר קרות עזו, וכחומה נשגבה כמשבתו", והחומה של עשירות תגן עלינו ותשמרנו מפל מיני בעם וחמה, שהיא עיר פרוצה אין חומה, כמו שכתוב: "עיר פרוצה אין חומה, איש אשר אין מעצר לרוחו":

(כח-ט)

תתמט

רבונו של עולם, אתה יודע כמה וכמה אבדתי בלי שעור על-ידי הפעם, כמה נפשות אבדתי, כמה עשירות דקדשה אבדתי, בכמה וכמה עולמות פגמתי על-ידי-וה. רבונו של עולם, רבונו של עולם, מחמת בלבול עבירת דעתי מתעורר ומתגבר הפעם והקפידות בכל פעם, עד אשר יתחמץ לכבי פעקמימות גדול ומבלבל אותי מאד מאד, ואיני יודע מה לעשות, ובעוונותי הרבים דעתי קצרה לסדר תפילתי לפניך להצילני מעון החמור והנורא הזה, אשר על ידו נטרדו כמה אנשים משני עולמות רחמנא לצלן, באשר אתה ידעת, ואיני יודע מה לדבר, כי אם הושיעני, הושיעה המלך, הושיעה אבי אדוני מלכי ואלחי, ובני לשבר ולבטל מדת הפעם לגמרי מאתי, ובני לעשירות דקדשה שהוא שרש הנפשות, עורני לשבר תאות ממון בשלמות, ולא אכסוף ולא אחמד הממון כלל, מפל שכן שלא אחמד ממון אחרים כלל, רק אוֹכַח לכסוף לשרש הנפשות דקדשה, ואוֹכַח לכבד עשירים כרצונך הטוב, וכל אהבתי להעשירים וכל הכבוד שאחלק להם, הכל יהיה לשם שמים באמת, בשביל קדשת שרש הנפשות אשר אתה משפיע עליהם, אשר משם מקבלים עשירותם, ולא יהיה לי שום תאוה לממון הנשמי כלל, רק לשמך ולזכרך תתאוה נפשי תמיד:

(ח:)

קפח

ותשמרני ותצילני מן האבדויות, ומן הפעם ומן הקפידות, ואוֹכַח להיות טוב ומטיב לבל באמת כרצונך הטוב, ולא יהיה בלבי שום פעם וקפידות ולא שום אבדויות כלל. ותשפיע עלי רחמים, שאוֹכַח לרחם על חפירות תמיד כרצונך הטוב, ואתה תרחם עלי מן השמים ותשמר את דעתי ומוחי ושכלי בקדשה גדולה, ותצילני מפלבל הדעת ומפסילות וממחשבות רעות, ואוֹכַח לקדש את דעתי ומחשבותי בכל עת בקדשה גדולה, ולא אניח לכנס כדעתי ומחשבותי שום מחשבה חיצונה וזרה כלל, ותשמרני

ותצילני תמיד ממתין דקטנות, ותשפיע ותמשיך עלי תמיד מתין דגדלות, ויהיה שבלי הולך וגדול בכל עת בקדשה ובטהרה גדולה, ואזכה ברחמיך הרבים לזכך ולטהר ולקדש את כל השלשה מחין שלי שבשלשה חללי הגלגלת, שהם חכמה בינה ודעת, עד אשר השלשה מחין שלי יהיו לי מחצות פרוסות בפני התאוה הרעה הפלליות, שהוא תאוה נאוף:

(ד)

5

ובכן תוכנו ברחמיך הרבים לתן צדקה לצדיקי אמת, למען נזכה על ידיה להנצל מחיה רעה ומלסטים, שהם לשון הרע ודברים פמלים וגאווה ותולדותיהם. ותעורנו ברחמיך יהיה אלהינו, שיהיה כל דבורנו לשמך ולעבודתך ולא נדבר דברים פמלים לעולם, רק כל דבורנו יהיה בתורה ועבודה ויראת שמים, ובפרט מחטא ועוון הגדול מאד שהוא עוון לשון הרע ורכילות שהוא תמור ביותר, תציל אותי וכל עמך בית ישראל, שלא יצא מפי לעולם שום דבור רע על שום ישראל שבועולם. אלהי, נצר לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה, ותצילני מלשון הרע ומאבק לשון הרע ומרכילות ומאבק רכילות מעתה ועד עולם, ותנבני למדת ענוה פאמת לאמתו, ונפשי בעפר לכל תהיה, ואזכה לידע שפלותי באמת. ותצילני ברחמיך הרבים מן הפעם, שלא אכעס לעולם על שום דבר, ולא אהיה קפדן כלל ולא יהא בלבי שום פעם והקפדה בעולם כלל, רק אזכה לדבק במדותיך להיות טוב לכל, ולמקללי נפשי תדום. ותצילנו ברחמיך הרבים מן הענינות ומן החסר, ותזמין פרנסתנו קדם שנצטרך להם, ברוח ולא בצמצום, בהתר ולא באסור, בכבוד ולא בכזוי, בנחת ולא בצער, מתחת ידך הרחבה והמלאה, באפן שאוכל לעשות רצונך באמת כל ימי חיי מעתה ועד עולם:

(כא)

שכא

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא רחמים, שתרחם עלינו ותעורנו ותושיענו מהרה שנתחיל מעתה לקדש את שבעת הנרות המאירין אל מול פני המנורה הקדושה, שהם העינים והאזנים והפה והחטם, ותנבני לקדש את פי שלא יצא

דבר שקר מפי לעולם ולא שום דבור הפוגם את הפה, חסדו שלום, רק כל דבורי יהיו דברי אמת תמיד בקדושה ובטהרה. ואזכה לקדש את פי בתורה ובתפלה ובכל מיני דבורים המקדשין את הפה. ותובני לקדש את עיני, ותעזרני להעצים את עיני מראות ברע, ותהיה בעזרי שלא יהיה לי שום הסתכלות על שום דבר שבעולם הזה כלל, ובפרט תעזרני ותצילני ותמלטני שלא אסתכל, חסדו שלום, על שום דבר המביא לידי הרחוק, חסדו שלום. חוס וחנני ורחם עלי ותצילני, ומלט נפשי מעתה מפגם הראות, ולא אתור אחר לבני ואחר עיני. "העבר עיני מראות שוא, בדרךך חניני". ונבני לקדש את אזני, ואזכה לשמע תמיד דברי חכמים אמתיים ולהאמין בהם, ויהיה לי אמונת חכמים בשלמות. ותהיה בעזרי שאפנה אזני תמיד לשמע דברי חכמים אמתיים, ויבנסו דבריהם באזני, ויעזרו את לבני באמת לשוב אליך ולעשות רצונך תמיד. ותשמרני ותצילני, שלא אשמע לעולם ולא יבנס באזני שום דבור הפגום, ולא אשמע ולא אקבל שום דבור לשון הרע ורכילות ולא אשמע דבורי גבול פה לעולם ולא שום דבור פגום, רק אזכה לשמע תמיד דבורים קדושים מפי צדיקים ובשרים אמתיים, דבורים המקדשים את און השומעים. ונבני שיהיה לי יראת שמים באמת, ועל ידי זה אזכה לקדש את חטמי, ויבנס בי מקרא שכתוב: "והריחו ביראת יהוה":

שכב

(כא)

ובל מה שפגמתי עד הנה בשבעת הנרות האלו על ידי עוונותי ופגמי המרבים, שחטאתי עויתי ופשעתי לפניך ופגמתי בפי ובעיני ובאזני ובחטמי מנעורי עד היום הזה, בשונג ובמזיד, באנס ובכזון, על כלם תמחל ותסלח לי מלא רחמים, חנון מרבה לסלוח, ותתקן ברחמיך כל הפגמים האלו ולא יהיה נשאר מהם שום רשם כלל, כי אתה יודעת כי אין בנו כח לתקן הפגמים האלו, כי הרבינו לפשע ולפגם בהם, כי מי יוכל לשער ולתערוך ולספר כל החטאים והפגמים באמרי פינו מיום היוותנו על האדמה עד היום הזה, וכמה שקרים יצאו מפי כמעט בכל יום ויום, וכמו כן שאר חטאים ופגמים גדולים שפגמתי באמרי פי, בדבורי לשון הרע ורכילות וליצנות ודברים בטלים בלי שיעור וערך ומספר, ובפרט רבוי ועצם הפגמים המרבים והגדולים שפגמתי בעיני, מי יוכל לשערם ולספרם מי יוכל לפרטם בפה, ונמנע ממני אפילו להתנדות עליהם, מפל שכן לעשות תקונים הרבה בפי רבוי הפגמים האלה לתקנם, כי עדין לא עבר עלי יום אחד מימי שלא פגמתי בו בעיני בשונג ובמזיד, באנס ובכזון, ואתה לבד יודע עד היכן מגיע פגם העינים אשר כל התורה בלה תלויה בהם. אוי לי וי לי, מה אמר מה אדבר. אם אמרתי אספרה כמו אפס קצה מפגם העינים שפגמתי בכל יום ויום, יכלה הזמן והמה לא יכלו,

"אספרם מחול ירבון", ואם אתה בעצמך לא תעשה למענה, חסדו שלום, ויתקן כל הפגמים העצומים האלה ברחמיך, אין בידנו לתקן פגם אחד מהם, מפל שכן בלם. "אם עונות תשמר יח, אדני מי יעמד. כי עמך הסליחה למען תנרא". חוס וחמל עלינו, חוס ורחם עלינו, כי אין לנו שכל ודעת איך לרצות ולפייס אותך על כל הפגמים הגדולים והנוראים האלה, שפגמנו עד הנה בשבעת הנרות הקדושים האלו, הנמשכין מן המח הקדוש. ומעצם רבוי הפגמים האלו, שפגמנו בשבעת הנרות הקדושים האלו, על ידי זה נפגם דעתנו ונתעפר שכלנו ונתבלבל מחנו ודעתנו, ומחמת זה באים עלי קשיות ובלבולים ועקמומיות שבלב, ומבלבלים ומעקמים את דעתי ולפי מאד, עד שאיני יכול להתקרב לשום דבר שפקדשה בראוי, ורוצים לרחק אותנו לגמרי, חסדו שלום, מעבודתך באמת:

תקנט (לה)
 מרא דעלמא בלא, רחם עלי למענה, והיה עם פי תמיד בעת דבורי, ונפני שאשמר פתחי פי, שלא יצא מפי שום דבור לשון הרע ואבק לשון הרע על שום ישראל שבעולם, ולא דבור שאינו הנון, ותצילני מפל מיני דבורים רעים, מלשון הרע ומרכילות ומדברים בטלים ומליצנות ומחניפות ומשקרים, ומלגלות סוד שאין צריכים לגלות, ומנבול פה, ומלגלות ולומר דברי תורה ויראת שמים במקום ובזמן שאין ראוי לאמרם ולגלותם, ומפל מיני דבורים שאינם טובים, ומפל מיני הכל פה הפוגמין את הדבור הקדוש שהוא רוח פיו של הקדוש ברוך הוא:

תרטו (נד)
 ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתצילני מלשון הרע ומאבק לשון הרע, ולא אוציא דפה על שום פר ישראל שבעולם, הן על גדולים הן על קטנים, ולא יצא מפי שום דבור רע על שום ישראל שבעולם, ותצילני ותשמרני שלא אפגם את דעתי כלל, ותפני לאהבה דקדושה ותצילני מאהבות הנפולות מאהבות רעות. ותעורני ותושיעני ותופני ותתן לי כח לשבר את הכח המדמה שהוא כח הפחמיות, שאוכה מתרה לשבר את כל התאוות הפחמיות מאתי, ותשמרני מן הטעותים הפאים על ידי כח המדמה, שלא אטעה מן האמת לעולם על ידי הטעות של כח המדמה חסדו שלום:

תרטח (נד)
 ושמרני ותצילני ברחמיך הרבים מלהתקרב ומלהתחבר לתלמידי חכמים שאינם הנונים במעשיהם, ולא אשמע שום דבר תורה מהתלמידי חכמים שלא זכו עדין לברר הכח המדמה, אשר כל חדושי תורתם נמשכין מפח המדמה המערב טוב ורע, והרע

יותר מן הטוב, אשר על-ידי חדושיהם נפסד הפרנסה והשפע דקדושה חסדו שלום וגורמים מה שגורמים חסדו שלום. הצילני מהם, שמרני מהם. ובני ברחמיך הרבים להתקרב ולהתחבר לצדיקים אמתיים אשר כל חדושי תורתם נמשכין מן הקדושה, מן הרוח טובה רוח נבואה רוח הקדש פלי תערכת שום פסלת כלל. וחנני מאתך דעה בינה והשכל, וקדשני בקדושתך העליונה, ועזרני שאובה גם כן לחדש בתורה חדושים אמתיים הנמשכין מן הקדושה, ועזרני שיהיו כלם טוב, פלי שום אחיות הרע חסדו שלום ובלי שום פסלת כלל. חנני ופדני ובני מהרה שאובה למחר ולקדש עצמי באמת, ואובה לשפר הבח המדמה ולבטלו ולגרשו מאתי, ותתן לי כח ועצה ונבונה לשפר ולבטל ממני את כל תאוות המדמיות, תאוות הבחמיות. ותשמרני ותצילני מחטא לשון הרע ומאבק לשון הרע ומכל מיני פגם הדבור ומכל מיני פגם תברית, באפן שאובה לקדושה ומתרה באמת, עד שאובה לחדושי תורה אמתיים דקדושה ברצונה הטוב:

תשכנ

(גה)

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ותהיה בעזרנו שלא ניק לנו פגם הדבור והלשון הרע של בני העולם, שלא נהיה נלפדים בגאונם על-ידי חטאת פיהם חס ושלום. ומעתה תעזר לנו ולכל ישראל שנהיה נשמרים מפגם הדבור, ונזכה בלנו לקדש את פינו תמיד בקדושה גדולה, ותשמרנו מגאות וגדלות, ותעלה את השכינה מגלותה אשר ירדה בגלות גדול על-ידי פגם הנאונה הפא על-ידי עון לשון הרע חסדו שלום. רחם עלינו למען שמה, ועזרנו מעתה לתקן כל זה, ותשמרנו ותצילנו מעתה מעון לשון הרע החמור מאד, ומכל מיני פגם הדבור, ונזכה לקדש את דבור פינו בכל מיני קדושות, ועל-ידי זה נזכה לקבל הארת שבת קדש מפקחי הדור האמתיים בשלמות. ותציל אותנו מכל מיני גאות ונבחות ונסות הרוח, ותזכנו לענוה אמתית בשלמות, ונזכה לחיים אמתיים חיים דקדושה, ולרפואה שלמה בגוף ונפש, ולתשובה שלמה מאחכה הנמשך מקדושת שבת קדש, ותשביענו מטובה, ותזכנו למעם מעם קדושת שבת המתיחה את כל העולמות, כאמור "מועמיה חיים וכו'". ותשפיע עלינו חיים ארוכים, חיים טובים, חיים שיש בהם יראת שמים, חיים שנוזכה בהם לסור מרע לגמרי, ולשוב בתשובה שלמה באמת, ולעבד אותך באמת ובלב שלם ובענוה אמתית כל ימי חיינו, אנחנו וזרענו מעתה ועד עולם, עד שנוזכה לחיים נצחיים, ליום שכלו שבת ומנוחה לחי העולמים, אמן נצח סלה ועד:

לו

(א):

ותרחם עלינו, ותשמרנו ותצילנו תמיד שלא נדבר סרה חס־ושלום על שום בר ישראל שבעולם, ותצילנו ברחמיך מלשון הרע ואבק לשון הרע, ולא נתחיל לדון שום בר ישראל לחובה חס־ושלום, רק נזכה לדון את הכל לבף זכות תמיד, ולהכריח עצמנו בכל בחותינו עד שנוזכה למצא זכות וחסד ומזכ לבל אחד ואחד, אפלו בתכלית הדיוטא המתהונת, בתכלית הנריעות והפחיתות, ולהכריע הכל לבף זכות תמיד:

תנר

(ב):

זכנו לזכר ולהאמין בחסדיך ונפלאותיך ומזבך הגדול שאינו נפסק לעולם, ולשמח את עצמי על־ידי־ך תמיד. פתח לבי ודעתי, והאר עיני שכלי והורני ולמדני בכל עת כל הדרכים והעצות שאפשר לשמח עצמי בהם באותה העת והשעה, באפן שאזכה להיות בשמחה תמיד, עד שאזכה בכל פעם לרקד הרבה מחמת שמחה, ולהעלות כל הבחינות הנקראין רגליו לבחינת לבב חכמה, בבחינת "ונביא לבב חכמה", ועל־ידי־ך יהיו נמתקין כל הדינים שבעולם מעלינו ומעל כל ישראל. ואזכה על־ידי השמחה והרקודין לתקן פגם הדבור הרע מה שפגמתי לפניך מעודי עד היום הנה בדבורים רעים הרבה, בפרט פגם דבורים רעים של לשון הרע ורבילות, הכל אזכה להעלות ולתקן בשלמות על־ידי שמחה ורקודין דקדושה. ותשמרני ותצילני מעתה מלדבר שום דבור רע ובפרט מלשון הרע ורבילות, ואזכה לקדש את דבורי בקדושה גדולה בתכלית השלמות. ותשמרני ותצילני מפגם אמונה, ותזכני להעלות ולתקן כל פגמי האמונה על־ידי השמחה והרקודין דקדושה, ואזכה מעתה לאמונה שלמה באמת כראוי בתכלית השלמות כרצונך הטוב. ותעלה אותי גם במקוון ועשה, שתשפיע לי ממוז ועשירות הרבה דקדושה, באפן שאוכל לעסוק בתורתך ועבודתך בלי טרדא ובטול כלל, ואזכה להרבות בצדקה ולהחזיק ידי העוסקים בתורה ועבודה באמת:

לג*

שיתתה יהנה שמרה לפי, נצרה על דל שפתי. רבנו של עולם, שמרני מעוז לשון הרע ואפלו מאבק לשון הרע, כי אתה הודעתנו גודל חסר העוז הנה של לשון הרע ששקול בנגד עבודה זרה וגלוי עריות ושפיכות דמים, וגם הודעת לנו שעל־ידי פגם לשון הרע שיש בעולם הינו שהעולם מדברים לשון הרע, על־ידי־ך נפגם הענוה ואי אפשר להצדיקים להיות ענוים בשלמות, היינו שתהיה הענוה עם שכל וחכמה אמתית שלא תהיה בבחינת ענוה פסולה וכו'. על בן חוס וחמול נא עלינו, וזכנו מעתה על כל פגמים שלא נכשל באיזה פגם של עון לשון הרע לעולם, ותעזור לצדיקי אמת ותתן להם בח

גדול וחקמה גדולה, עד שיהיו כל בך גדולים וחקים ושלמים במדת הענוה, עד שאפילו הפגם של לשון הרע שבעולם לא יזיק להם למדת ענותנותם, ויזכו למדת הענוה של משה רבינו עליו השלום, שאף-על-פי שדברו עליו לשון הרע גדולי הדור והיה פגם לשון הרע בעולם, אף-על-פי בן "והאיש משה ענו מאד" וכו'. ותעזור לנו גם בן וכל ישראל שנוכח להיות ענוים באמת, ותצילנו מכל מיני ענוה פסולה, ושלא להראות עצמנו בכפיפת הראש בדרך שמות כאלו אנחנו ענוים, רק נוכח להיות ענוים באמת בחקמה ושכל ודעת אמת, ויקוים בנו מקרא שכתוב: עקב ענוה יראת יהוה עושר וכבוד וחיים, ונאמר: יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה:

שפח

(בג)

ותננו ברחמיך הרבים, ונבנו לקיים מצות מוזוה בשלמות הראוי כרצונך הטוב עם כל ברטיה ודקדוקיה ובנוותיה ותרי"ג מצות התלויים בה וכלב טוב ובשמחה גדולה. ותעזרנו ותשמרנו ותגן בעדנו על-ידי מצות מוזוה הקדושה, שנוכח על-ידיה לשבר לגמרי תאות וחקמת המזון, שלא יהיה לנו שום חמדה ותאוה לשום ממון ולשום חפץ של העולם הזה, מכל שכן וכל שכן שלא יעלה על דעתנו שום חמדה חס-ושלום לממון וחספי חברנו, ולא נחמוד ולא נתאוה בית רענו שדהו עבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרענו, ונוכח לעשות תשובה שלמה באמת על כל המחשבות והחמדות שהיה בלבנו עד עתה לממון וחספי חברנו, ונוכח לתקן באמת כל הפגמים שפגמנו על-ידי העון הגדול הזה של 'לא תחמד', ומעתה נוכח לשבר ולבטל כל אלו המחשבות והחמדות והתאוות של ממון וחספים ולא יעלו עוד בלבנו כלל, ונוכח לאמת ואמונה בשלמות:

שפו

(בג)

וברחמיך הרבים תקדש אותנו בקדשת מצות מוזוה הקדושה והנוראה, ועל-ידיה תשמר צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם, ותמשיך עלינו קדשה וטהרה, שנוכח לקדשת הברית ולשכירת תאות ממון באמת, ונוכח לחיים טובים וארוכים

וּלְשִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה עַל-יְדֵי הַמְּזוֹנָה הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר זָבִית אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ. וְתִכְרַךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂי יְדִינוּ, וְתִשְׁמַר אוֹתָנוּ וְאֶת נַפְשֵׁנוּ וְאֶת מְמוֹנָנוּ דְקַרְשָׁה וְאֶת כָּל חַפְצֵינוּ אֲשֶׁר אַתָּה מִשְׁפִּיעַ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ כָּכָל עֵת, וְתִשְׁמַר וְתַצִּיל אוֹתָם מִכָּל מִינֵי הַזֶּקַּק שְׂבָעוֹלָם, וְתַצִּילֵנוּ מִגְּנֻבֹת וְאִבְדוֹת וּמִכָּל מִינֵי הַפֶּסֶד שְׂבָעוֹלָם, כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה. וְקוּמָה בְּעֹרְתָנוּ, וְתַצִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל מִינֵי שׁוֹנְאִים וּמַחְלָקֵת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַ חַיִּיּוֹת. וְתִבְטַל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֶת כָּל מִינֵי מַחְלָקֵת מִן הָעוֹלָם וְתִשָּׂאם שְׁלוֹם בֵּין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וְתִגְלַח הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, וְתַצִּיל אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל חֲבֵרְתָנוּ וְאֶת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַחַפְצִים לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת, שֶׁלֹּא יִהְיֶה כַּח לְשׁוֹם חוֹלְקִים וּמְתַנַּנְדִּים אֶל נִקְדַּת הָאֵמֶת לְהַפִּיל אוֹתָנוּ חַס־וְשָׁלוֹם:

תשצה

(כד)

וְתַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִרִּיב וּמַחְלָקֵת וּמִרְבוּי דְבָרִים, רַק נִזְכֶּה לְצַמְצֵם דְבָרֵינוּ בְּהַדְרָגָה וּבִמְדָה בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאֵמֶת. חוּם וְחַנּוּן וּמִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים. וְנִזְכֶּה לְמַצֵּא אוֹתְךָ כָּכָל הַמְּקוֹמוֹת שְׂבָעוֹלָם, וְלִהְיוֹתֵנוּ בְּאֵמוּנָה שְׁלֵמָה כִּי אַתָּה מוֹשִׁיל כָּכָל, וּכְכָל הַסְּטָרִין אַחֲרֵינוּ וּכְכָל הַטְּמָאוֹת וְחַקְלָפוֹת נְעֵלָם וְנִסְתָּר אֱלֹהוֹתֶיךָ יִתְבָּרַךְ, וְאַפְלוּ בְּהַחֲלִל הַפְּנוּי מֵאֱלֹהוֹתֶיךָ לְגַמְרִי, גַּם שָׁם אַתָּה נִמְצָא בְּתַכְלִית הַהֶעֱלָם וְהַהִסְתָּרָה נִפְלְאוֹת, שְׂאֵי אֲפֹשֶׁר לְהַשִּׁיגָה כָּלֵל בְּשׁוֹם חֲכָמָה וְשִׁבְלֵי שְׂבָעוֹלָם, כִּי אִם בְּאֵמוּנָה לְבַד, כִּי אַתָּה מִפְּלֵיא לְעִשׂוֹת, וְכִי יִשִּׁיג פְּלֵאוֹתֶיךָ הַגְּדוֹלוֹת, כִּי אַתָּה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבַדְּךָ, תִּנְרָאִין לְדַעְתָּנוּ הָאֲנוּשִׁית כְּמוֹ שְׁנֵי הַפְּכִים בְּנוֹשֵׂא אֶחָד, וְכִי יַעֲצֵר כַּח לְהַשִּׁיג דְרָכֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ הַגְּדוֹלוֹת וְחַנּוּרָאוֹת, בְּאִמּוֹר "פְּלִיאָה דַעַת מִמֶּנִּי נִשְׁגָּבַח לֹא אוֹכֵל לֶחֶם", וְנִאָמַר: "כִּי גְדוֹל אַתָּה וְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ", וְנִאָמַר: "עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר", וְנִאָמַר: "נִגְבְּהֵי שָׁמַיִם מַה תִּפְעַל, עֲמִקָּה מִשְׁאוּל מַה תִּדְרַע":

תתנה

(כח-טז)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַצִּילֵנוּ מֵהֵם. "הַצִּילֵנוּ מֵאוֹיְבֵי אֱלֹהֵינוּ, מִמַּתְקוֹמְנוּ תִשְׁנַבְּנוּ". רוֹאֵה בְּעֵלְבוֹן עֲלוּבִים, "רֹאֵה עֲנִי וְעֲמְלִי. רֹאֵה אוֹיְבֵי כִי רְבוּ וְשִׁנְאוֹת חַמָּם שִׁנְאוּנִי. יִהְיֶה מַה רְבוּ צָרִי, רַבִּים קָמוּם עָלַי. רַבִּים אוֹמְרִים לְנַפְשִׁי, אֵין יִשׁוּעָתָה לּוֹ בְּאֱלֹהִים סִלְּה. שְׁמַרְהָ נַפְשִׁי

והצילני, אל אבוש כי חסיתי בך". עזרני, שמרני והצילני, הצילני תמיד מריב ומחלוקת, תן לי רחמים ותנינה, זכני שאמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם, ויהיו דברי נשמעים לעבודתך וליראתך:

רמט

(טו):

"תנני אלהים כי שאפני אנוש, כל היום לוחם ולחצני. שאפו שוררי כל היום כי רבים לוחמים לי מרום. יום אירא אני אליך אבטח". רבנו של עולם, אתה ידעת את כל אשר עבר עלי, ואת כל אשר עברתי מיום היותי עד היום הזה. אם אמרתי אספרה כמו אפס קצה מזה, "אספרם מחול ירביון", ולא יספיק הזמן לפרטם. אך אתה ידעת, שבצרוף גדל עצם קשיות ערפי וחיוכי העצום, עוד גם זה היה בעוכרי גדל עצם המחלוקת שמתגבר עלי בכל עת בנשמיות וברוחניות. "יהיה מה רבו צרי, רבים קמים עלי", רבים מאד, צדיקים בינונים ורשעים, רבים בתורה ובעשר ובחכמה, באשר נגלה לפניך אדון כל, וכבר גלית אזנינו שעל-ידי המחלוקת ובולין להפיל את האדם חס-ושלום מעבודת השם ותפודה. ועתה מה יעשה ותוש נמאם כמוני היום, אשר רודפים אותי מאד וחורקים שנם עלי לבלעני תנם חלילה, "רבים רודפי וצרי", ומי יודע אם "מעדותך לא נטיתי":

ב

(טז):

אנא יהנה, אתה ידעת את רבוי המחשבות המורדות, המבלבלים ומטרידים אותנו מעבודתך באמת בכל עת ובכל שעה, ובכל באים על-ידי הרוח שמות ושנעון שנתרבק בנו על-ידי מעשינו הרעים, על-ידי חטאינו ועוונותינו ופשעינו המרבים, עד אשר נתבלבל דעתנו ונתעבר שכלנו מאד מאד בלי שעור וערה. אבינו שבשמים, טוב לכל ורחמיו על כל מעשיו, תן לנו חנינה ולא נאבד. זכנו ברחמיך הרבים להבניע ולגרש ולבטל את הרוח שמות ושנעון ממנו על-ידי עסק התורה הקדושה:

לו

(ה)

וְזַכְנֵי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וְחֶסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים לְפָנֹת אֶת מַחֵי וּמַחְשַׁבְתִּי מִחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת
 וּמַחְשָׁבוֹת זָרוֹת, שְׁלֹא אֲמַמְמִם אֶת מַחֵי וּמַחְשַׁבְתִּי בְּתַאֲוֹת וְהַרְהוּרִים, חֵם
 וְשִׁלּוּם, וְלֹא אֲחַמִּיץ אֶת מַחֵי וּמַחְשַׁבְתִּי בְּחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּבְתַאֲוֹת, חֶסֶד וְשִׁלּוּם, וְלֹא
 אֲהַרְהֵר בְּהַרְהוּרֵי רַעִים, שְׁלֹא יִהְיֶה לִּי שׁוּם הַרְהוּר וּמַחְשָׁבַת חוּץ פְּעוּלָם כָּלֵל, רַק יִהְיֶה
 מַחֵי וּמַחְשַׁבְתִּי נְקִי וְנָדָה וְצַח, שְׁלֹא יִכְנַס בְּמַחְשַׁבְתִּי שׁוּם מַחְשָׁבָה חִיצוֹנָה כָּלֵל, וְתִתֵּן לִּי
 כַּח לְהַתְנַבֵּר עַל כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת רָעוֹת, מַחְשָׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְהַרְהוּרֵי הַכַּפָּאִים עָלַי לְכַלְכֵּל
 אֶת דַּעְתִּי, שְׁלֹא אֲתֵּן לָהֶם שׁוּם מְקוֹם לְכַנֵּס בְּמַחֵי כָּלֵל, וְאַזְכֶּה לְגַעַר בָּהֶם וְלָרִיב עִמָּהֶם
 לְגַרְשָׁם מֵעָלַי וּמֵעַל גְּבוּלֵי, שְׁלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם כַּח לְכַנֵּס בְּדַעְתִּי כָּלֵל, וְאַזְכֶּה לְקַדְּשׁ
 אֶת מַחְשַׁבְתִּי תָמִיד:

לו

(ה)

אֲנִי יְהוָה, רַחֲמֵן מְלֵא רַחֲמִים, טוֹב וּמְטִיב לְכָל, אֲתָה יַדְעֶתָ אֶת גְּדֹל עֲצָם הַפְּגָם הַגְּדוֹל
 וְהַנּוֹרָא הַנּוֹגֵעַ בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים מְאֹד עַל-יְדֵי כָּל מַחְשָׁבָה רָעָה, מִכָּל שִׁבּוֹן וְכָל שִׁבּוֹן
 עַל-יְדֵי הַרְהוּר רָע, חֶסֶד וְשִׁלּוּם, שֶׁהוּא פּוֹגֵם וּמְקַלְקֵל מְאֹד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וְעוֹקֵר אֶת
 הָאָדָם, חֶסֶד וְשִׁלּוּם, מִמְּקוֹר חַיִּים, עַד אֲשֶׁר קָשָׁה לוֹ עוֹד לָשׁוּב וּלְהַשִּׁיב אַרְחוֹת חַיִּים,
 וְכָל שְׂאֵר הַפְּגָמִים הַעֲצוּמִים וְהַנּוֹרָאִים עַד גְּבַהֵי מְרוֹמִים, הַנּוֹגְעִים בְּמְקוֹם שְׁנוּגֵעִים,
 שְׁנֹעֲשִׂים עַל-יְדֵי כָּל מַחְשָׁבָה רָעָה וְהַרְהוּר הַנִּכְנָס בְּמַחֵי, חֶסֶד וְשִׁלּוּם. וְגַם אֲתָה יַדְעֶתָ אֶת
 גְּדֹל עֲצָם הַהַתְנַבְּרוֹת שְׂמַתְנַבְּרִים עָלֵינוּ בְּכָל פֶּעַם, לְכַלְכֵּל אֶת דַּעְתָּנוּ בְּמַחְשָׁבוֹת רָעוֹת
 וְהַרְהוּרֵי רַעִים. וּבַעֲוֹנוֹתֵי הַרְבִּים לֹא נִזְהַרְתִּי לְהַשְׁמֵר מֵהֶם וּלְהַתְנַבֵּר עֲלֵיהֶם, עַד אֲשֶׁר
 פָּגַמְתִּי אֶת מַחֵי מְאֹד עַל-יְדֵי מַחְשָׁבוֹתֵי הַרְעוֹת שֶׁהַכְּנַסְתִּי בְּמַחֵי, עַד שֶׁכָּל מַחֵי הוּא מְלֵא
 מַחְשָׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, וְעַבְרַתִּי עַל אִסּוּר חֶמֶץ, שֶׁהֵיְתִי מִחַמִּיץ אֶת מַחֵי בְּתַאֲוֹת וְהַרְהוּרֵים
 וּבְכַלְכּוֹלִים וּבְכָל מִינֵי שְׂמוֹתֵים. וְלֹא דִי שְׁלֹא הֵיְתִי מִתְנַבֵּר עַל הַמַּחְשָׁבוֹת רָעוֹת, אֲתָה גַם
 נִתַּתִּי לָהֶם כַּח לְכַנֵּס בְּמַחֵי וְלֹא הִשְׁתַּדַּלְתִּי לְגַרְשָׁם כָּלֵל, וְלֹא קִיַּמְתִּי עֲצוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים
 אֲשֶׁר גָּלִיתָ לִּי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְגַרְשָׁם מִמְּנִי בְּשֵׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה, וְלֹא שָׁמַעְתִּי לְקוֹל מוֹרִי.
 אוֹי לִי, וַי לִי עַל הַיָּמִים שֶׁעָבְרוּ בְּכַלְכּוֹל הַדַּעַת וּמַחְשָׁבוֹת רָעוֹת. "מִכְּעַתִּי בִּינוֹן מְצוּלָה
 וְאִין מַעֲמָה, בְּאֵתִי בְּמַעֲמָן מוֹם וְשִׁבְלַת שְׂטָפְתָנִי". כָּל דַּעְתִּי וּמַחֵי נִתְעַרְבַב כָּל כָּף
 בְּמַחְשָׁבוֹת רָעוֹת וּבְכַלְכּוֹלִים, עַד אֲשֶׁר אִפְלוּ בְּשַׁעַת שְׂאֵנִי חֶפֶץ לְהַתְנַבֵּר עֲלֵיהֶם וּלְבַרַח
 מֵהֶם, קָשָׁה עָלַי מְאֹד:

לח (ה)
 "יהוה אלהים אתה ידעת לאולתי, ואשמותי ממך לא נכחדו". הן על כל אלה באתי
 לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי בלב נשבר ונדכה, בקרה ובכריעה ובחשתחויה,
 בתחנה ובקשה, בעני בפתח, נאנח ונדכה, שואל ומבקש מתנת חנם ונדבת חסד, שתחנני
 ברחמיך העצומים וחסדיך הנפלאים, ותוציאני מאפלה לאורה, ותעזר לי מהיום לקדש
 את מחשבתי תמיד מעתה ועד עולם:

לח (ה)
 רבנו של עולם, צופה בעלבון אנוחים, תיקר נא נפשי האמללה בעיניך, וחמל עלי
 בחמלתך וחנינותיך, ועזרני וסיעני וחונני ואמצני, וקדשני בקדשתך העליונה,
 שימשך עלי קדשה וטהרה מאתך, באפן שאזכה מעתה לשמר עצמי שלא אניח לכנם
 כלל לתוך מחשבתי שום מחשבת חוץ שבעולם, ולא שום בלבול הדעת ומכל שכן וכל
 שכן שלא אהרהר בשום הרהור בעולם כלל, רק מחשבתי תהיה קדושה תמיד, ובה
 ונקנה מכל סיג ופסלת:

מג (ה)
 אבינו שבשמים, חותך חיים לכל חי, אל חי חלקנו צורנו, נאלנו ממנות, פדנו משחת,
 והציל אותי ואת כל עמו בית ישראל מכל מיני מחשבות רעות והרהורים שהם
 נקראים סטרא דמותא. וחנני מאתך ברחמיך הרבים ותן לי חיים טובים, חיים ארוכים,
 חיים אמתיים, חיים נצחיים, ועזרני שאזכה לקדש את המחין שלי הנקראים פאר מים
 חיים:

קלג (א)
 ואם אמנם אני בעצמי רודף אותי יותר מכלם, כי בודאי הפחירה חפשית, ומי יוכל
 להכריח אותי להפנות לדרךם, חס־ושלום, הנני מודה ומתודה כי באמת אני בעצמי
 החיב, "כי אני אדני העוון", אבל מה אעשה יהוה אלהי, כי מטה ידינו מאר, ואיני יודע
 לבקש איוה דרך מנום לנום מהם ולהתגבר על כל התאוות והרהורים רעים שהם
 מתגברים עלי בכל עת, ואין לי שום תקנה כי אם על רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים,
 שתעזר לי ותתן לי כח להתגבר על כל מיני תאוות והרהורים רעים להכניעם ולהשפילם
 ולשפרם ולסלקם מעלי ומעל גבולי מעתה ועד עולם, שלא יכנם פדעתי ומחשבתי שום
 צד הרהור בעולם כלל, רק מחי ומחשבתי יהיו קדושים וטהורים תמיד בתכלית הקדשה
 בשלמות:

ח

(טו)

אנא יהוה, זכני ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים לכל אאבד את עולמי, חס־ושלום, ולא אינע לריק ולא אלד לבחלה. ואזכה להסתכל על עצמי תמיד, ולישב דעתי היטב היטב מה אני עושה בעולם הזה, עולם העובר כהרה עיו, ולחשב דרכי, ולשפט בעצמי את כל המעשים אשר אני עושה בכל עת ובכל יום ובכל שעה, להשפט בעצמי עליהם בכל עת אם אני עושה בהגן אם לאו, חס־ושלום, למען אזכה על־ידי־זה לרחם על עצמי ולשוב ממצעי הרעים וממחשבותי המגנות, להיות סוד מרע באמת הן במחשבה הן בדבור הן במעשה, ולעשות רק הטוב בעיניך תמיד:

יב

(טז)

וזכני למשפט דקדושה באמת, שאזכה לישוב דעתי בכל יום תמיד, ואשפט את עצמי היטב ואדון בעצמי את כל העסקים והענינים והמעשים אשר אני עושה, אם כד ראוי לי לעשות, לבלות ימים במעשים כאלה, חס־ושלום. ואזכה לאחו את דעתי היטב וזמן מסים בישוב הדעת הנה ובמשפט הנה, ולא אניח את דעתי ומחשבותי לברח מזה מהרה, רק אזכה לבנום בישוב הדעת הנה ובמשפט הנה היטב היטב, עד שאזכה שיתחזק ישוב דעתי באמת בתקף גדול ובהתגברות חזקה, באפן שאזכה לסוד ולשוב מעתה תקף ומיד מכל המעשים הרעים ומכל המחשבות הרעות ולאחו רק במעשים טובים תמיד:

יח

(טז)

יהוה אלהים, אתה ידעת, אתה ידעת את פוור דעתנו, כי פגמנו וקלקלנו את דעתנו מאד, וזה ימים ושנים אשר דעתי מפוורת מאד ומשוטטת בכל עת בשמותים ובלבולים ובהרהורים רעים ובכמה מיני פגמים, אשר אי אפשר לבאר ולפרש כלל. אם אמרתי אספדה כמו אפס קצה מעצם בלבול עבירת הדעת, יכלה הזמן. וכל העצות טובות שגלית לנו על־ידי צדיקי אמת איך להנצל מהם בשב ואל תעשה, מרדנו בהם ולא קימנום עד שפעונונו הרבים קלקלנו ופגמנו מאד בכל העצות טובות שגלית לנו כבר, ואשר אתה מגלה לנו ומרמו לנו בכל עת עצות ישרות איך להנצל מבלבול ופוור דעתנו, כי לא הייתי מתגבר כלל לקומם, עד אשר נתבלבלה ונתפורה דעתנו כל כך, שאפלו בשעה שאנחנו רוצים להתגבר ולעזוב מחשבותינו הרעות, ולאחו בדרך עצותיך הטובות, שוב אין אנו יכולים כלל להחזיק מחשבותינו במנוחה, בקדושה ובטהרה אפלו זמן מועט:

ר"ט

(טו)

יְהוָה אֱלֹהִים, אָבִינוּ שְׂבִשְׁמִימִים, רַחֲמָן הַאֲמֵת, מְלֵא רַחֲמִים כָּכֵל עֵת וּבְכָל רִנֵּעַ תְּמִיד,
 אַתָּה יַדְעֵת כַּמָּה אֲנַחְנוּ רַחוּקִים עֲכָשׁוּ מִקְרֻשֵׁת הַמַּחְשָׁבָה וּמִשְׁלָמוֹת הַדַּעַת, וּבְכָר
 כְּלִינוּ שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֶבֶל וְרִיק, כְּבִלְבּוֹל הַדַּעַת וּבְמַחְשְׁבוֹת רַעוֹת וּפְגוּמוֹת מְאֹד כָּכֵל עֵת וּבְכָל
 שְׁעָה, וְעַדִּין לֹא זָכִינוּ לְיִשׁוּב הַדַּעַת כְּרֵאוֹי בְּאֵמֶת אִפְלוּ שְׁעָה אַחַת מְנַעֲרִינוּ עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה, כִּי חֲטֵאנוּ עֲוִינוּ וּפָשַׁענוּ מְאֹד וּפְגַמְנוּ בְּחִבְרִית קִדְשׁ, אֲשֶׁר עַל־יְדִי־וָה נִטְרָף וְנִתְפַלְּל
 דַּעַתְנוּ מְאֹד, וְאִין אָנוּ יוֹדְעִים כָּלֵל אִיךְ לְחַיּוֹת אֶת עַצְמֵנוּ, וּבְאִיזָה דְרָךְ נִזְכָּה לְיִשׁוּב אֶל
 הַדַּעַת דְּקִדְשָׁה בְּשִׁלְמוֹת כְּרֵאוֹי בְּאֵמֶת, כִּי קִלְקַלְנוּ וּפְגַמְנוּ בְּכָל הַדְּרָכִים וְחֲשִׁבִילִים שָׁל
 הַדַּעַת דְּקִדְשָׁה:

רנ

(יז)

"יָדְלוּ עֵינַי לְמִרוֹם יְהוָה עֲשֶׂקָה לִי עֲרַבְנִי. עֲרַב עֲבָדְךָ לְטוֹב, אֵל יַעֲשֶׂקְנִי וְדִים. הוֹצִיאָה
 מִמִּסְגַּר נַפְשִׁי." חֲנֵנוּ מֵאֵתְךָ דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁכָּל, וְעֲזֹרְנִי שְׂאוּכָה לְיִשׁוּב מִמַּחְשְׁבוֹתֵי
 הַרְעוּת, וְאוּכָה לְעֹזב דְּרָכֵי הַרַע וּמַחְשְׁבוֹתֵי הַפְּגוּמוֹת וְהַמְבַלְבְּלוֹת, הַמְבַלְבְּלִים אוֹתִי
 וּמוֹנְעִים אוֹתִי מְאֹד מִלְּשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת. חוּם נָא עָלַי, חוּם וְחַמֵּל נָא עָלַי, יְהִמוּ מַעֲיָד
 וְחִסְדֶּיךָ עָלַי, וְתֵן לִי תִקְוָה טוֹבָה, שְׂאוּכָה מַעֲתָה לְרַחֵק וּלְגַרֵשׁ מֵעָלַי כָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת
 רַעוֹת וְכָל מִינֵי בְּלָבוֹל הַדַּעַת שְׂבַעוּלָם, עַד שְׂאוּכָה חֵישׁ קַל מִחֲרָה לְהַשְׁלִים אֶת דַּעַתִּי
 וְאוּכָה לְשִׁלְמוֹת הַדַּעַת דְּקִדְשָׁה, וְעַל־יְדִי־וָה תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְעֹזב מַעֲתָה אֶת כָּל
 מַעֲשֵׂי הַרְעִים, וְאוּכָה מַעֲתָה לְחַיּוֹת סוּר מֵרַע בְּאֵמֶת, וְתַעֲזֹרְנִי לְתַקֵּן אֶת מַעֲשֵׂי, וְתַחַת
 מַעֲשֵׂי הַמְכַעְרִים אוּכָה מַעֲתָה לְעֲשׂוֹת תַּחְתָּם מַעֲשִׂים נְאִים, מַעֲשִׂים הַגּוֹנִים, מַעֲשִׂים
 טוֹבִים שִׁיחִיו לְנַחַת וּלְרַצוֹן לְפָנַי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ:

רפב

(יט)

וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִחֲרָהוֹרִים רַעִים וּמִחֲלוּמוֹת רַעִים, וְתִהְיֶה מִשְׁתִּי שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ.
 וְתִזְכְּנִי לְמַעַט בְּשִׁנָּה וְתִרְדְּמָה, וְאִפְלוּ מַעַט הַשְׁנָה שְׂאֵנִי מִכְרַח לִישׁוּן בְּשִׁבִיל
 קִיוֹם הַגּוֹת, אוּכָה שִׁיחִיָּה בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה, וּשְׁנֵתִי תַעֲרַב לִי, וְאוּכָה לִישׁוּן תְּמִיד מִתּוֹךְ
 מַחְשְׁבוֹת וְחֲרָהוֹרֵי תוֹרָה וּמִתּוֹךְ שְׂמִחָה. וְאוּכָה לְקַרוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה בְּקִדְשָׁה
 גְּדוּלָה וּבְמִסִּירַת נַפֶּשׁ וּבְכַוֵּנַת הַלֵּב בְּאֵמֶת כְּרֵאוֹי, בְּאִפְסָן שְׂאוּכָה לְחַרוֹג כָּל הַמְחַבְּלִים
 וּמוֹזְקִין וְכָל הַסְטֵרִין אַחֲרֵינוּ עַל־יְדֵי קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה:

רפד

(כא)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּם וְחַמֵּל עָלֵינוּ וְאֵל תְּדַיְנֵנוּ כַּמְפַּעֲלָנוּ, וְאֵל תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ כַּחֲטֵאֵינוּ,
 וְרַחֵם עָלֵינוּ וְגַעַר בְּחֲרוּדִפִּים אוֹתְנוּ, וְרַחֵק וּגְרֵשׁ מֵעָלֵינוּ וּמַעַל כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל

כל מיני מחשבות רעות וְהַרְהוּרִים וְעַקְמִימִיּוֹת שֶׁבְּלִבִּי, וְקִשּׁוֹת הַנְּבוּכוֹת וְחִקְרוֹת שֶׁל שָׁמַיִם שְׂרוּצִים לְעֵלוֹת עַל חֵלֶב לְבַלְבֵּל, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, מֵעֲבוֹדַתְךָ הָאֱמִתִּיּוֹת, וְעֵשָׂה בְּרַחֲמֶיךָ שְׂלֵא יַעֲלֶה עוֹד בְּלִבֵּנוּ שׁוֹם צַד הַרְהוּר וּמַחְשָׁבָה כָּלֵל מֵעֵין זֶה, מֵעַנְיַן הַמְּבוּכוֹת וְהַכְּלוּלִים הָאֵלֹהִים, "כִּי בָעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִינַת אָדָם לִי. וְאֲנִי בָעַר וְלֹא אֲדַע, בְּחַמּוֹת הִיִּיתִי עִמָּךְ":

(כד)

שצג

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמִים רַבִּים בְּרַחֲמִים גְּדוּלִים, וְתִזְכְּנֵנוּ לְיֹשֵׁב וּלְסוֹדֵר אֶת דַּעְתִּי הַיָּטִב. וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי קִדְשָׁה וְטַהֲרָה וְשַׁפַּע עֲלִיּוֹנָה מִכְּתֵר עֲלִיּוֹן, לְמַעַן אֲזַכֶּה עַל־יְדֵי־יְהוָה לְחַמְשִׁיד עָלַי בַּח הַמְּסוּדָר וְחַמְשִׁיב אֶת הַמַּחֲזִין דְּקִדְשָׁה, וְאֲזַכֶּה תָּמִיד לְיֹשֵׁב הַדַּעַת הַיָּטִב בְּאֵמֶת וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. מְלֵא רַחֲמִים, קוּמָה בְּעֹרְתִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂלֵא תִרְדֹּף מִחֲשַׁבְתִּי חֶסֶד וְשָׁלוֹם אַחַר תֵּאֵווֹת וְהַרְהוּרִים וּמַחְשָׁבוֹת וְרוֹת וְחֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, רַק אֲזַכֶּה לְאַחוֹז אֶת חֻכְמָתִי וּבִינָתִי וְדַעְתִּי לְבָלִי לְהַנִּיחַ אֶת הַמַּחַח לְחֹשֶׁב כָּלֵל שׁוֹם מִחֲשָׁבָה חִיצוֹנָה כָּלֵל, וְיִהְיֶה מוֹחִי נָקִי וְנָדָו וְצַח בְּקִדְשָׁה וְטַהֲרָה תָּמִיד. וְתַעֲזָרְנִי שְׂאֲזַכֶּה לְעֵלוֹת תָּמִיד מִמַּעַלָּה לְמַעַלָּה וּמִדְּרָגָא לְדְרָגָא עַל־יְדֵי עֲשִׂית מִצּוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים בְּשִׂמְחָה, עַד שְׂאֲזַכֶּה שֶׁתִּרְדֹּף מִחֲשַׁבְתִּי תָּמִיד לְחֲשִׁיג אוֹתְךָ בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה וּבְיֹשֵׁב הַדַּעַת בְּאֵמֶת וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי גַּפְלָאוֹת, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִזְכְּנֵנִי שֶׁתִּרְדֹּף מִחֲשַׁבְתִּי תָּמִיד לְחֲשִׁיג הָאוֹר הָאֵינן סוּף שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִנְּשָׁמַתִּין, וְתִשְׁפִּיעַ בְּצַחְצַחוֹת נִפְשִׁי. "אַחַת שְׂאֵלְתִי מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ, שְׁכַנְתִּי בְּבֵית יְהוָה כָּל יְמֵי חַיִּי, לְחַוּוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ". וְתִמְשִׁיד עָלַי אוֹר קִדְשָׁת בַּח הַמְּסוּדָר וְחַמְשִׁיב אֶת הַמַּחֲזִין, שֶׁהוּא בְּתֵר עֲלִיּוֹן, וְאֲזַכֶּה עַל־יְדֵי־יְהוָה לְבָלִי לְצֵאת חוּץ מִן הַנְּבוּל חֶסֶד וְשָׁלוֹם רַק אֲזַכֶּה שֶׁתִּרְדֹּף מִחֲשַׁבְתִּי לְחֲשִׁיג אוֹר הָאֵינן סוּף "בְּרִצּוֹא וְשׁוּב", בְּכַחֲנִית "מִטִּי וְלֹא מִטִּי", בְּכַחֲנִית "רְדִיפָה וּמַעֲכָב", עַל־יְדֵי בַח הַמְּסוּדָר וְחַמְשִׁיב אֶת הַמַּחֲזִין בְּאֵמֶת וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, עַד שְׂאֲזַכֶּה שִׁיעֲלָה וְיִכְלַל שְׁכָלִי בְּתוֹךְ "תִּשְׁעָה חֵיבָלִין עֲלָאִין דְּלָאוּ אֲנִי נְהוּרִין וְלֹא רוּחִין וְלֹא נִשְׁמַתִּין וְלִית מָאן דְּקִיָּמָא בְּחוּ וְלֹא מִתְדַבְּקִין וְלֹא מִתְדַעִין", כִּי אַתָּה יְהוָה לְבַד יְדַעְתָּ עֵצָם רְדִיפַת הַשְׁתַּוְקָקוֹת נִפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמַתִּי בְּשִׂרְשָׁם הַעֲלִיּוֹן לְחֲשִׁיג הַשְּׁנוֹת אֵלֹהִים, אֲשֶׁר לְבָד נּוֹצְרִיתִי. "צִמְאַח נִפְשִׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי, מְתִי אֲבוּא וְאֲרָאָה פְּנֵי אֱלֹהִים. מַה יְדִידוֹת מִשְׁבְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת, נִכְסְפָה וְגַם בְּלִתָּהּ נִפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְהוָה, לְבִי וּבְשָׂרִי יִרְגְּנוּ אֵל אֵל חַי". אֲבָל עֲזוּבֵתִי הַטּוֹב אֵלֶּה, וְחַטָּאתִי הַסְּתִירוּ פְּנִיךָ מִמֶּנִּי, כִּי מִחֲשַׁבְתִּי הִתְהַרְפֵּת אַחַר תֵּאֵווֹת רְעוֹת וְהַרְהוּרִים רְעִים וּמַחְשָׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת עַד שֶׁפְּגַמְתִּי בְּכָל חֻדְרֵי הַשְּׁכָל וּבְכָל נְתִיבוֹת וּשְׁבִילֵי הַדַּעַת, עַד שֶׁהַחֲרַבְתִּי אֶת בֵּית הַחֻכְמָה, וּפְרַצְתִּי גְּדָרֵי הַתְּבוּנָה, וְהִרְסַתִּי אֶת הַיְכָלִי הַדַּעַת וּפְגַמְתִּי חֲרַבָּה בְּחֻכְמָה וּבִינָה וְדַעַת וּבְכַח הַמַּעֲכָב

והמסדר והמישב את השכל שהוא פתח עליזון, בכלם פנמתי הרבה מאד על ידי המאי
ועזנותי ופשעי המרבים שחטאתי ושפשעתי לפניך יהוה אלהי:

שצד

(כד)

על בן הנני מפיל תחנתי לפניך אדון הרחמים והסליחות שתמחל ותסלח ותכפר לי על
כל חטאי ועזנותי ופשעי המרבים ותעשה עמי כגדל נפלאותיך הנוראות, ותוציאני
ותעלני ממצולות ים, ותשוב ותתקן את שכלי, ותרחם עלי ותצילני מעתה מכל מיני
מחשבות חיצוניות ומכל מיני הרהורים רעים ומכל מיני רדיפת המחשבה אחר תאוות
ועסקי העולם הזה חסד ושלום. ותמתני ותקדשני בקדשך העליונה ותסיר ממני יגון
ואנחה ותכיל העצבות ממני כבטול גמור ותזבני לשמחה שלמה, שאזכה לעשות
מצוותיך בשמחה רבה וחדוה גדולה ועצומה. ותשוב ותבנה חרבותי ותחזר ותבנה היכלי
שכלי על מכוני, וארמוני דעתי על משפטו ישב בקדשה ובטהרה גדולה, באמת ובאמונה
שלמה:

תיג

(כו)

על בן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
ואלהי כל הצדיקים האמתיים, אלהי הראשונים והאחרונים, אלהי כל ישראל, וכפי
פרושות מול ארון בריתך, ועיני מיחלות להמון חסדיך, ורעיוני ציפיות למעון קדשך,
שתעורר רחמיך הרבים ותגדולים עלי בזכות וכח הצדיקים האמתיים ותקנים וקדשה,
ותמשיך ותשפיע עלי ועל כל עמך בית ישראל רוח קדשה וטהרה, רוח חכמה וכינה,
רוח עצה ונבונה, רוח דעת ויראת יהוה, באפן שאזכה להתגבר על כל ההרהורים
ומחשבות רעות, לשפרם ולגרשם ולבטלם ממני, ובכל עת שיבוא עלי איזה הרהור לא
טוב חסד ושלום, אזכה בכחך לשפר תאוותי ולבוף את יצרי, לשפרו ולגרשו ממני, ולהסיח
דעתי ממנו לגמרי, ואזכה להוציא מהקלפות כל הניצוצות הקדשה שנפלו על ידי ביניהם
ולברר הרוח טובה מן הרוח שמורת, ובמקום שקלקלתי שם אתקן, עד שאזכה ברחמיך
לגרש ולבטל הרוח שמורת ממני ומכל ישראל לגמרי, שלא יהיה שום שליטה ואחיוה
להרוח שמורת לא בגופי ולא בגפשי ורוחי ונשמתי מעתה ועד עולם, לא בעלמא חדין
ולא בעלמא דאתי, ואזכה מעתה למחשבות קדושות וטהורות תמיד, ותצילני מעתה
מכל מיני כלבול הדעת שבעולם, רק אזכה שתהיה מחשבותי קדושה וטהורה וכה ונקיה
תמיד:

תפ

(כז)

רבונו של עולם, רבונו דעלמא בלא, "רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה". כי אתה ידעת את מרירות לבבי, את מרירות מבותי האנושות את מרירות נפשי האמללה, כי נפשי מרה לי מאד, ואל מה אדמה ואמשיל מרירותי, מר מפות, מר מלענה וראש, מר מכל מרירות שבועולם. ואתה ידעת רבונו של עולם, אשר לפי עצם הלשות נפשי, לפי עצם ורבוני החולאת והמכאובים הרעים והמרים והפגמים העצומים שהטלתי בנפשי על ידי מעשי הרעים, אין שום רפואה בעולם שתוכל להועיל לי ואפלו אם תמצא ברחמיך איזה רפואה שיועיל לי, אי אפשר לי לסבל מרירות הרפואה לפי מבותי האנושות מאד, כי אי אפשר לי לסבל מרירות הרפואה ותתשובה שצריכים לסבל לתקן פגם הרהור אחד, מכל שבן הרהורים ופגמים וחמאים רבים ועצומים כאלה, ואם אמרתי לספר אפס קצה מהפגמים של יום אחד, וכלה הומו; אפלו הפגמים של היום שנקרא אצלנו טוב קצת, גם כן אי אפשר לשער ולהעריך הפגמים שבכל עת ובכל שעה, מכל שבן הימים רעים שהיה לי. אוי, אוי ואבוי, אוי אוי ומר. מה אומר ומה אדבר, מרירות נפשי עד שמים יניע, פאב נשמתי מי יוכל לשער:

תסא

(ל)

רבונו של עולם, לפניך נגלה הכל, ואתה יודע עצם הכלבולים הרבים וערבות הדעת המרבה והעצום מאד מאד שבא עלי ביותר בשעה שאני עומד להתפלל ולהתחנן לפניך, עד שאיני יכול לדבר אפלו דבור אחד בתפלה פראוי. וכל הכלבולים והערבות הדעת שיש לי באיזה פעם בכל היום בלו, כלם באים אלי בשעת התפלה דיקא ורוצים לכבול תפלתי, ומחמת זה תפלתי מערובת מאד בכמה מיני פסלת וערבות הדעת ומחשבות זרות ופגמות ובכלבולים רבים מאד מאד בלי שעות, ואיני יודע מה לעשות, כי מעצם הכלבול הדעת שבא עלי איני יודע שום דרך איה לעמוד נגד הכלבולים הרבים האלה ואין לי על מי להשען כי אם על אבי שבשמים, חוס ורחם עלי והושיעני ומלטני והצל את תפלתי מכל מיני ערבות הדעת, ומכל מיני מחשבות זרות והרהורים ובכלבולים שבועולם, ועורני ופני שאקשר את מחשבותי בדבורי התפלה בקשר אמיץ וחזק, עד שאזכה להתפלל בכונת הלב. ותהיה תפלתי ותחנותי ובקשותי ובה ונכונתה, ברה ונקייה מכל סיג ופסלת. חוס וחמל עלי, ועשה למענך ולא למעני, כי אין לי שום תקנה כי אם על תפלה ותחנותים:

תסב

(ב)

רבונו של עולם, ראה נא בענינו וריבה ריבנו, ותצל עשוקים "מיד עושקיהם כח", ואל תניח לגול דל כי דל הוא, ותקיים מקרא שכתוב: "משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יהוה, אשית בושע יפית לו". עזרני והושיעני, ותצלני ומלטני מכל מיני מחשבות רעות והרהורים רעים ומכל מיני בלבולים וערכוב הדעת, מעתה ועד עולם, וזכני שתהיה מחשבותי ופה ונקנה קדושה וטהורה תמיד, ובפרט בשעת התפלה אוכה למחר ולקדש את מחשבותי ביותר, עד שלא תעלה ולא יגיע ולא יבוא ללבי שום בלבול הדעת ולא שום מחשבה זרה, ולא שום מחשבה שאינה מענין התפלה, אפלו היא מחשבה קדושה, לא תבוא ולא תעלה על לבי בשעת התפלה, רק אוכה לעמוד בכל התפלה באימה וביראה גדולה, ולא אשמע אז שום אדם ושום דבר שפעולם, כי אם אותך לבד. ואוכה להתפלל בבונה גדולה בתכלית השלמות, ואוכה לקשר תפילתי לכל הצדיקים אמתיים שבודדונו ולכל הצדיקים האמתיים שזכני עפר, והם יקבלו את תפילתי ויבררו ויזכרו אותה, ויצילו אותה מכל אויב ואורב ומסמין בדרך, ויעלו אותה לריח ניחוח לפני כסא כבודך בתוך כלליות תפלות עמך בית ישראל, ותעלה ותנשא להיות בְּתֵר לְרֵאשֶׁד:

תקט

(ג)

עזרני מעתה לתקן את חכמתי, ואוכה לשמר את מוחי ומחשבותי וחקמתי ושכלי מכל מיני מחשבות רעות ושכליות חיצוניים, ולא אניח לבנם בידעתי שום מחשבה חיצונה ושום חכמה חיצונה כלל, הן חכמות חיצוניות של חקירות הפילוסופיא, והן שאר עניני חקירות וחקמות חיצוניות העולים על המוח לבלבל מעבודתך, לחקר בעניני הנהגותיך ודרךיך חסד ושלום, או להרחיק חסד ושלום אחר צדיקים אמתיים ובשרי הדור האמתיים, וכן שאר כל עניני חכמות חיצוניות וליצנות הנהוגים בעולם, ובפרט בדור הזה אשר הם חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים, ובאמת כל אלו החכמות אינם חכמות כלל, כי "בדבר יהוה מאסו וחקמת מה להם", וכן משאר כל מיני חכמות ושכליות חיצוניות שאינם צריכים לעבודתך האמתיות, ומכל מיני מחשבות חיצוניות ומכל מיני הרהורים ובלבולים וערכוב הדעת, מכלם תצלני ותשמרני ותפלטני, ותהיה עמי תמיד בכל עת ובכל רגע ותגן פעדי ותשמר את מוחי וחקמתי ומחשבותי, שלא אתחיל להניח לבנם חסד ושלום בידעתי ומוחי ומחשבותי שום מחשבה מאלו המחשבות רעות, ולא שום מחשבה זרה וחיצונה כלל, ואוכה לקדש את מוחי ומחשבותי תמיד בקדשה גדולה:

תקי

(לה)

כי לפניך נגלה יהוה אלהי ואלהי אבותי, שכל מעשי הרעים וכל החמאים והעוונות והפשעים שחמאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך, בלם באו אלי רק על-דרייך לבר על ידי שלא נותרתי לקדש את מחשבותי, לאחזו את מחשבותי לתפסה ולקשרה, לבלי להניח לכנס בה שום פלפול הדעת ושום הרהור שפעולם, ולא שמרתי המחשבה שבמת, עד שהנחתי לפזר את דעתי ומחשבותי במחשבות זרות וחקמות חיצוניות של שמות והכל. וכל מה שהכנסתי מחשבה זרה במת, כמו בן נתמעט קדשת שכלי, ועל זה נבנה כל המדות רעות וכל התאוות רעות שנתפסתי בהם מנעורי עד היום הזה, עד אשר אני הולך בעולם עכשו באיש אשר עברו בו כל מיני חצים ורמחים, ועדין תחוכים בגופו, ועדין כל האורבים והשונאים הולכים אחרי, וסוככים ואורבים אותו בכל עת ורגע לבל יברח לאיזה מקום הצלה ומנום. "נדר בעדי ולא אצא הכפיד נחשתי". וכל זה על-ידי פגם המחשבה שבמת, אשר הרביתי לפשע מאד בזה, עד אשר נתפזר דעתי מאד מאד, עד שפמעט חס-ושלום נתמלא כל מחי ודעתי מפלפולים רעים ומגננים וזרים, ומחשבות חיצוניות הרבה מאד. "ראה עיני ותלצני, כחסדך חייני. תלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני". כי אתה יודע שאי אפשר לי לפרש כל שיחתך, כי אין שום לשון בעולם שאוכל לכנות בו פגמי נגודך והתרחקותי ממך, ואני דומה כתועה בעמקי מצולות ים, ואני בעצמי חייב בכל זה, אבל על זה באתי לבקש ולשאל ולהתחנן מלפניך, יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתחנני ברחמיך לבל אחיה חייב עוד, וברחמיך תרבים תעשה אותי וכאי ולא חייב:

תקיא

(לה)

רחם עלי ברחמיך ועזר לי מעתה לקדש את מחשבותי תמיד, כי אף-על-פי שכל מחי מלא ערבוים ובלפולים הרבה מאד ועולים על מחשבותי תרהורים רעים ומחשבות זרות ושכליות חיצוניים הרבה מאד, אף-על-פי-כן עדין יש לי תקנה להנצל מהם בכחך הגדול, לגרשם ולסלקם מעלי ומעל גבולי מעתה ועד עולם. על בן באתי לפרש שיחתך ולשמת פפי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, כי אתה טוב ומטיב לכל ומלא רחמים אמתיים וחסדים עצומים בכל עת ובכל שעה ובכל רגע: חוס וחמל עלי ויהיה עמי תמיד, ועזרני ושמרני לקדש את מחשבותי וחקמתי תמיד, ואזכה לאחזו ולתפס את מוחי ודעתי ומחשבותי, ולא אניח לכנס במחשבותי שום חכמה חיצונה ושום מחשבה חיצונה כלל ואזכה לגער בהם ולגרשם מעלי ומעל גבולי, ולהסיח דעתי מהם לגמרי, כמו שכתוב:

"נער חית קנה", באפן שאזכה לסלקם ולשברם ולבטלם ממני בבטול גמור מעתה ועד עולם, ואזכה לקנה חכמה קנה בינה דקדשה:

(לה)

תקיב

ותעזרני ותושיעני שאזכה לשוב מהרה למקור אשר נחצבתי משם, ותשיב נפשי ורוחי ונשמתי אל מקום אשר היה שם אהלה בתחלה, אל המנוחה ואל הנחלה, לאתר דאתנמילת מתמן, שהוא חכמה עלאה דקדשה, אשר משם נחצבנו כמו שכתוב: "בלם בחכמה עשית". ותזבני שלא אשתמש בשכלי בשום דבר ועסק כלל, לא בשום חכמה חיצונה ולא בשום מחשבה חיצונה כלל, כי אם בהתבוננות עבודת השם ותברך דקדשה ובטהרה גדולה באמת ובאמונה שלמה, ויהיה שכלי הולך וגדל. ואזכה לקדש את שכלי תמיד, ולהוסיף חכמה ובינה ודעת בקדשה גדולה בכל יום ויום ובכל עת ועת, ואזכה תמיד לצאת ולעלות ממחין דקטנות למחין דגדלות, בקדשה גדולה, באמת ובאמונה ברצונך הטוב, ואזכה להשיג בכל פעם השגת עבודתך באמת במדרגה גבוה יותר ובקדשה וטהרה יתרה עד שאזכה להיות ברצונך הטוב באמת:

(לו)

תקלא

ועזרני ברחמיך הרבים לקבל עלי תמיד על מלכות שמים באהבה, ואזכה להציל את נפשי מהרהורים רעים על-ידי אמירת שני פסוקים אלו של קבלת על מלכות שמים שהם: "שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד", ותזבני להיות רגיל תמיד לומר בכל פעם אלו הפסוקים בכונה גדולה ועצומה ובשמחה גדולה ובמסירת נפש. ותעזר את לבבי באהבה ותשוקה וחפיצה גדולה אליך, עד שאזכה להוריד דמעות בשעת קבלת על מלכות שמים בשני פסוקים האלו, ואזכה על-ידי-זה לקבל ולהמשיך עלי מלכות דקדשה, ולהכניע ולשפר ולעקר ולבטל מלכות הרשעה מן העולם שהיא תאות נאוף, שהיא שפחה בישא אשה זונה, ותברח השפחה מפני גברתה, כמו שכתוב: "מפני שרי גברתי אנכי בורחת". ואזכה בכחך להגביר ולהמליך "אשה וראת יהוה" על האשה זונה, ותכניע ותפיל השפחה לפני גברתה ותברח מפניה, באפן שאזכה לבטל ממני תאות נאוף, ולהתגבר על כל ההרהורים רעים, לגרשם ולשברם ולבטלם מעלי בבטול גמור מעתה ועד עולם. ואזכה על-ידי אמירת שני פסוקים אלו שיש בהם שנים עשר תבות, שתהיה נפשי נכללת על-ידי-זה בשנים עשר שבטי יה שהם כלליות מלכות דקדשה, ועל-ידי המ"ט [הארבעים ותשע] אותיות שיש בשני פסוקים אלו, אזכה להיות נכלל בתוך מ"ט [הארבעים ותשע] אותיות שיש בשמות בני ישראל, שהם שנים עשר שבטי יה:

תקלב

(לו)

ותעורני לתקון פנים העינין, ולא אתור אחר לבבי ואחר עיני, ותשמר את עיני תמיד
מכל מיני פנים הראות, ולא אסתכל בשום דבר המביא לידי הרהור חסד ושלום.
"העבר עיני מראות שוא בדרךך חייני. גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך":

תקמד

(לז)

ועורני ברחמיך הרבים שאזכה לשפח את כל מיני מחשבות ורות מחשבות חיצוניות
וחכמות חיצוניות וכל מיני הרהורים רעים ועקמימיות שבלב שנדבקו בלבי
ובדעתי בעוונותי הרבים, וכל מיני מחשבות המבלבלים מעבודתך האמתיות, בלם אזכה
ברחמיך הרבים להעבירם מדעתי ולפי לגמרי, ולשכחם לגמרי מעתה ועד עולם. ומעתה
אזכה לזכר אותך תמיד בכל עת, בשבתי בביתי ובכלבתי בדרךך בשבתי ובקומי, ולדבק
מחשבתי אליך תמיד ולתורתך ולעבודתך באמת, ביראה ואהבה, בקרשה ובטהרה
גדולה, באמת ובאמונה שלמה, ואזכה שיתדבק לבי ומחשבתי אליך ולתורתך ולמצותיך
באמת, בדבקות גדול ובהתקשרות אמיץ וחזק מאד, עד שאזכה לזכר היטב את כל דברי
תורתך ועבודתך לעולם ועד, ולא אשפח שום דבר מדברי תורה ועבודה לעולם,
רק אזכה לזכרם תמיד בעלמא דין ובעלמא דאתי:

תרכה

(מא)

רבנו של עולם, רבנו של עולם, אתה יודע כי אי אפשר לי לפרש שיחתי לפניך
בשלימות בשום אופן, בפרט בענין זה. עורני עורני, הושיעני הושיעני, חנני חנני,
פדני גאלי, מלמני הצילני, הצילני נא ברחמיך מן היצר הרע, הצילני מטפשות לב,
מערלת לב, פדני וחנני ומלמני ברחמיך הרבים ממחשבות רעות מחכמות רעות, שהם
עקר היצר הרע שבלב. חוס וחמל עלי, חוס וחנני גואל מפנות ופודה משחת, פדני
ממצולות ים, פדני ממחשבות רעות, מלמטה נפשי מהרהורים רעים, הפוגמים בנפש
ישראל מאד מאד, באשר אתה ידעת יתוה אלהי ואלהי אבותי. הצילני מלמני מכל מיני
מחשבות ורות ובלבולים אשר הם הם עקר היצר הרע שבלב, אשר הם ערלת לב, שהם
מטמטמין את הלב, ורק הם היו בעוברי, כי על ידם נתפסתי ונלפדתי בעוונותי ופשעי
העצומים, שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה, אשר בלם פאו עלי
רק על ידי שלא נותרתי לקדש את מחשבתי במחשבות קדושות וטהורות, והלכתי אחר
שרירות לבי וחרעותי את מעשי על ידי רבוי המחשבות רעות ובלבולים רבים אשר
הנחתי לבנם בלבי ולא התגברתי לגרשם ממני, עד אשר השתרנו עלו על צוארי הכשילו
בחי, עד אשר על ידם באתי לכל הפגמים שפגמתי נגדך ולכל ההתרחקות אשר

נתרחקתי ממך עד הנה, עד אשר דרכי התשובה באמת נעלמו ממני, ואיני יודע שום דרך איה לצאת ולהמלט מהם. ועתה מאין יבוא עזרי, מאין תבוא תשועתי, מאין אבקש מנוח אשר ייטב לי לעד. אהה יהוה, עזר עזר, הצל הצל, הושיעה הושיעה, "הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש". הושיעני מחרני קדשני, קדש את מחשבותי בקדשתך העצומה, בקדשתך הגדולה, בקדשתך הנוראה, אשר אין שום סמרא אחרא יכולה לעמוד נגד קדשתך הגדולה והנוראה:

תרכו

(מט)

אבי שבשמים, גרש מפני קדשתך כל הטפשות שבלבי, כל ערלת לבבי, וקום לי ברחמיך מקרא שפתוב: "ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך, לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייה". זבני למחשבות קדושות ומחורות. הצילני ממחשבות רעות. הצילני נא מהרהורים רעים. הצילני הצילני. קדש את מחשבותי ברחמיך הרבים, ברחמיך הגדולים ברחמיך העצומים. יודע תעלומות חמל עלי, מלא רחמים, יחמו ויבכרו מעיך עלי. קדוש יעקב, קדשני וטחנני. קדוש על כל הקדושות, תן לי במתנת חנם ונדבת חסד קדשתך הנוראה, באפן שאופה לקבלה. זבני מהרה שיהיה לפי פנוי וחלל מכל מיני ערלת לב, מכל מיני טפשות הלב, מכל מיני מחשבות זרות והרהורים רעים וחקמות חיצוניות הנמשכין מתיצר הרע:

תרכו

(מט)

ועזרני שאופה להמשיך לתוך לפי בהדרגה ובמדה מחשבות קדושות ומחורות, מחשבות זכות ונכונות, מחשבות טובות שהם תוצר הטוב, ותתן לי כח להגביר תוצר טוב על תוצר הרע, להגביר המחשבות קדושות על המחשבות רעות, לגרש ולסלק מלבי כל המחשבות רעות ובלבולים וכל המחשבות המורדות שבעולם, ואופה לחשב באמת כראוי איה לעבד אותך באמת במחשבה זכה וצחה בלי שום בלבול הדעת כלל. ואתה תהיה עמי תמיד, ותורני ותלמדני דרכיך הטובים, ותדבקני במדותיך הקדושות, עד שאופה לקבל עלי על מלכותך בשלמות, באהבה וביראה באמת ובאמונה בקדשה ובטהרה גדולה, ולשוב אליך בתשובה שלמה באמת, ולהתדבק בך תמיד לעולם ועד ברצונך הטוב באמת. ואופה לרוץ מהרה כל הארח הנה שתייתי יכול לילך בזמן שתייתי נזוף מלפניך, ותעזרני שאופה לתקן מהרה בחני כל הפגמים שפגמתי לפניה מנעורי עד היום הנה על ידי חטאי ועוונותי ופשעי הרבים והעצומים:

תרלג

(מב)

וְזַבְנֵי לְהַתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים אֲמַתִּיִּים. וְתַעֲזֹר אוֹתִי וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁנוֹכַח לְצִיָּאת מַחְשְׁבוֹת חֵיצוֹנִיּוֹת שֶׁל הָעֶבֶד"ם, וְלֹא נִטָּה מַחְשְׁבֹתֵינוּ לְשׁוֹם חֲכָמָה חֵיצוֹנָה כְּלָל, רַק מַחְשְׁבֹתֵינוּ תַּהֲיֶה רְבוּקָה כָּךְ וּבְתוֹרַתְךָ תִּקְדוּשָׁה תִּמְיֵד לְעוֹלָם וָעֶד, וְעַל-יְדֵי-זֶה וְתִגְדֹּל וְיִתְעַלֶּה אוֹר הַצַּדִּיקִים הָאֲמַתִּיִּים וְיִזְכּוּ לְהַשִּׁיג תִּמְיֵד הַשְּׁנוֹת עֲלִיוֹנוֹת חֲדָשׁוֹת, וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים לְקַבֵּל וּלְתַנּוֹת מֵאוֹרֵם הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ:

תרלה

(מג)

מִלֵּא רַחֲמִים, רַחֵם עָלֵינוּ וּמִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, שְׁנוֹכַח מַעֲתָה לְגַרְשׁ וּלְכַעַר וּלְכַטֵּל כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת רְעוֹת מְלַכְבְּנוּ, וְנִמְשָׁךְ עָלֵינוּ מַחְשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת וּמְהוֹרוֹת זְכוֹת וּנְכוֹנוֹת וְנִתְחִיל מַעֲתָה לְעַבְרָךְ בְּאֵמֶת בְּהַרְרָגָה וּבְמִדָּה בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּאִפְּן שְׁנוֹכַח לְבֹא וּלְהַגִּיעַ מְהֵרָה לְתַבְלִית הַשְּׁלָמוֹת, לְתַבְלִית הָאֲמִתִּי. אָבִינוּ שְׂבִשְׂמִים, הוֹרְנוּ דְרָכֶיךָ, לְמַדְנוּ לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ, קָרַבְנוּ אֵלֶיךָ, "שִׁימְנֵי כַּחוֹתֶם עַל לִבְךָ כַּחוֹתֶם עַל זְרוּעֶךָ, כִּי עֲזָה בְּמִנּוֹת אַחֲבָה, קָשָׁה בְּשִׂאוֹל קִנְיָה, רִשְׁפִּיָּה רִשְׁפִּי אֵשׁ שְׁלֵחַתְיָה. מִיָּס רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֵת הָאַחֲבָה וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטַפּוּתָה, אִם יִתֵּן אִישׁ אֵת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאַחֲבָה בּוֹז וּבוֹזוֹ לוֹ". חוֹמַל דְּלִים חֲמַל עָלֵינוּ, וְתַמְחַר וְתַחֲיֵשׁ לְנַאֲלָנוּ בְּכִלְלִיּוֹת וּבְכַרְטִיּוֹת, בְּנִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנוֹת, וְתִבֵּיא לָנוּ אֵת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וְנוֹכַח וְנַחֲיָה וְנִרְאָה וְנִירַשׁ מוֹכַח וּבְרַכָּה לְשִׁנֵּי יָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְחַנֵּי הָעוֹלָם הַכָּא. "הַשִּׁיבֵנִי וְאַשׁוּבָה כִּי אֵתָּה [יְהוָה] אֱלֹהֵי. שׁוּבָה יְהוָה עַד מְתֵי וְהַנְחֵם עַל עַבְדֶּיךָ. הַשִּׁיבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקִרְבֶּךָ". יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי, אָמֵן אָמֵן:

תשנא

(מא)

אָבִינוּ מִלֵּךְ אֵל חַי וְקַיִם, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים, בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים, בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, בְּרַחֲמֶיךָ הַטּוֹבִים, כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מְפִילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים. רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה, כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיִּינוּ. וּמַחַר רְעִיזָנוּ וּלְבָנוּ לְעַבּוֹדְתְךָ בְּאֵמֶת וְתִגְרַשׁ וְתִרְחַק וְתַבְטֵל מִדַּעַתֵנוּ וּמִלְבָּנוּ כָּל מִינֵי בְּלִבוֹלִים רָעִים וְכָל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת רְעוֹת שְׁחָרְזָנוּ בָּהֶם, וְנוֹכַח לְמַחַר וּלְכַבֵּם וּלְרַחֵץ אֵת מַחְנוּ וּמַחְשְׁבֹתֵנוּ וּלְכַבְּנוּ מִכָּל מִינֵי מְנוּפּוֹת וּלְכַלּוֹבִים וּמִכָּל הַעֲשָׂנִים סְרוּחִים וְלֹא יַעֲלוּ וְלֹא יִבֹּאוּ עַל לְבָנוּ וְדַעַתֵנוּ כְּלָל, וְנוֹכַח לְקַדֵּשׁ אֵת מַחְנוּ וּמַחְשְׁבֹתֵנוּ וּלְכַבְּנוּ מַעֲתָה בְּקַדְשָׁה וּבְטַחְרָה גְּדוֹלָה, וְנוֹכַח לְמַחְשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת תִּמְיֵד בְּלֵי שׁוֹם בְּלִבּוֹל תַּדְעַת כְּלָל:

תתא

(כה)

אָנָא מְלֵא רַחֲמִים, אֲתָה יַדְעָתָ אֶת נַגְעֵי לִבִּי וּמִכְאוּבֵי, אֲתָה יַדְעָתָ אֶת נַגְעֵי נַפְשִׁי, אֲתָה יַדְעָתָ אֶת אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי בְעֵינֵי הַרְבֵּה מְאֹד בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, בְּעֵינֵי בָּשָׂר וּבְעֵינֵי הַשֶּׁבֶל, אֲשֶׁר הִסְתַּבְּלְתִּי בְּמַה שְּׂאִסּוֹר לְהִסְתַּבֵּל וּפְגַמְתִּי עֵינֵי מְאֹד, וְעַל-יַד־יְיָוָה פָּגַמְתִּי אֶת נַפְשִׁי מְאֹד, וְהִרְתַּרְתִּי הִרְהוּרִים רָעִים וְחִשְׁבֹתִי וְעִינֹתִי בְּדַעְתִּי בְּמַחְשָׁבוֹת וְרוֹת וְרַעוֹת הַרְבֵּה מְאֹד, וְיִצְאֹתִי מִגְּבוּל הַקִּדְשָׁה לִימִין וְלִשְׂמֹאל, כִּי הִסְתַּבְּלְתִּי וְהִצַּצְתִּי בְּדַעְתִּי לְמַעַלָּה מִמִּדְרַגְתִּי בְּמַה שְּׂאִסּוֹר לְהִצִּיץ; וְלִחְפָּה, הִכְנַסְתִּי בְּדַעְתִּי מַחְשָׁבוֹת רַעוֹת וְרוֹת וְעִינֹנִים רָעִים, וְהִסְתַּבְּלְתִּי הַרְבֵּה מִן הַצַּד, מִגְּבוּל הַקִּדְשָׁה וְלַחוּץ, וְהִפְסַקְתִּי אֶת דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי מִמְּדָה וּמִתּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה אֱלֹפִים וְרַבּוֹת פְּעָמִים עַד אִין מִסְפָּר, עַד אֲשֶׁר הִחְרַגְלִי גַעֲשֵׂה מִכֵּעַ אֲצִלִּי לְחַיּוֹת רְגִיל מְאֹד בְּמַחְשָׁבוֹת חוּץ, שְׂיוֹצָאִים מִגְּבוּל הַקִּדְשָׁה וְלַחוּץ, עַד אֲשֶׁר נִפְגַּם דַּעְתִּי וּנְפִשִׁי כֹּל-כֶּף עַד אֲשֶׁר אֵינִי יָכוֹל לְדַבֵּר כֶּלֶל, וְאֵינִי יוֹדֵעַ אִיךָ לְסֹדֵר תַּפְלִיתִי לְפָנֶיךָ, וְעַד־כֵּן לֹא שָׁבַתִּי מִטְּעוֹתַי, וְאֵינִי יוֹדֵעַ שׁוּם דְּרָךְ אִיךָ לְשׁוּב אֱלֹהִים בְּחַלְשׁוֹת כַּח כְּוָה, בְּכַלְבוּל תְּרַעַת כְּוָה בְּרַחוּק כְּוָה, בְּסִכְנוֹת וּרְדִיפוֹת כְּוָה לִי מַעֲצָמִי וּמְשׁוֹנְאִים וְאוֹיְבִים וְרוֹצְחִים הַרְבֵּה כְּלִי שְׁעוֹר, בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, בְּכַמָּה אִפְּנִים וּבְחִינּוֹת, מִצַּדִּיקִים וּבִינּוֹנִים וְרָשָׁעִים:

תתב

(עח)

אָנָא הַשֵּׁם, מְלֵא רַחֲמִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת, חִמַּל עָלֵינוּ וְהִצִּילֵנוּ מִסְּפָרָא דְמוֹתָא, מִתְּרַהוּרֵי נַאוּתָא, שְׁהֵם נִקְרְאִים סְפָרָא דְמוֹתָא וְהֵם מְרִים מִמְּנוֹת, וְהֵם נִקְרְאִים אַבֵּי אַבוֹת הַטְּמֵאָה. חוֹמַל דְּלִים, חוֹשֵׁב מַחְשָׁבוֹת לְכָל יַדָּח מִמְּדָה נִדְחָה, הִצִּילֵנוּ מִהֵם שְׁמַרְנוּ מִהֵם, רַחֵם עַל חַלּוּשֵׁי כַח כְּמוֹנוֹ חַיִּים בְּדוֹר הַזֶּה, בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא, אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ מִמָּה מִמָּה, כְּאִין עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ. מִכְּעֵנוּ בִּיּוֹן מְצוּלָה וְאִין מַעֲמָדָה, כְּאִינוּ כְּמַעֲמָקֵי מַיִם וְשִׁבְלַת שְׂמִתָּתָנוּ. חוֹסֵה עָלֵינוּ כְּרַב רַחֲמִיךָ, וְתַן לָנוּ תְּנִינָה וְלֹא נֶאֱבָדָה, וְתַן לָנוּ כַח לְחַכְמֵיךָ וְלִשְׁפָּר וְלִגְרָשׁ וּלְכַפֵּל אַרְבֵּי אַנְפִּין דְּקַלְפָּה מַעֲלֵינוּ וּמַעֲלֵנוּ גְבוּלָנוּ, וְלֹא יָבוֹא עָלֵינוּ שׁוּם תְּרַהוּר רַע הַנְּמַשְׁךְ מִשָּׁם. בְּצַדִּיקְתֶּךָ תְּחַיֵּנוּ וְתוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשָׁנוּ, כִּי אֲתָה לְכַד יוֹדֵעַ מִי וְמִי עוֹמְדִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת וּבְכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה, עַל כָּל הַחֲפָצִים לְשׁוּב אֱלֹהִים וְלְהִתְקַרֵּב אֱלֹהִים, שְׂמֵתִינְגְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּיַחּוּד בְּהִתְנַגְרוֹת גְּדוֹל מְאֹד, וְרוֹדְפִים אַחֲרֵינוּ "כְּאֲשֶׁר יִרְדֵּף הַקִּנְיָא בְּחַרִּים". "גְּדוֹל הַעֲצָה וְרַב הַעֲלִילָה", רַחֵם עַל פְּלִיטָה הַנְּשִׁאֲרָתָה, וְהִצִּילֵנוּ מִמְּנוֹת וּפְדוּנוּ מִשְׁחַת, "הִצִּילָה מִחֲרַב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יְחִידָתִי", וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ עֲצוֹת קְדוּשׁוֹת אֱמִתִּיּוֹת בְּכָל עֵת, כְּאִפְּן שְׁנוּכָה לְהַנְצִיל בְּאֱמֶת מִכָּל מִינֵי תְּרַהוּרִים שְׂבָעוּלָם, וְלֹא יַעֲלוּ וְלֹא יָבוֹאוּ

על לבנו כלל, ונזכה לקדשת המחשבה באמת. מתנה מתים ברחמים רבים, תקימונו ונתנה באור פניך, ונתנה ולא נמות מיתת עולם חסדו שלום:

תתפא

(עח)

ובנו ברחמיך הרבים לתרבות בצדקה לשמך לבר באמת, ובכות הצדקה וקדשה תצילנו ממות, שהם ההרהורים רעים שנקראים טמאת מת כמו שכתוב: "וצדקה תציל ממות". ותשמרני תמיד שלא אהיה מערב בין הנשים, ולא ארבה שיחה עמהם, ואפלו עם אשתי אמצט בשיחה בכל מה דאפשר, ומה שמכרח לדבר עמהם לפעמים, תגן בעדי ותשמרני ברחמיך שלא אהיה נלכד על ידי דיוח חסדו שלום בשום הרהור רע חס ושלום, ותצילני מהסתכלות רעים ומהרהורים רעים, ולא אתור אחר לכבי ואחר עיני עורנו כי עליך נשעננו, כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים. "הצילני מטיט ואל אטבעה, אנצלה משונאי וממעמקי מים. אל תשטפני שבילת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאמר עלי פאר פיה. פנה אלי וחסני, תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך. עשה עמי אות למוכה, ויראו שונאי וכושו כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני. אני בצדק אחזה פניך, אשבעה בהקיץ תמונתך":

תתקנ

(צב)

מלא רחמים, חומל רלים, אתה יודע כל זה, ואתה יודע שלגדל התנבחותם והתפשטותם אין בידינו לעמד בנגדם, כי אם אתה לבר תעמד בעזרנו ותלחום מלחמותינו, ברחמיך וחסדיך ובטובך הגדול שאינו נפק לעולם, ובכח וכות צדיקיך האמתיים העומדים ומתפללים עלינו תמיד, יהמו נא ויכמרו מעיד עלינו, ונבנו ונחננו ואמצנו לכל נסתכל כלל על כל המחשבות השורדות והמבלבלות, רק נתחזק לעשות את שלנו לעסק בתורה ותפלה, ולא נטה את ראשו להסתכל ולהשיב על כל הבלבולים הרבים כלל, ונתנה חוקים ועקשנים להחזיק את מחשבתנו כמה שאנו עוסקים ברצונך ולא נביט אחרי הבלבולים כלל, עד אשר יסתלקו ממילא על ידי דיוח. ותעזרנו מעתה לקדש ולטהר עצמנו פראוי, עד אשר נזכה שלא יבואו ולא יעלו עוד על לבנו שום בלבול ומחשבה רעה וחיצונה כלל:

תתקפה

(צח)

"ובחי אלהים רוח נשברה, לב נשבר ונרבה אלהים לא תבוה". רבונו של עולם, מלא רחמים, "הרופא לשבורי לב ומחפש לעצבותם", אתה יודע את לכבי הנשבר הנדבא והנבאה, תבט משמים וראה למי עוללת בה, ראה נא בעיני מלא רחמים, חוס על שבירת לכבי הנשבר לשבורי שברים, בפטיש יפוצץ סלע בן נתפוצץ ונשבר לכבי, כי

מחשבות לבבי מפוזרים ונדחים בקצה ארץ האמת, כי אני החיב מכל הצדדים, אבל אתה יודע כי לא להכעיסך נתבוננתי חלילה, כי רצוני לעשות רצונך, אך שאור שפעסה מעלב אותי, וכבר כתבת על עצמך שכל בחות היצר הרע וחילולתיו המחמיאים את בני אדם, הכל ממך, ואתה מתחרט עליהם בכל יום על שפראתם ונתת להם כח פנה, כמו שכתוב: "ואשר הרעותי", כמו שדרשו רבותינו וברזנים לברכה, וכתוב: "למה תתענו יתוה מדרךך תקשיח לבנו מיראתך":

תקפו

(צח)

רבנו של עולם, אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי, אתה חופש כל חדרי כסן ובוזן כליות ולב. אתה יודע כי אין לי שום סמיכה ותקנה לטוב אמת ונצחי, כי אם על-ידי מה שאני מפרש שיחתי לפניך בעל הרחמים, אבל לפניך נגלו כל תעלומות לב, ואתה יודע כמה קשה וכבד עלי גם זה בעצמו, כי מבלבלים אותי ומונעים אותי מזה מאד, ואפלו אם לפעמים בחמלתך הגדולה אתה שולח לי איזה דבורים, ואני מתחיל לפרש שיחתי ולכי המר לפניך, בתוך כך נסתם לבבי באמצע הדבור ואני נשאר משתומם כמי שנתאלם בתוך דבריו ממש, כמו בן שתאום נסתלק הדבור ממני, ולבבי אטום ומחשבותי תמהים ואני יודע מה לעשות, כי שתאום "נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית, נאלמתי רומיה החשייתי משוב וכאבי נעכר", ונדמיתי כמו נסוג אחור ממך חלילה ואתה כמסתיר פנים ממני, וכבר גלית אזנינו שכל זה נמשך על-ידי פנים אמונה שנהשבת בעבודה זרה. ועתה מה אעשה אבי שבשמים לבשר על כל זה, לתקן ולבשר על כל ההרהורים והמחשבות רעות ורעיונים המבלבלים העולים על רוחי, ובפרט על הרהורי עבודה זרה שהם פגם אמונה שהם קשים מכל. אוי מה אעשה שתשיב פניך אלי ואני אשוב אליך באמת, מתי אזכה לזה, "מתי אבוא ואראה פני אלהים", מתי מתי מתי אזכה לאמונה שלמה וחזקה ונבונה, עד שאזכה לפרש שיחתי לפניך פנים בפנים, כאשר ידבר איש אל רעהו, ולא יהיה שום מסך המכדיל ביני ובינך:

תקפו

(צח)

רחם עלי בעל הרחמים, וזכני ועורני והושיעני שארגיל את עצמי להתאנח אנחה גדולה מעמק הלב באמת, על גדל רחוקי ממך על-ידי עוונותי המרבים, ובפרט על פגם האמונה, אשר על-ידי זה נסתם פי באמצע דבורי ונפלתי כמו משמים לארץ, וכני להרגיש כאבי ומכאובי העצום באמת, עד שאתאנח אנחה אמתית מעמק הלב, ויהיה רוחי נשבר בקרבי באמת, באפן שיתעוררו רחמיך האמתיים עלי ויעלה ויבוא ויגיע ויראה וירצה לפניך רוחי הנשבר על-ידי אנחתי כאלו הקרבתי קרבן עולה לפניך שהיא באה

לכפר על הרהורי הלב, ובחמלתך הגדולה תפתח את ירך ברחמים וכרצון, ותחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, ועל-ידי הרוח שאוציא ורוח שאכניס בשעת האנחה, על-ידי-זה תמשיך עלי הארה גדולה מהשם (חת"ד) היוצא מפסוק פותח את ירך ומשפיע לכל חי רצון, ועל-ידי-זה תחתך ותנשר את נפשי ונשמתי מבחינת אהור באהור, ותחזירני ותשיבני אליך בבחינת פנים בפנים:

תתקפה

(צח)

אבינו שבשמים, אל מלך נאמן, אל אמונה, אתה יודע את כל מה שעובר עלינו על כל אחד ואחד בענין האמונה הקדושה, כי ברחמיך הרבים ובאהבתך הגדולה את עמך ישראל, חמלת עלינו ונמעת בתוכנו אמונתך הקדושה אשר רישנו מאבותינו. אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירשתנו. אך מעצם רבוי עוונותי, עדין עולים על הלב מחשבות חוץ שהם כנגד אמונתך הקדושה, אשר זה עקר ההתרחקות והסתרת פנים וצרה גדולה מכל הצרות שבעולם כמו שכתוב: "הלא על פי אין אלהי בקרבי מצאוני (כל) הרעות האלה":

תתקפס

(צח)

רחם עלינו מלא רחמים, ברחמים גדולים, ברחמים רבים, ושמרנו והצילנו מעתה מכל מיני כפירות והרהורים ומחשבות שהם כנגד אמונתך הקדושה, רק נזכה לאחו בקרבי אבותינו הקדושים, להאמין בך יהוה אלהינו, ובתורתך הקדושה ובצדיקותך האמתיים, באמונה שלמה ובהנהגה, ותהיה האמונה חזקה כל כך, כאלו אני רואה אותך תתברך עין בעין, באפן שעל-ידי-זה תהיה וראתך על פני, זו הבושה, לבלתי אחטא עוד שום חטא ועון, ולא אפגם עוד שום פנים כלל, ובכל-עת שירצה לעלות על דעתי חסד ושלוש איזה מחשבה של איזה תאוה ורצון שהוא נגד רצונך, תפל עלי תקב אימה ופחד ויראה ובושה גדולה מפניך, אשר אתה עומד עלי בכל-עת ורוע ורואה במעשי ויודע צפון לבי ומחשבותי, כי "מפניך לא אסתיר", כי מלוא כל הארץ כבודך וכמו שכתוב: "אם יסתיר איש פמסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה, הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא":

תתרכו

(קה)

רבנו של עולם מלא רחמים, אתה יודע כמה אני רחוק מטהרת המחשבה, כי פגמתי מאד מאד במחשבותי בלי שעור ומספר וחטאתי עויתי ופשעתי הרבה מאד, ותרע בעיניך עשיתי, והרפיתי לפשע נגדך מאד ובפרט מה שפגמתי בכרית קדש ובטפי המח הרבה מאד, והכל על-ידי פגם המחשבה, אשר לא נותרתי במחשבותי כלל, לתפס את

מחשבותי לכל תצא לחוץ חס־ושלום, אדרבא הוספתני חטא על פשע, ונכנסתי במחשבותי לתוך מחשבות חוץ ורעיונים ובלבולים מערפכים ולהרהורים רעים, עד שבאתי למה שבאתי, וקלקלתי מה שקלקלתי, הכל על־ידי פגם המחשבה. מה אמר ומה אדבר, ולפניך נגלה הכל, בוחן לבות וכליות:

תתרכט

(קה)

וּזְבַנִי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים שִׁימְשֹׁךְ עָלַי קִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא בְּלִיַּיִת הַקִּדְשָׁה, בְּלִיַּיִת כָּל הַיּוֹת כָּל הַעֲשֵׂר קִדְשוֹת, בְּאֶפֶן שְׂאוּבָה עַל־יְדֵי קִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְאִמּוֹנָה שְׁלֵמָה בְּהַשְׁגָּחֶתְךָ הַפְּרִטִיית אֲשֶׁר אַתָּה מַשְׁגִּיחַ בְּפְרִטִיּוֹת כָּכֵל עַת וְרַגַע כָּכֵל הָעוֹלָם כָּלוֹ, וְאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי וְעִם כָּל הָעוֹלָם כָּכֵל עַת וְרַגַע נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת וְנִזְרָאוֹת עַד אִין חֶקֶר וְאִין מִסְפָּר, בְּאִמּוֹר "לְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת לְבָדוֹ בִּי לְעוֹלָם חֶסֶד", וְהַכֵּל בְּכַח וּזְכוֹת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֱמִתִּיִּים, אֲשֶׁר כָּל הָאוֹתוֹת וְהַמוֹפְתִים הָאֱמִתִּיִּים נַעֲשִׂים עַל־יְדֵיָהֶם תְּמִיד. סִיעֵנִי וְאִמְצֵנִי וְחַזְקֵנִי בְּאִמּוֹנָתְךָ הַקִּדוּשָׁה תְּמִיד, הַנִּמְשָׁכֶת עַל־יְדֵי קִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּאֶפֶן שְׂאוּבָה לִידַע מִמִּי לְסִפּוֹר וְאִיד לְסִפּוֹר סִפּוֹרֵי מַעֲשֵׂיֹת מַצְדִּיקִים אֱמִתִּיִּים, בְּאֶפֶן שֶׁתִּטְהַר מִחֲשַׁבְתִּי עַל־יְדֵי־וְהָ וְאִזְכָּה לְצֵאת מַעֲתָה מִכָּל מִינֵי בְּלִבּוֹל הַדַּעַת וּמִכָּל מִינֵי עֲרֻבּוֹב הַדַּעַת וּמִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים רְעִים וְרַעֲיוֹנִים פְּגוּמִים וּמִחֲשַׁבוֹת חוּץ, לְטַהַר מִחֲשַׁבְתִּי מִכָּל־מְכַלְמֵי וְלִזְכוֹת לְמִחֲשַׁבוֹת קְדוּשׁוֹת וְזָכוֹת וְנִכְוֹנוֹת. וְתַסִּיעֵנִי וְתַעֲזָרֵנִי שְׂאוּבָה כָּכֵל עַת לְעֵלוֹת לְעוֹלָם הַמִּחְשָׁבָה וְהַקִּדְשָׁה, לְחַשֵּׁב מִחֲשַׁבוֹת קְדוּשׁוֹת בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה וּבְגִדְלַת הַבוּרָא וְתַבְרָךְ שְׁמוֹ, וּבְגִדְלַת הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים, וְלַחֲדַשׁ חֲדוּשֵׁין אֱמִתִּיִּים בְּתוֹרַתְךָ הַקִּדוּשָׁה. וְאַל יִבְהַלּוּנִי רַעֲיוֹנֵי, וְלֹא יִהְיֶה בְּחִ לְשׁוֹם מִחֲשַׁבָּה וְרָה וְחִיצוֹנָה שֶׁפְּעוֹלָם לְכַלֵּל אֶת דַּעֲתִי וּמִחֲשַׁבְתִּי כָּל־כָּל, וְאִזְכָּה לְשִׁתֵּק אִז לְנִמְרֵי כַּעַת שְׂאֵנִי צְרִיךְ לְעֵלוֹת לְעוֹלָם הַמִּחְשָׁבָה, לְחַרֵּשׁ וְלִשְׁתַּק לְנִמְרֵי לְכָל־יָדָבָר אִז אֶפְלוֹ דְבוּר וְהַקִּדְשָׁה, כִּי הוּא גַם בֵּן מִכָּל־כָּל אֶת הַמִּחְשָׁבָה. וְתַגְעֵר כָּכֵל הַמַּסְטִינִים וְהַמְקַטְרְגִים הַחֲפָצִים לְמַנַּע אוֹתִי חֶסֶד־וְשֵׁלוֹם מִלְּעֵלוֹת לְמִחְשַׁבוֹת קְדוּשׁוֹת וְתַתֵּן בִּי כַח לְגַרֵּשׁ כָּל הַבְּלִבּוֹלִים מִמֶּנִּי, בְּאֶפֶן שְׂאוּבָה לְחַתְרַבֵּק בָּךְ וּבְתוֹרַתְךָ הַקִּדוּשָׁה תְּמִיד, בְּמִחְשַׁבוֹת קְדוּשׁוֹת וּמְהוֹרוֹת וְזָכוֹת וְצַחוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב. וְתַצִּילֵנִי וְתַפְדֵּנִי מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל מִינֵי וְסוּרִין שֶׁפְּעוֹלָם, וְתַמְתִּיק וְתַכַּבֵּל כָּל הַדִּינִים מִעֲלֵינוּ וּמִעַל כָּל עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל (וּבִפְרָט מִפְּלוּנֵי בֵּן פְּלוּנֵי וְכו'):

תתרכ

(קה)

רַחֵם עָלֵינוּ וּמִלֵּא מִשְׂאֵלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְהוֹצִיאֵנִי מִתְּהַר מִמַּחֲזִין דְּקַטְנוֹת לְמַחֲזִין דְּגִדְלוֹת, וּזְבַנִי לְעַסֵּק תְּרַבָּה בְּסִפּוֹרֵי מַעֲשֵׂיֹת מַצְדִּיקִים אֱמִתִּיִּים, בְּאֶפֶן שְׂאוּבָה לְטַהַר מִחֲשַׁבְתִּי בְּתַכְלִית הַתְּהַרָּה וְתִהְיֶה מִחֲשַׁבְתִּי קְדוּשָׁה וּמְהוֹרָה תְּמִיד. רַחֵם עָלַי לְמַעַן

שְׁמֹד, בִּי צָרְכִי מְרַבִּים מְאֹד מְאֹד כְּלִי שְׁעוּר וְעַדָּה, וְדַעְתִּי קִצְרָה מְאֹד לְבָאֵר וּלְפָרֵט חֶלֶק אֶלֶף וּרְבֻבָה מֵהֶם, וּבְכָל מָה שֶׁאֲנִי מֵתְחִיל לְדַבֵּר לֹא יִסְפִּיקוּ כָּל הַדְּבוּרִים שֶׁבְּעוֹלָם לְפָרֵט בְּמָה אֲנִי רְחוּק מִכָּל בְּחִינָה וּבְחִינָה מְוֵת, וּבְמָה אֲנִי צָרִיךְ לְפֹהַל עַל פְּנֵי וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן עַל זֶה, עַל כֵּן יִהְיוּ נָא בְּעֵינֶיךָ כְּאִלוֹ הֵייתִי פּוֹרֵט כָּל צָרְכֵי לְפָנֶיךָ בְּרָאוּי, וְאַתָּה תִּמְלֵא רַחֲמִים עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי מִהֲרָה כְּכָל הַיְשׁוּעוֹת, כֹּאֲפֵן שְׂאוּבָה עַל כָּל פְּנִים מַעֲתָה לְשׁוֹב אֶלֶיךָ וְלִהְיוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְתַקְנֵם בְּנוֹ מִקְרָא שְׂפָתָיו: "וְהָיָה מִרְס וּקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע", בִּי אַתָּה יְהוָה הַעֲוֵנָה בַּעַת צָרָה, פּוֹדֶה וּמַצִּיל כְּכָל עַת צָרָה וְצוּקָה, בְּרוּךְ הַעֲוֵנָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּעַת צָרָה. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְחֲגִיזוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

תתרכ"ה

(קח)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֹד, וְעוֹרְנֵי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאוּבָה לְהַאֲרִיךְ אֶת יָמֵי בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, שְׂאוּבָה לְקַדֵּשׁ אֶת מַחְשַׁבְתִּי בְּקַדְשָׁה גְדוֹלָה. וְתוֹנְנֵי לְאַחוֹז בְּמִדְתּוֹ שֶׁל אֲבִרְהָם אֲבִינוֹ אִישׁ חֶסֶד, שְׂאוּבָה לְהַיּוֹת וְתִרְנֵן בְּמִמוֹנֵי, וְלַעֲשׂוֹת טוֹב וְחֶסֶד בְּאַמֶּת עִם כָּל מִי שֶׁצָּרִיכִין לְחֵטִיב עִמָּהֶם וּלְגַמֵּל לָהֶם חֶסֶד כְּפִי רִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת. וְתַצִּילֵנִי מִקְפִּידוֹת וְקִמּוּיִן שֶׁהֵם מְבַלְבְּלִין אֶת הַדַּעַת וְהַמַּחַ מְאֹד, וְלֹא אֶהְיֶה קוֹפֵדִין וְקוֹמָצֵן כְּלָל, רַק אֲזוּבָה לְהַיּוֹת אִישׁ טוֹב אִישׁ חֶסֶד וְתִרְנֵן בְּמִמוֹנֵי בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׂאוּבָה לְהַכְלִיל בְּסִמְרָא דִּימִינָא בְּקַדְשָׁה גְדוֹלָה בְּמִדְתּוֹ שֶׁל אֲבִרְהָם אֲבִינוֹ אִישׁ חֶסֶד, וְעַל-דִּירְיָוָה תוֹנְנֵי שִׁיחֵיהָ שְׂבָלֵי וּמוֹחֵי חוֹרָא כְּכִסְפָּא, שִׁיחֵיהָ מַחֵי וְדָ וְצִחַ וְצִלּוּל, וְאַזּוּבָה לְהַאֲרִיךְ אֶת יָמֵי בְּקַדְשָׁה גְדוֹלָה שְׂאוּבָה לְחַגּוֹת וּלְחַשֵּׁב בְּתוֹרָתְךָ כְּכָל עַת וּבְכָל שַׁעַה בְּקַדְשָׁה גְדוֹלָה, וְלֹא אֲנִיחַ אֶת מַחְשַׁבְתִּי לְחַשֵּׁב שׁוּם מַחְשַׁבָּה חִיצוֹנָה וְזָרָה כְּלָל, וְתַעֲוֹרְנֵי וְתוֹשִׁיעֵנִי בִּישׁוּעָתְךָ הַגְּדוֹלָה כְּכָל יוֹם וְיוֹם, לְגַרֵשׁ וּלְסַלֵּק וּלְכַטֵּל מִהֲרָה מִמַּחְשַׁבְתִּי כָּל הַנְּחָשִׁים וְעַקְרָבִים שֶׁהֵם כָּל מִינֵי בַלְבּוּלִים וּמַחְשַׁבוֹת זָרוֹת הַמְּסַבְּבִין אֶת הַמַּחַ כְּכָל יוֹם, וְאַזּוּבָה לְשַׁפֵּר אֶת כָּל הַגְּדָרִים וְהַמַּחְצוֹת בְּרוּל וְהַמְּסַכִּים הַמְּבַדִּילִין וְהוֹצֵצִין לְפָנֵי טוֹב הַגְּנוּז שֶׁכְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְאִינֶם מְנִיחִים לְכַנֵּם אֵלָיו אֶת מִי שֶׁאִינּוֹ חֲנוּן וְרָאוּי אֵלָיו:

תתרכ"ו

(קטו)

עַל כֵּן בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֱלֹהֵי תְּרַאשׁוֹנִים וְהַאֲחִירוֹנִים, אֱלֹהֵי כָּל בְּשָׂר, חוֹמַל דְּלִים, שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, שֶׁתַּחֲמֹל עָלַי בְּחַמְלָתְךָ הַגְּדוֹלָה וְתַתֵּן לִי עֲצָה וּבַח וְהַתְחַזְּקוֹת אִיךְ לְסַתֵּם וּלְהַעֲבִיר עֵינֵי הַנְּשַׁמְיִים וְעֵינֵי הַשְּׂבָל וְהַמַּחְשַׁבָּה, לְכַל אֶסְתַּבֵּל עוֹד מַעֲתָה עַל הַבְּלִי עוֹלָם הוֹה כְּלָל, וּבְפָרֵט לְבָלִי לְהִתְחִיל לְחַשֵּׁב בְּמַחְשַׁבְתִּי שׁוּם מַחְשַׁבָּה הַנוֹגַעַת לְהַרְהוּרִים רַעִים חִסְ-וְשָׁלוֹם, בִּי בְּאַמֶּת אֲנִי מֵאֲמִין שֶׁעֲרִין יֵשׁ לִי

בְּחִירָה בְּנֹדָא, אֵךְ מַעֲצֵם מְרִירַת הַהֲרֹגֵל קֹשֶׁה לִי מְאֹד לְאַחוֹז מִחֲשַׁבְתִּי בְּקִדְשָׁה, אֲכַל
 אַתָּה יָכוֹל לְעֹזֵר לִי הִרְבַּח לְמַעַן שְׂמֹךְ, לְמַעַן כְּבוֹדָךְ, לְמַעַן חֶסֶדְךָ, לְמַעַן רַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים
 וְהַגְדֹּלִים, בְּאֶפְסֵי שְׁאֵנִיצֵל עַל כָּל פְּנִים מַעֲתָה מִמֶּה שְׂאֵנִי צָרִיךְ לְהַנְצִיל, וְלֹא אֶכְנֵם עוֹד
 לְגִיהֵנָם מִר בָּוָה, לִיוֹן מְצוּלָה כְּוֹאת, וְאַחוּם עַל נַפְשִׁי מַעֲתָה לְהַרְחִיק מִחֲשַׁבְתִּי בְּתַכְלִית
 הַרְחֹק מִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים וְרַעֲיוֹנִים רָעִים שְׂפַעוּלָם, וְלֹא יוּכְלוּ לְעֲלוֹת עַל מִחֲשַׁבְתִּי כָּלֵל,
 אֲפֹלוּ עַל יְדֵי רְאִית עֵינֵי הַנְּשָׁמַיִם. "שְׂמֶרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי, אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חִסִּיתִי בְּךָ".
 שְׂמֶרְנִי וְהַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי הַסְּתַפְלוֹת רָעִים וְהַרְהוּרִים רָעִים, "הַעֲבֵר עֵינֵי מִרְאוֹת שׂוֹא
 בְּדַרְכְּךָ תִּנְנִי", וְעוֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים עַל עֲלוֹב נַפְשׁ כְּמוֹנֵי הַיּוֹם, יְהִמוּ מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ
 עָלַי וְתוֹחַ בְּעוֹרֵי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאוּכָה לְהוֹצִיא וְלְהַעֲבִיר עֵינֵי בְּנִשְׁמִיּוֹת וְרוּחֵינִיּוֹת מִחִיוֹן דְּהֵאֵי
 עֲלֵמָא, רַק אֲזַכָּה לְחַפּוֹת עֵינֵי וְלִבִּי וְדַעֲתִי תְּמִיד בְּכָל עֵת לְהַסְתַּבֵּל עַל אֹר הַתּוֹרָה
 וְהַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים הַמְּאִירִים בְּאֹר גְּדוֹל וְנוֹרָא וְנִשְׁגָב מְאֹד, עַד שִׁיתְּבַטְּלוּ מִמֶּנִּי
 עַל-יְדִי-זוֹה כָּל תְּאוֹוֹת עוֹלָם הַזֶּה, כִּי כִּבְר גְּלִית אֲזַנִּי, וְאֲנִי מְאֲמִין בְּזוֹה בְּאֲמִת וּבְאֲמוּנָה
 שְׂלֵמָה, שְׂכָל הָעוֹלָם הַזֶּה עִם כָּל תְּאוֹוֹתָיו וְהַכְּלִיו אֵינֹו עוֹלָה כָּלֵל בְּנִגְד נְקֻדָּה אַחַת שֶׁל
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְהַצְדִּיקִים הַקְּדוּשִׁים הַמְּאִירִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּאֹר גְּדוֹל נִפְלֵא וְנוֹרָא,
 רַק שְׂעוּלָם הַזֶּה, תְּקַטֵּן מְאֹד בְּכַמוֹת וּמַחֹת וְאִיכוֹת בְּנִגְד נְקֻדָּה אַחַת מְאֹד הַתּוֹרָה
 וְהַצְדִּיקִים, עוֹמֵד לְפָנֵי עֵינֵי בְּנֵי אָדָם וּמוֹנֵעַ וּמַעֲכֵב אוֹתָם מִלְּהַסְתַּבֵּל עַל אֹר הַגְּדוֹל וְהַיָּקָר
 שֶׁל הַתּוֹרָה וְהַצְדִּיקִים. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, אַחֲרֵי אֲשֶׁר חִמַּלְתָּ עָלַי לִידַע וְלְהֲאֲמִין בְּכָל
 זֶה, לְכַל אֲנִיחַ לְמַעוֹת אֵת עֲצָמֵי עוֹד חֶסֶד-וְשִׁלּוּם, וְלֹא אֵלֶּךְ עוֹד חֲשָׁכִים וְלֹא אֲתוֹר אַחֲרֵי
 לְבָבִי וְאַחֲרֵי עֵינֵי, וְלֹא אֲרִים וְלֹא אֲשָׂא עֵינֵי לְהַסְתַּבֵּל כָּלֵל עַל עַסְקוֹ הָעוֹלָם הַזֶּה וְהַכְּלִיו
 וְתְאוֹוֹתָיו הַרָעִים וְהַמְּרִים בְּאַחֲרִיתָם מְאֹד מְאֹד, רַק אַעֲקֵם אֵת עֵינֵי מִלְּהַסְתַּבֵּל עַל כָּל
 זֶה כָּלֵל, רַק עֵינֵי לְנִכַח וּבִיטוֹ וְעַפְעַפִּי יִישִׁירוּ נְגִדִי לְבֹנוֹ רְאִיתִי וְהַסְתַּבְּלוֹתִי בְּכָל עֵת עַל
 אֹר הַתּוֹרָה וְהַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ תְּאִיר עָלַי אֹרֶם הַגְּדוֹל וְהַנְּעֲרָב, עַד
 אֲשֶׁר יִתְּבַטְּלוּ מִמֶּנִּי עַל-יְדִי-זוֹה כָּל תְּאוֹוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְעַסְקוֹ וְהַכְּלִיו, עַד אֲשֶׁר אֲזַכָּה לְהַכִּיר
 אוֹתְךָ בְּאֲמִת, "לְחַזוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ":

תתרו

(ק"ח)

רַחֵם עָלַי וְעוֹרְנֵי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂיִטְהַר לְבָבִי מִהַרָּה, כִּי אַתָּה יוֹדַע בְּמָה אֲנִי רַחוֹק מִטְהַרַת
 הַלֵּב בְּאֲמִת, כִּי הַרְבִּיתִי לְפִשַׁע נְגֻדָה, וְהַלְכֵתִי אַחֲרֵי שְׂרִירוֹת לְבִי הַרָע, וְחַטָּאתִי
 וּפְגַמְתִּי נְגֻדָה הִרְבַּח עַל-יְדֵי חֲמוּמוֹת וְהַתְּלַחְבוֹת הַלֵּב דְּסִמְרָא אַחֲרָא, וְלֹא הִתְנַפְּרַתִּי עַל
 יִצָר מִחֲשַׁבּוֹת לְבִי הַרָעִים לְנִרְשָׁם וְלִסְלָקָם מִמֶּנִּי, עַד אֲשֶׁר בְּעוֹוֹנוֹתֵי תְּרַבִּים לְבִי מְלֵא רוּחַ
 שְׂמוֹת וּמִחֲשַׁבּוֹת רָעוֹת וְרַעֲיוֹנִים זְרִים וּבְלִבּוֹלִים הִרְבַּח, אֲשֶׁר מִחַמַּת זֶה אֵינִי זוֹכָה

להתקרב אליך. רחמן מלא רחמים, קדוש ונורא, מטהר טמאים, טהר לבי מהרה, מחל לי על העבר, ועזרני וחושיעני להבא שאזכה לגרש ולסלק מלבבי כל ההרהורים רעים וכל הרעיונים המבלבלים וכל מיני מחשבות פגומות שבלב, הכל אוכה לבער ולגרש ולסלק מלבבי, ואתגבר ואתחזק ואתאמץ בכל עת להטות לבבי אליך באמת:

תתשטו

(קל)

מלא רחמים, מלא רחמים, רחם רחם, הצל הצל, הושיעה הושיעה, הצילני מתרפות ובושות בזה ובבא, הצילני מענשיו הקשים, הצילני מועמך, חוסה עלי כרב רחמיה. רחם עלי ותיח בעזרי להתעורר מעתה על כל פנים לשוב אליך באמת. עזרני מעתה להיות איש בשר באמת, ברצונך הטוב וברצון צדיקו האמתיים, באפן שגם אנכי אוכה לנחל ש"י עולמות באמת, ואל תבישני משברי ואל תחפירני מתקנתי, כי רחמיה רבים מאד, רחמיה רבים בלי שעור. "רחמיה רבים יהוה כמשפטיה חניני". רחם עלי ועל כל התלויים כי למען שמך, בוכות וכח הצדיקים האמתיים שאנו נשענים עליהם תמיד, בכחם ובזכותם פאתי לפניה בעל הרחמים לבקש אותך על כל אלה. "עשה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר", עשה עמי פלאי פלאות (פלוני בן פלונית), באפן שאזכה מעתה על כל פנים להיות ברצונך הטוב באמת תמיד, ולא אשוב עוד לכסלה עזרני מעתה לגרש ממני כל המחשבות רעות וכל המחשבות המבלבלות, ותתיח עמי תמיד להתמיד כל רעיוני ומחשבותי לתוך תורה ותפלה, באפן שאהיה רבוק בך ובתורתך ובעבודתך מעתה ועד עולם. יהיו לרצון אמרי פי ונהיין לבי לפניה יהוה צורי וגואלי, אמן ואמן:

קפח

(ח:)

ותשמרני ותצילני מן האכזריות, ומן הפעם ומן הקפידות, ואזכה להיות טוב ומטיב לבל באמת ברצונך הטוב, ולא יהיה בלבי שום פעם וקפידות ולא שום אכזריות כלל. ותשפיע עלי רחמים, שאזכה לרחם על הקריות תמיד ברצונך הטוב, ואתה תרחם עלי מן השמים ותשמר את דעתי ומוחי ושכלי בקדשה גדולה, ותצילני מבלבול הדעת ומפסילות וממחשבות רעות, ואזכה לקדש את דעתי ומחשבותי בכל עת בקדשה גדולה, ולא אניח לבנם בדעתי ומחשבותי שום מחשבה חיצונה וזרה כלל, ותשמרני ותצילני תמיד ממחין דקטנות, ותשפיע ותמשיך עלי תמיד מחין דגדלות, ויהיה שכלי הולך וגדול בכל עת בקדשה ובטהרה גדולה, ואזכה ברחמיה הרבים לזכך ולטהר ולקדש את כל השלשה מחין שלי שבשלשה חללי הגלגלת, שחם חכמה בינה ודעת, עד אשר

השלשה מחין שלי יהיו לי מהצות פרוסות בפני התאנה הרעה הפלליות שהוא תאות
נאוף:

קצב

(ח:)

אנא יהוה רחם עלינו, חוס וחמל על מעט ימינו החרוצים בזה העולם העובר, בצל
עובר ובענן פלה וברוח נושבת. ועורנו והושיענו ברחמיך הרבים בכות וכת
הצדיקים האמתיים בעלי כח ונבונה גדולה, שנופה על ידם לצאת מטמאה לטהרה
מאפלה לאורה משעבוד לגאלה, מיגון לשמחה מאכל ליום טוב. חוס וחמל על נפשנו
ורוחנו ונשמותינו, חוס וחמל עלינו ועל עוללנו ומפנו, כי אין צרה בעולם בצרת הנפש
הנופה הרחוקה מאביה שבשמים, אשר עצם הצרה הזאת אי אפשר להעריך ולבאר
ולספר לא בפה ולא בכתיב ולא במחשבה ולא ברמיה, כי צרת הנפש עולה על כל
הצרות והיסורין שבבעולם, כי יכולין להפסיד ולאבד חסד ושלום חיים אמתיים, חיי עולם
ונצחיים בחנם על ידי הכל מעשה תעוועים של עולם הזה הפלה והנפסד, הפורח ושט
מאד בצל עוף הפורח, ובכר הפסדנו ואבדנו מה שאבדנו. הצילנו נא מעתה אבינו
שבשמים, גאלנו נא גואל חזק, פדנו נא, הצילנו נא פודה ומציל, כי אין לנו שום סמיכה
ותקנה כי אם עליך ועל בניך הצדיקים האמתיים הנבילים בך, ומפלעדיך אין לנו מלך
גואל ומושיע, פודה ומציל ומפרנס ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקת, אין לנו מלך עוזר
וסומך אלא אתה. "דלו עיני למרום, יהוה עשקה לי ערבני. ערב עבדך לטוב, אל יעשקוני
ודים. עיני בלו לישועתך ולאמרת אדך. עשה עם עבדך בחסדך, וחקיך למדני". בחסדך
עשה עמי. "בחסדך חניני ואשמרה עדות פיד". ביונה אלמת אני מצפה לרחמיך ולישועתך
האמתית. בשושנה בין החוחים, ביונה בחגני הסלע בסתר המדרגה, בן לחצוני אויבי
וצרי ורודפי מכל הצדדים ומצדי צדדים, ומכל השונאים והרוצחים העומדים עלי בכל
עת אין לי שום שונא ורוצח פמוני בעצמי, כי אני אני הוא האבד הנדול שבכל האבירים,
אשר לא חסתי על ימי ושנותי, ולא חסתי על גופי ונפשי ורוחי ונשמת, ולא חסתי על
עוללי ומפי ועל כל הדורות העתידים לצאת ממני עד סוף כל הדורות, וקמאתי עויתי
ופשעתי לפניך והרעותי את מעשי מאד מעודי עד היום הזה. אוי לי אוי לנפשי, כי
גמלתי לי מה שנמלתי, לולא רחמיך וחסדך, אז אבדתי בעניי חסד ושלום. מה אומר מה
אדבר מה אצטדק, האלהים מצא את עוני, הנני לפניך באשמה רבה. לך יהוה הצדקה,
ולי בשת הפנים ביום הזה. לך יהוה הצדקה, על כל הטובות וחסדדים והנפסים והנפלאות
פלאי פלאות אשר עשית עמי בכל יום ויום, מעודי עד היום הזה, ולי בשת הפנים על

כָּל הַחַטָּאִים וְהַעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים וְהַפְּגָמִים וּמַחְשְׁבוֹת רָעוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים וּמַעֲשָׂיִם עֲבוּרִים שְׁעִישִׁיתִי וּפְגַמְתִּי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, מִיּוֹם הַיּוֹתִי עַל הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

(ח:)

קצנ

אָבֵל עַל זֶה בָּאתִי לְבַקֵּשׁ מִמְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, "גְּדוֹל הַעֲצָה וְרַב הַעֲלִילָה, עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר נְסִים וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר", עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת חֲדָשׁוֹת בְּכָל עֵת וּבְכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵנַע וְרֵנַע, שֶׁתְּצִילֵנִי מִמְּנִי בַעֲצָמִי, וּתּוֹכְנִי שְׂאֵת־חַיִּל מֵעַתָּה לְרַחֵם עַל עֲצָמֵי בְּרַחֲמֵנוֹת אֱמִתִּי, לְרַחֵם עַל מַעַט יְמֵי הַמְּנוּיִים וְהַסְּפוּרִים וְהַקְּצוּבִים בַּמִּסְפָּר תַּחַת יָדְךָ, לְבַל אֶעֱשֶׂה עוֹד שׁוֹם דְּבַר נֶגֶד רַצוֹנְךָ כָּלֵל, וְלֹא אֶפְגַּם עוֹד שׁוֹם פְּגָם נֶגְדְךָ כָּלֵל. אִם אֲנִי פָּעַלְתִּי לֹא אוֹסִיף, וְלֹא אָשׁוּב עוֹד לְכַסְּלָהּ. וְתִצְנֶה לְהַשִּׁיב לִי כָּל הַמְּחִיזֵן וְתִדְעַת דַּקְדָּשָׁה שֶׁנִּסְתַּלְקוּ מִמְּנִי בַּעֲוֹנוֹתַי הַרְבִּיבִים, וְתִקְדָּשׁ אֶת מַחֵי וְדַעְתִּי בַּקְדָּשָׁה גְדוּלָה בְּכָל הַקְדָּשׁוֹת שֶׁבַּעֲוֹלָם, עַד שֶׁאֲזַכֶּה שִׁיחִיו הַמְּחִיזֵן שְׁלִי מַחְצוֹת פְּרוּסוֹת בְּפָנֵי תַּאֲוֹת נְאוּף, וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם שְׁלִיטָה וְאַחִיזָה לַתַּאֲוָה הַזֹּאת לְעֲלוֹת עַל דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי כָּלֵל, רַק אֲזַכֶּה לְפָרֵם מַחֲצוֹת הַמְּחִיזֵן וְהַשְּׂכָל לְהַגֵּן בְּפָנֵי הַתַּאֲוָה הַזֹּאת, וְאֵל יִשְׁלַמֵּנוּ כִּי וָרִים כָּלֵל, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת קָדוֹשׁ וְטָהוֹר בְּאֱמֶת בְּתַכְלִית הַקְדָּשָׁה וְהַפְּרִישׁוֹת בְּרַצוֹנְךָ הַטוֹב בְּאֱמֶת:

(יב:)

הלא

אָנָּה יְהוָה, סָלַח לִי מַחֵל לִי בִפְּרִי לִי, וְסָלַח לִי עַל כָּל הַהַרְהוּרִים רָעִים הַרְבִּיבִים מְאֹד מְאֹד אֲשֶׁר הַרְהַרְתִּי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין בְּמִוִּיד בֵּין בְּאִנּוֹם בֵּין בְּרַצוֹן, וְאֲזַכֶּה לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אוֹתְךָ בְּאֱמֶת, עַד שִׁיתַּתְקַנּוּ וְיִתְכַפְּרוּ עַל־יַד־יָדְךָ כָּל הַהַרְהוּרִים רָעִים וְכָל הַעֲקָמִימִיּוֹת שֶׁבָּלָב, וְכָל הַהַרְהוּרִים שֶׁהַרְהַרְתִּי אַחֲרֶיךָ וְאַחֲרֵי צַדִּיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים וְאַחֲרֵי מִדוּתֶיךָ וְדַרְכֶיךָ הַקְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים וְהַנְּכֹנָנִים, כְּלָם יִתְכַפְּרוּ וְיִתְתַקְּנוּ כְּאֵלוֹ הַקְּרַבְתִּי עוֹלוֹת לְפָנֶיךָ, שֶׁהֵם בָּאִים לְכַפֵּר עַל הַרְהוּרֵי הַלֵּב:

(לא:)

שמג

חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמְּךָ גְּדָה, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ וְתִנַּח בְּעוֹרֵי מַעַתָּה שְׂאֲזַכֶּה לְקַדָּשׁ וּלְטָהַר אֶת מַחְשַׁבְתִּי, שְׁלֹא אֶחְשַׁב עוֹד מַעַתָּה שׁוֹם מַחְשַׁבָה חִיצוֹנָה וְזָרָה כָּלֵל, מִכָּל שֶׁכֵּן שְׁלֹא אֶהְרַחֵר חִסְדְּשְׁלוֹם שׁוֹם הַרְהוּר רַע כָּלֵל, כִּי אֶתָּה גְּלִיתָ לָנוּ בְּתוֹרְתְךָ הַקְדוּשָׁה שֶׁהַמַּחְשַׁבָה בְּיַד הָאָדָם לְהַטוּתָהּ בְּרַצוֹנוֹ, וְאִי אֶפְשֶׁר שִׁיחִיו שְׁנֵי מַחְשְׁבוֹת בְּיַחַד בְּשׁוֹם אֶפֶן כָּלֵל. וְזֶה כִּמָּה שְׂאֵנִי חוֹתֵר לְעַצֵּר מַחְשַׁבְתִּי לְתַפְשֶׂה וּלְאַחֲזֶה שְׁלֹא תִטֹּחַ מִן הַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר לְחוּץ חִסְדְּשְׁלוֹם, וְעַדִּין לֹא עָלְתָה בְּיָדִי, וְלֹא דִי שְׁלֹא זְכוּתִי לָזֶה לְקַדָּשׁ אֶת מַחְשַׁבְתִּי בְּרְאוּי, אִף גַּם פְּגַמְתִּי בְּמַחְשַׁבְתִּי הַרְבֵּה מְאֹד מִחֲפָז אֵל הַפֶּה, כִּי חֲשַׁבְתִּי מַחְשְׁבוֹת רָעוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים הַרְבֵּה מְאֹד בְּכָל יוֹם, וְכִלִּיתִי שְׁעוֹת וְעֵתִים הַרְבֵּה וַיָּמִים

ושנים במחשבות ורעיונות רעים וזרים הרבה מאד, וכלפילתי ועברתי את דעתי מאד, אשר על-ידי-זה באו כל תקלקולים והמכשולות שלי, וכל החטאים והעוונות והפשעים שלי, שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מעודי עד היום הזה, אשר בכלם לא נבשלתי כי אם על-ידי פגם המחשבה שלא נזרתני לתפסה ולשמרה כראוי, אשר רק על-ידי-זה באתי למה שבאתי ונבשלתי במה שנבשלתי, בשוגג ובמזיד באנם ובכרצון:

שדמ

(לא:)

על כן באתי לפניך מלא רחמים, שתעזרני בעזרתך וישועתך הגדולה שאזכה מעתה לשמר את מחשבותי היטב היטב בכל מיני שמירות מעלות, ואזהר מעתה לכלי להניח את מחשבותי כלל לצאת חוץ לשפה חסוֹשֶׁלום אפלו בחוט השערה, ואפלו בקדשה אוכה לשמרה מכלבולים, ובכל עת וענין שאראה איוה כלבול הדעת אכרח ואמלט משם מהרה, מפל שכן שלא תצא מחשבותי חוץ לגבול הקדשה חסוֹשֶׁלום אפלו רגע קלה. ואפלו אם חסוֹשֶׁלום לפעמים על-ידי איוה הפח הדעת תפרח ותצא פתאים מחשבותי לחוץ מחמת גדל ההרגל מכבר, תהיה בעזרי תמיד ותזכירני תכף ומיד בלי שתיה וחמוץ המוח כלל, שאתפס את מחשבותי מיד להשיבה לדרך הישר מחוץ לפנים ולהטותה מיד מרע לטוב מחל לקדש:

שמה

(לא:)

רבונו של עולם, רבונו של עולם, רבונו של עולם, זכר ורחם והושיעה מהרה, כי זה במה נכסוף נכספתי לכל זה ועדין לא עלתה בירי, אבל פאמת אני יודע ומאמין שעדין הבחירה בירי, ועדין אני יכול לתפס מחשבותי ולהטותה בכל פעם לדרך הישר, אה-על-פי שבכר הרגלתי במחשבותי כמו שהרגלתי, עד שתהרגל נעשה כמו טבע אצלי, עד שנדמה לי שאי אפשר להמלט מהם חסוֹשֶׁלום, אבל האמת אינו כן, כי הבחירה חפשיית לעולם ועדין עדין אני יכול לתפס את מחשבותי בכל עת, ולהזהר לשמרה היטב ממחשבות חוץ ולהטותה אל הקדשה תמיד:

שמו

(לא:)

על כן באתי לשמח בפי אליך, שתחזק ותאמין אותי, ותוכני פרמקיד לקדש ולטהר את מחשבותי מעתה פאמת. עזרני בעל הושיעות, בזכות וכח הצדיקים הגדולים האמתיים אשר קדשת מחשבתם נודעת לך לבד, כי אתה לבד יודע המקום שעלו לשם במחשבתם הקדושה והנוראה מאד, בכח עלית מחשבות קדושות כאלו באתי לפניך, כי כחם וזכותם כדאי להגן גם עלי, להוציא מחשבותי ודעתי מכל המקומות שנפלו ונתפזרו ונפצו לשם, ולהעלותי מכל מיני רגילות רעים שהרגלתי בהם, ולטהרני מכל מיני טמאות

וזהמות שנאחזו כי חסדו שלום על ידי פנים המחשבות רעות ומבלבלות שחשבתני בהם הרבה, ולקדשני ולטהרני בכל מיני קדשות שכלם תלויים בקדשת המחשבה, כי קדשת המחשבה של הצדיקים עולה על הכל, ויש לה פח לירד לתוך כל המקומות שירדתי בהם על ידי הוור דעתי ומחשבותי חוץ לנבול הקדשה, ולחלול אותי מרע לטוב, וללמדני בכל עת איך למלט מחשבותי מעתה מלצאת חוץ חסדו שלום, ולטהרה ולקדשה בכל מיני קדשות. ועל זה לבד תמכתי ותדותי עדן להתפלל לפניך ולצפות לישועה, שאזכה מעתה להתחיל לחזק עצמי לקדש את מחשבותי, ואתה תסיעני מן השמים להתחיל ולגמר, עד שאזכה לקדשת המחשבה באמת ברצונך הטוב, ותהיה מחשבותי דבוקה בך ובתורתך הקדושה ובצדיקך האמתיים מעתה ועד עולם אמן סלה:

שנו

(ל:)

ותוכני לקדש את עיני מעתה שלא אסתכל עוד בפה שאסור להסתכל, מכל שפן שלא אסתכל שום הסתכלות המביא לידי הרהור חסדו שלום, ואזכה לידע בכל עת איך להתנהג בזה, לבל יתגברו ההרהורים חסדו שלום יותר על ידי הפחד ביומתי, ועל ידי נענוע הראש ועצימת העינים יותר מהמדה, באשר נגלה לפניך כל זה, רק אזכה לשכל אמתי לידע איך להתנהג בעיני בקדשה ובטהרה באמת ברצונך הטוב, באפן שאזכה להנצל ולהשמר מכל דבר רע. ותקדש את עיני מעתה באמת בחסדך העצומים, ותוכני לקדש ולטהר את כל הארבע יסודות בקדשה גדולה, ואזכה להוסיף בכל פעם קדשה על קדשה, עד שאזכה להיות בלוי טוב, עד אשר לא יזיק עוד לעיני שום הסתכלות בעולם כלל, ואפלו אם אראה בעיני מה שאראה, לא יגיע לדעתי ומחי שום צד הרהור ומחשבה חיצונה כלל, ולא יבלבל שום ראיה והסתכלות את דעתי כלל, רק אזכה להיות דבוק בקדשתך תמיד:

שצג

(לה:)

ואזכה להיות מהיר במלאכתי במלאכת שמים, להגדיל מחי ותכמותי תמיד לחשב מחשבות קדושות תמיד בתורה ועבודה ויראת שמים באמת ובתמים ברצונך הטוב. ותמלא אותי רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה, במלאכת הקדש באמת, ואזכה לקבל הרוח אלהים ששם המחזין הקדושים מהצדיק האמתי מנהיג הכולל חכם הכולל באמת, שהוא איש אשר רוח בו, שיוודע לחלף נגד רוחו של כל אחד ואחד, שהוא כולל מכל המחזין ומכל הרוח אלהים, הכולל מארבע רוחות המלבשין בכל אחד ואחד מישראל, ותעזרני שאזכה על ידי הרוח אלהים הנה לחידש חדושין דאורייתא אמתיים בתורתך הקדושה ברצונך הטוב, ואזכה לעשות נחת רוח לפניך על ידי החדושין

דאורייתא שתזכני לחדש בתורתך הקדושה תמיד, ואזכה לידע באמת איך להתנהג בהתדושין שלי, אם לאמרם אם לאו ומתי לאמרם ובפני מי, בפני כמה אנשים, ויהיה הכל ברצונך הטוב, כפי התנוצצות המחין באמת שתזכני על-ידי הסתכלות המנהיג האמתי:

תעט

(מנ:)

"אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך". רבוננו של עולם, שומע תפלה, הבוחר בתפלת עמו ישראל ברחמים, ובני ברחמיך הרבים להרבות בתפלה תמיד, ואזכה להתפלל בכונה גדולה ובמסירת נפש ובכח גדול, ותעזרני ותושיעני שאזכה להכניס כל הכחות שבקרכי בתוך דבורי התפלה, באפן שאזכה להגביר את התפלה שהיא מלכות דקדושה על מלכות הרשעה, ועל-ידי-זה אזכה להכניע ולשפר ולבטל כל המחשבות של גדלות ופניות וכל המחשבות ורות הפאים לבלבל את תפילתי חס-ושלום, כי אתה יודע שאין בי כח לבטלם, כי אם ברחמיך הרבים ובחסידיך הגדולים. רחם עלי למען שמך, ותושיעני ועזרני וחקוני ואמצני בכחך הגדול שאזכה להכניס כל הכחות שבי בתוך התפלה ואתפלל לפניך תפילתי תמיד בכח גדול, עד שאזכה על-ידי-זה לבטל לגמרי כל המחשבות של גדלות ופניות וכל המחשבות ורות שבועולם, שלא יהיה להם שום כח לבלבל את תפילתי חס-ושלום, רק אזכה לגרשם ולסלקם ולבטלם לגמרי מעלי ומעל גבולי שלא יוכלו לעלות על דעתי כלל, באפן שתהיה תפילתי וכה ונכונה ורצויה ומקבלת לפניך. ואזכה להוציא את התפלה מכסוייך דילה מלבושין דקלפה, לבררה ולזכרה מאחיות הקלפות מאחיות מלכות הרשעה, ולהעלותה ולהלבישה בלבושין דגהירין שהם 'חור סמך ירוק', שהם אור האבות, עד שתהיה מתקנת בתכלית התקון. ויהיה לה כח לעורר אהבתך העליונה, שתחבר אותה עמך באהבה ואהבה ורעות ויהיה נעשה תמיד יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה על-ידי תפלותנו, יחודא שלים בתכלית השלמות. ותזכר ותקום את בריכתך אשר נשבעת לאבותינו כיום הוה, ותחדש השבועה אשר נשבעת להם כאלו היום נשבעת להם. ותרחם עלינו ותמחר להוציאנו מהגלות הארץ המר הוה, ותגאלנו גאלת עולם לחבר את האהל להיות אחד:

תפ

(מנ:)

מלא רחמים גואל ישראל, רחם על בנסת ישראל אשר היא שכינת עזך, אשר כל התגלות אלהותך וידיעת רוממותך ותשוקת אמונתך, הכל על-ידי ישראל עמך אשר בהם בחרת, ונלית לנו שעקר ההתחברות והדבקות אליך הוא על-ידי התפלה, כי התפלה היא שער שדרך שם נכנסין להשם ותברך ומשם מכירין אותו. רחם עלינו למען

שָׁמַד, וְנִפְּנוּ לְתַפְלָה בְּשִׁלְמוֹת כָּכֵל הַבְּחוֹת בְּאַמְתִּי, וְנִזְכָּה לְהַרְבּוֹת בְּתַפְלָה תְּמִיד, כְּמוֹ שְׁגִלְתִּי לָנוּ עַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים שְׂאֵמְרוּ, הֲלוֹאִי שִׁיתַּפְּלִל אָדָם כָּל הַיּוֹם בְּלוֹ. קוֹמָה בְּעוֹרְתָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו תְּמִיד, בְּפָרְט בְּעַת הַתַּפְלָה, שְׂאֵז מִתְנַבְּרִים עָלֵינוּ הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַבְּלוּלִים וְהַמְּנִיעוֹת הַרְבֵּה מְאֹד, אֲשֶׁר אֵין לְשַׁעַר. רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו וּמִלֵּא מִשְׂאֵלוֹתָנוּ בְּרַחֲמִים, שְׁנוֹכַח לְהַתַּפְּלִל כִּכְח גְּדוֹל עַד שְׁנוֹכַח לְשַׁבֵּר וּלְכַטֵּל כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת לְגַמְרֵי וְנִזְכָּה לְתַפְלָה בְּשִׁלְמוֹת תְּמִיד, עַד שְׁנוֹכַח עַל-יְדֵי הַתַּפְלָה לְכַנֵּס וּלְהַתְקַרֵּב אֵלֶיךָ וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאַמְתִּי, וּלְהַתְחַבֵּר וּלְהַתְדַבֵּק בְּךָ בְּתַכְלִית הַדְּבָקוֹת בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמְתִּי, בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּעֶלְמָא דִּין וּבְעֶלְמָא דְאַתִּי, לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחַ נְצַחִים. וַיְקִיֵּם בְּנוּ מִהֲרָה מִקְרָא שְׁכַתוֹב: "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּל־כֶּסֶם הַיּוֹם". יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי, אָמֵן נִצַּח סְלָה וְעַד:

(נח:)

תקומה

סוֹמֵךְ נוֹפְלִים עֲנֵנוּ כִּיּוֹם קָרָאנוּ, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים הוֹשִׁיעֵנו, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים הוֹשִׁיעֵנו מִכָּל צָרוֹתֵינוּ, רֵאחַ נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ, "כִּי עָלֶיךָ הִרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם נְחַשְׁכֵנוּ כִּצְאוֹן מִבְּחָה". עוֹר עוֹר עוֹרֵת יִשְׂרָאֵל, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל, עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ עוֹנָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֶכֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן, אֲתָה יְדַעְתָּ בְּמָה וּבְמָה הַכְּבִיד עָלֵינוּ הַבְּעַל דְּבַר עֲבוֹדָתְךָ הַתְּמִימָה, אֲשֶׁר בְּאַמְתִּי "דְּרַכֶּיךָ דְרָכֵי נְעִים", אֵךְ בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים בְּלִבְלִתִּי אֵת יְדַעְתִּי כָּל כֶּה כָּל כֶּה, עַד אֲשֶׁר קָשָׁה וְכָבֵד עָלַי כָּל דְּבַר שְׂבַקְרָשָׁה שְׂאֵנִי רוֹצֵחַ לְעִשׂוֹת, עַד אֲשֶׁר כָּשַׁל בְּחַ הַסְּבָל, וְרַק אֲתָה יוֹדֵעַ בְּכַמָּה וּבְמָה מִיָּנִי כְּבִדוֹת וְקוֹשִׁיּוֹת וּמְנִיעוֹת וְעוֹכָבִים הוּא מְכַבֵּד וּמוֹנֵעַ וּמַעֲכָב אוֹתִי מִכָּל דְּבַר שְׂבַקְרָשָׁה שְׂאֵנִי רוֹצֵחַ לְעִשׂוֹת דְּבַר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן, וּבְפָרְט לְהַתַּפְּלִל, שְׁוִה קוֹשָׁה וְכָבֵד עָלַי מִן הַכָּל, כִּי בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים אֵינִי יָכוֹל לִפְתּוֹחַ פִּי בְּתַפְלָתִי, וְאֵינִי מִתְנַבֵּר לְתַפְּסֵם אֵת מַחְשַׁבְתִּי, וּמַחְשַׁבְתִּי מִשׁוֹמְטָת בְּמָה שְׂמִשׁוֹמְטָת בְּדַבְרֵי הַכָּל וְרַעֲיוֹנוֹת רַעוֹת וְזוֹרוֹת וְתַאוּזוֹת וְהַרְהוּרִים, וּבְמָה וּבְמָה מִיָּנִי מַחְשְׁבוֹת חוּץ שְׂאֵינָם שְׂיָכִים לְדַבְרוֹי הַתַּפְלָה כָּלֵל, עַד אֲשֶׁר מַחְשַׁבְתִּי חִלּוּקָה מִדַּבְרוֹי מְאֹד מְאֹד, עַד שְׂעַל פִּי רַב אֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל מַה שְׂאֵנִי מְדַבֵּר בְּתַפְלָה. אוֹי לִי וַי לִי, אוֹי לִי וַי לִי מְאֹד מְאֹד, מַה אוֹמֵר, מַה אֲדַבֵּר, מַה אֲצַמְדֵּק. וְאִם אָמְנָם אֵנִי בְּעֶצְמִי חַחִיב כָּכֵל זֶה, אֵךְ עִם כָּל זֶה "לֵךְ יְהוָה הַצְּדָקָה", לְדִינֵנִי גַם עִתָּה לְכַף זְכוּת, כִּי נִתְפַּסֵּם נִתְפַּסְתִּי כָּל כֶּה בְּמַחְשְׁבוֹת חוּץ, עַד שְׂקוֹשָׁה עָלַי לְעַמֵּד בְּנִגְדָם אִפְלוּ כָּכֵל הַיּוֹם, וּבְפָרְט בְּעַת הַתַּפְלָה, שְׂאֵז הֵם מִשְׁתַּטְּחִים וּמִתְפַּשְּׁטִים בְּנִגְדֵי לְאֶרֶץ וּלְרַחֵב, וְכָל מִיָּנִי בְּלוּלִים וְשִׁמּוֹתִים וְעַרְפוֹב הַדַּעַת שְׂיִשׁ לִי כָּכֵל פַּעַם, כָּלֵם בָּאִים וְנִשְׁמָעִים לְלִבִּי וְדַעְתִּי בְּעַת הַתַּפְלָה דִּקְרָא,

ומה יעשה אוזב קיר כמוני, חלוש כמוני, מבלבב יותר משבור כמוני. אוי אוי אוי, אוי אוי, אוי ואבוי, מה אומר, מה אדבר, מה אצמדק, האלהים מצא את עוני:

תקנ

(נח):

רחם עלי ברחמיך העצומים, בכת וזכות הצדיקים האמתיים שאנו נשענים רק עליהם וזכותם אנו קימים [במרידות הגלות] בגלות המר הזה בגוף ונפש, ועורנו מעתה על כל פנים שאזכה להתגבר בכל היום ובפרט בשעת התפלה על כל המחשבות ורות הבאים לבלבב, שלא אטה לבני אליהם כלל, רק אבנים כל מחשבות לפי ודעתי בתוך דבורי התפלה, ואקשר מחשבתי אל דבורי התפלה בקשר אמיץ וחזק, ותעורני מלא רחמים שאבנים כל כחותי בדבורי התפלה ואמכר נפשי וגופי בשעת התפלה, ולא תהא התפלה עלי כמשא חס ושלום, ואתינג בכל כחותי ובכל מיני עצות אמתיות להתפלל לפניך באמת. ואתה ברחמיך וחסדיך העצומים תקבל תשובותי וטרחותי ויגיעותי על התפלה, כאלו הקרבתי לפניך קרבנות וקמרת לרצון, ותעורני ותושיעני ותחזקני ותאמצני בכל עת להתפלל בכונת לפי באמת לפניך, בשמחה ובטוב לבב, בלי שום עקמימות שבלב כלל:

תקנ

(נח):

רחם עלי מלא רחמים ואל ימעמו לפניך תלאותי. "ראה עניי ועמלי ושא לכל חמאתי. כי דביתנו במקום תנים ותכם עלינו בצלמות. אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר, הלא אלהים יחקר זאת כי הוא יודע תעלומות לב. כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה". חוסה עלי ברוב רחמיך וקבל מעט יגיעותי וטרחותי ותלאותי מה שאני חותר בדי להיות ברצונך, כאלו הייתי מתנגע וטורח פראוי, מהר יקדמוני רחמיך כי רלוותי מאד, פנה נא אל התלאות ואל לחטאות, פנה נא בעצבון רוח צפה בשברון לב, קבל מעט יגיעותי [וטרחותי] וטרחותי לעשות רצונך כאלו הקרבתי קרבנות על מזבח לרצון, כי בשר ודם אני, ומתמר קרצתי, ויצרי רודף אחרי מעודי "באשר ירדה חקרא בקרים". אוי לי מיצרי, אוי לי מיצרי. אם לא למענך תעש, ותסיר ממני חרון אף וכעס, אין לבקש ולמצא מעש. אוחילה לאל, אחלה פניו, אשאלה ממנו מענה לשון, שאזכה מעתה להתפלל תפלותי כראוי בכונה שלמה, שאזכה לתפס את מחשבתי בפרט בעת התפלה לכל תצא חוצה כלל, ולא אחשב שום מחשבות חוץ שאינם שייכים לדבורי התפלה, רק תהיה מחשבתי קשורה בדבורי התפלה בקשר אמיץ וחזק, ותקבל תפלותי ברצון. "אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. כי לא תחפוץ זבח ואתנה, עולה לא תרצה. וכחי אלהים רוח נשברת, לב נשבר ונרבה אלהים לא תבזה". ונאמר: "כי לא בזה ולא

שקין ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו וכשועו אליו שמע". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי, אמן:

***

רבונו של עולם, זכנו לשמור את המחשבה מאד, והצילנו מכל מיני מחשבות חוץ חס ושלום, וזכנו לחשוב תמיד מחשבות מהורות וקדושות, כי כבר הודעת לנו גודל יקרת המחשבה שהוא למעלה מהכל, ויכול האדם להשיג ולהניע במחשבתו למעלה מעלה מאד ועל בן צריבין לשמרה מאד. וזכנו שיהיה לכל אחד מאתנו עת ושעה קבועה בכל יום ויום לישוב דעתנו היטב על כל אשר נעשה עמנו בזה העולם, ועל מה באנו לזה העולם השפל, ולשום לבנו היטב על כל המעשים אשר עשינו מנעורינו עד היום הזה, אם כך ראוי באמת לבלות ימינו במעשים כאלו, ומה יהיה הסוף והתכלית מאתנו ומכל תאוות עולם הזה והכליו ושמותיו, ובפרט מהתאוה שיש לכמה בני אדם שיהיו מפרסמים וחשובים ומנהיגים את העולם, אשר באמת הכל הכל ורעות רוח אפילו בעולם הזה כי הם מלאים יסורים ובוזונות, ובפרט כי תאוות הפרסום והחשיבות מבלבל דעתם כל כך עד אשר קשה להם לבנו בשום דבר לשם שמים לבד, ורוב מעשיהם המזוכים מערכים ומבלבלים בפניות ומחשבות זרות שיתקבלו מעשיהם פעיני בני אדם. וזכנו לישוב דעתנו היטב בכל יום ויום בישוב הדעת חזק ותקוף מאד, ונוכח שיהיה קיום וחזק גדול לישוב דעתנו, ונאריך זמן הרבה אצלנו הדעת המישוב באפן שלא יהיה מעשינו אחר כך סותרים את ישוב דעתנו, רק אדרבא נוכח שיהיו כל מעשינו עשויים בדעה קדושה מהורה ונכונה ומישובת רק לשם שמים לבד, ונוכח לבטל רצוננו מפני רצונך באמת, ונוכח לחזק עצמנו מאד בעבודתך ותבדך ולהתחיל בכל פעם התחלה חדשה בעבודת יהוה, ואפילו כמה וכמה התחלות ביום אחד, ולא נניח את עצמנו לפול מעבודת יהוה חסדו שלום על ידי שום נפילה וחלישות ובלבול הדעת בעולם כלל, רק אחר כל הנפילות והירידות חסדו שלום, אף על פי בן נתיח חזקים בדעתנו למשך ולהשתוקק ולהתגעגע ולקסוף ולצעוק ולהתפלל ולהתחנן אליך תמיד שתקרבנו לעבודתך, ונוכח לעשות כל מה שנוכל בעבודת יהוה בשמחה ואפילו אם יהיה איך שיהיה, ונוכח להתחזק בעבודת יהוה כל כך עד אשר נהיה מרצים לעשות כל מה שנוכל לעשות בעבודת יהוה אפילו בלא עולם הבא, הינו אפילו אם יתגבר עלינו החלישות דעת כל כך עד אשר יהיה נדמה לנו בדעתנו שרחוק מאד שנוכח לחיי העולם הבא לפי גודל התרחקותנו מהשם ותבדך, ולא עוד אלא שבנדאי נהיה מברחים לירד לתוך הגיהנם חסדו שלום, ומי יודע מה יהיה נעשה עמנו לאחר פטירתנו, אף על פי כן לא

יבלבל אותנו כל אלו המחשבות מעבודתך חסד־שלום, רק אדרבא נתחזק על-ידי־זה ביותר לעסוק בעבודת יהוה בכל יבלתנו כל ימי חיינו כל זמן שהנשמה בקרבנו, וכל בונתנו יהיה שלא על מנת לקבל פרס כלל רק למלאות רצונך יתברך, ואתה כמובן בעיניך תעשה עמנו, כי צדיק וישר אתה, אל אמונה ואין עול. ובזכות גדולי הצדיקים שזכו לעבוד אותך באמת שלא על מנת לקבל פרס, נוזה גם אנחנו לחזק לבנו בעבודת יהוה ולעשות כל מה שנוכל לעשות ולחמוץ איזה מצוה או תורה ותפלה כל מה שנוכל לעשות רצונך, ואם לא יגיע לנו חסד־שלום עולם הבא על פי משפטיך הטובים והישרים, נהיה מרצים באמת לעבוד אותך כל ימי חיינו בלי תקנות שכר חיי עולם הבא, וכבר אמרו רבותינו וברזם לברכה: יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה יותר מכל חיי עולם הבא. וזכנו לקבל על עצמנו מסירת נפש על קדוש השם בכל עת, ונהיה מרצים באמת לסבול כל מיני יסורים וענויים קשים וכל מיני הפאות וחפלות שבעולם בשביל קדשת שמך, ונוזה לקיים מקרא שכתוב: ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם, אמנ בן יהו רצון:

ט*

יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו, שמך ואת לעלם, ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבכם אליך. למה יהוה תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה. בנאות רשע ידלק עני, ותפשו במומות זו חשבו. רבת אדני ריבי נפשי גאלת חיי. ראיתך יהוה ענתתי שפטה משפטי. ראיתך כל נקמתם, כל מחשבותם לי. שמעת חרפתם יהוה, כל מחשבותם עלי. יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים. רבונו של עולם, אתה ידעת גודל רבוי המחשבות רעות והרהורים רעים השוטפים על מוחנו בכל עת, כי עקר האדם הוא המחשבה, ועל בן מתגברין בכל פעם המחשבות רעות שהם מבחינת "אדם דסטרא אחרא, אדם בלעל", "ולולי יהוה שהיח לנו בקום עלינו אדם, אזי חיים בלעונו". על בן חום וחמול נא עלינו, ותן בנו כח וגבורה ועצה ושכל דקדשות, איך להתגבר עליהם ולנצח אותם, כי אתה הודעת לנו גודל יקרת המחשבות קדושות, שהם מבחינת החיות מהורות וקדושות שבמרכבה העליונה הקדושה והגוראה, ולחפך גודל גנות ופגם המחשבות רעות שהם מבחינת החיות ממאות שבמרכבה דסטרא אחרא רחמנא לצלן, וכשהאדם מתגבר על המחשבות רעות שהם מבחינת החיות ממאות ומנצח אותם יש להשם יתברך תענוג גדול מזה. ואתה הודעתנו שאי אפשר בשום אופן בעולם שיהיו שני מחשבות ביחד, על בן בנקל יכולין לגרש המחשבות רעות רק בשב ואל תעשה, דחיינו שלא לחשוב אותה המחשבה, רק להמשיך המחשבה תכף לתוך מחשבה אחרת

שֶׁל תּוֹרָה וְעִבּוּדַת יְהוָה אוֹ אֲפִילוֹ שֶׁל מִשָּׂא וּמִתָּן, וּמִמִּילָא תִסְתַּלַּק הַמַּחֲשָׁבָה רַעָה, וְאִין צְרִיכִין לַעֲשׂוֹת מַלְחָמוֹת עִם הַמַּחֲשָׁבוֹת רַעוֹת, וְלֹא לַעֲשׂוֹת תַּנּוּעוֹת מְשׁוּנוֹת כַּגּוֹן לְנַעֲנַע בְּרֵאשׁוֹ וּכְיוּצָא בְּכַדֵּי לְגַרֵּשׁ הַמַּחֲשָׁבוֹת רַעוֹת, רַק לְבַלֵּי לְהַשְׁנִיחַ עֲלֵיהֶם כָּלֵל, וְלַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלֹו בְּמָה שֶׁהוּא עוֹסֵק בַּתּוֹרָה אוֹ תַפְלָה אוֹ מִשָּׂא וּמִתָּן, וְלְבַלֵּי לְהִסְתַּכַּל לְאַחֲרָיו כָּלֵל, וְעַל־יְדִיָּוָה מִמִּילָא יִסְתַּלְקוּ מִמֶּנּוּ כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת רַעוֹת, עַל כֵּן זָכְנוּ נָא מַעֲתָה לְגַרֵּשׁ אֶת הַמַּחֲשָׁבוֹת רַעוֹת וְלְכַבֵּלֵם בְּכַטּוּל גְּמוּרָה, שְׁלֹא יַעֲלוּ עוֹד עַל דַּעֲתָנוּ כָּלֵל, וְלַחֲשׁוֹב תָּמִיד רַק מַחֲשָׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת וּמְהוֹרֹת, וַיִּקְנֶם כִּנּוּ מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: גּוֹל אֶל יְהוָה מַעֲשִׂיךָ וַיִּבְנוּ מַחֲשָׁבוֹתֶיךָ. וְנֹאמֵר: רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ וְעֲצַת יְהוָה הִיא תְקוּם. עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֵד מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדוֹר וָדוֹר. וְנֹאמֵר: כִּי אֲנֹכִי יַדְעֵתִי אֶת הַמַּחֲשָׁבוֹת אֲשֶׁר אֲנֹכִי חוֹשֵׁב עֲלֵיכֶם נְאֻם יְהוָה, מַחֲשָׁבוֹת שְׁלוֹם וְלֹא לְרַעָה, לְתֵת לָכֶם אַחֲרֵית וּתְקוּהָ. אָמֵן כֵּן יְהִי רַצוֹן:

(א):

יא

וְתוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתַקֵּן וּלְזַכֵּךְ הַדְּמִים שְׁפָקֵרְכֵנוּ, וְנִזְכֶּה לְהַכְנִיעַ הַדְּמִים שְׁפָקֵלֵל הַשְּׂמֵאלִי שְׁפָלֵב, וְתַעֲזָרֵנוּ שְׁנוֹכַח לְזַכֵּךְ וּלְטַהַר אֶת לְבַבֵּנוּ מִפְּנֵם אָרֶם עֲבִירַת הַדְּמִים שֵׁשׁ כִּנּוּ מִיִּנְקוֹתֵנוּ, עַל־יְדֵי עֲבִירַת הַחֵלֶב שְׂאִינוּ טוֹב שֶׁחִיֵּינוּ יוֹנְקִים אֹו, אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה מִתְנַבֵּר חֶסֶד וְשְׁלוֹם חַמִּימוֹת תְּאֻנֹת הַמִּשְׁנָל. אֲנָא יְהוָה, זָכְנוּ לְתַקֵּן וּלְזַכֵּךְ כָּל זֶה מִהֲרָה, עַד שְׁנוֹכַח לְשַׁבֵּר תְּאֻנֹת הַמִּשְׁנָל לְגַמְרֵי, וְתִזְכְּנוּ לְקַדְּשֵׁת הַבְּרִית בְּאַמֶּת, וּתְרַחֵם עֲלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וּמַפְנֵנוּ וְעַל כָּל יְלָדֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִזְמִין בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְכָל וְלְדוֹתֵינוּ מִיִּנְקוֹת כְּשֵׁרוֹת וְהַגּוֹנוֹת שֶׁיִּהְיֶה חֵלְכֶם מְהוֹר וְכָשֵׁר וְךָ וְצַת, וְתִשְׁמַר וְתַצִּיל אֶת כָּל זְרַעֵנוּ שְׁלֹא יִינְקוּ מִנְּשִׁים חַצּוֹפוֹת אֲשֶׁר חֵלְכֶם טָמֵא, שְׁלֹא יִמְשִׁיכוּ בָּהֶם חֶסֶד וְשְׁלוֹם אָרֶם תְּאֻנֹת הַמִּשְׁנָל, כִּי בְּאַמֶּת אִין כִּנּוּ דַעַת לְשִׁמּוֹר זְרַעֵנוּ מְזֵה, רַק בְּרַחֲמֶיךָ לְבַד תִּשְׁמַר אֶת זְרַעֵנוּ שְׁלֹא יִינְקוּ מִחֵלֶב שְׂאִינוּ טוֹב וְךָ. וְתַעֲזָר לָנוּ וּלְזְרַעֵנוּ תָּמִיד, בְּאַפְן שְׁנוֹכַח כְּלָנוּ אֲנַחְנוּ וְזְרַעֵנוּ לְשִׁמּוֹר אֶת הַבְּרִית קְדֵשׁ בְּאַמֶּת וּלְתַקֵּן וּלְטַהַר עַצְמָנוּ מִכָּל הַשְּׁלֵשׁ מַדּוֹת הָאֵלוֹ שֶׁהוֹפְרָנוּם לְפָנֶיךָ, וְעַל־יְדִיָּוָה נִזְכֶּה לְשִׁמּוֹר אֶת הַיְרָאָה שְׁלֵמָה שְׁפָלֵב וְנִזְכֶּה לְכַנֵּן

ירושלום חיש קל מהרה, ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות, וליראה ממך תמיד ליראה את השם הנכבד והנורא הוה את יהוה אלהינו. לפניו נעבד ביראה ופחד ונודה לשמו תמיד, עד שנוזכה על ידי היראה שלמה שבלב לברא מלאך שישיפע נבואה לכלי הנבואה, וימשך השפעת הנבואה בעולם, ויקים מקרא שפיתוב: "ונפאו בניכם ובנותיכם":

(נו)

תרצו

ותעורנו שנוזכה להמשיך חיים ואריכות ימים ושנים לתוך המלכות שלנו, שיש לנו לכל אחד ואחד איזה חלק בכחינת מלכות, באתגליא ובאתבסיא, ולא נשתמש עם המלכות שלנו לצורך עצמנו כלל, ולא תהיה המלכות אצלנו כעבד, רק נוזכה שתהיה המלכות אצלנו בן חורין. ולא נשתמש עם המלוכה והממשלה שלנו שיש לכל אחד ואחד, כי אם לשמך ולעבודתך לבד באמת. ותחננו מאתך שכל ודעת דקדשה, שנוזכה לידע איך לתחזיר ולהוכיח את כל האנשים שהם תחת ממשלתנו, הן בנינו ובנותינו ואנשי ביתנו, הן אחינו ורעינו ושאר אנשים הסרים למשמעתנו, בלם נוזכה להוכיחם ולהזהירם בתורת יהוה, שישונו אל יהוה באמת, ולא ילכו אחרי שרירות לבם הרע, רק יסתכלו על עצמם, ויחוסו על נפשם, לרדק עצמם בדרך תורת יהוה תמיד, לסוד מרע ולעשות טוב, ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל. ותשמרנו ותצילנו ותגן בעדנו שלא יזיק לנו חסיון שלום המלכות והממשלה שלנו, רק נוזכה להמשיך חיים טובים וארוכים לתוך המלכות, ונוזכה להשיב ולהחזיר כל המלוכה והממשלה להשם יתברך, לכלי להשתמש עם המלכות לצרכינו כלל, כי אם לשמך לבד באמת, כמו שפיתוב: "והיתה ליהוה המלוכה":

תקנא

(לו)

וְעֹרְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבֵּים וְתִזְמִין לָנוּ מְלַמְדִים מוֹבִים וְחַגּוּנִים לְבָנֵינוּ שְׂיִהְיוּ עוֹסְקִים
 בְּמִלְאֲכֵתָם בְּאַמוּנָה, לְלַמֵּד הַרְבֵּה עִם בָּנֵינוּ בְּתַכְלִית הַמוֹעֵיל בְּאַמֶּת. וַיְהִיו כָּל
 הַמְלַמְדֵי תִינּוּקוֹת אֲנָשִׁים בְּשָׂרִים וְצַדִּיקִים, שְׁלֵא יִקְלְקְלוּ חֲסִדֵי שְׁלוֹם אֶת הַהֶבֶל הַקְּדוֹשׁ
 שֶׁל הַתִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, שֶׁהוּא הֶבֶל פֶּה שְׂאִין בּוֹ חֲטָא. וַיַּעֲלֶה וַיְרַאֵה וַיְרַאֵה וַיִּשְׁמַע
 לְפָנֶיךָ הַהֶבֶל הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּזְכֹּר אֶת פְּרִית אַבּוֹתֵינוּ,
 וְתִמְתִּיק וְתַבְטִיל מֵעַלֵּינוּ וּמֵעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל הַדֵּינִים וְכָל הַגְּזֵרוֹת שְׂאִינָם מוֹבֹת
 שְׂגָזְרוּ עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכֹל אִו בְּפֶרֶט, בֵּין שֶׁהוּא קֹדֶם גֹּזֵר דִּין בֵּין שֶׁהוּא לְאַחַר גֹּזֵר
 דִּין, כְּלָם תִּמְתִּיק וְתַבְטִיל בְּזָכוֹת הֶבֶל פֶּה שְׂאִין בּוֹ חֲטָא שֶׁל הַתִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן.
 וְתוֹבְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבֵּים וְתִקְדְּשֵׁנוּ בְּקַדְשֶׁתְךָ הַעֲלִיזָנָה, וְתוֹבְנוּ לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 בְּאַמֶּת כְּכֹל לֵב וְנַפְשׁ, וְנִזְכָּה לְתַקֵּן אֶת כָּל אֲשֶׁר שִׁחַתְנוּ, וְנִזְכָּה לְהַגְבִּיר הַנְּפֶשׁ עַל הַגּוֹף,
 עַד שְׂיִתְבַטֵּל הַגּוֹף לְגַמְרֵי לְנַפְשׁ. וְנִזְכָּה לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, עַד שְׂנִתְיָה
 נְכֻלִּים פְּאוּרָא דְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, בְּהַהֶבֶל הַקְּדוֹשׁ שְׂאִין בּוֹ חֲטָא, עַד שְׂנִזְכָּה כְּלָנוּ עַמֶּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל שְׂיִהְיֶה הֶבֶל פִּינוּ הֶבֶל שְׂאִין בּוֹ חֲטָא, כְּמוֹ אוּרָא דְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל וְכְמוֹ הֶבֶל פִּיהֶם
 שֶׁל תִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן. וְתַעֲזֹר לְהַשׁוֹחֲטִים שְׂיִקְדְּשׁוּ וַיִּטְהַרוּ עֲצָמָן בְּאַמֶּת עַד שְׂיִהְיֶה
 הֶבֶל פִּיהֶם גַּם בֵּן הֶבֶל שְׂאִין בּוֹ חֲטָא, בְּאַפֵּן שְׂיִזְכְּלוּ לְהַעֲלוֹת הַנְּפֶשׁוֹת הַמְּגַלְגָּלוֹת בְּחַי
 לְהַעֲלוֹתָם לְשָׂרָשׁם שְׂבִקְרָשָׁה עַל־יְדֵי הֶבֶל פִּיהֶם שֶׁל בְּרַבְתַּי הַשְּׂחִיטָה, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ עֲצָם
 הַרְחַמְנוֹת שְׂיִישׁ עַל נְפֶשׁוֹת הַמְּגַלְגָּלוֹת בְּכַעֲלֵי חַיִּים. חוּסָה נָא בְּרַחֲמֵיךָ עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ,
 וַעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ, וְעֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו שְׂנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת כָּל הַנְּפֶשׁוֹת הַמְּגַלְגָּלוֹת לְשָׂרָשָׁן הַעֲלִיזִין
 שְׂבִקְרָשָׁה:

תתמו

(טו)

רבנו של עולם, הקשיתי לשאול, אבל אתה טוב ומטיב, ונלית אונינו על ידי צדיקוך האמתיים להתפלל על זה, על בן מצא עבדך את לבו להתפלל לפניך על כל אלה, כי כבר הבטחתנו בכמה הבטחות שבודאי תגמור רצונך וחסדך עמנו להביאנו לתכלית השלמות ולקרבו אליך באמת, כאשר נאח לך, לא כמעשינו ולא כמפעלנו, על בן כל עוד נפשו ורוחנו בקרבנו, נשתטח ונתחנן לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי כל הצדיקים עננו, ועזרנו וזכרנו להתחיל ולגמר ולהוציא מבח אל הפעל כל מה שאנו צריכים לעבודת יהוה באמת, עד שנזכה להיות בראונך הטוב באמת כל ימינו לעולם:

תתלא

(טז)

אנא יהוה, וזכר חסדי אבות, עשה למענכם ומלא חפצם ורצונם, ועזרם והושיעם שיוזבו לגמר עמנו ולהוציא מבח אל הפעל כל אשר התחילו ורצו וחשקו לעשות עמנו, לא למעננו כי אם למענך ולמענם, עשה מה שתעשה ברחמיך וחסדיך העצומים, באפן שנזכה להניע מהרה לכל מה שבקשנו מלפניך, ומלפניך מלבנו ריקם אל תשיבנו, חננו ועננו ושמע קול תפלתנו, כי אתה שומע תפלת כל פה עמו ישראל ברחמים, ברוך אתה שומע תפלה:

ט

(ד)

ובכן תזכנו ברחמיך הרבים לתן צדקה לצדיקי אמת, למען נזכה על ידי זה לתנצל מתנה רעה ומלסטים, שהם לשון הרע ודברים בטלים ונאנה ותולדותיהם. ותעזרנו

ברחמיך יהנה אלהינו, שיהיה כל דבורנו לשמך ולעבודתך, ולא נדבר דברים בטלים לעולם, רק כל דבורנו יהיה בתורה ועבודה ויראת שמים. ובפרט מחטא ועוון הגדול מאד שהוא עוון לשון הרע ורכילות שהוא חמור ביותר, תציל אותי וכל עמך בית ישראל, שלא יצא מפי לעולם שום דבור רע על שום ישראל שפעולם. אלהי, נצר לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ותצילני מלשון הרע ומאבק לשון הרע ומרכילות ומאבק רכילות מעתה ועד עולם. ותזכני למדת ענוה באמת לאמתו, ונפשי בעפר לכל תהיה, ואזכה לידע שפלותי באמת. ותצילני ברחמיך הרבים מן הכעס, שלא אכעס לעולם על שום דבר, ולא אהיה קפזן כלל ולא יהא בלבי שום כעס והקפדה בעולם כלל, רק אזכה לדבק במדותיך להיות טוב לכל, ולמקללי נפשי תדום. ותצילנו ברחמיך הרבים מן העניויות ומן החסר, ותזמין פרנסתנו קדם שנצטרך להם ברוח ולא בצמצום, בהתר ולא באסור, בכבוד ולא בכזוי, בנחת ולא בצער, מתחת ידך הרחבה והמלאה, באפן שאוכל לעשות רצונך באמת כל ימי חיי מעתה ועד עולם:

טז

(ט) ותזמין לנו ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים את פרנסותינו קדם שנצטרך להם, ברוח ולא בצמצום, בהתר ולא באסור, בנחת ולא בצער, בכבוד ולא בכזוי, מתחת ידך הרחבה והמלאה. ואל תצריכנו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, באפן שנוזק לעשות רצונך ולעסק בתורתך תמיד יומם ולילה. ונוזק ברחמיך הרבים לתורה ונגדלה במקום אחד:

קלח

(א) אנא יהוה, עזרני ברחמיך הרבים שלא אאבד את עולמי, חס ושלום, על ידי טרדת הפרנסה, ותצילני ברחמיך הרבים מפגם הל"ט מלאכות דסטרא אחרא שהם ל"ט מלקיות, שהם מטרידים את רב העולם ביגיעות ומרדות העולם הזה, אשר הם רצים כל ימיהם אחר פרנסתם ביגיעות ומרחות גדולות מאד, והם אוכלי לחם בעצבון גזעת אפם יאכלו לחם עד שונם אל האדמה, ומאומה לא ישאו בעמלם, כי טרדת הפרנסה מבבלגלת אותם כל ימיהם, ומונעת אותם מלזכר ולשים אל לבם את תכליתם, מה יעשו ליום שקדה:

קלו

(א) אנא יהוה, מלא רחמים רבים, רחם עלי ועל כל חבתינו ועל כל עמך בית ישראל, ותציל אותנו מכל זה, ותזכה אותנו שלא נהיה טרודים כלל בטרדת הפרנסה, ואפלו בעת שאנו מכרחים לעשות איזה עסק או משא ומתן בשביל פרנסה, תעזרנו

ברחמיך הרבים שיהיה הכל בקדשה ובטהרה, באמת ובאמונה רצונך הטוב, בלי טרדא ובלי בלבול הדעת כלל. ונדע ונאמין כי הכל מאתך ולא על ידינו כלל, וכל עסקנו ועשייתנו במשא ומתן ועסקי פרנסה יהיה הכל מזכך ומזקק, עד שיהיו מאירים כל הל"ט מלאכות ויכללו כמ"ל אורות הנמשכים משמך הגדול, וכל הל"ט מלאכות יהיו בקדשה ובטהרה, בבחינות מלאכת המשפן. ותברך את מעשה ידינו, ותשלח ברכה והצלחה בכל עסקנו ועשייתנו, ותזמין פרנסתנו קדם שנצטרך להם, ברוח ולא בצמצום, בטהר ולא באסור, מתחת ידך הרחבה והמלאה. "ויהי נעם אדני אלחינו עלינו, ומעשה ידינו בוננה עלינו, ומעשה ידינו בוננה עלינו, ומעשה ידינו בוננהו":

ק"ו

(א)

ועזרנו יהיה שנהיה שמחים בחלקנו תמיד, ותהיה תורתנו קבע ומלאכתנו עראי, ואפלו באותה השעה המעוטה שנצטרך לעסק באיזה עסק או משא ומתן בשביל הכרחיות פרנסתנו, גם אז נהיה דבוקים בך ובתורתך הקדושה, ולא נשפח אותך אפלו רגע קלה:

קסב

(ב)

אנא יהוה, זכנו בחסדיך הגדולים שנוזח להתנבך על תאוותינו ומחשבותינו הרעות, ותעזרנו שנוזח לביטל ולשכר את תאות ממזון מאתנו. ואהיה שמת בחלקי אשר נתת לי יהוה, ולא אהיה אין להעשיר ולא ארדף אחר מותרות להרבות הזן מהכל, ואפלו ההכרחיות מה שאני מברח לעסוק באיזה עסק או משא ומתן בשביל פרנסה, תזכני ברחמיך הרבים שיהיה העסק בקדשה ובטהרה לשמך הגדול. ותזכני לעשות משא ומתן באמונה, ותהיה תורתך קבע ומלאכתי עראי, ולא אמריר את דעתי ומחשבותי כלל בהמשא ומתן, ואפלו בעת עשיית המשא ומתן אובה ברחמיך, שתהיה מחשבותי קשורה ודבוקה בך ובתורתך הקדושה המלבשת ונעלמת בכל עסקי משא ומתן ומלאכות ועסקים שפעולם:

קסג

(ג)

וזכני שיהיה לי מדת הבטחון באמת בשלמות, ואהיה בוטח ביהוה תמיד, ואובה להשליך את כל יחבי עליך ואתה תכלכלני, שתתן לי עצה טובה בכל פעם בכל עניני המשא ומתן, שאובה לידע איך להתנהג בהמשא ומתן, לדעת מה ומתי לקנות ולמכור, באפן שתצליח את מעשי ידי, ותזמין לי פרנסתי ברוח בספה קלה בלי שום טרדא ובלבול כלל, למען אוכל לעשות רצונך ולעסוק בתורתך ובעבודתך תמיד:

קסד

(י)

אָנא יְהוָה, חוּם וְחַמֵּל עַל נַפְשֵׁי הָאֲמֻלָּה וְעַל נַפְשוֹת כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְתִבְדִּילֵנוּ מִן הַתּוֹעִים הָאוֹכְרִים אֶת עוֹלָמָם עַל-יְדֵי תַּאֲוֹת מָמוֹן, הַמְרוּדִים כָּל יְמֵיהֶם בְּעַסְקֵי פְרִנְסַתָּם וְאוֹכְלֵי לֶחֶם בְּעַצְבוֹן, בּוֹעֵת אַפָּם יֹאכְלוּ לֶחֶם עַד שׁוֹכֵם אֶל הָאֲדָמָה, וּמְאוּמָה לֹא יִשְׂאוּ בְּעַמְלָם. מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלֵינוּ וְהַצִּילֵנוּ מֵהֶם:

קסה

(י)

רַחֵם רַחֵם, הַצֵּל הַצֵּל, אוֹתִי וְאֶת כָּל חֲכֵרְתֵנוּ וְאֶת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִתַּאֲוֹת מָמוֹן, אֲשֶׁר זֹאת הַתַּאֲוָה הִרְעָה נִתְגַּבְּרָה וְנִתְפַּשְׁטָה מְאֹד מְאֹד עֲכָשׁוּ בְדוּרוֹת הַלָּלוּ, עַד שְׂאֵי אִפְשָׁר לָנוּ כָּלֵל לְהַסְתַּכֵּל עַל עֲצִמְנוּ לְיֹשֵׁב דַּעְתָּנוּ, לְחַשֵּׁב הַיָּטִב מִה יֵהָא בְּסוּפְנוּ, בְּהַאִיד אֲנִשִּׁין גִּיעוֹל קָרָם מִלְּפָא, מַחֲמַת טְרִדַת דַּעְתָּנוּ וּמַחֲשָׁבוֹתֵינוּ בְּכָל עֵת עַל עַסְקֵי פְרִנְסוֹתֵינוּ, וְאַפְלוּ חֲכֵרְחִיּוֹת מִכְּלַפְלִין אוֹתֵנוּ מְאֹד מְאֹד:

קסו

(י)

יְהוָה אֱלֹהִים, חוּסָה עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְהַצֵּל אוֹתֵנוּ מִתַּאֲוָה הִרְעָה הַזֹּאת שֶׁל מָמוֹן, וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַב חֶסֶד וּמְרֻבָּה לְהַיָּטִיב וְתִהְיֶה בְּעוֹרְנוּ, שְׂנוּבָה לְתֵן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעֲנִיִּים מְהֻנְנִים, וְכָל עַקֵּר בְּנוֹת עַסְקָנוּ בְּחַמְשָׁא וּמִתֵּן יִהְיֶה רַק בְּשִׁבִיל הַצְדָּקָה, וְנוֹבָה לְתֵן צְדָקָה יוֹתֵר מִכִּפֵּי בַחֲנוּ, וְתוֹמִין לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ עֲנִיִּים מְהֻנְנִים לְזָבוֹת בָּהֶם, וְתַעֲזֹרְנוּ לְקַנֵּם מִצְנוֹת צְדָקָה בְּרֵאוּי בְּאַמֶּת בְּתַבְלִית הַשְּׁלָמוֹת, בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לִבָּב וּבְסֶכֶר פְּנִים יְפוֹת. וְתוֹבְנוּ לְתֵן צְדָקָה בְּאִפֵּן שְׁלֵא יִתְבַּיֵּשׁ הָעֲנִי בְּקַבְּלָתוֹ, וְאֲזוּבָה לְדַבֵּר עַל לֵב עֲנִיִּים וּמְרוּדִים לְפִיָּסָם וּלְהַרְחִיב דַּעְתָּם וּלְשַׂמַּח אֶת לִבָּם:

שפא

(כ)

וּבְכֵן תַּעֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּחֲסִדֶיךָ הָעֲצוּמִים, וְתוֹבְנוּ לְשַׁבֵּר תַּאֲוֹת מָמוֹן מֵאַתָּנוּ, שְׁלֵא יִהְיֶה לִי שׁוּם תַּאֲוָה וְשׁוּם חֲמֻדָּה וְשׁוּם הַשְׁתַּוְקָקוֹת לְמָמוֹן, וְנוֹבָה לְהִיּוֹת שׁוֹנֵא בְּצַע, לְשׁוֹנֵא אֶת הַמָּמוֹן בְּתַבְלִית הַשְּׁנֵאָה. וְתַעֲזֹרְנוּ בְּעֵת שְׂאֵנוּ מְכַרְחִים לְעַסֵּק בְּאִיּוֹה עַסֵּק וּמִשְׂאָ וּמִתֵּן, שְׂנוּבָה לַעֲשׂוֹת הַמִּשְׂאָ וּמִתֵּן בְּאִמוּנָה שְׁלָמָה, וְנִקְנִים דְּבַרְיֵנוּ תְּמִיד, וְלֹא נִחְלִיף וְלֹא נִשְׁנֶה דְּבוּרְנוּ לְעוֹלָם אֲפֵלוּ בְּשִׁבִיל הוֹן רַב, וְכָל הוֹן דְּעֵלְמָא לֹא יוּכַל לְחַמּוֹת לְכַבְּנוּ חַס וְשָׁלוֹם מִן הָאַמֶּת וְהָאִמוּנָה, לְשִׁנּוֹת אוֹ לְתַחְלִיף אִיּוֹה דְּבוּר מְדַבְּרֵינוּ חַס־וְשָׁלוֹם, וּבְכָל חִיּוּצָא מִפִּינוּ בְּשַׁעַת הַמִּשְׂאָ וּמִתֵּן בִּן נַעֲשָׂה וּנְקַנֵּם תְּמִיד כְּלֵי שׁוּם שְׁנוּי בְּעוֹלָם. וְתַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁלֵא אֶהְיֶה נִבְחָל לְהוֹן וְלֹא אִמְרִיד אֶת דַּעְתִּי לְרִדְף אַחַר הַפְּרִנְסָה חַס וְשָׁלוֹם בִּיגִיעוֹת גְּדוּלוֹת וּבְמַרְחוֹת עֲצוּמוֹת חַס־וְשָׁלוֹם, רַק תִּשְׁפִּיעַ עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ, וְתַטַּע וְתַקְבַּע בְּלִבִּי אִמוּנָה וּבְטַחוֹן שְׁלָם בְּאַמֶּת וְאֶהְיֶה בּוֹטַח בִּיהוָה לְבַד, וְאַדַּע וְאַאֲמִין בְּאַמֶּת,

כי לא ממוצא וממערב וממדבר הרים, כי לא בכחו יגבר איש, ואין יכלת כלל בכחי ועצם ידי לעשות חיל ועשירות כלל, רק הכל מאתך לבר, "והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל". ואמין באמת ובאמונה שלמה שאתה יכול להזמין לי פרנסתי בשלמות בסבה קלה, בלי שום יגיעות וטרחות וטרדות כלל, ולא אבלכל את מחשבותי בשביל טרדת הפרנסה כלל, רק אופה להיות חזק במדת האמונה והנפשוון בך ותפרך תמיד:

שפב

(כג)

רבנו של עולם, חום וחנוני והנה בעזרי, ומלטני והצילני מתאות ממזון שהיא עבודה זרה ממש, ולא עבודה זרה אחת לבר, כיראם שבעים עבודות זרות של כל השבעין אמות, באשר גלית לנו על ידי חכמיך האמתיים, שכל מי שנופל לתאות ממזון חס־ושלום, פאלו עובד כל העבודות זרות של כל השבעין אמות, והוא מפרש ומבדל מאמת ואמונה הקדושה מאור פני מלך חיים, מאנפין נהירין, ונתקשר בפנים חשוכין בסמך דמותא חס ושלום, בעצבות ומרה שחורה, והוא מלא דאגות ויגונות תמיד, וכל ימיו פעם ומכאובים ואין לו שום חיות לא פעולם הנה ולא פעולם הפא:

שפג

(כד)

חום וחמל עלי ועל זרעי ועל כל עמך בית ישראל, והצל ומלט אותנו מתאוה רעה הזאת של ממזון אשר נתפשטה עכשו מאד בעולם בעונותינו. ותגן עלינו בזכות צדיקי אמת, ברית מלח עולם, ותצילני בזכותם מתאוה זאת של ממזון, ותמשיך עלינו חכמה ובינה ודעת מאתך שלא יבלה הממזון חס־ושלום את ימי חיינו. חום וחמל עלינו ושמע קול צעקתנו ברחמים ועשה למענך ולמען שכירת עוֹד אשר נדרה בגוים בעונותינו, ולמען הצדיקים אמתיים שזכו לשמירת הפרית באמת ולשמירת תאות ממזון בתכלית, ושמע קול צעקת השכינה ובנסת ישראל אשר צועקת ק"ם [מאה וארבעים] קלוי, קלני מראשי קלני מזרועי, על אלו הנופלים לעבודה זרה זאת של תאות ממזון חס־ושלום, אשר שם תחובים כל העבודות זרות:

שפד

(כה)

שומע תפלה שומע אנחה שומע צעקה, שמע קולנו ברחמים, מעמקי עמקים, אשר אנו מתאנחים וצועקים אליך שתעזרנו ותצילנו ברחמיך הרבים מתאות ממזון. "אדני שמעה בקולי, תהינה אונך קשבות לקול תחנוני", שתעלה ותקים אותי להיות חזק ואמין לעמד על מעמד האמונה והנפשוון להאמין בך באמת ובאמונה שלמה, עד שאופה לשפר תאות ממזון לגמרי ולא אמריר את דעתי כלל בפרנסתי ולא אסמך על שום סבה

ועל שום עסק כלל רק אשים במחוני עליך, ואסמך ואתחוק בבטחון בהשם יתברך לברך. ואתה תרחם עלי, ותשפיע עלי במובך הגדול שפע טובה וברכה ממקור ושרש ההשפעות שפקדושה, ותומין לי פרנסתי קדם שאצטרך לה בספה קלה בלי שום יגיעה ועצבות כלל, ואזכה לשפע עשירות וקדושה להיות שמח בחלקי תמיד. ואל תצריכני לא לידי מתנת פשר ודם ולא לידי הלואתם. ותצילני ברחמיך שלא אהיה פעל חוב כלל לעולם, ולא אצטרך ללוות מאחרים כלל ולא ארדה אחר מותרות חסדו שלום ללוות מאחרים חס ושלום בשביל להנהיג משא ומתן גדול, רק תרחם עלי ותשפיע עלי ברחמיך ותומין לי פרנסתי בספה קלה בלי שום הלואה מאחרים כלל, ותשלח ברכה והצלחה והרווחה בכל מעשי ידי, ותובני להיות ממעט בעסק, רק לעסק בתורה ועבודת יהוה באמת כל ימי חיי, אני וזרעי וזרע זרעי וכל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם:

שפה

(כג)

ותננו ברחמיך הרבים וזכנו לקיים מצות מוזה בשלמות הראוי כצונך הטוב עם כל ברטיה ודקדוקיה ובגותיה ותרי"ג מצות התלויים בה וכלב טוב ובשמחה גדולה. ותעזרנו ותשמרנו ותגן בעדנו על ידי מצות מוזה הקדושה שנופה על ידינו לשבר לגמרי תאות וחסדת המון, שלא יהיה לנו שום חמדה ותאוה לשום ממון ולשום חפץ של העולם הזה, מכל שכן וכל שכן שלא יעלה על דעתנו שום חמדה חסדו שלום לממון וחספי חכרנו ולא נחמוד ולא נתאוה בית רענו שדהו עבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרענו. ונופה לעשות תשובה שלמה באמת על כל המחשבות והחמדות שתייה בלבנו עד עתה לממון וחספי חכרנו, ונופה לתקן באמת כל הפגמים שפגמנו על ידי העון הגדול הזה של לא תחמד, ומעתה נופה לשבר ולבטל כל אלו המחשבות והחמדות והתאוות של ממון וחספיים ולא יעלו עוד בלבנו כלל ונופה לאמת ואמונה בשלמות:

שפו

(כד)

וברחמיך הרבים תקדש אותנו בקדשת מצות מוזה הקדושה והנוראה, ועל ידינו תשמר צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם. ותמשיך עלינו קדושה וטהרה שנופה לקדשת הברית ולשכירת תאות ממון באמת, ונופה לחיים טובים וארוכים ולששון ושמחה על ידי המוזה הקדושה אשר זכית אותנו ברחמיך, ותברך את כל מעשי ידינו, ותשמר אותנו ואת נפשנו ואת ממוננו וקדושה ואת כל חפצינו אשר אתה משפיע לנו ברחמיך בכל עת, ותשמר ותציל אותם מכל מיני חוק שבעולם, ותצילנו מנגבות ואבדות ומכל מיני הפסד שבעולם, כי אל שומרנו ומצילנו אתה. וקומה בעזרתנו, והצל

אותנו מכל מיני שונאים ומחלקת בגשמיות וברוחניות, ותבטל ברחמיך הרבים את כל מיני מחלקת מן העולם ותשים שלום בין עמך ישראל לעולם, ותגלה האמת בעולם, ותציל אותנו ואת כל חברתנו ואת כל עמך בית ישראל החפצים לעבדך באמת, שלא יהיה פח לשום חולקים ומתנגדים אל נקדת האמת להפיל אותנו חסוֹשֵׁלוֹם:

שפט

(כז)

ועזרנו שנופה לפור ממוז בשביל עשית כל מצוה ומצוה ולא יהיה שום ממוז חשוב אצלנו נגד שום מצוה, ונופה להוציא ממוז הרבה בשביל כל מצוה ומצוה ובשביל כל דבר ודבר שהוא רצונך הטוב באמת, ולא נרגיש בלבנו כלל הפסד הממוז בשביל שום מצוה ודבר שבקדשה שבעולם, ונקנה אותם בידים יקרים ונפור עליהם ממוז הרבה בשמחה וחדוה גדולה, ונופה לקיים מצותיך ורצונך תמיד בגוף ונפש וממוז ונופה לאמת ואמונה שלמה ולפנים דקדשה, לאנפין נהירין, לפנים של שמחה, ויקים בנו ובורענו מקרא שכתוב: "זה דור דורשיו מבקשי פניך ועקב סלח". ונופה למדת הבטחון בשלמות באמת ברצונך הטוב כמו שכתוב: "בטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים":

תכנ

(כח)

ותעזרנו שיהיה שלום בממוזינו ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידינו. ולא יעלה שום קנאה בלב שום אחד מישראל על ממוז וחפצי חברו, ולא יהיה שום גזלות ועשק בינינו, ולא יעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים, ותזמין לנו פרנסותינו קדם שנצטרך להם ואל תצריכנו לא לידי מתנת פשר נדם ולא לידי הלואתם:

תמא

(כט)

ורחם עלי והושיעני ותן לי פרנסתי מן השמים קדם שאצטרך לה, ותתן לי ולביתי "לחם לאכל ובגד ללבוש", "לאכל לשבעה ולמכסה עתיק". ותזמין לי פרנסתי בלי שום מרחא ויגיעה כלל, בכבוד ולא בכזיזי בחתר ולא באסור בנחת ולא בצער, מתחת ידך הרחבה והמלאה, ואל תצריכני לא לידי מתנת פשר נדם ולא לידי הלואתם. וכשם שנתת מוזן ופרנסה לעמך ישראל במדבר ארבעים שנה, והורדת להם את המן מן השמים, ושמלתם לא בלתה מעליהם, בן תרחם עלינו ותפתח לנו את אוצרך הטוב מן השמים ותזמין לנו פרנסותינו בנקל בלי שום מרח, ברוח גדול, ותציל אותנו תמיד מכל מיני דאגות פרנסה, ותשפיע לנו שכל ודעת מאתך לבטח בך תמיד, ואתה תכלכלני מן השמים אותי ואת ביתי ואת זרעי ואת כל אשר לי, ותשפיע לי כל מחסורי קדם שאצטרך להם, באפן שאוכל לעסק בתורתך ועבודתך תמיד באמת בכל לב ונפש, ולא

יבוא עלי שום בלבול בעולם מטרדת הפרנסה כלל כי אני משליך יחבי עליך לבה, ואתה תבלבלני כמו שכתוב "השליך על יהוה יחבך והוא יבלבלך":

תמב

(כט)

ועורנו ברחמיך הרבים שנופה לעשות משא ומתן באמונה, ותצילנו תמיד מכל מיני גולות, ולא נגזל ולא נעשק את חברנו לעולם אפלו שנה פרוטה ולא נגע בממון וחספי חברנו כלל ולא נחמוד שום דבר אשר לרענו. ותעורנו ותושיענו שפכל את שנעסק במשא ומתן, יהיה כל פונתנו בעסק המשא ומתן רק לשמך ולעבודתך באמת. ונופה לבזבז פכל דבור ודבור ובכל הלוח והלוח שגדבר ונלך בשעת המשא ומתן, ככלם נבזבז תמיד פכל את, שפכל פונתנו בעשית המשא ומתן כדי שנופה לתן צדקה על ידי הרוח שגרויח בזה המשא ומתן, וכל עסקנו וחספנו במשא ומתן יהיה רק בשביל זה לבר באמת, בשביל שנופה לתן צדקה מהרוח של המשא ומתן הזה. ותעורנו ותושיענו שנופה לזכור זאת תמיד ולבזבז זאת פכל את, פכל הלוח והלוח ובכל דבור ודבור ובכל תנועה ותנועה של המשא ומתן, ותפתח את לבנו ותוכנו לקיים זאת באמת, שנופה לתן צדקה הרבה פכל את לעניים הגונים וכשרים באמת. ותשפיע לנו שפע טובה וכרבה ונופה להחזיק ידי לומדי תורה ועובדי יהוה באמת, ונופה לקיים מצות צדקה בשלמות ברצונך הטוב, ובכל טוב ובסכר פנים יפות, ובשמחה גדולה וחרונה רבה ועצומה, עד שנופה על ידי הצדקה לרומם את המחזין והדעת דקדשה, ולתקן תקוון הפללי של המשא ומתן, ונופה לתקן על ידי זה כל החטאים והפגמים שפגמו במשא ומתן ובתאות והמדת הממון מעוררנו עד היום הזה, וזכות הצדקה יגן עלינו "בגשר יעיר קנו על גזליו ורחף", ותכפר בעדנו, וחסאנו בצדקה נפרק, ונופה על ידי הצדקה לתקון הפללי:

תנג

(ל)

עורני והושיעני ומחל לי על כל עוונותי המרבים ותקנני בעצה טובה מלפניך והושיעני מהרה למען שמך, וזכני להתקרב אליך באמת מעתה ועד עולם, ועשה מה שתעשה באפן שאזכה להשיג השגת אלהותך באמת ובאמונה שלמה בקדשה ובטהרה גדולה ובענוה אמתיות, ברצונך וכרצון צדיקיך האמתיים. והגן בעדי ושמרני ותצילני מתאות ממון, שלא יעלה על לבי שום חמדה ותאוה לממון כלל, ואזכה להיות שונא בצע, לשנא את הממון בתכלית השנאה. ותצילני מטרדת הפרנסה ומיגיעת ורדיפת העולם הזה, ולא אבבל את דעתי, ולא אמריר את מחשבותי בשום דבר מעסקי העולם הזה כלל, רק כל מחשבותי וחקמתי ובינתי ודעתי ולבי ונפשי וגופי יהיו תמיד חבוקים ודבוקים בך ותאבים אליך, ומשתוקקים לרוממותך באמת ובאמונה שלמה, עד שאזכה

לְחֻבָּה שְׁלֵמָה דְקַדְשָׁה לְחֻבָּה תְּתַאֵה וּלְחֻבָּה עֲלֵאָה, עַד שְׂאוּבָה לְחֻשִׁיג תְּמִיד הַשְּׁנֵת
 אֵלֶיהוּתָךְ בְּאֵמֶת וּבְאֵמוּנָה שְׁלֵמָה. וְתוֹכְנִי תְּמִיד לְהַשְׁגֹּת חֲדָשׁוֹת אֲמִתּוֹת בִּידיֶעת
 רוּמְמוֹתָךְ וּבִתְשׁוּקַת אֵמוּנָתָךְ הַקְדוּשָׁה, וְתַחֲנֵנִי מֵאֵתָךְ דַּעַה בִּינָה וְחֻשְׁפֵּל, עַד שְׂאוּבָה
 בְּרַחֲמֶיךָ לְחֻבָּה שְׁלֵמָה אֵלֶיהוּתָךְ גַּם בְּשָׂאֵר אֲנָשִׁים רַבִּים בְּקַדְשָׁה וּבְמִתְהַרֵּה גְדוּלָה, בְּרֻצּוֹנָךְ
 הַטּוֹב. וְאוּבָה בְּרַחֲמֶיךָ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֵלֶיהוּתָךְ וְרוּמְמוֹתָךְ וְאֲדַנּוּתָךְ לְכָל פְּאִי עוֹלָם, וְיִדַע
 כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פִּעֲלָתוֹ וַיְבִיֵן כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ, וַיִּתְבָּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ מְלִכְנוּ
 בְּפִי כָל וַיִּתְגַּלֵּה וַיִּתְרוּמֵם וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְעַלֶּה מְלִכּוּתָךְ לְעוֹלָם וָעֶד, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר
 נִשְׁמָה בְּאֶפֶס יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶךְ וּמְלִכּוּתוֹ כִּבְל מְשָׁלָה:

תפג

(לא)

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנו וְתוֹכְנֵנו לְאֵבֶל בְּקַדְשָׁה גְדוּלָה וְנוֹרָאָה עַד שְׁתִּתְּנֶה אֲכִילָתְנוּ
 בְּבַחֲנֵינָה לְחֵם הַפְּנִים. וְתַעֲזָרְנוּ שְׁפֵל הַעֲבוּ"ם וְכָל הַבּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת יְהוּוּ כְלָם
 מִזְרָחִים בְּשִׁבִיל פְּרִנְסוֹתֵינוּ, וְתִסִּיר צֵלֶם מֵעֲלֵיהֶם, וַיְקַנְסֵם מִקְרָא שְׁפֵתוֹב: "סֵר צֵלֶם מֵעֲלֵיהֶם
 וַיְהוֹה אֶתְנוּ אֵל תִּירָאֵם". וְתִבְטַל חֻכְמַת הַטֵּבַע מִן הָעוֹלָם וְתַעֲקֹר וְתִשְׁפֹּר וְתִבְטַל דַּעוֹתֵיהֶם
 הַמְטַעוֹת מִן הָעוֹלָם וְתִתְגַּלֵּה מְלִכּוּתָךְ וְהַשְׁגָּחָתָךְ לְכָל פְּאִי עוֹלָם, וְיִדַעוּ הַכָּל שְׂאִין שׁוֹם
 טֵבַע בְּעוֹלָם כָּלָל, רַק הַכָּל מִתְנַהֵג בְּהַשְׁגָּחָתָךְ לְבַד. וְתֹאִיר עָלֵינוּ בְּאוֹר פְּנִיךָ וְאֵל תִּסְתֵּר
 פְּנִיךָ מִמֶּנּוּ. "הֵאִירָה פְּנִיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדְּךָ". וְיִדַע כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פִּעֲלָתוֹ
 וַיְבִיֵן כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ, וְיִדַעוּ הַכָּל כִּי אַתָּה מְשַׁנֵּיחַ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִמִּיית עַל כָּל דְּבָר
 שְׁפִעוּלָם, בְּפְרִמִּי פְּרִמִּיּוֹת בְּכָל עַת וּבְכָל רֵנַע, וְאִין שׁוֹם דְּרָךְ הַטֵּבַע בְּעוֹלָם כָּלָל רַק הַכָּל
 מֵאֵתָךְ לְבַד. "פְּנֵה אֵלֵי וְחַנְּנֵנִי, תִּנְה עוֹד לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבִן אֲמִתְךָ. פְּנִיךָ הָאֵר בְּעַבְדְּךָ
 וְלִמְדֵנִי אֵת חֲקוּד. גִּסָּה עָלֵינוּ אוֹר פְּנִיךָ יְהוָה". וְתִבְטַל חֻכְמַת הַטֵּבַע חֻכְמַת הַבּוֹכָבִים
 וּמְזוֹלוֹת מִן הָעוֹלָם, הַנְּמַשְׁכִּין מִהַסְתַּרְת פְּנֵי יְהוָה, וְתִתְגַּלֵּה אֲמִתַּת חֻכְמַת הַנְּהַגַת פְּנֵי
 הַשְׁגָּחָתָךְ בְּעוֹלָם, אִיךְ אוֹר פְּנֵי יְהוָה חוֹפֵף עָלֵינוּ כָּל הַיּוֹם וּמִנְחֵיג עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִמִּיית
 בְּחֻבָּה נְפִלָּאָה וְנוֹרָאָה אֲשֶׁר אֵי אֲפֹשֶׁר לְחֻשִׁיג, וּמִסְתִּיר עֲבָשׁוֹ הַנְּהַגָתוֹ בְּדְרָךְ הַטֵּבַע,
 וְיִדַעוּ הַכָּל שְׁגַם הַטֵּבַע בְּעֲצָמָה אַתָּה מְנַחֵיג בְּהַשְׁגָּחָתָךְ לְבַד וְגַם הַטֵּבַע הִיא הַשְׁגָּחָה.
 וְתִמְלֵא רַחֲמִים עָלֵינוּ, וְתִמְשִׁיךְ גַּם עֲבָשׁוֹ הַנְּהַגָה שְׁתִּתְּנֶה לְעֵתִיד, שְׂאֵז תִּבְטַל הַטֵּבַע
 לְגַמְרִי, וְתִנְחֵיג אֵת עוֹלָמְךָ בְּהַשְׁגָּחָתָךְ לְבַד, וְנוֹכָה שְׁגַם עֲבָשׁוֹ תִנְחֵיג אוֹתְנוּ בְּהַשְׁגָּחָתָךְ
 לְבַד, כְּלִי שׁוֹם דְּרָךְ הַטֵּבַע כָּלָל. וְתַעֲזָרְנוּ שְׁתִּתְּנֶה אֲכִילָתְנוּ בְּקַדְשָׁה גְדוּלָה כָּל כֶּךָ עַד
 שְׁיִתְּנֶה הַשְׁלָחַן שְׁלָנוּ מִכֶּפֶר כַּמִּזְבֵּחַ וַיְהִיָה נֹאמֶר עַל הַשְׁלָחַן שְׁלָנוּ: "זֶה הַשְׁלָחַן אֲשֶׁר לְפָנֵי
 יְהוָה":

תק"ז

(לח)

ובכן תרחם עלינו ועל כל עמך בית ישראל ותזכנו לעסק במשא ומתן באמונה גדולה, ולא נעבר ולא נשנה דבורנו לעולם אפלו בשביל הזן רב. ונזכה ללמד ולקיים כל הדינים השייכים ונוגעים למשא ומתן שהם כל דיני ממונות, ונזכה לקשר מחשבתנו אל התורה הקדושה בשעת המשא ומתן, ומחשבתנו תהיה קשורה בדיני התורה המלפשין בתוך המשא ומתן. ותצילנו שלא נכשל בעזון מדות ומשקולות לעולם, בין בשוגג בין במזיד, בין באנס בין ברצון, ולא אטעה את חברי שום אונאת ממון ואונאת דברים בעולם, ואזכה לעשות המשא ומתן בקדשה גדולה ובאמונה שלמה באמת לאמתו. ותעזרנו שנוזכה לקיים בשעת המשא ומתן "ודבר אמת בלבבו" כרב ספרא, ולא נשנה לעולם מכפי מה שנוגמר בלבבנו, רק נזכה לקיים המקח כפי מה שנוגמר בלבבנו למכרו או לקנותו, ועל ידי זה תזכנו ברחמיך הרבים ותגן בעדנו ותפרס עלינו סבת שלומך, ותמשיך ברחמיך אור החשמ"ל הקדוש מעולם הבינה לשמר את האמונה הקדושה שלא יגע בה זר, ונזכה לאמונה שלמה באמת תמיד בקדשה גדולה, עד שנוזכה על-ידי עשיית המשא ומתן באמת ובאמונה, לקבל שכל חדש ונשמה חדשה מאור הפנים. ותזכה אותנו שנהיה בלנו אנחנו עמך בית ישראל נבללים זה בזה עד שעשיית המשא ומתן באמונה של הסוחרים הפשרים יהיה מוכה להתלמידי חכמים אמתיים ולהצדיקים ופשרים אמתיים, הנמלים מכל עסקי משא ומתן ועוסקים בתורה ועבודה תמיד, שיתחדש שכלם על-ידי המשא ומתן של הסוחרים הפשרים העוסקים במשא ומתן באמת ובאמונה שלמה, עד שנוזכה בלנו להמשיך ולקבל בכל עת שכל חדש ונשמה חדשה מאור הפנים:

תקכ

(לח)

ותעזרנו שנוזכה לברר ולהעלות כל ניצוצי הקדשה שנפלו בין הקלפות בחטאינו ועוונותינו המרבים, ונזכה לברר ולהעלות בלם אל הקדשה, לחזר ולהכניסם לתוך האמונה הקדושה, על-ידי עשיית משא ומתן באמת ובאמונה שלמה. ותרחם על כל הנדחים, על כל הניצוצות הקדושות הנפוצים ומפורים בין הקלפות והעכו"ם, ותחזר ותקבצם ותכניסם בתוך הקדשה, בתוך האמונה הקדושה, ותטתרים ותקדשם בקדשתך העליונה, עד שיוזכו לעלות ולראות לפניה ולאור פניה:

תקעח

(לח)

אבינו מלפנו, רחם עלינו למען שמך וקדשנו בקדשתך העליונה וטהר לבנו לעבדך באמת. ורחם עלינו ותזמין לנו פרנסתנו ברוח מאתך, ואל תצריבנו לא לירי מתנת בשר ודם ולא לירי הלואיתם. ותפתח לנו אוצרך הטוב, ותשפיע לנו שפע מוכה

ובְּרַכָּה וּרְחֻמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם עַד עוֹלָם. וּתְבַרְךָ אֵת כָּל מַעֲשֵׂה יְדִינִי וְאֵת פְּרִי כַמְנַנִּי וְיִהְיוּ
 בְּנִינִי וּבְנוֹתֵינוּ חַיִּים וְקַנְיָמִים בְּעִבּוֹדְתֶךָ וּבְתוֹרַתֶךָ וּבְיִרְאַתֶךָ לְאַרְבַּע יָמִים וְשָׁנִים מֵזִכְרִים.
 וְתִרְחַם עַל צְאֻצְאֵינוּ וְצְאֻצְאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל (וּבְפָרְטָא עַל צְאֻצְאֵי פְלוֹנִי בֶן פְלוֹנִי וְכו')
 וְתִמְשִׁיךְ עֲלֵיהֶם חַיִּים מֵזִכְרִים וְאֲרוּכִים, וְיִהְיוּ כָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֵינוּ מְאֲרִיכִים יָמִים וְשָׁנִים מֵזִכְרִים,
 וְלָכוּ יוֹנְקוֹתֶם וְיָרְכוּ פִּאֲרוֹתֶם, וְיִהְיוּ צְאֻצְאֵיהֶם בְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ. וְתִצְלַם בְּרַחֲמֶיךָ מִצַּעַר גְּדוֹל
 בְּנִים חִסְדֵּי שְׁלוֹם, רַק בְּלֹם יוֹכֵוּ לְגַדְלֵם בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשֵׂים מֵזִכְרִים,
 הֵן הַנּוֹלָדִים כְּבָר, הֵן הַעֲתִידִים לְהוֹלֵד לָהֶם, בְּלֹם יֵאָרִיכוּ יָמִים וְשָׁנִים מֵזִכְרִים, וּבְלֹם יִשְׁאִירוּ
 שְׂאֵרֵית בְּאֶרֶץ וְיִתְרַבּוּ צְאֻצְאֵיהֶם כַּחֲוֵל הַיָּם וּבְכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב, לְעַד וּלְדוֹרוֹת עַד סוּף
 כָּל הַדּוֹרוֹת:

(ט)

תקצ

וְתַעֲזָרְנִי שְׂאֵהֶיָה שְׁלָם בְּאִמּוּנָה וּבְכַטְחוֹן בְּךָ תָּמִיד, וְלֹא אֶעֱשֶׂה שׁוֹם פְּעֻלָּה וְלֹא אֶעֱסֹק
 בְּשׁוֹם עֶסֶק וְלֹא אֶסַּע שׁוֹם נְסִיעָה בְּשָׁבִיל פְּרִנְסָה כָּלֵל, רַק אֶזְכֶּה לִידַע וְלִהְיָאֵמִין
 בְּךָ בְּאִמּוּנָה שְׁלֵמָה וּבְכַטְחוֹן חֶזֶק שְׂאֵתָה תְּכַלְכְּלֵנִי וְתוֹמִין לִי פְּרִנְסָתִי בְּשִׁלְמוֹת בְּבִיתִי כְּלִי
 שׁוֹם נְסִיעָה וּמְלִטוֹל בְּעוֹלָם כָּלֵל וּבְלִי שׁוֹם עֲשִׂיָה וְעִוְבָדָא וְעֶסֶק כָּלֵל, וְכָל נְסִיעָתִי לְאִיזָה
 דְּרָךְ וְכָל עֶסְקִי וּפְעֻלוֹתִי לֹא יִהְיוּ כִּי אִם לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדְתֶךָ לְכַד בְּאַמְתִּי. וּבְרַצוֹנֶךָ אֶעֱשֶׂה,
 וְלֹא אֶכּוֹן בְּנְסִיעָתִי וְעֶסְקִי שׁוֹם תּוֹעֵלָת עֲצָמִי כָּלֵל כִּי הַכֹּל שְׁלֶךָ, הַנְּשַׁמָּה שְׁלֶךָ וְהַגּוֹף
 שְׁלֶךָ, וּבְלַעֲדֶיךָ לֹא אָרִים אֵת יָדֵי וְאֵת רַגְלֵי לַעֲשׂוֹת שׁוֹם עֶסֶק וְשׁוֹם נְסִיעָה בְּעוֹלָם. "כִּי
 אֵתָה אֱלוֹהֵי, רוּחֶךָ מֵזִכְרִי בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר". וְתוֹמִין לִי פְּרִנְסָתִי מֵאֵתֶךָ לְכַד בְּתִרְחַבָּה
 גְּדוֹלָה קָדָם שְׂאֻצְטְרָךְ לָהּ, בְּאַפִּן שְׂאוּכַל לַעֲסֹק בְּתוֹרַתֶךָ וְעִבּוֹדְתֶךָ תָּמִיד וְלֹא יִהְיֶה לִי
 שׁוֹם כְּלָבוֹל חִסְדֵּי שְׁלוֹם עַל-יְדֵי מַרְדַּת הַפְּרִנְסָה כָּלֵל. וְתִפְתַּח לְנִי אוֹצְרֶךָ הַטּוֹב, וְתִתֵּן
 הַמָּטָר בְּעֵתוֹ לְבְּרַכָּה וּלְחַיִּים וּלְשִׁבְעַע, וְתִשְׁפִּיעַ שִׁבְעַע וּזוֹל בְּעוֹלָם, וְלֹא יִצְטָרְכוּ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 זֶה לָזֶה וְלֹא לָעַם אַחֵר, וְתִמְשִׁיךְ שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, וְיִקְנִים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "הַשֵּׁם גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם,
 חֲלָב חַמִּים יִשְׁפִּיעֶךָ". וְתִתְּיָה בְּעוֹרְנוּ תָּמִיד, בְּאַפִּן שְׁנוֹכָה לְבִלּוֹת יָמֵינוּ בְּטוֹב הָאֲמָתִי, בְּטוֹב
 הַנְּצָחִי, לַעֲסֹק כָּל יָמֵינוּ בְּתוֹרָה וְעִבּוֹדַת יְהוָה בְּאַמְתִּי בְּרַצוֹנֶךָ הַטּוֹב, וְלֹא נְסוּר מִדְּבָרֵי
 הַתּוֹרָה יָמִין וּשְׂמָאל. וְתוֹרְנִי וְתִלְמִדְנִי תָּמִיד אֵת תְּדַרְךָ אֲשֶׁר אֵלֶיךָ כֹּה וְאֵת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר
 אֶעֱשֶׂה. "אֵל תַּעֲזָבְנִי יְהוָה, אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי, חוֹשָׁה לַעֲזָרְתִּי יְהוָה תִּשׁוּעָתִי":

(טו)

תריא

מִלֹּא רַחֲמִים, חוֹנֵן דְּלִים, רַב חֶסֶד וּמְרַבָּה לְהַטִּיב, תֵּן לִי כְּמַתְנַת חֲנָם וּנְדָכַת חֶסֶד מִדַּת
 אֲמָתִי, וְיִקְנִים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "תִּתֵּן אֲמָתִי לִיעֻקֵּב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁפָּעַתָּ
 לְאַבּוֹתֵינוּ מִימֵי קָדָם", וְעַל-יְדִיזָה נּוֹכָה לְהַתְּפַלֵּל בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ חַיִּים, וּנְוֹכָה

להמשיך השפע והברכה משם, שפע טובה וברכה ורחמים וחסדים ושלוה ופרנסה טובה וכל טוב מאתך עלינו ועל כל עמך בית ישראל, ותזמין לנו פרנסתנו ברוח מאתך קדם שונאצורך להם, בהתר ובנחת ובכבוד, ואל תצריכנו לא לידי מתנת פשר נדם ולא לידי חלואתם:

תרלד

(מט)

וזכנו לקדשת שבת קדש שנוזה לקבל שבתות בשמחה גדולה ובחדוה רבה ועצומה, פשיר ושבח הלל וזמרה בגילה רנה דיצה וחדוה, ביראה ואהבה באמת ובאמונה בקדשה ובטהרה גדולה. ונוזה בכח קדשת שבת לשבר ולבטל תאות ממוזן מאתנו, שלא יהיה לנו שום תאוה וחדוה לממוזן כלל, רק נוזה להתאוות ולכסף תמיד לתכלית הנצחי, להיות מקשט ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

תרנז

(נד)

ותעזרני ותזכני לקום בכל יום מצות ציצית ותפליון וקריאת שמע ותפלה בתכלית השלמות, בלב טוב ובשמחה גדולה, ובמסירת נפש בקדשה ובטהרה, ובכונה גדולה ועצומה, עם כל פרטיהם ודקדוקיהם ובנותייהם ותרי"ג מצות התלוים בהם. ותזכני לעסק בתורה בכל יום ויום בקדשה גדולה ובשמחה רבה, ואחר כך תנחני בצדקתך לעסק במשא ומתן באמונה שלמה, עד שאזכה לברר ברורים קדושים, ולהשלים נפשי ורוחי ונשמותי על-ידי כל הדברים שאקנה ואמכר, ואזכה לידע ולכונן לקנות ולמכור כל דבר בעתו במועדו ובזמנו, בעת שהגיע השעה שיצא הדבר מרשותי לרשות אחר, או להפך, כפי הניצוצות הקדושות שיש באותו הדבר וכפי חלקי נפש רוח ונשמה שלי, באפן שישלמו חלקי נפש רוח ונשמה שלי על-ידי המשא ומתן, עד שאזכה לעשות יחוד קדשא ברוך הוא ושכינתיה על-ידי המשא ומתן שלי ועל-ידי כל העסקים שלי. ונוזה שיהיו נעשין אצלנו ממילא כל התקונים ותיחודים העליונים, באפן שנוזה לזכרון דקדשה, לאדבקא מחשבתא בעלמא דאתי תמיד בכלליות ובפרטיות. ותשמרני ותצילני משכחה שחיה מיתת הלב, שלא אשבח את תכליתי וסופי ולא אסיח דעתי לעולם מזכרון עלמא דאתי:

תרצו

(נו)

ובכן תרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותצילנו מתאות ממוזן ותעזרנו לשבר תאות הנגידות והעשירות, ולא נחמוד ולא נתאוה כלל לאסף הזן בעולם שאינו שלנו, רק נוזה שכל תאותנו ותשוקתנו וכספנו ועסקנו יהיה רק בהתורה הקדושה, לקנות חכמה ודעת שלם דקדשה, ולהתדבק במצותיך הקדושים. ותזכנו לתקן בחיינו כל הפגמים שפגמנו

לפניך על-ידי תאות ממון, ונזכה להוציא כל ניצוצות הקדושים שבלעה הקלפה בעוונותינו הרבים על-ידי תאוותינו הרעות ובפרט על-ידי תאות ממון, ויגנם מהרה מקרא שכתוב: "חיל ב'לע ויקאנו מבטנו יורישנו אל":

תרצח

(נו)

ונזכה להכניע ולשפר ולבטל ולמחות ולכלות ולעקר קלפת המן עמלק מן העולם, שהיא תאות ממון, ולהוציא כל חיות הקדושה ממנו ולהשיב ולהחזיר כל הניצוצות הקדושים וכל חיות הקדושה לשרשם העליון שבקדושה, ולחזור ולעשות מהם תורה הקדושה. ונזכה להמשיך עלינו תמיד קדושת מרדכי היהודי ואסתר המלכה. ותעורנו ותנבנו לגלות ולהאיר כל הגונון עלאין שיש בכסף וזהב ונחשת בקדושה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב. ותחמל עלינו ברחמיך הרבים, ותשפיע עלינו מדת הרחמנות באמת ונזכה לרחם על הפריזות ולהרבות בצדקה, ואתה תרחם עלינו מן השמים, ותמשיך לנו פרנסה ושפע טובה וצדקה וברכה ורחמים וחסדים ושלוש ודעת שלם דקדושה וכל טוב, ותבטל המחלוקת מן העולם ותעביר כל מיני שנאה וקנאה וקנטור ומריבות מפל עמך בית ישראל לעולם, ותמשיך רחמנות ושלוש בעולם, שיהיה שלום גדול באמת בין כל עמך בית ישראל ובכל העולם בלוי, וכל באי עולם בלם ורחמו זה על זה באהבה גדולה וברחמים גדולים באמת. ותתן לנו פרנסה טובה מן השמים, ובשם שבלפנת את עמך ישראל במדבר ארבעים שנה, ונתת להם מן לאכל וכל דבר לא חסרו, כי הספקת להם כל צרכם, בן תחמל עלינו בחסדיך, ותשפיע לנו פרנסה טובה מן השמים, ותתן לנו כל מחסורנו בלי שום וניעה וטרחא וטרדא כלל, באפן שנוזכה לעשות רצונך ולשמר חקיך ומשפטיו ולעסק בתורתך תמיד יומם ולילה בלי שום בטול כלל, כי כל ימי חיינו תכל וימינו כצל עובר, ואם לא עכשו אימתי:

תשא

(נז)

ותחמל עלי, ותצילני מעצבון ידים, ותבטל ממני כל מיני עצבות ודאגות ומרה שחורה, ובפרט עצבות ודאגות מטרדת הפרנסה תסיר ותבטל ממני ברחמיך הרבים, כי בעוונותי הרבים, מעצם הכבדות והעצבות והמרה שחורה אשר התגברה על לבי על-ידי תאוותי הרעות, ונוסף לזה על וטרדת הפרנסה, על-ידי כל זה נטמטם רוח לבי, עד אשר רוח הדפק שבלבי אינו יכול לילך תנועה מסדרת בכל האברים פראוי, ומחמת זה ידי ואברי כבדים מאד ומעצם הכבדות נחלש רוח הדפק יותר, וכן חונרת חלילה, עד אשר מעצם הכבדות והחלישות ואטם הלב מגדל העצבות, כמעט שתצא נפשי חס ושלוש, "כי כפשע ביני ובין המות":

תשר

(נו)

אבינו מלכנו, אתה יודע שאי אפשר לי לפרש שיחתי לפניך בשלמות בשום אופן. אתה יודע את כל אשר אכרתי עד הנה בעוונותי הרבים. מלא רחמים, אמר לצרותי די, חמל עלי בחמלתך הגדולה, וכני נא לתשובה שלמה לפניך מהרה, ותן לי פרנסתי מאתך קדם שאצטרך, והצילני מחובות והלואות:

תשה

(נו)

רבנו של עולם, הצילני מעצבון ידים, הצילני נא מטרדת הפרנסה. נחמנו נא בזכות הצדיקים אמתיים, ותביא לנו את משיח צדקנו ויקים מקרא שכתוב: "זה ינחמנו ממצעשנו ומעצבון ידינו". עזרנו עזרנו, חננו חננו, פנה אלינו והושיענו ואל תסתר פניך ממונו. "פנה אלי וחנוני, ותנה עוז לעבדך והושיעה לבן אמתך. עשה עמי אות למוכה ויראו שונאי ויבושו כי אתה יהיה עזרתי ונחמתי". אמן ואמן:

תשלו

(ס)

אנא יתוה, רחם עלי ושמרני והצילני מפל אלו מיני חן של שקר, ולא אלכד בהם כלל בשום תנועה ובשום עסק, רק כל מעשי יהיו לשם שמים, בלי שום פניה להתפאר למצא חן בעיני בני אדם חסוֹשֵׁלוֹם, וכל כוונתי בכל תנועותי ועסקי יהיו רק לשמך לברך, ליתוה לברוך ואמשיך עלי יראה שלמה תמיד מפניך באמת, ויתוה מורא שמים עלי כמורא בשר ודם, עד שאזכה על-ידי היראה להאריך ולהרחיב ולהגדיל ימי ושנותי בקדשך העליונה, ונופה להאיר ולהמשיך עלינו ועל כל ישראל הארה וקדשה גדולה מתקוני עתיק הנעשין ונמשכין על-ידי הצדיקים האמתיים הזקנים שבקדשה, ועל-ידיה נופה לעשירות גדול דקדשה. ותשמרנו ותצילנו מתאות נאוף תמיד, ותעזרנו שנופה לרחם על עצמנו לשמר את הלחות והשמנים שבנופנו שיעלו אל המוח להשלים ולהגדיל את דעתנו בקדשה גדולה, ולא יצאו לחוץ חסוֹשֵׁלוֹם על-ידי רבוי משגל חלילה. ותצילנו מרוח שמות ושגעון הבא על-ידי תאות המשגל חסוֹשֵׁלוֹם, אשר על-ידיה נתבשלים חס ושלוה הלחות והשמנים של הגוף, שמוה נעשים כל המשגעים שבועולם. רחם עלינו והצילנו מזה, ונחוס על גופנו ונפשנו ורוחנו ונשמותינו, ונופה לשמר מאד את השמנים שבנופנו. ותצילנו מקצר רוח ומתפסק הנשימה, ותוכנו לאריבת הנשימה, שנופה להמשיך אלינו תמיד רוח חיים דקדשה בכל עת ובכל שעה ובכל רגע ורגע. ותשמר את שכלנו תמיד, ונופה להמשיך תמיד בכל עת שמנים קדושים לשכלנו, עד שיהיה שכלנו בוער בהתבוננות גדול דקדשה, ויתוה מחנו ושכלנו הולך וגדול בקדשה גדולה באמת. ותוכנו לעשירות גדול דקדשה הנמשך מפסלת של הלוחות אשר משם נתעשר משה, עד שנופה

על-ידי-זה להתבוננות העליון, הגדול והקדוש והנורא מאד, הנמשך על-ידי עשירות גדול
דקדושה:

תשמו

(ט)

ותנננו לבטחון גדול דקדושה, כי אתה יודע עצם הסרון הפרנסה בעת הזאת, כי אפס
בסת, וכלה פרוטה מן הכיס, וצרכי עמך מרבים מאד, כי ההכרחיות לבר הם
גם בן רבים מאד, צרכי אכילה ושתייה ומלבושים ודירות, ושאר הצטרבות המכרחים.
"ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו", כי אין אתנו יודע עד מה, מהיכן לבקש
פרנסתנו, ואין לנו שום תקנה ומבטח כי אם עליך לבר, לך לבר עינינו תלויות, על כן
באנו לבקש ממך מלא רחמים, שתחננו בחסדיך הגדולים ותשפיע עלינו מדת הבטחון
בשלמות, שנוכח לבטח בך באמת ובאמונה שלמה בבטחון חזק ואמיץ שאתה תמלא
כל מחסורנו, ותתן לנו פרנסתנו בשלמות. ואתה פרחמיה, תמלא עלינו רחמים בכל עת,
ותתן לנו כל צרכינו וכל צרכי ביתנו בהרחבה גדולה, ותזמין לנו פרנסותינו קדם שנצטרך
להם, בהתר ולא באסור בכבוד ולא בבוזי פרוח ולא בצמצום, מתחת ידך הרחבה
והמלאה, באפן שנוכח לעשות רצונך כל ימי חיינו לעולם:

תתיו

(טו)

ובכן תרחם עלי ותנני לאמת בתכלית השלמות, ותשפיע לי כל פרנסתי מידיך הרחבה
והמלאה, ותשמרני ותצילני שלא אהיה נצרך לבריות בשום דבר שפעולם, שלא
אצטרך לפרנסתם, ולא יהיה לי שום תאוה לשום כבוד והתפארות והתנשאות וחשיבות
והתמנות כלל, רק כל בטחוני ושברי ותקנותי יהיה בך לבר, בך אבטח ואשען תמיד, כי
לא תעזבני לעולם. ותתן לי כל צרכי פרנסתי וכל מחסורי פרוח, קדם שאצטרך להם,
מתחת ידך הקדושה, ואל תצריבני לא לידי מתנת פשר ודם ולא לידי הלואתם. ותרחם
על עני ואביון כמוני, הרחוק מפרנסה כמוני, ותעזרני מהרה חושא לסלק ולשלם כל
החלואות והחובות שאני חייב עד הנה:

תתיח

(טז)

אבי רחום צדיק, רועה ישראל, "נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו", פתח ידך לעני
ואביון ודל כמוני, ותמלא לי כל מחסורי בגשמיות וברוחניות, ותעזרני מהרה לסלק
כל החובות שאני חייב מכבר, כי השתרנו, עלו על צוארי הכשילו בחי, ואיני יודע מה
לעשות. ותצילני מעתה מחובות והלואות. רחם עלי למען שמך ומלא משאלותי למוכח
ברחמים, ותן לי פרנסתי מאתך פרוח ולא בצמצום, בהתר ולא באסור, בנחת ולא בצער,
באפן שאזכח לעשות רצונך באמת. ואזכח שתהיה כל עבודתי ותפילתי באמת לאמתו,

כלי שום שקרים ופניות כלל, ולא אכונ בשום קול ותנועה בתפילתי בשביל שום בן אדם חסוֹשֵׁלוֹם, ולא אחפה את השקר באמת ולא אמעה את עצמי חסוֹשֵׁלוֹם, רק אזכה להתפלל כל תפילתי באמת לאמתו לשמך לבד ברצונך הטוב באמת:

תתט

(סח-טט)

רבנו של עולם, אתה יודע כמה וכמה אפרתי בלי שעור על-ידי הפעם, כמה נפשות אפרתי, כמה עשירות דקדשה אפרתי, בכמה וכמה עולמות פנמתי על-ידי-זה. רבנו של עולם, רבנו של עולם, מחמת בלבול עבירת דעתי מתעורר ומתנמר הפעם והקפידות בכל פעם, עד אשר יתחמץ לכבי פעקמימות גדול ומבלבל אותי מאד מאד, ואיני יודע מה לעשות, ובעוונותי הרבים דעתי קצרה לסדר תפילתי לפניה להצילני מעון החמור והנורא הזה, אשר על ידו נטרדו כמה אנשים משני עולמות רחמנא לצלן, באשר אתה ידעת, ואיני יודע מה לדבר, כי אם הושיעני. הושיעה המלך, הושיעה, אבי אדוני מלכי ואלהי, ובני לשבר ולבטל מדת הפעם לנמרי מאתי. ובני לעשירות דקדשה שהוא שרש הנפשות. עורני לשבר תאות ממון בשלמות, ולא אכסף ולא אחמד ממון כלל, מבל-שכן שלא אחמד ממון אחרים כלל, רק אזכה לכסף לשרש הנפשות דקדשה. ואזכה לכבוד עשירים ברצונך הטוב, וכל אהבתי להעשירים וכל הכבוד שאחלק להם, הכל יהיה לשם שמים באמת, בשביל קדשת שרש הנפשות אשר אתה משפיע עליהם, אשר משם מקבלים עשירותם, ולא יהיה לי שום תאוה לממון הנשמי כלל, רק לשמך ולזכרך תתאוה נפשי תמיד:

תתנ

(סח-טט)

ובכן תרחם עלי ברחמיך הרבים, ותשמרני ותצילני תמיד מעון החמור של גזלה, שלא אגזל את חברי אפלו שנה פרוטה, ולא אחמד ולא אתאוה את בית רעי, שורו וחמורו ועבדו ואמתו, בלי כספו וזקבו, תבשיטיו ובגדיו וכלי ביתו, וכל אשר לרעי, הכל באשר לבל, אהיה נשמר תמיד לבלי להתאוות להם, לא מהם ולא מקצתם:

תתנא

(סח-טט)

רבנו של עולם, אתה יודע כמה נפשות שקעו פעון זה של תאות ממון, אשר על-ידי-זה נופלים קצתם בגזלות ממש, וקצתם בחמדות ותאוות גדולות לממון חבריהם שגם זה נחשב לגזלה ממש. רבנו של עולם, שמרני ותצילני מזה. שמרה נפשי ותצילני מכל מיני גזלות, הן מגזלות ממש, שלא אגזל את חברי אפלו שנה פרוטה, אפלו בשונג ובטעות, ואזכה לותר משלי, והן מגזלות על-ידי חמדה ותאוה חסוֹשֵׁלוֹם, שגם על-ידי-זה יכולין לגזל חסוֹשֵׁלוֹם, באשר הודעתנו על-ידי חכמיך הקדושים. ובני להנצל מכל זה,

ובני שאהיה נקי מכל מיני גזל שבעולם. עזרני שלא אסתכל כלל על מה שיש לחברי, ולא אכנס ולא אחמד את שלו כלל. ותצילני ותשמרני ברחמיך הרבים, שגם לא יהיה בך לשום אדם שבעולם לגזל אותי כלל, לא בידים ולא על-ידי חמדת, מכל-שכן שלא יהיה לו כח לנע בנפשי חס-ושלום, או בנפש אשתי ובני ובנותי ויוצאי חלצי, רק תתן כח לנפשי ולכל הנפשות התלויות בי, שנוזקה להתגבר בנגד כל הגולנים העומדים עלינו ברוצחי נפשות חס-ושלום, להכניעם ולהשפילם עד עפר, ולהוציא בלעם מפיחם ולא יהיה להם שום כח לנע בנו ובממוננו כלל:

תתנב

(כח-ט)

וזכנו להרבות בצדקה תמיד, ועל-ידי-זה תרווח לנו בכל עסקינו, ותזמין לנו פרנסותינו קדם שנצטרך להם, ותתן לנו עצירות גדול דקדשה, עשר וכבוד וחיים. רבנו של עולם, אתה יודע חסדך הפרנסה בעת הזאת, אשר כשל כח הפכל, כי חיינו תלוים מנגד, ואין אנו יודעים שום דרך איה להשיג פרנסה, כי אם עליך לבד אנו נשענים. כי ממי אשאל לחמי ופרנסתי וכל צרכי המרבים מאד, הלא ממך לבד, אשר אתה מפרנס ומכלכל מקרני ראמים עד ביצי כנים. חמל עלי והושיעני, ותן לי פרנסה ברוח מתחת ידך הרחבה והמלאה, ואל תצריבני לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי חלואתם, ועזרני לסלק כל החובות שאני חוב מבכר, ומעתה תצילני שלא אבוא לידי שום חוב וחלואה כלל. ותהיה בעזרי שאזכה מהרה לתקן פנים כל הגולות שבגדי מעודי עד היום הזה, ואזכה להשיב את כל הגולות אשר גולתי, או את העשק אשר עשקתי, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון, וכל מיני סכסוכים בעסקי ממון, שנשארו בידי איזה ממון של חברי על-ידי איזה מעות והעלמה מאיזה משא ומתן וחוב וכדומה, הן מה שאני זוכר עדין הן מה שנשכח ממני, הכל אזכה לסלק ולשלם לבעליהם חיש קל מהרה. ותשפיע לי ברחמיך ממון הרבה, באפן שאזכה לצאת ידי חובתי לסלק לכל מי שננעתי בממוני וחפציו שום צד נגיעה בעולם. ואם חס-ושלום יש בגדי איזה גולה וחוב שאיני יודע בעצמי למי גולתי, תעזרני ברחמיך הרבים שאזכה לעשות מהם צרכי רבים, כאשר צויתנו על-ידי חכמיך הקדושים, באפן שאזכה מהרה בחיי לתקן ולהחזיר כל הגולות והחובות שבגדי, כי אתה יודע חסדך אסור גולה, שנחשב כאלו גזל נפשו ונפש בניו ובנותיו, וכאלו

בא על אשת איש:

תתנב

(כח-ט)

מלא רחמים, חוס וחמל על נפשי, ועזרני לתקן פנים כל הגולות והחובות שבגדי, ותרחיב את ידי, ותעזרני ותנבני לתן צדקה הרבה לעניים הגונים הרבה, באפן שאזכה

לתקן על-ידינו פנים הגזלות שבנדי על-ידי חמדה, מה שהייתי חומד ומתאנה את של חברי עד שגזלתי אותו על-ידינו. אנא יהוה, זכני לתקן זאת על-ידי צדקת:

תתעה

(עה)

רבנו של עולם, אתה ידעת כי קשין מוונותינו בקריעת ים סוף, אבל גדול אתה ורב בתי, ובכחך הגדול ובחסדיך הרבים, גם קריעת ים סוף קל לפניך, כי מי יאמר לך מה תעשה ואין דבר נמנע ממך, על כן רחם עלינו בזכות אבינו הראשון אברהם איש החסד, ועשה למען אהבתו, ותן לנו פרנסותינו בהרחבה גדולה בלי יגיעה וטרח ובלי שום טרדא בכלל, ואל תצריבני לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי תלוואתם, באפן שאזכה לשמר מצותיך ולעשות רצונך ולעסוק בתורתך תמיד כל ימי חיי, אני וזרעי וזרע זרעי וכל זרע עמך בית ישראל מעתה ועד עולם. ויקנם כי מקרא שכתוב: "השלה על יהוה יהבך והוא יכלכלך, לא ותן לעולם מוט לצדיק. עיני כל אליך ושפרו, ואתה נותן לחם את אכלם בעתו. פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון". אבי אב הרחמן, פרנסני וכלכלני ברחמיך הרבים לכה, לא כמעשי וברע מעללי, רק בחסדיך עשה עמי, כמו שכתוב: "נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו", ואל תעזבני ואל תפשיני, עזרני כי אליך נשענתו, "אל תעזבני יהוה, אלהי אל תרחק ממני, חושש לעזרתי אדני תשועתי":

תתק

(פב)

ובכן תרחם עלי מלא רחמים, ותזכני למדת הבטחון באמת בשלמות גדול, ואהיה חזק ואמיץ בבטחון לבטח באמת בחסדיך הרבים, שתשוב ותרחם עלי, ותשפיע ותתן לי כל צרכי בגשמיות וברוחניות. ותתן לי פרנסתי בשלמות, פרנסת הנפש ופרנסת הגוף, בקרשה ובטהרה גדולה, ותתן לי כל צרכי כמועדו ובזמנו, כמו שכתוב: "עיני כל אליך ושפרו ואתה נותן לחם את אכלם בעתו". ואה-על-פי שעשיתי מה שעשיתי, וקלקלתי מה שקלקלתי, ופגמתי מה שפגמתי, וחרעותי את מעשי וקפחתי את פרנסתי אשר לפי מעשי הרעים אני רחוק מאד מפרנסת, אה-על-פי-כן אבטח בך כי לא תעזבני לעולם בחסדיך, כי רחמיך רבים יהוה, רחמיך רבים מאד, ואתה טוב ומטיב לרעים ולטובים, טוב לכל, כמו שכתוב: "טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו", ובטובך הגדול אתה זן את כל העולם בלו בחן ובחסד, וברחמים אתה נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדיך:

תתקא

(פב)

אנא ברחמיך הרבים, אל תעשה עמי כחטאי ואל תגמלני כמפעלי, ואל יהיו עוונותי מכדילים ביני ובין טובך ושפעך הטוב היודר עלינו תמיד. מלא רחמים, חזקני ואמצני לבטח בך באמת, ואל יבחלוני רעיוני, ואל יכלכלו דעתי רבוי חטאי העצומים,

מלהתחזק בכפחון חזק ואמיץ בך תמיד. ואזכה לקנים מקרא שכתוב: "כפחו ביהנה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים", ונאמר: "פרוך הנכר אשר יכמח ביהוה ויהוה יהנה מכפחו". ואזכה על ידי הכפחון לעשות כלי וצנור על ידו לקבל השפע טובה והפרנסה וכל צרכי במועדם ובזמנם קדם שאצטרך להם. אלהינו אבינו, רוענו וזוננו, הן ומפרנס ומכלכל מקרני ראמים עד ביצי בנים, פרנסני וכלכלני בגדבת חסד ומתנת חנם, אותי ואת כל בני ביתי ואת כל התלויים בי ואת כל הנלוים אלי, ותן לי כל צרכי בכבוד ובהתר ובהרחבה גדולה, באפן שלא תבלבל אותי הפרנסה מתורתך ועבודתך כלל, ואל תצרכני לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, כי אם לדרך המלאכה הפתוחה הקדושה והרחבה שלא נבוש ולא נבלם ולא נכשל לעולם ועד. ואזכה לעסק תמיד בתורתך ובעבודתך באמת כל ימי חיי, אני ונרעי ונרעי ורעי וכל יוצאי חלציינו וכל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם אמן סלה:

תתנה

(ק)

אלהי עולם, ברחמיך הרבים רחם עלינו ותן חלקנו בתורתך, ופנו ברחמיך הרבים שנוזכה להתעורר מעתה אליך באמת, ונתחיל מעתה לעסק בתורה וזמן ולילה, ואל יטרידנו ואל יבלבל אותנו שום טרדא ועסק ומשא ומתן, רק תהיה מלאכתנו נעשית על ידי אחרים. וברחמיך הרבים תפרנס אותנו בהרחבה גדולה, ותספיק לנו כל הצרכותנו מאתך קדם שנצטרך להם, באפן שלא נצטרך לעסק בשום עסק בשביל פרנסה, רק תהיה תורתנו אמנותנו בעולם הזה ותהיה עמנו לעולם הפא. ואפלו מי שמכרח לעסק באיזה מלאכה ועסק ומשא ומתן בשביל פרנסה, תעוררם ותחזק לבכם, שאל ישבחו חס ושלוש את עולמם הנצחי, ויחוסו על נפשם לקבץ עתים לתורה, ותהיה תורתם קבוע ומלאכתם ארעי, ולא יתבטלו מעסק התורה כי אם בעת ההכרח בשביל המשא ומתן והעסק בלבד, ובכל זמן שיוכלו לחטף איזה שעה או רגע, מכל שבן יום או יומים לעסק בתורה, יזכו להגות בה בהתמדה גדולה. ותרחם עלינו, ותפתח לנו שבילי השכל האמת שנוזכה להבין כל דברי התורה על ברין ואמתתו, ונוזכה להכנים כל מחנו ומחשבותינו ושכלנו בתוך התורה ולעין פה היטב במקום שאצריבין לעינינו, וכל פונתנו יהיה לשמה באמת כדי להבין דברי התורה על ברין לאמתתו ולא להתניח ולקנמר חס ושלוש, ולא בשביל שיהא נקרא רבי, ולא בשביל ממון וכבוד, ולא נעשה חס ושלוש דברי התורה קרדם לחפור בהם ולא עמדה להתגדל בהם, רק נעסק בהתורה באמת לשמה בכל פחנו ושכלנו ומחשבותינו, כדי שיביאנו התלמוד לידי מעשה, לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד. ואתה ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים תאיר עינינו בתורתך, ותפתח לבנו שנוזכה

להכין היטב במהירות גדול בכל מקום שגלמוד שם ולהשיג דברי התורה באמת, ונוכח
 ללמד כל ספרי תורתך הקדושה בכל יום, תנ"ך וש"ס ופוסקים ומפרשיהם, וכל ספרי
 המדרשים, וספרי הוהר הקדוש ותקונים, וכל כתבי האר"י זכרונו לברכה, וכל ספרי
 הצדיקים האמתיים שבימינו, ונוכח לגמורם ולחזור ולהתחילם כמה וכמה פעמים כל ימי
 חיינו. רחם עלינו למען שמך, ונכנו להתמיד בתורתך הקדושה בהתמדה גדולה, כי הם
 חיינו וארץ ימינו ובהם נהנה יומם ולילה. ונוכח להמית עצמנו על התורה עד שתתקנם
 בידינו, ונוכח לשפר ולכבול ולהמית כל התאוות רעות וכל המדות רעות שבינו, על
 ידי עסק ועיון התורה באמת:

תתשלג

(קלו)

מלא רחמים, חונן לאדם דעת, חנני מאתך ונבני שיהיה שכלי ודעתי בשלמות, באפן
 שאזכה לבטחון שלם בתכלית השלמות, שאזכה לבטח בך תמיד שאתה תפרנסני
 ותכללני ותתן לי כל מחסורי תמיד, ואתחזק בבטחון בכל עת יותר ויותר ואהיה בטוח
 בחסדך שתושיעני בכל מה שאני צריך להושע בגשמיות וברוחניות בגוף ונפש ומזון,
 ולא אפול מן הבטחון לעולם, ולא יוכלו רבוי עונותי העצומים לבלבל הבטחון שלי חס
 ושלו, רק אזכה להתחזק בכל עת ובכל שעה בכל מה שיעבר עלי לבטח בך תמיד
 באמת, עד אין סוף ועד אין תכלית, כמו שכתוב: "בטחו ביהוה עדי עד, כי ביה יהוה
 צור עולמים", ואהיה בטוח בעצם חסדך ורחמיך אשר אינם כלים ואינם תמים לעולם,
 כי לא בחטאי תעשה לי חלילה ולא בעוונותי תגמל עלי, רק תעשה בנפלאותיך המרבים
 והעצומים, בדרך חסדך הישנים והחדשים שאתה מחדש בכל יום ובכל עת ובכל שעה,
 ותתן לי כל פרנסתי וכל פרנסת אנשי ביתי וכל התלוים בי וכל הצטרבותנו בהרחבה
 גדולה קדם שנצטרך להם, ותעזרני ותושיעני בכל עת בכל מה שאני צריך להושע,
 ותזכני על ידי התחזקות הבטחון להרבות בצדקה בכל עת, ולא אחשב מיום לחברו כלל,
 רק כל מה שתשפיע לי בכל יום אפוד לצדקה לעניים הגונים שתזמין לי ברחמיך, ואזכה
 לחזיק וראי יהוה באמת העוסקים בתורתך ובמצותיך באמת, לחזיקם ולתמכם
 ולהספיקם כל מחסורם אשר יחסר להם, ולא יבלבל אותי מזה שום מונע ומעכב, רק
 אתחזק תמיד להרבות בצדקה לעניים הגונים, ולפוד ממזן הרבה על כל צרכי מצוה
 ותלמוד תורה, בפרט על כל דבר שהוא זכות הרבים לדורות. ואהיה חזק בבטחון בשמך
 הגדול הקדוש והנורא, שאתה תגמר בעדי לטובה תמיד ולא תעזב אותי לעולם, ויגנים
 בי מקרא שכתוב: "פרוך הנבר אשר יכטח ביהוה ויהיה ויהוה מכבחו":

תתשפ

(קמח)

"המא לבי אל עדותיך ואל אל בצע". רבוננו של עולם, עזרני והושיעני וזכני שאהיה רבוק בתורתך ועבודתך תמיד לעולם ועד. ותשים חלקי מיושבי בית המדרש ולא מיושבי קרנות, ותהיה תורתך אמנותנו בעולם הזה ותהיה עמנו לעולם הבא, ואהנה בתורתך יומם ולילה. ואפלו בעת שיהיה ההכרח על פי רצונך לעסק באיזה עסק בשביל פרנסה לעשות איזה מלאכה או משא ומתן או לנסע איזה נסיעה וכיוצא בזה, תרחם עלי ותושיעני שגם בשעת עשיית המשא ומתן והעסק תהיה פנימיות מחשבותי קשורה ודבוקה בך ובתורתך הקדושה, המלבש באותו העסק והמשא ומתן, ולא אכניס פנימיות דעתי בתוך המשא ומתן ועסקי הל, רק חיזוניות מחשבותי העסק בהמשא ומתן, אבל בפנימיות המחשבה אהיה קשור ודבוק בך ובתורתך הקדושה. ואזכה לעשות המשא ומתן באמונה גדולה, ויהיה חזן שלי צדק ולא אחלף ולא אשנה דבורי לעולם, אפלו בשביל כל חללי דעלמא, ותהיה כל פונתי בשעת עשיית המשא ומתן למען שמך ולמען תורתך, כדי שאוכל לעסק בתורה ועבודה ולתרבות בצדקה, ולקום מצותיך הקדושות:

תתשפא

(קמח)

ותזכני למעט בעסק ובמשא ומתן ולתרבות בעסק התורה לשמה ותהיה תורתך קבוע ומלאכותי עראי, ואפלו בשעת עשיית המלאכה והמשא ומתן תהיה עקר קביעת דעתי ופנימיות מחשבותי בתוך התורה והעבודה, למען שמך לבר באמת לאמתו. ותהיה עמי תמיד בשבתי בביתי ובכלתי בדרך, ותחוקני בהאמונה והנפחון לידע ולהאמין באמת, "כי לא בכח וגבר איש, כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים", כי הכל מאתך לבר, רק רצונך שבעסק באיזה משא ומתן בשביל פרנסה, כדי לברר ולהעלות כל הקדשות והניצוצות הנפולין מעמקי הקלפות, לנשואם ולהרימם ולחזר ולהשיבם ולהתנם אל מקומם:

תתשפב

(קמח)

רחם עלינו מלא רחמים, חושב מחשבות לכל ידח ממנו נדח, ותן לנו כח וגבורה ועצה למלחמה, שפכל עת שנצטרך לצאת לעסק בעבודות חיזוניות בעסקי משא ומתן וכיוצא בו, שיהיה כל עסקנו ועשייתנו באמונה גדולה בקדושה ובטהרה, באימה וביראה ובדבקות גדול בתורתך ובעבודתך בפנימיות מחשבותי, באפן שיהיה לנו כח לברר על ידי האמונה הקדושה את כל הניצוצות שנפלו בעמקי הקלפות בעזונותינו הרעים ובעזון אבותינו, בגלגול זה ובגלגולים אחרים, בשוגג ובמזיד באנס ובדצון. רחם עלינו למען שמך, כי אתה יודע כי אין בנו כח ודעת ללחם מלחמה זאת לברר ולהוציא הניצוצות

מתחת יד הקלפות שבוכשים ואוסרים אותם בהתנברות גדול, ובכל עת שמתעוררים
 לבררם ולהעלותם הם מתנברים ומתנברים יותר ויותר חס-ושלום, ומחמת זה ארף עלינו
 הגלות ומשף עלינו השעבוד בכלל ובפרט, ואין אתנו יודע שום דבר אף להתנבב נגדם
 ואף ללחם עמם. על מי לנו להשען, כי אם על אבינו שבשמים, "יהוה איש מלחמה
 יהוה שמו" הוא ילחם לנו. "ריבה יהוה את יריבי לחם את לוחמי, החזק מגן וצנה וקומה
 בעזרתו, וחרק חנית וסגר לקראת רודפי אמר לנפשי ישועתך אני":

תהשפנ

(קמח)

הושיעני בעל הישועות, שתהיה מחשבותי תמיד דבוקה בך ובתורתך אפלו בעת עסקי
 בעבודות חיצוניות במלאכה ומשא ומתן וכיוצא, ואתחזק באמונה שלמה
 תמיד, בפרט בעת צאתי מאהל תורה לעסק בעסקי חל, שאתנבב ואתחזק אז באמונה
 גדולה וחזקה ביותר, ואתה פרחמיך ובכחך הגדול תתן כח להאמונה הקדושה שתברר
 ותלקט ותעלה ותנשא ותרים כל הקדושות וכל הניצוצות הנפולות שנפלו בכל הדברים
 שבועלם מיום בריאת העולם עד היום הזה, ותעלה ותנשא אותם, ותחזר ותתנם ותשיבם
 למקומם אל מקום אשר היה שם אהלם בתחלה באת יותר שאת יותר עז, ואל ידח ממך
 נדח. ונבנו פרחמיך הרבים לעסק במשא ומתן באמונה, ותהיה פנימיות מחשבותנו דבוקה
 וקשורה בהתורה גם בשעת עשיית המשא ומתן, ועל-ידי-זה נזכה שתצילנו ותשמרנו
 שלא נצטרך לעולם לבוא לזילותא רבי דינא, שלא נצטרך לבוא (לפני) לדי דינים לדון
 לפניהם פדיו תורה, רק יהיה כל משא-ינו ומתנינו באמונה, וכל מי שנעסק עמם במשא
 ומתן ישאו ויתנו עמנו באמונה פאמת, ונרע ונבין ונאמין שבכל המשא ומתן מלבש
 תורה, ויהיה המשא ומתן מקשר תמיד אל התורה, באפן שלא נצטרך לתקן המשא ומתן
 על-ידי הדין תורה לפני הדינים:

פה

(ד:)

ותזכנו על-ידי התגלות הרצון הקדושה, שנוכח להמשיך יראה גדולה עלינו ונוכח
 להתגרא ולרעד ולפחד ממך תמיד, ולעבדך ביראה גדולה ובשמחה רבה, כמו
 שכתוב: "עבדו את יהוה ביראה וגילו פרערה". בפחד וברעד נמליכך עלינו, אחד יחיד
 ומיוחד, עד שנוכח על-ידי היראה הקדושה להמשיך חסד גדול מאתך עלינו, ונוכח על
 ידי זה להמשיך שפע גדולה ופרנסה טובה בהרחבה גדולה בלי שום יגיעה ובלי שום
 עסק ומלאכה כלל, רק אתה לבד תכלכלנו בלי שום עשייתנו כלל, ולא נצטרך לעשות
 שום עסק ולא שום מלאכה ומשא ומתן, ולא לחשב שום מחשבה בשביל פרנסת, רק
 בחסדך הגדול לבד תחיינו, ותתן לנו כל צרכינו מאתך לבד, ונוכח שתהיה מלאכתנו

נעשית על-ידי אחרים, ויגנים בנו מקרא שפתוב: "ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכרמיכם, ואתם בהני יהוה תקראו, משרתי אלהינו ואמר לכם", כי אתה יודע כי צרכינו הם רבים מאד, ואפלו ההכרחיות לבר הם רבים מאד, אכילה ושתייה ומלבושים ודירות, וצרכי מצוה לתן צדקה ונמילות חסדים, ושכר לפוד ושאר הצטרבות ההכרחיים, אשר יכולים חסדו ושלום לבלות הימים על ההכרחיות לבר:

(ד):

פו

אנא יהוה, שמרנו וחצילנו מזה, ונפנו להרבות בצדקה תמיד, עד שנופה בזכות הצדקה להמשיך חסד גדול עלינו, ויגנים מקרא שפתוב: "עולם חסד יבנה", ותקנים העולם בחסדך לבר, בלי אתערותא דלתתא כלל, ולא נצטרך לעשות שום עסק ולא שום מלאכה ומשאומתן בשביל פרנסה. וכשם שפראת עולמך בחסדך הטוב לבר בלי אתערותא דלתתא כלל, בן תשפיע עלינו חסדך ותתן לנו כל פרנסותינו וכל צרכינו מאתך לבר בלי עשייתנו כלל, למען נופה להיות פנויים מפל עסק ולעסק רק בתורה ותפלה ומצוות ומעשים טובים, ולא ניגע לריק ולא נלד לבתלה, ונופה להיות פרצונך הטוב באמת, ותגלה הרצון בעולם, ותחוק את אמונת הרצון בתוך גדול ותבטל כל הספקות, ולא יהיה בך למצח הנחש להטיל שום ספק פרצון חסדו ושלום, רק בלם ידעו אותך למקטנם ועד גדולם ויבירו בלם בך מלכותך, וידעו הכל בידיעה חזקה ונכונה בלי שום ספק כלל, שהכל מתנהג רק ברצון הבורא, הכל לבר, ותפרך שמו לנצח, "וכמצבנה עבר בחיל שמיא ודירי ארעא, ולא איתי די ימחא בידה ויאמר לה מה עברת":

(ה):

צד

ותרחם עלינו אבינו אב הרחמן, ותשלח לנו איש תבונות שיש לו נשמה קדושה, שיהיה לו בך לדלות ולשאב לנו עצות קדושות עצות עמוקות, כמו שפתוב: "מים עמקים עצה בלב איש ואיש תבונה ידלנה". ותעזר לנו בזכות ובה הצדיקים האמתיים, שנופה להמשיך המשכת רוחניות אלהות לתוך צמצומים, ותעזרנו ברחמיך שנופה על-ידי מעשינו הטובים לצמצם ולברא צמצומים וגופים קדושים, שיהיו בלים מכשרים לקבל לתוכם המשכת רוחניות אלהות בקדשה גדולה פרצונך הטוב. ונופה לברא בכל עת עולמות ובריות חדשות קדושות וטהורות, ולהמשיך תמיד רוחניות אלהות לתוך צמצומים קדושים. ואתה ברחמיך תשפיע מזון ופרנסה לכל הנבראים והנוצרים והנעשים, כי אתה זן ומפרנס ברחמיך וחסדיך הרבים מקנני ראמים ועד ביצי כנים, ולכל הנבראים שבעולם אתה נותן פרנסה תמיד בטובך הגדול, כמו שפתוב: "נותן לחם לכל בשר, כי לעולם חסדו":

צח

(ה:)

עֲזַרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתֵן לָנוּ פְּרִנְסוֹתֵינוּ מֵאִתְּךָ קִדְּם שְׁנַצַּמְרֶךָ לָהֶם, בְּהִרְחֻבָּה גְדוּלָּה, בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר, בְּכַבּוֹד וְלֹא בְּכֹזֵי, בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר. וְאֵל תִּצְרִיכֵנו לֹא לַיָּדַי מִתְּנַת פֶּשֶׁר וְדָם וְלֹא לַיָּדַי הַלְוֹאֹתֶם, וְתִצְלֵנוּ מִחֻבוֹת וְהַלְוֹאוֹת לְעוֹלָם וְתוֹכְנוּ מִתְּהִירָה לְסֹלֶק וְלִשְׁלָם כָּל הַהַלְוֹאוֹת וְהַחֻבוֹת שְׁאֵנוּ חַיִּבִים מִכְּבָר, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֲבִינוּ שְׂבֻשְׁמִים, כִּי קָשָׁה וְכָבֵד עָלֵינוּ מְאֹד לִשְׂאֵא עָלֵינוּ עַל הַחֻבוֹת אֲשֶׁר הִשְׁתַּרְנוּ עָלֵינוּ עַל צְוֹאֲרֵנוּ הַכְּשִׁילוֹ כַּחֲנוּ, וְהֵם מְבַלְבְּלִים אוֹתֵנוּ הִרְבֵּה מִמַּעַט הַעֲבוּדָה שְׁאֵנוּ חַפְצִים לְהִתְחִיל לְעַבֵּד אוֹתְךָ בְּאַמֶּת:

צו

(ה:)

אֲנִי יְהוָה, פְּרִנְסֵנוּ וְכַלְכְּלֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוּלִים, כִּי אֵין אֲנוּ יוֹדְעִים שׁוֹם דְּרָךְ וְעֲצָה אִיד לְהַמְשִׁיךְ פְּרִנְסָה, כִּי אִם עֲלֶיךָ לְכַד אֲנוּ נִשְׁעָנִים, עֲלֶיךָ הִשְׁלַכְנוּ אֶת יְהִבְנוּ וְאַתָּה תְּכַלְכְּלֵנוּ אֲבִינוּ שְׂבֻשְׁמִים, הַאֱלֹהִים הַרוֹעֶה אוֹתֵנוּ מֵעוֹדֵנוּ, תֵּן לָנוּ פְּרִנְסוֹתֵינוּ וְכָל מַחְסוֹרֵינוּ בְּשִׁפְעַ גְּדוּלָּה קִדְּם שְׁנַצַּמְרֶךָ לָהֶם, בְּקִנְיָה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָּה בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, כְּלֵי שׁוֹם טְרִדוֹת וּבְלִבּוּלִים כָּלֵל, בְּאִפֵּן שְׁנוֹכָה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְלַחַיּוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב תְּמִיד:

קסח

(י:)

וּבְכֵן יְתוֹכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוֹכָה שְׂיֵאִיר עָלֵינוּ בְּשַׁעַת אֲכִילַתְנוּ הַאֲרֶת תְּרִצּוֹן תְּקַדּוּשׁ, וְתִתֵּן לָנוּ כֶּחַ וְעֵז וּגְבוּרָה מֵאִתְּךָ, וְנוֹכָח לַחַיּוֹת "אֲנָשֵׁי חֵיל יִרְאִי אֱלֹהִים אֲנָשֵׁי אֶמֶת שׁוֹנְאֵי בְּצַע", כִּי אַתָּה הַנוֹתֵן כֶּחַ לַעֲשׂוֹת חֵיל. עֲזַרְנוּ וְחֻקְנוּ וְאַמְצָנוּ בְּיָרְאָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְנוֹכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׁנִתְּחִי גְבוּרִים אֲנָשֵׁי חֵיל בְּאַמֶּת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְתִתֵּן לָנוּ מִמְּשָׁלָה דְקִנְיָה, כִּי "הַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשִׁיל כָּלֵל, וּבְיָדְךָ כֶּחַ וּגְבוּרָה, וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל". וְכֵן שִׁיתִּיחַ לָנוּ חֵלֶק טוֹב בְּהַמְלָכוֹת וְהַמְּשָׁלָה דְקִנְיָה, בְּאִפֵּן שְׁנוֹכָה לְהַמְשִׁיךְ פְּרִנְסָה טוֹבָה בְּהִרְחֻבָּה גְדוּלָּה לָנוּ וּלְכָל אֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ וּלְכָל הַתְּלוּוִיִּם כְּנוּ מַעֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל:

קסט

(י:)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ עֲצָם דְחַקְנוּ וְעַמְלָנוּ וּמַעוֹט וְצַמְצוּם הַפְּרִנְסָה שְׁנִתְמַעַמְטָה מְאֹד פְּרִנְסַת עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּפִרְט פְּרִנְסַת הַבְּשָׂרִים הַחִפְצִים לְכֵס בְּדֶרֶךְ הַקִּנְיָה וְלְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת, אֲשֶׁר פְּרִנְסַתְּם דְחוּקָה מְאֹד, וְרַבִּים נִמְנָעִים הִרְבֵּה מֵעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ מִחַמַּת עַל וְטְרִדַת הַפְּרִנְסָה. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ שִׁפְעַ טוֹבָה וּפְרִנְסָה טוֹבָה לָנוּ וּלְכָל עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבְפִרְט לְהַחֲפִצִים לְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. עֲזַרְנוּ

והושיענו שלא תמנע ותעבב אותנו הפרנסה מעבודתך באמת, כי לך לבד עינינו תלויות. "בלם אליך ישפרון לתת אכלם בעתו", כי אין אתנו יודע עד מה, שום סבה ועסק בדרך הטבע אף להמשיך פרנסה, כי אם עליך לבד אנו נשענים, ועינינו לך מניחלות עד שתחננו ברחמיך ובחסדיך הרבים, ותתן לנו פרנסותינו בעתו כמועדו ובזמנו, ותמזין לנו כל פרנסותינו קדם שנצטרך להם באפן שלא תכלכל אותנו מרדת הפרנסה מעבודתך כלל, ותעזרר בנח מלכותך ותעלה ותקבל המלכות דקדושה שפע הפרנסה מוכה לכלליות עמך בית ישראל מהימים שיש בים החכמה, ותמשיך פרנסה מוכה עלינו מרצון העליון כמו שכתוב: "עיני כל אליך ישברו, ואתה נותן להם את אכלם בעתו. פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון". ותתן ותחלק ותשחק (ותספיק) הפרנסה לכל אחד ואחד כפי מה שצריך באמת לעבודת השם ותברך, באפן שנוכח כלנו לעבודך באמת. ותספיק לנו כל צרכינו בכבוד ולא בכזוי, בהתר ולא באסור, בנחת ולא בצער, מתחת ידך הרחבה והמלאה, ואל תצריכנו לא לידי מתנת פשר ודם ולא לידי הלואתם, ונוכח לקבל הפרנסה בקדושה גדולה, ונאיר בתוכה הארת רצון העליון דקדושה. ותעזרנו לשפר תאות אכילה לגמרי ולקדש את אכילתנו בקדושה גדולה, ונאכל לשמך לבד, ונוכח לקבל ולהמשיך עלינו היראה הקדושה הננשט ובאה על האדם בעת האכילה:

(י:)

קעה

ותשפיע עלינו ברצונך הטוב שפע מוכה ופרנסה מוכה כי בך לבד ברחמינו, כי אתה "מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבודת האדם, להוציא להם מן הארץ ויזן ישמח לבב אנוש, להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד". ונאמר: "מה רבו מעשיך יהנה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינה. זה תים גדול ורחב ידים, שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות, שם אניות יחלבו, לוייתן זה יצרת לשחק בו. בלם אליך ישפרון לתת אכלם בעתו, תתן להם ילקמון תפתח ידך ישבעון טוב":

(יא:)

רס

טוב ומטיב לכל, וכני להרבות בצדקה לעניים הגונים בקדושה גדולה ברצונך הטוב, באפן שתהיה הצדקה תקון גדול לנפשי ורוחי ונשמתני, ולא איעול בכסופא קמך. ותשמר את כל עמך בית ישראל הצדיקים והבשרים אשר פרנסתם על-ידי צדקה, שלא יגיע לידם שום צדקה פגומה מאנשי נאוף ורשע, אשר הצדקה שלהם מוקת להמקבלים, רק תסבב סבות למוכה ברחמיך הרבים, שכל הרשעים והנזאפים הנזתנים צדקה, שכל צדקתם תגיע להשקרנים והצבועים, והצדיקים והבשרים האמתיים ינצלו מהם מלקבל צדקה פגומה שלהם, שלא תקלקל הצדקה פגומה שלהם את דבור פיהם הקדוש

שמןקבלים הצדיקים מפעלי הצדקה. ותזמין לנו ולכל ישראל פרנסה כבוד וכבשרות, ולא יהיה אחיזה להסמך אחר אפרנסותינו כלל, רק נזכה לפרנסה מוכה כבוד וברוח בקרשה ובטהרה גדולה, באפן שנוכה להיות פרצוף הטוב באמת:

רסב (יז)

"עיני כל אליך ישברו, ואתה נותן להם את אכלם בעתו. פותח את ידך, ומשפיע לכל חי רצון". רבנו של עולם, תן לי פרנסה כבוד קדם שאצטרך לה, באפן שאזכה לסוד מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד ולהיות פרצוף הטוב באמת, כי אתה יודע כמה הפרנסה מבלבלת אותי ומונעת אותי ומחלשת דעתי מלהתחוק בעבודתך:

רסג (יח)

רבנו של עולם, דעתי כי אני רחוק מפרנסה כבוד מאד מאד, כי פגמתי נגדך מאד, הרעותי את מעשי וקפחתי את פרנסתי. אבל באתי לפניך מלא רחמים בעני פסתח, בדרל ואביון המחזיר על הפתחים, פורש בפיו שואל ומבקש מתנת חנם ונדבת חסד, שתחנני ברחמיך הרבים לבד, בחסדיך העצומים לבד, ותזמין לי פרנסתי מן השמים, ותתן לי כל צרכי וכל צרכי אנשי ביתי וכל התלוים בי וכל הנלוים אלינו קדם שצטרך להם, כי עינינו לך לבד תלויות, עינינו לך לבד מצפות ומחכות:

רסד (יט)

רבנו של עולם, אנה הוא לעלא מן כל העלות והסבות, ואתה יכול לסבב סבות למוכה ברחמיך הרבים, באפן שיניע לנו הפרנסה בנקל בלי שום פלפולים ובלי שום מרדות וניעות ובלי שום סבות על פי דרך הטבע, רק שתזמין לנו ברחמיך הרבים הפרנסה בנקל ובמהירות גדול, ותהיה נמשכת הפרנסה אלינו למוכה בהרחבה גדולה, ונוכה לברר הפרנסה בקרשה גדולה, שנוכה לאכל ולשתות בקרשה ובטהרה גדולה, באפן שנוכה שתתברר אכילתנו ושתיתנו, ויהיו נעשים מהם ברורים קדושים בבחינת קמרת, עד שיהיו נעשים מהם אמרי שפר, שהם ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש ואלו האמרי שפר יעלו ויתחברו עם המלה, ויהיה נעשה מהם עטרה להמלה, ונוכה לראות העטרה הזאת, כמו שכתוב: "צאינה וראינה בנות ציון במלה שלמה, בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו", ונוכה לראות את המלה בפינו, כמו שכתוב: "מלה בפינו תחזינה עיניך". ואל תעבב פרנסותינו בשביל זה, כי אתה "כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה", כי אתה יכול לסבב סבות למוכה באפן שתבוא לנו הפרנסה במהירות גדול בלי שום עבוב כלל, ובלי שום עסק וסבה ובלי שום מרדא כלל, ועם כל זה נזכה לראות המלה בפינו "בעטרה שעטרה לו אמו", הנעשית מן האמרי שפר

המתפררים על-ידי הפרנסה והאכילה דקדושה. וקנים לנו מקרא שבתוב: "הגואל משחת חייבי המעטרכי חסד ורחמים, המשפיע בטוב עדיף תתחדש בפשר נעורייכי":

(יז)

רס

אבינו שבשמים, עשה למענך ורחם עלינו ותסבב סבות למוכה, באפן שתגיע לנו הפרנסה קדם שנצטרך לה, ותזמין לנו כל צרכינו בכבוד ופנחת ובהתר ובקדושה גדולה ובהרחבה ונחת גדול, ותצילנו מחובות והלואות, ותעזרנו לסלק מהרה כל החובות והלואות שאנו מחייבים מכבר, ותשמרנו מעתה מלבוא לידי חוב עוד לעולם, כי אתה יודע שהחובות וההלואות מבלבלים אותנו מאד ממעט עבודתך שאנו מכינים עצמנו בכל עת להתחיל בעבודתך באמת:

(יח)

רסו

רחם עלי ועלינו, אבינו אב הרחמן, תזן את העולם בלו בטובו פחן ובחסד וברחמים, ותזן לי ולכל חברתנו ולכל ישראל פרנסה בכבוד קדם שנצטרך לה, באפן שלא נצטרך להטריד דעתנו בהפרנסה בלל, ואל תצריבנו לא לידי מתנת פשר ודם ולא לידי הלואתם, כי אם לידך המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה שלא נבוש ולא נבלם לעולם ועד. ונזכה לברך הפרנסה בקדושה ובטהרה גדולה, בבחינת קמרת המשמח את הלב. ותביא לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו, וימלא עלינו ועל כל ישראל ועל כל העולם בלו, ויקנם בנו מהרה מקרא שבתוב: "מלך בנפיו תחזינה עיניך תראינה ארץ מרחקים", במהרה בימינו, אמן בן יהי רצון:

(יט)

רעג

ותתן לנו פרנסותינו בהרחבה גדולה מאתך, ותשמרנו ותצילנו מן העניות והדחקות, ולא יצטרכו עמך ישראל זה לזה ולא לעם אחר, רק ברחמיך הרבים תשפיע לנו לכל אחד ואחד פרנסתו וכל הצטרבותו בהרחבה גדולה קדם שניצטרך להם פנחת ולא בצער, בהתר ולא באסור, בכבוד ולא בכזיון. ותגן עלינו תמיד שלא יגרם המחלקת חס ושלום לחפיל גפלים חלילה, ולא יגיע שום הוק ופגם לא לדרך הקדש בעצמו שצריכין הצדיקים והפזרים לגלות פעולם בכל עת, ולא להאנשים הנכנסים בו לגלותו, ולא תפיל אשה פרי בטנה, (בפרט וכו') ולא יעדי עבד שולטן מדבית יהודה:

(כ)

תנד

אנא יהוה, עזור להם ותשפיע להם כל טוב עשר וכבוד ותיים, פנים ובני בנים, ויתרבו צאצאיהם כחול הים, ותברך את כל מעשה ידיהם ובכל אשר יפנו יצליחו (ובפרט וכו'), ותעזר להם ותעלה אותם בכל פעם מעלה מעלה, ותחזק את לבכם שיוזבו בכל

פעם להחזיק ביותר את הלומדי תורה באמת, ותמלא ידם ברפת יהוה שיובלו להחזיק אותם בשלמות, למלאת להם כל צרכיהם לתת להם כל מחסורם אשר יחסר להם, באפן שיובו העוסקים בתורה לעסוק בתורה ועבודה לשמחה תמיד, בהרחבת חלב בלי שום בלבול וטרדת הפרנסה כלל:

תנר

(:ב)

ובנו לומר ולהאמין בחסדיך ונפלאותיך וטובך הגדול שאינו נפסק לעולם, ולשמח את עצמי על-ידי-זה תמיד. פתח לבי ודעתו, והאר עיני שכלי והורני ולמדני בכל את כל הדרכים והעצות שאפשר לשמח עצמי בהם באותה העת והשעה באפן שאזכה להיות בשמחה תמיד, עד שאזכה בכל פעם לרקוד הרבה מחמת שמחה, ולהעלות כל הבחינות הנקראין רגליו לבחינת לבב חכמה, בבחינת "ונביא לבב חכמה", ועל-ידי-זה יהיו נמתקין כל הדינים שפעולם מעלינו ומעל כל ישראל. ואזכה על-ידי השמחה והרקודין לתקן פגם הדבור הרע מה שפגמתי לפניך מעודי עד היום הזה בדבורים רעים הרבה, בפרט פגם דבורים רעים של לשון הרע ורכילות, הכל אזכה להעלות ולתקן בשלמות על-ידי שמחה ורקודין דקדושה. ותשמרני ותצילני מעתה מלדבר שום דבור רע ובפרט מלשון הרע ורכילות, ואזכה לקדש את דבורי בקדושה גדולה בתכלית השלמות. ותשמרני ותצילני מפגם אמונה, ותובני להעלות ולתקן כל פגמי האמונה על-ידי השמחה והרקודין דקדושה, ואזכה מעתה לאמונה שלמה באמת כראוי בתכלית השלמות כרצונך הטוב. ותעלה אותי גם כממון ועשר, שתשפיע לי ממון ועשירות הרבה דקדושה, באפן שאוכל לעסוק בתורתך ועבודתך בלי טרדא ובטול כלל, ואזכה להרבות בצדקה ולהחזיק ידי העוסקים בתורה ועבודה באמת:

תנה

(:ב)

רבנו של עולם, אתה ידעת דחק פרנסתנו בעת, אשר בשל בח הפכל, רחם עלינו למען שמך, ומלא משאלותינו למוכה ברחמים, וזכנו להיות בשמחה תמיד, עד שנוכה לרקודין דקדושה ולהעלות כל בחינות הרגליו למעלה לקדושה עליונה, באפן שנוכה להמשיך שפע מוכה ופרנסה מוכה ועשירות גדול בקדושה ובטהרה, לנו ולזרענו ולכל עמך בית ישראל, ובפרט לכל תומכי אורייתא:

תעד

(:בב)

מריה דעלמא בלא, רופא חנם, רפאני נא ברחמיך הרבים רפואת הנפש ורפואת הגוף, "רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה". רפאני ואספני מצרעתי ומחר להפשיט מעלי גופי המצרע, וחלבש אותי בחסדיך גוף קדוש מגן ערו, ועל-ידי זה

יתרומם מזלי ואזכה לעושר, ובכרכותיך תברכני ותשפיע לי עשירות גדול בקדושה ובטהרה ויתחזק יצרי הטוב, ותסיר לב אכן מבשרי ותתן לי לב בשר, ויתבטל העצבות והליצנות הפאים ממרה שחורה ויתבטל מאתנו העניות והדחקות, כי בשל בח הסבל של העניות והדחקות של עמך בית ישראל, בפרט גדל העניות והדחקות של הפשעים החפצים לבגוס בדרך הקדש באמת. רחם עלינו ברחמיך הנפלאים, ותאיר עלינו מזל של עשירות, ויהיה כל העשירות אצל בית ישראל עמך הפשעים החפצים לעבדך באמת, למען יתגדל ויתקדש שמך על-ידינו. ויתבטל מאתנו כל מיני עצבות וליצנות הפאים ממרה שחורה, ויתבטל הליצנות של כל החולקים על הפשעים והיראים, ותתן בח שיתגבר לב חכם לימין על לב הפסיל שהוא משמאל, אשר משם כל הליצנות שלכם, שהוא שחוק הפסיל, ויתבטל השמאל לגבי הימין:

תקבו

(נ:)

ובכן תרחם עלינו, ותתן הנשם והמטר בעתו ובזמנו, ולא תעצר השמים מן המטר בכל עת שהעולם צריכין לו, ויקנם מקרא שבתוב: "ונתתי גשמיכם בעתם, ונתתה הארץ ויבולה ועץ השדה יתן פריו. ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשפתי תיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם". ותשגיח ברחמיך הרבים שיעלו כל האדים מן הארץ למוכת, שיהיו נעשים מן האדים תמיד גשמי ברכה ונדבה בעתם ובזמנם, ולא יתחפכו האדים לשפיכת דמים חס-ושלום. ותוציא את האדמה מקללותיה שנתקללה בעון אבותינו ובעונינו, ותתפך כל תקללות לברכות, "כי אתה כל תוכל ולא יבצר ממך מאומה":

תקבה

(נ:)

רבנו של עולם, רחם עלינו וברכנו בכל מעשי ידנו, ותן לנו פרנסתנו מאתך בהרחבה גדולה בקדושה ובטהרה. ותתן לנו כל מחסורנו וכל הצטרבותנו קודם שנצטרך להם, ותצילנו ותשמרנו תמיד מחובות והלואות כי הם מטרידים ומבלבלים את דעתנו מאד. רחם עלי ועליו מעתה ועד עולם והושיענו בישועתך הנוראה לסלק כל החובות שאנו חייבים מכבר, ותצילנו מעתה מחובות והלואות ולא נצטרך ללוות שום הלואה מאחרים. רחם עלינו מלא רחמים וזן ומפרנס לכל, ואל תצריכנו לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם:

מנהיגות

רסח

(ח)

ובכן רחם עלינו, ושְׁמְרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִמְּנַחֲיָנוּ שְׁקָר, מִמְּנַחֲיָנוּ אֲבוּרִים, מִפְּרָנָסִים הַמְּתַנַּאֲמִים עַל הַצַּפּוּר שֶׁלֹּא לְשֵׁם שָׁמַיִם הַרוֹדְפִים אַחַר הַכְּבוֹד לְהַנְאִתָּם וְתוֹלִין רְדִיפָתָם בְּרַחֲמֵנוּ, כִּי אֵלֵינוּ הֵם רוֹצִים לְרַחֵם עַל הָעוֹלָם לְהַנְחִינֵם, אֲשֶׁר כֹּאמֶת הֵם רְחוּקִים מִזֶּה, וְאֵינָם יוֹכְלִים לְהַנְחִינֵךְ אֶת עַצְמָן מִכָּל שָׁפָן אַחֲרֵינוּ, וְלֹא נִתֵּן לָהֶם הַגְּדֻלָּה מִן הַשָּׁמַיִם כָּלֵל. רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְהַצִּילֵנוּ מִחֵם וּמִחֲמוּנָם, וּתְכַמֵּל וּתְשַׁבֵּר וּתְכַנִּיעַ גְּדֻלָּתָם וּמְשֻׁלָּתָם מִן הָעוֹלָם:

רסט

(ח)

וְעֲזָרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְהַצֵּל אוֹתִי וְאֶת זְרַעִי וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִתַּאֲוָה רָעָה הַזֹּאת שֶׁל פְּרָנָסוֹת וּמְנַחֲיָנוּ, שְׁמֵרְנִי וְהַצִּילֵנִי וּמְלַטֵּנִי, שֶׁלֹּא יַעֲלֶה עַל לְבִי שׁוֹם תַּאֲוָה וְחֲמֻדָּה וְשׁוֹם מַחְשָׁבָה כָּלֵל שֶׁל פְּרָנָסוֹת וּמְנַחֲיָנוּ וְרֵאוּשׁוֹת וְהַתְנַשְּׂאוֹת, וְלֹא אֶרְדֵּף אַחֲרֵי הַכְּבוֹד לְעוֹלָם:

תשסא

(כא)

וְשְׁמֵרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִמְּנַחֲיָנוּ שֶׁל שְׁקָר, וְתְשַׁמְרֵנוּ שֶׁלֹּא נִתְקַרַב אֵלֵיהֶם וְלֹא נִתֵּן לָהֶם תִּקְוָה וְלֹא נִסְמִיךְ אוֹתָם בְּשֵׁם רַבִּי וְנִתְרַחַק מִחֵם כִּי מִינִי הַתְּרַחֲקוּת, וְלֹא יִזְכְּרוּ לָנוּ בְּשׁוֹם דְּבָר, לֹא בְּגִשְׁמוֹת וְלֹא בְּרוּחַ חַיִּים, כִּי אֵתָּה יוֹדֵעַ אֶת עַצְמְךָ הַפְּגָמִים וְהַקְּלָקוּלִים שְׁגוּרִים בְּעוֹלָם חַסְדֵּי שְׁלוֹם אֵלֶיךָ הַמְּפָרְסְמִים וְהַמְּנַחֲיָנוּ שֶׁל שְׁקָר, הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁם רַבִּי, וְנִסְמְכוּ שֶׁלֹּא כְּדִין, כִּי הֵם בְּעַצְמָן אֵינָם יוֹכְלִים לְתַת עֲצָה לְנַפְשָׁם וְהַעֲשִׂינִים סְרוּחִים מִכָּלֵלִים מִחֵם וּמִסְכָּבִים דַּעְתָּם, וְאֵינָם יוֹדְעִים לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטִי אֶמֶת וְהַנְחִינֵנוּ יִשְׂרָאֵל לָהֶם בְּעַצְמָן, וְאִיךְ יוֹכְלוּ לְהַנְחִינֵנוּ אַחֲרֵינוּ:

לב

(:א)

ובכן תוֹשִׁיעֵנוּ וְתַעֲזָרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנוּכָה לְחַפְּרֵנוּ וְלִידַע כֹּל הַמְּפָרְסְמִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְלִידַע לְהַבְחִין בֵּין טוֹב לְרַע, שְׁנוּכָה לִידַע הָאֶמֶת לְאֶמְתוֹ, מִי הֵם הַצַּדִּיקִים וְהַמְּפָרְסְמִים הָאֶמְתִּיִּים וּמִי הֵם הַמְּפָרְסְמִים וְהַמְּנַחֲיָנוּ שֶׁל שְׁקָר, אֲשֶׁר גְּדֻלָּתָם הִיא רַק עַל־יְדֵי עֲוֹת שֶׁהִיא מְלֻכּוֹתָא כָּלֵל תְּנָא. וְנִזְכָּה לְתַפְּלָה בְּשִׁלְמוֹת כָּלֵל הַבְּחִינּוֹת. וּבְנֻכּוֹת

ובכן תפלות הצדיקים האמתיים שהם שרש הבל, אשר בלם מקבלים מהם, ותפול ויפל כל העזות של כל המפרסמים של שקר, בלם וכרעו ויפלו לפני תפלות הצדיקים האמתיים, ולא יוכלו להרים ראש נגדם ונגד התלויים בהם ונתמכים עליהם באמת:

(1)

קנא

רבנו של עולם, "רעה ישראל האזינה, נוהג בצאן יוסף, יושב הפרוכים הופיעה". אתה עשית עמנו חסדים רבים ועצומים בכל דור ודור, ונתת לישראל בכל דור ודור מנהיגים אמתיים אשר הורו את ישראל את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו. חוסה עלינו גם עתה בדור הזה ושלח לנו רועה נאמן מנהיג אמת רחמן אמתי, אשר יוכל לנהג אותנו ברחמים ובחמלה כמו משה רבנו עליו השלום, שירחם עלינו ברחמנות האמתי להוציא אותנו מעוונות, אשר זהו עקר הרחמנות על עמך ישראל, כי זהו עקר הרחמנות הגדול מכל מיני רחמנות להוציא ישראל מעוונות, כי אתה יודע גדל קרשת נפשנו בשרשנו, אשר כל נפשותינו חצובות ונמשכות ממקום גבוה ועליון ודק וקדוש מאד מאד, ואנו רחוקים לגמרי מעון, ואין שום עון ופגם שיך לנו כלל, לגדל דקותנו ורוחניותנו בשרשנו, עד אשר אי אפשר לנו לשא עלינו על עון אחד, מכל שבן על עוונות וחטאים ופשעים רבים ועצומים ופגמים גדולים ונוראים אשר נלכדנו בהם:

(2)

קנג

חוסה עלינו רחם עלינו חמל עלינו, ברב רחמיה בעצם חמלתך בגדל חסדך, ושלח לנו מהרה מנהיג אמתי שיהיה רחמן גדול באמת, וידע איך להתנהג עם הרחמנות, איך לרחם על כל אחד ואחד. ויבנים בנו הדעת הקדוש, ויורה אותנו דרך ועצה שלמה, ויציאנו בכחו הגדול מכל החטאים ועוונות ופשעים, ויגרש ויכפל מאתנו את כל הרוח שטות שנדבק ונאחז בנו, ולא נשוב עוד לבסלה ולא נחטא עוד, ולא נעשה עוד הרע בעיניך, אם און פעלנו לא נוסיה. "שמרה נפשי והצילני, אל אבוש כי חסיתי בך". כי אתה לבד יודע גדל הרחמנות שיש על האדם בעולם הזה, אשר אנו הולכים בעולם הזה נע ונד מבלבל ומטורף, "כי כל ימינו פנו בעברתך בלינו שנינו כמו הנה", וכבר חלפו ועברו עלינו ימים ושנים הרבה, ועדין לא שבנו ממעונותנו:

(3)

קנד

רבנו של עולם, אדון הרחמים והסליחות, עוררה נא ברחמיה וחסדיך את המנהיג הראשון האמתי שהוא משה רבנו עליו השלום, עם כל הצדיקים האמתיים הכלולים בו, שיעמדו בעזרתנו ויגמרו מהרה מה שהתחילו לקרבנו אליך אבינו שבשמים, ולהחזירנו בתשובה שלמה לפניהך:

קנו

(זו)

ועתה עתה, אדונינו מורינו ורבותינו, אבותינו, הודנו ויונו ותפארתנו, עמרת ראשנו, אן פניתם אן פניתם, על מי עזבתם אותנו, על מי נמשחתם מעט הצאן הזה בין דבים ואריות וחיות רעות רבים מאד, והיכן היא ההשארה שהשארתם אחרים להנהיג את ישראל במקומכם, כמו שאתם רוצים באמת, כי נשארנו בתרן בראש החר ובנס על הגבעה, ולמה "תהיה ערת יהוה בצאן אשר אין להם רועה". "המופירים את יהוה, אל דמי לכם", אל תחרישו ואל תשקטו, עד אשר ישלח לנו מושיע ורב ומנהיג אמתי, להצילנו מעוונות ומחטאים, ומכל מיני פגמים שבעוֹלָם, ויקרבנו אליו יתברך ולעבודתו חיש קל מהרה, וכאשר החלוּתם הסדקם עמנו בן תגמרו בעדנו, ומה שיהיה הוא שיהיה, שנוֹכַח גם בדור הזה למנהיג אמתי שיהיה בבחינת משה, כי אתפשוּתא דמשה בכל דרא ודרא, ובבר הבטחתנו שלא תעזבו אותנו לעולם:

ש

(כד)

כי אתה גלית לנו עצם המעלות שזוכין על ידי מנהיג בשר, כי זוכין על ידו לכבול ארבע מדות רעות, שהם פגם אמונה וכפירות ונלוו עריות ושפיכות דמים, ולשון הרע השקול בנגד כלן, שהם ראשי כל העברות שבתורה, ואתה יודע כמה אנו צריכין להעטיר ולהפציר אותך לזכות להנצל מפגם ארבעה מדות רעות האלה, אשר כל אחד נלכד בהם כפי מה שגלגל, בהרהור או בדבור או במעשה, בשונג או במזיד, ואתה יודע עד היכן מניעים הפגמים הגדולים האלה הנוגעים בכל התורה בלה, על בן רחם עלינו ברחמיך הרבים ונבנו שיהיה לנו מנהיגים וראשים הנונים באלה, שישדרו ויעריכו הנביאות והמסים על כל אחד בראוי לו, עד שנוֹכַח כלנו להנצל על ידם מפגם כל הארבע מדות האלה, שלא ידבק בנו ובזרענו שום שמץ מהם, לא מהם ולא מקצתם, לא במחשבה לא בדבור ולא במעשה, לא בשונג ולא במזיד, רק נזכה להיות קדושים וטהורים בתכלית השלמות, ונקיים לגמרי מפגם כל הארבע מדות האלה:

(פד)

תתקח

ואזכה להתגבר בעבודת יהוה בתורה ובתפלה ובמעשים טובים בנרצות גדול ובשמחה רבה ועצומת, ולא אשגיח בדעתי על שום פסול ובלבול ומונע ומעכב ולא אכלכל דעתי עליהם כלל ולא אחוש ולא אסתכל עליהם כלל, ולא תפל עלי שום עצלות ועצבות וכבודות וחלישות הדעת כלל, רק אזכה ברחמיך הרבים להתגבר על ידו האמונה הקדושה, לשפר ולבטל לגמרי כל מיני עצלות וכבודות ומניעות הממח ומניעות גשמיים ועצבות ומרה שחורה ומחשבות זרות ובלבולים ועקמימיות שבלב, הכל אזכה לשפר ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים והעצומים, ואזכה למדת ארך אפים באמת, שאזכה להאריך אפי על כל המניעות והבלבולים, לבלי להסתכל ולבלי לחוש עליהם כלל, ולא יכפת לי שום דבר כלל, רק אזכה לעשות את שלי בתורה ותפלה ומעשים טובים בנרצות ובשמחה, ולא תקצר רוחי, חסד ושלו, משום דבר שפעולם. ותשפיע עלי בך הגודל ובה הצומח דקדושה, הנמשך מן האמונה הקדושה, שאזכה להיות הולך וגדול וצומח בעבודתך, ולא יזיק לי שום דבר שפעולם, ובכל מעשה אשר אחל בעבודת יהוה ובתורה ובמצות בכל לבבי אעשה ואצליח:

(פד)

תתקח

אנא מלא רחמים, "נותן ליעף בח ולאין אונים עצמה ירבה", אתה לבר ידעת רבוי חלישותי ובלבול דעתי ועקמימיות ללבי שיש לי בכל דבר שפעולם ובפרט בדברים שבקדושה, אשר כל דבר שבקדושה שאני רוצה לעשות, יש לי מניעות ועכובים ובלבולים רבים בלי שעור קדם שאני מתחיל לעשותו, ואפלו בעת שאני זוכה לעסק בו לעשותו, מבלבלים ומעקמים את לבי ודעתי בכמה וכמה עקמימיות על עקמימיות, וככמה וכמה מיני עצבות ומרה שחורה ועצלות וכבודות ובלבול הדעת ומחשבות זרות ופניות בלי שעור וערך ומספר, עד אשר בשל בך הסבל, עד אשר קצתי בחיי, באשר אתה ידעת יהוה אלהי ואלהי אבותי, מלא רחמים. ומה אעשה, ועוזנתי עשו כל זאת. רחם עלי למען שמו, שאזכה לאריכת אפים באמת, באפן שאעבר על כל המניעות והבלבולים והמעכבים מן הקדושה, הן מניעות שיש לי ממני בעצמי מחמת תאוות ובלבול הדעת

ומחשבות זרות וכיוצא בזה, הן מניעות מאנשי העולם הקרובים והרחוקים, כי רבים קמים עלינו בכל עת באשר אתה ידעת, הכל אוֹפֵה לְכַטֵּל, ואֲאָרֶךְ אִפִּי ורוחי ולא אֲשַׁנֵּחַ ולא אֶסְתַּבֵּל ולא אֲחוּשׁ עֲלֵיהֶם כָּלֵל, וְאֵל יִבְהַלְנֵי רַעֲיוֹנִי וְאֵל יִקְצְרוּ רוּחִי חֲסִד־וְשָׁלוֹם, אֵל יִרְדֵּךְ לְבַבִּי, וְלֹא אִירָא וְלֹא אֶחְפּוּ וְלֹא אֶעְרֵץ מִפְּנֵיהֶם, כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ הַהוֹלֵךְ עִמָּנוּ לְהַלְחֵם לָנוּ עִם אוֹיְבֵינוּ לְהוֹשִׁיעַ אוֹתָנוּ:

תתקי

(פד)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲמִין יְדִים רַפּוֹת וּבְרָכִים בּוֹשְׁלוֹת תֵּאֱמִין. אֵל תִּמְשָׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וְכֵן לְבֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חַיֵּשׁ קָל מִתְרַחֵ, וְלוֹבּוֹת שֵׁם לְכָל מִה שְׁיִכּוֹלִין לְזַבּוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מְקוֹם אֲשֶׁר מִשָּׁה וְאֶחָרֵן מְסֵרוּ נַפְשָׁם לְבֹא לְשָׁם. וְאֹזְבַת לְאֶרֶבֶת אִפִּים בְּכָל הַבְּחִינֹת, וְלֵאמֹנָה שְׁלֵמָה בְּאֶמֶת וְלְכַטֵּל הַכַּעַס וְהַקְּפִידוֹת בְּתַכְלִית, וְאֹזְבַת לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל, שְׁלֹא יִהְיֶה בְּלִפִּי שׁוֹם צַד קִנְיָה וְשִׁנְיָה וְהַקְּפָדָה וְכַעַס עַל שׁוֹם אָדָם שֶׁפָּעוּלָם, אֲפִלוּ עַל הַשׁוֹנְאִים וְהַרְדֵּפִים אוֹתִי, רַק אֹזְבַת לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל בְּאֶמֶת בְּרַצוֹנָה הַטוֹב. וְאֹזְבַת לְהוֹדִרוֹ בְּעִבּוֹדֶתָּהּ מֵאֵד בְּשִׂמְחָה וְחִיּוֹת וְהַתְּלַחֲבוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה, וְהַתְּחַנְּנֵנִי וְהַתְּאֱמַצְנֵנִי תָמִיד עַד שְׁאֹזְבַת לְעַבֵּר בְּשָׁלוֹם וְלְדַלֵּג וְלְקַפֵּץ עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲבוּבִים מִן הַקְּדִשָׁה, וְאֹזְבַת מִתְרַחֵ לְהַתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֶמֶת בְּרַצוֹנָה הַטוֹב, וְאֶהְיֶה חֲזֵק וְאֲמִיץ וְתִקּוּף בְּעִבּוֹדֶתָּהּ תָמִיד, וְאֹזְבַת לְהִיּוֹת גְּבוּר לְכַבֵּשׁ אֶת יִצְרֵי וְרוּחִי לְסוּר מֵרַע וְלַעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעִינֶיךָ תָמִיד. אֲדִיר אִים וְנֹרָא, חֲזֵק וְאֲמִיץ, חֲזֵקוּנִי וְאֲמַצְנוּ בְּאֶמוּנַתְךָ וּבְעִבּוֹדֶתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְתִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ עֵז וְתַעֲזוּמוֹת וּנְבוּרָה דְּקִדְשָׁה כָּלֵב, בְּאֶפֶן שְׁלֹא יוּכַל לְבַלְבֵּל דַּעְתָּנוּ שׁוֹם דְּבַר שֶׁפָּעוּלָם, וְנִזְבַּח לְקַיָּם כְּמוֹ שֶׁהוֹחֲרַתָּנוּ בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "חֲזֵקוּ וְאֲמַצּוּ אֵל תִּירָאוּ וְאֵל תַּעֲרִצוּ מִפְּנֵיהֶם, כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵיךָ הוּא הַהוֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ", וְנִאֶמַר: "קְנֵה אֵל יִהְיֶה, חֲזֵק וְאֲמִץ לְבָד וְקִנְיָה אֵל יִהְיֶה". וְקַיָּם לָנוּ מִקְּרָא שֶׁכָּתוּב: "וְקוּנֵי יִהְיֶה יַחֲלִיפוּ כַח יַעֲלוּ אֶבֶר בְּנִשְׁרִים, וְלָבוּ וְלֹא יִעָפוּ, יְרוּצוּ וְלֹא יִיגְעוּ". חֲזֵקוּ וְאֲמִץ לְבַבְכֶם כָּל הַמְּיַחֲלִים לִיהְוֶה:

תתקנה

(צג)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְדַעְתִּי וְאֲנִי מֵאֲמִין, שֶׁכָּל הַדִּינִים וְהַיִּסּוּרִים הַעוֹבְרִים עָלֵינוּ, בְּכָל־לִיּוֹת יִשְׂרָאֵל וּבְפִרְטוּיּוֹת מִה שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל עֵת וּבְכָל זְמַן, וְכָל הַמְּנִיעוֹת וְהַתְּלַחֲבוֹת הַמּוֹנְעִים וּמְבַלְבְּלִים אוֹתָנוּ מִעִבּוֹדֶתְךָ, כָּלֵם נִשְׁלָחִים מֵאִתְּךָ לְמוֹכַתָּנוּ, וְאִם אֲנַחְנוּ חוֹשְׁבִים אוֹתָם לְרַעוֹת חֲסִד־וְשָׁלוֹם, אֱלֹהִים חֲשָׁבָה לְמוֹכַת, כִּי בּוֹנֵתָּ תָמִיד לְמוֹכַת, כִּי הַתְּרַחֲקוֹת הוּא עֶקֶר הַתְּתַקְּרָבוֹת, וְאִתָּהּ מוֹכִיחַ וּמְיַסֵּר וּמְנַסֶּה וּמְצַרֵּף אוֹתָנוּ לְמוֹכַתָּנוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "כִּי בְּאֲשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת בְּנוֹ יִהְיֶה אֱלֹהֵיךָ מְיַסְרֶךָ". אֲכַל מְרַבּוּי חֲלִישוֹת

נפשנו, מרבו עוונותינו, ומעצם עבירת ונשמויות גופנו, אין אנו יכולים לקבל אפלו דיניך הקדושים, כי היסורים והמניעות מבלבלים וממרידים אותנו מאד מאד, עד אשר כשל בן הסבל, עד אשר על-ידי-זה נתרסקנו ממך כמו שנתרחקנו, ובפרט אנכי הדל והאביון וכו' אשר אתה לבר יודע כל מה שעבר עלי מילדותי, מעודי עד היום הזה וכו', (ויפרש כל שיחתו, כל המניעות והבלבולים והיסורים וההסתות והנסיונות והצירופים שעברו עליו מעודו, וכל המכשולות והחמאים והפשעים שנכשל בהם וכו' וכו', כל אחד ואחד כפי מה שיודע בנפשו את נגעי לבבו ומכאוביו), ובנדאי ככל מה שעבר עלי, בכלם בונתך היה למוכת, לנסותני ולצרפני על-ידי אלו הענינים דיקא, אבל מעצם קטנות ושמונת דעתי ועבירת גופי, לא יכלתי לעמד בשום בחינה דקה ונסיון קל וצרות כל שהוא.

"בחנת לבי פקדת לילה צרפתני כל תמצא, ומתי כל יעבר פי":

תתשפו

(קמט)

רבנו של עולם, יודע תעלומות, עצם האמת וחסין באמת, קרוב לקוראיו באמת. אתה לבר יודע את כל המעשה אשר נעשה עמי בכל יום ויום, מי ומי העומדים עלי בכל יום בנשמויות וברוחניות למנע ולעצב אותי חסד ושלום מדרך החיים. "יהיה מה רבו צרי רבים קמים עלי". אתה יודע בכמה מיני מניעות ועפובים והסתות ופתויות ובלבולים שמתגברים עלי בכל עת למנע אותי חסד ושלום מדרך האמת, מלהתקרב אליך וליראיך ולצדיקים האמתיים, ובעצם שפלותי ורבו עוונותי ועצם פוזר נפשי ובלבול דעתי שיש לי ממני בעצמי, עוד הם מתגברים ומתגרים בי בכל עת המניעות והעפובים מכל בני העולם, הן המניעות מבני הפית והקרובים, הן המניעות משאר בני העולם מרבו השנוי דעות והמחלקת שבעולם על נקדת האמת לאמתו:

תתשפו

(קמט)

ועתה יהיה אלהים אמת, עזרני והושיעני וחזקני ואמצני בעבודתך באמת, וזבני להתקרב ליראיך ותמימיך ההולכים בדרךך באמת, ולא יהיה כח לשום אדם שבעולם למנע אותי מדרך האמת בשום אופן בעולם יהיה מי שיהיה, הן קרוב הן רחוק. ותחוק את דעתי באמונתך תמיד, ואהיה דומה בעיני פאלו אנו יחיד בעולם, כמו שנאמר: "אחד היה אברהם", ולא אשמע כלל ולא אסתכל על שום מונע ומלעיג ומתלוצץ ומבלבל בעולם, ולא יוכל שום אדם לבלבל אותי מדרך האמת והישר, אפלו גדולים ממני וצדיקים בנגדי, רק אופה להתנהג בדרך האמת, כפי מה שלמדתי מנעורי על-ידי רבותינו הקדושים האמתיים, ואהיה רגיל לומר בנפשי שאיני יודע כלל מה נעשה בעולם עם כל אחד ואחד, רק אני בתמי אליך בדרך האמת כפי מדרגתי באשר למדתי על-ידי

בחירי צדיקו האמתיים, שהם נקדת האמת שבכל העולמות, ולא אסתכל על שום דעה ורצון שהוא נגד רצונם שהוא רצונך באמת, ואפלו בשיחה ההכרח להתועד עם בני האדם ולדבר עמם הן במלי דשמאי והן במלי דעלמא, אה-על-פירכן לא יבלבל דעתי מן האמת לאמתו כלל, ואזכה לקיים באמת מקרא שכתוב: "מי לי בשמים ועמד לא חפצתי בארץ". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהנה צורי וגואלי, חוק:

שלו

(ב) רבנו של עולם, מלא רחמים, אוהב עמו ישראל, גדל העצה ורב העלילה, אתה יודע את עצם רבוי המניעות המונעין אותנו מדרך החיים, אשר עמדו בנגדנו בנגד כל אחד ואחד בפרטיות, בחומות ברזל ובנחלים שוטפים ונהרי אש, סבינו גם סביבו מכל צד, "סבוי במים כל היום הקיפו עלי יחד", ומרבו המניעות נתרחקנו ממך כמו שנתרחקנו. אבל אתה הודעתנו ברחמיך הרבים, שגם בהמניעות בעצמן אתה בעצמך נסתר בהם מרב אהבתך את כל ירע ישראל עמך, ומי שהוא פר דעת יכול לגשת לתוך חשבת העני והערפל, דחינו לתוך תקף התנגדות המניעות, ולמצא שם את השם יתברך, כי שם בהמניעה בעצמה נסתר ונעלם השם יתברך. אבל מה אעשה אנכי חסר דעה, אשר מעצם חסרון דעתי אני עומד מרחוק זה כמה זמנים, שאיני מתגבר להתקרב אליך מחמת רבוי המניעות המפסיקים לפני בחומות ממש, ובאמת אני יודע קצת, ואני מאמין באמונה שלמה שיש בידי לשפרם ולבטלם, כי באמת אינם מניעות כלל, אבל את על פי כן הם מתנגדים בנגדי ומשתפחים לפני כל כד, שאיני יודע איך לשפרם ולבטלם:

שלו

(ב) על כן באתי לפניך מלא רחמים, החונן לאדם דעת, שתורני ותלמדני ותודיעני דעת ותבונה וחכמה ושכל אמתי ועצות אמתיות בכל עת, באפן שאזכה להתקרב אליך באמת במקום שאני שם עתה, ולעבר ולדלג על כל המניעות המשתפחים לפני, ואזכה לידע ולהאמין באמת שכל המניעות הם רק באחיות עינים ובדמיון בעלמא, ומי שמחוק לבו ומתגבר בנגדם בתשוקה גדולה ורצון חזק להשם יתברך, הם מתבטלים בנגדו לנמרי, עד שאזכה לבטל ולשפר כל המניעות שבעולם, הן המניעות מאחרים, הן המניעות מתאוות גופי המגשם, הן כל מיני מניעות שבעולם המונעין מדרך הקדש, מדרך האמת, בלם אזכה לשפר ולבטל ולסלק לנמרי, על-ידי שתתן בלבי כח וגבורה לכבש את יצרי ולהתחזק בלבי בגבורה גדולה ובהתחזקות גדול לעמד בנגדם, ולכלי לירא ולפחד מהם כלל, ואזכה לנצח המלחמה בשלום:

שלח

(ב):

וּתְרַחֵם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִמְּנִיעוֹת הַמַּחַ, שֶׁהֵם כָּל הַקְּשׁוֹת וְהַסְּפָקוֹת וְהַכְּלָפוֹלִים הַבָּאִים עַל הַמַּח לְהַרְחֵק אַחֲרֵי הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים שְׂבִדוֹר, אוֹ לְהַרְחֵק חֵם וְשָׁלוֹם אַחֲרֵי מְדוּתֶיךָ, שְׂאֵלוֹ הַמְּנִיעוֹת שֶׁל הַמַּח הֵם גְּדוּלִים מִכָּל הַמְּנִיעוֹת שֶׁפְּעוֹלִם, כִּי מִי שֶׁמָּחוּ וְלָבוּ חֹזֵק בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּבְצְדִיקִים אֱמֵתִיִּים אִין שׁוֹם מְנִיעָה שֶׁתִּמְנָעֶהוּ, אֲבָל בְּשַׁחַס־וְשָׁלוֹם מָחוּ וְלָבוּ חֲלוּקִים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּמֵהַצְּדִיקִים וְנוֹפְלִים בְּלֵב קְשׁוֹת עֲלֵיהֶם, אֵלוֹ הַמְּנִיעוֹת קָשִׁים מִכָּלֵם. וְעַל זֶה בָּאתִי לְצַעֵק וְלִזְעַק וְלִקְרֹא אֱלֹהִי, כִּי אִין לִי שׁוֹם תִּקְוָה לְהַנְצִיל מֵהֵם כִּי אִם לְצַעֵק אֱלֹהִי. "אֱלֹהִי יְהוָה, אֶקְרָא וְאֵל אֲדַנִּי אֶתְחַנֵּן. שִׁמְעֵ יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא, וְחַנּוּנִי וְעֲנִנִי":

שמ

(ב):

וּתְרַחֵם עָלַי בְּכָל עֵת שְׂיָבוֹאוּ עַל לִבִּי חַס־וְשָׁלוֹם קְשׁוֹת וּסְפָקוֹת לְהַרְחֵק אַחֲרֵי הָאֱמֵת חַס־וְשָׁלוֹם, שֶׁתִּבָּקַע אֲזַעֵק וְאֶצַּעֵק וְאֶקְרָא אֱלֹהִי בְּקוֹל חֹזֵק מֵעַמְקֵי הַלֵּב, וְאֵתָה תַעֲנֵנִי מִיַּד בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיב, אֲשׁוּעַ וְתֹאמַר הַנְּנִי, כִּי אִין לִי עַל מִי לְהַשְׁעוֹ לְעַמֵּד בְּנֶגֶד כָּל הַמְּנִיעוֹת, בְּפָרֵט בְּנֶגֶד מְנִיעוֹת הַמַּח, כִּי אִם עֲלִיךָ אֲבִינוּ שְׂבַשְׂמִים, עֲלִיךָ לְבַד אִנִּי נִשְׁעַן וְעַל חֶסֶד הַגְּדוֹל אִנִּי בּוֹטֵחַ, שֶׁתּוֹרְנִי וְתִלְמִדְנִי אִיךָ לְהַתְנַבֵּר לְכֵנִם לְתוֹךְ תִּקְוָה הַתְּנַבְּרוֹת הַמְּנִיעוֹת וְלְהַתְקַרֵּב אֱלֹהִי עַל־יְדֵי הַמְּנִיעוֹת דִּיבָא, כִּי גַם בְּהֵם עֲצָמוֹן נִסְתָּר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֲצָמוֹ, כִּי לְגַדְלָתוֹ אִין חֶקֶר, וּמֵאֵד עָמְקוֹ מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ, "וְאֵתָה מְרוֹם לְעוֹלָם יְהוָה", וְכָל מַה שֶׁאֵתָה מְסַבֵּב עִם הָאָדָם, אֲפֵלוּ מַה שֶׁנִּדְמָה לְמְנִיעוֹת וְעֹבּוֹבִים מִדְּרָךְ הַקְּדוּשָׁה, הַכָּל לְטוֹבָה וְיִשׁוּעָה נִפְלְאָה:

שמב

(ב):

אָבִי שְׂבַשְׂמִים, רַחֵם עָלַי, מִלֵּא מִשְׁאֵלוֹתֵי בְּרַחֲמִים, כִּי אִין לִי שׁוֹם תִּקְוָה כִּי אִם עַל תִּפְלָה וְתַחֲנוּנִים, וְעַל בְּחֵם הַגְּדוֹל שֶׁל הַצְּדִיקִים אֱמֵתִיִּים, וְאֵתָה הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה עִמִּי. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ וְאֵל תִּמְשָׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי, עֲזֹרְנִי הוֹשִׁיעֵנִי, מִלֵּא רַחֲמִים, "פִּעַל יִשׁוּעוֹת בְּקִרְבֵי הָאָרֶץ", וְעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחֶקְדֶּךָ אֱלֹהִי וְאֵת מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁמֶר מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי כִּי בְצָרָה גְּדוּלָה אֲנַחֲנוּ בְּתִקְוָה הַגְּלוּת הַמַּח הַזֶּה, וְעַקֵּר הוּא גְלוּת הַנְּפִשׁ, מַה שֶׁתִּאֲוֹת הַגּוֹף וּבְכָפוֹלֵי הַמַּח וְרַבּוּי הַמוֹנְעִים מִבְּנֵי אָדָם, בְּלֵם הַשְּׁתַּרְנוֹ עָלוּ עַל צְוֹאֲרֵנוּ לְמַנְעֵנוּ חַס־וְשָׁלוֹם מִדְּרָךְ חַיִּים. חַנּוּנוּ מֵאֵתָה חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת אֱמֵתִי, בְּאִפְּן שְׁנוֹבָה לְעַמֵּד בְּנֶגֶד בְּלֵם, וְלִבְלִי לְהַסְתַּבֵּל עֲלֵיהֶם בְּלָל, וְלְהַתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוּשָׁה בְּאֵמֵת, וְלִמְצֵא אוֹתָךְ תְּמִיד בְּתוֹךְ כָּל תִּקְוָה הַתְּנַבְּרוֹת הַמְּנִיעוֹת, כִּי בְּהֵן אֵתָה נִסְתָּר וְנִעְלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיב וּבְאֵהֲבָתְךָ הַגְּדוּלָה אוֹתָנוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. עֲזֹרְנוּ לְמַצֵּא אוֹתָךְ תְּמִיד

בתוך תקופת הסתרה והמניעה. "אל תסתר פניך ממני ביום צר לי, הטה אלי אוזןך, ביום אקרא מהר ענני. קרבה אל נפשי גאלה, למען אויבי הדני. ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזכחה באחלו ובחי תרועה, אשירה ואזמרה ליהוה. שמע יהוה קולי אקרא וחנוני וענני. פנה אלי וחנוני, תנה עוזך לעבדך והושיעה לבן אמתך. עשה עמי אות למוכה, ויראו שנאי ויבשו, כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני". יהיו לרצון אמרי פי וחנון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי, אמן ואמן:

יא

השיבנו אבינו לתורתך וקרבתך מלבנו לעבודתך, ורחמינו בתשובה שלמה לפניך. רבנו של עולם, אתה ידעת מה שגרמנו לנו בעזונותינו הרבים, כי נתרחקנו ממך מאד, כי הלכנו אחרי שרירות לבנו ואבדנו כל ימינו בתאוות הגופניות והנשמיות, עד אשר על-ידי-זה אפילו אם לפעמים פא לנו איזה התעוררות בלבנו לעזוב את דרכינו הרעים ואת און מחשבותינו ולשוב ולהתקרב אליך, אזי מידת הדין מקטרג עלינו, באשר שאין אנחנו ראויים להתקרב אליך, ולכנס לדרך החיים ולהתקרב לצדיק האמת ולדרך האמת. ואתה אוהב משפט, על פן ההכרח בכיבוד שנים אתה תסכים לזה להזמין לנו מניעות למנענו מדרך החיים, כפי הראוי לנו לפי מעשינו על פי הדין והמשפט. אך אתה הודעת לנו על-ידי חכמיך הקדושים, שהאהבה שאתה אוהב את ישראל היא גדולה יותר מהאהבה שאתה אוהב את המשפט, על פן אף-על-פי שאתה בעצמך מסכים בכיבוד על המניעות למנענו מדרך האמת, אבל מגדל אהבתך שאתה אוהב את ישראל, ואתה חושב מחשבות לבלתי ירח ממך נדה, כי לא תחפץ במות המת כי אם בשוב רשע מדרך וחייה, ואתה חפץ מאד שכל אחד מישראל, אפילו הגרוע שבגרועים, ישוב ויתקרב אליך לעבדך בלבב שלם, על פן אתה בעצמך, בכיבוד, מסתיר את עצמך בתוך המניעות, עד אשר על-ידי-זה מי שהוא בר דעת הוא יכול להסתכל בהמניעות ולמצא אותך בתוך המניעות בעצמן, כי באמת אין שום מניעה בעולם כלל, כי בתקופת המניעות בעצמן אתה נסתר שם בכיבוד, ועל-ידי המניעות בעצמן יכולין להתקרב אליך כל החפץ באמת, אבל אתה ידעת קטנות דעתנו וכסילות שכלנו, עד אשר קשה וכבד עלינו לשפר שום מניעה בעולם, כי תבט שאנו רואין התנברות המניעות, אנו נסוגים אחר חסד-ושלום וחורין תבט לאחורינו ונמנעין מלהתקרב אליך:

בא

צרות לכבי הרחיבו, ממצוקותי הוציאני. יהוה אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני. יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שלא אחמא עוד, ומה שתחמאתי לפניך

מחוק ברחמיך הרבים, אבל לא על ידי יסורים וחלאים רעים. רבוננו של עולם, אתה ידעת כי כפי שפלות ערבנו וגודל חלישות כחננו אין לנו כח כלל לסבול יסורים, כי גם בלא זה דעתנו קצרה ומבולבלת מאד, ומכל-שכן אם באים עלינו איזה יסורים חס-ושלום, רחמנא לצלן, אזי הם מעבירים אותנו לגמרי על דעתנו ועל דעת המקום חס-ושלום, וכל-כך נאטם לבבנו בשעת היסורים רחמנא לצלן, עד אשר קשה לנו אפילו לצעק ולזעוק אליך עד שתחננו, רק אנו שוככים נרדמים עיפים ויגעים תחת כובד המשא של היסורים, ואין יכולים לזוז עצמנו כלל, ואתה הודעתנו כי אתה משתתף בצרתן של ישראל כמו שכתוב: בכל צרתם לו צר, ואתה ידעת גודל מעלת קדושת הצדיקי אמת שהיו מימות עולם ועד עתה, ואיך שמסרו נפשם ממש בשביל להציל את ישראל מצרותם, ואתה ידעת גודל רבוי הצרות והיסורים שעברו על הצדיקי אמת, לבר מהיסורים המרים והצער הגדול שהיה להם מצרותם של ישראל בכלל ובפרט, אך הם היו במדרגה גדולה והיו יכולים לסבול היסורים, ואדרבה כל מה שעברו עליהם יסורים ביותר, וכל מה שהיה צר להם ביותר מהיסורים וצרתם של ישראל, על ידי כל זה נכנע ביותר אצלם החמירות והגופניות שלהם, והאיכה אצלם ביותר השכל והצורה ונתגדל הנפש שלהם, עד שהיו נושאים עליהם את כל האנשים שהיו להם יסורים מהם, וכמעט שהיו נושאים על עצמן את כל ישראל ומכל שבין האנשים שהיו מקרבים אליהם באשר ישא האומן את היונק, שהיו מקימים ומרימים ומחזירים רבים מישראל לשמשם, אבל אין מה נעני אבתריהו, כי האמת אנו יודעין ומאמינים באמונה שלמה כי בודאי כל היסורים שאתה שולח עלינו לפעמים הם בודאי לטובתנו, "לכלא הפשע ולהתם הטאת ולכפר עון ולהביא צדק עולמים" ולהכניע הגוף ולבתת החמר, ולהאיר הצורה ולגדל הנפש, אבל מה נעשה בי דל כחננו מאד ואי אפשר לנו כלל לסבול היסורים, על בן חוס וחסול נא עלינו בזכות אבותינו, ובזכות כל הצדיקי אמת שסבלו יסורים רבים וגדולים בשבילנו, והצילנו מעתה מכל מיני צער ויסורים, והושיענו מהרה למען שמך, ויקוים בנו מקרא שכתוב: "בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא נאלם, וינצלם וינשואם כל ימי עולם". אמן בן יחי רצון:

תתשנ"ט

(קמ"ד)

רבנו של עולם, רחמן מלא רחמים, רחם על דור העני הוזה. התרצה והתפנים לדור עני כי אין עוזר. ראה ענינו ועמלנו, כי אין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים, ועל כח וזכות אבותינו ורבנותינו הקדושים אשר בארץ המה. עשה למענם ולמען הרוגים על שם קדשך, ובפרט למען עשרה הרוגי מלכות שהם רבי עקיבא וחבריו שנהרגו על קדשת שמך ביסורים קשים ומרים וענויים גדולים מאד, ויצאה נשמתם בקדשה ובטהרה על קדוש שמך. וזכר את כל החרושים הקדושים שנהרגו על קדשת שמך בענויים קשים ומרים מיום החרפן עד הנה. וזכר את המסירת נפש בכל יום ובכל עת של הצדיקים האמתיים אשר מסרו נפשם באמת בכל עת ובכל יום על קדוש שמך, ובפרט המסירת נפש באמת של גדולי הדור בחירי הצדיקים אשר מסרו שמם שהוא נפשם, על קדוש שמך ובטלו כבודם, ומסרו שמם ופרסומם וקבלו על עצמם כל הפזונות שבעולם ובושות וחרפות ושפיכות דמים הרבה, והכל למען שמך ולמען ישראל עמך, כדי לכפר על בני ישראל, ולהצילם מכל הגזרות ומכל הצרות:

תתש"ס

(קמ"ד)

רבנו של עולם, ידעת כי אין כי כח ודעת לסדר תפילתי בראוי לפניך על צרות ישראל גדולות וקשות באלה, ובפרט בענין הגזרה הוזה של מסירת שמם ופרסומם של הצדיקי אמת שהוא מסירת נפש ממש, אשר הם דברים גנוזים וצפונים ונסתרים מאד, אבל אתה יודע מה נעשה עתה עמנו בדורות האלה, הן בכלל ישראל הן בפרטיות, מה שנעשה עם כל אחד ואחד מישראל בכל יום ויום, ואתה יודע את כל מעשי הצדיקי אמת העוסקים עתה בתקוננו, את כל הגדולות והנוראות אשר הם עושים בשבילנו לחמתיק כל הדינים וכל הגזרות מעלינו ולהצילנו מבהל כל אויבינו להושיענו מכל צרותינו. חמל נא חוס נא ורחם והושיעה נא לנו עתה ככחם וזכותם בעת צרה הגדולה והקשה הזאת. למדנו איך לסדר תפלות ותחנונות ובקשות וצעקות ושועות וזעקות לפניך על גזרה הרעה הזאת לבטלה מאתנו, ולבטל כל שארי הגזרות שרוצים לגזר חסד ושלום. אוי מה היה לנו בדור העני הוזה, אוי אוי מה נעשה, להיכן נברח (גיוואלד, רבנו של עולם,

וואס טוהט מען, גינואלד גינואלד, אזי אזי ביטער, זייער ביטער, מען ווייסט גאר נישט
וואס צו רעדן, דאס הארץ איז זייער פארשטייניגט):

מקוה

תרגום

(נו)

וְעֲזַרְנוּ וְנִפְנֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוּזְכָה לְמַחֵר וּלְקַדֵּשׁ עֲצָמֵנוּ בְּכֹל עֵת עַל-יְדֵי מִבְּיַלַּת מִקְוֹת, וְנוֹכַח
לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְקַדְשָׁה גְדוּלָּה עַל-יְדֵי מִבְּיַלַּת הַמִּקְוֹת, לְמַחֵר עֲצָמֵנוּ מִכָּל
הַמְטָאוֹת מִכָּל הַחֲמָאִים וְהַעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים, שְׁחַמְּאֵנוּ וְשַׁעֲוִינוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ מְנַעֲרֵינוּ
עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קַדְשָׁה גְדוּלָּה עַל-יְדֵי הַמִּקְוֹת הַקְּדוֹשָׁה, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ עַל
יְדֵי זֶה דַּעַת גְּדוֹל וְרַחֲמִים רַבִּים וְתִתֵּן לָנוּ בֶּחַ וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנוּזְכָה לְהַמְתִּיק עַל-יְדֵי מִבְּיַלַּת
הַמִּקְוֹת כָּל הַדֵּינִים שְׁבָעוּלָם, מַעֲלֵינוּ וּמַעַל וְרָעֵנוּ וּמַעַל כָּל עַמּוֹד בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּלְכַבֵּל כָּל
הַצָּרוֹת וְכָל הַגְּזֵרוֹת רְעוֹת עַל-יְדֵי-זֶה, וְתוֹשִׁיעַ לָנוּ תְּמִיד עַל-יְדֵי מִבְּיַלַּת הַמִּקְוֹת הַקְּדוֹשָׁה
וְתַנְוֹרְאָה מְאֹד, וַיִּקְרָם מִקְרָא שְׁכַתוֹב: "מִקְוֹת יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ מוֹשִׁיעוּ בְּעַת צָרָה". וְתוֹכְנֵנוּ
לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קַדְשַׁת הַמִּקְוֹת שֶׁל חַג הַשְּׁבֻעוֹת הַקְּדוֹשׁ שֶׁהוּא זְמַן מִתְּנַת הַתּוֹרָתְנוּ, שְׂאֵז
נִתְקַרְבוּ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי וְנָכוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה עַל-יְדֵי מִבְּיַלַּת הַמִּקְוֹת, וְנוֹכַח כְּלָנוּ
בְּחַג הַשְּׁבֻעוֹת לְמַבֵּל עֲצָמֵנוּ בַּמִּקְוֹת הַעֲלִיּוֹנָה, בַּמִּקְוֹת שֶׁל שַׁעַר הַחֲמֻשִׁים שֶׁל הַקְּדוֹשָׁה,
שֶׁהוּא רַחֲמִים גְּדוֹלִים וְרַבִּים וְחֶסֶד עֲלִיּוֹן וְדַעַת גְּדוֹל מְאֹד, וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנוּזְכָה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
קַדְשַׁת הַמִּקְוֹת הַזֹּאת בְּכֹל הַשָּׁנָה בְּלֶחֶ, וְנוֹכַח לְמַחֵר וּלְקַדֵּשׁ עֲצָמֵנוּ תְּמִיד, וְלַצֵּאת מִחֵרָה
מִחֲמֻשִׁים שַׁעֲרֵי טְמֵאָה, וְלַכְנֵם בְּתוֹךְ הַחֲמֻשִׁים שַׁעֲרֵי קַדְשָׁה. וַיִּקְרָם בְּנוּ מְהֵרָה מִקְרָא
שְׁכַתוֹב: "וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִים מְחֹרָרִים וּמְתַרְתֵּם, מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲמַחֵר
אֶתְכֶם":

תנו

(ג)

וּתְנַפְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּימִי, וְתִשְׁלַח לָנוּ צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים מוֹכִיחֵי אֱמֶת שְׂעֵסְקוּ תְּמִיד לְהוֹכִיחַ אוֹתָנוּ בְּתוֹכְחָה מְנִלָּה מֵאַהֲבָה מִסְתַּרְתִּי. וְתִתֵּן בְּלַפְּנוּ שְׁנֵפֶחָ אֲזַנֵּינוּ וְלַפְּנוּ לְקַבֵּל תוֹכְחָתְךָ הַטּוֹבָה, אֶהְיֶה-עִלְיָהּ לְפָעֲמִים בְּדַרְךְ בְּיָוֶז, אֶהְיֶה-עִלְיָהּ כִּן גּוֹבֵה לְקַבֵּל דְּבָרֵי תוֹכְחָתְךָ בְּאַהֲבָה וּבְחֶפְזָה וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה, וְנִהְיֶה כְּכֹל אוֹהֲבֵי תוֹכְחוֹת, וְנִזְכֶּה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, וְיִתְנַלֵּךְ חֶסֶד גְּדוֹל עֲלֵי-יָדֵי תוֹכְחָתְךָ הַטּוֹבָה כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "פִּיהָ פִּתְחָה בְּחֶכְמָה וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה", וְנִזְכֶּה עֲלֵי-יָדֵי זֶה לְמִדַּת חֶסֶד בְּשִׁלְמוֹת בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, וְנִהְיֶה נִבְלָלִים תְּמִיד בְּמִדַּתוֹ שֶׁל אֲבִרְהָם אֲבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם שֶׁהֵיחָ מִדַּתוֹ חֶסֶד, וְעֲלֵי-יָדֵי חֶסֶד הַזֶּה גּוֹבֵה בְּרַחֲמֵיךָ לְחַתֵּךְ וּלְהַבְדִּיל וּלְהַעֲלוֹת אֶת הַמַּלְכוּת דְּקִדְשָׁה מִן הָאַרְבַּע מַלְכוּת דְּסִטְרָא אַחְרָא, וְנִזְכֶּה לְחַרְגַּ וּלְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְעַקֵּר וּלְבַטֵּל קְלַפֵּת מַלְכוּת עֲמֶלֶק הַרְשָׁעָה שֶׁכָּלוּל מִכָּל הָאַרְבַּע מַלְכוּת, וְתַעֲזָרְנוּ לְמַחֲוֹת שָׁמוּ וְזָכְרוּ מִן הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "תִּמְחָה אֶת זָכַר עֲמֶלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח". וַיְקַיֵּם מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "הָאוֹיֵב תִּמּוּ חַרְבוֹת לְנִצָּח וְעָרִים נִתְּשַׁת אֲבָד וְזָכַרם הִמָּה. וַיְהִיחָ לְעוֹלָם יִשָּׁב כּוֹנֵן לְמִשְׁפַּט כְּסֹאוֹ". וְתַעֲקֵר וְתִשְׁבֵּר וְתִבְטֵל כָּל הַחֲכָמוֹת חִיצוֹנוֹת וְכָל הָאַפִּיקוֹרְסִית וְהַכְּפִירוֹת מִן הָעוֹלָם, וְיִתְנַלֵּךְ אֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל הָעוֹלָם בְּלוֹ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. וְנִזְכֶּה לְהַעֲלוֹת אֶת הַמַּלְכוּת דְּקִדְשָׁה אֶל אוֹר הַפָּנִים הַמְּאִיר בְּשֵׁלֶשׁ רִגְלִים:

(למקשה לילד יאמר כאן ותמלא רחמים וכו' עיין לקמן סעיף תס"ה):

תסח

(ג)

וְתִמְלֵא רַחֲמִים עַל כָּל הַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמִּשְׁבֵּר, וְתִצִּילֵם מִכָּל צַעַר וְנִזְק (וּבְפָרְט לַפְּלוֹנִית בַּת פְּלוֹנִית וְכוּ'). רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים תְּמִיד, אֲתָה יְדַעְתָּ צַעְרָה וּמִכְאוּבָה, אֲתָה יְדַעְתָּ אֶת לְבָבָה וּלְבַב אֲבִיחָ וְאִמָּה וְכָל הַמְּצַמְעָרִים בְּצַרְתָּה. רֵאחַ עֲנִיִּים וְעַמְלָם וְהַבִּיטָה בְּמִכְאוּבָם. יַעֲזָרְנוּ רַחֲמֵיךָ הַעֲצוּמִים, רַחֲמֵיךָ הַגְּנוּזִים, עַל עֲנִיָּה זֹאת הַיּוֹשְׁבֵת עַל הַמִּשְׁבֵּר בְּלֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְבָא, וּפְתַח לָהּ שַׁעֲרֵי רַחֲמִים וְתַחֲסֵד וְתַחֲמִלָּה וְתַחֲנִינָה, פְּתַח לָהּ שַׁעַר הַחֹלְלָה, וּבְרַחֲמֵיךָ הַרְבִּימִי תַחֲתֵךְ אֶת הַמַּ"ם סְתוּמָה שֶׁהִיא בְּנֶגֶד

מ"ם יום של יצירת הולדה, ששם מלבש הולדה, ובחסדך הגדול תתהדך את המ"ם סתומה
 הזאת ותעשה ממנה שתי דלתי"ם, ועל-ידי-זה תפתח ברחמיך וחסדיך האמתיים דלתי
 במנה של הענייה הזאת היושבת על המשבר ותהיה בעזרה שתלד מיד בנקל, כלי קשוי
 הולדה עוד בלל, ותאמר למלאך "הרה ידיך". האומר לעולמו די, אמר לצרתה די. רב
 חסד ומרבה להטיב, חוס וחסד ורחם, בחסדך הגדול עשה עמה, פתח לה דלתי ההולדה
 חיש קל מהרה בלי שום אחור ועפוב עוד בלל, כי כבר סבלה מרירות צער ומכאוב
 הרבה, עד אשר פשל פח הסבל. גומל חסדים טובים, עשה עמנו חסד חנם, ואל תאחר
 לדתה עוד בלל. עוד והצל והושיעה בחסדך, שיפתח לה צירי ודלתי במנה ברחמים
 גדולים תבך ומיד ותלד מיד בקל בלי שום צער ומכאוב עוד בלל, כי אם ברחמים
 ובחמלה בחסד גדול, ותוציא הולד לשלום לאויר העולם לחיים טובים ולשלום ולאךך
 ימים ושנים טובים אמן: (וירבו בצדקה מאד כי העיקר תלוי בחסד, שעל ידי זה חותבין
 את הד' מהמ"ם וכו' כמבואר בתורה הנ"ל שעי"ז נפתח רחמה של המקשה לילד
 כמבואר בספר, עי' בליקומי מוהר"ן ח"א בסו' ל' ובסו' קל"ה בסופו והכו'):
 לט

(ב:)
 "טוב להתודות ליהוה ולומר לשמך עליון. אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפני.
 אודה יהוה בכל לבב בסוד ישירים ועדה. ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך.
 תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. ואנחנו נברך יה מעתה ועד
 עולם תלונה":
 ט

(ב:)
 רבנו של עולם, מלא טוב, ובנו להתודות לך סלה. עורנו והושיענו ונבנו לטוב האמתי
 לשעשוע עולם הפא שהוא הודאה לשמך הגדול ותקדוש, ואנכה בכל יום ויום
 לומר ברבות והודאות שירות ותשבחות הרבה לשמך הגדול ותקדוש, להתודות לך
 ולברכה על כל החסדים והטובות והנסים והנפלאות אשר עשית עמי מעודי עד היום
 הזה, על נסיד שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצחקים.
 "במה אקדם יהוה אבך לאלהי מרום". מי יפאר מי יתדר מי יהלל מי ימלא, מי ישבח
 מי יספר אחת מני אלהי אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים הטובות נסים ונפלאות שעשית
 עם אבותינו ועמנו. לא יספיקו כל אילי נביות לכאר נקדה אחת בטפה מן הים מכל
 רבוי הטובות והנסים והנפלאות גדולות ונוראות שעשית עמנו, עם כל אחד ואחד
 מישראל בפרטיות, אשר הוצאת אותנו מכל הטמאות ומכל הזחמות, וקרבנתנו ברחמיך
 לשמך הגדול ותקדוש, והכנסתנו בקדשת ישראל, ואתה עושה פעולות גדולות ונוראות

בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, וְחֹשֶׁב מַחְשְׁבוֹת בְּאֶפֶן שְׁנוּבָה לְהִתְקַרֵּב לְעַבְדְּךָ, בְּדִי לְחַיּוֹתֵנוּ בַּיּוֹם הַזֶּה, לְמַעַן נִזְכֶּה לְחַיִּים אֲמִתִּיִּים לְחַיִּים נִצְחִיִּים, כִּי חֲסִדְךָ גָּדוֹל עָלֵינוּ וְהַצְלַת נַפְשֵׁנוּ מִשְׂאוֹל תִּחְתְּיָהּ, כִּי לֹא יִהְיֶה עֲזָרְתָּה לָנוּ כְּמַעַט שְׂכָנָה דְיוֹמָה נַפְשֵׁנוּ. מַה נֹּאמֵר מַה נְדַבֵּר, מַה נֹּאמֵר מַה נְדַבֵּר, מַה נְשִׁיב לַיהוָה כֹּל תַּגְּמוּלוֹהִי עָלֵינוּ. אֵלֹהֵינוּ מִלֵּא שִׁירָה בַּיּוֹם, וְלִשְׁנוֹנוּ רָנָה בְּהַמוֹן גְּלוּי, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שָׂבַח בְּמִדְרַגְתֵי רַקִּיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת בְּשֶׁמֶשׁ וּבַיָּרֵחַ, וְנִדְוֵנוּ בְּרוּשׁוֹת בְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם, וְנִגְלִינוּ קְלוֹת בְּאֵילוֹת, אִין אֵנוּ מִסְּפִיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשִׁבְחָךְ וּלְפִאָרְךָ וּלְכַבְדְּךָ אֶת שִׁמְךָ מִלְּבָנוּ עַל אַחַת מֵאֵלֶּף אֵלֶּף אֵלֶּף אֵלֶּפִי אֵלֶּפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ, עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִרְטוּיָם. לֹא בְּדוֹנֵי וּבְרַע מַעֲלָלֵי גְּמִלְתָּנוּ, כִּי אִם בְּחֲסִדְךָ לְבָד, בְּחֲסִדְךָ חַיִּיתָנוּ וְחֲשַׁבְתָּ מִדְּחִיק לְחַיִּיב אַחֲרֵיתִי, וְנִכְרַבְתָּנוּ מִלְּכִי לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וּמַה יוֹסִיף עוֹד עֲבָדְךָ לְדַבֵּר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, וְאַתָּה אֶת עֲבָדְךָ יִדְעָתָּ:

טא (ב:) וְחַנּוּנֵי מוֹדָה עַל הַעֲבָרָה, וְצוֹעֵק עַל לְחַבָּא. מִלֵּא רַחֲמִים, הַגּוֹמֵל לְחַיִּיכִים טוֹבוֹת, שְׂגִמְלָנִי כָּל טוֹב, וְהַכְּנִסְתָּנוּ בְּקִרְבְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָשִׂיתָנוּ גּוֹי, וְתִקְטַן עוֹד זֹאת בְּעֵינֶיךָ, וְהוֹסַפְתָּ עָלַי חֲסֵד וְטוֹב, טוֹבָה כְּפוֹלָה וּמְבֻכָּלֶת, וְנִכְרַבְתָּנוּ מִלְּכִי לְחַצְדִּיקִים וּבִשְׂרִים וּיְרֵאִים הָאֲמִתִּיִּים. מִלֵּא רַחֲמִים מִלֵּא טוֹב, בְּאִשֶּׁר תַּחֲלוֹת לְהִרְאוֹת חֲסִדְךָ עָלַי לְקִרְבָּנִי וְלְהוֹדִיעֵנִי וְלְהַטְעִימֵנִי מִדְּיוֹ נַעֲמֵם עֲרֻבוֹת יְדִידוֹת נְעִימוֹת מְתִיקוֹת קִרְבָּנִי הַקְּדוֹשִׁים הָאֲמִתִּיִּים, כִּן יְהִי נָא וְיִכְמְרוּ נָא הַמוֹן מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ עָלַי, וְתִרְחַם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי מֵעַתָּה, וְתוֹכְנֵנִי לְשֹׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה אֲשֶׁר הוֹדִיעֵנוּ וְנִלְוֵנוּ לָנוּ חַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים:

טב (ב:) וְתִמְחַר וְתַחֲשֵׁב לְנַאֲלָנִי וְלְהוֹצִיאֵנִי מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַרְעוֹת אֲשֶׁר סָבְבוּנִי. "יְהוָה מַה רַבּוּ צָרֵי, רַבִּים קָמִים עָלַי רַבִּים אֲמָרִים לְנַפְשִׁי אִין יִשׁוּעָתָה לּוֹ בְּאֱלֹהִים סֶלָה. וְאַתָּה יְהוָה מִגֵּן פְּעָדֵי כְּבוֹדֵי וּמְרִים רֵאשִׁי". צָרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנִי, קְרָאוּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. "בַּצָּר לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֵל אֱלֹהֵי אֲשׁוּעַ. וְשָׁמַע מִחֵיכְלוֹ קוֹלִי וְשׁוֹעַתִי לְפָנָיו תִּבּוֹא בְּאֲזֵנוֹ. מִן הַמַּצָּר קְרָאתִי יְהוָה, עָנְנִי בְּמִדְרַגְתֵי יְהוָה. קְרָאתִי מִצָּרָה לִי אֵל יְהוָה וַעֲנֵנִי. מִכְּטָן שְׂאוֹל שׁוֹעַתִי שָׁמַעְתָּ קוֹלִי. וְתִשְׁלִיכֵנִי מִצָּרָה כִּלְכַב יָמוּם וְנִחַר יְסוּבְכֵנִי, כֹּל מִשְׁפָּרִיךְ וְנִלְוִיךָ עָלַי עֲבָרוֹ. וְאַנִּי אֲמַרְתִּי נִגְרַשְׁתִּי מִנְּגַד עֵינֶיךָ, אֵךְ אוֹסִיף לְהַבִּיט אֵל הַיָּבֵל קְדָשְׁךָ. אִפְפוּנֵי מַיִם עַד נַפְשִׁי תִהְיוּ יְסוּבְכֵנִי, סוּף חֲבוּשׁ לְרֵאשִׁי. לְקַצְבֵי חֲרִים יְרַדְתִּי הָאָרֶץ בְּרִיחִיָּה כְּעָדִי לְעוֹלָם, וְתַעַל מִשְׁחַת חַיִּי יְהוָה אֱלֹהֵי. בְּהַתְעַטֵּף עָלַי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְכָרַתִּי, וְתִבּוֹא אֵלַי תְּפִלָּתִי אֵל

חיבל קדשך. משמרים הבלי שוא, חסדים יעזבו. ואני בקול תודה אופתה לך, אשר נדרתי
אשלמה, ישועתה ליהוה":

(ב:)

מג

ובכן תובני ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים שאזכה ללמד הלכות בכל יום ויום, חק
ולא יעבר כל ימי חיי, ולא יעבר אצלי יום אחד בלי למוד הלכות, עד שאזכה
על ידי ההלכות לשעשוע עולם הבא, לדעת ולהכיר אותך ותתברך לנצח. ותעזרני שאזכה
לברר פסק ההלכה באמת ותתנה עמי תמיד, ותמשיך עלי חסד חנם, חסדי דוד
הנאמנים, ואזכה לאסובי שמעתתא אלפא דהלכתא, עד שאזכה מתרה לידע כל ההלכות
של כל מצות התורה על ברין ואמתתן, ולהדש בהם חדושין אמתיים. ותשפיע עלי דעת
שלם וקדושה, עד שאזכה לדעת ולהכיר אותך באמת, ולהיות סמוך וקרוב אליך,
ולהודות לך ולברךך תמיד, ולהתדבק אליך באמת בעולם הזה ובעולם הבא מעתה ועד
עולם:

(ב:)

מד

ותצילני מפל צרה וצוקה, כי אתה יודע צרות לבני הרבים והכבדים מאד, עד אשר
בשל בח הסבל, כי צר לי מאד אבי שבשמים, כי רע ומר כי נגע עד הנפש,
ואין לי שום אח ורע לפרש לפניו שיחתי הכבדה והמרה מאד מאד, ואני נושא אבנים
קשים על לבי, "עלי לבי דוי", כי רק לבי יודע מרת נפשי המרה מראש ולענה, אשר
לא יאמן כי יספר, וכל הדמים שבאברי כלם מתבנסים אל הלב ומכבירים על הלב מאד,
וכל אברי ועורקי וגידי עם כל הדמים שבהם, כלם מבקשים ומחפשים עצה ותחבולה
איך להמלט ואיך להנצל מני שחת, מדין הקושה של גיהנם ומדין הקושה של העתיד,
ואיך להנצל מפל החטאים ועונות ופשעים ומפל הפגמים ומפל התרפתקאות שבעולם
חסד ושלום, הן תוחלתי נבוכה, לא ידעתי נפשי מה אעשה ומה אפעל, ומאין אבקש
תרופה למבתי האנושה:

(ב:)

מה

יהוה אלהים אתה ידעת, חוס וחמל עלי, חוס ורחם על מעט דמעט פלמתי הנשארת,
והופיעה עלי ממעון קדשתך ישועה ורחמים, ותצילני מעתה מפל מיני צרות
ורעות, כי אין לי על מי להשען כי אם עליך לבד אבי שבשמים. "אתה סתר לי מצר
תצורני, רני פלמ תסובבני סלה". הושיעני ועזרני וזכני שישובו הדמים השוטפין על לבי,
ויחזרו לילך בסדר תנועה מסדרת, ותעשה עמי חסדים רבים תמיד בכל עת, ותעזרני

ותושיעני ותצילני תמיד מפל צרה וצוקה, ותזכני להודות לך תמיד על כל החסדים אשר עשית עמי ואשר אתה עתיד לעשות עמי:

(ב)

זו

ותרחם עלינו ועל כל עמך ישראל ותעזרנו שנוכח להיות תומכי אורייתא, שנוכח להחזיק את הלומדי תורה העוסקים בתורה ובעבודת יהוה באמת, לתמכם ולסעדם ולהחזיקם ולהספיק להם כל מה שיחסר להם בכבוד גדול, ולעשות כל צרכיהם וכל צרכי בנייהם וביתם, באפן שיזכו לעסק בתורתך ובעבודתך בהרחבת הלב בלי פטול ובלבול בלל, למען יוכלו להוליד ולחדש תלכות וחדושין אמתיים בתורתך הקדושה, ותשפיע חסד גדול על ידדינו, וימשך עלינו ועל כל עמך ישראל שפע טובה וברכה ופרנסה טובה ועשירות גדול דקדושה, ורחמים וחיים ושלוש וכל טוב. ותמלא פנימת הלבנה, ויבנים מקרא שכתוב: "ויהי אור הלבנה כאור החמה":

(ב)

זו

ותחום ותחמל ברחמיך הרבים על כל היושבות על המשבר מעמך בית ישראל ותצילם מפל צער ונזק, ותרחם על צערם הקשה והכבד באשר נגלה לפניך אדון כל, ותחום עליהם ותעזרם ותושיעם בחמלתך הנוראה ובחסדיך הרבים שיזכו בלם להוליד בנקל בלי שום קשוי הולדה בלל. מלא רחמים חמל עליהם, כי אתה יודע את צערם ומכאובם הקשה, חמל עליהם למענה, והצילם מפל צער ונזק ומכל מיני עין רעה, ומכל מיני קלות וסטרין אחרנין המעפבים את ההולדה וחפצים חס ושלוש מה שחפצים. אנא יהוה, ברחמיך הרבים תצילם ותשמרם מפל רע, ויזכו בלם להוליד במהרה בנקל בלי שום קשוי הולדה בלל, ותוציא תולד לשלוש בלי פגע. ויזכו כל עמך ישראל לגדל בנייהם ובנותיהם לארץ ימים ושנים לעבודתך וליראתך, ולא תפיל אשה פרי בטנה, ויתרבו עמך ישראל בחול הים אשר לא ימד ולא יספר מרב:

(ב)

זו

ובכן תרחם עלינו ברחמיך הרבים ובחסדיך האמתיים, ותעזרנו ותושיענו שנוכח להמשיך הארת האמת, ויאיר האמת בהדבור וישלים את הדבור הקדוש, ותשמרנו ותצילנו שלא יצא שום דבר שקר מפינו בלל אפלו בטעות, רק כל דבורינו יהיו דבורי אמת תמיד לעולם ועד. ותזכנו להמשיך הארת שלשה קני האמת שהם תפלה ותורה ושדוכים חגונים, ותעזרנו ברחמיך הרבים שנוכח להתפלל לפניך בכל לב ונפש, ותהיה תפלתנו בתכלית השלמות ברצונך הטוב באמת. ותהיה עמנו תמיד ותושיענו שנוכח להוציא כל דברי התפלות ותחנות ובקשות מפינו באמת לאמתו, בלי שום פניית

ובלפולים ובלי שום מחשבות ורות כלל, רק כל דברי תפלתנו יהיו באמת לאמתו, באמת וך וצה, באמת שאמה חפץ בו, עד אשר תשמע תפלתנו תמיד כי אתה חפץ באמת לכבד כמו שכתוב: "קרוב יהוה לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת". ונוכח על ידי תפלתנו לנהג העולם כרצוננו, ולכבול כל הגזרות קשות שנגזרו עלינו חס ושלום, בין שהוא קדם גור דין ובין שהוא לאחר גור דין, ותמסר כחך וגבורתך בדינו, שיהיה לנו כל חכח והגבורה שלך לשנות הטבע ולנהג כל העולם, ויכנס בעמך ישראל מקרא שכתוב: "ויקרא לו אל אלהי ישראל", שיהיו ישראל נקראין בשם אל, שיהיה להם פח אלהי לנהג כל העולמות כרצונם הקדוש:

מט (ב):

ותזכנו לעסק בתורתך הקדושה תמיד לשמה באמת, ותתן לנו רב הגון ואמת שנוכח לקבל ממנו דרך ישרה, ונדע את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה כל ימי חינו לעולם, ויוליכנו בדרך האמת תמיד כרצונך הטוב:

נ (ב):

ותרחם עלינו ועל כל עמך ישראל, ותזמין לבנינו ולבנותינו וזוגם ההגון להם מן השמים, ולא יתחלפו הזוגים חלילה בעוונותינו, רק כל אחד יזכה למצא וזוגו ההגון לו מן השמים (ובכפרט לפלוני בן פלוני). ותנחננו בדרך האמת תמיד, ונוכח לעשות שדוכים מזכים והגונים באמת כרצונך הטוב, כמו שכתוב: "ומיהוה אשה משכלת":

נא (ב):

מלא רחמים, מלא משאלותינו ברחמים, עד שנוכח שיאירו שלשה קני האמת בהדבור וישלימו את הדבור הקדוש, את כל ארבעה חלקי הדבור:

נב (ב):

ותזכנו להרבות בצדקה תמיד, עד שנוכח לדבור של צדקה, כמו שכתוב: "אני (יהוה ה) מדבר בצדקה רב להושיע". ותמשיך עלינו רחמים ותכבול מאתנו כל האכזריות שבלבנו, ונוכח לצאת מגדר בהמה לגדר אדם שיש לו רחמנות, ונוכח לרחם על הבריות תמיד ברחמנות אמת, ולהרבות בצדקה תמיד לעניים הגונים כרצונך הטוב, עד שנוכח להשלים הדבור של צדקה כמו שכתוב: "מזב איש חונן ומלנה וכלכל דבריו במשפט":

נג (ב):

ותזכנו לדבור של תשובה, ותעזרנו לדבר דבורים הרבה של תשובה לפניך, ונוכח לקנס מקרא שכתוב: "קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה", ותשלח לנו דבורים הגונים

ורצויים לתוך פינו, עד שנוזכה לעורר לבבנו לפניך באמת, ולשפך לפנינו כמים נכח פניך יחנה, כמו שכתוב: "שפכי במים לבך נכח פני יחנה":

(ב):

נד

רבונו של עולם, ובני לתשובה שלמה לפניך. רבונו של עולם, ובני לדבור פנה שיעורר לבי באמת, עד שאזכה לשוב אליך מהרה באמת ובלבב שלם. ובני רחמני רחמני, חנני חנני, החורני בתשובה שלמה לפניך, "השיבני ואשובה כי אתה אלהי", תן לי תקנה ולא אבה, תן לי רוח והצלה אמתיית, רוח והצלה נצחית, תן לי דבור של תשובה אמתיית. חוס וחמל עלי למען שמך, למענה עשה ולא למעני, ראה עמידתי דל וריק וחסר, פגום ומקלקל ונשחת מאד, מבלבל ומטרף מאד. הצל ספינה המטרפת בים באין עזר וסומך. הצל נרדף מפני רוצחים ואורבים ולסטים ואויבים ושונאים קשים ומרים ואכזריים שאין דוגמתם בעולם. הצילני נא ברחמיך הרבים, הושיעני נא אבי אב הרחמן, הצילחני נא הצלחה האמתיית הצלחה הנצחית, שאזכה מעתה להצליח בזה העולם הצלחה הנצחית, שאזכה להרויח רוח האמת מה שאפשר להרויח בזה העולם בלי שעור וערף ומספר, עזרני להיות פרוצה הטוב באמת מעתה ועד עולם:

(ב):

נה

וזכנו להשלים הדבור של עשירים קרובים למלכות, ותעזר ותושיע ותגן על כל הקרובים למלכים ושרים ויועצים, העומדים בשביל ישועת והצלת ישראל באמת, ותשפיע עליהם דברי חן בשפתותיהם, וימצאו חן בעיני הקיסרים והמלכים והשרים והיועצים, ויבטלו מחשבות שונאינו, ותתן להם חן ושכל טוב באפן שיוזבו לבטל כל הגזרות קשות ורעות ולפעל גזרות טובות על ישראל עמה, ויחפכו לב הקיסרים והמלכים והשרים עלינו למוזכה, כי אתה לבד יודע אפן מעמד ומצב עמך ישראל בעת, אשר רבים קמים עלינו, רבים מאד, "על עמך יערימו סוד ויתעצו על צפונך", ולא אחד בלבד עומד עלינו, כי אם רבים קמים עלינו וחושבים מחשבות בכל עת איך להרע לישראל, חס ושלום, ואין לנו על מי להשען כראם על אבינו שפשמם, כי אתה היית עמנו מעולם בכל דור ודור. חמל עלינו גם עתה בדור העני הזה בעוקבא דמשיחא, כי אין מי יעמד בעדנו, שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה, ותתפך לב הקיסרים והמלכים והשרים עלינו למוזכה, כי חבל בנך לבה, (כמו שכתוב) "לב מלכים ושרים ביד יחנה", וכתוב: "פלגי מים לב מלך ביד יחנה, על כל אשר יחפין ופנו":

(ב):

נז

וְזַכְנוּ לְהַשְׁלִים הַדְּבָר שֶׁל מַלְכוּת דְּקַדְשָׁה, וְתָבִיא לָנוּ מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
וַיְמַלֹּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, וְנִזְכָּה לְשִׁמְעַ דְּבִרְיֵי הַקְּדוּשִׁים וְהַטְּהוּרִים וְהַנּוֹרָאִים מִפְּנֵי
הַקְּדוּשׁ:

(ב):

נז

רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ, וְזַכְנוּ שְׂיֵאִיר הָאֵמֶת בְּרַבּוּעַ הַדְּבָר, בְּאַרְבָּעָה חֳלָקֵי הַדְּבָר, עַד
שְׁנוּזָכָה לְדְבָר שְׁלֵם דְּקַדְשָׁה בְּאֵמֶת. וְנִזְכָּה לְשִׁלְמוֹת לְשׁוֹן הַקְּדֹשׁ הַמְקַשֵּׁר לְשִׁבְתָּהּ,
לְדְבָר אֵמֶת שְׁבֻלָּה בּוֹ בְּרָכָה וְקַדְשָׁה, וְתַבְטִיל וְתַכְנִיעַ וְתַשְׁפֵּר "לְשׁוֹן עֲלָגִים" שֶׁהוּא
לְשׁוֹנוֹת הַעֲבוּרִים, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם שְׁלִימָה וְאַחִיּוּת בְּעַמּוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִלְמְדוּ לְשׁוֹנֵם
כָּלֵל, רַק נִזְכָּה אֲנַחְנוּ וְכָל עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל לְדְבָר הַשְׁלֵם בְּאֵמֶת שֶׁהוּא שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקְּדֹשׁ,
עַד שְׁנוּזָכָה לְחַמְשֵׁיף הַקְּדֹשָׁה וְהַשְׁמַחָה שֶׁל שִׁבְתָּהּ לְשִׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, וְנִזְכָּה לְשִׁמְחַת תְּמִיד
גַּם בְּיָמֵי הַחֹל לְשִׂמְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ:

(ב):

נח

וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו, וְתִזְכְּנוּ לְקַבֵּל שִׁבְתָּהּ בְּקַדְשָׁה גְדוּלָּה וּבְחֻדוֹת רַבָּה וְעֲצוּמָה וּבְשִׁמְחָה
גְדוּלָּה וּבְכֹל טוֹב, וְלֹא יַעֲלֶה עָלֵינוּ בְּשִׁבְתָּהּ קִדְשׁ שׁוֹם דְּאִנְהָ וְעֲצוּבוֹת, וְלֹא
שׁוֹם צַעַר, וְתִסִּיר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה. בְּרַצוֹנְךָ הֵנִיחַ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁלֹּא תִהְיֶה צָרָה וְיָגוֹן
וְאַנְחָה בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ, וְנִזְכָּה לְשִׁמְחַת מְאֹד בְּכָל שִׁבְתָּהּ וּשְׁבֻתָּהּ בְּשִׁמְחָה אֵמֶתִיית בְּגִילָה בְּרִנָּה
בְּרִיצָה בְּחֻדוֹת רַבָּה בְּרַצוֹנְךָ הַטוֹב. וְתַעֲזָרְנוּ וְתִזְכְּנוּ לְחַמְשֵׁיף הַקְּדֹשָׁה שֶׁל שִׁבְתָּהּ לְשִׁשֶׁת
יָמֵי הַחֹל, עַד שְׁנוּזָכָה גַּם בְּיָמֵי הַחֹל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, נְגִילָה וּנְשִׁמְחָה בְּךָ תְּמִיד,
וְנִזְכָּה לְעֲשׂוֹת כָּל הַמְצוּת גַּם בְּיָמֵי הַחֹל בְּשִׁמְחָה גְדוּלָּה וּבְחֻדוֹת רַבָּה וְלְהִיּוֹת אִךְ שִׁמְחָה
תְּמִיד, נְגִילָה וּנְשִׁמְחָה בִּישׁוּעַתְךָ סֵלָה, וְנִזְכָּה לְקַנֵּם תְּמִיד מִקְרָא שְׁבֻתָּהּ: "עֲבַדוּ אֶת יְהוָה
בְּשִׁמְחָה בּוֹאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּה. דַּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עֲשֵׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עֲמוֹ וְצִאֵן
מִרְעֵיתוֹ":

(ב):

נח

וְתַעֲזָרְנוּ תְּמִיד בְּכָל עֵת לְחַמְשֵׁיף הַשְׁמַחָה שֶׁל שִׁבְתָּהּ לְשִׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, עַד שְׁנוּזָכָה
שִׁתְּנִלָּה אַחֲדוֹת הַפְּשׁוּט בְּעוֹלָם, וְיִדְעוּ וַיֵּאֱמִינוּ כֹּל שְׁכָל הַפְּעֻלוֹת מְשֻׁתָּנוֹת
נִמְשָׁכִין מֵאַחַד הַפְּשׁוּט, וְיִתְפָּרֵד וְיִתְעַלֶּה לְעַד וּלְנֹצֵחַ נְצֻחִים, וְיִדְעוּ כָּל פְּעוּלָּה כִּי אֵתָּה פְּעֻלָּתוֹ,
וְיִבִּין כָּל יְצוּר כִּי אֵתָּה יְצַרְתּוֹ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֹךְ
וּמַלְכוּתוֹ כֹּל מְשֻׁלָּה, וְיִתְנַלָּה אַחֲדוֹתֶיךָ הַפְּשׁוּט לְכָל בָּאֵי עוֹלָם עַל-יְדֵי עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר
בְּחֻרְתָּ גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ מְכָל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָרֶץ, כִּי אֵתָּה אֶחָד וְשִׂמְךָ אֶחָד וְיָמֵי

בעמך ישראל גוי אחד בארץ, עד שיתגלה אחדות הפשוט גם למעלה בכל העולמות על-ידי התגלות אחדות הפשוט מתוך הפעלות משתנות למטה בעולם הזה על-ידי עמך ישראל הקדוש, ותבטל כל מיני מחלוקת מן העולם ותמשיך שלום גדול בעולם:

(ב:)

וַזַּכְנוּ לְקַיִם מִצְוֹת הַדְּלֻקָּת נֵר חֲנֻכָּה פְּרָאוּי, בְּכָל פְּרִמְיָהּ וְדִקְדוּקֶיהָ וּבִגְוֹתֶיהָ וְתַרְיֵי"ג מִצְוֹת תְּתַלְוִיִּים בָּהּ, וְלְקַיִם כָּל הַמִּצְוֹת שֶׁל חֲנֻכָּה בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה, לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְבָרְכָךְ, וְלֹאמֹר הַלֵּל שְׁלֹם בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּהָ רַבָּה וּבְהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל בְּקַדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ גְדוֹלָה, כִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים קִבְּעַתְּ לָנוּ שְׁמוֹנַת יָמֵי חֲנֻכָּה לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל, שֶׁהֵם שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא. וְזַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַיִם מִצְוֹתֶיךָ בְּאַמֶּת עַד שְׁנוֹכַח לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ בְּאַמֶּת שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא תָּמִיד, שֶׁהוּא הוֹדָאָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְתַקְדוּשׁ, וּבְפָרְט בִּימֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵם יָמֵי הוֹדָאָה, עַד שְׁנוֹכַח לְהַתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְלִדְעַת וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ, וְלְהוֹדוֹת לָךְ, וּלְבָרְכָךְ סֵלָה בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב, כִּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ". וְנוֹכַח לְהַמְשִׁיךְ הַקַּדְשָׁה שֶׁל שְׁבַת לְשִׁשַּׁת יָמֵי חַח, עַד שְׁנוֹכַח לְהוֹיֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד כְּרִצוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת:

(ב:)

אָנָּה יְהוָה מֵלֵא מְשַׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, וְזַכְנוּ מִחֶרֶח לְכָל מַה שֶׁבִּקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, בְּאִפֵּן שְׁנוֹכַח מִחֶרֶח לְהוֹיֹת כְּרִצוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת, "לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד". מְזַמֵּר לְתוֹדָה, הִרְעִי לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ. עֲבַדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה כִּי לְפָנָיו בְּרַנְנָה. דַּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים, הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ, עִמּוֹ וְצִאֵן מִרְעִיתוֹ. כִּי שְׁעָרָיו כְּתוֹדָה חֲצוֹתָיו בְּתַהֲלָה, הוֹדוּ לוֹ כִּי טוֹב. כִּי טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ וְעַד דוֹר וָדוֹר אֲמוֹנָתוֹ. כְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: (ותפלה זאת טוב לומר למקשה לילד ויאמרו אז "מזמור לתודה" כמה וכמה פעמים כי אמירת "מזמור לתודה" הוא סגולה גדולה למקשה לילד שתזכה להוליד בנקל אמן):

(ג:)

וְתַתֵּן לָנוּ פְּרִנְסוֹתֵינוּ בְּתַרְחֻבָּה גְדוֹלָה מֵאִתְּךָ, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלֵנוּ מִן הַעֲנִיּוֹת וְחַדְחֻקוֹת, וְלֹא יִצְטָרְכוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל זֶה לָזֶה וְלֹא לְעַם אַחֵר, רַק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּשְׁפִּיעַ לָנוּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד פְּרִנְסוֹתוֹ וְכָל הַצְּטָרְכוֹתוֹ בְּתַרְחֻבָּה גְדוֹלָה קִדְּם שִׂיִצְטָרְךָ לָהֶם, בְּנַחֲת וְלֹא בְּצַעַר, בְּהִתַּר וְלֹא בְּאִסוּר, בְּכַבּוֹד וְלֹא בְּכַוִּיזוֹן. וְתִגַּן עֲלֵינוּ תָּמִיד שֶׁלֹּא יִגְרַם הַמַּחְלָקָת חֵם וְשָׁלוֹם לְהַפִּיל נְפִלִים חֲלִילָה, וְלֹא יִגִּיעַ שׁוֹם חֵזֶק וּפְגַם לֹא לְדַרְךָ הַקַּדְשׁ בְּעִצְמוֹ שְׁצָרִיכִין

הצדיקים והבשרים לגלות בעולם ככל עת, ולא להאנשים הנכנסים בו לגלותו, ולא תפיל
אשה פרי במנה, (בפרט וכו') ולא יעדי עבד שולמן מדבית יהודה:

(ב) יד
ותעורר את משיח צדקנו, שיקבל את תפלתנו ויעלה אותם לפניך, וכל תפלותינו
ותפלות עמך בית ישראל יהיו בידו לתרב פיפיות, למחסה ולמנוח וצנה, ללחם
את לוחמינו ולרוב את ריבנו. "יהם על דל ואכיון ונפשות אכיונים יושיע. החוק מנו וצנה
וקומה בעורתי. חגור חרף על ירך גבור, הודך ותדרך". ולמענה עשה ולא לנו, כי גם
מעט דמעט מעשינו הטובים וכל צדקותינו ותפלתנו הכל מאתך, "כי מקד חכל ומידך
נתנו לך", וכמו שכתוב: "מי הקדימני ואשלם". "לא לנו יהנה לא לנו, כי לשמך תן
כבוד על חסדך ועל אמתך". "כחסדך חניני ואשמרה עדות פיד". וקנים לנו מקרא שכתוב:
"למען שמי אאריך אפי ותהלתו אחטם לך", "למעני למעני אעשה, כי איד יחל", וכבודי
לאחר לא אתן. מגדיל ישועות מלבנו, ועושה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם, אמן
סלה:

(ב) יח
וכרחמיך חרבים תעורר חבצלת השרון לשיר בקול נעים גילה ורגן. ותמלך אתה יהנה
מתרה לבדך על כל מעשיך, ויקנים מקרא שכתוב: "זמרו אלהים זמרו, זמרו
למלבנו זמרו, כי מלך כל הארץ אלהים, זמרו משביל". ותזכר את עמך ישראל אשר
נפוצו בגוים, ואת בית מקדשך החרב מאין יושב. "גם צפור מצאה בית ודרור קן לה,
אשר שתה אפרוחיה את מזבחתיך יהנה צבאות מלכי ואלהי". והשב כהנים לעבודתם
ולוים כדוכנם לשירם ולזמרים והשב ישראל לגויהם. ותן לנו שכל וחקמה דקדשה, שנוכה
להמשיך עלינו על מלכותך תמיד, ולגלות מלכותך ואדנותך לכל פאי עולם, ובסא דוד
מתרה תבין, חיש קל מתרה תביא לנו את משיח בן דוד נעים ומירות ישראל, "אז ימלא
שחוק פיני ולשוננו רנה", ואז נשיר ונזמר ונרגן לפניך כל ימינו, ויקנים מקרא שכתוב:
"יהנה להושיענו ונגינותי ננגן כל ימי חנינו על בית יהנה", במתרה בימינו אמן:

עד

(י)

ועזרנו שתהיה תפלתנו נכונה וסדורה ושגורה בפנינו ובלבבנו. ותגלה נסים ומופתים בעולם, "למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד". ותזכר את עמך ישראל להוציאם מתקף גלותם, אשר גלית אותנו זה כמה שנים, ותמהר ותחיש לנאלנו ונופה לשוב לארצנו, ותביא לנו את משיח צדקנו במהרה, ויקים מקרא שכתוב: "והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו. אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף". ויקים לנו מקרא שכתוב: "תבואי, תשורי מראש אמנה", במהרה בימינו אמן:

קעה

(יג)

ותמשיך עלינו ברחמיך השגחה שלמה תמיד, ועל-ידי-יזה תשפיע עלינו כל טוב, שפע מזכה וברכה וקדשה וטהרה אמתיות. ותשגיח ותראה בעינינו ועמלנו ודחקנו בגוף ונפש ומזון בגשמיות ורוחניות, ותרחה על עמך ישראל הנפוצים כצאן אשר אין להם רועה, ותשוב ותקבץ נפוצותינו ונדחינו מארבע פנות הארץ, ותמהר ותחיש לנאלנו, ותביא לנו את משיח צדקנו, כי ארץ עלינו הגלות מאד בגוף ונפש, עד אשר בשל פח הסבל, באשר אתה ידעת יהוה אלהינו:

קעו

(יד)

חוס וחמל עלינו, ותשפיע חסדיך עלינו, ותביא לנו מהרה את משיח צדקנו, ותבנה את בית המקדש במהרה בימינו, ויקים מקרא שכתוב: "ואני ברכ סדרך אבוא ביתך אשתתחו אל היכל קדשך ביראתך. יהיו לראיון אמרי פי והגיון לפי לפניך יהוה צורי וגואלי":

רבי

(טו)

אנא יהוה, חמל עלי ברחמיך הרבים. חוס וחמל נא על נפשי האמללה מאד, הזנעה מאד, החלושה מאד, הרעבה וצמאה מאד, המנחת במקום שמנחת, באשר אתה לכד ידעת גדל עצם הרחמנות אשר עלינו בעת הזאת, בעוקבא דמשיחא, בעמק הגלות. צרות נפשנו הרחיבו מאד בלי שעור וערה, אשר אי אפשר לנאר ולספר כלל חלק אחד מאלת ורכבה מהם. אבינו שבשמים עזרנו, אבינו שבשמים חננו, אבינו שבשמים, אין אנו יודעים כלל מה לדבר, ובאיזה דרך נופה לראות ולפנים אותך, אחר שנאצנו עצותיך העליונות ומרדנו נגדך הרבה מאד:

רלב

(טז)

ותעזר רחמיך הרבים עלינו ותמהר ותחיש לנאלנו, ותשלח לנו מהרה את משיחינו, משיח בן דוד ומשיח בן יוסף, ושגיחם ותחברו ויכללו יחד ויבניעו וישפילו את

כָּל הַשְּׂבָעִין עִבּוּם וְכָל הַסְּמָרָא אַחֲרָא עַד עַפְרָא, וַיְנַלּוּ חֲכָמְתָם בְּעוֹלָם, וַיְפּוּצוּ מַעֲיִנוֹתֵיהֶם חוּצָה, "וְתַמְלֵא הָאֲרִיז דְּעָה לְדַעַת אֶת יְהוָה בְּמִים לַיָּם מְכַסִּים", וַיַּדַּע כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּה וַיְכִיֵּן כָּל יַצּוּר כִּי אַתָּה יַצַּרְתָּהוּ, וַיָּשׁוּבוּ כָּל הָעַמִּים עַל־יְדֵי חֲכָמְתָם שָׁל הַתַּרְיִן מְשִׁיחִין לְעִבּוּדְךָ וְלִירְאָתְךָ, וַיִּקְרְאוּ מִקְרָא שְׂכָתוּב: "כִּי אִזּוּ אֶהְפֹּךְ אֶל כָּל הָעַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה לְקִרְא כְּלָם בְּשֵׁם יְהוָה לְעַבְדוֹ שְׂכָם אֶחָד":

תפד

(לא)

וְתַמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְנַאֲלָנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם, וְתַבִּיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וְתַכְנֶנָּה לָנוּ בֵּית קְדוֹשֵׁנוּ וְתַפְאֲרֵתָנוּ, וְשֵׁם נַעֲלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלֹשׁ פְּעָמֵי רְגְלֵינוּ, בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ: "שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאָה כָּל זְבוּרָךְ אֶת פָּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר, בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשְּׂבָעוֹת וּבְחַג הַסִּפּוֹת, וְלֹא יִרְאָה אֶת פָּנֵי יְהוָה רִיקָם, אִישׁ כְּמַתְנַת יָדוֹ כְּבִרְכַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ". וְנוֹפֵחַ לְסֹדֵר בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ לְחֵם הַפָּנִים לְפָנֶיךָ תָּמִיד, וְתוֹצִיא חֲמָה מִנְּהִימָה וְתַתְּנֶנָּה הַשְּׂמֵשׁ בְּתַקְפָּהּ, וְתַקְדָּשֵׁנוּ בְּקַדְשֵׁךָ הַעֲלִיזָהּ, וְתַתֵּן לָנוּ כַח לְקַבֵּל עֲצָם אֹדֶר חֲמָה שֶׁתַּתְּנֶנָּה לְעֵתִיד בְּתַקְפָּהּ וּבְגִבּוּרְתָהּ, וְתַרְפָּאֵנוּ עַל יְדֵי מַכָּל תַּחֲלוּאֵינוּ וּמַכָּל מַכְאוּבֵינוּ, רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאֵת הַגּוּף, וְתַתְּקֵן בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ לְפָנֶיךָ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּלָם, וַיִּקְרְאוּ מִקְרָא שְׂכָתוּב: "וַיִּזְרַח לְכֶם יְרֵאֵי שְׂמֵי שָׁמַיִם צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֵיהֶם". וְתַכְנִים אֶת הַשְּׁפַע וְהַפְּרָנְסָה מִן הַחוּץ לְפָנִים לְתוֹךְ הַקְּדוֹשֶׁת, וְלֹא תִלָּךְ עוֹד רַבּוּי הַשְּׁפַע וְהַפְּרָנְסָה לְהַעֲבֹם"ם וְהַרְשָׁעִים חֲסִד־וְשָׁלוֹם, רַק כָּל הַשְּׁפַע טוֹבָה וְהַפְּרָנְסָה וְהַעֲשִׂירוֹת יִהְיֶה נִמְשָׁךְ לָנוּ מֵאַתָּה, וְתַכְנִים לָנוּ מִקְרָא שְׂכָתוּב: "יִפְתַּח יְהוָה לְךָ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לְתֵת מָטֵר אַרְצֶךָ בְּעֵתוֹ וְלַכְרֵךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְדֶךָ, וְהַלְוִית גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה. כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּרַכֶּךָ בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְךָ, וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט, וּמִשְׁלַתְּ בְּגוֹיִם רַבִּים וּבָךְ לֹא יִמְשָׁלוּ":

תקכב

(לב)

וַיִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשִׁמְעַת קוֹל שׁוֹפֵר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה מִתּוֹקַע הַגּוֹן וְכֹשֶׁר. וַיְהִיָּה לָנוּ כַח בְּשַׁעַת הַתְּקִיעוֹת לְעוֹרֵר אֹזְרוֹת מַפְּנִים עַל־יּוֹנִים, עַד שְׂיֵאִיר אֹדֶר פָּנֵי הַתּוֹקַע בְּאֹדֶר פְּנִיךָ. וְנוֹפֵחַ לְהַתְּעוֹרְרוֹת הַשָּׁנָה עַל־יְדֵי הַתְּקִיעוֹת, וְלְחַדֵּשׁ שְׂכָלְנוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ אִזּוּ, וְלַחֲמֹשֶׁיךָ וְלַקַּבֵּל עֲלֵינוּ שְׂכָל וְחֲכָמָה חֲדָשָׁה וְנִשְׁמָה חֲדָשָׁה מֵאֹדֶר הַפָּנִים, וַיִּקְרְאוּ מִקְרָא שְׂכָתוּב: "אֲשֶׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה, יְהוָה בְּאֹדֶר פְּנִיךָ יִחַלְבוּן". אֹדֶר פְּנִיךָ עֲלֵינוּ אֲדוּן גְּסָה, וְהַעֲלֵנוּ מִחֲרָה אֶל הַבַּיִת גְּבוּן וְנִשְׂאָה, וּמַחֲרָ לְנַאֲלָנוּ גְּאֻלַּת שְׁלָמָה, גְּאֻלַּת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף וְהַמָּוֶן, אֲשֶׁר בְּלָם חֵם בְּגִלּוֹת גְּדוֹל עֲבָשׁוּ. חוּם וְחַמֵּל עַל פְּלִיטַת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּמַחֲרָ לְנַאֲלָנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם בְּכָלֵל וּבְפִרְטָה בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנוֹת, וְתַבִּיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, בְּזֶדֶד יָבוֹא

וינאלנו, ותבנה חרבות ירושלים עיר הצדק קריה נאמנה, ותאיר עלינו באור פניך, ותמהר ותחיש לבנות בית קדשנו ותפארתנו, ושם נקריב לפניך את קרבנות חובותינו, ונופה להקריב קרבן תמיד כמועדו ובמקומו כחלבתו, ולהקטיר קמרת בזמנה, ועל-ידי-זוה נופה להכרית זרעו של עמלק לבלות ולבער הקוצים מן הפרם, להכרית ולעקר ולבטל כל החוחים והקוצים הסוככים את השושנה העליונה, ולהעלות כל ניצוצי הקדושה מבין הקלפות והעכו"ם, וכלם יתדבקו ויתאחזו באמונה הקדושה ויתבררו ויעלו מעלה מעלה, עד שישובו לעלות ולהתחדש באור הפנים. וכסא דוד מהרה תבין, ויהיה השם שלם והכסא שלם, ותתן לנו מלך אחד ורועה אחד בלבבך, הוא משיח בן דוד מלך ישראל, ותתגלה מלכותך על כל באי עולם, ותתגדל ותתנשא ותתרומם אמונתך ומלכותך למעלה למעלה על כל יצורי עולם וכלם יכספו וישתוקקו לאמונתך הקדושה, ותמלך אתה יהוה מהרה לבדך על כל מעשיה, כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד, ככתוב בתורתך: "יהוה ימלך לעולם ועד". ונאמר: "ויהי יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהוה יהוה אחד ושמו אחד":

תרסח

(נד)

הצילני ושמרני מרע עין המביא לידי שבחה, שהיא מיתת הלב, שבירת לב, כמו שכתוב: "נשבחתי כמת מלב, הייתי ככלי אובר". עורני שלא אשבח את עולמי הנצחי ונקנים לעד. חוסה עלי כרב רחמיך, כרב ישועתך, כרב טובותיך, כרב הצלותיך. יהמו מעיד עלי, על נרדת כמוני, על חסר דעה חסר עצה כמוני. אמין וחזק את לבבי ביראתך ועבודתך, וזכני שאשים אל לבי ואזכר היטב בלבי וברעתי תמיד את התכלית האחרון, ואזכה לדבק מחשבותי ולבבי תמיד בעלמא דאתי, כי אתה יודע את גדל הצער והבושה שיהיה בעלמא דאתי על מי שלא קשט עצמו בעולם הזה, והוא אכרה שאינה חוזרת לעולם, כי שם אין מעשה וחשבון מועיל כלל, כי מי שלא טרח בערב שבת מה יאכל בשבת, "מעות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות", ואין מועיל שם שום רחמנות בעולם. זכני עתה ברחמיך שאזכה לזכר עתה בעולם הזה את העולם הבא תמיד, ואל יליוז מעיני ולא אסור מדעתי וברון העולם הבא תמיד, באפן שאזכה לשוב בתשובה שלמה אליך באמת, ואזכה לתקן בחיני את כל אשר שחתתי, בשונג ובמוד באנס ובדצון, ותזכנו שיגן עלינו זכות וכח הצדיקים האמתיים שיש להם כח להציל אותנו מכל מיני רע עין שבעולם, והם ילחמו לפנינו ויכניעו וישפרו ויבטלו את כל מין רע עין בשרשו שלמעלה, וימתיקו ויבטלו את הרע עין של התנשאות, על-ידי שרש

המלכות שהוא מלכות משיח בן דוד, "יפה עינים ומזב ראי", ונמשיכו עלינו אורו של משיח שיבוא במהרה בנמינו, ומכל צרותינו יושיענו וינאלנו:

(נה)

תרפו

ונזכה לקיים מצות חלה בשלמות. ולא נפשל לעולם, ולא יבוא לתוך פינו לעולם עפה שלא הורמה חלתה. ותביא לנו משיח צדקנו מהרה ונשוב לארצנו בקרוב, ושם נזכה לקיים מצות נתינת חלה מהורה לכהן, בשלמות גמור בקדשה גדולה:

(נו)

תשה

רבנו של עולם, הצילני מעצבון ידים, הצילני נא מפרדת הפרנסה. נחמנו נא בזכות הצדיקים אמתיים, ותביא לנו את משיח צדקנו, ויקים מקרא שכתוב: "זה ינחמנו ממשעשנו ומעצבון ידנו". עורנו עורנו, חננו חננו, פנה אלינו והושיענו ואל תסתר פניך ממנו. "פנה אלי וחנני, תנה עזך לעבדך והושיעה לכו אמתך. עשה עמי אות למזכה, ויראו שונאי ויבושו כי אתה יהיה עורפני ונחמתני", אמן ואמן:

(נד)

תתכח

ועורנו ונחנו ונחנו שנוכה להמתיק ולשפר חרון אפה מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל. ותעורנו ברחמיך וחסדיך הרבים שנוכה לשפר מהרה מדת הכעס מאתנו, ואל יחר אפנו על שום דבר שבעולם, רק נזכה לשפר ולכפר ולהמתיק כל מיני חרון אפה מעלינו ומעל כל ישראל. ואל יעשן אפה בנו, רק נזכה לברר ולהמתיק ולזכר העשן של חרון אפה עד שיהיה נעשה ממנו רוח נוח, רוח אויר, רוח דקדשה, ועל-ידיה יהיה נמשך רוחו של משיח עלינו, ותביא לנו את משיח צדקנו, וימהר ויחיש לנאלנו גאלת עולם, ועל-ידיה יהיה נמשך עלינו חיות גדול דקדשה, רוח חיים דלעלא ורוח חיים דלתתא, ותפתח את ירך ותשפיענו ברצונה ותחיינו ברחמיך, ותתן לנו פרנסותינו ברוח קדם שנוצמד להם, כי עינינו אליך ישברו, לך לבד עינינו תלויות. חום וחנו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו, ויקים בנו מקרא שכתוב: "פותח את ירך ומשביע לכל חי רצון":

(נא)

תתצו

ותשמרני ברחמיך הרבים, ותזכני שמצדי לא יהיה עבוב ביאת משיח חסוֹשְלוֹם, כי אתה ידעת את אשר כבר נרמנו כמעשינו הרעים עבוב ביאת משיח במה פעמים והארכנו את הגלות בעוונותינו הרבים. אמר לצרותינו די, ושמרנו והצילנו מעתה מחטאים ועוונות ופושעים ומהרהורים רעים וממחשבות רעות, ומכל מיני כלבול הדעת, וזכנו למחשבות זכות למחשבות קדושות צחות ונכונות. מלא רחמים, קרבני אליך באמת

וּזְכַנִּי לְלֵבֶת בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, הַפְּכֵנִי מֵרַע לְטוֹב גְּמוּרָה, הַט לִבִּי אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְכַנֵּי לְטוֹב אֲמַתִּי לְטוֹב הַנִּצְחִי. הַקֵּם עַל סֵלַע רִגְלֵי בּוֹנֵן אֲשׁוּרֵי, שְׂאֻזְכָּה לַהֲיוֹת קְבוּעַ לְנִצְחַ בְּעִבְדוּתְךָ וּבְתוֹרַתְךָ וּבְיִרְאָתְךָ בְּאַמֶּת וּבְכָל־שָׁלוֹם. "בְּנֵאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיצֵנִי עַל מֵי מְנוּחֹת וְנַחֲלֵנִי. נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צְדָק לְמַעַן שְׁמוֹ". וְכַנֵּי לַהֲתַקְרֵב לְצַדִּיקִים אֲמַתִּים וּלְתַמִּימִים וְיִשְׂרָאֵל בְּלַבּוֹתֶם בְּאַמֶּת, וְתֵן לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מְנַהֵיג אֲמַתִּי רוּעָה נְאֻמָּה, כְּמוֹ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם רַעֲיָא מְהִימְנָא, אֲשֶׁר יִשָּׂא אוֹתָנוּ "בְּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאֱמוּנָה אֶת הַיִּנְקָה", עַד אֲשֶׁר יִבְיָאֵנוּ לְתוֹךְ הַקְּדוּשָׁה וְהַתְּשׁוּבָה בְּאַמֶּת. וְתִמְחַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ וְתִבְיָא לָנוּ אֶת מוֹשִׁיחַ צְדָקָנוּ וְתַעֲזָרֵנוּ לַהֲיוֹת בְּרַצוֹנְךָ הַטוֹב כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "בְּמַח בִּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב, שָׂכֵן אֶרֶץ וְרַעַה אֲמוּנָה". הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְנִשְׁוֹבֵת, חַדֵּשׁ יְמֵינוּ בְּקָרָם:

תתשמח

(קמב)

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתַרְחֵם עָלֵינוּ וְתוֹכְנֵנוּ, וְתִשְׁלַח וְתִבְיָא לָנוּ מְהֵרָה אֶת מוֹשִׁיחַ צְדָקָנוּ וְיִתְקַן כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה עִם כָּל הָעוֹלָמוֹת מֵרֵאשִׁית וְעַד סוֹף, שְׂתִלוּיִים בְּלֵם בְּזֶה הָעוֹלָם הַמַּעֲשֵׂה. רַחֵם עָלֵינוּ וְעַלֵּינוּ וְתִבְיָאֵנוּ מְהֵרָה לְשָׁלוֹם, וְיִתְקַן הַכֹּל בְּתִקּוֹן נִפְלָא וְנִזְרָא, וְיֵאִיר לָנוּ הַדְּעַת הָאֲמַתִּי וְיִפְתַּח עֵינֵינוּ וְלִבֵּנוּ בְּתוֹרַתְךָ, וְנִזְכָּה עַל יְדֵי לְהִבִּין כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה עַל בְּרִיּוֹן וְאֲמַתְתָּנוּ, וְלֹא יִשָּׂאֵר לָנוּ שׁוֹם סַפְקָא וְאִפְעִיָּא בְּשׁוֹם דִּין וּבְשׁוֹם דְּרֵךְ מְדִינַי וְדַרְכֵי הַתּוֹרָה, רַק הַכֹּל יִהְיֶה בְּרוּר לָנוּ בְּשִׁמְלָה, וְאִפְלוּ כָּל הָאִפְעִיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת שֶׁנִּשְׂאָרוּ בְּתִיקּוֹ וְסַפְקָא אֲצִל גְּדוּלֵי הַצַּדִּיקִים הַרְאִשׁוֹנִים, כָּלֵם יִפְשֹׁט וְיִבְרַר וְיִוְדִיעַ לָנוּ, וְיִתְקַן אֶת הַתִּיקּוֹ שְׁבוּלָל כָּל הַסְּפָקוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, הֵן הַסְּפָקוֹת בְּכָל־שֵׁשׁ לְגִדּוּלֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דִּינֵי וְדַרְכֵי הַתּוֹרָה, הֵן הַסְּפָקוֹת וְחִלְקַת הָעֲצָה בְּפִרְטִיּוֹת שֵׁשׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, מִהַגְּדוּל שֶׁבְּגִדּוּלֵם עַד הַקָּטָן שֶׁבְּקַטְנֵם, כִּי יֵשׁ רַבִּים שֶׁחַפְצִים וּמִשְׁתַּוְּקָקִים וּמִתְנַעְנְעִים מְאֹד לְשׁוֹב אֵלֶיךָ, אִךְ דַּרְכֵי הַתְּשׁוּבָה וְהַתּוֹרָה נִסְתַּרְתָּ מֵהֵם, וְלָבֶם חֲלוּק בְּסַפְקוֹת וְחִלְקַת הָעֲצָה חֲרַבָה, בְּפִרְטָא כְּמוֹנֵי חַיִּים, אֲשֶׁר אֵתָּה יְדַעְתָּ כָּל מַה שֶׁעָבַר עָלַי עַל־יְדֵי עַצְם רַבּוּי הַסְּפָקוֹת וְחִלְקַת הָעֲצָה שֵׁשׁ לִי בְּרַב הַדְּבָרִים, וְגַם עָתָה רַבּוּ הַסְּפָקוֹת וְחִלְקוֹת הָעֲצָה בְּלִבִּי בְּכַמָּה דְּבָרִים בְּכַמָּה אֲפָנִים, וְדַעְתִּי מְבַלְבֵּל עַל־יְדֵי־יָדָה מְאֹד עַד אֲשֶׁר בְּשָׁל כַח הַסְּפָל:

תתשמו

(קמב)

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, "יְהוָה אֱלֹהִים אֲמַתִּי. גְּדַל הָעֲצָה וְרַב הָעֲלִילָה". אֵתָּה יוֹדַע אֶת כָּל זֶה. רַחֵם עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל וְעָלַי וְשִׁלַּח לָנוּ הָאֲרָה נִפְלָאָה מֵעוֹלָם הַתִּיקּוֹן שֶׁנִּשְׂאָר עַל־יְדֵי מוֹשִׁיחַ צְדָקָנוּ, בְּאִפְסָן שְׂוִיתְתִּיקּוֹן הַתִּיקּוֹ"ו בְּתִיקּוֹן נִפְלָא וְאֲמַתִּי, וְיִפְשֹׁטוּ

כָּל הָאֲבָעִיּוֹת וַיִּתְפָּרְרוּ עַל נִבּוֹן כָּל הַסְּפָקוֹת וְכָל הַסְּפָק סְפָקוֹת שְׁבַע עוֹלָם, וְנִזְכָּה תְּמִיד
לְעֵצָה שְׁלֵמָה וְמוֹכָה בְּאֵמֶת בְּכָל הַדְּבָרִים שְׁבַע עוֹלָם:

תתשמח

(קמב)

מִלֵּא רַחֲמִים, עֲזָרְנוּ שְׁנַרְגִּישׁ צָרוֹת יִשְׂרָאֵל וְצָרוֹת נַפְשֵׁנוּ כְּלִבְנוּ הַיַּמֵּב, עַד שְׁנוֹכַח לְשִׁבְר
לִבְנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת, וְלִשְׁפָּךְ לִבְנוּ כַּמִּים נֹכַח פְּנֵיךָ יְהוָה צְבָאוֹת בְּאֵמֶת עַל גְּדֹל
פִּשְׁעֵינוּ וְרַבּוּי עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעֵצֶם קִשְׁיוֹת עָרְפֵנוּ, אֲשֶׁר הֵאָרִיכוּ אֶת גְּלוּתֵנוּ וְנִרְמּוּ לָנוּ אֶת כָּל
צָרוֹתֵינוּ. "נִשְׂא לִבְבְּנוּ אֶל כַּפִּים אֶל אֵל בְּשָׁמַיִם". נִתְפַּס אֲמֵנוֹת אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים לְצַעֲק
וְלִזְעַק צַעֲקָה גְּדוֹלָה וּמְרָה, נִשְׁוֹטֵט בְּשׁוֹקִים וּבְרַחֲוִיבוֹת וְנִתְפַּלֵּל וְנִעֲתִיר וְנִזְעַק וְנִתְחַנֵּן אֶל
יְהוָה אֵל עֲלִיּוֹן, "עַד יִשְׁקוֹף וַיִּרְא יְהוָה מִשָּׁמַיִם", עַד שִׁתְּעוֹרֵר רַחֲמֵיךָ עָלֵינוּ, וְתִנְחַמְנוּ
מִהֲרָה וְתִגְאָלְנוּ וְתִפְדְּנוּ מִכָּל חִיסוּרִים וּמִכָּל הַצָּרוֹת בְּכֻלָּל וּבִפְרָט, וְתֵאֵיר עָלֵינוּ גַם עֵתָה
הָאֵרָה נִפְלְאָה מִמְּשִׁיחַ צְדָקְנוּ, בְּאֵפֶן שְׁיִמְתִּיק גַּם עֵתָה כָּל חַדְיָנִים מִעָלֵינוּ בְּכֻלָּל וּבִפְרָט
וַיִּבְטַל כָּל הַצָּרוֹת וְכָל חִיסוּרִים וְכָל הַגְּזוּרוֹת שְׂאִינָם מוֹצִיטֵנוּ מִעָלֵינוּ וּמַעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וַיֵּאִיר
עָלֵינוּ אוֹר הָאֵמֶת בְּכָל עֵת, וַיִּתְקַן אוֹתֵנוּ תְּמִיד בְּתַקּוּנֵים חַדְשִׁים וְנִפְלְאִים, וַיִּוֹדֵעַ וַיִּכְרַר
לָנוּ כָּל הַסְּפָקוֹת וְכָל הָאֲבָעִיּוֹת וְכָל חֲלָקַת הָעֵצָה, וְנִזְכָּה תְּמִיד לְעֵצָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת
לְאֵמֶתוֹ, בְּאֵפֶן שְׁנוֹכַח לְשׁוֹב אֱלֹהֵי מִהֲרָה בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם, וְלִזְעַק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה
וּבְמִצְוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ:

5

(א:)

וּבְרַחֲמֵיךָ תְּרַבִּים תִּצְמִיחַ מִהֲרָה קִרְן דְּוֹד עֲבָדֶךָ, וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְנַאֲלָנוּ מִהֲרָה, וַיִּתְנוּצֵץ
הַתְּנוּצָצוֹת מְשִׁיחַ בְּעוֹלָם. וְתִעוֹרֵר אֶת לֵב מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדֶךָ שְׁיִקְבַּל
תְּפִלוֹתֵינוּ וַיַּעֲלֶה אוֹתָם לְרֵיחַ נִיחּוֹחַ לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ, וְכָל תְּפִלוֹת עִם כָּל תְּרִיחַ הַטּוֹב
שֶׁל כָּל שִׁיחַ הַשְּׂדֵה הַכְּלוּלִים בְּתוֹכָם, בְּלֵם וּבְלָלוּ בְרוּחַ אִפְיֵנוּ מְשִׁיחַ יְהוָה, וַיַּעֲלֶה בְלֵם
לְרֵיחַ נִיחּוֹחַ לְפָנֶיךָ. וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְנַאֲלָנוּ עַל־יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, "בֵּא יְבוֹא לֹא יֵאָחֵר",
וַיִּנְאֲלָנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם חַיֵּשׁ מִהֲרָה:

11

(ב:)

וְנִבְנוּ לְהַשְׁלִים הַדְּבֹר שֶׁל מַלְכוּת דְּקַדְשָׁה, וְתִבְיֵא לָנוּ מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ מִמִּהֲרָה בְּיָמֵינוּ
וַיִּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, וְנִזְכָּה לְשִׁמְעַ דְּבוּרֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוּרִים וְהַנּוֹרְאִים מִפְּנֵי
הַקְּדוֹשׁ:

קמג

(ה:)

וְתִזְכְּנוּ וְתִעוֹרְנוּ אוֹתֵנוּ וְאֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, שְׁנוֹכַח לַחַיּוֹת בְּמִדְרַגַּת בְּנִים אֲצִלָּה וְלֹא
בְּמִדְרַגַּת עֲבָדִים, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "בְּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם", עַד אֲשֶׁר תִּתֵּן לָנוּ

רשות לחפש בגנויאל דמלכא, כבן המחפש בגנוי אביו, ותחמל עלינו "כאשר יחמל איש על בנו העבד אותו" ונוכח לשוב ולראות ולהשיג "בין צדיק לרשע, בין עבד אלהים לאשר לא עבדו", ויקים מקרא שפתיב: "וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו העבד אותו, ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו". ותבוא לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו ויאיר בנו אור חכמתו הקדושה, עד אשר נוכח לדעת את דרכיה, להשיג השגת 'צדיק וטוב לו' 'צדיק ורע לו', 'רשע וטוב לו' 'רשע ורע לו', ונדע ונבין ונשיג ארחות משפטיה הקדושים, "כי צדיק אתה יהוה וישר משפטיך". ונוכח לתקון המשפט בשלמות על ידי משיח צדקנו שיבוא במהרה בימינו, כמו שפתיב: "לשלמה, אלהים משפטיך למלך תן וצדקתך לבן מלך. ודיו עמו בצדק ועניו במשפט. ישפט עני עם, יושיע לבני אביו וירכא עושק".

קנה (:) ועתה ארים קולי ואקרא אליהם בקול מר, ואעז ואמר: צדיקי יסודי עולם, אבידי הרועים, מנהיגי ישראל האמתיים אשר היו בכל דור ודור, קומו נא עמדי נא, עוררו נא, התניצבו נא, חלו נא פני אל במיטב הגיון, עמדו נא בעזרתנו בעת צרה הזאת בעוקבא דמשיחא, אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם, כי הלא אתם בעצמכם הודעתם לנו שאין שלמות להנשמה בשמסתלקת למעלה, שתהיה רק למעלה ולא למטה, אפלו אם נסתלקה למקום שנסתלקה; רק עקר שלמות הנשמה הוא, כשהיא למעלה למעלה שתהיה למטה למטה גם כן, ותאיר בכני עולם הוה השפל, לרחם עליהם להוציאם מעוונות, ולהאיר בהם הדעת הקדוש, להודיעם כי יהוה הוא האלהים, לדעת כי יש אלהים שליט בארץ, כי אתם ידעתם כי עקר תענוגיו ושעשועיו של השם יתברך הוא רק בשעולה למעלה העבודה של עולם השפל הוה, כי יש להשם יתברך מלאכים ושרפים ואופנים וחיות הקדש ועולמות הרבה שעובדים אותו תמיד ועושים באימה וביראה רצון קונם, ואף על פי כן עקר תענוגיו ושעשועיו יתברך בשעולה למעלה העבודה של עולם השפל הוה, כאמור: ואבית תחלה מגושי עפר, מקרוצי חמר, מגלומי גוש, מחסרי דעה, מריקי שכל, והיא תחלתך:

רסו (:) רחם עלי ועלינו, אבינו אב תרחמן, הן את העולם בלו בטובו פחן ובחסד וברחמים, ותן לי ולכל חברתנו ולכל ישראל פרנסה בכבוד קדם שנצטרך לה, באפן שלא נצטרך להטריד דעתנו בהפרנסה כלל. ואל תצריבנו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי חלואתם, כי אם לידך המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, שלא נבוש ולא נכלם לעולם

ועד. ונוּפֵה לְבָרֵךְ הַפְּרָנָסָה בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ גְדוּלָּהּ, בְּבַחֲיִנַת קַמְרַת הַמְּשַׁמֵּחַ אֶת הַלֵּב,
וּתְבִיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמַתְרָה בְּיָמֵינוּ, וְיַמְלִךְ עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל הָעוֹלָם
כָּלֹ, וְיִקְרָם בָּנוּ מִתְרָה מִקְרָא שְׂכֵתוֹב: "מִלֶּךְ בְּיָפִי תַחֲזִינָה עֵינֶיךָ, תִּרְאֶינָה אֶרֶץ מִרְחָקִים",
בְּמַתְרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן בֶּן יְהִי רְצוֹן:

(כו:)

שה

אֵתָּה בְּחִרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֶהְבֵּת אֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וּקְדַשְׁתָּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ, וּקְרַבְתָּנוּ מִלְּבָנוּ לְעִבְדֶּיךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרֵאתָ. וּתְתֵן לָנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךָ נְאֻמֵּן בִּיתְךָ, וְצוֹיֵת אֹתָנוּ
לְכָלִי לְסוּר מִן הַדְּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָנוּ הַצְּדִיקִים אֲמֵתִיִּים שְׂבָבֵל דוֹר וָדוֹר, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
חֹנֶנֶת אֹתָנוּ בְּכָל דוֹר וָדוֹר בְּמַה צְדִיקִים וְחַכְמִים אֲמֵתִיִּים, אֲשֶׁר הוֹרִו אֶת יִשְׂרָאֵל דְּרָךְ
הַיִּשָּׁר וְהָאֱמֵת, וְהִשְׁאִירוּ אַחֲרֵיהֶם בְּרַכָּה סְפָרִים קְדוֹשִׁים וְנִרְאִים לְהַאִיר פְּנֵי תְּבִלָּה לְגִלּוֹת
לָנוּ דְרָכֵי תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, כְּדֵי שְׁנוּפֵה לְקָרֵם אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה, לְמַעַן נוֹפֵה
לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד קְדֻשַׁת רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, אֲשֶׁר רוּחוֹ מְרַחֶפֶת עַל
פְּנֵי הַמַּיִם עַל אֲנָפֵי אֹרֶזְתָּא, עַל הַסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁר רוּחוֹ
הַקְּדוֹשׁ הוּא שֶׁל מְשִׁיחַ מְלָבָשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל כְּפִי קְדֻשָׁתוֹ וּמְתָרְתּוֹ, וְעַקְר
קְדֻשָׁתוֹ הוּא קְדֻשַׁת הַבְּרִית, כִּי רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ הוֹלֵךְ וּמְקַנֵּא עַל שְׁמִירַת הַבְּרִית, וְאֶפְלוּ
עַל רֵיחַ נְאוּף הוּא הוֹלֵךְ וּמְקַנֵּא, לְגַדֵּל קְדֻשָׁתוֹ וּמְתָרְתּוֹ שְׂאִינוּ יָכוֹל לְסַבֵּל שׁוֹם פְּגָם מִפְּנֵם
הַבְּרִית אֶפְלוּ דַק מִן הַדַּק כִּי "רוּחַ אֲפִינוּ מְשִׁיחַ יְהוָה" מְתַקְנָא כְּיוֹתֵר עַל פְּגָם הַבְּרִית,
כִּי כָל יִשְׁעוֹ וְכָל חֶפְצוֹ לְהַטּוֹת לֵב יִשְׂרָאֵל אֵלָיו וּתְפַרְדֵּי, שְׂיוֹבוּ לְהִיּוֹת שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית בְּאַמֵּת,
בְּרְצוֹנוֹ וּתְפַרְדֵּי:

(לב:)

שמח

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, קְדָמוֹן לְכָל הַקְּדָמוֹנִים רֵאשׁוֹן לְרֵאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹן
לְאַחֲרוֹנִים, אֵתָּה הוֹדַעְתָּנוּ מִרְחוֹק דְּבָרִים גְּבוּהִים בְּאַלְהָהּ, רְמִזִּים נִרְאִים בְּאַלְהָהּ,
וְרִמְזָתָ לָנוּ מִרְחוֹק דְּרָכֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת לְחַיּוֹתָנוּ כְּחַיּוֹם תְּהֵה, לְהַשִּׁיב נַפְשָׁנוּ בְּעַמְּק
מְרִירוֹת הַגְּלוּת הָאֶרֶץ תְּהֵה, לְהוֹפִירָנוּ גְדֻלַּת נִרְאוֹתֶיךָ, לְחַזְקָנוּ וּלְאַמְצָנוּ וּלְנַחֲמָנוּ בְּכָל
צְרוּתֵינוּ, אֲשֶׁר כָּבֵד סְבָלָנוּ צְרוֹת רַבּוֹת וְרַעוֹת בְּלִי מִסְפָּר מִיּוֹם הַחֲרָבָן עַד הַנְּהָה, אֲשֶׁר
כְּמַעַט כְּשָׁל בַּח הַסְּפָל, כִּי אֶרֶץ עָלֵינוּ הַגְּלוּת מְאֹד מְאֹד, וּבְכָר כְּלוֹ כָּל תְּקַצִּין וְאִין אֲתָנוּ
יֹדַע עַד מָה, עַד מַתִּי קִיץ הַפְּלְאוֹת, וְרַבִּים מִבְּנֵי עַמְּךָ נִכְשְׁלוּ וְנִפְּלוּ עַל-יְדֵי-יְהוָה, עַל יְדֵי
אַרְיֵבַת הַגְּלוּת הַמֵּר תְּהֵה כָּל כֶּה. אֲכָל בְּאַמֵּת אֵתָּה חוֹשֵׁב מִרְחוֹק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתָנוּ בְּטוֹבוֹת
נִרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמָעוּ מֵעוֹלָם, וְיֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרֵיתָנוּ, עַל בֶּן רְמִזָּתָ לָנוּ מִרְחוֹק

והודעתנו גם עתה התנוצצות נפלא מבחינת למעלה מהזמן, למען נדע ונאמין שכל אריכת הזמן של כל הגליות והצרות מה שעוברים על ישראל מיום הגליות בכלליות, ובפרטיות כל מה שעובר על כל אחד ואחד, הכל אינו נחשב לכלום, והכל ישתבח ויתבטל לגמרי בעת שיתגלה הדעת השלם על-ידי משיח צדקנו שיבוא במהרה בימינו, שנוכה להשיג הדעת של בחינת למעלה מהזמן:

תסז (מכ:)

ובכן תעזרני בכח וזכות כל הצדיקים האמתיים שזכו לתקון הברית בשלמות, שנוכה להוציא החצים שהיא התפלה בתכלית השלמות, שנוכה תמיד להתפלל בכונה גדולה ועצומה באמת ובאמונה שלמה, בחיות והתלהבות גדול דקדושה. ותהיה תפלתנו שגורה בפינו תמיד, עד שנוכה להוציא דבורים הקדושים של התפלה בחיות גדול בחצים ביד גבור, שיפרח הדבור הקדוש מפינו בחיות נפלא כמו חין מהקשית ויעלה למעלה למעלה ויפעול ויעשה בשלמות כל התקונים שצריכים לתקן על-ידי תפלותינו בכל העולמות בלם, עד אשר נוכה על-ידי התפלה שתצמיח לנו מהרה קרן משיח בן דוד, ויקים מהרה מקרא שבתוב: "שם אצמיח קרן לדוד, ערבותי נר למשיחי", ועל-ידיה נוכה לצאת מעבדות לחרות:

תקמא (נו:)

רחמן מלא רחמים, היה בעזרנו בעת צרה הזאת, בעקבות משיחא, אשר אתה לבר יודע מרירות נפשנו בצוק העתים האלה, אשר נתרחקנו מך כמו שנתרחקנו, באשר יודע כל אחד ואחד בלבבו את נגעי לבבו ומכאוביו:

תשל (נט:)

אבי שבשמים, מלא משאלותי ברחמים, וזבני למשפט דקדושה, לשפט עצמי בכל עת בצונן המוב, עד שיתעורר אש המשפט, וישרף כל הרע הנאחז בי, ואזכה להיות בלוי טוב באמת. ותעזרני לקרב נפשות רבים אליה, ולגדל בבורך תמיד, ויגדל שמך עד עולם, ואזכה שיהיה לי חלק טוב בהחילת הקדש הנבנה על-ידי עושי רצונה, המקרבים

רחוקים לעבודתך באמת. ותבנה עירך ירושלים במהרה בימינו, תבנה ותבונן בנשמות וברוחניות עיר הקדש "קרית נאמנת, מלאתי משפט", ותבער ותשרף ותכלה ותכזל כל הרע והטמאה מן העולם, ויגנם מהרה מקרא שבתוב: "בעת החיא יקראו לירושלים כפא יהוה, ונקוו אליה כל הגוים לשם יהוה לירושלים, ולא ילכו עוד אחרי שרירות לפם הרע". ונאמר: "ציון במשפט תפדה, ושביה בצדקה". ונובה לשוב אליך באמת ולהחזיר אחרים בתשובה, ולא יזק לנו לעבודתנו כלל העסק שנעסק לקרב רחוקים לעבודתך באמת, כי אתה יודע כי בונתנו בזה לטובה, למען שמך לבד באמת:

תשלא

(ט)

חום וחמל ורחם עלי, והכן צעדי ומעגלי לעשות רצונך בלבב שלם. "תמוך אשורי במעגלותיך, כל נמוטו פעמי. נפשי ישוב, ונחני במעגלי צדק למען שמו. יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך. יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר הוה עם אבותינו, אל יעזבנו ואל יטשנו. להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו. ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרובים אל יהוה אלהינו יזם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו. למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד":

תתב

(ק)

מלא רחמים, חי חיים, אדון השלום, שים שלום טובה וברכה ורחמים וחיים עלינו ועל כל ישראל עמך. למענה עשה ולא לנו. "תחי נפשי ותהללך ומשפטך יעורוני. כי עמך מקור חיים באורך נראה אור. קולי שמעה כחסדך, יהוה במשפטך חניני. רחמיך רבים יהוה, במשפטך חניני. דבקה לעפר נפשי, חניני בדברך". ויגנם בנו מקרא שבתוב: "ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום", לעולמי עד ולנצח נצחים, אמן ואמן:

קמד

(ה:)

ותנבנו לחשיג סתרי תורה, ולהעלות ולהוציא המשפט דקדשה מעמקי תהום תחתיות, תהום אל תהום יקרא (אבע) [הביע] מימך, ותשיב ותעלה המשפט מעמקי תהומותיך, וישוב המשפט דקדשה על מבוננו, ויגנם מקרא שבתוב: "ויגל במים משפט":

א

(א):

ותושיענו ברחמיך הרבים לתקן ולזכר הדמים שבקרבתנו, ונוכח להכניע תדם שבחלל השמאלי שפלב, ותעזרנו שנוכח לזכר ולטהר את לבנו מפגם ארס עכירת הדמים שיש בנו מינקותנו, על ידי עכירת החלב שאינו טוב שהיינו יונקים או, אשר על ידי זה מתגבר חסד ושלום חמימות תאות המשגל. אנא יהוה, זכנו לתקן ולזכר כל זה מהרה, עד שנוכח לשפר תאות המשגל לגמרי, ותוכנו לקדשת הברית באמת, ותרחס עלינו ועל עוללינו ומשפנו ועל כל ילדי עמך בית ישראל, ותזמין ברחמיך הרבים לכל ולדותינו מינקות פשרות והגונות שיהיה חלכם טהור וכשר וז וצח, ותשמר ותציל את כל זרענו שלא יינקו מנשים חצופות אשר חלכם טמא, שלא ימשיכו בהם חסד ושלום ארס תאות המשגל, כי באמת אין בנו דעת לשמר זרענו מזה, רק ברחמיך לבר השמר את זרענו שלא יינקו מחלב שאינו טוב וזה. ותעזר לנו ולזרענו תמיד, באפן שנוכח כלנו אנחנו וזרענו לשמר את הברית קדש באמת ולתקן ולטהר עצמנו מפל השלש מדות האלו שהזכרנום לפניך, ועל ידי זה נוכח לשמר את היראה שלמה שפלב ונוכח לבנין ירושלים חיש קל מהרה, ושם נעבדך ביראה בימי עולם וכשנים קדמוניות, וליראה ממך תמיד, ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהינו, לפנינו נעבד ביראה ופחד ונודה לשמו תמיד, עד שנוכח על ידי היראה שלמה שפלב לברא מלאך שישפיע נבואה לכלי הנבואה ומשד השפעת הנבואה בעולם, ויקים מקרא שכתוב: "ונבאו בניכם ובנותיכם":

קבד

(ב):

ובכן תן כבוד יהוה לעמך, תהלה ליראך, ותקנה טובה לדורשיך, ופתחון פה למיחלים לך. ותוכנו שיתגדל כבודך הגדול על ידינו תמיד, ומשד ויתגדל ויתרומם ויתעלה כבוד דקדשה בעולם, עד שנוכח על ידי התגלות הכבוד דקדשה שישפע שפע הנבואה בעולם, ותחזר לנו השפעת הנבואה שנסתלקה מאתנו בעוונותינו, ויקים מהרה מקרא שכתוב: "ונבאו בניכם ובנותיכם". ותמשיך עלינו ועל כל עמך בית ישראל חכמה וגבורה

ועשירות דקדושה, עד שנופח בלנו להיות ראויים לקבל השפעת הנבואה והשראת השכינה:

מ
(ג) יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, הבוחר בך עבדו ובזרעו אחריו והבוחר בשרי ומרה, שתזכר ברחמיך ובחסדיך הגדולים את שכנית ענף, אשר נדדה ממקומה בצפור נודדת מן קנה. "אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד". ותקים ותגביה את פגסת ישראל מגפילתה. ותעור אותנו ברחמיך הרבים, שנופח להרים קול ומרה, למען יהיה לנו כח לסדר לפניך ומירות שירות ותשבחות בקול גילה ורגז, ונגינותינו ננגן כל ימי חיינו בקול נעים וערב באשר אהבת:

יח
(ג) וברחמיך הרבים תעורר תבצלת השרון לשיר בקול נעים גילה ורגז, ותמלך אתה יהוה מהרה לבדך על כל מעשיך, ויקים מקרא שכתוב: "זמרו אלהים זמרו, זמרו למלכנו זמרו, כי מלך כל הארץ אלהים, זמרו משכיל". ותזכר את עמך ישראל אשר נפוצו בגוים, ואת בית מקדשך החרב מאין יושב. "גם צפור מצאה בית ודרור קן לה, אשר שתה אפרוחיה את מזבחזתיך יהוה צבאות מלכי ואלהי". והשב פהנים לעבודתם ולוים בדוכנם לשירים ולזמרים, והשב ישראל לגויהם. ותן לנו שכל ותכמה דקדושה, שנופח להמשיך עלינו על מלכותך תמיד, ולגלות מלכותך ואדנותך לכל באי עולם, וכפא דוד מהרה תבין, חיש קל מהרה תביא לנו את משיח בן דוד נעים ומירות ישראל, "אז ימלא שחוק פיני ולשונינו רנה", ואז נשיר ונזמר ונגזן לפניך כל ימינו, ויקים מקרא שכתוב: "יהוה להושיענו ונגינותי ננגן כל ימי חיינו על בית יהוה", במהרה בנימינו אמן:

שסא
(כב) ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתחמל עלינו ותהיה בעזרנו ותגבנו לשמחה ותדוה דקדושה, ונופח להיות בשמחה תמיד וחדות יהוה יהיה מעוננו, ונופח על-ידינו לעזות דקדושה. ותעזרנו בכל עת לזכות לקולות דקדושה, ותתן בלבנו

התחזקות והתאמצות לצעק ולזעק אליך תמיד, ותחמל עלינו ותושיענו שנשמה אנונינו ולבנו לשמע היטב כל הקולות דקדושה, ויבנסו בלבנו היטב, הן קול מוכיחי אמת הן קול נגון וזמרה ושירות ותשפחות לשמך ולעבודתך, הן קול הקדוש של השופר, הן קול אנהותינו וצעקותינו ותפלותינו, מה שאנחנו בעצמנו מתאנחים וצועקים ומתחננים ומתפללים אליך יהוה אלהינו, הן שאר כל הקולות שפקדושה, כלם נזכה לעוררם ולשמעם היטב, ויבנסו בלבנו ובאזנינו, ויטו ללבנו אליך באמת ונזכה לקבל על ידם עזות דקדושה, להתגבר על עזות הגוף, באפן שאוכל לשפר ולהכניע ולבטל עזות הגוף לגמרי, ויתבטלו כל תאוות הגוף ומדותיו הרעים, ויתבטל הגוף לגבי הנשמה הקדושה. ואזכה להיות עז כנמר בעבודתך ובתורתך ובדארתך, עד שאזכה שתוכל הנשמה לרחם על בשר גופי, שתתקרב הנשמה להגוף ותגלה לו ותאיר בו מכל הארה ומכל השגה שהנשמה משגת תמיד בכל עת, עד שתגיע גם להנשמה מוכה על-ידי-זה, שתוכל הנשמה לחזור למעלתה תמיד על-ידי הרשימות של ההארות, שהאירה בבשר הגוף. ונזכה להיות דבקים בך תמיד בגוף ונפש באמת, בתכלית השלמות:

תיש

(כו)

ותעורני ותזכני, שיודבך קולי על-ידי-זה, ואזכה לכבד את יהוה מחוני ומגורני, שתהיה בעורי שאזכה לעבד אותך תמיד בשמחה, בקול רנה וזמרה ושירים ונגונים דקדושה, ונגינותי אנגון כל ימי חיי על בית יהוה. ואזכה שיודבך קול רנתי כל כך עד שעל-ידי הנגון לבד שגשיר ונגון לפניה, על-ידי-זה תראה בצרותינו שיש לנו מכל עם ולשון, ותראה בעניינינו וצרותינו, ותסתכל ותשגיח ברחמיך איזה אמה מצרה לנו, ותושיענו ותצילנו מהם, ותקיים בנו מקרא שכתוב: "וירא (יהוה) בצר להם בשמעו את רנתם":

תכא

(כז)

מלא רחמים על עמך ישראל תמיד, הכיטה בענינו כי רבו מכאובינו וצרות לבבנו. וראה את עמך ישראל מרודים מאד, ואין עוזר ואין סומך, ואפס עצור ועזוב. עשה למענה ולא למעננו. עשה למען הצדיקים אמתים שוכני עפר, "לקדושים אשר בארץ חמה ואדירי כל חפצי כם". עשה למענה והושיענו, ותטה לב המלכות והשרים והיועצים עלינו לטובה, ותגרש ותשבר ותבטל כל מחשבותם הרעות שיש להם על ישראל עמך הקדוש, ותבטל ברחמיך כל הגזרות רעות וכל הפקדות שאינן טובות לישראל, הן אותן הגזרות והפקדות שכתב נגורו וכן אותם שרוצים לגזר עדין חסד-ושלום, כלם תשבר ותעקר ותבטל אותם בבטול גמור, ותתפך לב כל הקיסרים והמלכים והשרים עלינו

למוזכה תמיד, כי אתה ידעת יהוה אלהינו, כי אין מי שיעמד בעדנו עתה בעקבא דמשיחא בעת צרה הזאת, כי אם רחמיך הרבים לבד. "שוב מחרון אפך, והנחם על הרעה לעמך". ובנו ברחמיך הרבים שיודבק קול רנתנו עד שנוכח להמתיק כל הדינים ולבטל כל הצרות וכל הגזרות מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל על ידי הנגונים לבד שתשמע קול רנתנו, ויערב לך רנונו, ותרחם עלינו ותושיענו:

תכב

(כו)

ונזכה לשיר ולרנן ולנגן לפניך נגונים ושירות ותשבחות לשמך ולעבודתך באמת תמיד, עד שנוכח לעורר ברחמיך "שיר השירים אשר לשלמה", שיר המעלה על כל השירים, ונוכח לכל עשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים. ותברך אותנו בשלומך הטוב, ותשפיע שלום על עמך ישראל לעולם, שיהיה שלום בין כל ישראל בין אחד לחברו ובין איש לאשתו, ולא יהיה שום שנאה וקנאה ותחרות וקנטור בין כל ישראל עמך לעולם, ויתרבה ויתגדל השלום, עד שימשך שלום בין כל באי עולם עד שיוכלו כל אחד ואחד לעורר את חברו אל האמת, שיוסתכל על תכליתו הנצחית ולא יכלה ימיו להבל ולריק, עד שישליכו כל איש את אלילי כספו ואלילי זמנו, וישוכו כלם אלך באמת לעבדך באמת ביראה ובאהבה. ותנוכנו לקבל שבת שלום בשמחה וחדנה גדולה ועצומה תמיד, ותפרם עלינו סבת שלומך, ונוכח שיהיה שלום, בנגוננו ותרפאנו רפואת הנפש ורפואת הגוף, שלא יהיה מחלוקת בין הארבע יסודות שבנגוננו, רק כלם יתנהגו כמזוג השוה, בשלום גדול, ותסיר מחלה מקרבנו, ותשלח רפואה שלמה לחולי עמך בית ישראל (ובפרט לפלוני בן פלונית וכו'):

תרכט

(כז)

ותנוכני לקדש עצמי ביותר בשני החדשים הקדושים, שהם שני ראשי של השנה, שהם ניסן ותשרי שהם ימי תשובה, שאזכח בכל שנה ושנה לשוב בהם בתשובה שלמה, ולהתקדש בהם בקדשה יתרה ובשמחה גדולה. ואזכח להמשיך עלי קדשה גדולה ותשובה שלמה תמיד משני החדשים האלו על כל השנה בלה. ותנוכני לעורר ולגלות עשרה מיני נגינה. ואזכח מהרה לסדר לפניך בכל יום תמיד שירות ותשבחות הרבה בקול גילה ורנן לשמך הגדול והקדוש, בשיר ושבח ונגון וזמרה ועז וחדנה, בכל עשרה מיני נגינה הקדושים, עד שנוכח שיתער על ידינו השיר שיתער לעתיד, שהוא שיר פשוט כפול משלש מרבע, כמו שכתוב "השיר יהיה לכם כליל התקדש חג", ויקים בנו מקרא שכתוב: "ושרים בחללים כל מעיניך". ותנוכנו לידע ולהשיג סודות הקבלה הקדושה, עד שאזכח להשיג ולידע אורייתא דעתיקא סתימאה דעתידא לאתגליא לעתיד לבוא:

תרסז

(נד)

אָבִי שְׁבַשְׁמוֹם, הַצִּילֵנִי מִטּוֹב הַמְדַמָּה, הַמְרַחֵב בְּאַחֲרוֹנָה בְּרֹאשׁ וְלַעֲנָה. וּפְנֵי לְמוֹבֵךְ
הָאֲמִתִּי. שִׁבְעֵנִי מִטּוֹבֵךְ הַנְּצָחִי, וְזַכְּנֵי לַחַיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה
בִּישׁוּעָתֶךָ, וְנִגְיִנּוֹתַי אֲנַגֵּן כָּל יְמֵי חַיֵּי עַל בֵּית יְהוָה. וְאַזְכֶּה לְהַרִּים קוֹל וּמְרָה וְנִגּוֹן לְשִׁמְךָ
וְלַעֲבוֹדָתֶךָ בְּאַמֶּת בְּרִצּוֹנֶךָ הַטּוֹב, וְאַזְכֶּה לְעוֹרֵר וּלְגַלּוֹת תְּמִיד כָּל הַעֲשָׂרָה מֵיְנֵי נְגִינָה,
וְתוֹכְנֵי לְשִׁמְעַע קוֹל נִגּוֹן וּמְרָה בְּשִׁמְחָה שֶׁל מִצְוָה מִמְּנַגֵּן בְּשֵׁר וְטוֹב, הַיּוֹדֵעַ נִגּוֹן עַל חֲבִנּוֹר,
עַל כְּלֵי שִׁיר, נִגּוֹנִים דְּקַרְשָׁה הַנְּמַשְׁכִּים מִבְּנּוֹר שֶׁל דָּוִד, יִפְּחֵה קוֹל וּמְטִיב נִגּוֹן, בְּאַפֵּן שִׁיתְּכִרֵר
עַל-יְדֵי הַמְּנַגֵּן בְּכֵלֵי שִׁיר הַרוּחַ מְזַכֵּה, רוּחַ נְבוּאָה, רוּחַ הַקִּדְשׁ, רוּחַ שִׁמְחָה וְחֻדְוָה,
מִעֲצָבוֹת רוּחַ, מִרוּחַ נְכֹאָה, מִרוּחַ רָעָה, עַד שְׁנִזְנֻכָה לְרוּחַ מְזַכֵּה בְּאַמֶּת וְלַחַיּוֹת בְּשִׁמְחָה
תְּמִיד. וְנִזְכֶּה לְשׁוֹב אֱלֹהֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּבְלֵב נִשְׁפָּר בְּאַמֶּת, הַבָּא מֵתוֹךְ שִׁמְחָה וְנִגּוֹן
דְּקַרְשָׁה, עַד שְׁאַזְכֶּה לְשִׁפְךָ לִבִּי כַּמּוֹם נֹכַח פְּנֵי יְהוָה בְּתַחֲנֻנָּתִי וּבְקִשְׁתִּי, וְאַזְכֶּה לְפָרֵשׁ כָּל
שִׁיחֹתַי לְפָנֶיךָ בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ וּבְכִבְיָה גְדוּלָה מֵתוֹךְ שִׁמְחָה:

תשצו

(נד)

רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, הַמְּלֵאִים בְּכָל הַעוֹלָמוֹת מִרֹאשׁ וְעַד סוֹף, כִּי הַכֹּל בְּרִאֵת
בְּשִׁבִיל רַחֲמֶיךָ לְכַד בְּדֵי לְגִלּוֹת רַחֲמֵנוֹתֶךָ בְּעוֹלָם, וְאַפְּלוּ בְּחֻלָּל הַפְּנוּי שֶׁהוּא תְּכֵלֶת
הַצְּמִצּוּם וְחֻדְוֵן, גַּם שֵׁם מְלֻבָּשׁ וְנִסְתָּר רַחֲמֵנוֹתֶךָ, כִּי עֵקֶר הַצְּמִצּוּם שֶׁל חֻלָּל הַפְּנוּי הִנֵּה
רַק בְּשִׁבִיל לְגִלּוֹת רַחֲמֵנוֹתֶךָ בְּעוֹלָם, בְּאֲשֶׁר יִדְעֵת בְּעֲצָמֶךָ גְּדֹל רַחֲמֶיךָ וְחִנּוּנוֹתֶיךָ וְחִסְדֶּיךָ
הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים, שֵׁישׁ לְהֵם כַּח לְהִגֵּן וְלְרַחֵם גַּם עָלֵינוּ וּלְהוֹצִיאֵנוּ מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת
הַמְּטַנְּפִים, מִכָּל מְקוֹמוֹת הַרְעִים, וְלַחֲעֲלוֹתֵנוּ מִתְּהַרָה וּלְהַכְנִיסֵנוּ בְּתוֹךְ כָּל מְדַרְגּוֹת וּמְקוֹמוֹת
הַקְּדוּשִׁים בְּאַמֶּת, וְלַחֲשִׁיבֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם. אֱלֹהֵי עוֹלָם,
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר מְשַׁנְּבֵנוּ מִגּוֹן יִשְׁעֵנוּ מְשַׁנֵּב בְּעַדְנֵנוּ. פְּנֵה אֲדוֹן
בְּעֲצָבוֹן רוּחַ, צַפֵּה בְּשִׁכְרוֹן לֵב, קְרוֹב אֶתָּה לְרַחֲוִקִים, רוֹצֵה אֶתָּה בְּתִשׁוּבַת רְשָׁעִים. שְׂדֵי
הַמִּצָּא לְדוֹרְשֶׁיךָ, תֹּאמֶר הַנְּנִי לְמִבְּקִשֶׁיךָ, חֲחִינּוּ וּבְנִינּוּ וְהַשִּׁיבֵנוּ בְּכָל מֵינֵי קַרְשׁוֹת וּמְהַרּוֹת
הַמְּשִׁיבִין אֶת הַנְּפֶשׁ דְּקַרְשָׁה. וּפְנֵי לְשִׁיר וְלִרְגֵן וְלִנְגֵן לְפָנֶיךָ שִׁירִים וְנִגּוֹנִים קְדוּשִׁים, לְנִצְחַת
בְּשִׁירִים וְנִגּוֹנִים הַנְּמַשְׁכִּין מֵאַמוֹנוֹתֶךָ הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר יֵשׁ לְהֵם כַּח לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ אֲמוֹנָה
הַקְּדוּשָׁה, וּלְכַבֵּל מִן הַלֵּב כָּל מֵינֵי עַקְמוּמִיּוֹת וּבְפִירוֹת וּמְבוּכוֹת שֶׁבְּלֵב וּכְלֵי מֵינֵי בְּלִבּוֹל
הַדַּעַת, וְלְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ הַלֵּב בְּאַמֶּת אֱלֹהֶיךָ וּלְתוֹרְתֶךָ וְלַעֲבוֹדָתֶךָ הָאֲמִתִּית. "עוֹרֵה כְּבוֹדֵי
עוֹרֵה הַנִּבֵּל וּבְנּוֹר אַעֲיֶרָה שְׁחַר". וְתִשְׁפִּיעַ וְתִמְשִׁיךְ וְתַגְּלֶה לָנוּ שִׁירִים וּמִירוֹת וְנִגּוֹנִים
קְדוּשִׁים הַנְּמַשְׁכִּין מִרֹאשׁ אֲמָנָה, מִתְּנַגֵּן וְחֹשֵׁר הַעֲלִיּוֹן שֶׁל מוֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם, אֲשֶׁר

כָּל הַשִּׁירוֹת וְהַנְּגוּנִים שֶׁבְּעוֹלָם נִמְשָׁכִין מִמֶּנּוּ, וְעַל-יְדֵי-זוֹה נִזְכָּה לְאַמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת,
וַיִּקְרָם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "תְּבוֹאִי, תִּשׁוּרִי מֶרֶאשׁ אֲמָנָה":

תתשלו

(קלח)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, שׁוֹמֵר עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד, שְׁמֵרְנוּ וְהַצִּילֵנוּ שְׁלֵא נִהְיָה נִמְשָׁכִים כָּלֵל אַחֲרֵי
נְגוּנִים שֶׁל יִלְלָה וְעֲצָבוֹת שְׁמוֹמְרִין הַרְשָׁעִים בְּרַב הַעֲתִים, שְׁדָרְדָּה הָעוֹלָם לְהַמְשִׁיךְ
אַחֲרֵיהֶן מָאֵד. רַחֵם עָלֵינוּ וְשְׁמֵרְנוּ וְהַצִּילֵנוּ מֵהֶם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ בְּמָה וּבְמָה קִלְקוּלִים
וּפְגָמִים הֵם גּוֹרְמִים עַל-יְדֵי הַנְּגוּנִים שְׁלָהֶם, וּבְמָה הֵם מוֹיָקִים לְיִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים רַחֲמָנָא
לְצִלָּן. רַחֵם עָלֵינוּ בְּכַח וּזְכוּת הַצַּדִּיקִים הָאֱמֵתִים, וְהִנֵּה בְּעוֹרְנוּ וְשְׁמֵרְנוּ כְּכֹל עֵת שְׁנוֹכָה
לְהַנְצִיל מֵהֶם. וּבְנוּ לְשִׁמְחַ נִפְשֵׁנוּ תָמִיד בְּקִרְשָׁה וּבְמִתְהַרָה בְּנְגוּנִים וּזְמִירוֹת שֶׁל שְׁמִיחָה,
הַמְמַשִּׁיכִים אֶת הַלֵּב אֱלֹהִי וְלַעֲבוֹדָתָהּ וְלַתּוֹרָתָהּ וְלַצַּדִּיקוֹת בְּאַמַּת, וְעוֹרְנוּ בְּכַח הַצַּדִּיקִים
הָאֱמֵתִים שְׁנוֹכָה לְהַעֲלוֹת כָּל אֱלוֹ הַנְּגוּנִים שֶׁל הַרְשָׁעִים עַל-יְדֵי קִרְשַׁת שְׁכָת, שֶׁתִּתֵּן לָנוּ
כַּח לְהַעֲלוֹתָם וְלְהַפְּכָם לְשִׁמְחָה בְּשִׁנּוּמֵר אוֹתָם בְּשְׁכָת קִרְשׁ, וּזְכוּת הַשְּׁכָת קִרְשׁ יִגַּן עָלֵינוּ
שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם כַּח לְהַמְשִׁיךְ עֲצָבוֹת וַיִּגּוֹן וְאֲנַחָה חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, רַק אֲדַרְבָּא נִזְכָּה
לְכַרְרֵם וְלְהַעֲלוֹתָם וְלְהַפְּכָם מִיִּגּוֹן וְאֲנַחָה לְשִׁשׁוֹן וְלְשִׁמְחָה, וְנִתְקַרַב אֱלֹהִי וְנִהְיָה נִמְשָׁכִים
אַחֲרֵיהֶם, וְנִשְׁיַשׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֲרַח, לִילָד בְּדָרְכֵיהֶם וְלַעֲסֵם בְּתוֹרָתָהּ וּלְקַנְסֵם מִצּוֹתָהּ, וְלְהַתְדַבֵּק
וְלְהַתְקַשֵּׁר אֱלֹהִי וְלַצַּדִּיקוֹת הָאֱמֵתִים בְּאַמַּת וּבְאַמּוּנָה בְּקִשָּׁר אֲמִיץ וְחֹזֵק לְעוֹלָמִי עַד וְלִנְצַח
נִצְחִים:

קפג

(ח:)

עַל כֵּן בָּאֵנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אוֹהֵב עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן
שְׁמָד, וְשִׁלַּח לָנוּ מוֹשִׁיעַ וְרַב וּמוֹכִיחַ הַגּוֹן שִׁיחֵינָה רְאוּי לְהוֹכִיחֵנוּ בְּ"תוֹכַחַת מִגְלָה
מֵאַחֲבָה מִסְתַּרְתִּי". "יְהִלְמֵנִי צַדִּיק חֶסֶד וַיּוֹכִיחֵנִי" בְּתוֹכַחַתוֹ הַטּוֹבָה, בְּתוֹכַחַת שֶׁל מוֹשֶׁה
רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי תוֹכַחַתוֹ הַטּוֹבָה יוֹסִיף וַיִּתֵּן רֵיחַ טוֹב בְּנִשְׁמוֹתֵינוּ, וַיִּחַזַּק
וַיֵּאֱמֵן אֶת נִשְׁמוֹתֵינוּ עַל-יְדֵי תוֹכַחַתוֹ הַטּוֹבָה, וַיִּתְחַזְּקוּ וַיִּתְאַמְצוּ וַיִּתְגַּבְּרוּ נִשְׁמוֹתֵינוּ עַל
יְדוּ בְּכַח גְּדוּל דְּקִרְשָׁה, עַד שִׁימְשִׁיךְ וַיִּשְׁפַּע שְׁפַע מוֹכָה וּבְרָכָה לְכָל הָעוֹלָמוֹת הַתְּלוּיִם
בְּנִשְׁמוֹתֵינוּ, בְּאִפְּן שְׁנוֹכָה עַל-יְדֵי הַמוֹכִיחַ הַרְאוּי לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמַּת
מֵאַחֲבָה, עַד שִׁיחֲפָכוּ כָּל עוֹנוֹתֵינוּ לְזָכוּת. וְתִשְׁפִּיעַ עַל הַמוֹכִיחַ הָאֱמֵתִי קוֹלוֹ שֶׁל מוֹשֶׁה,
שֶׁהוּא קוֹל הַשִּׁיר שִׁיחֲעַר לְעֵתִיד, שֶׁהוּא שִׁיר פְּשׁוּט כְּפּוֹל מְשִׁלֵּשׁ מְרַבֵּעַ, הַכְּלוּל בְּשִׁמְדָּה
הַגְּדוּל וְהַקְּדוּשָׁה, שֶׁהוּא שִׁיר שֶׁל חֶסֶד שִׁיחֲנִיגֵן לְעֵתִיד עַל שְׂבָעִים וּשְׁנַיִם נִימִין בְּעֵת שִׁיחֲנִיעַ
קְבוּל שְׁכָרָן שֶׁל הַצַּדִּיקִים לְעֵתִיד. אֲשֶׁרֵי אֲזוֹן שִׁיזְכָּה לְשִׁמְעַ קוֹל הַשִּׁיר הַזֶּה. רַחֵם עָלֵינוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְפִּיבִים, וְתֵן לָנוּ מוֹכִיחַ כְּזֶה שִׁיזְכָּה לְהוֹכִיחֵנוּ בְּקוֹל הַשִּׁיר הַזֶּה, וַיִּקְרָם בְּהַמוֹכִיחַ

האמתי מקרא שפתוב: "קרא בגרון אל תחשך, בשופר הרם קולך", ונזכה שיצורר ויגלה וימשיך עלינו הקול המשקה את הגן עדן, שהוא הנחר היוצא מעדן להשקות את הגן, שהוא קול השיר הקדוש הזה שיתער לעתיד בעת שתחדש את עולמך בחסדך הטוב, כמו שפתוב: "עולם חסד יבנה", אשר על ידי הקול הזה גדלים כל הריחות טובות וכל היראות הקדושות. ותמשיך עלינו יראה שלמה יראה עלאה וראת הרוממות, ואירא ואפחד ואזחיל (ואזחיל) וארעד ממך תמיד, ואזכה להרגיש וראתך הקדושה עלי תמיד בכל רמ"ח אברי ושם"ה גידי, ותהיה וראתך על פני לבתי אחטא, ותזכני לענוה אמתיית עד שאזכה להכליל בך באמת:

(ח):

ותביאנו מהרה חושא לארץ ישראל, ארץ הטובה והקדושה, ותמשיך השגחתך השלמה על ארץ ישראל ועל כל העולם בלו, ותחדש את עולמך בקדשות ארץ ישראל שמתנהגת על ידי השגחה לבר, כמו שפתוב: "ארץ אשר יהוה אלהיך דורש אותה, תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה", ותמשיך השגחתך השלמה על כל העולם בלו, ויתחדש העולם ומלואו, ויתנהג כל העולם בלו על ידי השגחה לבר בלי שום הנהגה על פי דרך הטבע בלל, ותעשה נראות ונפלאות מחדש בעולמך "אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים", ויתעורר שיר חדש בעולם, שיר של נפלאות, כמו שפתוב: "מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה, הושיעה לו ימינו ורוע קדשו". ונודה לך שיר חדש על גאלתנו ועל פדות נפשנו, ונזכה לשיר ולזמר ולרגז ולנגן לפניך נגונים ושירות ותשבחות חדשות, שירים של נפלאות שלא בדרך הטבע, עד שנוזכה להתענג על יהוה, ולשמע קול השיר והנגון שיתער לעתיד, שהוא שיר פשוט כפול משלש מרבע הכלול בשמך המיוחד, שיתנגן על שבעים ושנים נימין, כמנין חס"ה, ויקים מקרא שפתוב: "עולם חסד יבנה":

(ח):

רבנו של עולם, תן לי חיים ואחיה ולא אמות, תן לי חלק טוב לעולם הבא. זכני וזכני חנני חנני, עזרני והושיעני שאזכה לשמע קול השיר והנגון הזה שיתער לעתיד בעת שתחדש את עולמך. מלא רחמים, טוב ומטיב, עזרני מעתה שאזכה להתגבר ולסתם עיני ואזני מחיוו דחאי עלמא, לבלי להסתכל על הבלי העולם הזה בלל, ולבלי לשמע קול זה העולם בלל, ולבלי לדבר שום דבור שאינו נוגע לשמך ולעבודתך, שיגיע מהם שיר ושבת ותחלה לשמך הגדול והקדוש. ואזכה לעקם את צוארי מזה העולם, לבלי להניח שום הכל ורוח הפה בלל בזה העולם, ולא ותאחו בי שום הכל מהבלי

העולם הזה כלל, ואזכה לשעבד כל קומת גופי וידי ורגלי אליה, לכלי לעשות בהם שום דבר שאינו נוגע לעבודתך, רק עיני ואזני ופי ולבי ודעתי ומחשבותי וכל גופי וידי ורגלי ורמ"ח אברי ושם"ה גידי וכל חושי וכחי, כלם יהיו מרפקים ומקשרים אליך באמת בקשר אמין וחזק ומשעבדים לעבודתך באמת לעולמי עד ולנצח נצחים, עד שאזכה לשמע לעתיד קול השיר הזה הקדוש והנורא שיתער לעתיד, אשר ותנגן על שבעים ושנים נימון. אשרי אוננים שישמעו זאת, אשרי המחכים והמצפים והמקווים לזה. "אשרי תבחר ותקרב", שזכה להציץ מן החרבים לראות ולשמע מחול הצדיקים בעת שיתנגן לפניהם השיר הגדול והקדוש לעולמי עד:

רב (ח:)

אדון כל, מגביה שפלים, מקים מעפר ומאשפה דל ואכיון, טוב ומטיב לרעים ולטובים, עשה עמי פלאות פניי, באפן שאזכה לטוב הזה באמת, כי אתה לבד ידעת את ערכות נעימות מתיקות ידירות תשוקת התקנה הזאת, אשר אי אפשר להשיג ולתפס במח כלל נעימות השיר הזה, כי אם אתה לבד ידעת, כמו שכתוב: "עין לא ראתה אלהים וזלתך יעשה למחבה לו". רחם על פגום ורחוק כמוני, ועשה עמי פלא לחיים, ועזוני וזבני מהרה לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד עד שאזכה להיות ברצונך הטוב באמת, ולראות בטוב יהוה בארץ החיים, "לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו. תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעימות בימך נצח":

רח (ח:)

ותעזרנו שנוכה לעשות בעלי תשובה וגרים הרבה בעולם ברצונך הטוב, ולגדל כבודך ולפרסם אלהותך בעולם, עד שנוכה לרוח נבואה אמתיית בקדשה גדולה, ולברר הכח המדמה, שיהיה הכח המדמה ברור ונד וצח אצלנו בנפשות ובכחירות גדול, באפן שנוכה לסדר תארים ושבתים לשמך הגדול והקדוש בראוי בקדשה גדולה, ונכרך שם כבודך המרומם על כל ברכה ותהלה, ותתגבר ותתחזק אמונת חדוש העולם עד שנוכה לחדוש העולם שלעתיד, ויתנהג כל העולם בלוי על ידי השגחה ונפלאות לבד שלא כדרך הטבע כלל, ויתער שיר חדש בעולם, שיר של נפלאות, ויפצחו הרים רנה, ותכניע את עקב דסטרא אחרא שהוא עקבו של עשו הרשע, ויתגבר ויתחזק מקול קול יעקב על הידים ידי עשו, ויקנם מקרא שכתוב: "וידו אוחת בעקב עשו", וימשך עלינו הנקר היוצא מעדן להשקות את הגן, ועל ידי זה נזכה להעלות ריח טוב לפניך:

תשי

(נו)

ובכן תעורני ברחמיך הרבים, שאזכה להתקדש בקדשתך העליונה, ותגיעני מהרה לקדשה ופרישות באמת. ואזכה לאהז בדרבי אבותינו הקדושים, לדר נדרים ולקימם מיד, בשכיל רצונך הטוב, כדי ליזכות על ידי הנדרים לקדשה ופרישות באמת. ואזכה לעלות למקום הנדר שהוא פליאת חכמה, ועל ידי זה תעורני להכיר מעלת וקדשת החכמים האמתיים, עד שאזכה לאמונת חכמים בשלמות, ועל ידי זה תזכירני לעלות ולהכליל באור האבות, ויתנוצצו בי אור האבות אברהם יצחק ויעקב:

שא

(כד):

ותרחם עלינו ותשמרנו ותצילנו מפגם נדרים ושבעות, ותשמרנו שלא נהיה רגילים בנדרים ושבעות, וכל הנדרים ושבעות שאנו מכרחים לדר או לשבע בשכיל קדשה ופרישות ברצונך הטוב, כמו שאמרנו רבותינו וזכרנו לברכה נדרים סיג לפרישות, תשמרנו ברחמיך הרבים, ותעזר ותושיע לנו בכל עת לקימם מיד, ולכלי לעבר חסד ושלום ולכלי לאחר שום נדר ושבעה, רק נזכה לקימם בשלמות מיד וככל היוצא מפנינו נעשה, ומוצא שפתינו נשמר ונעשה כאשר נדר תבך ומיד, ולא נאחר לשלמו. ותורני ותלמדני בכל עת איד להתנהג בענין נדרים ושבעות בשכיל קדשה ופרישות, באפן שאזכה לקימם באמת, וליזכות על ידם לקדשה ופרישות באמת ברצונך הטוב. "הדרבני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי, אותך קויתי כל היום". היום נרחם עלי ועל כל ישראל ומלא משאלותינו למוכה ברחמים, ותמחר ותחיש לגאולנו ותביא לנו את משיח צדקנו, ותשוב המלוכה והרשות וההתנשאות לישראל עמך הכשרים והיראים באמת, ויקים מקרא שקבתוב: "כי ליהנה המלוכה ומושל בגוים. ועלו מושיעים בחר ציון לשפט את הר עשו ותיתה ליהנה המלוכה. ותיה יהנה למלך על כל הארץ, ביום שהוא יהיה יהנה אחד וישמו אחד":

סו

(ז)

וּתְנַפְּנֵנוּ לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הָאֶרֶץ אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ בָּהּ מִכָּל הָאֲרָצוֹת, וְנָתַתָּ אוֹתָהּ לְיִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם. וּמִיּוֹם אֲשֶׁר סָרְנוּ מֵאֶחָרֶיךָ וּפְגַמְנוּ בְּאִמּוֹנְתְךָ הַקְדוֹשָׁה, גָּלִינוּ מֵאֲרָצְנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אֲדָמָתְנוּ, עַד אֲשֶׁר אָרַךְ עָלֵינוּ הַגְּלוּת, עַל בֶּן חוּם וְחַמֵּל נָא עָלֵינוּ, וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַטֵּל כָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וּכְלָבוּלִים, שְׁלֵא יַעֲלוּ בְּלַבְנוּ וּבְלֵב כָּל עַמֵּךְ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם. וְנִזְכֶּה לְהֶאֱמִין בְּנִסְיֶיךָ הַקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר מֵעוֹלָם, וְאֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ עַדְיִן בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, וְלֹא נִכְסֶה שׁוּם נֶס בְּדָרְךָ הַטֹּבֵעַ, חֶסֶד וְשִׁלּוּם, רַק נִדְעַ וְנֶאֱמִין שֶׁהַכֹּל מֵאִתְּךָ לְבָד, עַל־יְדֵי הַשְּׁגָחָתְךָ אֲשֶׁר אַתָּה מוֹשִׁיחַ תְּמִיד בְּהַשְּׁגָחָה פְּרָטִיּוֹת עַל כָּל דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם. וְנִזְכֶּה לְהֶאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֵי הָאֱמֶת תְּמִיד, וְעַל־יְדֵי־זוֹת נִזְכֶּה לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חֵישׁ קַל מְחֻרָת, וְתִמְחַר וְתַחֲשִׁי לְנַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה, וְתָבִיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ:

קא

(ט)

וְאִזְכֶּה לְהֶאֱמִין בְּנִסְיֶיךָ הַקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ מֵעוֹלָם נְסִים וְנִסְפָּאוֹת גְּדוּלוֹת, וְאֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר עַד עַתָּה, נְסִים עֲלֵאִין וְנְסִים תַּתָּאִין, נְסִים נְגָלִים וְנְסִים נִסְתָּרִים, נְסִים עַל־פִּי דָרְךָ הַטֹּבֵעַ וְנְסִים שְׁלֵא עַל־פִּי דָרְךָ הַטֹּבֵעַ, נְסִים בְּכָלֵל וְנְסִים בְּפָרֵט, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בְּכָלֵם אִזְכֶּה אֲנִי וְכָל עַמֵּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהֶאֱמִין בָּהֶם בְּאִמּוֹנָה שְׁלֵמָה בְּלִי שׁוּם דְּפִי וּבְלָבוּל בְּלָל, חֶסֶד וְשִׁלּוּם. וְתַסְתֵּם וְתִסְבְּרֵם פִּי כָּל דּוֹבְרֵי שְׂקֵר הַרוֹצִים לְהַכְנִיעַ כְּפִירוֹת כְּלָב וּלְכַסּוֹת נְסִים בְּתוֹךְ דָּרְךָ הַטֹּבֵעַ, חֶסֶד וְשִׁלּוּם, "מִלֵּא פְּנֵיהֶם קָלוֹן וַיִּבְקְשׂוּ שְׂמֵךְ יְהוָה". וְעוֹר אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַנְצִיל מֵהֶם, שְׁלֵא נִאֻבָּה וְלֹא נִשְׁמַע לָהֶם בְּלָל, רַק תַּתֵּן לָנוּ כַח לְהַכְנִיעַם וּלְשַׁבְּרָם וּלְעַקֵּר וּלְכַטֵּל מִחֲשַׁבְתָּם הַרְעָה מִן הָעוֹלָם. וְלִמְלֻשֵׁינֵים אֵל תְּהִי תְקִנָּה, וְכָל חַמְיָנִים וְתוֹדִים וְהֶאֱפִיקוּרְסִים בְּרַנֵּעַ יֵאָבְדוּ, וְתֵן בְּלִבָּם שְׁשׁוּבוּ וַיִּתְחַרְטוּ בְּלֵם מִדַּעְתָּם הַרְעָה וְהַנְּכֻבָּה, וַיִּשׁוּבוּ בְּלֵם אֱלֹהֶיךָ בְּאֱמֶת, וַיִּבְרְחוּ כַח מִלְּכוּתְךָ:

קו

(*)

רבון כל העולמים, אדון כל, אשר גלית אלהותך ואדנותך בעולם על ידי אבותינו
אברהם ויזחק ויעקב, ועל ידם נתגדלת ונתקדשת מדור לדור, עד אשר זכינו לקבל
תורתך הקדושה על ידי משה נביאך נאמן ביתך, ואז ראו כל העמים וכל הגוים את
גדלתך ונבירותך, אשר הרבית לעשות עמנו נסים נפלאים ונוראים ביציאת מצרים
וקריעת ים סוף ומלקמת עמלק, עד אשר נתגלה אלהותך לכל באי עולם, וראו רחוקים
את גבורתך, עד שבא יתרו ונתגיר, ואמר: "כי עתה ידעתי כי גדול יהוה ואדונינו מכל
האלהים", ואז נתעלה ונתגדל ונתקדש שמו למעלה ולמטה, כי זה עקר גדלתך
ורוממותך בשחרחוקים ממוך מאד מכירים את אלהותך ואדנותך, כי אז נתגדל ונתקדש
ונתעלה שמו הגדול, ותברך וישתבח לעד:

תקבה

(נב:)

ותורני ותלמדני בכל עת ועת איך להתנהג בענין כל הטלטולים ונסיעות לדרכים,
שיהיה הכל על פי רצונך באמת. על פי יהוה אהנה בביתי, ועל פי יהוה אפע
כל נסיעה ונסיעה, וכל סדר הנהגת הנסיעה והחנייה בכלליות ובפרטיות ובכרטיס פרטיות
יהיה הכל ברצונך באמת, ובכל מקום ומקום שאבוא לשם פחניה ובנסיעה כפי רצונך,
אזכה למצא שם אלהותך באמת ולהתקרב אליך ולהתדבק בך באמת, ואל יבלבל אותי
שום מקום שבעולם מעבודתך ומיראתך, רק אהיה סמוך וקרוב ודבוק אליך באמת בכל
המקומות שבעולם, בכל דרגא ודרגא שבעולם. רחם עלי למען שמוך ומלא משאלות
לפי למוכה ברחמים, כי צרכי מרבים מאד, ודעתי קצרה מאד לבאר חלק אלה ורבכה
מהם. רחמן מלא רחמים, טהר לבי לעבדך באמת, "יחד לבבי ליראה שמוך. לב טהור
כרא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
ונואלי, אמן:

תקלו

(נח):

"בִּיהֲנוּחַ חֲסִיתִי, אִיךָ תֹאמְרוּ לְנַפְשִׁי נוֹדֵי הַרְכָּם צַפּוֹר". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדוֹל עֲצָם מְרִירוֹת הַגְּלוּת בְּכָלֵל וּבְפָרְט וּבְפָרְטִי פְרָטִיּוֹת, כִּי מִפְּנֵי חֲמֵאֵינוּ גְּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אֲרָמְתֵנוּ, וּמְגוֹלָה אֵל גּוֹלָה הִלְכְנוּ וּמְכַלִּי אֵל כְּלִי הוֹרֵקְנוּ, הֵן כָּלֵל יִשְׂרָאֵל בְּכָלֵל וְהֵן כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפָרְטִיּוֹת, כִּי כַּמָּה וְכַמָּה גְּלוּיּוֹת וּמְלֻטוּלִים עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, "בְּצַפּוֹר נִוְדַדְתָּ מִן קִנְיָה, בֶּן אִישׁ נִוְדַד מִמְּקוֹמוֹ". וּבְעֲצָם צְרוּתֵינוּ בְּנוֹף וְנַפְשׁ וּמְמוֹן, גַּם בְּשֹׂאֵנוּ יוֹשְׁבִים בְּכַתֵּינוּ אֲנוּ נָעִים וְנָדִים, כִּי אֵין לָנוּ שׁוּם מְנוּחָה מְרוֹדְפֵינוּ וְשׁוֹנְאֵינוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת, בְּפָרְט עֲתָה בְּעַת צָרָה הַמְרָה הוֹאֵת אֲשֶׁר כָּל אֶחָד חוֹשֵׁב מִחֲשֻׁבוֹת אִיךָ לְכַרַח וְלַהֲטֵמֵן וְלַהֲסַתֵּר מִפְּנֵי הַצָּרוֹת הַקְּשׁוֹת הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר כָּשַׁל בַּח הַסְּפֵל. רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל הַכְּבוֹשִׁים בְּגוֹלָה, שֶׁכָּבֵל מְקוֹם שְׁנֵבוֹא שֵׁם בְּגוֹלוֹת וּמְלֻטוֹל בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת, שְׁתַּחֲוֶה עִמָּנוּ, וְתַעֲזָרְנוּ לְהָרִים וּלְנִשְׂא וּלְהַגְבִּיהַ כָּל הַמְּקוֹמוֹת הָאֵלֶּה אֱלֹהֵי וּלְתוֹרַתְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ, עַד שְׁגֵם כָּל הַמְּקוֹמוֹת הַרְחוּקִים מִתְּקַרְשָׁה מְאֹד שֹׂאֵנוּ כְּבוֹשִׁים בְּגוֹלָה שֵׁם, יָשׁוּבוּ בְּלֵם אֱלֹהֵי תַתְּפַרְדֵּךְ לְנִצָּחַת, עַד שֶׁכָּבֵל הַמְּקוֹמוֹת הַרְחוּקִים מִמְּךָ מְאֹד יַעֲסִקוּ בָהֶם בְּתוֹרָה וּבַעֲבוּדָה בְּאַמֶּת וְיִלְמְדוּ בָהֶם תּוֹרָה פְּרָבִים, וְיִקְנִים מִתְּרָה מִקְרָא שְׁבִתוֹב: "וְנִשְׂאָר גַּם הוּא לְאַלְהֵינוּ":

תתרכנ

(קח)

וּבְכֵן וּבְנֵי פֶרַח מִיֶּד הַרְבִּים, וְעוֹרְנֵי וְחוֹשִׁיעֵנִי וְחוֹקְנֵי וְאַמְצָנִי שְׂאוּבָה לְסַפֵּר סְפוּרֵי מַעֲשֵׂיּוֹת מְצַדִּיקִים אֲמִתִּיּים, מִכָּל מַה שֶׁעֵבַר עֲלֵיהֶם בִּימֵיהֶם, הֵן מַה שֶׁעֵבַר עֲלֵיהֶם בְּעֲצָמָם, וְהֵן מַה שֶׁעֵבַר עַל בְּנֵיהֶם וְעַל כָּל הַגְּלוּיִם אֲלֵיהֶם, וְכָל הָאוֹתוֹת וְהַמוֹפְתִים הַגְּדוּלִים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁעָשׂוּ בְּעוֹלָם בְּאַתְנָלְיָא וּבְאַתְכַּסְיָא, וְכָל הַדְּרָכִים הַקְּדוּשִׁים וְהַתְּגִלוֹת אֱלֹהוֹת שֶׁהִמְשִׁיבוּ בְּעוֹלָם, הַכָּל אֲזוּבָה לְשִׁמְעַ הַיָּמִב בְּאֲזוּנֵי וּבְלִבִּי, וְלִשׁוֹחַ וּלְסַפֵּר בָּהֶם תְּמִיד, וּמְלֵא פִי תְהִלָּתָם כָּל הַיּוֹם תְּפָאֲרָתָם, כִּי תִהְלָתָם הִיא תְהִלָּתְךָ, וְתְפָאֲרָתָם הִיא תְפָאֲרָתְךָ. וּבְנֵי לְעַסֵּק בְּזָח בְּכָל יוֹם וְיוֹם, לְסַפֵּר סְפוּרֵי מַעֲשֵׂיּוֹת מְצַדִּיקִים אֲמִתִּיּים, בְּאִפְּן שְׂאוּבָה שִׁימְשׁוּךְ עָלַי קַרְשָׁתָם הַעֲצוּמָה, וְעַל־יְדִי־זָח אֲזוּבָה לְמַחֵר מִחֲשַׁבְתִּי מִכָּל הַכְּלָפוּלִים וְעַרְפוֹב הַדַּעַת

ומכל מיני מחשבות ורות וחיצוניות, ומכל מיני הרהורים רעים, ומכל מיני בלבול הדעת שבעולם הנמשכין ממחין דקטנות, ואזכח לצאת ממחין דקטנות למחין דגדלות, ועל ידי זה תצילני ותפדני מכל הצרות ומכל היסורים ומכל מיני דינים שבעולם, שכלם נמשכין מבלבול הדעת ממחין דקטנות, ואתה ברחמיך הרבים תפדני ותצילני מכלם על ידי שתובני ותסיעני תמיד לעסק בספורי מעשיות מצדיקים אמתיים, שהם בחינות מחין דגדלות:

תרכה

(קה)

ורחם עלי ועל כל ישראל למען שמך, ועזרנו ונבנו להתדמות אליך בתפלה, שנוכח להבדיל בין האור ובין החשך, עד שנדע באמת להבחין ולהבדיל בין ספורי מעשיות של צדיקים אמתיים ובין ספורי מעשיות של רשעים, וגם לדע ולהבחין ממי לספר ואיך לספר, באפן שאזכח לספר מצדיקים אמתיים הגדולים במעלה, אשר הספור ותדבור מהם יהיה לו כח לטהר מחשבתי, כי אתה הודעתנו שבנגד כל מעשה של צדיקים יש בנגדו מעשיות של רשעים ושקרנים, ומעשיות מערכבים של העושים דברים הנראים כמופת על ידי כמה תקבולות, על ידי כשוף או על ידי דבר אחר, ואי אפשר להבחין ולהבדיל ביניהם כי אם מי שידע להבדיל בין האור ובין החשך, באשר הודעתנו ברחמיך הרבים; ובעצם חלישותנו אשר נתרחקנו ממך מאד, בודאי אין בדינו להבדיל בין האור ובין החשך:

תרכו

(קה)

על בן רחם עלינו ועזרנו וחושיענו שנוכח על כל פנים לאמונה שלמה, ותהיה אמונתנו חזקה כל כך כאלו אנו רואין בעינינו ממש מה שאנו מאמינים בו באמת. ונוכח להאמין כך יהיה אלהינו שאתה משגיח בהשגחה פרטיית בכל עת, ואתה עושה חדשות ונפלאות בכל עת בכל דור ודור על ידי צדיקיך האמתיים שבכל דור. ואזכח להאמין שיש הבדל והפרש גדול בין המופתים והחדושים הנעשים על ידי הצדיקים האמתיים, ובין המעשיות הנדמים למופתים הנעשים על ידי הרשעים, או על ידי המערכבים משוב רע, אשר עדין אינם ראויים לזה לעשות מופתים פעולם, ומתלבשים במלית שאינו שלחם, אשר יש הבדל והפרש בין מעשיהם של אלו למעשיהם ומופתיהם של הצדיקים האמתיים כמו בין האור ובין החשך, באפן שאזכח תמיד לספר ספורי מעשיות מצדיקים אמתיים שיש להם כח לטהר את מחשבתי:

תשנ"ג

(א)

אנא יהוה, ובני ברחמיך הרבים לתקן כל זה, שאזכח לחוס על נפשי ולהסתכל על עצמי היטב, ולהבין ולהשכיל מתוך המחלקת שחולקים עלי, עד היכן פגמתי באמונת חכמים, ולשוב בתשובה שלמה על זה, ולתקן כל מעשי מעתה. ואזכח לקום דברי החכמים האמתיים, ולבלי לסור מדבריהם ימין ושמאל, ואזכח שיחזרו ויחשבו בעיני כל ספריהם הקדושים, ויהיו יקרים בעיני מפו ומפנינים, וכל מפצים לא ישוו אצלי נגד כל ספר וספר מדברי החכמים האמתיים, ויתרפו מאד הספרים הקדושים בעולם עד אין קץ. ונזכח על ידי תשובתנו בשלמות, שיהיה נעשה על ידי זה ספר קדוש למעלה בעולם העליון, כמו שכתוב: "או נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע, ויכתב ספר וקרונו לפניו ליראי יהוה ולהשבי שמו". ותזכנו מעתה לאמונת חכמים באמת, בשלמות, בכל הבחינות:

תשנ"ד

(א)

ונזכח שיתחברו ספרים הרבה דקדשה, ויתחדשו בכל פעם ספרים הרבה בתורתנו הקדושה, ויהיה לנו אמונה שלמה בכלם, ולא יהיה אצלנו למותר שום ספר המדבר מעניני תורתנו הקדושה, הן המדברים בפשט רמז דרוש סוד, הן ספרי המפרשים והמבארים, הן ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, הן ספרי מוסר, הן ספרי תפלות ותחנונות ובקשות ודוויים ושירות ותשבחות להשם ותפלה, וכל מיני ספרים המדברים בעניני תורתנו הקדושה, כלם יהיו חשובים ויקרים בעינינו מאד, כל ספר וספר, הן אותן שנתחברו כבר, הן העתידים להתחבר, כי כלם מברחים להעולם, ואנו צריכים כלם, כי הם תנינו וארץ ימינו, וכלם עומדים ברום עולם, ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם, כלם אהובים כלם ברורים כלם קדושים, וכלם מדברים מרצונך הטוב הננו בתורתך הקדושה וכלם מעוררים לעבודתך וליראתך, וכלם "נחמדים מזהב ומפו רב ומתוקים מדבש ונפת צופים":

קיב

(ה:)

ובכך תרחם עלינו סומך נופלים, מחיה מתים ברחמים רבים, ותשפיע עלינו רפורים
 קדושים וטהורים מצדיקים אמתיים, המשיבין את הנפש מגדול ועד קטן, ותשיב
 ותחיה ותכריא ותחזק את נפשותינו החלושות מאד מאד, היגיעות מאד, הנדבאות מאד,
 ובכללם תרחם ותחום ותחמל עלי, ותשיב ותחזק ותאמין את נפשי המרה מאד, כי נפשי
 מרה לי, אל תתן את עבדך לפני בתי בליעל, ואמה יהיה את עבדך ידעת. "אנה יהיה
 כי אני עבדך, אני עבדך בן אמתך שתחת למוסרי". עזרנו, הושיענו, החינינו נא, השב
 את נפשותינו האמללות מאד בכל מיני מטעמים המשיבים את הנפש בשבעה משיבי
 מעם. "סמכוני באשיות רפוני בתפוחים, כי חולת אהבה אני". ותשפיע עלינו "אמרות
 יהיה אמרות טהורות", שיוכלו להחיות את כל הנפשות הנפולות מעמך ישראל, שנפלו
 למקום שנפלו בכמה מיני נפילות, נפילה אחר נפילה, סעד וסמך אותם, ותקיים תקומה
 אחר תקומה, "עוב תעוב והקם תקים", חזק ידים רפות וברבים כושלות תאמין, אמין
 וחזק רפיון ידם, השיבם בכל מיני מטעמים המשיבין את הנפש. "בושל יקמון מליך
 וברבים כורעות תאמין". ויקים מקרא שכתוב: "כי שבע יפול צדיק וקם. יהיה ממת
 ומחיה מוריד שאול ויעל. מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון". העלנו מתרה מכל
 המקומות המגנים שנפלו לשם בדורות הללו. "אני אמרתי יהיה חנני רפאה נפשי כי
 חטאתי לך". יהיה ישמרנו ויחילנו ואל תתנו בנפש אויבינו. יהיה יסעדנו על ערש דוי,
 כל משכבנו נהפך בחלנו, כי אין חולה וכואב ומכה בעולם שנמשיל ונדמה בו מכות
 נפשנו וחלושתנו העצומות מאד בעתים הללו, מכה רגל ועד ראש אין בנו מתם, פצע
 וחבורה ומכה טרחה, כי זרוי וחכשו ורכבו בשמן, בכמה וכמה רפואות וסמנים יקרים
 מפו ופנינים אשר רפאו אותנו בהם הצדיקים האמתיים שהיו בדורות שלפנינו, אשר
 חברו ספרים קדושים הרבה, אשר כל דבריהם מחיין את הנפש, והם מלאים עצות
 נפלאות ונוראות והתעוררות גדול לעבודתך באמת, ועם כל זה, רפואות תעלה אין לנו.
 "הצרי אין בגלעד, אם רפא אין שם, כי מדוע לא עלתה ארכת בת עמי. הטאום מאסת
 את יהודה, אם בציון געלה נפשך, מדוע הביתנו ואין לנו מרפא. קנה לשלום ואין טוב,
 ולעת מרפא והנה בעתה". החומל על דל, חמל על דלותנו וראה שפלותנו וארך גלותנו.
 "חשיבני ואשובה כי אתה [יהוה] אלהי". החיני וקמני בקדשתך העליונה. חשיבני נא,
 החיני נא בתורתך ובמצותיך הקדושות. "נפשי ישובכ ונחני כמעגלי צדק למען שמו. גם
 כי אלה בניא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי, שבמך ומשענתך המה ינחמני":

(כו:)

שי

ותרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותעזרני ותושיעני שיתפשטו בעולם כל הספרים
הקדושים של כל הצדיקים אמתיים. כי אתה יודע, רבוננו דעלמא כלא, כמה
וכמה ספרים קדושים ויקרים של גדולי הצדיקים, אבות העולם ונביאים ראשונים
ואחרונים ותנאים ואמוראים, ושאר צדיקי יסודי עולם שהיו בכל דור ודור, שרפם בכלם
חברו ויסדו ספרים רבים יקרים וקדושים, ובעזרתנו הרבים נאבדו ונתעלמו מן העולם.
חמול ברחמיך הרבים על מעט הספרים הקדושים של הצדיקים שנשארו מעט מהרבה,
וזכנו ברחמיך הרבים שיתפשטו בעולם ויאירו פני תבל, למען ישובו כל ישראל אליך
לעבדך באמת כל ימיהם לעולם:

(כז)

שנח

רבוננו של עולם, יחמו מעיך עלי, יבמרו חנינותיך על עלוב כמוני, על מלא חרפות
ובושות כמוני. ידך תבון עמי אף ורועך תאמציני. קומה בעזרתי והושיעני כי אתה
כל יוכל, "ולא יבצר מך מוזה". ואתה ברחמיך וחסדיך הרבים ובכחך הגדול אתה
מעלה מתבלית הנרידה לעליה גדולה, עד שהנרידה היא תבלית העליה, ואתה מחפף
ברחמיך העונות לזכיות, כי מי יאמר לך מה תעשה. חוס וחמל עלינו ועשה את אשר
תעשה ברחמיך וחסדיך העצומים, באפן שתעלה אותנו מירידתנו ותאמר לצרותינו די,
ותתחיל מעתה להעלות אותנו מעלה מעלה, ויתחפכו כל הנרידות לעליות גדולות,
ותזכנו לתשובה שלמה באמת ואתה ברחמיך תחפף כל העונות לזכיות:

(כח)

שער

רבוננו של עולם, אתה ידעת את לבנו, כי צרכינו מרבים להאמר עד אשר לא יספיקו
כל ימינו לפרטם, אבל אתה ידעת את כל אשר עם לבנו. עשה עמנו למען
שמך ולמען כל הצדיקים אמתיים, וחמל עלינו ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, הן
מה שהזכרנו לפניך, הן מה שקצרה ידנו ולשוננו לחזיר לפניך, ועשה מה שתעשה,
באפן שנוכח בלנו לשוב אליך באמת וכלב שלם בתשובה שלמה פרצונה הטוב, ולא

נסור מרצונך ימין ושמאל כל ימינו לעולם, ונזכה לילך ולעלות מהרה מדרגא לדרגא וממעלה למעלה בקדשה גדולה, עד שנוכה בחיינו להכליל בך באמת באור האין סוף ברגונך וברצון צדיקוך האמתיים, עד שנוכה לתורת יהוה ולתפלת יהוה באמת, ולא נבוש בעולם הזה ולא נכלם לעולם הבא. "יהוה עז לעמו ותן, יהוה יברך את עמו בשלום". יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתבנה עירך במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

שצח

(כד)

ואזכה לעלות חיש קל מהרה ממעלה למעלה ומדרגא לדרגא, עד שאזכה ברחמיך לתשעה היכלין עלאין האלו שהזכרתי לפניך, ואזכה גם בעולם הזה לדעת ולהכיר אותך באמת, ואזכה לעלות לכל המדרגות העליונות של הקדשה, עד תכלית מדרגה העליונה, כל מה שאפשר לאיש ישראלי לעלות ולהשיג בעולם הזה, אשר לך ירדה הנשמה בזה העולם מרום המעלות, כדי שתזכה על ידי מעשיה הטובים לשוב ולעלות למקור חצבתה, למעלה למעלה, בנתיב שאת ונתיב עז:

הא

(כה)

ובכן תעורני ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, שאזכה לעלות בכל פעם מדרגא לדרגא וממעלה למעלה בקדשה ובטהרה גדולה, ותהיה בעורי לבער ולשבר ולבטל בכל פעם כל הקלפות הקורמין לפני שבכל דרגא ודרגא, שהם התאוות והדמיונות והמניעות והבלבולים שמתגברים בכל פעם בשהאדם רוצה לעלות מדרגא לדרגא, והם מתפשטים ומשתתחים לפני האדם, ומונעים אותו ומבלבלים אותו ומעכבים אותו מלעלות מדרגא לדרגא. אנא יהוה מלא רחמים, חוס וחמל עלי והושיעני ועורני וסייעני וחקוני ואמצני, ותן לי כח ועצה וגבורה וחקמה ושכל דקדשה, ונבני לשפרם ולבטלם בכל פעם בכל מדרגה ומדרגה דקדשה:

הב

(כז)

רבנו של עולם, יהוה אלהים, אתה ידעת את כל מה שעבר עלי מנעורי עד היום הזה, כי זה כמה נכסוף נכספתי לראות בתפארת עזך, ובכל פעם שאני מתעורר ורוצה לחתך ולעלות ולהעתיק ממקומי איזה העתקה בעלמא, לעלות ממדרגתי השפלה למדרגות שבקדשה בחוט השערה, אזי תבך הדמיונות והתאוות והמניעות והבלבולים מתגברים עלי בכל פעם יותר ויותר מבתחלה, בהתגברות גדול ובהתפשטות עצום מאד, באשר אתה ידעת, עד שלא הניחו אותי לעלות למקום שהייתי צריך לעלות עד הנה. ולא די שלא הניחו אותי לעלות למדרגה הנכונה יותר, אף גם מגדל ההתגברות

והתתפשטות שהתפשטו עלי בכל פעם כאשר אתה ידעת, על-ידי-זה הפילו אותי בכל פעם יותר, וכן היה כמה פעמים בלי שעור וערך ומספר, שבכל פעם שאנו חוזרים ורוצים לצאת ולעלות מדרגא לדרגא בערבנו, הם מתנגדים ומתנגדים בנו יותר ויותר, עד אשר "כלו בנינו חיי ושנותי באנחה", עד אשר איני יודע מה לעשות. ובאמת אני מודה ומתודה לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, כי אני בעצמי החיב, כי פודאי היה לי בך להתגבר עליהם בכל פעם לנצחם ולשפרם ולבטלם, כי אין אתה בא בטרוניא ובעלילה על בריותיך, וכשם שנתת בהם בך למנע ולבלבל אותי חסד-ושלום, כן נתת לי בך יותר ויותר להתגבר עליהם לשפרם ולבטלם לנמרי, אך בעונותי הרבים לא חסתי על נפשי ולא נתגברתי בכחך לשפרם ולבטלם ולא קימתי עצותיך הקדושות, ואתה חנון ומרבה להטיב, חוס וחנון ורחם עלי, חמל עלי בחסד חנם ונדבת חסד, ועורני והושיעני בכל פעם לשפר ולבער ולבטל כל הקלפות וכל הדמיונות וכל התאוות וכל הפניעות והעפובים והקלפולים שבכל מדרגה ומדרגה, באפן שאזכה לעלות חיש קל מהרה ממדרגה למדרגה בכל עת ובכל שעה בקרשה ובטהרה גדולה, עד שאזכה מהרה למדרגה עליונה לרום המעלות פנאה לאיש הישראלי:

תתקנב

(בב)

עורני והושיעני וזבני להיות עקשן גדול בעבודת יהוה, ואל יבחלוני רעיוני ולא יוכל שום דבר שבעולם להפיל אותי בדעתי חסד-ושלום או להרחיק אותי חסד-ושלום מאתך, אפלו אם יהיה מה שיהיה חסד-ושלום, אפלו אם יעבר עלי מה חסד-ושלום. ואהיה חזק ואמיץ בדעתי לבלי להסתכל כלל על המחשבות הטורדות הרוצים להחליש דעתי ולהפיל אותי בדעתי חסד-ושלום כאלו אפס תקנה חלילה, מחמת שאני רואה שעובדים ימים ושנים ועדין אני רחוק מהקדשה מאד מאד, וחטאים ועוונות ופושעים נתוספים בכל פעם, רחמנא לצלן מעתה, הן על כל אלה לא אסתכל ולא אביט כלל לשוב ולסג מאחריך חסד-ושלום מחמת זה חלילה, רק אזכה להחזיק עצמי בך ובתורתך הקדושה בכל עת תמיד בכל מה שאוכל, בכל נקדה ונקדה טובה שנמצא בי, ולשמח את עצמי בכל עת ובכל יום ובכל שעה כמה שזכיתי להיות מודע ישראל ולא עשני גוי, ולחפש ולבקש למצא בי תמיד נקדות טובות מקדשת מצותינו שיש בנו בכל אחד ואחד, אפלו בי הפחות והגרוע, ולילך בדרך הנה בכל עת, ולחזק עצמי ולשמח נפשי בזה תמיד, כאשר הוהירונו וחוקנונו צדיקוך האמתיים בכמה לשונות בלי שעור לבלי לפל משום דבר שבעולם, כי כאלה וכאלה עברו על כל הצדיקים והכשרים שהיו בדורות שלפנינו, מפל שכן וכל שכן בדורות הללו החלושים והעייפים מאד מאד בעקבות משיחא, אשר

הסֵטְרָא אַחְרָא מִתְפַּשְׁטָת לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָה, מִחֲמַת שְׁקָרוּב לְבוֹא עֵתָה וַיְמִיחַ לֹא יִמָּשְׁכוּ, כִּי בּוֹא יִבּוֹא מְשִׁיחַ צְדִיקְנוּ לֹא יֵאָחֵר, וַיַּעֲבִיר רוּחַ הַטְּמָאָה מִן הָאָרֶץ, עַל בֶּן עֵתָה סְמוּךְ אֶל תְּקֵן מִתְנַבֵּר וּמִתְפַּשֵּׁט הַיָּצָר הָרַע וְהַסֵּטְרָא אַחְרָא מְאֹד מְאֹד וּמִתְנַבֵּר מְאֹד לְהַחֲלִישׁ דַּעַת שֶׁל כָּל הַרוּצִים וְחַפְצִים לְכַנֵּס בְּדַרְכֵי הַכְּשָׁרִים הָאֱמִתִּיִּים:

קנז (י)
 וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנּוֹכַח לְהַשִּׁיג אִוְרוֹת הַמִּקְיָפִין, שֶׁנּוֹכַח לְהַכִּיִן וּלְהַשְׁכִּיל וּלְהַכְנִים בְּתוֹךְ פְּנִימִיּוֹת שֶׁכָּלְנוּ כָּל הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל שֶׁלֹּא הֵינּוּ יְכוּלִין לְהַכִּיִן עַד הֵנָּה, וְנוֹכַח לְעֲלוֹת בְּכָל עֵת מִדְּרָגָא לְדְרָגָא וּמִמַּעַלָּה לְמַעַלָּה בְּקַדְשָׁה וּבְמִתְהַרְהַר גְּדוּלָּה, וּלְהֵאִיר בְּכָל פֶּעַם הַשְׁכָּל וְהַדַּעַת דְּקַדְשָׁה בְּכַנֵּס וְתַלְמִידִים חַגּוּנִים, וּלְהַשִּׁיג בְּכָל עֵת מִקְיָפִין חֲדָשִׁים, וּלְהַכְנִים אִוְרוֹת הַמִּקְיָפִים לְתוֹךְ פְּנִימִיּוֹת הַשְׁכָּל:

קפו (יד)
 אֲנִי יְהוָה, צַר לִי מְאֹד, פְּרִנִּי וְחַגְגִּי, חוּם וְחַמְלָל עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּלָה וְחַפְנוּמָה, הַמְטַרְפֶּת וְנִדְרָפָת כְּמוֹ בֵּין שְׁנֵי אֲרִיּוֹת, הַמְלֵאָה חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, הִרְחוּקָה מִמֶּךָ בְּכַמָּה וּבְכַמָּה תְּרַחֲקוֹת. וּמִתִּי אֶעֱשֶׂה גַם אֲנֹכִי לְבֵיתִי לְחֵכִין לִי צִידָה לְדַרְכֵי, כִּי אֲשֶׁר הִכִּינוּ לָהֶם כָּל הַצְּדִיקִים תִּירָאִים וְהַכְּשָׁרִים שֶׁהָיוּ מִלְּפָנַי בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וּמָה אֶעֱשֶׂה לְיוֹם פְּקֻדָּה, אֲנִי אֹלֵיךְ אֵת חֲרַפְתִּי הַגְּדוּלָּה וְאֵיךְ אוֹכַל לְהַטְמוֹן, "וּמָה אֶעֱשֶׂה כִּי יָקוּם אֵל וְכִי יִפְקֹד מָה אֲשִׁיבֶנּוּ":

קמט (יז)
 אֲנִי יְהוָה, אֵתָה יְדַעְתָּ אֵת עֵצָם בְּלִבּוֹל וּבְסִילוֹת דַּעְתִּי שֶׁמִּתְנַבֵּר עָלַי בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, עַד אֲשֶׁר בָּשָׁל בַּח הַסֶּפֶל, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מָה לַעֲשׂוֹת וְאֵיזוֹה תַּחֲפוּלָה אֲבַקֵּשׁ לְתַקֵּן אֵת דַּעְתִּי לְהַכְנִיעַ בְּסִילוֹת דַּעְתִּי, אֲשֶׁר מוֹה כָּאוּ מַעֲשֵׂי הַמְכַעְרִים, וְלֹא דִי שֶׁלֹּא וּבֵיתִי לְתַקֵּן דַּעְתִּי וּמַעֲשֵׂי, אֵת גַּם הוֹסַפְתִּי בְּכָל פֶּעַם קְלָקוּלִים עַל קְלָקוּלִים, וּפְגָמִים עַל פְּגָמִים, וְעַבִּירוֹת עַל עַבִּירוֹת, וּבְסִילוֹת עַל בְּסִילוֹת, וּבְלִפּוּלִים רַבִּים עַל בְּלִפּוּלִים:

תתכב

(טו)

וְשִׁמְרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי פְגָמִים וְעֲבָרוֹת שְׁבַעוּלָם, וְנִזְכָּה לְהִסְתַּכַּל
 בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים וְלֹא נִבְּוֹא לַיְדֵי עֲבָרָה, שְׁחָם: מֵאִין כָּאִינוּ מִטְּפַח סְרוּחָה, וְלֹאִין
 אִנּוּ הוֹלְכִים לְמָקוֹם עֶפֶר רָמָה וְתוֹלְעָה, וְלִפְנֵי מִי אִנּוּ עֲתִידִין לִתֵּן דִּין וְחֲשַׁבּוֹן לִפְנֵי מֶלֶךְ
 מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְתַהֲיֶה בְּעֲזָרְנוּ שְׁנוּכָה מִהֲרָה לְהִתְחַרְטֵי וּלְשׁוּב בְּאַמֶּת
 עַל כָּל הָעֲבָרוֹת וְהַפְגָּמִים שֶׁעָבַרְנוּ עַד הַנֵּה, בְּשׁוֹגֵג וּבְמִזִּיד בְּאִנּוּס וּבְרִצּוֹן, בְּמַחְשְׁבָה דְבוּר
 וּמַעֲשֵׂה, בְּכַח וּבַפְעַל, עַל הַכֹּל תִּמְחַל וְתִכַּפֵּר וְתִסְלַח לָנוּ חַנוּן הַמְּרַבֵּה לְסִלּוּחַ. לְמַעַן שִׁמְךָ
 יִהְיֶה וְסִלְחַת לְעֲזוּנָנוּ כִּי רַב הוּא. וְתַהֲיֶה עִמָּנוּ מַעֲתָה וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנוּכָה לְסוּר מִרַע, לְבָלֵי
 לְעֵבֶר עוֹד עַל דְּבָרֶיךָ וְעַל רִצּוֹנְךָ אֲפֹלוּ תִנּוּעָה קָלָה, וְתַעֲזָרְנוּ לְקַיֵּם כָּל מִצְוֹתֶיךָ בְּאַהֲבָה
 וּלְהוֹצִיא מִכַּח אֵל הַפְעַל כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְקִרְשָׁה שְׁחָם רִצּוֹנְךָ בְּאַמֶּת, וְעַל-יְדֵי-זוֹה נִזְכָּה
 לְהַמְשִׁיךְ שִׁפְעַ וְחַיּוּת חֲדָשׁ בְּכָל עַת מְלַמְעֵלָה לְמַטָּה מִן הַכַּח אֵל הַפְעַל, וְיִתְחַדְּשׁוּ וְיִתְקַיְמוּ
 כָּל הַעֲזוּלְמוֹת עַל יְדֵינוּ, עַל-יְדֵי הַחַיּוּת הַחֲדָשׁ שְׁנוּכָה לְהַמְשִׁיךְ בְּכָל עַת מִשְׁנֵי הַיּוֹדֵי"ן שֶׁל
 שְׁנֵי שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, שְׁחָם שֵׁם הָעֶצֶם וְשֵׁם הַכֶּנֶף (בְּזוֹה: יֶאֱקָדוּנְקוּ), וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ
 פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחַם שֶׁל הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים עָלֵינוּ. "לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חֲדָשׁ
 בְּקַרְבִּי. אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קִדְשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי. הִשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ
 נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי. כִּי אֶתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, רוּחְךָ מוֹכֵחַ תִּנְחַנְנִי בְּאָרְץ מִישׁוֹר:"

תתקב

(טז)

"תְּעִיתִי בְּשָׂה אוֹכֵד, בְּקֶשׁ עֲבָרְךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי. תְּעִיתִי בְּשָׂה אוֹכֵד בְּקֶשׁ
 עֲבָרְךָ". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, אִם אֲמַרְתִּי אֶסְפָּרָה כְּמוֹ, שֶׁתְּעִיתִי
 וְנִתְעִיתִי זֶה יָמִים וְשָׁנִים רַבִּים מִיּוֹם הָיִיתִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְקִצְרוּ הַמּוֹן וְרִיעוּת, וְלֹא תוּכַל
 הָאָרֶץ לְהַכִּיל אֶת כָּל דְּבָרֵי, וְלֹא יִסְפִּיקוּ כָּל עוֹדוֹת אֵילֵי נִבְיוֹת וְכָל הַלְשׁוֹנוֹת שְׁבַעוּלָם
 לְבַאֵר וּלְסַפֵּר אֶת עֶצֶם רַבּוּי הַתְּעוּת וְהַנְּכֻכָּה שֶׁתְּעִיתִי לְדַרְכִּים נְכוּכִים וּמְקַלְקָלִים וּפְגוּמִים
 וּמִתְעַבִּים מְאֹד מְאֹד, לְדַרְכִּים רָעִים וּמְבַלְבְּלִים מְאֹד, כִּי הִרְעוּתִי אֶת מַעֲשֵׂי מְאֹד, חֲטָאתִי
 עוֹיְתִי וּפְשָׁעִתִי, וְהַמְשַׁכְתִּי עָלַי אֶת הַיֹּצֵר הַרַע, עַד שֶׁבָּאתִי לְמָה שֶׁבָּאתִי וְקַלְקַלְתִּי מַה
 שֶׁקַּלְקַלְתִּי, וּבְכָל פֶּעַם וּפֶעַם, עַל-יְדֵי כָּל עֲבָרָה וְעֲבָרָה וְעַל-יְדֵי כָּל הַרְהוּר וְהַרְהוּר וְעַל-יְדֵי
 כָּל פְּגָם וּפְגָם, תְּעִיתִי וְנִתְעִיתִי לְדַרְכִּים נְכוּכִים וּמְקַלְקָלִים הַרְבֵּה מְאֹד, וּמְבַלְבְּלִים אֵלּוּ הַדְּרָכִים
 הַנְּכוּכִים יוֹצְאִין עוֹד דְּרָכִים נְכוּכִים וְתוֹעִים וּמְקַלְקָלִים הַרְבֵּה, וְחַיִּיתִי הוֹלֵךְ וְתוֹעֵה הוֹלֵךְ
 וְתוֹעֵה יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה, וְלֹא הָיָה דִּי לִי מַה שֶׁכִּבֵּר נִתְעִיתִי הַרְבֵּה עַל-יְדֵי הָעֲזוּנוֹת
 הַרְאִשׁוֹנִים שֶׁעֲשִׂיתִי, כִּי אִם עוֹד הוֹסַפְתִּי עֲלֵיהֶם בְּכָל יוֹם וְיוֹם חֲדָשִׁים, עוֹזְנוֹת עַל עוֹזְנוֹת,
 וּפְשָׁעִים עַל פְּשָׁעִים, וְחֲטָאִים עַל חֲטָאִים, וְהַרְהוּרִים עַל הַרְהוּרִים, וּמַחְשְׁבוֹת זְרוֹת עַל

מחשבות ורות, בלפולים ורעיונים רעים על בלפולים ורעיונים רעים, עד אשר "השתרגו עלו על צוארי הכשילו כחי". מה אמר מה אדבר מה אצמדק, שמתתי אליך כפי, עורני הושיעני, וכל כך תעיתי זה ימים ושנים הרבה לדרכים מבלבלים ונבוכים מאד, עד אשר אפלו אם אתה מרחם עלי, ואתה קורא ומכריז ומרמו אלי, איני שומע ומכיר היטב קול קריאתך, ועדין לא שבתתי מטעותי, אוי לי וי לי:

תתקנ

(פג)

רבנו של עולם, רבנו של עולם, כל הלשונות של תחנון ובקשה וצעקה וחרטה שבעולם, בלם הייתי צריך לצעק בכר לפני כמה שנים. ועתה אחר שהוספתי בכל יום ובכל שעה כמה וכמה חטאים ועונות ופשעים במחשבה דבור ומעשה, מה אוסיף לדבר עוד, ומי יוכל לחדש דבורים יותר, מי ישום לי פה לדבר עוד כפי מה שאני צריך לדבר עתה, ובפרט שבאמת איני זוכה לדבר בשלמות באמת אפלו הדבורים שהייתי צריך לדבר, אם לא הייתי עושה כפי-אם חלק מאלת ורכבה ממה שעשיתי. אוי אוי, מה אמר ומה אדבר, ומה חילים אנגבר. בכלב מת אני מנח לפניך, פטיט הנרוק אני נשפך לפניך, חרי אני לפניך מלא בושח וכלמה, מלא חטאים ועונות ופשעים מכה רגל ועד ראש, מיום עמדי על דעתי עד היום הזה. עוד לתועה ונתועה בדרכים נבוכים ומקלקלים ומחשבות מבלבלות כמוני היום, הורני הדרך האמת והעצה הנכונה, באפן שאזכה להגיע מהרה להדרך הישר בראונך הטוב באמת, ואזכה מעתה לשוב אליך באמת, ולעבדך באמת ביראה ואהבה. חנני ופדני. "בחסדך חניני ואשמרה עדות פיך. הוריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי, אותך קניתי כל היום. הורני יהוה הך חסדך ואצרנה עקב. חסדך יהוה מלאה הארץ, חסדך למדני":

תמו

(לוי)

רבנו של עולם, "בלעדי אהוה אתה הרני", כי "אני בער ולא אדע, בהמות הייתי עמד". ואם אמנם בעוונותי הרבים פגמתי וקלקלתי הרבה כמה שידעתי שהוא נגד רצונך, כי חטאתי עויתי ופשעתי הרבה בכל יום ובכל עת ובכל שעה מנעורי עד היום הזה, ופגמתי וקלקלתי הרבה מאד; עם כל זה, ברחמיך הרבים גלית לנו על-ידי צדיקך האמתים, כי "אתה יהוה אלהי גדלת מאד", אשר אין אנו יודעים כלל, כי לגדלתך אין חקר, אשר אפלו נפילתנו איך שנפלנו כל אחד ואחד לחיכו שנפל, את על פי כן גדלתך שגכה מאד, אשר יש ענין ששם נשתנה הכל לגמרי למוכה, כי אין אתנו יודעים עד מה, ועל זה לבד אני נשען ונתלה ונסמך עדין, כי חסדי יהוה לא תמנו, ולא כלו רחמי לעולם:

לד

(ד)

וְעֹזְרֵנוּ וְנוֹכְנֵנוּ, וְתַתֵּן לָנוּ בְּמַתְנַת חַנּוּם וְנִדְבַת חֶסֶד כָּל מַה שְּׁבִכְשָׁנֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ. וְאִם שְׁגִיתִי
 בְּלִשְׁוֹנִי, אַתָּה יְהוָה תִּכְפֹּר בְּעַדִּי. וְתוֹכְנֵנוּ גַם בְּעוֹלָם הַיְהוּה לְמַעַם מַעֲזֵי עוֹלָם הַבָּא,
 לְהַתְּכַפֵּיל אֱלֹהֶיךָ וְלִדְעוֹת, שֶׁכָּל מַאֲרָעוֹתֵינוּ חִפְּל לְמוֹכְתֵנוּ, כִּי טוֹב יְהוָה לְכָל. וְתוֹכְנֵנוּ לְגִלּוֹת
 מִלְּכוּתֶךָ בְּעוֹלָם, "לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד", וְיִהְיֶה יְהוָה
 לְמִלְכָּךָ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד". יְהוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגְיוֹן
 לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרֵי וְנוֹאֲלֵי:

מו

(ה)

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתַּעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 לְזָבוֹת לְשִׁמְחָה גְדוֹלָה בְּאַמֶּת בְּעַבְדוֹתֶךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "עֲבַדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה
 וְגִילוֹ בְּרַעְיָה". וְתוֹכְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לַעֲשׂוֹת כָּל הַמִּצְוֹת בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה בְּאַמֶּת, שִׁיְהִי
 לִי שִׂמְחָה גְדוֹלָה מִהַמִּצְוָה בְּעֲצֻמָּה, שֶׁאֲגִיל וְאֶשְׂמַח מְאֹד בְּשַׁעַת עֲשִׂית כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה,
 בְּמַה שְׁוֹכֵיחֵי בְּרַחֲמֶיךָ לַעֲשׂוֹת הַמִּצְוָה, וְכָל שִׂמְחָתִי יִהְיֶה רַק הַמִּצְוָה לְכַד לֹא בְּשִׁבִיל
 שְׂכָר עוֹלָם הַבָּא, מִכָּל שְׂכָר וְכָל שְׂכָר שֶׁלֹּא יַעֲלֶה בְּדַעְתִּי, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, פְּגִיזוֹת שֶׁל שְׂמֹת
 בְּשִׁבִיל בְּנֵי אָדָם אוֹ בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי עוֹלָם הַיְהוּה, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, רַק שֶׁאֲזַכֵּה לַעֲשׂוֹת כָּל הַמִּצְוֹת
 בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה מִהַמִּצְוָה בְּעֲצֻמָּה, וְיִהְיֶה כָּל הָעוֹלָם הַבָּא שְׁלִי בְּהַמִּצְוָה בְּעֲצֻמָּה, עַד שֶׁלֹּא
 אֶרְצֶה שׁוּם שְׂכָר עוֹלָם הַבָּא בְּשִׁבִיל הַמִּצְוָה, רַק שֶׁכָּל שְׂכָרֵי יְהוָה שֶׁתוֹכְנֵי לַעֲשׂוֹת מִצְוָה
 אַחֲרַת בְּשִׂכָר מִצְוָה זֹאת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְכַרוֹנָם לְבִרְכָה: 'שֶׁשְׂכָר מִצְוָה מִצְוָה':

תתשד

(קל)

"יְהוָה אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד" וְלִגְדֻלַּתֶּךָ אֵין חֶקֶר, וּבְרָאתֶךָ אֶת הָאָדָם בְּרַחֲמֶיךָ וּמוֹכָךָ כְּדֵי
 שִׂיְזַכֵּה לְדַעַת וּלְחַבֵּיר אוֹתֶךָ, "לְחַזוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְכַבֵּר בְּהִיבְלוֹ" שְׁנֵה עַקֵּר
 הַתַּעֲנוּג הַנִּפְלֵא שֶׁכָּכֵל הַתַּעֲנוּגִים שֶׁבְּזוֹה עוֹלָם וְשֶׁכָּכֵל הָעוֹלָמוֹת עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְכַנּוֹתוֹ
 בְּשֵׁם תַּעֲנוּג וּמוֹב כִּי אִם בְּדַרְךְ שְׂאֵלָת, אֲשֶׁרֵי הַזִּזְכָּה לָזֶה. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַכְּסֻתָּה עַל-יְדֵי
 חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים לְהַנְחִיל לְכָל צַדִּיק וְצַדִּיק שִׁ"י עוֹלָמוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "לְהַנְחִיל אוֹחֲבֵי
 יֵשׁ, וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא" וְגִלִּית לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁכָּל הַשִּׁ"י עוֹלָמוֹת מְרַגְּשִׁין רַק בְּלִבִּי, וְעַל

בן יכול להיות שישב אחד אצל חברו בנזק ערוך, ולזה יהיה כל הש"י עולמות בלבו, וחברו שישב אצלו יהיה חסר וריק מהם, כי לבו חסר מכל זה. ועתה, אבי שבשמים רחם עלי וזבני מעתה על כל פנים להיות בכלל יראיך ועושי רצונך באמת, עד שאזכה גם בן ברחמיך ומוכר הנפלא והנורא לנחל אותם הש"י עולמות בלבי באמת, שאזכה לדעת ולהכיר אותך באמת בהשגות אמתיות כאלה שהם בחינת נחלת ש"י עולמות:

(לה:)

הו

רבנו של עולם, אל חי וקנים, החינונו וקנינונו, ומלא משאלותינו למוכר ברחמים, וזבנו לחיות מעתה חיים אמתיים, חיים טובים וארוכים, שהם בחינת חיים נצחיים של עולם הבא. "בחסדך חינוני, ואשמרה עדות פיך. תחי נפשי ותהללך, ומשפטך יעזרני. תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימיך נצח". יהיו לרצון אמרי פי וחינון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי, אמן נצח סלה ועד:

מ*

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה, חננו מאתך חכמה בינה ודעת. רבנו של עולם, אתה הודעתנו שעקר התענוג שבנן עדין הוא השגת חכמת אלקות, בבחינת חכמה עלאה וחכמה תתאה, שזה בעצמו בחינת נזק, אבל יש שערי נזק עדין שאי אפשר לכנס להנן עדין שהוא בחינת השגת חכמה תתאה ועלאה כי אם דרך השערים, ואלו השערים גנוזים וטמונים בארץ, ועל ידי למוד פוסקים זוכים להיות מושל בארץ ולהעמיד ולהקים אלו השערים שמבעו בארץ. על בן חוס וחמול נא עלינו, וזבנו לעסוק הרבה בתורתך הקדושה לשמה תמיד ולאסוקי שמעתתא אלפא והלכתא, ואזכה ללמוד ולעין הרבה בספרי פוסקים ראשונים ואחרונים, עד שאזכה לברר כל משפטי ודיני התורה לאמתתן, עד שעל ידי זה אזכה להיות בחינת מלך ומושל בארץ, מאחר שאזכה לידע על פי הלכות שפתורה הקדושה איך להתנהג בכל דבר אשר נעשה על הארץ, ואזכה להנהיג גם אחרים על פי משפטי ודיני התורה הקדושה ולהורות להם בכל דבר את הדרך אשר ילכו בה, ויקים בי מקרא שכתוב: "מלך במשפט יעמיד ארץ". ואזכה להעמיד ולהקים ולגלות על ידי זה את כל השערים הקדושים שמבעו בארץ וגנוזים וטמונים בה, עד שעל ידי אלו השערים שהם בחינת שערי נזק עדין אזכה לכנס לתוך חנן עדין בעצמו, ואזכה להשגת חכמה תתאה וחכמה עלאה, ולחשיג השגת אלקותך באמת כראוי לאיש הישראלי, אשר רק בשביל זה נבראנו בגין דישתמדעין לה, ואזכה להכניס השגת אלקותך גם באנשים אחרים ברבים מישראל, ויקים מקרא שכתוב: "שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד. מי הוא זה מלך הכבוד והוה

צבאות הוא מלך הכבוד סלה". ונאמר: "נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ".
 ונאמר: "פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה ית. זה השער ליהנה צדיקים יבאו בו":

[קכח]

רבנו של עולם, מלא רחמים, חוס וחמל עלי והושיעני ועורני לחוק את לבני, שאתחיל
 מעתה להרגיל עצמי להיות בעולם הבא, שאמשיך ואשמיט את עצמי מתאוות
 עולם הזה והכליו, רק ארגיל את עצמי כמו בעולם הבא, ששם אין שום תאוה מתאוות
 עולם הזה כלל. כי כבר בלו בנינו חיי ועברו הרבה משנותי, וכבר פאתי בימים ימי
 החליפות הזלבים ובאים, ובכל יום ניום מתקרבים ליום המיתה, ובתכרח לילך בדרך
 הנה, בדרך כל הארץ. ובני שאתחיל להתנהג את עצמי במנהג המקום ההוא, שאני
 עתיד לילך לשם בלי ספק, אם קרוב ואם רחוק, אם מעט ואם הרבה אחיה עוד, אכל
 על-כל-פנים הכל יעבר כצל עובר, ואני מכרח לילך לשם, אשר אין שם שום תאוה
 ומדה רעה ולא מנהג ממנהגי עולם הזה, ולא שום כבוד והתנשאות של שקר; אשר
 שם עלמא דקשומ, עולם האמת, ואין מליון לו לאדם לא בסף ולא זהב ולא שום תאוה
 וכבוד של עולם הזה; אדרבא, אי אפשר לזכות ולהצליח שם, כי אם בשנקיים וזכים
 מכל התאוות בקדשה ובטהרה גדולה, וכמה אני רחוק מזה. ואם כבר עבר עלי מה
 שעבר ועשיתי מה שעשיתי, ובני על-כל-פנים מעתה שאתחיל לחוס ולרחם עלי
 ברחמנות אמת, ואתחיל להכין צעדי ופעמי אל עלמא דאמת, אשר אני מכרח לבוא
 לשם בלי ספק. ואם אלה שנים אחיה, אינו מספיק להכין צידה לדרך רחוק כל-כה, אפלו
 אם לא הייתי פוגם כל ימי שום פגם כלל; מכל-שפן וכל-שפן שפגמתי כל-כה, ואני
 מלא חטאים ועוונות ופשעים ותאוות רעות ופגמים גדולים וקלקולים הרבה, בלי שעור
 וערף ומספר. ורחם עלי וזכני על-כל-פנים מעתה, שאזכה לרחם עלי באמת. ואתה תרחם
 עלי מן השמים ותעורני ותושיעני בכלות רגע, באפן שלא אשוב עוד לכסלה, רק אזכה
 להתחיל מעתה להרגיל את עצמי להיות בעולם הבא, להרגיל את עצמי להיות בלא
 אכילה ושתיה ומשגל ושאר תאוות:

[רא]

רבנו של עולם, בעל הרחמים, בעל החמלה והחנינה, רחם עלי ותן לי עצה שלמה
 שאזכה לקומה, באפן שאתחיל מעתה להכין עצמי על הדרך תרחוק שאני צריך
 לילך בו בלי ספק, שהוא דרך כל הארץ, אשר אין איש נמלט ממנו, ותדרך רחוק ומספן
 מאד, ועדין לא התחלתי להכין את עצמי. אוי, מה אעשה. לא די שאין לי צידה לדרך
 רחוק ונורא ומאים פוח, אף גם אני בעל חוב גדול באותו הדרך, חובות רבים ועצומים

מאד, והנוגשים אצים שם ועומדים מוכנים ככל עת לתבוע ולנגש אותי, ועל כל המעשה שם אצטרך לתן דין וחשבון על כל עת ורגע, על כל דבר קטן וגדול, על כל מחשבה דבור ומעשה. אוי, מה אעשה. מי יעמד בעדי ומי יקום בפניי. אוי אוי, מה אמר ומה אדבר. "מה אעשה כי יקום אל, וכי יפקד מה אשיבנו". ובכן יהי רצון מלפניך, מלא רחמים, שתהיה בעורי ותושיעני, שאזכה מעתה על-כל-פנים להיטיב את מעשי ולשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ולהתקרב אליך בהתקרבות גדול באמת לאמתו, עד שאזכה בעת....:

(כא)

שכב

ובל מה שפגמתי עד הנה בשבעת הנרות האלו על-ידי עוונותי ופגמי המרבים, שחטאתי עויתי ופשעתי לפניך ופגמתי בפי ובעיני ובאזני ובחטמי מנעורי עד היום הנה, בשונג ובמזיד, באנס וברצון, על בלם תמחל ותסלח לי מלא רחמים, חנון המרבה לסלח, ותתקן ברחמיך כל הפגמים האלו ולא יהיה נשאר מהם שום רשם כלל, כי אתה ידעת, כי אין בנו כח לתקן הפגמים האלו, כי הרבינו לפשע ולפגם בהם, כי מי יוכל לשער ולהעריך ולספר כל החטאים והפגמים באמרי פינו מיום היותנו על האדמה עד היום הנה, ובמה שקרים יצאו מפי כמעט בכל יום ויום, וכמו בן שאר חטאים ופגמים גדולים שפגמתי באמרי פי, בדבורי לשון הרע ורכילות וליצנות ודברים בטלים בלי שעור וערך ומספר, ובפרט רבוי ועצם הפגמים המרבים והגדולים שפגמתי בעיני, מי יוכל לשערם ולספרם, מי יוכל לפרטם בפה, ונמנע ממני אפלו להתודות עליהם, מכל שבן לעשות תקונים הרבה בפי רבוי הפגמים האלה לתקנם, כי עדין לא עבר עלי יום אחד מימי שלא פגמתי בו בעיני בשונג ובמזיד, באנס וברצון, ואתה לבד יודע עד היכן מגיע פגם העינים אשר כל התורה בלה תלוייה בהם. אוי לי, וי לי. מה אמר מה אדבר. אם אמרתי אספרה כמו אפס קצה מפגם העינים שפגמתי בכל יום ויום, ובלה הזמן והמה לא יכלו. "אספרם מחול ורבון". ואם אתה בעצמך לא תעשה למענה, חסד ושלום, ותתקן כל הפגמים העצומים האלה ברחמיך, אין בידינו לתקן פגם אחד מהם, מכל שבן בלם. "אם

עונות תשמר יי, אדני מי יעמד. כי עמך הסליחה למען תנרא". חוס וחמל עלינו, חוס ורחם עלינו, כי אין לנו שכל ודעת איך לרצות ולפנים אותך על כל הפגמים הגדולים והנוראים האלה, שפגמנו עד הנה בשבעת הנרות הקדושים האלו, הנמשכין מן המנח הקדוש. ומעצם רבוי הפגמים האלו, שפגמנו בשבעת הנרות הקדושים האלו, על-ידינו נפגם דעתנו ונתעבר שכלנו ונתפלפל מחנו ודעתנו, ומחמת זה פאים עלי קשיות ובלבולים ועקמומיות שבלב, ומבלבלים ומעקמים את דעתי ולפי מאד, עד שאיני יכול להתקרב לשום דבר שפקדשה פראוי, ורוצים לרחק אותנו לגמרי, חסוֹשְלוֹם, מעבודתך

באמת:

תקלב (לו)
 ותעזרני לתקן פגם העיני, ולא אתור אחר לכבי ואחר עיני, ותשמר את עיני תמיד מפל מיני פגם הראות ולא אסתפל בשום דבר המביא לידי הרחור חסוֹשְלוֹם.
 "העבר עיני מראות שוא, בדרךך חניני. גל עיני ואפיטה נפלאות מתורתך":

תרמח (נא)
 ותצילני מפגם הראות, ותקדש את עיני תמיד, ולא אסתפל עוד בשום דבר הפוגם את הראות, רק אופה להסתפל בעיני בתורתך, ולהסתפל על צדיקך האמתיים ועל כל הדברים המקדשין את העינים, עד שיהיו עיני קדושים ומהירים תמיד באמת לאמתו, ואופה לתקן מהרה את כל הפגמים שפגמתי בעיני. ותעזרני ברחמיך ותשמרני מקלוקול חוש הראות חסוֹשְלוֹם, ולא יכהו מאור עיני לעולם, "ונם עד וקנה ושיבה אל תעזבני". ותשמר את אור עיני תמיד, למען אופה להנות בתורתך יומם ולילה, ולנדר שנה מעיני, ולא יגיע לי על-ידינו שום חוק ומחוש לעיני, ויהיו עיני מאירות בשמש ובירח:

תרס (נד)
 ובבן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתראה בעינינו ודחקנו ועמלנו, ותשור בעינינו ותביט בעמלנו ותציין עלינו ברחמיך, ותשניח עלינו בעין חמלתך ותשמרנו ברחמיך הטובים, ותצילנו תמיד מרע עין, שלא יהיה לנו שום עין רעה על שום אדם שבעולם, רק נסתפל תמיד על כל אחר בעין טובה, וננקה להיות מתלמידיו של אברהם אבינו עליו השלום, שיש בהם שלשה מדות טובות שבהם: עין טובה ונפש שפלה ורוח נמוכה. ותשמרנו ותצילנו מתלמידיו של בלעם הרשע, שיש להם שלש מדות רעות שבהם: עין רעה ורוח גבוהה ונפש רחכה. אבינו מלכנו, אדירנו, בוראנו, גואלנו, יוצרנו, קדושנו, יעקב, רוענו, רועה ישראל, המלך הטוב והמטיב לכל, טוב עין

באמת, ובני ברחמיך הרבים שאזכה להתדבק במדותיך הטובים להיות טוב עין באמת תמיד, ותצילנו ברחמיך הרבים מעין רעה, שלא ישלמנו בנו שום עין רעה משום אדם ומשום נברא שפעולם, ולא יהיה להרע עין שום בח ושום שליטה ולא יוכל להזיק לנו כלל חס-ושלום לא בגשמיים ולא ברוחניים:

תרמג

(נד)

רבנו של עולם, רבנו של עולם, מלא רחמים, טוב ומטיב לכל, טוב עין, אתה לבד יודע את עצם התגברות הרע עין שמתגבר עלינו מאד, שעינו רעה בקדשת ישראל עם קדוש, ובכל יום ויום מתגבר עלינו ביותר בכמה תחבולות להרחיקנו חס ושלום מעבודתך באמת, ורודף אותנו מאד. מלא רחמים, מלא טוב, אתה ידעת את לבנו, אתה ידעת את כל אשר עבר עלינו על-ידי הרע עין של האויבים והשונאים הרודפים אחר הפאים להתקרב באמת לעבודתך ולתורתך, וגם אתה ידעת גדל חלישותנו לעמד נגד עינם הרעה. ועתה הודיענו נא אבינו שבשמים אנה מפניהם נברח, ואיה אפוא המקום להתחבא ולהטמן מפני עינם הרעה. הביטה בענינו כי רבו מכאובינו וצרות לבנו. "הטה אלהי אונד ושמע פקח עיניך וראה שומותינו, כי לא על צדקותינו אנתנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים", כי ידענו באמת כי אנתנו בעצמנו החיבים בכל זה, כי לולא חטאינו ופשעינו המרבים והעצומים, לא היינו צריכים להתגרא מפניהם כלל. אבל מה נעשה אבינו, כי הספלנו הרבה מאד, חטאנו העוינו והרשענו וסרנו ממצותיך. פעמים רבות הצלתנו, ואנתנו מרינו עצותיך, "ותמוננו ביד עווננו", ובכל זאת אנו חפצים ומשתוקקים ומחכים ומיחלים בכל עת להתקרב לעבודתך באמת, כי אתה רוצה בתשובה, כי חנון ורחום אתה וקרוב לכל קוראיך באמת, ועתה הצילנו נא ברחמיך מן הרע עין, כי אין לנו שום בח לעמד נגד אחד משונאינו אף כי נגד כלם, ואין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, לך לבד עיני תלויות, לך לבד עיני צופיות. "דלו עיני למרום", אולי יראה יהוה בעניי, אולי יחוס אולי ירחם. הפט נא רחם נא והושיעה נא צאן מרעיך, ואל ימשל בנו הרע עין כלל. "הפט משמים וראה" כי היינו לעג וקלם, "הפט משמים וראה מזבול קדשך ותפארתך איה קנאתך ונבורתך, חמוז מעיד ורחמיך אלי התאפקו":

תרמג

(נד)

מלא רחמים, טוב לכל טוב ומטיב, טוב ומטיב לרעים ולטובים, טוב באמת תמיד, הטוב כי לא בלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך, רחם עלינו ברחמיך הרבים ותצילנו מרע עין מכל תפחנות, חן שלא יהיה לנו שום עין רעה כלל, חן שלא ישלמנו בנו שום

עין רעה משום אדם ומשום נברא שבעולם. ותכניט עלי בעיניך הטוב, בעינא תדא דרחמי, ותמשיד ותשפיע עלי טוב עין, ותשמרני ותצילני שלא יהיה עיני רעה כלל בגדלת חברי ובגדלת כל העולם כלו. ותצילני מפגם הראות, ותשמרני תמיד שלא אסתכל בשום דבר המביא לידי תרהורים חס־ושלום ולא בשום דבר הפוגם את העינים. "העבר עיני מראות שוא בדרךך חייני". הצילני מעין נואפת. "שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך". וכל מה שחטאתי עויתי ופשעתי לפניך ופגמתי בעיני בשונג ובמזיד באנס ובקצון, ותרע בעיניך עשיתי מנעורי עד היום הזה, על הכל תמחול ותכפר ותסלח לי, אלוה סליחות, חנון המרבה לסלח, ותובני מעתה להיות טוב עין בכל החינות בקנשה ובמחרה גדולה בקצונך הטוב באמת:

תרסג (נד)

ותצילנו שלא ישלט בנו שום עין רעה משום רע עין שבעולם, ולא ויזק לנו עינים תרעה כלל, הן בגשמיות הן ברוחניות, בגוף ונפש ומזון. ותשמר צאתנו ובואנו לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם, כי אין לנו על מי להשען כי אם עליך לכה, אבינו שבשמים, כי "אשורנו עתה סכבנו, עיניהם ישיתו לנמות בארץ. צרי ולמש עיניו לי. אשא עיני אל הקרים מאין יבוא עזרי. עזרי מעם יהוה עושה שמים וארץ. כי אליך אלהים יהוה עיני בך חסיתי אל תער נפשי. עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי. אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים. הנה בעיני עבדים אל יד אדונייהם בעיני שפחה אל יד גברתה, הן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו. חננו יהוה חננו כי רב שבענו בו":

תרסח (נד)

הצילני ושמרני מרע עין המביא לידי שבחה שהיא מיתת הלב, שבירת לב, כמו שכתוב: "נשבחתי כמת מלב היותי בכלי אבן". עזרני שלא אשבח את עולמי הנצחי ותקום לעד. חוסה עלי כרב רחמיך, כרב ישועתך, כרב טובותיך, כרב הצלותיך. והמו מעיד עלי, על נדרך כמוני, על חסר רעה חסר עצה כמוני. אמין ותזק את לבבי ביראתך ועבודתך ונבני שאשים אל לבי ואזכר היטב בלבי ובדעתי תמיד את התכלית האחרון, ואזכה לרבך מחשבותי ולבבי תמיד בעלמא דאתי, כי אתה יודע את גדל הצער והבושה שיהיה בעלמא דאתי על מי שלא קשט עצמו בעולם הזה, והוא אברה שאינה חוזרת לעולם, כי שם אין מעשה וחשבון מועיל כלל, כי מי שלא טרח בערב שבת מה יאכל בשבת. "מענות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות", ואין מועיל שם שום רחמנות בעולם. ובני עתה ברחמיך שאזכה לזכר עתה בעולם הזה את העולם הבא תמיד, ואל

וליוז מעיני ולא אסור מדעתי וכוונת העולם הבא תמיד באפן שאזכה לשוב בתשובה שלמה אליך באמת. ואזכה לתקן בחיי את כל אשר שחתתי בשונג ובמזיד באנס ובקצון, ותוכנו שנגן עלינו זכות וכח הצדיקים האמתיים שיש להם כח להציל אותנו מכל מיני רע עין שפעולם, והם ילחמו לפנינו, ויכניעו וישברו ויבטלו את כל מין רע עין בשרשו שלמעלה ונמתיקו ויבטלו את הרע עין של התנשאות, על-ידי שרש המלכות שהוא מלכות משיח בן דוד, "יפה עינים וטוב ראי", ונמשיכו עלינו אורו של משיח שיבוא במהרה בימינו ומכל צרותינו יושיענו וינאלנו:

תרעו

(נה)

ובכן תעזרני ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, ותורני ותלמדני הדרך הישר והנכון באפן שאזכה להנצל מארס עיניהם הרעה של האויבים והשונאים, ותוכנו ותלמדנו שנוכח להתרפק במדותיך הקדושות, ונוכח לדון את כל הרשעים וכל האויבים והשונאים, כולם נוכח לדונם לבת זכות תמיד, ולהשתדל בכל עז למצוא בהם זכות תמיד, ותפשט ירך הגדולה, ותאחו במשפט ירך, ותפלטים ממשפטם זמן כפיר, ועל-ידי צל ירך הקדושה תכסה עלינו ותצילנו מארס עיניהם הרעות, ובצל כנפיד תסתירנו, ותתקח ותחשיך מאור עיני הרשעים על-ידי צל ירך הקדושה, באפן שלא יהיה שום כח לארס עיניהם הרעות להזיק לנו כלל, ותשים פרגוד ומסך המכדיל בין עיניהם הרעות ובינינו, ותקום בנו מקרא שכתוב: "ובצל ידי כסיתך". ותחוק מאור עינינו, ותקדש את עינינו בכל מיני קדושות, ותעזרני ותשמרני לכל אסתכל בשום דבר הפוגם את הראות, ואל תפשיני ואל תעזבני בידם חס-ושלום, ותציל עני כמוני מחוק ממנו, כמו שכתוב: "מציל עני מחוק ממנו ועני ואביון מגוזלו", ותקום בנו מקרא שכתוב: "צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו, יהנה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו". עזרנו שיתחוק מאור עינינו בקדושה ובטהרה גדולה, עד שיתיה לנו כח לראות למרחוק, ונוכח ונחיה ונראה ונשיג צדקתך וישרת דרכך, ונדע ונבין כי יהנה הצדיק, אף-על-פי שהרשע זוכה בדיו, ועל-ידי-זה התאמין ותתחוק אמונתנו, ונוכח להאמין בך יהנה אלהינו בכל לב ונפש, ותפשיט לפני מעקמימות שבלבנו, ותסיר מאתנו כל מיני עקמימות שבלבנו, ותישר את לבנו להאמין בך בשלמות, אמונה בלי שום עקמימות כלל, ואזכה לחזק את עצמי על-ידי שלמות האמונה הקדושה, להתפלל על כל צרכי לפניך יהנה אלהי ואלהי אבותי, ואת כל אשר עם לבבי אשיחה ואספר לפניך באמת ובתמימות וביושרת לבבי, בלי שום עקמימות ועקמימות כלל. ואזכה להאמין כי הכל ברשותך אפלו לשנות הטבע, ואין

אתה מקפח שכר כל בריה, כי צדיק וישר יהנה, ואזכה תמיד להתפלל ולהודות לך
בישר לבב באמת ובאמונה שלמה בקדשה ובטהרה גדולה:

(נה)

תרפו

ותצילנו ותשמרנו אותנו ואת זרענו תמיד שלא ישלט בנו שום עין הרע לעולם, משום
אדם ומשום נכרא שפעולם. ונוצה להודות לך ולברכה תמיד, וימלא פי
תהלתך, ונוצה לך יהנה אלהינו תמיד על כל נשימה ונשימה. "כל עצמותי תאמרנה
יהנה מי כמוך, מציל עני מחוזק ממנו ועני ואביון מגדלו. הצילני מאויבי אלהי, ממתקוממי
תשגבני. תלצני יהנה מאדם רע, מאיש חמסים ותנצרני. כי אלוך אלהים יהנה עיני, בכה
חסיתי אל תער נפשי. יהנה אלהי בך חסיתי, הושיעני מכל רדפי והצילני". ויגנם בנו
מקרא שכתוב: "פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי. יראי יהנה תללוהו,
כל זרע יעקב בפרוהו. כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ובשוועו אליו שמע. הגה אלהים
עור לי, יהנה בסמכי נפשי. ישיב הרע לשוררי, באמתך הצמיתם. בנדבה אונתה לך,
אודה שמך יהנה בי טוב. כי מכל צרה הצילני ובאויבי ראתה עיני. כל הנשמה תהלל
יה תללויה. כל הנשמה תהלל יה תללויה":

(ס)

תשלה

ובכן תזכני ברחמיך הרבים, ותשמרני ותצילני תמיד מחן של שקר ומחבל חיפוי, ולא
אחמד ולא אתאווה בלבבי חבל יפי הנשים, ולא אסתכל עליהם, ולא אתור אחר
לבבי ואחר עיני כלל, כמו שכתוב: "אל תחמד יפיה בלבבך, כי בעד אשה זונה עד בפר
לחם":

(סח)

תשצט

אחד יחיד ומיוחד, הנה הנה ויהנה, ובני ברחמיך הרבים לכלל באחדותך באמת. אנא
מלא רחמים, ובני ועזרני והושיעני שאזכה להתגבר בכל עז ותעצומות, לסגור
ולסתם עיני מחיזו דהאי עלמא לגמרי, להעצים ולסגור עיני בחזקה מאד, לבלי להסתכל
כלל על הבלי עולם הנה ותאוותיו, ואהיה בזה העולם בעור וסומא ממש, שלא יהנה
לי שום ראיה והסתכלות והבטה בזה העולם כלל, רק אזכה לבזן את עיני ודעתי ושכלי
להסתכל תמיד על התכלית האמתית התכלית הנצחית, עד שאזכה לידע ולהבין באמת טובך
האמתית, ואזכה לדעת באמת שאין שום רע בעולם כלל, רק בלו טוב וחסד, ואתה מרבה
להטיב עם כל פשר בכל עת ובכל שעה, כי בונתך לטובה תמיד, כי אתה תפין לזכות
אותנו לחביאנו לתכלית האמתית לחיים נצחיים, ואזכה להיות מלא שמחה תמיד:

שנו

(לג):

ותזכני לקדש את עיני מעתה שלא אסתכל עוד במה שאסור להסתכל, מכל שבן שלא אסתכל שום הסתכלות המביא לידי הרהור חס־ושלום. ואזכה לידע בכל עת איך להתנהג בזה, לכל ותגברו הרהורים חס־ושלום יותר על־ידי הפחד ביוזר, ועל ידי נענוע הראש ועצימת העינים יותר מהמדה, באשר נגלה לפניך כל זה. רק אזכה לשכל אמתי, לידע איך להתנהג בעיני בקדשה ובטהרה באמת ברצונך הטוב, באפן שאזכה להנצל ולהשמר מכל דבר רע. ותקדש את עיני מעתה באמת בחסדיך העצומים, ותזכני לקדש ולטהר את כל הארבע יסודות בקדשה גדולה, ואזכה להוסיף בכל פעם קדשה על קדשה, עד שאזכה להיות בלוי טוב, עד אשר לא יזיק עוד לעיני שום הסתכלות בעולם כלל, ואפלו אם אראה בעיני מה שאראה, לא יגיע לדעתי ומחי שום צד הרהור ומחשבה חיצונה כלל, ולא יבלבל שום ראיה והסתכלות את דעתי כלל, רק אזכה להיות דבוק בקדשתך תמיד:

תשמט

(אד)

"גדל העצה ורב העלילה, אשר עיניך פקחות על כל דרכי בני אדם", ויודע ומבין מחשבותם וסודם, ומיד כל לוחצייהם אתה גואלם ופודם, רחם עלי למען שמך, ועזרני לעשות רצונך, והושיעני מהרה ותקנני בעצה טובה מלפניך, וחנני מאתך דעה בינה והשכל שאזכה לדעת לתת עצה לנפשי על כל דבר שבעולם, ותזכני לעצה שלמה תמיד ולא אחיה מספק לעולם על שום דבר, ולא תתחלק עצתי לשתיים חס־ושלום, ותשפיע עלי "רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה", ותרחם עלי ותושיעני ותזכני לאמונת חכמים באמת ברצונך הטוב, ואזכה להאמין בכל החכמים האמתיים באמונה שלמה באמת ובלב שלם, ולא אסור מדבריהם ימין ושמאל, ועל־ידי־זה תזכני למשפט דקדשה, שאזכה לשפט עצמי באמת, ותוציא משפטי לאור. ואזכה ללמד תורתך הקדושה לשמה תמיד, ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה. ותאיר עיני בתורתך, ותתן לי חכמה ובינה ודעת דקדשה, להבין

ולחשוביל מכל הלמודים שאזכה ללמוד בכל ספרי תורתך הקדושה, להבין ולהוציא מכלם משפטי הנחונות ישרות באמת, ולא אטה ולא אסור מן האמת ימין ושמאל, רק אזכה לבונ תמיד רצונך באמת, ולדע תמיד איך להתנהג בכל דבר על-ידי למודי התורה הקדושה:

תשנו

(כא)

מלא רחמים, מלא משאלותי לטובה ברחמים, וזכני מהרה לאמונת חכמים בשלמות באמת בכל הפחיתות, ותזרק עלינו מים טהורים ותטהרנו מכל טמאותינו ומכל גלולינו, באמור: "ונדקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם", ותשפיע עלי עצה שלמה תמיד, ויגנם מקרא שכתוב: "ולא יטמאו עוד בגלוליהם, ולא יחצו לשתי ממלכות עוד":

תשנה

(כב)

חוס וחמל על נפשי העלובה מאד, ומלמני מעצות נכערות, מעצת נשים, מעצות חלושות, מעצה חלוקה לשתיים, ולא תעלים ממני עצתך האמתית, ולא תתחלק עצתי לשתיים לעולם, כי אתה יודע, מריה דעלמא בלא, עצם רבוי הספקות והבלבולים שיש לי תמיד, ועצתי חלוקה לשתיים, ואני מספק בכל עת ואני יודע לתת עצה שלמה לנפשי איך להתנהג בשום דבר, כי בכל פעם אני מתגעגע וחותר במחשתי למצא עצה טובה איך להתקרב אליך באמת, ואינו עולה בידי, ומחמת זה עצתי חלוקה וספקותי רבים מאד; לפעמים עולה על דעתי לעשות כך ולהתנהג בדרך זה, ויש לי סכרות והוכחות הרבה שאני מכרח להתנהג כך, ואחר כך בשננומר עצתי לעשות כך, בתוך כך עולה על מחשבותי סברא אחרת, וסותרת כל עצתי הראשונה ונמשכים לי סכרות והוכחות הרבה שאני צריך לעשות בהפך ממש, עד אשר עצתי נחלקת לשתיים ממש ותלויה בכה מאזנים תמיד, ואני יודע להכריע לא לבאן ולא לבאן, ואפלו אם לפעמים נסכם אצלי העצה לצד אחד לעשות כך, איני זוכה שתהיה העצה חזקה אצלי, ותמיד עצתי חלושה מאד, ועולים בלבי בכל פעם ספקות ובלבולים ומחלישים עצתי ומחפכים את דעתי ולבבי בכל עת, שלא כך הייתי צריך לעשות, עד אשר "כלו ביגון חיי, ושנותי באנחה, כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו", כי העשנים סרוחים עולים תמיד על חמת, ומספכים ומבלבלים ומעקמים את דעתי ולבבי מאד מאד, ומחפכים ומגלגלים את דעתי בכל פעם ממחשבה למחשבה ומעצה לעצה, באבן בתוך בף תקלע, לא יתנוני השב רוחי, ולכמה פגמים ולכמה מכשולות ולכמה חטאים ועוונות ופשעים רבים ועצומים באתי על-ידי-זה, על-ידי עצות נכערות וחלושות וחלוקות האלו:

תשנ"ט

(א)

אָבִי שְׁבַשְׁמִים רַחֵם עָלַי, אָבִי שְׁבַשְׁמִים אִינִי יוֹדֵעַ בְּאִיזוֹת לְשׁוֹן שָׁל רַחֲמִים, בְּאִיזוֹת לְשׁוֹן שָׁל צַעֲקָה, בְּאִיזוֹת לְשׁוֹן שָׁל אֲנַחָה וְאֲנָקָה אֲזַעַק אֱלֹהִים, בְּאִפְסֵן שְׁתַּעֲנֵנִי וְתַעֲמֹד בְּעֹזְרָתִי וְתִתְקַן כָּל זֶה בְּעֶצְמְךָ וּבְכַבֹּדְךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, כִּי אִין לִי כַח לְתַקֵּן כָּל זֶה, וְאִפְלוּ נִקְרָה אַחַת מִכָּל אֱלֹהִים אִינִי יָכוֹל לְתַקֵּן, רַק עֲלֶיךָ לְבַד נִשְׁעֲנֵתִי. עֲזֹרְנִי מִלֵּא רַחֲמִים, עֲזֹרְנִי מִלֵּא יְשׁוּעוֹת, מִלֵּא הַצְּלוֹת, מִלֵּא עֲצוֹת טוֹבוֹת, תִּקְנֵנִי בְּעֶצֶה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וּפְנֵי לְעֶצֶה שְׁלֵמָה שְׂאוּבָה לְקִיּוּמָה בְּאִפְסֵן שְׂאוּבָה לְהַנְצִיל מִעֲתָה מִכָּל מַח שְׂאוּנִי צָרִיךְ לְהַנְצִיל, וְאֲזָבָה מִעֲתָה עַל-יְדֵי עֲצַתְךָ הַשְּׁלֵמָה לְשִׁמְרַת הַבְּרִית קֹדֶשׁ בְּאֵמֶת בְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלֹא אֶפְגַּם עוֹד כְּלָל, לֹא בְּמַחֲשָׁבָה וְלֹא בְּדַבּוּר וְלֹא בְּמַעֲשֵׂה, וְלֹא בְּשׁוּם חוּשׁ מִחֲמַשָּׁה חוּשִׁים, וְלֹא אֶתוֹר אַחַר לְבָבִי וְאַחַר עֵינַי, וְלֹא אֲבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי עוֹד כְּלָל:

תשס

(א)

עֲזֹרְנִי עֲזֹרְנִי, חַנּוּנִי חַנּוּנִי, לְמַעַנְךָ לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנִי, לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ, רֵאֵה עֲמִידַתְנוּ דְלִים וְרִיקוּם. "רֵאֵה יְהוָה כִּי צָר לִי, מַעֲי חֲמַרְמָרוּ, נִחַפְדָּ לְפִי בְּקַרְבִּי כִּי מְרוּ מְרִיתִי. רֵאֵה יְהוָה וְהִבִּיטָה לְמִי עוֹלָלָתָ כֹּה. רֵאֵה יְהוָה וְהִבִּיטָה כִּי חֵייתִי זוֹלָלָה. זְכַר יְהוָה מַה הֵיחָ לָנוּ, הִבִּיטָה וְרֵאֵה אֶת חֲרָפַתְנוּ. הִבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ, כִּי רַבּוּ מִכְּאוּבֵינוּ וְצָרוֹת לְבַבְנוּ. אֵל תְּשׁוּבֵנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה, אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי. חוֹשֶׁה לְעֹזְרָתִי יְהוָה תְּשׁוּעָתִי. הַצִּילֵנִי מִטִּיט וְאֵל אֲטַבְּעָה, אֲנַצֵּלְהָ מִשׁוּבָאֵי וּמִמַּעַמְקֵי מַיִם. הֲרַב בְּכַסְּנֵי מַעֲוֵנִי וּמַחֲסֵאתִי טַהֲרֵנִי. תַּחֲטְאֵנִי בְּאֲזוּב וְאֲטַהֲרָה, תַּכְבֵּסֵנִי וּמִשְׁלַג אֲלַבִּין". כִּי עֲמַד עֶצֶה וְתוֹשִׁיחַ, עֲצַתְךָ אֲמוּנָה, פְּעֻלָּתְךָ אֵמֶת, צְדִיק וְיֹשֶׁר, קְרוֹב לְקוֹרְאָיו בְּאֵמֶת, רַחֵם עָלַי לְמַעַנְךָ וְחוּם וְחַמֵּל עָלַי וְעַל נַפְשִׁי וְעַל עוֹלָלִי וְטַפִּי, וְעַל כָּל הַתְּלוּיִים כִּי, וְתֵן לִי עֶצֶה שְׁלֵמָה אֲמִתִּית וְנִכּוֹנָה שְׂאוּבָה לְקִיּוּמָה, בְּאִפְסֵן שְׂאוּבָה לְמַלְט נַפְשִׁי מִנִּי שְׁחַת. "בְּעֶצְתְךָ תִּנְחַנֵּי וְאַחַר כְּבוֹד תִּקְחֵנִי", וְאֲזָבָה לִילְךָ תְּמִיד בְּדַרְךָ הָאֵמֶת בְּלִי שׁוּם בְּלִבּוֹל חֲדַעַת כְּלָל, וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ תְּמִיד עֲבוֹדָה תְּמָה בְּאֵמֶת כָּל יְמֵי חַיִּי, אִנִּי וְזַרְעִי וְזַרְעֵי זַרְעֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. "חֹרְנִי יְהוָה דְּרָכְךָ וְנַחֲנִי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרִי. אֵל תִּתְּנֵנִי בְּנַפְשׁ צָרִי כִּי קָמוּ כִּי עָרִי שְׁקַר וּפֶתַח חַמָּס. הֲדַרְיִבְנִי בְּנִתִּיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בּוֹ חֲפָצְתִּי. הֲדַרְיִבְנִי בְּאֵמֶתְךָ וְלִמְדֵנִי כִּי אֶתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קְוִיתִי כָּל הַיּוֹם". חוּם וְחַמֵּל עָלַי אָבִי אָבִי תִּרְחַמְנֵנִי, עֲשֵׂה עִמִּי פְּלֹאוֹת, "נִזְרָאוֹת בְּצַדֵּק תַּעֲנֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִכְּטָח כָּל קַצְוֵי אֶרֶץ וַיִּם רַחֲוִקִים":

תשס"ח

(א)

וְזַבְנִי לְחַיּוֹת "נֶאֱמַן רוּחַ מִכְּסָה דְבָר". וְתִתֵּן לִי כַח מֵאֲתָךָ, וְתִשְׁפִיעַ עָלַי רוּחַ חֲכָמָה דְּקַרְשָׁה וְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי שְׁלֹא אֶהְיֶה חַס־וְשָׁלוּם "הוֹלֵךְ

רכיל מנלה סוד", רק תתן לי כח להעלים ולהצפין את כל הדברים שאין ראוי לגלותם. חוס וחמל עלינו, ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, כי צרכנו מרבים מאד ודעתנו קצרה לבארם ולפרטם, על כן יהיו בעיניך כאלו פרטנום, כי לפניך נגלו תעלומות לב וחמון נסתרות שמפראשית. ותמלא עלינו רחמים כי אתה הוא בעל הרחמים, ותוכנו לאמונת חכמים בשלמות באמת בכל הפחיתות, ולעצה שלמה וישרה תמיד ברצונך הטוב באמת. ונוקה ללמד ולהגות בתורתך הקדושה תמיד, ולהוציא משפטי הנהגות ישראל מכל מה שגלמוד בספרי תורתך הקדושה. ותוכנו מהרה לילך בכל הדרך אשר הורו אותנו רבותינו הקדושים בספריהם הקדושים, לקיים כל דבריהם הנאמרים באמת וצדק, ואת הכל נעשה יפה בעתו בכל עת ועת במועדו ובזמנו, ברצונך וברצון יראיך הקדושים והטהורים. ונוקה לבלות ימינו בטוב האמתי ושגותינו בפגעים, לבלות כל ימינו על התורה ועל העבודה האמתיות ברצונך הטוב. ותמשיך שלום פעולם, ותבטל כל הדינים וכל הגזרות שאינן טובות מעלינו ומעל כל עמך ישראל מעתה ועד עולם. ויקיים מקרא שכתוב: "ישלח עורך מקדש, ומציון יסעודך". ותקנונו בעצה טובה מלפניך ותושיענו מהרה למען שמך, כאמור: "רבות מחשבות בלב איש, ועצת יהוה היא תקום. עצת יהוה לעולם תעמד, מחשבות לבו לדור ודור. כי יהוה צבאות יעץ, ומי יפר, וידו הנטויה ומי ישיבנה. מים עמקים עצה בלב איש, ואיש תבונה ידלנה. מחשבות בעצה תכון, ובתחפלות עשה מלחמה". ויקיים מהרה מקרא שכתוב: "יתן לך בלבבך, וכל עצתך ימלא". יהיו לרצון אמרי פי והניזון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

תשצ

(כד)

רבנו של עולם, רבנו של עולם, רבנו דעלמא בלא, הורני ולמדני איך לסדר תפלה נאה ואמתית לפניך, מהתורה הנפלאה הזאת אשר זכיתנו ברחמיך הרבים, אשר אתה לבד יודע גבחה ועמקה וסודה ועצם פלאות רחמיך, אשר זכינו ברחמיך הרבים שיהיו צדיקים נוראים כאלו בעולם, חדושים כאלו שיוכלו לחלביש ולגלות לנו פלאי סודותיך הנפלאים והנוראים, ולהכניסם בדרעתנו הפחותה ותפנומה מאד, ולהורות לנו פנה דרך ישראל ואמתית להתקרב אליך באמת, ולחזקנו באמונתך הקדושה לחיותנו ביום הנה, "למען עשה ביום הנה לחיות עם רב". "פלאה דעת ממני, נשגבה לא אוכל לה. נוראות נפליתי, נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד. מאת יהוה היתה זאת, היא נפלאות בעינינו. מה נאמר ומה נדבר. מה אשיב ליהוה כל תגמולוהי עלי". ואחרי אשר גמלתנו טובות כאלה, אשר הקדמת רפואה למכותינו, והקדמת לשלח לנו צדיקים נוראים בעלי השגה כאלה, אשר היו יודעים להמשיך ולגלות תורות נפלאות כאלו, לחלביש

גנוזא דמלכא עלאה, באפן שיהיו נמשכין מהם עצות ודרכים ישירים לקרב מרחקים כמוני
 אלוך תתפרד לנצח, וחסדם גבר עלינו לעסק בתקון שחיקת שכרי שכרי כלי כמונו היום,
 אשר נשברנו על ידי לבנו הזונה אשר סר מעליך, לשכרי שכרי שכרי כלי שעור וערה,
 אשר גם השכרי שכרי נשברו ונשחקו באבק ועפר, ונתלכלכו בכמה מיני לבלוכים
 ומנופים, ונתפורו ונפוצו בארבע בנפות הארץ וים רחוקים, ונפלו למטה למטה מן השאול
 תחתיות, כמו פלח ובקע בארץ נפורו עצמינו לפי שאול. שתני בבור תחתיות, במחשבים
 במצולות, ונתפסתי בכמה אלפים ורובות רשתות ומכמורות כלי שעור וערה ומספר.
 "כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי, היה לבי כדונג נמס בתוך מעי. רשת הכינו לפעמי,
 כפה נפשי, כרו לפני שיחה, נפלו בתוכה סלח". לולא רחמיך וחסדיך, אז אכדנו בענינו.
 ואתה ברחמיך השבת מרחוק להטיב אחריתנו, ועשית מה שעשית, ופעלת מה שפעלת
 ברחמיך הטובים, והקדמת לשלח לנו צדיקים נפלאים כאלה, אשר השאירו אחריהם
 ברכה, ספרים קדושים ויקרים כאלה אשר נתרבו עכשו בעולם, אשר לא היתה בזאת
 מימות עולם, כי ידעת עצם חלישותנו בהורות האלה, על בן הבנת והרפית צרי ותרופה
 למבותינו, לבל תאבד תקוננו חלילה:

תתעב

(ק"ו)

"בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני". רבנו של עולם, מלכי ואלהי אלוך אתפלל. אלוך
 יהוה אקרא ואל אדני אתחנן. עד אנה אשית עצות בנפשי, ונון בלבבי יומם,
 עד אנה ירום אויבי עלי". רחם עלי למען שמך, ותקננו בעצה טובה מלפניך, והושיענו
 מהרה למען שמך, כי אתה יודע גדל חסרון העצה, ועצם רבוי הספקות שיש בלבי בכל
 הדברים, אשר על פי רב כל עצתי חלוקה לשנים, ואיני יכול לתת עצות בנפשי בשום
 דבר למגדול ועד קטן, אשר זה הדבר היה בעוברי ומונע אותי הרבה מעבודת יהוה
 ומתשובה אמתית. רחם עלי בעל הרחמים גדול העצה ורב העלילה, וזכני לקבל תמיד
 כל העצות מצדיקי הדור האמתיים, אשר כל עצותיהם נמשכות מהתורה הקדושה
 שקבלו מרבותיהם הצדיקים הקדושים האמתיים. וזכני להתקרב אליהם באמת ולקבל
 מהם כל העצות בכל הדברים שבעולם, הן בעבודות יהוה והן בעבודות משא ומתן
 ופרנסה, והן בשארי עסקים, בכלם אשאל את פיהם ואזכה להנות מהם עצה ותושיה,
 ויאררו בי חכמתם הקדושה, ועל ידי זה יהיה נמשך עלי חסד גדול, וימתיקו ויבטלו ממני
 כל הדינים שבעולם ואזכה לישועה שלמה בכל עת כמו שכתוב: "ותשועה כרב יועץ".
 ותשמרני ותצילני תמיד שלא אפשל לעולם בעצה שאינה מוכה חס ושלום, ולא אמשיך
 עלי שום צער ויסורים והזק חס ושלום עלי ידי עצות נכערות חס ושלום, רק אשתדל

תמיד לקבל כל העצות מצדיקי וכשרי הדור האמתיים, באפן שיאירו בי חכמתם הקדושה. ותעורר רחמיך וחסדיך הגדולים עלי בכל עת, ותושיעני תמיד בכל מה שאני צריך להושע בגשמיות ורוחניות, ויהיה נמשך עלי חסד אל כל היום, ויגנם בי מקרא שכתוב: "יהיה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים. רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום. עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדור ודור", ונאמר: "יהוה צבאות יעץ ומוי פירנה", ונאמר: "יתן לה כלבבך וכל עצתך ימלא. נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל, ימלא יהוה כל משאלותיך. יהוה הושיעה המלך יעננו כיום קראנו". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

תתשיג

(קכט)

רבוננו של עולם, מלא רחמים, וכני להכלל בצדיקי אמת, עד שיתכבדו ממני כל התאוות וכל הבלי עולם הזה, שלא יהיה לי שום תאוה וחסדה להם כלל, רק אוכה להטות שכמי לסבל על תורה ותפלה ועבודה ולהרבות בצדקה וגמילות חסדים ומעשים טובים. ותשמרני ותצילני מספקות ובלבולים ומחלוקת העצה, רק אוכה תמיד לידע אמתת רצונך בכל הדברים שבעולם, כי אני סומך עליך בכל תנועותי וברצונך אעשה. "הורני יהוה דרך חסדך ואצננה עקב. הדריבני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי. הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע". רחם רחם מלא רחמים, עלי ועל כל התלויים בי. "תחי דך לעורני כי פקודיך בחרתי. תחי נפשי ותחללך ומשפטיך יעורוני. תעיתי בשעה אובר, בקש עבדך כי מצותיך לא שבתתי". תעניו לשמאל ימינך תקרבני. "תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי, אמן ואמן:

תתשסט

(קכו)

"הביטה ענני יהוה אלהי, האירה עיני פני אישן המנות. לא אמות כי אחיה, ואספר מעשי". יה. יפר יפרני יה ולמות לא נתנני". רבוננו של עולם, בעל הרחמים, בעל החמלה והחנינה, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נוֹפלים ורופא חולים ומתיר אסורים, ומקנח אמונתו לישגי עפר, רחם עלי למען שמך, ותן לי עצה שלמה שאזכה לקומה, באפן שאתחיל על כל פנים מעתה להכין את עצמי על הדרך הרחוק שאני צריך לילך בו בלי ספק, שחוא דרך כל הארץ, אשר אין איש נמלט ממנו, והדרך רחוק ומסכן מאד, ועדין לא התחלתי להכין את עצמי כלל; ארחא רחיקא, ואפלו ונדא קלילא לית לי. אזי מה אעשה, לא די שאין לי צדה לדרך רחוק ונדא ומאים בזה, אף גם אני בעל חוב גדול באותו הדרך, חובות רבים ועצומים מאד מאד, והנוגשים אצים שם, ועומדים

מוכנים בכל עת לתבע ולנגש אותי חסד ושלום, ועל כל המעשה שם אצטרף לתן דין וחשבון על כל עת ורגע, על כל דבר גדול וקטן, על כל מחשבת דבור ומעשה. אוי מה מעשה, מי יעמד בעדי ומי יקום בפני. אוי אוי, מה אמר ומה אדבר, "מה מעשה פי יקום אל, וכי יפקד מה אשיבנו":

תתשעב

(קמו)

רבונו של עולם, רבונו של עולם, רחם עלי למען שמך. מלא רחמים, יודע תעלומות, אתה יודע כל מה שעבר עלי, וכל מה שעברתי ופגמתי נגדך עד הנה, אבל חסדך גדול עלי, ועדן אתה מחיה אותי, ואתה מחזקני ברחמיך עדיו ולבקש פליטה, לפליט ולמלמט נפשי ממה שאני צריך להנצל ולהמלט. אדון יחיד, מלא רחמים, פודה ומציל, גואל חוק, גואל ישראל, רחם עלי ומחר לנאלי גאלה שלמה מהרה למען שמך מפל התאוות רעות והרהורים רעים ומפל החטאים והפגמים שהרגלתי פהם. אוי לי וי לי, אוי לי וי לי, אוי ואבוי, אוי אוי, איני יודע כלל מה לדבר, ואיך לבקש עצה ותחבולה ביון מצולה ואין מעמד פנה, בכלפול פנה, ברנילות לא טובים פאלה, ברפיון ידים פנה, בקשיות ערף פנה, אבל אה-על-פי-כן אני רואה עדיו חסדך הרבים ורחמיך העצומים עלי בלי שעור, חסדים אמתיים ונצחיים בכל יום ויום. "כי חסדך גדול עלי, והצלת נפשי משאול תחתיך". חסדך גדול עלי מאד מאד עד אין חקר ואין מספר. "אם אמרתי מטה רגלי, חסדך יהנה יסעדני. ברב שרעפי בקרבי, תגחומיך ישעשעו נפשי". על בן עדיו על משמרתו אעמד, לשטח אליך פפי, עד שתחנני ותרחם עלי ותושיעני ישועה שלמה באמת, ותשלח בלפי עצות שלמות אמיתיות בכל יום ובכל עת ובכל שעה, באפן שאובה מעתה על כל פנים לתשובה שלמה באמת, לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד, עד שאובה ברחמיך להיות בכלל יראיך ותמימיך הווכים לרב טוב הצפון ונגנו, אשר אתה נותן להם רשות לחפש ולבקש בנגווא דמלכא, אשרי חלקם. ואובה שיהיו נעשין גרות קדושות מפל המצות שאתה מוכני לעשות בחיני, ואצל אלו הגרות הקדושות של המצות אובה בעת מיתתי לחפש ולבקש בנגווא דמלכא, ולא איעול בכסופא קמך:

צב

(ה:)

אנא נורא קדוש, מלא רחמים רבים, ובנו לצעק אליך באמת מעמק חלב, מעמקי עמקים, באשר אנחנו צדיקים לקרא אליך עתה, באשר נגלה לפניך, אדון כל, את כל נגעי לבבנו של כל אחד ואחד בפרטיות. עזרנו לצעק אליך מן חלב בקול עמק באמת, בקול דממה דקה, באפן שאובה לעורר עלינו פלאי רחמיך וחסדך וחנינותיך וישועותיך

והצלותיך הנפלאות והנוראות מאד, עד שנוזכה לעורר ולגלות עצות אמתיות, עצות עמקות, מתוך עמק החשך אפלה הזאת שנלבדנו בו מאד בעוונותינו הרבים. כי אתה עושה נפלאות גדולות לברך, עושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר, ואתה "גולה עמקות מני חשך ומוציא לאור צלמות", הוציאנו מאפלה לאורה, עשה עמנו פלאות, ותשפיע עלינו ותגלה לנו עצות מרחוק, באפן שנוזכה לגדל האמונה הקדושה על-ידי-זה:

צג

(ה:)

ורחם עלינו ברחמיך הרבים, וחסנו מאתך חכמה בינה ודעת דקדושה, באפן שנוזכה לחתר ולגלות המים שמהם גדלה האמונה הקדושה, שהם "מים עמקים עצה בלב איש", שנוזכה בלנו אנחנו וכל עמך בית ישראל לגלות ולהאיר עצות עמקות מתוך עמק החשך, ותתקננו בעצה טובה מלפניך, ותשפיע ברחמיך עצות טובות בעולם, ותציל אותי ואת כל עמך ישראל מספקות ובלבולים, שלא יפלו עלינו ספקות בשום דבר שבעולם, רק תמיד נוזכה במהירות ובנקל לעצות שלמות, עצות אמתיות, ברצונך הטוב, בנשמיות ורוחניות, בגוף ונפש ומזון, באפן שנוזכה להצליח הצלחה האמתית והנצחית בזה העולם העובר, לילך בדרך-יך הטובים, ולהתקרב אליך באמת ובלב שלם, ונוזכה לקיים עצותיך האמתיות והנכונות, "בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני":

צד

(ה:)

ותרחם עלינו אבינו אב הרחמן, ותשלח לנו איש תבונות שיש לו נשמה קדושה, שיהיה לו כח לדלות ולשאב לנו עצות קדושות, עצות עמקות, כמו שפכתוב: "מים עמקים עצה בלב איש, ואיש תבונה ידלנה". ותעזר לנו בזכות וכח הצדיקים האמתיים, שנוזכה להמשיך המשכת רוחניות אלהות לתוך צמצומים. ותעזרנו ברחמיך שנוזכה על-ידי מעשינו הטובים לצמצם ולברא צמצומים וגופים קדושים, שיהיו בלים מכשרים לקבל לתוכם המשכת רוחניות אלהות בקדושה גדולה ברצונך הטוב, ונוזכה לברא בכל עת עולמות ובריות חדשות קדושות וטהורות, ולהמשיך תמיד רוחניות אלהות לתוך צמצומים קדושים. ואתה ברחמיך תשפיע מזון ופרנסה לכל הנבראים והנוצרים והנעשים, כי אתה זן ומפרנס ברחמיך וחסדיך הרבים מקרני ראמים ועד ביצי בנים, ולכל הנבראים שבעולם אתה נותן פרנסה תמיד בטובך הגדול, כמו שפכתוב: "נותן לחם לכל בשר, כי לעולם חסדו":

צו

(ה:)

ותנפנו לאכל בקרשה ובמחרה גדולה, ונאכל לבד לקיום גופנו, ונמעט תאות מבצענו, ונזכה להסתפק במעט אכילה, ונהיה נבילים בכלל הצדיקים האוכלים לשבע נפשם הקרושה לבד, כמו שכתוב: "צדיק אכל לשבע נפשו". ותעורנו שתהיה אכילתנו בקרשה גדולה כל פה, עד שנוכה להשפיע בצחצחות נפשנו להתענג על יהוה, לשפיע ולהתענג באורות הצחצחות העליונות, ונוכה "לחזות בנעם יהוה ולבקר פתיכלו", ויכנס בנו מקרא שכתוב: "ונחף יהוה תמיד והשפיע בצחצחות נפשך", עד שנוכה לצחצח נפשנו ורוחנו ונשמותינו תמיד בשבע הצחצחות העליונות, ועל-ידי-זה נמשך עלינו תמיד תבונות והשגות חדשות, עד אשר יהיה לנו כח לחתר ולשאב ולדלות מים עמקים שמהם גדלה האמונה הקרושה, שהם עצות טובות ושלמות, ונוכה לגלות ולהאיר עלינו ועל כל ישראל עצות טובות, עצות עמקות, עצות נפלאות, פלאי פלאות, הנמשכין מעמקי עמקים, עצות שלמות ונבונות, אמתיות ישרות וברורות, עצות קדושות שאי אפשר לחפרן ולסתרן בשום אפן בעולם, באפן שנוכה לעורר ולגדל על ידם האמונה הקרושה:

צח

(ה:)

רבנו של עולם, מלא רחמים, גדל העצה ורב העלילה, פלא יועין אל גבור, אבי עד שר שלום, נורא תהלות עשה פלא, אשר אתה עושה נפלאות בכל עת, וכבר עשית עם ישראל נסים ונפלאות גדולות ונוראות בכל דור ודור, רחם עלינו עתה בדור הזה בצוק העתים הללו, אשר האמונה הקרושה נפגמה מאד בעוונותינו הרבים, ורבים מבני עמך נבשלו, באשר אתה ידעת. עשה עמנו נפלאות, ונכנו לעצות טובות אמתיות, באפן שנוכה על-ידי-זה לאמונה שלמה באמת ולתקן כל פגמי האמונה, ונוכה לחפש את עצמנו תמיד בכל עת איך אנו או חזים באמונה הקרושה, ולהתחזק באמונה יתרה בכל עת, בתם לכב באמת ברצונך הטוב, ותעשה עמנו פלא לחיים, ותוציאנו מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול, "כי אתה תאיר נרי, יהוה אלהי יגיה חשבי", כי "גם חשך לא יחשיך ממך, ולילה ביום יאיר כחשיכה באורה":

צטו

(ל:)

רבנו של עולם, "זאת נחמתי בעניי", מה שחזקו אותנו הצדיקים אמתיים בשבעה משיבי מעם, ונלו לנו שאין שום יאוש בעולם כלל, על זה לבד תמכתי יתדותי, ועל כחם הגדול נשענתי לצפות לישועה עדין ממקום שאני שם, על כן בכל עת אבקש אותך מלא רחמים, שתושיעני בכל דרכי עצותיה הקדושים אשר גלית לנו על-ידי צדיקך האמתיים, אשר כל עצה ועצה יש לה כח לעורר ולהושיע גם אותי. ואם בעוונותי הרבים

קלקלתי בלם, אני יודע ומאמין שיש לך עוד רחמים רבים והצללות וישועות ועצות נפלאות אשר גלית להם לבר, אשר לא גלו אותם עדון בעולם, אשר על ידם יש לי תקנה עדיו, שאזכה לשוב אליך, ולהתחיל מחדש לקיים עצותיך הקדושות בלם באהבה ובנראה, באפן שאזכה לתקן הכל פחני מהרה ולהיות ברצונך הטוב תמיד:

(ממ:)

תקי

רבנו של עולם, רבנו של עולם, רבנו של עולם, יודע מחשבות, יודע תעלומות, בוחן לבות ובליות, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, חפץ חסד, מרבה להטיב, עושה צדקות עם כל בשר ורוח, מלא רחמים בכל עת, צופה ומביט עד סוף כל הדורות, אתה יודע את כל מצפוני לבבי עד הסוף יותר ממני, ורק אתה יודע באיזה דרך באיזה עצה להחיות את נפשי העלובה והאמללה מאד מאד, כי לפניך נגלו כל תעלומות לב והמון נסתרות שמפראשית, וכמה וכמה מחשבות ורעיונות עובדים עלי, וכמה וכמה ספקות וחלקות העצה, מה שאני חושב בכל פעם למצא עצה ותחבולה להתגבר על יצרי ולצאת כמה שאני צריך לצאת ולשוב אליך באמת, ועדין לא נושעתי. "ואתה יהוה עד מתי. עד אנה אשית עצות בנפשי, יגזן בלכבי יומם, עד אנה ירום איבי עלי. הביטה ענני יהוה אלתי, האירה עיני פן אישן המות". תן לי תקנה ולא אבד, עזרני והושיעני מלא רחמים בכל מיני ישועות הירועות לך, באפן שאזכה מעתה להוציא את עצמי מהכלי העולם הזה, ולשוב אליך באמת:

(מא)

תקצר

ותזכני לתן תמיד מעות על פדיון לצדיקי הדור האמתיים, ותעזר ברחמיך שרש הנדים הקדושים שבבנינה, שהם יד הגדולה ויד החזקה ויד הרמה, ויתעזר ברחמיך שם של מ"ב [מ"ם פי"ת], שהוא: "אנא בכח גדלת מינך תתיר צרוכה. קבל רנת עמך שגבנו מהרנו נורא. נא גבור דורשי יחודך בכבת שמרם. פרכם מהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם. חסין קדוש ברב טובך נחל עדתך. יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך. שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות". ובזכות כל השבעה שמות שכל אחד של

ששה אותיות המצטרפים בתפלה זו בראשי תבות, שהוא שם של מ"ב, על-ידי-זה ומתקו
 הדינים בשרשן, ותעורר ברחמיך רחמים העליונים מאור הפנים, ותעורר ש"ע [ש"ן ע"ן]
 נהורין של הפנים העליונים ו'חי"ת חורתא' שהם מספר 'בשלו"ם', ועל-ידי-זה תמתיק
 ותבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל תמיד לעולם ועד, ותמשיך ותחבר
 ותקשר תו"וין של השבעה שמות אלו עם העמודים, ויתחברו ויתקשרו יחד בסוד ו'וי
 העמודים וחשקהם בסף, ועל-ידי-זה יהיה נמשך עלינו החסד העליון שהוא סוד הפסוק
 המהור והקדוש, ועל-ידי-זה יתבטלו כל הדינים מעלינו ומעל ורענו ומעל כל ורע עמך
 ישראל לעולם. ותשלח רפואה שלמה לחולי עמך (ובפרט לפלוגי בן פלוגי וכו'), אל נא
 רפא נא לו), ותעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואיהם ולכל מכאוביהם, ותשיכם לאיתניהם
 בקרוב, ותשלח להם מהרה רפואה שלמה מן השמים רפואת הנפש ורפואת הגוף, כי
 אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ותרחם עלינו ותעור לנו ותקדשנו בקדשתך העליונה,
 ותובנו ברחמיך ותתן לנו כח מאתך שיהיה לאל ידיו גם בן לעשות פדיון להמתיק דינים
 מכל ישראל בכלליות ובפרטיות, ולהמשיך חסד לכל הצרכים חסד, על-ידי שאקבל
 בסוף הפדיון לתוך יד, או על-ידי שתית יין המשמח בקדשה גדולה, ואזכה להרים ידי
 ורגלי ליהנה "אל עליון קנה שמים וארץ", באמת ובאמונה שלמה ובתלהבות הלב
 הקדשה, בשמחה גדולה ברצונך הטוב. ותמשיך עלי השמירה העליונה הנמשך מחשמי"ל
 העליון, ותטהר אותי ואת לבושי ובגדי בגשמיות וברוחניות, ותשמר צאתי ובואי לחיים
 טובים ולשלום מעתה ועד עולם:

תקצה

(מא)

ותובני ברחמיך שאזכה למלאות גרונם של תלמידי חכמים אמתיים יין המשמח, ואזכה
 שיבואו לשמחה גדולה על ידי, ותעזר לי ותושיעני ותרחיב את ידי שאזכה לתן
 לתלמידי חכמים וצדיקים אמתיים מעות הרבה על פדיון נפשי ונפש בני ובנותי וכל
 יוצאי חלצי בתוך נפשות כלליות עמך ישראל, עד שנוכה ברחמיך שיהיו נמתקין כל
 הדינים בשרשן ויתגבר מדת החסד על מדת הדין, ותעורר ברחמיך החסד העליון עלינו
 ומשם יהיו נמשכין עלינו חסדים טובים תמיד, וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום, ומוב
 יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך הטוב,
 ויתרבה השלום בעולם, ויבנים מקרא שפתוב: "וכל בנות למודי יהנה ורב שלום בנות.
 שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול. וראה בנים לבניך שלום על ישראל. יהי
 שלום בחילך שלנה בארמנותך. למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך. למען בית יהנה
 יאלהינו אבקשה מוב לך. יהנה עו לעמו ותן יהנה יכרך את עמו בשלום":

תתריז

(קד)

"פִּוּרְךָ יְהוָה נִפְשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל תְּחוּסִים בּוֹ. פִּדְהָ בְשָׁלוֹם נַפְשֵׁי מִקְרֵב לִי כִי כְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי. אֵךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשֵׁי מִיַּד שְׂאוּל כִּי יִקְחֵנִי סֶלְחָה. תִּרְנָנָה שְׁפָתַי כִּי אֲמַרְכָה לָךְ וּנְפָשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פִּוּרְךָ וּמַצִּיל וּמַפְרֵנֵם וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה, אִין לָנוּ מְלֵךְ עוֹזֵר וְסוּמֵךְ אֱלֹהֵי אֲתָה, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַגְדוּלִים, וְתֹאִיר עָלֵינוּ עֵת רְצוֹן תְּמִיד בְּזִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ הַקְדוֹשִׁים, וְתַמְתִּיק וְתַבְטֵל כָּל חַדְיָנִים מֵעָלֵינוּ וּמַעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַפְדֶּה נַפְשֵׁנוּ מִכָּל הַגְּזֻרוֹת וְחַדְיָנִים שֶׁנִּגְזְרוּ בְּכָל עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע בְּתֵי דִינֶיךָ הַקְדוֹשִׁים שֵׁישׁ לָךְ לְמַעַלְתָּ, בֵּין שֶׁהוּא קִדְּם גִּזְרֵי דִין בֵּין שֶׁהוּא לְאַחַר גִּזְרֵי דִין, מִכָּלֶם תַּפְדֶּה נַפְשֵׁנוּ, וְתַמְתִּיק וְתַבְטֵל כָּל חַדְיָנִים וְחַיִּסוּרֵינִי וְהַגְּזֻרוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ בְּהֵם מֵעָלֵינוּ וּמַעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בֵּין בְּגוֹף בֵּין בְּנַפְשׁ בֵּין בְּמִמּוֹן, בֵּין בְּכָלֶל בֵּין בְּפֶרֶט, כִּי גְלוֹי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂאִין אֲתָנוּ יוֹדַע עַד מָה אֵיךְ לַעֲשׂוֹת פְּדִיוֹן וּלְבַטֵּל כָּל חַדְיָנִים שֶׁנִּגְזְרוּ בְּתֵי דִינֶיךָ הַקְדוֹשִׁים, וְאִפְּלוּ מִי שְׂיוֹדַע לַעֲשׂוֹת אֵיזָה פְּדִיוֹן לְבַטֵּל אֵיזָה דִין שְׁבִאֵיזָה בֵּית דִין, עַדִּין אֵינּוּ יוֹדַע לְבַטֵּל כָּל חַדְיָנִים שֶׁבָּבֵל הָעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע בְּתֵי דִינִים, וְעַל־יְדֵי־זָה אִין מוֹעִיל הַפְּדִיוֹן שְׁלוֹ:

תתריז

(קד)

עַל בֶּן רַחֵם עָלֵינוּ בְּכַח וּזְכוֹת הַצְּדִיקִים הַגְּדוּלִים הַיְחִידִים בְּדוֹרוֹתֵם, שֶׁהֵם בְּבַחֲיַנְתָּ מִשָּׁה רַבָּנוּ, שֵׁישׁ לָהֶם בַּח לַעֲשׂוֹת פְּדִיוֹן לְבַטֵּל כָּל חַדְיָנִים שֶׁבָּבֵל הָעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע בְּתֵי דִינִים. וְחוּסָה וְחַמֵּל עָלֵינוּ בְּכַח וּזְכוֹת הַצְּדִיקִים הָאֵלּוּ, וְתֹאִיר עָלֵינוּ מִצַּח הַרְצוֹן תְּמִיד כְּמוֹ בְּשִׁבְתָּ בְּמַנְחָה, שֶׁהוּא הַסְּתַלְקוֹת מִשָּׁה, שֶׁהוּא עֵת רְצוֹן, וְעַל־יְדֵי־זָה תַּפְדֶּה נַפְשֵׁנוּ וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת, וְתַמְתִּיק וְתַבְטֵל כָּל הַגְּזֻרוֹת וְחַדְיָנִים שֶׁנִּגְזְרוּ בְּכָל עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע בְּתֵי דִינֶיךָ הַקְדוֹשִׁים, וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים וּמַכְאוּבִים וּמַחוּשִׁים (וּבְפֶרֶט לְפָלוֹנֵי בֶן פְּלוֹנֵי וְכוּ'), וּמַחְסְרוֹן הַפְּרָנְסָה, וּמִכָּל מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרֵינִי שֶׁבַּע־וָלָם, מִכָּלֶם תַּצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַגְּדוּלִים, בְּכַח וּזְכוֹת מִשָּׁה רַבָּנוּ שֶׁנִּסְתַּלַּק בְּשִׁבְתָּ בְּמַנְחָה, וּבְכַח כָּל הַצְּדִיקִים שֶׁהֵם בְּבַחֲיַנְתָּ מִשָּׁה, שְׂיוֹדַעִים לַעֲשׂוֹת פְּדִיוֹן לְחַמְתִּיק חֲדִין שֶׁבָּבֵל הָעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע בְּתֵי דִינִים:

תתריז

(קד)

מְלֵא רַחֲמִים, "גְּדַל הָעֲצָה וְרַב הָעֲלִילָה", אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, עֲשֵׂה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ, וְתַתֵּן בַּח לְצְדִיקֶיךָ הַגְּדוּלִים וְהַנּוֹרָאִים, שֵׁיפְעֵלוּ שְׂתֵי הַפְּעֻלוֹת יַחַד עַל־יְדֵי פְדִיוְנֵיהֶם וְתַפְלוֹתֵיהֶם הַנּוֹרָאוֹת וְהַנִּפְלְאוֹת מְאֹד מְאֹד, שֵׁיזָכוּ לְבַטֵּל כָּל חַדְיָנִים וְהַגְּזֻרוֹת שֶׁל כָּל הָעֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַת בְּתֵי דִינִים, בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחְגִּיּוֹת, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמִמּוֹן, וְגַם יִזְכוּ לְחַמְתִּיק

החרון אף ולבטל העבודה וְרַחֵם וְהַפְּרִיז מִן הָעוֹלָם, וְלַחֲפֹז מִשְׁמַד לְרִצּוֹן, וְלַעֲשׂוֹת גְּרוּם וּבְעֲלֵי תְשׁוּבָה הִרְבַּח בְּעוֹלָם, כִּי אַתָּה "כֹּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבָּצֵר מִמּוֹךְ מִזְמַח", וְאַתָּה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבִדְךָ, וּבְרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים אַתָּה יָכוֹל לְהוֹשִׁיעֵנו בְּכֹל הַיְשׁוּעוֹת יַחַד בְּדַרְכֶיךָ הַנִּפְלְאִים:

תתרכא

(קד)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ שְׂבִכַת הַהַמְתַּקָּה וְהַפְּדִיּוֹן הַנֶּאֱמָר בְּהַתּוֹרָה הַזֹּאת, שֶׁמִּמְתִּיק הַדִּין שֶׁל כָּל הַעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע בְּתֵי דִינִים, אֲשֶׁר הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים הַאֲמִתִּיִּים יוֹדְעִים סוּד זֶה הַפְּדִיּוֹן הַנִּפְלְאֵא עַל בְּרִיּוֹ וְלִמְעַלָּה לְמַעַלָּת, בְּכַח זֶה יֵשׁ לָנוּ תְקִנָּה עֲדוּן לְצַפּוֹת לַיְשׁוּעָה וְלִכְּל מוֹב, אַף גַּם לְקָרֵב נַפְשׁוֹת אֱלֹהֵי תַתְּבִרָה, לְהַכְנִיסם בְּאִמּוּנָה חֲקוּדוּשָׁה עִתָּה גַם עִתָּה, עַל בֶּן עֲדוּן אֲנִי עוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ, וּמִתְחַנֵּן וּמִתְחַבֵּט מוֹל רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ, וּמִצַּפָּה לַיְשׁוּעָתְךָ בְּכֹל עֵת וְרַנֵּעַ, בְּעֵין עֶבֶד אֵל אֲדוֹנָיו וּבְעֵין הַבֶּן אֵל אָבִיו, "עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרָא יְהוָה מִשְׁמַיִם", וַיַּחֲסֵם וַיִּרְחַם עָלָי וְעַל כָּל הַתְּלוּיִים בִּי, וְעַל בְּנֵי וַיּוֹצֵא חֲלָצֵי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וַיּוֹשִׁיעֵנו מִתְּהַרָה וּמִתֵּיבָה וּמִכַּסְלֵנוּ כָּל הַדִּינִים שֶׁבְּעוֹלָם, וַיַּפְּדֵנוּ וַיַּצִּילֵנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל הַיְסוּרִין שֶׁבְּעוֹלָם, וּיְכַסֵּל כָּל הַכַּפִּירוֹת וְכָל הַלְּבוּלֵי אִמּוּנָה מִעֲלֵינוּ וּמִכָּל יִשְׂרָאֵל וּמִכָּל הָעוֹלָם בְּלוּ, וַיַּחֲזַקֵנוּ וַיַּחֲזַקֵנוּ בְּאִמּוּנָתוֹ חֲקוּדוּשָׁה תְּמִיד, וַיַּסְבֵּב סִבּוֹת לְמוֹבָה, בְּאִפְסָן שְׁנוּבָה לְשׁוֹב אֱלֹהֵי יַתְּבִרָה בְּאִמַּת וּבְתֵם-לִבָּב, חַיֵּשׁ קַל מִתְּהַרָה, וְלֹא נִסּוּר מִרְצוֹנוֹ עוֹד יָמִין וּשְׂמָאל, וַיִּקְרַם בִּי מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "פָּדָה נַפְשׁוֹ מִעֶבֶר בְּשַׁחַת וַתִּתֵּנוּ בְּאוּר תְּרָאָה. פְּדַנִּי מִעֲשָׂק אֲדָם וְאַשְׁמֶרֶה פְּקוּדֶיךָ. בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי, פְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת. וְאֲנִי בְּתַמִּי אֵלֶךְ פְּדַנִּי וְחַנּוּנִי. קָרַבְתָּ אֵל נַפְשִׁי גְּאֹלָה, לְמַעַן אוֹיְבֵי פְּדַנִּי. כִּי עִם יְהוָה חֲסֵד וְחֶרֶב עִמוֹ פְּדוּת. וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עוֹנוֹתָיו. קוֹמָה עוֹרְתָה לָנוּ וּפְדַנֵנוּ לְמַעַן חֲסֵדְךָ. פָּדָה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו. וְאֲנִי תַפְלִתִי לָךְ יְהוָה עֵת רִצּוֹן, אֱלֹהִים בְּרַב חֲסֵדְךָ עֲנֵנִי בְּאִמַּת יִשְׁעֶךָ":

תתרכב

(קכג)

מי שמביאין לו מעות על פריון יאמר תפלה זאת:

יְחִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׂיִמְתְּקוּ הַדִּינִין וְהַגְּבוּרוֹת הַקָּשׁוֹת מֵעַל (פְּלוּנִי בֶן פְּלוֹנִית) עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא חֲסֵדִים גְּדוֹלִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים וּפְשׁוּטִים שְׂאִין בּוֹ תַעֲרֶכֶת דִּין כָּלֵל. מִלְּךָ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, הוֹדָה וּמַצִּיל וּמַפְרֵגֵם וְעוֹנָה וּמְרַחֵם בְּכֹל עֵת צָרָה וְצוּקָה, רַחֵם עַל הַחוּלָה (פְּלוּנִי בֶן פְּלוֹנִית) וּפְדָהוּ מִתְּהַרָה מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל מִינֵי חֲלָאִים וַיְסוּרִין וּמִכְּאוּבִים וּמִחֲוָשִׁים, וְתַמְתִּיק וְתַכַּסֵּל כָּל הַדִּינִים מֵעֲלָיו בְּזָכוֹת הַמַּעוֹת שֶׁנִּתְּן לְיָדֵי עַל פְּדִיּוֹן. רַחֵם עֲלֵינוּ, וַיְהִי נַחֲשָׁב הַמַּעוֹת שֶׁנִּתְּן לְיָדֵי בְּאֵלוֹ הַגִּיעַ הַמַּעוֹת לְיָדֵי הַצַּדִּיקִים חֲקוּדוּשִׁים שְׂיִוְדְעִים לַעֲשׂוֹת פְּדִיּוֹן וְלַחֲמִתִּיק וְלַכַּסֵּל הַדִּינִים, עַל-יְדֵי שְׁלוֹקָהִים בְּיָדֵם הַמַּעוֹת שֶׁבּוֹ

אחיות הדינים, כי אני מוסר ידך וכל פונת לבי ונדעתי עליהם, ויהיה עשיתי כעשייתם וידי כידם ופי כפיהם, והם יכוננו בעדנו למזכה לעשות פדיון כראוי על ידי המעות הנה שפא לדי, וימתיקו ויבטלו כל הדינים מעל (פלוני בן פלונית) בשרשן העליון שבבינה עלאה, ויהיו נמתקין הדינים שפזח העולם העשיה על ידי השלשה ידים שבבינה, שעולים מ"ב, שהם שם של מ"ב שפראשי-תבות של תפלת רבי נחוניא בן הקנה, שהוא: "אנא בכח גדלת ומינה תתיר צרורה. קבל רנת עמך שנגבנו מתרנו נזרא. נא גבור דורשי ויחודך בכבת שמרם. פרבם מתרם רחמי צדקתך תמיד נמלם. חסין קדוש פרב מוכך נחל עדתך. יחיד גאח לעמך פנה זוכרי קדשתך. שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות. פרוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד". ובעולם הפריאה יהיו נמתקין הדינים על ידי השלשה ידים שהם שני שמות (אקו"ק יק"ו) שעולים מ"ב, ובאצילות יהיו נמתקין הדינים על ידי שם הנו"ה פשוט ומלא ומלא דמלא, שעולה מ"ב אותיות:

תתצו

(קבנ)

אנא רחם מלא רחמים, רחם על החולה הנה (או על האיש הזה, אם הוא בשאר צרה רחמנא ליצלן) ותעזר כל השלשה ידים שבבינה עלאה שבכל השלש עולמות, אצילות פריאה וצירה, שהם יד הגדולה יד התוקה יד הרמה, ועל ידי זה תמתיק ותבטל כל הדינים שפזח העולם העשיה מעל החולה הנה ומכל ישראל, ותפדה אותו מתרה מכל הצרות וכל הדינים שגזרו עליו אפלו אם הוא אחר גזר דין, ותשלח לו מתרה פואה שלמה מן השמים פואת הנפש ופואת הגוף בתוך שאר חולי ישראל, ותורני ותלמדני בכל עת שיביאו לי מעות על פדיון, שאזכה לידע ולכונן האמת פמה וכמה מעות צריך האיש הנה לתן בשביל פדיונו כפי הדינים הנאחזים בו, גם תרחם על המביא הפדיון שלא יהיה קמצן ויתן כפי מה שצריך לתן, באפן שיצאו ממנו כל הדינים ויגיעו ויעלו להשלשה ידים העליונים הקדושים, ויהיה נמתק בשרשן העליון שבבינה עלאה כי גלוי וידוע לפניה שאין אתי יודע עד מה, איך להתנהג בזה. רחם מלא רחמים על הדור העני הנה, אשר אין מי יעמד בעדנו, רחם על כלל ישראל ועל החולה הנה ותמתיק ותבטל כל הדינים מעליו ומעל כל ישראל, ותפאחו מתרה פואה שלמה ותחלימהו ותחיהו ותשיבהו לאיתנו בקרוב, ותעזר לבו שישוב אליך באמת מתרה, ותמלא עליו רחמים כי אתה הוא בעל הרחמים. "פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו", כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, כמו שכתוב: "יחל ישראל אל יחנה, כי עם יחנה תחסד וחרבה עמו פדות. והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו", אמן בן יחי רצון:

תתב

(קנד)

והוא ראשי פרקים מענין פריון [ע' בלקומי מוהר"ן סי' ק"פ] עם תפילה קצרה בסופו (וראו להציגה כאן) מעות, ואת היקום אשר ברגליהם: צדק יקראהו לרגלו: צדק מלכותא קדישא: דינא דמלכותא דינא, שורש חדינים בינה, אני בינה לי גבורה, אין הדין נמתק אלא בשרשו, שלשה ידים כבינה: יד הגדולה, יד החזקה, יד הרמה, ג' פעמים יד נימטריא שם של מ"ב, מ"ב שביצירה שם של אנא בכח, מ"ב שבבריאה שני פעמים אקי"ק, מ"ב שבאצילות הוי' פשוט במלואו ומילוי דמילוי: יהי רצון מלפניך שימתקו חדינים והגבורות הקשות מעל פלוני בן פלוני על ידי פלא עליון שהוא חסדים גדולים ורחמים גמורים ופשוטים שאין בו תערובת דין בלל אמן:

סד

(:)

על-כן פאתי לפניך מלא רחמים, רופא אמת, רחם עלינו ותן פלגנו פינה להבין ולהשפיל בכל עת אשר נצטרך לאיזה רפואה לנו או לבני ביתנו חסד ושלום, לכל גוף ונדרש אחר הרופאים, רק נדרש ונבקש את פני יהוה תמיד. ותחזק את לבבנו להאמין ולבטח בך ובצדיקך ויראיך האמתים, ותעזר לנו ותושיענו שנובה לתן ממון על פריון נפשנו תמיד, ותזמין לנו בכל עת אנשים כשרים ויראים באמת, אשר יהיה לאל ידם לעשות פריון נפש מהכסף אשר נתן להם, באפן שימתיקו חדין מעלינו ומעל זרענו ובני ביתנו, על ידי הפריון נפש שנעשו עבדנו. ואתה תמלא רחמים עלינו ותרפאנו רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף. רפאנו יהוה ונרפא, הושיענו ונושעה, כי תחלתנו אתה, והעלה רפואה שלמה לכל מפותינו ולכל מכאובינו ולכל תחלואינו (ובפרט להחולה פלוני בן פלוני), כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה, כי אין לנו שום סמיכה על שום רפואה של שום רופא שפעולם, כי אם עליך לבד אנו נשענים:

[טז]

רבנו של עולם, מלא רחמים, מלך גואל ומושיע, רחם וחוס וחסד עלינו למעןך ולמענם, ולמדנו והורנו בכח וזכות הצדיק הגדול, היחיד בעולם, שהוא בבחינת משה רבנו, שיש לו כח לעשות פריון לבטל כל הגזרות והדינים שנגזרו בכל עשרים וארבע פתי דינגד תקדושים. ותעזר רחמיך הגדולים וחסדיך המרבים, ותשבר ותמגד ותכניע ותעקר ותבטל כל הכפירות מכל העולם כלו, ובפרט מכל עמך בית ישראל בכל מקום שהם. וברחמיך הרבים תעזר ותמשיך את רצון בעולם תמיד, ותהפך ותהפך השמר לרצון, בכח וזכות הצדיק האמת, בחינת משה, שהוא עומד בין שמד לרצון, אשר מסר נפשו כל ימי חייו לבטל כל המינות והכפירות מן העולם ולהעלות משמר לרצון,

וגם עתה אחר הסתלקותו עדין הוא עוסק בכל דור ודור לעשות גרים ובעלי-תשובה הרבה בעולם, להוציאם משמר ובפירות ולהעלותם ולקשרם לרצון העליון, ולהמשיך אמונה גדולה בעולם:

אנא יהוה, רחמן מלא רחמים, חסדן מלא חסדים, חושב מחשבות לכל ירח ממך נדח, אשר מחשבות לך לכל דור ודור, רחם עלינו למענה, בכחו וזכותו הגדול, וחוסה עלינו בעת צרה הגדולה הזאת, אשר המינות והבפירות מתפשטים בעולם, חס ושלום, מאד מאד, אשר אין דרך לנמות ימין ושמאל, ובמעט בכל יום נתפסין במה נפשות ברשת הכופרים, המחנכים נערים בלמודם הרע ללמד חכמות ולשונות וכו', אשר אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, ועל כח וזכות משה רבנו וכל הצדיקים האמתיים הגדולים, שיודעים להמשיך את רצון ולהמתיק כל הדינים שבעולם ולהפך משמר לרצון:

תרנג (ג)
 ותרחם עלינו ותתן לנו כח שנוכח לפקד עקרות בתפלתנו, ותלמדנו ברחמיך הרבים איך להתפלל בשביל עקרות לפקדם למוכח בדבר ישועה ורחמים, ותשמע תפלתנו ותאזין שועתנו שיהיו כל העקרות נפקדות למוכח חיש קל מהרה, ויולידו ברחמיך בנים חיים וקנאים, ויתרבו עמך "בני ישראל כחול היס אשר לא ימד ולא יספר".
 ובשם שגברו רחמיך על אבינו הראשון "אחד היה אברהם" אבינו ואשתו שרה אמנו, אשר זכרתם למוכח ותפקדם לעת זקנותם ונתת להם את יצחק, והבטחתם להרבות ורעו בכוכבי השמים, בן יהמו נא מעיד ורחמיך על כל עקרות עמך בית ישראל אשר עיניהם תולות אלך לבר, שתתן להם ורע של קנא לעבודתך וליראתך. רחם עליהם למענה, ופקדם למוכח ומלא משאלותם ברחמים ותעתר להם, ותשמע תפלתם ותתן להם תריון חיש קל מהרה, ויזכו לחוליד ורע של קנא, וישמחו אביהם ואמם בהם, ויזכו לגדלם לתורה ולחפה ולמעשים טובים לארך ימים ושנים טובים:

תשמו

(ט)

וּנְזֻכָּה שִׁיחִיו דְּבוּרָנוּ בְּקַדְשָׁה גְדוֹלָה, עַד שִׁיחִיָּה לָנוּ בַח לְפָקֵד עֲקָרוֹת דְּדְבוּרָנוּ, וַיְחִיו בְּלִי דְדְבוּר סְמוּכִים לְכָלִי הַחֹלְדָה, וּנְזֻכָּה לְפַעַל עַל-יְדֵי דְבוּרָנוּ בְּקַדְשָׁה הַחֹלְדוֹת קְדוּשׁוֹת, וַיִּתְרַבּוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּחוּל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַיָּם וּבְכוּכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב, וְלֹא יִהְיֶה בְּנוֹ עֶקֶר וְעַקְרָה, וְתִפְקֹד לְכָל חַשׁוּכֵי בְּנֵים בְּיָרֵעַ שֶׁל כְּנֻמָּא לְעַבְדֵיךָ וְלִירְאָתֶךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נְזֻכָּה שִׁיחִיָּה וְרָאָה שְׁלֵמָה וְרָאָה גְדוֹלָה בְּעוֹלָם, וְתִשְׁפִּיעַ יְרֵאָתֶךָ וּפְתִיחֶךָ עַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם, וַיִּדַע כָּל פְּעוּל בִּי אֶתָּה פְּעַלְתָּנוּ, וַיִּבְיֵן כָּל יַצוּר בִּי אֶתָּה יַצַּרְתָּנוּ, וּנְזֻכָּה לְכָל חֲלָקֵי הַיְרֵאָה בְּשִׁלְמוֹת, וְעַל-יְדֵי הַיְרֵאָה נְזֻכָּה לְחַכְמֵי וּלְשֹׁפְרֵי וּלְכַמְלֵל שְׁקָר חַחֵן וְהַבֵּל הַיָּפִי, כְּמוֹ שְׂפַתְנוּב: "שְׁקָר חַחֵן וְהַבֵּל הַיָּפִי, אֲשֶׁה יְרֵאָת יְהוָה הִיא תַתְּחַלֵּל". וּנְזֻכָּה לְחַאֲרִיךְ יְמֵינוּ וְשִׁנּוּתֵינוּ בְּקַדְשָׁה גְדוֹלָה לְהוֹסִיף קְדוּשָׁה וּמְהִרָה בְּכָל עֵת וְעַתָּה, לְמַעַן לֹא נִינַע לְרִיב וְלֹא נִלְד לְכַחֵלָה, וּנְזֻכָּה לְתַקּוֹן כָּל הָעוֹלָמוֹת מִחֲדָשׁ, וּלְחַמְשִׁיד עֲלֵינוּ תְּמִיד הָאֲרֵת תְּקוּנֵי עֲתִיק הַנְּמַשְׁכִּים עַל-יְדֵי הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים הַזְּבֻנִים הַקְּדוּשִׁים, וּבְכוּתֵם נְזֻכָּה לְשַׁפֵּעַ וְעֲשִׂירוֹת גְּדוֹל דְּקַדְשָׁה, לְכָל הוֹן דְּעֻלְמָא, בְּאִפְּן שְׁנֻכָּה עַל-יְדֵי הָעֲשִׂירוֹת הַזֹּאת לְחַתְּבוּנְנוֹת גְּדוֹל וְעֲלִיּוֹן מְאֹד בְּתוֹרְתֶךָ וְעַבְדֵיךָ וּבְחֻשְׁנֵי אֱלֹהוֹתֶךָ בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, בְּאֲמַת וּבְאִמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּרִצּוֹנֶךָ הַטּוֹב בְּאֲמַת, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

כד

(ד)

אֲנֵא יְהוָה, רַחֲמֵן מְלֵא רַחֲמִים, חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְכָל יְדַח מִמָּךְ נִדַח. "זְכוּר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶיךָ בִּי מֵעוֹלָם הַמָּוֶה", וְרָאָה "בִּי אֲזוּלַת יָד וְאִפְסֵי עֲצוּר וְעוֹב". מַה נַּעֲשֶׂה עִתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי נִשְׁאֲרָנוּ יְתוּמִים וְאִין אָב, וְאִין מִי יַעֲמֹד בְּעַדְנוּ. אָבֵר חֲסִיד מִן הָאָרֶץ, וְצַדִּיקוֹ אֲמַת וְחַכְמֵי הַדּוֹר שְׁהִיָּה לָהֶם כָּל הַבַּח הַזֶּה שְׁהוֹפְרָתִי לְפָנֶיךָ וַיּוֹתֵר מִזֶּה, הֲלֹא נִסְתַּלְקוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עַד אֲשֶׁר נִשְׁאֲרָנוּ רִיקִים וְחַסְרִים מְכֹל טוֹב, וְנִשְׁאֲרָנוּ בְּתַרְן בְּרֵאשׁ הַהַר וּבְנֵם עַל הַגְּבֻעָה. וְאִם אֲמַנְם, בְּנֻדָּא אִין דּוֹר יְתוּם, וּבְנֻדָּא יֵשׁ צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים גַּם בְּדוֹר הַזֶּה, אִךְ הֵם בְּהַעֲלֵם וּבְהַסְתֵּר מֵעֵינֵינוּ, וְאִין אָנוּ זוֹכִים לִידַע מִהֵם וּלְהַתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם. וְעִתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְחִיבֵן נִפְנָה לְכַנֵּשׁ תְּרוּפָה וְצָרֵי לְמַכְתָּנוּ, וְאִיָּה

אפוא הרופא נפשות לחבש ולרפאות מבוטנינו וכאכנו האנושה מאד. אוי לנו כי שדדנו, "ונמם כל לב וכשלו כל ברבים" בבוא השמש בצהרים, ונלקח ממנו מחמד עינינו, משיב נפשנו, חיינו וארץ ימינו, תפארת ראשנו, גאון עזנו, נפשנו ורוחנו ונשמתנו, קדשתנו וטהרתנו, הן המה צדיקי אמת קדושי עליון אשר נסתלקו בעוונותינו, סעו המה למנוחות, עזבו אותנו לאנחות, וראה את עמך מרודים מאד בתכלית הירידה:

כה (ה)
ואתה יהוה אלהים אמת, בוחן לבות וכליות, ואתה יודע צפון לבבנו ועצם תשוקתנו ותשוקת כל עמך בית ישראל, אשר נכספה וגם כלתה נפשם למצא מזור ותרופה למבתם, כל איש אשר יודע את נגעי לבבו, כלם באחד תאכזר ומשתוקקים ומצפים ומחכים להתקרב לצדיק האמת, למען ישיב אותם מעוונותיהם ויתקן פשעיהם ויודה לנו את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה:

כו (ה)
ועתה יהוה אלהינו, איה חסדיך הראשונים, אשר מעולם היו בכל דור ודור צדיקי אמת רועי ישראל, אשר נשאו אותם בחינם "כאשר ישא האמן את הינק", עד אשר הורו אותם דרכי יהוה וקרבו אותם אליך. ועתה למה ונתת אותנו, והכית אותנו מכה אשר לא כתובה בתורה, זו מיתת הצדיקים, אשר היא קשה מחרבן בית המקדש. ולמה תקיח ערת יהוה בצאן אשר אין להם רעה. ואנן יתמי דיתמי, עוללים לא ראו אור, מלכלכים בכל מיני שטותים, מלאים חמא ועוון ופשע, מה נעשה ומה נפעל, ולהיכן נלך ונשוטט לבקש תרופה ותחבולה ועצה לצאת מכסילות דעתנו ורע לבבנו וכעור מעשינו:

כז (ה)
על כן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, כלב נדכה ושפל רוח נשברה שתחום ותרחם עלי ועל כל חברתנו ועל כל עמך בית ישראל, ותשלח לנו צדיקי אמת שיהיה להם כח לתקן אותנו לחזור אותנו בתשובה שלמה ולתקן נפשנו ולכפר עוונותינו. ונזכה ברחמיך וחסדיך הרבים להתקרב לצדיקי אמת ולראות אור פניהם המאירות, ועל ידי זה תזכנו ברחמיך הרבים להציל נפשנו האמללה מן הקוצים ומן הפחיתים, שחם התאוות רעות ועצבות ועצלות ותולדותיהם, ועל ידי שתזכנו לראות פנים המאירות של צדיקי אמת ולהתקרב אליהם, על ידי זה, תנצל נפשותינו מן המדות רעות האלו, ונזכה בחסדיך לסלק ולשבר כל התאוות מאתנו, שלא יהיה לנו שום תאוה ותשוקה לשום דבר שבפעולם כִּי־אם אליך, וכל תאוותנו ותשוקתנו וחסצנו ורצוננו יהיה

רק בך ובעבודתך, ונזכה להיות זריוס בעבודתך בתכלית הנריונות, ולהיות שמחים ומוכי לב תמיד, שלא תפל עלינו שום עצלות ועצבות לעולם, רק נגילה ונשמחה בך. ונזכה לעבד את יהוה בשמחה ובשוב לבב מרב כל, ולהיות בשמחה תמיד:

לב (ד)
 רבנו של עולם, יהוה אלהים, אתה ידעת כי לכל המעלות האלה היינו יכולים לזכות עלי ידי צדיקי אמת, ובכן תחננו ברחמיך הרבים לגלות לנו ולהראות לנו את צדיקי האמת שבדור הזה, ולזכות אותנו להתקרב אליהם, למען תזכה אותנו על ידם לכל אשר בקשנו מלפניך. ואם, חסדו שלום, תאמתינו הרבים נרמו לעשות מסד המכדיל בינינו ובין הצדיקי אמת, שיהיו נעלמים ונסתרים מעינינו, חסדו שלום, ואין אנו יכולים להציא לאור תעלומות ותסתרות צדיקי האמת, יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שאתה בעצמך ברחמיך הרבים תזכה אותנו ותעזר לנו לזכות ולהגיע לכל מה שבקשנו מלפניך, וודוי דברים שהתנדיתי לפניך, יהוה חשוב ומקבל ומרצה לפניך באלו התנדיתי לפני החכם והצדיק האמת שבדור, וכל המעלות ומדות טובות ובטול תאוות ומדות רעות וכל שאר המעלות טובות, שהיינו יכולים לזכות עלי ידי צדיקי האמת, הן מה שבקשנו מלפניך והן מה שלא הזכרנו לפניך, על הכל תעזר לנו יהוה אלהינו ברחמיך הרבים, כי אתה אבינו, ואין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים, כי גלוי וידוע לפניך שרצוני וכספי חזק מאד להתקרב לצדיק האמת, אך בעוונותי הרבים איני זוכה לדעת מי הוא ואיפה הוא. מי ותן ידעתי ואמצאחו, הייתי מדלג על הקרים מקפץ על הגבעות לבוא להתקרב אליו, "מספר צעדי אנידנו":

מ (ה)
 ובכן תזכני ברחמיך הרבים להאמין בצדיקי אמת, ולא יכנס במחשבותי ודעתי שום תרהור ומחשבה בלל על המחלקת שיש בין הצדיקי אמת, רק אזכה להאמין בצדיקי אמת באמונה שלמה, ולא יהיה לי שום תרהור וקשוי עליהם ועל המחלקת שביניהם בלל:

מא (ה)
 רבנו של עולם, אם אמנם פגמתי בטפי מוחי, אשר עלי ידי זה איני ראוי וכדאי להתקרב לצדיקי אמת ולזכות להאמין בהם באמת, אשר מחמת זה באים עלי מחשבות חוץ ותרהורים לתרהר אחריהם, חסדו שלום:

מב

(ה)

אנא יהוה, אל תעשה עמי כחמאי, ואל תדינני כמפעלי, ועשה למענך ולא למעני ומלא בקשתי ברחמים, וזבני שלא יכנס בלבי שום קשיוא וחרהור כלל על הצדיקי אמת ועל המחלקת שביניהם, רק אוכה להאמין בהם תמיד באמונה שלמה באמת. וחמל עלי ברחמיך הרבים, וזבני לשוב אליך באמת ולהשיג ארחות חיים, ובמקום שקלקלתי שם אתתקן, ותשיב אותי ברחמיך וחסדיך הגדולים ממנות לחיים, מחמין למצתה, מיראה רעה ליראה טובה, מקול פגום מחכמה פגומה לקול טוב לחכמה טובה, "תודיעני ארץ חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימיך נצח. כי עמך מקור חיים, באורך נראה אור":

מג

(ו)

רבנו של עולם, רבנו של עולם, חוס וחמול עלי אבי שבשמים, ותנער בחרוזים ומפילים אותי, ואמר לצרותי די ותאמר עד פה תבוא. ומעתה תרחם עלי ותעזרני ותושיעני ותתחיל להעלות אותי מעלה מעלה חיש קל מהרה, וכל הירידות ותהפכו לעליות, וכל ההתרחקות ותהפך להתקרבות, כי אתה תחלות לקרבנו ברחמיך, ותתחילת להשיע עלינו המון קנשתיך ותקף המלתך על ידי צדיקי אמת שפכל דור ודור, על בן אין נאה לך לעזבנו יהוה אלהינו, יחמו מעיד עלינו, ובאשר תחלות להתראות גדלך וטובך עלינו, ונתת לנו תורתך הקדושה על ידי משה נביאך נאמן ביתך, ושלחת לנו ברחמיך הרבים צדיקי אמת בכל דור ודור, אשר על ידם נמסרה התורה לנו ממשח ליהושע, ומיהושע לזקנים, ומזקנים לזקנים וצדיקים שפכל דור ודור, עד אשר הגיע אלינו השתלשלות קבלת התורה, ועדין לא בלו רחמיך ממנו, "הקיצתי ועודי עמך", בן ובמרו מעיד עלינו, ותעזרני לקנם באמת את כל דברי תורתך באהבה. חוסה עלינו ברחמיך ועזרנו להיות דבוק בך ובצדיקי אמת לעולם ועד, בעולם הזה ובעולם הבא:

מא

(ז)

ואתה עושה גדולות ונפלאות עד אין חקר, ואתה חושב מחשבות לכל ידח ממך נדה, "ממית ומחיה מוריד שאול ועל", ואתה מקשר ומחבר ומנחד שני הפכים יחד, תכלית קצה התחתון מעמקי שאול עד רום גבהי מרומים עד תכלית קצה העליון, מנקדה התחתונה עד נקדה העליונה, כי מי יאמר לך מה תעשה, על בן וגיעו רחמיך גם עלי, ותחתך חתירה מתחת כסא כבודך, חומל דלים שומע אנקת אביונים. ותעזרני להתעורר באמת ולשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ותזבני להיות דבוק באמת בצדיקי אמת מעתה ועד עולם. "כי לא תחפץ במות המת כי אם בשוכו מדרביו וחייה. תשוב אנוש

עד דבא ותאמר שובו בני אדם. שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך. השיבנו יהוה אליך ונשובה תדש ימינו בקדם":

כב (י)
 יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלינו ועל כל עמך בית ישראל, ותטע אמונתך בלבנו, ונובה להאמין בך ובצדיקות האמתיים באמונה שלמה, ותהיה האמונה זכה ונכונה צחה ונקיה, בלי שום פגם ובלי שום בלבול בעולם חסד ושלוה כלל, ונובה ברחמיך הרבים, שתהיה אמונתנו חזקה כל בך כאלו אנו רואין בעינינו אלהותך והשגחתך ובכורך אשר מלא כל העולם, ונתנה דבקים בך תמיד באמת ובתמימות ובדעה נכונה ומישבת, בלי שום תערבת פסלת כלל:

כח (י)
 רבנו של עולם, יהוה אלהים אמת, אשר נמעת בנו בכל דור ודור צדיקי אמת, הושיענו ורחמנו ברחמיך הרבים, ונבנו להתקרב לצדיקי אמת לקבל מהם עצות אמתיות ולא נסור מדברייהם ימין ושמאל, רק נובה לילך בדרך עצתם האמתיות. ותרחם עלינו ותציל אותנו ואת כל חברתנו ואת כל עמך בית ישראל מעצת רשעים, שהם עצת הנחש הקדמוני, ולא נטה און לדברייהם כלל, ולא נאבה ולא נשמע להם ולא נכנסו דברייהם ועצתם בלבנו כלל, ותבדילנו מן התועים, ולא יהיה להם שום כח להטעות אותנו, חס ושלוה, בעצות רעות שלהם, ולא תעשינה ידיהם תושיה:

ע (י)
 גדול העצה ורב העלילה, זכנו ברחמיך הרבים שיתגלו לנו צדיקי האמת, ונובה להתקרב אליהם באמת ולקבל מהם עצות נכונות וברורות וישרות, עצות טובות הנמשכים מתרי"ג עמין דאורייתא, שנובה לקבל אור האמת על-ידי עצתם האמתיות, ועל ידי זה נובה לאמונה שלמה באמת לעולם ועד:

עח (ח)
 יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אל רחום וחנון אךך אפים ורב חסד ואמת, שתעזר רחמיך וחסדיך הגדולים עלינו, ותוכנו ברחמיך הרבים להאמין ולהתקרב לצדיקים אמתיים שבדורנו אשר בהם בחרת, להחיות את עמך בית ישראל על ידם, כי מהם תוצאות חיים לנו ולכל ישראל:

עו (ח)
 ובכן עזרני יהוה שנובה להמשיך מהם רוח חיים למלאת כל מחסוריני, ותשמע קול אנחותינו תמיד, ויהיה לנו כח להמשיך על-ידי אנחותינו רוח חיים רוח טובה

מהצדיקו אמת להשלים כל התסרוגות שחסר לנו, הן בגוף הן בנפש הן בממון, בנשמי וברוחני, בלם יתמלאו וישלמו למזכה, כי עמך מקור חיים, ואתה משפיע רוח חיים לכל חי ולכל דבר שבעולם על ידי צדיקך האמתיים הרבקים בתורתך הקדושה תמיד, אשר היא חיינו וארך ימינו. על בן חמל על עמך ישראל, ותגלה לנו צדיקך האמתיים, ותוכנו להמשיך מהם רוח חיים, עד שיהיה לנו בח על ידי אנחותינו לבר שאנו מאנחים על מה שחסר לנו, שיהיה נשלם התסרון תבת, ותמלא כל משאלות לבנו למזכה וכל העונות ותחטאים והפשעים שחטאנו לפניך, אשר על ידם סלקנו והרחקנו הרוח חיים ועל ידם באו לנו כל התסרוגות שחסר לנו, על בלם תמחל ותסלח ברחמיך הרבים על ידי צדיקי הדור האמתיים אשר רוח אלהים בקרבם, אשר על ידם אתה מתרצה ומתפנים לישראל ברחמים, ועל ידם אתה מכפר ומוחל לעוונותינו בכל דור ודור, כמו שכתוב: "ואיש חכם וכפרנה". ותבטל ותשבר ותכניע כל אויבנו, וכל הקמים עלינו לרעה, מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם:

פה (ח)

אנא יהוה, רחם עלינו ברחמיך, להגיע לכל מה שבקשנו מלפניך. אם אמנם ידענו כמה אנו רחוקים עתה מנקדה אחת מכל מה שבקשנו, עם כל זה אין מעצור ליהנה להושיע, וממך לא יפלא כל דבר, ועמך הישועה לעורנו ולחזקנו להגיע לכל מה שבקשנו מלפניך. עשה עמנו למען שמך, ולמען הצדיקים האמתיים אשר זכו להגיע לכל אלה יותר מזה, ותמשיך עלינו בח וגבורה מהם ברחמיך, לחיותנו ולאמננו לזכות אותנו לבוא גם בן לכל אלה, ולזכות בכח הצדיק האמת להתגבר על כל השונאים המתנגדים על האמת, ותשבר ותכניע את כל הצנורות של הרשעים, שהם המדות רעות שהתגברו עליהם, ועל ידי זה תשפיל הרשעים עדי ארץ, ולא יהיה להם שום בח להתגבר עלינו, חס ושלום, "ולא תעשינה ידיהם, תושינה יבושו ויבטלו מאד כל אויבי ישובו יבושו רגע":

צט (ט)

וּזְכַנּוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַשֵּׁר כָּל תַּפְלֹתֵינוּ לְצַדִּיקוֹ אֱמֶת שְׂפִדוֹר, אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם בַּח לְהַעֲלוֹת תַּפְלֹתֵנוּ לְפָנֶיךָ דָּרָךְ הַשַּׁעַר וְחַשְׁבַּת הַשִּׁיר לְכָל תַּפְלָה וְתַפְלָה:

קיא (י)

וּתְעַזְרֵנִי לְהַתְקַשֵּׁר בְּאֱמֶת עִם רוּחַ הַקִּדְּשׁ שֶׁל צַדִּיקוֹ אֱמֶת, וְאֲזִכָּה לְשֵׁאֵב וּלְהַמְשִׁיךְ לְתוֹךְ לִבִּי אֶת רוּחַ הַקִּדְּשׁ שֶׁל צַדִּיקוֹ אֱמֶת, וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲזִכָּה לְיִשְׂרָאֵל לִכְבֹּד בְּאֱמֶת, שִׁיְהִיָּה לִבִּי נִכּוֹן עִם יְהוָה תְּמִיד בְּאֱמֶת וּבְאִמוּנָה שְׁלֵמָה וּבְעֲנֻנָה אֱמֵתוֹת. וְאֲזִכָּה בְּרַחֲמֶיךָ שִׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ הַרוּחַ הַקִּדְּשׁ תּוֹה לְתוֹךְ יְדֵי וְרַגְלֵי, עַד שְׂאֲזִכָּה לְתַקֵּן פָּנַי הַיְדוּם וְהַרְגָּלִים,

לנלות ולהאיר הארת הנדים והנגלים, עד שיתעורר לבי בשמחה גדולה לשמך הגדול באמת, עד שתתפשט השמחה הקדושה לתוך ידי ורגלי, עד שאזכה להמחאת בך ורקודין דקדושה, באפן שנוכח להמתיק דינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, על ידי מחאת בך ורקודין דקדושה, ואזכה ברחמיך לנשא ולהרים ולהעלות את ידי ורגלי לנקותם מכל פגם:

ק"ב
 וזכני ברחמיך הרבים להאמין בצדיקי אמת, ואזכה להתקרב אליהם באמת, ותהיה בעזרי שאוכל לעורר רחמים תמיד אצל הצדיקי אמת, שיתפללו עלי ויעתירו בעדי ויעוררו רחמים אצלך לקרבני אליך באמת, וימשיכו עלי ועל זרעי ועל כל עמך בית ישראל כל טוב, וכל מה שחסר לנו, הן בגשמיות והן ברוחניות, הכל יתמלא למוכח על ידי תפלות הצדיקים האמתיים שיתפללו עלי ועל כל עמך בית ישראל, כי אתה ידעת כי אין לנו כח לסדר תפלותינו לפניך בראוי, ודברנו מגמגום מאד, ולשונונו מלא פגם:

ק"ב
 על בן אין לנו שום סמיכה ותקנה, כי אם על תפלות הצדיקים האמתיים, הן הצדיקים האמתיים אשר הם בחיים חיותם לארץ ימים ושנים, הן הצדיקים אמתיים שזכני עפר, עליהם לבד תמכתי ותדותי, עליהם לבד אשים תקנתי, עליהם אשען, ויכונתם וכחם הגדול פאתי לפניך יהיה אלהי ואלהי אבותי, חוס וחמל עלינו, שנינו תפלתם בעדנו, שנוכח על ידי תפלתם להתקרב אליך באמת, ונוכח לסור מרע פאמת ולעשות הטוב בעיניך תמיד מעתה ועד עולם אמן סלה:

ק"ב
 ונוכח על ידי למוד התורה הקדושה לשוב אליך באמת, ולחזר בתשובה שלמה לפניך על כל חטאינו ועוונותינו ופשעינו המרבים, ונוכח מעתה לקום את כל דברי תורתך באהבה. ותעורר רחמיך עלינו, ותשפיע עלינו קדשתך, ותוכנו שגלמד בקדושה גדולה תורתך הקדושה, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, עד שנוכח בעת הלמוד לקשר רוחנו עם רוח הצדיק שחדש זאת התורה והחלכה שאנו לומדים אותה, עד שנוכח לבחינת נשיקין דקדושה, לאדבקא רוחנו ברוח הצדיק, ויהיה דומה באלו אנו מנשקין עצמנו עם הצדיק ונתנא שחדש התורה הזאת, ונוכח שיתיה למודנו לנחת רוח להצדיק ונתנא שחדש זאת התורה והחלכה שאנו לומדים אותה, ונגרם תענוג גדול להתנא והצדיק הנה שיהיו שפתותיו דוכבות בקבר על ידי למודנו בקדושה גדולה את דבריו

הקדושים, ונזכה לאקמא שכינתא מעפרא, להעלות השכינה מהגלות עלי ידי למודנו
בקדושה ובטהרה גדולה:

(ב)

קמו

אנא יהוה מלא רחמים, תמל על נפשותינו האמללה [האמללות], והצל אותי ואת זרעי
ואת כל עמך בית ישראל, ותבדילנו מן התועים מדרך האמת, ותציל אותנו
ברחמיך הרבים שלא יהיה נעשה אצלנו, חסדו שלום, מלמוד התורה סם מות, חסדו שלום,
שלא יהיה נכנס בלבנו, חסדו שלום, שום צד התנגדות על צדיקי אמת עלי ידי למודנו,
ולא יהיה למודנו להתחר ולקנטר, חסדו שלום, ובפרט בעת למודנו בתורה שבעל פה
בגמרא ותוספות ופוסקים:

(ב)

קמו

אנא יהוה, תציל ותמלט אותנו ברחמיך הרבים שלא יכנס בלבנו שום צד גאות ונבחות
בעולם כלל, ולא יכנס בלבנו שום צד ערמוניות כלל, ולא יהיה בלבנו שום
הרהורים וקשיות על צדיקי הדור האמתיים, ומכל שכן וכל שכן שלא יצא עתק מפינו,
חסדו שלום, לדבר עליהם שום דבור פגוג כבודם, חלילה, רק אדרבא, תזכנו ברחמיך
הרבים עלי ידי למודנו להתקשר ולהתקרב לצדיקי אמת, להיות נכנע אצלם ולהאמין
בם ולהתבטל אליהם, ולהתאבק בעפר רגליהם, ולשתות בצמא את דברייהם הקדושים
של הצדיקי אמת כל ימי חיי, אני וזרעי וזרעי וכל עמך בית ישראל מעתה ועד
עולם:

(ב)

קמו

ותזכנו להתקשר ולהתקרב לצדיקי אמת הגדולים במעלה מאד, אשר יש להם בתי
להעלות ולהפוך כל הדבורים והצדופים רעים שמדברים על הצדיקי אמת
להפכם אל הקדושה, ולעשות מהדבורים רעים שלהם צדופי הלכות, אשר משם
נשתלשלו אלו הדבורים רעים של המתנגדים אל האמת, אשר הפכו דברי אלהים חיים,
ונעשה להם פה לדבר על הצדיק עתק בגאווה וכוז עלי ידי למודם תורה שבעל פה:

(ב)

קמו

ותזכנו אותנו ברחמיך הרבים עלי ידי כח הצדיקי אמת להתקדש ולהטהר באמת, עד
שנזכנו גם אנחנו לבוא לדעת זה, שנודע לברר ולהעלות ולהפוך כל הצדופים
רעים אל הקדושה, לבררם ולהעלותם לשרשם שבקדושה, לעשות מהם צדופי הלכות
קדושות, ונזכה להעלות השכינה מהגלות ולהכריח עם דורה באהבה ואהבה ורעות,
בבחינת חבוק ונשוק וווג, ולהוציא בלעם מפייהם:

קנה

(י)

ואם אמר, חס־ושלום, אבדה תקנותי ותוחלתי מיהוה, זו קשה מן הראשונות, כי כבר הוחרתנו על ידי נביאיך וצדיקיך הקדושים האמתיים, כי אסור לאדם ליאש עצמו מהשם ותפוך לעולם, אך ברחמיך הרבים השבת מרחוק להיטיב אחריתנו, והקדמת רפואה למפתנו, ושלחת לנו ברחמיך הרבים צדיקיך האמתיים הקדושים אשר בארץ הקודש, אשר הם היו למשען ולמנוס לנו, כי על ידי מעשיהם הטובים העצומים והנוראים וכו' אשר נתת להם כח להעלות ולהרים את כל בית ישראל, אשר וכו' להתקרב אליהם באמת, לתחזקם בתשובה שלמה לפניך, ובכחם הגדולים היו יכולים להרים ולהגביה גם את נפשי האמללה מאד, לקחת ולקבץ גם פזור נפשי המפורת בפזור גדול מאד העיפה והרעבה והצמאה, המרה במרירות גדול מאד, לבגס ולקבץ ולהעלות גם את נפשי בתוך כלליות נפשות בני ישראל הקדושים, בבחינת עבור, לחדש את נפשי לטובה עמכם יחד, "ותהי לדל תקנה ועלתה קפצה פיה". אשרי עין ראתה צדיקים אמתיים אשר היה להם כל הכח הזה ויותר מזה. אשרי הנפשות אשר היו עולים ונבילים ונתחדשים לטובה על ידי צדיקי אמת:

קני

(י)

ועתה הנה באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתחמל ותחוס על נפשי האמללה מאד, ותורני ותודיעני עצה ותחבולה מה לעשות עכשו בעת הזאת, אשר נשארנו בתרן בראש הקה, כי הצדיקי אמת נסתלקו בעוונותינו הרבים, "הצדיק אכד ואין איש שם על לב, ואנשי חסד נאספים באין מבין, כי מפני הרעה נאסף הצדיק":

קני

(י)

ועתה אתה אבי שבשמים, אב תרחמן, אב תחסד, החזמל באמת, ראה נא בעניני בעת הזאת כי בצרה גדולה אנהנו, ונתקנס בנו עכשו: "ותיתה עת צרה ליצקב אשר כמוהו לא נתיתה", כי הכית אותנו מכה אשר לא בתובה בתורה, זו מיתת הצדיקים, אשר היו נושאים אותנו באשר ישא האומן את היונק, והיו חסים על נפשותינו, והיו מסתכלים תמיד בכל עת על תקון נפשותינו, לחדש נפשותינו לטובה, לחדש פגשך ימינו שעברו בחשה, ועתה להיכן נפגה, להיכן נגוס, מאין נבקש עוד לנו:

קם

(י)

וגם בעת אשר גזברים רחמיך וחסדיך הרבים עלי ואתה עוזר לי מעט להתעורר אליך, ולהתחיל לבגס בעבודתך, איני זוכה להתגבר ולהתחזק בעבודתך, שנמשך דרך חקדש אצלי זמן רב לעולם ועד, כי בכל פעם ופעם שעזרת לי ברחמיך לא חסתי על

נפשי ולא השתדלתי לעמד במוכתו אפלו יום אחד בשלמות, "עד שהמלך במסכו, נרדתי נתן ריחו". ואהעל-פירכן רחמיך גזברים עלינו תמיד ואתה עוזר לנו בכל עת. אתה גמלתנו הטובות, ואנחנו גמלנוך הרעות, ובעצם דחקנו ועמלנו וחלישותנו בעת הזאת אנו צריכים שתתן לנו מנהיג אמתי, שישגיח עלינו בכל יום ובכל עת ובכל שעה, "יחס על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע", אשר יאחו בנדינו, ויעלה אותנו ויציאנו מאפלה לאורה, ויורה לנו את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה. ועתה עתה רבנו של עולם, רבנו של עולם, מרא דעלמא כלא, מלא רחמים, אלהי ישראל, אוהב ישראל באמת, "הגידה לי שאהבה נפשי, איכה תדעה, איכה תרביץ בצחרים", כי נתקנס עתה בנו בעוונותינו הרבים מקרא שפתוב: "כי מי יחמול עליו ירושלים ומי יגוד לך ומי יסור לשאול לשלום לך":

(י)

קסא

רבנו של עולם, בכר הבטחתנו כי אין דור יתום, ובודאי גם עכשו בדור הזה נמצאים צדיקים אמתיים בעולם, אשר יש להם זה הכח לקבץ את נפשותינו לתדוש אותנו למוכה ולהוריד ולהמשיך לנו חדושי תורה, להחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ובכן יהי רצון מלפניך יהנה אלהינו ואלהי אבותינו, שתמלא עלינו רחמים ואל תסתר פניך ממנו, ותזכה אותנו בחסדיך הגדולים לגלות לנו ולהראות לנו את הצדיקי אמת שפדור הזה, ותזכה אותנו להתקרב אליהם, כי אין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים, ועל צדיקיך האמתיים אשר על ידם אתה עוזר וסומך לעמך ישראל ברחמים:

(י)

קע

ותנבנו ברחמיך הרבים להכליל ולהתדבק לצדיקי הדור האמתיים אשר זכו לבטל ולשפר תאות ממון בתכלית, ועל-ידי-זה יהיה נמשך עלינו חסד, ועל-ידי חסדיך הגדול תפתח לנו אור הדעת, ותזכה אותנו להתקרב לצדיק אמת בזה שיש לו בם תזה ודעת הזה, שיוכל לקבץ ולקח את נפשותינו, כמו שנאמר: "ולקח נפשות חכם", ויהיו כל נפשותינו כלולות יחד, והחכם האמת יקח הנפשות שלנו ויעלה עמהם ויחדש אותם כלם יחד למוכה, ויוריד לנו חדושי תורה מפי עתיק יומין, כמו שנאמר: "עיר גבורים עלה חכם, ויורד עוז מבטחה", ותגלה לנו ברחמיך הרבים סתרי תורה, אורייתא דעתיקא סתימאה:

(י)

קעא

אנא יהוה עשה למען שמך, ומלא בקשתנו ברחמים, שנוזכה ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים להתקרב לצדיק האמת שפדור הזה, שיש לו בם תזה ודעת הזה, שיוכל

לקבץ נפשותינו ולהעלות אותם ולגמרם על ידם יחוד קדשא פריך הוא ושכינתיה, ולחדשם למוכה בבחינת עבור, ולהמשיך לנו חדושי תורה אמתיים. כי אתה ידעת מרירות נפשי ופזור נפשי, כי נפשי מרה לי מאד מאד, עד אשר כשל כח הסבל, ואי אפשר לסבל עוד כלל פזור נפשי ומרירות נפשי המפזרת בפזור גדול ובמרירות עצום מאד, באשר אתה ידעת עצם מרירותי, ואין מי שיעמד בעדי להיות בעזרי להושיעני ולהצילני מן הפזור הגדול ומרירות של נפשי האמלה מאד, כי אם כח הצדיקי אמת שיש להם כח ודעת לקבץ גם פזור נפשי, וללקט ולהעלות גם הנפשות והרצונות הרעים והמרים שיש לי, לבררם ולהעלותם עם כל הרצונות והנפשות הטובות שימצא בי, ללקטם ולקבצם ולהעלותם בלם יחד ולהחדשם למוכה, להאיר אור חדש על נפשי המנחת בחשך גדול, וישביע בצחצחות נפשי ונפשי הרעבה ימלא טוב ויחדש כנשר נעורי, ותהיה נפשי נכללת עם נפשות כל חברתנו ונפשות כל עמך בית ישראל, ויכללו כל הנפשות יחד גדולות עם קטנות:

קעב (יג)
 על כן ובנו ברחמיך הרבים וחינוכתיך הגדולים שנוכה להתקרב לצדיק האמת שיש לו כח הנה ודעת הנה, ויקבץ כל נפשותינו, ויעלה עמם לפני כסא כבודך, ותמלא רחמים עלינו בזכות וכן הצדיק האמת, ויעלו נפשותינו לנחת רוח ולרצון לפניך, ותשעשע עם כל נפשותינו, ויהיה נעשה יחוד גדול על-ידי נפשותינו, יחודא דקדשא פריך הוא ושכינתיה, ויתחדשו נפשותינו בלם יחד למוכה בבחינת עבור, ויוריד לנו הצדיק האמת על-ידי זה חדושי תורה אמתיים, ויתגלו לנו סתרי תורה אורייתא דעתיקא סתימאה, ונוכה שיתקן הצדיק האמת על-ידי נפשותינו תקוונא דמרפכתא עלאה ומרפכתא תתאה:

רד (יד)
 אנא יהוה, רחם עלינו ברחמיך הרבים, ועורנו שנוכה להגיע לכל מה שבקשנו מלפניך, שנוכה בכח וזכות עסק התורה של צדיקי אמת, שימשיך עלינו הארה גדולה והתנוצצות חזק משרש נשמתנו, עד שנוכה להתעורר פאמת אליה, ולשוב בתשובה שלמה לפניך פאמת על כל עוונותינו, עד שנוכה להעלות הכבוד דקדשה מעמק הגלות, מעמקי הקלות, מזלותא דגלותא, ונוכה שיתגדל ויתקדש ויתעלה ויתרומם כבודך הגדול ותקדוש על ידינו תמיד, ויתגלה כבודך בכל העולם בלוא, תאיר ארץ מרבבך, כמו שכתוב: "והארץ האירה מרבבך", ויגנם מקרא שכתוב: "ונגלה כבוד יהוה, וראו כל בשר יחדו, כי פי יהוה דבר":

רבא

(טו)

רבוננו של עולם, אתה ידעת כי כל דבורי ובקשותי ותחנותי וכל מה שאני מצפה ומקנה ומיחל עדין לישועתך באמת כהרה עיון, בכלם אין לי שום סמיכה ומבטח ומנום, כי אם בכח הצדיקי אמת אשר זכית אותנו בכל הדורות, וגם בדור הזה זכית אותנו לצדיקים אמתיים גדולים ונוראים אשר נקרא שמם עלינו, ועל כחם הגדול לכד נשעננו. ובכן יהמו נא מעיד עלינו, יהמו ויבכרו רחמיך העצומים עלינו, על "מרדף בלי חשך" כמזנו, על עני וכואב, נבאה ללב כמזנו, ועורנו ברחמיך הרבים בכח וזכות הצדיקי אמת, שאזכה להתגבר על כל מחשבותי הרעות, ואזכה להשלים דעתי בקדשה ובטהרה ברחמיך הרבים, ותזכני ללמד ולהגות בתורתך הקדושה תמיד יומם ולילה, ואזכה ללמד במהירות גדולה בלי שום בלבולים כלל, ואזכה שיודבך מחי, ויהיה מחי ושכלי נד וצח ונקי בלי שום פסלת כלל, ויהיה מחי ושכלי מהיר וחרוף להבין הדבר על בריו באמת לאמתו במהירות גדולה בלי עיון כלל:

רמ

(יז)

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, בשם שגברו רחמיך וחסדיך העצומים עלי, ובראת אותי בין זרע ישראל עבדיך, בן יהמו מעיד ותניגותיך וחסדיך הגדולים עלי, שאזכה לשמע היטב את קול דברי הצדיקים אמתיים, ויפקחו עיני וישמעו אזני, ולבבי יבין היטב את קול דברי הצדיקים אמתיים, אשר עוסקים תמיד לעזר ולהעלות את הטוב הנמשך מנשמות ישראל הכבוש בגלות, ולעשות פעלי תשובה וגרים, הן קול דברי הצדיקים אמתיים שבדור הזה, הן דברי צדיקים אמתיים שזכני עפר הכתובים בספריהם הקדושים, עד שאשמע ואראה ואבין היטב את דברייהם הקדושים, עד שהטוב שבי יתעזר בתקף גדול, ובכח וגבורה גדולה דקדשה, עד שאזכה להתגבר באמת על הרע לשברו ולגרשו ולבטלו ממני כבטול גמור, באפן שאזכה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם, ואזכה להיות ברצונך הטוב באמת בקדשה ובטהרה בשמחה ובטוב ללב:

רנא

(יח)

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שיפקח לי אור השכל דקדשה, ויתגלה לי אור הצדיקי אמת המאירים בכל העולמות בלם, ומפל-שבן בעולם השפל הזה, ומעצם עבירת מעשינו ובסילות דעתנו, נסתם ונסתר ממנו אורם הגדול, עד אשר אפלו בשאנו זוכים להתקרב אליהם ולעסוק בספריהם הקדושים, אין אנו זוכים להרגיש ולראות כלל אורם הצח והמצחצח, ואין אנו מרגישים נעימות קדשת דברייהם

מעצם חשבת שכלנו וכסילות דעתנו ועכירת מעשינו, ומחמת זה נחשד אור היראה והאהבה הקדושה מאתנו, עד אשר בעוונותינו אנו רחוקים מאד מיראה ואהבה אמיתיות:

רנב

אנא יהוה, חמל עלינו ואל תזניחנו ואל תפשינו, ותעזרנו להשלים את דעתנו ולתקן את מעשינו. ותפתח לנו את אור הדעת דקדושה, שיתגלה לנו האמת, ונוכה לראות בעיני שכלנו את אור צדיקי האמת, ונוכה להכליל בהם, ולהתדבק בדרביהם ובמעשיהם הטובים אשר הורו אותנו, ועל-ידיהם נוכח ליראה ואהבה דקדושה בשלמות האמת:

רנג

ונוכה להתקרב לצדיקי אמת שיש להם כח לגלות את גדל ההתפארות שאיתה מתפאר עם עמך ישראל בכל דור ודור כמו שכתוב: "ישראל אשר בך אתפאר", הן בכלל מה שאיתה מתפאר עם כלליות ישראל עמך הקדוש, אשר בחרת בנו מכל העמים ורוממתנו מכל הלשונות, הן בפרטיות מה שאיתה מתפאר עם כל אחד ואחד מישראל בפרט, אפלו עם הפחות שבפחותים, ואפלו עם פושעי ישראל, כל זמן ששם ישראל נקרא עליו אלה מתפאר ומתגדל ומתרום בו, והן בפרטי פרטיות מה שאיתה מתפאר ומתנשא בפרטי המעשים והתנועות טובות של כל אחד מישראל, כל אלו ההתפארות ותגלו על-ידי צדיקי האמת, ועל-ידיהם יתגלו לנו כל הרצונות שהיו להם בבריאת עולמך, בכלליות הבריאה ובפרטיות כל נברא ונברא ובפרטי פרטיות, אשר הכל היה רק בשביל ישראל עמך, כדי שתתפאר ותתגדל ותתרוםם ותתנשא על-ידי ישראל עמך, ועל-ידיהם תזכור ברחמיך הרבים שימשך עלינו יראה ואהבה בשלמות האמת, שנוכה ליראה את שמך הגדול והנורא, ולאהבה אותך באמת בכל לבבנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו:

רנה

ותזכור בחסדיך הרבים לשלמות הדעת דקדושה, ולעשות מעשים טובים והגונים בעיניך, ותפתח לנו אור השכל באמת, באופן שנוכה שיתגלה לנו היטב באמת לאמתו אור הצדיקים האמתיים, המאירים בכל העולמות כלם, ונוכה על-ידיהם ליראה ואהבה בשלמות, ותיחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך באמת בתכלית השלמות, מעתה ועד עולם אמן סלה:

רסג

ועל ידי זה נוכח לעודד רחמיך וחסדיך האמתיים עלינו, על עם עני ואכזר כמזנו היום, על עם ממשך וממרט, הנפוצים על התרים בצאן אשר אין להם רועה, צאן נדח ואין מקבץ, ותפר בעסק מעמנו, ותמתיק ותבטל חרון אפך מעלינו, ויגלו רחמיך על

מדותיה, ותשיב פניך אלינו ותחמל עלינו בחמלתך הגדולה, ותשלח לנו צדיקי אמת מנהיגים אמתיים דקדושה, שינהיגו אותנו ברחמים ויכניסו השנת התכלית האחרון בלבנו ובשכלנו, עד שנוכח על ידם לרדה ולרוץ כל ימינו להשיג התכלית האמתית, ונשליך כל תאוות עולם הזה אחרי גונו ונשים, כל מנמותינו וכל חפצנו וכל תשוקתנו וכל יגיעותינו וכל מרחותינו רק בשביל התכלית האחרון האמתית, כרצונך הטוב באמת:

חסד (ח)
 רבנו של עולם, אתה לבד ידעת עצם הרחמנות שיש עלינו עכשו בדור הזה על כל עמך ישראל בכלליות, ובפרטיות על כל אחד ואחד מישראל, כי הכל חפצים ליראה את שמוך, והכל תאבים ומשתוקקים ומצפים ומחכים להתקרב אליך באמת, וכל איש אשר יודע את נגעי לבבו מצפה ומחכה לרופא נאמן מנהיג אמתית, שיקרב אותו וירפא תחלואי נפשו ומבאוביו, ואין מי שיצמד בעדנו, כי לקחת ממנו מחמד עינינו, כל הצדיקי אמת ומנהיגים אמתיים, והסתרת פניך ממנו ואין לנו לא מנהיג ולא מנהל אמתית, שיוכל להנהיג אותנו, לקרבנו לעבודתך באמת:

חסד (ח)
 מריה דעלמא בלא, אתה ידעת את מבאובינו, ואת צעקתנו שבעת מפני גונשינו, קומה בעזרתנו בעת צרה הזאת, בעוקבא דמשיחא, בתקף מרירות גלות הנפש והגוף, כי אין לנו שום שכל ודעת איך לרצות ולפייס אותך ואיך לקרא אותך שתשיב פניך אלינו. אבינו שבשמים, חמל עלינו. אבינו שבשמים, אל תסתר פניך ממנו. מושל בכל, מלך על כל הארץ, שלח לנו מנהיג ומושל אמתית דקדושה, שיוכל להנהיג אותנו ברחמים, "באשר ישא האמן את הינק", לקרבנו לעבודתך באמת. תן לנו מנהיג אמתית כמו משה רבנו, עליו השלום, כי ישראל היו שקועים במצרים במ"ט [בארבעים ותשעה] שערי טמאת, ולא היה אפשר שיצאו משם כי אם על-ידי משה רבנו, וחמלת עליהם, ונורת על משה שילך משה וינאלם, את-על-פי שמשו רבנו מגדל ענותנותו היה מסתיר פניו, ולא רצה לקבל הממשלה והמנהיגות, אבל אתה חמלת על עמך ישראל ונורת שילך בעל ברחו, והיית עמו תמיד עד שוכח לנאלם:

חסד (ח)
 והנה עכשו בעונותינו, אנו שקועים בגלות יותר מגלות מצרים, ואתה יודע שאין מי שיוכל לעזור אותנו, כי אם מנהיג אמתית שיתקח בכחינת משה רבנו, עליו השלום, על בן רחם עלינו למען שמוך, ושבר והפר בעסך מעלינו ושלח רחמנות בלב המנהיג

האמת שיהמול עלינו, וישוב פניו אלינו, ויקבל המנהיגות והממשלה, וינהיג אותנו ברחמי, ויקרבנו לעבודתך באמת:

רסו (יה)
וּזְבַנְנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה פְּאֻמָּת, לְאִמּוּנָה חֲקֻדְשָׁה, לְהֶאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקוֹךָ הָאֱמִתִּים פְּאִמּוּנָה שְׁלֵמָה פְּאֻמָּת, וְתַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מֵאִמּוּנוֹת פְּזֻבוֹת, מֵאִמּוּנוֹת שֶׁל שְׂמוֹת וְהַבֵּל, וְלֹא יִהְיֶה לָּנוּ שׁוֹם אִמּוּנָה פְּזֻבוֹת, וְלֹא נֶאֱמִין בְּשׁוֹם דֶּבַר שֶׁהוּא מִדְרָכֵי הָאֱמִרִי וְלֹא נִלְךְ בְּדַרְכֵיהֶם וְחִקּוֹתֵיהֶם, וְלֹא נִשָּׂה לְבַבְנוּ אַחַר שְׂמוֹתֵיהֶם וְשִׁקְרֵיהֶם, רַק נִזְכֶּה לְאִמּוּנָה דְקַדְשָׁה בְּשִׁלְמוֹת, לְאִמּוּנָה זְכָה וְנִקְיָה בְּךָ, יִתְּנֶה אֱלֹהֵינוּ, וּבְצַדִּיקוֹךָ הָאֱמִתִּים, וּבְתוֹרָתְךָ חֲקֻדְשָׁה, בְּתוֹרָה שְׂבֻכָתָב וְתוֹרָה שְׂפָעֵל פֶּה, וּבְכִלְלוֹת עֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל חֲקֻדְשׁ פְּאֻמָּת וּבָלָב שְׁלֵם:

רעא (יה)
וּזְבַנְנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְאַהֲבַת חֻכְמִים אֱמִתִּים, וְאִזְכָּה לְכַבֵּד אוֹתָם בְּכָל מִינֵי כְבוֹד וּפְאָר, וְלִמְסַר נַפְשִׁי עִבוּרָם. וְתִתֵּן לִי כַח לְסַפֵּר פִּי בְּלִ דּוּבְרֵי שְׁקֵר, חֻמְבוֹים וּמְחַרְפִּים אוֹתָם, וְתַעֲזֹרְנִי לְהַתְנַבֵּר עֲלֵיהֶם לְנַצְחָם וּלְשִׁפְרָם וּלְהַשְׁפִּילָם וּלְהַכְנִיעֵם עַד עַפְרָ:

רסג (כב)
וּזְבַנְנו לְהַתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֱמֶת וּלְמוֹכִיחֵי אֱמֶת. וְאִזְכָּה שְׂיִתְּנֶה לִי עֲזוֹת דְקַדְשָׁה לְהוֹיֹת עִז בְּנִמְר לְעַמֵּד בְּנֶגֶד עֵינֵי פְּנִים שְׂבִדוֹר, חֲרוּצִים לְחַרְחִיק מִצַּדִּיקֵי אֱמֶת. וְתַצִּילֵנוּ וְתַבְדִּילֵנוּ מִן הַתּוֹעִים וּמִן מְנַחֲנֵי שְׁקֵר, אֲשֶׁר כָּל מַלְכוּתָם וְהַתְנַשְׂאוֹת שְׁלָחָם הוּא רַק עַל־יְדֵי עֲזוֹת דְסַטְרָא אַחֲרָא לְבָד, שֶׁהִיא מַלְכוּתָא בְּלֹא תְנָא, וְהֵם מְשַׁתְּרִים וּמְתַנְאִים עַל עַם דֵּל בְּחִנָּם, אֲשֶׁר אִתָּה לְבַד יִדְעָת בְּמַה רְעוֹת חַס גּוֹרְמִים, חַס־וְשְׁלוֹם, וְלֹא דִי שְׂאִינָם יְכוּלִים לְקַרֵּב אוֹתָנוּ אֵלֶיךָ פְּאֻמָּת, כִּי אִם שְׂרוּצִים לְרַחֲקֵנוּ, חַס־וְשְׁלוֹם, מִנְקַדַּת הָאֱמֶת, מִצַּדִּיקֵי אֱמֶת, מִכְּשָׁרִים אֱמִתִּים. רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְתַבְדִּילֵנוּ מִן הַצְּבוּעִים וְהַשְׁקֻרְנִים, מִמְנַחֲנֵי שְׁקֵר, וְתֵן לָנוּ עֲזוֹת דְקַדְשָׁה שְׂנוּכָל לְעַמֵּד בְּנֶגֶד עֲזוֹתָם, וְתַעֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂיִתְּנֶה לָנוּ כַח עַל־יְדֵי עֲזוֹת דְקַדְשָׁה לְחוּסִיף עִז וְתַעֲצוּמוֹת בְּקַדְשָׁה שְׁלֵמָה, וְאִתָּה תִשְׁפִּיעַ וְתִתֵּן עָלֵינוּ תּוֹסְפוֹת עִז וְתַעֲצוּמוֹת מֵאִתְךָ לְהַתְנַבֵּר וּלְהַתְאֵמֵן בְּעִבוּדְתְךָ וּבְתוֹרָתְךָ וּבְנִירָאָתְךָ בְּכַח וּגְבוּרָה גְדוּלָה וּבְעֲזוֹת גְדוּלָה דְקַדְשָׁה, וְלֹא נְתַבְיֵשׁ מִפְּנֵי חַמְלָעִינִים וְלֹא יִפֹּל עָלֵינוּ שׁוֹם מוֹרָא וּפְחַד וּבוּשָׁה, וְלֹא שׁוֹם חִלְשׁוֹת דְרַעַת מְשׁוֹם אָדָם וּמְשׁוֹם נִבְרָא שְׂבָעוּלָם, כִּי אִם מִמְּךָ לְבַד נִירָא וְנִפְחַד וְנִתְבְּיֵשׁ תְּמִיד לְכִלֵי לְסוּר מְרַצוּנְךָ יְמִין וּשְׂמָאל מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וּיְקַנֵּם בָּנוּ מִקְרָא שְׂבֻכָתוֹב: "תֵּנוּ עִז לְאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל

נאנתו ועוז בשחקים, נזרא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נותן עז ותעצמות לעם
ברוך אלהים:

שסח

(כב)

ואזכה להתקרב לצדיקי אמת באמת, ולהתחבר תמיד עם אנשים פשרים ויראים באמת,
ההולכים בדרך האמת ברצונך הטוב. "יהוה עוזו וגבור, יהוה איש מלחמה. תנה
עוז לעבדך והושיעה לבן אמתך", וזכני לעזות דקדושה הנמשך מבששת פנים דקדושה,
מעזו עלאה דסתים וגניו, מחכמה עלאה, ממאמר השלם שהוא "בראשית", אשר על
ידי זה תבנה ירושלים עירך במהרה בימינו, קריה נאמנה. נחלנו בעזך אל גוה קדושה,
ותזכנו על-ידי-זה לאמונה שלמה, ולהתקרב ולהכלל בצדיקים אמתיים הכלולים משבעה
רועים שהם כלליות הקדושה, וימשך על ידם עלי ועל זרעי ועל כל עמך בית ישראל
אמונה שלמה באמת, ואזכה ברחמיך הרבים להאמין בך ובצדיקיך האמתיים ובמוכיחי
אמת שהיו בכל דור ודור ושפדור הוה, באמת ובאמונה שלמה, בלי שום בלבול ונטייה
כלל, ואזכה על-ידי האמונה לקבל מוסר ממוכיחי אמת, ואשמע בקולם, ויבנסו דברייהם
האמתיים באוני ובלבי, ואטה לבבי אליהם, ואכטל עצמי לגמרי אליהם, עד שאזכה
להיות ברצון הצדיקי אמת, ולא אסור מדברייהם ומרצונם ימין ושמאל:

שסז

(כב)

ותזכני ברחמיך הרבים לשמוש דקדושה, שאזכה לשמש צדיקים אמתיים ומוכיחי אמת,
ואזכה לעמד לפנייהם ולשמעם ולהטפל בהם ולעשות כל צרכיהם ורצונם, למען
אזכה על-ידי-זה שיהיה לי איזה שיכוות והתקרבות להם, כי אטה ידעת גדל רחוקי
מצדיקי אמת, עד שאין לי שום שיכוות והתקרבות להם, עד שאפלו כשאני זוכה לשמע
דבור הקדוש מהם, אינו נשמע לאוני עצם קול הדבור, כי אם קול הכרה, הנאחז ומתדבק
בקול דקדושה, על-ידי חטאי ועוונותי המרבים, וגם אפלו קול אנתתי וזעקתי בעצמי איני
זוכה לשמע היטב, כי אם קול הכרה:

שסח

(כב)

אנא יהוה, חמל עלי וזכני לשמוש דקדושה, שאזכה ברחמיך לעשות מצוות הרבה גופי,
שיוזכה גופי לשמש את הנשמה בעשיות מצוות מעשיות הרבה תמיד, וכן אזכה
לשמש הרבה תלמידי חכמים וצדיקים אמתיים, באפן שאזכה לשמע כל הקולות דקדושה
בעצמם, בלי שום אחיזת קול הכרה כלל. ואטה ברחמיך תמחל ותסלח לי על כל עוונותי
ופשעי וחטאי, ותסיר ותכטל כל המקטרגים שנעשו על-ידי עוונותי המרבים, ותכניעם
ותשפילם ותכטלם בכטול גמור, ותהיה בעזרי שאתגבר בעזות דקדושה על עזות גופי,

עד שאזכה לשפר ולבטל כל תאוות הגוף ומדותיו הרעים, עד שיתבטל גופי לגמרי לגבי הנשמה הקדושה, ויכלל ויתאחד הגוף עם הנשמה בתכלית ההתאחדות, ותאיר ותגלה הנשמה להגוף כל ההארות וכל החשגות שהיא משגת תמיד למעלה, ואנכי בכלל גופי ונפשי ורוחי ונשמתו אתקרב ואתאחד עם צדיקי אמת ואהיה נכלל בהם באמת, עד שאזכה להכלל בהם באמת מעתה ועד עולם:

שסח

(כב)

ותעורר רחמיך עלינו ותשלח לנו מנהיג אמת, רועה נאמן, שיהיה לו בם לקרבנו אליך באמת. ונזכה להכלל בשבעה רועים דקדשה שהם בללויות הקדשה, בללויות אמונה הקדושה של ישראל עם קדשה, ותמשיך עלינו ותשפיע עלינו אמונה הקדושה על ידם. ועשה למענך ולמען השבעה רועים, שהם אברהם יצחק ויעקב משה אהרן יוסף דוד, ולמען כל הצדיקים שהיו בכל דור ודור עד עתה, ולמען הצדיקים אמתים שפדור הזה, ולמען כל בית ישראל עמה, ותשפיע עלינו ממעון קדשתך, ותיטיב לנו במוך האמת ותחננו בחסדיך הגדולים, ותמלא רחמים עלינו ברחמיך הרבים ותשיב פניך אלינו, ותקבע ותטע בלבנו אמונתך הקדושה בשלמות, שנוכה להאמין בה, יהנה אלהינו ואלהי אבותינו, ובצדיקיך האמתים, הן בצדיקים אמתים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ חמה, הן בצדיקי אמת ומוכיחי אמת ובשרים אמתים שפדור הזה, בכלם אזכה להאמין באמת ובאמונה שלמה בלי שום בלבול ונטיה כלל, חס־ושלום, ולא יהיה לי שום תרהור אחריהם כלל, ואזכה על־ידי האמונה השלמה למלאות הארת הנידים הקדושים, ואזכה למלאות ידי היום ליהנה:

שעא

(כב)

וחושיענו ברחמיך הרבים, ושלח לנו צדיקי אמת מוכיחי אמת, שיהיה להם בם וחקמה לעשות שלום בין ישראל לאביהם שבשמים, שיעסקו להוכיח את ישראל בתוכחה הראוי ויהיו יודעים איך להוכיח אותם, ויודיעו לנו לכל אחד ואחד את גדל עצם הפגם של כל חטא ועון, באפן שנשוב מהם, ויחזירו כל ישראל בתשובה שלמה לפניה, ויהיו יכולים לרצות אותך ולפתותך בעתה, ולהקטין לפניך מאד כל חטאינו ועוונותינו ופשעינו, עד שתמלא רחמים עלינו ועל כל עמך בית ישראל, ותסלח לכל עוונותינו ותמחל לכל פשעינו וחטאתנו, שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך בכלל ובפרט, פדור הזה ובדורות הקודמים, בגלגול זה ובגלגול אחר, על כלם תמחל ותסלח אלוה סליחות. ותשיב פניך אלינו, ותרחם עלינו תמיד, ותבנה עירך וירושלום קרית נאמנה במהרה בימינו, ותשים שלום בעולם, ונזכה ברחמיך על־ידי צדיקיך האמתים לתקן

בשלמות שני החותמות דקדושה, חותם בתוך חותם, חותם תידין וחותם הרגלין, ותמתיק ותכפיל כל מיני דינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל לעולם:

שפח

(כג)

רבונו של עולם, דרבה אלהינו לבקש את הנרדפים, ולרחם על החלוישים והעניים. חוס ורחם עלינו, חוס ורחם עלינו, יהמו מעיד וחנינו תיך עלינו, כי נשארנו ותומים ואין אב, ואין מי יקום בעדנו ואין לנו על מי להשען, כי אם על אבינו שבשמים, ועל זכות וכת הצדיקי אמת, שזכו לשלמות הברית בתכלית השלמות בתכלית המעלה בתכלית הקדושה, ברצונך הטוב, ולמענה ולמענה עשה ולא לנו, ותעזר את הצדיקי אמת שימליצו טוב בעדנו, והם ילחמו לפנינו, וימשיכו אור קדשת פניהם הקדושים אלינו, ותגדש מפניהם ומפנינו כל מיני שונאים ומתנגדים אל האמת ותכניעם ותשפילם עד עפר, ותתן בלביהם שישוכו אל האמת, ותנלה להם האמת בכל מקום שהם, באפן שיזכו גם בן לידע ממעלת וגדלת קדשת הצדיקים האמתיים, ולהתדבק ולהתקרב לדרביהם, ולהתאבק בעפר רגליהם ולשתות בצמא את דבריהם, ולעסוק בספריהם הקדושים שהניחו אחריהם ברכה כל הצדיקים האמתיים, למען נזכה בלנו לשוב אליך באמת ובלב שלם, ברצונך הטוב. חוס וחננו ורחם עלינו וחושיענו, ומלא משאלותינו ברחמים, והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון, והסר ששן מלפנינו ומאחרינו:

תכו

(כד)

ותגבני ברחמיך הרבים ותסדיך העצומים לאמונה שלמה באמת, ואזכה להאמין בך ובצדיקיך האמתיים וביראי השם האמתיים, ולא יבוא בדעתי שום הרהור ומחשבה להרהר אחריהם חסד ושלום, מפל שכן שלא יצא עתק מפי עליהם חסד ושלום, ולא אדבר עליהם שום דבור כנגד כבודם, רק אזכה לכבודם ולפארם תמיד באמת, בגופי ונפשי ומאדי, בכל מיני כבוד ויקר ותפארת. ותזכני ותעזרני ותצילני שלא יהיה נשמע לאזני שום דברי תורה היוצאים מפי תלמידי חכמים שאינם הגונים וכשרים, שהם נקראין "תלמידי חכמים שדין יהודאין", ותרחיקני ברחמיך מהם, ולא אשמע ולא אקבל תורה מהם, ותרחיקני ותבדילני ותפרישני מגבולם מהם ומתלמידיהם, ותציל אותי ואת ורעי ואת ורעי ואת כל עמך בית ישראל מפל מיני התנגדות חסד ושלום כנגד יראי השם, שלא ימצא בנו שום מתנגד וחולק על יראי השם האמתיים, ולא יתנגל על ידינו חס ושלום שום חרוף ובזיון כלל ליראי השם באמת, רק נזכה לכבודם בכל מיני כבוד, להחזיקם ולסמכם בכל מיני סמיכה, ונזכה למסר נפשנו ומאדנו עבור יראי השם באמת:

הג

(ב)

מָרָא דְעֵלְמָא בְּלָא, אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי אֵין מִי שְׂיֻכַּל לְהַכְנִים בְּנוֹ הַשָּׁנָת אֱלֹהוֹת, כִּי־אֵם צַדִּיקֵי הַדּוֹר הָאֲמִתִּיִּים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי לְפִי עֵצָם יִרְדְּתֵנוּ וְהִתְרַחֲקוּתֵנוּ מִמֶּדֶּ מְאֹד, וְכַפִּי פְּחִיתוֹת נִפְשָׁנוּ שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים בְּעֵצְמֵנוּ, אֲנוּ צְרִיכִים עֲכָשׁוּ מִנְהִיג אֲמִתִּי שְׂיִהְיֶה גְדוֹל בְּמַעֲלָה מִפְּלִגְתָּ וְעֵצוּמָה מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּל מַה שֶּׁהַחֹלָה נִחְלָשׁ בְּיוֹתֵר הוּא צְרִיךְ רֹפֵא גְדוֹל בְּיוֹתֵר, וְיִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם, שֶׁהָיוּ בְּמִדְרַגָּה פְּחוּתָה מְאֹד בְּמִ"ט [אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה] שְׁעָרֵי טְמֵאָה, לֹא הָיָה מִי שְׂיֻכַּל לַעְזוֹר לָהֶם כִּי אִם מִשָּׁה רַבְּנוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם, וְעֲכָשׁוּ שֶׁנִּפְלְנוּ בְּגִלּוֹת גְּדוֹל בְּנוֹף וְנִפְשׁ יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִגְּלּוֹת מִצְרַיִם, בְּנֹדָאֵי אֵין מִי שְׂיֻכַּל לַעְזוֹר אוֹתֵנוּ, כִּי אִם הַצַּדִּיק הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה מְאֹד, שְׂיִהְיֶה בְּכַחֲנֵית מִשָּׁה רַבְּנוּ; וְלֹא דֵי שְׂאֵין אֲנוּ זֹכִינֵן לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק אֲמִתִּי כְּזֶה, אִף גַּם, בְּעוֹזְנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, שְׁפָכְתָּ חֲמִידָךְ עֲלֵינוּ וְלִקְחָתָּ מֵאֲתָנוּ כָּל מְאוּרֵי עֵינֵינוּ, כָּל צַדִּיקֵינוּ הָאֲמִתִּיִּים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה מִפְּלִגְתָּ וְעֵצוּמָה מְאֹד, וּמַה נַּעֲשֶׂה עֲכָשׁוּ בְּעַת הַזֹּאת, בְּפֶרֶט אִישׁ כְּמוֹנֵי, חוֹלָה כְּמוֹנֵי, מְדַבָּא וּמְעַנָּה בְּיִסּוּרֵי הַנֶּפֶשׁ וְהַנוּף כְּמוֹנֵי, נִגּוּעַ וּמְבַה וּמְטַרְף וּמְכַלְכֵּל, "אִישׁ מְכַאֲבוֹת וְיִדּוּעַ חֲלִי", מְלֵא פְּצָעִים רַבִּים וְעֵצוּמִים בְּלִי שְׁעוֹר, "מִבְּפֶ רֶגֶל וְעַד רֹאשׁ אֵין כִּי מָתָם, פְּצַע וְחַבּוּרָה וּמְבַה טְרִיחַ". מַה אָמַר וּמַה אֲדַבֵּר וּמַה אֶצְטַדֵּק. מִי יַחְמַל עָלַי וּמִי יָקוּם בְּעַדִּי:

הצו

(ג)

וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים, שְׂיִתְגַּלֶּה לָנוּ הַתּוֹרָה הַגְּנוּזָה וְהַצַּדִּיקִים הַגְּנוּזִים. וְאִם אֲמַנָּם אֵין הַעוֹלָם בְּרֵאֵי עֲכָשׁוּ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּאוֹר הַגְּנוּזֵי הַזֶּה, שֶׁהֵיא הַתּוֹרָה הַגְּנוּזָה וְהַצַּדִּיקִים הַגְּנוּזִים, אִף־עַל־פִּי־בֶן תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ לִפְנֵים מִשׁוֹרֵת הַדִּין, וְתַעְזוֹרֵר רַחֲמֵיךְ וְחַסְדֵיךְ הָאֲמִתִּיִּים עֲלֵינוּ, וְתַעְזוֹרֵנוּ בְּטוֹבוֹתֶיךָ וְחִנּוּנוֹתֶיךָ הַגְּדוֹלִים, שְׁנוּבָה שְׂיִתְגַּלֶּה לָנוּ בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים הַצַּדִּיקִים הַגְּנוּזִים וְהַתּוֹרָה הַגְּנוּזָה, כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵין לָנוּ עֲכָשׁוּ שׁוֹם סְמוּכָה וְתַקְוָה כִּי אִם עַל־יְדֵי הַצַּדִּיקִים הַגְּנוּזִים וְהַתּוֹרָה הַגְּנוּזָה, כִּי הֵם לְבָדֵם מְגַנְּיִם עֲלֵינוּ עֲכָשׁוּ בְּעַמְּךָ הַגְּלוֹת הַמֵּר הַזֶּה, בְּעוֹקְבָא דְמִשְׁיָחָא. חוֹסֵה עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךְ, וְהִמוּ מַעֲיָד עֲלֵינוּ, וְעוֹרְנוּ לְכַבֵּשׁ אֶת יְצָרֵנוּ, לְסוּר מִרַע לְנַמְרֵי בְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב, וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תְּמִיד עַד שְׁנוּבָה לְהַנּוֹת וּלְטַעַם גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה מְאֹד הַגְּנוּזֵי וְצַפּוֹן וְרוּעַ לְצַדִּיקִים, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "אוֹר זָרַע לְצַדִּיק וְלִישְׁרֵי לֵב שְׂמֵחָה", וְכַתִּיב: "אִמְרוּ צַדִּיק כִּי טוֹב כִּי פְּרִי מַעֲלָיִיחֶם יֵאכְלוּ". וְתַמְשִׁיד שְׁלוֹם עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וְתַבְטֵל כָּל מִינֵי מַחֲלָקַת מִן הָעוֹלָם, עַד אֲשֶׁר עַל־יְדֵי רַבּוּי הַשְּׁלוֹם יִמְשָׁכוּ וְיִתְקַרְבוּ כָּל הַרְחוּקִים לְעַבּוּדְתֶךָ וְלִירְאָתֶךָ בְּאֲמִת, אֲפִלוּ הַרְחוּקִים מִן הַקְּרִשָּׁה מְאֹד מְאֹד בְּתַכְלִית הַרְחוּקָה, אֲפִלוּ הַמְשַׁקְעִים וְהַמְּלַבְלְבִים בְּכָל מִינֵי תוֹעֵבוֹת וּמְנוּפִים וּלְכַלּוּכִים, כָּלֵם יִתְעוֹרְרוּ בְּאֲמִת וְיִשׁוּבוּ אֵלֶיךָ מִמְּקוֹם שָׁחַם, עַל־יְדֵי בַח

הצדיקים האמתיים העוסקים תמיד לגלות אלהותך ולפרסם אדנותך על כל פאי עולם ולעשות שלום בין ישראל לאביהם שבשמים, ותמשיך גם עתה בעולם הזה השלום הנפלא שאתה עתיד לגלות לעתיד לבוא, כמו שכתוב: "וגר ואב עם כבש ונמר עם גדי ירפין, ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג כם. לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי, כי מלאה הארץ דעה את יהוה במים לים מכסים". ותקנים מקרא שכתוב: "בזרא ניב שפתים, שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו. שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול. יהוה עז לעמו ותו, יהוה יברך את עמו בשלום", אמן נצח סלה ועד:

תקב

(לד)

ובכן פאתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, מושל בכל, אשר בראת עולמך ברצונך הטוב בשביל ישראל עמך, כדי שיקבלו ישראל את התורה, ועל-ידי-זה יוכו למשלך בך בבכובל, כמו שכתוב: "צדיק מושל יראת אלהים", וכתוב: "ישראל ממשלתיו". על בן אותך אדרש, אותך אבקש, לפניך אתחנן, לפניך אשתטח בקנדה, בכריעה, בהשתחויה, בכפיפת ראש, בכניעת חיל, באימה, ביראה, ברתת ויוע, בלב נשפר ונדבה, נאנח ונדבא, ממשך וממרט: צור ישראל וקדושו, גואל ישראל, רחם עלינו למען שמך וזכנו בחסדיך העצומים להתקרב ולהתקשר לצדיקים האמתיים, שהם שרש כלליות נשמות ישראל, ותזכני לדבר עמם פה אל פה ולשמע מפיהם הקדוש דבורים קדושים, וידברו על לבי דברים המתנשכין על הלב, ואזכה לקשר את לבי לדברי פיהם הקדושים, לנקדתם הקדושה, ותמשל ותאיר נקדתם הקדושה מפיהם ללבי, ועל-ידי-זה יתפטר מלבי כל התרפות לב וכל הערלת לב וכל העקמימות שבלב, ויהיה לבי ישר עם יהוה תמיד:

תקלה

(לו)

ועזרני ברחמיך, שאזכה לשמע חדושי תורה אמתיים מפי צדיקים אמתיים הגדולים במעלה, שיש להם בוח להמשיך נשמות חדשות לכל השומעים דברי תורתם הקדושה, ואזכה ברחמיך להמשיך עלי ולקבל נשמה חדשה קדושה בכל עת, על-ידי חדושי תורה שאזכה לשמע מפיהם, וללמד בספרים קדושים של צדיקים אמתיים גדולים ונוראים. ותעזרני שיהיה נעשה אצלי מחדושי תורתם סם חיים, ואזכה לציר את האור הפשוט הנא מלמעלה, בכחינת ברכה ומזכה, אף-על-פי שאיני כדאי לזה, כי אתה ידעת את עצם הפגמים ותקלקולים שפגמתי וקלקלתי את כלי המחיון שלי מאד על-ידי פגם הברית שהוא פגם הדעת, ומאין יבוא עזרי לציר את האור לברכה; אף-על-פי-כן, על רחמיך הרבים אני בוחט, ועל חסדיך אני נשען, ולישועתך אני מצפה, ולסליחותיך אני מקנה, שתעשה עמי בחסדיך ונפלאותיך הגדולים והנוראים, ותמלא עלי רחמים, ותעשה

עמי נסים ונפלאות גדולות ונוראות, ותציר בעצמך האור הנא מלמעלה בבחינת ברכה ושלוש וחיים וטוב, וימשך עלינו האור הקדוש מלמעלה לברכה ולא לקללה, כמו שכתוב: "הנה ברוך לקחתי וברוך ולא אשיבנה". ויקים מקרא שכתוב: "ולא אכה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם, ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך". כי אין לי שום תקנה ומנוח ומבטח ומשען, כי אם עליך לברך ועל הצדיקים אמתיים אשר אנו נשענים עליהם תמיד, בכחם נשענתי לצעק אליך תמיד ולצפות לרחמיך ולישועתך. עשה עמי מה שתעשה, באפן שאזכה פניי חיש קל מהרה לשמירת הברית באמת מעתה ועד עולם בקדשה גדולה, ואזכה להתקדש בקדשתך העליונה, עד שאזכה לשבעים פנים של התורה הקדושה:

תרסח

(נד)

ושמרני והצילני ברחמיך הרבים מלהתקרב ומלהתחבר לתלמידי חכמים שאינם הגונים במעשיהם, ולא אשמע שום דבר תורה מהתלמידי חכמים שלא וכו' עדוין לברך הכח המדמה, אשר כל חדושי תורתם נמשכין מבח המדמה המערב טוב ורע, ותרע יותר מן הטוב, אשר על ידי חדושיהם נפסד הפרנסה והשפע הקדשה חסדו שלום וגורמים מה שגורמים חסדו שלום. הצילני מהם, שמרני מהם. ובני ברחמיך הרבים להתקרב ולהתחבר לצדיקים אמתיים אשר כל חדושי תורתם נמשכין מן הקדשה, מן הרוח טובה, רוח נבואה, רוח הקדש, בלי תערובת שום פסלת כלל. וחנוני מאתך דעה בינה והשכל, וקדשני בקדשתך העליונה, ועזרני שאזכה גם כן לחדש בתורה חדושים אמתיים הנמשכין מן הקדשה, ועזרני שיהיו כלם טוב, בלי שום אחיזת הרע, חסדו שלום, ובלי שום פסלת כלל. חנני ופדני וזכני מהרה שאזכה לטהר ולקדש עצמי באמת, ואזכה לשפר הכח המדמה ולבטלו ולגרשו מאתי, ותתן לי כח ועצה ונבונה לשפר ולבטל ממני את כל תאוות המדמיות תאוות הבחמיות, ותשמרני ותצילני מחטא לשון הרע ומאבק לשון הרע ומכל מיני פגם הדבור ומכל מיני פגם הברית, באפן שאזכה לקדשה וטהרה באמת, עד שאזכה לחדושי תורה אמתיים דקדשה כרצונך הטוב:

תשמב

(ס)

ותרחם עלי ותושיעני ותזכני שאזכה להיות בכלל התלמידים הגונים ובשרים, שאזכה לשמע ולזכר היטב את קול דברי הצדיקים האמתיים, את כל אשר פעלו ועשו למעננו, את כל הדבורים הקדושים שזכינו לשמע מפייהם ומפי בתכם, את כל הגדולות והנוראות, את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשו בשבילנו, אשר השאירו אחריהם ברכה ספריהם הקדושים, "הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים", המאירין

את העינים ומשיבין את הנפש מדרך מיתה לדרך חיים, ונזכה שיכנסו דבריכם באוני ולבי, ואשמע היטב את דבריכם הקדושים, ולא אשכח דבר ממשנתני:

(ג)

תשפא

וכנו ברחמיך תרבים להתקרב לצדיקים אמתים שומרי הברית בתכלית השלמות, רחם עלינו והודיענו מהם, ואל תסתיר אותם מלפנינו. וכנו לידע מהם ולהתקרב אליהם באמת, ולקבל מהם קדשה וטהרה באמת, באפן שנוכח מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניה, לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד:

(ג)

תשפב

ותרחם עלינו שנוכח להאמין בהצדיקים אמתים תמיד. ואל ותבלבל דעתנו ואל ותעקם שכלנו ולבנו, ולא יהיה קשה לנו עליהם כלל, אפלו בעת שהם מתרחקים מאתנו ודרכיהם נפלאה מעינינו מאד, עד שנופלים עליהם קשיות ותמיהות, ונתעקם ונתבלבל המח מרבו הפלאות שנופלים עליו בלבנו:

(ג)

תשפג

ותנבנו בכחם וזכותם, שנוכח להכיר אותך ולהתקרב אליך באמת, ונזכה לדעת ולהכיר אותך גם בעולם הזה, וכל מה שנתקרב אליך יותר, נזכה לידע בכל פעם גדל רחוקנו ממך ויתנצח לנו בכל פעם נפלאות גדלתך, אשר אי אפשר להשיג ולדעת ממך כלל, כמו שאמר אליהו: לית מאן דידע בך כלל. ותתן לנו שעור בלבנו, שנוכח להתקרב אליך, ולהשיג מרחוק ידיעת אלהותך, אשר אי אפשר לדבר מזה, כי אם כל חד לפום מה דמשער בלביה, כמו שכתוב: "נודע בשערים בעלה", כל חד לפום מה דמשער בלביה:

(ג)

תשפד

וכבן תוכנו לבלי לבטא בנסורין המכרחים לקבל עלינו, כרצונך הטוב. ונזכה לחמשיך אור פני רצונך הטוב עלינו תמיד, ולהמשיך כל טוב להעולם תמיד. ונזכה שינגנו עלינו הצדיקים אמתים שסבלו וסורים רבים בשביל ישראל, וזכותם תמשיך עלינו כל טוב וחסד וישועה ורחמים גדולים, בני חיי ומזוני, ורב טוב לבית ישראל, וכפרט על בניהם וזרעם של הצדיקים שסבלו וסורים רבים בשביל כלל ישראל, רחם עליהם ותן להם כל טוב, והצילם מכל מיני צער וסורים ומכל מיני דאגות ופחדים, ותשלח להם רפואה שלמה מן השמים, לכל תחלואיהם ולכל מכאוביהם ולכל מכותיהם, ותסיר מהם כל מיני מחלה. אל נא רפא נא להם, ותחלימם ותחיים, ותתפלל בעדם תמיד, ותתן להם חיים ארוכים חיים טובים בגשמיות וברוחניות, ותצליחם בכל מעשה ידיהם, ותשפיע

עליהם שפע מובה, עשר וכבוד ותים, וזכו לתורה ונגלה במקום אחד, ונעבדו באמת באהבה וביראה ובשמחה מתוך הרחבת הלב כל ימיהם לעולם, הם וצאצאיהם וצאצאי צאצאיהם עד סוף כל הדורות, באשר כתבת לנו על ידי חכמיך הקדושים, שבזמן שאדם זוכה, זוכה לו ולדורותיו ולדורות דורותיו עד סוף כל הדורות. וזכר אל תשכח כל היסורים שסבלו עד הנה ואמר לצרותיהם די, ואל תוסיף עוד ליסרם. רחם עליהם מעתה ותושיעם בכל מיני ישועות, ותתן להם בני חיי ומזוני בשפע גדול, ותרום קרנם ומולם למעלה למעלה, ותשמחם בכל מיני שמחות, ותגדל שמם עד עולם, ויקים מקרא שכתוב: "ופרי הארץ לנאון ולתפארת", ותברכם בכל הברכות, ותאריך ימיהם ושנותיהם. ילכו וינקותם ויהי כבוד הודם. "עוד ינובון בשיבת, דשנים ורעננים יהיו":

תשצד

(כד)

וּזְכַנּוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּשְׁלַח לָנוּ צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים הַמְּפַלְגִים בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, שִׁיְהִיו בְּבַחֲבִינַת מִשָּׁה רַבְּנוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם, שִׁיְהִיָּה לָהֶם כַּח לְהַכְנִס בְּאֵלוֹ הַחֲקִירוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִחֻלַּל הַפְּנוּי, וּלְשֹׁבְרֵם וּלְכַשְׂלֵם וּלְעַקְרֵם וּלְבַלּוֹתֵם לְנִמְרֵי, וּלְהוֹצִיא מִשָּׁם כָּל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ לָשָׁם בְּעוֹנוֹתֵיהֶם, וְיִהְיֶה לוֹ כַּח לְעוֹזֵר וּלְנֹלֵת הַנְּנוֹן וְחַשִּׁיר הַעֲלִיּוֹן וְהַמְּבַחֵר עַל כָּל הַשִּׁירִים וְהַנְּנוּנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְעַל־יְדִיָּוָה יוֹצִיא לְשֻׁלּוֹם כָּל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ בְּמַעֲוֵתֵיהֶם וּמְבוֹבוֹת וְאִפְיֻקוּרְסוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִחֻלַּל הַפְּנוּי, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ גְּדֹל הַרְחֻמְנוּת שֶׁעֲלִיהֶם:

תתמו

(כו)

אֵל אֱלֹהֵי הַרוּחוֹת, שְׁלִיט בְּעֲלִיּוֹנִים וּבַתְּחִתּוֹנִים, אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נִפְשׁוֹת חַיִּים וְהַמֵּתִים, "אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נִפֵּשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ", רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתֵן לִי רוּחַ מוֹבָה רוּחַ נְכוֹן רוּחַ חַיִּים דְּקַדְשָׁה. וּבְנֵי לְחַמְשֵׁיךָ עָלַי רוּחַ חַיִּים אֲמִתִּיִּים דְּקַדְשָׁה מְהַצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁר הֵם חַיִּינוּ וְאֶרְךָ יְמֵינוּ. וּבְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים לְהַתְּקַרֵּב אֵלֵיהֶם וּלְעַמֵּד לְפָנֵיהֶם לְשִׁרְתָם וּלְשִׁמְשָׁם וּלְעֲשׂוֹת כָּל צְרִכֵיהֶם, וְאַתְּיָה מְקַשֵּׁר בָּהֶם בְּאֵמֶת בְּהַתְּקַשְׁרוֹת גְּדוֹל בְּתַבְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, כְּמוֹ עֲנָפִים בְּאֵילָן, עַד שֶׁאֲזוּכָה לְהַרְגִישׁ בְּעֲצָמֵי כָּל הַעֲלִיּוֹת וְהַיְרִידוֹת שִׁישׁ לָהֶם כָּכֵל עַתָּה. וְנוֹכַח בְּעַת שִׁיְגִיעַ זְמַנָּם לְהַסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם לְאֶרֶץ יָמִים וְשָׁנִים, לְעַמֵּד אֲצִלָּם בְּעַת יְצִיאַת נַשְׁמָתָם הַקְּדוּשָׁה לְמַעְלָה לְמַעְלָה, בְּאִפְּן שֶׁנוֹכַח לְקַבֵּל פִּי שָׁנִים, וְיִהְיֶה נָא פִּי שָׁנִים בְּרוּחַם אֵלֵינוּ:

תתכב

(כז)

כִּי אַתָּה זוֹכֵר כָּל מַעֲשֵׂי עוֹלָם וּפּוֹקֵד כָּל יְצוּרֵי קֶדֶם, לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת וְחִמּוֹן נִסְתָּרוֹת שֶׁמְבַרְאֵשִׁית, אֵין שִׁכְחָה לְפָנֶי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ וְאֵין נִסְתָּר מִנְּגַד עֵינֶיךָ. אַתָּה זוֹכֵר אֵת כָּל הַמַּפְעֵל וְגַם כָּל הַיְצוּר לֹא נִכְחַד מִמֶּךָ. הַכֹּל גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, צוּפָה

ומביט עד סוף כל הדורות, כי תביא חק ופרון להפקד כל רוח ונפש, להזכר מעשים רבים והמון בריות לאין תכלית. מראשית בואת הודעת, ומלפנים אותה גלית. מי לא יהיה נפקד אז ביום הגדול והנורא ההוא, "כי גדול יום יהוה ונורא מאד, מאין פמחו, ומי יבילנו", כי זכר כל היצור יהיה נזכר לפניך אז, מעשה איש ותחבולותיו ויצרי מעללי איש. אשרי איש שלא ישפחך וכן אדם ותאמין בה, כי דורשיך לעולם לא יבשלו ולא יבלמו לנצח כל החוסים בה. כי זכר כל המעשים לפניך בא, ואתה דורש מעשה כלם. ואז יראו הכל את גדלת הצדיקים והבשרים האמתיים וכל הנלזים עליהם, את הודם וזיום ותפארתם, ואת יקר תפארת גדלתם, אשריהם אשרי חלקם, מה רב טובך אשר צפנת להם, "עין לא ראתה אלהים וולתך, יעשה למחבה לו", כי עקר גדלת מעלת תפארת בני ישראל הצדיקים והבשרים באמת, יראו אז ביומא דדינא רבא, כמו שכתוב: "ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע, בין עבד אלהים לאשר לא עבדו", ואז ותגלה עצם האמת בעולם, ותשלם לכל אחד כמשפטו על ידי מדת האמת שאינה יכולה לסבל את הרשעים ואת השונאים והרודפים את עמך ישראל יראיך ותמימיה, ואז ישובו על ידיה כל באי עולם אליך ולעבודתך, וכל בני בשר יקראו בשמך, כמו שכתוב: "כי אז אהפך אל כל העמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה ולעבדו שכם אחד".

תתל

(טו)

אבינו אב הרחמן, עשה למען אבותינו אברהם יצחק ויעקב אשר התחילו לגלות אלהותך בעולם, ויגעו וטרחו כל ימיהם להשיב רבים מעזן ולקרוב כל העולם לעבודתך, אשר בזכותם בחרת בורעם אחריהם מפל העמים, ורוממתנו מפל הלשונות, ונתת לנו תורתך הקדושה על ידי משה נביאך נאמן בידך. עשה למענם ולמען כל הצדיקים הגדולים האמתיים שהיו אחריהם, אשר בלם יגעו וטרחו כל ימיהם, ושמו כל מנמת פניהם להשיב אליך את בניך שנתרחקו ממך בעוונותיהם, להשיבם אליך ולקרובם לעבודתך באמת, באשר אתה ידעת את לבבם באמת, ויגיעתם וטרחם וענינם וצרתם ועמלם שפבלו כל ימיהם בשבילנו:

תתנו

(טז-טז)

ורחם עלינו וזבנו שנוזכה למצא ולהשיג שערי החכמה והמדע שפתחו הצדיקים בעולם, על ידי טובכם הגדול, שצמצמו את עצמן והורידו את עצמן, והלבישו שכלם הנורא בכמה לבושים וצמצומים, עד אשר פתחו לנו שערי אורה שערי החכמה והמדע על ידי תורתם ושיחתם שגלו לנו בספריהם הקדושים והנוראים מאד. זבנו שנוזכה לעסק בהם

כל ימי חיינו, באפן שנוכח לקימם באמת, ונוכח ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתם באהבה:

תתא

(ע)

רבנו של עולם, "יהוה עוזו וגבור, יהוה גבור מלחמה", עליך השלכנו את יהבנו, שאתה תלחם בעדנו. יהוה יריב את ריבנו, וילחם את לוחמינו, כי "אתה מרום לעולם יהוה", ולעולם ירד על העליונה. חוס ותגנו ורחם עלינו, ועזרנו והושיענו בזכות הצדיקים האמתיים שיש להם כח המושך באמת, שיתגבר בהתנגדות גדול ונורא הכח המושך על הכח המכריח המפסיק, עד שיפיל ויתבטל הכח המכריח הרוצה להפסיק מהצדיקים ומהשם יתברך חס־ושלום, שהם כלל כל המניעות וההרחקות וההסתות והפתוים והספקות וכל מיני מחלקת וקשיות וכל התאוות ומדות רעות וכל מיני מניעות שפעולם, שכלם נמשכים מכח המכריח הרוצה להפסיק מהצדיקים ומהשם יתברך, וכלם יפלו ויתבטלו בכטול גמור כנגד הכח המושך של הצדיקים האמתיים, עד אשר נוכח אנחנו ונרענו וכל ירע עמך בית ישראל וכל העולם בלו להיות נמשכים וברוכים תמיד אחרי צדיקי אמת, וישליכו בלם את אלילי כספם ואלילי זהבם וכל תאותם, וילכו וירצו אחרי צדיקים אמתיים, ונוכח בלנו להתקרב להצדיקים אמתיים בהתקרבות גדול, ולשמע תורתם הקדושה וללמד ספריהם הקדושים, ולקיים את כל דבריהם ועצותיהם ושיחותיהם הקדושות בשלמות באמת ובתמימות כרצונך וברצונם הקדוש, עד אשר נוכח על־ידיה לשוב אליך בתשובה שלמה מהרה באמת וכלב שלם, "בשמחה ובטוב לבב מרב כל":

תתקח

(וע)

רבנו של עולם, יהוה אלהים אמת, בוחן לבות וכליות, אתה יודע את צפון לבי, אשר בפנימיות הנקדה שבלבי, מאד נכספה וגם בלתי נפשי לחצרות יהוה, לזכות להתקרב להצדיק האמת שיוכל לתושיעני מצרות נפשי, להוציאני מעוונותי ולחשיבני אליך באמת. "מי יתן ידעתי ואמצאהו", הייתי "מדלג על החרים מקפיץ על הגבעות" להתקרב אליו, "מספר צעדי אנידנו". על בן רחם עלי בתסדיך העצומים, וזכני לבלות ימים ושנים על זה, לבקשו ולתפשו בכסף וכמטמונים, עד שאזכה למצא את שאהבה נפשי, שאזכה מהרה שיתגלה לי באמת הצדיק האמת השך לשרש נשמתו, ואזכה להתקרב אליו באמת, ואל ימנעני שום מונע, ואל יעכבני שום עכוב, רק אזכה לילך ולרוץ אחריך בכל כחי, ואזכה לאמונה שלמה וחזקה ונכונה, עד שאזכה לשאב על ידה מחכמתו הקדושה ולהטיב מטובו לאחרים להפיץ מעינותיו חוצה. מלא רחמים, רחם עלינו וצנה ברחמיך לבלול ולגרש כל הנטורי תרעא וכל השומרים העומדים על הפתח,

ותסלק גם הפרוכתא קלישא מן הפתח, באפן שיוכל לבגס כל הרוצה לבגס. ותתן פלכ כל הצדיקים ותכשרים ויראי שמים, שלא יהיה ביניהם שום מחלוקת כלל, ולא יהיה נמשך מהם חס-ושלום שום מניעה ועכוב ובלבול מלהתקרב לנקודת האמת, שהוא הצדיק האמת השיך לנו פפי שרש נשמותינו:

תתקצר

(צט)

רחמן מלא רחמים, עזרני וחשיעני ומלא משאלותי למזכה ברחמים, כי אתה יודע תעלומות לב, וכמה וכמה אני רחוק מכל מה שהזכרתי לפניך, וכמה וכמה ישועה ורחמים אני צריך לזכות לכל זה, ובעזונותי הרבים נעלם ממני דרכי התפלה ותתחנה וכקשה, איך להתפלל ולהתחנן ולבקש ולפנים ולרצות אותך שתזכני להגיע לכל דרכי הקדשה באמת, אשר הם חיינו וארך ימינו לנצח. אך עם כל זה, את כל אשר תחנני ברחמיך לפרש שיחתי לפניך, אתחונן בכל עז לדבר ולהתחנן לפניך, ואתה הטוב בעיניך עשה עמי, כי אתה מבין תעלומות לב ואתה יודע כי אין לי על מי להשען כי אם עליך אבי שבשמים, ועל בתי וזכות הצדיקים האמתיים. למענך ולמענם עשה מה שתעשה ברחמיך וחסדיך, באפן שאזכה על כל פנים מעתה לשוב אליך באמת ולילך בדרכיך הקדושים, באפן שאזכה להשלים רצונך ולמלאות בונתך הקדושה והמזכה אשר בשבילה נבראתי. "יהנה יגמר בעדי, יהנה חסדך לעולם מעשה ידך אל תרף. אמרי האזינה יהנה בינה הגיגי". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהנה צורי וגואלי, אמן ואמן:

תתרכב

(קה)

"גדולים מעשי יהנה דרושים לכל הפציהם. מה רבו מעשיך יהנה בלם ברחמיך עשית מלאה הארץ קנינה. מה גדלו מעשיך יהנה מאד עמקו מחשבותיך". רבנו של עולם, "אתה האל עשה פלא", ואתה עושה נפלאות בכל דור ודור על-ידי הצדיקים האמתיים שבכל דור, באשר אבותינו ספרו לנו את כל הגדולות והנפלאות והנסים הגדולים והמופתיים הנוראים אשר עשית בכל דור ודור על-ידי צדיקיך האמתיים מימות עולם עד היום הזה, וגם בדור הזה בנדי נמצאים צדיקים בעלי מופתים אמתיים:

תתשה

(קכו)

רבנו של עולם, יודע תעלומות עד אין חקר, צופה נסתרות, צופה ומביט עד סוף כל הדורות, אתה לבד יודע כל אבדותי הרבים היכן הם, ובחסדך הגדול חמלת עלינו חמלת גדולה ויתרה וגלית לנו שבכל אבדותינו של כל אחד ואחד הם אצל הצדיקים האמתיים, אבל בעזונותינו הרבים מאד, אנו רחוקים מאד מהצדיקים האמתיים אשר

אצלם הם כל אבדותינו, ואין אתנו יודע עד מה, מי הוא הצדיק האמת אשר אצלו כל אבדותינו, מכל שבן שאין אנו יודעים שום דרך איה לבקש ולחפש אצלו (את) אחר כל אבדותינו הרבות והעצומות של כל אחר ואחר:

תתשז

(קכז)

על כן באתי לפניך בעל הרחמים האמת, שתרחם עלי למען שמך, ותחום ותחמל עלי בעצם חמלתך, ויהמו ויבכרו מעיד ורחמיך עלי, ותפקח את עיני מהרה שאזכה לראות ולידע את הצדיק האמת אשר כל אבדותי הם אצלו, ואזכה לשפר כל המניעות ולהתקרב אליו מהרה, וברחמיך תסיעני שאזכה להתנגע ולטרח ולהשתדל בכל כחי כל ימי לחפש ולבקש אצלו אחר כל אבדותי שאבדתי מעודי עד היום הזה, עד אשר אזכה למצאם בחיי מהרה, באפן שאזכה לשוב אליך באמת ולהכיר אותך ולהתקרב אליך ולהתדבק בך באמת. ותשמרני ותצילני מעתה שלא אבד עוד שום אבדה כלל מעתה ועד עולם. רחם עלי למען שמך, חמל על תפלת הערער כמוני היום, כמו שכתוב: "פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם", ובתיב: "כי לא בזה ולא שפן ענות עני ולא הסתיר פניו מפניו ובשועו אליו שמע. תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח". יהיו לרצון אמרי פי ותגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי, אמן ואמן:

תתשלט

(קלט)

רחם עלינו מלא רחמים ועשה את אשר ברחמיך גלה ואת משפטיך [ומצותיך] נשמר, וגלה האמת בעולם מהרה, יכירו וידעו כל באי עולם את אור הנפלא והנורא שאתה מאיר בעולם על ידי הצדיקי אמת שבכל דור ודור מיום מתן תורה עד (היום) הדור הזה, ובפרט אור האמת של הצדיקי אמת שבדורות הללו, שאנו צריכים להתקרב אליהם ולילך בדרךביהם כדי לשוב אליך ולהכיר אותך באמת. "שלח אורך ואמתך המה ינחוני, וביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך. הורני יהוה דרכך אהלך באמתך, וחד לבבי ליראה שמך". כי אתה אלהים אמת ודברך אמת וקיים לעד, ובנדאי תגמר הכל ברצונך. רחם על עמך ישראל אשר בהם בחרת, ומהר לגלות האמת, למען תציל ותשמר במה ובמה נפשות ישראל ממה שאתה צריך להצילם ולשמרם, ובפרט לשמרם מפח יוקשים, מהרששות והמכמורות שפרשו עתה הבורחים והאפיקורסים על נערי בני ישראל על ידי פתי חנוכים הרעה. "תן להם בפעלם וברע מעלליהם, כמעשה ידיהם תן להם, השב גמולם להם". והצל ושמר נפשות עמך בית ישראל שלא ילכדו פרשתם ובמצודתם. רחם עלינו בזכות אבותינו ורבותינו הקדושים, וגלה האמת בעולם מהרה, שיוכו כל באי עולם

לידע אמתת הצדיקים הקדושים ורום מעלת תקפם ונדלתם, ונדל עצם פהם להשיב כל
באי עולם אליך:

תתשמ

(קלט)

רחם עלינו למען שמך, למען רחמיך הרבים. למעןך עשה ולא לנו, ראה עמידתנו דלים
וריקים. מתרצה ברחמים ומתפלים בתחנונים, התרצה והתפלים לדור עני כי אין עוזר.
"ראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב". ואתה הכמתנו כי אין דור יתום, וכודאי גם עתה
נמצאים צדיקים המאירים לארץ ולדרים עליה, אשר יש להם כח להשיב כל (ישראל)
העולם אליך, אבל בעזותינו הרבים נעלמו מעינינו. ובנו ברחמיך שנוכח להתגבר בכל
עו לשבר כל המניעות ולהתקרב לצדיקים וליראים אמתיים ולכל הנלוים אליהם, ונוכח
לינק ולשאב ממעיני חכמתם ולקבל עמקות עצותיהם הקדושות והאמתיות, באפן שנוכח
להתקרב אליך באמת מעתה ועד עולם. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
וגואלי. עושה שלום במרומו הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו:
אמן:

תתשעג

(קמו)

מלא רחמים, הקשיתי לשאל, אבל ממך לא יקשה ולא יפלא כל דבר, ואני מאמין
בנפלאותיך העצומים ובמזכותיך הנוראים ובחסדיך הרבים ורחמיך הגדולים,
שעדין יש גם לי תקנה לזכות לכל זה בכח וזכות הצדיקים הקדושים האמתיים הנוראים
והנשגבים אשר פהם אנו נשענים תמיד, ובלעדם אין לנו שום שתחזן פה לבקש אותך
אפלו על דבר קטן שבקמנים, אבל בכחם הגדול אנו נשענים לחלות ולבקש פניך על
כל הגדולות והמזכות שבכל העולמות, כי כחם וזכותם מספיק גם עלי ועל כל ישראל
לזכות אותנו לכל טוב אמתי ונצחי. עזרני למען שמך, הושיעני למען חסדך. "פרשתי
ידי אליך, נפשי בארץ עיפה לך סלה":

תתשעו

(קמו)

ותזכני להתקרב לצדיקים אמתיים אשר אור התגלות חדושי תורתם נמשך מלמעלה
למטה, שלמעלה תורתם רחבה ונבונה מאד, ולמטה מתקצרת הרבה פרי
לחכמים בתוך לבנו ושכלנו, לכל אחד בראוי לו, ותרחיקני מהחופכים ארחות ישר
אשר תורתם ממטה למעלה, שלמטה מרחיבים אותה יותר מדי ולמעלה היא קצרה
מאד:

תתשפד

(קמח)

רבונו של עולם, מלא משאלותינו למוצב ברחמים, ועזרנו וזכנו לנצח המלחמה בזה העולם על-ידי התורה והאמונה הקדושה. "שמע יהוה וחנוני, יהוה היה עוזר לי". עזר והושיעה לחלושי כח לחלושי דעת לחלושי עצה כמונו היום, לנצח מלחמה בבדה בואת בכל האפנים, כי לא היה עולה על דעתנו לבקש ולהתחנן על זה לעצם פנמינו המרבים, אך לפניך נגלו כל תעלומות לבנו, שאנו פטוחים ונשענים על פתם של הצדיקים האמתיים, עליהם השלכנו את יתכנו, הם ילחמו בעדנו, ואנחנו נלך אחר עצותיהם הקדושות ונדרוך בנתיבותיהם, ולא נסור מדברייהם ימין ושמאל. "יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידך אל תרת. אגא יהוה הושיעה נא, אגא יהוה הצליחה נא. יהוה הושיעה מקלך יעגנו ביום קראנו". יהיו לרצון אמרי פי וחנוני לבי לפניך, יהוה צורי וגואלי, אמן ואמן:

קלו

(ה:)

ובכן תזכנו ברחמיך הרבים, ותתן לנו רבי ומנהיג אמתי, ותעזרנו ברחמיך הרבים שאזכה להתקרב לצדיקים אמתיים שיש להם ישיבה הגונה של תלמידים פשרים והגונים ברצונך הטוב, ואזכה גם אנכי להכלל בהשיבות הקדושות של הצדיקים האמתיים בין התלמידים החגונים שלהם, ותזכנו על-ידי קבוצת השיבות הקדושות של הצדיקים האמתיים לקבץ ולתקן כל חלקי האמונה הקדושה, ונזכה לאמונה שלמה באמת, ויקנם בנו מקרא שפתינו: "בה אמר יהוה זכרתי לך חסד געורתי, אהבת כלולתיך, לבתך אחרי במדבר פארץ לא ורועה". ותזכנו שיתתקן מחנו ושכלנו על-ידי הצדיקים האמתיים, שיאירו בנו קרשת מחם הקדוש וילמדו אותנו דעת ותבונה וילמדונו בארח משפט, וארחות חסדיך יגלו לנו, ויחזקונו בעבודתך ויאמצונו ויטירו לבבנו לעבדך באמת, וישמחו נפשותינו האמללות מאד, כי אין לנו על מי לסמוך כי אם על הצדיקים האמתיים, ואליהם אנו מקשרים את כל תפלותינו ועבודתנו:

קלח

(ה:)

אגא יהוה, עשה למען הצדיקים האמתיים, וזכני לאמונה שלמה באמת בתמימות ובפשיות, בלי שום עקמימות כלל, ולא תדחה אותי חסדו שלום מהאמונה לעולם אפלו ברנע קלה, רק אזכה להיות חזק ואמיץ באמונתך הקדושה באמת תמיד, בין בחיי בין בעת יציאת נשמתי בין לאחר מיתה, בכל מקום שאהיה שם, ברצונך וכמשפטך הטובים וחישרים, שם תהיה האמונה הקדושה עמי תמיד לשמרני נצח, למען לא אבוש

ולא אפלים ולא אפשל לעולם. "גם כי אלה בניא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי, שבמך ומשענתך המה ינחמוני":

(ז)

קסד

ובכן תרחם עלינו אבינו אב הרחמן, יהוה אלהי השמים ואלהי הארץ, הכל יכול וכוללם יחד, ותאיר עלינו אור קדשת הצדיקים האמתיים המאירים בכל העולמות כלם, בעולמות עליונים ובתחתונים, בדררי מעלה ובדררי מטה, ויאירו ויודיעו לדררי מעלה שעדין אינם יודעים בידיעתו ותברך בלל, ויעוררו ויקיצו את כל הדררי מטה, את כל השוכני עפר המנחים בדיוטא התחתונה, בשפל המדרגה, ויאירו בהם ויגלו להם, כי מלא כל הארץ כבודו, ויעוררו ויחזקו את כל הנפשות הנפולות שנפלו למקום שנפלו, כל אחד ואחד כפי ירידתו, ויחיו ויעוררו ויקיצו אותם, אפלו הנפשות הירודות מאד, שנפלו בעוונות ובעברות גדולות, על כלם ויגיעו רחמיהם, ויחיו וישיבו נפשותם החלושות הפגומות מאד, נפש החוטאת, נפש המרה מאד, יחוסו על דל ואביון ונפשות אביונים וזשעו, ויעוררו ויחזקו ויאמצו אותם, שאף על פי כן אל יתנאשו עצמן בשום אפן בעולם, כי מלא כל הארץ כבודך, ובכל מקום אתה נמצא, וגם בהשאל תחתיות יכולין להתקרב אליך, כי לית אתר פנוי מנה, ואין שום יאוש בעולם בלל:

(ח)

קפב

כשופר ארים קולי ואקרא: רבנו של עולם, אדון יחיד מושל בכל, חוס וחסנו ברחמיך הרבים ושלח לנו מוכיח טוב וראוי והגון, מוכיח אמת, שיהיה ראוי להוכיח את עמך ישראל באמת. ושמרנו והצילנו ברחמיך הרבים ממוכיחים שאינם הגונים וראויים להוכיח את עמך ישראל, כי אתה ידעת כי לאו כל אדם ראוי להוכיח, כי המוכיחים שאינם ראויים והגונים, יכולים חסד ושלום להחליש את נשמותינו על ידי תוכחתם שאינה בהגון:

(ט)

שג

"קול ברמה נשמע נהי בני תמרורים, רחל מבכה על בניה, מאנה להנחם על בניה כי איננו. על אלה אני בכיה, עיני עיני ירדה מים, כי רחק ממני מנחם משיב נפשי, היו בני שוממים כי נבר אויב". רבנו של עולם, רבנו של עולם, למדנו איך לסדר הספדות מרים על גדל שברנו אשר נשברנו על ידי לבנו חזונה, כי נלקחו מאתנו כל מחמדי עינינו, גאוני עזנו עטרות ראשנו, הודנו זינונו פארנו, חיינו וארך ימינו, שרשי נפשנו ורוחנו ונשמותינו, הלא המה אדונינו מורינו ורבותינו, אורותינו גדלתנו קדשתנו, תקנותנו תכליתנו, נחמותינו ושמחתנו, תורותינו תפלותינו, סעו המה למנוחות, עזבו

אֲוֹתָנוּ לְאַנְחוֹת. אֹי מִה הִיָּה לָנוּ. מִה נֹאמֵר מִה נְדַבֵּר, מִי יוּכַל לְהַעֲרִיךְ לָנוּ הַסְּפֹדוֹת
מְרִים וּמְרוּרִים, כְּרֵאוּי לָנוּ לְהַסְפִּיד וּלְבַכּוֹת עַל שְׂכָרִים מְרִים כְּאַלֶּה, הַנּוֹגְעִים לְכָל יִשְׂרָאֵל
וּלְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּלִם מְרֹאֵשׁ וְעַד סוּף, אֹי אֹי וְאִבּוּי:

שנא

(ל:)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, גְּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂאִין כַּח פֶּיַד אֲנוּשֵׁי לְסֹדֵר הַסְּפֹדוֹת כְּרֵאוּי עַל
הַסְּתַלְקוֹת צַדִּיקִים כְּאַלֶּה, אֲשֶׁר נִסְתַּלְקוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ. אֲכַל עַל דָּא וַדְּאִי
קָא כְּבִינָא, עַל הַנּוֹגֵעַ לִי וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, כִּי לְהַצַּדִּיקִים הַקְּדוּשִׁים בְּעַצְמָם שֶׁנִּסְתַּלְקוּ לְמַעְלָה
לְמַעְלָה אִין הַפְּסֵד בְּלָל, כִּי הֵם גְּדוּלִים וּמִפְאָרִים שֶׁם בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיּוֹנִים, וְעוֹמְדִים
וּמְשֻׁמְשִׁים בְּמֵרוֹם, אֲשֶׁרֵי לָהֶם אֲשֶׁרֵי חֲלָקָם. אֲכַל עֲלִינוּ, עֲלִינוּ הַדוֹר הַזֶּה הַזֶּה, הַדוֹר
הָעֲנִי הַזֶּה, עֲלִינוּ הַרְחַמְנוֹת גְּדוֹל וְעֶצוֹם מְאֹד, עֲלִינוּ עֲלִינוּ יְדוּוּ כָּל הַדָּוִים, "אֹי לָנוּ כִּי
שִׁדְדָנוּ", אַחֶה יְהוּה, הַכְּרַע הַכְּרַעַתְנוּ, וְרַפּוּ הַיָּדִים וְכִשְׁלוּ כָּל כְּרַבִּים וְנִמַּס כָּל לֵב וַיְהִי
לְמוֹס, כִּיּוֹם בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ בַּצְּהָרִים, תַּעֲזֶה לְבַבְנוּ, פְּלִצוֹת בְּעֵתְנוּ, צִרִים אֲחֻזּוֹנוּ, כִּיּוֹלָדָה
נִפְעָה. אֲכִינוּ שְׂבֻשְׁמוֹס, אֲכִינוּ אֵב הַרְחַמְנוּ, "יְהוּה אֱלֹהִים אֱמֶת", לְהִיכֵן גְּלוּה, לְהִיכֵן נִפְנָה
לְעוֹרָה, מִי יַעֲזֹר לָנוּ, מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ. אֲנָה פְּנָה דוֹדְנוּ, אֲנָה פְּנָה דוֹדְנוּ וּנְבַקְשֵׁנוּ עִמָּךְ. עַל
כֵּן גַּם הַיּוֹם מְרִי שִׁיחֵנוּ, יְדָנוּ כְּבָרָה עַל אֲנַחוֹתֵינוּ, מִי יִתֵּן רֹאשֵׁנוּ מִיּוֹם וְעַיִנֵינוּ מִקּוֹר דְּמַעָה,
וּנְבַכָּה יוֹמָם וּלְיָלָה עַל גְּדַל שְׂכָרְנוּ, "עַל זֶה הָיָה דָוָה לְבַנּוּ, עַל אֶלֶה חֲשָׁבוּ עַיִנֵינוּ":

שנב

(ל:)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵב הַרְחַמְנוּ הָאֱמֶת, אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂפָל חַיּוֹתֵנוּ תְּלוּי בְּהַצַּדִּיקִים רְבוּתֵנוּ
הַקְּדוּשִׁים וְכְרוֹנָם לְבָרְכָה, וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּכָל פַּעַם וּלְקַבֵּל מֵהֶם
דְּבוּרִים קְדוּשִׁים חֲדָשִׁים בְּכָל פַּעַם, וּלְרֹאוֹת אֹתָם בְּכָל פַּעַם. וְעַתָּה מִה נַעֲשֶׂה, מִה יַעֲשֶׂה
קַמְנִי עַרְךָ אֲזוּכֵי קִיר כְּמוֹנוּ, מִה נַעֲשֶׂה מִה נַפְעַל. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה
לְבַד יוֹדֵעַ מְרִירוֹת נַפְשֵׁי בְּפָנִימוֹת, אִיךְ נַפְשֵׁי מְרַח לִי עַל כָּל זֶה, אִיךְ בְּעוֹנוֹתֵי הַרְפִּים,
אִינִי יוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחֵתִי הַיָּטִב לְפָנֶיךָ, מְלֵא רַחֲמִים, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִה שְׁעֵבֵר עֲבַר עִתָּה
עִתָּה. לְמַדְנִי וְהוֹרְנִי אִיךְ לְצַעֵק וְלִזְעַק וּלְהַתְחַנֵּן בְּאִפְן שְׂאוּכָה גַם עִתָּה לְהַמְשִׁיךְ קְדוּשָׁתְךָ
הַעֲצוּמָה עָלַי, עַל-יַדֵי קְדוּשַׁת הַרְשִׁימוֹ שְׁלָהֶם שֶׁהַשְׁאִירוּ בְּעוֹלָם עַל-יַדֵי סְפָרִיָהֶם הַקְּדוּשִׁים
וְתַלְמִידֵיהֶם הַיְקָרִים, וְגַם עִתָּה הַמָּה שְׂכִיחֵי וַתִּיר בְּעֵלְמָא, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ
וּבְשֵׁאֵר סְפָרִים קְדוּשִׁים, שְׁעַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַנְּשֻׁמָה הַיָּא, שְׂבִאֲשֶׁר נִסְתַּלְקַת לְמַעְלָה לְמַעְלָה
לְמָקוֹם שֶׁנִּסְתַּלְקַת, תַּהֲיֶה גַם לְמַטָּה לְמַטָּה, לְעוֹרֵר וּלְהַקְיִץ וּלְהַחֲיֹת כָּל הַנְּפֻשׁוֹת אֲפֵלוּ
הַמְּנַחִים בְּשֵׁאוֹל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתְחַתִּיו, לְעוֹרְרָם וּלְהַחֲיֹתָם שְׁלֵא יִתְאַשּׁוּ בְּשׁוֹם אִפְן בְּעוֹלָם:

שננ

(ל:)

רבוננו של עולם, חמל ורחם על הדמעות והבכיות של רחל אמנו, שהיא השכינה וכנסת ישראל, אשר היא בוכה בדמעות שלישי על גדל צערנו וצרות נפשנו, "רחל מבכה על בניה" שגלו מעל שלחן אביהם ומארצם יצאו. "בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה, אין לה מנחם מפל אוהביה", כי כל רעה, שהם הצדיקים שפכל דור ודור, נסתלקו בעוונותינו הרבים, עד אשר נשארו פתרון בראש החר ונגם על הגבעה. "יתומים היינו ואין אב, אמותינו כאלמנות", ואין לנו מנחם:

שנר

(ל:)

רבוננו של עולם, מי יחמל עלינו, ומי יחוס עלינו ומי יגוד לנו, ומי יסור לשאל לשלום לנו. מי יגדר גדר ומי יעמד בפנינו, מי יתקן דרכים ומי יישר מסלות, מי יתקן נפשנו, מי יחזירנו בתשובה שלמה לפניך. מי יעורר אותנו משנתנו לשוב אליך באמת. אוי מה היה לנו בדורות האלה, אשר זכינו בדורות האלה לאורות נפלאים ונוראים באלה, אורות צחים ומצחצחים באלה, אשר אפסו הדבורים והצרופי אותיות לספר בשבחם ונדלתם ותקפם ונבקהם ומעלתם ותפארתם, וכמה גלגולים ספבת בעולמך, וכמה עלמין אתהפיכו בניניהו, וכמה נסים ונפלאות בלי שעור וערך עשית עד אשר הבאת לעולם אורות באלה, צדיקים קדושים באלה, מזרי דרך באלה, מלמדי דעת מביני מדע באלה, בעלי עצות באלה, והיית עמם כל ימי חייהם הקדושים, והרבית נפלאותיך עמם בלי שעור, כי רבים קמו עליהם בכל יום, ואתה הצלת אותם מיד כל אויביהם ורודפיהם, ועשית מה שעשית בדרך נפלאותיך הנעלמים מאד מאד וקנמת אותם ברחמך, עד אשר פעלו ועשו והתחילו ונקמו והפליאו לעשות תקונים חדשים נפלאים ונוראים בכל העולמות מראש ועד סוף, ותקנו נפשות רבות בלי שעור, נפשות החיים והמתים, באשר אתה ידעת את כל התקונים והשעשועים שקבלת מהצדיקים שהיו בדורות האלה, מיום שנתגלה אור הגנוז, אור ישראל וקדושו, רב רבנו, איש אלהים נורא מאד, מורנו ורבו הרב רבי ישראל בעל שם טוב וזרנו לברכה, אשר האיר פני תבל, והעמיד תלמידים הרבה, צדיקים וחסידים קדושים ונוראים, והשאיר אחריו ברכה נמטע ש'עשועיו ורע קרש מצבתו, יוצאי חלציו הקדושים היקרים מפזו ופנינים וכל חפצים לא ישוו בהם, אשר הוא ותלמידיו ויוצאי חלציו גלו אלהותך בדורות האלה והרביצו תורה בישראל, המה האירו עינינו ופתחו לבנו, למדו ולמדו דרכים ישרים ועצות נפלאות להתקרב אליך באמת. אשרי עין ראתה כל אלה, תלא למשמע און דאבת נפשנו, כי כל תקנתנו היה שיאריכו ימים ושנים בזה העולם, ונזכה לעמד עוד לפני הדרת קדשך

ולשמע מפיהם הנורא עוד דברי אלהים חיים בכל פעם, חדשים ונפלאים, כאשר זכינו
 כל ימי חייכם הקדושים, ובעוונותינו הרבים ובפשעינו העצומים נחשך מאתנו מאורי
 עינינו, מחמדרי נפשנו. אוי כי נברו הארואלים על המצוקים, ותפסו מאתנו לפני הזמן את
 הארונות הקדושים והנוראים האלה. "אוי מה היה לנו, נפלה עטרת ראשנו, אוי נא לנו
 כי חטאנו". ואם אמנם ידענו גם ידענו כי גם עתה הם עוסקים בתקון נפשותינו, אף
 מר לנו מר, כי אין אנו זוכים לראות פניהם הקדושים, ולשמע דבוריהם הנוראים, ולשאב
 הקל פיהם הקדוש, ולהסתכל על פארם ויפים ויונים ותדרת פניהם הקדוש והנורא,
 ולהכלל בחן האמת שלהם, כי חן המה היו הפאר והיפי והחן של כל העולם בלוי, אשר
 כל מי שתיה נכלל בחחן שלהם הקדוש, בהפאר שלהם בשמם הקדוש, הסתכל על
 עצמו ונתעורר בתשובה באמת, ועתה עתה בעוונותינו אפדנו מה שאפדנו, אוי לנו מה
 שגרמנו לנו בעוונותנו, אוי כמה העון גורם, אוי מה נעשה עתה, מה יעשו נרדפים באלו,
 עניים ואביונים באלו, עם ממשך וממרט בזה, עם עני ואביון כמונו. "על כן אמרתי שיעו
 מני אמרר בכבי". מר רוחי אקבר, קולי בים יהמה, אשיחה וירוח לי, אדברה אל יהנה
 אל עליון ויעבר עלי מה:

(ל:)

שנה

רבנו של עולם, רבנו של עולם, רבנו של עולם, קדוש אתה ונורא שמך, ושמוך משתף
 בשם הצדיקים האמתיים, עשה למען שמך, וקדש את שמך, ונלה האמת בעולם,
 וזכנו ברחמיך העצומים, שנופה לידע באמת מי הוא הראש בית של העולם עתה, אשר
 מקבל בוח מהצדיקים האמתיים האלה שהופרתי לפניה, וזכנו בחמלתך הגדולה להתקרב
 אליו באמת, ולהיות נכלל תמיד באמת בהשם והפאר והחן האמתי של הצדיקים
 האמתיים, ולהתקשר ולהתדבק בהם באמת בקשר אמין וחוק כל ימוט לעולם, באפן
 שנופה על-ידינו להסתכל על עצמנו מעתה בכל המדות והתאוות של כל הארבע
 יסודות לזכר ולטהר אותם מכל רע, ולשוב בתשובה שלמה באמת על העבר, ולהתחזק
 מעתה באמת בכל עו ותעצומות לשפר ולבטל כל המדות רעות וכל התאוות רעות של
 כל הארבע יסודות, ולזכות לכל המדות טובות, ולעסק תמיד בעבודתך באמת בכל בחנו
 בכל לבנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, עד שנופה שכל הארבעה יסודות שנגופנו ונדכבו
 באמת, ויהיו כלם טוב בלי שום אחיות הרע בלל, עד אשר נופה שייכללו כל הארבע
 יסודות בשרשם העליון, שהם ארבע אותיות של שמך הקדוש יתברך, ונופה להסתכל
 על עצמנו היטב היטב בכל עת, על מה אתינא להאי עלמא שפלה, ולהסתכל בכל
 המדות לזכרם ולטהרם ולקדשם בתכלית השלימות, ולהסתכל בגדלת הנורא יתברך,

ובנפלאותיו הנוראים, אשר הוא עושה חדשות ונפלאות בכל עת ועת, ולהסתפל בתקון העולם. ונוכח שימשכו עלינו מחין קדושים ומהורים מהשם הקדוש הנה של הצדיקי אמת, ונוכח מעתה לקדש את מחנו ודעתנו, ולא נחשב עוד שום מחשבה חיצונה כלל, מפל שכן שלא נהרהר חס־ושלום שום הרהור בעולם כלל, ונוכח לחשב בתורה הרבה, ולחדש בכל פעם חדושין דאורייתא אמתיים הרבה פרצונך הטוב:

ססא

(ל:)

רבנו של עולם, רבנו של עולם, עשה למען שמה, וקדש את שמה בעבור כבוד שמה, וזכנו שיתגדל ויתקדש שמה הגדול בעולם על ידינו. מלא רחמים, ארון כל, יודע תעלומות, אתה יודע "את כל המעשה אשר נעשה תחת השמש" עתה בדורותינו אלה, ואיך בעוונותינו הרבים נתערבב ונתבלבל העולם עתה מאד מאד בלי שעור וערה, כי כל הצדיקים האמתיים פארי הדורות נסתלקו בימינו בעוונותינו הרבים, אשר אתה לבד ידעת גדל עצם מעלתם ותקפם וקדשם, אשר שמה משתף בשמם, וכל מה שנגדל שםם ביותר נגדל שמה ביותר, ובעוונותינו הרבים נסתלקו קדם ה' און מה היה לנו בדורות האלה. ומגדל עכירת דעתנו, אין מי שידע באב צרה וצוקה הזאת, עד היכן הדבר מגיע, עד היכן שלטה המכה הגדולה הזאת, מכות מפלאות באלו הפלא ופלא, מכה אשר לא כתובה בתורה, זו מיתת הצדיקים האמתיים אשר נסתלקו בדורותינו, בעוונותינו ובחטאינו ובפשעינו. און, און ואבוי, און לנו מה שאבדנו בעוונותינו. חבל על דאבדון ולא משתבחיון. "הצדיק אבד, ואין איש שם על לב, ואנשי חסד נאספים באין מבין, כי מפני הרעה נאסף הצדיק":

ססב

(ל:)

רבנו של עולם, רבנו דעלמא בלא, אתה לבד ידעת עצם יקרת תפארת קדשת הנפשות היקרים האלה, אבני קדש האלה, הנשפכים עתה בראש כל חוצות, "ואין איש מאסף אותם הביתה", כי נסתלקו בעוונותנו הצדיקים האמתיים הנקראים ראש בית, שהם הפעלי בית של העולם, אשר אז בהיותם בעולם ושםם נתגדל בעולם אז היה להעולם בעל הבית, ואז היינו אנחנו כלנו נקראים בני בית ומיום שנסתלקו בחטאינו, ונתעלם פארם וחדרם וחנום הקדוש והנורא, אנחנו נעים ונדים ומטלטלים, ונפשות יקרות מעמד בית ישראל מתגוללים בראש כל חוצות כי נסתלקו מן העולם הפעלי בית של העולם, שהם הצדיקים הגדולים הנקראים ראש בית, ואפלו מעט הרשימו שנשאר משמם על ידי ספריהם הקדושים ותלמידיהם היקרים, מעלימים גם כן מאד מאד בכמה מיני העלמות והסתרות בלי שעור, כי בכל פעם נתגדלים בעולם פעלי

שם ופרסום שאין שמים נמשך כלל משם יהוה, אדרבא על ידם נתעלם שם יהוה, ומתגברים שמות החיצונים חסד ושלום, ובעזוזותינו הרבים נתערבב העולם מאד עד אשר אין אתנו יודע עד מה, מי ומי החולכים בתורת יהוה באמת, אשר שמים נמשך משם יהוה, ומי להפך, ומי מערב משניהם, מטוב ורע, ממאורי אור ומאורי אש, "ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו":

שסו

(ל:)

ונזכה להכניע המאורי אש פנגד המאורי אור, ויתגבר שם הקדש, שם יהוה, שם הצדיקים האמתיים, על שם הטמאה, שמות החיצונים, ויתבטל השקר לגבי האמת, ויתגלה ויתגדל ויתפרסם בכל העולם שם הצדיקים האמתיים ופארים וחדרים וחסם הקדוש והנורא, ונזכה להכלל בשמים ובפאר הדרת קדשתם, עד אשר יפתחו עינינו באמת, ונסתכל על עצמנו היטב באמת, בכל הארבע יסודות, לזככם ולטהרם ולקדשם מכל התאוות רעות ומדות רעות הנמשכים מהם, ולבררם מרע לטוב, ולזכות לכל המדות טובות ומעשים טובים, ונזכה שימשך עלינו על ידי הצדיקים אמתיים מחין קדושים וטהורים, עד שיכללו כל הארבע מחין שלנו וכל הארבע יסודות בתוך היסוד הפשוט הקדוש והנורא, שהוא הצדיק יסוד עולם, שהוא ה"נחר היוצא מעדן להשקות את הגן", ויהיה הכל נכלל בשמו המיוחד הגדול והקדוש והנורא. ותמחר ותחיש לגאלנו, ותכנה בית קדשנו ותפארתנו, ויתגדל ויתקדש ויתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא שמו מלפנו כפי כל חי תמיד לעולם ועד:

שעא

(ל:)

ותפנו לקיים מצות ארתוג ומינו בשלמות בזמנו כראוי. ונזכה שיהיה לנו תמיד ארתוג נאה וכשר ומתדר בכל מיני הדור, בתכלית השלמות וההדור. ויתגלה פאר הדרת קדשת עמו ישראל בעולם, ובפרט פאר הדרת יפי קדשת הצדיקים והכשרים האמתיים, עד אשר ישתוקו ויכספו כל באי עולם לכלל בהם, להכלל בשמים ותפארתם, וישוכו כל באי עולם לילך ברכיהם לעשות רצונך באמת כל ימיהם לעולם:

שצב

(לה:)

ובכן יהי רצון מלפניך מלא רחמים אדון יחיד, שתעזרני ותופני לראות את עצמי עם הצדיקים האמתיים שפדור הוה, ולשמע מפייהם הקדוש תורה ואפלו בעת שלא אופה לשמע מהם תורה, אופה על כל פנים לראותם ולקבל פניהם הקדושים, עד שאופה על ידי הראיה לבר שיתחו ויסתכלו בי הצדיקים האמתיים בעיניהם הקדושים והנוראים, שעל ידי זה יתנוצץ מחי בהתנוצצות גדול ובהארה נפלאה ועל ידי זה אופה לקבל גדלה

אמתיתת כרצונך הטוב, כפי הראוי לי באמת כפי מחי, ועקר הגדלה יהיה שפלות וענוה
אמתיתת:

(מב:)

תעב

מלא רחמים אוהב עמו ישראל, הפוחר בעמו ישראל באהבה, עוררה אהבתך עלינו,
וקומה וחשיענו ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, ורחם על כל נשמות עמך
ישראל החיים והמתים, ותן בלב הצדיקים אמתיים שיעסקו בתקוננו תמיד, וימחרו לפעל
הפצם ורצונם לתקננו בלנו מהרה, ונשוב אליך באמת מהרה ונובה להיות כרצונך הטוב
תמיד מעתה ועד עולם, אמן סלה:

(מב:)

תקיב

רחם עלי מלא רחמים, והחייני וקומני, ונבני מעתה על כל פנים לשוב אליך באמת.
השב את נפשי ב"שבועה משיבי טעם", בכל מיני מטעמים המשיבין את הנפש
דקדשה. חוס וחמל על פוור נפשי, על מרירות נפשי, על חלישות דעתי, על חלקת
עצתי, ויחמו ויבמרו מעיד ורחמיך עלי, כי "מה בצע בךמי בךרתי אל שחתי", מה בצע
כי תיסר ותענוש את בניך בענשיך הקשים והמרים רחמנא לצלן, מה בצע כי תבנה
ותביש חס ושלום את נפשי, הלא אתה חפץ בתקוני, ואתה וצדיקיך האמתיים העוסקים
בתקוננו חפצים להיטיב עמי בכל הטובות שבכל העולמות, בתוך כלל יראיך ותמימיך
החפצים לליך בדרךיך, ולקח "זנחת ותמאם", ואתה מניח אותי כל כך זה ימים ושנים
במקומות באלו הרחוקים ממך כל כך. ואם באמת אין שום תרוץ בעולם, אה-על-פי-כן
אתה יכול ללמד עלי זכות, ולעורר רחמיך האמתיים עלי, ולקרבי אליך מעתה,
ולתדריבני באמתך בכל עת ובכל שעה, באפן שאשוב אליך באמת מעתה ועד עולם,
עד שאזכה גם אנכי לחיי עולם הבא באמת, ולהיות נכלל בכלל הצדיקים האמתיים
הזוכים לש"י עולמות, כמו שכתוב: "להנחיל אותי ו"ש ואוצרותיהם אמלא", ואם אני
רחוק מעולם אחד מבית אחד כמו שאני רחוק, עם כל זה ממך לא יפלא כל דבר:

(מב:)

תקיד

חמל עלינו ועורנו, שנוכיר את עצמנו בכל עת בנפלאות ערכת נעימת התענוגים
והשעשועים שיהיה להצדיקים לעתיד, שזוכה כל אחד לנחל ש"י עולמות, ונעמיק
דעתנו בזה, ונשער בדעתנו גדלת עולם אחד, וכמה וכמה פוכבים ומולות ונגלגלים
נפלאים ונוראים שיש בכל עולם ועולם, וכמה וכמה עירות ומדינות, וכמה וכמה מבואות
והצרות וכתים וחדושים נפלאים וענינים נוראים שיש בכל עולם ועולם, מכל שכן וכל
שכן ש"י עולמות שיש לכל צדיק, מי ישער גדלת הצדיק הזוכה לזה ותענוניו ושעשועיו,

אשרי לו. ובנו שלא נחליף עולמות כאלו הנקמים לעד, בעולם העובר הזה. חמל עלינו ועל כל עמך ישראל שנוזקה בלנו להיות בכלל צדיקי אמת הזוכים לש"י עולמות, כי אתה חפץ להיטיב לבל, ואין מעצור לך להושיע גם אותי, לזכות לכל טוב אמת ונצחי, למען אופה לגדל ולקדש את שמך הגדול לעולמי עד ולנצח נצחים:

תקלב

(נד:)

אל רחום שמך, אל חנון שמך, בנו נקרא שמך, יהוה עשה למען שמך. אם עונינו ענו בנו, יהוה עשה למען שמך. למען שמך יהוה וסלחת לעונינו כי רב הוא, יעננו יהוה ביום צרה ישננו שם אלהי יעקב, "אל ישב דך נבלם עני ואביון יחלו שמך, לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך, למען שמך יהוה תחיני, בצדקתך תוציא מצרה נפשי. יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדור ודור", הביט וראה "למי עוללת בה", ראה נא בענינו וריבה ריבנו, פי צרות סבבנו בכלל ובפרט כי אנו רחוקים ממך כמו שאנו רחוקים, באשר יודע כל אחד בנפשו, ובתוך כך יצאו עלינו גזרות קשות ומרות כאלו, אשר אי אפשר לסבול, וזכות ומעשים טובים אין בנו לראותך בהם ובעוונותינו הרבים פשל פחנו אפלו לצעק ולזעק אליך פראוי, ובמה נתרצה אל אדוננו מלבנו על בן עתה אין לנו שום פתחון פה ולא שום דרך לבוא לפניך ולא שום משען ומבטח, כי אם בשמך לבר בשמך באנו לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אשר ברחמיך הרבים קראת שמך עלינו מימות אבותינו, שתעשה למען שמך הגדול המשתה בשמנו ולמען שם כל הצדיקים האמתיים אשר הם שמך, ותחוס ותחמל ותרחם עלינו ותמתיק ותקל ותבטל כל הדינים וכל הגזרות מעלינו ומעל עמך בית ישראל, ובפרט הגזרה הקשה והמרה שיצאה בסמוך. רחם עלינו למען שמך ותסירה ותבטלה מעלינו מהרה, כי אין מי יעמד בעדנו שמך הגדול יעמוד לנו בעת צרה, כי כבר גלית לנו כי אין טוב בעיניך לחמיתנו או להענישנו חסד ושלום, כי "בכל צרתם לו צר", וכתוב: "גם ענוש לצדיק לא טוב" כי שמך משתה בנו, וכל הענשים חסד ושלום נוגעים בך בבטול ובתצדיקי אמת, בפרט גזרה קשה ומרה בזאת, אשר עקרה על דתך הקדוש, כי לא עלינו תלנתם ושאנתם, כי אם עליך ועל דת תורתך הקדושה והטהורה ותתמימה:

תקלח

(נו:)

"מי יקום לי עם מרעים מי יתנצב לי עם פועלי און. לולי יהוה עזרתה לי במעט שכנה דומה נפשי. אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני. פרב שרעפי בקרפי תנחומיך ישעשעו נפשי". רבנו של עולם, מלא רחמים, חפץ חסד ומרבה להטיב, טוב ומטיב לרעים ולטובים, החושב מחשבות לבל ידח ממך נדח "פקח עיניך וראה שוממותינו",

ראה "כי אולת יד ואפס עצור ועזוב", כי אין מי יעמד בעדנו מה נעשה ומה נפעל אחרי אשר [לקחת] לקח מאתנו עטרת ראשנו גאוני עזנו מחמדי עינינו, הן המה צדיקי אמת אשר נסתלקו בדורותינו אשר כל ימי חייהם הקדושים היינו עומדים ומצפים לישועה, שפדבריהם [שפדרביהם] הנוראים ובתחבולותיהם הנפלאות יקרבו אותנו בלנו להשם יתברך ובעוונותינו העצומים וחרבים והכבדים מאד, חשף השמש בצחרים ונשארונו כיתומים ואין אב, ומה נעשה עתה אל מי מקדושים נפנה:

תקלט

(נ:)

מלא רחמים למדנו איך לזעק ולבכות ולקונן ולספור על הסתלקות הצדיקים האמתיים, באפן שנוכח לעזר רחמיך על עניים כמונו היום, שתורנו ותלמדנו איך לבקש ולחפש ולמצא את הצדיקים האמתיים שפדור הוה, שיש להם בוח להנהיג אותנו בדרך האמת, ולקרבו לתורתך ולהשיבנו אליך באמת ונוכח להתקרב אליהם באמת ובשלמות להאמין בדבריהם [הנאמנים] הנעימים באמונה שלמה באמת שכל דבריהם ושיחותיהם צריכים למוד, כי גם בשיחתם שיחת חלון נעלם בהם תורה נפלאה וסודות עלאין וריון הרבה ואמה אזני ואקשר דעתי היטב לשיחתם הקדושה, עד שאזכר שיקשרו אותי על ידי שיחתם אליך באמת:

תקמב

(נ:)

רחם עלינו למען שמך, חוסה עלינו כרב רחמיך וחרריבנו באמתך, ולמדנו איך לבקש ולחפש את הצדיקים האמתיים שפדור הוה, ואיך להתפלל ולהתחנן לפניך על זה באמת באפן שנוכח למצואם ולהתקרב אליהם באמת והם ירחמו עלינו ברחמייהם הגדולים ויקרבו אותנו בלנו, כל אחד ואחד ממקומו באשר הוא שם, אליך לתורתך ולעבודתך באמת, עד אשר יוציאו אותנו לגמרי מכל המקומות הרעים שנפלנו לשם, כל אחד ואחד לפי מקומו שיירד לשם ונתרחק ממך כמו שנתרחק, מכלם יוציאו אותנו, ויקרבונו אליך, וישיבו אותנו בתשובה שלמה באמת ובלב שלם, באפן שתתקשר ותתחבר חכמה תנאה בחכמה עלאה, ויהיו נעשים יחודים גדולים ונוראים על ידינו תמיד:

תקמד

(נ:)

חומל דלים חמל עלינו ברחמיך וקרבונו מהרה לצדיקים אמתיים שפדור הוה, אשר כל תקותינו בעולם הוה ובעולם הבא על ידם, כי הם חיינו וארץ ימינו לעולם ועד, רחם עלינו למען שמך ומלא משאלותנו לטובה ברחמים חנונו ועננו ושמע תפלתנו, כי אתה שומע תפלת כל פה, ברוך אתה שומע תפלה:

ח*

רבנו של עולם, זכני לעסוק בתורה הרבה, והאר עיני בתורתך, ותעזרני להשיג מאור גדול ממאור התורה, וכל מה שאזכה להשיג יותר בכל פעם בהשגת התורה הקדושה, אזכה להוסיף גם בן בצדקות ובחסידות ומעשים טובים, ותוכני על-ידי-זה שתהיה דעתי נוחה עם הפריות, ולא אראה לעולם שום פעם וקפדא נגד שום אדם, רק אהיה טוב לכל, ואפילו אם אראה מאיזה אדם בפרט מאנשי ההמון עם, איזה דבר שאינו טוב וישר לפי דעתי, אזכה לדבר עמו בטוב ובדיבורים רבים ונוחים המתשבים על הלב, עד שימצאו דברי חן בעיניו ויהיו נשמעים אליו, ויקוים בי מקרא שכתוב דברי חכמים בנחת נשמעים. ונאמר ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

ט*

רבנו של עולם, זכני להתקרב לצדיקי אמת ולשמע דברי תורה ומוסר מפיהם הקדוש, ואזכה לקבל על-ידי-זה התעוררות אמתית לעבודתך וליראתך, כי הלא ידעת כי כבר עינתי הרבה בספרי מוסר ויראה, ואף-על-פי בן לא זכיתי עד-כן להתעוררות דקדושה בראוי, וכבר גלית אזוניו כי כל זה מחמת שהלמוד בספרים הוא בחינת עשיה, וכבר נאכד מאתנו בחינת הפתר שקבלנו על-ידי שאמרו אבותינו "נעשה", מאחר שעשו אחר כך את העגל, וצריכין אנתנו לתזהר לשמור על כל פנים היטב בחינת ה"נשמע", שזה בחינת "שמע ישראל" וכו'. כמו שדרשו רבותינו זכרונם לברכה. ועל בן אם נזכה לשמע דברי תורה ומוסר באזוניו מפי הצדיק האמת, שזה בחינת "נשמע", בודאי מסגל יותר להתעורר על-ידי-זה לשוב בתשובה שלמה לפניך, וזכנו גם בן לעסוק בתורה הרבה וללמוד ולהגות הרבה בכל יום ויום בספרי תורתך הקדושה, הן בהספרים שנתחברו על ידי החכמים הקדמונים וזכרונם לברכה, הן באלו הספרים הקדושים שנתחברו על-ידי אלו החכמים והצדיקים שהיו סמוך לזמננו. ואזכה להשתוקק ולכסף כל כך לעבודתך ברצון והשתוקקות גדול וחזק, עד אשר בכל ספר וספר שאלמד ואעין בו, אזכה תכה למצא את עצמי, היינו שאזכה לראות פחיתותי ושפלותי, ולקבל מוסר והתעוררות גדול לעבודתך מכל למוד ולמוד שאזכה לעין וללמד בכל ספר וספר מהספרים הקדושים, ואזכה לקבל מהם עצות טובות והתעוררות והתחזקות גדול לעבודתך, בכל עת ועת כפי בחינתי ומדרגתי ואיכותי ומהותי, וכפי הסבות העוברין עלי בכל עת, ויקוים בי מקרא שכתוב: אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי. עלי דייקא, שיהיה נחשב אצלי כל למוד ולמוד שאזכה ללמד באיזה ספר, באלו זה הספר נכתב רק בשבילי ומדבר עמי, כפי מה שאני יודע מה שעובר עלי, ואז אדע כי אני חפץ ומשתוקק לעשות רצונך

בכחינת: לעשות רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי. אמן בן יהי רצון. ותצילנו ממדת הנצחון שלא ארצה לעולם לנצח שום אדם, ויהיה נוח לי יותר להיות מן המנוצחים ולא מן המנצחים, כי הלא ידעת כמה וכמה אבדו את עולמם לגמרי רחמנא לצלן, על ידי מדת הנצחון, כי הנצחון אינו סובל את האמת, כי אף אם יראה לעינים דבר אמת ומבורר, ידחה אותו מחמת הנצחון, ויכני לרפק עצמי במדת האמת ולהיות תמיד מודה על האמת ודובר אמת בלבבו, ודייקא על ידי מדת האמת אובה לנצח תמיד את כל העומדים עלי לרחקני מדרך האמת, ותשמרני שלא אמעה את עצמי על ידי מדת הנצחון להפך השקר לאמת חס ושלום. ואובה להתנדב במדותיך הטובות אשר נאמר בך: וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם. רבונו של עולם, אתה הודעתנו שאתה חפץ ומתנגע שישאל עמך ינצחו אותך בתפלתם, עד אשר תבטל רצונך בכיבול מפני רצונם, ויש לך תענוג גדול מזה שמנצחין אותך, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: זמרו למו שמנצחין אותו ושמת. אף אתה ידעת כי איך אפשר לבשר ודם לנצח אותך, אם לא שאתה בעצמך שולח לו דבורים ומענות לנצח אותך, על בן חוס וחמול נא עלי גם בן ותשלח לי דבורים שאובה לפרש שיחתי לפניך בכל עת, במענות ובקשות ותחנונים ופיוסים ורצונים חדשים ונכונים וישרים, עד שאובה לנצח אותך בכיבול שתקרבי אליך ברחמיך הגדולים אה-על-פי שאיני כדאי וחנון לכה באשר ידעתי בנפשי כי הרעותי את מעשי מאד. אף אה-על-פי בן אני בוטח בתסדך "כי לא תעזוב נפשי לשאול". כי אתה צופה לרשע וחפץ בהצדקו, ורוצה אתה בתשובתו של רשעים, ואין אתה חפץ במיתתם, ואתה חושב מחשבות לבלתי ידח ממך נדתי, על בן "על משמרתו אעמדה" ואקנה ואיחל לאלהי ישעי, שתעזרני להתעורר בלב שלם לשוב בתשובה שלמה לפניך, ואתה בעצמך תבין את לבי ותקשיב אזניך לקול תחנוני, ותשפיע לי מן השמים דבורים יפים ונעימים ומענות ואמתלאות נכונות לפרש שיחתי לפניך, ולקרא אליך באמת מתוך עומק לבבי שתקרבי אליך, ואתה תשמע שונעתי ותאזין לקול תחנוני, עד שאובה לנצח אותך בכיבול ותעזר רחמיך הגדולים עלי ותקרבי אליך באמת, ויקים בי מקרא שכתוב: וחסתי את אשר אחזן ורחמתי את אשר ארחם, אמן בן יהי רצון:

יח*

חלקי יהוה אמרתי לשמור דבריך. רבונו של עולם, עזרני לבטל ולהכניע נשמות גופי נגד אור נשמותי הקדושה אשר היא חלק אלוה ממעל, ואובה לשמע היטב בלבבי בכל פעם מה שנשמתי שהיא חלק אלוה ממעל אומרת לי ומלמדת אותי לשמור דבריך. ומהר לבבי לעבדך באמת. "לב טהור כרא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי", ותוכני

להכניע ולבטל את היצר הרע שבתוך לבבי, ואזכה להינתן: ולפי חלל פקדוני, ולזכור ולטהר לבבי מפל מיני מחשבות רעות ובטלות, ואזכה להיות נקי בפנים ובר לבב. ועל ידי זה אזכה שיתגלה ויאיר לי באמת אור האלקות שבתוך לבבי, כי אתה הודעת לנו שלב כל אחד מישראל מלא מאלקותך תתברך בבחינת "צור לבבי וחקקי אלהים לעולם", וזכני לטהר לבבי באמת כל בך עד שאהיה יכול לידע עתידות על-ידי מה שחלב אומר לי, ואזכה שכל מה שלפי יאמר לי יהיה דברי יהיה ממש, בבחינת "לך אמר לבי" בשליחותך ממש. ותזכני להתקרב לצדיקי אמת להאמין בהם באמת, כי אהעל-פי שאני יודע שאין לי שום תפיסא כלל בקדושת הצדיקים וגדל מעלת צדקתם, אהעל-פי-כן אזכה להכין ולידע קצת מעלת קדושת הצדיקים. על-ידי שאני רואה מעלת האנשים המקורבים אליהם שהם אנשי מעשה יראים ושלמים, ותזכני לבלי להרחיק שום דבר אחר הצדיקי אמת ולא יהיה לבבי שום קשיא עליהם, רק אדע ואאמין באמת כי אין לי שום תפיסא והשגה בהם, כי הם למעלה משכלנו לנמרי. רק אהעל-פי בן על ידי מה שאני רואה אנשים המקורבים אליהם שהם אנשי מעשה יראים ושלמים, אזכה גם בן להיות נמנה עמם ולהתקרב גם בן לצדיקי אמת, ולשמע עצתם ולקיים כל דבריהם עד שאזכה להגיע על-ידי-זה לשלמות תכלית הצלחתי ברוחניות וגשמיות בעולם הזה ובעולם הבא, אמן בן יחי רצון.

כב*

רבונו של עולם, זכני להתקרב לצדיקים וחקמים אמתיים. ואזכה לקבל פניהם הקדוש בכל פעם, ועל-ידי-זה אזכה גם אני לקבל הארה גדולה בפנים שלי מאור פניהם הקדוש, בבחינת הלבנה שמקבלת אור מהשמש, וזכני להתקרב להם ולהתקשר עמם כל בך, עד שאזכה על-ידי קבלת פניהם לקבל אור פניהם ממש בתוך פני, עד שיתראה פני הרב והחכם עצמו בתוך פני, ותזכני לאנפין נהירין ותצילני מפל מיני אנפין חשוכין, ובפרט מתאות מוזן שהוא עקר האנפין חשוכין, שעל-ידי-זה אין יכולין לקבל את הפנים דקדושה בתוך הפנים שלו, ותצילני מעוות פנים, כי מי שהוא עז פנים אין לו פנים דקדושה, ועל-ידי-זה אינו יכול לקבל פני הרב והחכם האמת בתוך הפנים שלו, ותזכני לדבר בכל פעם עם הצדיק האמת, ולשמע ממנו חדושי תורה אמתיים בכל פעם פנים בפנים, ואזכה שיהיה נכלל אור פניו הקדוש בתוך הפנים שלי כל בך, עד שבשערה שאזכה שידבר עמי פנים בפנים. אזכה להתאחד ולהתקשר ולהכליל עם דבוריו הקדושים באחדות אחד ממש ולהתבטל אל דבוריו הקדושים בבטול גמור, עד שלא ארגיש את עצמי כלל ולא יהיה שום פרוד ביני לבין דבוריו הקדושים רק באלו הדבור בעצמו מדבר

עמי ויוצא ממני ממש שזה בחינת "פנים בפנים דבר יהנה עמכם" הנאמר במתן תורה. וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה: שהדבור בעצמו היה מדבר עם כל אחד מישראל. ועל ידי זה אוכה שיהיו כל דברי הרב האמת חקוקים בתוך לבבי ומאירים בנפשי ורוחי ונשמתי לעולמי עד ולנצח נצחים. אמן בן יהיה רצון.

כב*

רבונו של עולם, זפני להתקרב לצדיקי אמת ולעמד לפניהם לשדרתם ולשמע ולקבל באהבה גדולה כל היוצא מפייהם, הן דברי תורה הן שיחת חולין, וכל מה שיצונו עלי, וכל מה שיודברו עמי, אדע ואאמין באמונה שלמה כי הכל לטובת ורפואת נפשי, ואזכה לבטל דעתי נגד דעתם ולא אחרהר על שום דבר אחריהם כלל, ואדע ואאמין כי הם רופאי חולי הנפשות באמת, ובדאי בקיאים הם ברפואת חלי נפשי יותר ממני. רבונו של עולם, בודאי אני מאמין באמונה שלמה שהתורה היא רפואה כללית, לכל חולי הנפש, אבל כבר גלית אזנינו שבתורה הקדושה יש שני בחות: זכה נעשית לו סם חיים, לא זכה וכו'. ואני ידעתי בנפשי כי פגמתי הרבה מאד, כי עונותי רבו למעלה ראש ואשמתי גדלה עד לשמים. ועל-ידי-זה קשה לי לקבל רפואת נפשי בשלמות על-ידי למוד התורה בלבד, וחלואי שלא יהיה נעשה אצלי סם מנת רחמנא לצלן, על בן חוס וחמול נא עלי וזבני להתקרב לצדיקי אמת שהם רופאי הנפשות באמת והם יודעים איך להלביש את אור התורה הקדושה באופן שלא יהיה נעשה אצלינו סם מנת חס-ושלום, רק אדרבא נזכה לקבל ממנה סם חיים ורפואה שלמה לכל תחלואי ומכאובי נפשנו, ועל בן לפעמים הם מלבישים לנו פנימיות התורה בדברי תורה אחרים ופשוטים, ולפעמים בשנברה החולי על נפשנו כל כך עד שגם זה אי אפשר לנו לקבל, על בן מוכרחים להלביש לנו אור התורה הקדושה בספורים חיצוניים בשיחת חולין וספורי מעשיות וכיוצא בזה, וכל זה לרפואת נפשנו. על בן זכנו לקבל כל היוצא מפייהם באהבה גדולה ובחשק גדול ובאמת ובאמונה שלמה, עד אשר על-ידי-זה נזכה שכל למוד תורתנו הקדושה יהיה נעשה אצלינו סם חיים, ונזכה להגות בדברי תורתך יומם ולילה, ויקנם בנו מקרא שכתוב: רפאות תחי לשרך ושקוי לעצמותיך, ונאמר: כי חיים הם למוצאייהם ולכל בשרו מרפא. אמן בן יהיה רצון.

כד*

רבונו של עולם, זפני להיות רגיל אצל הצדיק האמת. בפרט בזמן הקבוץ שהתלמידים מתקבצים אליו לשמע ממנו דברי אלקים חיים ולקבל הדרת פני קדשו, אזכה גם בן להיות תמיד נמנה עמם, ולהכליל בתוכם, ונהנה רגילים להתקבץ אליו במה

פעמים בשנה, בפרט בזמנים הקבועים להתלמידים להתקבץ, וכן בכל עת שירצה הצדיק להמתיק דינים ולכבול כל הגזרות קשות מעל עמך ישראל, תעורר אז הרצון והחשק אצל כל התלמידים בני הקבוץ שיתקבצו אליו מאליהם גם אז את שאינו זמן קבוע לקבוץ. כי כבר גלית אונינו שבששתתלמידים מתקבצים אצל הצדיק, אז יש לו ממשלה ביותר ונקרא אז "איש האלקים", ויש לו פה ביותר לכבול כל הגזרות ולהמתיק כל הדינים. וזכנו להיות רגילים לשבות כמה שפחות בשנה אצל הצדיקים אמתיים, ולהיות מיסב עמם על שולחנם בשבת קודש, כי כבר הודעת לנו שהשבתים [תות] ששבותים אצל התלמידים חכם האמת הם כמו תענית, וזכנו להתקרב להצדיק האמת המופלג במעלה מאד, עד אשר השבתים [תות] ששבותים אצלם מוכים ומועילים לעבודת יהוה יותר מתעניות הרבה מאד. ועורנו שלא נפשל לעולם בשום גאון ונגלות ונסות הרוח חס ושלום, ולא יהיה לנו שום רצון וחשק להגדולה והכבוד המרמה, רק אדרבא נזכה לברוח מן הכבוד בכדי שלא נבוא על-ידי-זה לאיזה צרה חס-ושלום, במאמר הכתוב: לפני שבר גאון. ותזכנו למדת השפלות והענוה באמת, ועל-ידי-זה נזכה לכבוד דקדושה באמת, ונזכה לקבל את הכבוד והגדולה בקדושה גדולה ורק לשם שמים לבד, ויקוים בנו מקרא שכתוב: ולפני כבוד ענוה. אמן בן יהי רצון.

כו*

רבונו של עולם, זכנו להתקרב לצדיקי אמת ולשמע חדושי תורה מפייהם, ולקבל מהם בכל פעם שכל חדש בעבודת יהוה מה שלא היה נודע לנו עד עתה, ועל-ידי זה נזכה אשר "רבים מישיני אדמת עפר יקיצו" להתעורר על-ידי-זה באמת לעבודת יהוה, ונזכה להיות בכלל אלו אשר יקיצו "לחני עולם", ונאמר בהם: צדיקים ילכו בם. חיינו שנוזכה מעתה לילך בדרך הישר והאמת וההגון והרצוי לפניך, ולעבד אותך באמת, על ידי השכל החדש שאתה מנלה לנו בכל פעם על-ידי צדיקי אמת ששכל דור ודור, ותשמרנו ותצילנו שלא נהיה חס-ושלום בכלל אלו אשר יקיצו "לחרפות לדראון עולם", ונאמר בהם: ופושעים יכשלו בם. כי לא די שאינם עובדים את יהוה בזה השכל החדש שנודע ונתגלה להם, כי אם אדרבא שמתנאים בזה השכל נגד שאר בני אדם, ומכוזין ומחרפין אותם על שהם יודעים מזה השכל החדש, ושאר בני אדם אינם יודעים מזה. ועליהם נאמר: הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים. ונאמר: הנה כדבר יהוה מאסו וחקמת מזה להם. ונאמר: למה זה מחיר ביד פסיל לקנות חכמה ולב אין. רבונו של עולם, הצילנו מהם ומחמזנם, ונזכה לקבל כל השכליות הקדושים ולהשתמש בהם רק לעבודת יהוה, ויקוים בנו מקרא שכתוב: ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל

עושיהם. ונאמר: סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמר כי זה כל האדם:

כח*

רבונו של עולם, אתה הודעת לנו שעל-ידי הכתב יכול הצדיק האמת להכיר הנפש ופנימיות הנפש של הכותב, והאמונה ושרש האמונה שלו שהוא פחינת פנימיות האמונה, בכחינת "אנא נפשי כתבית יחבית", שהכותב נותן נפשו בתוך הכתב, וננס פנימיות נפשו והדבור הוא במעלה גדולה מן הכתב, כי הכתב אינו רק פעולת הנפש, והדבור הוא מהות הנפש בעצמה. על כן חוס וחמול נא עלינו ונבנו למעט בכל האפשר מלדבר ולכתב דברי הרשות, בכדי שלא למעט על-ידי-זה קדושת נפשנו ופנימיות נפשנו, ונבנו להרבות לדבר ולכתב דברי תורה ודברי אמונה הקדושה, בכדי להביא על-ידי-זה הארה ותירה בנפשנו ופנימיות נפשנו ובכחינת האמונה ושרש האמונה. ותבנו למנע את עצמנו מלעסוק בכתבי ולשונות העבו"ם, כי ממילא מוכן כי על-ידי-זה פוגמין בודאי בקדושת הנפש והאמונה הקדושה, מאחר שנותן נפשו ופנימיות נפשו בתוך כתב ולשון העבו"ם, שהם התפך לגמרי מקדושת נפשות ישראל ומאמונתינו הקדושה, ובטל מעלינו כל גזרות קשות ובפרט הגזרה הרעה הזאת, ללמד נערי בני ישראל כתב ולשון העבו"ם, ותעזרנו שאפילו אם יהיה ההכרח לפעמים לדבר ולכתב איזה דברי הרשות, ובפרט אם יהיה איזה הכרח לדבר ולכתב בכתב ולשון עבו"ם, אזי נכריח עצמנו בכל וכלתנו שלא לעסוק בזה רק מן השפה ולחוץ, ולא נעמיק את מחשבתנו בזה על כל פנים, רק גם אז תהיה נפשנו ופנימיות נפשנו דבוקים בתורתך הקדושה, ובקדושת האמונה הקדושה שהיא בכחינה אחת עם קדושת נפשנו בשרשה, ונבנו לקיים מקרא שכתוב: נפשי איתיד כלולה אף רוחי בקרב אשחרך. ונאמר: להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות. ונבנו לעסוק הרבה בתורתך הקדושה בכל יום ויום ולדבק עצמינו אל פנימיות קדושתה, שתוא אור אלהותך הגנוז ומלופש בתוך אותיות התורה הקדושה בכחינת "אנא נפשי כתבית יחבית", שנאמר העיקר על מתן תורה, ומרומו בראשי תבות של "אנכי" שהיא תיבה ראשונה של עשרת הדברות, ונבנו לדבר הרבה עם צדיקי אמת ולשמע חדושי תורה הרבה מפייהם ומפי כתבם, ועל-ידי-זה נזכה לקבל הארה גדולה מאור קדושת נפשם ואמונתם הקדושה לחיות בזה את נפשתינו, ויקיים בנו מקרא שכתוב: כי הצלת נפשי ממות תלא רגלי מדחי להתחלף לפני אלהים באור החיים. אמן כן יהי רצון:

מא*

רבנו של עולם, זכנו לעסוק הרבה בספורי מעשיות מצדיקים, ועל־ידי־זה ותעורר ויתלהב לבי בהתעוררות גדול להשם יתברך ובחשק נמרץ מאד, על־ידי שיתעורר אור הרשימה הקדושה שעשה אותו הצדיק שמספרין ממנו, על־ידי עבודתו שעבר את השם יתברך, ועל־ידי הרשימה הקדושה הזאת ותעורר גם לבי להשם יתברך בהתעוררות גדול, ותשפיע לי פח ונבורה גדולה בלבי שיהיה לבי חזק מאד בעבודת יהוה, ולא אתירא ולא אפחד משום דבר שבעולם, ואל ימנעני שום מונע, רק אזכה לעשות גבורות נוראות ולכבוש מלחמות חזקות על־ידי חזק ותוקף לבי, עד שאגמור לעשות בעבודת יהוה כל מה שאני צריך לעשות בשלמות, ותתן לי פח להתגבר על יצרי בתכלית השלמות, ולקיים מה שאמרו רבותינו וכוונם לברכה: איזהו גבור הכובש את יצרו, שנאמר: טוב ארך אפים מגבור ומשל פרוחו מלכד עיר. ויקיים כי מקרא שפתוב: ונברתים ביהוה ובשמו יתהלכו נאם יהוה. אמן בן יהי רצון.

מב*

רבנו של עולם, זכנו שיהיה שלום ואחדות גדול בין הצדיקים, ועל־ידי־זה נזכה שנוכל לפור ממון הרבה לצדקה, ואף־על־פי־כן לא יחסר לנו כלל על־ידי שנחסר הרבה מהממון שלנו לצדקה, וכן נזכה שיהיה לנו מסירת נפש באמת בשביל עבודת יהוה וקיום תורתנו הקדושה, ואף־על־פי־כן לא יזיק לנו כלל רק נהיה נשואים בחיים, ונכנו למעט בשינה בתכלית המעוט כפי האפשר לנו וכפי יכולתנו, ועל־ידי־זה נזכה לשפך האש הכוער בקרבנו לכל התאוות ובפרט לתאוות משגל, ונזכה להשיג בענין זה הדרך הישר והנכון, בכדי שלא למעט בשינה יותר מדאי עד שיתבטל ויחלש אצלנו על־ידי־זה פח המשגל לגמרי גם מה שצריך לשם מצנה ולקיום המין. ועורנו שלא יזיק לנו למח כלל מה שנמעט בשינה, רק נזכה למוחין זכים וצחים ושלמים בתכלית השלמות כראוי, ונכנו לשמור את עינינו מכל מיני הסתבלות רעים רחמנא לצלן, רק נזכה להסתפל בהם הסתבלות דקדשה לבר, כי כבר גלית לנו שהעינים של ישראל הם דברים עליונים גבוהים ורמים מאד, והם רואים תמיד דברים גדולים ונוראים, ואם היה האדם זוכה לעינים בשרים היה יורע דברים גדולים רק ממה שענינו רואות, על בן זכנו נא לשמור את עינינו ולקדשם בתכלית הקדשה, ונזכה לראות בהם דברים נפלאים ונוראים. ותשפיע לנו חכמה בינה ודעת, שנוזכה לידע ולהשיג היטב ובמהירות גדול כל הדברים הקדושים והנפלאים אשר אנו רואים בעינינו, אף־על־פי שכל אלו הדברים עוזרים לפנינו רק בהעברה בעלמא ובמהירות גדול, ויקיים בנו מקרא שפתוב: גל עיני ואפיטה נפלאות

מתורתך. ונאמר: מלך בָּפוּי תַחֲוִינָה עֵינֶיךָ תִּרְאֶינָה אֶרֶץ מִרְתָּקִים. ונאמר: או תִּפְקַחנָה עֵינֵי עוֹרִים וְאֹזְנֵי חֲרָשִׁים תִּפְתַּחנָה. ונאמר: כִּי עֵץ בְּעֵץ יֵרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן, אָמֵן בֶּן יְחִי רְצוֹן.

מ*

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, וּפְנֵנו לְהֶאֱמִין בְּצַדִּיקוֹ אֲמַת בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה, וּנְפִנּוּ לְהִכִּין גַּם בְּשִׁבְלֵנוּ וְדַעַתְנוּ שְׂצָרִיכִים לְהֶאֱמִין בָּהֶם, וְעַל־יְדִי־וְהַ נִּזְכָּח לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּאִמוּנָתְנוּ בְּהַצְדִּיקוֹ אֲמַת בְּיַתֵּד חֲזָק כֹּל יְמוּט לְעוֹלָם, כִּי מֵאִמוּנָה לְבַד בְּשָׂהִיָּא בְּלֹא שׁוּם דַּעַת אֶפְשָׁר לְפֹל חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וּנְפִנּוּ בְּשִׁנְצֻמְךָ לְעִבּוֹר עַל הַיָּם לְפַעֲמִים, בְּפָרַט בְּשִׂאֻזְכָּה לְנִסּוֹעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׂאֹ צָרִיכִים לְעִבּוֹר אֶת הַיָּם, תְּזַכְּנוּ לְעִבּוֹר אֶת הַיָּם בְּשָׁלוֹם, וְאִם יַעֲמֵד אֵיזָה רוּחַ סַעֲרָה וְתִרְוַם גָּלְיוֹ נִזְכָּח לְהַכְנִיעַ הַגְּלִים עַל־יְדֵי שֵׁם "אַתָּה" תִּיְיָנוּ חֲמִשָּׁה פְּעָמִים "וְרַב חֶסֶד" עִם הַחֲמִשָּׁה בּוֹלָלִים גִּימְטְרִיא "אֶל־ף תִּי"ו ה"א" שֶׁהוּא הַשֵּׁם "אַתָּה", שְׁעַל־יְדִי־וְהַ נִּכְנָעִים הַגְּלִים וְנִשְׁקָטִים, כְּסוּד בְּשׂוֹא גָלְיוֹ "אַתָּה" תִּשְׁבַּחֶם. וְתַעֲזְרֵנוּ לְמַעַט בְּאִכִּילָתְנוּ כֹּל מַה דְּאֶפְשָׁר, וְלֹא נֹאכַל רַק מַה שֶׁהוּא תִּהְיֶינָה לְקִיּוּם גּוֹפְנֵנוּ, כִּי אֵתָּה הוֹדַעְתָּ לָנוּ שְׁעַל־יְדֵי זֶה שֶׁהָאָדָם אוֹכֵל יוֹתֵר מֵצָרְפוֹ אִזּוֹ אֵין לָזֶה הַמֵּאֲכָל מִמֵּי לְקַבֵּל חַיּוּת, מֵאַחַר שְׂאִין הָאָדָם צָרִיךְ לוֹ לְקִיּוּם חַיּוּתוֹ, וְאִזּוֹ זֶה הַמֵּאֲכָל מִבְּקֵשׁ לוֹ חַיּוּת לְהַחַיּוּת עֲצָמוֹ, וְאִזּוֹ הוּא מוֹצִיא לְפַעֲמִים חַיּוּת שֶׁל הָאָדָם וּמְזַיֵּק לוֹ, וְלְפַעֲמִים נִצְטַרְפִּין עִם זֶה הַמֵּאֲכָל גַּם שְׂאֵר הַמֵּאֲכָלִים וּמְזַיֵּקִים לוֹ, וְתַשְׁמְרֵנוּ שְׂלֹא יָבֹא עָלֵינוּ שׁוּם מַחְלֻקַת בְּעוֹלָם חֶסֶד וְשָׁלוֹם, כִּי אֵתָּה יָדַעְתָּ גַּדֵּל חַלְשׁוֹת בְּחַנוֹ וּמַעוּט עָרְבָנוּ שְׂאִין לָנוּ בַּח כָּלֵל לְסְבוּל עוֹל מַחְלֻקַת וְתַרְדִּיפוֹת, בְּפָרַט כִּי בְּשִׁישׁ מַחְלֻקַת עַל הָאָדָם יְכוּלִין לְחַטּוֹת אוֹתוֹ מִדֶּרֶךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּלְהַפִּיל אֶת הָאָדָם מִמְדַּרְגָּתוֹ חֶסֶד וְשָׁלוֹם, עַל בֶּן חוּם וְחַמוּל עָלֵינוּ וְשִׁמְרֵנוּ שְׂלֹא יָבֹא עָלֵינוּ שׁוּם מַחְלֻקַת בְּעוֹלָם חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְאֶפְּלוֹ אִם חֶסֶד וְשָׁלוֹם עוֹבֵר עָלֵינוּ לְפַעֲמִים אֵיזָה מַחְלֻקַת מִבְּנֵי אָדָם תְּקִימִים עָלֵינוּ, תִּתֵּן לָנוּ בַּח לְהַתְנַבֵּר עֲלֵיהֶם וּלְנַצַּח אוֹתָם בְּכַחַד הַגְּדוֹל וְזוֹרְעַד הַנְּטוּיָה, וְתַעֲזְרֵנוּ שְׂלֹא נִפּוֹל חֶסֶד וְשָׁלוֹם מִמְדַּרְגָּתְנוּ בְּעַבְדוֹת יְהוָה עַל־יְדֵי מַחְלֻקַת, וּיְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב: רַבִּים רוֹדְפֵי וְצָרֵי מַעֲדוֹתֶיךָ לֹא נְטִיתִי. וְתַזְכְּנוּ לְהַתְּבַדֵּד וּלְפָרֵשׁ שִׁיחַתְנוּ וְצַעֲרֵנוּ לְפָנֶיךָ כָּכָל פֶּעַם, וּלְהַתְּוֹדוֹת וּלְהַתְּחַרַּט בְּאֲמַת מַעוּמָק לְבָבְנוּ עַל כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ נְגַדְךָ, וְנִזְכָּה שְׂאֹ גַם הַשְּׂכִינָה כְּכִיכּוֹל תִּפְרָשׁ לְפָנֵינוּ שִׁיחַתָּה וְצַעֲרָה אֶיךָ כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ בְּנִשְׁמוֹתֵינוּ נוֹנֵעַ הַפְּגָם אֲצִלָּה גַם בֶּן כְּכִיכּוֹל, וְהִיא תִּנְחַם אוֹתְנוּ שְׂתִּבְקַשׁ תִּתְּבַלּוֹת לְתַקֵּן כָּל הַפְּגָמִים שֶׁלָּנוּ, וּיְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב: אֵת יְהוָה הֵאֱמַרְתָּ הַיּוֹם לְהִיּוֹת לְךָ לְאֱלֹהִים וּלְלָכֶת בְּדַרְכָּיו וּלְשַׁמּוֹר חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו וּלְשַׁמְעוּ בְּקוֹלוֹ, וְיְהוָה הֵאֱמִירְךָ הַיּוֹם לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה בְּאֶשֶׁר דָּבַר לְךָ וּלְשַׁמּוֹר כָּל מִצְוֹתָיו, וּלְתַתֶּךָ

עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדוש ליהנה אלהיך
באשר דבר. אמן בן יחי רצון.

ה**

לב טהור ברא לי אלהים ורוח נבון חדש בקרבי, אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל
תקח ממני, השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני. אופרה אלהים ואהמיה
אשיחה ותתעטף רוחי סלה. אופרה נגינתי בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי. מהר
ענני יהנה בלתי רוחי אל תסתר פניך ממני ונמשלתי עם יודי בור. רבנו של עולם,
ובני להאמין בך ובצדיקך האמתיים באמונה שלמה, ונבנו לבחינת ארך רוח שיחיה לנו
בחינת אריכת הרוח להאריך אפינו ורוחנו על כל דבר, ולא יבלבל אותנו שום דבר ושום
מניעה מעבודתך הקדושה, ויקים בנו מקרא שבתוב: טוב ארך רוח מגובה רוח. ונאמר:
טוב ארך אפים מגבור ומושל ברוחו מלכד עיר. ותצילני מפל מיני כפירות רחמנא לצלן
שהם בבחינת: אף אין יש רוח (בהם) [בפיהם]. ותצילני מפל מיני פגם אמונה וקטנות
האמונה שזה בחינת קצר רוח רחמנא לצלן. רבנו של עולם, אתה ידעת מה שנעשה
עמנו בדור השפל הזה, ואיך שרבים קמים עלינו ברוחניות ובגשמיות ורוצים להעבירנו
על דת ממש רחמנא לצלן, ולהכניס כפירות רחמנא לצלן בישראל עד שאפילו אצל
האנשים בשרים נפגמה האמונה מאד והיא בבחינת קטנות ושפלות מאד, על בן חוס
וחמול עלינו ונבנו להתחזק באמונתך הקדושה ולהאמין בך ובצדיקך האמתיים באמונה
שלמה באמת ובלב שלם ונבון, ונבנו לעבוד אותך בעבודה גדולה ולמסור נפשנו ממש
על התורה ועל העבודה, ועל כל דבר ודבר הנוגע לקדושת האמונה הקדושה. ולקבל
עלינו כל העבודות קשות בשביל לעשות רצונך בבחינת שאמרנו רבותינו זכרונם לברכה:
בשעת השמד אפילו אערקתא דמסאני יתרג ואל יעבור. ותצילנו מפל מיני קטנות
האמונה כי כבר הודעת לנו שיש אפילו צדיקים שהם בבחינת קטני אמונה, ואפלו אותם
שזוכים לאמונה שלמה הם גם בן לפעמים בבחינת קטני אמונה על ידי שאין להם אמונה
בעצמם ובחידושי תורתם, ואינם מאמינים בשלמות שיש להשם יתברך שעשועים גדולים
מעבודתם ומחידושי תורה שלהם, עד שלפעמים מתרשלים על ידי זה מתורה ועבודה
מחמת קטנות אמונה שיש בהם שאינם מאמינים בעצמם כראוי להאמין בשלמות, על
בן חוס וחמול עלינו ונבנו לאמונה שלמה וישרה בכל הבחינות, עד שנוכח על ידי זה
שלא נצטרך לסגופים ותעניות ושאר עבודות קשות הרבה, רק נוכח שנוכל לעבוד אותך
בכל דבר שבעולם ולקיים מקרא שבתוב: בכל דרכיך דעתו וחוא יישר ארחותיך. אמן
בן יחי רצון.

צדקה

(ב)

יב

ותנוּכָה אוֹתֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְתֵן צְדָקָה לְעֲנִיִּים מְהֵרָה וְתִזְמִין לָנוּ מִמּוֹן בְּרוּחַ, וְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים לְזָכוֹת בָּהֶם. "וְעוֹ מִלֶּךָ מִשְׁפָּט אֱהָב, אֶתָּה בּוֹנֵנֵת מִיִּשְׂרָאֵל, מִשְׁפָּט וְצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אֶתָּה עֹשִׂית. כִּי מִמֶּךָ הַכֹּל וּמִיָּדְךָ נִתְּנוּ לָךְ". עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר עֹשֶׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְתוֹכָה אוֹתֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ לְהִיּוֹת כְּכֹלל עוֹשֵׂי צְדָקָה וְתִסִּיר רַע לְבַבְנוּ, לְמַעַן נוֹכָה לְתֵן צְדָקָה בְּשִׂמְחָה בְּסֶבֶר פָּנִים יְפוֹת, וְלֹא יָרַע לְבַבְנוּ בְּתַתָּנוּ לוֹ, פְּתוּחַ נִפְתַּח אֶת יָדֵנוּ לוֹ לְתֵת לְעֲנִי וְאֶבְיוֹן דֵּי מַחְסוּרוֹ אֲשֶׁר יַחֲסֵר לוֹ, וְנִפְקֵל לְרַעֵב נַפְשֵׁנוּ וְעָרֵם נִכְסֵה בְּגֵד, וּבְגִלְלֵי הַדָּבָר הַזֶּה תִּבְרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְתַעֲזָרְנוּ לְסֹדֵר תַּפְלָתֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַבְלִית הַשְּׁלֵמוֹת וְתַהֲיֶה תַּפְלָתֵנוּ זָכָה וְנִבְוָה כְּלִי שׁוֹם מִחֻשְׁבוֹת זָרוֹת לְמַעַן לֹא יִתְּיָה שׁוֹם מִסֶּדֶר הַמַּכְבִּידֵל בֵּין תַּפְלָתֵנוּ וּבִינֶיךָ:

(ג)

יג

וּבְכֵן תוֹכְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְתֵן צְדָקָה לְצַדִּיקֵי אֱמֶת, לְמַעַן נוֹכָה עַל־יַד־יָדְיָהּ לְהַנְצִיל מַחִיָּה רָעָה וּמְלַסְטִים, שֶׁהֵם לְשׁוֹן הָרַע וְדַבָּרִים כְּמִלִּים וְנֶאֱמָר וְתוֹלְדוֹתֵיהֶם וְתַעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, שִׁיְהִיָּה כָּל דְּבוּרֵנוּ לְשִׁמּוֹךְ וְלַעֲבוּדְתְּךָ וְלֹא נִדְבַר דְּבָרִים כְּמִלִּים לְעוֹלָם, רַק כָּל דְּבוּרֵנוּ יִהְיֶה בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם. וּבִפְרָט מַחֲטָא וְעוֹזֵן הַגָּדוֹל מְאֹד שֶׁהוּא עוֹזֵן לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת שֶׁהוּא תְּמוּרָה בְּיֹתֵר, תַּצִּיל אוֹתִי וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׂלֵא יֵצֵא מִפִּי לְעוֹלָם שׁוֹם דְּבוּר רַע עַל שׁוֹם יִשְׂרָאֵל שְׂבַע־עוֹלָם. אֱלֹהֵי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וּשְׂפָתֵי מִדְּבַר מִרְמָה וְתַצִּילֵנִי מִלְּשׁוֹן הָרַע וּמֵאֲבָק לְשׁוֹן הָרַע וּמִרְכִילוֹת וּמֵאֲבָק רְכִילוֹת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם וְתוֹכְנֵי לְמִדַּת עֲגוּהָ בְּאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, וְנִפְשֵׂי בְּעַפְרָה לְכָל תַּהֲיֶה, וְאִזְכָּה לִידַע שְׁפָלוֹתֵי בְּאֱמֶת. וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים מִן הַכַּעַס, שְׂלֵא אֲכַעֵם לְעוֹלָם עַל שׁוֹם דְּבַר, וְלֹא אֶהְיֶה קַפְדָּן כְּלָל וְלֹא יִחַא כְּלָבִי שׁוֹם כַּעַס וְתִקְפְּדָה בְּעוֹלָם כְּלָל רַק אִזְכָּה לְדַבֵּק בְּמַדּוּתֶיךָ לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים מִן הַעֲנִיּוֹת וּמִן הַחֲסֵר, וְתִזְמִין פְּרֻנְסָתֵנוּ קִדְּם שְׁנַצְטָרְךָ לָהֶם בְּרוּחַ וְלֹא בְּצַמְצוּם, בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר, כְּכַבּוּד וְלֹא כְּבוֹזִי, בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר, מִתַּחַת יָדְךָ הַרְחֵבָה וְחַמְלָאָה, בְּאִפְּן שְׂאוּכָל לְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאֱמֶת כָּל יְמֵי חַיֵּי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

קסו

(י)

"השיבה לי ששון ושעור ורוח נדיבה תסמכני" שאזכה שיתנדב לבי תמיד לעזור לעניים הגונים בכל כחי, הן לפזר משלי לעניים הגונים להעניק להם ולתן להם בשתי ידים מברכת יהוה אשר אתה נותן לי בכל עת, הן להשתדל עבורם בכל כחי לילך ולסבב עבורם ולקבץ על יד נדבת לב אחינו בני ישראל לתמכם ולסעדם למלאת ידי עניים הגונים די מחסורם אשר יחסר להם, הן מוזנות הן מלבושים וכל מה שהם צריכים:

קסח

(י)

ותשפיע עלי בחסדך ותתנני לחן ולחסד בעיני עמך בית ישראל, שאזכה שיהיו נשמעים דברי אצלם, ויכנסו דברי באזניהם שיתנדבו לכבם לתן צדקה הרבה ואזכה לקבל מהם מכל אחד ואחד מנה יפה אפים ותעזרני שיהיה לי כח להפך בדברי לב אכזר ללב נדיבה, ואזכה להרבות בצדקה באמת תמיד כל ימי חיי:

קסט

(י)

ובנכות וכח הצדקה של כל עמך בית ישראל תזכה אותנו לשפר תאות ממוזן מאתנו והרוח נדיבה של הצדקה הקדושה ימשך עלינו וישפך חמימות תאות ממוזן תאות הנגידות והעשירות מה שתלב בוער ומתאוה לממוזן הרבה, להתעשר בעולם שאינו שלו ונזכה להשליך אלילי כסף וזהב, שלא יהיה בלבנו שום תאוה וחמימות והתלהבות לממוזן כלל, רק נהיה שמחים בחלקנו תמיד ונהיה מסתפקים במה שאתה חונן אותנו ברחמיך בכל עת, את כל אחד ואחד כפי רצונך הטוב, ולא נתן עינינו כלל במה שאינו שלנו ולא נחמד ולא נתאוה כלל לכל אשר לרעינו, רק נזכה להיות שמחים בחלקנו תמיד באמת:

קסז

(י)

וזבני ברחמיך הרבים לתן צדקה הרבה לעניים מהגנים הרבה ולצדיקי אמת, למען נזכה להכלל בנפשות רבים של בני ישראל עמך ועל-ידי-זה תזכני ברחמיך הרבים, שנוזכה לגלות ולהאיר את הטוב הכבוש בנו כי אתה ידעת את עצם יפי קדשת הטוב הכבוש אצלי בגלות גדולה ומרה מאד זה במה שנים, מיום היותי על האדמה עד היום הזה, ואיני זוכה עדין לרחם על עצמי, להוציא לאור תעלומות והסתרת הטוב שבי הכבוש בגלות ואיני זוכה להזכיר את עצמי היטב היכן אני בעולם, ואיני יודע מה לעשות, באיזה דרך ומנום אוזכה לגלות הטוב שיש בי:

(י)

רמי

אנא יהוה, עזרנו לצאת מתאוות גופנו ומעבירת מעשינו, ומכסילות דעתנו, וזכנו ברחמיך הרבים לתן צדקה הרבה לעניים מהגנים הרבה, ולצדיקים אמתיים שפדורנו, למען נזכה על-ידי-זה להשלים ולתקן פגם המזבח שנפגם על-ידי עוונותינו, עד אשר אין לנו לא אשים ולא קרפן ולא כהן שיכפר בעדנו:

(יז)

רנד

אנא יהוה שומע תפלה, שומע צעקה, שומע אנחה, שמע קול תפלתנו ברחמים, מלא בקשתנו למענה ולא למעננו, שנוכה לתן צדקה הרבה לעניים הגונים ולצדיקים אמתיים שפדור הוה, ועל-ידי-זה נזכה להזכיר את הטוב הכבוש בגלות, ובכפרט הטוב הכבוש אצלי בגלות גדול שיזכר את מעלתו הגדולה, ויתעורר באמת ויתגבר על הרע עד שאזכה להכניע ולשפר ולגרש את הרע ממני לגמרי ואזכה לשוב בתשובה שלמה לפניה באמת חיש קל מהרה ונזכה לתקן את פגם תאוות אכילה, ותעזרנו לאכל בקדשה ובטהרה למען שמך לבד באמת, ונזכה להכניע ולכבול כסילות הדעת ועבירת המעשים:

(כז)

רנג

וזכני ברחמיך הרבים לתן צדקה הרבה לעניים מהגנים ותחמל עלי בקמלתך הגדולה ותזמין לי תמיד עניים מהגנים צדיקים וכשרים באמת לזכות בהם ותשפיע לי שפע טובה וברכה ותעזר לי ותזמין לי ממוז הרבה לצדקה, ואזכה לעזר ולהושיע ולהחזיק ידי לומדי תורה ועובדי יהוה באמת ותצילני ברחמיך ותשמרני שלא אכשל לעולם בעניים שאינם מהגנים חס-ושלום כי אתה ידעת יהוה אלהינו כי בשר ודם אנחנו, והאדם וראה לעינים, ואיני זוכה לידע ולהבחין בין הגונים לשאינם הגונים על-כן שמתתי אליך כפי שתרחם בטובך ותזמין לי תמיד עניים הגונים וכשרים באמת לזכות בהם ותעזרני שאזכה להחזיקם בכל עז לתן להם צדקה הרבה בשמחה ובטוב לבב בסכר פנים יפות, עד שאזכה שיתעורר על-ידי הצדקה שלי כל הגונים על-אין המלבשין בממון של ישראל, גונין עליונים שאתה מתפאר בהם, ויכללו הגונים הקדושים זה כזה ויאירו באור גדול עד שיתגלה על-ידי-זה גדלת הכורא והפרה, ותתפאר ותתנשא ותתגדל ותתרום על-ידי התגלות הגונים הקדושים שיתגלו ויכללו ויאירו על-ידי הצדקה שלנו ונזכה שיהיו נעשים על-ידי-זה "בגדי ישע, מעיל צדקה":

(לז)

רנה

וזכני ברחמיך הרבים לתן צדקה הרבה לעניים הגונים הרבה, ואזכה להרבות בצדקה מאד בפזור גדול מאד ותעזרני לקיים מקרא שכתוב: "פזר נתן לאכיונים צדקתו

עומדת לעד" ותזכני לצדקה של שבת, שאזכה לתן לעניים הגונים על צרכי שבת קדש, ולהכניס אורחים הגונים על שלחני בכל שבת קדש ואזכה להמשיך עלי קדשת שבת תמיד, ועל-ידי-זוה אזכה לאמונה שלמה להאמין ולבטח בך תמיד, ולפזר ממון הרבה לצדקה בלב טוב ובשמחה גדולה עד שתהא חשובה לפניך מאד מצות הצדקה שלי, על-ידי האמונה השלמה שתזכני שהיא עקר החשיבות והשלמות של הצדקה ושל כל התורה בלה ויקנים בי מקרא שבתוב: "והאמין ביהוה ויחשבה לו צדקה" ואזכה שתאיר אור הצדקה שלי באור גדול על-ידי קדשת שבת קדש ויקנים מקרא שבתוב: "וירחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה":

תעח

(לא)

ותצילני ברחמיך הרבים מספגת דרכים ותשמרני ותצילני מכל מיני צער ויסורין ועבוב בדרך, ומכל אורב ואויב ומססין ותהיה תמיד עמי בפשתי בביתי, ובלקתי בדרך בשמך אצא לדרך לשלום, ובשמך אעבר הדרך בשלום, ואשוב לביתי לשלום ותצילני מכל מיני תוקות והפסד בדרך בגשמיית וברוחניות, בגוף ונפש וממון ושמר צאתנו ובואנו לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם ותזכני לתן צדקה קדם צאתי לדרך, כמו שכתוב: "צדק לפניו יחלה וישם לדרך פעמיו", ועל-ידי-זוה תבזן לפני הדרך ואתה ברחמיך הרבים תלה לפני להנחותי הדרך אשר אלה בך ותאיר לפני באורך הגדול ותביאני ותגיעני למחוז חפצי לחיים ולשלום בריצונך הטוב:

תקמו

(לב)

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתעזרני לתן צדקה הרבה לעניים הגונים הרבה ותחמל עלי ברחמיך ובחסדיך הגדולים ותעצומים, ותעזרני לתן צדקה הרבה לארץ ישראל, לתמוך ולסייע בסיוע שיש בו ממש לעניים הגונים הדרים בארץ ישראל ואזכה לתפלל על-ידי-זוה באוירא דארץ ישראל, באויר הקדוש בהאוויר והחבל שאין בו חטא ונוכה על-ידי-זוה להמתיק ולבטל כל מיני דינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל ונוכה תמיד לרחות ולבטל הדין והחשף ותסכלות וכל מיני חכמות חיצוניות מן העולם ותעזרנו להגביר ולהעלות ולנשא הנפש הקדושה והתורה הקדושה ותאיר עלינו אור החכמה הקדושה, ותמשיך עלינו חסדים טובים מאתך תמיד ונוכה לזכרון דקדשת, ותשפיע עלינו מאתך שפע טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים ושלום וכל טוב וברחמיך הרבים תזכר לנו את ברית אבותינו אברהם יצחק ויעקב ותקנים לנו מקרא שבתוב: "וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק, ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אובר":

תרב

(מר-מה-מו)

ותנפנו לתן צדקה לארץ ישראל, ונזכה להחזיק ידי עניים הגונים הדרים בארץ ישראל, עד שזוכה שנתיה נכללים באוירא דארץ ישראל ועל-ידי-זה נזכה לגרש מי המבול מאתנו, שהם המחשבות ורות והבלבולים המבלבלים אותנו תמיד, ומונעים אותנו מעבודתך האמתית, ובפרט בשעת התפלה, שבלם פאים עלינו ומבלבלים את תפלותינו מאד, עד אשר כשל בח הפכל בי בעוונותינו הרבים "נברו המים מאד על הארץ ויבסו כל החרים הנבוהים", עד אשר קשה לעמד נגד בלבולים ומחשבות ורות רבות פאלה, בי הרבינו לפשע מאד:

תרנו

(נד)

ותנפני ברחמיך הרבים למדת ההסתפקות, שאזכה להיות מסתפק במעט מהעולם הזה ולא אשתמש בעסקי העולם הזה כי אם מה שמכרח לבד בתכלית הצמצום וההסתפקות, בקדשה ובטהרה גדולה לשמך ולזכרך לבד ואפלו בשתופני להגדלת הדעת באמת, שאזכה להבין מכל הדברים את הרמזים דקדשה שיש בהם, אף-על-פי-כן, לא אהיה נוטה כלל להרבות חס-ושלום בעסקי העולם הזה רק להסתפק במועט מאד בצמצום גדול בהכרחיות לבד, ובקדשה ובטהרה גדולה לשמך לבד באמת ועקר עסקי יהיה רק בעבודת יהוה לעסק כל ימי בתורה ותפלה ומעשים טובים ותעורני שאפלו מזה ההסתפקות וההכרחיות שתשפיע לי אזכה להפריש ממנו לצדקה ואזכה לקיים מקרא שכתוב: "טוב איש חונן ומלוה וכלכל דבריו במשפט" ואזכה להרבות בצדקה לעניים הגונים הרבה ועל-ידי הצדקה שלי אזכה ליחד קדשא בריך הוא ושכינתיה ביחודא שלים בשם כל ישראל:

תשמו

(נו)

ותנפני ברחמיך הרבים להרבות בצדקת, ואזכה לפזר צדקה הרבה, לעניים הגונים הרבה ועל-ידי-זה ותרבה השלום בעולם, ונזכה לשלום בשלמות באמת, לשלום שיש לו פה ודבור, שיהיה שלום בין אדם לחברו, וידברו יחד באהבה ושלום דברי אמת וצדק, ויעזר כל אחד את חברו לעבודתך וליראתך ותמחר ותחיש לנאלנו, ותביא לנו את משיח צדקנו ותבניע ותשפר ותמנר ותכלה את שער של אדם נפילה אחר נפילה, ויפלו ולא יקומו המה יכרעו ויפלו, ואנחנו נקום ונתעורר, וישבן ישראל במח ברה, ותשים שלום בין כל עמך ישראל לעולם וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך הטוב ויקים מקרא שכתוב: "שלום רב לאזכבי תורתך ואין למו מכשול. יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך. וכל בנך למודי יהוה, ורב שלום בנך.

למען אחי ורעי אדרבה נא שלום בך. למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך. יהוה עז לעמו ותג, יהוה יברך את עמו בשלום". יהיו לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגואלי:

תתלו

(טו)

רחמן מלא רחמים, רחמן מלא רחמים, רחם על כבודך הגדול ותקדוש, ונבנו ועורנו שנוכח להעלות ולהחזיר כל הכבוד אל תקדשה ונבנו ברחמיך הרבים להרבות בצדקה תמיד, לתן צדקה הרבה לעניים הגונים הרבה, בשמחה ובטוב לכב באמת, ובשלמות גדול ברצונך הטוב, באפן שנוכח על ידי הצדקה להמשיך אור הפנים אל הכבוד ותברך אותנו בלנו יחד באור פניך, ותמשיך עלינו חסדך הרבים הכלולים בשמך הגדול, ותאיר עלינו כל החסדים הכלולים בחמשה חסדים בנגד חמשה פעמים צדקה שנוכח בתורתך הקדושה ויקים בנו מקרא שכתוב: "אני בצדק אחזה פניך אשפעה בחקין תמונתך". ונוכח להעלות את הכבוד והמלכות מצדק לצדקה, ותעורנו ותושיענו להוציא כל הכבוד מן העו פנים, ולהחזיר כל הכבוד אל המביני מדע דקדשה, ויחזר כל הגדלה והכבוד לצדיקי הדור וכשרי הדור האמתיים, הנקראים פני הדור באמת:

תתנב

(טז)

חוס וחמל ורחם עלינו ומלא משאלותינו למוכח ברחמים, ונבנו להרבות בצדקה תמיד לעניים הגונים באמת ברצונך הטוב, ונוכח לתן צדקה בשעת התפלה בעת שאנו אומרים פסוק "ואתה מושל בכל", עד שנוכח להעלות הממשלה והכבוד והמלכות מן הקלפה, להעלות ולהוציא ולסלק כל הכבוד והגדלה והממשלה מן העכו"ם והרשעים והעו פנים שבהור, ולהחזיר כל הכבוד והמלכות אל תקדשה וישוב הכבוד אל המביני מדע אל הצדיקים והחכמים האמתיים דקדשה, ונוכח לשבר תאות אכילה ולהמשיך פנים אל הכבוד, ותצילנו מריב ומחלקת תמיד ותעזר לנו שיבואו לנו נפשות רבות חדשות דקדשה על ידי הכבוד דקדשה ונוכח ליראה ואהבה בשלמות, ועל ידי נוכח להוליד ולגדל את הנפש בלי שום קשוי הולדה ובלי שום צער גדול פנים כלל. רבנו של עולם, אל הכבוד, "לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש, והעשר והכבוד מלפניך, ואתה מושל בכל, ובך בתי ונבורה ובך לגדל ולחוק לכל", ונבנו להעלות כל הכבוד לשרשו שבקדשה:

תתנב

(סח-סג)

ונבנו להרבות בצדקה תמיד, ועל ידי זה תרויח לנו בכל עסקינו, ותזמין לנו פרנסותינו קדם שנוצמך להם ותתן לנו עשירות גדול דקדשה, עשר וכבוד וחיים. רבנו של

עולם, אתה יודע חסרון הפרנסה בעת הזאת, אשר כשל כח הסבל, כי חיינו תלויים מנגד, ואין אנו יודעים שום דרך איד להשיג פרנסה, כי אם עליך לבר אנו נשענים כי ממי אשאל לחמי ופרנסתי וכל צרכי המרבים מאד, הלא ממך לבר, אשר אתה מפרנס ומכללל מקרני ראמים עד ביצי כנים. חמל עלי והושיעני, ותן לי פרנסה ברוח מתחת ידך הרחבה והמלאה, ואל תצריבני לא לידי מתנת פשר ודם ולא לידי הלואתם ועורני לסלק כל החובות שאני חיב מבכר, ומעתה תצילני שלא אבוא לידי שום חוב והלואה כלל ותהיה בעזרי שאובה מהרה לתקן פגם כל הגולות שבירי מעודי עד היום הזה, ואובה להשיב את כל הגולות אשר גולתי, או את העשק אשר עשקתי, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון וכל מיני סכסוכים בעסקי ממון, שנשאר בירי איזה ממון של חברי עליי איזה טעות והעלמה מאיזה משא ומתן וחוב וכדומה, הן מה שאני זוכר עדין הן מה שנשכח ממני, הכל אובה לסלק ולשלם לבעליהם חיש קל מהרה, ותשפיע לי ברחמיך ממון הרבה, באפן שאובה לצאת ידי חובתי לסלק לכל מי שנגעתי בממוני וחפציו שום צד נגיעה בעולם, ואם חסדך ושלום יש בירי איזה גולה וחוב שאני יודע בעצמי למו גולתי, תעזרני ברחמיך הרבים שאובה לעשות מהם צרכי רבים, באשר צויתנו עליי חכמיך הקדושים, באפן שאובה מהרה בחיי לתקן ולהחזיר כל הגולות והחובות שבירי, כי אתה יודע חמור אסור גולה, שנחשב באלו גזול נפשו ונפש בניו ובנותיו, ובאלו

בא על אשת איש:

תתסג

(ע)

וזהו ברחמיך הרבים לתן צדקה הרבה לעניים הגונים, ובכרמך להצדיקים אמתיים ולבני הצדיקים ועורני והושיעני שנופה לתן להם בכבוד גדול, ולהספיק להם כל צרכיהם בכבוד, ותצליח אותנו שנופה לתן כל הצדקות שלנו להצדיקים אמתיים שהם עניים באמת בבחינת עפר, ועל-ידיה נובה שהצדקה שלנו תעשה פרות מיד, כמו שכתוב: "ורעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד", ותצמיח לנו על-ידי הצדקה כל טוב, שפע מובה וברכה ורחמים וחסדים ושלום, בני חיי ומזוני וכל טוב לנצח וברחמיך הרבים תשמרנו ותצילנו שלא נפשל לעולם בעניים שאינם מהגונים, ותסבב ברחמיך באפן שלא נגיעו הצדקות שלנו לשום עני שאינו הגון, רק נובה להרבות בצדקה לעניים הגונים ולצדיקים אמתיים עזרנו למען שמה, חוסה עלינו כרב רחמיך, ונבנו לבוא לכל זה מהרה:

תתעד

(עו)

רבנו של עולם, זבני ברחמיך הרבים, ועורני והושיעני ותן לי לב טוב שאובה להרבות בצדקה, ותבני לתן מעשר ממעותי ומכל מה שתחנני ברחמיך, ותזמין לי עניים

הגונים לזכות בהם ועל ידיהם תצילני משונאי ומרודפי, כי דרכך לבקש את הנרדף, אפלו צדיק רודף את הרשע. חום וחמל ורחם עלי למען שמך, והנה בעזרי והושיעני וחזק את לבבי, שאזכה לתן תמיד מעשר מכל מה שתחנני ברחמיך הרבים, ותפשמך ידך הגדולה עלי, ותזמין לי פרנסתי מאתך, ותספיק לי כל צרכי וכל צרכי ביתי בהרחבה גדולה קדם שאצטרך להם, מתחת ידך הרחבה והמלאה, וקנים בנו מקרא שכתוב: "והריקותי לכם ברכה עד בלי די" ואזכה להיות שמח בחלקי תמיד, ולהסתפק במה שתחנני, ולא אהיה נבחל לחזן חסד ושלוש ובצל בנפשי תסתירני, ותגן עלי בצל ידך הגדולה, ותכסה עלי ותצילני מכל שונאי ורודפי בגשמיות ורוחניות וקנים בנו מקרא שכתוב: "ואשים דברי בפיך ובצל ידי כפיתך לנטע שמים וליסוד ארץ ולאמר לציון עמי אתה". ותשים שלום בעולם, וקנים מקרא שכתוב: "אמת מארץ תצמח, וצדק משמים נשקת. חסד ואמת נפגשו, צדק ושלוש נשקו", ונאמר: "בצדקה תכונני, רחמי מעשק כי לא תיראי, וממחתה, כי לא תקרב אליך", עזרני כי עליך נשענתי, "קרב אל נפשי נאלה למען אויבי פדני, יהיו לרצון אמרי פי ותגיון לבי לפניך יהנה צורי ונאלי":

תתעט

(עח)

יהי רצון מלפניך יהנה אלהינו ואלהי אבותינו, "אל ארץ אפים ורב חסד ואמת", שתחום ותחמל עלי בגדל חנינותיך ותעזרני ותושיעני ותגונני לתן צדקה הרבה לעניים הגונים הרבה לשמך לבד באמת לאמתו, בלי שום פניות ובלי שום שקרים בלל ותהיה ידי פתוחה לפזר ולתן לאביונים הגונים צדקה הרבה, כל מה שייחסר להם, בשמחה רבה ובחירות גדולה ובלב טוב ובסבר פנים יפות ואזכה להרבות בצדקה תמיד לשמך לבד ברצונך הטוב, עד שאזכה בכח הצדקה הקדושה להכניע ולשבר ולבטל כח הצדקה של הרשעים המתנגדים אל הקדושה, אשר אתה מכשילם בעניים שאינם הגונים "ולא תעשינה ידיהם תשיח" ולא יהיה להם שום כח נגד עמך ישראל החפצים לעבדך באמת ותמשיך עלינו קדשך הגדולה, ותשפיע עלינו כח ואמץ מהצדיקים האמתיים וקנים שבקדושה, ובזכותם וכחם נזכה להכניע ולשבר ולבטל מלך זמן וכסיל, לגרש אותו ואת תולדותיו מעלינו ומעל גבולנו ואת רוח הטמאה תבער מן הארץ ותבטל מעלינו כל מיני הרעהורים רעים הרודפים אחרינו בכל עת, וביותר אחרי החפצים באמת להתקרב אליך, באשר נגלה לפניך ארון כל מלא רחמים, ונזכה לחמשיך עלינו אור פני מלך חיים, אור הפנים דקדושה הנמשך מאריך אנפין דקדושה ותעזרני להכניע ולשבר ולגרש ולבטל מאתנו כל הרעהורים רעים הנמשכין מאריך אנפין דקלפה, ותגן בעדנו שלא תפגע בנו שום אשה רעה אשר שרשה נמשכת משם, ולא שום תרהור רע הנמשך משם מאריך

אנפין דקלפה אשר אי אפשר להתחבא ולכרח מהרהורים האלה הנמשכין משם, כי בכל צד שפונים, הם מזדמנים ובאים לשם:

תתפא

(עח)

וזכנו ברחמיך הרבים להרבנות בצדקה לשמך לבר באמת, וזכות הצדקה דקדשה תצילנו ממות, שהם הרהורים רעים שנקראים טמאת מת כמו שכתוב: "וצדקה תציל ממות", ותשמרני תמיד שלא אהיה מערב בין הנשים, ולא ארבה שיחה עמהם ואפלו עם אשתי אמצט בשיחה בכל מה דאפשר, ומה שמכרח לדבר עמהם לפעמים, תגן בעדי ותשמרני ברחמיך שלא אהיה נלכד על ידי חסד ושלום בשום הרהור רע חס ושלום, ותצילני מהסתכלות רעים ומהרהורים רעים, ולא אתור אחר לבני ואחר עיני עורנו כי עליך נשעננו, כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שפשמם "הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משונאי וממעמקי מים, אל תשמפני שבילת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאמר עלי פאר פיה, פנה אלי וחסני, תנה עווד לעבדך והושיעה לבן אמתך. עשה עמי אות למזכה וראוי שונאי ובושו כי אתה יהיה עורתי ונחמתי. אני בצדק אהיה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך":

תתפג

(עט)

וזכנו ברחמיך הרבים לתן צדקה הרבה לעניים הגונים לשמך לבר בלי שום שקרים ובלי שום פניות, ותעורנו תמיד לקיים מצות צדקה כראוי כרצונך הטוב בקדשה וטהרה גדולה בשמחה ובטוב לבב, ותציל את נפשותינו שלא נפשל לעולם פעניים שאינם הגונים, ותשמרנו מצדקות הרעות שאינם כרצונך, ותחמל עלינו בחמלתך ותגן בעדנו ותצילנו שלא ניקו לנו כלל הצדקות הרעות שאינם כרצונך באמת, הגורמים מה שגורמים:

תתשלד

(קלו)

מלא רחמים, עושה צדקות עם כל בשר ורוח, אמצני וחוקני בכחוחן שלם בכל עת, באפן שאזכה להרבנות בצדקה לעניים הגונים, ולהתחזק בכל עז ותעצומות בכל עסקי מצוה וזכות הרבים, כרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים ואזכה על ידי הצדקה להשלים הדבור דקדשה בשלמות ואזכה לעשות מכל הקולות והצפצופים דבורים שלמים ואעלה מהרה מנדר בחמה לגדר האדם בתכלית השלמות:

תתשלד

(קלז)

רבנו של עולם, השם פה לאדם, זכני להשלים שבלי בתכלית השלמות ועל ידי חסד ושלום, ואזכה לכחוחן שלם, ולהרבנות בצדקה לעניים הגונים, עד שאזכה לשלמות

הדבור, ולעשות מכל הקולות והשירות והצפצופים דבורים שלמים קדושים ומהורים ויעלו דברינו לנחת ולרצון לפני כפא כבודך, ותמלא כל משאלות לבנו למזכה ברחמים מהרה ואזכה לקנים מקרא שפתוב: "בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה" ונאמר: "גול על יהוה ורפך ובטח עליו והוא יעשה, והוציא כאור צדקה ומשפטך בצחרים". אבטח ביהוה ואשען באלהי שלא יחסר לי על ידי הצדקה לכל, רק אדרבא בגלל הדבר הזה יברכנו יהוה אלהינו בכל מעשינו ובכל משלח ידיו ואזכה לפור לצדקה בשתי ידים כמו שפתוב: "פור נתן לאכיונים, צדקתו עומדת לעד, קרנו תרום בכבוד. יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה. יהוה צבאות אשרי אדם בטח בה. יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו". חננו ועננו ושמע תפלתנו כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה שומע תפלה:

תשצט

(קנד)

רבנו של עולם, אתה יודע כמה וכמה הרחקתי השפע מהקדשה עלי ידי פגם הברית והמשכתי למקום שהמשכתי רחמנא לצלן, למקומות אשר לא נתן להוצר ופגמתי כמו שפגמתי אשר אי אפשר לשער, אשר התקון לזה הוא צדקה לעניים הגונים ונקא שעל ידי זה חוזרים וממשיכים השפע אל הקדשה אבל איך זוכין לזה כי רבו המניעות מאד של מצות צדקה הן מחמת רע לבבנו וחסרון הכסחון והאמונה, וגם בשמתגברים ומשברים אכזריות שבלב ונותנים צדקה אין אתנו יודע עד מה, מי הוא העני התגון באמת אשר על ידו נזכה להמשיך השפע אל הקדשה ולתקן פגם הברית על ידי זה:

תת

(קנד)

על כן באתי לפניך בעל הרחמים בעל הצדקה והחסד חושב מחשבות לכל ידח ממנו נדח, אשר אתה עוסק בתקוני בכל עת, שתחום ותחמל עלי, ותובני ברחמיך הרבים לתן צדקה הרבה לעניים הגונים עניים בשרים באמת העוסקים בתורה ובעבודת יהוה באמת, ותשמרני ותצילני מלתן צדקה לעניים שאינם הגונים אתה לבר תשמרני ברחמיך מלהכשל בהם חס ושלום כי גלוי וידוע לפניך שאין בנו דעת לשמר מהם רק אתה לבר יודע את לבב כל בני האדם ומבין אל כל מעשיהם, אתה יודע רוי עולם ותעלומות סתרי כל הן, חוס וחמל עלי ועשה עמי בגדל נפלאות חסדיך העצומים, ותסב סבות למזכה בכל עת, באפן שתזמין לי עניים הגונים באמת לזכות בהם ותעזר ותחזק את לכבי לתן להם צדקה הרבה כלב טוב, בסבר פנים יפות; ואזכה להוסיף בכל פעם להרבות בצדקה וחסד, ולילך לקבץ נדבות מעמך ישראל לתחזיק עניים העוסקים בתורה ותפלה באמת כי כבר הודעתנו שאין שום אדם מישראל שזור ממצות צדקה אפלו העני

שְׁבִישְׂרָאֵל אֲכַל אֶתְּהָ יוֹדֵעַ קִשְׁיוֹת לְבַבְנוּ, וְאִיךָ מִתְנַבְּרִים הַמּוֹנְעִים וְהַלְבּוּלִים אֲפִלוּ עַל גְּדוּלֵי הַעֲשִׁירִים מִלִּתֵּן צְדָקָה עַד אֲשֶׁר הוֹלְכִים מֵעוֹלָמָם, וּמֵאוֹמָה לֹא יִשְׁאוּ בְּדָם, מִכָּל שָׂכָן קִמְנֵי הָעָרָה אֲשֶׁר פְּרִנְסָתָם מְצַמְצַמֶּת אֲשֶׁר רַבּוּ הַמְּנִיעוֹת וְהַלְבּוּלִים מְאֹד מִמִּצְוַת צְדָקָה, בְּפֶרֶט לְזְכוֹת פְּעֻנִים הַגּוֹנִים:

תתתא

(קנב)

עַל בֶּן אִיז לָנוּ עַל מִי לְחַשְׁעֵן כִּי אִם עֲלִיךָ אֲבִינוּ שְׁבִישְׂמִים, בְּזְכוֹת וּכְחַ הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים שָׂאֵנוּ נִשְׁעָנִים עֲלֵיהֶם כְּכֹל דְבַר, אֲלִיךָ שְׂמַחְתִּי אֶת כְּפִי עֵינֵי תְלוּיוֹת אֲלִיךָ לְבַד כִּי אֶתְּהָ לְבַד יוֹדֵעַ בְּמָה וּכְמָה תְּקוּנִים אֲנִי צָרִיךְ בְּשִׁבִיל תְּקוּנַת הַבְּרִית אֲשֶׁר פְּגַמְתִּי בּוֹ הִרְבָּה וְאֲנִי רַחוּק מִכֹּל מְאֹד, רַק עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲנִי בּוֹטֵחַ וְעַל חֶסֶדְךָ אֲנִי נִשְׁעָן, שְׂאֶתְּהָ תִסְכַּב סְבוֹת לְמוֹכָה בְּרַחֲמֶיךָ וְתוֹכְנֵי לְתַקֵּן אוֹתִי בְּכֹל הַתְּקוּנִים, וְתוֹשִׁיעֵנִי לְתֵן צְדָקָה הִרְבָּה לְעֻנִים הַגּוֹנִים הִרְבָּה, וְלַעֲסֹק בְּצְדָקוֹת לְעוֹרֵר לֵב אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקַבֵּל מֵהֶם צְדָקוֹת הִרְבָּה כְּכֹל עֵת לְחַחֲזוּק יְרָאִי יְהוָה הָאֲמִתִּים, בְּאִפְסָן שְׂאִזְכָּה לְתַקֵּן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת בְּאִמְתִּי, וְלֹא אֵעוּל בְּכִסּוּפָא קַמְךָ "יְהוָה יִגְמַר בְּעַדִּי יְהוָה חֶסֶדְךָ לְעוֹלָם, מַעֲשֵׂי יְדִיךָ אֵל תִּרְף. יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמַרִי פִי, וְהִגִּיזוּן לְפִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צִוִּרִי וְגוֹאֲלִי" אָמֵן:

נב

(ב:)

וְתוֹכְנֵנוּ לְחִרְבוֹת בְּצְדָקָה תְּמִיד, עַד שְׁנוֹכָה לְדַבּוּר שֶׁל צְדָקָה, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב: "אֲנִי (יְהוָה ה') מְדַבֵּר בְּצְדָקָה רַב לְחֹשִׁיעַ" וְתַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ רַחֲמִים וְתַבְטִיל מֵאֲתָנוּ כָּל הָאֲבִירוֹת שְׁבִלְבַבְנוּ, וְנוֹכָה לְצֵאת מְגִיד בְּהִמָּה לְגִיד אֲדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ רַחֲמֵנוּ וְנוֹכָה לְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת תְּמִיד בְּרַחֲמֵנוּ אֲמִתִּי, וְלְחִרְבוֹת בְּצְדָקָה תְּמִיד לְעֻנִים הַגּוֹנִים בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׁנוֹכָה לְחַשְׁלִים הַדַּבּוּר שֶׁל צְדָקָה כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב: "טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמְלַחֵן וּכְלָבֵל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט":

כו

(ד:)

"וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ יְהוָה עַת רִצּוֹן, אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאִמְתִּי יִשְׁעֶךָ. יְהוָה שְׁמַע תְּפִלְתִּי הָאִזְיָנָה אֵל תַּחֲנוּנֵי, בְּאִמּוֹנְתְךָ עֲנֵנִי בְּצְדָקְתְךָ. לְמַעַן שְׂמַחְךָ יְהוָה תַּחֲנוּנֵי בְּצְדָקְתְךָ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי. אֲנִי בְּצְדָק אֶחְזֶה פְּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תְּמוֹנְתְךָ". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, וּפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתֵן צְדָקָה הִרְבָּה תְּמִיד כְּכֹל יוֹם וּכְכֹל עֵת וּכְכֹל שְׁעָה, וְתַתֵּן לִי כַח וּגְבוּרָה לְכוּף אֶת יָצְרִי וְאֶת לְבִי חֲקֹשֶׁת, לְשַׁבֵּר הָאֲבִירוֹת שְׁבִלְבָבִי לְהַפְכוֹ לְרַחֲמֵנוּת, לְחַתְנָדָב לְתֵן צְדָקָה הִרְבָּה בְּפוּזֵר גְּדוּל יוֹתֵר מִשְׁבְּעֵי וְרִצּוֹנִי, כְּלִי שׁוֹם חֲקֻדָּה כְּלָל כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב: "פּוֹר נָתַן לְאֲבִיוֹנִים צְדָקָתוֹ עוֹמְדָת לְעַד קִרְנוֹ תְרוּם בְּכַבּוֹד", וְאִזְכָּה לְתֵן צְדָקָה בְּשִׁתֵּי יָדַי בְּשִׁמְחָה גְדוּלָה וּכְלָב טוֹב, וְלֹא יִרַע לְבָבִי בְּתַתִּי לוֹ וְתַתִּינֵה

ידי פתוחה תמיד לתן לעני "די מחסורו אשר יחסר לו", ואזכה לקנים מקרא שכתוב: "פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו". ותזמין לנו עניים הגונים לזכות בהם ותשמרנו ותצילנו מעניים שאינם מהגונים:

(מ:)

רנ

ותעזר לנו שנוזה לתן צדקה הרבה בסכר פנים יפות לעניים הגונים וכשרים באמת ותזכנו לשפר לבנו האכזר ולהפכו לרחמנות, ולא יהיה לבנו קשה באכזר, רק תעזרנו להפוך לב האכזר ללב רך במים, לרחם באמת על עניים הגונים כשרים אמתיים ברחמנות גדול בראוי, לתת להם כל צרכם די מחסורם אשר יחסר להם ונוזה ליחד יחודים גדולים בקדשה גדולה למעלה למעלה על ידי צדקותינו ותהיה בעזרנו ותתן לנו כח שיהיה נעשה על ידי הצדקה שלנו בחינת יחוד ב'רבה ק'דשה בכל העולמות הקדושים עד למעלה מעלה:

(מ:)

רנ

אנא יהיה אוהב צדקה ומשפט, וזכנו ברחמיך הרבים לקנים מצות צדקה בשלמות בראונך הטוב עם כל פרטיה ודקדוקיה ובנוותיה ותרי"ג מצות התלויים בה ותעזרנו שנוזה על ידי הצדקה לבטל ולשפר תאות נאוף מאתנו, ותבדילנו מן הצבועים והשקרנים, ולא תבטיל אותנו בעניים שאינם הגונים ותשמרנו ברחמיך הרבים, שלא יהיה נפגם אצלנו חסד ושלוה, ה'יחוד ב'רבה ק'דשה הנעשה על ידי הצדקה, שלא יתגבר על ידינו תאות נאוף חסד ושלוה:

(מ:)

רנ

מלא רחמים חפץ חסד, אל תדינני במפעלי, ואל תעשה לי כחטאי, רק תרחם עלי כרב רחמיך כרב חסדיך, ותשמר אתה בעצמך את הצדקה שלי שלא יינקו ממנה החיצונים חסד ושלוה, ולא יהיה להם כח לפגם ה'יחוד ב'רבה ק'דשה הנעשה על ידי הצדקה שלי ולא תתן להם כח להגביר על ידינו תאות נאוף חסד ושלוה כי כל בונתי בהצדקה שאתה מוכני לתן ברחמיך הרבים, הוא רק בשביל מצות צדקה לבר, כדי לעשות נחת רוח לפניך, אשר צויתנו בתורתך הקדושה לתן צדקה, והזרת אותנו על זה מאד בכמה וכמה אזהרות, וכל בונתי בנתינת הצדקה לתמן ולא לקלקל חסד ושלוה:

(מ:)

רנ

על בן באתי לפניך לשטח פני לרחמיך, שתשמרני ברחמיך מעניים שאינם הגונים ותהיה עמי תמיד, ותצילני ותשמרני באפן שלא יהיה שום כח ושליטה להחיצונים לינק מהצדקה שלי, ולא יוכלו לקלקלה בשום אפן כי אני נותן כל הצדקות שלי על דעת

הצדיקים האמתיים גדולים במעלה והם יעלו את מצות הצדקה שלי, ויעשו ויתקנו על ידה יחודים גדולים למעלה למעלה בתכלית הקדשה העליונה באמת ויהיה לה נחת רוח ושעשועים גדולים על ידי הצדקה שלי ותנבני לשבר תאות נאוף לגמרי ולזכות לתקון הברית באמת על ידי כח וזכות הצדקה שלי:

(טו:)

רס

טוב ומטיב לבל, ובני להרבות בצדקה לעניים הגונים בקדשה גדולה בראונף הטוב, באפן שתהיה הצדקה תקון גדול לנפשי ורוחי ונשמתני, ולא איעול בכסופא קמך. ותשמר את כל עמך בית ישראל הצדיקים והכשרים אשר פרנסתם על ידי צדקה, שלא יגיע לידם שום צדקה פגומה מאנשי נאוף ורשע, אשר הצדקה שלהם מוקדת להמקבלים רק תסבב סבות למוכה ברחמיך הרבים, שכל הרשעים והנואפים הנותנים צדקה, שכל צדקתם תגיע להשקרנים והצבועים, והצדיקים והכשרים האמתיים ינצלו מהם מלקבל צדקה פגומה שלהם, שלא תקלקל הצדקה פגומה שלהם את דבור פיהם הקדוש שמקבלים הצדיקים מפעלי הצדקה ותזמין לנו ולכל ישראל פרנסה בכבוד ובכשרות ולא יהיה אחיזה להסטרוא אחרא בפרנסותינו כלל, רק נזכה לפרנסה טובה בכבוד ובכונה בקדשה ובטהרה גדולה, באפן שנוזכה להיות בראונף הטוב באמת:

א*

רבנו של עולם, ובני לשמירת הברית בשלמות, ואזכה לקדש עצמי במתן לי, עד שיהיה תוונג שלי בבחינת: וכו שכונה שרויה ביניהם. ותצילני מכל מיני פגם הברית שבעולם, בפרט ממקרה בלתי טהור חסד ושלום. רבנו של עולם, אתה הודעתנו שעל ידי שפוגמין בקדשת תוונג או על ידי עון מקרה לילה חסד ושלום, על ידי גורמין התנברות הדינים והחרון אף בעולם חסד ושלום, בבחינת: לא וכו אש אוכלתן. וגם אתה הודעתנו שהקלפה הזאת שבאין על ידה למקרה לילה ולכל מיני פגם הברית רחמנא לצלן, היא יונקת מן "הפאין" שבאותיות א"ב (אלף בית), ונעשה מן "פא" אף. על כן ובני להרבות בצדקה לעניים הגונים, ואזכה לתן הרבה לצדקה בסתר, עד שעל ידי זה יהיו נמתקים כל הדינים שהתגברו על ידי פגם הברית. ויכנס בנו מקרא שפתוב: מתן בסתר ובכפה אף. ולא יהיה להקלפה הרעה שום ניקה מהקדשה חסד ושלום, ותמתה שמה וזכרה מן העולם, ונזכה להנצל מעתה מכל מיני פגם הברית שבעולם, ותנבני לשמירת הברית בתכלית הקדשה בראוי לאיש הישראלי באמת, אמן בן יהי רצון:

יב*

רבוננו של עולם, ובני לפור הרבה לצדקה לעניים הגונים, ותתן בלבנו לרחם על העניים ועל כל הצריכים לרחמים, ותנבנו לגמל עמקם חסד גדול ועל-ידי-זה נזכה שאתה תרחם עלינו גם כן כרחמיך הגדולים כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: כל המרחם על הפריית מרחמין עליו מן השמים. וחנונו מאתך חכמה פינה ודעת, ותצילנו מכל מיני רוח שטות, ועל-ידי-זה נזכה להנצל מלבא לידי עברה, ונזכה לעשות רצונך כל ימי חיינו ולעבדך בלבב שלם אמן.

לו*

רבוננו של עולם, ובנו לפור מעות הרבה לצדקה לתלמידי חכמים, ואזכה להיות באמת בכלל תומכי אורייתא, ויחנים בי מקרא שכתוב: עץ חיים היא למחויקים בה ותומכיה מאושר. ואזכה שהמעוה שאתן לתלמידי חכמים יהיה לי זכות גדול בזה כל כך עד שיהיה נחשב בבחינת לימוד התורה בעצמה, שאמרו רבותינו זכרונם לברכה על זה: אין עבירה מכבדה תורה. שלא יהיה בזה לשום עבירה מעונותי הרבים לכבוד אור המצוה של הצדקה שאתן לתלמידי חכמים, רק אדרבא בזכות המצוה הזאת אזכה להנצל מכל מיני עברות, ואזכה לעשות תשובה שלמה, עד שתמחול ותסלח לכל עונותי ופשעי וחטאי שחטאתי עויתי ופשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה, ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול, ותעורני לקבוע עצמי לתורה בכל יום, ואהיה חזק בלימוד תורתך הקדושה בכל יום בקביעות גדול, ואל יטרדני מזה שום טרדא ואל ימנעני מזה שום מונע בעולם, ותזמין לי פרנסתי וכל הצטרכותי ברוח ובכבוד ובשפע גדול בלי שום טרדא ויגיעה כלל, ואל יגרמו עונותי לעבב שפעי ופרנסתי חסד-שלום, רק אדרבא בזה וזכות הצדקה שאתן לתלמידי חכמים אמתיים לחחויק אותם שיהיו יכולים להיות קבועים בלימוד התורה, ובח זכות של קביעות לימוד התורה שלי בעצמי בכל יום, יעלו לרצון לפניך כל כך עד שלא תהא עבירה מכבדה תורה חסד-שלום. רק אדרבא זכות התורה יעמד לי לכפר על כל עונותי וחטאי ופשעי, ואזכה על-ידי-זה להצליח בכל דרכי פרוחניות ונשמיות, ויחנים בי מקרא שכתוב: כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יזמם ולילה, והיה בעץ שתול על פלגי מים אשר פרו יתן בעתו ועלהו לא יבל וכל אשר יעשה יצליח. אמן בן יהי רצון:

עב (י)
 ונתפנו לקנים מצות ציצית כראוי בכל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה, ותרני"ג מצות התלווים
 בה ועל ידי כנפי הציצית הקדושים תגן עלינו ותציל אותנו מכל מיני פגם
 הברית, ונתפנו להתקדש בקדושתך תמיד, ועל ידי זה תציל אותנו מעצת הנחש, מעצת
 המפתים והמסיתים והמדיחים מדרך האמת, ככונה לחרע או שלא ככונה ונזכה לקבל
 ולהמשיך עלינו אור השכל האמת של צדיקי אמת על ידי שנוזה לקבל ולקנים עצות
 טובות ואמתיות שלהם ועל ידי זה נוזה לאמת ולא יצא דבר שקר מפינו לעולם:

פו (ח)
 ותעורנו לקנים מצות ציצית בתקונה בשלמות, בכל פרטיה ודקדוקיה ותרני"ג מצוות
 התלווים בה, וככונה שלמה כראוי, ובלב טוב ובשמחה גדולה, באפן שנוזה
 להמשיך הרוח חיים וקדושה על ידי מצות ציצית למלאות כל החסרונות שחסר לנו
 בגשמיות וברוחניות, בגוף ונפש. ותאחו ככנפות הארץ ותנער רשעים ממנה, ותשפר
 ותמגר ותכניע ותשפיל את איש צר ואויב הוא עשו איש שעיר, ותוציא בלעז מפיו:

קצב (יד)
 אָנָּה יְהוָה חַמֵּל עָלַי, רַחֵם עָלַי, וּמֵלֵא מִשְׁאֲלוֹתַי בְּרַחֲמִים, וּמְחֹל לִי עַל כָּל עוֹנוֹתַי,
 וְצוּחַ לְחַפְשִׁי מֵעַל כָּל הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים וְהַלְבִּישֵׁנִי בְּבְגָדִים נְקִיִּים, בְּבְגָדִים טְהוֹרִים
 וְקַדוּשִׁים, וְהוּחַ בְּעוֹרִי, וְזַבְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקִנֵּי מִצְוֹת צִיצִית כְּרָאוּי בְּתַבְלִית הַשְּׁלֵמוֹת
 וּבְשֵׁם שְׁאֵנִי מִתְפַּסֵּחַ בְּטִלִּית בְּעוֹלָם הַזֶּה בֵּן תִּלְבִּישׁ לְמַעַלָּה אֶת נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי
 בְּטִלִּית נָאָה וּבְחִלּוּקָא דְרַבְּנָן בְּבְגָדִים נְקִיִּים וְלִבְנִים וְיִקְנִים כִּי מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "בְּכָל עֵת
 יְהִיו בְּגָדֶיךָ לִבְנִים וְשֶׁמֶן עַל רֵאשֶׁךָ אֵל יַחְסֶר":

תרל (מט)
 וְזַבְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקִנֵּי מִצְוֹת צִיצִית בְּשֵׁלֵמוֹת כָּכֵל פְּרָטִיהָ וְדִקְדוּקֶיהָ וְכוֹנְנוֹתֶיהָ
 וְתַרְנִי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּוִים בָּהּ וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה וַיְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ שְׂתַחַח
 חֲשׂוּבָה מִצְוֹת צִיצִית שְׁאֵנוּ עוֹשִׂין מִצְמֶר לְכֵן כָּאֵלוּ קִיַּמְנוּ גַם מִצְוֹת תְּבִלַּת שְׁבַצִּיצִית, כִּי
 גְלוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂרָצוֹנֵנוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְאֵנוּ חַפְצִים וּמְתַנַּעְגִּיעִים לְקִנֵּי מִצְוֹת תְּבִלַּת

שפציצית ואם היינו זוכים למצא תכלת לציצית היינו מפורים הון רב כדי לקיים המצוה בשלמות אף בעוונותינו הרבים הרב בית מקדשנו, ונתעלם החלזון בעוונותינו ומאז והלאה אין אנו זוכים לקיים מצותך בשלמות על בן יחי רצון מלפניך שתהא חשוכה מצות ציצית לכן לפניך באלו קימנו מצות תכלת שפציצית ורחם עלינו ובנה עירך במהרה בימינו, והביאנו לשלום לארץ הקדושה, וזכנו שיחזר ויתגלה החלזון ונוכה לקיים מצות תכלת שפציצית ועל ידי זה תכלה ותשבר ותעקר ותמגר מלכות הרשעה מן העולם ויקים מקרא שכתוב: "בלה בחמה בלה ואינמו, וידעו כי אלהים מושל ביעקב לאפסי הארץ סלה":

תרג

(נד)

ותעורני ותובני לקיים בכל יום מצות ציצית ותפלין וקריאת שמע ותפלה בתכלית השלמות, בלב טוב ובשמחה גדולה, ובמסירת נפש בקדשה ובטהרה, ובכונה גדולה ועצומה, עם כל פרמיהם ודקדוקיהם ובנוותיהם ותרי"ג מצות התלוים בהם ותובני לעם בתורה בכל יום ויום בקדשה גדולה ובשמחה רבה ואחר כך תנחני בצדקתך לעם במשא ומתן באמונה שלמה, עד שאזכה לברך ברורים קדושים, ולהשלים נפשי ורוחי ונשמתי על ידי כל הדברים שאקנה ואמבר, ואזכה לידע ולבון לקנות ולמבר כל דבר בעתו במועדו ובזמנו, בעת שהגיע השעה שיצא הדבר מרשותי לרשות אחר, או להפך כפי הניצוצות הקדושות שיש באותו הדבר וכפי חלקי נפש רוח ונשמה שלי, באפן שישלמו חלקי נפש רוח ונשמה שלי על ידי המשא ומתן עד שאזכה לעשות יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה על ידי המשא ומתן שלי ועל ידי כל העסקים שלי ונוכה שיהיו נעשין אצלנו ממילא כל התקונים ותיחודים העליונים, באפן שנוכה לזכרון דקדשה, לאדפקא מחשבתא בעלמא דאתי תמיד בכלליות ובפרטיות ותשמרני ותצילני משכחה שהיא מיתת הלב, שלא אשבח את תכליתי וסופי ולא אסיח דעתי לעולם מוכרון עלמא דאתי:

שמו

(כא)

"קולי אל יהוה אִזְעַק קולי אל יהוה אֶתְחַנֵּן. קולי אל יהוה וְאֶצְעֶקָה קולי אל יהוה וְהֵאֲזִין אלי. מִבְּטֶן שְׂאוֹל שׁוֹעֲתִי שְׁמַעֲתָ קולי וּתְבֹא שׁוֹעֲתִי אֵלַיךְ אֵל הַיָּבֵל קְדָשְׁךָ. קולי שְׁמַעֲתָ אֵל תַּעֲלֶם אֲוֶנְךָ לְרוּחֹתֵי ו' לְשׁוֹעֲתִי. שְׁמַע יהוה קולי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי. שׁוֹעֲתֵנו קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקֹתֵנו יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת":

שיט

(כא)

וּתְרַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ, וְתַעֲזֹרֵנִי לְתַקֵּן אֶת קולי, וְתַעֲלֵנִי מִקּוֹל פְּגוּם לְקוֹל טוֹב, וְתוֹפְנֵנִי לְצַעַק בֵּין בְּתוֹרָה בֵּין בְּתַפְלָה, עַד שְׁאוּבָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְעוֹרֵר וּלְהוֹלִיד בְּקולי אֶת תַּעֲלוּמוֹת הַמַּחִין שְׁנֵתַעֲלֶמוּ מִמֶּנּוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ וּמִרַב עוֹנֵנּוּ הַחֲלָשָׁנוּ בְּכַבּוּל בַּח שֶׁל מַעְלָה, עַד אֲשֶׁר, בְּכַבּוּל, תֵּשׁ בַּח הַשְּׂכִינָה לְהוֹלִיד הַמַּחִין כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "צוּר יִלְדֵךְ תִּשְׂאִי", "כִּי בָאוּ בָנִים עַד מִשְׁפָּר וּבַח אִין לְלִדָּה":

שמה

(כא)

מִקִּים מַעֲפָר דָּל מֵאֲשֵׁפוֹת יָרִים אֶבְיוֹן, חוּם וְחַנּוּנִי וּמֵלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵי בְּרַחֲמִים, וְעֵשָׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ, עֵשָׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, וּמִלְפָּנֶיךָ מִלְּפָנֵינוּ רִיקִם אֵל תִּשְׁכַּבְנוּ, חַנּוּנִי וְעֲנֵנִי וּשְׁמַע קוֹל תַּפְלָתֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה וּמֵאֲזִין קוֹלֵנוּ מִפְּעֻמְקִים, אֲשֶׁר יִצְעֲקוּ אֵלַיךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצֵי מִרְחֻקִים, הַנִּצְּאָנִחִים וְהַנִּצְּאָנִקִים, "לֹא תוּכַל לְהַתְעַלֵּם מֵאַחֲרֶיךָ הָאֶבְיוֹן עוֹב תַּעֲזוֹב וְחֻקֶּם תִּקִּים", רֹכֵב שָׁמַיִם בְּעוֹרְנוּ וּבְנִצְּאוֹתוֹ שְׁחֻקִים: (וַיֹּאמֶר: "מִזְמוֹר לְדָוִד הַבּוֹ לִי" בְּנֵי אֱלֹהִים" וְכוּ' (תְּהִלִּים כ"ט) עַד גְּמִירָא):

שנו

(כב)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ דְּעֵלְמָא כְּלָא, חֲמַל עָלַי כִּי עֲבָשׁוּ אִינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה, כִּי אִם לְצַעַק אֵלַיךְ תְּמִיד שְׁתַּחֲנַנִּי בְּמַתְנַת חֲנָם לְגַמְרֵי בְּכָל הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת, וְתַצִּילֵנִי בְּחֶסֶדֶיךָ הַגְּדוֹלִים מִכָּל הַתַּאֲוֹת וּמַדּוֹת רַעוֹת וְגַם לְזוּחַ אִינִי זוּכָה כִּי חוֹלְפִים וְעוֹבְרִים יָמִים וְשָׁנִים אֲשֶׁר אִינִי זוּכָה אֶפְלוּ לְצַעַק אֵלַיךְ בְּאֵמַת כְּרֵאוֹי וְאֶפְלוּ אִם הָיוּ עוֹבְרִים בְּלִי פְּגָמִים הָיִיתִי צָרִיךְ גַּם כֵּן לְצַעַק מְאֹד עַל אֲבֵרַת הוֹמֵן הַיָּקָר מִכָּל הוֹן אֲשֶׁר הָיִיתִי יָכוֹל לְחַרוֹחַח וּלְהַשְׁתַּבֵּר בּוֹ חַיִּי עוֹלָם בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרָה, אֵךְ הַלּוּאִי, מִי יִתֵּן וְהָיוּ הַיָּמִים עוֹבְרִים עַל כָּל

לקוטי

צעקה בקול

תפלות

תשבו

פנים בלי פגמים כָּלֵל אֶבֶל אַחַר שְׁהֵימִים וְהַשָּׁנִים עָבְרוּ כְּצֵל עוֹבֵר בְּתַרְחֵף עֵינֹ, וְהֵם מְלֵאִים פְּגָמִים כְּאֵלוֹ, חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, וְהַפְּגָמִים וְהָעוֹנוֹת מִתְנַבְּרִים כֹּל כֶּף עַד שְׂאֵינִי יָכוֹל אֶפְלוּ לְצַעֵק אֵלֶיךָ כְּרֵאוּי כְּמוֹ שְׂאֵנִי צְרִיךְ לְצַעֵק:

תקו

(לה)

כְּרֵאֵשׁ הוֹמִיּוֹת אֶקְרָא בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים בְּעִיר אֲמָרִי אֹמֵר. בְּקוֹל גְּדוֹל בְּקוֹל תְּזוּק בְּקוֹל מִר אָרִים קוֹלִי וְאֶקְרָא לְאֵל עָלַי גּוֹמֵר. הִנְנִי בְיָדְךָ כְּמוֹ בֵּינֵד הַיּוֹצֵר חֹמֵר. שׁוֹמֵר מֵה מְלִילָה, מֵה מְלִיל שׁוֹמֵר. אֲשׁוּמְטָה "בְּשׁוֹקִים וּבְרַחֲבוֹת אֲבַקְשָׁה אֶת שְׂאֵהֲכָה נַפְשִׁי" וְאֶזְעַק בְּקוֹל גְּדוֹל וְאֶתְמַרְמֵר וְאֹמֵר: "קוֹלִי אֵל יְהוָה אֶקְרָא וְנִעֲנֵנִי מִחֵר קִדְשׁוֹ סֶלָה. אֲנִי שְׂכַבְתִּי וְאִישָׁנָה חֲקִיצוֹתַי כִּי יְהוָה יִסְמְכֵנִי. אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל אֲדַנִּי אֶתְחַנֵּן":

תתשעה

(קמו)

"מִן הַמַּצַּר קְרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה, בְּצַר לִי אֶקְרָא וְיְהוָה וְאֵל אֱלֹהֵי אֲשׁוּעַ וְיִשְׁמַע מִהִיכָלוֹ קוֹלִי וְשׁוֹעֲתִי לְפָנָיו תִּבּוֹא בְּאָזְנוֹ. קְרָאתִי מִצָּרָה לִי אֵל יְהוָה וְנִעֲנֵנִי, מִכְּמֹן שְׂאוֹל שׁוֹעֲתִי, שְׁמַעְתָּ קוֹלִי. קוֹלִי אֵל יְהוָה אֶקְרָא וְנִעֲנֵנִי מִחֵר קִדְשׁוֹ סֶלָה. קוֹלִי אֵל יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל יְהוָה אֶתְחַנֵּן". עוֹרְנֵי מְלֵא רַחֲמִים לְכֹל יוֹכְלוּ לְבַלְבֵּל אוֹתִי הַמְחַשְׁבוֹת וְהַרְעִיזוּנִים הַמְכַבְּלִים וּמַעֲבִיבִים מִלֶּחֶת פֶּלֶל וְלְצַעֵק וְלִסְדֵּר תְּפִלָּתִי וְתַחֲנָתִי וּבִקְשָׁתִי לְפָנֶיךָ בְּכֹל עֵת, וְאֵל יִטְרִידֵנִי הַצֹּעֵר וְהַדְּחָקוֹת בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמִמּוֹן חַס־וְשָׁלוֹם מִלְּקְרוֹא אֵלֶיךָ, רַק אֲזַכֶּה לְקְרָא וְלְצַעֵק אֵלֶיךָ תָּמִיד יְהוָה אֵיךְ שִׁיחֵינָה כִּי אֶתָּה יְדַעְתָּ בְּמֹה וּבְמֹה קִשָּׁה וְכָבֵד עָלַי בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל עֵת לְפָתַח שֵׁי לְפָנֶיךָ בְּתַפְלָה, וּבְכַרְמֵת בְּעֵת שְׂאֵנִי רוֹצֵה לְפָרֵשׁ שִׁיחֵתִי לְפָנֶיךָ, עַד אֲשֶׁר עַל שֵׁי רַב אֵינִי יָכוֹל לְפָתַח שֵׁי לְדַבֵּר דְּבוּר לְפָנֶיךָ מִרַב הַדְּחָקוֹת וְהַכְּבֻדוֹת, "כִּי יוֹמָם וּלְיָלֵה תִכְבֵּד עָלַי יְדָה, נְהַפְדֵּ לְשִׁדֵּי בְּחִרְבֵּנִי קוֹץ סֶלָה", וְאִין לִי מְנוּחָה מִרוּדְפֵי נַפְשִׁי בְּכֹל עֵת, וּמִגְדֹל רַבּוּי צָרוֹת הַנְּפֶשׁ וְהַגּוֹף נִסְגַר וְנִאֲלָם שֵׁי וְקִשָּׁה וְכָבֵד עָלַי מֵאֵד לְפָתַח שֵׁי לְפָנֶיךָ וְהַעֲקֹר מַחֲמַת הַחֲלִישׁוֹת שְׁמִפִּיל וּמַחֲלִישׁ אוֹתִי בְּדַעְתִּי בְּכֹל עֵת, מַחֲמַת שְׂאֵנִי יוֹדַע שְׂאֵנִי בְּעַצְמִי חַחֵיב בְּכֹל מֹה שְׁעוֹבֵר עָלַי אֶבֶל אֶתָּה מְלֵא רַחֲמִים כְּבֵר הוֹדַעְתָּנוּ שְׂאֵף-עַל-שֵׁי בֵן אֶתָּה מִתְאוּה לְתַפְלָתְנוּ וְחַפֵּץ בְּתַחֲנוּתֵינוּ וְשׁוֹמֵעַ וּמֵאֲזִין וּמְקַשֵּׁב לְקוֹל שִׁיחֻתֵינוּ וְאֶנְקוֹתֵינוּ וְאֶנְחוֹתֵינוּ, כֹּאֲשֶׁר הוֹחֲרָתְנוּ פְּעָמִים רַבּוֹת אִין מִסְפָּר כְּמוֹ שְׂכַתוֹב: "כִּי לֹא בָוָה וְלֹא שְׂקֵץ עֲנוֹת עֲנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנִּי וּבְשׁוּעוֹ אֵלָיו שְׁמַע":

שלב

(כט:)

רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עַל צַעֲקַת הַשְּׂכִינָה אֲשֶׁר צוֹעֲקַת בְּקוֹל מִר עַל מַעֲשֵׂינֵנוּ הַרְעִים, קַלְנֵי מִרְאֵשֵׁי, קַלְנֵי מוֹרוּעֵי, מִי יָכוֹל לְסַבֵּל קוֹל צַעֲקַתְהָ הַמְּרָה, אֶתָּה לְכֵד יוֹדַע גְּדֹל מְרִירַת צַעֲקָה גְדוֹלָה וּמְרָה הוֹאֵת. רַחֵם רַחֵם, וְשְׁמַרְנוּ וְהַצִּילְנוּ מֵעַתָּה

תשכח לקומי קברי הצדיקים תפלות

ממעשים רעים וממחשבות רעות, ונפנו לשוב אליך באמת, בזכות וכת הצדיקים האמתיים, באפן שתתפאר השכינה בנו מעתה, ותקבל שעשועים גדולים והתפארות הרבה מאתנו בכל עת מכל אחר ואחר בפרטיות:

תקט (ממ:)

חוסה עלי פרב רחמיך, יהמו מעיך ורחמיך עלי, על פגום הרום ונשחת פמוני, "לב נשפר ונדבה" כמוני, "נבוזה בעיניו נמאם" כמוני "זכור אל תשכח" את כל הצעקות והזעקות והאנחות והתפלות ותחנונות ובקשות ששפכתי לפניך בוחן לבות ובליות, אשר אין שום דבור נאכד מהם כלל חסדו שלום ואם הם מעורבים בפסלת הרבה, הלא אתה מסתכל על מעט הטוב והנקודות טובות שבהם, וכמה וכמה דבורים אמתיים ונקודות טובות שהיו בהם, אשר באמת עוררו רחמיך עלי כמה וכמה פעמים ועזרתני הרבה על ידם, כי לולא רחמיך ופלאי חסדיך אשר הפלאת עלי עד היום הזה, כבר אבדתי בעיני חליה, "לולא יהיה עזרתה לי במעט שכנה דומה נפשי" אבל עדין "עלי לפי דני, מר לי מאד", כי עדין אני רחוק מהתכלית מאד מאד ועדין לא יצאתי מהחול אל הקדש אפלו במלא החוט. מה אמר מה אדבר, מה אמר מה אדבר מה אצטרף, מה אמר לפניך יושב מרום ומה אספר לפניך שוכן שחקים, ואתה את עבדך ידעת, את כל מה שעבר עלי, וכל מה שעברתי עד הנה ועתה אחרי כל אלה עדין אני מאמין באמת שאין שום יאוש בעולם כלל, ועל זה אני סומך עדין בכתם הגדול של הצדיקים האמתיים, לחתר חתירות עדין אולי אמצא פתח תקנה לשוב אליך, להחיות את נפשי, להציל ולמלט את נפשי כמה שאני צריך להנצל ולהמלט:

תפילה זאת מיוסדת על פי הסוד הנורא שגילה (רבינו ז"ל) על גדולת רשב"י ז"ל, שהבטיח לישראל שלא תשכח התורה על ידו כי בוחר דא יפקון מן גלותא, ע"ש בתחלת הספר, ומה טוב לאומרה על קברו הקדוש של רשב"י ז"ל, מי שזוכה לבוא לשם, אך גם בכל מקום האומרה לא הפסיד, כי התפשטות נשמת הצדיק הוא בכל העולם כמובן בוזה"ק:

רבי שמעון בן יוחאי, עיר וקריש מן שמיא נחית, בוצינא קדישא, בוצינא עלאה, בוצינא רבא, בוצינא יקירא, אתם הבטחתם לישראל שלא תשתבח התורה מישראל על ידכם, כי פוחר דא יפקון מן גלותא, ואפלו בתקופת ההסתרה שבתוך הסתרה בעקבות משיחא באחרית הימים האלה, הבטחתם שאף-על-פי-כן לא תשבח התורה מפי ורענו, כמו שכתוב: "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום החוא על כל אשר עשה, וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשבח מפי ורעו" והנה עתה הגיעו הימים אשר אין לנו בהם חפץ, כי ארץ עלינו הגלות ומשך עלינו השעבוד, ובכל יום אנו הולכים ודלים, ומטה ידינו מאד "כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב" כי נשארונו ביותמים ואין אב, ואין מי יעמד בעדנו. והנה בתקופת סוף הגלות המר הזה, ובכר התחיל להתנוצץ התנוצצות משיח מימי האלהי האר"י וזכר צדיק לברכה, ועמד בית ישראל משתוקקים ומתגעגעים מאד להשם יתברך, והכל חפצים ליראה את שמוך בהשתוקקות נמרץ ונפלא אשר לא היתה בזאת מימי קדם "הקייצותי ועודי עמד", באתי עד גן כל הדורות ועודי עמד עדן אנו אחרים כה, ומשתוקקים לעבודתך בכלות הנפש אבל אף-על-פי-כן, גם גדל רחוקנו ממוך פעמים הללו הוא גם בן בלי שעור, כי "טבענו ביון מצולה ואין מעמד, באנו במעמקי מים ושבלת שטפתנו", וראה את עמוך ישראל מורדים מאד, אשר אי אפשר לבאר ולספר גדל התגרות הפעל דבר אשר התגרה בנו מאד, עד אשר הפיל אותנו מאד. והנה אנכי בעניי מי אנכי לספר צרות ישראל, רק אתם לבד ידעתם את כל המעמד ומצב של ישראל באחרית הימים האלה אך באתי לספר ולצעק עלי ועל נפשי, על עצם רחוקי מהשם יתברך, ועצם פגמי ועוונותי הרבים ופשעי העצומים, ו"על אלה אני בוכיה עיני עיני יורדה מים", כי איני יודע שום דרך איך להתוויר לי הפח דקדושה, ואיך לזכות לתשובה שלמה, ובאיזה דרך אתחיל לעזוב דרכי הרע ומחשבותי המגנות, ואיך ובמה אוכה לתקן קלקולים ופגמים באלה "לא ידעתי נפשי, אנה אני בא", אנה אוליד את חרפתי העצומה, אנה אברת, אנה אטמן מפני בשרתי וכלמתי, ואמר להרים פסוני ולגבעות נפלו עלי, אוי מה הנה לי, אוי מה הנה לי, "על בן אמרתי שעו מני אמרר בכבי", אוי יחוס אולי ירחם, כי אין מעצור ליהנה לחושיע גם אותי בעת הזאת, כי הרבה רוח וחצלה לפניו, כמו שכתוב: "הן כל תוכל ולא יבצר ממוך מזמה, ומי יאמר לה מה תעשה" על בן באתי בעני בפתח, רש דל ואכיון, ננוע ומענה, מבלבל ומטרף עני וכואב, לצעק ולזעוק לפני הדרת קדשתכם:

תק

(מז:)

רבונו של עולם, תן בלב הצדיק הקדוש והנורא הזה (אם יזכה להיות בא"י על קבר רשב"י יאמר: השוכן פה) ובלב כל הצדיקים אמתיים לבל יסתירו פניהם ממני, ויעמדו בעדי למליצי ישר, להפוך בזכותי ולבקש ולמצא בי נקודות טובות, וימליצו טוב בעדי שתקרבני אליך ברחמים, ותתן בי לב חדש ורוח חדשה תתן בקרבי, שאזכה להתעורר מעתה באמת לשוב אליך באמת ובלב שלום. אי שמים, הפגינו בעדי; כל בעלי רחמים וחמלה, חמלו עלי; כל שוכני עפר, העתירו בעד מטבע "ביון מצולה ואין מעמד" כמוני:

תקא

(מז:)

רבי, רבי שמעון בן יוחאי, זכרו זאת ותשימו על לב, שוכנינו בדורות הללו לשמע נפלאות נוראות גדלתכם איך מרמו בתורה שעל ידכם לא תשכח התורה, כי הפסוק שהבאתם ראיה ממנו, שהוא כי' לא' תשכח' מפי' ורעו' הוא סופי תבות יוחאי, ושמכם הקדוש בעצמו מרמו בפסוק "עיר ו'קדיש מ'ן ש'מ'א נ'חית" אשר אתם לבד יודעים סוד דברים האלה, אתם לבד יודעים גדלת ההבטחה שהבטחתם לישראל שהתורה לא תשכח מישראל על ידכם, ואיך משה רבנו עליו השלום נבא על זה בתורתו הקדושה מקדם, על כן באתי לחזיר, נא רבותי הקדושים, חמלו עלי ואל תסתכלו על כל הרע שעשיתי מעודי עד היום הזה, במחשבה רבור ומעשה, אשר הקריתי אמרי אל ועצת עליון נאצתי. אל תביטו במעשי הרעים, ואל תעשו עמי כחטאי, ואל אקוץ בעיניכם, על אשר זה כמה אשר מעוררים אותי באלפים ורבבות רמזים והתעוררות, ובכמה מיני עצות נכונות בכל יום ובכל עת, להתקרב להשם ותברך, ואני בעצם קשיות ערפי קלקלתי ופגמתי בכל זה, ולא הפיתי אזני ולפי לכל זה חוסו עלי ואל תשיתו לב לכל זה, ואל יחר אפכם בי חלילה, רק תחשבו מחשבות עוד מעתה לכל אהיה נדחה מהשם ותברך ומכם חלילה כי עדין "אין מעצור ליהוה להושיע" גם בעת הזאת כי אין לי שום בח עתה אלא בפי לבד, וגם זה מאתו ותברך אשר לא עוב חסדו ואמתו מעמי, ונתן בח ליעת כמוני, לדבר עתה מעט דברים האלה ועל זה תמכתי ותדותי, שתרחמו עלי ותעשו את אשר אזכה לשוב באמת להשם ותברך (ולבוא לארץ ישראל מהרה בשלום, ולדבר כל זה ויותר מזה שם על ציון שלכם הקדוש), ויהוה הטוב ברחמיו ישמע תפלתכם ויעזר ויגן ויושיע אותי ואת כל ישראל למענכם, ויחזירני בתשובה שלמה לפניו מהרה, ויאחזני ולא ירפני, ואל יעזבני ואל יפושני בשום אפן, עד שאזכה לשוב אליו באמת, ולהיות כרצונו הטוב מעתה ועד עולם, ולתקן בחיי את כל אשר פגמתי, בכח וזכות

הצדיקים אמתנים, אשר עליהם לבד אני נשען לסדר דברי אלה לפניהם ולפני השם ותפלה, בעל הרחמים יודע תעלומות "יהנה וגמר בעדי, יהנה חסדך לעולם מעשי ידך אל תרה, הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך, כי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי":

קיא

(י)

ותפני מעתה ותתן לי חכמה ושכל ועצות דקדושה וכן וגבורה מאתך, באפן שאזכה למלט נפשי מני שחת, למשך את עצמי ולהרחיק את עצמי מכל התאוות ומכל המדות רעות עד שאזכה לגרש ולבטל ממני כל מיני תאוות ומדות רעות, עד שיהיה גופי נד וצח ונקי מכל מיני תאוות ומכל מיני מדות רעות, ואזכה להיות קדוש וטהור באמת בראוי לאיש ישראל:

קיב

(י)

רבנו של עולם, "חוק ידים רפות וברבים בושלות תאמיץ" ותרחם עלי ותמחר ותקדש את ידי ורגלי ותאמר לאסורים צאו, ואל תתן למוט רגלי, ותוציא את רגלי ממאסר. ורגלים אשר ירדו למות, תוציאם לבטח מהרה ברחמיך הרבים ממות לחיים, ויקים בי מקרא שפתוב: "רגלי עמדה כמישור". וידים פגומים המלבלבים בכמה מיני לבלובים ופגמים רבים מאד, תרחם עליהם לנקותם ולטהרם, ותוציאם מטמאה לטהרה ותמחל ותסלח לי ברחמיך הרבים על כל מיני פגמים שפגמתי בידי וברגלי, ותפנה אותי מעתה שיהיו ידי ורגלי קדושים וטהורים מכל מיני פגמים שבעולם ותתיה בעורי שאזכה לעשות מצוות רבות בידי וברגלי בכל עת ובכל שעה, באפן שאזכה להרים את ידי ואת רגלי לשרשם שבקדושה, ותתנגלה הארתם הגדולה, ואזכה להמחאת כף ורקודין דקדושה:

קיד

(יא)

ותעורני ברחמיך הרבים, שאזכה לקדושה וטהרה, שאזכה לקדש עצמי כמותר לי, ואזכה בכל פעם להוסיף קדושה על קדושה, עד שאזכה לקדושה ופרישות באמת, עד שאזכה שיתיחד על ידי יחודא עלאה ויחודא תתאה:

(יא)

קמ

על בן עיני לך תלויות עד שתתחנני ברחמיך הרבים, לזכות להגיע לכל מה שבקשתי
 מלפניך, חיש קל מהרה, ואם לא עכשו אימתי, כי כבר כליתי שנותי בהכל וריק
 עורני מעתה ברחמיך, שאזכה להתעורר מהיום להמשיך עלי קדשה וטהרה באמת, עד
 שאזכה להגיע לכל מה שבקשתי מלפניך עשה למען שמך, עשה למען כבודך, עשה
 למען קדשך, עשה למען תורתך, כי שמך וכבודך עלינו נקרא, וכבר הבטחתנו שלא
 תתן כבודך לאחר, כמו שכתוב: "אני יהוה הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן ותהלתי
 לפסילים" עורנו יהוה שיתגדל כבודך על ידינו, וכבודך ימלא כל הארץ, תאיר ארץ
 מכבודך "יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו. פרוך יהוה אלהים אלהי ישראל
 עושה נפלאות לבדו, וכבוד שם כבודו לעולם, וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן":

(יד)

קעט

אנא יהוה, חמל על נפשי האמללה מאד חוס וחמל נא עלי, עורני, עורני, הצילני,
 הצילני, כי באמת לא ידעתי מה לבקש קדם, כי צרכי הטה מרבים מאד מאד
 ודעתי קצרה ולפאר וגם אי אפשר לבאר ולפרש כלל את עצם רבוי צרכי בקשותי
 כי נעניתי עד מאד, וחבלתי את נפשי, וקלקלתי את קדשתי הרבה מאד בלי שעור וערה,
 ואין לי שום מנוחה מרודפי, כי אורכים ורודפים עלי בכל עת ובכל שעה ובכל רגע
 ממש, וכעונותי הרבים מאד, כחי חלש ודל מאד, ואיני יודע שום עצה ותחבולה לעמד
 בנגדם:

(כא)

שכא

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא רחמים, שתרחם עלינו ותעורנו
 ותושיענו מהרה שנתחיל מעתה לקדש את שבעת הנרות המאירין אל מול פני
 המנוחה הקדושה, שהם העינים והאזנים והפה והחטם, ותוכני לקדש את פי שלא יצא
 דבר שקר מפיו לעולם, ולא שום דבור הפוגם את הטה, חסדושלום, רק כל דבורי יהיו
 דברי אמת תמיד בקדשה ובטהרה ואזכה לקדש את פי בתורה ובתפלה ובכל מיני
 דבורים המקדשין את הטה, ותוכני לקדש את עיני ותעורני להעצים את עיני מראות
 ברע, ותהיה בעורי שלא יהיה לי שום הסתכלות על שום דבר שבועולם הנה כלל, ובפרט
 תעורני ותצילני ותמלטני, שלא אסתכל, חסדושלום, על שום דבר המביא לידי תרהור,
 חסדושלום. חוס ותנני ורחם עלי ותצילני, ומלט נפשי מעתה מפגם הראות, ולא אתור
 אחר לבכי ואחר עיני, "העבר עיני מראות שוא בדרךך חייני", ונכני לקדש את אזני,
 ואזכה לשמע תמיד דברי חכמים אמתיים ולהאמין בהם, ויהיה לי אמונת חכמים

בשלמות ותהיה בעזרי שאטה אזני תמיד לשמע דברי חכמים אמתיים, ויבנסו דברייהם באזני, ויעזרו את לבבי באמת לשוב אליך ולעשות רצונך תמיד ותשמרני ותצילני, שלא אשמע לעולם ולא יבנס באזני שום דבור הפגום, ולא אשמע ולא אקבל שום דבור לשון הרע ורכילות ולא אשמע דבורי גבול פה לעולם, ולא שום דבור פגום רק אופה לשמע תמיד דבורים קדושים מפי צדיקים וכשרים אמתיים, דבורים המקדשים את און השומעים וזבני שיהיה לי יראת שמים באמת, ועל־ידי־זה אופה לקדש את חטמי, ויבנס בי מקרא שכתוב: "והריחו ביראת יהוה":

של (כא)
 אנא יהוה, יהמו מעיד עלינו, "האוינה קולי בקראי לך", ותהיה בעזרנו, שנופח לעזר ולחוליד תמיד תעלומות המחין על־ידי קול צעקתנו ותרחס עלינו ותושיענו ותזכנו לקדש ולטהר באמת את שבעת הנרות היוצאים מן המנח שבראשנו, שחס הפה ותרין עיניו ותרין אוזניו ותרין נוקבי חוטמא, ועל־ידי־זה נופח להמשיך אלינו אור הפנים שהוא שפע אלקי שהוא השנת המקיפים הקדושים של השכל ותשפיע עלינו רוח קדשה, ונופח ברחמיך להבין ולהשיג בכל פעם מקיפים חדשים דקדשה, ונופח להבין ולהשכיל עמקי סודותיך ותעזרנו שנופח בכל פעם לקדשה יתרה למען נופח בכל פעם להשיג מקיפים חדשים להבניםם לפנים לתוך שכלנו, להבין ולהשיג בכל פעם הבנות והשגות חדשות דקדשה מה שלא היינו יודעים להבין ולהשיג מקדם ונופח להכיר אותך גם בעולם הזה ולהשיג גדלתך ורוממותך כל מה שאפשר להשיג בעולם הזה, כי לך נוצרנו לידע ולהשיג אותך, ואתה עתיד לקבל דין וחשבון מאתנו על זה, על מי שלא השתדל לקדש עצמו באמת בזה העולם, עד שישגי השנת אלקותך וידיעת רוממותך ותברך ויתעלה שמך לעד:

שלא (כא)
 חום וחמל נא עלינו, ועזרנו ברחמיך להשגות גבוהות יותר בכל פעם בקדשה ובטהרה באמת ובאמונה שלמה. האמת ידעתי, רבוננו דעלמא כלא, כי אני רחוק עכשו מזה כל כה, עד שאיני יכול עתה אפלו לבקש ולהעתיר ולהפציר אותך על זה אכל מה אעשה ואבי שבשמים נור, כי אתה בעצמך גורת עלינו בתורתך על־ידי צדיקיך האמתיים, שנסתדל ונתאמן תמיד להכיר ולהשיג ולדעת אותך באמת ובלב שלם:

שע (כב)
 ותרחס עלינו ותטהר עמך ישראל ותשמרנו ותצילנו תמיד מפגם טמאת נדה חס־ושלום ותבדיל ותפריש אותנו וכל עמך בית ישראל מפגם טמאה זו לגמרי, שלא יארע

לָנוּ וְלֹא יוֹדְמֵן לָנוּ שׁוֹם מְכַשׁוֹל וּפְגָם, חֲסִד־שְׁלוֹם, מִפְּנֵים עֲוֹן נְדָה, חֲסִד־שְׁלוֹם, רַק נֹזֶכֶה לְחַיֹּת קְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים תָּמִיד:

(לג)

תצא

אָנָּה יְהוָה רַחֲמֵן מְלֵא רַחֲמִים, הוֹדָה וּמְצִיל, גּוֹאֵל חֹק, חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת לְכֹל יָדָח מִמֶּדֶד נְדָה, עֹמֵד עַל יְמִינִי וְסִמְכְנִי וְעוֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאוּכָה לְכַף אֶת יַצְרֵי הַחַשְׁתַּעֲבָד לְךָ וְאוֹזְכָה לְשֹׁבֵר וּלְכַטֵּל כָּל הַתְּאוּוֹת וְכָל הַמַּדּוֹת רְעוֹת שְׁנֵתְאֲחֹזוּ בִּי וְתוֹכְנִי מֵעֵתָה לְיָמֵי טוֹב, וְאוֹזְכָה לְהַנְבִּיר הַיָּמִי טוֹב עַל הַיָּמִי רַע, לְהַכְנִיעַ וּלְהַשְׁפִּיל וּלְשַׁבֵּר וּלְכַטֵּל כָּל הַיָּמִי רַע תַּחַת הַיָּמִי טוֹב וְאוֹזְכָה לְהַבִּין וּלְרַאוֹת וּלְמַצֵּא וּלְגַלּוֹת הַטּוֹב הַמְלֻבָּשׁ בְּיָמֵי רַע, וּלְכַרֵּר הַטּוֹב מִן הָרַע. וְתַחֲוֹם וְתַחְמַל עָלַי מֵעֵתָה, וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ תָּמִיד מִיָּמֵי רַע שְׁלֵא יִתְּנָה לָהֶם שׁוֹם כַּח לְהַתְּנַבֵּר עָלַי חֲסִד־שְׁלוֹם, כִּי בְּעוֹזְנוֹתַי כָּבֹד עָבְרוּ עָלַי וְיָמֵי רַע הִרְבָּה יוֹתֵר מִדִּי, עַד אֲשֶׁר כָּשַׁל כַּח הַסֶּבֶל, חוֹם וְחַמַּל עָלַי מֵעֵתָה וְהַצִּילֵנִי וּמְלַטְנִי וּפְדָה נַפְשִׁי מִן הַיָּמִי רַע וְעוֹרְנִי וְנֹכְנִי לְשַׁבֵּר וּלְהַכְנִיעַ וּלְכַטֵּל כָּל הַיָּמִי רַע תַּחַת הַיָּמִי טוֹב וְהַצִּילֵנִי מִכָּל רַע, מִכָּל מְכַשׁוֹל עֲוֹן, וּמִכָּל הַתְּאוּוֹת וּמַדּוֹת רְעוֹת וְאוֹזְכָה לְקַדֵּשׁ עַצְמִי בְּמַתָּר לִי בְּקַדְשָׁה גְדוּלָה וְאוֹזְכָה מֵעֵתָה שִׁיְהִי כָּל יָמֵי טוֹבִים, וְאֲבִלָּה יָמֵי בְּטוֹב הָאֲמֵת, וּשְׁנוֹתֵי בְּנֵעַם הָעֲלִיּוֹן, שְׂאוּכָה לְעַסֵּק כָּל יָמֵי בְּעַבְדְּךָ וּבְתוֹרְךָ בְּאֲמֵת, וּלְהַתְּדַבֵּק וּלְהַכְּלִיל לְךָ בִּירְאָה וְאַהֲבָה גְדוּלָה בְּאֲמֵת וּבְאֲמוּנָה בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְאוֹזְכָה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁכַתּוּב: "סוֹר מְרַע וַעֲשֵׂה טוֹב בְּקֹשׁ שְׁלוֹם וְרַדְפֵהוּ" וְאוֹזְכָה לְבַקֵּשׁ שְׁלוֹם תָּמִיד, שִׁיְהִי לִי שְׁלוֹם בְּמַדּוֹתַי וּבְמַאֲרְעוֹתַי, שֶׁתָּמִיד אֲמַצֵּא הַשֵּׁם יִתְּבָרֵךְ בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל זְמַן וּבְכָל אֶרֶץ וְתוֹכְנִי תָּמִיד שְׂאֵתִיָּה רֹדֵף שְׁלוֹם, לְעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, בֵּין אֶרֶץ לְחִבְרוּ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָה וְתַעֲזֹרְנִי שְׂאֵתִיָּה בְּכָלֵל הָעוֹשִׁים שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמוֹם:

(לו)

תקמב

אָנָּה יְהוָה רַחֲמֵן מְלֵא רַחֲמִים, חוֹסֵה עַל נַפְשֵׁי הָאֲמֻלָּה מְאֹד וְהִיָּה בְּעוֹרֵי תָּמִיד וְחֹק וְאֲמִין אֶת נַפְשֵׁי כָּל מִינֵי עוֹ וְתַעֲצוּמוֹת, בְּאִפְסָן שְׁתַּתְּנַבֵּר נַפְשֵׁי הַקְּדוּשָׁה וְהַטּוֹבָה עַל הַגּוֹף וְתַאֲוֹתָיו וּמַדּוֹתָיו הָרָעִים, עַד שְׂאוּכָה לְהַפְּשִׁיט אֶת נַפְשֵׁי מִכָּל מִינֵי תַאֲוֹת הַגּוֹף וּמַדּוֹתָיו וְאֲטַהֵר וְאֲקַדֵּשׁ אֶת נַפְשֵׁי וְגוֹפֵי כָּל מִינֵי מְהוֹרֹת וּקְדוּשׁוֹת וְאוֹזְכָה לְהוֹצִיא אֶת נַפְשֵׁי מִכָּל הַתְּאוּוֹת וּמַדּוֹת רְעוֹת הַנְּמַשְׁכִּים מֵאַרְבַּע יְסוּדוֹת חֲמֻרִים שֶׁל הַגּוֹף:

(לז)

תקמו

וְתַעֲזֹרְנֵנוּ שְׁנוֹכָה לְגַדֵּל וּלְהַעֲלוֹת נַפְשֵׁנוּ לְפָנֶיךָ וְנִזְכָּה לְקַדֵּשׁ וּלְקַשֵּׁט נַפְשֵׁנוּ בְּאִפְסָן שְׁתוֹכֵל נַפְשֵׁנוּ לְעֲלוֹת לְהַשְׁכִּינָה בְּבַחֲנֵית מִיּוֹן נוֹקְבִין וְתַתְּפֹאֵר הַשְׁכִּינָה לְפָנֶיךָ עִם

נפשותינו, "חיי פמה ברא קאתינא לנגד" ונזכה שיהיה נעשה יחוד קדשא בריך הוא ושכונתיה על ידי נפשותינו שיעלו למוכה לפניך לריח ניחוח אשה ליהוה:

תקצו

(כב)

ועורני והושיעני שאזכה לחליש ערמים, לבסות ולהלביש עניים טובים והגונים ותפני
 ותעורני שאזכה לעשות לבושים נאים לצדיקים אמתיים. וזכנו ברחמיך לשמע
 קול שופר בראש השנה מתקע הגון וכשר וירא אלהים מרבים ונעלה לפניך קול התקיעה
 והשברים והתרועה ויעוררו את זכות אבותינו אברהם יצחק ויעקב ותביט בזכותם, ועל
 ידי זה תשפך ותמתיק ותכפיל חמתך מעלינו ותשיב אלינו ותאיר פניך בנו אבינו מלפנו,
 חוס וחמל עלינו, ועורנו לבוא לכל מה שפקשנו מלפניך עורני עורני, חנני חנני, כי עליך
 לבר נשענתי "אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא" הצליחה נא לעבדך מהיום
 ועורני וזכני לדלג ולקפץ על כל הבלי עולם הוה ותאוותיו חיש קל מהרה, ואזכה
 להתקשר אליך באמת בקשר אמיץ וחזק ולהתדבק בעבודתך תמיד יומם ולילה עשה
 למען שמך עשה למען ימינך כי צרכינו המה מרבים ודעתנו קצרה לבאר ולפרש, וכל
 דבר גדול וקטן שאנחנו צריכים בעבודת יהוה, לא יספיקו ימינו לבאר ולפרש את עצם
 רבוי המניעות והעובדים שיש על זה ולא יספיקו כל ימינו לבקש ולחנן ולהעתיר ולהפציר
 אותך על זה שתזכנו לשבר כל המניעות ולזכות להוציא מבח אל הפעל, כי אני יודע
 באמת שאני רחוק מכל הדברים שבקדשה בעוונותי הרבים אף עליך לבר נשענתי ועיני
 תלויות לרחמיך בכל עת ובכל רגע ורגע "דלו עיני למרום, יהוה עשקה לי ערבני. ערב
 עבדך לטוב, אל ועשקוני ודים". עורני בזכות אבותינו ובזכות כל הצדיקים אמתיים
 בזכותם לבר נשענתי ובהם חסיתי, שפמו שאני רחוק מכל הדברים שבקדשה, בן תחנני
 ברחמיך, ותקדשני בקדשתך העליונה, ותעורני ותזכני להגיע מהרה לכל הדברים
 שבקדשה, שאזכה לסור מרע לגמרי באמת ואזכה תמיד לעשות מצוות הרבה בכל יום
 ויום, לעסוק בתורה ובתפלה ובגמילות חסדים תמיד כל ימי חיי ותזכני ברחמיך הרבים,
 שאזכה לדעת ולבון לעסוק ביותר במצוה השייכה לשרש נשמותי ונפשי תהיה נמשכת
 ביותר אחר אותה המצוה השייכה לשרשי העליון ואזכה להרבות במצוה זו תמיד בכל
 עת, באפן שאזכה לתקן בחיי את כל אשר שחתתי. ותמלא רחמים עלי תמיד ותשפך
 חמתך מאתי ואל תעשה עמי בחטאי ואל תדינני במפעלי. "שובנו אלהי ישענו והפר
 בעסך עמנו. הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו. קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך.
 אל תסתר פניך ממני ביום צר לי, המה אלי אונך ביום אקרא מחר ענני. ואני אשיר עזך
 וארגז לבקר חסדך, כי היית משוגב לי ומנזם ביום צר לי. אלהים שיר חדש אשירה לך,

בנבל עשור אומרה לה. אשירה ליהנה בחיי אומרה לאלחי בעודי. עזי אליך אומרה כי
אלהים משגבי אלחי חסדי":

(מח)

תריט

מלא רחמים מרבה להטיב, הפך את לבבי מרע לטוב הט לפי אליך באמת ברצונך
הטוב עורני שאופה לקדש עצמי בכל מיני קדושות ובפרט בקדושת פריית הלשון
וקרית המעור. עורני שלא יצא שום דבר שקר מפי לעולם, ולא שום דבור פגום ואופה
לשמר פתי פי וזבני להתפלל תפילתי לפניך בכל כחי ובכונה גדולה באמת לאמתו
ואתיה נבלל כך בשעת תפילתי, עד שכל דברי תפילתי יהיו דברי יהנה בעצמו, ויתעוררו
על ידי תפילתי כ"ח [פתחית] אתון דמעשה בראשית, שהם עשרה מאמרות שבהם נברא
העולם ועל ידי זה תמשיך מסדר הגדול עלינו, ותפרם עלינו סבת שלומך, ותחבק אותנו
בימינה, ונזכה להסתופף בצלך הקדוש ותגן בעדנו ותצילנו מכל אויבנו ושונאינו ורודפינו
בגשמייות וברוחניות ובצל בנפיק תסתירנו ויקים בנו מקרא שכתוב: "שמאלו תחת לראשי
וימינו תחבקני":

(קי)

תתרנו

מלא רחמים, שומר ישראל שמר שארית ישראל ואל יאבד ישראל האומרים שמע
ישראל, כי איך שהוא איך שאנו עומדים להתפלל עתה "ביון מצולה ואין מעמד"
בנה, עם כל זה "הקיצותי ועודי עמך" כי ערונ אנו אומרים "שמע ישראל" פעמים בכל
יום תמיד ועל זה לבד תמכנו יתדותינו לבוא לפניך ארון כל עתה גם עתה להפיל
תחנתנו לפניך בעל הרחמים, בוכות וכת הצדיקי אמת שעברו אותך בקדש בקדושה
ובטהרה גדולה, ובמסירת נפש, ובשכל נפלא, ובתמימות גדול כל ימי חייהם, ובכחות
כל הקדושים שנהרגו על קדושת שמך, ונשחטו ונצלבנו ונהרגו ומתו בכמה מיני ענויים
משנים, ונשפך דמם במים, אלפי אלפים ורבי רבבות נפשות ישראל גדולים וקטנים נערים
וזקנים מיום החרבן עד הנה. הן על כל אלה באנו לפניך, העונה לעמו ישראל בעת
צרה, שתמלא רחמים עלינו בעת צרה המרה הזאת, ותמחר להושיענו ישועה שלמה
חיש קל מתרה, ויקים מתרה: "ועת צרה היא ליעקב וממנה וישע" חוסה עלינו כרב
רחמך, והמו מעיד ורחמך עלינו, כי צרכינו מרבים מאד מאד, בגוף ונפש בגשמייות
ורוחניות, ודעתנו קצרה לבאר ולפרש חלק אלה ורבבה מהם רחם עלינו והושיענו מתרה
למען שמך, בכל מה שאנו צריכים להושע ותגן בעדנו ותסר מעלינו אויב דבר ותרכ
ורעב ויגון, ותסר שמן מלפנינו ומאחרינו, ובצל בנפיק תסתירנו כי אין לנו על מי להשען
כי אם עליך אבינו שבשמים, "ואנחנו לא נדע מה נעשה, כי עליך עינינו. הנה בעיני

עבדים אל יד אדוניהם, בעיני שפחה אל יד גברתה, בן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיהננו. חננו יהוה חננו, כי רב שבענו בך. חוסה עלינו בארץ שכנו ואל תשפך חרוך עלינו כי אנחנו עמך בני בריה. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי, אמן:

עב
 מלכי ואלהי אלהי אתפלל, כי אתה רב לחשיע, זכני וקדשני בקדשתך העליונה בכל עת ועת, ולהוסיף קדשה וטהרה בכל יום ויום, עד שאזכה להיות נמנה בכלל הוהנים וקדושים. מלא רחמים על כל החפצים להתקרב אליך, שמרני והצילני מפגם הוהנים המאריכי ימים שאין בהם שלמות, קרבני להצדיקים אמתיים הוהנים וקדושים, כי כבר התחלת לקרבני אליך, ואין נאה לך לעזובני ובני מעתה להתקדש ולהטהר בקדשתך באמת, עד שאהיה ראוי להיות נמנה באמת בין הוהנים וקדושים "ואל תבישני משכרי", ואל תחפורני מתקנותי:

יחנה מלך גאות לבש לבש יהנה עז התאור. רבנו של עולם, אתה לבד ידעת גדולתך ונאותך, כי מי יוכל לשער קצת רוממות גדולתך ותפארתך, כמו שכתוב: גדול יהוה ומחולל מאד ולגדולתו אין חקר. אך מגדל רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים רצית לגלות מלכותך לכל באי עולם, ואתה בחרת בנו מכל העמים ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצוה וקרבנתנו מלבנו לעבודתך ושמה הגדול וקדוש עלינו קראת, וצמצמת והלפשת את גדולתך ונאותך כדי שנוכל לסבל ולקבל עול מלכותך עלינו, ותתן לנו מגן ישעך וימנך תסעדנו וענתך תרפנו, ולבשת מדת הענוה וחסונות כביכול, וידדת על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצות, ותשמיעם את הוד קולך ודברות קדשך מלחכות אש, והכמת להם קדם מתן תורה הכמתחות גדולות מאד, כמו שכתוב: והייתם לי סגלה מכל העמים וכו', ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש וכו'. שכל אלו החמתחות והתגלות היו בחינת הכנעה וקטנות כביכול, וכל זה בשביל שיקבלו ישראל עול מלכותך ויראתך עליהם בשלמות, כמו שכתוב: כי לבעבור נסות אתכם בא האלקים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו. על בן חוס וחמול נא עלינו וזכנו לזכר כל זה היטב ולשום זאת על לבנו בכל פעם, ונזכה להתעורר על-ידיה באמת לקבל עול מלכותך ויראתך עלינו אשר זה עקר רצונך, וכביכול אתה מקטין את עצמך ושואל ומבקש דבר זה מאתנו, כמו שכתוב: ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך וכו'. על בן זכנו למלאות שאלתך זאת בשלמות, וכבן תן

פחדך יהוה אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שפראת ויראותך כל המעשים
וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כלם אנודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם, ועורנו
שנוכח למדת הענוה והשפלות באמת ולהיות שפל רוח בפני כל אדם, ונוכח להזכיר
עצמנו בכל עת ברוממות גדולתך ותפארתך וגדל מעלת מוכך וענותנותיך, עד אשר
מגדל אהבתך את ישראל רצית לגלות מלכותך עליהם, ומחמת זה הלפשת וצמצמת
את גאותך וגדולתך בכחינת "יהוה מלך גאות לבש". שהלפשת וצמצמת גאותך כדי
שיתגלה מלכותך עלינו, ועל-ידי-זה שנוכח זאת היטב על-ידי-זה נבוא ממילא למדת
הענוה והשפלות נגד גדולתך ורוממותך ונגד גדל מדת מוכך וענותנותיך, עד שנוכח
לבטל עצמנו אליך כבטל גמור עד שנתיה בכחינת "אין" ממש, ועל-ידי-זה נוכח ביותר
להמשיך אור אלקותך ומלכותך ויראתך עלינו על-ידי שגם אתה בכיכול תצמצם ותקטין
את עצמך אלינו ככדי שנוכל לקבל ביותר אור השגת אלקותך ויראתך, ותשמרנו שלא
נכשל לעולם במדת הנאנה והנסות רוח חסו-ושלום, כי אתה הודעת לנו שבשהאדם בא
לנאנה וגדלות אזי גם אתה בכיכול מתנאה ומתגדל בנגדו, ומי יוכל לסבל כבוד גדלך
ותפארתך ורוממות גאותך וגאונך, עד אשר על-ידי-זה חרב הבית המקדש פעונותינו
מחמת שגלית ביותר גדולתך וגאונך, ואז לא היה יכול הבית המקדש לסבל גאותך
וגאונך כי "הן השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה". עד אשר על-ידי-זה
נחרב לגמרי ונסתלק ממנו אור השכינה בכיכול. נמצא שרב ההתגלות הוא תכלית
הצמצום וההסתרה, ודיקא על-ידי הצמצום וההסתרה שאתה מסתיר ומלביש ומצמצם
אור אלקותך ותפארתך על-ידי-זה דיקא עקר התגלות אלקותך והתקרבותך אלינו ברחמיך
הגדולים, על בן ובנו נא מעתה על כל פנים לשבר ולבטל מאתנו מדת הנאנה והגדלות
לגמרי, רק אדרבא תובנו להסתיר ולהעלים ולהקטין עצמנו פענוה ושפלות גדול, עד
שעל-ידי-זה יתגלה אור אלקותך ומלכותך ויראתך עלינו בהתגלות גדול, ויגנם מקרא
שכתוב: אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה הלוא את השמים ואת
הארץ אני מלא נאם יהוה. ונוכח שיתגלה על ידנו אור אלקותך ומלכותך ויראתך לכל
באי עולם, ויכפלו כלם את עול מלכותך עליהם ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד כי
המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד, בכתוב בתורתך: יהוה ימלך לעולם ועד.
ונאמר: והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד.

תתקב

(זא)

"אלהיך יהוה נפשי אשא", רבונו של עולם, ובני ברחמיך למסר נפשי על קדוש השם באמת בכל עת תמיד, ובפרט בשעת "קריאת שמע" בעת קבלת על מלכות שמים, שאזכה ליחד שמך בכל יום תמיד בערב ובבקר במסירת נפש על קדוש השם באמת בכל לב, בשמחה וחדוה גדולה, ואזכה לקבל עלי באמת כל הארבע מיתות בית דין שקילה שרפה הרג וחנוק בעת שאני מיוחד שמך בכל יום, שאהיה מרצה באמת ובכלב שלם למות בכל המיתות ולסבל כל היסורים והענויים בשביל קדשת שמך הגדול ותעורני בכחך הגדול ורחמיך הרבים שאזכה לחוק את מחשבותי בענין המסירת נפש באמת במחשבה חזקה ותקיפה בכל הכחות שיש במחשבה בפנימיות וחיצוניות ולציר במחשבותי כל המיתות והענויים בציור גמור, במחשבה חזקה ותקיפה, בכחול כל התרגשות עד שארגיש במחשבותי ומוחי צער המיתה והענויים ממש כאלו מיתות ומוסרים אותי במיתות ויסורים אלו ממש בשביל קדשת שמך הגדול והקדוש, עד שבמעט תצא נפשי חסדו שלום ולא יהיה שום חלוק אצלי בין יסורי המיתה ממש, ובין יסורי הציור במחשבה ותקבלה בלב, עד שאהיה מוכרח להתגבר להפסיק המחשבה מעט, בעת שאראה ואבחין שקרוב שתצא נפשי ממש חסדו שלום, כדי שלא אמות בלא עתי חסדו שלום ואתה תעזר ותושיע לי ותורני ותלמדני להתנהג בזה בראייה הטוב באמת, לקבל המסירת נפש באהבה באמת בשביל קדוש השם, ולציר במחשבותי המיתה והיסורים במחשבה חזקה כל כך עד שארגיש צער המיתה והיסורים ממש, ולחניח בסוף המחשבה להפסיקה מעט מציור החוק של יסורי המיתה בעת שיהיה הדבר קרוב שתצא נפשי לגמרי, כי אין זה ראוי להסלק הנפש קדם הזמן חסדו שלום:

תתקבא

(זא)

רבונו של עולם, מלא רחמים אדון כל, קדוש על כל הקדושות, אתה יודע אשר בעצם תקנה גלותנו עתה בכלל ובפרט, אין לנו שום סמיכה כי אם על בך וזכות הצדיקים האמתיים המוסרים נפשם על קדוש השם באמת, באשר גלית לנו על ידי חכמיך הקדושים ובבן רחם עלינו למען שמך, ונבנו להכלל בצדיקים הקדושים האלו,

כי לפניך נגלו כל תעלומות לב, ואתה יודע שאנחנו בלנו עמך בית ישראל, כל אחד ואחד מרצה באמת למסר נפשו על קדוש השם, באשר שמענו באזנינו, מכמה וכמה אנשים פשוטים וקלי עולם שמתו על קדוש השם וסבלו ענויים ויסורים קשים בשביל קדשת שמך הגדול, וגם אנכי הרל במעשים, הרש והנבזה, בעצם נשמיותי, ותקף תאוותי, ורבו עוונותי, אף-על-פי-כן אני מרצה באמת למות מיד על קדוש השם, והנני מקבל עלי באמת בכל לב ונפש סקילה שרפה הרג וחנק בשביל קדשת שמך הגדול ואם איני זוכה עדין למחשבה ובה וחזקה כל כה, עד שארגיש צער המיתה ממש על ידי הקבלה והציור במחשבה, אף-על-פי-כן אני מרצה באמת ובלב שלם למות מיד על קדוש השם על בן חוס וחננו ורחם עלינו, שיהיה גם מסירת נפשנו חשוב ומקבל ומרצה לפניך בתוך כלליות נפשות הצדיקים והקדושים שמסרו נפשם על קדשת השם באמת ועל-ידי-זה תעלה אותנו מנפילותנו וירידתנו ונלותנו בכלליות ובפרטיות בגשמיות ורוחניות ותקרבו אליך באהבה, ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך באמת, חיש קל מהרה, ותעלה אותנו מעלה מעלה, עד שנוכח להגיע לכל מה שבקשנו מלפניך, שנוכח לחוק המחשבה כל כך בשעת המסירת נפש על קדוש השם, עד שנרגיש צער המיתה ממש בעת הקבלה והציור במחשבה ונוכח לבון תמיד בכל יום בשעת קריאת שמע ערב ובקר, שאנו מוסרים נפשנו על קדוש השם באמת במחשבה חזקה ותקיפה בכל אשר בקשנו מלפניך ארון מלא רחמים, עד שנוכח בעת שגיע קצנו להפטר מן העולם, שנוכח אז למות ממש על קדוש השם באמת בכל לב באהבה ובשמחה גדולה ותהיה מיתתנו בפרה על כל עוונותינו ותעלה נשמותינו אליך ובה ונקיה ויהיו נפשותינו ורוחותינו ונשמותינו צרוכים בצרור החיים את יהוה אלהינו, ולא גיעול בכסופא קמך:

תתקב

(15)

ואם בעוונותינו הרבים ובפשעינו העצומים אין בך במסירת נפשנו על קדוש השם להעלות אותנו מנפילותינו וירידותינו ונלותנו, אשר ירדנו מטה מטה בגשמיות ורוחניות בכלליות ובפרטיות, כמו שכתוב: "ותרד פלאים אין מנחם לה", באשר אתה יודע מעמד ומצב של ישראל עתה בסוף הגלות המר הזה, ומה שעובר בכל יום על כל אחד ואחד בפניך:

תתקב

(15)

אנא זכר נא ברחמיך הרבים את כל הצדיקים והקדושים האמתיים שהיו מימות עולם, מן אברהם אבינו עליו השלום עד עתה, שמסרו נפשם על קדוש השם, וסבלו כמה מיתות וענויים משנים וצרות ויסורים קשים ומרים בשביל קדוש שמך הגדול,

ובפרט זכות הצדיק התנא הגדול והקדוש והנורא רבי עקיבא זכרנו לברכה, אשר סרקו את בשרו במסרקות של ברזל עד שיצתה נשמתו באחד, וזכות חבריו כל העשרה הרוגי מלכות, אשר כלם סבלו ענויים קשים ומרים, עד שיצתה נשמתם על קדשת השם בקדשה ובטהרה גדולה, אשרי להם, ובצרות וזכות כל הקדושים שהיו בכל הדורות, שמתו פמה וכמה נפשות, אלפים ורבבות, רבבות רבבות, וכמה וכמה קהלות קדושות על קדוש השם וסבלו פמה וכמה מיני יסורים וצרות קשות, וענויים מענויים שונים, עד שיצאה נשמתם על קדוש השם. את אלה מזכחות תזכר ואת אלה עקרות תראה, ותשפך חרון אפיך מעלינו, ותמתיק ותבטל כל הדינים וכל הגזרות קשות מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, ותסבב ברחמיך למוכת, באפן שנוכח לשוב אליך באמת, ולא נשוב עוד לכסלה, רק נזכה לעשות רצונך כל ימי חיינו לעולם כי אתה יודע שעתה בתקף גלותינו בכלל ובפרט, אין לנו שום בח ותקנה וסמיכה כראם בזכות הקדושים האלו שפסרו נפשם על קדוש השם, כמו שאמר דוד המלך עליו השלום, "אמרת ליהוה אדני אתה מוכתי כל עליך. לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי כם". עזרנו בזכותם, ופנו בכח קדשתם של כל הקדושים שהיו מימות עולם עד הנה, אשר קדשו את שמך בלי מספר במסירת נפש עצום מאד בזכותם וכחם עזרנו, שנוכח גם כן למסר נפשנו על קדוש השם באמת באהבה וביראה בשמחה ובטוב לבב, ככל אשר בקשנו מלפניך אדונינו מלבנו. ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך באמת חיש קל מהרה, בכחם וזכותם של כל אלה הקדושים וזכותם יגן עלינו להוציאנו מהרה מכל העוונות ומכל הפגמים והקלקולים שנפלנו בהם כל אחד ואחד לפי ענינו, כאשר אתה לבד יודע:

תתקב

(פ)

רבנו של עולם, רבנו של עולם, מה נאמר ומה נדבר ומה נצטדק. עליך השלכנו את יחבנו אליך שמתנו בפנינו עזרנו וזכנו בזכות הקדושים לשוב אליך באמת מהרה "חנני יהוה כי אליך אקרא כל היום, שמח נפש עבדך כי אליך יהוה נפשי אשא", ותרחם על כבודך הגדול והקדוש ותנקם בנימינו לעינינו נקמת דם עבדך השפוד, כמו שכתוב: "אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע, הנשא שופט הארץ השב גמול על גאים". ותמהר ותחיש לנאלנו, ותשיב נדחינו, ותקבצנו יחד מהרה מארבע בנפות הארץ לארצנו. אבינו שבשמים קדש את שמך בעולמך על עם מקדשי שמך, וכישועתך מלבנו תשוב ותרום ותגבית קרננו למעלה למעלה, והושיענו בקרוב למען שמך, ברוך המקדש שמו ברבים:

תשמב לקומי קידוש ה' תפלות

תתקסח

(צח)

ועזרני והושיעני ברחמיך הרבים שאזכה תמיד למסר נפשי על קדוש השם באמת, ובפרט בשעת קריאת שמע ותפלה, שאזכה תמיד להתפלל ולומר קריאת שמע במסירת נפש באמת, ואזכה לקבל פדעתי ברצון חזק באמת למסר נפשי למות על קדוש השם, להתלהב בשלהובין דרחימותא ולהתגבר על יצרי למסר כל גופי ונפשי ומאדי בשביל לקדש שמך הגדול וקדוש והנורא, ועל-ידי-זה אזכה תמיד להתפלל בבונה גדולה בקדושה ובטהרה באמת, להכניס כל מחי ומחשבותי ודעתי לתוך דבורי התפלה, ולקשר המחשבה אל הדבור בקשר אמיץ וחזק, ולא אוציא שום דבור של התפלה בלא בונה חסוֹשָׁלוֹם, באפן שנוכח שתשעשע עם תפלותינו תמיד, ויהיה לך נחת רוח ושעשועים גדולים מתפלותינו ונעלו וירצו תפלותינו לפניהך להיות בְּתֵר על ראשך ותשפיע עלינו חכמה וכינה ודעת ותושיענו בכל מיני ישועות ותפתח את לבנו בתלמוד תורתך, ונוכח להבין היטב בכל מקום שנלמד שם ותאיר עינינו במאור תורתך ותעזרנו ותושיענו לחדש חדושים אמתיים בתורתך הקדושה ותמשוך עלינו הארה נפלאה מהתורה אשר אתה עתיד לגלות על-ידי משיח צדקנו, כמו שכתוב: "ושאבתם מים בששון ממעיני ה'ישועה", ותרגומו: ותקבלון אלפן תרת:

תתרפח

(קכב)

רבנו של עולם, ידעתי כי אין בי כח לזה לסלק כל הדינים והמשפטים מעלי על-ידי משפטי ודיני, כי איני עוסק בזה בראוי אף על זה באתי לבקש ולהתחנן לפניהך בעל הרחמים שדברי אלה שאני מדבר לפניהך יהיה במקום המשפט שאני צריך לשפט את עצמי ותעזרר כח המשפט דקדושה של כל הצדיקים והנראים האמתיים שעסקו בזה כל ימיהם, ודנו ושפטו את עצמם יותר ויותר ממה שהיה מניע להם במה פעמים, וקבלו על עצמם וסבלו וסורו וצרות וענווים קשים ומרים עבור כלל ישראל והרבה מהם מתו ונהרגו על קדוש השם ב'סורים קשים ומרים מאד, בזכותם וכחם תגדש ותשבר ותמתיק ותבטל כל המשפטים והדינים ממני ומכל בני ביתי ומכל הגלגלים אלי ומכל ישראל ותבטל כל הצרות בכלל ובפרט, בגשמיות וברוחניות, בגוף ונפש וממון ולא תתן כח לשום שלוחי הדין הנקראים רצים בחינת רגלין שילכו לעשות איזה דין בישראל חס ושלום, לא לכלל ישראל ולא לכל יחיד ויחיד מישראל ואפלו הדינים והמשפטים והגזרות ששברו נמסרו לרצים ולשלוחי הדין חסוֹשָׁלוֹם, ואפלו אם בכר יצאו הרצים "מבטלים ורחופים בדבר המלך" לעשות איזה דין ומשפט בישראל חסוֹשָׁלוֹם, אָנָּה רחום ברחמיך הרבים, חמל על עמך בית ישראל בזכות הצדיקים האמתיים ששפטו ודנו את עצמן

כִּרְאוּי, וּבִזְכוּת כָּל הַקְדוּשִׁים שֶׁנִּתְהַרְגוּ עַל קִדְשֵׁי שְׁמֶךָ, וְתַחֲזֹר (וּתְכַטֵּל) וְתַפְּסֹל וְתִקַּח מִכָּל שְׁלוּחֵי הַדִּין אֶת בַּח הַמִּשְׁפָּט וְהַדִּין שֶׁמִּסְרַתְּ לָהֶם וְתֹאמַר לְמַלְאָךְ הַרְף יְדֶיךָ, וְיָשׁוּב חֲרַבּוּ אֶל גְּדֻנָּה כִּי אַתָּה אוֹחֵז בְּיַד מִדַּת מִשְׁפָּט, כִּמּוֹ שְׂפָתוֹב: "וְתֹאחֲזוּ בְּמִשְׁפָּט יְדֶיךָ" וְאַפְּלוּ בְּשֵׂאתָה זֹרֵק חֵץ אַתָּה יָכוֹל לְחַחֲזֹרָה בְּרַחֲמֶיךָ:

(מב:)

תעז

וּבְרַחֲמֶיךָ חֲרָבִים תִּזְכֹּר אֶת כָּל הַדָּמִים שֶׁנִּשְׁפְּכוּ בְּיִשְׂרָאֵל בְּכָלֵל וּבִפְרָט, הֵן שְׂפִיכוֹת דָּמִים מִמַּשׁ שֶׁכָּבַד נִשְׁפָּךְ דַּם יִשְׂרָאֵל חֲרִיבָה חֲרִיבָה מְאֹד, מִיּוֹם חֲחֲרָבָן עַד הַנְּחָה, "שֶׁכָּבוּ דָמָם בְּמַיִם סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַיִם וְאִין קוֹבֵר", הֵן שְׂפִיכוֹת דָּמִים עַל-יְדֵי בּוֹשֵׁוֹת וְחֲרָפוֹת שֶׁסָּבְלוּ יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר, וּבִפְרָט שְׂפִיכוֹת דָּמִים חֲרִיבָה שֶׁל כָּל הַקְדוּשִׁים וְהַצְדִּיקִים שֶׁנִּשְׁפְּפוּ מֵהֶם דָּמָם בְּמַיִם וְכָל אֵלוֹ הַדָּמִים יִהְיוּ בְּמַקּוֹם תִּקּוּן הַשְּׁחִיטָה לְחַמְטָעִים שֶׁל הַמִּצְוֹת שֶׁלֹּא יִהְיוּ בְּכַחֲנִינָת אֵיבָר מִן הַחַי, רַק יִהְיוּ נִתְרִין בְּאַכִּילָה עַל-יְדֵי שְׂפִיכוֹת דָּמִים הָאֵלֶּה וְעַל-יְדֵי־זוֹה תִּטַּעַם אֶת הַמִּטְעָמִים הַקְדוּשִׁים שֶׁל כָּל הַמִּצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁתִּקְנוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַצְדִּיקִים שֶׁכָּבַל דּוֹר וְכָל יִשְׂרָאֵל בְּכָלֵל, וְעַל-יְדֵי־זוֹה יִתְעוֹרֵר אַהֲבָתְךָ עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְאַהֲבָתְךָ אֵל תִּסִּיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים, וְתִכַּסֶּה עַל כָּל הַדָּמִים בְּאַהֲבָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, וְעַל-יְדֵי־זוֹה יִתְכַסּוּ כָּל פְּשָׁעֵינוּ מִמִּילָא וּבְרַחֲמֶיךָ תַעֲלֶה אֶת כָּל הַנְּשִׁמוֹת הַנְּפוּלוֹת שְׂאִין לָהֶם עֲלִיָּה כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׂפִיכוֹת דָּמִים שֶׁל אָדָם גְּדוֹל רַחֵם עֲלֵיהֶם בְּזִכוּת וּבַח הַשְּׂפִיכוֹת דָּמִים חֲרִיבָה שֶׁנִּשְׁפְּפוּ מִגְּדוּלֵי הַצְדִּיקִים הַנּוֹרְאִים בְּלִי שְׁעוֹר בְּחַנּוּם, בְּזִכוּתֶם רַחֵם עַל כָּל אֵלוֹ הַנְּשִׁמוֹת הַנְּפוּלוֹת, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ תְּרַחֲמֵנִי שֶׁעֲלִיָּהם, וְתַעֲלֶה אוֹתָם מִנְּפִילָתָם, וְתִכַּסֶּה עַל פְּשָׁעֵיהֶם בְּאַהֲבָה, וְיִתְהַפְּכוּ כָּל הַעֲוֹנוֹת לְזִכוּת:

(כו)

תו

וְתִרְחַם עֲלֵינוּ וְתִהְיֶה בְּעוֹרְנוּ שֶׁנִּזְנְבָה לֹאמַר וְלִסְדֹר לְפָנֶיךָ תִּזְכֹּר כָּל הַקְרָבָנוֹת כְּלָם וּקְטֹרֶת וּמִנְחוֹת בְּבוֹנָה עֲצוּמָה וּבְקִדְשָׁה גְדוּלָה וְנוֹרְאָה עַד שֶׁתַּעֲלֶה אֶמִירָתְנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֵלוֹ הַקְרָבָנוֹת כָּל הַקְרָבָנוֹת כְּלָם בְּמוֹעֵדִים וּבְזִמְנֵם וּבְמַקּוֹמָם בְּהִלְכָתָן וְנִשְׁלַמָּה פְּרִים שְׂפִתֵינוּ כִּמּוֹ שְׂפָתוֹב: "זֹאת הַתּוֹרָה לְעוֹלָה לְמִנְחָה וְלַחֲטָאֵת וְלֶאֱשָׁם וְלַמִּלּוּאִים וְלְזִבַח הַשְּׁלָמִים"

וּנְזָכָה עַל־יְדֵי־יְהוָה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כַּחַח הַמִּדְבָּה, לְגַרְשׁוֹ וּלְסַלְקוֹ וּלְבַטְלוֹ לְגַמְרֵי מַעְלֵינוּ
וּמַעַל גְּבוּלָנוּ וּתְמַחֵר וּתְחַיֵּשׁ לְגַאֲלָנוּ וּתְכַנֶּה בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וּתְפַאֲרֵתְנוּ וְשֵׁם נְקָרִיב לְפָנֶיךָ
כָּל הַקְּרִבָּנוֹת שֶׁיִּכְפְּרוּ בְעַדְנוּ וְיִחְזְרוּ לָנוּ שְׁלֹשָׁה דְבָרִים שֶׁנִּתְבַּטְּלוּ מִשְׁתַּרְבֵּי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
שֶׁהֵם הַשְּׁמִיר וְנִפְתַּת צוּפִים וְאִמְנָה וְנִזְכָּה [לְעֵלוֹת] אֶל הַשָּׁכֵל דְקַדְשָׁה, לְמַעַן הַחֲכֵמָה
הַיּוֹצֵא מִבֵּית יְהוָה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וּמַעַן מִבֵּית יְהוָה יֵצֵא" וְנִזְכָּה לְעַבֵּד אוֹתְךָ תָּמִיד בְּחֲכֵמָה
וּבִינָה וְדַעַת דְקַדְשָׁה וּבְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּאִמְתָּ כָּל יְמֵינוּ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

(11)

קעח

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֶכֶד רַחֲמָן רַחֵם עֲלֵינוּ, טוֹב וּמְטִיב הַדְרָשׁ לָנוּ, שׁוֹכֵחַ עֲלֵינוּ בְּחֵמוֹן
רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַל אֲבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ, בִּנְה בֵּיתְךָ כְּבִתְחִלָּה וְכוּנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוּנוֹ
וּתְרַאֲנוּ בְּכַנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקוּנוֹ וְהַשֵּׁב בְּהַנִּים לְעַבֹדְתֶם וּלְיוֹם כְּדוּכְנֶם לְשִׁירֵם וּלְזִמְרָם,
וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל לְגוּיָהֶם וְשֵׁם נְקָרִיב לְפָנֶיךָ אֶת קְרִבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִין כְּסִדְרָן וּמוֹסְפִין
כְּהַלְבֵּתֵנוּ. רַחֵם עֲלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנִיחָנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי
עַל רַחֲמֶיךָ תִּרְבִּים כִּי עַל רַחֲמֶיךָ תִּרְבִּים אָנוּ בְּטוֹחִים, וְעַל חֲסְדֶיךָ אָנוּ נִשְׁעָנִים,
וְלֹס לִיחֻוֹתֶיךָ אָנוּ מְקוּיִם, וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ מְצַפִּים. וְקִיֵּם לָנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: "וַיֹּאמֶר אֲנִי
אֲעַבִּיר כָּל טוֹבֵי עַל פָּנֶיךָ וְקִרְאֵתִי בְשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ, וְחִנַּתִּי אֶת אֲשֶׁר אַחֲזֵן וְרַחֲמֵתִי אֶת
אֲשֶׁר אֲרַחֵם":

(12)

תתצא

עַל בֶּן בְּאֵתִי לְחַפֵּיל תַּחֲנַתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי מְלֵא רַחֲמִים, שֶׁתִּמְצִיא לִי
בְּרַחֲמֶיךָ מְנוּחָה וְחֶשְׁקָט, וְתִזְכְּנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאִמְתָּ. אֵל שְׂדֵי יִתֵּן לִי
רַחֲמִים, הַאֲמִיר לְעוֹלָמוֹ דֵּי יֹאמֶר לְצָרוֹתֵי דֵּי, הַאֲמִיר לִיִּם עַד פֶּה תִּבְנֵא הוּא יִנְעוֹר כְּהַנְּצֵר
הַרְעֵ שְׁלִי וּבְכָל הַרְזָפִים אוֹתִי שִׁיסְתַּלְקוּ מִמֶּנִּי וְיִתְבַּטְּלוּ מִמֶּנִּי, וְיִנְיֻחוּנִי לְעַבְדוֹ בְּקַבִּיעוֹת
בְּאִמְתָּ וּבְלֵב שְׁלָם, בְּשׁוֹכֵחַ וְנַחַת אוֹשֵׁעַ, בְּהַשְׁקָט וּבְבִטְחָה תַּהֲיֶה גְבוּרָתִי וְלֹא אֶלְךָ עוֹד
עֲמֶד בְּקָרִי וּבְמִקְרָה חֲסִי־שְׁלוֹם וְלֹא אֶהְיֶה בְּגִלְגַל חַחוּזֵר חֲסִי־שְׁלוֹם, כְּמַטָּה הַמִּתְחַפֵּד,
פַּעַם כְּשֶׁר וּפַעַם פְּסוּל, פַּעַם מְהוֹר וּפַעַם מְמַא חֲסִי־שְׁלוֹם רַק אִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְעֵשׂוֹת

תורת קבע ולקבע עצמי בקביעות גמור כְּתוֹךְ קְדוּשַׁתְךָ בְּאֵמַת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְלַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמַת, וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה כְּכֹל לֵב וּנְפֶשׁ בְּשָׁנֵי יַצְרֵי בְּאֵמַת:

(א)

תתנ

וְאִם הִרְבִּיתִי אֲשַׁמָּה, עַד אֲשֶׁר חֲטָאִי לֹא יִמְדוּ וְלֹא יִסְפְּרוּ, וְכִבְדוּ מֵחֹל יָמִים, וְאִין שׁוּם לְשׁוֹן בְּעוֹלָם לְכַנּוֹת כּוֹ רַבּוֹי וְעֵצָם פֶּשְׁעֵי וּפְגָמֵי נִגְדָךָ אוֹי לִי כִי חֲטָאתִי אוֹי מִה עֲשִׂיתִי, אוֹי לִי אוֹי לֹא חֲסִיתִי עַל נַפְשִׁי תִּקְרָה מֵאֵד אוֹי הֵייתִי אֲכֹר עַל נַפְשִׁי יוֹתֵר מִכָּל מִינֵי רוּצָחִים וְאֲכֹרִים שְׁבַע עוֹלָם, וְאֵלּוּ הָיוּ מִתְקַבְּצִים עָלַי יַחַד כָּל הַרוּצָחִים וְהַנּוֹלָגִים וְהַחֲכֹרִים שְׁבַע עוֹלָם לֹא הָיוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לִי בְּאֵלֶּף שָׁנִים מִה שְּׂאֲנִי עֲשִׂיתִי לִי בְּעֵצְמִי עַל־יְדֵי חֲטָא וּפְגָם אַחַד שְׁחֲטָאתִי נִגְדָךָ מִכָּל שָׁכֵן כִּי חֲטָאִי רַבּוֹ מִסְפֵּר אוֹי וְאֲבוֹי אוֹי לִי וְיִ וְאֵלְלִי מִי יִתֵּן רֵאשִׁי מִיָּם וְעֵינֵי מִקּוֹר דְּמָעָה וְאֲנָכָה יוֹמָם וְלַיְלָה עַל חֲלָלִי כִי חֲלַלְתִּי אֶת קְדוּשַׁתִּי, וְטָרַפְתִּי אֶת נַפְשִׁי בְּאִפִּי, וְעִנִּיתִי אֶת נַפְשִׁי כְּכֹל מִינֵי עֲנוּיִים מְרִים וְקָשִׁים שְׁבַע עוֹלָם. הֲרִינִי לְפָנֶיךָ מְלֹא רַחֲמִים אֲנִי מְלֹא עוֹן וְאַתָּה מְלֹא רַחֲמִים אֲנִי מְלֹא בְּלוּלִים וּמְחֻשְׁבוֹת רַעוֹת וְעַקְמִימוֹת שְׁפֵלֵב, וְאַתָּה מְלֹא טוֹב וְיֵשֶׁר וְאֵמַת וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם:

(ב)

תקלו

עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי, עֲנֵנִי אֱלֹהֵי עֲנֵנִי, עֲנֵנִי אָבִי עֲנֵנִי, עֲנֵנִי בּוֹרְאֵי עֲנֵנִי, עֲנֵנִי גּוֹאֲלֵי עֲנֵנִי (ובו'), מְלַבֵּי וְאֱלֹהֵי יוֹצְרֵי וְקֹדְשֵׁי עֲנֵנִי. מִשְׁמִיעֵי צַעֲקָה הַשְׁמִיעוּ צַעֲקַתְנוּ לְפָנֵי שׁוֹמֵעַ צַעֲקָה. מְכַנְיִסֵי דְמָעָה הַכְּנִיסוּ דְמְעוֹתֵינוּ לְפָנֵי מְלֶךְ מִתְרַצָּח בְּדְמָעוֹת. מִשְׁמִיעֵי אֲנָחָה הַשְׁמִיעוּ אֲנָחוֹתֵינוּ לְפָנֵי שׁוֹמֵעַ אֲנָחוֹת. חַחֲזֵמֵל עַל דֵּל חֲמֵל עַל דְּלוֹתֵי, וְרֵאֵה שְׁפָלוֹתֵי וְאֶרְךָ גְּלוֹתֵי, וְהַמְיִכָה אַחֲרֵיתִי, וְהַשֵּׁב אֶת שְׁבוֹתֵי חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה. בְּרַכְּנוּ אֲבִינוּ בְּלֵנוּ יַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ "הָאֵירָה פְּנִיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדְּךָ. אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וְיִבְרַכְּנוּ יְאֵר פְּנֵיו אֲתָנוּ סְלָה. פְּנִיךָ הָאֵר בְּעַבְדְּךָ וְלִמְדֵנִי אֶת חֻקְךָ". רַחֲמָנָא דְעֵנִי לְעֵנִי עֲנִינָא, רַחֲמָנָא דְעֵנִי לְתַבִּירִי לְבָא עֲנִינָא, רַחֲמָנָא דְעֵנִי לְמַכִּיבֵי רוּחָא עֲנִינָא, רַחֲמָנָא עֲנִינָא, רַחֲמָנָא עֲנִינָא, רַחֲמָנָא חוּם,

רחמנא פרק, רחמנא שׁוּיב, רחמנא רחם עלון, רחמנא רחם עלון, השתא בענלא ובזמן קריב. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

תתסו

(עא)

וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תְּרַחֵם עָלֵינוּ, וְתִתְפַּלֵּל בְּעֲצֻמֶךָ עָלֵינוּ, וְתַעֲזֹר בְּרַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים אֶת רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְיִקְרַם מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אֶבְרָכְךָ" כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי אֵין מִי שְׁיַעֲמֵד בְּעַדְנוּ שְׂיִוֵּבֵל לְעֹזֶר רַחֲמִים עָלֵינוּ בְּעַת הַזֹּאת, אֲשֶׁר נִתְרַחֲקֵנוּ מִמֶּךָ מֵאֵד כְּמוֹ שֶׁנִּתְרַחֲקֵנוּ בְּאֲשֶׁר אַתָּה יָדַעְתָּ, וְאֵין מִי שְׂיַדַּע עִבְשׁוֹ לְעֹזֶר רַחֲמִים עָלֵינוּ כִּי אִם אַתָּה לְבַד, אֲכִינּוּ מִלְּפָנֶיךָ, הַתְּפַלֵּל נָא בְּעַדְנוּ, וְנַחֲיֵה וְלֹא נִמּוּת וְהִאֲדַמָּה לֹא תִשֶׁם, וְיִקְרַם מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "וְיִתְפַּלֵּל בְּעַדוֹ תְּמִיד כָּל הַיּוֹם וּבְרַכְנֵהוּ". וְתַעֲזֹר בְּרַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים אֶת רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, רַחֲמִים גְּדוֹלִים וְעֲצוּמִים כָּל כָּהֵן, שְׂיִישׁ לָהֶם כַּח לְרַחֵם וּלְקַרֵּב אֶפְלוֹ אוֹתִי אֱלֹהֵי, רַחֲמִים שְׂאֵין פֶּהֶם שׁוֹם אַחֲיוֹת דִּין כָּלֵל, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עַל אֲכִינּוּ שְׂבִשְׂמִים חוּם וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִחֶרֶד לְמַעַן שְׂמֵךְ, "רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַנּוּן. רַחֵם וְחַנּוּן יְהוָה אֲדָךְ אֲפִים וְרַב חֶסֶד. טוֹב יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. כְּחֶסֶדְךָ חַנּוּן וְאֲשַׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ. חֶסֶדְךָ יְהוָה מְלֵאכָה הָאֶרֶץ חֶסֶד לְמַדְנִי". וְקִרַם לָנוּ מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "וְהִבִּיאֹתִים אֶל הַר קִדְשִׁי וְשִׁמְחֵתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי, עוֹלוֹתֵיחֶם וּזְבַחֵיחֶם לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחִי, כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה וְקִרָא לְכָל הָעַמִּים". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

תתשטו

(קל)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יָדַעְתָּ בְּמָה אָנִי רְחוּק מִזֶּה כְּלִי שְׁעוֹר, כִּי עַדִּין אָנִי צָרִיךְ לְהַעֲתִיר תְּרַבָּה לְהַנְצִיל מִהַגִּיתִינִם מִשְׂאוֹל תַּחֲתוֹתִי וּמִתַּחֲתוֹ כִּי הַרְבִּיתִי לְפִשֵׁעַ נְגִידָה, עַד אֲשֶׁר "עוֹזְנוֹתִי עָבְרוּ רֵאשִׁי, כְּמִשְׂא כְבֵד וּבְכַדוֹ מִמֶּנִּי, טְבַעְתִּי בֵּינוֹן מִצוּלָה וְאֵין מַעֲמָד, בְּאֵתִי כְּמַעֲמָקֵי מוֹם וְשִׁבְלַת שְׂמִטָּתִי" וְלֹא דִי לָנוּ בְּעוֹזְנוֹת הַרְאֵשׁוֹנִים כִּי אִם הוֹסַפְתִּי עֲלֵיהֶם עוֹד חֲדָשִׁים. מַה אִמַר, מַה אֲדַבֵּר מִה אֶצְטַדֵּק, אֵךְ כְּבֹר גְּלוּיָת לָנוּ עַל יְדֵי צַדִּיקוֹךָ עֲצָם רַבּוֹי רַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ כְּלִי שְׁעוֹר עַל כֵּן אָנִי מְחִיב כָּכֵל מְקוֹם שֶׁהוּא לְהַתְחַזֵּק וְלְהַתְנַפֵּל לְפָנֶיךָ וּלְהַעֲתִיר עַדִּין לְזָבוֹת לְכָל הַטּוֹבוֹת שֶׁכָּכֵל הַעוֹלָמוֹת בְּאֲשֶׁר הוֹחֲרֵנוּ מִצַּדִּיקוֹךָ הָאֱמֵתִים, וְהַעִירוּ אוֹנֵינוּ מִמֶּךָ לְקוֹזוֹת וּלְצַפּוֹת לְוָה:

ז

(ד:)

חוּם וְחַמֵּל נָא עָלֵינוּ, וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְבֹא מִחֶרֶד לְכָל מַה שְׂבַקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ. "בְּצַדִּיקוֹתֶיךָ תַצִּילֵנִי וּתְפַלְמֵנִי, הַטַּח אֱלִי אֲזַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי. וְאֵנִי תְּמִיד אֶחָל וְהוֹסַפְתִּי עַל כָּל תַּחֲלָתֶךָ. פִּי יִסְפַר צַדִּיקוֹתֶיךָ כָּל הַיּוֹם תְּשׁוּעָתֶךָ כִּי לֹא יָדַעְתִּי סְפָרוֹת. אֲבֹא בְּגִבּוֹרֹת

יהנה אלהים, אוֹפִיר צְדָקָתְךָ לְבָרְךָ. אֱלֹהִים לְמִדְתֵּי מִנְעוּרַי, וְעַד הַנְּהָ אֲנִיד נִפְלְאוֹתֶיךָ. וְגַם עַד וְקִנְיַת וְשִׁיבָה אֱלֹהִים אֶל תַּעֲזוּבֵי, עַד אֲנִיד וְרוּעָה לְדוֹר לְכָל יְבוֹא גְבוּרָתְךָ. וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד מְרוֹם אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ גְדוּלוֹת אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ. אֲשֶׁר הִרְאִיתָנִי צְרוֹת רַבּוֹת וְרַעוֹת, תְּשׁוּב תַחֲנִינִי, וּמִתְהַמּוֹת הָאָרֶץ תְּשׁוּב תַעֲלֵנִי. תִּרְב גְּדֻלְתִּי וְתִסַּב תַּנְחַמְנִי. גַּם אֲנִי אֹרְךָ כְּכֹלִי גְבַל אֲמַתְךָ אֱלֹהִי, אֲזַמְרָה לְךָ כְּכַנּוֹר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. תִּרְנַנְהָ שִׁפְתֵי כִי אֲזַמְרָה לְךָ, וְנִפְשֵׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ. גַּם לְשׁוֹנֵי כָּל הַיּוֹם תִּתְהַנֶּה צְדָקָתְךָ כִּי בָשׂוּ כִי תִפְרוּ מִכְּבֻשֵׁי רַעֲתִי".
 וְהָיוּ לְרַצּוֹן אֲמַרִי כִי וְהִגִּיוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

קג
 רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲנִינִי. רַחוּם וְחַנּוּן יְהוָה אֶרְךָ אִפְסִים וְרַב חֶסֶד. חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה אֶרְךָ אִפְסִים וְגִדְלֵ חֶסֶד. מִזֵּב יְהוָה לְכָל וְרַחֲמֵי עַל כָּל מַעֲשָׂיו. כִּרְחֵם אָב עַל בְּנָיִם בֵּן תִּרְחֵם עָלֵינוּ. "אֵל תּוֹכַר לָנוּ עוֹזְרוֹת רֵאשׁוֹנִים, מִחַר יִקְדַּמְנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי יִלְוֵנוּ מְאֹד. יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרְךָ אִפְסִים וְרַב חֶסֶד וְאֲמֵת". אֲבִינֵנו אָב תִּרְחַמֵּן מִרְחֵם רַחֵם נָא עָלֵינוּ כְּרַחֲמֶיךָ תִּרְבִּים כְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוּלִים כְּרַחֲמֶיךָ הָאֲמִתִּים חוֹסֵה עָלֵינוּ כְּרַב רַחֲמֶיךָ כְּגִדְלֵ חֶסְדֶיךָ, חֲמוּן מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ אֵל יִתְאַפְקוּ עָלֵינוּ, יַעֲזֹרְנוּ רַחֲמֶיךָ וְחַנּוּנֵיךָ עַל בְּנֵיךָ, וְרֵאחַ עֲנִינֵנו וְעִמְלָנוּ, וְחַמַּל עָלֵינוּ לְמַעַנְךָ מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים תִּמְיֵד וְתֵן לָנוּ מִנְחֵיג אֲמֵתִי שִׁיחִיָּה רַחֲמֵן בְּאֲמֵת, וְקִיָּם לָנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "כִּי מִרְחַמֵּם יִנְחָמֵם":

קכא
 רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, "רַעַה יִשְׂרָאֵל הַאֲזִינָה נוֹחֵג כְּצֵאֵן יוֹסֵף, יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה". אַתָּה עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסְדִים רַבִּים וְעֲצוּמִים כְּכֹל דוֹר וְדוֹר, וְנָתַתָּ לְיִשְׂרָאֵל כְּכֹל דוֹר וְדוֹר מִנְחֵיגִים אֲמִתִּים אֲשֶׁר הוֹרֵנוּ אֶת יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּרָךְ אֲשֶׁר יִלְכוּ בָּהּ וְאֵת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חוֹסֵה עָלֵינוּ גַם עִתָּה בְּדוֹר הַזֶּה וְשִׁלַּח לָנוּ רוּעָה נְאֻמָּן מִנְחֵיג אֲמֵת רַחֲמֵן אֲמִתִּי, אֲשֶׁר יוֹכַל לְנַחֵג אוֹתָנוּ כְּרַחֲמִים וּבְחֻמְלָה כְּמוֹ מִשָּׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, שִׁיִּרְחֵם עָלֵינוּ כְּרַחֲמֵנוּת הָאֲמִתִּי לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מֵעוֹזְנוֹת, אֲשֶׁר זָהוּ עֵקֶר הַרַחֲמָנוּת עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, כִּי זָהוּ עֵקֶר הַרַחֲמָנוּת הַגְּדוּל מְכַל מִיָּנִי רַחֲמָנוּת לְהוֹצִיא יִשְׂרָאֵל מֵעוֹזְנוֹת כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ גִּדְלֵ קִרְשֵׁת נִפְשָׁנוּ בְּשִׁרְשָׁנוּ, אֲשֶׁר כָּל נִפְשׁוֹתֵינוּ חַצוּבוֹת וְנִמְשָׁכוֹת מִמְקוֹם גְּבוּהָ וְעִלְיוֹן וְדַק וְקְדוֹשׁ מְאֹד מְאֹד, וְאָנוּ רַחוּקִים לְגַמְרֵי מַעֲזוֹן, וְאִין שׁוּם עוֹן וּפְגָם שִׁיךְ לָנוּ כְּלָל, לְגִדְלֵ דִקוּתָנוּ וְרוּחְנוּתָנוּ בְּשִׁרְשָׁנוּ, עַד אֲשֶׁר אִי אֲפֹשֶׁר לָנוּ לְשֵׂא עָלֵינוּ עַל עוֹן אַחַד, מְכַל שְׂבָן עַל עוֹזְנוֹת וְחַטָּאִים וּפְשָׁעִים רַבִּים וְעֲצוּמִים וּפְגָמִים גְּדוּלִים וְנוֹרָאִים אֲשֶׁר נִלְכַּדְנוּ בָּהֶם:

(11)

קסח

רבוננו של עולם, מלא רחמים ככל עת וככל רגע תמיד, רם ונשא מרום וקדוש תשכן
 "ואת דבא ושפל רות, להחיות רוח שפלים, ולהחיות לב נדבאים". אם על המלך
 טוב תנתן לנו נפשנו בשאלתנו ועמנו בבקשתנו. רחמן מלא רחמים, יצא דבר מלכות
 מלפניך ותעז ותאמר: "גבלתי יקומון, הקיצו ורננו שוכני עפר". ותגלה עלי ידי צדיקך
 האמתיים טובך וחסדיך הרבים כי לא תמנו כי לא כלו רחמיך לעולם, ועדין אתה עמנו
 תמיד כי יהיה אתנו ואצלנו ועמנו וקרוב לנו גם עתה "כי לא ימש יהיה את עמו בעבור
 שמו הגדול":

(12)

קעו

מלא רחמים, רחם עלינו ברחמיך הרבים, ברחמיך האמתיים ומלא משאלותינו למזכה
 ברחמים, ותן לנו מנהיג רחמן אמתי שיודע איך להתנהג עם הרחמנות שירחם
 עלינו ברחמנות האמתי, שימחר ויחיש להוציאנו מכל העונות ומכל הפגמים שגלברנו
 בהם, אף-על-פי שאנו יודעים בעצמנו שאנו חייבים מאד, אשר הקשינו ערפנו ולא
 התנברנו לקיים דברי תורתך ומצותיך באמת, עד שפגמנו מה שפגמנו וקלקלנו מה
 שקלקלנו, אף-על-פי-כן חסדו יתגבר עלינו, ויעורר רחמים רבים באלה שיוציאו אותנו,
 את כל אחד ואחד, מכל החטאים והעונות והפשעים, שנתיה מבטחים מעתה להנצל
 מכל רע ולא נשוב עוד לבסלה, ולא נעשה מעתה שום חטא ועון כלל, ולא נפגם עוד
 שום פגם כלל, ולא נסור מרצונך באמת ימין ושמאל. ואתה ברחמיך הרבים תמחל
 ותסלח ותכפר לנו על כל מה שחטאנו עד הנה, ויקים מקרא שכתוב: "יעזב רשע דרכו,
 ואיש און מהשבותיו, וישב אל יהוה וירחמהו, ואל אלהינו כי ירבה לסלוח":

(13)

קעט

ותמלא עלינו רחמים כי אתה הוא בעל הרחמים, כי אל רחום שמך, אל חנון שמך,
 בנו נקרא שמך, יהוה עשה למען שמך ותשפיע עלינו רחמים רבים רחמים
 גדולים, ויקים בנו מחרה מקרא שכתוב: "כי מרחמם ינהגם ועל מבועי מים ינהלם"
 ונאמר: "ברגע קמן עובתיך וברחמים גדולים אקבצך. בשאת קצף הסתתתי פני רגע מך,
 ובחסד עולם רחמתיך, אמר גואלך יהוה". ונאמר: "כי תהרים ימושיו והנבעות תמוטינה,
 וחסדי מאתך לא ימוש, וברית שלומי לא תמוט, אמר מרחמיך יהוה" ונאמר: "הבן יקור
 לי אפרים אם ילד שעשועים, כי מדי דברי בו זכור אוקרנו עוד, על בן המו מעי לו רחם
 ארחמנו נאם יהוה":

קפא

(ז:)

רחום וחנון רחם עלי, כי אתה לבד יודע עצם הרחמנות אשר עלי ועלינו בעת הזאת, ואיני יודע מה לעשות, רק אני שואל בעני בפתח רחמים ותמלה וחנונה, והטוב בעיניך עשה עמי, כי כפי פרושות ושטוחות לרחמיך לבד, לרחמיך האמתיים לרחמיך הנצחיים "חסדי יהוה כי לא תמנו, כי לא כלו רחמיו. טוב יהוה לכל, ורחמיו על כל מעשיו. כי שחה לעפר נפשנו, דבקה לארץ במנונו. קומה עזרתה לנו, ופדנו למען חסדך", וקום לנו מקרא שכתוב: "וארשתיך לי לעולם, וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים, וארשתיך לי באמונה וידעת את יהוה". יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לברו. וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

שפו

(לה:)

אתה גבור לעולם אדני מתיח מתיח אתה ורב להושיע, מכלכל חיים בחסד מתיח מתיח ברחמים רבים סומך נוֹפְלִים. רפנו של עולם, רחמן אמתי, מתיח מתיח ברחמים רבים, מתיח מתיח ברחמים רבים, אתה יודע שעקר הרחמנות מכל הרחמנות הוא מה שאתה חושב מחשבות בכל עת ורגע לכל ידח ממך נדח לעת התחיה, שאז יהיה עקר יום הדין הגדול והנורא, אשר אפלו כל הצדיקים הגדולים האמתיים חרדים וזוחלים ממנו ועקר הרחמנות והישועה וההצלחה והתקנה הוא מי שזוכה לקבל ישועה ורחמים להצליח על-ידיה לעת ההוא, שהוא עת התחיה, בעת שאתה עתיד להחיות מתיח ברחמים רבים אשרי הזוכה לרחמנות אמתי הזאת, אשרי המחכה בעולם הזה כל ימי חייו וכל שעזתיו ורגעיו לזכות לזאת הרחמנות, שהוא עקר התכלית מכל ימות עולם וחוץ מזה הכל הכל ורעות רוח:

תקלג

(נד:)

רחם רחם מלא רחמים, כי שמך נקרא עלינו. אל תניחנו. יחמו מעיך ורחמיך עלינו בעת צרה כזאת, "הצילנו מיד אויבנו ונעבדך". רחם עלינו בזכות הצדיקים הגדולים האמתיים שסבלו וסורים קשים הרבה ועשו תשובה שלמה עבור כל ישראל, אשר רבוי וסוריהם ותשובתם הגדולה שעשו עבור כל ישראל הוא כראי והגון לכפר ולסלח עונות ופשעים של כל ישראל מראש ועד סוף, כי רק אתה לבד יודע גדל הבח הנורא והנשגב של תשובתם הנפלאה שעשו עבור כל ישראל ובעוונותנו הרבים עתה ובחלישותנו העצום, אין לנו שום סמיכה כי אם עליהם ועל כח תשובתם הגדולה שעשו עבורנו, כי שמם הקדוש נקרא עלינו ובזכות שמותם הקדושים אשר הם שמך אשר

נִקְרָא עָלַינוּ, עַל זֶה לְבַד תִּמְכְּנוּ וְתִדְוֹתְנוּ עִתָּה לְבוֹא לְפָנַי שְׂתַחֲוּם וְתַחְמַל וְתִרְחַם עַל דּוֹר עָנִי בְּזַח דּוֹר חָלוּשׁ בְּזַח, וְתִמְחַר וְתִחַיֵּשׁ לְעַקֵּר וּלְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל [הַגּוֹרֵחַ הַקָּשָׁה שִׁי צֵאָה עָלֵינוּ לִיקַח בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַחִיל עִם שָׂאֵר] כָּל הַגּוֹרֵחַת שִׁי צֵאָה כְּכָר וְשָׂרִיזִים לְהוֹצִיא חֵם-וְשָׁלוֹם, חֲמַל עַל שְׂאֵרֵי עַמֶּךָ וְיִשְׂרָאֵל לְמַעַן שְׂמֶךָ וְשֵׁם הַצְּדִיקִים שֶׁנִּקְרָאִים עָלֵינוּ, כִּי אַתָּה הוּא מְלַבֵּנוּ מְלַךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ, צוֹרְנוּ צוֹר יִשְׁוֹעֵתְנוּ, הוֹדְנוּ וּמְצִילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׂמֶךָ, וְאִין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים וּוְלִתְּךָ סֵלָה:

קצח

(ד)

אֲבִי שְׁבַשְׁמִים, רְבוּנוּ דְעֵלְמָא כְּלָא, מְלֵא רַחֲמִים, אֲמַנָּם יְדַעְתִּי כִּי אַתָּה עַל-פִּי כִּן אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹעֲתֵי מִמְרַחֲמִים. עַל כֵּן תְּרִימוּתֵי קוֹלִי וְאַקְרָא אֱלֹהִים: אֲבִי, אֲבִי, אֲדוֹנֵי, אֲדוֹנֵי, מְלָכֵי וְאֱלֹהֵי, אֱלֹהֵי אֶתְפַּלֵּל אֱלֹהֵי אֲזַעֵק אֱלֹהֵי אֲשַׁנַּע, אֱלֹהֵי אֶתְחַנֵּן, לְפָנֶיךָ אֲשַׁתַּמַּח, לְפָנֶיךָ אֲשַׁתַּחֲוֶה וְאַכְרַעָה, אֱלֹהֵי שְׂמַחְתִּי כִּפִּי, חוּם וְחַנּוּנִי וְחַמַּל עָלַי בְּחַמְלָתְךָ וּבְרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, יְחַמוּ נָא מַעֲיָךְ עָלַי וְתִשְׁנִיחַ עָלַי מִמַּעוֹן קַדְשְׁךָ בְּאַחֲבָה וּבְחַמְלָה גְּדוֹלָה וְיִתְרָה, וְתִרְפָּא אֶת מַכְאוּבֵי נַפְשִׁי הָאֲמֻלְלָה מְאֹד, וְתִסִּיר מֵעָלַי כָּל הַמוּמִים שֶׁחַטַּלְתִּי בְּנַפְשִׁי מִכָּל אֲכָר וְאֲכָר כִּי דַרְבָּךְ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּבָלִים נִשְׁפָּרִים וְאַתָּה עוֹשֶׂה גְּדוֹלוֹת וְנִפְלְאוֹת עַד אִין חֲקֵר וְאִין מִסְפָּר וְאַתָּה מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, וּבְכַחֲךָ תִּגְדֹּל אֶתָּה מֵעַלְהָ וּמִקַּבְּץ שְׂבָרֵי בָלִים נִשְׁפָּרִים, שְׂבָרֵי שְׂבָרִים, וְאַתָּה מְחַבֵּר וּמְתַקֵּן אוֹתָם בְּחַסְדֶּיךָ, וְאַתָּה מְחַדֵּשׁ אוֹתָם כְּבִרְאשׁוֹנָה בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹ, וְאִין שׁוּם נִצּוּץ נִאֲכָד וְנִדְחָה מִמֶּךָ, תְּלִילָה, "כִּי בְּיָדְךָ בַח וּבְבוֹרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְבָב":

קצט

(ד)

רוֹפֵא חַנּוּם, יִבְמְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלַי וְתִרְפָּאֵנִי וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל הַמוּמִים וְחַפְזִים, מְנוּפֵי וְנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמַתִּי וְשִׁלַּח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ (וּבְפֶרֶט וְכו'). רוֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה, הַרוֹפֵא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְבוֹתֵם, רְפָאֵנִי יְהוָה וְאַרְפָּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאוֹשַׁעָה כִּי תַחְלֵתִי אַתָּה, וְאוֹזְבָה לְחַיּוֹת שְׁלָם בְּשָׁלוֹמוֹת גְּמוּר בְּלִי שׁוּם מוּם וּפְגָם:

תפז

(כו)

רבונו של עולם, אתה ידעת. ואם אפלו תשליך אחרי גוף כל חמאתי, באשר אתה מתנהג עם בריותיך ברחמים, ולא תלביש את רפואתי כי אם במרירות מעט דמעט, גם בן אי אפשר לי לסבל כלל כי לפי עצם רבוי המרירות המכרה לרפואתי לפי עצם חלוי נפשי אי אפשר לי לקבל ולסבל אפלו חלק אחד מאלפי אלפים ורפי רבבות, מהמרירות המכרה לרפואתי, לפי עצם חמאי ועונותי ופשעי המרבים כי "אתה חשקת נפשי משחת בלי" והשלקת אחרי גוף כל חמאתי ולא הלכשת את השלום והרפואה שלי כי אם במרירות מעט דמעט פפי יבלתי, ואף על פי כן, גם זה מעט המרירות קשה לי לקבל ולסבל, כי לפי עצם חלוי וחלשותי ומכות נפשי האנושות מאד ופזור דעתי, אי אפשר לי לסבל שום מרירות כלל:

תיו

(כז)

ועל זאת באתי להפיל תחנתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי "גדול העצה ורב העלילה" עושה גדולות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מספר, ואין דבר נמנע ממך, הן "כל תובל ולא יבצר ממך מזמח" ואתה רופא נאמן ורחמן אמת, ובניך הבל "ובניך בח וגבורה ובניך לגדל ולחזק לכל" ומי יאמר לך מה תעשה, על בן "על משמתי אעמדה", ואזעק ואשוע ואצעק אליך תמיד, עד שתחנני, ותמתיק את מרירות רפואתי, ותורני ברחמיך את עין חתיים להמתיק ולבטל מרירות המים הרעים, ותסיר ממני כל מיני מרירות ברחמיך ותתן לי בח וגבורה והתחזקות לסבל ולקבל עלי באהבה מעט המרירות שאני מכרח לסבל בשביל רפואתי, ותמעט בחסדיך את המרירות של רפואתי בתכלית המעוט ותמהר לרפאת אותי רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, כי אני רואה מרחוק חסדיך הגדולים, שאתה מגדיל עמי בכל עת ובכל שעה בלי שעור וערה ומספר, על בן אני משליך יחבי עליך לבר שתרחם עלי ותגן בעדי ותפרם עלי את סבת שלומך ותעלה רפואה שלמה לכל תחלואי ומכאובי נפשי וגופי, ותקנם כי מקרא שכתוב: "בורא גיב שפתים, שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו":

תכב

(כח)

ונזכה לשיר ולרנן ולגנן לפניך נגונים ושירות ותשבחות לשמך ולעבודתך באמת תמיד, עד שנוכה לעורר ברחמיך "שיר השירים אשר לשלמה", שיר המעלה על כל השירים ונזכה לכל עשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים ותברך אותנו בשלומך הטוב, ותשפיע שלום על עמך ישראל לעולם, שיהיה שלום בין כל ישראל בין אחד לחברו ובין איש לאשתו ולא יהיה שום שנאה וקנאה ותחרות וקנטור בין כל ישראל

עמך לעולם ויתרבה ויתגדל השלום, עד שימשך שלום בין כל פאי עולם עד שיוכלו כל אחד ואחד לעזור את חברו אל האמת, שישתכל על תכליתו הנצחי, ולא יכלה ימיו להכל ולריק, עד שישליכו כל איש את אלילי כספו ואלילי זמנו, וישוכו כלם אלך באמת לעבדך באמת ביראה ובאהבה ותנוכנו לקבל שבת שלום בשמחה וחדנה גדולה ועצומה תמיד, ותפרס עלינו סבת שלומך ונוכה שיהיה שלום בנופנו ותרפאנו רפואת הנפש ורפואת הגוף, שלא יהיה מחלקת בין הארבע יסודות שבנופנו, רק כלם יתנהגו במוג השוה בשלום גדול ותסיר מחלה מקרבנו, ותשלח רפואה שלמה לחולי עמך בית ישראל (ובפרט לפלוני בן פלוני וכו'):

תמד

(כט)

ותצילני אותי ואת זרעי ואת זרע זרעי ואת כל עמך בית ישראל, ותשמרנו ותמלטנו שלא יבוא שום אחד מישראל לחלי נזל חס-ושלום ותרחם על עמך ישראל, על כל אותן שפבר באו לחולאת המרה הזאת ותרפאם ברחמיך הרבים רפואה שלמה, ותקים אותם מנפילתם ותשיבם לאיתנם, ותשלח להם מהרה רפואה שלמה מן השמים רפואת הנפש ורפואת הגוף, כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה:

תקצד

(מא)

ותנוכני לתן תמיד מעות על פדיון לצדיקי הדור האמתיים ותעזר ברחמיך שרש תנדים הקדושים שבבינה שהם יד הגדולה ויד החזקה ויד הרמה ויתעזר ברחמיך שם של מ"ב [מם בית], שהוא: אנא בכח גדלת ימיך תתיר צרורה. קבל רנת עמך שבנו מתרנו נורא. נא גבור דורשי יחודך בכבת שמרם. ברכם מהרם רחמי צדקתך תמיד נמלם. חסין קדוש ברכ טובך נהל עדתך. יחיד נאה לעמך פנה וזכרי קדשתך. שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות. ובוכות כל השבעה שמות שכל אחד של ששה אותיות המצרפים בתפלה זו בראשי תבות שהוא שם של מ"ב, על-ידי-זה ימתקו הדינים בשרשן ותעזר ברחמיך רחמים העליונים מאור הפנים, ותעזר ש"ע [שין עיז] גהורין של הפנים העליונים "וחית חורתא" שהם מספר בשלו"ם ועל-ידי-זה תמתיק ותבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל תמיד לעולם ועד, ותמשיך ותתבר ותקשר הנו"ן של השבעה שמות אלו עם העמודים ויתחברו ויתקשרו יחד בסוד "נו" העמודים וחשקיהם בסוף" ועל-ידי-זה יהיה נמשך עלינו החסד העליון שהוא סוד הכסף המהור ותקדוש, ועל-ידי-זה יתבטלו כל הדינים מעלינו ומעל זרענו ומעל כל זרע עמך ישראל לעולם ותשלח רפואה שלמה לחולי עמך (ובפרט לפלוני בן פלוני וכו') אל נא רפא נא (לו) והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואיהם ולכל מכאוביהם, ותשיבם לאיתניהם בקרוב

ותשלח להם מהרה רפואה שלמה מן השמים רפואת הנפש ורפואת הגוף כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה ותרחם עלינו ותעזר לנו ותקדשנו בקדשתך העליונה, ותזכנו ברחמיך ותתן לנו כח מאתך שיהיה לאל ידנו גם כן לעשות פדיון להמתיק דינים מכל ישראל בכללות ובפרטיות, ולהמשיך חסד לכול הצרכים חסד, על-ידי שאקבל בסוף הפדיון לתוך ידי, או על-ידי שתית יין המשמח בקדשה גדולה ואזכה להרים ידי ורגלי ליהנה "אל עליון קנה שמים וארץ" באמת ובאמונה שלמה ובתלהבות הלב דקדשה בשמחה גדולה ברצונך הטוב. ותמשיך עלי השמירה העליונה הנמשך מחשמ"ל העליון ותטהר אותי ואת לבושי ובגדי בגשמיות וברוחניות ותשמר צאתי ובואי לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם:

תשכ (נח)
 ובכן תזכנו ברחמיך הרבים לחדש חדושיך דאורייתא בשבת על חד תרין, חדושיך האמתיים דקדשה, חדושיך שיהיו לנחת ולרצון לפניך ונופה להשפיע לחם משנה ביום השבת שהוא משנה תורה, ותזכנו לשפע בפולה, להמשיך שפע בפולה משנה תורה ביום השבת קדש, ועל-ידי קדשת שבת יהיה נמשך השפע לכל העולמות, ותעזרנו ותזכנו לקבל שבת קדש בשמחה גדולה ביראה ואהבה ובקדשה ומהרה גדולה, ולענג את השבת בכל מיני ענג ועל-ידי קדשת שבת יהיה נמשך רפואת הנפש ורפואת הגוף לנו ולכל ישראל, ותרפאנו מכל מקאובינו ומכל תחלואינו ותעלה רפואה שלמה לכל מכותינו, (ובפרט להחולה פלוני בן פלוני וכו') אל נא רפא נא לנו כי אתה ידעת את מקאובינו ונפש רפאנו יהיה ונרפא הושיענו ונושעה בי תהלתנו אתה ותמשיך עלינו על-ידי קדשת שבת, הארת התשובה עלאה, ונופה מהרה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ותזכנו לתשובה מאהבה ברצונך הטוב:

תשכא (נח)
 ותמשיך חן וחסד והוד והדר ותפארת על כל פשרי הדור האמתיים ותתן להם חן וחסד ורחמים בעיניך ובעיני כל רואם ותרפאם מכל תחלואיהם ומכל מקאוביהם ויהיו מבבדים בעיני הפירות, וכל אחד ואחד, לפי פשרותו כן יקבל יפי והדר, ויתגדל בעיני הפירות ועל-ידי זה יהיה נעשה אצלם כלי וציון לקבל בתוכם משנה תורה, חדושיך דאורייתא, לחדש בשבת חדושי תורה בכפלים:

תתקם (צג)
 רופא אמת רופא תנם, רופא נאמן ורחמן, רחם עלי והעלה מהרה ארוכה ומרפא לכל תחלואי ומקאובי נפשי וגופי ברוחניות ובגשמיות, ושלח מהרה רפואה שלמה

לְכֹל חוֹלֵי עַמּוּד בֵּית יִשְׂרָאֵל (ובפרט וכו'), אֵל נָא רַפֵּא נָא לָהֶם וְלָנוּ, חַיֵּשׁ קֹל מִתְּהֵרָה רַפְּאֵנוּ יְהוָה וְנִרְפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תִחַלְתָּנוּ אֶתָּה כִּי אֵין לָנוּ שׁוּם סְמִיכָה וְתִקְוָה כִּי אִם עֲלִידָ לְבַד, עַל רַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים לְבַד וְכִרְצוֹנְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. עַל מִי לָנוּ לְהִשְׁעוֹ, עַל אֲבִינוּ שְׂפִשְׁמִים. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְעִסַּק בְּתַפְלָה תְּמִיד, וְלִהְרַבּוֹת בְּתַפְלוֹת וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְלֹא תִשְׁלַח עָלֵינוּ יְסוּרִים שְׂיֵשׁ בָּהֶם בְּמוֹל תַּפְלָה חֲסִדוֹשְׁלוֹם, וְלֹא שׁוּם יְסוּרִים שְׂבַעוֹלָם, וְלֹא תִסִּיר תַּפְלָתָנוּ וְחֲסִדְךָ מֵאֶתָּנוּ כְּמוֹ שְׂבַתוֹב: "בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא תִסִּיר תַּפְלָתִי וְחֲסִדִּי מֵאֵתִי":

תתלה

(קז)

וְתִזְכְּנִי לְחַמְשִׁידָ עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל קִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְתִכַּמֵּל אֲחִינוֹת הַמַּחְלֶקֶת מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא תִהְיֶה נִקְרָאת בְּשֵׁם אֶרֶץ בְּנֵעוֹ, רַק בְּשֵׁם אֶרֶץ חֲקוּדוֹשָׁה, אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְתִמְשִׁידָ שְׂפַע טוֹבָה וּבִרְבָּה גְדוֹלָה מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְכָל הָאֲרָצוֹת, וְתִבְרַךְ אֶת יְבוּל הָאֶרֶץ וְאֶת כָּל פְּרֵי הָאֲדָמָה וְיִקְנִים מִקְרָא שְׂבַתוֹב: "אֶרֶץ נְתִנָּה יְבוּלָהּ יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ" וְכִרְחֲמִידָ חֲרָבִים תִּתֵּן כַּח בְּכָל יְבוּל הָאֶרֶץ לְרַפְּאוֹת אֶת כָּל תַּחֲלוּאֵי וּמִכְאוּבֵי עַמּוּד בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט בְּחִדְשׁ אֵיִר הוּא יֵרַח וְיוֹ שְׁבֹו פּוֹרְחִים וְחוֹנְטִים כָּל יְבוּל הָאֶרֶץ רַחֵם עָלֵינוּ שְׂלֵא נִצְטַרְךָ לְעִסַּק חֲסִדוֹשְׁלוֹם עִם שׁוּם דְּאִקְמוּרִים וְרוֹפְאִים שְׂבַעוֹלָם, רַק תִּבְרַךְ אֶת כָּל יְבוּל הָאֶרֶץ, וְתִשְׁפִיעַ בָּהֶם כַּח לְרַפְּאוֹת כָּל תַּחֲלוּאֵי וּמִכְאוּבֵי עַמּוּד בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲלֶה מִתְּהֵרָה רַפּוּאָה שְׂלֵמָה לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וְלְכָל מִכְאוּבֵינוּ וְלְכָל מִכּוֹתֵינוּ (וּבִפְרָט וכו'), כִּי אֵל מְלִיד רּוֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אֶתָּה וְאֵין לָנוּ שׁוּם סְמִיכָה עַל שׁוּם רַפּוּאָה שְׂל חֲרוֹפְאִים וְתִדְאִקְמוּרִים, כִּי אִם עֲלִידָ לְבַד, בּוֹרֵא רַפּוּאוֹת. רַפְּאֵנוּ יְהוָה וְנִרְפֵא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תִחַלְתָּנוּ אֶתָּה. וְתִמְשִׁידָ שְׁלוֹם גְּדוֹל בְּעוֹלָם, וְכָל שׁוֹנְאֵינוּ יִפְלוּ תַּחֲתֵינוּ, וְיִכְלָמוּ וְיִבוֹשׁוּ. וְיִבוֹשׁוּ וְיִחְפְּרוּ יַחַד מִבְּקִשֵׁי נַפְשֵׁי לְסַפּוֹתָהּ, יִסּוּנוּ אַחֲזָר וְיִכְלָמוּ חֲפָצֵי רַעְתִּי. יְבוֹשׁוּ יְבוֹשׁוּ שׁוֹמְנֵי נַפְשֵׁי, יַעֲמוּ חֲרָפָה וּבְלִמָּה מִבְּקִשֵׁי רַעְתִּי. יְבוֹשׁוּ וְיִכְחָלוּ מְאֹד כָּל אוֹיְבֵי יְשׁוּבוּ וְיִבוֹשׁוּ רַנֵּע":

תתשל

(קלז)

"אֶתָּה סֵתֵר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי, רְנִי פִלְט תְּסוּכְבְּנִי סֵלָה. תִּסְתִּירֵנִי מִסּוּד מְרַעִים מְרַגְשַׁת פְּעֻלֵי אָנוּ. כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסִכּוֹ בְּיוֹם רַעַה וְסִתִּירֵנִי בְּסֵתֵר אֲחִילוֹ, בְּצוּר יְרוּמָמְנִי. יוֹשֵׁב בְּסֵתֵר עֲלִיוֹן, בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלוֹנֵן". מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עַל עַמּוּד יִשְׂרָאֵל וּבִפְרָט עַל כָּל עִירוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הוֹלְכִין וּמְסַבִּין בָּהֶם מִיְּנֵי חֲלָאִים וּמִכְאוּבִים רַחֲמָנָא לְצִלָּן רַחֵם עֲלֵיהֶם לְמַעַן שְׂמִידָ, וְאִמְרָ לְמַלְאָךְ תְּרַף יְדִידָ, וְיִשׁוּב חֲרָבּוֹ אֵל גְּדָנָה חוּם וְחַמֵּל עֲלֵיהֶם וְעַל כָּל שְׂאֲרֵית עַמּוּד בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְלֹא תִתֵּן חֲמִשְׁחִית לְבוֹא אֵל בְּתִיחֶם לְנִגְף, אוֹ לְחַזִּיק וְלִהְחַלִּישׁ

חסד ושלום. רחם רחם, הצל הצל, בעל הרחמים בעל הישועות, בורא רפואות נורא תהלות ארון הנפלאות זכר לעבדיך אבותינו ורבותינו הצדיקים האמתיים שהיו בכל דור ודור, מימי אברהם אבינו עד הנה, למענם ולמען רחמיך הרבים, רחם עלינו ושמרנו והצילנו אותנו וכל עמך בית ישראל מפל מיני חלאים ומכאזבים ומחוששים שלא יבואו על שום אחד מישראל, ותשלח מהרה רפואה שלמה מן השמים לכל אותם (מישראל) אשר כבר הכית אותם באיזה חלי או מכאזב רחם עליהם ורפאם מהרה רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף. אל נא רפא נא להם למען שמך (ובפרט לחולה פלוני בן פלונית) כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. אל חי וקיים, מחיה חיים, תן לנו חיים ונחיה ולא נמות נאלנו ממות פדנו משחת:

תתשלא

(קלו)

רבונו של עולם, שומר ישראל, אתה לבד יודע מי ומי אורכים עלינו בכל עת, ובפרט על מי שנגזר עליו איזה גזרה לא טובה חסד ושלום, ורק אתה לבד יודע איך להסתיר ולהצפין את כל אחד ואחד מישראל מהאורכים המסכנים עליו. רחם על כל עמך ישראל, ובפרט על כל מי שנגזר עליו איזה גזרה לא טובה רחמנא לצלן, ושמרם והצילם בשמותיך הקדושים והצילים [והסתירים] ברחמיך הרבים מפל צר ואויב ואורב ומסטין. רחם עלינו והגן בעדנו, והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון, והסר שטן מלפנינו ומאחרינו, ובצל בנפיך תסתירנו כי אל שומרנו ומצילנו אתה. חוסה יהוה על עמך והצילנו מועמך, והסר ממנו מכת המגפה וגזרה קשה כי אתה שומר ישראל. מרא דעלמא בלא, "שומר פתאים יהוה", אתה לבד יודע באיזה דרך, באיזה שם, להסתיר ולשמר את כל אחד מישראל מפל פגעין ומרעין בישין, ומפל מיני גזרות רעות, בין קדם גזר דין ובין לאחר גזר דין, רחם עליהם ושמרם והצילם בנפלאותיך הנוראות, באפן שלא יהיה שום כח להאורכים והמסטינים לבנם ולהתאחז חסד ושלום תחת המסתר והמכסה אשר אתה מכסה ומסתיר ברחמיך וחסדיך בשמותיך הקדושים [הטהורים] והנוראים וקיים בנו ובכל עמך ישראל מקרא שכתוב: "תסתירם בסתר פניך מרבים איש תצפנם בסכה מריב לשונות. שמרני באישון פת עין בצל בנפיך תסתירני. אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר בנפיך סלה. סתרי ומנני אתה לדברך וחתני. שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך". כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים. "ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי, אמן ואמן:

תתשלב

(קלו)

רבונו של עולם, רחם עלי והושיעני ועזרני והצילני מפל מיני חלאים, ובפרט מחלי הראה שחיא עקר חיות האדם וקיום המוח והשכל עזרני והושיעני שתהנה הראה תמיד בשלמות אצלי וירחפו בנפי הראה על חלב תמיד להשקיט ולכבות חמום ותבערת חלב שלא יבעיר ולא יוקיר את כל הגוף חס-ושלום, ויתקיים בנפי הראה: 'והיו הפרוכים פורשי בנפים על הכפרת', כפרתא דלכא. אבי אב הרחמן, חמל עלי מעתה, ולמדני עצה ותחבולה בכל עת איד להתנהג מעתה, באפן שאוכל לכבות ולהשקיט ולזבד תבערת הדמים הרעים והעכורים שלא יבערו יותר מהמדה לא לימין ולא לשמאל, ולסגן ולזבד הדמים מהשקרים ומרבו העכירות שבהם, באפן שלא אוסוף לחשב שום מחשבה רעה ולא יוסוף [ולא אניח] עוד האש הרע לבער בי כלל ולא אשרוף ולא אוקיר עוד את הלחלוחית שבי על-ידי רבוי התאוות, רק אתרחק באמת מפל התאוות רעות ובפרט מתאוות המשגל ולא אכלכל את דעתי עוד, רק אזהר להמשיך בכל פעם קדשת הבנפי ראה בנשמינות ורוחניות שיירחפו וינשבו על חלב, ויכבו וישקיטו את תבערת חמום חלב, באפן שיתקיים בשלמות כל הלחלוחית והשמנונית שפגופי ועלה כל הלחלוחית והשמנונית למחי בקדשה ובטהרה ועל ידם יאיר המוח באור גדול, ויהיה מחי ושכלי נד וצח, ומאיר באור גדול תמיד, "בחכמה ובתבונה וברעות ובכל מלאכה" במלאכת הקדש הולך ואור בהארה יתרה בכל פעם למעלה למעלה בקדשה ובטהרה גדולה באמת ובאמונה:

תתשצו

(קנא)

רחם מלא רחמים, כי אתה יודע כמה פגמים ומכשולות באים על-ידי רבוי אכילה ושתיה, וכמה חלאים באים על-ידי רחמנא לצלן, ובפרט חלי הקדחת שנתפשטה עתה מאד, יהנה ושמרנו מעתה. רחם על כל ישראל ועלי ושמרני תמיד שאוהר מעתה, ואשמר את נפשי לבלי לאכל שום אכילה יתרה כלל, ואתה תגן בעדני ותשמרנו ברחמיך שלא יבוא לתוך פיני שום מאכל שלא נתפרר למאכל אדם, באפן שתציל אותי ואת כל עמך ישראל מפל מיני חלאים, ומפל מיני מכות ומכאובות ומחוששים ובפרט מחלי הקדחת ותרחם על כל ישראל על כל מי שגבר הניע עליו חלי הקדחת רחמנא לצלן (ובפרט על פלוני בן פלונית) ותשלח להם מהרה רפואה שלמה מן השמים רפואת הנפש ורפואת הגוף בתוך שאר חולי ישראל ותספב ברחמיך הרבים ותשלח עליהם ועה טובה מן השמים, ועל-ידי רוח תתישב דעתם ויתמוגו החסדים והגבורות שהם כח האש ימים שבהם במוג השנה ולא יתערבו ולא יתבלבלו עוד ולא יתגבר זה

על זה כלל, באפן שתציל אותם ואת כל ישראל מרבו קרירות וחימומות ורעידת האיברים של חלי הקדחת רחמנא לשוכן ויזכו בלם לרפואה שלמה, ויתישב דעתם בשלמות באמת:

(:א)

י

ובכן תרחם עלינו מלא רחמים, ותחום ותחמל על ימינו ושנותינו, ותטיב לנו ממוכך האמתי, ותזכנו לתפלה בשלמות ונוכה להתפלל כל תפלותינו לפניך בכל לב ונפש, ולא נזלזל חסדו שלום בדברים העומדים ברומו של עולם, שהיא התפלה, ולא נעשה תפלתנו קבע אלא רחמים ותחנונים, ולא תדמה עלינו תפלתנו כמשאוי חס ושלום, רק נוכה ברחמיך הרבים להתאמץ ולהתחזק ולהתגבר בכל כח ועז ותעצומות בכל מיני כחות להתפלל תפלה שלמה לפניך בכוננות חלב באמת בראוי כי אתה יודע אכינו שבשמים, במה וכמה קשה וכבד עלינו לפתח פינו בתפלתנו, ותפלתנו פנומה מאד חוסה עלינו כרב רחמיך, וזכנו לגאול ולפדות את התפלה מן הגלות הגדולה והמרה שנפלה אצלנו עכשו בעוונותינו הרבים חוס ותחמל חוס ורחם, חוס והושיעה מהרה למען שמך לבד, למענך למענך ולא למעננו, פתח פיך לאלם כמוני. "אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך". תכין לבי תקשיב אזנך. עזרנו מלא רחמים יושב תהלות ישראל, שתהנה תפלתנו שגורה בפנינו תמיד, ויקים מקרא שכתוב: "בורא נים שפתים, שלום שלום לרחוק ולקרוב, אמר יהוה ורפאתיו" ונוכה בכח תפלותינו להכניע ולהשפיל ולשבר ולכבול כל הרפואות הטבעיים של הרופאים, ויתגלה האמת בעולם, שאין שום רופא בעולם יודע כלל לרפאות שום חולאת, רק כל הרפואות בלן הן רק על ידי דבר יהוה לבד, על ידי תפלות ובקשות ותחנונים של הצדיקים בעלי התפלה המתפללים על ישראל ומרצין ומפיסין אותה, וממשיכין רפואות בעולם כי כל העשבים והפמים של הרפואות, וכל הכוכבים ומזלות הממנים עליהם, בלם מקבלים כחם מהמלאכים אשר עליהם, ואלו המלאכים מקבלים כחם מהמלאכים הגבוהים עליהם, ובלם מקבלים ולוין זה מזה וזה מזה עד למעלה למעלה, עד שבלם מקבלים כח מהמלוח הגדול, שהוא הבעל תפלה שזוכה לדבר יהוה שהוא שרש כל הבריאה בלה מראש ועד סוף, כמו שכתוב: "בדבר יהוה שמים נעשו, וברוח פיו כל צבאם", על בן אי אפשר להמשיך שום רפואה בעולם כי אם על ידי תפלה ותחנונים לבד, ותזכנו לדעת זאת באמת גמורה ובאמונה שלמה, וברחמיך הרבים נוכה להמשיך ולקבל כל הרפואות לנו ולכל עמך ישראל על ידי דבר יהוה של התפלה לבד:

(:א)

יד

ותעזרנו ותושיענו שנובה להמשיך כל הכחות של כל הרפואות לתוך כל הדברים שבְּעוֹלָם, ללֶחֶם וְלָמִים וְלִכְל כָּל דְּבַר מֵאֵכֶל וּמִשְׁקָה שֶׁתּוֹמִין לְתוֹךְ פִּינוּ לְאֵכֶל וְלִשְׁתּוֹת, יְהִי מִה שִׁיְהִיָּה, יִמְשֶׁךְ לְתוֹכְכֶם כַּח וּסְגֵלֵת הַרְפּוּאוֹת שֶׁל כָּל הַעֲשׂוֹבִים וְהַסְּמִים, עַד שִׁיְהִיָּה לָנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה כְּכֹל עֵת שֶׁנִּצְטַמְּרֶךְ עַל־יְדֵי לֶחֶם וּמִים לְבַד וּיְקִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁבִתוֹב: "וּבְרַךְ אֶת לַחֲמֶךְ וְאֶת מִימֶךָ וְהִסִּירוּתִי מִחֲלָה מִקְרַבְךָ", וְתִרְפְּאֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּנוֹף וְנִפְּשׁ לְכָל רַמ"ח אֲבָרֵינוּ וְשָׁם"ח גִּידֵינוּ, כִּי אַתָּה לְבַד יַדְעָתָ אֶת כָּל מַכְאוּבֵינוּ וְאֶת מַחְלוּתֵינוּ הַגְּלוּיֹת לָנוּ וְהַנְּסִתָּנוּ מֵאֲתָנוּ:

(:א)

טו

אָנָּה יְהוָה, רַפְּאֵינוּ יְהוָה וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנו וְנִנְשָׁעָה כִּי תַחֲלֵתְנוּ אֶתְּךָ וְחַעֲלָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וְלְכָל מַכְאוּבֵינוּ וְלְכָל מַכּוּבֵינוּ: [להתפלל על הילדים של בני הצדיקים שהיה להם צער גידול בנים רחמנא ליצלן] (ובְּפֶרֶט לַפְלוּנֵי בֶן פְּלוּנֵי), אֵל נָא רַפָּא נָא לֹא רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְתֵן לֹא תִיִּים אַרוּכִים וְטוֹבִים וְיִחְיֶה וְיִאֲרִיךְ יָמִים וְשָׁנִים בְּטוֹב וּבְנֵעִימִים, וְתִרְפְּאֵהוּ וְתַחֲלִימֵהוּ וְתַחֲיֵהוּ, וְיִזְבּוּ אָבִיו וְאִמּוֹ יוֹלְדָיו לְגַדְלוֹ בְּנַחַת וּבְשִׂמְחָה לְתוֹרָה וּלְחֶפֶז וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים לְאַרְיֻכּוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, וְיִזְבּוּ לְרֵאוֹת מְמַנּוּ בָּנִים וּבָנִי בָּנִים עוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת. מְרָא דְעֻלְמָא כְּלָא, חוּם וְחַמֵּל עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל, עֲמֹךְ הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחֵרְתָּ, וְאָמַר לְצָרוֹתֵם דִּי, כִּי כָּבֵד סְבָלוֹ צֶעַר גְּדוֹל בָּנִים חֲרָבָה יוֹתֵר מִדִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים:

(:א)

טז

אָנָּה יְהוָה חוּם וְחַמֵּל עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ וְעַל פְּלִיטָתְנוּ, יְהִמוּ נָא וְיִבְכְּרוּ נָא חֲמוּן מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ עַל רְתִיחַת דְּמַעְתָּם וְצַעֲרָם וְאַנְקָתָם וְאַנְחָתָם וְכִלְיוֹן עֵינֵיהֶם שִׁישׁ לֶחֶם כְּכֹל יוֹם וּכְכֹל עֵת וּכְכֹל שָׁעָה, אֲשֶׁר עֵינֵיהֶם תְּלוּיֹת אֵלֶיךָ לְבַד "כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֵל יְד אֲדוֹנֵיהֶם, כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֵל יְד גְּבֻרָתָה", בֶּן עֵינֵיהֶם אֵל יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם עַד שֶׁתִּחַנֵּם וְתִרְפָּא וְתִבְרִיא וְתַחֲלִים וְתַחֲיֵה אֶת בָּנֶם זֶה, בְּאִפְּן שְׁלֵא יָבֹא לְיְדֵי מַחֲלָה וּכְאֵב וּמַחוּשׁ כְּלָל, כִּי אֵל הַנֶּעַר הַזֶּה הִתְפַּלֵּלָנוּ וְתוֹבָם בְּרַחֲמֶיךָ חֲרָבִים וּבְחֶסֶדְךָ הַעֲצוּמִים לְגַדְלוֹ בְּנַחַת וְשְׁלוֹם וְשִׁלּוּהָ לְאֲרֶךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים רַחֵם עֲלֵיהֶם לְמַעַן שְׂמֵךְ, כִּי לֹא אָמַר יְהוָה לְמַחֲזוֹת שֵׁם יִשְׂרָאֵל חֲלִילָה, כִּי שְׂמֵךְ מִשְׁתַּף בְּשִׁמְנוֹ, וּכְכֹר הַכְּמַחְתָּנוּ לְעַמֵּד בְּעוֹרְתָנוּ תְּמִיד:

(:א)

יז

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי אֵין בָּנוּ כַּח וְשִׁכַּל אִיךָ לְבַקֵּשׁ וּלְרַצוֹת אוֹתְךָ עַל זֶה, כִּי כְּאֵמֶת הָיָה רְאוּי לָנוּ לְפּוֹל עַל פְּגִימָנוּ תְּמִיד וּלְהַשְׁתַּטַּח לְעַפְר אֶרֶץ, יוֹמָם לֹא נִגְנוּחַ

לילה לא נשכב, לא נחריש ולא נשקט ולא נתן דמי לה, ונזכיר אותך תמיד שתרחם על יוצאי חלציהם הקדושים, על כל אחד ואחד ותרפאם רפואה שלמה, כי כבר סבלו בלם וסורים ומכאובים גדולים ונוראים, מי יבין עצם פלאך ודרכיך הנפלאות, ומי יתרחר אחר מדותיך, כי צדיק אתה יהוה וישר משפטך, אך כבר קבלו צער ויסורין יותר מדי. האומר לעולמו די יאמר לצרותיהם די. חוס וחמל עליהם ועלינו והתפלל בעדם ויחיו בלם, כי אין לנו דעת ושכל איד להתפלל עליהם, כי אם אתה לבד ברחמיך הרבים תתפלל בעדם תמיד, ותברכם ויחיו, ימים על ימיהם תוסית, שנות חיים, יראו זרע ואריכו ימים ושנים, וכלו ימיהם בטוב ושנותיהם בנעימים, ויצאו מהם בנים ובני בנים דורות ודורי דורות, עד סוף כל הדורות, לעולמי עד ולנצח נצחים:

כז (א:)
 ונזכה עלידי תקון שלש מדות אלו לתפלה בשלמות, ותעזרנו להתפלל תפלתנו לפניך בראוי בתכלית השלמות, עד שנוכה עלידי התפלה להמשיך רפואה שלמה לנו ולזרענו ולכל עמך בית ישראל (ובפרט לפלוני בן פלוני) כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ונוכה עלידי תפלותינו שכל העשבים וכל שיח השדה בלם באחד יחורו וישובו כל בחותם לתוך דבורי התפלה שאלנו שהוא דבר השם יתברך שהוא שרשם העליון, ויכללו כל הכחות של כל הרפואות של כל העשבים והפמים שבעולם בתוך תפלותינו, ותהיה תפלתנו בשלמות גדולה כלולה מכל הכחות של כל העשבים וכל שיח השדה למיניהם, ותזכנו להעלותם בלם לפניך לרית נוחם להחזירם ולהשיבם לשרשם העליון עלידי תפלתנו שתהיה כלולה מכלם, ועל-ידי-זה נוכה להמשיך הכחות של כל הרפואות שבעולם לתוך לחם ומים ולתוך כל הדברים אשר נאכל ונשתה, עד שיהיה לנו רפואה שלמה לכל תחלואינו ולכל מכאובינו עלידי כל הדברים שבעולם בלי שום רופאים ודאקטורים כלל, רק אתה בעצמך ובכבודך תרפאנו רפואה שלמה כמו שכתוב:
 "כי אני יהוה רפאך":

כז (א:)
 ונזכה לקבל מאתך רפואה שלמה בעת צמיחת המחלה בעת שהחולאת סתום וממון בקרבנו ואין יודעים ממנו כלל, כי אתה לבד יודע כל התעלומות שבקרבנו רחם עלינו ברחמיך הרבים, ותקדים רפואה למכה, ותרפאנו קדם צמיחת המחלה בעת שמתחיל איזה מחוש להתגדל ולצמח ממנו מה שייצמח חלילה, אתה ברחמיך לבד תרפאנו מכל זה כי אין אנו יודעים שום עצה ותחבולה ושום רפואה לשום מחלה ומכה וכאב, הן בעת שנסתרה המחלה, הן בעת שבכר נתגלה חלילה, בכלם אין לנו שום

תקנה על שום רפואה שבעולם בדרך הטבע, כי אנו יודעים ומאמינים באמונה שלמה שאין מועילים כלל שום רפואות של כל הדאקטורים, "הן רופאי אליל כלם תהו המה מהכל יחד, לא יועילו ולא יצילו כי תהו המה", כי אם עליך לבר אנו נשענים, ולרפואתיך אנו מקוים ומיחלים, כי אתה רופא נאמן, רופא אמת רופא תנם, בחסד וברחמים:

כח (א):
 ותעזר ותושיע ותגן עלינו ותרחיקנו מרופאים ודאקטורים תמיד, ותכניע ותפיל ותשפיל כל הדאקטורים עם כל הרפואות שלהם כי אתה ידעת אשר הם מוזקים העולם מאד מאד והורגים נפשות רבות בכל יום ובכל שעה בשונג וכמויד הצילנו מהם אבינו שבשמים, שמרנו מהם, אותנו ואת זרענו ואת כל זרע עמך בית ישראל מעתה ועד עולם:

כט (א):
 וננו לקבל כל הרפואות שבעולם על-ידי תפלה לבר, ותתנלה האמת בעולם, שאין שום רפואות בעולם, כי אם על-ידי תפלה לבר ונופה לקום מקרא שכתוב: "ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך ותישר בעיניו תעשה, ותאונת למצותיו ושמת כל חקיו, כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך":

סב (א):
 רופא חולי עמו ישראל, רופא אמת, רופא נאמן ורחמן, רחם עלינו ועל כל עמך בית ישראל ושמרנו והצילנו מרופאים ודאקטורים וברחמיך הרבים תקדים תמיד רפואה למכה, ותשמרנו ותצילנו שלא נבוא לידי שום מחלה ומחוש וכאב כלל, ואפלו בעת אשר תשלח לנו חסד ושלוש איזה חולאת או מחוש על פי גזרת דיניך הקדושים והאמתיים אנא רחום ברחמיך הרבים, שמרנו והצילנו, שלא נטעה חסד ושלוש למסר עצמנו חלילה ליד הרופאים והדאקטורים, כי הן רופאי אליל כלם המה מהכל יחד, כי אתה יודע האמת, שאין שום רופא יודע לרפאות החולאת והמחוש כראוי באמת לאמתו, אפלו הרופאים הממחים בקיאים ומפלגים בתחבתם מאד, כי אין שום רופא ממחה וחקם שיוכל לידע לבנו תפס המיחד לרפאות אותו החולה, כפי גזרת דיניך שגזרת שלא יתרפא החולה כי אם על-ידי איש פלוני וסם פלוני אשר על בן אי אפשר בשום אופן שיתרפא החולה כי אם על-ידי סבות אלו ויקא שנגזרו על רפואתו, ומי הוא החכם שידע כל זה, מכל שכן שרב הרופאים והדאקטורים הם נבערים מדעת חכמת הרפואות, ואינם בקיאים היטב בחכמת הרפואה, כי היא חכמה עמקה ויש בה חלוקים

ושנויים רבים לאין שעור ותכלית, אשר על פי רב אי אפשר לבנו האמת לאמתו, ובתנועה קלה הם מוידים הרבה ומפסידים ומקלקלים יותר ממה שמתקנים לפעמים, והם הורגים ורוצחים נפשות בידים, וכמה וכמה נפשות שקעו על ידם כי רבים אשר מתו על-ידי הרופאים והדאקטורים מאשר מתו מיתת עצמן, כאשר נגלה לפניך אדון כל, וכאשר הרופאים האמתיים מודים על זה בעצמן, שאי אפשר לידע חכמה זאת על בריה, והודו ולא בושו, שטוב יותר למנע מרפואות:

כג
 רבוננו של עולם, מלא רחמים, בורא רפואות אדון הנפלאות, אתה יודע שכבר נשתקע העולם הרבה בטעות זה לעסק ברפואות, מימים ושנים הרבה, עד אשר קשה להוציאם ממבוכה זאת ובפרט מחמת גדל הצער והמכאוב של כל סובלי חלאים, רחמנא לצלן, הם מוסרים עצמן ליד הרופאים לבקש תעלה ותרופה למבותם אבל רבם ככלם תחלתם נבוכה, והרופא לא יגהה מהם מזור, כי אם ברחמיך וחסדיך העצומים, כאשר רחמיך גוברים עליהם להגהות מזורם ולחפש חלים:

כד
 על-כן באתי לפניך מלא רחמים, רופא אמת, רחם עלינו ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל בכל עת אשר נצטרך לאיזה רפואה לנו או לבני ביתנו חס-ושלום, לכל גוף ונדרש אחר הרופאים, רק נדרש ונבקש את פני יהוה תמיד ותחוק את לבבנו להאמין ולבטח בך ובצדיקך ויראיך האמתיים ותעזר לנו ותושיענו שנוזה לתן ממוז על פדיון נפשנו תמיד ותזמין לנו בכל עת אנשים בשרים ויראים באמת, אשר יהיה לאל ידם לעשות פדיון נפש מהכסף אשר נתן להם, באפן שימתיקו חדין מעלינו ומעל ורענו ובני ביתנו, על-ידי הפדיון נפש שיעשו עבורנו ואתה תמלא רחמים עלינו ותרפאנו רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף. רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תחלתנו אמת, ותעלה רפואה שלמה לכל מבותינו ולכל מכאובינו ולכל תחלואינו (ובפרט להחולה פלוני בן פלוני), כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה כי אין לנו שום סמיכה על שום רפואה של שום רופא שפעולם, כי אם עליך לבד אנו נשענים:

כה
 אל נא רפא נא לנו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, כי אתה לבד יודע גדל הצער והמכאוב של כל הסובלי חלאים ומכאובות. מלא רחמים, רחם עליהם ואל תסתור פניך מהם, ותראה ותשגיח בענבים ומכאובם, ותמלא רחמים עליהם להחלימם ולרפא אתם להחזיקם ולהחיותם חיש קל מהרה ויגנים מקרא שבתוב: "והסיר יהוה מן כל חלי,

וְכַל מַדּוּי מַצְרִים תִּרְעִים אֲשֶׁר יִדְעֶתָ, לֹא יִשְׁמַם בָּהּ, וְנִתְּנָם בְּכֹל שׁוֹנְאִיךָ" וְנֹאמַר:
 "וְעַבְדְּתֶם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וּבִרְךְ אֶת לַחֲמֶךָ וְאֶת מִימֶיךָ, וְחִסְרוֹתַי מִחֲלָה מִקְרַבְךָ"
 וְנֹאמַר: "וַיֹּאמֶר, אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמָע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, וְהִישָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה, וְהִאֲנֹתָ
 לְמַצּוֹתָיו, וְשִׁמְרָתָ כָּל חֻקָּיו, כָּל הַמִּחֲלָה אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּמַצְרַיִם, לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ, כִּי אֲנִי
 יְהוָה רַפְאֶךָ", אָמֵן בְּנֵי רִצּוֹן:

(ד:)

סב

אָנָּה יְהוָה קָרֵב מְרַחֵק כְּמוֹנִי, חוּם עַל רַחוּק מְרַחֵמֵנוּת כְּמוֹנִי, הוֹשִׁיעָה נָא לְרַחוּק מִישׁוּעָה
 כְּמוֹנִי, רַפָּא נָא לְחוֹלָה וְגִדְבָה כְּמוֹנִי בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת, אֲשֶׁר אֵין רוּפָא בְּעוֹלָם
 לְרַפְאֹת חוֹלָה בְּזוֹה, כִּי אִם אַתָּה לְבַד, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, בְּחַסְדֶּיךָ
 הָעֲצוּמִים, בְּחַסְדֶּיךָ הַנּוֹרָאִים, כִּי אַתָּה "כֹּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבָּצֵר מִמֶּךָ מוֹמָה", וּבְכֹל דּוֹר וְדוֹר
 אַתָּה, "עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר נִסִּים וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר" וְלֶךְ נָא לְחִרְאוֹת גְּדֻלָּתְךָ
 וְגִבּוֹרְתְךָ הַגְּדוֹלָה וְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, אֲשֶׁר אַתָּה עוֹזֵר לְלֹא כֶּת, וּמְרַחֵם עַל מִי שְׂאִינוּ רְאוּי
 לְרַחֵם מִכָּל הַצְּדָדִים, וְחוֹנֵן אֶת מִי שְׂאִינוּ רְאוּי לְחַנּוּנָה בְּשׁוּם אִפֶּן, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "וְחַנּוּתִי
 אֶת אֲשֶׁר אַחַן וְרַחֲמַתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם":

(ד:)

סג

וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תִּמְשִׁיךְ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכֹל תַּחֲלוּאֵינוּ, וּלְכֹל מַכְאוּבֵינוּ וּלְכֹל מַבּוֹתֵינוּ,
 וְתִרְפָּא כָּל מַבּוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכֹל תְּקוּנֵי רַפּוּאוֹתֵיהֶם בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת
 וּבּוֹבוֹת וּבְחַסְדֶּיךָ תִּרְחַם עַל כָּל חוּלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ עֲלֵיהֶם מַבּוֹתֶיךָ
 בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים וְתַעֲזוֹר לָהֶם שְׂיִחִיו נִפְתַּחֲחִין פִּי כָּל הַמַּבּוֹת, וְתִמְשִׁיךְ וְתוֹצִיא כָּל
 חַקְלְקוּלִים וְכֹל תַּלְחוֹת רַעוֹת וְכֹל הַדְּמִים הַעֲכוּרִים וְתִמְקַלְקְלִים מִתּוֹךְ כָּל מַבּוֹת עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל, בּוֹבוֹת הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים הַיּוֹגֵנִים שֶׁבִּקְרָשָׁה אֲשֶׁר קָנוּ חֶמְדָּה הָאֱמֵתִיּוֹת, וּבּוֹבוֹת
 קִנְיַת הַשְּׁלֵשׁ רְגָלִים "מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קִדְשׁ" שֶׁהֵם קוֹרְאִין וּמְגַלִּין אֶת תְּרִצּוֹן, עַל-יְדֵי
 זֶה נִזְכָּה לְמַחַר וּלְכַבֵּם וּלְחַדִּיחַ אֶת כָּל הַדְּמִים, עַד שְׂיִחִיו כָּל הַדְּמִים וּבָיִם וְצַחִים וּמְהוֹרִים,
 לְמַעַן יוֹכְלוּ כָּל הַדְּמִים שֶׁבְּכֹל רַמ"ח אֲבָרֵינוּ וְשֶׁס"ה גִּידֵינוּ לְסַבֵּב סְבוּבָם וְחִלּוּכָם בְּסִדְר
 בְּמַחִירוֹת גְּדוֹל, בְּרְאוּי לָהֶם פְּאֻמַּת וְתִמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ חֶסֶד גְּדוֹל מְאֹדָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה
 שְׂיִסְגֵר פִּי כָּל הַמַּבּוֹת וְכֹל נִגְעֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּאִפֶּן שֶׁנִּזְכָּה בְּלֵנוּ אֲנַחְנוּ וְכֹל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם לְכֹל מַבּוֹתֵינוּ כִּי אֵין אָנוּ סוּמְכִים עַל שׁוּם רַפּוּאָה
 וּסְבָה בְּדַרְךְ הַטְּבַע בְּלָל, כִּי אִם עֲלֶיךָ לְבַד אָנוּ נִשְׁעָנִים, וְלְרַפּוּאוֹתֶיךָ אָנוּ מְקוּיִם וּמְנַחֲלִים,
 כִּי אַתָּה "רוּפָא לְשׁוֹבוֹרֵי יָב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְבוֹתֶם", רַפָּא נָא אֶת כָּל מַבּוֹתֵינוּ בְּכֹל הַפְּחִינּוֹת
 בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת, כִּי אֵל מְלֶכֶךְ רוּפָא נֹאמֵן וְרַחֲמָן אַתָּה:

ק

(ה:)

וּנְזוּכָה לְהַמְשִׁיךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוֹלֵי עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, (וּבִכְרַט לְפָלוּנֵי בֶן פְּלוּנֵי), אֵל נָא רַפָּא נָא לֹא רְפוּאָת הַנְּפֹשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמְרַפָּא לְכָל תַּחְלוּאֵינוּ וְלְכָל מַכְאוּבֵינוּ וְלְכָל מַכּוּתֵינוּ, וְתַכְטִּיל וְתַסִּיר כָּל הַמַּכּוּת הַמַּפְלְאוֹת וְחֻלָּיִם רָעִים וְנִיאָמְנִים מַעֲלִינוּ וּמַעַל כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם לְכָל אוֹתָן הַנְּפֹשׁוֹת מֵעַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּכָר הַפְּלֵאתָ אֶת מַכּוּתָם, וּבָאוּ עֲלֵיהֶם הַמַּכּוּת הַמַּפְלְאוֹת שְׂאֵין מוֹעִיל לָהֶם שׁוּם רְפוּאָה בְּעוֹלָם, וְלֹא תִפְלֵה וְזִכּוּת אַבוֹת, וְלֹא שׁוּם קוֹל צַעֲקָה וְאַנְחָה, אֲשֶׁר כָּל זֶה נִמְשָׁךְ מִפְּנֵם הָאִמוּנָה. אָנָּה יְהוָה, רַחֵם עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ לְמַעַנְךָ, לְמַעַנְךָ לְבַד עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ כִּי אֵתָהּ לְבַד יוֹדַע נִדְּל הַרְחַמְנוּת אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ וְעֲשֵׂה כַגְּדֹל נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנוֹרְאוֹת, וְתִשְׁלַח לָהֶם וְלָנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְתַסִּיר מַחֲלָה מִקַּרְבָּנוּ, כִּי אֵל מְלֹךְ רוּפָא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אֵתָהּ, כִּי אֵין בְּחֵנוּ אֵלָּא כְּפֹה לְבַד:

קא

(ה:)

רוּפָא חוֹלָיִם, רוּפָא חַנּוּם, רַפְּאֵנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא חוֹשִׁיעֵנוּ וְנִנְשָׁעָה כִּי תַחֲלַתְנוּ אֵתָהּ, וְתַתֵּן הַמַּטֵּר בְּעֵתוֹ, לְחַיִּים וְלִבְרָכָה וְלִשְׂבַע וְתַגְדִּל בְּרַחֲמֶיךָ צְמֻחִים וְעֲשֻׁבִים שִׁיחֵיהָ לָהֶם כִּחַ לְרַפְּאוֹת תַּחְלוּאֵי עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁפִּיעַ בְּרַחֲמֶיךָ, וְתַמְשִׁיךְ הַסֵּדֵר הַנִּכּוֹן וְהַאֲמַת שֶׁל כָּל הַזּוֹרְעִים וְהַצְּמַחִים שֶׁבְּעוֹלָם כְּפִי סֵדֵר הַזְּמַן וְהַמְּקוֹם הַרְּאוּי לָהֶם וְלֹא נִתְלַשׁ שׁוּם פְּרִי וְעֲשׂוֹב שְׁלֵא בְּזַמְנוֹ, וְתִסַּבֵּב בְּרַחֲמֶיךָ סְבוּת לְטוֹבָה, בְּאִפְּן שְׂיוּכָה כָּל אֶחָד לֵאכֹל וְלִשְׁתּוֹת מַה שֶּׁהוּא צְרִיךְ לְרְפוּאָתוֹ בְּאֲמַת וְיִקְבְּלוּ לְפִי תַמּוּם כָּל מַה שֶּׁצְרִיכִים לְרְפוּאָתָם בְּאֲמַת וְתַתֵּן לָנוּ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ בְּמוֹעֵדוֹ וּבְזַמְנוֹ, בְּאִפְּן שִׁיחֵיהָ מְלַבֵּשׁ בְּהֶם כִּחַ כָּל הַרְפוּאוֹת שְׂאֵנוּ צְרִיכִין כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵינִיּוֹת בְּגוּף וְנִפְשׁ, כִּי אֵין רוּפָא בְּעוֹלָם שֶׁיִּדַע לְבַנוֹן כָּל זֹאת כִּי אִם אֵתָהּ לְבַד כִּי אֵתָהּ עֲלֵת כָּל הַעֲלוֹת וְסַפַּת כָּל הַסְּבוּת, וְיוֹדַע כָּל הַתַּעֲלוּמוֹת, וְיִקְנִים מִקְרָא שְׂכֵתוֹב: "אִו יִפְקַע בְּשַׁחַר אוֹרְךָ, וְאִרְבֵּתְךָ מִתְּרַה תַּצְמַח":

קמה

(ה:)

וְתַזְכְּנוּ שֶׁתִּהְיֶה הַרְּאָה אֲצִלְנוּ בְּשִׁלְמוֹת תְּמִיד, בְּנִשְׁמִיּוֹת וּרְוִחֵינִיּוֹת, וְתַשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילְנוּ תְּמִיד שְׁלֵא יְהִיָּה לָנוּ שׁוּם פְּגַם וְחִסְרוֹן וְחִשָּׁשׁ וּכְאֵב בְּהַרְּאָה לֹא בְּנִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחֵינִיּוֹת, רַק תִּהְיֶה הַרְּאָה תְּמִימָה וּשְׁלֵמָה בְּנוֹ תְּמִיד, עַד שֶׁנְּזוּכָה לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ קִרְשֵׁת הַרְּאָה הַקְּדוּשָׁה מִשְׁרָשָׁה הַעֲלִיּוֹן לְמַעַלָּה, שֶׁהִיא כְּלוּלָה מִכָּל הַתְּקוּנִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֶּה שֶׁהוֹכְרָנוּ לְפָנֶיךָ וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים תְּמַלֵּא כָּל חַפְצֵנוּ לְטוֹבָה, וְתַמְשִׁיךְ וְתַאִיר עֲלֵינוּ כָּל הַתְּקוּנִים הָאֵלֶּה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, שֶׁהֵם תְּקוּן הָאִמוּנָה וְתְּקוּן הַבְּרִית וְהַמַּחֲיִין וּבִטּוֹל

הנאווה ותקונו החלום, ותקונו המאכלים על-ידי שמחה, ותקונו המשפט, ושאר כל התקונים הכלולים בהם, בין מה שהזכרנו לפניך, בין מה שלא הזכרנו לפניך, בכלם תזכרנו מתרה ברחמיך הרבים, עד שנוכח לעבדך באמת ובאמונה שלמה, ובשמחה גדולה ובענוה אמתית, באמת לאמתו, כרצונך הטוב מעתה ועד עולם אמן סלה:

(ו):

קמז

ותרחם עלינו ועל כל עמך ישראל ותשמרנו ותצילנו מכל מיני חלאים ומכאובים ומכל מיני חלשות, ותחמל על כל חולי עמך ישראל אשר כבר נפלו למשכב, שתשלח להם מתרה זעה טובה, ועל-ידיה יצאו מהם כל הארסיים רעים של הדמים העכורים, ועל-ידיה תרפאם רפואה שלמה ברחמיך ותשלח עליהם ועלינו שמחה גדולה באמת ונוכח שיהיה נמשך עלינו תמיד השמחה של יום טוב על-ידי זעה טובה דקדשה, שנוכח להכניס כל בחותינו בשעת עשית כל מצוה ומצוה וכל דבר שהוא רצונך, עד שנוכח להזיע זעה טובה ועל-ידיה נוכח תמיד לשמחה של יום טוב, לגיל ולשמח בך תמיד בכל יום ויום, על אשר זכיתנו ברחמיך הרבים, ובחרת בנו מכל העמים ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבנתנו מלבנו לעבודתך ושמוך הגדול והקדוש עלינו קראת:

(ז):

קעד

ותרפאנו רפואה שלמה בכל רמ"ח אברינו ושם"ח גידינו, ותשמרנו ותצילנו מכל מיני חולאת, ובפרט מחליי הראה חס-ושלום ונוכח שתהיה הראה בשלמות אצלנו תמיד, בנשמיות ורוחניות, ותתנהג הראה במוג השוה תמיד, ותמשיך לנו בכל עת ורגע רוח חיים דקדשה לתוך בנפי הראה, ויהיו בנפי הראה סוככים בכנפיהם על חלב וירחפו בכנפיהם וימשיכו רוח חיים דקדשה בנשמיות ורוחניות לתוך כל אברי הגוף וגידיו ועורקיו ותחינו באור פניך, ותמשיך ותאיר עלינו ברחמיך הרבים ש"ע [ש"ן ע"ן] נהרין של הפנים העליונים שהם אורות המקיפים הקדושים שנוכח להשיגם חיש קל מתרה:

(ח):

קצה

ותרחם עלינו ברחמיך הרבים ותרפאנו רפואה שלמה לכל מכותינו ולכל תחלואינו ולכל מכאובינו ותשלח מתרה רפואה שלמה מן השמים לכל חולי עמך בית ישראל (ובפרט לפלוני בן פלונית אל נא רפא נא לו בתוך שאר חולי עמך ישראל) רפואת הנפש ורפואת הגוף, כי אין לנו שום תקנה וסמיכה על שום רפואה בדרך הטבע כלל כי אם עליך לבד, כי אתה רופא חנם רופא אמת רופא נאמן ורחמן אתה. רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונזשעה כי תחלתנו אתה:

קצח

(ח):

ותמושיך רפואה שלמה מן השמים לנו ולכל עמוך ישראל, ותמחה פשעינו כעב וכענן
 כמו שכתוב: "מחיתי כעב פשעיך וכענן חמאתיך שוכה אלי כי גאלתיך"
 ותעביר ותסלק כל העננים המחשיכים את אור השמש הקדושה ותוציאנו מאפלה לאורה
 מחשך לאור גדול וכאור פקר ונרח שמש צדקה ומרפא עלינו, כמו שכתוב: "וירחה לכם
 יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפייה" ויגנם מהרה מקרא שכתוב: "ובל יאמר שכן
 חליתי, העם היושב בה נשא עון":

רו

(ח):

ותחזק ותבריא את הראה הקדושה, שתהיה הראה בשלמות תמיד אצלנו ואצל כל
 עמוך בית ישראל, בגשמיות וברוחניות, ותתנהג תמיד במנוח השונה כראוי,
 ותצילנו ברחמיך מכל מיני חליי הראה ומכל החלאים שפעולם ונופה שיתתקן וימשך
 עלינו קדשת כל הדברים שהופרתי לפניך, על ידי הראה הקדושה ותצילני מהכלי עולם
 הזה, מהכל מעשה תעותועים, ונופה לתקן כל החבלים שפעולם, לבררם ולהעלותם
 ולהפכם להכלים שבקדשה, לדבר דבורי תורה ותפלה באמת בקדשה ובמהרה גדולה
 כרצונך הטוב:

תקטו

(מט):

ונצני לבשר בשורות טובות תמיד לעמוך ישראל, ועל ידי זה אנו לומר תהלים בכונה
 גדולה, ועורנו והושיענו שנופה לרחק את עצמנו מרופאים ודאקטורים בתכלית
 הרחוק ותשמרנו ותצילנו מכל מיני חלאים ומכאובים ומחוששים, ואם ברחמיך נצטרך
 לפעמים לאיזה רפואה, תרחם עלינו ותחזק את לבבנו שלא יעלה על דעתנו להשתמש
 עם שום רופא ודאקטור, רק לסמוך עליך לבד, ולהרבות באמירת תהלים בשביל החולה,
 ולהיות נכון ובטוח ונשען על אמירת תהלים, שעל ידי זה תשלח רפואה שלמה לכל
 הצריכים רפואה ותתן לנו בתי, ותעזרנו ותושיענו לומר תהלים בכונה גדולה כל כך עד
 שנופה לעורר ולהקיץ את דוד המלך עליו השלום בעצמו שהוא "רוח אפינו משיח
 יהוה", ויהיה נחשב פאלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו, עד שיהיה כח לעמוך
 ישראל להחיות מתים על ידי אמירת תהלים וישובו כל חולי עמוך בית ישראל לאיתנם,
 ותרפאם ותחלימם ותחיים בחיים טובים וארוכים באמת ונופה כלנו לשוב אליך באמת,
 ולהיות כרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים כל ימי חיינו לעולם, השיבני ואשובה כי אתה
 [יהוה] אלהי, השיבנו אבינו לתורתך וקרבתך מלבנו לעבודתך וחזירנו בתשובה שלמה
 לפניך. ובני מעתה להרגיל את עצמי להיות פעולם תבא ככל אשר שאלתי מאתך אבי

מלבי וקדושי צורי וגואלי, ובני שאופה לשמע את קול השיר הקדוש שיתער לעתיד.
 "אל תשליבני מלפניך, ורוח קדשך אל תקח ממני. אל תשליבני לעת זקנה, כבלות כחי
 אל תעזבני. אל תעזבני יהוה, אלהי אל תרחק ממני. חושש לעזרתי אדני תשועתי":

תפ

(לא)

ובכן תחנני ברחמיך הרבים, ותעזרני ותושיעני תמיד ותזכני לכסופין דקדושה, שאהיה
 נכסף ומשתוקק תמיד אליך, ומתגעגע לעבודתך באמת ליראתך ואהבתך וכל
 היום כלו תהיה תשוקתי ותקנותי וכסופי ונגעוועי רק אליך ולעבודתך באמת ועיני יהיו
 בלות כל היום להשיג עבודתך האמתית כמו שכתוב: "כלתה לתשועתך נפשי לדברך
 וחקתי. כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני. נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה,
 לבי ובשרי ירגנו אל אל חי. בלה שארי ולבבי, צור לבבי וחקקי אלהים לעולם. צמאה
 לך נפשי כמה לך בשרי בארץ צנה ועיף בלי מים. צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי
 אבוא ואראך פני אלהים":

תפא

(לא)

אבי אבי רבב ישראל, אבי אבי אדוני מלבי ואלהי, צור לבבי וקדושי, אתה יודע עצם
 רחוקינו ממך עכשו אשר אי אפשר לבנות החרקה בשום לשון שבעולם ואין לנו
 שום סמיכה בי אם לבסוף ולהשתוקק ולהתגעגע אליך ולצפות לישועתך ולקוות לרחמיך,
 כאשר גלית לנו על ידי צדיקיך האמתים, שהכסופין וההשתוקקות דקדושה הם בעצמם
 טובים מאד על בן באתי לבקש מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי החפץ בתקוני
 והמשתדל בהצלתי, שהזכני ברחמיך הרבים, ותרגילני לבסוף ולהשתוקק ולהתגעגע אליך
 תמיד, באמת ובלב שלם ותצילני ברחמיך הרבים ותשמרני ותמלט נפשי מפל מיני כסופין
 רעים ומפל מיני השתוקקות ונגעוועים רעים, ומפל מיני תאוות והרהורים רעים ולא יעלה
 על לבי שום כסופין והשתוקקות רעים כלל מעתה ועד עולם:

תפב

(לא)

ותעזרני ברחמיך הרבים, שאזכה לדבר ולהוציא בפי את הכסופין והגעגועים טובים שלי ותעזרני תמיד לפרש כל שיחתי לפניך בכל לב ונפש ואזכה להרבות בהתבודדות ובשיחה ביני לבין קוני תמיד ואזכה לשפך כל שיחי לפניך תמיד וכל אשר עם לבבי אשיחה לפניך מלא רחמים, באמת ובתמימות, בכסופין גדולים והשתוקקות נמרץ אליך, עד שאזכה לעשות נפשות רבות דקדשה על ידי הכסופין הקדושים שלי שאזכה להוציאם ולפרטם בפי בפרוש בכל יום ויום חק ולא יעבר, ואזכה לעשות על ידי זה נקודות קדושות לאותיות התורה ולציר אותיות התורה לטוב ויהיו נעשים אצלי כל דברי התורה הקדושה סם חיים ואזכה להתדבק בך ובעבודתך תמיד לעולם ועד ותשמרני ותצילני תמיד, שלא ותגלגל ולא ותדבק בי ובזרעי שום נפש רעה חס-ושלום היוצאת ונעשית מכסופין רעים חס-ושלום ותעזרני שיצאו ממני תמיד נפשות קדושות וטובות הרבה, על ידי כסופין הטובים שלנו שנוציאם בפינו ויתגברו אלו הנפשות, ויעזרו כל העולם בלו בתשובה שלמה באמת, עד שישובו בלם אליך לעשות רצונך באמת:

תתקכו

(צד)

מלא רחמים מלא משאלותינו למוכה ברחמים, כי צרכינו מרבים מאד מאד, ודעתנו קצרה לבאר ואתה בוחן לבות וכליות, ולפניך נגלו כל תעלומות לב ואתה יודע שבפנימיות לבנו אנו משתוקקים מאד לשוב אליך באמת, ואנו מתגעגעים ומצפים בכל עת למצא פתח תקנה לשוב ולהתקרב אליך באמת עזרנו למען שמך, וכל מה שבקשנו מלפניך "יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי", עושה שלום בברומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תתקצה

(ק)

"נבספת וגם בלתה נפשי לתצרות יהוה, לבי ובשרי ירננו אל אל חי, צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה וענה בלי מים, צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים" רבנו של עולם, אתה יודע עצם רבוי המניעות שיש לי עכשו מכל הדברים שבקדשה מתורה ותפלה ומעשים טובים, אשר אי אפשר לבאר אפס קצה מרבוי הכלבולים והמניעות והעבובים שיש לי מכל דבר שבקדשה ואפלו בשאני עושה איזה מצוה או דבר שבקדשה הוא מבלבל ומערבב מאד מאד, ורחוק מאד משלמות התקון שצריכין לעשות על ידי כל מצוה כי בעזונתי הרבים נתרחקתי מאד מתורתך וממצותיך ואני דומה בעיני עתה כתועה במדבר ממש, מקום חשך ואפלה, ארץ ציה

וצלמות ואיני יודע כלל מה לעשות לשוב אל הדרך האמת והישר והנכון להיות כרצונך הטוב בשלמות באמת ואני הולך בעולם העובר הזה "כאיש שבזר ובגבר עברו יין, נע ונד", מבבל ומטרף בכמה אלפים ורכבות בלבולים על בלבולים ומניעות על מניעות, המונעים ומבלבלים אותי מלהתקרב אליך ולתורתך בשלמות באמת אשר לך נוצרתי "ומה אעשה ליום פקדה, ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו" ואיני יודע כלל במה לתחיות את נפשי האמללה והמרה מאד מאד, הפנומה והמטרפת כל כך כל כך, כי אם על-ידי השתוקקות וכסופין ורצון אליך ולעבודתך ולתורתך, כאשר גלית לנו על ידי חכמיך הקדושים עצם מעלת הרצון והחשק דקדשה:

תתקצו

(פ)

מלא רחמים רחם עלי, והיה בעורי וזבני שאתחיל להרגיל את עצמי לכסף ולהשתוקק ולחשק תמיד ברצון וחשק חזק ואמת לתורתך ולעבודתך ולהתקרב אליך באמת, עד שאזכה על-ידי החשק והרצון האמת שבלב, ללמד מתוך הספר העליון הנכתב על הלב העליון על-ידי הצדיקים האמתיים אשר אתה מקשיב ושומע דבריהם שמדבר כל אחד במקומו ואתה מחפרם יחד ובתב מהם ספר זכרון בשביל החושבים בלבם וחושקים באמת ללמד תורתך ולעשות רצונך כמו שכתוב: "אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו" וזבני גם כן לקבל ולהמשיך עלי הארה גדולה מחלב הזה, וללמד מתוך הספר הזה, כי אני רחוק מאד מהכל, רק אני מצפה לרחמיך וחסדיך שתופני לרצון וחשק אמתי אליך ולעבודתך ולתורתך, באפן שאזכה לשוב אליך מהרה באמת כרצונך הטוב חוס וחמל עלי ברחמיך הרבים ברחמיך הגדולים עורני כי עליך נשענתי, "כי תפארת עוננו אתה וכרצונך תרום קרננו, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי", אמן ואמן:

פב

(ד:)

ונזכה בלנו לרצון דקדשה, שיהיה רצוננו חזק ותקוף ואמיץ בכל עת ובכל שעה לעבודתך וליראתך ולתורתך, ובכל יום ויום ובכל שעה ושעה יתחזק הרצון דקדשה אצלנו יותר ויותר כי אתה ידעת כי בשר ודם אנחנו ומחמך קרצנו ומי יעצר כח לעבודך באמת חן השמים ושמי השמים וכל צבאם, מלאכים ושופים ואופנים וחיות הקדש וכל צבא מעלה, אין גם אחד שיוכל להתפאר ולומר שיוכל לעבודך כי לגדלתך אין חקר, ושמוך מרומם על כל ברכה ותהלה, אף כי אנוש רמה וכן אדם תולעה, עוף ודג. ובכל יום ויום יצרנו מתגבר עלינו, ופורש רשתות ומכמורות לנפשנו, "בארח זו אחלה ממנו פח לי". חוסה עלינו כרב רחמיך, וזבנו ועורנו והושיענו להגביר הרצון

דקדשה, שנוכח להרגיל עצמנו ברצונות טובים תמיד, לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע אליך תמיד ברצון חזק ובכסופין אמתיים בתשווקת גדולה בכלות הנפש, כמו שכתוב: "נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה, לבי ובשרי ירננו אל אל חי. כל אשאריו ולבבי, צור לבבי וחקקי אלהים לעולם":

(ד:)

פג

אבי אב תרחמן, משה עבדך אל רצונה, שיהיו כל מנמתי וחספי ורצוני חוקים תמיד לזכות להתקרב אליך באמת, ולא אסתכל על הכלי העולם הזה כלל ולא תרדף מחשבתי ורצוני אחר הממון כלל, כי לא כמותי אקח הכל, כי אין מלויין לו לאדם בשעת פטירתו לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים בלבד ובין שיהיה לי ממון ובין לאו, בין כך ובין כך אכלה ימי בשוה, "ומה יתרון לאדם בכל עמלו, שיעמל תחת השמש, הכל הכלים הכל הכל" ואם גם לעבד אותך איני זוכה בעוונותי הרבים, על כל פנים ובני שיהיה רצוני חזק תמיד רק לזכות להתקרב אליך ולעבודתך, ולא אפסיק הרצון דקדשה כלל אולי אופה שתעשה עמי בכל נפלאותך הנוראות, ותתחיל מעתה לקרנני אליך באמת:

(ד:)

פד

ותרחם עלי כרחמיך הרבים, ותשמרני ותצילני תמיד שלא אפל לידי זקנה לעולם, שלא תהיה עבודתך זקנה וישנה אצלי לעולם, רק אופה לחדש עצמי בכל יום ובכל עת ובכל שעה לחדש בנשר נעורי להתחיל בכל פעם מחדש, ותצילני מזקנה דסטרא אחרת תמיד "אל תשליכני לעת זקנה בכלות כחי אל תעזבני" ואופה לקום דברי רבותינו וברזם לברכה שדרשו על פסוק: "היום הזה נתית לעם", שיהיה דומה בעיני בכל יום ויום באלו היום נכנסתי עמו בברית, באלו התחלתי היום לכנס בקדשת ישראל וכמו שכתוב: "אשר אנכי מצוך היום", בכל יום ויום יהיו בעיניך בחדשים ותעזרני ותחזקני ותאמציני תמיד בכל עת שלא איאש עצמי לעולם שום יאוש כלל ובעצם מדרגתי השפלה והפחותה מאד מאד, אופה לקוות ולצפות לישועה אמיתית, לישועה שלמה תמיד ואקנה ואיחל ואחכה תמיד לזכות לתכלית השלמות בראוי לאיש הישראלי אשר לך נוצרתי ולא ארפה ולא אעזב את הרצון דקדשה, רק אחזק עצמי בכל עת לחדש הרצון דקדשה יותר להתחיל בכל פעם מחדש, להשתוקק ולכסף ולהתגעגע אליך ולעבודתך ברצון חזק חדש לנמרי:

פמ

(ד:)

מלא רחמים, זורע צדקות מצמיח ישועות בורא רפואות, עשה עמנו צדקה למען שמך, ומלא כל משאלותינו למוכה ברחמים עושה צדקות עם כל בשר ורוח לא ברעויותינו תגמלנו עזרנו והושיענו ונבנו בזכות הצדיקים האמתיים, בזכותם וכחם תמשיך ותאיר עלינו הארת הרצון העליון, הארת רעוא דרעוין רצון שפרצונות ונוכה לקשר כל הרצונות שבעולם לשרש הרצון, עד שנוכה בלנו להאמין באמונה שלמה וחוזה ונוכה שחבל פרצונך לבד, ולכסף ולהשתוקק ולהתגעגע תמיד לשמך הגדול ולעבודתך באמת, ברצון תקוה ותוק ואמיץ באמת לאמתו ברצונך הטוב כל ימי חייו לעולמי עד ולנצח נצחים עד שנוכה לבוא לשמחה גדולה, ותדוה רבה ועצומה, על ידי רצוננו וכספנו התוק לשמך הגדול באמת ותמשיך עלינו שמחת יום טוב קדש תמיד ונוכה להיות בשמחה תמיד ולעבדך באמת ביראה ובאהבה ובשמחה וחדוה, ויקים בנו מהרה מקרא שפתוב: "בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירמו. כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרום קרננו. כי ליהנה מגננו ולקדוש ישראל מלבנו".

קסג

(ז:)

חום וחמל עלי, ונבני לעבד אותך בתמימות גדול באמת ובאמונה שלמה ובפשימות גמור, עד שאזכה לעבר ולעלות על כל החכמות שבעולם, שיאיר עלי הארת הרצון העליון ואזכה לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע אליך באמת ברצון מפלג מאד בלי שעור, ואזכה לחיי עולם הפא ליום שפלו ארך וטוב, ונוכה ונחיה ונראה ונירש מוכה וברכה לשני ימות המשיח ולחיי העולם הפא ואזכה ברחמיך להשיג ולהרגיש חיי עולם הפא בעולם הזה, ולראות עולמי בחיי, שאזכה להשיג תקופות הימים ותקופות השנים, להשיג בעולם הזה המקיפים של עולם הפא הנקראים ימים, והמקיפים הנקראים שנים ותשפיע עלינו שפע הבהר עליון דקדשה, ושם תמחרנו מכל חמאתינו ועוונותינו ופשעינו ויתחפכו שם כל עוונותינו לזכות:

קע

(ח:)

אבינו מלכנו, אדירנו, בוראנו, גואלנו, יוצרנו, קדושנו קדוש יעקב, רוענו רועה ישראל, המלך טוב והמטיב לכל, שפענו ממוך האמתי, שמרנו והצילנו לבל נפח דעתנו ולבנו אחר הטוב המדמה, רק נוכה לשפר כל תאוות המדמיות, תאוות הפחמיות ונוכה לדבק מחשבתנו פטוב האמתי פטוב הנצחי, להתענג על יהוה ולהשביע בצחצחות נפשנו ותהיה אכילתנו בקדשה גדולה ובאימה וביראה גדולה ותעזרנו ותובנו שימשיך עלינו בשעת אכילתנו הארת הרצון העליון, שנוכה לכסף ולחמד ולהשתוקק ולהשוק

וּלְהַתְנַעֲנַע אֵלֶיךָ בְּאַמַּת בְּרָצוֹן מִפְּלֶג מְאֹד מְאֹד, בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ בְּתַכְלִית הַפְּטוֹל עַד אֵין סוֹת, עַד שְׁלֹא יִדַּע כָּלֵל מַה אָנוּ רוֹצִים, וְיֵאִיר עֲלֵינוּ הָאֶרֶת הַרְצוֹן שִׁיְהִיָּה לְעֵתִיד בְּעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "בְּעֵת יֵאמֹר לְיַעֲקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל, מַה פָּעַל אֵל" וְנֵאמַר: "מַה רַב מוֹבָד אֲשֶׁר צִפְנָת לִירְאִיךָ, פָּעַלְתָּ לְחוֹסִים בְּךָ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם", וְנֵאמַר: "עֵינֵי לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לֹא":

תקמט

(לו)

וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִלְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים מִמַּאֲכָלוֹת אִסּוּרוֹת וְלֹא יָבוֹא לְתוֹךְ פִּינוּ שׁוֹם דְּבַר הָאִסּוּר לָנוּ וְלֹא נִכְשַׁל לְעוֹלָם בְּנִבְלוֹת וּמִרְפוֹת, אֶפְלוּ בְּשׁוֹגֵג וּבִאֲנָם. וְתִצְלִל אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִשׁוֹחֲטִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים וְתִפְרִישׁ אוֹתָנוּ וְתַבְדִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל מִינֵי נִבְלוֹת וּמִרְפוֹת דְּאוֹרֵי־תָא וְדַרְבְּנֵי וְתוֹמִין לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ תְּמִיד שׁוֹחֲטִים הַגּוֹנִים וּבְשָׂרִים וְתַהֲנִיָּה עִמָּהֶם תְּמִיד וְתִשְׁמֹר אוֹתָם וְאוֹתָנוּ שְׁלֹא יִכְשְׁלוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל עַל יָדָם לְעוֹלָם בְּנִבְלוֹת וּמִרְפוֹת חֲסִי־וְשָׁלוֹם וְתַעֲזֹר לְהַשׁוֹחֲטִים שִׁיִּכְוִנוּ תְּמִיד חֵיטָב בְּבִרְכַּת הַשְּׁחִיטָה, בְּאִפְן שִׁיִּזְכוּ לְהַעֲלוֹת הַנֶּפֶשׁ הַמְּלַכָּשׁ בְּחַי מַחִי לְמַדְבָּר, עַד שִׁיעֲלוּ כָּל הַנֶּפְשׁוֹת הַעֲשׂוּקוֹת הַמְּגֻלְגָּלִים בְּחַיּוֹת וְעוֹפוֹת וּבְהֵמוֹת אֵל הַשְּׂכִינָה וְיִתְּנָה נַעֲשֶׂה יְחִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ עַל יָדָם וְנִזְכָּה שִׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עַל־יְרֵי־וָה עֲלֵינוּ שִׁפְעַ מוֹכָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְנִזְכָּה לְפָרְנִסָּה מוֹכָה בְּכָבוֹד בְּלִי שׁוֹם יִגִּיעַה וּמִרְחָא וּמִרְדָּא כָּלֵל אֲבִינוּ שִׁבְשָׁמִים גּוֹמֵל לְחַיִּיכִים מוֹבוֹת, גּוֹמֵל חֲסָדִים מוֹבִים, אֲתָה יוֹדֵעַ שְׂאִין בְּנוּ כַח לְשֹׁמֵר עֲצָמָנוּ מִשׁוֹחֲטִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים הַמְּצוּוִיִּים עֲכָשׁוּ חֲרָבָה מְאֹד וְאֵין מִי שִׁנְעַמֵּד בְּעַדְנוּ וְיִשְׁתַּדֵּל בְּתַקוּן נַפְשׁוֹתֵינוּ, וְיִצְלִל אוֹתָנוּ מִפְּגַם הַשׁוֹחֲטִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים הַגּוֹרְמִים מַה שְּׁגוֹרְמִים, רַחֲמָנָא לְאַלְן:

תקנ

(לז)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עֲלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ, וְלְמַעַן שְׂכִינַת עוֹד, וְלְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יַצְחָק וְיַעֲקֹב, וְלְמַעַן כָּל הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְחַצִּילְנוּ וּמְלַטְנוּ מִשׁוֹחֲטִים רָעִים, מִשׁוֹחֲטִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים, וְשִׁמְרֵנוּ תְּמִיד שְׁלֹא יָבוֹא לְתוֹךְ פִּינוּ שׁוֹם מִכְשׁוֹל נִבְלָה וּמִרְפָּה, כִּי אֲתָה "כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצֹר מִמָּךְ מוֹמָה", וּבְיָדְךָ חֶבֶל וְאֲתָה יָכוֹל

לשמר אותנו גם עכשו בדורות הללו מנבלות ומרפואות ומשוחטים שאינם הגונים חוס
 וחמל עלינו, למענה ולא למענה, וקדשנו בקדשתה, והכדילנו מן מאכלות אסורות כמו
 שכתוב: "ואכדיל אתכם מן העמים להיות לי" ונזכר לקיים מקרא שכתוב: "ואנשי קדש
 תהיו לי ובשר בפשה לא תאכלו, לכלב תשלבון אותו" וכתוב: "והתקדשתם
 והייתם קדושים כי קדוש אני", ויקיים מקרא שכתוב: "מרת נתן ליראיו, יזכר לעולם
 בריתו":

(א) יי
 רבנו של עולם, ופנו ברחמיך הרבים שיהיה לנו בח להתגבר על השנה, שנוכל לגדד
 שנה מעינינו וללמד בכל לילה תמיד ששים מסכתות עם הגמרא הקדושה, ללמד
 וללמד לשמר ולעשות ולקיים, לעסק בהם לשמה. "קומי רני בלילה לראש אשמרות",
 ועל-ידיך ומשך עלינו חוט של חסד, "יומם יצנה יהנה חסדו, ובלילה שירה עמי תפלה
 לאל חיי" ותעזר לנו על-ידיך שלא יזיק לנו לעבודתנו שמיעת קול ומרה ונגון משום
 אדם שבעולם ואפלו הקולות הפגומים הפאים מצפריים האחויות בפח אל יהא להם בח
 לחזק אותנו לכלכל אותנו מעבודתנו, חסוּשלוּם, רק תתן לנו בח להעלותם ולבררם
 ולחייבם לתחזורם אל הקדשה ותקים את סבת דוד הנפלת:

(ב) רפב
 ותצילני ברחמיך הרבים מהרהורים רעים ומחלומות רעים, ותהא מטתי שלמה לפניך
 ותזבני למעט בשנה ותרהמה ואפלו מעט השנה שאני מכרח לישן בשביל קיום
 הגוף, אופה שיהיה בקדשה ובטהרה ושנתי תערב לי ואופה לישן תמיד מתוך מחשבות
 ורהורי תורה ומתוך שמחה ואופה לקרות קריאת שמע שעל המטה בקדשה גדולה
 ובמסירת נפש ובכונת הלב פאמת פראוי, באפן שאופה להרוג כל המחבלים ומזיקין וכל
 הסטריין אוחרנין על-ידי קריאת שמע שעל המטה:

רפג

(ט"ז)

ואזכרה שתכלול נפשי ורוחי ונשמתי בתוך כלליות נפשות הקדושים של בני ישראל, ובתוכם תעלה נפשי עמם אליך בשעת שנתי ותהיה נפשי פקודה ומסורה בידך לבר כמו שכתוב: "בידך אפקיד רוחי, פדיתה אותי יהוה אל אמת" וברחמיך הרבים תגדש מנפשי כל מיני מחבלים וסמרינין אוחרנין החפצים להתאחו בה, חסדו שלום ותחמל על נפשי האמללה והעלובה, ותהיה בעזרה שתוכל לעלות בשלום אליך בשעת שנה, ולשוב בשלום לתוך גופי בעת התעוררות השנה, באפן שאזכרה לשנה דקדשה, שנה טובה ומתוקה וערכה, שנה של חיים ותוכני לחלומות טובים, חלומות צודקים ואמתיים, חלומות קדושים הבאים עליי מלאכים קדושים אמתיים ותצילני ברחמיך הרבים מחלומות של שקר, מחלומות הבאים עליי שדים, חסדו שלום, מחלומות מערפבים, מחלומות של שוא והבל:

רפד

(ט"ח)

ובכן תרחם עלי בחמלתך הגדולה, ותשמרני ותצילני בחסדיך הגדולים ממקרה לילה, חסדו שלום, שלא יארע לי שום מקרה לא ביום ולא בלילה רק אזכרה לישן בקדשה ובטהרה, "בטוב אליו אקוץ ברחמים":

רפה

(ט"ט)

אבינו אב הרחמן, מלא רחמים רבים וחסדים גדולים ועצומים תמיד, צופה מרחוק להטיב אחריתנו, חוס וחמל נא עלינו, המון מעיד ורחמיך יעודרו עלינו, חמל עלינו ועל עוללינו ומשננו, והצל אותי ואת כל עמך בית ישראל ממקרה לילה כי אתה ידעת את עצם הפגם הגדול והנורא הנוגע בכל העולמות למעלה למעלה, עליי מקרה לילה, חסדו שלום אשר עליי זה חרבה עירנו ושמים בית מקדשנו, ונשל כבוד מבית חיינו, ונתרחקנו מעל אדמתנו, ונתפורנו בין הגוים, ונדחנו בארבע פגפות הארץ:

רפו

(ס')

חמל על שארית עמך בית ישראל, חמל על עגני הצאן, צאן נדה ואין מקבץ מלך רחמן רחם עלינו, טוב ומטיב תדרש לנו, שובה עלינו בהמון רחמיך בגלל אבות שעשו רצונך, ואמר לצרותינו די וזכנו ברחמיך הרבים, ותשמרנו ותצילנו מעתה ממקרה לילה, ושמר צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם ונזכה להיות נשמרים מכל דבר רע, שלא נהרהר ביום, ולא נבוא לידי טמאה בלילה, חסדו שלום, ונזכה שתהיה מחשבתנו קדושה וטהורה תמיד:

(לה)

תקינ

ועזרני לחדש את מחי ושכלי ונשמתי תמיד ותורני ותלמדני תמיד אידך להתנהג בענין השנה באופן שאוכל לחדש את מחי תמיד כי אתה ידעת כי אנחנו מכרחים לשמר את השנה מאד כדי לחדש את מחנו ושכלנו, כדי שלא יתבלבל דעתנו חסדו ושלום וגם אתה ידעת עצם ההפסד של רבוי שנה חסדו ושלום שפסידין הזמן היקר מכל הזן אשר השעה שגאבד מהזמן בשנה או פחכלי עולם הנה חסדו ושלום, אין לה תמורה בעולם ואין שום אבדה בעולם כמו אבדת הזמן ואני בער ולא אדע כלל אידך להתנהג בזה, בענין הנהגות השנה כלל:

(לה)

תקיד

על בן אני מפרש שיחתי לפניך, ואני מוסר עצמי עליך לבר, "בדרך אפקיד רוחי פדיתך אותי יהיה אל אמת", שתשמר צאתי ובואי, ותהיה עמי תמיד, ותדריבני באמתך ותלמדני בכל עת אידך להתנהג בענין השנה, לישן במועדו ובזמנו בעת ההכרח לבר בראונה הטוב, ותעזרני שאזכה למעט בשנה ותקדשני בקדשה גדולה ותגדשני כל מיני כלבולים ממחי ומחשבותי עד שאזכה על ידי מעט שנה לתת נייחא להמחין שלי ויתחדשו המחין והנשמה שלי, ויתחזקו מעיפותם, על ידי מעט שנה בתכלית המעוט:

(לה)

תקטו

ותגדני לישן בקדשה ובטהרה גדולה, ותרחם עלי ותעזרני, ותפתח לנשמתו שערי רחמים וחסד ותצוה למלאכיך הקדושים שיניחו את נשמתו שתכנס לשערי הקדשה בשעת שנתו, ותעלה ותכנס נשמתו ושכלי לתוך האמונה הקדושה בשעת שנתו ואזכה לחדש את שכלי ונשמתו בתוך האמונה בשעת שנה ויגים בנו מקרא שכתוב: "חדשים לבקרים רבה אמונתך" ואזכה לקבל תמיד שכל חדש ונשמה חדשה מאור הפנים על ידי השנה בקדשה ובטהרה:

(לה)

תקטו

ותגדני לקרות קריאת שמע שעל המטה בקדשה גדולה ונדראה ובמסירת נפש על קדוש השם באמת ואזכה להתודות על כל חסאתי ועוונותי ופשעי קדם השנה ולשוב בתשובה שלמה על כל מה שפגמתי באותו היום ואזכה לקבל עלי באמת שלא אשוב עוד לאולתי ואזכה לקבל עלי קדם השנה תמיד ארבע מיתות בית דין באמת וכלב שלום ואתה תרחם עלי ותמחל ותסלח לי ותכפר לי על כל מה שפגמתי נגדך ותטהר את נפשי ורוחי ונשמתו, ותצוה ברחמיך לפתח לנשמתו שערי הרחמים, שערי האמונה הקדושה ותכנס נשמתו לתוך האמונה הקדושה בשעת שנה, עד שתעלה על ידי האמונה

לאור הפנים דקדושה, עד שאזכה לחדש את נשמתו ושכלי, להמשיך עלי ולקבל בכל פעם שכל חדש ונשמה חדשה מאור פניו דרך האמונה הקדושה:

תקו

(לה)

רבנו של עולם, רחם עלי ברחמיך הרבים, וזכני לכל זה בזכות צדיקי אמת אשר לפניך אין שום שער סגור, בזכותם וכתם תטהרני ותקדשני בקדשך העליונה, ותפתח לי כל השערים של האמונה הקדושה וכל השערים של הקדושה עד שתעלה נשמתו לאור הפנים "פתחו לי שערי צדק אבוא בם אודה יהוה. האירך פניו על עבדך הושיעני בחסדך. פניו האיר בעבדך ולמדני את חסדך". וזכני להמשיך ולקבל נשמה חדשה ושכל חדש משבעים פנים של התורה הקדושה ואזכה להשיג ולהבין השבעים פנים של התורה ותאיר עיני במאור תורתך ותזכני לראות תמיד בכל עת אור פני הצדיקים האמתיים, לקבל פניהם תמיד ויאירו פניהם הקדושים עלי ברחמים וחסד גדול, ובאהבה ותמלה גדולה, בספר פנים יפות, עד שאזכה לקבל נשמה חדשה ושכל חדש מאור פני הצדיקים:

תקסו

(לח)

ובכן תזכנו ברחמיך אבינו אב הרחמן, ותעזרנו לעסק בתורתך הקדושה תמיד יומם ולילה ולא אבד שום לילה מלילותי בלי למוד ועסק בתורה ועבודה כל ימי חיי. ותעזרני לגדוד שנה מעיני ללמוד הרבה תורתך הקדושה, ולעסק בתפלות ותחנונות ובקשות הרבה בכל לילה ולילה ובכל יום ויום ותהיה בעורי תמיד, שלא יהיה כח לשום בטול בעולם לבטלנו חסדו שלום מן התורה ומן העבודה ואפילו בעת פשעך לאדם חסדו שלום, אפילו בשיושבים בעניות ובדחקות חלילה, נזכה גם כן ברחמיך לעסק בתורה ועבודה תמיד, ולא נהיה בטלים מדברי תורה לעולם ואתה ברחמיך תרחם עלינו ותראה בעינינו ודחקנו ועמלנו, ותמשיך עלינו חוש של חסד ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים וימשיך עלינו אור חסד מבקר דאברהם ובאור ביקור יזרח עלינו אור חסד ורחמים ותחמלה ותחנינה "יומם יצוה יהוה חסדו, ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי", ועל ידי אור חסד ביקור דאברהם שתמשיך עלינו ברחמיך הרבים, על ידי זה תזכנו להכניע ולאכפיה סטרא דקין כל בשר, שהוא הרוח סערה, תחת הדבור דקדושה, ויגנם מקרא שכתוב: "רוח סערה עושה דברו" ויתבטלו מן העולם מעלינו ומעל גבולנו כל הדבורים רעים שבעולם, ונזכה לדבור דקדושה בשלמות, ולתקן פגם הדבור, ונזכה שיצא הדבור בקדושה מפינו בשיר ושבת ורגז וחלל להשם ותברך ותזכנו מעתה שלא יצא מפינו שום דבור פגום בכל רק כל דבורינו יהיו רק דבורים קדושים בתורה ותפלה ותחנונות ובקשות ושירות

ותשפחות והודאות לשמך הגדול והקדוש, וביראת שמים ועבודת השם יתברך תמיד, באמת ובלב שלם, בקדושה ובטהרה גדולה, ברצונך הטוב "ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך. תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי. פי יספר צדקתך, כל היום תשועתך. אודה יהוה מאד בפי, ובתוך רבים אהללנו, כי יעמד לימין אביון להושיע משופטי נפשו":

תרנח

(נד)

רבנו של עולם, "יהוה אלהי גדלת מאד חוד וחדר לבשת עטה אור בשלמה נוטה שמים בריעה" אתה ידעת "כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי", ואין לי שום שכל להגדיל דעתי בכל זה על כן באתי לפרש בפי אליך מלבי ואלהי, שתוכנו ברחמיך שיהיו נעשים אצלנו כל התקונים האלה ממילא על-ידי העסקים והמצוות שאנו עוסקים בכל יום, ותהיה בעזרי ותוכני להמשיך עלי קדושה גדולה כדם השנה עד שאזכה לישן בקדושה ובטהרה גדולה, ושתני תערכ לי עד שאזכה על-ידי השנה שתעלה נשמתי ותתדבק בעלמא דאתי, עד שתהיה מחשבתני דבוקה בעלמא דאתי תמיד:

תשלט

(ס)

ובכן תרחם עלינו ברחמיך הרבים ובחסידיך הגדולים הרבים והעצומים, ותעזרנו משנתנו כי בעוונותינו הרבים נברה עלינו השנה בהתגברות גדול מאד, עד אשר זה ימים ושנים רבים אשר עוסקים עמנו הצדיקים האמתיים לעזרנו ולהקיצנו משנתנו ותרדמתנו, ובכמה פנים ואפנים וסבות רבות ויגיעות גדולות ועצומות מרחו ויגעו בשבילנו וצמצמו אלהותו ותברך עלינו, והאירו לנו פני התורה הקדושה, והלבישו לנו פני התורה הקדושה בכמה וכמה פנים, בדרושי תורה ובספורי מעשיות של שנים קדמוניות, ככל אשר ראינו בספריהם הקדושים ושמענו מפיהם הקדוש, דברים גבוהים ועצומים ונוראים עד אין סוף, דברים העומדים ברום רומז של עולם, דברים הנמשכים מאתך באמת, דברים שיש להם כח לעזר ולחייב כל בני העולם כלם משנתם הגדולה, בגדול כקמן ועדין לא נתעוררנו ולא שבנו מטעותנו עדין, ועתה מה יש לנו עוד צדקה ולועק עוד אל המלך, מה לעשות לנו ולא עשה לנו, על-ידי צדיקיו ותכמיו הקדושים והנוראים שהיו בכל דור ודור מיום מתן תורתנו הקדושה עד היום הזה, אשר כלם באחד מעוררים ומקיצים אותנו בהתעוררות גדול, "ואין איש שם על לב", ואני עני וכואב וגוע, אין לי שום מנוס והצלה בי אם אזעק ואשוע. "קולי אל יהוה אקרא ויענני מחר קדשו סלה. אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני":

תשמ

(ט)

אָנא יְהוָה אֲשֶׁר אֵין שָׁנָה וְתַנּוּמָה לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁפִּתּוּב: "הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר
 יִשְׂרָאֵל" וְאַתָּה מְעוֹרֵר יְשׁוּנִים וּמְקַיֵּץ נִרְדָּמִים, מְחַיֶּה מֵתִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, פּוֹקֵחַ
 עוֹרִים וְזוֹקֵף כְּפוּפִים, מְשִׁיחַ אֲלָמִים וּמְתִיר אֲסוּרִים, אָנא בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עוֹרְרֵנִי נָא,
 הַקִּימֵנִי נָא, הַקִּימֵנִי נָא בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים "פְּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי, כִּי יַחֲדֵי וְעֲנֵנִי אָנֹכִי. צְרוֹת לְכַבִּי
 הִרְחִיבוּ, מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי. רֵאה עֲנֵנִי וְעַמְלִי, וְשֵׂא לְכָל חַטָּאתַי. רֵאה אוֹיְבֵי כִּי רַבּוּ,
 וְשִׁנְאַת חַמָּס שִׁנְאוּנִי. שְׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי, אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי בְךָ". עוֹרְרֵנִי וְחַנּוּנִי מֵעַתָּה
 שְׂאוּבָה לְהַתְּעוֹרֵר מִשְׁנַתִּי הַגְּדוּלָה אֲשֶׁר נִבְרָה עָלַי עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂי הַרְעִים, וְגַם עַל-יְדֵי
 תַּאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה עוֹרְרֵנִי לְהַתְּעוֹרֵר בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ,
 בְּנִירוֹת גְּדוֹל, וְהַצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי חַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, וְהִנֵּה עֲמָדֵי תְּמִיד,
 וְשִׁמְרֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִפְּנֵם תַּאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וְאוֹבָה שִׁתְּהִיָּה אֲכִילַתִּי תְּמִיד בְּקִדְשָׁה
 וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָה כְּלִי שׁוּם תַּאֲוֹת הַגּוֹף כְּלָל, וְתִהְיֶה אֲכִילַתִּי וְשִׁתְיַתִּי תְּמִיד מֵאֲכָל שְׁנַתְּפָרֵר
 לְמֵאֲכָל אָדָם וְתִגַּן כְּעָדִי וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי שְׁלֵא יִבּוֹא לְתוֹךְ פִּי שׁוּם מֵאֲכָל וּמִשְׁקָה שְׁלֵא
 נִתְּפָרֵר עַדִּין לְמֵאֲכָל אָדָם, אֲשֶׁר יִכּוֹלִין לְאַבֵּד חַסְדְּשְׁלוֹם אֶת הַפְּנִים דְּקִדְשָׁה עַל-יְדֵי
 מֵאֲכָלִים חֲלָלוּ, וְלִפְּל לְתוֹךְ שָׁנָה חַסְדְּשְׁלוֹם רַק אוֹבָה לְאַכֵּל בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָה מֵאֲכָלִים
 שְׁנַתְּפָרֵרוּ, מֵאֲכָלִים שֶׁהֵם בְּקִדְשַׁת לֶחֶם הַפְּנִים, שְׂאוּבָה עַל יָדָם לְלֵב טוֹב לְלֵב שְׂמֵחַ,
 וּלְפָנִים דְּקִדְשָׁה וְתַצִּילֵנִי מִמֵּאֲכָלִים הַמְּבִיאִין רַע אֶל הַלֵּב:

תשמג

(ט)

אָנא חוֹסֶה עַל נַפְשִׁי הַאֲמִלְלָה וְהַעֲלוּבָה מְאֹד, וְחַמַּל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוּלָה, וְתַן לִי תִקְוָה
 וְלֹא אֲבֵד, וְתַן לִי אַחֲרִית טוֹב וְחַמַּל עָלַי מֵעַתָּה שְׂאוּבָה מֵחַיִּים לְחַיִּים אֶת עַצְמִי
 אֶת כָּל דְּבָרֵי יְהוָה שֶׁשָּׁמַעְנוּ מִרְבוּתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְכַרְוָנָם לְבִרְכָה, כְּאַפֵּן שְׂאוּבָה לְהַתְּעוֹרֵר
 בְּאַמֶּת מִשְׁנַתִּי הַגְּדוּלָה, כִּי אָנֹכִי הוֹלֵךְ נֶע וְנֵד בְּצִאֵן בְּלֹא רוּעָה, בַּתְּרֵן בְּרֵאשׁ הַחֵר וּבְסַפִּינָה
 בְּלֵב יָם. "שְׁקַדְתִּי וְאַתִּיָּה בְּצַפּוֹר בּוֹדֵד עַל גֵּג". אָנא כְּנֵת, עוֹרָה נָא, הַתְּעוֹרְרֵנִי נָא, הַקִּימֵנִי
 נָא, עֲמָדֵי נָא, קוּמֵי נָא, חֲלִי נָא פְּנֵי אֵל כְּמִיטֵב הַגִּיּוֹן, נַפְשִׁי נַפְשִׁי הַשְׁתַּטַּחֵי לְעַפְר וְהַשְׁתַּחֲוֵי
 לוֹ, וְתַן בְּעַפְר פִּיךָ. "וְשִׁפְלַת מֵאֲרִיץ תִּדְבְּרֵנִי, וּמֵעַפְר תִּשַׁח אֲמַרְתֶּךָ, אוֹלֵי יֵשׁ תִּקְוָה, אוֹלֵי
 יִחַן יְהוָה צְבָאוֹת, אוֹלֵי יַעֲשֶׂה יְהוָה כְּכָל נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה עִם אֲבוֹתֵינוּ, מִה לֶךְ נִרְדָּם,
 קוּם קְרָא אֶל אֱלֹהֶיךָ, אוֹלֵי יִתְעַשֶׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֵאבֵד" אוֹלֵי יְחוּם עִם עֲנִי וְאַכְבִּי
 אוֹלֵי יִרְחַם, הַקִּימֵנִי אַחֵי מִשְׁנַת פְּתִיחָה, "הַעִירָה וְהַקִּימֵנִי. עַד מָתַי עֲצַל תִּשְׁכַּב, מָתַי
 תִּקּוּם מִשְׁנַתְךָ. מַעֲטָ שְׁנוֹת מַעֲטָ תַנּוּמוֹת מַעֲטָ חֲבֵק יָדַיִם לְשִׁכְבִּי. אֵל תִּתֵּן שָׁנָה לְעֵינֶיךָ,
 וְתַנּוּמָה לְעַפְעַפִּיךָ. הַנְּצַל כְּצִבִּי מִיָּד, וּכְצַפּוֹר מִפֶּח יְקוּשׁ". זְכוּר אֵל תִּשְׁכַּח אֶת אֲשֶׁר הַקְּצַפְתָּ

את יהוה אלהיך זה ימים ושנים, ואף-על-פי-כן חסדי יהוה לא תמנו ממה, ובכל עת הוא עוסק לעוררך ולתקוצך משנתך בחסדיו הרבים. זכור זה כמה מעוררים ומקיצים אותך בכמה מיני התעוררות בלי שעור וערה ומספר, אשר לא יאמן כי יספר שיהיה אפשר לישן מקול הצעקה והתעוררות והפרווים ורמזים והתנוצצות כאלו, באתגוליא ובאתכסיא, "פרווא קרא בחיל, קול גדול ולא יסף וקול שופר חזק מאד", הולך ומתגבר בקולו בכל יום ובכל עת ובכל שעה, "חן יתן בקולו קול עז", יען ויאמר: עורו ישנים מתרדמתכם, ונרדמים הקיצו מתנומתכם, ועדין לא שבת מטעותך עודך מתגולל בתוך המסלה, בתוך עבירת רפש וטיט, בתוך וזן מצולת החבלים. העודך לא תשוב, עודך מסתולל בנפשך לבלתי שלחה חפשי, שתשוב לעשות רצון ויצרך ובוראך, אשר זה כל תשוקתה ונגעוועה וכספה החזק והעצום:

(ט)

תשמה

ובכן תזכירי ברחמיך הרבים שאזכה על-ידי התעוררות השנה לדבור חזק דקדשה, שאזכה ברחמיך לדבר דבורים קדושים תמיד, בכח גדול ובמסירת נפש באמת ובלב שלם, ואזכה להכניס כל כחי בדבורי התפלה ובכל הדבורים דקדשה ויגנים מקרא שפתיוב: "ברכו יהוה מלאכיך גבורי כח עושי דברו לשמע בקול דברו":

(ה:)

קיד

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלינו ברחמיך הרבים ותזכירנו לחלומות קדושים, לחלום על-ידי מלאך הקדוש, לחלומות צודקים ואמתיים ואל יבהלני רעיוני וחלומות רעים והרהורים רעים, ותצילני מחלומות של שוא והבל, מחלום על-ידי שד חס-ושלום ותעלני מבחמה לאדם ותזכירני לקדש ולטהר הבח המדמה שלי, ויהיה נכלל הבח המדמה בכח השכל דקדשה, עד שגם בעת הסתלקות המחזין בשעת השנה, יהיה הבח המדמה והרשימות של המחזין בקדשה גדולה בבחינות מלאך ותמשוך עלי צלם אלהים עד שאזכה לחלום על-ידי מלאך, לחלומות מישכים, לחלומות טובים וישרים בקדשה ובטהרה גדולה פרצונך הטוב ותצילני מחלומות של שטות ומפשות וחבלים ושקרים ותתפך כל חלומותי עלי ועל כל ישראל למזכה:

(ה:)

קמו

ותזכירני שתהיה מחשבותי ודעתי ורעיוני אחרונים ודבוקים וקשורים בך תמיד, ובתורתך הקדושה, ובצדיקך האמתיים, עד שאזכה לראות בחלום אור פני הצדיקים האמתיים, ולשמע מהם דברי אלהים חיים, דברים אמתיים וקדושים בלי שום תערובת פסלת כלל, בלי שום תערובת שקרים וחבלים הנמשכים ממקום אחר חס-ושלום ואזכה

לזכור תמיד היטב בהקניצי את כל הדברים הקדושים האמתיים שתזכני לראות ולשמע בחלום ותחזקני ביראתך ובעבודתך הקדושה תמיד ויהיו כל חלומותי מישכים עלי למזכה:

קכז

(ה:)

עזרנו ברחמיך הרבים, שנוזכה לקשר את המרפכה הקדושה, ויתקשרו יחד כל מלאכי המרפכה הקדושה, שהם מיכאל מימין, ומשמאל גבריאל, ומלפנים אוריאל, ומאחור רפאל, שסימנם ארנמן, אשר שם האהבה הקדושה שורה, כמו שכתוב: "אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון. עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרפבו ארנמן, תזכר רצוף אהבה מבנות ירושלים". ותזכנו לומר תמיד קדם השנה בכונה גדולה קשור המרפכה, שהוא: 'בשם יהוה אלהי ישראל מימיני מיכאל ומשמאלי גבריאל ומלפני אוריאל ומאחורי רפאל ועל ראשי שכינת אל'. ותעזרנו בכחך הגדול לקשר את המרפכה הקדושה, עד שנוזכה לתקון המשפט, ויתתקנו "בסאות למשפט בסאות לבית דוד" ונוזכה לתקן בשלמות פגם האהבות הנפולין, ולא יהיה לנו שום תאונה רעה הנמשכת מהאהבות הנפולין ותזכנו לאהבה דקדושה, לקבל עלינו תמיד על מלכות שמים באהבה רבה ועזה, ובשמחה וחדוה גדולה ותשמרנו ותצילנו תמיד ממקרה לילה, ותזכנו מהרה לתקון הברית בשלמות באמת ברצונך הטוב:

קכח

(ה:)

ותזכנו לשנה דקדושה לשנה מזכה ומתוקה, ותאיר עינינו הן נישן המות, ונוזכה לישן מתוך דברי תורה תמיד, שנה של חיים, שנה מזכה ערבה ומתוקה, ויקים בנו מקרא שכתוב: "מתוקה שנת העובד אם מעט ואם הרבה יאכל", בטוב אליו אקוץ ברחמים:

תמה

(כט)

ורחם עלינו והצל אותי ואת זרעי וכל עמך בית ישראל מכל מיני שכרות של יין ושאר משקים המשפרין ולא אבוא לידי שכרות לעולם כי אתה גליתי על ידי חכמך

הקדושים גדל הפגם הנורא של השכרות חס־ושלום חוס וחסנו ורחם עלינו, ותצילנו משתייה מרבה המביאה לידי שכרות ואפלו מעט השתייה המכרחת בשפתות וימים טובים, תזכני שתהיה השתייה בקדושה ובטהרה גדולה ונוכה להרים את מחנו ודעתנו לשמך ולעבודתך על־ידי מעט השתייה בימים הקדושים ונוכה שלא יצא מפינו שום דבור שלא פרצונך, על־ידי שתית היין או משקה המשפר ולא נדבר או שום דבור שאין צריכין לגלות, רק נוכח לדבר בקדושה ובטהרה דבורים שהם רצונך הטוב באמת, בשמחה ובטוב לבב ולא נבוא לידי שכרות לעולם, ותצילני ברחמיך מיין המשפר ותזכני לזון "המשמח אלהים ואנשים":

תקצנ

(מא)

ותצילני משכרות תמיד, ותשמרני ותצילני ברחמיך מיין המשפר ומהתלהבות חלב ורקודין הנמשכין מהסטרס אחרא חס־ושלום ולא יהיה לי שום התלהבות היצר לשום תאוה כלל ותזכני לזון "המשמח אלהים ואנשים" ובכל עת שיהיה ההכרח לשפות יין ושכר בשפתות וימים טובים ובכוס של ברכה, תזכני שתהיה שתייתו בצמצום גדול רק כדי להרחיב דעתי בקדושה גדולה, ולבוא לשמחה של מצוה, לשמחה אמתית דקדושה על־ידי, להתלהבות חלב דקדושה, שיתלהב לבי בקדושה גדולה לשמך ולעבודתך באמת פרצונך הטוב ותשמרני ותצילני ברחמיך משתייה מרבה ולא אבוא לידי שכרות לעולם חוס ורחם עלי, וזכני שתהיה לי כח לעורר שרש יין המשמח כמו שפכתוב: "ויין ישמח לבב אנוש" ותשמח את לבבי תמיד בקדושה גדולה באמת, עד שאזכה לרקודין דקדושה ועל־ידי הרקודין בהתלהבות חלב דקדושה על־ידי יין המשמח אזכה ברחמיך להמתיק ולבטל כל הדינים הנאחזין בעקבים וברגלין ותתן לנו כח לבטלם ולשפרם ולהמתיקם ויתבטלו כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם ותמשיך עלינו ברחמיך שרש הבכורה והברכה, ויקים בנו מקרא שפכתוב: "בני בכורי ישראל" ונאמר: "אה אני בכור אתנחו עליזן למלכי ארץ" ותמשיך עלינו שפע טובה וברכה ורחמים וחסים ושלום וכל טוב תמיד ותמשיך שלום בעולם ותבטל כל מיני מחלקת מן העולם:

רצד

(כנ:)

"משכני אחרך נרוצה, הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך, נזכרה דרך מיין מישרים אהבוד". רבנו של עולם, רב חסד ומרבה להיטיב, רחם עלי ברחמיך הרבים, וזכני להתקרב אליך באמת בכל עת, ולעבד אותך תמיד בשמחה ובטוב לבב מרב כל ותשמר אותי ברחמיך הרבים, ותצילני בכל עת מרפוי שתיית היין ושאר משקים

המשכרים, שלא אשתה לעולם יותר מהמדה ולא אבוא לידי שכרות לעולם כי אתה גלית לנו עצם רעת השכרות הממריד ומעביר את האדם משני עולמות חסד ושלום, כי עליי שכרות שזכחין את כל האזהרות של משה רבנו עליו השלום, שהוא מלבש אצלנו בכל אבר ואבר אצל כל אחד ואחד מישראל, ומזכיר ומזהיר את כל אבר ואבר לשמר ולעשות ולקיים את כל המצוה השייכה לכל אבר ואבר, שהם רמ"ח איברים בנגד רמ"ח מצוות עשה ועל-ידי השכרות חסד ושלום שזכחין כל אלו האזהרות, וכל הדרכים נעשים לפניו במישור רחמנא לצלן, כמו שכתוב: "כי יתן פנים עינו ותתלה במישרים" ונאמר: "למי אזי למי אבוי, למי חבלילות עינים למאחרים על חינו, לפאים לחקר מסוד. אחריתו בנחש ישה וכצפוני יפרש. עיניו יראו זרות ולבד ידבר תהפכות. והיית כשכב בלב ים וכשכב בראש חבל":

רצה

(כנ:)

מלא רחמים, אתה ידעת כמה נפשות נשקעו בין מצולח על-ידי השכרות רחמנא לצלן, ונמרדו משני עולמות על-ידי-זה הצילי מלא רחמים, שמרני ברחמיך הרבים, שלא אבוא לעולם לידי שכרות כלל, ואפלו בשפתות וימים טובים ובשאר זמנים קדושים, אשר רצונך שנשמח את נפשנו על-ידי שתית יין מעט, ובנו ברחמיך הרבים, שנוכח לבנו את המדה שלא נשתה כי אם מעט המוכרח כפי רצונך, כדי לרומם דעתנו ולהרחיב שכלנו ולבנו, כמו שכתוב: "וינו ישמח לבב אנוש" באפן שנוכח על-ידי מעט השתייה להרחיב ולהגדיל החסדים שדעתנו מלבש בהם, שנוכח על-ידי מעט השתייה להיות בשמחה ובטוב לבב באמת, באפן שנוכח להתדבק בך באמת על-ידי-זה, ולזכר על-ידי-זה יותר ויותר את כל האזהרות בכל אבר ואבר שמוהיר אותנו משה רבנו עליו השלום, ונתעורר ביותר לקיים את כל המצוות השייכים לכל אבר ואבר ותפתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדף נפשי ואזכח להתקרב אליך יותר ויותר על-ידי השתייה בדבקות נפלא ואמתי ברצונך הטוב, ואהיה מתפתח ביני בקרשה גדולה להיות ברצונך הטוב באמת, ויהיה נמשך עלי הרחבת הדעת והחסדים מדעת קוני, ואזכח לכבד את יהוה באמת מהוני ומגרוני:

רצו

(כנ:)

רבנו של עולם, אתה ידעת כי אף לפי גדל הגנות של השכרות בלי שעור, אף-על-פי בן ההכרח לפעמים לשותות מעט בשביל הרחבת הדעת באשר הודיענו חכמיך האמתיים גדל גנות השכרות דסמרא אחרא, וגדל מעלת השתייה בקרשה לשמך, כמו שאמרו רבותינו וכוונם לברכה: זכה משמחו, לא זכה משממו; זכה נעשה ראש, לא

זכה נעשה רש. וגם אנו מחיבים לקדש ולהבדיל על חנין בשבתות וימים טובים ולברך ברכת המזון על הכוס של יין, כי אין אומרים שיר אלא על חנין, כמו שכתוב: "המשמח אלהים ואנשים":

(בג)

רצו

על בן רחם עלינו למען שמך, ונבני אותי ואת כל חברתינו, ואת כל עמך ישראל, שנובה כל אחד לפי בחינתו לידע בכל עת לבנו המדה, באפן שנתרחק מהשכרות לגמרי ובעת שיהיה רצונך לשמחנו מינדך הטוב, תנבנו ותשמר אותנו שלא נשתה יותר מדאי רק מעט המכרה, באפן שנובה לשמח נפשנו ולהרחיב דעתנו ולהגדיל החסדים ולא נבוא על-ידי-זה לידי רגז ודינים ונבירות חס-ושלום כלל רק אדרבא נזכה על-ידי מעט השתייה להתפתות בחסדים דקדשה יותר ויותר בשמחה ובטוב לכב באמת ברצונך הטוב, באפן שנובה להתדבק בד באמת ולגיל ולשיר ולשמח בשמך בגילה ורגז, ולדבר דברי תורה בהרחבת הלב ובשמחה מה שאריבין לדבר ולגלות, ותשים מחסום לפנינו לכלי להיות "הולך רכיל מנלה סוד" לכלי לגלות אז חס-ושלום מה שאין צריבין לגלות ותפתח את פינו בשירות ותשבחות לשמך הנדול והקדוש ברצונך הטוב, ויקים בנו מקרא שכתוב: "וחכך בנין הטוב, הולך לדודי למישרים, דוכב שפתי ישנים" עזרני להיות ברצונך הטוב בכל התנועות, באכילה ושתייה ושאר הברחיות, הכל אובה לעשות על צד היותר טוב באמת כפי רצונך הטוב באמת באותו העת והזמן, ולא אסור מרצונך ימין ושמאל, מעתה ועד עולם אמן סלה:

(ב)

קג

ותבניע ותשפר ותכפיל את כל החולקים על האמת, ותתן בלבם אמת ואמונה, שיתגלה להם האמת, וישונו כלם אליך באמת ובלב שלם ותגלה ותפרסם את האמת בעולם ותקיים מקרא שכתוב: "אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקה" ותשים שלום בין כל עמך ישראל לעולם:

קעג

(י)

וּתְנַפְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים שְׂיִהְיֶה אַהֲבָה וְשָׁלוֹם גָּדוֹל בֵּינֵינוּ תָּמִיד, עַד שְׁנֵהִיחַ בְּלִנּוּ נִבְלָלִים
 זֶה בָּזֶה, וְנִעֲזָרְךָ זֶה אֶת זֶה, וְנִזְכִּיר זֶה אֶת זֶה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, לְשֹׁכֵר וּלְכַפָּל
 אֶת כָּל הַתְּאוּזוֹת רָעוֹת וּמַדּוֹת רָעוֹת מְאֹתָנוּ, וְלוֹבוֹת לְכָל הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת, לַעֲשׂוֹת הַטּוֹב
 וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ וְכָל מָה שְׁחָסַר לְאַחַד מֵאֵתָנוּ מִכָּל עֲמֻדָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל, אִיזָה
 מִדָּה טוֹבָה, אוֹ תִקּוֹן וּכְפוּל אִיזָה מִדָּה רָעָה, נִזְכָּר תָּמִיד לְהַזְכִּיר אֶחָד אֶת חֶבְרֹו לְעוֹזְרוֹ
 וּלְחִזְקוֹ וּלְאַמְצוֹ לְתַקֵּן הַכָּל בְּחַיִּים חַיּוֹתָנוּ וְנִזְכָּר בְּלִנּוּ לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת
 לְתַקֵּן אֶת כָּל אֲשֶׁר פָּגַמְנוּ מִנְעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּמַעֲתָה תִּהְיֶה בְּעוֹרָנוּ, שְׁנֵהִיחַ בְּלִנּוּ
 בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת, וְלֹא נִסּוּר מִן רִצּוֹנְךָ לְיָמִין וּלְשְׂמָאל מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְתִמְשָׁךְ
 עֲלֵינוּ הַשְּׂגָחָתְךָ בְּשָׁלְמוֹת:

הד

(יד)

וְעַל יְדֵי הַיְרָאָה תִּזְכְּנוּ לְשָׁלוֹם שְׂיִהְיֶה שָׁלוֹם בְּעַצְמֵינוּ וְהַגּוֹף יִתְכַּפֵּל וְיִהְיֶה נִבְלָל בְּתוֹךְ
 הַנְּשָׁמָה הַקְּדוּשָׁה לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ בְּאַמֶּת תָּמִיד וְנִזְכָּר לְתַפְּלָה בְּשָׁלְמוֹת, וְתִשְׁמַע
 תַּפְּלָתָנוּ תָּמִיד, וְתִמְשָׁךְ שָׁלוֹם בְּעוֹלָם וּבְרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים תַּשִּׁים שָׁלוֹם בְּפִמְלִיאָ שָׁל מַעֲלָה
 וּבְפִמְלִיאָ שָׁל מַטָּה, וְתִכַּפֵּל אֶת כָּל מִינֵי מַחֲלָקוֹת מִן הָעוֹלָם, כִּי אַתָּה יְהוָה לְבָדָךְ יַדְעָתָ
 כְּמֹה רָעוֹת וּקְלָקוּלִים גּוֹרְמִים, חִסְדְּשָׁלוֹם, הַמַּחֲלָקוֹת שֵׁשׁ עֶבְשׁוּ וּבִפְרֹט עֵצִים הַמַּחֲלָקוֹת
 שֵׁשׁ עֶבְשׁוּ בֵּין הַצְּדִיקִים וּבֵין הַכֹּשְׁרִים שְׂפִדּוֹר, עַד אֲשֶׁר חָלַק לָב כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִחֶבְרֹו:

הה

(יז)

אֲנֵנּוּ יְהוָה, רַחֵם עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וְתַגְּלֶה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם, וְתַשִּׁים שָׁלוֹם בֵּין עֲמֻדָּה
 יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וְתִשְׁפִּיעַ שָׁלוֹם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עַד שְׂיִמְשָׁךְ הַשָּׁלוֹם נִם בְּעוֹלָם הַיּוֹם
 הַנִּשְׁמֹי, וְכָל הַכְּרוֹאִים יִרְחֲמוּ זֶה עַל זֶה, וְיִהְיֶה הַשָּׁלוֹם גָּדוֹל בֵּין כָּל הַכְּרוֹאִים שְׂפִעוֹלָם:

שה

(כ)

וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי מְרִיבוֹת וּמַחֲלָקוֹת, וְתִכַּפֵּל שְׂנְאֵת חֲנָם מִעֲלֵינוּ וּמַעַל כָּל
 עֲמֻדָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתֵן בְּלָב כָּל הַחוֹלְקִים עֲלֵינוּ שֵׁשׁוּבוּ מִשְׂנְאָתָם וּמַחֲלָקָתָם
 וְהֵט לְבַבְּם אֶל הָאֱמֶת וְלֹא יַעֲזְרוּ עוֹד מְרִיבָה עֲלֵינוּ בְּחֲנָם וְתַשִּׁים שָׁלוֹם בֵּין עֲמֻדָּה יִשְׂרָאֵל
 לְעוֹלָם:

שיא

(כ)

וְעוֹרְנוּ אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל עֲמֻדָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל, הַחִפְצִים בְּעִבּוֹדְתְךָ לְהַתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת,
 שְׂיִהְיֶה לָנוּ כַּח לְהַכְנִיעַ אֶת הַרְשָׁעִים הַמַּתְנַגְּדִים וְחוֹלְקִים עַל הָאֱמֶת, הַרוֹצִים
 לְרַחֵק אוֹתָנוּ מִעִבּוֹדְתְךָ בְּאַמֶּת וְתַתֵּן לָנוּ כַּח לְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם מִשְׁפָּטֵי הָאֱמוּנוֹת וְנִזְכָּר לְדוֹן

אותם ולהכניע אותם במשפטיהם ועורנו שנצליח במשפטם, וכל החולקים והמונעים מדרכי הקדשה האמתיים בלם יצאו חייבים בדיניהם, ונשפיל אותם עדי ארץ על-ידי משפטיהם, ונוציא בלעם מפייהם:

(ב)

שיב

כי אתה ידעת את לבנו שפונתנו לטובה כדי להעמיד הדת הקדוש על תלו, כדי שנוזכה לילך בדרך הקדש בדרך מלכו של עולם, ואין לנו כח לענוש את הרשעים כי אם בדיניהם על בן חמל עלינו ועל כל עמו בית ישראל, המקנאים קנאת יהוה צבאות, ועומדים לדיו ובאים במשפטי העבו"ם, כדי להכניע הרשעים החולקים על האמת ותתן לנו כח שנצליח במשפטם, באפן שנוזכה להשפילם ולשברם ולהכניעם עד עפר בלם יכרעו ויפלו במשפטם, יפלו ולא יקומו ולא יהיה להם עוד שום כח לבטל ולמנע או לבלבל אותנו חס-ושלום מעבודת הכורא ותפרך שמו ונוזכה על-ידי-זוה להעלות משפט הקדשה מבין הקלפות ועורנו ברחמיך שלא יהיה להם פה לדבר עתק על צדיקי האמת ועל אנשים בשרים באמת ותסכר את פיהם, שלא ידברו סרה בפני ההמון עם, ולא יחלישו דעתם, חס-ושלום, "כי יסכר פי כל דוברי שקר", באפן שתזכה אותנו לבטל ולשבר כל מיני מניעות ומסכים ומפסיקים המונעים אותנו מלבוא לארץ ישראל ומשאך כל הדברים שפקדשה, ונוזכה לבוא לארץ ישראל מהרה ולהתקרב אליך באמת:

(ג)

שפו

רבנו דעלמא בלא יודע כל סתרי יצורים אתה ידעת כמה וכמה מיני שונאים ואויבים עומדים עלינו בכל עת, אתה לבד ידעת אותם ואת מחשבותם והם חפצים לגרש ולהפיל אותנו חס-ושלום מעבודתך באמת, באשר אתה לבד ידעת ולפי גדל חלישותנו על-ידי עונותינו הרבים אין לנו שום כח לעמד בנגדם בנשמיות וברוחניות כי רבים קמים עלינו, רבים מאד גדולים בתורה גדולים בעשר גדולים במעשים טובים הרבה יותר מאתנו, ואיך יוכלו חלושי כח כמונו לעמד בפניהם ומאין נבקש עזר להנצל מהם, כי כבר הפילו אותנו הרבה על-ידי מחלקתם, באשר לפניך נגלה הכל ועתה מה אעשה אבי שבשמים, כי באמת אני יודע בנפשי שאיני כדאי וראוי להתקרב אליך באמת, כי פגמתי נגדך הרבה מאד ומחמת זה הם נתעוררים עלי להלשין ולקמרג חס-ושלום אבל לפניך נגלה תעלומת לבי, כי אף-על-פי-כן אני חפץ ומתגעגע לשוב אליך באמת ואם אמנם פגמתי בכבודך, אתה חנון המרבה לסלות, אבל מה חטאתי נגדם, ומה פגמתי בכבודם, לא נשיתי ולא נשו בי, ומדוע הם חולקים על חלושי כח נכאי לבב כמונו. "כי אתה אשר הבית רדפו, ואל מכאוב חלליך יספרו":

תט

(כו)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, ארון השלום, מלך שהשלום שלו שתשים שלום בין עמך ישראל ויתרבה השלום עד שימשך השלום בין כל באי עולם, ולא יהיה שום שנאה וקנאה ותחרות ונצחון וקנטור בין אחד לחברו, רק יהיה אהבה ושלום גדול בין כלם וכל אחד ידע באהבת חברו, שחברו דורש טובתו ומבקש אהבתו וחפץ בהצלחתו הנצחית, עד שיוכלו להתנעד ולהתקבץ יחד כל אחד עם חבריו וידברו זה עם זה ויסבירו זה לזה האמת עד שיוכלו לעורר זה את זה ולהזכיר זה את זה להסתפל על עצמו היטב היטב בעולם הזה עולם העובר כהרף עין צל עובר לא כצלו של דקל ולא כצלו של כותל אלא כצלו של עוף הפורח וידבר וישיר כל אחד עם חברו מהו התכלית מכל תאוות עולם הזה והכליו ועל מה אתינן להאי עלמא שפלה וירבו לדבר זה עם זה באהבה ואהבה גדולה באמת לאמתו מעמקא דלפא, פלי שום נצחון וקנטור כלל עד שיעורר כל אחד את חברו לשוב אל יהוה באמת, ולהשליך את אלילי כספו ואלילי זמרו ולא ילכו עוד בשרירות לבם הרע ולא יטו אחרי הכצעקתה כל ימיהם, ולא ירדפו אחר המותרות להתרבות הון מהכל ויגרשו הרוח שטות מקרבם ויתרבה ויתגדל השלום בעולם, עד שישובו כל ישראל אליך באמת בתשובה שלמה כרצונך הטוב עד שיתעוררו גם כל אמינ דעלמא, ויכירו האמת לאמתו וישובו כלם אליך ויקבלו כלם את על מלכותך עליהם ויקים מקרא שכתוב: "כי אז אהפך אל כל העמים שפה כרויה לקרא כלם בשם יהוה ו) לעבדו שכם אחד":

תכב

(כז)

ונזכה לשיר ולרנן ולנגן לפניך נגונים ושירות ותשבחות לשמך ולעבודתך באמת תמיד, עד שנזכה לעורר ברחמיך "שיר השירים אשר לשלמה", שיר המזעלה על כל השירים ונזכה לכל עשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים ותברך אותנו בשלומך הטוב, ותשפיע שלום על עמך ישראל לעולם, שיהיה שלום בין כל ישראל בין אחד לחברו ובין איש לאשתו ולא יהיה שום שנאה וקנאה ותחרות וקנטור בין כל ישראל עמך לעולם ויתרבה ויתגדל השלום, עד שימשך השלום בין כל באי עולם עד שיוכלו כל אחד ואחד לעורר את חברו אל האמת, שישתפל על תכליתו הנצחית, ולא יבלה ימיו להבל ולריק, עד שישליכו כל איש את אלילי כספו ואלילי זמרו, וישובו כלם אליך באמת לעבדך באמת ביראה ובאהבה ותזכנו לקבל שבת שלום בשמחה וחדנה גדולה ועצומה תמיד, ותפרס עלינו סבת שלומך ונזכה שיהיה שלום בנופנו ותרפאנו רפואת הנפש ורפואת הגוף, שלא יהיה מחלוקת בין הארבע יסודות שפגופנו, רק כלם יתנהגו

בְּמוֹג הַשָּׁוה בְּשָׁלוֹם גְּדוֹל וְתַסִּיר מִחֶלֶה מִקִּרְבָּנוּ, וְתִשְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְחַוְלֵי עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל (וּבִפְרָט לְפִלוֹנֵי בֶן פִּלוֹנֵי וכו'):

תצו

(לג)

וְנִבְנֶנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂיִתְגַּלֶּה לָנוּ הַתּוֹרָה הַגְּנוּזָה וְהַצְּדִיקִים הַגְּנוּזִים וְאִם אַמְנָם אֵין
הָעוֹלָם בְּדַאי עֲבָשׁוּ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּאוֹר הַגְּנוּזוֹ הַזֶּה, שֶׁהִיא הַתּוֹרָה הַגְּנוּזָה וְהַצְּדִיקִים
הַגְּנוּזִים אֲחֵי-עַלְפֵי-בֶן תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ לְפָנִים מְשׁוֹרֵת הַדִּין, וְתַעֲוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים
עָלֵינוּ, וְתַעֲזָרֵנוּ בְּטוֹבוֹתֶיךָ וְחַיִּינֹתֶיךָ הַגְּדוֹלִים שֶׁנּוֹכַח שְׂיִתְגַּלּוּ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַצְּדִיקִים
הַגְּנוּזִים וְהַתּוֹרָה הַגְּנוּזָה כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׂאִין לָנוּ עֲבָשׁוּ שׁוֹם סְמִיכָה וְתַקְנָה
כִּי אִם עַל-יְדֵי הַצְּדִיקִים הַגְּנוּזִים וְהַתּוֹרָה הַגְּנוּזָה כִּי הֵם לְבָדָם מַגְנִים עָלֵינוּ עֲבָשׁוּ בְּעַמְּךָ
הַגְּלוּת הַמֵּר הַזֶּה, בְּעִוְקָא דְמַשִּׁיחָא, חוֹסֵה עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ יְהִמוּ מֵעִידָ עָלֵינוּ, וְעִזְרָנוּ לְכַבֵּשׁ
אֶת יַצְרָנוּ, לְסוּר מֵרַע לְגַמְרֵי פְרָצוֹנֶךָ הַטּוֹב, וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב פְּעִינֶיךָ תִּמְדֵּד עַד שֶׁנּוֹכַח לְהַנּוֹת
וְלַטָּעַם גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה מְאוֹר הַגְּנוּזוֹ וְצַפּוֹן וְרוּעַ לְצְדִיקִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אוֹר וְרוּעַ לְצְדִיק
וְלִישְׂרֵי לֵב שֶׁמְחַח" וּכְתִיב: "אִמְרוּ צְדִיק כִּי טוֹב כִּי פָרִי מַעַלְלֵיהֶם יֵאבְלוּ". וְתַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם
עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וְתַבְטֵל כָּל מִינֵי מַחֲלָקֶת מִן הָעוֹלָם עַד אֲשֶׁר עַל-יְדֵי רַבּוֹי הַשְּׁלוֹם
יִמְשָׁכוּ וְיִתְקַרְבוּ כָּל הַרְחוֹקִים לְעִבּוּדֶיךָ וְלִירְאָתֶךָ בְּאֵמֶת אֲפֹלוּ הַרְחוֹקִים מִן הַקִּדְשָׁה מְאֹד
מְאֹד בְּתַכְלִית הַרְחוֹק אֲפֹלוּ הַמְשַׁקְעִים וְהַמְלַכְלָכִים בְּכָל מִינֵי תוֹעֵבוֹת וּמְנוּפִים וּלְכַלּוּכִים
בָּלָם יִתְעוֹרְרוּ בְּאֵמֶת וַיִּשׁוּבוּ אֵלֶיךָ מִמְּקוֹם שֶׁהֵם עַל-יְדֵי כַח הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים הָעוֹסְקִים
תְּמִיד לְגַלוּת אֱלֹהוּתֶךָ וּלְפָרְסָם אֲדֵנוּתֶךָ עַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם וְלַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל
לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׂמִים וְתַמְשִׁיךְ גַּם עִתָּהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה הַשְּׁלוֹם הַנִּפְלָא שֶׁאַתָּה עֲתִיד לְגַלוּת
לְעִתִּיד לְבוֹא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְנָרְ וְאֵב עִם כְּבֹשׁ וְנִמְרַ עִם גְּדֵי יִרְבֵּץ וְעִגָּל וּכְפִיר וּמְרִיא
יַחְדוֹ וְנִעַר קָמָן נַחֵג בָּם. לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכָל חַר קִדְשֵׁי כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת
יְהוָה כַּמּוֹס לַיָּם מְכַסִּים". וְתַקְנֶם מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: "בּוֹרְא נֵיב שֶׁפְּתִיב, שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחֲוֹק
וּלְקִרְוֹב אִמְרַ יְהוָה וּרְפָאתָיו. שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוּ מְכַשׁוֹל. יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ
יְתֵן, יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם", אָמֵן נֹצַח סֶלָה וְעַד:

תקנ

(לד)

וּבְכֵן תּוֹבְנֵי לְדַבֵּר עִם בְּלָלִיּוֹת יִשְׂרָאֵל עִם קִדְשֶׁךָ בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה וְיִרְאָת שְׁמִים, עַד
שֶׁאֲזַכֶּה לְקַבֵּל הָאָרְה טוֹבָה וְהַתְּעוֹרְרוֹת לְחַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ מִכָּל הַנְּקֻדוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת
שֶׁיֵּשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מַה שְׂאִין בְּחִבְרוֹ וְנוֹכַח שְׂיִתְיָה אַחֲבָה וְשָׁלוֹם גְּדוֹל בֵּין
כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יְדַבֵּר עִם חִבְרוֹ בְּיִרְאָת שְׁמִים עַד שֶׁכָּלְנוּ עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל נְהִיָה נְכַלְלִים זֶה בְּזֶה בְּאַחֲבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת וְכָל אֶחָד יִקַּבֵּל מִחִבְרוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת

להשם יתברך מנקדה הקדושה שיש בחרו יותר ממנו ונקבל זה מזה, ונעורר זה את זה לעבודתך ולתורתך באמת לאמתו:

תקסד

(לח)

ותשפיע עלינו כח וגבורה מאתך בוכות הצדיקי אמת ותעורנו ותושיענו שנוכה להכניע ולהשפיל עדי ארץ כל המתנגדים החולקים על האמת ונוכה לעקר ולשפר ולבטל כל המקטרגים ותמלשינים על הרחוקים הנאים להתקרב אליך באמת, תחפצים ליראה את שמו; אף-על-פי שאין אנו כדאים להתקרב אליך לפי מעשינו, אף-על-פי בן, "רחמיך רבים יהוה" רחמיך רבים מאד, עשה אתה עמנו מה שתראה וכרצונך עשה עמנו ומי יאמר לך מה תעשה, אבל מי שם אותם לדון ושופט, לדון אותנו חסדו שלום, ולקטרג עלינו חלילה מי בקש זאת מידם לרמם על הנרדפים חלילה, "כי אתה אשר הכית רדפו, ואל מכאוב חלליך יספרו. אפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמי ויבד אדם אל אפלה":

תקעה

(לח)

"עושה שלום בפרומיו", אדון השלום, מלך שהשלום שלו, יהי רצון מלפניך שתרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותמשיך שלום בעולם ותשים שלום בין כל עמך ישראל ותבטל כל מיני מחלוקות מן העולם כי אתה ידעת רבוננו דעלמא בלא, במה רעות וצרות גרמו לנו המחלוקות שבין ישראל, ובפרט המחלקת העצומה שנתפשטה עכשו בעוקבא דמשיחא, בין כל הצדיקים והתלמידי חכמים והכשרים שפדור, ונעשה קמגוריא בין תלמידי חכמים רחם עלינו ברחמיך ותשפך בעסך מעלינו, ותמשיך רחמים וחסים ושלום עלינו ועל כל עמך ישראל לעולם ותתן בלב כל אחד ואחד שירחם על חברו, ויאהב את חברו באמת אהבת נפש ונוכה לקים באמת מצות "ואהבת לרעך כמוך", בכל לב בגוף ונפש וממון, אשר מצוה זאת היא בכל גדול בתורה ותבטל כל מיני שנאה וקנאה וקנטור ונצחון דסטרא אחרא מן העולם ולא יעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים, רק יהיה שלום גדול ואהבה ואחווה ורעות בין כל עמך ישראל תמיד לעולם ועד:

תקפב

(לח)

ותבטל כל מיני מחלקת מן העולם ותמשיך רחמים וחסים ושלום ושוכע וכרכה ושפע טובה עלינו ועל כל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם וקנם לנו מקרא שכתוב: "ואהבת וברכת וחרבך פרי במנה ופרי ארמתה, דגנך ותירשך ויצתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך על הארמה אשר נשבע לאבותיך לתת לך". ונאמר: "כי חנק בריחי

שְׁעָרֶיךָ בָּרוּךְ בְּנוֹךְ בְּקָרְבְּךָ. הַשֵּׁם גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם חֶלֶב הַטִּימִים יִשְׁבִּיעֶדְךָ. וְנֹאמַר: "וְאָכַלְתֶּם אֹכֹל וְשָׂבוּעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא, וְלֹא יִבוֹשׁוּ עַמֵּי לְעוֹלָם. וַיִּדְעַתֶּם כִּי בְּקָרֵב יִשְׂרָאֵל אָנִי וְאָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד, וְלֹא יִבוֹשׁוּ עַמֵּי לְעוֹלָם. יְהוָה עוֹ לְעַמּוֹ וַתֵּן יְהוָה יִבְרָךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם":

(טו)

תרז

וְנוֹזְכָה לְבַטֵּל כֹּל מִיְמֵי מַחֲלַקְתּוֹ מִן הָעוֹלָם, וַיְהִי נִכְלָל שְׂמֵאל בְּיָמָיו, וְתַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם גְּדוֹל בְּעוֹלָם, וְתִכְבַּל חֶרֶב וְהָרֵג וְאַכְרֹז מִן הָעוֹלָם וְתַקְּנֵם מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "וְנִתְּתִי שְׁלוֹם בְּאַרְצְךָ וְחֶרֶב לֹא תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם" חוּם וְחֵמֶל עֲלֵינוּ וְזַכְנוּ לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּתְנוּ לְפָנֶיךָ בְּכּוֹנֵה גְדוּלָה בְּלֵב וּנְפֹשׁ וּבְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל, בְּאַיְמָה וּבִירְאָה גְדוּלָה וּבְמִסִּירַת נַפְשׁ מֵאַהֲבָה, וּבְשִׁמְחָה וְחִדּוּחַ רַבָּה וְעֲצוּמָה, וּבְמַחְשָׁבוֹת זְכוֹת וּנְכוֹנוֹת וְתַנְעוּר בְּכָל הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת שְׁלֹא יְהִי לָהֶם שׁוֹם שְׁלִיטָה לְבַלְבֵּל אֶת תְּפִלַּתְנוּ חֶסֶד וְשְׁלוֹם מְלֵא רַחֲמִים, וּבְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַדְשֵׁת הַמַּחְשָׁבָה תְּמִיד, וּבִזְיוֹת בְּשַׁעַת תְּפִלוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּתֵינוּ וּבְקִשׁוֹתֵינוּ, כִּי אִין כַּחֲנוּ אֵלָּא בְּפֶה וְאִין לָנוּ עֲבָשׁוּ שׁוֹם סְמִיכָה כִּי אִם עַל תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים, עוֹרְנוּ לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל וּבְהַתְּלַחְבוֹת חֵלֶב, עַד שִׁיתְּעוֹרְרוּ יְדֵי לִיתְהוֹה וְנוֹזְכָה לְהַמְחִיטָה בָּהּ בְּקַדְשָׁה גְדוּלָה בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה "נִשְׂא לְכַבְּנוּ אֵל בְּפִים אֵל אֵל בְּשִׁמּוֹם. פִּרְשֵׁתִי יְדֵי אֱלֹהֶיךָ נִפְשִׁי בְּאַרְצְךָ עֵינַי לְךָ סֵלָה. נִפְשִׁי בְּכַפֵּי תְּמִיד וְתוֹרְתֶךָ לֹא שְׁכַחְתִּי":

(טז)

תרד

חוּם וְחֵמֶל עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי, וְזַכְנוּ לְבוֹא מְהֵרָה לְכָל מַה שֶׁבְּקִשְׁתִּי מִלְּפָנֶיךָ, לְשִׁבְרֵת תַּאֲוֹת אֲכִילָה לְנַמְרֵי, וְלִזְכוֹת לְמַדַּת אֱמֶת בְּאַמֶּת, וְלְבוֹא לְשְׁלוֹם מְהֵרָה לְאַרְצְךָ יִשְׂרָאֵל וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִן הָעֲנִיּוֹת וּמִן חַחֲסָה, וְתַמְשִׁיךְ תְּמִיד לִי וּלְכַנִּי בֵּיתִי וּלְכָל חֲבֵרְתֵנוּ וּלְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל שֶׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וּפְרֻנְסָה טוֹבָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְכָל טוֹב מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם וְנוֹזְכָה שֶׁתְּתַפָּאֵר בְּנוּ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וַיְקַיֵּם בְּנוּ מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְתַּפָּאֵר". וְתַצִּיל אוֹתֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִיְּנֵי חַרְפוֹת וּבוֹשׁוֹת וְאֵל תְּסַתִּיר פְּנֵיךָ מֵאֵתְנוּ וְתַמְלֵא רַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תְּמִיד, וְתַמְתִּיק וְתִכְבַּל כָּל הַדַּיָּנִים מְעֲלֵינוּ וְתַצִּילֵנוּ וְתַמְלֵטֵנוּ מִכָּל מִיְּנֵי צָרוֹת וְרַעוֹת וְתַשִּׁיב פְּנֵיךָ אֵלֵינוּ, וַיְקַיֵּם בְּנוּ מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "יִשְׂא יְהוָה פְּנֵיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם. פְּנֵיךָ הָאֵר בְּעַבְדְּךָ וְלַמְדֵּנִי אֶת חֻקְךָ. הָאֵרָה פְּנֵיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדְּךָ. אֱלֹהִים יְחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יֵאָר פְּנֵינוּ אֶתְנוּ סֵלָה". וַיְקַיֵּם לָנוּ מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "וְאָכַלְתֶּם אֹכֹל וְשָׂבוּעַ, וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא, וְלֹא יִבוֹשׁוּ עַמֵּי לְעוֹלָם. וַיִּדְעַתֶּם כִּי בְּקָרֵב יִשְׂרָאֵל אָנִי, וְאִין

יהנה אלהיכם ואין עוד, ולא יבושו עמי לעולם. יהנה אלהים צבאות השיבנו, האר פניך וננשעה, אמן ואמן:

תש (טו)
וּזְבַנִי לְאִמּוֹנַת חַכְמִים בְּאֵמֶת, וְתַשְׁפִּיעַ עָלַי דַּעַת שְׁלֹם, שְׂאוּבָה לִידַע וּלְהֵאֱמִין בְּאֵמֶת
בְּכָל הַצְדִּיקִים וְהַחַכְמִים אֱמִתִּיִּים, וְלֹא יִכְלַל אוֹתִי בְּלֹל הַמַּחְלָקַת הַגְּדוּל שְׁפִינִיחֵם
וְאוּבָה לִידַע וּלְהֵאֱמִין כִּי בְּאֵמֶת אֱלוֹ וְאֱלוֹ דְבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים, וְכָל דְבָרֵיהֶם אֵמֶת וְצַדִּיק
וְלֹא אֲבֹהָ חֶסֶד וְשְׁלֹם שׁוֹם אֶחָד מֵהֶם, אֲפֹלוֹ הַחַכְמִים אֱמִתִּיִּים שְׂאִין הַלְבָּה בְּמוֹתָם כִּי
הֵם דְּרָכֵי יְהוָה, "נִפְלְאוֹת תְּמִים דְּעִים", וְאִי אֲפָשֶׁר לָנוּ לְהַשִּׁיג זֹאת וְלֹא אֶחָקֵר בְּזֶה בְּלָל,
רַק לְהֵאֱמִין כִּי אֱלוֹ וְאֱלוֹ דְבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים:

תשנ (טו)
וּזְבַנִי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְאַנְחָה אֱמִתִּית מֵעֵמֶק לִבִּי בְּאֵמֶת, בְּאֵפֶן שְׂאוּבָה עַל-יַדֵּי אֲנַחְתִּי
לְשׁוֹב לְחַיִּוֹת וּלְהַבְרוֹת אֶת הַרוּחַ הַדְּפֵק דְקַדְשָׁה שְׁבִלְבָבִי, וְיִשׁוּב הַרוּחַ הַדְּפֵק וְיִלְךְ
וְיִנְשָׁב בְּכָל הָאֲבָרִים בְּסֹדֵר וּבְפֶרֶט בְּהִנְדוּם, עַד אֲשֶׁר יִתְתַקְּנוּ וְיִפְתָּרוּ יַדֵּי עַל-יַדֵּי וְאוּבָה
מִחֶרֶה לְתַקֵּן פָּנִים תִּנְדוּם, אֶת כָּל מַה שְׂפָגַמְתִּי בְיַדֵּי מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַד אֲשֶׁר אוּבָה
לְהָרִים יַדֵּי לַיהוָה "אֵל עֲלִיּוֹן קִנְיָה שְׁמַיִם וְאָרֶץ" וְאוּבָה לְקַנֵּם מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "נִשְׂא
לִבְבֵנו אֵל בְּפִים אֵל אֵל בְּשָׁמַיִם" וְתוֹפְנֵי לְהַיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְלֹא יִבּוֹא עָלַי שׁוֹם עֲצָבוֹת
וּמְרָה שְׁחֹרָה בְּלָל, וְאוּבָה לְקַדְשָׁה וּמְחֶרֶה בְּאֵמֶת, וְלַעֲלוֹת בְּכָל פֶּעַם מִדְּרָגָא לְדְרָגָא
בְּקַדְשָׁה גְדוּלָה, עַד אֲשֶׁר אוּבָה בְכַח הַצְדִּיקֵי אֵמֶת, לְקַבֵּל דְּבוּרִים מִן הַשְׁמַיִם וְאוּבָה לִידַע
וּלְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג אֶת הַמַּחְלָקַת דְקַדְשָׁה, לְדַעַת אֲשֶׁר בְּאֵמֶת אֵין זֶה מַחְלָקַת בְּלָל, רַק אֶהְבֶּה
וְאֶחֱוֶה וְרַעוּת וְשְׁלֹם גְדוּל וְעֲצוּם מְאֹד, כִּי אֱלוֹ וְאֱלוֹ דְבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים, וְתוֹדִיעֵנִי אֶת
דְּרָכֶיךָ, וְתוֹפְנֵי לְהַתְקַרֵב וּלְהַתְדַבֵּק בְּיוֹתֵר לְהַצְדִּיקִים אֱמִתִּיִּים שְׂחֶלְכָה בְּמוֹתָם בְּכָל מְקוֹם:

תשנב (כא)
וְתַרְחַם עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנו אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם אֲדוֹן כָּל, אֲדוֹן הַשְׁלֹם, מְלֹךְ שְׂחֶשְׁלֹם שְׁלוֹ,
וְתַמְשִׁיד עָלֵינוּ בְּרַבָּה וְחַיִּים וְשְׁלֹם, וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי מְרִיבוֹת וּמַחְלָקַת וְהַגֵּן
בְּעַדֵנוּ וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דְבָר וְחֶרֶב וְרַעֵב וְיָגוֹן וְהַסֵּר שְׁמֵן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאֲחַרֵינוּ. הַצִּילֵנוּ נָא
מִיַּד אוֹיְבֵנוּ וְרוֹדְפֵינוּ בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת, הַצִּילֵנוּ מִכָּל חַחוּלְקִים וְהַשׁוֹנְאִים וּמִכָּל הַמְלַשִּׁינִים
הַדּוֹבְרִים רַע עַל נַפְשֵׁנוּ וּמִכָּל הַמְקַטְרָגִים, וְתַסְכַּר אֶת פִּיהֶם, "וְלֹא תַעֲשִׂינָה יַדֵּיהֶם תַּשְׁיָח",
וְכָל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרַעָה, מִחֶרֶה הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחְשַׁבְתָּם וְיִקְנִים בָּהֶם מִקְרָא שְׁכֵתוֹב:
"עֲצוּ עֲצָה וְתַפֵּר, דְּבַרוּ דְבַר וְלֹא יָקוּם, כִּי עֲמָנוּ אֵל" וְנֹאמַר: "יְהוָה הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם,
הִנִּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים" וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים שְׁלֹא יוּיָק לָנוּ הַמַּחְלָקַת בְּלָל, לֹא

בנשמויות ולא ברוחניות, רק נזכה על ידי המחלקת לשוב בתשובה שלמה על כל חטאינו ועוונותינו ופשעינו, ובפרט על פנים אמונת חכמים אשר פגמתי בכבוד חכמים אמתיים ובספריהם הקדושים, ולא האמנתי בהם בשלמות באמת, והיו דבריהם אצלי למותר, ולא היו יקרים וחשובים בעיני דבריהם וספריהם הקדושים:

תשסח

(כב)

ובכן תעזרני ברחמיך הרבים שאזכה לעסק בספרי הפוסקים בהתמדה גדולה ותעזרני ותושיעני ללמד הרבה בכל יום ויום ספרי הפוסקים ותפתח את דעתי, ותכין את לבי, שאזכה ללמד במהירות גדול, ולהכין תדיר על בריו, ולברר וללבן הפסק הלכה בכל דיני התורה באמת לאמתו ואזכה לידע ההכרעה באמת, בין כל בעלי המחלקת הקדושה שמחלקים דיני התורה ואזכה לעשות שלום והכרעה ביניהם ועל ידי השלום הזה ימשיך וישתלשל שלום בכל העולמות, עד שיתפשט השלום גם בעולם הזה ותשים שלום בין כל עמך ישראל לעולם ותבטל כל מיני מחלקת מן העולם, ויתרבה השלום בעולם עד שיוכלו להתועד וחד כל אחד עם חבריו, ויסבירו זה לזה האמת לאמתו, ויזכירו זה את זה שלא יכלו ימיהם להביל ולריק, עד שישוכו כלם אל האמת ויעבדו כלם באמת ובאמונה שלמה ותזכנו שיהיה שלום בעצמינו שלא יהיה חלק לבנו חס ושלוש מאתה, רק נזכה להאמין בך ובצדיקיך האמתיים ולעבדך באמת ובלבב שלם בשני יצרינו ונזכה לידע ידיעה שלמה באמת ובלבב שלם שמלא כל הארץ כבודך, ואתה בעצמך ובכבודך עומד אצלנו בשעת התפלה, ואתה שומע ומאזין ומקשיב כל דבור ודבור של תפלותינו ונרגיש אלהותך עלינו תמיד, ובפרט בשעת התפלה, עד שנתעורר על ידי זה בהתעוררות גדול להתפלל בהתלהבות גדול ובכונה גדולה ועצומה, ולדקדק מאד לבון את דברינו ולא יצא שום דבור מפינו בתפלה שלא בכונה:

תתלו

(כג)

ובכן תרחם עלינו ועל כל עמך ישראל, ותשים שלום בין כל עמך ישראל לעולם, ותבטל כל מיני מחלקת מעמך ישראל, ולא יהיה שום קנאה ושנאה וקנטור, ולא שום מריבה ומחלקת על עמך ישראל חכשרים החפצים ומשתוקקים ומתגעגעים לעבדך באמת, ובפרט על הצדיקים והחכמים האמתים כי פעוונותינו הרבים נתרבה עכשו המחלקת והקטגוריא בין התלמידי חכמים "וליצא ולבא אין שלום", וכל העולם מלא מחלקת, אשר זאת המחלקת מוקת לנו הרבה לעבודתך באמת, באשר אתה ידעת, ובפרט עצם המחלקת שמתגבר בכל עת על הרחוקים הבאים לשוב אליך ולהתקרב

לשמוך הגדול ולעבדך באמת, אשר רבו החולקים עליהם ועל העוסקים לקרבם, הנם על לא דברי:

תתלח

(טו)

אנא יהוה מלא רחמים ארון השלום מלך שהשלום שלו, הצילנו מריב ומחלקת וזכנו למח ודעת ושכל צח ונד בלי פסלת כלל, ותזכנו שיהיה מחנו שקיט ושכוד, ולא יהיה מחנו מבבל כלל, ויתבטלו כל הפסלת והמוטרות שבמח, עד שנוכח שיתבטלו ויכלו ויפלו האויבים והשונאים היונקים מן מחנו, כי אין בנו שום דעת איד ללחם עם שונאינו ורודפינו הנם ואיד להתנהג עמם, כי בונתנו רצויה לשם שמים ואנו חפצים לעבדך באמת, ולשוב אליך בתשובה שלמה מחרת, ואין אנו חפצים שום מחלקת כלל. מלא רחמים חמל על עניי הצאן, על עם ממשך וממרט, עם עני ואכיוז, ורחם והושיע והצל חלושי כח כאלה מריב ומחלקת, כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים עליך לבר השלכנו את יהבנו, עליך לבר אנו נשענים, אליך תלויות עינינו עד שתחננו:

תתפב

(טז)

"חלצנו יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני. אשר חשבו רעות בלב כל יום וגורו מחממות. כל היום דברי יעצבו, עלי כל מחשבותם לרע". רבנו של עולם, מריה דעלמא בלא, אתה יודע את עצם רבוי המחלקת שהתנברה בעולם עכשו, ומחמת זה נופלים עלינו מחשבות רעות רבות מאד, בלי שיעור וערה ובעוונותינו הרבים עלידי עצם המחלקת פאים מחשבות של כפירות על הכשרים שבהור, באשר גלית לנו עלידי חכמיך הקדושים ובגדל דלותנו וחלישותינו אין אנו יודעין שום עצת ותחבולה לעמד נגד המחשבות רעות והבלבולים הרבים השוטפים עלינו בכל עת, ואין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, והננו משליכים עצמנו עליך לבר, בידך נפקוד רוחנו, ואנו מוסרים כל המחממה עליך לבר, ואתה תלחום בעדנו, כי אתה הוא איש מלחמה, כמו שכתוב: "יהוה איש מלחמה, יהוה שמו", ומי יעמד נגדך מלא רחמים חמל דלים, קרוב לקוראיו באמת, חוס וחמל עלינו וראה נא בענינו וריבה ריבנו, "ריבה יהוה את וריבי, לחם את לוחמי, חזק מגן וצנה וקומה בעורתי", והלחם בעדנו נגד צוררינו, ויקים בנו מקרא שכתוב: "יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון". עורנו כי עליך נשעננו. דלו עינינו למרום יהוה עשקה לנו ערבנו. ראה "כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב". חננו אלהים כי שאפנו אנוש כל היום לוחם ולחצנו. "ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו", עשה למענך ולא למעננו:

תתפח

(טז)

עזרנו חננו חננו, הצילנו מריב לשונות, הצילנו ושמרנו שלא יזיק לנו בכל לעבודתנו המחלקת הגדולה שיש עכשו בעולם, ובפרט הקמגוריא שיש עתה בין התלמידי חכמים והכשרים שפדור, חוס וחמל עלינו שלא יזיקו לנו שום מחלקת לא פגשמיית ולא פרוחניית, ותגרש ותכמל כל המחשבות רעות מעלינו ומעל גבולנו, כי אין לנו שום עצת ותחבולה נגדם כי אם עליך לבד אנו משליכים כל יהבינו, ואתה תלחום בעדנו, כמו שכתוב: "יום אירא אני אליך אבטח, כי רבו משערות ראשי שונאי חנם, יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי, רבת צרוני מנעורי גם לא יכלו לי, על גבי חרשו חורשים האריכו למעניתי, יהוה צדיק קצין עבות רשעים. יבשו ויבלמו מבקשי נפשי וסוגו אחור ויחפרו חושבי רעתי. ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתי. כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך, מציל עני מחוק מפנו ועני ואביון מגולו". ראה דמעיית ואנחתי ואנחתי ומרירות לבבי וכליון עיני לישועתך האמתית, "אל תעזבני יהוה, אלהי אל תרחק ממני, חושע לעזרתי אדני תשועתי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי".

תתקו

(טז)

רבנו של עולם, אתה יודע כל מה שנגרם המחלקת בעולם, וכבר בשל בח הספל כי גם מצד עצמי אני חלוש בח מאד מאד, באשר אתה ידעת, ונוסף לזה התנגרות המחלקת, ובפרט הקמגוריא שבין הצדיקים והתלמידי חכמים בעצמם, עד אשר אין יודעים מהצדיק האמת השיך לשרש נשמתנו שנוכל לקבל תועלת על ידו לנצח:

תתקסד

(צד)

רבנו של עולם, ובני ברחמיך הרבים למדת השלום ואופה להיות אוהב שלום ורודף שלום תמיד, כמו שכתוב: "סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו" ואופה בכל עת לעשות שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו ותשמרני ותצילני ברחמיך הרבים מן מדת הנצחון ומחלקת דסטרא אחרא, שלא יהיה בלבי שום נצחון ומחלקת דסטרא אחרא הנמשכין מהדמים של הגוף, שעדין לא עברו בהם את השם ותברך עלי ותושיעני ותובני מעתה לעסק הרבה בתורה ותפלה, שאופה לדבר הרבה בתורה ותפלה בכל יום תמיד, עד שאבנים כל מפי הדמים שיש בי בתוך הדבורים הקדושים של תורה ותפלה ויהיו נעשין מפל הטפי דמים שפקרבי דבורים קדושים של תורה ותפלה, ולא יהיה נשאר בי שום טפה דם שלא עברה את השם ותברך, רק אופה לעבד את השם

וּתְפַרְדּוּ בְּכָל בַּחַי כָּל יְמֵי חַיֵּי כָּל טַפֵּי הַדְּמִים שֵׁשׁ בֵּי, וְאֹזְבָה לְדַבֵּר הַרְבֵּה בְּתוֹרָה וּתְפַלֶּה
 עַד שִׁיחִיָּה הַגּוֹף בְּמַל לְגַמְרֵי בְּאִין וְאַפֶּס מִמָּשׁ:

תתקכו

(צה)

אֲרוֹן הַשְּׁלוֹם מְלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוּ, עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרָא אֶת הַכֹּל עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כְּלָנוּ,
 שְׁנוֹבָה תְּמִיד לְאַחוֹ בְּמַדַּת הַשְּׁלוֹם, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם גְּדוֹל בְּאַמֶּת בֵּין כָּל אָדָם לְחִבְרוֹ
 וּבֵין אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ, וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם מִחֲלוּקָת אֶפְלוּ בְּלֵב בֵּין כָּל בְּנֵי אָדָם, כִּי אַתָּה עוֹשֶׂה
 שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיָהּ, וְאַתָּה מְחַבֵּר שְׁנֵי הַפְּכִים יַחַד, אֵשׁ וּמַיִם, וּבְנִפְלְאוֹתֶיךָ הַעֲצוּמִים אַתָּה
 עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בִּינֵיהֶם, בֵּן תְּמַשִּׁיךְ שְׁלוֹם גְּדוֹל עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם כֹּל, בְּאַפֶּן שִׁיתְחַבְּרוּ
 כָּל הַחֲפָכִים יַחַד בְּשְׁלוֹם גְּדוֹל וּבְאַהֲבָה גְּדוֹלָה וְיִבְלְלוּ בְּלֶם בְּרַעַה אַחַת וְלֵב אֶחָד לְהַתְקַרֵּב
 אִלֶּיךָ וּלְתוֹרַתְךָ בְּאַמֶּת, וְיַעֲשׂוּ בְּלֶם אֲנִיָּה אַחַת לְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵב שְׁלֵם, יִהְיֶה שְׁלוֹם,
 בְּרַבְנוּ בְּשְׁלוֹם, וְעַל־יְדִי־וֹת תְּמַשִּׁיךְ עָלֵינוּ כָּל הַפְּרָכּוֹת וְכָל הַחֲשָׁפְעוֹת וְכָל הַיִּשְׁעוֹת:

תתר

(קב)

"אֲנִיּוֹרָה בְּאַחֲלֶךָ עוֹלָמִים אַחֲסֶה בְּסִתְרֵךָ כְּנִפְיֶךָ סֶלַח", רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַצִּילֵנוּ מִמַּחֲלָקָת,
 וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו שְׁאוֹבָה לְאַחוֹ תְּאֻנֹּתֵי מִמַּחֲלָקָת, שְׁלֹא יִהְיֶה לִי שׁוֹם תְּאֻנָּה
 לְחִזּוּק מִמַּחֲלָקָת חֶסֶד וְשְׁלוֹם רַק תְּמִיד אֶתְחַזֵּק בְּכָל עֵז לְהַשְׁקִיטָה הַרִיב וְהַמַּחֲלָקָת, וְלִדְרֹף
 אַחֵר הַשְּׁלוֹם תְּמִיד בְּאַמֶּת עַד שְׁאוֹבָה עַל־יְדִי־וֹת שִׁיחִיו אֹמְרִים דְּבַר הַלְבָּה בְּשָׁמִי לְאַחֵר
 פְּטִירְתִּי מִן הָעוֹלָם, וְיִהְיֶה שְׁפָתוֹתֵי דוֹכְבוֹת בְּקִבְרֵךָ וְאֹזְבָה לְגוֹר בְּשָׁנֵי הָעוֹלָמוֹת וְלֹא אֲמוֹת
 לְעוֹלָם, רַק תְּמִיד אֶהְיֶה בְּכָלֵל הַחַיִּים בְּאַמֶּת:

תתרלד

(קו)

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מְרַע וּשְׁפָתֵי מְדַבֵּר מְרַמָּה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְּדוּם וּנְפָשֵׁי בְּעַפְרֵךְ לְכָל
 תְּהִיָּה. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲרוֹן הַשְּׁלוֹם וּבְנֵי לְהִיּוֹת אִישׁ שְׁלוֹם בְּאַמֶּת, שְׁאוֹבָה
 לְהִיּוֹת אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם תְּמִיד בְּאַמֶּת וּבְלֵב שְׁלֵם וְלֹא אֶחְזִיק מִמַּחֲלָקָת כְּלָל
 לְעוֹלָם, וְאַפְלוּ נֶגֶד הַחֹזְלָקִים עָלַי וְקָמִים בְּנִגְדֵי וְחוֹתְרִים חֲתִירוֹת תַּחְתֵּי חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְעוֹשִׂים
 לִי מַה שֶׁעוֹשִׂים הַרְחֵמֵן יִשְׁמְרֵנִי, תּוֹכְנֵי וְתַעֲזָרְנֵי שְׁלֹא אֶעֱמַד בְּנִגְדֵם לְעֲשׂוֹת לָהֶם בְּנִגְדֵם
 כְּמוֹ שֶׁהֵם עוֹשִׂים לִי, רַק אֲדַרְבֵּא אֹזְבָה לְרוֹן אוֹתָם לְכַף זְכוּת וּלְעֲשׂוֹת לָהֶם כָּל הַטּוֹבוֹת,
 וְלִקְנִים בְּאַמֶּת וּנְפָשֵׁי בְּעַפְרֵךְ לְכָל תְּהִיָּה כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "אֵל תֹּאמֶר בְּאֲשֶׁר עָשָׂה לִי כִּן אֶעֱשֶׂה
 לוֹ אֲשִׁיב לְאִישׁ כְּפַעֲלוֹ", וּבְתִיב: "אֵל תֹּאמֶר אֲשַׁלְּמָה רַע, קְנוּה לִיהְוֶה וְיִוָּשַׁע לָךְ". וְאֹזְבָה
 לְהִיּוֹת בְּעַפְרֵךְ מִמָּשׁ, שֶׁהַכֹּל דָּשִׁין עָלֶיךָ וְהִיא נוֹתֶנֶת לָהֶם כָּל הַטּוֹבוֹת וְעַל־יְדִי־וֹת אֹזְבָה
 לְכַמֵּל וּלְחַפֵּר מִחֲשָׁבוֹת אוֹיְבֵי וְשׁוֹנָאֵי, "וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תַּשְׁיֵחַ" וְיִקְנִים בָּהֶם: "בוֹרָה

שחת בה יפל וגולל אכן אליו תשוב", וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם ומלקל מחשבתם:

(קו)

תתלה

ותפתח עיני לפי ודעתי שאזכה לידע ולהבחין בין מחלקת של רשעים למחלקת של צדיקים, ואזכה להאמין באמת שהמחלקת של צדיקים היא מובה גדולה לזה שהם חולקים עלי, כי מדימין ומנשאין אותו על-ידי-זה, וממתיקים דינים מעליו ולא תניחני למעוז חס-ושלום בהמחלקת של צדיקים פאלו היא מחלקת גמורה חס-ושלום, כדי שלא לתן אחיזה להמחלקת דסטרא אחרא בואת המחלקת דקדושה של צדיקים ויקים כי מקרא שכתוב: "ותבט עיני בשורי, בקמים עלי מרעים תשמענה אזני. צדיק בתמר יפרח, בארו בלבנון ישנה":

(קו)

תתלו

אבינו שבשמים מלך שהשלום שלו, אתה יודע את כל רבוי המחלוקת שנתרבה בדורותינו בכמה אפנים, בין צדיקים בינונים ורשעים והמחלקת דסטרא אחרא רוצה להתגבר ולהתפשט בכל יום, באתגליא ובאתפסוא, עד אשר רבים נכשלו ונפלו על ידי רבוי המחלוקת וחלוקי הדעות ופרוד לבבות שנתרבה מאד בדורותינו בעוונותינו הרבים כי נעשה קמגוריא בין תלמידי חכמים ובין הנלוים אליהם, עד אשר קשה להבחין ולהבדיל בין המחלקת דקדושה למחלקת דסטרא אחרא ורבים נפלו מאמונת חכמים על ידי זה לגמרי, ועל-ידי-זה נפלו למה שנפלו רחמנא לצלן כי אמונת חכמים יסוד כל התורה בלה, כי הם חיינו וארד ימינו, ובלעדם לא נרים את ידינו ואת רגלינו בשום דבר שבקדושה ובצוק העתים אשר ארד עלינו הנלות ומשך עלינו השעבוד, ודעתנו אינה צלולה כלל, אין אתי יודע עד מה, איך להתנהג בזה, ואיך לבנו דעתי בזה אל מי מקדושים אפנה שקדתי ואהיה בצפור בודד על נג, ואיני יודע מאין יבוא עזרי כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי, להבחין ולידע מי הם הצדיקים והחכמים האמתיים שיש להם בח ליעזר אותי עצות אמתיות ולהדריבני בדרך הישר והאמת ולקרבני אליך אבי שבשמים ובעוונותי הרבים דעתי קצרה כל כך עד אשר איני יודע אפלו לפרש שיחתי לפניה בזה בשלמות בראוי, כי צרות לבבי הרחיבו מאד מאד בלא זה, ונוסף לזה, רבוי המחלקת ופרוד לבבות שנתרבה בעולם, בכמה בחינות ואפנים וענינים שונים, ועתה איני יודע כלל מה לעשות איך להתנהג, ואיך לדבר, ואיך לצפצף ואיך לרמוז, ואיך להתפלל על זה ואני מבבלבל בשבור, ואיני יודע כלל היכן אני בעולם, ומה יהיה הסוף והתכלית ממני:

תתלז

(קז)

מלא רחמים חומל דלים, "מציל עני מתוק ממנו ועני ואביון מגוזלו", למדני איה לפרש שיחתי לפניה עתה, איה לעורר רחמיך האמתיים עלי עתה. הצילני מריב ומחלוקת בכל האפנים, עזרני והושיעני והצילני שלא יחלקו ולא יריבו עלי לא בגשמיות ולא ברוחניות, לא למעלה ולא למטה, ושמרני והצילני שאני לא אהיה חולק על שום איש כשר שבועולם, מכל שבן שלא יהיה בלבי שום צד מחלוקת על צדיקים אמתיים ובפרט על צדיקים שוכני עפר קדושים אשר בארץ המה ולא אצא לריב עם שום אדם, רק אוכה לאהב את כל ישראל ולהחזיק בשלום עם כלם, ולקום באמת מקרא שכתוב: "סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו":

תתלז

(קז)

ותשמרני ותצילני ברחמיך הרבים מעניות ודלות וחסרון הפרנסה הפא על-ידי ריב ומחלוקת חס-ושלום, כי גלוי וידוע לפניה שאני חפץ בשלום ואמת מאד, ומה אעשה אם נמצאים שונאים וחולקים עלי בתנם, "אני שלום, וכי אדבר המה למלחמה". מלא רחמים, רחם וחוס וחמל עלי ועל כל החפצים להתקרב לדרכי הקדושה באמת, אשר מתעוררים עליהם שונאי תנם, ורודפים אותם בכמה מיני רדיפות, וחולקים שנים עליהם תנם על לא דבר. רחם עליהם ועלינו למענה והצילני מהם "הצילני מאויבי אלהי ממתקוממי תשגבני. שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך":

תתמד

(קז)

עזרני בעל הישועות, הושיעני בכל מה שאני צריך להושע, כי צרכי מרבים מאד מאד ודעתי קצרה לבאר ולפרש אפס קצה מהם הצילני מריב ומחלוקת ובני לשלום באמת בכל החינות ובני לאהבת חברים באמת לאמתו ובני לילך בדרכי הצדיקים האמתיים, עד שאזכה להיות בראצונו וברצונו ראה באמת מעתה ועד עולם ותשים חלקנו עמם ולעולם לא אבוש כי כך במחתי ועל חסדך הגדול באמת נשענתני. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניה יהנה צורי וגואלי. עושה שלום במרומוי הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן:

תתנז

(קטז)

מלא רחמים, אדון האמת והשלום, אתה יודע מתיבן נמשך כל המחלוקת שבועולם, בפרט המחלוקת שנתהנה בדורותינו בין התלמידי חכמים ואנשיהם, אשר במה נפשות שקעו על-ידי המחלוקת הזאת. רחם עלינו ועליהם, ונלה האמת לאמתו בעולם, ועשה את אשר תעשה ברחמיך, באפן שיהיה אחדות ושלום גדול בינינו, ישראל עמך

הקדוש אשר בנו בחרת ואם המחלקת חס־ושלום מצדי מחמת שאני רחוק מקדש־שְׁתֶּם של החולקים עלי, ובשביל זה חלק לכם מאתני, רחם עלי למען שְׁמֹךְ, ונבנו ברחמיך הרבים לשוב מהרה בתשובה שלמה לפניך באמת, עד שאניע לקדש־שְׁתֶּם ומעלתם של כל ישראל הנבוכים ממני במעלת קדש־שְׁתֶּם ומהרתם, שאניע למקומם באמת ואת־אחד עמָהֶם באמת ושלום גדול. ואם תדבר בהפך שמחלקתם עלינו הוא מחמת שהם רחוקים ונמוכים מאתנו, ועל בן הם מתקנאים ומתגברים בנו וחולקים עלינו, רחם עלינו למען שְׁמֹךְ, ונבנו לדון את כל החולקים תמיד לבך וכות ותלמדנו ברחמיך הרבים איך למצא בָּהֶם זכות וטוב אפלו כמה שחולקים עלינו באפן שנוכח להעלותם ולהכניסם בכה זכות באמת, עד שיתאחדו [אתנו] באמת בתכלית האחדות בשלמות, באפן שיתבטל המחלקת מעלינו ומכל ישראל, כי באחד אין שני מחלקת, ותשים בלב החולקים ומתנגדים אל האמת שישוּבוּ בלם משנאָתָם ומחלקתָם, וימשכו עצמן תמיד אל האמת והשלום, כמו שנאמר: "האמת והשלום אהבו" וכל השונאים וחולקים שאינם חפצים בשלום, ומתנגדים לתחזיק במחלקת, ואינם חפצים לשוב אל האמת תכניעם ותשפילם עד עפר, בלם יפלו ולא יקומו "תאלמנה שפתי שקר, הדוכרות על צדיק עתק בנאנה וכו'. וברת יהנה כל שפתי חלקות לשון מדברת גדולות. יבושו וכלו שומני נפשי, ועמו חרפה ובלמה מבקשי רעתי. יבושו ויבהלו מאד כל איבי, ישבו יבושו רגע":

תתעא

(קמז)

רחם עלינו למען שְׁמֹךְ, ושים שלום בעולם, כי אתה יודע כמה וכמה מויק המחלקת לישראל רחם רחם, מלא רחמים, ועשה בנפלאותיך ונוראותיך באפן שתמשיך שלום בעולם באמת וינים מהרה מקרא שכתוב: "וכל בניך למודי יהנה רב שלום בניך. שלום רב לאזחבי תורתך ואין למו מכשול. וראה בנים לבניך שלום על ישראל. יהי שלום בחילה שלנה בארמנותיך. למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך, למען בית יהנה אלהינו אבקשה טוב לך. יהנה עו לעמו ותן יהנה יברך את עמו בשלום". עשה שלום במרומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תתשכה

(קלד)

מְרָא דְעֵלְמָא בְּלָא, רחם עלי ואל תשחיתני. הצילני מריב ומחלקת, חוסה על נפשי ושמרני שלא אמעה את עצמי לומר שהוא מצונה לדבר על אלו האנשים, כי איני חפץ במצות פאלו, לא הן ולא שברן. חוס וחמל על נפשנו ורוחנו ונשמותינו, והצל אותנו ואת כל ישראל מלשון הרע ומחלקת, ובפרט בענין המחלקת השכיח עכשו בין גדולי הדור ואנשיהם, וקטגוריא בין התלמידי חכמים ואנשיהם:

תתשלח

(קלמ)

"סומך יהיה לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים", חוס וחמל ורחם עלינו ועל כל נפשות עמוך בית ישראל המנחים במקום שמנחים ונגלה להם ולנו את הצדיקי אמת שפדור היה שיש להם כח לתקן נפשות ישראל, ולהשיבם אליך ולתורתך באמת וזכנו כלנו בית ישראל להתקרב אליהם באמת כי אתה יודע גדל עצם המחלקת שפדורות האלו על הצדיקי אמת ועל ספריהם הקדושים ועל כל הנלוים עליהם, והתקראים על שמם הקדוש אתה יודע כל מה שעבר בענין זה, ומה שעובר עתה עדין בענין זה, כי נעשה קמגוריא גדולה בין התלמידי חכמים ואנשיהם ועדין המחלקת במקומה עומדת, ומתעוררת ומתנברת בכל פעם יותר ובודאי בונתך למוכח כדי שיתקרבנו הנפשות אל הצדיקי אמת מתוך יסורים ומניעות גדולות כי אין ראוי לקרבם מתוך גדלה רק מתוך מחלקת יסורים ומניעות רבות, באשר הודעתנו על ידי חכמיך הקדושים שבשכיל זה אין מקבלים גרים לימות המשיח וכו', אבל המחלקת והמניעות הוא יותר מדאי שקשה לסכלו וקשה מאד לשום נפש מישראל להתקרב לצדיקי אמת ולדרביהם הקדושים מנדל עצם המחלקת והמניעות בלי שעור. ועתה מה נעשה אבינו שבשמים אדון כל מלא רחמים יודע תעלומות צופה נסתרות, בוחן בליות ולב רחם עלינו ועל כל ישראל ותקל המחלקת והשקט הריב, ותמשיך שלום בעולם כי בצוק העתים הללו, אפלו אם (יהיה שלום) בעת השלום גדול, עדין רבו המניעות על כל אחד ואחד בלי שעור ובודאי כל ימי הגלות צריך כל אחד ואחד להתקרב אל האמת מתוך יסורים ומניעות, אפילו אם יהיה שלום בעולם:

תתשמג

(קמא)

רבנו של עולם, רחם עלי והצילני מריב ומחלקת כי אתה יודע את לבבי שבאמת איני חפץ בשום מחלקת כלל כי מי אנכי שיתיה לי מחלקת עם שום אדם בעולם כי כלם טובים ממני בלי שעור אך אתה יודע עצם המחלקת שנתרבה בעולם עד אשר אפלו מי שחפץ בשלום באמת הם חולקים עליו כמו שכתוב: "אני שלום וכי אדבר, המה למלחמה" ואתה יודע מה שגורם המחלקת בעונותינו הרבים, כי גם בלא זה קשה מאד להוציא הדבור של התפלה, ונוסף לזה במה מעכב המחלקת את הדבורים של התפלה ועתה מה נעשה אבינו שבשמים, איך לוקחין הדבור להתפלל לפניך, מאחר שנתרבה המחלקת כל כך בעולם כי כל העולם מלא מחלקת, "וליצא ולבא אין שלום", רחם עלי מלא רחמים, הורני ולמדני איך להתנהג עם כל העולם באפן שלא יהיה שום מחלקת רק שלום ואמת (אמתי):

(טו:)

רנב

ועל זה באתי לפניך אבי שבשמים חומל דלים, אשר דרכך לבקש את הנרדפים, אפלו צדיק רודף את הרשע, שתעשה למען שקר, ותעורני ותושיעני תמיד לברח ולנוס אליך בכל עת ומכל מיני רדיפות ומחלקת וקטרונים חסד ושלום, ומכל מיני אויבים ושונאים, מכלם אברח ואנוס אליך לבר, ואזכה להתקרב אליך על ידי זה יותר ויותר ותעורני להשפיל ולהכניע אויבי תחתי ותפקח עיניהם ויראו האמת שכל מחלקתם ורדיפתם בתנם, כי אין לי עסק עמכם, ואני חפץ שלום באמת, "אני שלום וכי אדבר הבה למלחמה" עורני והושיעני מלא רחמים חפץ באמת, "שמרה נפשי והצילני, אל אבוש כי חסיתי בך, הצילני מאויבי אלהי ממתקוממי תשגבני, הצילני מיד אויבי ומרודפי" בגשמיות וברוחניות, כי אין לי על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים, ועל בתי של הצדיקים אמתים אשר אני משתוקק לילך בדרכיהם הקדושים האמתיים, למענך ולמענם עשה ולא לנו ותוקנו ואמצנו ונכנו להתקרב אליך באמת ולא יהיה כח לשום חולק ומונע ומעכב בגשמיות ורוחניות לרחקנו מעבודתך האמתית בשום אופן חוק ידים רפות וכרכים בושלות תאמיץ ועשה את אשר בתקוה אלה ואת מצותיך אשר אני ורעי וכל הנלוים אלי וכל בית ישראל מעתה ועד עולם "יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהיה צורי וגואלי", עושה שלום ברומי הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

(טז:)

רנג

אדון יחיד מלא רחמים, יהיה אלהים אמת, שמרני והצילני ברחמיך הרבים מן בתי השקרנים והצבועים רחם עלי ושמרני והצילני, שלא ידבק בי שום דבר שקר ולא שום תנועה של שקר, ולא יצא מפי דבר שקר וצביעות חסד ושלום, ולא יעלה על דעתי חסד ושלום להתפאר בגדולות ונפלאות ממני, ולא אמעה את עצמי ולא אמעה את אחרים:

(טז:)

רעא

שים שלום טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים, עלינו ועל כל ישראל עמך אדון השלום, מלך שהשלום שלו, ברכנו בשלום, ותפקדני אותי ואת כל בני ביתי לחיים טובים ולשלום ותצילנו מן העניות ומן החסר. רבונו של עולם, רחם עלינו ועל כל ישראל, ושמרנו והצילנו מן הריב ומחלקת, כי אתה יודע כמה שנאו המחלקת וגדול השלום למדני והורני אידך להתנהג עם כל באי עולם באופן שאזכה להיות בשלום יחדו עם כל בני תבל, ואפלו עם החולקים עלי תתן בלבי דרך ועצה אמתית בראונך הטוב,

שאזכה לידע איך להתנהג עמָהם עם כל אחד ואחד, באפן שלא אחזיק במחלוקת, רק אזכה להיות תמיד אוהב שלום ורודף שלום באמת, כמו שכתוב: "סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו" ותרחם עלינו ותשמרנו שלא יגרם המחלוקת שבעולם לפרסם חס-ושלום מפרסמים קדם ומנם, כי אתה הודעתנו ברחמיך גדל הפנים וההפסד המגיע מזה חס ושלום:

רעד

(י"ט): רבנו של עולם, מלא משאלותינו לטובה ברחמים, כי צרכי מרבים מאד, ודעתי קצרה לבאר ולפרש כי בכל דבר ודבר שאני מתחיל לסדר תפלה עליו, יש בלבי הרבה דברים מאד לרצות אותך ולהתפלל לפניך עליהם, אך דעתי עכורה ומענותי נסתתמין, ואיני יכול לפרט בפי כל צרכי בקשותי וכל משאלותי שיש בכל דבר קדשה שאני עוסק להתפלל עליו אך אתה מבין כל תעלומות לב ואתה יודע סתריו חנון ורחום, עשה למענך והושיענו למען שמך, והורנו דרכיך, והט לבנו ליראה את שמך באמת והצילנו ושמרנו מכל מיני ריב ומחלוקת ושנאה וקנאה וקנטור שנתרבה בעולם מאד בעוונותינו הרבים רחם עלינו למען שמך למען תורתך, למען אמתת קדשת הצדיקים האמתיים, והשקט המחלוקת מהרת, ותשים שלום גדול בין כל הפרואים שבעולם ותגלה האמת בעולם ותשלח לנו דור ודור צדיקים אמתיים שיורו אותנו בכל עת תדריך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה, באפן שנוכח כל אחד ואחד לשוב אליך באמת מכל המקומות והענינים אשר נפל ונתעה בהם, ואל ידח ממך נדח ותזכר אהבתך ורחמנותך שיש לך על כל אחד מישראל, אפלו על הקל שבקלים והגרוע שבגורעים "זכר רחמיך יהנה, וחסדיך כי מעולם המה" ואל תעזבנו ואל תמשנו בדור העני הזה, ושלח לנו מנהיגים אמתיים שיהיו ראויים להנהיג אותנו באמת ברצונך הטוב, "ולא תהיה עדת יהנה כצאן אשר אין להם רעה":

שיב

(כ"ו): וברחמיך תשים שלום ביני וביני ישראל עמך, ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים, ותמשיך שלום על ישראל עמך ויהיה שלום גדול ונפלא בין אדם לחברו ובין איש לאשתו, ולא יהיה שום שנאה וקנאה ומריבה וקנטור בין אדם וחברו ובין איש ואשתו, ובפרט בין איש ואה חכשרים, אשר יחודם יקר מאד אשר בהם תולה יחודא עלאה, ושכינה שרויה ביניהם עור ורחם שלא תהיה ביניהם שום שנאה וקנאה, בוכות ובח הספרים הנוראים הקדושים שנשרפו ונתעלמו מן העולם בשביל זה, כאשר גלית לנו על-ידי חכמיך הקדושים ועזרנו וזכנו שספרים אלו שנשארו מהצדיקים אמתיים מעט

מתרבה, ותפשו ויצאו בעולם, ופוצו מעינותיהם חוצה, ויעשו פעלתם בשלמות וימשדו רוחו של משיח בעולם, ויהיה נעשה רוח קנאה לטהר את ישראל מזהמת תאות נאוף שנוכח אנחנו וכל עמך בית ישראל לשבר ולכפל תאנה זאת מאתנו לגמרי, ולא יבוא עלינו שום תרהור ומחשבה רעה חס־ושלום, רק נזכה להיות קדושים ופרושים בקדשה ובטהרה גדולה ברצונך הטוב באמת ולא נודק לזה כי אם בעת ההכרח בשביל קיום העולם ותתן לנו כח לקיים מצוה זאת בקדשה ובטהרה גדולה באמת ברצונך הטוב:

שסג

(ל:)

רבנו של עולם, רחם עלינו למען שמך, וראה שפלותינו וביוזננו, "הבט משמים וראה" כי היינו לעג וקלם ולא די לנו מה שאנו נבזים ושפלים בין העמים, אשר בכל יום עומדים עלינו לכלותנו ואתה מצילנו מידם, אף גם בין עמך ישראל בעצמם נתרבה המחלוקת מאד, ונעשה קטגוריא גדולה בין התלמידי חכמים, עד אשר חלק לבם זה מזה, וכל אחד נבזה ונמאם בעיני חברו עד אשר בשל פח הפל:

שפד

(לד:)

וברחמיך הרבים תשים שלום על עמך ישראל לעולם, ותכפל כל מיני מחלוקת מן העולם ותעלה את הכבוד מגלותו, ולא ירדפו עוד אחר הכבוד, רק כל אחד יברח מן הכבוד, ויכבד כל אחד את חברו באהבה ואהוה ושלום גדול ונוכח בלנו, אנחנו וכל חברתנו, וכל עמך בית ישראל להשוות דעתנו יחד ותתן לנו לב אחד ודרך אחד ליראה אותך ולעשות רצונך ולשוב אליך באמת לאמתו ותעזר ותגן ותושיע לנו ולכל ישראל, שלא יהיה שום כח להמחין הפגומים של חוץ לארץ לקלקל חס־ושלום את המחין של ארץ ישראל, להכניס מחלוקת גם בארץ ישראל חס־ושלום, רק אדרבא תזכנו ותעזרנו ותושיענו, שנוכח שהמחין של ארץ ישראל יתגברו ויתחזקו ויתקנו בשלמות את המחין של חוץ לארץ, באפן שיתחפכו כל המחין של חוץ לארץ למחין של ארץ ישראל ויתכפל כל מיני מחלוקת מן העולם, ויתרבה שלום גדול בעולם ויהיה שלום גדול בין כל אדם לחברו ובין איש לאשתו, ובפרט בין החברים החפצים ליראה את שמך:

שפה

(לד:)

רבנו של עולם, אדון השלום מלך שהשלום שלו אתה יודע גדל התנגדות ותהתגרות שמתנגרין ומתגרין בכל עת לקלקל השלום בין החברים והתלמידי חכמים, ובפרט בדורות הללו בעוקבא דמשיחא וגם אתה ידעת כמה וכמה מויק לנו המחלוקת והסכסוכים שנתעוררו בין עמך ישראל בחנם, ובפרט המחלוקת שבין הצדיקים והבשרים

וּלְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלֹמוֹת לֵב, שְׂאִין אָנוּ יוֹדְעִים שׁוֹם דְּרֶךְ אִיךָ לְתַקֵּן וְאֵת כִּי אִם עֲלֶיךָ לְכַד אָנוּ נִשְׁעָנִים, שֶׁתְּמַשִּׁיךְ שְׁלוֹם מִמְקוֹר הַשְּׁלוֹם מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מִמַּחֲזִין שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל: שפ

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֲמֵן אֱמֵתִי, רַחֵם נָא עַל עַנְיֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַהַגּוֹנִים וְהַפְּשָׁרִים וְעוֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו שְׁנוּכָה לְשַׁלַּח לָהֶם דֵּי סְפוּקָם בְּכַבוֹד, וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם פֶּח לְהַמְחַלְקֵת שְׁבַעֲוֹלָם לְמַנַּע וּלְכַלֵּל הַצְּדָקָה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חֵס־וְשְׁלוֹם. רַחֵם עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ לְמַעַן שְׁמוֹד, וְעוֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו שְׁנוּכָה לְעַסֵּק בַּצְּדָקָה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, לְחַזְיוֹן יְדֵי הָאֱבֹיּוֹנִים וְתַדְלִים וְהַעֲנִיִּים הַהַגּוֹנִים הַדְּרִים שֶׁם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד, לְשַׁלַּח לָהֶם דֵּי מַחְסוֹרִם אֲשֶׁר יִחַסֵּר לָהֶם וְכָל בּוֹנֹתֵינוּ וְעַסְקֵנוּ בְּזֶה יִהְיֶה לְשֵׁם שָׁמַיִם לְבַד, כְּלִי שׁוֹם בּוֹנֵה שֶׁל כְּבוֹד עֲצָמֵנוּ כָּלֵל, עַד שְׁנוּכָה עַל־יְדֵי הַצְּדָקָה לְעִשׂוֹת כְּלִי לְקַבֵּל הַשְּׁפָעַת הַנֶּעֱמַם הַעֲלִיזוֹן בְּקַדְשָׁהּ וּבְמַתְרָהּ, כְּדֵי שִׁיתְרַבֵּה וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ בְּבוֹדֶךָ בְּעוֹלָם וְעַל־יְדֵי־זֶה יִתְתַקְּנוּ כָּל הַמַּחֲזִין שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ וְיִתְהַפְּכוּ לְמַחֲזִין שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם גְּדוֹל בְּעוֹלָם בֵּין בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בֵּין בְּחוּץ לְאֶרֶץ וְיִוָּכְלוּ כָּל הַמַּחֲזִין וְהַדְּעוֹת לְהַשְׁווֹת עֲצָמָן יַחַד לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֵּת בְּיָרְאָהּ וּבְאֵהָבָה וְתַפְרֵם עֲלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמוֹךָ וְתַעֲלֵנוּ מִהַרְחָה בְּשִׂמְחָה לְאֶרְצֵנוּ, וְשֵׁם נִשִּׁיר וְנִרְנֵן וְנִגְנֵן לְפָנֶיךָ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וְנִגְדִלְךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאָרְךָ תָּמִיד בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת, וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ נְעִים וְזִמְרוֹת יִשְׂרָאֵל וְנִגְדֵל וְנִקְדֵּשׁ שְׁמוֹךָ וּבְבוֹדֶךָ תָּמִיד וְיִקְרָם מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם, וְשִׁמַּח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו" וְנוֹכַח תָּמִיד לְהַרְגִּישׁ הַנְּעִימוֹת וְהַמְתִּיקוֹת אֲשֶׁר בְּרַבְרֵי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, "הַנְּחַמְדִּים מִזֶּהָב וּמִפֶּזֶז רַב וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וּנְפֶת צוֹפִים" וְנֹאמֵר: "צוּף דְּבַשׁ אֲמָרֵי נַעַם, מִתּוֹק לְנֶפֶשׁ וּמִרְפָּא לְעַצֵּם" וְנֹאמֵר: "הַרְבִּיחַ דְּרַבֵּי נַעַם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיךָ שְׁלוֹם, תוֹדִיעֵנִי אֶרֶץ חַיִּים, שְׁבַע שְׂמֵחוֹת אֵת פְּנֶיךָ, נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נִצַּח, כְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבַדּוֹ, וּכְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֵת כָּל הָאֶרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:"

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֹא רַחֲמִים, אֵתָהּ יוֹדַע מַעֲמָד וּמַצָּב שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּעֵת בְּסוּף הַגְּלוּת הַמֵּר הַזֶּה, אֲשֶׁר קָרוֹב לְבוֹא עֵת קִצְנוּ, וְאֵתָהּ מַצָּפָה כָּכֵל יוֹם וּבְכָל עֵת וְרַנֵּעַ שִׁיבוֹא נוֹאֵל צְדָקְנוּ, וְנִפְשׁוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִתְנַעֲנְעִים וּמִשְׁתַּוְּקָקִים וּנְכַסְפִּים אֲלֶיךָ וְלַעֲבוֹדְתֶךָ בְּכָלֹת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה כּוֹזֵאת מֵעוֹלָם, אֲכַל הַכַּעַל דְּכַר הַנִּיחַ עֲצָמוֹ לְאֶרְבוֹ וּלְרַחֲבוֹ, וּבְכָלֵל אֵת הָעוֹלָם מְאֹד מְאֹד, וְהַכְּנִים מַחְלֵקֵת גְּדוֹל בְּעוֹלָם, וְנַעֲשֶׂה כְּמִנּוּרֵיָא גְדוֹלָה בֵּין הַתְּלִמִּידֵי חֻכְמִים, וְרַבִּים מִבְּנֵי פְרִיצֵי עַמְּךָ מִתְנַשְּׂאִים "לְהַעֲמִיד חֲזוֹן וּנְכַשְׁלוּ" וְאִפְלוּ בֵּין הַתְּלִמִּידֵי חֻכְמִים הָאֱמֵתִיִּים נַעֲשֶׂה מַחְלֵקֵת וּבְכָלֵבֹל גְּדוֹל, עַד אֲשֶׁר

אין אחד יודע היכן האמת רחם עלינו למען שמך, ונפנו שלא יהיה לנו שום חלק במחלקת על הצדיקים והבשרים האמתיים, ותאיר עלינו בתסדיר הנם ותנלה לנו האמת לאמתו, שנוכה לידע מהצדיקים והבשרים האמתיים שפדור הוה, ולחתקרב אליהם ולהפלל בהם, ולילך בדרךיהם באמת ובפשיטות ובאמונה שלמה, בתמימות גמור, בלי שום חכמות של הכל הנהוגים בעולם עתה ואזכה לבוא לתוך שמחה גדולה בכל עת, על ידי הפשיטות והתמימות והאמונה שלמה בך ובתורתך הקדושה ובצדיקך ויראיך האמתיים הטובים והתמימים הישרים בלבותם, החולכים בדרךך באמת:

תקי

(מט:)

ושמרני והצילני מריב ומחלוקת, והיה בעזרי שלא יזיק לי המחלקת כלל לא ברוחניות ולא בגשמיות, רק אוכה להתקשר ולהפלל בהצדיקים אמתיים שיודעים להטות כלפי חסד, ולדון את הכל לבף וכות אפלו את החולקים עליהם, וממשיכים אהבה ושלום בעולם, וממתיקים כל מיני מחלקת ועושים מהמחלקת שלום בית, ובונים מהם פתים נפלאים ונוראים עד שנבנין מהם ש"י עולמות עזרנו שנוכה לילך בדרךי הצדיקים האלו, ולהתקשר להם ולהפלל בהם, עד שנוכה גם אנחנו על ידם לש"י עולמות:

תקבו

(ננ:)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתבטל מלחמות ושפיכות דמים מן העולם, ותמשיך שלום גדול ונפלא בעולם, ולא ישאו עוד "גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה", רק יבירו וידעו כל יושבי תבל האמת לאמתו, אשר לא באנו לזה העולם בשביל ריב ומחלקת חס ושלום, ולא בשביל שנאה וקנאה וקנטור ושפיכות דמים חס ושלום, רק באנו לעולם כדי להביר ולדעת אותך ותברך לנצח:

*¹

עושה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. רבנו של עולם, הצילני מפל מיני מחלוקת וחרופים וביונות ועזרני שלא תזוח דעתי עלי לעולם ושלא אתנאה לעולם בשום דבר ונגד שום אדם, ואזכה לעשות עצמי בשירים. ואחזיק עצמי באמת בבחינת מה ואפס ואין, ועל ידי זה תעזרני שלא יהיה לשום אדם פתחון פה לנגדי לדבר עלי ולחלוק ולומר לי חזר לאחורך. ולבנות אותי חס ושלום, ותעזור לכל פרנסי ומנהיגי הדור שלא יתנאו חס ושלום, ושלא תזוח דעתם עליהם, רק יחזיקו עצמן בבחינת מה ואפס ואין, ועל ידי זה תצילם מפל מיני מחלוקת וביונות ולא יהיה לשום אדם פתחון פה בנגדם, ותזמין לנו פרנסים ומנהיגים בשרים והגונים, עד אשר נזכה

שְׁתַּחֲוֶינֶם לָנוּ מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "וְנִתְּתִי לְכֶם רוּעִים בְּלִבִּי וְרַעוּ אֶתְכֶם דַּעַה וְהַשְׁפֵּל". וְנֹאמַר:
"וְהַקְוִימוּתִי עֲלֵיהֶם רוּעִים וְרַעוּם וְלֹא יֵרְאוּ עוֹד וְלֹא יַחֲתוּ וְלֹא יִפְקְדוּ נַאִם יְהוָה":

תקנה

(נא:)

יְחִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂבוּבוֹת כָּל הַצַּדִּיקִים הָאֵלוּ שֶׁהוֹצַרְתִּי
לְפָנֶיךָ, חֲסִידִים גְּבוּרִים מְאֹדֵי תוֹרָה חוּזִים נְבִיאִים צַדִּיקִים בְּזִכּוֹת שְׁמוֹתֶם הַקְדוֹשִׁים,
וּבְזִכּוֹת תּוֹרַתְם וּמַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים שֶׁעָשׂוּ לְפָנֶיךָ, שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתוֹכְנוּ
שְׂיִמְשֹׁךְ עָלֵינוּ אוֹר קִדְשְׁתֶּם, שְׁנוּזָכָה לִילָךְ בְּעַקְבוֹתֶם וְלִדְרֹךְ בְּנִתְיבוֹתֶם וְנוֹזָכָה מֵעַתָּה בְּכַחֶם
הַגְּדוֹל לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְלִלְבֵּת בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ וְתִתֵּן כָּל כָּל הַצַּדִּיקִים, הֵן אוֹתָם
שֶׁהוֹצַרְתִּי לְפָנֶיךָ, הֵן אוֹתָם הַצַּדִּיקִים הַגְּנוּזִים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר שֶׁלֹּא זָכִיתִי לִידַע
מִשְׁמוֹתֶם, שֶׁבְּלֶם בְּאֶחָד יִגְנוּ עָלֵינוּ וְיִמְלִיצוּ מוֹב בְּעַדְנוּ לְפָנֶיךָ כַּסָּא כְבוֹדְךָ, שֶׁתִּחַוֶּם וְתִרְחַם
עָלֵינוּ, וְתִתֵּן לְבָבֵנו לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְתִסִּיר מִמֶּנּוּ לֵב הָאֶבֶן וְתִתֵּן לָנוּ לֵב בֶּשֶׁר, וְתִחְזִירֵנוּ
בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְנוֹזָכָה לִילָךְ בְּאַרְחַ צַדִּיקִים, וְיִהְיֶה חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם הַבָּא בְּגַן
עֵדֶן וְלֹא גֵעוּל בְּכַסּוּפָא קַמְךָ:

תקנו

(נא:)

וְתַעֲזוֹר לָנוּ בְּזִכּוֹת הַיְּהוּדִים שְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים, שְׁנוּזָכָה לְפַעֵל כָּל בְּקַשְׁתֵּנוּ לְפָנֶיךָ, בְּכָל מָה
שֶׁאֵנוּ צָרִיכִים בְּנִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִּיּוֹת וְתַכְבֵּל הַמַּכְבֵּעַ וְתִשְׁנִיחַ עָלֵינוּ בְּהַשְׁנֵחַתְךָ לְמוֹזָכָה
וְלִבְרָכָה לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם וְיִמְשֹׁךְ עָלֵינוּ שִׁפְעַ מוֹזָכָה בְּרָכָה וְחַיִּים וְרַפּוּאָה וּפְרִיָּסָה וּבְרִיאוֹת
הַגּוֹף וְכָל מוֹב, שֶׁלֹּא בְּדֶרֶךְ הַמַּכְבֵּעַ בְּלָל וְכָל הַנְּהַנֵּת תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, בְּלֶם יִשְׁתַּנּוּ
לְמוֹזָכָה עָלֵינוּ בְּזִכּוֹת שְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים הַנּוֹרְאִים חָלְלוּ שֶׁהוֹצַרְתִּי לְפָנֶיךָ, בְּאֲשֶׁר הוֹדַעְתָּנוּ עַל
יְדֵי צַדִּיקוֹךָ הָאֱמִתִּיִּים, שֶׁהוֹצַרְתִּי שְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים יֵשׁ לָהֶם כַּח לְהַבִּיא שְׁנוֹי בְּמַעֲשֵׂה
בְּרִאשִׁית, לְשִׁנּוֹת הַמַּכְבֵּעַ לְמוֹזָכָה כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן עֲתָה, כִּי אִם עַל זְכוֹת הַצַּדִּיקִים
הַקְדוֹשִׁים שׁוֹכְנֵי עַפְרָה, "לְקַדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאָרֶץ הַמֶּת, וְאֲדִירֵי כָּל חַפְצֵי כֶּם":

(נב):

תקנו

מלא רחמים, זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם, וזכר לנו יהוה אלהינו אהבת הקדמונים, זכות כל הצדיקים והחסידים והקדושים האלו שהופרתי לפניך, בזכותם תושיענו בכל מה שאנו צריכים להושע, בגוף ונפש וממון פגשמייות וברוחניות, ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך, [ונזכה לראות בהתגלות מלך המשיח שיבוא במהרה בימינו] ותשים חלקנו עם [כל] הצדיקים לעולם ועד ולעולם לא נבוש כי כך בטחנו, ועל חסדך הגדול באמת נשעננו, ברוך אתה משען ומבטח לצדיקים:

(ה)

טו

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתעזרני ותושיעני ברחמיך הרבים לזכות לשמחה גדולה באמת בעבודתך, כמו שכתוב: "עבדו את יהוה בשמחה ונגילו ברעדה" ותזבני ברחמיך הרבים לעשות כל המצוות בשמחה גדולה באמת, שיהיה לי שמחה גדולה מהמצוה בעצמה, שאניגיל ואשמח מאד בשעת עשיית כל מצוה ומצוה, במה שזכיתי ברחמיך לעשות המצוה, וכל שמחתי יהיה רק המצוה לבד לא בשביל שכר עולם הפא, מפל שכן וכל שכן שלא יעלה פדעתי, חסוֹשֶׁלוֹם פְּנִיּוֹת שֶׁל שְׂמוֹת בְּשָׂבִיל בְּנֵי אָדָם או בְּשָׂבִיל עֶסְקֵי עוֹלָם הוּא, חסוֹשֶׁלוֹם, רק שאזכה לעשות כל המצוות בשמחה גדולה מהמצוה בעצמה ויהיה כל העולם הפא שלי בהמצוה בעצמה עד שלא ארצה שום שכר עולם הפא בשביל המצוה, רק שכל שכרי יהיה שתזבני לעשות מצוה אחרת בשכר מצוה זאת, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: ששכר מצוה מצוה:

(ה)

טז

ואזכה להכלל כך על ידי מצוותיך הקדושים אשר הם אחדותך ויגנים בנו מקרא שכתוב: "ישמח יהוה במעשיו", "ישמח ישראל בעושיו", שאתה תשמח בנו על ידי שתזבני לעשות מעשים טובים בעיניך, ואנחנו נגילה ונשמחה בך, ותעזרנו ברחמיך הרבים להמשיך חיות ושפע טובה וברכה על ידי עשיית מצוותינו בשמחה גדולה, לרמ"ח איברינו ושם"ח גידנו, ולכל העולם בלוי ולכל השנה בלה, וכל השלשה קומות, הן קומת

עולם הן קומת שנה הן קומת נפש, בלם יתברכו ויקבלו חיים ומוכה וברכה וקדשה וטהרה על-ידי קיום מצוותינו בשמחה גדולה:

ק"ח
ותעורני להתקשר באמת עם רוח הקדש של צדיקי אמת, ואזכה לשאב ולהמשיך לתוך לבי את רוח הקדש של צדיקי אמת ועל-ידי-זוה אזכה לישר ללב באמת, שיהיה לבי נכון עם יהוה תמיד באמת ובאמונה שלמה ובענוה אמתיות ואזכה ברחמיך שיהיה נמשך הרוח הקדש הזה לתוך ידי ורגלי, עד שאזכה לתקן פגם הנדים והרגלים, לגלות ולהאיר הארת הנדים והרגלים, עד שיתעורר לבי בשמחה גדולה לשמך הגדול באמת, עד שתתפשט השמחה הקדושה לתוך ידי ורגלי עד שאזכה להמחאת כף ורקודין דקדשה, באפן שנוכה להמתיק דינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, על-ידי מחאת כף ורקודין דקדשה, ואזכה ברחמיך לנשא ולהרים ולהעלות את ידי ורגלי לנקותם מכל פגם:

ק"ט
וזבני לעבד אותך בשמחה תמיד, ועורני להיות מן הנעלבים ואינם עולבים, שומעים חרפתם ואינם משיבים, עושים מאהבה ושמים בוסורים, ונחנו מאתך חכמה בינה ודעת ונוכה בלנו ללמד תורתך הקדושה לשמה תמיד, ונשוב אליך באמת, ותשפיע עלינו רב ברכות ממקור הברכות ונוכה לעשות רצונך באמת כל ימי חיינו, אנחנו ונרענו וכל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם אמן סלה:

ר
וזבני שיהיה שלום בעצמי, שאזכה להכניע ולשבר ולכבול את גופי, שיתכבלו ממני לגמרי כל תאוות הגוף ומדותיו הרעים, עד שיתכבול גופי לגמרי אצל הנשמה עד שלא יהיה להגוף שום תאוה ורצון אחר כלל חוץ מרצון הנשמה הקדושה, שהוא רצונה הטוב, ויהיה שלום בין נשמתי וגופי שגופי יתקדש ויודבך עד שיהיה נכלל בתוך הנשמה הקדושה. ואזכה לעשות כל המצוות וכל הדברים שיש בהם רצונה בשמחה גדולה וברצון טוב בגוף ונפש, ושניהם יהיו נכללים באחד באהבה וכשלום גדול באמת לעשות רצונך באמת בשמחה גדולה תמיד, עד שאזכה לשלמות גמורה דקדשה באמת, עד שאהיה מוכן וראוי לסדר תפילתי לפניך בתכלית השלמות ותבון תפילתי לפניך כמו קמרת וקרפנות שלמים העולים לפניך על-ידי איש תמים ושלם:

שצ

(כג)

רחם עלינו ברחמיך הרבים ועזרנו שנוזכה להגיע לכל מה שבקשנו מלפניך, שנוזכה אני ונורעי וכל עמך בית ישראל לקרשת הכרית באמת ולשפר תאות מזון לנמרתי ולהרחיק ולבטל ממנו כל מיני עצבות ומרה שחורה ותסיר ממנו יגון ואנחה ותזכנו כלנו להיות בשמחה תמיד ותבטל כל מיני מחלוקת מן העולם ויקים מקרא שכתוב: "אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך" ונזכה כלנו להיות בכלל צדיקים אמתיים שומרי הכרית באמת, כמו שכתוב: "ועמך בלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצח מטעי מעשי ידי להתפאר" ותמשיך עלינו ועל זרענו ועל כל עמך בית ישראל שפע טובה וברכה וחיים ושלום וששון ושמחה, גילה רנה דיצה וחדוה מעתה ועד עולם "אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה. שמחו ביהוה וגילו צדיקים וחרנינו כל ישרי לב", אמן נצח סלה ועד:

שצא

(כד)

אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירושתנו. אשרינו שזכינו ברחמיך הרבים וחסדיך היקרים לקבל תורתך הקדושה ולקיים מצותיך היקרות "הנחמדים מזהב ומפז רב" ובכן באתי לשחר פניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתתננו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, ותזכנו שנעשה כל המצוות בשמחה גדולה ועצומה מאד כאשר ראוי לשמח ולשונע ולגיל בך יהוה אלהינו בכל עת שאנו זוכים לקיים ולעשות איזה מצוה, אשר כל מצוה ומצוה היא אהודתך, ואנו זוכים להתרפק בך ולהפלל בך יהוה אלהינו על ידי עשיית כל מצוה ומצוה. מה רב טובך אשר עשית עמי אשר ופיתני להיות מורע ישראל ולא עשני גוי ואתה מקים מעפר דל, מאשפות תרים אביון כמוני ואתה מזהב אותי בכל יום ובכל עת לעשות מצוות היקרות והחביבות. עזרנו ברחמיך הרבים שימשך עלינו שמחה גדולה ממי שהשמחה במקונו, שנוזכה לשמח מאד באמת בעת שאנו זוכים לעשות מצוה, עד שנוזכה תמיד לעשות מצוות רבות בכל יום ויום בשמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה מאד. ותגן עלינו ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, ותשמרני ותצילני מעצבות ומרה שחורה, שלא יעלה ולא יבוא ולא יגיע ללבי שום עצבות ומרה שחורה כלל ותסר ממני יגון ואנחה ברחמיך הרבים, ותתני ביעורי ותושיעני ותזכני לפרש שיחתי לפניך בכל יום ויום ואת כל אשר עם לבבי אשיחה לפניך, ואזכה להתודות בכל יום על כל חסאתי ועונותי ופשעי שחטאתי ושעויותי ושפשעתי לפניך ולשוב עליהם באמת בכל לב ונפש בתשובה שלמה ולבקש ולהתחנן מלפניך מחילה וסליחה וכפרה בלב נשבר ונדכה באמת כרצונך הטוב, ולקבל עלי קבלת חזקה

ונבונה באמת שלא אהמא עוד, ולא אשוב לאולתי. "אם און פעלתי לא אוסיף". ואתה תעורר חסדיך ותמלא עלי רחמים ותמחל ותסלח לי על כל חטאי ועונותי ופשעי ותסיר העצבות והדאגות והמרה שחורה ממני ותעזרני לבוא אחר כך לשמחה גדולה ועצומה באמת, באפן שאזכה להיות בשמחה גדולה תמיד, ובפרט בשעת עסק התורה והתפלה ובשעת עשיית כל מצוה ומצוה אזה שלא יעלה על לבי שום עצבות ודאגה משום חטא ועון, מכל שכן שלא יעלה על לבי שום דאגה ועצבות מעסקי פרנסה וענייני עולם הזה חסדו ושלומו רק אסלק או מדעתי ואשבח או לגמרי כל מה שעבר עלי עד אותה השעה שאני זוכה לעסק בתורתך ולעשות איזה מצוה ואזכה להמשיך עלי שמחה שלמה בשעת עשיית כל מצוה "שוש אשיש ביהוה, תגל נפשי באלהי" עד שאזכה לעשות כל מצוה ומצוה וכל דבר שהוא רצונך, בשמחה שלמה וחדוה רבה באמת כרצונך הטוב, עד שאזכה על-ידי עשיית המצוות בשמחה לברך ולהעלות כל ניצוצות הקדושה שנפלו בין הקלפות על ידי, על-ידי עונותי ופשעי המרבים שחטאתי לפניך בין בגלגול זה בין בגלגול אחר, לברך בלם על-ידי שמחת המצוה בסוד אחד עשר סממני הקמרת ונזכה להוציא כל החיות מן הקלפות עד שיתבטלו בלם לגמרי, ויהיו כאין וכאפס ונזכה להעלות כל ניצוצות הקדושה לשרשם, להשלים על ידם קומת השכינה ותרחם עלינו, ותהיה בעזרנו, שנוזכר להעלות השכינה מהגלות על-ידי עשיית המצוות בשמחה גדולה ויתגלה מלכותך על כל באי עולם ויקבלו בלם את עול מלכותך, ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד:

שצו

(כד)

חוס וחמל עלי, ברחמי האב על הבן, ונבני לטובך הגדול באמת כי אתה טוב ומטיב לכל ואתה חפץ לחטיב לבדיותיך ולגלות להם אלהותך אשר זאת היא תכלית הטובה שבכל הטובות. חוס וחסני, ותן בלבי, ועזרני לשוב אליך באמת, באפן שאזכה לשבע מטובך האמתי, שאזכה לדעת ולהכיר אותך באמת, ורדיפת מחשבותי תהיה תמיד להשיג אור האין סוף, בקדושה ובטהרה גדולה, באמת ובאמונה שלמה, בתכלית מדרגה העליונה דקדושה שבכל המדרגות ותעורר רחמיך עלינו, ותמהר ותחיש לנאלנו נאלת עולם ותשוב ותבנה חרבותינו ותריוסותינו, ותבנה בית קדשנו ותפארתנו ותחזר ותבנה ותתקן כל הבנינים והתיכלות של הקדושה בגשמיות וברוחניות ותמשיך עלינו שמחה גדולה תמיד ותקים ותעלה את השכינה מגלותה מבין הקלפות והסמרא אחרא ותוציא כל הניצוצות הקדושים מביניהם ותשפיל ותכניע ותכלה ותבטל כל הקלפות וסמרין אחרנין בלם יכרעו ויפלו ולכבוד שמך יקר ותנו ונזכה לצאת מהרה מן הגלות בשמחה גדולה מגלות הגשמי ומגלות הרוחני וכל העבוי"ם יתבטלו אל ישראל, ויכירו בלם מעלת

וְקַדְשֵׁת עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחֶרֶת וַיִּקְּנִים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְהֵבִיאוּ אֶת כָּל אַחֵיכֶם מִכָּל הַגּוֹיִם מִנְחָה לַיהוָה פְּסוּסִים וּבִרְכָב וּבַצִּבּוּיִם וּבַפְּרָדִים וּבַבְּרָכָרוֹת עַל הַר קְדְשֵׁי יְרוּשָׁלַיִם אָמַר יְהוָה, כֹּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּנְחָה בְּכָלִי מִחוּר בֵּית יְהוָה". וְתִתְגַּדֵּל הַשְּׂמֵחָה בְּכָל הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "אִי יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הֵינּוּ שְׂמֵחִים" וַיִּקְּנִים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "כִּי בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תִּנְבְּלוּן, הַחֲרִים וְהַנְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה, וְכָל עֲצֵי הַשָּׁדָה יִמְחֵאוּ כֶּף" וַנֵּאמַר: "כִּי נָחַם יְהוָה צִיּוֹן נָחַם כָּל חֲרִבוֹתֶיהָ וַיִּשֶׁם מִדְּבָרָהּ כְּעָדָן וְעָרְכָתָהּ כְּגֹן יְהוָה שִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִמְצֵא כֶּה תוֹדָה וְקוֹל זְמֶרָה":

(כה)

תד

וְתַעֲזָרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְגִיל וְלִשְׂוֵשׁ בִּיהוָה, שְׂאוּבָה לְשִׁשׁוֹן וְלִשְׂמֵחָה דְקַדְשָׁה וְאַתְּהִי בְשִׂמְחָה תְּמִיד עַל אֲשֶׁר זָכַרְתָּנִי בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַכֵּם לַחַיּוֹת כְּכֹלֵל זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ, וְלַהֲתַקְרֵב לַעֲבוֹדָתְךָ וְלַהֲתַחַבֵּר לִירְאֶיךָ וְתַמְיִמֶיךָ וְלַצְדִּיקִים אֲמֵתִיִּים וַיִּקְּנִים כִּי מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "שׂוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּיהוָה, תִּגַּל נַפְשִׁי בְּאֱלֹהֵי, כִּי הִלְכִישֵׁנִי בְּגִדֵי יִשְׁעֵךָ, מַעִיל צְדָקָה יַעֲמֵנִי", וְתַעֲזָרֵנִי עַל־יְדִיֹּתָה לְשֹׁבֵר וּלְכַטֵּל כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַדְּמוּיוֹת וְהַתְּאֻזוֹת וְהַבְּלוּלִים וְהַמְּנִיעוֹת שְׂבָכָל דְרָגָא וְדְרָגָא, וְלַקְדֵּשׁ וְלַטְהַר כָּל הַמְּדַרְגּוֹת מִן הַקְּלָפוֹת וְאוֹבָה לַקְדֵּשׁ וְלַטְהַר עֲצָמֵי תְּמִיד, וְלַעֲלוֹת כְּכֹל פְּעַם חֵישׁ קַל מַחֲרָה מִמְּדַרְגָּה לְמְדַרְגָּה עֲלוּנָה הַיְמָנָה בְּקַדְשָׁה וּבְטְהָרָה גְּדוּלָּה, עַד שְׂאוּבָה לְמְדַרְגָּה הַעֲלוּנָה לְמְדַרְגָּת צְדִיקִים אֲמֵתִיִּים:

(כו)

תיט

וְתַעֲזָרֵנִי וְתוֹבְנִי, שִׁיזְדַּבְּרָה קוֹלִי עַל־יְדִיֹּתָה וְאוֹבָה לְכַבֵּד אֶת יְהוָה מִחוּנִי וּמְגוֹרֵנִי, שְׂתַהַיְהִי בְּעֵזְרִי שְׂאוּבָה לַעֲבַד אוֹתְךָ תְּמִיד בְּשִׂמְחָה כְּקוֹל רִנָּה וְזְמֶרָה וְשִׁירִים וְנִגְנוּנִים דְקַדְשָׁה, וְנִגְנִינֹתֵי אֲנִנֵּן כָּל יְמֵי חַיֵּי עַל בֵּית יְהוָה וְאוֹבָה שִׁיזְדַּבְּרָה קוֹל רִנָּתִי כָּל כֶּף עַד שְׂעֵל־יְדֵי הַנְּגוֹן לְכַד שְׁנָשִׁיר וְנִרְנֵן לְפָנֶיךָ, עַל־יְדִיֹּתָה תִרְאָה בְּצִרוֹתֵינוּ שִׁישׁ לָנוּ מִכָּל עִם וְלִשׁוֹן, וְתִרְאָה בְּעֵנֵינוּ וּצְרוֹתֵינוּ, וְתִסְתַּבֵּל וְתִשְׁנִיחַ בְּרַחֲמֶיךָ אֵיזָה אִמָּה מְצַרָּה לָנוּ, וְתוֹשִׁיעֵנו וְתַצִּילֵנוּ מֵהֶם וְתִקְּנִים בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וַיִּרְא (יְהוָה) כִּצָּר לָהֶם בְּשָׁמְעוּ אֶת רִנָּתָם":

(כז)

תקצא

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂתַרְחֵם עָלֵי וְתוֹבְנֵי לַחַיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד וְאוֹבָה לַחַיּוֹת שְׂמֵחַ תְּמִיד בְּשִׂמְחָה שֶׁל מְצוּנָה וְאֲנִיל וְאֲשַׁמַּח כֶּף וּבִישׁוּעָתְךָ תְּמִיד עַל כָּל הַחֲסָדִים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ אֲשֶׁר בְּחֶרֶת בְּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְרוֹמְמָתָנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקַדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקַרְבָּתָנוּ מִלְּבָנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ, וְשִׂמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָת וְאוֹבָה

בְּרַחֲמֶיךָ לְזִכְרֵי הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסֵד הַגְּדוֹל הַזֶּה תְּמִיד, וְלִשְׂמַח בְּזֶה מְאֹד תְּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, וּבִיּוֹתֵר בְּשַׁבָּתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים כִּי אִין שְׁעוֹר וְעַרְךָ לְרַבּוּי הַחֲסִדִים וְהַטּוֹבוֹת אֲשֶׁר אַתָּה גּוֹמֵל עִמִּי בְּכָל עֵת מִה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי "מִה אֲשִׁיב לִיהוָה כָּל תַּגְּמוּלוֹתַי עִלַּי" אֱלוֹ כָּל הַיָּמִים דָּיו וְכָל אַנְפִּים קְלָמוּסִין, וּבְגֵי אָדָם לְבָלְרִים וְלִשְׁנוֹת מְקַלְסִים, לֹא יִסְפִּיקוּ לְבִאֵר וְלִסְפֹּר אַחַת מִנֵּי אֲלֶף וּרְבֻבוֹת, רַבּוּי הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסִדִים וְהַחֲצֵלוֹת וְהִשְׁוּעוֹת הַגְּדוֹלוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת, נְסִים רַבִּים וְנִפְלְאוֹת, פְּלֵאִי פְּלֵאִי פְּלֵאִי אֲשֶׁר הִפְלִיא חֲסִדוֹ עִמָּנוּ אֲדוֹן הַצְּבָאוֹת, אֲשֶׁר הִצִּיל נַפְשֵׁנוּ מִכָּל הַתְּלָאוֹת וְהַחֲרָפָתְקָאוֹת "רַבּוֹת עָשִׂיתָ אֵתָהּ יְהוָה אֱלֹהֵי, נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחְשְׁבוֹתֶיךָ אֵלֵינוּ אִין עַרְךָ אֱלֹהֵי אַנְיָדָה וְאַדְבַּרְהָ עִצְמוֹ מִסְפֹּר" עַל בֶּן בְּוֵדָאֵי חוֹבָה עָלֵי בְּכָל עֵת לְזִכְרֵי טוֹבוֹתֶיךָ וְחֲסִדֶיךָ הַתְּמִידִיּוֹת וְהַמְתַּחֲדִישׁוֹת עָלֵי בְּכָל עֵת תְּמִיד, וְלִשְׂמַח בִּישׁוּעָתְךָ תְּמִיד:

תקצב (מא)

נֵא אֵב תְּרַחֲמֵן עֲוֹרְנֵי וּבְגֵי שְׂאֵתְהִי בְּשִׂמְחָה תְּמִיד וְאַזְכָּה לְעוֹרֵר עִצְמֵי תְּמִיד לְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה בְּפֶרֶט בְּשַׁבָּתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים וְאַזְכָּה שִׂיתְלַהֵב לְכִי מְאֹד מְאֹד עַל-יְדֵי הַשִּׂמְחָה דְּקַדְשָׁה בְּהַתְּלַהֲבוֹת הַלֵּב וּבְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל וּבְהַתְּשׁוּקָה וְהַשְּׁקָה וְהַפְּצָה וְהַמְדָּה גְּדוֹלָה לְשִׂמְחָה וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת וּבְיִאֲמוּנָה, בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה עַד שִׂימְשֹׁךְ הַתְּלַהֲבוֹת הַלֵּב לְתוֹךְ רַגְלֵי, עַד שְׂאֲזוּכָה לְהַרִים אֵת רַגְלֵי בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה, וְאַזְכָּה לְרַקוֹדִין דְּקַדְשָׁה בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה וּבְפֶרֶט בְּשַׁבָּתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים, וַיָּמִים שְׁעָשִׂיתָ בְּהֵם נְסִים לְיִשְׂרָאֵל:

תרלב (מב)

וּזְבִנּוֹ לְשִׂמְחָה שֶׁל מִצְוֵה וְעוֹרְנֵי לְשִׂמְחָה חֲתָן וּבְכֵלָה הַבְּשָׂרִים, לְשִׂמְחָה בְּכָל מִינֵי שְׂמֵחוֹת, וְלִזְמֵר וְלִרְקֹד לְפָנֶיהֶם בְּשִׂמְחָה וְחֲדוּהָ רַבָּה בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה וְנוֹבָה עַל-יְדֵי-זֶה לְיַחַד חֲתָן וּבְכֵלָה הַעֲלִיּוֹנִים, וְלַחֲבַר אִשֶׁת נְעוּרִים עִם דוֹרָה בְּאַהֲבָה וְאַחֲנָה וְרַעוּת וְנוֹבָה לְיַחַד יְחוּדָא עֲלָאָה וְיְחוּדָא תַּתָּאָה, וְיַתְּחַבְּרוּ יַחַד אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וַיְקַבֵּל מִקְרָא שְׂבָתוֹב: "בְּקַרְבְּךָ קְדוֹשׁ וְלֹא אֲבֵא כְּעִיר":

תרנו (גד)

וְתַזְבִּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים לְמַדַּת הַהִסְתַּפְּקוֹת, שְׂאֲזוּכָה לְהִיּוֹת מִסְתַּפֵּק בְּמַעַט מִהָעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא אֲשֶׁתַּמֵּשׁ בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה כִּי אִם מִה שְׂמִיכְרָח לְבַד בְּתַכְלִית הַצְּמִצּוֹם וְהַהִסְתַּפְּקוֹת, בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה לְשִׂמְחָה וְלִזְכָּרָה לְבַד וְאַפְלוּ בְּשִׂתְזוּבְנֵי לְהַגְדִּילַת הַדַּעַת בְּאַמֶּת, שְׂאֲזוּכָה לְהַבִּין מִכָּל הַדְּבָרִים אֵת הַרְמוּזִים דְּקַדְשָׁה שְׁיִישׁ בְּהֵם, אַף-עַל-פִּי-כֵן, לֹא אֵתְהִי נֹטָה בְּלָל לְהַרְבוֹת חִסְוִשְׁלוֹם בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה רַק לְהַסְתַּפֵּק בְּמוֹעַט מְאֹד בְּצִמְצוּם גְּדוֹל בְּהַכְרַחֲיוֹת לְבַד, וּבְקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה לְשִׂמְחָה לְבַד בְּאַמֶּת וְעַקֵּר עַסְקֵי

יהיה רק בעבודת יהוה לעסוק כל ימי בתורה ותפלה ומעשים טובים ותעורני שאפלו
 מזה ההסתפקות וההכרחיות שתשפיע לי אוזבה להפריש ממנו לצדקה ואזבה לקנים מקרא
 שכתוב: "טוב איש חונן ומלוה וכלכל דבריו במשפט" ואזבה להרבות בצדקה לעניים
 הגונים הרבה ועל ידי הצדקה שלי אוזבה ליחד קדשך פרוך הוא ושכינתיה ביחודא שלים
 בשם כל ישראל:

תרטו

(נד)

וזבני ברחמיך הרבים לשמחה דקדשה, שאזבה להיות בשמחה תמיד ותתן פח בידי
 ללקט ולברר את הרוח טובה מן הרוח נכאה מן הרוח רעה מעצבות רוח ותזבני
 לעשרה מיני נגינה דקדשה עד שאזבה לזבך ולברר את הכח המדמה להכניע ולבטל
 הרע שבמדמה ולברר ולחלול הטוב שבו אל הקדשה ואזבה להכניע ולשבר ולגרש
 ולבטל ממני הרוח רעה, רוח שטות, עצבות רוח, רוח נכאה. ותזבני מתרה לרוח טובה
 דקדשה. "כי אתה אלהי, רוחך טובה תנחני בארץ מישור. לב טהור ברא לי אלהים ורוח
 נכון חדש בקרבי. אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני. השיבה לי ששון
 ישעך ורוח נדיבה תסמכני". אל אלהי הרוחות שליט בעליונים ובתחתונים תן לי רוח
 טובה. "יפקד יהוה אלהי הרוחות לכל בשר" להשפיע עלי רוח טובה רוח הקדשה, "רוח
 חכמה ובינה, רוח עצה ונבונה, רוח דעת ויראת יהוה", רוח קדשה וטהרה, רוח שמחה
 וחדוה:

תרטו

(נד)

אבי שבשמים הצילני מטוב המדמה, המרה באחרונה בראש ולענה. זבני לטובך האמתי
 שבעני מטובך הנצחי וזבני להיות בשמחה תמיד נגילה ונשמחה בישועתך ונגינותי
 אנגן כל ימי חיי על בית יהוה ואזבה לתרים קול וזמרה ונגון לשמך ולעבודתך באמת
 ברצונך הטוב ואזבה לעורר ולגלות תמיד כל העשרה מיני נגינה ותזבני לשמע קול נגון
 וזמרה בשמחה של מצוה ממנגן בשר וטוב היודע נגן על הכנור על כלי שיר נגונים
 דקדשה הנמשכים מכנור של דוד יפה קול ומטיב נגן באפן שיתברר על ידי המנגן בכלי
 שיר הרוח טובה רוח נבואה רוח הקדש רוח שמחה וחדוה מעצבות רוח מרוח נכאה
 מרוח רעה עד שזוזה לרוח טובה באמת ולהיות בשמחה תמיד וזוזה לשוב אליך
 בתשובה שלמה וכלב נשבר באמת הבא מתוך שמחה ונגון דקדשה עד שאזבה לשפך
 לבי כמים נוכח פני יהוה בתחנתי ובקשתי ואזבה לפרש כל שיחתי לפניך בכל לב ונפש
 ובבכייה גדולה מתוך שמחה:

תתיג

(כה)

ותעזרנו ותושיענו שנופך להיות בשמחה תמיד ותרחם עלינו ברחמיך וחינוכיך ותנפנו
 בחסדיך העצומים, שנופך לעמוד ולראות את המחול שתעשה לצדיקים לעתיד
 לבוא וכל אחד יהיה מראה פאצפועו ואומר "זה יהוה קוינו לו", כמו שכתוב: "ואמר
 ביום ההוא הנה אלהינו זה, קוינו לו ויושיענו, זה יהוה קוינו לו, נגילה ונשמחה בישועתו"
 אשרי המחכה לזה, "אשרי תבחר ותקרב" שיופך להציץ מן התרפים שמחת המחול
 הנה:

תתקכ

(כז)

"אודה יהוה מאד כפי, ובתוך רבים אהללנו, כי יעמד לימין אביון להושיע משופטי
 נפשו" רבנו של עולם, חנון המרבה לסלות, הרוצה בתשובה, למדני איך
 להודות לך עתה, ואיך לשמח נפשי עתה, באפן שאופך על-ידי השמחה להתודות לפניך
 ולפרט את כל חטאי לפניך, שעשיתי מעודי עד היום הזה, באפן שאופך לשוב אליך
 באמת. רבנו של עולם, אב הרחמים, אתה יודע כי חדוה תקועה בלבי מסטרא חדא,
 ועציבו מסטרא חדא, וגדל השמחה והתודוה שיש לי לשמח על חלקי, הוא בלי שעור
 וערוך ומספר, אשר זכיתי ברחמיך הרבים להיות מודע ישראל, עם הנבחר מכל העמים,
 ומרוממים מכל הלשונות אשר אתה מחבב אותנו בכל לשונות של חבה, ואתה אוהב
 עמך ישראל אהבה רבה ואהבת עולם, לעולמי עד ולנצח נצחים ומאבתך ומחמלתך
 את עמך ישראל, הרבית לנו תורה ומצות, אשר אין קץ להשמחה שיש לנו לשמח
 ולשיש ולגיל מאד בכל מצוה ומצוה, המשיבין את הנפש ומשמחין את הלב, כמו
 שכתוב: "פקודי יהוה ישרים משמחי לב". אבל מרבי עוונותי ופשעי העצומים, נופלים
 עלי בכל עת עצבות ודאגות ומרה שחורה, "כי עוני אניד אדאג מחטאתי", ואתה יודע
 כי זאת העצבות והמרה שחורה מזיק מאד לעבודתך, כי מחמת העצבות נמטמם לבי
 ונתבלבל דעתי עד שאיני יכול להתעורר לשוב אליך באמת ואפלו להתודות לפניך
 ולפרט חטאי ולפרש שיחתי לפניך, קשה מאד וכבד עלי, מחמת שנמטמם לבי על-ידי
 העצבות והמרה שחורה:

תתקכז

(כח)

על כן באתי לפניך מלא רחמים, אדון השמחה והתודוה, שתרחם עלי ותלמדני איך
 לשמח נפשי בכל עת כי כבר למדתנו ברחמיך הרבים על-ידי צדיקים הקדושים,
 שאפלו אם האדם הוא כמו שהוא, אפלו אם עשה מה שעשה, ונמ עתה הוא כמו
 שהוא, אף-על-פי-כן באשר הוא שם, הוא מחיב להכריח עצמו בכל הכחות, להרחיק

העצבות ולשמח את נפשו בכל עת, על אשר זכה על כל פנים להיות מודע ישראל ונם צריך לחפש ולבקש ולמצא בעצמו נקודות טובות מפל המצות הרבות שזכה לעשות מעודו, כי כל אחד ואחד מישראל יש לו מצות רבות, כי אפלו פושעי ישראל מלאים מצות פרמון, ובוה ראוי לשמח ולשוש הרבה כל אחד מישראל, אפלו הפחות שבפחותים, והגדוע שבגדועים:

תתקל

(טז)

מרא דעלמא בלא, אדון הנפלאות, אבי אב הרחמן, אשר עז וחדנה במקומך, היה בעזרי והושיעני, שאזכה לאספ ולקבץ כל חלקי השמחה מפל המצות והנקודות טובות שזכיתי ברחמיך מעודי עד היום הזה, ויתקבצו אלי כל חלקי השמחות האלו יחד, ויתגברו בכל עז על העצבות והמרה שחורה של עוונותי הרבים, עד שאזכה על-ידי-זה לשמח בכל עז תמיד ואזכה להתגבר ולהתחזק בשמחה וחדנה תמיד, בכל מיני דרכים ועצות אשר למדתנו על-ידי צדיקיך הקדושים ותעזרני להתגבר בשמחה גדולה כל כך, עד שאזכה לרקוד מחמת שמחה:

תתקלא

(טז)

ותזבני לשמחה של מצוה תמיד, הן לשמח בשמחת חתנה של מצוה לשמח חתן וכלה הכשרים, הן לשמח בשאר שמחות של מצוה ותהיה בעזרי ותושיעני תמיד להיות שמח בכל עת בשמחה של מצוה בחדנה גדולה ובשמחה רבה כל כך, עד שאזכה לרקוד הרבה מחמת שמחה ואזכה לשמח ולרקוד כל כך, עד שאזכה לילך ולעבר בכל קומת השמחה והרקודי, שכלולה מרמ"ח אברים ושם"ה גידין כי השמחה היא שרש נקנת כל התרי"ג מצות שבתורה, כמו שכתוב: "פקודי יהוה ישרים משמחי לב":

תתקלב

(טז)

זבני ברחמיך הרבים שיתלהב בי השמחה של כל הנקודות טובות האמתיות שבי מפל המצות אשר זכיתי מעודי בחסדיך הגדולים, עד אשר תאיר השמחה באור גדול ונפלא, עד אשר יתבטלו על-ידי-זה החשך והמניעה והדאגה והעצבות של רבוי החטאים והעוונות והפשעים העצומים שחטאתי ופשעתי לפניך מעודי עד היום הזה ואם הם רבים ועצומים מאד מאד, עם כל זה מדה טובה מרבה ובכחך הגדול אתה יכול להוסיף אור גדול בהשמחה של המצות והנקודות טובות שבי, עד אשר יתגברו על החשך והדאגות והעצבות של רבוי העוונות שלי, עד שיתבטל הרע לגבי הטוב, שיתבטלו עצבות העוונות כנגד שמחת המצות ואזכה לשמח ולרקוד הרבה בשמחה של מצוה תמיד, עד שאזכה לשמחה שלמה באמת, ולהשלים כל קומת השמחה והרקודי

בשלמות באמת ועל-ידי-זה תוכני ברחמיך הרבים, להתודות לפניך בכל עת, ולפרט את כל חטאי בפרוש בפה מלא ואל ימנעני מזה שום מונע ועכוב ואל יעבירני השכחה לשכח איזה חטא מלפרטו לפניך ואל יבלבל אותי מזה שום בלבול רק אזכה להתודות לפניך באמת ולפרט את החטא בפרוש ואתה מלא רחמים תהיה בעזרי, שאזכה על-ידי ודוי דברים לבנות ולהשלים את הדבור בתכלית השלמות ועל-ידי-זה יתעורר הקול העליון ויתחד עם הדבור ביחוד שלם, באפן שיתקנו על-ידי-זה כל חטאי ועוני ופשעי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מיום היותי עד היום הזה, ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול:

תתקלג

(טז)

רבוננו של עולם, רבוננו של עולם, מי ישום לי פה לדבר עתה, לפרש עתה כל שיחתי לפניך. איך לוקחין בח עתה לשפך לבי כמים נוכח פניך יהוה. רבוננו של עולם, מלא רחמים, "מלכי ואלהי אליך אתפלל", למדני איך לנצח אותך, שתחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת. אבי צורי גואלי ופודי, הצופה לחטיב אחריתי, עזרני ברחמיך העצומים וכישועתך הגדולה ובדרכי עצותיך הנפלאות, שאזכה להיות בשמחה תמיד "שמח נפש עבדך כי אליך יהוה נפשי אשא". חוקני ואמצני להתגבר בכל פעם על העצבות, להגביר השמחה על העצבות ותחוק אותי בכל מיני שמחות, ותשמח את נפשי בכל דרכי השמחה אשר למדו אותנו רבותינו הקדושים, באפן שאזכה להיות בשמחה תמיד ולא אניח את העצבות להתקרב אלי בשום אפן ולא יהיה שום פח להעצבות והמרה שחורה לטמטם את לבי חסד ושלום, ולא לבלבל את דעתי, רק אזכה להתגבר בכל עת בשמחה גדולה וחדוה רבה, עד שאזכה מתוך השמחה להתודות לפניך בפה מלא, ולשפך לבי כמים נוכח פניך יהוה, ולפרש כל שיחתי לפניך בכל יום, בלב נשבר ונדבא בראוי לי ואחר כך תבא אחר אל השמחה ביתר שאת ויתר עז, ולתרבות בשמחה יתרה בכל פעם בכל עז ותעצומות, עד שאזכה לשוב אליך באמת, ולעבד אותך תמיד "בשמחה ובטוב לבב מרב כל" כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחתי שאתה יכול לעזר לי גם עתה להתגבר בשמחה תמיד, אגילה ואשמחה בישועתך. "אשמחה ואעלצה בך אומרה שמך עליון". ותמשיך עלינו השמחה ממקור השמחה, מהשמחה העתידה והמוכנת לבוא עלינו בקרוב על-ידי משיח צדקנו, כמו שכתוב: "כי בשמחה תצאו ובשלום תוכלון החרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף". ותמחר ותחיש לנאלנו, ותנחם ותשמח אותנו ואת כל עמך ישראל במהרה בימינו, ויקים מהרה

מקרא שְׁפֹתוֹב: "כִּי נָחַם יְהוָה צִיּוֹן, נָחַם כָּל חֲרֻבוֹתֶיהָ, וַיִּשֶׁם מִדְּבָרָה כַּעֲדָן וַעֲרֻבְתָּהּ כְּגֹן יְהוָה, שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִמְצָא בָּהּ תּוֹרָה וְקוֹל זְמֵרָה" אָמֵן וְאָמֵן:

תתקלה

(ז)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חַפֵּץ חֶסֶד מְלֵא רַחֲמִים הַצּוֹפֶה לְרַשָּׁע וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ, הִדָּן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוּת תְּמִיד, רַב חֶסֶד וּמִרְכָּה לְהַטִּיב, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים עֲזוּרָי וּזְבֻנֵי הַדָּרָד הַאֲמֵת, בְּאִפְּן שְׂאוּבָה גַם עִתָּה לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בִּי זְכוּת וּנְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, וְלָדוֹן אֶת עַצְמִי לְכַף זְכוּת תְּמִיד, בְּאִפְּן שְׂאוּבָה לְשִׂמְחָה אֶת עַצְמִי בְּכָל עֵת, וּלְכַנֵּס בְּכַף זְכוּת בְּאֲמֵת וְלִזְבוֹת עַל־יַד־יְהוָה לְתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה בְּאֲמֵת, וּלְהַתְּפַלֵּל עַל־יַד־יְהוָה בְּכּוֹנֵה גְדוּלָּה בְּחַיּוֹת וְהַתְּלַחֲבוֹת וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וְחֲדוּת גְּדוּלָּה וְעֲצוּמָה וְאוֹבָה לְקַיֵּם בְּאֲמֵת מִקְרָא שְׁפֹתוֹב: "אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדֵי":

תתקמז

(ח)

מִקְרָא דְעֵלְמָא בְּלָא, וּזְבֻנֵי לְכַנֵּס בְּאֲמֵת לְכַף זְכוּת, בְּאִפְּן שְׂאוּבָה מֵעֵתָה לְשׁוּבַת בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֲמֵת. וּזְבֻנֵי בְּזְכוּת כָּל הַצְּדִיקִים הַאֲמִתִּים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וּבְזְכוּת כָּל הַצְּדִיקִים הַאֲמִתִּים שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה וְעוֹרְנֵי, וְהוֹשִׁיעֵנִי וּלְמַדְנִי וְהוֹרְנִי בְּכָל עֵת עֲצוֹת אֲמִתִּיוֹת, בְּאִפְּן שְׂאוּבָה לְשִׂמְחָה אֶת נַפְשִׁי בְּכָל עֵת עַל־יַד־יְהוָה דְּרָכֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וּלְבָלִי לְהַנִּיחַ אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוֹרָה לְכַנֵּס בִּי וְלֹא לַנֶּעַ בִּי כְּלָל, רַק אֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד בְּאֲמֵת בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ וְתַתֵּן שִׂמְחָה בְּלִבִּי עַל־יַד־יְהוָה דְּרָכֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאוֹבָה לְהִיּוֹת אִיךָ שִׂמְחָה תְּמִיד, עַל־יַד־יְהוָה כָּל נְקֻדָּה וּנְקֻדָּה טוֹבָה שְׂוִכִיתִי מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה לְגַרֵם אִיּוֹה נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ. וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאוּבָה גַם לְשִׂמְחָה אַחֲרַיִם, וְתוֹרְנִי וְתַלְמִדְנִי דַעַת וְתַבּוּנָה, בְּאִפְּן שְׂאוּבָה לְזוֹה, לְשִׂמְחָה נְפִשׁוֹת עִמּוֹד יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת, וּלְדוֹנֵם לְכַף זְכוּת תְּמִיד, עַד שְׁיִזְבּוּ כָּלֵם לְשׁוֹב אֱלֹהֵי בְּאֲמֵת וּבְשִׂמְחָה וַיִּקְיֵם מִתְּרָה מִקְרָא שְׁפֹתוֹב: "וְנָתַתִּי לְכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֲתֵן בְּקִרְבְּכֶם וְחִסְרוֹתַי אֶת לֵב הָאֲבֹן מִבְּשַׂרְכֶם וְנָתַתִּי לְכֶם לֵב בָּשָׂר, וְעָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֵּי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם", וְנִזְכָּה לַעֲבֹד אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה וּלְבֹא לְפָנָיו בְּרִנָּה, וַיִּקְיֵם מִקְרָא שְׁפֹתוֹב: "וַיִּשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׁיו כִּי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם", וַיִּיאַמְרוּ: "אֲשִׁירָה לִיהוָה בְּחַיֵּי אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדֵי. יַעֲרַב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנֹכִי אֲשִׂמַח בִּיהוָה. יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וְרַשָּׁעִים עוֹד אֵינָם, בְּרָכֵי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה תְּלִלוּיָהּ":

תתרט

(ק)

וְתַזְבֻּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשִׂמְחָה גְּדוּלָּה רַבָּה וְעֲצוּמָה תְּמִיד לְשִׂמְחָה וְלַעֲבוֹדָתְךָ, "שִׂמְחָנוּ בַיּוֹמֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רָאיֵנוּ רָעָה":

תתשח

(קכח)

רבנו של עולם, אלהים חיים ומלך עולם, שמחת ישראל, רחם עלי למען שמך, והצילני מעצבות ומעצלות אשר הם היו בעוכרי, ובטלו אותי הרבה מתורה ותפלה ומטוב הרבה, והביאוני למה שהביאוני באשר הודעת לנו על ידי חכמיך הקדושים, שעקר נשיבת הנחש הוא עצבות ועצלות רחמנא לצלן. רחם עלי מלא רחמים, והצילני מעתה מנשיבות האלה תן לי חיים ואחתה "שמח נפש עבדך בי אליך יהוה נפשי אשא. תשמיעני ששון ושמחה תגלגלה עצמות דבית". ובני להודרו בתורתך ובעבודתך תמיד בזריות גדול ובשמחה רבה ועצומה כראוי להודרו ולשמח בעבודתך ובתורתך הקדושה אשר הם חנינו וארך ימינו בזה ובבא לעד ולנצח, וחזן מזה הכל הנה הכל הכלים אין בו ממש. "מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש" חזן מתורה ותפלה ועבודה, מחיה מתים פרחמים רבים סוף נפלים ורופא חולים ומתיר אסורים, ומקום אמונתו לישני עפר, החיני והקיימי מעפר ארץ אשר פעונותינו הרבים ירדנו עד עפר ממש ויותר מזה "כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו. קומה עורתה לנו ופדנו למען חסדך. דבקה לעפר נפשי חניי בדבך". כי אתה מקים מעפר דל ומאשפות תרים אכיון, הקיימי ברחמיך ונפלאותיך מכל הירידות והנפילות שנפלתי עד הנה, כי אין מי שיוכל להקיימי, כי אם אתה והצדיקים האמתיים לבר. ובני לזריות ושמחה המתין את המחזן וכל קומת האדם. יך תבון עמי, אף ורועך תאמציני. ותחוקני בכל פעם בדרבי עצותיך העמוקות הנפלאות, באפן שאזכה לגרש מאתי העצבות והעצלות לגמרי ולהפכם לזריות ולשמחה גדולה "תחי נפשי ותהללך ומשפטך יעורני", כי מקד לא יפלא כל דבר ואין שום דבר נמנע ממך, מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממת ומתיה ומצמיח ישועה, כנס כי תחית המתים ממש, כי אתה ברחמיך כבר הרבית נפלאותיך עמי פלי שעור בכל יום ובכל עת ובכל שעה מעודי ועד היום הזה, החיני וקיימי מעתה בחיים אמתיים בעולם הזה ובעולם הבא הטעימני ברחמיך ונפלאותיך מחיים שוכו הצדיקים האמתיים וכוונם לברכה אשר היו חיים חיים אמתיים בכל עת, וזכו לחיים חדשים ונוראים ונפלאים בכל פעם, אשר יש בם בחיים שלחם להשפיע עלי אור חיים גם עתה איד שאני עתה, באפן שאזכה גם אנכי לחיות על כל פנים מעתה חיים אמתיים חיים ארוכים חיים טובים חיים הנקראים חיים באמת "תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימך נצח. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי" אמן:

תתשמב

(קז)

מלא רחמים שמחת ישראל, תן שמחה בלבי בפרט בימים טובים הקדושים והנוראים מאד "נגילה ונשמחה בך" ורחם עלי ומחול לי וסלח לי וכפר לי על כל הפגמים שפגמתי בשמחת יום טוב מעודי עד היום הזה ותהיה בעורי ותושיעני לתקן הכל בשלמות, שאזכה לברך ולהעלות כל השמחות הנפולות למקומן ולשרשן אל מקום אשר היה שם אהלם בתחלה, ותרגילני ברחמיך בכל דרכי השמחה באפן שאזכה להיות בשמחה תמיד, בפרט בשבתות וימים טובים נגילה ונשמחה בישועתך. "אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון. שמח נפש עבדך כי אליך יהנה נפשי אשא. תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעימות בימיך נצח. תשמיעני ששון ושמחה, תגלגלני עצמות דבית". שבענו ממוכך ושמח נפשנו בישועתך, ומהר לבנו לעבדך באמת, והנחילנו יהנה אלחינו בשמחה ובששון מועדי קדשך, וישמחו בך ישראל מקדשי שמך, "יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהנה צורי וגואלי" אמן ואמן:

1

(קח)

וזבנו מעתה וחקנו ואמצנו ושמחנו ושמחנו בשמחה דקדשה, באפן שימשך עלינו כח ונבורה גדולה דקדשה, עד שנוכח מתרה לשבר ולבטל כל השלש תאוות האלה ונוכח להמשיך תרעת דקדשה לתוך לבבנו על ידי קדשת השלש רגלים ועל ידי נזכה לתקן את לבבנו, לבטל מלבבנו כל השלש תאוות האלה ולא ישאר אצלנו מהם שום רשם כלל:

פמ

(קי)

מלא רחמים, זורע צדקות מצמיח ישועות בורא רפואות, עשה עמנו צדקה למען שמך, ומלא כל משאלותינו לטובה ברחמים. עושה צדקות עם כל פשר ורוח לא ברעותינו תגמלנו. עזרנו והושיענו וזבנו בזכות הצדיקים האמתיים, בזכותם וכחם תמשיך ותאיר עלינו הארת הרצון העליון, הארת רענא דרעוין רצון שברצונות ונוכח לקשר כל הרצונות שפעולם לשרש הרצון, עד שנוכח כלנו להאמין באמונה שלמה וחקקה ונכונה שהכל ברצונך לבד, ולכסף ולהשתוקק ולהתגעגע תמיד לשמך הגדול ולעבודתך באמת, ברצון תקיף וחקק ואמין באמת לאמתו ברצונך הטוב כל ימי חיינו לעולמי עד ולנצח נצחים עד שנוכח לבוא לשמחה גדולה, וחדוה רבה ועצומה, על ידי רצוננו וכספנו החזק לשמך הגדול באמת ותמשיך עלינו שמחת יום טוב קדש תמיד ונוכח להיות בשמחה תמיד ולעבדך באמת בראה ובאהבה ובשמחה וחדוה, ויגנם בנו מהרה מקרא שפתוב:

"בשמה יגלוין כל היום ובצדקתך ירומו. כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרום קרננו. כי ליהנה מגננו ולקדוש ישראל מלבנו":

קמז

(ה:)

ובכן תזכנו ברחמיך הרבים, ותעזרנו ותושיענו שיהיו כל המאכלים ומשקאות שאלנו מאכלים מבררים צחים וזכים בלי שום סיג ופסלת כלל ולא יתערב באכילתנו שום תערובות מאחיות השדים כלל ותתן לנו כח ועז ותעצומות לחזק את המלאך ותעזר לנו שנופה להיות בשמחה תמיד, ונתגבר ונתאמץ בכל עז וכח וגבורה להיות אף שמח תמיד ותהנה אכילתנו בשמחה גדולה ובקדשה ובטהרה גדולה, ויגנים בנו מקרא שכתוב: "לך אכל בשמחה לחמך ושנתה בלב טוב ויגד כי בכר רצה האלהים את מעשיך" עד שנופה על-ידי השמחה וחסדנה לחזק את המלאך, ויתחזקו המלאכים הקדושים בכח גדול על-ידי תקף שמחתנו וימשיכו לנו שפע טובה ופרנסה טובה, מאכל ומשקה מבררים בלי שום אחיות הסטרא אחרא כלל ולא יתנו להסטרא אחרא והשדים לינק מהשפע הנמשכת לנו כלל, ולא תתעכב השפע אצלם כלל רק דרך מעבר לבד ולא יינקו מהשפע רק כדי חיותם בצמצום גדול ותמשיך ברחמיך כל השפע לעמו ישראל הקדוש, ולא ישלמו בה ידי זרים. ונופה להיות בשמחה תמיד, ובשמחתנו לא יתערב זר ותעזרנו בכל עת להתחזק תמיד בשמחה וחרוה גדולה, עד שנופה על-ידי השמחה להנצל מטמאת קרי חסדושלום הפאה על-ידי עצבות ומרה שחוררה חסדושלום:

קבא

(ה:)

אבינו מלכנו חמל עלינו, אבינו מלכנו חוס ורחם עלינו, אבינו מלכנו חמל על עוללינו ומפנו ותעזרנו להמשיך קדשת ושמחת ניסן על כל השנה בלה ונופה להיות בשמחה תמיד, ולהביא תמיד שחוק ושמחה ועז וחרוה בכל המלאכים הקדושים ויהנה חוד וחרד לפניהם עז וחרוה במקומם בכל השנה בלה כמו בחדש ניסן, ונופה תמיד לתן חזוק ותקף להמלאכים הקדושים על-ידי שמחתנו ויתחזקו המלאכים הקדושים תמיד בכל עז ותעצומות ויבטלו כח השדים ותקלפות, ולא יתנו להם שום יניקה מהשפע הקדושה חיוורת לנו, עד שנופה למאכלים ומשקאות מבררים, ולהנצל על-ידי-וה מטמאת מקרה לילה חסדושלום, ולהיות קדושים ומטהורים תמיד:

קמז

(ו:)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתזכני להיות בשמחה תמיד ותעזרני ותושיעני שאזכה לעשות כל המצות וכל הדברים שבקדשת בכח גדול, עד שאזכה להיע בשעת עשיית המצוה או הדבר שבקדשה ועל-ידי-וה אזכה שיצאו ממני כל הדמים

העבורים וכל הארסיים רעים שיש בהם, הכל יצא לחוץ עלידי תועה טובה בשעת עשיית דברים שבקדשה ועל-ידי-זה אופה להכניע המחול שהוא עבירת הדמים שמשם נמשך העצבות חס-ושלום ואופה להיות בשמחה תמיד, ולגרש ולכפול העצבות והמרה שחורה ממני, שלא יהיה להם שום שליטה ואחיזה בי כלל, רק אופה להיות אף שמת תמיד:

קמו (:) ותרחם עלינו ועל כל עמך ישראל ותשמרנו ותצילנו מכל מיני חלאים ומכאובים ומכל מיני חלשות, ותחמל על כל חולי עמך ישראל אשר כבר נפלו למשכב, שתשלח להם מתרה ועה טובה, ועל-ידי-זה יצאו מהם כל הארסיים רעים של הדמים העבורים, ועל-ידי-זה תרפאם רפואה שלמה ברחמיך ותשלח עליהם ועלינו שמחה גדולה באמת. ונזכה שיהיה נמשך עלינו תמיד השמחה של יום טוב על-ידי ועה טובה דקדשה, שנוזכה להכניס כל בחותינו בשעת עשיית כל מצוה ומצוה וכל דבר שהוא רצונה, עד שנוזכה להויע ועה טובה ועל-ידי-זה נוזכה תמיד לשמחה של יום טוב, לגיל ולשמח בך תמיד בכל יום ויום, על אשר זכיתנו ברחמיך הרבים, ובחרת בנו מכל העמים ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבנתנו מלבנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

קמו (:) רבנו של עולם, אתה יודע כמה וכמה מויק לנו העצבות חס-ושלום, אבל מה נעשה והעצבות והמרה שחורה מתנברים עלינו בכל פעם בהתנברות גדול בלי שעור, עד אשר בשל בח הסבל, ומה נעשה ועוונותינו עשו, אף כבר הותרתנו שאף-על-פי בן צריכין להתחונק להיות בשמחה תמיד, וכל אדם כמו שהוא צריך להתנבר להרחיק העצבות והמרה שחורה, ולהכריח עצמו בכל הכחות להיות בשמחה תמיד:

קמו (:) על בן באתי לפניך מלא רחמים שתחום ותחמל ותרחם עלינו בכל עת, ותעזרנו לשמח את נפשנו בכל מיני עצות ודרכים, באפן שנוזכה להרחיק העצבות מאתנו בכל עת, ולהיות בשמחה תמיד, עד שנוזכה שיהיה נמשך עלינו בכל יום ויום השמחה של יום טוב קדש, ונוזכה להתבונן ולהאמין במעשי יהוה ונפלאותיו, אשר הוא עושה עמנו בכל יום נפלאות ונסים גדולים ונוראים לחזקנו ולאחזנו (ולאמצנו) לכל נמוט לעולם חס ושלום, באשר כבר גלית דעתנו לראות מעט מרחוק חסדיך ונפלאותיך ומובותיך שאתה עושה עמנו בכל יום ובכל עת ובכל שעה, כמו שכתוב: "מאת יהוה היתה זאת היא

נפלאות פעינינו. זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו. שמח נפש עבדך, כי אליך יהוה נפשי אשא". חזקני ואמצני ועזרני והושיעני בדרך חסדיך ונפלאותיך הנוראות שאזכה להיות בשמחה תמיד באמת, אמן בן יהי רצון:

רג (יב)

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שיאירו עלינו זכות וכל חסדיך באמת, ונזכה על ידם לשמחה שלמה, ובכחם הגדול ינשבו עלינו ברוחם הקדוש וינערו ויסירו מלבבנו כל מיני מרה שחורה ועצבות, וכל מיני עפרוריות וכבודות הנפלים על לבנו, עד שנוזכה להתלהב ולבער אליך באמת:

רמ (יב)

עזרנו וזכנו ברחמיך הרבים שינשבו ברוחם הקדוש על כל אחד ואחד מאתנו עמך בית ישראל רוח קדשה וטהרה, באפן שנוזכה לשמחה שלמה באמת ברצונך הטוב, עד שיבער ויתלהב לב של כל אחד ואחד אליך תתברך לנצח בתשוקה גדולה ובהתלהבות גמרץ בהדרגה ובמדה בראוי לכל אחד ואחד לפי בחינתו באמת באשר אתה לבר ידעת כל זה, כי אין מי שיודע לבנו זאת כי אם אתה לבר, עד שנוזכה בלנו עמך בית ישראל לבא דכל עלמא, שכל אחד ואחד מישראל עם סגולה עם הנבחר מכל העמים, יהיה נעשה לב למקום שצריך להיות שם בבחינת לב, וכלנו באחד נתרבק אליך ונתלהב אליך באמת, עד שנוזכה להכליל בך באמת לעולמי עד ולנצח נצחים, ויקים בנו מקרא שפתוב: "ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים בלבם היום" מעתה ועד עולם אמן נצח סלה ועד:

ריח (י)

אבל אתה גלית לנו בתורתך הקדושה שעקר ישוב הדעת הוא על ידי שמחה, וגם אתה ידעת גדל רחוקי משמחה, על בן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, אדון השמחה והחדוה, אשר השמחה במעונך, כמו שפתוב: "הוד והדר לפניו, עו וחדוה במקומו", שתרחם עלי ועל כל עמך בית ישראל, ברחמיך הרבים ברחמיך הגדולים ברחמיך הגנוזים ברחמיך האמתיים ברחמיך הנצחיים, ותמשיך עלי שמחה אמיתית מן השמים, באפן שאזכה להיות אף שמח תמיד אנילה ואשמחה בישועתך בכל עת, "שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי", עד שאזכה לקשר השמחה אל חמתי, עד שאזכה להוציא לחרות מחי ודעתי ומחשבותי האסורים בכבלי עני וכבול, בגלות גדול ומר זה ימים ושנים, מיום עמדי על דעתי, באשר אתה לבר ידעת גדל עצם מרירות השעבוד והגלות של דעתי, שסובל גלות מר ושעבוד קשה בכל עת על ידי רבוי המחשבות רעות

ומרדוֹת וּבְלִפְוִלִים שֶׁל הַבַּל וְשִׁמּוֹת וְעַקְמִימוּת שֶׁבְלִב, הַבָּאִים עַל הַמֶּח וְהַלֵּב בְּכָל עֵת, וּמַעֲקָמִים וּמְבַלְבְּלִים אֶת מַחֵי וְלִפֵּי מְאֹד, אֲשֶׁר בְּשַׁל בַּח הַסִּפֵּל, וְכָל עֵקֶר גְּלוֹת הַדַּעַת הוּא מַחֲמַת הַמְּרָה שְׁחֹרָה וְהַעֲצָבוֹת הַקָּשָׁה וְהַכְּבֵד וְהַמֵּר מְאֹד, אֲשֶׁר הַתַּנְגְּפָרָה עָלֵינוּ מַעֲוֹדְנוּ וְעַל־יַד־יָדָה אֵין אָנוּ יְכוּלִים לֵישֵׁב עֲצָמְנוּ בְּלָל, הֵיכָן אֲנַחְנוּ בְּעוֹלָם, וְלִחְשֵׁב הֵיטֵב בְּדַעַת מִי־שָׁבַת עַל הַתְּכָלִית הָאֲחֵרוֹן הָאֲמִתִּי, כִּי אֵין אָנוּ יְכוּלִין לְהַנְהִיג אֶת מַחְנוּ בְּרַצוֹנֵנוּ מַחֲמַת עֵצָם תִּקַּף הַגְּלוֹת שֶׁל דַּעַתְנוּ, מַחֲמַת הַמְּרָה שְׁחֹרָה וְהַעֲצָבוֹת הַמַּתְנַגְּפָרָת בְּכָל עֵת וּמַחֲמַת שְׂאִין אָנוּ מִי־שִׁבִין עֲצָמְנוּ, עַל־יַד־יָדָה עֵקֶר הַתְּרַחֲקוּתֵינוּ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים, עַד שֶׁבָּאֵנוּ לְמַח שֶׁבָּאֵנוּ וְעֵשִׂנוּ מַח שְׁעֵשִׂנוּ, וְחִטָּאֵנוּ מַח שֶׁחִטָּאֵנוּ, וּפְגַמְנוּ מַח שְׁפַגְמְנוּ, וְקַלְקַלְנוּ מַח שֶׁקַּלְקַלְנוּ, וְנִתְרַחֲקְנוּ כְּמוֹ שֶׁנִּתְרַחֲקְנוּ, כְּאֲשֶׁר יוֹדַע כָּל אֶחָד בְּנַפְשׁוֹ גָּדֵל רַחוּקוֹ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּמִתּוֹרָתוֹ וְעִבּוֹדָתוֹ בְּאֲמִתּוֹ וְהָא בְּהָא תִּלְיָא, כִּי כָּל מַח שְׂאֵנוּ מִתְרַחֲקִים יוֹתֵר, חֲסִי־וְשָׁלוֹם מִתַּנְגְּפָרַת הַמְּרָה שְׁחֹרָה וְהַעֲצָבוֹת יוֹתֵר, וְכָל מַח שֶׁמַּתְנַגְּפֵר הַעֲצָבוֹת וְהַמְּרָה שְׁחֹרָה יוֹתֵר חֲסִי־וְשָׁלוֹם, מִתַּנְגְּפֵר בְּלִבּוֹל הַדַּעַת וְגְלוֹתוֹ יוֹתֵר, עַד שְׂאֵין [אָנוּ] יְכוּלִין לֵישֵׁב עֲצָמְנוּ בְּלָל, וְעַל־יַד־יָדָה נִתְרַחֲקִים יוֹתֵר חֲסִי־וְשָׁלוֹם, וְעַתָּה מֵאֵין יְכוּא עוֹרְנוּ אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם, מֵאֵין וּמֵאֵין נִבְקַשׁ עוֹר וְתַרוּפָה וְהַצְּלָה לְחֹלִים נְגוּעִים וּמַעֲנִים כְּמוֹנוּ חַיִּים בְּדוֹר הַזֶּה הַבֵּיטוּ וּרְאוּ אִם יֵשׁ מְכַאֲוֵב כְּמַכְאוֲבֵנוּ, כִּי אֵין מְכַאֲוֵב כְּמַכְאוֲבֵי הַנֶּפֶשׁ הַרְחוּקָה מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מַחֵי חַיִּים, הַטּוֹב וְהַמְּטִיב, חַחֵי לְעַד וְקִיָּם לְנֶצַח. "שְׁמוּ שָׁמַיִם עַל זֹאת וְשַׁעֲרוּ" כִּי נִחְרַבְנוּ מְאֹד. אוֹי לָנוּ שֶׁהַחֲרַבְנוּ אֶת בֵּית הַחֻקְמָה, וְשִׁרְפָנוּ אֶת הַיְכָלֵי הַשֵּׁכֶל, וְהַגְּלִינוּ אֶת דַּעַתְנוּ לְמַקּוֹם שֶׁהַגְּלִינוּ, אוֹי לָנוּ מְאֹד אוֹי מַח הַיָּה לָנוּ:

רב

אֲבָל בְּרַחֲמֵיךָ תְּרַבִּים וְהַעֲצוּמִים אֲשֶׁר חֲשַׁבְתָּ מְרַחוּק לְחַטִּיב אַחֲרֵיתֵנוּ, הַקְּדַמְתָּ תְּרוּפָה לְמַכְתָּנוּ הָאֲנוּשָׁה, וְשַׁלַּחְתָּ לָנוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר צַדִּיקִים קְדוֹשִׁים אֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁר בְּכַחֲסֵם הַגְּדוֹל תִּקְנֵנוּ מַח שֶׁתִּקְנֵנוּ, וְעֵשׂוּ עִמָּנוּ מַח שְׁעֵשׂוּ, עַד שֶׁחֲבִינוּ לָנוּ צָרִי וּמְזוֹר וְתַרוּפָה בְּכַמָּה וְכַמָּה מֵיָנִי סָמִים שֶׁל חַיִּים יְקָרִים וְאֲמִתִּיִּים וְנִצְחָיִים וְהוֹרּוּ לָנוּ כְּמַח וְכַמָּה דְרָכֵי עֲצוֹת נִפְלְאוֹת וְאֲמִתִּיּוֹת בְּאֵפֶן שְׁנוּכָה גַם אֲנַחְנוּ לְשִׁמַּח נַפְשָׁנוּ בְּכָל עֵת, וּבְרַחֲמֵיךָ תְּרַבִּים וּבִיְתֵנוּ שְׁזָרוּ אוֹתָנוּ מְאֹד מְאֹד בְּכַמָּה אוֹהָרוֹת לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל בַּחְנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, יִתְיַה אֵיךְ שִׁיְתִיחַ, גַּם אֲנַחְנוּ נִשְׁמַח בִּיהוֹה, נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בִישׁוּעָתוֹ, אֲשֶׁר זָכָנוּ לְהִיּוֹת מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֵשׂוּנוּ גוֹי, שְׁלֹא שֵׁם חֲלָקְנוּ בְּהֵם וְגוֹרְלָנוּ בְּכָל חַמוֹנָם, וְהַצִּילָנוּ בְּרַחֲמֵי הַעֲצוּמִים, בְּנַפְלָאִים וְנִוְרָאִים, מִלְּהִיּוֹת מִתַּנְגְּד וְחוֹלֵק עַל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים וְעַל אֲנָשִׁים בְּשָׂרִים בְּאֲמִתּוֹ, "רַבּוֹת עֲשִׂיתָ אֶתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי, נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחְשְׁבוֹתֶיךָ אֵלֵינוּ אֵין

ערוך אלוה, אנידה ואדברה עצמו מספר. ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך. ברוך
אלהינו שפראנו לכבודו ותהדילנו מן התועים בכל הפחיתות:

(י)

רב

על כן באתי לפניך לשמח כפי לרחמיך שתחנני ברחמיך ובחסדיך העצומים שאזכה
להיות בשמחה תמיד, ואזכה למצא כי במהירות נקרות טובות תמיד, אשר ברחמיך
הרבים חמלת עלינו, וזכיתנו לעשות מצוות רבות בכל יום, ולהוציא מפנינו ברכות רבות
ותפלות ותחנונות ובקשות ושירות ותשבחות בכל יום, ערב ובקר וצהריים, ולעסוק בתורתך
הקדושה ובפקודיך הישרים המשמחים את הלב ואם אין אנו זוכים לקיים שום מצוה
בשלמות הראוי, ולא לדבר שום דבור דקדשה בכונה הראויה, כי כל מעשינו ותפלתינו
ועסק תורתנו מערבב ומבלבל בפסלת הרבה, עם כל זה, על כל פנים, יש בהם כמה
ובמה נקרות טובות כי אתה יודע תעלומות שאפלו הגרוע והפחות שבישראל,
אח-על-פי-כן פנימיות בונתו בכל מעשיו הטובים הוא לשמך לבר באמת, ואפלו פושעי
ישראל מלאים מצוות ברמז, ואתה מתפאר ומשתעשע מאד עם כל תנועה טובה של
הפחות שבישראל:

(כא)

רב

"שמח נפש עבדך כי אלוה יהוה נפשי אשא. אנילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את
עניי ידעת בצרות נפשי. תשמיעני ששון ושמחה תגלגל עצמות דבית. השיבה
לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני. וישמחו כל חוסי כד לעולם ורננו ותסד עלימו
ויעלצו כד אחבי שמך. אשמחה ואעלצה כד אומרה שמך עליון. תודיעני ארח חיים שבע
שמחות את פניך, נעמות בימיך נצח. ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו. ורנו
וישמחו חפצי אדקו, ויאמרו תמיד וגדל יהוה החפץ שלום עבדו. וישמו כד כל
מבקשיך, יאמרו תמיד וגדל יהוה, אוחבי תשועתך. וצדיקים ישמחו ועלצו לפני אלהים
ויששו בשמחה. הלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו כד. שבענו בכרך חסדך ונרננה
ונשמחה בכל ימינו. שמחנו בימות עזיתנו שנות ראינו רעה:

(כב)

רפא

ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך. עבדו את יהוה בשמחה בואו
לפניו ברננה. יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה. התהללו בשם קדשו ושמח
לב מבקשי יהוה. וברני יהוה ברצון עמך, פקדני בישועתך. לראות בטובת בחיריך, לשמח
בשמחת גויך, להתהלל עם נחלתך. יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה. וקללו

הָמָּה וְאַתָּה תִּבְרָךְ, קָמוּ וַיִּבְשׂוּ וַעֲבָדְךָ יִשְׁמְחוּ. וַיֵּרָאוּךָ וַיֵּרְאוּנִי וַיִּשְׂמְחוּ כִּי לְדַבְּרְךָ יִחַלְתִּי.
יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֵשִׂיו בְּנֵי צִיּוֹן וַיִּלְווּ בַּמִּלְכָּם׃

(כא:)

רפב

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, אֲדוֹן הַשְּׂמֵחָה וְהַחֲדוּתָהּ, אֲשֶׁר הַשְּׂמֵחָה בְּמַעֲוָנָהּ, וְאִין לְפָנֶיךָ שׂוֹם עֲצָבוֹת כָּלֵל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "הוֹד וְהוֹדָר לְפָנֶיךָ, עוֹ וְחֲדוּתָהּ בְּמַקוֹמוֹ" וּבְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים, שְׂאוּבָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָתָהּ תָּמִיד, כְּאֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל-יְדֵי צְדִיקְךָ הָאֱמִתִּים שֶׁשִּׂמְחָהּ הִיא סִטְרָא דְקַדְשָׁה, וְעֲצָבוֹת וּמְרָה שְׂחוּרָה הִיא הַסִּטְרָא אַחֲרָא, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׂוֹנֵא אוֹתָהּ, וְכָל קַדְשָׁתַי אִישׁ מִיִּשְׂרָאֵל הוּא עַל-יְדֵי שִׂמְחָתָהּ דִּינְקָא, וְכָל הַהֲתַרְחָקוֹת שֶׁלָּנוּ מִמֶּךָ וְהַתְנַבְרוֹת הַתְּאוֹנוֹת הַכֹּל הִיא עַל-יְדֵי עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׂחוּרָה אֲכַל אַתָּה יַדְעָתָ בְּמָה אֲנִי רְחוּק מִשִּׂמְחָתָהּ, כִּי קִלְקַלְתִּי וּפְגַמְתִּי הַרְבֵּה מְאֹד:

(כא:)

רפג

עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, שֶׁתְּהִיָּה בְּעֲזָרִי וְתִשְׂמַחְנִי בִּישׁוּעָתְךָ, וְתֵאֵיר כִּי וְתִגְלָה לִי דְרָבִי עֲצוּתֶיךָ הָאֱמִתִּיּוֹת, וְתוֹרְנִי וְתִלְמַדְנִי שְׂאוּבָה לְחַפְּךָ כָּל מִינֵי תִּגּוֹן וְאַנְחָה לְשִׂמְחָתָהּ, שֶׁלֹּא יִהְיֶה שׂוֹם כַּח לְהַסִּטְרָא אַחֲרָא שֶׁהוּא תִּגּוֹן וְאַנְחָה לְהַכְנִים כִּי עֲצָבוֹת חֶסֶם וְשִׁלּוּם רַק אַדְרָבָא, אֲזוּבָה בְּכָל עֵת לְהַתְחַזֵּק וְלְהַתְנַבֵּר בְּשִׂמְחָתָהּ גְּדוּלָּהּ כָּל כּוּף, עַד שְׂאוּבָה לְחַפְּךָ תִּגּוֹן וְאַנְחָה לְשִׂמְחָתָהּ, וְלֹא אֵינִי לְהַעֲצָבוֹת וְתִּגּוֹן וְאַנְחָה לְהַתְאַחוּ כִּי כָּלֵל, רַק בְּכָל מַה שְׂרוּצִים לְהַכְנִים כִּי עֲצָבוֹת חֶסֶם וְשִׁלּוּם, עַל-יְדֵי רַבּוּי הַחֲטָאִים וְהַעֲוֹנוֹת הַעֲצוּמִים שֶׁעָשִׂיתִי, וּפְגַמְתִּי הַרְבֵּה מְאֹד כְּלִי שְׂעוֹר, אֲזוּבָה לְחַפְּךָ כָּל זֶה לְשִׂמְחָתָהּ, עַל אֲשֶׁר אַתָּה עַל פִּי כֵּן חָמַל הַשֵּׁם וְתִבְרָךְ עָלַי, וְשֵׁם נַפְשִׁי בְּחַיִּים וְלֹא נָתַן לְמוֹט רַגְלִי, וּבְנֵי לְהִיּוֹת בְּכָלֵל יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲשִׂנִי גוֹי, וְאֲנִי זוֹכֵה לְקַיָּם בְּמָה מִצְוֹת גְּדוּלוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, לְהַתְעַטֵּף בְּצִיצִית, וּלְהַנִּיחַ תַּפְלִין, וּלְקַרֹּת קַרְיָאֵת שְׂמַע, וּלְקַבֵּל שֶׁבֶת יוֹם טוֹב, וְלִשְׁמַע קוֹל שׁוֹפָר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וּלְהַתְעַנּוֹת בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, וְלִישֵׁב בְּסִפָּה, וְלִפְלֹא אַרְבַּעַת מִינִים, וְלֵאכֹל מִצָּה בְּסִפָּה, וּבֵן שְׂאָרֵי כָּל הַמִּצְוֹת הַקְּדוּשׁוֹת אֲשֶׁר אֲנִי חַנּוּן עִם קַדְשֶׁךָ מְקַיָּמִים בְּכָל עֵת אֶפְלוּ הַפְּחוֹת שֶׁבְּפָחוֹתִים וְחָקֵל שֶׁבְּקָלִים מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ, "מַה יָּקָר חַסְדֶּךָ אֱלֹהִים", מַה גְּדוּלוֹ מַה רַבּוּ מַה עֲצוּמוֹ רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ עָלֵינוּ, אֲשֶׁר הַכְּתַרְתָּ אוֹתָנוּ בְּבִתְרִים קְדוּשִׁים כְּאֵלֶּה וּבִתְקוּף גְּלוּתָנוּ וְעֲצָם הַתְּרַחֲקוּתָנוּ מִמֶּךָ עַל-יְדֵי רַבּוּי פְּשָׁעֵינוּ נִגְדָּה, עַדִּין אַהֲבַתְךָ קְשׁוּרָה בָּנוּ וְאַתָּה מְזַכֵּה גַם אוֹתִי לַעֲשׂוֹת בְּמָה מִצְוֹת בְּכָל יוֹם וּבְיָדֶיךָ רָאוּ לִי לְהַגְדִּיל הַשְּׂמֵחָה בְּכָל עֵת, וְלְחַפְּךָ כָּל תִּגּוֹן וְאַנְחָה לְשִׂמְחָתָהּ כִּי אַדְרָבָא זֶהוּ שִׂמְחָתִי שֶׁמְרַחֵק וּפְגַם וְחוּטָא כְּמוֹנִי, וְזָכָה לִגְע בְּדְבָרִים קְדוּשִׁים וְנִזְרָאִים כְּאֵלֶּה, לִיחַד שְׂמֶךָ בְּכָל יוֹם, וּלְהַתְעַטֵּר בְּעֲמֻרַת תַּפְּאֶרֶת הַתַּפְּלִין הַקְּדוּשִׁים וְהַנִּזְרָאִים בְּכָל יוֹם, וּלְהַתְעַטֵּף בְּצִיצִית, לְהַתְלַבֵּשׁ

בלבושין דמלכא בעטופא דמצנה, ושאר המצות וכל מה שרוצה להתגבר להכניס בך עתי ולפי עצבות חסד ושלום, מרבו פשעי ועוונותי, על ידי כל זה דיקא אנדיל השמחה, ואמר ללבי: אדרבא זהו שמחתי, זהו חרותי הגדולה, שאנכי המרחק כל כך וזכה לנע בקדשות באלה, "חקיצותי ועודי עמך, כי דביתנו במקום תנים ותכם עלינו בצלמות, אם שכתנו שם אלהינו ונפרש פנינו לאל זר, אני לדודי ודודי לי", אחנונו ולא נרפך:

רפד (כא:)

מרא דעלמא בלא, שמחת ישראל, "שמח נפש עבדך, כי אלו יהיה נפשי אשא", ובני להשיג באמת דרכי השמחה האמתית, באפן שאזכה לחטף היגון ואנחה לתוך השמחה, להפך כל מיני עצבות ויגון ואנחה לשמחה ובני להתחזק ולהתגבר בשמחה גדולה תמיד, ואזכה להמשיך עלי קדשות כל העשרה מיני נגינה שהם כלליות השמחה הקדושה ותרנגילני לשמח את נפשי בכל עת על ידי נגון של שמחה, ואניל ואשמח ביהנה בשיר והלל ורגן וזמרה ונגון, ואזכה להיות בשמחה תמיד ועל ידי זה יהיה נמשך עלי רוח חיים דקדושה לתוך כל העשרה מיני דפיקון שפקרבי ועל ידי זה תשמרני ותצילני מכל מיני חלאים ומכאזבים ומחושים בגשמיות ורוחניות, אשר בלם פאים על ידי מרה שחורה ועצבות חסד ושלום ותפאני אותי ואת כל עמך ישראל, ותחלימיני ותחייני על ידי שמחה וחדוה שתמשיך עלי תמיד, אשר משם כל הרפואות של כל מיני חלאים שבעולם, כי שמחה היא עקר חיות האדם, רפאנו יהוה ונרפא, הושיענו ונושעה כי תחלתנו אתה, והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואינו ולכל מכאובינו ולכל מכותינו, רפואת הנפש ורפואת הגוף:

רפה (כא:)

ואתחזק בשמחה גדולה בכל עת בכל מיני דרכים ונתיבות ועצות ותחבולות שאפשר לשמח את הלב על ידם, הן על ידי הנקודות טובות שאני מוצא בעצמי עדן, הן על ידי מלי דשמותא, לשנות את מעמי ולעשות עצמי בשוטה, ולהרגיל עצמי במלי דבדיחותא כדי לבוא לשמחה שהיא עקר הקדושה ועקר חיות האדם:

רפו (כא:)

מלא רחמים, בורא רפואות, אדון הנפלאות, חרות ישועות יעקב, הן שמחה בלבי, כי אתה יודע תעלומות לב, ואתה יודע בכמה דרכים ובכמה תחבולות מתגבר הפעל דבר וחילותיו עלינו בכל עת, להמשיך עצבות חסד ושלום עלינו, והוא בתחבולותיו ערם יערים הוא ומרמה אותנו, ומתלבש עצמו במצות, עד שנדמה לנו שיש לנו עצבות מעוונותינו ובאמת בכל זה הוא פורש רשת לרגלינו, כי כבר למדתנו שעל זה צריכין

ליחד שעה אחת ביום, לשפר לבנו ולפרש שיתנו לפניך על כל מה שעבר עלינו, אבל כל היום בלוי צריכין להתחוק בשמחה, ולהכריח עצמנו בכל כחותינו לבוא לשמחה גדולה שהוא עקר קדשת ישראל:

רפז

(כא:)

על כן רחם עלינו למען שמך, והודיענו אורחות חיים שנוזקה להכין ולהשיג הדרךים והנתיבות והשכילים והעצות האמתיות איך לבוא לשמחה תמיד, ותעשה את אשר בחרוך אלך ואת מצותיך אשמר, "בשמחה ובטוב לבב מרב כל", עד שאזכה לשמחה של עתיד ואזכה לראות בשמחת המחול שתעשה לצדיקים לעתיד לבוא וכל אחד יתנה מראה באצבעו ויאמר "זה יהנה" כמו שכתוב: "ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה, קוינו לו וישענו, זה יהנה קוינו לו, נגילה ונשמחה בישועתנו" וקנים לנו מהרה מקרא שכתוב: "ופרוגי יהנה ושובון, ובאו ציון ברה, ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישינו ונסו יגון ואנחה" ונאמר: "כי בשמחה תצאו, ובשלוש תוכלון, התרים והנבעות ופצחו לפניכם רנה, וכל עצי השדה ומחאו כף" ונאמר: "ושאבתם מים בששון מפעני ישועה" ונאמר: "כי נחם יהנה ציון נחם כל חרבותיה, וישם מדברה בעדן, וערבתה כגן יהנה, ששון ושמחה ומצא בת, תודה וקול זמרה. שמחו ביהנה וגילו צדיקים ותרנינו כל ישרי לב":

שיר

(כו:)

"תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימיך נצח, תשמיעני ששון ושמחה, תגלנה עצמות דבית. השיבה לי ששון ישעך, ורוח נדיבה תסמכני". רבנו של עולם, אתה יודע כמה אני רחוק משמחה אמתית בגוף ונפש כי קלקלתי הרבה מאד בלי שעור וערך ומספר, עד אשר ספו תמו הצרופי אותיות לבנות בהם עניני וקלקולי ופגמי וחיובי העצום אבי שבשמים, אל חי וקנים, מה אמר מה אדבר מה אצטרך, תן על כל אלה קשה עלי מאד להמשיך השמחה עלי ואם ברחמיך נמלת עמי טובות רבות לנצח בלי שעור, וזכיתני להיות מורע ישראל, ועזרתני ברחמיך לעשות כמה וכמה מצות ולעסוק בתורתך הקדושה, אשר על-ידי-זה יש לנו לכל אחד מישראל תקנה לאחרית טוב, וסוף כל סוף תתקננו בודאי, ותטיב עמנו פמוכך הנצחי, ותטעימנו מנעם ויוד, אשר בזה יש לנו לשמח כל ימינו לעולם אפלו הפחות שבפחותים אך עם כל זה, קשה לי לשמח בזה עם גופי שתהיה השמחה בשלמות בגוף ונפש, מחמת שידעתי בעצמי כל הפגמים והקלקולים שקלקלתי ופגמתי כל כך:

שמו

(כו:)

על בן באתי לפניך בעל הרחמים, ארון השמחה והחירות, שתעזרני בדרךכיך הנפלאים ותושיעני שאף-על-פי-כן אוכה לשמחה שלמה באמת בגוף ונפש, כי אתה "כל תוכל ולא יפצר ממך מומה" ובגדל רחוקי עתה ממך ובכל מה שעברתי ופגמתי עד הנה, עם כל זה "רחמיך רבים יהוה", ואתה רב להושיע, ואתה יכול לסבב בנפלאותיך הנוראות, שאוכה גם אנכי להיות אדך שמח תמיד באמת בגוף ונפש כי אתה יודע אבי שבשמים כמה אני צריך להתרחק מעצבות ומרה שחורה עד קצה האחרון, כי הם היו בעוכרי, ועל ידם באתי למה שבאתי:

שמו

(כו:)

רחם עלי אבי אב הרחמן טוב ומטיב לכל, חומל דלים מלא חמלות וחינוות, מלא חצלות וישועות אמתיות ונצחיות, תן לי תקנה ולא אבד זכני מעתה להיות בשמחה תמיד בגוף ונפש באמת עזרני והושיעני להסתכל תמיד על הסוף האחרון, באופן שתתן שמחה בלבי, למען אוכה על-ידי-זה להנצל מכל רע, לגרש כל המחשבות רעות, וכל ההרהורים רעים, וכל הכלבולים וכל הרעיונים רעים וכל התאוות ומדות רעות, הכל אנרש ואסלק ואכטל מעלי על-ידי השמחה והחירות שהם עקר ההתחזקות נגד כל הכלבולים והמניעות והפכרות, עד אשר אוכה להתקרב אליך באמת בשמחה ובטוב ללב מרב כל:

ש"ו

(כו:)

ותעזרני ברחמיך, שאוכה תמיד להסתכל על השרש העליון של כל השמחות והטובות, ששם נתקבצין ומאירין כל השמחות יחד, באופן שאוכה לשמח באמת בכל הטובות והשמחות יחד ותתרבה השמחה בלבי עד אין סוף ואין תכלית ותאיר אור השמחה הקדושה באור גדול ונורא מאד, על-ידי רבוי ההארות וההתנוצצות מכל השמחות והטובות יחד שתאיר כל שמחה ושמחה לחברתה, ויאירו זה לזה, ויתנוצצו זה לזה, עד שתאיר ותגדל אור השמחה הקדושה באור גדול ונערב ונפלא מאד מאד עד אין סוף ואין תכלית, באופן שנוכה לשוב אליך על-ידי-זה באמת, באהבה ובשמחה גדולה בגוף ונפש באמת:

ש"ח

(כו:)

כי אתה יודע יהוה אלהינו מלא רחמים, כמה וכמה יש לנו ישראל עם קדוש לשמח תמיד ובפרט אנכי גדל והאביון, כמה יש לי לשמח על כל הטובה אשר עשית עם עבדך, אשר זכיתני להיות בכלל ישראל עם קדוש אשר פתרת בנו מכל העמים,

ורוממתנו מכל הלשונות, וקדשתנו במצותיך וקרבנתנו מלפנו לעבודתך, ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת, והרביית לנו תורה ומצות, לחיותנו ביום הזה לזכותנו לנצח כי מרבוי התורה והמצות זוכה כל אחד מישראל, אפלו הקל שבקלים, לחמץ בכל יום כמח וכמה נקודות טובות מכמה וכמה מצות קדושות. כמה וכמה מעלות טובות למקום עלינו, אלו לא נתת לנו אלא נקדה אחת ממצוה אחת דינו, על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו, שהכתרת אותנו בתורה ומצות רבות ונעימות כאלה "רבות עשית אתה יהוה אלהי, נפלאותיך ומחשבתך אלינו, אין ערך אליך, אניה ואדברת, עצמו מספר. מה אשיב ליהוה כל תגמולוהי עלי":

שיט

(כו:)

עזרני מלא רחמים, שמחת ישראל, שאזכה להרגיש השמחה הזאת בלבי תמיד אנילה ואשמחה בך ובצדיקך האמתיים ובתורתך הקדושה, באפן שאזכה על-ידי-זה לצאת לחרות מאפלה לאורה, לשוב ממצולות ים שגלפדתי בהם, לצאת מהם בשלום, ולשוב אליך באמת ובלב שלם מעתה ועד עולם שאזכה להיות מעתה בראונך הטוב באמת תמיד ולא אעשה עוד הרע בעיניך, ולא אשוב עוד לכסלה, ואעזוב מעתה דרכי הרע ומחשבותי הרעות ואתחזק בכל עת בעז וחדוה וששון ושמחה, וחדות יהוה יהנה מעזי להתגבר על-ידי-זה על כל המחשבות רעות ועל כל התאוות רעות, ולחשוב בכל עת רק מחשבות קדושות ומהורות תמיד, בלי שום בלבול הרעת כלל. מלא רחמים, שבעני מטובך ושמחני בישועתך תמיד, כי בשם קדשך הגדול והנורא לבר במחתי, אנילה ואשמחה בישועתך, "יהיו לראון אמרי פי וחיגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי",
אמן ואמן:

תנא

(כז:)

אדון השמחה והחדוה, אשר עז וחדוה במקומך, ואין עצבות לפניך כלל עזרני והושיעני ברחמיך הרבים שאזכה לשמח את עצמי בכל עת תמיד, ותלמדני דעת ודרך עצה תודיעני, באפן שאזכה להתחזק ולחתחוק תמיד על חיגיון והאנחה והעצבות, להרחיקם מעלי ומעל גבולי, לבלי להניחם לבנום לאחוז ולגע בי כלל חס-ושלום, רק להתגבר בכל עז להמשיך עלי שמחה וחדוה תמיד, אנילה ואשמחה בך ובישועתך הגדולה, ובנפלאותיך וחסדיך הרבים והעצומים אשר עשית עמי ואשר אתה עתיד לעשות עמי אשר בחסדיך הנפלאים תמכת גורלי להיות מודע ישראל עם קדשך, אשר נתת לנו תורת אמת וחי עולם נטעת בתוכנו "חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפחה עלי".
וכני ברחמיך הרבים להתגבר ולהתחזק בכל עת, להמשיך עלי השמחה הגדולה

והנפלאה הוואת תמיד ואזכה לחוק את עצמי בשמחה גדולה כל כה, עד שתגיע השמחה לרגלי שאזכה לרקד מחמת שמחה ובפרט בשבתות יהוה ובמועדי יהוה מקראי קדש ובחנכה ופורים ובשאר שמחות של מצוה, תהיה בעזרי תמיד לשמחני בכל עז עד שאזכה לרקד הרבה מחמת שמחה ואזכה לעסק בתורה ולעשות כל המצוות בשמחה גדולה כל כה עד שהשמחה תגיע עד רגלי, ואזכה להעלות את הרגלין למעלה, ועל ידי זה תרחם ותעלה ותקים את כל תומכי אוריתא שהם סמכי קשומ המחזיקים בלומדי תורה ונותנים להם מתת ידם הטובה:

תננ
 עזרני הושיעני מלא רחמים להיות בשמחה תמיד, למדני דרכי עצותיך האמתיות בכל עת, ותזכירני ותחזקני ותאמציני בכל עת להתעורר להיות בשמחה תמיד, לזכר בכל עת טובותיך הנוראות והנשגבות אשר אתה עושה עם כל אחד מישראל ועמי בפרטיות בכל עת ערב ובקר וצהרים, מעודי עד היום הזה, את נפלאותיך וטובותיך בלי שעור תודעות לי מקרוב ומרחוק, ואת נפלאותיך וטובותיך הנעלמות ונסתרות ממני אשר אתה לכה עושה עמי נפלאות ונסים נוראים וטובות נצחיות בכל עת כדי לחיותני ולקיימני בקדשת ישראל לנצח אשר אין טובה ושמחה גדולה מואת, שכל אחד מישראל אפלו הפחות שבפחותים כמוני, זוכה לכמה נקודות טובות בכל יום, לקיים מצוות הבורא ותברך אשר הם חיינו וארץ ימינו לעולמי עד ולנצח נצחים אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירשתנו:

תנד
 זכנו לזכר ולתאמין בחסדיך ונפלאותיך וטובך הגדול שאינו נפסק לעולם, ולשמח את עצמי על ידי זה תמיד. שתח לפי ודעתו, והאר עיני שכלי והזרני ולמדני בכל עת כל הדרכים והעצות שאפשר לשמח עצמי בהם באותה העת והשעה באפן שאזכה להיות בשמחה תמיד, עד שאזכה בכל פעם לרקד הרבה מחמת שמחה, ולהעלות כל הפחינות הנקראין רגלין לבחינת לבב חכמה, בבחינת "ונביא לבב חכמה" ועל ידי זה יהיו נמתקין כל הדינים שפעולם מעלינו ומעל כל ישראל ואזכה על ידי השמחה והרקודין לתקן פגם הדבור הרע מה שפגמתי לפניך מעודי עד היום הזה בדבורים רעים הרבה, בפרט פגם דבורים רעים של לשון הרע ורכילות, הבל אזכה להעלות ולתקן בשלמות על ידי שמחה ורקודין דקדשה ותשמרני ותצילני מעתה מלדבר שום דבור רע ובפרט מלשון הרע ורכילות, ואזכה לקדש את דבורי בקדשה גדולה בתכלית השלמות ותשמרני ותצילני מפגם אמונה, ותזכני להעלות ולתקן כל פגמי האמונה על ידי השמחה והרקודין

דקדשה, ואזכה מעתה לאמונה שלמה באמת בראוי בתכלית השלמות בראונך המזב
 ותעלה אותי גם במזון ועשר, שתשפיע לי מזון ועשירות הרבה דקדשה, באפן שאוכל
 לעסב בתורתך ועבודתך בלי מרדא ובטול כלל, ואזכה להרבות בצדקה ולהחזיק ידי
 העוסקים בתורה ועבודה באמת:

(ז)

תנה

רבנו של עולם, אתה ידעת דחק פרנסתנו בעת אשר בשל פח הסבל, רחם עלינו
 למען שמך, ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, ונבנו להיות בשמחה תמיד, עד
 שנוכה לרקודין דקדשה ולהעלות כל בחינות הרגליו למעלה לקדשה עליונה, באפן
 שנוכה להמשיך שפע טובה ופרנסה טובה ועשירות גדול בקדשה ובטהרה לנו ולזרענו
 ולכל עמך בית ישראל, ובפרט לכל תומכי אוריתא:

(ז)

תנו

רבנו של עולם, מלא משאלותינו לטובה ברחמים, ונבנו לבוא לכל מה שבקשנו
 מלפניך, שנוכה להיות בשמחה תמיד, "אגילה ואשמחה בתסודה אשר ראית את
 עניי ידעת בצרות נפשי. אשמחה ואעלצה בך אומרה שמך עליון. שמח נפש עבדך כי
 אליך יהנה נפשי אשא". שפענו משובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת.
 "תשמיעני ששון ושמחה תגלגל עצמות דבית. השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה
 תסמכני. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהנה צורי וגואלי" אמן ואמן:

כט*

בשמך יגליון כל היום ובצדקתך ירומו. רבנו של עולם, ונבנו להיות בשמחה תמיד
 ולהזכיר עצמנו בכל עת את כל החסדים ונפלאות שאתה עושה עמנו בכל עת,
 ועל כולם אשר פחת בנו מכל העמים ורוממתנו מכל הלשונות, וקדשתנו במצותך
 וקרבנתנו מלבנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת. ונוכה לשמח בזה כל בך,
 עד שעל-ידי זה עצמו נוכה להתחרט באמת על אשר מרדנו נגדך כל בך בעונותינו
 ופשעינו המרובים, ואתה גמלתנו הטובות בכל עת ובכל שעה, ואנחנו גמלנוך הרעות.
 ונוכה להתחרט ולהתגעגע על זה כל בך עד שיתעורר אצלנו בכנה גדולה מחמת רב
 השמחה ונגדל התרטה והנענועים אשר יהיו לאחדים בידנו, כי אתה הודעת לנו אשר
 זה עקר שלמות הבכיה שתהיה מחמת רב השמחה בשמך ותברך, ועל-ידי זה נוכה
 שיהיה נמתק הבכיה שלא יהיו להעצבות והדינים שום אחיזה בבכיה שלנו, רק אדרבא
 על-ידי הבכיה מתוך השמחה יהיו נמתקין כל הדינים בשרשן העליון שבבכיה ששם
 שרש הבכיה והשמחה, ויתעוררו עלינו מלמעלה ברחמים גדולים בבחינת "והנה נער

בכה ותהמל עליו, ויקנים בנו מקרא שפתוב: בככי יבואו ובתחנונים אוכילם, אמן בן
יהי רצון:

לה*

עבדו את יהוה בשמחה בואו לפני ברננה, רבנו של עולם, זכנו לעבד אותך תמיד
בשמחה ולהיות תמיד בשמחה, ואפלו אם לפעמים אני נופל ממדרגתי, תעורני
לחוק את עצמי בהזריחה ותהארה שהיית מזריח ומאיר לי בימים תקודמים, עד אשר
על-ידי-זה היה מתעורר לפי להתחזק בעבודת יהוה, בן גם עכשיו אף-על-פי שנפלת
גם מזה ונסתמו עיני ולפי מאד, אף-על-פי בן אופה להתחזק ולילך אחר התעוררות
והזריחה ותהארה שהיה לי אז, כי באמת אף אם לא הייתי זוכה לשום זריחה ותהארה
מעולם, היה ראוי לי גם בן לחוק את לפי להתעורר לעבודתך, בכח הזריחה ותהארה
שאתה מאיר ומזריח בכל פעם לאנשים אחרים הזוכים לעבד אותך באמת באהבה
ויראה ושמחה והתלהבות גדול, בודאי ראוי לי גם בן לילך אחריהם, בנראה בחוש
שכמה אנשים סומים ועורים מחזיקים עצמם באיש אחד שאינו סומא ומאמינים בו
והולכים אחריו, מפל שכן שאנו זוכים שיש בכל דור ודור צדיקים וחסידים הרבה הזוכים
לעבד אותך באמת, מפל שכן אלו הצדיקים הגדולים ממעלה מופלגת מאד שהיו בדורות
שלפנינו. בודאי ראוי לנו גם בן לילך בעקבותם ולאחוז בדרביהם ולהתעורר גם בן
לעבודת יהוה באמת, מפל שכן אשר פרב רחמיך וחסדיך הגדולים זכיתי אני בעצמי
לקבל גם בן איזה זריחה ותהארה והתעוררות גדול לעבודתך באמת פמה וכמה פעמים,
הגם כי אחר כך נפלת מזה ונסתמו עיני ולפי מאד, אף-על-פי-כן איך אפשר לי לשבח
ולאבד לנמרי חסד-ושלום מה שכתבתי בנדי ממש, ואיך אפשר לבלי לתאמין לעצמי
ולהעלים עיני ולפי ממה שראו עיני ושמעו אזני, והרגשתי במוחי ולפי הארות וזריחות
קדושות מגדל תשוקת אמונתך ונעימות קדושת עבודתך. מה שאי אפשר לציר כלל
אפילו לעצמי וכל שכן לחברי, "כי נודע בשערים בעלה" כל חר בפום מה דמשער
בלביה, ולא די שלא זכיתי להוסיף קדשה ודעת והתעוררות לעבודתך בכל פעם ביותר,
אף גם "נשיתי מוכה". כי שכתתי את כל מוכתי ואפדתי בנדים מה שנתנו לי, ובאמת
ידעתי כי גם הנפילה והסתלקות התהארה והזריחה היה גם בן למוכתי, כי תירדה צריך
העליה בכדי לחוק את עצמי ביותר בעבודתך, כי הזריחה ותהארה שהיה לי מקדם
היתה רק בבחינת "אתערוותא דלעילא". ועקר שלמות העבודה הוא שתהיה בבחינת
"אתערוותא דלתתא", ואם בן היה ראוי לי להתחזק מאד, להתעורר לעבודתך על-ידי
הנפילה והסתלקות התהארה בעצמה. אבל מה אעשה, כי לא זכיתי לחוק את עצמי

בשעת הנפילה והירידה, ועל-ידי-זה נאמסם לבי ונחשבו עיני, עד אשר הנפילה והירידה שלי גדולה ועמוקה מאד באשר ידעתי. אך אף-על-פיר-כן כָּבֵד הוֹדַעְתָּ לָנוּ כִּי אֵין שׁוֹם יאוש בעולמ, על בן חום וחמול נא עלי ועורני מעתה על כל פנים, להתגבר ולהתחזק בעבודתך בבח הוריהך וההארה שוכיתי אני בעצמי לקבל כְּבֹד אֵיזָה פְּעָמִים, כְּפָרַט בְּכַח וזכות הוריהות וההארות הקדושות של הצדיקי אמת, שָׁנְבוּ לְעִבּוֹד אוֹתְךָ פְּאַמֶּת, וְרָצוּ לְחַטִּיב מְטוֹבִים גַּם לְאַחֲרִים, עַד אֲשֶׁר הוֹפִיעוּ מְאוֹד קְדוּשַׁת דַּעְתָּם גַּם עָלֵינוּ. בְּכַחַם וזכותם הגדול עורנו לקום מנפילתנו וירידתנו, ולהתעורר מעתה על כל פנים לעבודת יהוה פְּאַמֶּת, ויקום בָּנוּ מְקַרָּא שְׁפָתוֹב: סוּמָד יְהוָה לְכָל הַנוֹפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכּוֹפְּוִים. וְנֹאמֶר: אֵל תִּשְׁמָחֵי אוֹיְבֵתִי לִי כִּי נִפְלַתִי קָמַתִי כִּי אֲשַׁב בַּחֲשָׁךְ יְהוָה אֹר לִי. וְנֹאמֶר: כִּי אֵתָה תָאִיר גְּרִי יְהוָה אֱלֹהֵי יְגִיָּה חֲשָׁכִי. אֲמֵן בֶּן יְהִי רָצוֹן:

ד**

רבונו של עולם, אֵתָה הוֹדַעְתָּנוּ עַל-יְדֵי חֲכָמִיִּד קְדוֹשִׁים וְכְרוֹנִים לְכַרְכָּת, שְׁמָאֵד מְאוֹד צָרִיךְ הָאָדָם לְהִתְחַזֵּק בְּעִבּוֹדַת יְהוָה, וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְלִבְלִי לְהִתְפַּחַד בְּלָל, וְלִבְלִי לִיפּוֹל בְּדַעְתּוֹ בְּשׁוֹם אוֹפֵן, כִּי תִכַּף בְּשִׁהָאָדָם רוּצָה לְבָנוֹם בְּעִבּוֹדַת יְהוָה אֵין תִּכְפָּה הוּא עֵבֶרָה גְּדוּלָה בְּשִׁישׁ לוֹ עֵצְבוֹת חֲסִי־שְׁלוֹם, כִּי עֵצְבוֹת הֵיא סְמָרָא אַחְרָא, וְתִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹנָא אוֹתָהּ, וְצָרִיךְ הָאָדָם לִידַע שֶׁהוּא צָרִיךְ לְעִבּוֹר עַל גֶּשֶׁר צַר מְאוֹד מְאוֹד, וְתִכְלָל וְהַעִיקָר שְׁלֵא יִתְפַּחַד בְּלָל, וְכֵן עוֹד בְּכַמָּה וְכַמָּה לְשׁוֹנוֹת שְׁחֻקוֹ אוֹתָנוּ הַצְּדִיקִים אֲמֵתִים לְבְלִי לִיאֵשׁ עֵצְמָנוּ בְּשׁוֹם אוֹפֵן, רַק לְהִתְחִיל בְּכָל פֶּעַם מְחֻדָּשׁ בְּעִבּוֹדַת יְהוָה. עַל בֶּן חוּם וְחִמּוֹל עָלֵינוּ וּנְבָנוּ נָא לְקוּם בְּכָל דְּכָרִיהֶם בְּאַמֶּת, וְלִידַע וְלְהֵאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁאַתָּה חַפֵּץ לְקַרֵּב אוֹתָנוּ וְלֹא לְרַחֵק חֲסִי־שְׁלוֹם, וְאַפִּילוּ כָל הַהִתְרַחֲקוֹת שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ נִדַע וְנֹאמִין שֶׁהוּא רַק בּוֹלוֹ הַתְּקַרְבוֹת, וְנִזְכָּה לְהִתְחַזֵּק מְאוֹד וְלְהִתְחִיל בְּעִבּוֹדַת יְהוָה בְּכָל פֶּעַם מְחֻדָּשׁ, וְלִבְלִי לִיפּוֹל בְּדַעְתָּנוּ בְּלָל מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ. כִּי מִמָּה נִפְשָׁךְ, מִי שְׁלֵא הִתְחִיל עַדִּין בְּלָל לְהִתְיַנֵּעַ בְּעִבּוֹדַת יְהוָה בְּנִדְאֵי צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק עֵצְמוֹ לְהִתְחִיל מֵעַתָּה עַל כָּל פְּנִים, כִּי אִם לֹא עֲבָשׁוּ אֵימֵתִי. וְצָרִיךְ לְהֵאֱמִין שְׁבִנְדָאֵי יִסִּיעוּ לוֹ מִן הַשְּׁמַיִם לְעִסוֹק מֵעַתָּה עַל כָּל פְּנִים בְּעִבּוֹדַת יְהוָה, כִּי תִכָּא לְמַהֲרָה מִסִּיעִין לוֹ, וְמִי שִׁיּוֹדַע פְּעֵצְמוֹ שְׁכַבְרֵי הַתִּינַע הַרְבֵּה בְּעִבּוֹדַת יְהוָה וְעַדִּין הוּא רַחוּק מְאוֹד, וְלֹא הִתְחִיל עַדִּין לְבָנוֹם לְשַׁעְרֵי הַקְּדוּשָׁה, בְּנִדְאֵי אִסוּר לוֹ לְהִתְרַחֵק בְּלָל שְׁמִרְחָקִים אוֹתוֹ מִלְּמַעְלָה חֲסִי־שְׁלוֹם, וְכֹאֵלוּ אֵין תְּקוּדָשׁ בְּרוּךְ הוּא חַפֵּץ בְּעִבּוֹדָתוֹ, כִּי אֵין תְּקוּדָשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה תוֹרָתוֹ פְּלִסְתֵּר חֵם וְשְׁלוֹם, וְכַבֵּר גִּילָה לָנוּ עַל-יְדֵי נְבִיאָיו וְצְדִיקָיו וְחֲסִידָיו שְׁאַדְרָבָא הוּא צוֹפֵה לְרַשַׁע וְחַפֵּץ בְּהַצְרָקוֹ, וְאֵיךְ אֲפֹשֶׁר שִׁירְחִיק חֲסִי־שְׁלוֹם אֵת מִי שְׁמִתִּינַע כָּל כֶּף בְּשִׁבִיל לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו.

על בן גדע ונאמין שהכל הוא רק בשביל התקרבות בבדי להתחונק ביותר להתחיל בכל פעם בעבודת יהוה, בפרט אחר ששכר גילו לנו הצדיקים כי גם עליהם עברו כמה מיני התרחקות כאלה וכאלה, ולא היה להם אפילו מי שינחם אותם וידבר על לבם דברי נחומים והתחונקות, ואף-על-פי-כן לא הניחו את מקומם וחזקו לבם בעבודת יהוה עד שזכו למה שזכו, ומכל שכן איך צריכים אנחנו להאמין בדברי הצדיקים האלה ולבטוח בזכותם וכחם הגדול ולחזק לבנו בעבודת יהוה. על בן חום וחמול עלינו וזכנו להתחיל מעתה בעבודת יהוה, וזכנו להיות ענוים ושפלים באמת ולהביר את מקומנו השפל והנבזה, ונדוקא על-ידי-זה נזכה להיות בשמחה תמיד ולהחיות עצמנו עם כל תנועה ותנועה שאנו רוצים לנתק עצמנו מנשמייתנו ולהתקרב אליך תתברך, ונדע ונאמין כי אפילו נקודה קטנה מאד שאנו מנתקים עצמנו מנשמייתנו, הוא עושה רשם גדול מאד בעולמות עליונים, וחכל חשוב ונקר וגדול בעיניך מאד בלי ערה. ועל-ידי-זה נזכה להתחונק תמיד בעבודת יהוה, ולא נשגית ונביט על שום נפילה בעולם רחמנא לצלן, רק אדרבא נדע ונאמין כי בעת שהפעל דבר מתננה בנו ורוצה להפיל אותנו מאד חס ושלום, או אפשר שאנו סמוכים וקרובים ביותר לכנוס לשערי קדשה תבת, ועל בן מתננה הפעל דבר כל כך או, ועל-ידי-זה נזכה להתחונק או דיקא לבלי ליפול בדעתנו בכל, רק אדרבא להתגבר בנגד הפעל דבר והסמרא אחרא בכל מיני התנברות עד שנוזכה לכנוס לשערי הקדשה באמת, ונזכה שכל התנועות והעסקות שאנו מעתיקין עצמנו בכל פעם איזה מעט מן נשמייתנו בשביל להתקרב לעבודתך ותברך, כולם יתקבצו ויתחברו ויתקשרו ויבואו לעזרתנו בעת הצורך דחינו בתוקף התנברות הפעל דבר והסמרא אחרא חסו-שלום, ונזכה לידע ולהאמין כי בודאי לית רעותא טבא דאתאביד, ואף-על-פי שעובר עלינו מה שעובר, אף-על-פי בן בודאי השם יתברך יגמור עמנו לטוב כי חפץ חסד הוא ורבים רחמיו וחסדיו ותברך, ונזכה לבקש ולחפש ולמצא בעצמנו בכל פעם איזה זכות ואיזה נקודה טובה, ועל-ידי-זה נזכה לחזק ולשמח עצמנו ולבלי להניח את מקומנו בשום אופן, עד אשר נזכה לשוב על-ידי-זה להשם יתברך באמת עד שכל הודונות יהיו נעשין זכיות. רבנו של עולם, ידענו גם ידענו כי לפי גדולתך ורוממותך העצום, בודאי בתנועה קלה בעלמא ובהסתכלות שאינו כראוי לפי כבודך, היה ראוי לבא על האדם מה שיבא חסו-שלום, אך אתה מלא רחמים ואין אתה חפץ בהשחתת העולם רק בקיומו, ואתה מרחם על הארץ מרחם על הפריות, על בן זכנו נא להתחונק מאד בעבודתך ולסמוך ולהשען מאד על רחמיה הרבים בלי שיעור, ולידע ולהאמין כי אף שעבר עלינו מה שעבר, אף-על-פי בן לא תעזוב אותנו לעולם,

ובלבד שנקבל עלינו לשוב בתשובה שלמה לפניך, והעיקר שמכאן ולהבא על כל פנים לא נעשה עוד מה שעשינו, ואם און פעלנו לא נוסיה, וזכנו להיות מעתה שב ואל תעשה על כל פנים, הן במעשה הן במחשבת, וזכנו לשוב בתשובה שלמה לפניך, וכאשר יודמן לנו לעבור עוד באלו המקומות ממש שהיינו בהם קדם התשובה ונכשלנו בהם חס ושלום, נזכה מעתה על כל פנים לפנות ערפנו לגמרי מהם רק לכפות את יצרנו להשתעבד לה, ולבלי לפגום עוד מה שפגמנו לגמרה, ולבטל רצוננו לגמרי מצונך, וזכנו לעבוד אותך בשני יצרינו, דהיינו שנוזכה ליקח גם כל החמימות והתלהבות של אש היצר הרע הבורע בלבנו, ולבלי להשתמש בו לשום תאוה והנאת הגוף חס ושלום, רק להכניס כל החמימות והתלהבות הזאת לתוך תורה ותפלה ועבודת יהוה, דהיינו ללמוד ולהתפלל ולהתחנן ולעבוד את יהוה בחמימות והתלהבות גדולה כראוי לאיש הישראלי. ונוזכה לקיים מצות: ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך, ודרשו רבותינו וברזנים לברכה: בשני יצריך. ונאמר: אך יראו את יהוה ועבדתם אותו באמת בכל לבבכם כי ראו את אשר הגדיל עמכם, אמן בן יהי רצון:

רנא

(מ:)

ועתה אבי שבשמים, מה אעשה ומה אפעל נגד המלעיגים והליצנים והמקטרגים ותחולקים והרודפים אותי מאד מאד, בגשמיות וברוחניות, למעלה ולמטה כי אתה ידעת שבשם שיש לי צרים למטה, כך יש לי צרים למעלה, "כי רבים לוחמים לי מרום" המקטרגים עלי בכל עת, ואינם מניחים אותי להתקרב לשוב אליך ואם באמת מודה אני לפניך מלא רחמים, בבושה ובלמה, שקטרוגם אינו בחנם, כי בודאי איני כדאי והגון להתקרב אליך לגדל עצם פשעי ועוונותי וחטאי, שקטאתי ועויתי ופשעתי לפניך כל כך, עם כל זה "רחמיך רבים יהוה", רחמיך רבים מאד, ואני עני ואביון דל ונשחת, אין לי לחיבן לברח ואל מי לברח ולנוס כי אם אליך לבד, כי אתה "משגב לי ומנוס ביום צר לי", כמו שכתוב: "יהוה עזי ומצוי ומנוסי ביום צרה":

הגד

(טו:)

רבונו של עולם, אתה ידעת את גדל עצם רוממות קדשית מעלתם של הצדיקים אמתיים בני עליה, ואת יקר תפארת גדלתם אשר זכו למה שזכו אשר דרכם לפעמים לדבר גדולות ונפלאות נוראות באמת ובתמים, וכל דבריכם אמת וצדק, אשר על ידי גדולות ונפלאות הנשמע מפיכם הקדוש והנורא מאד, יכולים לידע ולהבחין גדלת הכוונת ותפוד שמו, אשר חלק מחכמתו ליראיו, ונתן כח לצדיקו האמתיים להשיג השגות באלה, ולדבר באמת גדולות ונוראות באלה אבל בנפלאותיה העצומים, את זה לעמת זה עשית בחכמתך הגדולה ונתת מקום למעות, כי נמצאים בנגדם שקרנים וצבועים המתדמים בקוף בפני אדם, ומתפארים גם כן בגדולות ונפלאות באלו אין שום דבר נמנע מהם, וכל הגדולות והנוראות היוצאים מפי הצדיקים באמת, הם מדברים בלשונות באלה בשקר וטעות:

הנה

(טז:)

על כן פאתי לפניך מלא רחמים, שתרחם עלינו ועל כל עמך בית ישראל, ותשמרנו ותצילנו מן השקרנים והצבועים המתלבשים בטלית שאינו שלהם, ומתפארים עצמן בגדולות ונפלאות בשקר. שמרנו והצילנו שומר ישראל, שלא נמעה בהם ולא נאבה להם ולא נשמע אליהם, ולא יהיה להם שום כח ושליטה להזיק לנו כלל, לא בגשמיות ולא ברוחניות ותשפיע עלינו דעת אמתית שנוכח להבחין ולבחור בהאמת להתקרב לצדיקים אמתיים ולהגלוים אליהם באמת, ותשים חלקנו עמהם לעולם:

קט

(י)

כי אתה לבד ידעת, את גדל הרחמנות שיש עלינו ועל נפשנו ורוחנו ונשמותינו אשר נשמתנו ירדה מרום גבהי מרומים, מחיק אביה שבשמים ובאתה בזה העולם בגוף עבור בזה, בגוף מגשם בזה אזי לבן שגלה מעל שלחן אביו ובונתך הקדושה היתה למוכתנו, כדי שיהיה לנו נסיון ובחירה בעולם השפל הזה, למען נכוף ונשבר ונבניע גשמיות גופנו ותאוות לבנו, למען נוכה להביר אותך בעולם השפל הזה דיקא, תרחוק

מקדשתך בתכלית הרחוק אבל מה נעשה אבינו שפשמים פי לא וכלנו לקבל טובתך הגדולה, ולא חסנו על נפשנו, ולא נתנברנו להכניע תאוותינו. צרפתנו כל תמצא, וכבר פלינו שנינו להכל ולריק, על-ידי תאוות גופנו הקשורים וצוררים בנו מנעורינו עד היום הנה, ובכל יום אנו מצפים ומחכים לנאלת הנפש פאמת, ותהי תוחלתנו נכזבה ובכל יום ויום יצרנו מתגבר עלינו ביותר, ואין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שפשמים חמל עלינו בתמלתך, רחם עלינו ברחמך, חסד חנם עשה עמנו, ברחם אב על בנים רחם עלינו. עננו אבינו עננו, עננו בוראנו עננו, עננו גואלנו עננו, ועשה את אשר בחקותיך גלך ואת משפטיך נשמר, ועזרנו והשיענו:

(י)

קי

"אנא יהוה מלטה נפשי" מכל התאוות ומכל המדות רעות הקשורים בגופי עדין, הן התאוות והמדות רעות שיש בי מצד ההולדה, "כי בעזון חולתי ובחטא יחמתיני אמי", והן התאוות והמדות רעות שמשכתי עלי בעצמי, מחמת שלא הייתי מתגבר ומתחזק להכניע ולשבר ולבטל כל התאוות רעות ומדות רעות, מכלם תציל אותי ברחמך הרבים מעתה ועד עולם:

(י)

קיב

וזכני שאוכל לתקן בחיי את כל מיני קלקולים ופגמים שפגמתי עד הנה, מנעורי עד היום הנה ואזכה ברחמך להעביר ולבטל מנפשי את כל מיני הרפות ובזיונות שהטלתי בגפשי על-ידי חטאי ועוונותי ופשעי המרבים. אתה ידעת הרפתי ובשתי ובלמתי נגדך כל צדדי. "חרפה שכרה לבי ואנושה, ואקוה לגוד ואין, ולמנחמים ולא מצאתי. העבר הרפתי אשר יגדתי כי משפטיך טובים". תיקר נא נפשי בעיניך, וגללו רחמך על מדותיך "הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך" כי "מה בצע פדמי בדתי אל שחת, היודך עפר, תניד אמתך. קומה יהוה חלצה נפשי", מכל מיני הרפות ובזיונות, מכל מיני תאוות ומדות רעות, מכל מיני פגמים וקלקולים, וסלח ומחל לי על כל מה שפגמתי עד הנה, ואסף את הרפתי ותשליך במצולות ים כל חטאתי, במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם, ועזר לי מעתה לנקות ולטהר נפשי וגופי מכל מיני תאוות ומדות רעות, באפן שאזכה מעתה להיות קדוש וטהור באמת בראונך הטוב:

(י)

קיג

ועזרני שאזכה להתזיר אחרים בתשובה, כי אתה לבד ידעת גדל הרחמנות שיש על הרחוקים ממך, הכלואים במאסר התאוות, הלכודים ברשתי החבלים. ובני שאוכל לדבר על לבם דברים המתישבין על הלב, דבורים אמתיים דבורים קדושים

וּיְבַנְּנוּ דְבָרֵי בְּאֻזְנֵיהֶם, וַיִּתְעוֹרֶר לְבָבְכֶם בְּאֵמֶת, בְּאֶפֶן שִׁישׁוּבוּ אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וַיִּקְרַע מִקְרָא שְׁפִתוֹב: "וַיִּתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינֶם, בְּרַכִּי נַפְשֵׁי אֶת יְהוָה, הִלְלוּיָהּ":

ר

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵמֶת יִדְעָתִי כִּי אֲנִי בְּעַצְמִי חַיִּיב, וְכִי אֲדוּנִי הַעֲוֹן, כִּי אֵינִי מִתְנַבֵּר עַל תְּאוּוֹתַי אֲפִלּוּ שְׁעָה קְטַנָּה וּבְעוֹנוֹתַי הַרְבִּים הֵייתִי כְּמִי שֶׁמוֹשֵׁךְ עַל עַצְמוֹ אֶת הַתְּאוּוֹת, חֶסֶד וְשִׁלּוּם וְלֹא דֵי שֶׁלֹּא הִשְׁתַּדַּלְתִּי לְגַרְשָׁם וּלְהַתְנַבֵּר עֲלֵיהֶם, אִף גַּם מִשְׁכַּתִּים עָלַי, רַחֲמָנָא לְאַלְוֵן מַעֲתָה. אִךְ הֲלֹא גַם עַל זֶה כָּבֵר בְּקִשְׁתִּי מִלְּפָנֶיךָ, וְהַפְּלֵתִי תַחֲנֻתִי לִפְנֵי חֶסְדֶּיךָ הָאֱמֶתִיִּים, שֶׁתִּמְלֵא רַחֲמִים עָלַי וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִמְּנִי בְּעַצְמִי לְכָל אֲהִיָּה עוֹד אֲכוֹר עַל נַפְשֵׁי הָאֲמֵלֵלָה מְאֹד וְאֻזְכָּה לְרַחֵם עַל עַצְמִי כִּי אֵין רַחֲמֹנֹת בְּעוֹלָם כְּמוֹ הַרַחֲמֹנֹת שִׁישׁ עַל מִי שֶׁנִּתְרַחַק מִמֶּךָ, וְעַדֵּין אֵינוֹ זוֹכֵה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת כְּאֲשֶׁר אֲתָה יִדְעָתָ בְּאֵמֶת:

רל

אֲנָא יְהוָה, תֵּן לִי עֲצָתָה, תֵּן לִי חֲנִינָתָה, תֵּן לִי יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה, עֲשֵׂה עִמִּי פֶלֶא לְחַיִּים לְכָל אֲהִיָּה, חֶסֶד וְשִׁלּוּם, כִּמְתַּבְּחִי עֲשֵׂה עִמִּי חֶסֶד תָּנֵם בְּאֲשֶׁר נָאָה לְךָ, לֹא כְּמַעֲשֵׂי הַרְעִים וּפְעֻלֹתַי הַמְּגַנְּנוֹת וְדַעוֹתַי הַמְּעַרְבָּבוֹת חוּס וְחַמֵּל נָא עַל נַפְשֵׁי הָאֲמֵלֵלָה מְאֹד יְהִינּוּ נָא מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ עַל עַצְמֵם הַטּוֹב שִׁישׁ בִּי, שִׁיּוּכַל לְהַתְנַבֵּר לְכַבֵּשׁ אֶת הַגּוֹף וְתְאוּוֹתָיו תַּחֲתָיו, שִׁיְהִיָּה הַרַע כְּפוּף וְכַמֵּל תַּחַת הַטּוֹב, עַד שִׁיתְבַּטְּלוּ מִמְּנִי כָּל תְּאוּוֹת הַגּוֹף וּמַדּוּתָיו הַרְעוֹת, בְּאֶפֶן שֶׁאֻזְכָּה לְהִיּוֹת בְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת תְּמִיד:

שכ

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה יִדְעָתָ אֶת מְרִירוֹת לְבָבִי אֲתָה יִדְעָתָ אֶת הַעֲקָמִימוֹת הַמֵּר שֶׁבְּלִבִּי אֲתָה יִדְעָתָ מִי וּמִי הַעוֹמְדִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה "יְהוָה מַה רַבּוֹ צָרִי, רַבִּים קָמוּם עָלַי" וְלֹא דֵי לָנוּ בְּצָרוֹת נַפְשֵׁנוּ הַמְרַבִּים, שִׁישׁ לָנוּ עַל-יְדֵי תְאוּוֹתֵינוּ הַרְעוֹת, שֶׁחַטָּאֵנוּ וְשִׁעֲוֵינוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לִפְנֵיךָ הַרְבֵּה מְאֹד עַל-יְדֵי שֶׁהִלְכְּנוּ אַחֲרֵי שְׁרִירוֹת לְבָנוּ הַרַע וּפְגַמְנוּ בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, וּבְמָה עוֹלָמוֹת נִחְרְבוּ עַל-יְדֵי עוֹנוֹתֵינוּ הַמְרַבִּים בְּאֲשֶׁר אֲתָה לְבַד יוֹדֵעַ כְּמָה פְּגָמִים גְּרַמְנוּ עַל-יְדֵי פְשָׁעֵינוּ הַמְרַבִּים וְלֹא דֵי לָנוּ בְּכָל זֶה כִּי אִם עוֹד הִשְׁתַּרְנְנוּ עָלֵינוּ עַל צְוָאֲרָנוּ, וּמִבְּלִבָּלִים דַּעַתְנוּ מְאֹד, וּמַעֲקָמִים אֶת לְבָנוּ מְאֹד בְּכַמָּה קְשִׁיּוֹת שֶׁל שְׂמוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְעַל צִדִּיקֵי אֱמֶת, וְרוֹצִים לְרַחֲקֵנוּ מִנְּקֻדַּת הָאֱמֶת, חֶסֶד וְשִׁלּוּם:

תק

וְתִזְכְּנוּ שִׁיאִירוּ בְּנוּ כָּל הַשְּׁלֵשָׁה נְקֻדּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הַלְלוּ שְׁהֵם הָאֲרֶת הַנְּקֻדָּה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַצַּדִּיק הַדוֹר הָאֱמֶתִי, וְהָאֲרֶת הַנְּקֻדָּה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל בְּלָלִיּוֹת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ

מאחד לחברו, שכל אחד ואחד בחברו הארת הנקדה הקדושה שיש בו מה שאין בחברו, והארת הנקדה הקדושה של כל אחד בעצמו שכל אחד ואחד יקבל מניה וביה מהנקדה הקדושה שיש בו שתאיר מפיו ללבו על-ידי שידבר בינו לבין קונו בהתעוררות הלב, בתפלה ושיחה ותחנה ובקשה פאמת וכלב שלם ועל-ידי כל זה נזכה שיאיר הארת צדיק יסוד עולם בלבנו ונזכה שיתקשר ללבנו באמת בקשר אמין וחזק לעולמי עד לאור שלשה נקודות הקדושות הללו אשר שם אור האהבה והחסד הקדוש שורה עד שיתבטל על-ידי-זה כל החרפות השורין על הלב הנקראין ערלת לב שבירת לב שהם כל התאוות רעות והרהורים רעים ואזכה שיטהר לבי באמת מכל העקמומיות שבלב ומכל מיני כפירות שבלב ומכל רע הלב ותעזרני לשפר ולבטל כל התאוות רעות וכל הרהורים רעים וכל מיני מחשבות רעות וכל מיני בלבולים, וכל מיני פסלת ועכירות שבלב, עד שאזכה ללב טהור ללב קדוש, ללב טוב, לישרות לב באמת לאמתו ברצונה וברצון הצדיקים האמתיים ויהיה לבי ישר עם יהוה תמיד עד שאזכה להתדבק בך ולהכליל ברצונה הטוב ובאהבתך הגדולה תבסח על כל פשעינו כמו שכתוב: "ועל כל פשעים תבסח אהבה" ותמחל ותסלח ותכפר לנו על כל חטאינו ועוונותינו ופשעינו, ותאסף את חרפתנו ומעתה תהיה בעזרנו שלא נחטא עוד לעולם, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון ותצילנו מכל מיני פגמים שפעולם, ונזכה להיות ברצונה הטוב באמת:

תקלח

(לו)

רבנו של עולם, "אליך יהוה נפשי אשא. הרשתי ורי אליך נפשי בארץ עיפה לך סלה. כי רדף אויב נפשי דכא לארץ חיתי, הושיבני במחשבים כמתי עולם. ונפשי נבחלה מאד ואתה יהוה עד מתי. שובח יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך. כסוס עגור בן אצפצפה אהנה פיונה. דלו עיני למרום יהוה עשקה לי ערבני. ערב עבדך למזב אל ועשקני ודים. פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך". אנא יהוה מלטה נפשי מכל תאוות הגוף ומדותיו הרעים עור והושיעה ברחמיך הרבים ברחמיך האמתיים את נפשי האמללה, ותן לה כח ונבירה מאתך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתוכל להתגבר על הגוף ותתגבר נפשי על גופי, צורתי על חמרי, עד שאזכה להכניע ולשפר ולבטל את הגוף והחמר לגמרי, ותתגלה הארת נפשי וצורתי הקדושה, וימשך עלי צלם אלהים, צלם דמות תבניתו:

תקצח

(לא)

מתיה מתים ברחמים רבים, החייני וקנימני ונפני ברחמיך הרבים ועזרני והושיעני שאזכה מעתה לכבש את יצרי ולאהז את כל תאוותי בנדי תמיד, אפלו התאוות של החר

לקוטי

תאוות

תפלות

תתלו

ואפלו בימים שהתרה בהן אכילה ושתיה אֶזְכָּה לֵאחֹז בְּיָדֵי אֶפְלוּ הַתַּאֲוֹת שֶׁהַתְּרַתְּ לָנוּ שֶׁנִּקְרָאִים "חֲצִי לֶכֶם", לְהַתְּנֵהוּ גַם בָּהֶם בְּקִרְבָּה וּבְמִתְרָה גְּדוּלָה לְשִׁמּוֹךְ לְכַד בְּלֵי שׁוּם תַּאֲוֹת הַגּוֹף כָּלֵל:

תקצט

(קא)

רבונו של עולם, אמר לצרותי די, ומחר לגאלי גאלה שלמה מכל התאוות, חוס וחמל נא על נפשי האמללה אשר כבר נפגמה מאד על ידי תאוותי הרעות באשר אתה ידעת. חוסה עלי מעתה כרב רחמיו כרב חסדיו, ותן לי כח ונבונה ועצה אמתית בכל עת, באפן שאזכה לבטל את כל תאוותי לגמרי, עד שאזכה לחיים אמתיים חיים נצחיים בעולם הזה ובעולם הבא ואפלו פשיגוע עת פטירתי מן העולם, לא יהיה חלוק אצלי כלל בין החיים לאחר מיתה, רק הכל יהיה שוה אצלי ותמיד אזכה לעבד אותך באמת, בין פחני בעולם הזה, בין לאחר הסתלקותי לעולם הבא, עד שאהיה חי תמיד אפלו לאחר הסתלקותי, ואהיה ולא אמות לעולם ואהיה בכלל הצדיקים שאפלו במיתתן קרויים חיים, "לא אמות כי אהיה ואספר מעשי יי". שובי נפשי למנוחיו כי יהנה נמל עלובי. כי חלצת נפשי ממנות את עיני מן דמעה את רגלי מרחי. אתהלה לפני יהנה בארצות החיים. לא המתים יחללו יה ולא כל יודדי דומה. ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הלויה. כי הצלת נפשי ממנות הלא רגלי מרחי להתלה לפני אלהים באור החיים. כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת. תודיעני אורח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימיך נצח", אמן ואמן:

תתרא

(קב)

רבונו של עולם, ידעתי גם ידעתי כמה אני רחוק מזה עתה על ידי תאוותי הרעות והפרות מאד, אבל עדן יש לי תקנה ובטחון אליך לבר, בכח ונכות הצדיקים האמתיים, שתמחר להוציאני ולחלצני מכל התאוות עד שאזכה מחר לבוא לכל זה, ואהיה ולא אמות כי אתה הוא מלך חפץ בחיים, ובני להיות נמנה בין החיים תמיד לעולם ועד למעגד אלהים חיים, ולמען הצדיקים האמתיים הקרויים במיתתם חיים, חייני וקיימי באור פניך:

תתרכ

(קג)

יהי רצון מלפניך יהנה אלהינו ואלחי אבותינו שאזכה תמיד לקבל על ידי נשימתי אורחים קדושים וטהורים הבאים מדבורים קדושים ועל ידי זה אזכה לדפק דקדשה ותסבב ברחמיך ותעזר לי ותושיעני שהדפק שלי יהיה דופק ונוקש בי למוכת, ונוכרני על ידי דפיקתו לעבודת השם ותברך כמו שקתוב: "קול דודי דופק, פתחי לי אחותי רעיתי יונתי

תפתי, שראשי נמלא מל, קנאותי רסיסי לילה". ותשמרני ותצילני מרוח שטות מרוח רעה, ולא אשאב ולא אקבל בנשימתי שום אויר ורוח רעה הנמשך מהסמרא אחרא הבא מדבורים פגומים, ותגן עלי ותשמרני ותצילני מהדפק דסמרא אחרא, ולא יהיה כח להדפק לדפק בי להזכירני לתאוות עולם הזה והכליו חסד ושלום, ותשמרני ותצילני תמיד מכל חטא ועון מעתה ועד עולם:

(א):

רבנו של עולם, רבנו דעלמא בלא, יודע כל התעלומות צופה ומביט עד סוף כל הדורות, אתה יודע את עצם הקנאה שנתקנאו בנו המלאכים מחמת שיש בכחנו להשיג התכלית הזה למשל עליהם, ובפרט בהחלושי כח שבישראל כמוני העני והאביון הפגום והמקלקל, אשר מנעורינו התגוררנו בהקעירו בנו אש התאוות, "כי יצר לב האדם רע מנעוריו" ובעצם פסילות דעתנו לא חסנו על נפשנו להתחכם ולהתגבר על התאוות, עד אשר נעשו הרגל אצלנו כל התאוות רעות, ועל ידי זה פאנו לכמה חטאים ועוונות ופשעים בשונג ובמיד באנס ובקצון, כפי אשר יודע כל אחד ואחד את נגעי לבבו ומכאובי נפשו, עד אשר עוונותינו עברו ראשנו כמשא כבד וכבדו ממנו. ועתה מה נעשה ומה נפעל, כי אין אנו יודעים שום דרך ועצה איה להתגבר על כל התאוות רעות אשר בכר הרגלנו בהם מאד אהה יהוה איכה נעשה, אהה יהוה לחיכן נכרת, אהה אדני, ואני שאול בעולם הזה לזמן מעט מאד כצאל עובר וכאבק פורת, ומה אשיב שולחי דבר ומה אעשה ליום פקדה, "ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיכנו":

(ב):

העב

ובכן תעורני ברחמיך הרבים שאנכה להפשיט גופי המצרע שהוא ממשפא דחויא, וללבוש בגדי שבת דהינו גוף קדוש מונן עדן. רבנו של עולם, יודע תעלומות, אתה לבד יודע מחיכן נמשך גופי המגשם, "הן בעון חוללתי, ובחטא יחמתני אמי. כי אבי ואמי עובוני ויהוה יאספני". ומלבד מה שגופי עבור ומגשם מתחלת החולדה, נוסף לזה הוספתי וחסא ועכירות על עכירות על ידי מעשי הרעים והפגומים מאד, ומעצם גשמיות ועכירת הגוף המצרע הזה, איני יכול לנקות עצמי מפסילות דעתי ועכירת מעשי הרעים, עד אשר אני הולך בעולם הזה נע ונד מבבל ומטרף, ואני מחפש ומבקש אנה ואנה למצא פתח הצלה לברח מזהמת טנוף גופי ומתאוותיו הרעים ועדין לא נושעתי ואיני יודע איה להציל את עצמי ממני בעצמי, עד אשר קשה וכבד עלי אפלו להתפלל ולהתחנן על זה:

תעג

(מב:)

אָבִי שְׂבִשְׂמִים רַחֵם עָלַי, לְמַדְנִי אִיךָ לְסֹדֵר תַּחֲנֻנְתֵי הַמִּרְהָ לְפָנֶיךָ עֵתָה, אִיךָ לְעֹרֵר רַחֲמֶיךָ
 הָאֲמִתִּיִּים עָלַי עֵתָה, בְּאִפְּן שְׂאֻזְכָּה עַל כָּל פְּנִים מֵעֵתָה לְעֹזֹב דְּרָכֵי חֶרֶע וּמַחְשְׁבוֹתַי
 הַמְּנַגּוֹת וְהַמְּבַלְבְּלוֹת וְאֲפָשִׁיט אֶת עֲצָמַי מֵעֵתָה מִגּוֹפֵי הַמְּצַרֵּעַ הַמְּגַשֵּׁם וְהַעֲכוּר כָּל כּוֹף,
 וְאֲתַחִיל לְמַהֵר וּלְקַדֵּשׁ אֶת עֲצָמַי כְּכֹל מִיְּנֵי קְדוּשׁוֹת וְטַהֲרוֹת, עַד שְׂאֻזְכָּה לְהַתְּלַפֵּשׁ בְּגוֹף
 קָדוֹשׁ מִגֵּן עֲדוֹן:

תפט

(מד:)

אָנָּה יְהוָה מְלֵא רַחֲמִים עֲזָרְנוּ וְשִׁמְרָנוּ מֵעֵתָה שְׁלֵא נֵאֱבֵד עוֹד כָּלֵל עַל-יְדֵי תַּאֲוֹת רַעוֹת
 חֲסִידֶיךָ שְׁלֹוֹם, רַק נִזְכָּת מֵעֵתָה לְשִׁבֵּר וּלְכַבֵּל מֵאֲתָנוּ כָּל הַתַּאֲוֹת רַעוֹת וְתַצְנוּחַ בְּרַחֲמֶיךָ
 לְהַחֲזִיר וּלְהַשִּׁיב לָנוּ כָּל הָאֲבֵדוֹת שְׂאֲבָרְנוּ מִכְּבָר, חֵן בְּגִלְגּוֹל וְהָ חֵן בְּגִלְגּוֹלִים שְׂעָבְרוּ:

א

(א)

יְחִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתַהַיְתָה בְּעֲזָרְנוּ וְתִזְכָּה אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, וּלְעַסֵּק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמְחָה תְּמִיד,
 וְלַחֲגוּת כֹּה יוֹמֵם וְלַיְלָה. וּבְזִכְרוֹת וּבְחַיֵּי לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, תִּזְכָּה אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
 וְתִתֵּן לָנוּ כַּח לְהַכְנִיעַ וּלְשִׁבֵּר וּלְגַרֵּשׁ אֶת הַיֹּצֵר חֶרֶע מִקְּרַבְנוּ, וְנִזְכָּה לְגַרֵּשׁ וּלְכַבֵּל אֶת
 הַרוּחַ שְׂמֹות וְכֹל מִיְּנֵי שְׂנֵעוֹן שְׂנֵעוֹן שְׂנֵעוֹן שְׂנֵעוֹן שְׂנֵעוֹן שְׂנֵעוֹן שְׂנֵעוֹן שְׂנֵעוֹן שְׂנֵעוֹן שְׂנֵעוֹן שְׂנֵעוֹן
 עַל-יְדֵי לְמוֹד וְעַסֵּק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר הִיא כֹּלָה שְׂמֹותֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, שְׁלֵא יְהִיָּה שׁוֹם
 כַּח לְהַרוּחַ שְׂמֹות וְשְׂנֵעוֹן לְכַבֵּל דַּעַתָנוּ כָּלֵל, רַק נִזְכָּה לְגַרֵּשׁוּ וּלְסַלְקוּ מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל
 גְּבוּלָנוּ:

בז

(ב)

וְתַעֲזֹר לָנוּ לְעַסֵּק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמְחָה תְּמִיד יוֹמֵם וְלַיְלָה וּבְשִׁם שְׂמֵסֶרֶת תּוֹרַתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה לְמִשְׁחָה עֲבָדֶךָ, וּבִיּוֹם לְמַדְתָּ עִמּוֹ תּוֹרָה שְׂבִכְתָּב וּבְלַיְלָה תּוֹרָה
 שְׂבִעַל-פֶּה, בֵּן תַּעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְלַמֵּד וְלַחֲגוּת בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד, שְׂנִזְכָּה
 לְלַמֵּד תּוֹרָה שְׂבִכְתָּב וְתוֹרָה שְׂבִעַל-פֶּה יוֹמֵם וְלַיְלָה:

(ג)

יז

רבוננו של עולם, זכנו ברחמיך הרבים שיהיה לנו בוח להתגבר על השנה, שנוכל לגדוד שנה מעינינו ללמד בכל לילה תמיד ששים מסכתות עם הגמרא הקדושה, ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים, לעסק בהם לשמח. "קומי רני בלילה לראש אשמרות", ועל-ידיה נמשך עלינו חוט של חסד, "יוזם יצוה יהוה חסדו, ובלילה שירה עמי תפלה לאל תני". ותעזר לנו על-ידיה שלא נזיק לנו לעבודתנו שמיעת קול ומרה ונגון משום אדם שבעולם ואפלו הקולות הפגומים הבאים מצפירים האחויות בפח אל יהא להם בוח להזיק אותנו לבלבל אותנו מעבודתנו, חסד-ושלום, רק תתן לנו בוח להעלותם ולבררם ולהקיםם לתחזורם אל הקדשה ותקים את סבת דוד הנפלת:

(ד)

יח

רבוננו של עולם, אתה עשית עמנו חסד גדול והוצאת אותנו ממצרים ככת גדול וברך חוקה, והברלתנו מחמשים שערי טמאה, והכנסתנו בחמשים שערי קדשה. ותתן לנו יהוה אלהינו ברחמיך הגדולים את תורתך הקדושה על-ידי משה נביאך נאמן ביתך. אלו פיננו מלא שירה בים, ולשוננו רנה בהמון גליו, ושפתותנו שבח במוחבי רקיע וכו', לא נוכל להתודות ולהלל לפניך על כל המזכות אשר עשית עמנו; אשר נתת לנו את תורתך הקדושה והתמימה, ובתרת בנו מכל האמות, וקדשתנו במצוותך היקרות, "הנחמדים מזהב ומפז רב" וכמה אזהרות הזהרתנו, וכמה הזכחות הזכחתנו, לבלי לעבר על מצוותיך, למען ייטב לנו ולבנינו עד עולם:

(ה)

יט

ותהיה בעורי שאוכל לפרש שיחתי לפניך תמיד, ואת כל אשר עם לבבי אשיחה לפניך כי אתה ידעת כי צרכי המה מרבים מאד, כי צרות לבבי הרחיבו מאד ודעתי קצרה לבאר ולפרש לפניך את צרכי בקשותי המרבים על בן חום וחמל נא על נפשי האמללה, ועזרני שאוכל לדבר את כל אשר עם לבבי לפניך, ותשלח בפי דבורים בשרים דבורי חן ותחנונים, באפן שאוכל לעורר רחמיך שתקבל תפילתי לפניך ברחמים, ותעלה תפילתי לפניך למעלה למעלה ויהיה לנו בוח על-ידי תפלותינו לעורר את העדן העליון לפתח שם התעוררות שפע רחמים ודעת עליון, עד שיהיה נמשך עלינו הנחה היוצא משם להשקות את הגן, דא אורייתא, אשר שם שרש נשמותינו, ועל-ידיה ורבו ויגדלו ויצמחו נשמותינו הגדלים שם בגן הזה ועל-ידיה יהיה נפתח לנו שכילי השכל האמת, ונוכה לחכמה בינה ודעת, ויהיה לנו בוח לעסק בתורתך באמת ותעזרנו ברחמיך לברר דיני התורה באמת, לזכות להלכה ברורה ונוכה ללמד ספרי הפוסקים ותשפיע לנו חכמה

בינה ודעת אמת, שיהיה לנו ב"ח לברר פסקי ההלכה באמת, לברר המפרך מן האסור, המהור מן הטמא, הכשר מן הפסול, למען יהיה לנו ב"ח על-ידי-זה לתקן ולברר כל הפגמים שפגמנו בכל העולמות על-ידי חטאינו ופשעינו המרבים מאד, אשר על ידם נתערב הטוב והרע בכל העולמות ופגמנו הרבה מאד:

פג (ח)
 על כן תעזרנו ברחמיך לזכות לתפלה באמת, אשר על-ידי-זה נזכה שיפתח לנו אור השכל האמת באפן שנוזכה לברר פסק ההלכה על מכונו באמת ועל-ידי-זה יהיה לנו ב"ח לברר הטוב מן הרע בכל העולמות שפגמנו בהם בחטאינו, הן בגלגול זה והן בגלגול אחר ותמלא כל משאלות לבנו לטובה, ונזכה להוציא מב"ח אל הפעל את כל צרכי בקשתנו:

פד (ח)
 ובכן תעזרנו ברחמיך, שנוזכה על-ידי למוד ההלכות לברר ולזכר ולתקן כל הארבע יסודות שבגופנו, להכניע ולשבר כל המדות רעות וכל התאוות רעות הפאים מהם ולברר הטוב שבהם לזכות לכל המדות טובות באמת, באפן שיתבררו ויודרכו כל הארבע יסודות ויהיה רק בלוי טוב בלוי שום אחיות הרע בלל, עד שיהיו נכללים כל הארבע יסודות בארבע אותיות שמך המיוחד, אשר משם הוא שרשם למעלה בקדשה:

קב (י)
 ועזרנו ברחמיך הרבים שנקבל על עצמנו מחדש לקיים את כל דברי תורתך באהבה, ונוזכה ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים, ותאיר עינינו בתורתך ונוזכה ללמד ולהבין ולהשפיל בנגלה ובנסתר באמת, ותזכנו לחשיג נסתרות יהוה בכל פעם, ולא ניעול בכסופא קמך:

קלח (יא)
 אנא יהוה זכני להגיע לכל מה שבקשתי מלפניך ועזר לי מעתה שאזכה לקדש את עצמי בקדשת הברית, ואזכה לבטל עצמי נגדך באמת, ולא יעלה בלבי ודעתי שום צד גאות ונבחות ופניות בעולם, ואזכה לענוה באמת לאמתו ותעזרני ותזכני שיתגדל ויתקדש וישתבח בבורך הגדול על ידי, ותזכני לדבורים המאירים בתורה, ויאירו לי דבורי התורה לצאת מפתיות ושפלות מדרגתי הפחותה ושפלה מאד ואזכה שיאירו לי דבורי התורה בכל פעם לכל המקומות שאני צריך לעשות תשובה, באפן שאזכה לעשות תשובת המשקל ממש על כל חטאי ועוונותי ופשעי המרבים, ועל כל הפגמים שפגמתי בכבודך הגדול יתברך מנעורי עד עתה ותזכני לתקן הכל בחי, ותעזרני בכל

תתמכ לקומי תורה תפלות

פעם לעלות מדרגא לדרגא, עד שאזכה לבוא לתבונות התורה לעמקה, ותזבני לידע ולהבין ולהשיג הלכה ומקבלת, רזין ורזין דרזין:

קמא (יב)

במה נקדם יהוה, בעל כל אשר נמלנו ברחמי ורכ חסדיו, אשר נתן לנו תורת אמת וחינוך עולם נטע בתוכנו ועתה יהוה אלהינו, אשר חסדך מעולם ועד עולם עלינו, נחמו מעיד עלינו, ובשם שחמלת עלינו, ונתת לנו ברחמיך הרבים תורתך הקדושה, חמדה גנוזה, שעשוע יום יום, בן תוכנו ברחמיך הרבים, ותחננו בחסדך הגדולים, ותהיה בעורנו שנוכה בלנו ללמד ולעסוק בתורתך הקדושה לשמחה תמיד, ונהפך פנינו מהבלי העולם הזה לגמרי, כי אם בתורת יהוה תהיה חפצנו, ובתורתך נהנה יומם ולילה וכל למודנו יהיה בקדושה ובטהרה, וכל פונתנו תהיה רק בשביל שמך הגדול והקדוש באמת, לעשות נחת רוח לפניך בלמודנו ונזכה ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה, ותעורנו שיאיר לנו אור התורה הקדושה שנוכה ללמד ולהנות בה, להציאנו מאפלה לאורה, לתחורנו בתשובה שלמה לפניך, כמו שאמר רבותינו, וברזים לברכה: 'המאור שבה מחזיר למוטב':

קמב (יב)

אנא יהוה, עורנו שיהיה נעשה אצלנו מלמוד התורה הקדושה סם חיים, שנוכה על ידי למודנו לחזר בתשובה שלמה לפניך באמת ולחדש בפנינו נעורינו, לחדש מינו שעברו בחשך גדול, וזכות וכח התורה הקדושה יגן עלינו, להצילנו מעתה מכל מיני חטאים ועוונות ופשעים ומכל מיני פגמים שבעולם, בין בעת שנעסק בה ובין בעת שאנו מברחים שלא לעסוק בה, תמיד יגן עלינו וזכות וכח התורה הקדושה להצילנו מכל מיני חטאים ופגמים שבעולם כמו שהודעת לנו על ידי חכמיך הקדושים, שאמרו: 'אורייתא מגנה ומצלה בין בעדנא דעסיק בה ובין בעדנא דלא עסיק בה', ונזכה שימשך עלינו קדושה וטהרה על ידי למוד התורה הקדושה, שנוכה מעתה לקדש ולטהר עצמנו בקדושה גדולה ברצונך הטוב:

קמג (יב)

אנא יהוה, רחמן מלא רחמים, חמל עלי ועל כל עמך בית ישראל בעת הזאת, אשר ירדנו מאד באין עוזר וסומך, וראה "כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב", ואין לנו שום חיות ומשיבת נפש להחיות נפשותינו האמללות מאד, כי אם על ידי למוד תורתך הקדושה והטהרה והתמימה המאירת עינים ומשיבת נפש באשר הכמת לנו בתורתך הקדושה, אשר גם באחרית הימים האלה, בתקופת ההסתרה שבתוך הסתרה, גם אז לא

תשכח התורה מפינו ומפי ורענו כמו שכתוב: "ואנכי הסתר אסתיר פני מהם וכו' וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי ורעו" והנה עתה בעזונותינו הרבים כבר נתקום בנו: "ואנכי הסתר אסתיר" כי נסתרת ממנו מאד מאד בהסתרת שבתוך הסתרה באלפים ורכבות הסתרות, באשר אתה ידעת יהוה אלהינו, ובכן יעוררו רחמיך וחסדיך העצומים עלינו ואל תוסיף להסתיר פניך עוד ממנו, פנה אלינו וחנונו והאר פניך בנו, וקום לנו הכתרתך הקדושה שהכתרת לנו: "וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי ורעו":

קמד (ב)
ועוררו רחמיך, שנוכח ללמד ולהגות ולהתמיד בתורתך הקדושה יומם ולילה בקדושה ובטהרה, אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו, ולא תשכח התורה מפינו ומפי ורענו לעולם ויקום מקרא שכתוב: "ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה, רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך, לא ימוש מפיך ומפי ורעך ומפי ורע ורעך, אמר יהוה מעתה ועד עולם":

קמה (ב)
ונזכה עלי ידי למוד התורה הקדושה לשוב אליך באמת, ולחזר בתשובה שלמה לפניך על כל חטאינו ועזונותינו ופשעינו הרבים ונוכח מעתה לקום את כל דברי תורתך באהבה, ותעורר רחמיך עלינו, ותשפיע עלינו קדשתך, ותבנו שנלמד בקדושה גדולה תורתך הקדושה תורה שבכתב ותורה שבעל פה, עד שנוכח בעת הלמוד לקשר רוחנו עם רוח הצדיק שחדש זאת התורה והחלכה שאנו לומדים אותה עד שנוכח לבחינת נשיקין דקדושה לאדבקה רוחנו ברוח הצדיק, ויהיה דומה באלו אנו מנשקין עצמנו עם הצדיק וחתנא שחדש התורה הזאת ונוכח שיהיה למודנו לנחת רוח להצדיק וחתנא שחדש זאת התורה והחלכה שאנו לומדים אותה, ונגרם תענוג גדול לחתנא והצדיק הנה שיהיו שפתותיו דוכבות בקבר עלי ידי למודנו בקדושה גדולה את דבריו הקדושים, ונוכח לאקמא שכינתא מעפרא להעלות השכינה מהנלות עלי ידי למודנו בקדושה ובטהרה גדולה:

קמו (ב)
אנא יהוה מלא רחמים, חמל על נפשותינו האמללה [האמללות], והצל אותי ואת ורעי ואת כל עמך בית ישראל ותבדילנו מן התועים מדרך האמת, ותציל אותנו ברחמיך הרבים שלא יהיה נעשה אצלנו, חסדו שלום, מלמוד התורה סם מות, חסדו שלום, שלא יהיה נכנס בלבנו, חסדו שלום, שום צד התנגדות על צדיקו אמת עלי ידי למודנו ולא

יהיה למוֹדנו להתייחר ולקַנְטָה, חס־ושלום, ובכַרְמָה כַּעַת למוֹדנו כַּתּוֹרָה שְׁכַעַל פֶּה בַּנְמָרָא
וְתוֹסְפוֹת וּפּוֹסְקוֹים:

(יד)

קפד

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתּוֹכְנֵנִי אוֹתִי וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְעַסֵּק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה בְּקִרְשָׁהּ וּבְמַחְרָהּ, עַד שְׁנוֹנָה
עַל־יָדֶי לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה לְעוֹרֵר שְׂרָשֵׁי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁעָלוּ בְּמַחְשְׁבָהּ תַּחֲלָה, וּבְלֵם
מִשְׂרָשִׁים בְּאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה עֲזָרְנִי יְהוָה שְׂיֵאִיר עִסֵּק הַתּוֹרָה שְׁלָנוּ עַד שְׁנוֹנָה
לְעוֹרֵר עַל־יָדֶי לְמוֹד תּוֹרַתְנוּ שְׂרָשֵׁי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְיֵאִירוּ וְיִתְנַצְצוּ הַנִּשְׁמוֹת זֶה לָזֶה, עַד
שְׂיִתְעוֹרְרוּ וְיִתְנַצְצוּ בְּתוֹכָם נִפְשוֹת כָּל הַרְשָׁעִים וְכָל הַפּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, עַד שְׂיִגִיעַ אֱלֵיהֶם
הָאֶרֶץ מִשְׂרָשׁ נִשְׁמוֹתֵיהֶם, וְיִתְעוֹרְרוּ בְּלֵם בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה וְיִשׁוּבוּ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְעַל־יָדֶי
הַתְּנַצְצוֹת הַנִּשְׁמוֹת נוֹכָה שְׂיִהְיוּ נוֹלָדִים וּנְבָרָאִים נִשְׁמוֹת הַגֵּרִים, עַד שְׂיִכּוּאוּ רְחוּקִים
וְיִתְגַּבְּרוּ וְיִכִּירוּ כַח מַלְכוּתְךָ וְיַעֲבֹדוּךָ בְּלֵם בְּאַמֶּת:

(יד)

קפה

וְאִם אָמַנְם אֲנֹכִי בְּעֲנִי, רְחוּק מְאֹד מֵעַסֵּק הַתּוֹרָה בְּקִרְשָׁהּ כּוֹז לְעוֹרֵר נִפְשוֹת אַחֲרִים
בְּתִשׁוּבָה, עַל כָּל פְּנִים תִּרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים וְתוֹכְנֵנִי בַּחֲסִדֶיךָ הַגְּדוֹלִים,
שְׂאֻזְכָּה עַל־יָדֶי לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה לְהַכְּלִיל בְּתוֹךְ נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיק הַדּוֹר הָאֲמֵתִי, אֲשֶׁר
הוּא עוֹסֵק בְּתוֹרָה בְּקִרְשָׁהּ כּוֹז, עַד שְׂאֻזְכָּה לְהִתְעוֹרֵר עַל־יָדֶי הַתּוֹרָה שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמֵתִי
שְׂתֵאִיר וְתִתְנַצְצֵן נִשְׁמָתִי בְּשִׂרְשָׁהּ בְּמַחְשְׁבָהּ עַל־יְדֵי דְקִרְשָׁהּ בְּרִיךְ הוּא בְּתוֹךְ שְׂאֵר נִשְׁמוֹת
הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, עַד שְׂיִגִיעַ אֵלַי הָאֶרֶץ מִשְׂרָשׁ נִשְׁמָתִי בְּאִפְן שְׂאֻזְכָּה לְשׁוֹב
בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת:

(טו)

קעו

וּבְכֵן תּוֹכְנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂאֻזְכָּה לְעַסֵּק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה, וְתַפְתַּח
אֵת דַּעְתִּי וְתֵאִיר עֵינַי בְּתוֹרַתְךָ וְאֻזְכָּה לְלַמֵּד תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה בְּשִׁבְלֵי צַח וְנֹךְ וְאֻזְכָּה
לִידַע וּלְהַבִּין בְּמַהִירוֹת גְּדוֹל בְּכָל מְקוֹם שְׂאֵנִי לֹמֵד וְלֹא יִהְיֶה כַח לְשׁוֹם מְבַלְבֵּל לְבַלְבֵּל
אֵת דַּעְתִּי, חֶסֶד־וְשִׁלּוּם, בְּשַׁעַת לְמוֹדִי בְּשׁוֹם בְּלִבּוֹל שְׁכַעוֹלָם, הֵן מַחְשְׁבוֹת חוּץ מִחְשְׁבוֹת
זְרוֹת מִהַכְּלִי עוֹלָם, הֵן בְּלִבּוֹלִים וְעַרְבוּבִים וְעַקְמוּמִיּוֹת בְּעֲנָנֵן הַלְמוּד בְּעֲצָמוֹ, מְבַלְבֵּל תַּצִּיל
אוֹתִי אָבִי שְׂבִשְׂמִים בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בַּקְּוֹבָה לְהַתְּנַבֵּר בְּרַחֲמֶיךָ לְסַלֵּק וּלְכַטֵּל מֵעָלַי כָּל
מִינֵי בְּלִבּוֹלִים וְעַקְמוּמִיּוֹת שְׁכַעוֹלָם בְּשַׁעַת הַלְמוּד, וְאֻזְכָּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּמַהִירוֹת גְּדוֹל,
בְּשִׁבְלֵי צַח וְנֹךְ בְּאַמֶּת וְאֻזְכָּה לְהִתְחִיל וּלְגַמֵּר כָּל סְפָרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה שְׂבַכְתָּב וּבְעַל
פֶּה, וּלְלַמֵּד אוֹתָם בְּמַה פְּעָמִים:

ריו

(טו)

אָנָא יְהוָה, מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת עַצְמְךָ הַבְּלוּלִים וְהַעֲרֹבֻכִים שְׁמַעְרֹבְכֵם וּמִסְכָּכִים וּמְבַלְבְּלִים אֶת דַּעְתִּי תַמִּיד וּבְפֶרֶט בַּעַת לְמוֹדֵי, עַד שְׁלֵא זְכִירְתִּי עַד הִנָּה לְלַמֵּד שְׁעָה קָלָה בְּמַחְשָׁבָה זָכָה וְנִבְוֵנָה וְכָל הַיּוֹם בְּלוֹ אֶפְלוּ בַּעַת לְמוֹדֵי דַעְתִּי מְבַלְבְּלָת וּמְטַרְפֶּת מְאֹד בְּכַמָּה מִיְּנֵי בְּלוּלִים וְעֲרֹבֻכִים וּמַחְשָׁבוֹת שֶׁל שְׂמֹת וְעַקְמִימִיּוֹת הַלֵּב, אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת, בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה, וְאִין אֲנִי יוֹדֵעַ לְהִיכֵן אֲבָרַח לְחַצִּיל אֶת נַפְשִׁי מִחַס:

רבא

(טז)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי כָל דְּבוּרֵי וּבְקִשׁוֹתַי וּתְחִנּוֹתַי וְכָל מַה שְּׂאֲנִי מַצְפֵּחַ וּמְקַנָּה וּמְיַחַל עֲדוּן לִישׁוּעָתְךָ בְּאַמְתָּ כְּהַרְף עֵינִי, בְּכֵלָם אִין לִי שׁוֹם סְמִיכָה וּמְכַמָּח וּמְנוּס כִּי אִם בְּכַח הַצַּדִּיקִי אַמְתָּ, אֲשֶׁר זְכִירְתָּ אוֹתָנִי בְּכָל הַדּוֹרוֹת וְגַם בְּדוֹר הַזֶּה זְכִירְתָּ אוֹתָנִי לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים גְּדוּלִים וְנוֹרָאִים אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמָם עָלֵינוּ, וְעַל בְּחַס הַגְּדוּל לְבַד נִשְׁעָנֵנוּ וּבְכֵן יַחֲמוּ נָא מַעֲיָד עָלֵינוּ יַחֲמוּ וְיִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים עָלֵינוּ, עַל מַרְדָּף בְּלִי חֲשָׁד כְּמוֹנֵנוּ, עַל עֵנִי וְכוֹאֵב, נִכְאָה לֵבְבִי כְּמוֹנֵנוּ וְעוֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּכַח וּזְכוּת הַצַּדִּיקִי אַמְתָּ, שְׂאוּכָה לְהַתְנַבֵּר עַל כָּל מַחְשָׁבוֹתַי תְּרַעוֹת, וְאוֹכָה לְהַשְׁלִים דַּעְתִּי בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וּתְזַכְּנֵנִי לְלַמֵּד וּלְהַגִּיד בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה תַמִּיד יוֹמָם וְלַיְלָה, וְאוֹכָה לְלַמֵּד בְּמַהֲירוֹת גְּדוּלָה בְּלִי שׁוֹם בְּלוּלִים כָּלֵל, וְאוֹכָה שִׁינְדָּבָר מַחִי וְיִתְּנָה מַחִי וְשִׁכְלִי וְךָ וְצַח וְנָקִי בְּלִי שׁוֹם פְּסִלַת כָּלֵל, וְיִתְּנָה מַחִי וְשִׁכְלִי מַחִיר וְחֲרִיף לְהַבִּין חֲדָרַךְ עַל בְּרִיו בְּאַמְתָּ לְאַמְתּוֹ בְּמַהֲירוֹת גְּדוּלָה בְּלִי עֵינֵי כָּלֵל:

הל

(טז)

וּבְכֵן בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׂתַזְכְּנֵנִי וְתַדְרִיכֵנִי בְּדַרְךָ הַנּוֹבֵן וְהַאֲמֵת, וְתַשְׁפִּיעַ עָלַי מִמְעוֹן קַדְשֶׁתְךָ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת וְתַעֲזֹרְנִי שְׂאֲרַע אִיךָ לְהַתְנַחֵג בְּעֵינֵי זֶה, בְּעֵינֵי כְּפוּלָה שֶׁל תּוֹרָה זֶהוּ קִיּוּמָה, וְתַדְרִיכֵנִי וְתַלְמִדֵנִי, בְּאֶפֶן שְׂאוּכָה לְהַתְנַחֵג תַמִּיד בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, לַעֲשׂוֹת הַכּוֹל יָפָה בַּעַתּוֹ, לַעֲסֹק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים לְשִׁמּוּךָ תַמִּיד יוֹמָם וְלַיְלָה בְּחַתְמָדָה גְּדוּלָה וּבְוִרְיוֹת גְּדוּלָה, וְאוֹכָה לְחַרְבוֹת בְּכָל יוֹם בְּעַבְדוֹת יְהוָה בְּאַמְתָּ וְתַחֲנֵנִי לְדַעַת מַתִּי אֲנִי מְכַרַח לְכַטֵּל קִצָּת, וְאוֹכָה שְׁלֵא יִתְּנֵה לִי שׁוֹם כְּפוּלָה כִּי אִם בַּעַת הַהֲכַרַח לְבַד וְאֶפְלוּ בַּעַת שְׂאֲנִי מְכַרַח לְהַתְכַּטֵּל קִצָּת מַדְבְּרֵי תּוֹרָה, תַעֲזֹרְנִי וְתַזְכְּנֵנִי שְׁלֵא אֶתְכַּטֵּל, חַס־וְשָׁלוֹם, לְגַמְרֵי מִכָּל וְכָל, רַק תַּחֲנֵנִי דַעַת בִּינָה וְחֲשָׁבֵל, וְתַשְׁפִּיעַ עָלַי שִׁכְלִי מֵאַתָּה, שְׂאוּכָל לְחִיּוֹת דְּבוּק בְּהַעֲלֵם אֶל חַשֵּׁם וְתַבְרַךְ וְאֶל חַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה אֶפְלוּ בַּעַת כְּפוּלָה שֶׁל תּוֹרָה, וְיִתְּנֵנוּ מְאִירֵינוּ עֵינֵי שִׁכְלִי בַּעַת

הבטול על-ידי הרשימו שנשאר מאור החכמה של התורה הקדושה שהייתי עוסק בה ויהיו עיני מאירות בשמש ובירח, לפעמים בשמש בשאנו דבקים בחכמה העליונה בתורת הקדושה, ולפעמים בירח בשאנו מברחין להתבטל מן החכמה ומעסק התורה, שאז יאירו עיני בירח יקר הולך, באפן שאזכה להתרבה בך תמיד לעולם ועד:

(ב)

ונוצה לדבר תמיד דבורים קדושים בחמימות ובהתלהבות גדול דקדושה, וכל דברינו יהיו כגחלי אש ועל-ידיה נוצה להמשיך באורי התורה מלב העליון ותוכנו לחדש בתורה תמיד חדושין דאורייתא, חדושין אמתיים דקדושה, חדושין שיהיו לך לגנת ולרצון לפני כפא כבודך, חדושין שתתפאר בהם בכל העולמות:

(ב)

רבנו של עולם, רבנו דעלמא כללא, אדון כל, אתה ידעת את גדל וקר תפארת קדשת נשמתנו בשרשנו, אשר לפי עצם קדשת נשמתנו בשרשה היה ראוי לנו לחדש תמיד חדושין דאורייתא אמתיים, כי לכה נוצרנו ובעוונותי הרבים נתרחקתי ממך כל כה, עד אשר כבד עלי אפלו לבקש על זה, כי מסוה הבושה על פני להתפלל לזכות לחדושי תורה אמתיים, כי איני יודע על מה לבקש קדם כי פגמתי בהדעת מאד על-ידי פגם הברית, עד אשר איני יודע איך להתחיל ולבקש על תקון פגם הברית אם לבקש על העקר לתקן מה שפגם פגמתי מנעורי עד היום הזה, במחשבה דבור ומעשה, בראית העין ובשמיעת האזן ובשאר חושים, פשוט ובמזיד באנש וברצון, אם לבקש על העתיד שאזכה מעתה לבלי לפגם עוד כלל, אפלו במחשבה בעלמא:

(ב)

ותוכנו שנלך בדרך של תורה, ונוצה לקיים דברי רבותינו וזרונם לברכה אשר גלו לנו דרבה של תורה, לאכל פת במלח ומים במשורה נשתה ובתורה נהנה עמלים תמיד, ועל-ידיה נוצה להמשיך באורי התורה מהנשמה הקדושה הסובלת מרירות על שעבוד התורה, אשר משם נמשכין כל החדושין וכל הפאורים של התורה ונוצה להמשיך באורי התורה משם ברחמים ותחנונים עד שאזכה לחדש תמיד חדושין דאורייתא אמתיים חדושין דקדושה חדושין הנמשכין מתליסר תקונא דיקנא קדישא, שהם שלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן:

(כא)

רבנו של עולם, שומע קול שועת עמו ישראל ברחמים, חוס וחסנו ורחם עלינו, ונהנה בעורנו, וכהן לבבנו שנועק ונצעק אליך באמת עד שתענגנו נשוע ותאמר הנני

ויהיה קול צעקתנו הולך וחוץ מאד, ולא נתן דמי לך עד שתחננו, ותאזין קולנו ותקשיב שועתנו ותרחם עלינו ברחמיך ונזכה לגלות ולהאיר ולהוליד המחזן הקדושים הנעלמים עכשו מאתנו בעונותינו בהעלם גדול ובהסתרה גדולה, עד אשר בעונותינו אין לנו עתה שום דעת להכיר אותך ולעבד אותך באמת ואין אנו זוכים לחדש דבר בתורה הקדושה באמת לאמתו:

שיו (כא)

רבנו של עולם, לפניך נגלו כל תעלומות, ואתה יודע את לבנו, כי אנו רחוקים ממך עכשו כל כה, עד אשר בסתה בלמה פנינו ואנו בושים לשאל ולבקש ממך ואת, שתגלה לנו תעלומות ונסתרות שבתורה, כי אין אנו יודעים על מה לבקש קדם, כי עדין לא התחלנו לטהר ולקדש עצמנו כלל אבל אתה יודע גדל יקרת קדשות נשמותנו בשרשנו, כי אתה פחרת בנו מפל העמים וקראת אותנו עם קדוש עם סגלה, כמו שכתוב: "והייתם לי סגלה מפל העמים" וכמו שכתוב: "כי יעקב פחר לו יה, וישראל לסגלתו":

שרמ (כא)

ותעורני שאזכה לחדש בתורה חדושים אמתיים בקדשה ובטהרה, ואזכה לחמשיך תמיד חדושי תורה, שיהיה לי רשות מן השמים לגלות אותם לעמך בית ישראל לעם סגלה ויגלגל זכות על ידי, ואזכה להיטיב מטובך אשר תחנני לכל עמך בית ישראל, לגלות הסגלה לעם סגלה, לגלות להם מה שתובני להשיג בשבלי חדושי תורה אמתיים בקדשה ובטהרה, באפן שיחזורו בתשובה שלמה על-ידי דבורי, ולא אפשל באמרי פי, ולא אמר דבר שלא ברצונך:

שנט (כב)

ותעורנו ברחמיך, שנזכה לעסק כל ימינו בתורה ומעשים טובים ובתפלה באמת ובאמונה ובענוה ובמסירות נפש, ובדבקות גדול אליך בבטול גמור ונזכה ברחמיך הרבים לחמשיך עלינו בכל פעם אור העדוים והכתרים הקדושים שהכתרת אותנו בחורב בשעת קבלת התורה, בעת שאמרנו לפניך נעשה ונשמע, שאז נכתרו שני כתרים בראש כל אחד ואחד מישראל, ועל-ידי חטאינו נלקחו ונסתלקו ממנו ואתה עתיד להחזירם לנו, כמו שכתוב: "ושמחת עולם על ראשם":

שס (כב)

רחם עלינו ועורנו שנזכה לקדש ולטהר עצמנו, ונזכה לסוד מרע באמת, ולעשות המוטב בעיניך תמיד ונזכה לעסק בתורה ותפלה תמיד באמת ובמסירות נפש, באפן

שְׁנוּבָה שִׁיחִירוֹ לָנוּ לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד אֶת שְׁנֵי בְּתָרִים הָאֵלֹוּ הַנְּעֻשִׁים מִנְּעֻשָׁה וְנִשְׁמָע, שֶׁהֵם תּוֹרָה וְתַפְלָה שֶׁהֵם נִגְלוֹת וְנִסְתָּרוֹת שֶׁבְּתוֹרָה, וְתוֹכְנֵי בְּכֹל פְּעַם לְחֹשִׁיג נִסְתָּרוֹת שֶׁבְּתוֹרָה לְחֹשִׁיג תּוֹרַת יְהוָה וְנוֹבָה לְעֵסֶק וְלִינַע וְלַמָּרָח תְּמִיד בְּעִבּוּרְתָּךְ בְּדַבְּרוֹת גְּדוֹל וּבְמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ בְּאַמַּת, עַד שְׁנוּבָה לִילְךָ וְלַעֲלוֹת בְּמַהִירוֹת גְּדוֹל בְּכֹל פְּעַם מִדְּרָגָא לְדְרָגָא וּמִמְעַלָּה לְמַעַלָּה עַד שְׁנוּבָה לְחֹשִׁיג וּלְהַבִּין בְּכֹל פְּעַם נִסְתָּרוֹת הַתּוֹרָה הַגְּבוּהִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר וּבְכֹל פְּעַם נוֹבָה לְחֹשִׁיג נְעֻשָׁה וְנִשְׁמָע הַגְּבוּהִים יוֹתֵר וְנוֹבָה תְּמִיד שִׁיחִיָּה נְעֻשָׁה אֲצִלָּנוּ בְּכֹל פְּעַם מִהַנְּסָתָר נִגְלָה, מִ'נִּשְׁמָע' נְעֻשָׁה, מִתַּפְלָה תּוֹרָה, מִתּוֹרַת יְהוָה תּוֹרַתֵנוּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה תִּפְצוּ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלֵה". וְנוֹבָה לְחֹשִׁיג וּלְהַבִּין אֶת הָעִבּוּרָה הַגְּבוּהִים שִׁישׁ בְּדַבְּרֵי הַתּוֹרָה, שֶׁהֵם סִתְרֵי תּוֹרַתְךָ שְׁמֹלֶבֶשׁ בְּדַבְּרֵי הַתּוֹרָה שֶׁהֵם הַפְּסוּקִים שֶׁסְּבִיבוֹת כָּל מַצְנָה וּמַצְנָה, אֲשֶׁר עֵצָם גְּדֵלַת הָעִבּוּרָה הַקְּרוּשָׁה שִׁישׁ בְּאֵלֹו הַפְּסוּקִים אֵין אָנוּ זוֹכִים לְחֹשִׁיג כָּלֵל. חוּם וְחִנּוּ בְּרַחֲמֵיךָ תְּרַכִּיב, וְנוֹכְנוּ לְחֹשִׁיג וּלְהַבִּין הָעִבּוּרָה הַגְּבוּהִים הוּאֵת שְׁנוּבָה לְדַעַת אֵיךְ לְעַבֵּד אוֹתְךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ הַנְּעֻלָּם וְהַנְּסָתָר בְּדַבְּרֵי הַתּוֹרָה הוּאֵת וְנוֹבָה לְעֵלוֹת בְּכֹל פְּעַם מִדְּרָגָא לְדְרָגָא וּמִעוֹלָם לְעוֹלָם הַגְּבוּהִים יוֹתֵר, מִנְּעֻשָׁה וְנִשְׁמָע זֶה לְנְעֻשָׁה וְנִשְׁמָע גְּבוּהִים יוֹתֵר, וְכֵן בְּכֹל פְּעַם וּפְעַם לְעוֹלָם וָעַד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "הַנְּסָתָרוֹת לִיהוָה אֵלֵהֵינוּ, וְהַנְּגִלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם, לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הוּאֵת", עַד שְׁנוּבָה לְעֵלוֹת בְּעֵלְיָה גְּדוֹלָה לְהַבִּין וּלְחֹשִׁיג תּוֹרַת יְהוָה בְּאַמַּת לְאַמַּתוֹ וְנוֹבָה לְעֵלוֹת וּלְהַפְּלֵל כִּךְ בְּאוֹר הָאֵין סוּף וְנוֹבָה לְהַפְּלֵל בְּאַחֲדוּתְךָ, עַד שְׁנוּבָה לְתוֹרַת יְהוָה וְלַתַּפְּלָת יְהוָה בְּאַמַּת:

(כה)

שצח

חוּם וְחִנּוּ וְרַחֵם עָלַי שְׁאוּבָה מִתַּרְחָ לְשַׁבֵּר אֶת בֶּחַ הַמְּדַמָּה וְלַעֲלוֹת אֶל הַשֶּׁכֶל דְּקַדְשָׁה וְיִקוּם וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְעַלָּה תְּכִוַּנַּת שְׁכֵלִי לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, וְיִפְתַּח לִי אוֹר הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה וְהַדַּעַת דְּקַדְשָׁה, וְאוּבָה לְהַתְּבַוֵּן בְּשֶׁכֶלִי, עַד שְׁאוּבָה לְהוֹצִיא מִתִּיקוֹת שְׁכֵלִי מִבֶּחַ אֶל הַפְּעַל וְאוּבָה לְהַבִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, וּלְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים בְּתוֹרָה הַקְּרוּשָׁה, וּלְחֹשִׁיג הַשְּׁגַת אֱלֹהוּתְךָ, עַד שְׁאוּבָה לְקַנּוֹת בְּשֶׁכֶלִי חֲדוּשִׁים וּבְנִינִים שְׁלָמִים בְּתוֹרָה הַקְּרוּשָׁה וּבְעִבּוּרַת יְהוָה וּבְהַשְׁגוֹת אֱלֹהוּת:

(כו)

תיח

וְתוֹכְנֵי מַעֲמָה לְקַדְשַׁת הַבְּרִית בְּאַמַּת וְתַשְׁפִּיעַ וְתֵאֵיר עָלַי בְּאוֹר פְּנִיךָ, וְתַמְשִׁיךְ עָלַי הָאֶרֶת פְּנִים, שְׁאוּבָה לְהַדְרִית פְּנִים לְהָאֶרֶת פְּנִים דְּקַדְשָׁה, וְתַפְתַּח אֶת דַּעְתִּי, וְתַשְׁפִּיעַ עָלַי שְׁפַע הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה וְהַדַּעַת מֵאַתְּךָ, וְתֵאֵיר עֵינֵי בְּמֵאוֹר תּוֹרַתְךָ, עַד שְׁאוּבָה לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה בְּכֹל עַת חֲדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים וְאוּבָה לְדַרְשׁ אֶת הַתּוֹרָה בְּשֶׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת

שְׁהַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת בְּחַן וּלְגַלוֹת וּלְבָאֵר עַל־יְדֵי־זוֹהַ דְּרוּשִׁים וּבְאוּרִים וְחֲדוּשִׁים אֲמַתִּיִּים בַּתּוֹרָה. וְתַמְשִׁיךְ עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחַסְדֶיךָ הָאֲמַתִּיִּים "מִשַׁח רַבּוֹת קִדְשָׁא", שְׁפַע חֲדַעַת וְחַשְׁבֵּל דְּקִדְשָׁה מְתַלִּיסַר תְּקוּנֵי דִיקְנָא קִדְשָׁא, וְתוֹכְנֵי לְהִיּוֹת נִכְלָל בְּכָלֵל וְקִנִּים שְׁבַקְדִּישָׁה עַד שְׂאוּבָה לְהֵאָרֵת פְּנִים לְחֲדַרַת פְּנִים:

תכד

(כו)

וְתוֹכְנֵנו שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּתוֹרַתְנוּ בְּלֹא קִשְׁיוֹת, וְנִזְכָּה לְהִבִּין הַיָּטִב בְּמַהֲירוֹת גְּדוֹל בְּכָל מְקוֹם שֶׁנִּלְמַד שָׁם וְנִזְכָּה לְהִבִּין כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ עַל פְּרִיז בְּלֵי שׁוּם קִשְׁיוֹת כָּלֵל. וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹכְנֵנו לְחַדֵּשׁ תְּמִיד בְּאוּרִים וְחֲדוּשִׁים אֲמַתִּיִּים בַּתּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּקִדְשָׁה וּבְמַתְרָה בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְנִזְכָּה לְכָל בְּחִינּוֹת שְׁלוֹם בְּתַבְלִית הַשְּׁלָמוֹת, עַד שְׂנִזְכָּה לְעוֹרֵר כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ לַעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת, וְיִשׁוּבוּ כֻלָּם אֵלֶיךָ וְיַעֲבֹדוּךָ בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה וּבְאַחֲבָה. חוּם וְחַמֵּל עָלֵינוּ, וּמְלֵא מִשְׁאֵלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים. בְּרַבְּנוּ בְּשָׁלוֹם אֵל רַם וְנִשְׂא, "יְהוָה עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם" וְקִנִּים לְנוּ מִקְרָא שְׁבַת־טוֹב: "כִּי בְשִׂמְחָה תֵצְאוּ וּבְשָׁלוֹם תִּנְכַּחוּ, הַחֲרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לְפָנֵיכֶם רִנָּה, וְכָל עֲצֵי הַשָּׁדָה יִמְחֵאוּ בָּהּ. שְׁלוֹם רַב לְאוֹהְבֵי תוֹרַתְךָ וְאִין לְמוֹ מִכְּשׁוֹל". עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

תכו

(כח)

וְתַרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי חֲדוּשֵׁי וּבְאוּרֵי תּוֹרָה, הַנִּמְשָׁכִין דְּרָךְ הַקְּלָפוֹת עַל־יְדֵי הַשְּׂדִיז שֵׁיִשׁ לְהֵם תּוֹרָה נְפֹלָה מֵאֵל"פִּין הַנְּפֹלִיז, וְתַשְׁמְרֵנִי תְּמִיד שְׁלֹא אֲשַׁמַּע לְעוֹלָם שׁוּם בְּאוּרֵי וְחֲדוּשֵׁי תּוֹרָה מֵאֵלוֹ הַתּוֹרוֹת הַנְּפֹלוֹת הַנִּמְשָׁכִין דְּרָךְ הַקְּלָפוֹת וְלֹא יִכְנָסוּ דְבָרֵיהֶם בְּאָזְנִי וּבְלִפְי כָּלֵל וְתִגַּן עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחַסְדֶיךָ וְתַעֲזָרְנִי שְׂיִהְיֶה נִמְשָׁכִין לִי חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה אֲמַתִּיִּים דְּרָךְ הַקְּדוּשָׁה, וְאִזְכָּה תְּמִיד לְהַמְשִׁיךְ בְּרַעְיִתִי וּלְקַבֵּל חֲדוּשֵׁי דְאוּרֵיתָא אֲמַתִּיִּים מִשְׁרָשָׁם הָעֲלִיזִין דְּרָךְ הַקְּדוּשָׁה כְּלֵי שׁוּם אַחֲיוֹת הַקְּלָפוֹת וְחַסְטְרָא אַחְרָא כָּלֵל:

תכח

(כח)

אָנָּה יְהוָה מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יַדְעֵת אֶת לִבִּי כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ פְּעֻצְמֵי בְּמָה אֲנִי רְחוּק מִחֲדוּשֵׁי תּוֹרָה אֲמַתִּיִּים דְּקִדְשָׁה, כִּי חֲרַעוֹתֵי אֶת מַעֲשֵׂי מֵאֵד, אֲכַל אַתְּ־עַל־פִּי־כוּ, בְּכָר גְּזוֹרַת עָלֵינוּ עַל־יְדֵי חֲכְמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים שְׂאֵסוּר לְהֵאָדָם שְׂיִהְיֶה עֵץ יָבֵשׁ חֲסִד־וְשָׁלוֹם וְחֻזְבָּה עַל כָּל יוֹדְעֵי הַתּוֹרָה לְהַתְּאֵמֵן בְּכָל עוֹ, לְקַדֵּשׁ וּלְמַחֵר עֲצָמוֹ בְּאַמֶּת, עַד שְׂיִזְכָּה לְהִיּוֹת "עֵץ עוֹשֶׂה פְּרִי" בְּאוּרֵיתָא, לְפַלְפֵּל בְּחֻבְמָה אֲמַתִּיּוֹת, וּלְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי דְאוּרֵיתָא אֲמַתִּיִּים עַל כֵּן מִצָּא עֲבָדְךָ אֶת לְבוֹ לְהַתְּחַנֵּן לְפָנֶיךָ עַל זֶה, שְׂתַחַמֵּל וְתַחּוּם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים וּבְחַסְדֶיךָ

הנזראים, ותעזרני ותושיעני ותחזירני בתשובה שלמה לפניך, ותהיה עמי תמיד שאובה לקדש ולטהר עצמי באמת, עד שתפתח את דעתי ולבבי, ותאיר עיני במאור תורתך ותפתח לי שבילי השכל דקדשה ותשפיע לי תמיד בכל עת חדושי ובאורי תורה משרשי התורה הקדושה מקדשתך העליונה ותצילני ברחמיך הרבים מכל מיני חדושים ובאורים הנמשכין דרך הקלפות חסוֹשֵׁלוֹם, רק אובה תמיד שיהיו נמשכין לי חדושי תורה אמתיים דרך הקדשה ותובני ברחמיך ובחסדיך הרבים לבנות תמיד בגנינים דקדשה בתורתך הקדושה על יסוד אמיץ וחזק, יסוד מוסד על הקדמות נכונות וישרות שגלו צדיקים אמתיים בני עליה, הגדולים במעלה והשנה עצומה מאד אשר זכו לרוח הקדש בתכלית השלמות והמעלה לרום המעלות, עליהם אסמה, עליהם אשען, ואובה להנות ולחשב ולהשתעשע בדבריהם הקדושים הנאמרים באמת וצדק, עד שיפתח לי אור הדעת, ואובה להשיג דבריהם באמת, ולירד לעמק דעתם, ולהבין ולהשפיל דבר מתוך דבר, עד שאובה לבאר דבריהם באמת ולחדש בהם חדושים אמתיים, ולבנות על יסודם החזק בגנינים אמתיים ושלמים בתורתך ובעבודתך באמת ובאמונה בקדשה ובטהרה גדולה, באפן שאובה על-ידי חדושי תורה דקדשה שתשפיע לי, לתקן על ידם כל הפגמים וכל החטאים והעונות ופשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה ותעזרני ותשמרני ברחמיך הרבים שלא אחטא עוד, ותצילני מעתה מכל מיני חטאים ועונות ופשעים ומכל מיני פגמים שפעולם ותזמין לי תמיד בכל יום ויום חדושין דאורייתא אמתיים דרך הקדשה שיהיו תקון גדול לנפשי ותקדשני בקדשתך העליונה באפן שיהיה לי רשות לגלות חדושין שתשפיע עלי, לגלותם לעמך ישראל, ותתן לי כח לעזור ולהמשיך [עמך] ישראל לעבודתך באמת על-ידי חדושי תורה שתזמין לי, ולהשיכם בתשובה שלמה לפניך, ואובה לאמרם בקדשה ובטהרה גדולה, ברצונך הטוב, ולא אמר דבר שלא ברצונך. ותרחם עלינו ותהיה בעזרנו בעת שאנו מכרחים לשמע איזה דבר תורה מפי תלמיד חכם שאינו הגון, שאובה בכחך הגדול לברר הטוב הגנוז בדבריו, לברר הטוב מן הרע להשליך ולזרק הרע והקלפה החופה על דברי תורתו, ולברר וללבן וללקט רק מעט הטוב הגנוז בגויה:

(ב)

תנש

ורחם עלי והושיעני וזכני לעזות דקדשה, כדי שאובה לקבל ולהמשיך על-ידי-זה חדושי תורה אמתיים כי אתה גלית לנו על-ידי חכמיך הקדושים, אשר אי אפשר לזכות לתורה הקדושה כי אם על-ידי עזות דקדשה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: 'הוי עו כגמר'. וגם אתה הודעת לנו גדל עצם הפגם של עזות דסטרא אחרא, כי העוי פנים

הם מן התפקע"ד דורות שאין להם שום חלק בתורת משה. על כן באתי לחלות פניך יתוה אלהי ואלהי אבותי, שתחנני מאתך דעה בינה והשכל, ותורני ותלמדני תמיד בכל עת שאזכה לידע תמיד איך להתנהג עם העויות, באפן שאנצל תמיד ברחמיך מכל מיני עויות דסטרא אחרא, ותצילני מעוי פנים ומעויות פנים, ותשמרני ותצילני ברחמיך האמתיים מכל התורות והחדושים של הסטרא אחרא ותקלפה הנקראים פסילים, הנמשכין מעויות דקלפה, ותחונני ותאמצני בעבודתך, ותמשיך עלי כח וגבורה דקדושה מאתך, ותשפיע עלי עויות דקדושה מאתך, ואזכה על-ידי העויות דקדושה להתקרב לעבודתך ולתורתך וליראתך באמת, ואזכה תמיד לחדש חדושים אמתיים בהתורה הקדושה, חדושים הנכללים ונכנסים באמת בתורת משה, חדושים שיהיו לך לנחת ולרצון לפני כפא כבודך:

תעט (לא)

ובכן תרחם עלי ברחמיך הרבים, ותחנני בחסדיך הגדולים ותשמרני ותצילני מכל מיני אסורים דאורייתא ודרבנן, ותוכני לעסק בתורתך הקדושה תמיד יומם ולילה ותעזרני ללמוד בהתמדה גדולה ספרי הפוסקים ותהיה עמי תמיד, ותחנני מאתך דעה בינה והשכל, לברר כל דיני אסור והתר, ואזכה לידע בברור כל הדינים לאמתתן, עד שאזכה על-ידייזה לברר הפזב מן הרע, הכשר מן הפסול, הפחור מן הטמא, המתר מן האסור ותוכני ללמוד בקדושה ובטהרה גדולה, ללמוד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה בקדושה גדולה, ואזכה להיות צדיק ולמדן באמת, ותוכני לשמירת ותקון הברית בכל הכתינות בתכלית השלמות, לשמירת ברית עלאה ולשמירת ברית תתאה, בקדושה ובטהרה גדולה באמת:

תעב (לב)

ותוכני לעסק בתורתך הקדושה תמיד ועל-ידייזה תקרבני בכל פעם יותר אל השלום כמו שכתוב: "דרביה דרבי נעם וכל נתיבותיה שלום", ותעזרני לקיים את כל דברי תורתך באהבה ואזכה לקיים כל התרונ"ג מצוות דאורייתא וכל המצוות דרבנן, עם כל ענפיהם היוצאים מהם ועם כל פרטיהם ודקדוקיהם, ואפלו המצוות שאי אפשר לכל אדם לקיימם עכשו, תוכני ללמוד ולהנות בהם, ולקיימם ברוחניות על-ידי עסק התורה, ועל-ידי כלליות של עמך ישראל על-ידי עצם האהבה והשלום שיהיה בין כל ישראל עמך ואהיה נכלל בתוכם בכלליות גדול עד שנהיה אנהנו כלנו בני ישראל עמך הקדוש נחשבים באיש אחר:

תקל

(לו)

וּתְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, שֶׁתִּחְזֹר נַפְשֵׁנוּ לְשִׁרְשָׁה וְתִהְיֶה נַפְשֵׁנוּ נִכְלָלָת בְּרַחֲמֵיךָ בְּתוֹךְ הָעוֹלָם נִפְשׁוֹת שֶׁל בֵּית יַעֲקֹב, בְּתוֹךְ שְׁנַיִם עָשָׂר שָׁבָטֵי יִתְי, בְּתוֹךְ אַרְבָּעִים וְתִשְׁעֵי אוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׁמוֹתֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר שָׁם הוּא שָׂרֵשׁ נַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ, וְאִזְכֶּה עַל־יְדֵי־זֶה לְהַכְּלִיל בְּתוֹךְ הָעוֹלָם פְּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וְתוֹכְנִי לְבֹא מֵהֵרָה לְהַתְּגַלּוֹת גְּדוֹל בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, וְתֹאִיר עֵינֵי בְּתוֹרָתְךָ וְתוֹכְנֵנִי לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה תָּמִיד חֲדוּשִׁים אֱמִתִּיִּים, חֲדוּשִׁים הַנִּמְשָׁכִין מֵעוֹלָם פְּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, חֲדוּשִׁים הַמְּבִיאִין לִידֵי מַעֲשִׂים מִזִּכְרֵי, חֲדוּשִׁים שֵׁשׁ לֶחֶם בַּח לְהוֹצִיא אֶת הָאָדָם מִגְּלוֹת שֶׁל עוֹלָם אֱמִתִּים מִתְּאוּתֵיהֶן וּמִדוּתֵיהֶן תְּרַעוֹת, וּלְקַרְבּוֹ אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעִבּוּדָה, חֲדוּשִׁין שְׁנִמְשָׁכִין עַל יָדֵם נִשְׁמוֹת חֲדָשׁוֹת לְכָל הַשּׁוֹמְעִין אֶת הַחֲדוּשִׁין הַלְלוּ:

תקמא

(לז)

וְתִרְחַם עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְתַעֲלֶה וְתִנְשָׂא וְתִרְוֹמֵם וְתִגְלֶה וְתֹאִיר חֲכָמַת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּעוֹלָם וְנִשׁוּב בְּלִנּוּ לְתוֹרָתְךָ וְלְעִבּוּדְתְּךָ בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה וְנִזְכֶּה לְהִשְׁתַּזְקֵק תָּמִיד לְאַמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּאַמֶּת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב; וְנִזְכֶּה לְהִבִּיר אוֹתְךָ בְּאַמֶּת גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּלְכַבֵּד אֶת שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל בְּכָל עֵת, כִּי בְּשִׁבְלֵי זֶה בְּרָאֲתָה כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּלֵם, בְּגִין דִּישְׁתַּמּוֹדְעִין לִיהָ כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלֹכְבּוּדֵי בְּרָאֲתִיו יִצְרָתִיו אִף עֲשִׂיתִיו". עוֹר וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעֵה, וַעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן כְּבוֹד תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה שֶׁתִּתְגַּבֵּר חֲכָמַת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל חֲכָמַת הַפִּילוֹסוֹפִיָּא, עַל חֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת, וְתִתְבַּטְּלוּ כָּל חֲחֲכָמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם בְּגִיד אוֹת אֶחָד מִתּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהוֹרָה וְהַתְּמִימָה, תּוֹרָה שֶׁבְּכָתֹב וְתוֹרָה שֶׁבְּעַל פִּה, וְיִשׁוּבוּ בְּלֵם לְתוֹרָתְךָ וְלְעִבּוּדְתְּךָ וְלִירְאָתְךָ בְּאַמֶּת בְּכָל לַב וְנִפְשׁוּ:

תקסו

(לח)

וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ אֲבִינוּ אֵב הַרְחֲמֵנוּ, וְתַעֲזֹרְנוּ לְעַסֵּק בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה, וְלֹא אֶבֶד שׁוּם לַיְלָה מִלִּילוֹתֵי כָּלֵי לְמוּד וְעַסֵּק בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה, כָּל יְמֵי חַיֵּי. וְתַעֲזֹרְנִי לְגַדֵּד שְׁנָה מַעֲיִנִי לְלַמֵּד תְּרַבֵּה תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְלְעַסֵּק בְּתַפְלוֹת וְתַחֲנוּנֹת וּבִקְשׁוֹת תְּרַבֵּה בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה וּבְכָל יוֹם וְיוֹם. וְתִהְיֶה בְּעֶזְרֵי תָּמִיד, שְׁלֹא יִהְיֶה כַח לְשׁוּם בְּטוֹל בְּעוֹלָם לְבַטְּלָנוּ חֲסִדְשָׁלוֹם מִן הַתּוֹרָה וּמִן הָעִבּוּדָה, וְאַפְלוּ בְּעַת כְּשֶׁצָּר לְאָדָם חֲסִדְשָׁלוֹם, אֲפֵלוּ בְּשִׁיּוּשְׁבִים בְּעִנְיֹת וּבְדַחְקוֹת תְּלִילָה, נִזְכֶּה גַם כֵּן בְּרַחֲמֵיךָ לְעַסֵּק בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה תָּמִיד, וְלֹא נִהְיֶה בְּטָלִים מִדְּבַרֵי תּוֹרָה לְעוֹלָם. וְאַתָּה בְּרַחֲמֵיךָ תִּרְחַם עָלֵינוּ וְתִרְאֶה בְּעֵינֵינוּ וְדַחְקֵנוּ וְעַמְלָנוּ, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חוּט שֶׁל חֶסֶד בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים, וְיִמְשָׁךְ

עלינו אור תהסד מבקר דאברהם, וכאור בקר יורה עלינו אור תהסד ותרחמים ותחמלה ותחנינה. "יומם יצוה יהוה תסדו, ובלילה שירה עמי, תפלה לאל תיי". ועל-ידי אור תהסד בקר דאברהם שתמשיך עלינו ברחמיך הרבים, על-ידי-זה תוכנו להכניע ולאכפיה סמרא ד"קין כל בשר", שהוא הרוח סערה, תחת הדבור דקדשה, ויקים מקרא שפתוב: "רוח סערה עושה דברו", ויתפמלו מן העולם מעלינו ומעל גבולנו כל הדבורים רעים שבעולם, ונוכה לדבור דקדשה בשלמות, ולתקן פגם הדבור, ונוכה שיצא הדבור בקדשה מפינו בשר ושבח ורגז וחלל להשם יתברך. ותוכנו מעתה שלא יצא מפינו שום דבור פגום כלל, רק כל דבורנו יהיו רק דבורים קדושים בתורה ותפלה ותחנות ובקשות ושירות ותשבות והודאות לשמך הגדול והקדוש, וכיראת שמים ועבודת השם יתברך תמיד, באמת ובלב שלם, בקדשה ובטהרה גדולה, בצינוק הטוב. "ומלא פי תחלתך כל היום תפארתך. תחלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. אברהם את יהוה בכל עת, תמיד תחלתו בפי. פי יספר צדקתך, כל היום תשועתך. אורה יהוה מאד בפי ובתוך רבים אהללנו, פי ועמד לימין אביון להושיע משופטי נפשו":

תקפמ

(מ)

ועורני וזבני לעסק בתורתך הקדושה לשמה תמיד יומם ולילה, ותעזרני לעשות תשובה שלמה ולתקן מהרה בתי את כל הפגמים שפגמתי נגדך על-ידי חטא ועון הגדול של בטול תורה אשר הייתי במל מדברי תורה ימים ושנים הרבה. רחם עלי לתקן כל הפגמים האלה, וזבני מעתה לעסק בתורתך ובעבודתך לשמה תמיד באמת ובלב שלם, ולא אתן שנה לעיני ולעפעפי תנומה, כי אם בתכלית המעוט ותהכרת הגדול בשביל קיום הגוף. הצילני מפח יוקשים, הצילני "בצבי מיד ובצפור מיד יקוש". עורני כי עליך נשענתי, כי כבר התחלת להושיעני הרבה, ואין נאה לך לעזבני. עשה למענך ולמען הצדיקים אמתים, "קדושים אשר בארץ המה", אשר בזכותם לבר נשענתי ובכחם חסיתי:

תרצג

(נו)

אבל ברחמיך הרבים חשבת מרחוק להטיב אחריתנו, והכמתנו שעל-ידי עסק התורה הקדושה נוכה למצא אותך תמיד בכל עת, אפלו באחרית הימים האלה, בתקף ההסתרה שבתוך הסתרה, כמו שפתוב: "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום תהוא [ובו], וענתה השירה הזאת לפני לעד, כי לא תשבח מפי זרעו". על כן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, מלא רחמים, מלא חנינות, טוב ומטיב לכל, המרחם על הכריות, אשר רחמיך על כל מעשיך, שתוכני ברחמיך הרבים לעסק בתורתך הקדושה לשמה

תמיד יומם ולילה בקדושה ובטהרה גדולה, באפן שאזכה על-ידי עסק התורה לגלות
 ההסתרה שבתוך הסתרה, ולמצא אלהותך תמיד בכל עת ובכל זמן ובכל מקום, ולא
 יהיה כח לשום דבר ולשום ענין שבעולם להסתיר ממני אלהותך והשגחתך ורוממותך
 ותפודה. ותעזר לי ותושיעני לעסק בהתורה הקדושה בפה מלא, להוציא דברי תורה פפי
 בשלמות. ותתן לנו כח לקרות אותך 'חי החיים' על-ידי התורה הקדושה אשר היא שמך,
 ועל-ידי זה נזכה לקבל ולהמשיך עלינו חיים טובים וארוכים מאתך, כי אתה חי חיים,
 ואתה מחיה כל העולמות מראש ועד סוף על-ידי התורה הקדושה, אשר היא שמך, כי
 היא חיינו וארץ מינו. ותזכנו לקבל חיים בהדרגה ובמדה, על-ידי המדות והכלים
 הקדושים הנעשים על-ידי הפרשיות והפסוקים והסדרים והתבות והמעשים והנקודות
 והתנין והאותיות של התורה הקדושה, ונזכה על ידם לחיים טובים וארוכים ורחמים
 ושלוש ודעת דקדושה:

(נו)

תרצד

רבנו של עולם, קרוב לקוראיו באמת, זכנו לקרא אותך באמת באפן שתעננו מהרה.
 ונקראך ותעננו, נעתיר לך ותעתר לנו. חננו מאתך דעה בינה והשכל, זכנו
 להמשיך מאתך על-ידי עסק התורה הקדושה חיים טובים ואריכות ימים ושנים, וחכמה
 ובינה ודעת דקדושה, באפן שנוזכה לדעת שאתה נמצא תמיד בכל זמן ובכל אדם ובכל
 מקום, ואפלו בתקף ההסתרה שבתוך הסתרה גם שם אתה נמצא, כי אתה בעצמך
 נסתר בתוך כל ההסתרות שבעולם, ואפלו בהסתרה שבתוך הסתרה, ואפלו באלפי
 אלפים ורבי רבבות הסתרות עד אין קץ, גם שם אתה נמצא, כי לית אתר פנוי מנה,
 "ואתה מחיה את כלם", ובלעדיך אין שום חיות לשום דבר שבעולם, ואפלו כל הקלפות
 וכל הטמאות שבעולם, וכל הסטריין אחרנין, וכל ההסתרות שבעולם המסתירים
 אלהותך, כלם אין להם חיות וכח כי אם מה שמקבלים ממך בעצמך, תתברך לנצח,
 "ואתה מושל בכל", "ומלכותך בכל משלה", ובלעדיך אין כח לשום הסתרה שבעולם
 להסתיר ולהעלים אותך ותפודה. ותזכנו ברחמיך הרבים לדעת כל זאת בידעה שלמה,
 באמת ובאמונה, עד שאזכה על-ידי-זה לגלות ההסתרה שבתוך ההסתרה ולהפכה
 לדעת, שיהיה נעשה מן כל ההסתרות תורה הקדושה, ותתגלה התורה הקדושה
 הנעלמת שם בתוך תקף ההסתרה שבתוך הסתרה, ונזכה להתגלות סתרי תורה, להבין
 ולהשיג רזון דאורייתא עד שנוזכה לשמע קול הברז הנדול של התורה הקדושה, אשר
 היא שואגת וקוראת תמיד בקול גדול ועצום מאד מאד, "בראש הומיות תקרא: עד מתי
 פתים תאהבו פתי", ובעוונתינו הרבים אין אנו שומעים קול הברז הזה:

תרצה

(נו)

על בן רחם עלינו למען שמך, ונכנו לעסק בהתורה הקדושה בפה מלא, בקדשה גדולה, עד שנוזכר לשמע קול הכרוז הגדול של התורה הקדושה, קול דברי "אלהים חיים ומלך עולם", "קול גדול ולא יסף", והתורה בעצמה תוכיחה אותנו ב"תוכחת מגלה מאהבה מספרת", כמו שכתוב: "פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה", עד שנוזכר על ידי זה לשוב אליך באמת חיש קל מהרה, ותקרבנו לעבודתך, ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך, ותעזרנו ותושיענו ותזכנו לגלות ולהעלות צרופי אותיות התורה הקדושה מתוך החסרות ולחזור ולהפכם אל הקדשה, ולהשיכם על מקומם ומכונם הראשון, ולצרפם בצרופים דקדשה, עד שיתגלה על ידם חדושי תורה אמתיים נפלאים ונוראים. ותגלה לנו סתרי אוריתא, נפלאות ונסתרות שבתורתך הקדושה, אשר צפנת וננת ליראיך. ונוזכר לידע ולהכדיל בין אסור ומת, בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטאה, ובין כשר לפסול, ותעזרנו להפריש עצמנו מן הרע והאסור לגמרי, ולדבק עצמנו אל הקדשה באמת ובאמונה שלמה, לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד ברוצונך הטוב באמת. ותזכנו לדעת שלם דקדשה, עד שנוזכר לקשט עצמנו ולקשט גם אחרים בתשובה שלמה לפניך באמת, שנוזכר על ידי עסקנו בתורה הקדושה לעזר גם אחרים בתשובה שלמה, אפלו הרחוקים מאתנו מאד, להוציאם מאפלה לאורה מחשך לאור מחל לקדש:

תשו

(נו)

"יהוה אלהי אתה ארומך אורה שמך בי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אמן". כי ברחמיך הרבים בחרת בנו מכל העמים, ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך, וקרבתנו מלבנו לעבודתך. ותתן לנו יהוה אלהינו את תורתך הקדושה, תורה שבכתב ותורה שבעל-פה, וצוית עלינו להאמין בצדיקו וחכמו האמתיים, ולהתקרב אליהם ולהתדבק בהם ולקום דבריהם, ככל היוצא מפיחם נעשה, כמו שכתוב: "לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל":

תשמט

(סא)

"גדל העצה ורב העלילה, אשר עיניך פקחות על כל דרכי בני אדם", וידע ומבין מחשבותם וסודם, ומיד כל לוחציהם אתה גואלם ופודם, רחם עלי למען שמך ועזרני לעשות רצונך, והושיעני מהרה ותקנני בעצה טובה מלפניך, ותנני מאתך דעה בינה והשכל, שאזכר לדעת לתת עצה לנפשי על כל דבר שבעולם, ותזכני לעצה שלמה תמיד ולא אהיה מספק לעולם על שום דבר, ולא תתחלק עצתי לשתיים חסד ושלוה,

ותשפיע עלי "רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה", ותרחם עלי ותושיעני. ותזכני לאמונת חכמים באמת ברצונך הטוב ואזכה להאמין בכל החכמים האמתיים באמונה שלמה באמת ובלב שלם, ולא אסור מדבריהם ימין ושמאל, ועל-ידייך תזכני למשפט דקדושה, שאזכה לשפט עצמי באמת, ותוציא משפטי לאור. ואזכה ללמד תורתך הקדושה לשמה תמיד, ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה, ותאיר עיני בתורתך, ותתן לי חכמה ובינה ודעת דקדושה, להבין ולהשכיל מכל הלמודים שאזכה ללמד בכל ספרי תורתך הקדושה, להבין ולהוציא מכלם משפטי הנהגות ישראל באמת, ולא אטה ולא אסור מן האמת ימין ושמאל, רק אזכה לבון תמיד רצונך באמת, ולדע תמיד איך להתנהג בכל דבר על-ידי למודי התורה הקדושה:

תשנו

(א)

וזכני ברחמיך הרבים שאזכה להתנגע בתורתך הקדושה פיניעה גדולה ולהגות בה יומם ולילה, עד שאזכה להבין ולהשכיל ולחדש חדושים אמתיים בתורתך הקדושה, חדושים שיהיו לי לנחת ולרצון לפני כסא כבודך. ואזכה להתחזק ולהתאמץ ולהתודרו בכל עז לחדש חדושיך דאורייתא תמיד, ותהיה מחשבותי קשורה ודבוקה ואחוזה תמיד בתורתך הקדושה, ואתה תרחם עלי ותשפיע לי בכל עת חדושיך דאורייתא אמתיים, חדושים שיהיו תקון לנפשי רוחי ונשמתני, על כל הפגמים שפגמתי נגדך מעודי עד היום הזה. ותחזק אמונתני, שאזכה להאמין בעצמי שהחדושיך שלי יקרים בעיניך מאד, ויש לי שעשועים גדולים מכל דבור ודבור שאני זוכה לחדש בתורה הקדושה ואתה מתפאר ומתכבד ומתניקך בהם בכל העולמות. ותזכני לכתב כל החדושים שלי על ספר בנדרות גדול ברצונך הטוב, ויתרפו ספרים הרבה בעולם על ידי, ספרים אמתיים וקדושים:

תססח

(ב)

ובכן תעזרני ברחמיך הרבים שאזכה לעסק בספרי הפוסקים בהתמדה גדולה, ותעזרני ותושיעני ללמד הרבה בכל יום ויום ספרי הפוסקים. ותפתח את דעתי ותבין את לבבי, שאזכה ללמד במהירות גדולה, ולהבין תדין על בריו, ולברר וללגן הפסק הלכה בכל דיני התורה באמת לאמתו, ואזכה לידע ההכרעה באמת בין כל פעלי המחלקת דקדושה שמחלקים דיני התורה, ואזכה לעשות שלום והכרעה ביניהם, ועל-ידי השלום הזה ימשך וישתלשל שלום בכל העולמות, עד שיתפשט השלום גם בעולם הזה. ותשים שלום בין כל עמך ישראל לעולם ותכטל כל מיני מחלקת מן העולם, ויתרבה השלום בעולם עד שיוכלו להתועד יחד כל אחד עם חבריו, ויסבירו זה לזה האמת לאמתו,

וְנוֹכְרוּ זֶה אֶת זֶה שְׁלֹא יִכְלוּ יְמֵיהֶם לְהִבָּל וּלְרִיקָה, עַד שִׁיָּשׁוּבוּ בְּלִם אֵל הָאֱמֶת וְיַעֲבֹדוּ בְּלִם בְּאֱמֶת וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. וְתוֹכְנוּ שִׁיְהִי שְׁלוֹם בְּעַצְמֵינוּ, שְׁלֹא יִהְיֶה חֶלֶק לַפְּנֵי חַס וְשְׁלוֹם מֵאֵתָךְ, רַק נִזְכָּה לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקוֹת הָאֱמֶתִיִּים וּלְעִבְדָּךְ בְּאֱמֶת וּבְלִבָּב שְׁלֹם בְּשָׁנֵי יָצְרֵינוּ. וְנִזְכָּה לִידַע וְיִדְעָה שְׁלֵמָה בְּאֱמֶת וּבְלִבָּב שְׁלֹם כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדָךְ, וְאֵתָהּ בְּעַצְמָךְ וּבְכְבוֹדָךְ עוֹמֵד אֲצִלְנוּ בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וְאֵתָהּ שׁוֹמֵעַ וּמֵאֲזִין וּמְקַשֵּׁיב כָּל דְּבוֹר וְדְבוֹר שֶׁל תְּפִלוֹתֵינוּ, וְנִרְגִישׁ אֶלְהוּתְךָ עֲלֵינוּ תָּמִיד, וּבְפֶרֶט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, עַד שְׁנִתְעוֹרֵר עַל-יְדֵי־זֶה בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְהִתְפַּלֵּל בְּהִתְלַחֲבוֹת גְּדוֹל וּבְכַוְנָה גְּדוֹלָה וְעֲצוּמָה, וּלְדַקְדָּק מְאֹד לְכוּן אֶת דְּבַרֵינוּ, וְלֹא יֵצֵא שׁוֹם דְּבוֹר מִפִּינוּ בְּתְפִלָּה שְׁלֹא בְּכוּנָה:

תתסח

(א)

יְחִי רֵצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּרְחֵם עָלֵינוּ, וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנוֹכָה לְעַסֵּק בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה. לֹא יִמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּינוּ וּמִפִּי וְרַעְנוּ עַד עוֹלָם. וְנִזְכָּה לְהִכִּין וּלְהִשְׁפִּיל אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ, לְהִכִּין כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל בְּרִיָּן וְאֵמֶתְךָ בְּמַהֲרֵי גְּדוֹל, וְנִזְכָּה לְהִכִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, וּלְחַדֵּשׁ תָּמִיד חֲדוּשִׁים אֱמֶתִיִּים בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, חֲדוּשִׁים שִׁיְהִיו לָךְ לְנַחַת וּלְרֵצוֹן לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדָךְ. וְתוֹכְנוּ עַל-יְדֵי עֵסֶק הַתּוֹרָה, שְׁנוֹכָה עַל-יְדֵי־זֶה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֱמֶת עַל כָּל חַטָּאֵינוּ וְעוֹוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, שְׁחַטָּאנוּ וְשַׁעֲוֵינוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לִפְנֵיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתְנֵנוּ עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְחַמְאֹר שְׁבִתוֹרָה יַחֲזִירְנוּ לְמוֹטָב בְּאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ. וְנִזְכָּה עַל-יְדֵי עֵסֶק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, לְבָרֵר וּלְלַקֵּט וּלְהַעֲלוֹת כָּל נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים וְכָל הָצְרוּפִים מִכְּלִיּוֹת כָּל הָעוֹלָמוֹת שְׁנִפְלוּ עַל יְדֵינוּ בֵּין הַקְּלִפוֹת, וְנִתְפָּרוּ לְמַקּוֹם שְׁנִתְפָּרוּ, וְנִפְּלוּ לְמַקּוֹם שְׁנִפְּלוּ:

תתפז

(ב)

אָבִי אֵב הַרְחֵמוּ, קְרַבְנֵי לְתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וּנְכַנֵּי לְהַגִּיט בְּתוֹרָתְךָ יוֹמָם וְלַיְלָה, עַד שְׁאוּכָה לְקַרֵּר כָּל חַמִּימוֹתַי עַל-יְדֵי דְבוֹר פִּי בְּתוֹרָה וְתְפִלָּה, כִּי אֵתָהּ יוֹדַע עֵצָם תִּבְעַרְתָּ מְדוּרַת לִבִּי, אֲשֶׁר לִבִּי בּוֹעֵר מְאֹד בְּרִשְׁפֵי שְׁלֵהֲבַת: לְפַעְמִים לִבִּי בּוֹעֵר מְאֹד אֵלֶיךָ בִּיקוֹד וְיָקוֹד אֱשׁ, "כִּי עוֹה כְּמִנּוֹת אֲהַבָּה קִשָּׁה כְּשֹׂאוֹל קִנְאָה, רִשְׁפִּיהָ רִשְׁפֵי אֱשׁ שְׁלֵהֲבַת יְהוָה", אֲכַל הוּא יוֹתֵר מִהַמְּדָה, עַד שִׁיִּכּוֹל לְאוֹקִיד כָּל גּוֹפֵי חַסְדֵי־שְׁלוֹם, וּבְתוֹךְ בְּךָ נִתְפַּלְּל דַּעְתִּי, וְחֹזֵר וּבּוֹעֵר לְבִי חַסְדֵי־שְׁלוֹם אֵל הַתְּאוֹזוֹת עוֹלָם הַזֶּה כְּלִפִּיד אֱשׁ, "כְּמוֹ תַנּוּר בּוֹעֵרָה מֵאִפָּה", עַד אֲשֶׁר רוּצִים חַסְדֵי־שְׁלוֹם לְאֹכַל וְלִשְׂרֹף אֶת גּוֹפֵי וּנְפִשֵׁי חַסְדֵי־שְׁלוֹם, וְאֵינִי יוֹדַע לְהִיכֵן לְכַרֵּחַ וּלְהַטְמִין מִפְּנֵי הָאֱשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת, וְאֵינִי הוֹלֵךְ נֵעַ וְנֵד בְּאָרֶץ הַנְּשֻׁמָּה הַזֹּאת וְאֵינִי לִי שׁוֹם מְנוּחָה מְרֻדָּפִי. "שְׁקַדְתִּי וְאֵהִיָּה בְּצַפּוֹר בּוֹדֵד עַל גֵּן", כִּסְפִינָה הַמְּטַרְפֶּת בְּלִבַּי יָמִים, עוֹלָה שְׁמִים וְיִוֹרֵד תְּהוֹמוֹת, כִּי הַעֲלִיָּה הִיא שְׁלֹא כְּסִדֵּר וְחִירִידָה שְׁלֹא כְּסִדֵּר,

"כַּאִישׁ שָׁבוּר וּבְנֵי עֶבֶר וַיִּזְוּ", וְדַעְתִּי עֲבוּרָה וְכָל חֲכָמַי תִּתְבַּלְעוּ, כִּי כָל מִה שֶׁרָצִיתִי לְהִתְחַבֵּם בְּתַחֲפוּלוֹת וְעֲצוֹת בְּנֵי אֹיְבֵי נַפְשִׁי, לֹא עָלְתָה בְיָדֵי מְאוּמָה. אֲנִי יְהוָה, אַתָּה יִדְעָתָ אֵת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשֵׂה עִמִּי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. "וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲכִינּוּ אֹתָהּ, אֲנַחְנוּ הַחֲמֹר וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ בְּלָנוּ", הִנְנִי בְיָדְךָ כַּחֲמֹר בְּיַד הַיּוֹצֵר, כִּי עַתָּה אֵין לִי שׁוֹם חֲכָמָה וְאֵין תְּבוּנָה וְאֵין עֲצָה, כִּי אִם לְזַעַק וּלְצַעַק אֱלֹהִים לְבַד, עַד שֶׁתִּתְחַנְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה, וּתְקַרְבֵנִי אֱלֹהִים לְמַעַנְךָ לְבַד:

תתנח

(א)

מִלֵּא רַחֲמִים תֵּן לִי בֵּית מְנוּס לְתוֹךְ דְּבוּרֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה, שְׂאוּכָה לְחַרְפוֹת בְּדְבוּרֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְרוּחַ אֱלֹהִים שֶׁל הַדְּבוּר הַקְּדוֹשׁ יִרְחַף עָלַי וַיְגַן בְּעַדִּי וַיַּצִּילֵנִי וַיִּנְשַׁב עַל לִבִּי, וַיִּכְפֹּה אֵשׁ הַתְּאוּוֹת, עַד שֶׁיִּתְבַּטְּלוּ כָּל הַתְּאוּוֹת מִמֶּנִּי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְאוּכָה עַל-יְדֵי הַתוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה לְצַמְצֵם גַּם אֵת הַהִתְלַהֲבוֹת דְּקַרְשָׁה אֱלֹהִים, שִׁיְהִיָּה הַהִתְלַהֲבוֹת אֱלֹהִים בְּהַדְרָגָה וּבְמִדָּה בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ, וְלֹא אֲצֵא חוּץ מִהַמִּדָּה בְּלָל. וְתַצִּילֵנִי בְּזִכְרוֹת הַדְּבוּר הַקְּדוֹשׁ, בְּזִכְרוֹת הַתוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, מִכָּל מִינֵי חַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּמִכָּל הַתְּאוּוֹת רָעוֹת, וּתְגַרֵּשׁ הַרוּחַ שְׁמֹת מִמֶּנִּי, וְתוֹפְנֵי לְחַמְשִׁיד עָלַי רוּחַ חַיִּים רוּחַ הַקְּדוֹשׁ דְּךָ הַחֲבֵל דְּקַרְשָׁה, עַל-יְדֵי הַדְּבוּר דְּקַרְשָׁה. וְתַקְּנֵם בְּנוּ מִקְרָא שְׂכַתוֹב: "וְנִתְתִּי לְכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם, וַחֲסִירוֹתַי אֵת לֵב הָאָבֶן מִבְּשָׂרְכֶם וְנִתְתִּי לְכֶם לֵב בָּשָׂר. וְאֵת רוּחִי אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְעֲשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר בְּחַקֵּי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם". וְנִזְכֶּה לְהַעֲלוֹת הַמַּלְכוּת דְּקַרְשָׁה מִהַגְּלוּת, וְתוֹכָה אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁנוּכָה כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְגִלוֹת חֲלָקֵי קַרְשַׁת מְשִׁיחַ הַמְּשָׁרֵשׁ בְּקִרְבֵּךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל. וְתַמְשִׁיד עָלֵינוּ חַיִּים טוֹבִים וְאֲרוּכִים וְתוֹכְנֵנוּ לְחַיִּים נְצַחִים, וְתַחַמֵּל עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתוֹפְנֵנוּ לְעַמֵּד וּלְקוֹם בְּתַחֲנִית הַמַּתִּים לְחַיֵּי עוֹלָם עִם שְׂאֵר הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַבְּשָׂרִים:

תתנח

(ב)

וּבְכֵן תוֹכְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתוֹרְנֵי וְתַלְמִדֵי בְּכָל עֵת שְׂאוּכָה לִידַע בְּאַמֶּת אִיךָ לְהִתְנַחֵג בְּכָל דְּבַר, וּבְלִמּוּד הַתוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אִיךָ לְתַת קֶצֶבָה וּגְבוּל לְלִמּוּדֵי, שְׂאֲדַע מִתִּי לְלִמּוּד, וּמִתִּי לְכַפֵּל בְּעַת הַהִכָּרָה, בְּאֶפֶן שִׁיתְקַנֵּם מִחוּ וְשִׁבְלֵי בְּשִׁלְמוֹת גְּדוֹלָה בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב. וְלֹא יִזְיַק לִי חֶסֶד וְשָׁלוֹם רַבּוּי הַלִּמּוּד וְהַעֲסָק חוּץ מִחֲגוּבוֹל, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב: "עַתָּה לַעֲשׂוֹת לִיהוָה הַפְּרוּ תוֹרַתְךָ", וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנָם לְבָרְכָה: פְּעָמִים בְּטוֹלָה שֶׁל תוֹרָה זְהוּ קְיוּמָהּ, "כִּי בַעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִּינַת אָדָם לִי", וְאִינִי יוֹדַע בְּלָל אִיךָ לְהִתְנַחֵג בְּזֶה בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת, כִּי לְפַעְמִים אֲנִי מִתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי מִלִּמּוּדֵי יוֹתֵר מִתְּרַאֲוִי, וְלְפַעְמִים

נפשי בוער ומתלהב ומשתוקק מאד ללמד תמיד פלי הפסק ובטול כלל, ובאמת גם זה אינו טוב, כי רצונך לתת גבול לכל דבר:

תקומה

(צא)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתופני להתדבק בתורתך הקדושה, ותפתח את לבי ודעתי עד שאזכה לשמע ולהבין היטב בלבבי את כל דברי תורתך הקדושה והטהורה והתמימה, המשיבת נפש ומחכימת פתי ומשמחת לב ומאירת עינים ועומדת לעד וצדקו יחדו. ואזכה להרגיש היטב נפלאות נעימת ערבת מתיקת חדושי התורה הקדושים והנוראים מאד, שגלו כל הצדיקים האמתיים, המחיין כל העולמות, ואזכה להנות ולהתענג על יהוה בדברי תורתך הקדושה, עד אשר אקוץ ואמאם פני עולם הזה ובתאוותיו והבליו, ויתבטלו כל חיי עולם הזה אצלי לגמרי, על ידי עצם התנאה והתענוג והשעשוע שאזכה להנות ולהתענג מדברי תורתך הקדושה והנוראה, אשר כל דבריה חיים וקיימים נאמנים ונחמדים לעד, ונחמדים מזהב ומפז רב, ומתוקים מדבש ונפת צופים, כי באמת מרחוק נראה לי בך דעתי נעימת עמקות דברי תורתך, אשר כל דבור ודבור עולה עד אין סוף ויורד עד אין תכלית, ומקשר ומחבר וכולל כל העולמות יחד, ונותן עצות נפלאות לכל דרי מעלה ודרי מטה איה לזכות להכיר אותך בתתך ולהתדבק בך באמת. "מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך". ואם היינו זוכים לשמע ולהטות אוזנינו ולבנו היטב לדבור אחד מתורתך הקדושה אשר גלית לנו על ידי משה עבדך, ועל ידי כל הצדיקים האמתיים שהיו בכל דור ודור עד היום הזה, היינו מתבטלים לגמרי, אך בעוונותינו הרבים אין אנו זוכים להבנים הדעת כלל, ולבטל תאוות הלב על ידי זה, כי לבנו מלא מחשבות חוץ, תאוות ובלבולים וחרחורים ועקמימיות שבלב, עד אשר לבנו רחוק מאד מדברי תורתך הקדושה, על כן אין אנו מרגישים נעימות מתיקות אמרותיה הטהורים:

תקמו

(צא)

אנא אדון יחיד, המלמד תורה לעמו ישראל, רחם עלינו למען שמך, ותפתח לבנו בתלמוד תורתך. ונבנו שנדבק לבנו באמת בדברי תורתך הקדושה, עד שנוזכה להנות ולהתענג מאד מדברי תורתך הקדושה, עד שיהיה נמאם אצלנו על ידי זה כל חיי עולם הזה ותאוותיו והבליו. ונוזכה לחיים טובים וארוכים באמת, להתדבק בך ובתורתך ובמצותיך הקדושים לעולם ועד, ולא נסור מרצונך זמין ושמאל. הערב נא יהוה אלהינו את דברי תורתך בפינו, ונהיה אנהנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כלנו

יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה, עד אשר נזכה "לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו",
מעתה ועד עולם אמן סלה:

תתקנו

(צג)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרני ותושיעני ברחמיך העצומים
שאזכה מהרה לרפאת את נפשי רפואה שלמה, ולהעלותה למקום שרשה בקדושה
ובטהרה גדולה, ותזכני לעסק בתורתך הקדושה לשמה תמיד יומם ולילה, ואזכה להתנועע
בתורתך הקדושה עד שאזכה לידע ולהבין אותה על בריה ואמתתה, ואזכה ללמד וללמד
לשמך ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה:

תתקצו

(ק)

על כן באתי לפניך אבי שבשמים, אבי אב הרחמן, הגומל לחיבים טובות, גמלני כל
טוב, ותזכני לכסף ולהשתוקק ולהשק תמיד בהשתוקקות נמרץ אליך ולעבודתך
ולתורתך ברצון חזק ותקוף מאד, עד שאזכה ברחמיך ללמד הרבה בכל יום, ולהתפלל
ולומר תחנונות ובקשות שירות ותשבחות הרבה בכל יום ויום, ולעשות מצות ומעשים
טובים הרבה בכל יום ויום, כל ימי חיי. ואפלו בעת שיהיה ההכרח להתפטר על פי
רצונה, אפלו אם אהיה לפעמים במקומות שאי אפשר ללמד ולעסק בעבודתך שם, תזכני
ותעזרני שיהיה לי חשק ורצון חזק ללמד תורה ולעבד אותך באמת, עד שיעלה הרצון
לפניך כאלו עשיתי מצותיך ולמדתי תורתך ממש:

תתרמו

(קה)

מלא רחמים רחם עלי, ולא תעשה לי בחטאי, ולא תגמל לי בעונותי, רק תעשה עמי
בחסדך ובנפלאותיך אשר אתה מרבה לחיבים, ותגמלני חסדים טובים, ותגדל
חסדך עלי בכל עת ובכל יום ויום, ותושיעני ברחמיך בחסדים חדשים ונפלאים באפן
שגם אנכי אזכה להטוב הגנוז שבכל יום, ולא יהיה כח להרע שלי לחציץ ולהפסיק חס
ושלום בפני הטוב הגנוז שבכל יום, רק תתן לי כח והתחזקות והתאמצות בלבי
ומחשבתי, שאזכה להתחזק בכל יום ויום לחשב מחשבות ולהגות בתורתך הקדושה
במחשבה חזקה ונכונה, בהתגברות גדול בכל עז ותעצומות, ובהשתוקקות נמרץ אל
הטוב האמתי באמת, ולא אניח לשום מחשבה זרה וחיצונה ולשום בלבול הדעת לכנס
במחשבתי ולבלבל אותי חסד ושלום, רק אהיה חזק בדעתי, ולא אחז את מחשבתי לחשב
בכל יום ובכל עת בתורתך הקדושה, עד שיעזרו רחמיך האמתיים עלי ותצוה לפתח
לי שערי החכמה והשכל, עד שיתגלו לי מאתך חדושי אמתיים בתורתך הקדושה בכל
יום ויום, מהטוב הגנוז שבאותו חיום, ועל ידי זה אזכה להתקרב אליך באמת מעתה

ועד עולם, ואזכה על-ידי-ך שיהיה כל יום ויום מימי חיי ארץ וגדול פאמת בקדשה ובטהרה גדולה, על-ידי תהודו-שין דאורייתא האמתיים שתתגנני בכל יום ויום מהטוב הגנוז שפאותו היום, עד שאזכה לאריכות ימים ושנים פאמת, לחיות חיים ארוכים, חיים טובים, חיים אמתיים, בקדשה ובטהרה גדולה, בעלמא דין ובעלמא דאתי, לעולמי עד ולנצח נצחים, ויקים פי מקרא שכתוב: "ארץ ימים אשביעהו ואראהו בישועתי", ונאמר: "פי ארץ ימים ושנות חיים ושלום וסיפו לך", ונאמר: "פי כי ירבו ימך ויסיפו לך שנות חיים", ונאמר: "ארץ ימים בימינה, בשמאלה עשר וכבוד. דרביה דרבי נעם וכל נתיבותיה שלום. עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי, אמן:

תתנו

(קי)

אבינו אב הרחמן, המרחם רחם נא עלינו ותן פלגנו בינה להבין ולהשפיל, לשמע ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך לשמה באהבה. רחם עלינו למען שמך, ועזר והושיעה לנו בכל מיני ישועות, באפן שנוכח להתחזק בעסק תורתך הקדושה לשמה, ונבנים כל דעתנו ומחשבותינו וכל רעיוננו בתוך תורתך הקדושה תמיד יומם ולילה, באפן שתאיר לנו התורה הקדושה אור פניה הנעימים הקדושים, ויאירו ויגנו עלינו כל העיון פנים לתורה שזכו הצדיקים השלמים להשיגם, ועל-ידי-ך הגדולה שאתה חומל על עמך ישראל בכל דור ודור, תחום ותרחם ותחמל עלינו עתה בעת צרה הזאת, ותעשה למענה ולמען אבותינו, ולמען כל הצדיקים הקדושים והנוראים שהיו בכל דור ודור עד הנה, ותשבר ותכביל ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים מהרה מאתנו כל הגזרות קשות, הן אותם שפכר נגזרו עלינו, הן אותם שרוצים לגזר חסד ושלום, בלם תעקר ותשבר ותכביל ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, ולא ישאר מהם שום רשם כלל:

תתנו

(קיא)

מלבי ואלהי, אליך אתפלל. אגא יהוה, הושיעני ברחמיך הרבים שאזכה לעסק בדברי תורתך לשמה בהתמדה גדולה, ובתורתך נהנה יומם ולילה. ותהיה עמי תמיד, ותעזרני ותושיעני שלא יתנשמו ושלא יתחשכו דברי התורה מפי חסד ושלום, רק אזכה ללמד תורה בקדשה ובטהרה גדולה, לכביל עצמי וכל נשמייתי בשעת למודי, באפן שאזכה להתגיש בלבי ודעתי הערבות והנעימות והרוחניות והדקות והעמקות שבתורתך הקדושה, פי אתה לבד ידעת עצם מתיקות הנעימות והערכות והרוחניות של דברי

תורתך הקדושה הטהורה והתמימה, כמו שנאמר: "הנחמדים מזהב ומפז רב, ומתוקים מדבש ונפת צופים", ונאמר: "צוף דבש אמרי נעם, מתוק לנפש ומרפא לעצם", ונאמר: "דרביה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום". וגם מרחוק אני רואה ומאמין בגדל העמקות והנעימות והערבות שבתורתך הקדושה; אך בעזונתינו הרבים, מרפוי נשמיותנו ועבינו כמעשינו הרעים ומחשבותינו המבלבלות, גם התורה שפאה לתוך פינו, לא די שאינה מאירה לנו כראוי, אף גם התורה בעצמה נתגשמה ונתחשכה מפנינו, ומחמת זה לא זכינו עדין לשפר את היצר הרע ותאוותיו עלי ידי העסק התורה הקדושה, ואיני זוכה להרגיש המתקנות והנעימות ונגדלת הבוֹרָא ותפָּרָד ונגדלת הצדיקים האמתיים ונגדלת התורה והתגלות האלהות, עלי ידי התגלות חדושי תורה כאלה שזכינו לקבל מיום מתן תורה ועד עתה:

(קיא)

תתרט

ועתה מה אעשה אבי שבשמים, במה יזכה נער כמוני, מרחק כמוני, לשמר כדברך. במה אתרצה אל אדוני, במה אטהר ואקדש את עצמי, במה אזכה לשוב מדרכי הרעים ומחשבותי המגנות, אחרי שגם דברי התורה הקדושה אשר הם תינו וארד ימינו, וכל תקוותינו עליהם, גם הם אינם מאירים לי, אף גם הם נתחשבים ונתגשמים מפי חס ושלום, ועתה מה אעשה, מה אפעל, להיכן אנוס לעזרה. תורה, תורה, תורת יהוה, תורת משה, תורת כל הצדיקים האמתיים, תורת כל ישראל, "תורת יהוה תמימה משיבת נפש", חוסה על בבורך, והאירה לנו באורך הגדול בתוך חשבת אפלת הגלות הארץ הבור הנה, גלות העבו"ם, גלות התאוות הרעות והמרות; קומה בעזרתנו בעת צרה הגדולה הזאת בכלל ובפרט, והתנברי באור וריחתך הגדולה על כל מיני חשך ואפלה, ועל כל מיני נשמיות וחשבות בלי שעור שהמשכתי עלי בעזונתי הרבים, באפן שאזכה גם אנכי לראות אור הגדול של התורה, ותורה ותאיר לי התורה לכל מיני חשך ונשמיות שנפלתי בהם, ותוציאני מתוכם מהרה, ואזכה לצאת מאפלת לאורה, מחשך לאור גדול, ויקים בי: "גר לרגלי דברך ואור לנתיבותי", ונאמר: "שתח דברך יאיר מבין פתיים", ונאמר: "כי גר מצוה ותורה אור, ודרך תיים תוכחות מוסר":

(קיא)

תתרט

מלא רחמים, גותן התורה, עורה נא, עזרה נא ברחמיך וכחך את הפח הגדול של התורה הקדושה, אשר יש לה פח להאיר גם בתוך חשך אפלה שלי. "כי אתה תאיר גרי, יהנה אלתי יגיה חשבי", כי "גם חשך לא יחשיך ממך, ולילה ביום יאיר כחשיכה באורה" עשה מה שתעשה ברחמיך הרבים ונפלאותיך העצומים, שאזכה לקים

באמת מקרא שכתוב: "לא ימוש ספר התורה הזה מפיד", שלא יסורו דברי התורה מפי לעולם, וגם שלא יתגשמו ולא יתחשכו עלידי פי המגשם, רק אדרבא, התורה תאיר כי לבטל ממני כל הגשמות וכל החשבות, עד שאזכה להרגיש באמת הערכות והנעימות והדקות והעמקות האמתיות והתגלות אלהותך שבתורתך הקדושה, עד שאזכה להכיר אותך באמת ולהבין גדלתך וגדלת הצדיקים וגדלת התורה, עלידי עסקי בה באמת לשמה, בלי שום פניות וגדלות ושקרים, בלי שום פגנה, בשביל שום צד פבוד והתנשאות ומנהיגות ורבנות חסד ושלום, רק למען שמך לבד באמת לאמתו, ועל ידי זה אוכל לתפס את דברי התורה היטב בלבי ומחי ודעתי. ותפתח לבי בתורתך, שאזכה ללמד הרבה בכל יום, ולהבין כל דבר על בריו לאמתו במחירות גדול, ולזכר היטב כל דבר שאלמד, ולא אשכח שום דבר ממשנתי, ולא יבלבל אותי ולא ימריד אותי רבוי הלמוד, רק תרחיב לבי בתורתך, שתאיר בי באור גדול, ואזכה לתפסה ולקבלה במחי ולבי בדרך רוחניותיה ודקותיה, עד שתוכל כל התורה בלה לשבן בלבי ולזכרה היטב תמיד בלי שום שכחה כלל, הבא מחשבות וגשמות חסד ושלום:

תתסא

(קיא)

אבינו שבשמים, חונן לאדם דעת, המלמד תורה לעמו ישראל, זכנו לאור התורה אור החיים, באמת. "האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך", שיאירו לנו דברי התורה תמיד, עד אשר המאור שבה תחזיר אותנו למוטב. הערב נא יהוה אלהינו את דברי תורתך בפנינו ובפיות עמך בית ישראל, ונהיה אנתנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל בלנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה, ויקנם בנו מקרא שכתוב: "ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה, רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיד, לא ימוש מפיד ומפי ורעד ומפי זרע ורעד, אמר יהוה מעתה ועד עולם". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

תתסב

(קיב)

רבנו של עולם, נותן התורה, רחם עלינו וזכנו לעסק בתורתך הקדושה לשמה בהתמדה גדולה, ונזכה ללמד הרבה בכל יום ויום. ותעזרנו ותושיענו בכל מקום שנלמד שם לפרש הדבר היטב בלשון שאנו מבינים בו, באפן שנוזכה לעזור ולהמשיך עלינו רוחו של משיח, שהוא רוח אלהים המרחף על פני המים שהיא התורה, אשר הוא מחלל מפשעינו, וסובל מרעין וחלאים רבים ויסורים קשים מפשעינו ומעוונותינו, כדי לכפר עלינו, להצילנו מכל הצרות, לתת לנו מחנה בעבודתנו, לשום לנו שארית בארץ ולהחיות אותנו לפליטה גדולה. רחם עליו ועלינו, וזכנו לעסק בתורה הרבה,

ולפרש כל דבר היטב בלשון שמכינים בו, ובפרט בשלומדים עם חברים ותלמידים, לפרש ולברר ולבאר להם כל דבר היטב בלשון שיכינינו בו, ויכנסו הדברים באזניהם ובלבביהם, באפן שתתעורר עלינו על-ידי-זה ריחו של משיח, אשר הוא סובל מרעין עבורנו, ומוריד את עצמו ומלביש את עצמו בכמה וכמה לבושים, לבושי חל, כדי להיות עצמו לחיותנו ולקנינו בתקופ הגלות המר והארף הזה. רחם עלינו אבינו אב הרחמן, ועזרנו והושיענו בזכותו וכחו, והצילנו מהרה מפל הצרות ומפל הגזרות, הן אותם שנגזרו עלינו, הן אותם שרוצים לגזר חס ושלום, כי בשל בח הסבל. צור ישראל, קומה בעזרת ישראל, ומהר להושיענו בעת צרה בזאת, בכח וזכות משיח צדקנו קדוש ישראל, ויגנם בנו מקרא שכתוב: "עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו, יענהו משמי קדשו, בגבורות ישע ימינו", ונאמר: "מגדל ישועות מלבו ועושה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם", ונאמר: "יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא. הושיעה את עמך וברך את נחלתך, ורעם ונשאם עד העולם. יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו", אמן ואמן:

(קט)

תתרה

"גדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיו למדני. דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך. דרך שקר חסר ממני ותורתך חנני". רבנו של עולם, מלא רחמים, גותן התורה, עזרנו והושיענו, וזכנו לעסק בתורתך הקדושה יומם ולילה. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך, ותמחר רעיוני ולבי לעבודתך, עד שאזכה ללמד תורה לשמה באמת, שיהיה כל פונתי בלמודי באמת לשמך לבד, בלי שום פניות ומחשבות אחרות כלל, "בלתי ליהוה לבדו". ואתה ברחמיך תעזרני בכל עת לקדש ולטהר עצמי פראוי, עד שאזכה שיהיה כל למודי בשביל שכינת עזך, לאקמא שכינתא מעפרא, עד שיעלה כל למודי להשכינה שהיא אמצעי בינו ותפודו ובין העולם, ותקבל השכינה הקדושה כל למוד תורתך באהבה גדולה, ועל-ידי-זה תמשיך עלינו כל ההשפעות ויהיה נעשה מלמוד תורתנו שפע רוחניות ופע נשמות, שתעלה השפע מעסק תורתנו הקדושה להחיות כל העולמות העליונים, וכל המלאכים ושפים ואופנים וחייות הקדש וכל דרי מעלה, וגם תרד השפע נשמות על ידי למוד תורתנו לכל בני ישראל עמך, ותשפיע לנו על-ידי-זה בני חיי ומזוני בשפע גדול דקדשה, עשר וכבוד וחסים, וצדקה וברכה ורחמים וחסים ושלום וכל טוב בזה ובכא:

(קט)

תתרה

ובכן תרחם עלינו ותעזרנו ותושיענו, שכל האדים והאורים שנשאב מהתורות של בני ישראל עמך הקמנים במעלה, אשר אין זכים שיהיה למודם עולה להשכינה, אשר

למוֹדֵם נִתְפַּוֵּר בְּאֵיזֶר בְּלִילָה עַל־יְדֵי הַרוּחַ חֶקֶר שֶׁל כָּל הַנְּרִדְיָנִי נִימוּסִין הַיּוֹצְאִין בְּלִילָה,
וּמִכָּה עֲלֵיהֶם, וְכָל בְּנֵי עוֹלָם שׁוֹאֲבִין מֵאֲדָם אֱלוֹ:

תתרכ

(קטז)

אֲנָא יְהוָה, עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָרְךָ, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַנְךָ, וְנִכְנֹו שְׁנִשְׂאֵב וְנִקְבֵּל מֵאֱלוֹ
הָאֲדָם שֶׁל אֱלוֹ הַתּוֹרוֹת לְמוֹכָה, שְׁנִזְכָּה שְׂיִהְיֶה נַעֲשֶׂה אֲצִלְנוּ מִהֶם מַל תּוֹרָה, מַל
אוֹרוֹת, סֵם תַּיִם, וְעַל־יְדִיזָה נִזְכָּה לְהַתְעוֹרֵר בְּכָל יוֹם בְּהַתְעוֹרוֹת חֲדָשׁ בְּחֻשֶׁק נִמְרָץ
וְהַשְׁתַּקְקוֹת גְּדוֹל לְעֶסֶק בְּתוֹרָתְךָ וּבַעֲבוּדָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה בְּאֵמֶת, וְתִהְיֶה תוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה
חֲדָשָׁה בְּעֵינֵינוּ לְגִמְרֵי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְנִזְכָּה לְעֲלוֹת מַעֲלָה מַעֲלָה בְּקִדְשֶׁתְךָ הַעֲלִינָה, עַד
שְׁנִזְכָּה לְחֲדָשׁ חֲדוּשֵׁין דְּאוֹרֵיִתָּא אֲמִתִּים עַל־יְדִיזָה, עַל־יְדֵי שְׁנִקְבֵּל וְנִשְׂאֵב מֵאֱלוֹ הָאֲדָם
הַנִּמְשָׁבִין מִכְּמוֹה וּבְכֹה תּוֹרוֹת שֶׁל בְּמָה בְּנֵי אָדָם, וַיִּצְטַרְפוּ אֲצִלְנוּ צְרוּפִים חֲדָשִׁים קְדוּשִׁים
בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, עַד שְׁנִזְכָּה עַל־יְדִיזָה לְחֲדָשׁ חֲדוּשֵׁין אֲמִתִּים בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה בְּכָל
יוֹם וַיּוֹם, בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

תתרכא

(קטז)

וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִלְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֵיךָ הַגְּדוֹלִים שֶׁלֹּא יוּזַק לָנוּ חֶסֶד וְשָׁלוֹם בְּחִינַת
הַמַּל תְּהֵא הַנַּעֲשֶׂה מֵאֱלוֹ הַתּוֹרוֹת הַמִּתְפַּוֵּרִים בְּאֵיזֶר, שֶׁלֹּא יִגִּיעַ לָנוּ חֶסֶד וְשָׁלוֹם
עַל־יְדִיזָה הַתְעוֹרוֹת לְרִדִּיפַת הַמִּשְׁאָ וּמִתֵּן וְהַשְׁלִשִׁים וְתִשְׁעַ מְלָאכּוֹת, וְתִצְלִלְנוּ מִתַּאוֹת
מְמוֹן וּמְרִדִיפַת וּמְרִדוֹת הָעוֹלָם תְּהֵא וְחִבְלֵינוּ, רַק נִזְכָּה לְהַשְׁלִיךְ יְהַכְנֹו עַל יְהוָה וְלִבְמַח בְּךָ
לְכַד שְׂאֵתָה תִּכְלַלְנוּ וְתִפְרָנְסֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ, וְלֹא יִגִּיעַ לְרִיק וְלֹא גֵלֵד
לְפָהֳלָה, רַק כָּל תִּשְׁוֹקֵתָנוּ יְהִיָה לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ בְּאֵמֶת תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה. וְנִתְעוֹרֵר
בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּהַתְעוֹרוֹת וְחֻשֶׁק וְרִצּוֹן חֲדָשׁ לְגִמְרֵי אֱלֹהִים וְלְתוֹרָתְךָ
וְלַעֲבוּדָתְךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׁנִזְכָּה לְעֶסֶק בְּתוֹרָתְךָ לְשִׁמּוֹה כָּל יְמֵי
חַיֵּינוּ וְלָשׁוּב אֱלֹהִים בְּאֵמֶת וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ וְלְהַתְדַבֵּק בְּךָ תָּמִיד, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה:

תתשפח

(קנ)

"גַּל עֵינֵי וְאֶפְיֹטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, לְמִדְּנֵי חֲקוּךָ. דְּרָכֵי סִפְרֵתִי וְתַעֲנִנֵי,
לְמִדְּנֵי חֲקוּךָ. דְּרָךְ שֶׁקֶר הַסֵּר מִמֶּנִּי, וְתוֹרָתְךָ חֲנֻנִי. טוֹב טַעַם וְדַעַת לְמִדְּנֵי, כִּי
בְּמִצְוֹתֶיךָ הֵאֱמַנְתִּי. טוֹב אַתָּה וּמִטִּיב, לְמִדְּנֵי חֲקוּךָ. עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְּחַסְדְּךָ, וְחַקְוֵךְ לְמִדְּנֵי.
עַבְדְּךָ אֲנִי חֲבִינְנִי, וְאֲדַעַה עֲדִתֶיךָ. שְׁנִיךָ הָאֵר בְּעַבְדְּךָ, וְלְמִדְּנֵי אֵת חֲקוּךָ:"

תתשפט

(קנ)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, אַתָּה צוּיִתָנוּ עַל־יְדֵי
צְדִיקוּךָ הָאֲמִתִּים לְעֵינֵי בְּתוֹרָה וּלְחֲדָשׁ בְּתָה, וּבְחַמְלָתְךָ הַגְּדוֹלָה חִמְלַת עָלֵי לְהַבִּין

מעט בתורתך הקדושה, עד אשר יש בכחי להתנגע עד שאמצא חדושי תורה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: 'יגעתי ולא מצאתי אל תאמין', וכאשר שמעתי וראיתי כבר כמה וכמה אנשים בערפי שזכו על-ידי יגיעתם לחדושי תורה הרבה, כי הוא חובה על בן תורה להשתדל ולהתנגע בזה עד שימצא חדושי תורה, ולא יהיה עין יבש חס ושלום, רק יעשה פרות בתורה שהוא תקון גדול לנפשו. ועתה אדוני, מלבי ואלהי, אבי שבשמים, מה אמר ומה אדבר, אחר שבפעוונותי העצומים נתרסקתי ממך כל בך, עד שאני רחוק בעיני אפלו מלבקש על זה, וגם אני מתרשל הרבה אפלו בעסק התורה בפשיטות, לפעמים מחמת אנס מטרדת הפרנסה ומרבוני הכפולים המכבלין, ועל פי רב אני חוב בעצמי מה שאני מתפטל מדברי תורה בעתים הרבה שאני יכול לחטף בהם דברי תורה הרבה, וכל מה שאני מתפטל מהתורה נמצאים כנגדי בפוליס הרבה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: אם בטלת מן התורה, יש לך בטלים הרבה כנגדך. עתה איך זוכין לחתר חתירה לבקש אותך לתקן כל זה, עד שאזכה לעסק בתורה באמת ולהנות פה יומם ולילה, ולא אפטר את עצמי בתרוצים של שקר, ולא אטעה את עצמי כי סוף כל סוף מה יהיה ממני ומה אשיב ביום הדין כשישאלו אותי: הלפלת בחכמה? צפית במרפכה? בהאיך אנפין איעול קדם מלכא. בפרט שאני יודע בנפשי אשר קלקלתי הרבה הרבה על-ידי מעשי הרעים ומחשבותי המגנות ומדותי הרעות, ועדין לא שכתי מטעותי והמצולות ים שוטפים עלי בכל עת, ואני מטבע "ביון מצולה ואין מעמד", עד אשר אני יודע כלל היכן אני בעולם, ואני הולך נע ונד מבבל למדא, ואף על פי כן נפשי ולבי צועקים בקרבי בקול מר וחוק: "עד מתי פתים תאחבו פתי", "עד מתי עצל תשכב, מתי תקום משנתך", עד מתי, עד מתי. על בן אמרתי: כל עוד נשמתני בי, אערג ואזעק ואתנפל ואתחנן מול רחמיך הרבים וחסדיך העצומים, אולי אוכה עתה לדבר דברי אמת לפניך, עד שאזכה לעורר רחמיך האמתיים עלי, עד שתעשה עמי כחסדיך ותעזרני ותושיעני ותורני ותלמדני דרכים ועצות אמתיות בכל יום ובכל עת ובכל שעה, באפן שאשוב לתורתך באמת, שאזכה להתמיד בתורתך הקדושה ולהנות פה יומם ולילה, ואל יטרדני שום מרדא ועסק, הן עסקי הפרנסה, הן שאר צרכי הגוף, רק אשתדל בכל עז לחטף עתים וזמנים מתוך כל המטרדות והעסקים, ובפרט בלילה:

תתשצ

(קג)

ואתה תעזרני ברחמיך באפן שאזכה ללמד הרבה בכל יום, ואזכה לשום כל לבי על התורה ועל העבודה, עד שאזכה ברחמיך שתפתח לבי בתורתך ויפקחו עיני שכלי בקדושה ובטהרה, עד שאזכה לחדש בתורתך חדושים אמתיים בכל עת שיהיו

לנחת ולרצון לפני כסא כבודך, ויהיו תקון גדול לנפשי ורוחי ונשמת, שאזכה לתקן על ידם כל מה שפגמתי בעוונותי הרבים מעודי ועד היום הזה, ובפרט פגם המחשבות והרהורים רעים שפגמתי בהם הרבה, אזכה לתקן על-ידי הרהורי תורה, שאזכה מעתה שיהיה כל היום דעתי ומחשבותי רבוקים בהרהורי תורה בכל עת, ביום ובלילה, בשבת וביתי ובלבתי בדרך, בשכבי ובקומי, בשנתי ובהקיא, בעסקי עם בני אדם ובישיבתי לבדי:

תתשצא

(קג)

ועזרני ברחמיך, שתהא רבוקה מחשבותי בתורתך תמיד בקשר אמיץ וחזק, עד שאפלו בעת שאתחבר עם בני אדם תהיה מחשבותי בפנימיותה רבוקה בתורתך הקדושה ולא אשבח אותה לעולם אפלו לפי שענה קלה, ותהיה מחשבותי רבוקה כל כך בהתורה הקדושה, עד שאפלו בשעת שנה יהיו עוברים עלי בחלום מחשבות של חדושי תורה אמתיים, עד שאזכה על-ידי-זה לגרש ולבטל ממני כל המחשבות רעות וכל הרעיונים והרהורים רעים, וכל מיני שנעון ורוח שטות שגדבקו בלפי ודעתי על-ידי מעשי הרעים מעודי ועד היום הזה, הבל אזכה לבטל על-ידי מחשבות של תורה, שאזכה לקשר עצמי בה בקשר אמיץ וחזק תמיד בלי שום רפיון; ותקף שיבוא על דעתי חס-ושלום איזה מחשבת היצונה, מפל שפן וכל שפן איזה הרהור רע חס-ושלום, אכרח מיד ממנו ואנום לתוך מחשבות של תורה, ומעמק חשבת מצולות ים ומיט הנון אכרח לאור החיים, למחשבות והרהורי תורה הקדושה אשר הם חיינו וארץ ימינו, עד שאזכה ברחמיך הרבים שתפתח לי שבילי השכל, עד שאפגם בחדרי התורה הקדושה, ואזכה לכנס ולטייל בתורתך הקדושה מתדר לתדר ומפלמין לפלמין ומחיכל לחיכל ומבית לעליה ומעליה לעליה, ולקשר ולחבר וליוחד ולכלל כל החדרים והיכלות יחד בקשר אמיץ וחזק, ולהביר ולהשיג ידיעת אמתת אלהותך על-ידי-זה, עד שאזכה שתתן לי בחסדיך במתנה גמורה את כל דברי תורתך הקדושה עם כל חדריה וחיכליה, שתהיה נקראת תורתי ממש, ויקנם כי מקרא שבתוב: "כי אם בתורת יהוה הפצו, ובתורתו יהגה יומם ולילה":

תתשצב

(קד)

מלא רחמים, רחם עלי וקבל תחנוני, כי לא בחסד ולא במעשים באתי לפניך, כי באמת אין לי עתה שום פתחון פה לבקש על דבר קל שבקלים, מפל שפן וכל שפן על גדולות כאלה. אף גלוי וידוע לפניך יודע תעלומות שאני מחיב ומכרח לדבר כל זה, על פי כל מה ששמעתי מרבותינו הקדושים וזרונם לברכה, כי חסדיך לא תמנו ורחמיך לא בלים לעולם:

תתשצג

(קג)

ובבן תרחם עלי מלא רחמים, שאפלו בעת שאזכה ברחמיך לחדש חדושים אמתיים בתורתך הקדושה, שלא אמעה בנפשי לומר שפכר באתי עד תכונתה, וכבר נבנסתי לפנימיותיה, רק אזכה להבין ולידע תמיד כמה אני רחוק מאמתת לפנימיותיה, "כי גבוה מעל גבוה שומר" וכו', ויש פנים לפנים, וכמו שכתוב: "לכל תכלה ראיתי קין, רחבה מצותך מאד"; וכאשר לגדלתך אין חקר, כך אין חקר לתבונות התורה שהוא אחדותך. ואפלו בשאזכה להשיג השגות של אמת, תחוקני להשתדל ולחתר ולהתיגע ולחפש ולבקש יותר ויותר לסלסל ולפלפל ולעין בעין אמתית בתורתך הקדושה, בכל לב ונפש, במסירות נפשי באמת, עד שתפתח לי בכל עת שעריה לפנימיות חדריה יותר ויותר, להבין ולהשכיל ולהשיג אמתת לפנימיות התורה, שהוא בחינת אדם דקדושה, באמת, כמו שכתוב: "ואת התורה אדם", עד שיהיה נמשך עלי הצלם אלהים בשלמות, ואהיה נכלל באדם העליון בתכלית השלמות באמת, עד שאזכה להפיר ולהשיג אותך באמת, בראונך הטוב וכראונך צדיקך האמתיים, כי לך נוצרתי:

מג

(כז)

ובבן תובני ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, שאזכה ללמוד הלכות בכל יום ויום, חק ולא יעבר, כל ימי חיי, ולא יעבר אצלי יום אחד בלי למוד הלכות, עד שאזכה על ידי החלכות לשעשוע עולם הבא, לדעת ולהפיר אותך בתפורה לנצח. ותעורני שאזכה לברר פסק החלכה באמת, ותהיה עמי תמיד, ותמשיך עלי חסד חנם, חסדי דוד הנאמנים, ואזכה לאסוקי שמעתתא אלפא דהלכתא, עד שאזכה מהרה לידע כל החלכות של כל מצות התורה על ברין ואמתתן ולחדש בהם חדושין אמתיים. ותשפיע עלי דעת שלם דקדושה, עד שאזכה לדעת ולהפיר אותך באמת ולהיות סמוך וקרוב אליה, ולהודות לך ולברכה תמיד, ולהתדבק אליך באמת בעולם הזה ובעולם הבא, מעתה ועד עולם:

מו

(כח)

ותרחם עלינו ועל כל עמך ישראל, ותעורנו שנוזכה להיות תומכי אורייתא, שנוזכה לתחזיק את הלומדי תורה העוסקים בתורה ובעבודת יהוה באמת, לתמכם ולסעדם ולתחזיקם ולהספיק להם כל מה שיוחסר להם בכבוד גדול, ולעשות כל צרכיהם וכל צרכי בניהם ובייתם, באפן שיוזכו לעסק בתורתך ובעבודתך בהרחבת הלב בלי במול ובלבול כלל, למען יוכלו להוליד ולחדש הלכות וחדושין אמתיים בתורתך הקדושה, ותשפיע חסד גדול עלינו, וימשך עלינו ועל כל עמך ישראל שפע טובה וברכה

וּפְרָנְסָה מִזֶּבֶחַ וְעֲשִׂירוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה, וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְכָל טוֹב. וְתַמְלֵא פְּנֵימַת הַלְּבָנָה, וַיִּקְרַם מִקְרָא שְׁבַת־טוֹב: "וַתְּהִי אֹרַח הַלְּבָנָה כְּאֹרַח הַחֲמָה":

(ג:)

טז

וְתַזְכְּנוּ לְעֶסֶק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה תְּמִיד לְשִׁמְחָה בְּאַמְתִּי, וְתִתֵּן לָנוּ רַב הַגּוֹן וְאַמְתִּי שְׂנוּכָה לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ דְרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְגִדַע אֶת הַדְּרֶךְ אֲשֶׁר נִלְךָ בָּהּ וְאֶת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֵׂה כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם, וַיּוֹלִיכֵנוּ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת תְּמִיד בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

(ד:)

הג

וְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה תְּמִיד חֲדוּשֵׁין דְּאֹרְיִיתָא אֲמַתִּיִּים. וְאַזְכֶּה לְדַלְגַּ וְלַעֲבֹד מִחֵרָה בְּכָל עֵת עַל כָּל הַכְּלָבּוּלִים וְהַעֲקָמִימִיּוֹת וְעַל כָּל הַמְּנִיעוֹת הַמְּכַלְפֵּלִין אֶת הַמֶּחֶם וְהַדַּעַת מִלְּחַפְּשׁ וְלִחְשָׁב וְלִחְדָּשׁ בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, רַק אֲזַכֶּה שְׂיִתְהִי דַעְתִּי וּמַחִי וּמַחֲשַׁבְתִּי רַבּוּק וּמְקַשֵּׁר בְּכָל עֵת בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה בְּקִשְׁרֵי אֲמִיּוֹן וְחֹק מֵאֵד, כָּל יְמוֹט לְעוֹלָם, עַד שְׂאֲזַכֶּה לְמִצָּא וְלִחְדָּשׁ בְּכָל פַּעַם חֲדוּשֵׁין דְּאֹרְיִיתָא אֲמַתִּיִּים בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְכַח הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה תִּלְךָ לְפָנַי וְתִנְחַח אֹתִי בְּכָל עֵת בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת וְתִישֶׁר, בְּנִקְדַת הָאֱמֶת לְאַמְתּוֹ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שַׁעַה, וַיִּקְרַם בִּי מִקְרָא שְׁבַת־טוֹב: "בְּחַתְּהֵלְכְךָ תִּנְחַח אֹתְךָ, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וְחִקִּיצוֹתָ הִיא תִּשְׁיַחֲדֶךָ":

(ה:)

הצא

וְתַפְתַּח אֶת עֵינַי שְׂכָלִי וְדַעְתִּי בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת וְהַתְּמִימוֹת הָאֱמֶתִי, שְׂאֲזַכֶּה לִידַע הַיָּטִב בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת וְתִנְבּוֹן, אִיךָ לַעֲשׂוֹת מִהַתּוֹרוֹת תַּפְלוֹת נְאוֹת וְאַמְתִּיּוֹת, בְּרִצּוֹנְךָ וּבְרִצּוֹן יִרְאִיךָ הַצַּדִּיקִים הָאֲמַתִּיִּים, אֲשֶׁר גָּלוּ אֵלָיו חֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּעוֹלָם, בְּאִפְסֵן שְׂיַעֲלוּ שְׂעֵשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְפָנֶיךָ, עַד שֶׁתַּעֲזוֹרֵר רַחֲמֶיךָ בְּאֱמֶת בְּשִׁלְמוֹת וְתִשְׁכַּחֲנֵנִי אֵלֶיךָ בְּאַמְתִּי. עֲזַרְנִי שְׂאֲזַכֶּה לְכוֹן בְּוַנְתֶּם הַקְּדוֹשָׁה שֶׁל הַצַּדִּיקִים הָאֲמַתִּיִּים בְּכָל מְקוֹם שְׂאֲלַמְדוּ בְּסַפְרֵיהֶם הַקְּדוֹשִׁים, וְלִסְדֵּר תַּפְלוֹת נְאוֹת וּקְדוּשׁוֹת עַל כָּל הַדְּבָרִים הַנִּנְאָמְרִים וְהַמְרַמְזִים בְּדַבְרֵיהֶם הַקְּדוֹשִׁים בְּאַמְתִּי, שְׂאֲזַכֶּה לְהַגִּיעַ לָהֶם מְחֵרָה, וְאַזְכֶּה לְשַׁפֵּךְ שִׂיחִי לְפָנֶיךָ עַל־יְדֵי כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה שְׁגָלוּ הַצַּדִּיקִים אֲמַתִּיִּים בְּעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לִילְךָ בְּעַבְדֻתְךָ בְּאַמְתִּי עִם כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ, שְׂאֲזַכֶּה לִילְךָ בְּדֶרֶךְ הַקְּדוֹשׁ אִיזָה וְזִמְן עַל פִּי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אַחַת, וְלַחֲפָצִיר וְלַחֲעִתִּיר וְלַחֲתַפְּלָל וְלִשְׁנוֹת לְפָנֶיךָ בְּכָל אוֹתוֹ הַזִּמְן, עַד שְׂאֲזַכֶּה לְהַגִּיעַ וְלַחֲשִׁיג הַעֲבֹדָה הַנִּנְאָמְרָה בְּאוֹתָהּ הַתּוֹרָה, לְקַרְבֵּי בְּאַמְתִּי אֶת כָּל הַנִּנְאָמֵר שָׁם, וְתִתְהַיָּה כָּל עַבְדֻתִּי בְּכָל אוֹתָהּ הַעֵת וְהַזִּמְן עַל פִּי אוֹתָהּ הַתּוֹרָה, וְאַחַר־כֵּן אֲזַכֶּה לִילְךָ וְזִמְן מְסִיִּם עִם חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אַחֲרָתָּה, עַד שְׂאֲזַכֶּה לִילְךָ עִם כָּל חֲדוּשֵׁי תוֹרוֹתֶם שְׁגָלוּ בְּעוֹלָם וְלְכוֹן בְּוַנְתֶּם בְּאַמְתִּי, וְלִזְכּוֹת לְקַרְבֵּי בְּשִׁלְמוֹת. וְאִם אֲנִי רַחוּק מִזֶּה מְאֹד מְאֹד עֲתָהּ, בְּעֵינֶיךָ אֵין שׁוֹם דְּכָר רַחוּק, בִּי מִמְּךָ לֹא

יפלא כל דבר, הן "כל תוכל ולא יבצר ממך מומה", ואתה עושה חדשות בכל עת אשר לא נעשו מעולם:

(למ:)

תמב

רבנו של עולם, רחם עלינו למען שמך, ועזרנו ונבנו שנוכח להגות בדברי תורתך יומם ולילה. ואזכה להרבות בלמוד התורה בהתמדה גדולה בקדושה ובטהרה לשמך הגדול באמת. ותפתח את לבי בתלמוד תורתך, שאזכה להבין ולהשכיל העמקות והנעימות והמתיקות שבתורתך הקדושה וטהורה והתמימה, ותורני ותלמדני בכל עת שאזכה לידע תמיד באמת איך להתנהג בענין 'בטוילה של תורה זהו קיומה', שאזכה ללמוד יום ולילה בהתמדה גדולה, ולידע ולבון הזמן המכרח להתבטל, שיהיה הכל יפה בעתו במועדו ובזמנו, כי גלוי וידוע לפניך ארון כל, נותן התורה, כי בשר ודם אנהנו ומחמר קרצנו, ובהכרח להתבטל קצת לפעמים מלמוד התורה, כי צריכין זמן לאכל ולשתות ולישן בשכיל קיום הגוף, ולעסוק בצרכי פרנסה ושאר הכרחיות הגוף, או להתבטל לפעמים, לפקח את הדעת שלא יתבלבל מרבוי תלמוד יותר מהמדה. ובאמת לפי עצם קדושת מתיקות ונעימת תורתך הקדושה, בודאי היה ראוי לנו לבלי להתבטל לעולם מדברי תורה אפלו שעה קלה, כי היא חיינו וארץ מינו, ואיך אפשר לפרש מחיים אמתיים אפלו רגע אחת, אך כבר גלית לנו שזה אי אפשר בשום אופן בעולם לבלי להתבטל כלל, כי בהכרח צריכין להתבטל לפעמים בשכיל צרכי הגוף המכרחים:

(נ:)

תקל

וחמל עלי בתלמוד הגדולה, ועזרנו וחושיענו להתמיד בתורתך הקדושה לשמה ולהגות בה יומם ולילה, עד שנוכח בעצמנו לחדש חדושים רבים אמתיים בתורתך הקדושה על פי הדרכים שקבלנו מאבותינו ורבותינו הצדיקים הקדושים האמתיים, וכוותם יגן עלינו. רחם עלינו למען שמך, שנוכח לקשר מחשבותינו תמיד בתורתך הקדושה, ולחשב ולעין בה בעיון גדול לשמה, ולהתפלל לפניך הרבה שתאיר עינינו בתורתך, ותפקח עיני שכלנו ודעתנו לטובה, עד שנוכח לחדש חדושים אמתיים בתורתך הקדושה והנוראה והנשגבה מאד מאד, ונוכח על-ידי כל החדושים שנתחדש בתורתך לחמשיך אלינו תמיד אלהותך לתוד מחנו ושכלנו, ויפלא כבודך את כל מחנו ושכלנו ודעתנו ולבנו ורמ"ח אברינו ושם"ח גידינו וכל קומתנו, ואהיה מרפכה לשכינת אלהותך, ולא אצא עוד מן הקדושה חסדו שלום אפלו פחוט השערה, ולא אחשב שום מחשבת חוץ חסדו שלום, רק אהיה תמיד דבוק בך ובתורתך הקדושה, עד שאזכה להכניס גם באחרים ידיעת אמתת אלהותך, להודיע לבני האדם גבורותיך וכבוד הדר מלכותך, שאזכה

לְהַמְשִׁיךְ אֱלֹהֵינוּךְ לְתוֹךְ מַחֵם וְשֹׂכֵלֶם וְלִבְכֶם עַל-יְדֵי דְבָרֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שֶׁתּוֹכְנֵי
 לְהַשְׁמִיעַ בְּאֹזְנֵיהֶם וּבִלְבָבֵיהֶם, וְתַפְתַּח עֵינֶם וְשֹׂכֵלֶם וְלִבְכֶם שֶׁיִּרְגִישׁוּ נְעִימוֹת הַתּוֹרָה,
 וְתַמְעִימֵם נְעַם זִינָה, עַד שֶׁנִּזְכָּה בְּלִנּוּ, עִמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאַמֶּת מְהֵרָה,
 "לְחֻזוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוֹ. תוֹדִיעֵנִי אַרְחַ חַיִּים, שֶׁבַע שְׂמֵחוֹת אֶת פְּנֶיךָ, נְעֻמוֹת
 בְּיַמֶּיךָ נִצַּח":

ג*

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה הוֹדַעְתָּ לָנוּ גְדֹל מַעֲלַת הַצְדִּיקִים הַקְדוּשִׁים, עַד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם
 בַּח גְּדוֹל כָּל כּוֹף, שֶׁעַל-יְדֵי מַה שֶׁהֵם נַעֲשִׂים וְנִגְדִים וְהוֹלְכִים אַחַת הַנְּהַ וְאַחַת הַנְּהַ
 בְּתוֹךְ בֵּיתֶם, יְכוּלִין בְּזוֹה לְהַמְתִּיק כָּל הַדַּיְנִים, וְלְהַחֲיוֹת מֵתִים. עַל בֶּן חוּם וְחַמּוּל נָא עָלַי
 וְנִכְנִי לְהַתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים כְּאֵלֶּה שֶׁיֵּשׁ לָהֶם בַּח בְּזוֹה. וְנִכְנִי לְעֶסֶק הַרְבֵּה בְּתוֹרְתְךָ הַקְדוּשָׁה
 בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְעַל-יְדֵי-זוֹה אֶזְכָּה לְשַׁבֵּךְ חַמְסִימוֹת וְהָאֵשׁ הַבוֹעֵר בְּלִבִּי לְכָל הַתַּאוּוֹת
 וְהַכְּלִים וְכִסּוּפֵין דְּהָאֵי עֲלֵמָא, וְאֶזְכָּה שִׁיְהִיָּה לִּי בּוֹעֵר בְּקַדְשָׁה גְדוֹלָה רַק לְתוֹרְתְךָ
 וְעַבְדְּתְךָ, וְגַם זֶה יְהִיָּה בְּמִדָּה וּבְצִמְצוּם תְּרָאוּי לִפְנֵי מַדְרַגְתְּךָ, וְלֹא אֶחְדָּרְךָ אֶת גְּבוּלֵי
 חֲסוּדְשָׁלוֹם, וְאֶקְרֵא מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "בְּלִבִּי צִפְנִיתִי אִמְרֹתֶיךָ לְמַעַן לֹא אֶחְטֵא לָךְ". וְנִכְנִי
 לְהַתְדַבֵּק כָּל כּוֹף בְּתוֹרְתְךָ הַקְדוּשָׁה, עַד שֶׁאֶחְיֶה נִכְלָל עִמָּה בְּאַחֲדוֹת אֶחָד מִמֶּשׁ בְּכַחֲנִית
 "זֹאת הַתּוֹרָה אֲדַם", עַד שֶׁאֶחְיֶה נִמְנָה גַם בֶּן כְּבֹלֵל הַצְדִּיקִים הַקְדוּשִׁים, וְאֶזְכָּה שֶׁעַל-יְדֵי
 מַה שֶׁאֶנִּי נַע וְנִגַּד לְפָעַמִּים בְּתוֹךְ בֵּיתִי, יְהִיוּ נִמְתְּקִין כָּל הַדַּיְנִים וְיִהְיֶה נִמְשָׁךְ בְּחִינַת תַּחֲנוּת
 הַמֵּתִים, וְיִקְרֵא מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "כִּי הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמּוֹת חַלָּא רַגְלֵי מִדְּחִי, לְהַתְחַלֵּךְ לְפָנַי
 אֱלֹהִים בְּאוֹר חַיִּים". וְנִאֲמַר: "אֲנִי אִמִּית וְאַחֲיָה מִחֲצַתִּי וְאֲנִי אֲרַפָּא". וְנִאֲמַר: "וְאַתָּם
 הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלָכֶם חַיִּים".

יב*

"עֲדוֹת יְהוָה נִאֲמָנָה מִחֲכִימַת פְּתִי". רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה הוֹדַעְתָּ לָנוּ, שֶׁבְּתוֹךְ תַּקְוָה
 הַתְּנַבְּרוֹת הַתַּאוּוֹת עַל הָאָדָם עַד שֶׁקָּשָׁה לוֹ לְשַׁבֵּרָם וּלְמַנַּע אֶת עֲצָמוֹ מֵהֶם,
 אַחַד-עַל-פִּי בֶן הַתּוֹרָה עוֹמְדָת עֲלָיו גַּם אִז, וְקוֹרְאָת וּמְכַרְזָת לְפָנָיו: "עַד מַתִּי פְתִים תֵּאֱחָבוּ
 פְּתִי", וְכֵן: "מִי פְתִי יָסוּר הַנְּהַ"; אִךְ מִחֲמַת תַּקְוָה תְּשׁוּקַת הַתַּאוּוֹת אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ קְרִיאָתְךָ,
 וְאַחַר גְּמַר תַּאוּוֹתוֹ הוּא מְרַגֵּשׁ תַּכְּף קְרִיאָתְךָ, וּמִזֵּה נִמְשָׁךְ מֵהַשְׂמֵחַרְט תַּכְּף עַל הַעֲבָרָה
 וּפְגַם הַתַּאוּוֹת, עַל-יְדֵי שֶׁהַחֲכִים תַּכְּף עַל-יְדֵי שֶׁמִּיעַת קוֹל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, שֶׁהִיא מִחֲכִימַת
 פְּתִי. וְגַם אַתָּה רְמוּזָת לָנוּ אִיךְ שֶׁהַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה תַּעֲדִיד עַל מַעֲשֵׂי הָאָדָם, מֵאַחַר שֶׁהִיא
 עוֹמְדָת עֲלָיו וְקוֹרְאָת לְפָנָיו תְּמִיד אֶפִּילוֹ בְּעַת שֶׁעוֹשָׂה מַעֲשִׂים שְׂפָסְפָתָה, בְּכַחֲנִית "מוֹם
 גְּנוּבִים יִמְתְּקוּ". עַל בֶּן חוּם וְחַמּוּל נָא עָלֵינוּ, וְנִכְנִי לְהַזְכִּיר עֲצָמֵנוּ בְּכָל פֶּעַם בְּזוֹה, וְלִידַע

ולתאמין באמת איך שהתורה הקדושה בעצמה, שהיא למעלה מכל המדרגות ומכל העולמות, כי היא אחדות אחד עמוך תתברך, ואף-על-פי כן היא אחדות בנו והולכת עמנו גם לכל המקומות הפחותים והשפלים וקוראת ומכרות לפנינו לסוד מדרכי שאול ומות וללכת בדרך הטוב והחיים, ועל-ידי-זה נזכה לשפר את כל תשוקת תאוותנו, מחמת גדל הבושה והיראה והפחד שיפול עלינו מפחד יהוה ומחדר גאוונו, ומפחד התורה הקדושה העומדת לפנינו ומכרות עלינו תמיד. ואיך נוכל להרים לפנינו לפניך בשהתורה הקדושה בעצמה תעיד על מעשינו, ואיך שתייתר עומדת עלינו ומכרות לפנינו ומבקשת מאתנו "לסוד ממוקשי מות", ואנחנו פשענו ומרינו ולא שמענו בקולה הנחמד והנעים והקדוש והנורא. רבנו של עולם, רחם עלינו מעתה על כל פנים, וזכנו לעזב דרך רשע, וחישי לנו ישע, ויקים בנו מקרא שכתוב: "עזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו, וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:

ב*

"יהוה עז לעמו יתן, יהוה יברך את עמו בשלום. אל ישראל הוא נותן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים". רבנו של עולם, זכני לעזות דקדשה, ואזכה לקים מה שאמר רבותינו זכרונם לברכה: הוי עז פנמה, שיתיה לי עזות דקדשה לעמד בנגד העזי פנים שפדור ונגד כל הקמים עלי ורוצים למנע אותי מעבודת יהוה חס-ושלום, ואני אזכה להתגבר בעזות גדול בנגדם, ולא אתבייש כלל מפני המלעיגים וגם לא אתקוטט עמהם, רק אדרבה, כל מה שיעמדו לנגדי למנע אותי מתורה ועבודת יהוה אתגבר בעזות גדול דקדשה, לשפר כל המניעות ולכלי לשמע בקולם כלל, ובאתערותא דלתתא איתער לעלא, וישפיעו עלי מלמעלה כח גדול ועזות ונבירה דקדשה לעמד בנגד כל מיני עזות דסטרא-אחרא, ולהכניעם ולשפרם ולבטלם בבטול גמור. ותקדשני במצותיך ותן חלקי בתורתך, כי אתה הודעתנו על-ידי חכמיך הקדושים, שבשם שמי שהוא עז פנים אין לו חלק בתורה, כמו שאמר רבותינו זכרונם לברכה: כל מי שיש בו עזות בידוע שלא עמדו רגלי אבותיו על הר סיני, כי הוא מהתתקע"ד [מהתשע מאות וארבעה ושבעים] דורות שלא היו ראויים לקבל התורה, כמו כן גם בן פשאין להאדם שום עזות דקדשה, אזי אין לו גם כן חלק בתורה הקדושה, כי עקר ההתנגרות בתורה ועבודת יהוה תלוי בעזות דקדשה, כי העזות דקדשה שלו הוא מוסף כח ועז ונבירה בכיכול למעלה גם כן, בבחינת: "תנו עז לאלהים", ועל-ידי-זה "אל ישראל הוא נותן עז ותעצמות לעם", כי משפיעין עליו מלמעלה כח ועזות גדול דקדשה לעמד בנגד כל המניעות ולשפרם ולבטלם, ולהתחיל ולגמור כל מה שרוצה בעבודת יהוה. ועזרני לפלם דרכי,

ואדע ואבזן האמת לאמתו בענין זה, להזהר מאד מאד לבלי להכשיל חסדו שלום בעוונות דסטרא אחרא, כי היא מדה רעה ומגנה מאד, ואה-על-פי כן אתגבר ואתחזק בכל פעם בעוונות גדול דקדושה. וזכני לבזן הדרך הישר והאמת במדת הענוה, שאזכה להיות שפל וענו מאד מאד בפני כל אדם, ואה-על-פי-כן לא אהיה שפל ונבזה בעיני עצמי לנמרי, עד שאפל בדיעתי ואתבניש מפני המלעינים והקמים עלי למנע אותי ולבטלני ממקצת עבודתי את יהוה, רק אדרבה אתגבר בעוונות גדול דקדושה נגדם, לבלי להסתפל עליהם ולא אשמע בקולם כלל. ותמשיך עלי הארה אמיתית מהענוה של משה רבנו עליו השלום, שכתב על עצמו: "והאיש משה ענו מאד", וכן רב יוסף אומר: לא תתני ענוה דאיבא אנא, ובזכותם אוכה גם כן לבזן האמת אידך להתנהג במדת הענוה. ותזכני למדת היראה בשלמות, ויקים כי מקרא שכתוב: "עקב ענוה יראת יהוה", ונאמר: "ראשית חכמה יראת יהוה", כי יש יראה למעלה מיראה, ותזכני לילך ממעלה למעלה במדת היראה, ואזכה בכל פעם שתמשיך עלי וראתך הקדושה מבחינה ומדרגה הנבזה ביותר, עד שאזכה לעלות ממעלה למעלה במדת היראה עד אין סוף, ויקים כי מקרא שכתוב: "עקב ענוה יראת יהוה, עשר וכבוד וחיים". ונאמר: "יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה". ונאמר: "ביראת יהוה מבטח עז ולבבני יהיה מחסה". אמן בן יהי רצון:

מז

רבנו של עולם, זכנו לעסק הרבה בתורתך הקדושה בכל יום ויום, ואזכה ללמד בספרים הרבה שנתחברו על-ידי חכמיך הקדושים, ותתן לי חכמה בינה ודעת, עד אשר שבכל ספר וספר שאהיה מעין ולומד בו, אזכה להבין היטב פונת המחבר באמת לאמתו, ולא אשגה בכונתו ולא אפרש בו פרוש זר חסדו שלום. ותזכני שאחר שאזכה לעמוד על פונת דבר הספר לאמתו, אזכה לעיין עוד ולהסתכל היטב על אותיות התורה שבו, עד שעל-ידי-זה יתחילו האותיות להאיר ולהצטרף בכחינת 'אותיות בולטות ומצטרפות', עד שאזכה לראות על-ידי-זה בהספר חדשות ונפלאות וצדושים חדשים, מה שבעל המחבר בעצמו לא כונן לזה כלל, ויקים כי מקרא שכתוב: "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך", אמן בן יהי רצון:

(כא)

תתצ

"ביהנה חסיתי, אידך תאמרו לנפשי נוודי תרכם צפור. שקדתי ואהיה בצפור בודד על גג. כל היום חרפוני אויבי, מהוללי בי נשבעו. כי אפר פלחם אכלתי ושקני בכבי מסכתי. מפני זעמך וקצפה, כי נשאתני ותשליכני". כי אני הולך בעולם נע ונד בארץ ואין לי שום מנוחה ותשקמ, כי הרוח סערה הולך וסוער, ואני מבבל ומטרף

מאד, יותר מספינה התועה בלב ים. את מרירות עין הדעת טוב ורע טעמתי, ונתערב בי מאד הטוב והרע יחד, ואין לי שום מנוחה והשקט. לפעמים מתעורר בי הטוב, ומניע לי הרהור תשובה, ואני מתחיל להרגיל עצמי בדרכי יהוה בדרכי התורה הקדושה, ולבסוף לתשובה שלמה באמת, אף הוא למצער מאד, ובתוך כך מתעורר חסדו שלום אש התאוות, ואני הולך ותועה, עולה ויורד, יורד ועולה, והשקט לא אוכל. אוי לי מיוצרי, אוי לי מיוצרי. באבן הנתון בתוך בתי הקלע, בן נפשי מטרפת ביון מצולות מיט עכירת תאוות עולם הזה והכליו, ובאמת אין לי שום משל ודמיון לבנות ולהדמות עצם הרחמנות שעלי מיום היותי על האדמה עד היום הזה, "לא שלותי ולא שקטתי ולא נחתתי, ויבא רגז":

קס
אכינו אב הרחמן, המרחם רחם נא עלינו, ותן בלבנו בינה להכין ולהשפיל לשמע ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה, עד שגובה להשיג אורות המקיפין העליונים, שהם עקר שעשוע ותענוג עולם הבא, שהם אריבת הימים והשנים, חיים טובים וארוכים באמת, שהם המקיפים שלמעלה מהזמן, שהם רב טוב הצפון ונגזו ליראיה, אשר כל הזמן של כל העולם הזה מה שתיה ומה שיתיה אינו עולה בלל בנגד יום אחד ואפלו בנגד שעה אחת של העולם הבא, שהוא למעלה מהזמן, שהוא יום שכלו ארוך וטוב, אשרי מי שיוזכה לזה:

שה
ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא רחמים, אוהב עמו ישראל, שבת הדמעות הקדושים של הצדיקים אמתיים, שכבו הרבה ושפכו דמעות רבות לפניך במים, עד שגבו שנתגלו להם חדושי תורה הרבה על ידי דמעותיהם, עד אשר חברו ספרים שלמים קדושים וטהורים נפלאים ונוראים מחדושי תורתם הקדושה שחדשו על ידי בכיה בדמעות שלישי, רחם על ישראל עמו ברחמיך הרבים, ותעורר בתי הדמעות הקדושים האמתיים האלה, שיעמדו בנגד גזרות העב"ם ויבטלו אותם:

שעה
רבנו של עולם, אתה ידעת שבכל דבר שבקדשה שאני מתחיל לדבר אני רחוק מזה כל כך, עד שאין לי שום דרך ונתיב במתי איד לפתח פי לדבר מזה ולרצות ולפנים אותך על זה, כי פגמתי וקלקלתי הרבה מאד, ואני רחוק ממך ומתורתך הקדושה ומכל הדברים שבקדשה בתכלית הרחוק, כי ירדתי פלאים ואין עוזר לי, ויבנע בעמל

לבי, נבשלתני ואין עוזר, ואפלו מעט הכח שיש בי עדין, איני זוכה להרגישו, ומחלישים דעתי בכל עת ורגע, לא ותנוני השב רוחי:

תקט

(נו)

רחם עלי מלא רחמים, ועשה את אשר תעשה ברחמיך ובנפלאותיך הנוראות, באפן שאזכה על כל פנים מעתה לשוב אליך באמת, ולנוח ולשקט ממחשבותי הרעות וממעשי הרעים והפגומים, ולא אפגם עוד כלל. רחם רחם, הצל הצל, עזרני והושיעני שאזכה לקשר כל מחשבותי ודבורי ועשייתי וכל חכמתי ודעתי ושכלי אליך באמת, ומכל המקומות אשר אני שם, בכל עת ועת אזכה לקשר מחשבותי ושכלי ודעתי אליך ולתורתך ולעבודתך באמת, באפן שאזכה לקשר חכמה ותאמה בחכמה עלאה:

תרנב

(נז)

ותנפני ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים להעמיד תלמידים חגונים תרבה, להאיר בהם דעת קדוש ואמתי, לתדריכם בדרך ישרה, להודיעם את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו, כפי מה שקפלונו מרבותינו הקדושים וזרונם לברכה, בדרך אשר דרכו בו אבותינו מעולם, להאיר בהם עצות נבונות וישרות ולעוררם ולתקועם משנתם, להכניס בהם דעת ויראת שמים, באפן שיוכו לשוב אליך באמת בכל לבכם ובכל נפשם ובכל מאדם. "אלמדה פשעים דרביך וחטאים אליך ישובו". ותצילני ותשמרני ברחמיך הרבים שלא יעלה בדעתי שום פגיה ומחשבת חוץ חסד ושלום בענין התקרבות בני אדם בשביל להרבות כבודי חסד ושלום, רק כל פונתי תהיה באמת בשביל כבודך כדי למלאות רצונך. ותתן כח לייעף כמוני לסבל ולקבל באהבה כל המרחות והיגיעות שאצדיכין בשביל עסק זה, לקרב בני אדם לעבודת השם ותברך, ואזכה לרדף אחריהם בכל כחי לקרבם לעבודתך, וכל פונתי יהיה לשמך לבד באמת, כדי להשלים דעתי בתכלית השלמות ברצונך הטוב, ועל ידיך תזכה תוכנו להוליד פנים חיים וקמים בקדשה ובטהרה לשמך ולעבודתך, ותרבה ורענו בחול חיים ובכוכבי השמים לרב:

תשכו

(ג)

ותנפנו לקדשת שבת בשלמות, ועל־ידי־זה תתן לנו יד ושם בביתך ובחומותיך, כמו שכתוב: "ונתתי להם בביתי ובחומותי יד ושם טוב מפנים ומפנות, שם עולם אתן לו אשר לא יפרת". ותנפנו להעמיד תלמידים הרבה, ותתן לנו חכמה ושכל דקדשה, שנופה לידע איך לדבר עם כל אחד ואחד, ולכלל דברינו במשפט, באפן שלא יזקו להם דברינו, רק יעזרו אותם לשמך ולעבודתך באמת, ויטו לבכם אליך וישובו כלם בתשובה שלמה לפניה, כרצונך הטוב:

תשמב

(ד)

ותרחם עלי ותושיעני ותנפני שאזכה לחיות בכלל התלמידים הגונים ובשרים, שאזכה לשמע ולזכר היטב את קול דברי הצדיקים האמתיים, את כל אשר פעלו ועשו למעננו, את כל הדבורים הקדושים שזכינו לשמע מפייהם ומפי כתבם, את כל הגדולות והנוראות, את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשו בשבילנו, אשר השאירו אחריהם ברכה ספריהם הקדושים, "הנחמדים מזהב ומשו רב ומתוקים מדבש ונפת צופים", המאריז את העינים ומשיבין את הנפש מדרך מיתה לדרך חיים, ואזכה שיפגסו דברייהם באוני ולבי, ואשמע היטב את דברייהם הקדושים, ולא אשכח דבר ממשנתי:

קנה

(ה)

על־כן באנו לפניה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי הראשונים והאחרונים, מגן ומושיע לנו בכל דור ודור, שתרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותעזר לנו ותנפנו שיהיה נשאר זכרנו לדורי דורות, ולא יפסק חבל הקדשה של ישראל לעולם, שתשפיע עלינו יראת שמים באמת, באפן שנופה שיהיו דברינו נשמעים תמיד לעבודתך וליראתך. ונופה בכל יום תמיד לדבר עם חברינו ובנינו ביראת שמים, ויתקומו דברינו ודעתנו אצלם ולא יעברו דברינו מלבם חס־ושלום, רק יפגסו דברינו האמתיים בלבם, וישמעו ויתקומו אצלם לעד ביותר חזק כל ימות, וישובו אליך באמת, באפן שנופה כלנו להאיר בהענפים היוצאים מאתנו, להשאיר בנים ותלמידים הגונים הרבה בעולם, עד שפגינו ותלמידיו יזכו להוליד עוד בנים ותלמידים רבים, להאיר בהם הדעת הקדוש ששמענו וקבלנו מפי רבותינו וחכמינו וזרונם לברכה, ובן מדור לדור לעולם, "דור לדור ישבח מעשיך ונבורותיך ונידוי". ויקנם בנו מהרה מקרא שכתוב: "ואני זאת פריתי אותם אמר יהוה, רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימוש ורעה ומפי זרע זרעה, אמר יהוה מעתה ועד עולם":

תקכט

(ג:)

ובכן תרחם עלי ותושיעני שאזכרה להיות בכלל התלמידים הגנונים אצל הצדיקים האמתיים, כי ברחמיך ובחמלתך עזרתני הרבה לשמע ולקבל כל פך תורה קדושה ונראתה ונשגבת מפי הצדיקים האמתיים מימות אבותינו עד היום הזה. רחם עלי ועל כל ישראל ועזרנו והושיענו, שנוזה על ידי התורה הקדושה להמשיך עלינו אלהותך לכל המקומות אשר אנחנו בהם, כי באהבתך הגדולה שאתה אוהב את עמך ישראל, אתה נותן רשות להצדיקים האמתיים להמשיך אלהותך לתוך מחנו ושכלנו, ולתפס ולאסר אותך אצלנו בכיבוד, בבחינת: "מלך אסור ברהמים", בבחינת: "עלית למרום שבית שבי". רחם עלינו למען שמך ועזרנו והושיענו שיגמרו הצדיקים עמנו מה שהתחילו לעסוק בתקוננו לגלות לנו אלהותך, ופנו לרבך מחשבותינו תמיד בתורתך הקדושה וזמם ולילה, בקשר אמיץ וחוק ובדבקות נפלא, באפן שיהיה נמשך ונתפס אלהותך לתוך מחנו ושכלנו בקדשה ובטהרה גדולה, באמת באמונה, באימה ויראה ורתת ויוע, ויגנם כי מקרא שכתוב: "אחזתיו ולא ארפנו":

תקלא

(ג:)

ושמרנו והצילנו תמיד מתלמידים שאינם הגונים, כי אתה ידעת כי בשר ודם אנחנו, ואין אתנו יודע עד מה איך לתזהר ולהשמר מהם. חוסה על כבוד התורה הקדושה שלא תגיע לתלמידים שאינם הגונים, שאינם ראויים לקבלה. [ותחום] ותרחם עליהם ותשיבם מהרה בתשובה שלמה לפניך, באפן שיוכלו ברחמיך לקבל אמתת נעיונות התורה הקדושה. ותגלה האמת בעולם, ולא יהיה כח להשקר להסתיר ולהעלים האמת חסד ושלוש. ושמרנו והצילנו ברחמיך כל ימינו לעולם מעניש תפיסה ובית האסורים, חסד ושלוש, שלא נבוא לעולם לתפיסה ובית האסורים. ותרחם על כל עמך בית ישראל שפבר נתפסו בבית האסורים, שתמחר להוציאם משם בשלום ונחת, כי אתה יודע צערם ומכאובם ועצם הרחמנות אשר עליהם. הוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם תנתק. "יהנה מתיר אסורים", "אמר לאסורים צאו ולאשר בחשך הגלו". ותן לנו פרנסתנו בהרחבה גדולה מאתך, לחיים טובים ולשלום, באפן שנוזה להיות ברצונך הטוב באמת כל ימי חיינו לעולם. "יהיה נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו. יהיו לרצון אמרי פי ותגיון לבי לפניך יהוה, צורי וגואלי. ואני תפילתי לך יהוה עת רצון, אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך. יהוה עז לעמו ותן, יהוה יברך את עמו בשלום. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן":

תמימות

(כב)

תשסו

רבוננו של עולם, "עיניך הלא לאמונה". עזרנו והושיענו, וחנונו באמונתך הקדושה באמת ובלב שלם, ולא יהיה חלק לבנו חסדו שלום, ונזכה לעבד אותך תמיד בלב שלם, בכל לבבנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, ותהיה עבודתנו באמת ובשלמות גדול בשני יצרינו, ותסיר מלבבנו ומדעתנו כל מיני פסירות וקשיות ובלבולים וכל מיני מחשבות זרות המבלבלים חסדו שלום את האמונה הקדושה, ולא יעלה ולא יבוא ולא יגיע ללבי שום קשיוא ובלבול ולא שום פסירה כלל. ותפתח את דעתי ולבבי, ותחנני מאתך חכמה בינה ודעת, שאזכה לידע ולהבין על בריו כל הדברים שאני מחיב להבין ולהשיג כפי בחינתי, כפי מה שהגבלת לשכלי, מה שאני מחיב להבין ולהשכיל באמת, עד שאזכה לידע להשיב לאפיקורם, ולגרש ולדחות כל מיני פסירות ואפיקורסות מלבי ומדעתי. ותהיה בעזרי שלא ירדה שכלי לצאת חוץ מן הגבול חסדו שלום, ולא אתחיל לחקר ולעין חס ושלום במה שאין לי רשות לחקר בו, ולא אסתכל כלל בעניינים הנקראים לפי בחינתי: 'מה למעלה מה למטה, מה לפני מה לאחור', ותשמרני שלא אתחיל לבנם בשום קשיוא וחקירה בדרבי הנחגותיך הקדושים, מה שאי אפשר לשכל האנושי להבינם, אשר על החוקרים בהם נאמר עליהם: "כל באיה לא ישובו ולא ישיגו ארחות חיים". שמרה נפשי והצילני, שמרני והצילני, ומינך תסעדני, ואל תתן למוט רגלי.

"כל מצותיך אמונה, שקר רדפוני עזרני". עזרני וחנוני, ובני לתמימות ופשימות באמת ובאמונה שלמה ובלב שלם, בלי שום חכמות וחקירות וערמומיות כלל. עזרני שאזכה להשליך את חכמתי ושכלי בעניינים הללו לגמרי, רק אסמך על אמונה לבה, ולא אשתמש עם שכלי רק בעסק תורתך הקדושה, ולא אתחיל לבנם בשכלי בשום חקירה כלל במה שאין לי רשות לבנם, ובמפלא ממני לא אדרש ובמבטח ממני לא אחקר, רק במה שהרשתי אתבונן, באמת ובתמימות ובאמונה שלמה ובקדושה ובטהרה גדולה ובלבב שלם, לשמך ולעבודתך באמת, כרצונך הטוב:

תתרכסג

(ק"ג)

"אשרי תמימי דרך החולכים בתורת יהוה. אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי, אתה חלף בתם לכבי בקרב ביתי. תם וישר יצרוני כי קויותיך. ואני בתמי אלך פדני וחנני". רבנו של עולם, מלא רחמים, התמים כמעשיו, התם ומתמם עם תמימים, רחם עלי וזבני לתמימות באמת, ואזכה לקשר את עצמי באמת ובתמים לצדיקים וכשרים ותמימים אמתיים שבדור אשר זכו לשמש צדיקים אמתיים ולקבל מהם דרך האמת והישר, ואזכה לסלק ולבער ולכטל כל חכמתי ושכלי ודעתי נגדם, כאלו אין לי שום שכל כלל, רק לקום כל היוצא מפייהם; ועל כל אשר יאמרו כי הוא זה, לא אסור ימין ושואל. רחם עלי בעל הרחמים, והצילנו מכל מיני בלבולים ומכל מיני חכמות של העולם שאינם אמתיים. רחם עלינו והצילנו מהם, אל ישעו אל דרכיהם לבי, ולא אסור מאמרי פיהם של הצדיקים הקדושים אמתיים המנהלים אותנו ברחמים באמת ובתמימות, על פי דרכי התורה שקבלנו מפי משה רבנו עליו השלום. שמרנו והצילנו מכל מיני כפירות ובלבולי אמונה הפאים מחכמות האלה. ופנו והכניסנו לתוך דרכי התמימות באמת, לאמתו, באפן שאזכה לאמונה שלמה באמת, ולקום את כל תורתך באהבה ובאמת ובתמים כל ימי חיי. "יהי לבי תמים כחקך למען לא אבוש", כי "אתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם, ומצאת את לבבו נאמן לפניך", כי חלף לפניך בתמימות, כי היה ראש לכל המאמינים האמתיים התמימים והישרים העובדים אותך בתמימות ובפשיות באמת ובאמונה שלמה, בזכותו ובזכות כל הצדיקים האמתיים והתמימים:

תתרכסד

(ק"ד)

רחם עלי וזבני להתחיל מעתה לילך בדרךך בתמימות ובפשיות, באמת ובאמונה שלמה. ותסיר ממני לבב העקש, שלא ישטח לבי אל דרכי החכמות של הכל הנזחגים בעולם, שהם מבלבלים ומונעים מאד מלחשב על תכליתנו וסופנו ולהתקרב אליך באמת, ואבער ואסלק מלבי כל החכמות האלה, ואדע האמת לאמתו גדל שטותי וחסרוני מהדעת, כמו שכתוב: "כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי", וכתוב: "ואני בער ולא אדע, בהמות תייתי עמך", וכתוב: "אמרתי אהבמה, והיא רחוקה ממני". רחם עלי לכל אטעה בעצמי בשום חכמות של העולם המבלבלין הרבה, רק אזכה לקום באמת ובתמימות בכל היוצא מפי רבותינו האמתיים, ולכטל דעתי ושכלי נגדם לגמרי, כאלו אין לי שום שכל כלל, באשר הוא באמת, ואזכה לקום באמת מקרא שכתוב: "תמים תהיה עם יהוה אלהיך", ונאמר: "יהוה מי יגור באחלף מי ישבן בחר קדשך,

הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו". חמל עלי והושיעני וזכני לכל מה שבקשתי
מלפניך. יהיו רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

(א:)

ותשמרנו ותצילנו מהתמנות, שלא יהיה לנו שום תאוה ותמדה לשום התמנות כלל,
לא התמנות גדולה ולא התמנות קטנה, ולא תמיל עלינו צרכי צבור כלל,
רק נזכה לעבדך באמת ביראה ואהבה, בתמימות גדול ובפשיטות, למענה ולשמך לבר,
כלי שום פניות ומחשבות זרות כלל, ונכרח מן הכבוד וההתמנות בתכלית, ונתרחק
מהתמנות עד קצה האחרון באמת לאמתו:

(ה:)

קמב

ובכן תרחם עלינו אבינו אב הרחמן, שנוזח לעבד אותך תמיד באמת בתמימות
ובפשיטות, כלי שום חכמות כלל. ותעזרנו ותושיענו שנוזח לסלק ולהשליך
מאתנו כל החכמות בשביל עבודתך הקדושה, הן חכמות העולם שהם באמת שטות
והבל, ואפלו חכמות גמורות, כלם נוזח לסלק מעלינו בשביל עבודתך האמתית, ונסלק
ונשליך כל שבלנו וכל חכמותינו מאתנו, ונעבד אותך תמיד באמת בתמימות ובפשיטות
גמור כלי שום חכמות כלל, עד שנעשה אפלו דברים הנראין בעיני העולם כשנעזב בשביל
אהבתך, כדי לעשות נחת רוח לפניך, ונוזח לקיים מקרא שכתוב: "באהבתה תשגה
תמיד". ונוזח להשליך עצמנו בכל מיני רפש וטיט בשביל מצותיך הקדושים, ואפלו
בשביל דבר קל שהוא רצונך באמת, נוזח להשליך עצמנו ולהתנגל בכל מיני רפש
וטיט, כדי לעשות נחת רוח לפניך באמת. ותעזרנו ותושיענו שנוזח לקיים בחיינו כל
התרי"ג מצות באמת עם כל פרטיהם ודקדוקיהם וכוונותיהם ועם כל המצות דרבנן וכל
ענפיהם היוצאים מהם, וכל דבר ודבר שהוא רצונך נוזח לקיימו באמת בכת גדול
ובמסירות נפש באמת, ולהתנגל בכל מיני רפש וטיט בשביל כל דבר שהוא רצונך
באמת, כדי לעשות נחת רוח לפניך:

(כ:)

רבט

ותעזרני שיהיו כל מעשי לשם כבודך באמת. ואזכה לפלם דרכי תמיד ולהסתכל בכל
דבר, אם יש בו רצון השם ותברך וכבודו או אעשה אותו בנריוות, ואם אין
בו כבוד השם ותברך אמנע לעשותו, ולא אסתכל על עצמי וכבודי כלל ולא על שום
דבר שבעולם, רק אכונן בכל דבר לשמך ולכבודך באמת, עד שאזכה ברחמיך הרבים
ובישועתך הגדולה לגדל ולנשא ולרומם ולפאר כבודך הגדול בעולם. ונוזח בלנו עמך
בית ישראל לעבדך באמת בתמימות גדול כל ימי חיינו לעולם, כלי שום חכמות כלל,

ולא גלף עוד אחרי שרירות לבנו הרע, ולא נטה אחר שכלנו וחקמתנו המטעית, רק נטה כל דעתנו ומחשבתנו ולכבנו לשמך ולכבודך הגדול והקדוש, לשמור ולעשות ולקנם את כל דברי תורתך באהבה באמת ובתמימות ובפשימות, בדרך אשר דרכו בו אבותינו הקדושים מעולם, ונזכה מהרה למלאות רצונך הקדוש אשר רצית בבריאת עולמך, אשר בראת הכל לכבודך, כמו שכתוב: "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו ויצרתיו אף עשיתיו", ויתגלו על ידינו כל חלקי כבודך הקדוש מפל דבר ודבר שבעולם שנברא בעשרה מאמרות, אשר כל העשרה מאמרות שבהם בראת העולם, כלם היו בשביל כבודך הגדול והקדוש, שיתגלה ויתגדל על ידי כל חלקי הבריאה:

רמא

(ד:)

תומך תמימים הושיעה נא, תקיף לעד הצליחה נא, תמים במעשיו עגנו ביום קראנו. תם ומתמם עם תמימים, זכני לעבד אותך באמת, בתמימות ובפשימות נמור, בלי שום חכמות כלל. שמרני והצילני ברחמיך הרבים מחקירות וחקמות חיצוניות וזרות. רחם עלי ועל כל ישראל, וזכנו בחסדך העצומים לתמימות באמת, באשר אתה ידעת דרכי התמימות באמת לאמתו, ברצונך הטוב וברצון צדיקך היראים והתמימים באמת:

רמב

(ד:)

רבנו של עולם, רבנו דעלמא בלא, אני יודע ומאמין באמונה שלמה, שגם במקום שאני שם עתה יש דרך ועצה ישרה בדרך התמימות והפשימות, באפן שאזכה לצאת ממה שאני צריך לצאת ולשוב אליך באמת וכלב שלם, ולא אשוב עוד לכסלה, ולא אוסיף עוד לרדף אחרי הכחמות, שהם העונות, שבכר רדפתי אחריהם הרבה. אבל בעזונותי הרבים נתבלבל דעתי ונשמטם לבי, עד אשר קשה לי מאד למצא דרכי התמימות, ואני יודע עתה שום דרך ועצה של תמימות, כי אם לצעק אליך תמיד מה שיבוא לתוך פי, כי מאן דחוא ברוחקא לא אסתכל מידי, אולי אזכה לפיסק ולעזר רחמים באלה אצלך, שאזכה גם אנכי לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ובתמימות נמור ברצונך הטוב, ואזכה מעתה לנחם ולחשקני, לתפס מחשבותי לכלי להניחה עוד לחשב שום מחשבות חוץ, הן מחשבות של חקירות ועקמימות שבלב, הן כל מיני מחשבות זרות והרהורים ותאוות רעות, רק אזכה לקדש את מחשבותי תמיד בקדשה גדולה, ולחטותה תמיד אל נקדת האמת והתמימות, בלי שום חכמות של העולם כלל:

רמג

(ד:)

מלא רחמים, עיני תלויות אליך תמיד לזכות לזה. "עיני תמיד אל יהוה, כי הוא יוציא מרשת רגלי". לך יהוה קויתי, לך יהוה חביתי, לך יהוה איחל, אולי יחום אולי

ירחם, והטוב בעיניך עשה עמי, כי הנה פתחך ביד היוצא, בן אני בידך, בעל הרחמים
בעל הישועות, הטוב והמטיב לכל, כי אין קצבה למזכותיך ואין קץ לחיננותיך, ואין
לשער דרכי חסדיך ונפלאותיך אשר אתה עושה בכל דור ודור עם כלל ישראל, ועם
כל אחד ואחד בפרטי פרטיות. עשה עמי חסד הנם ממה שלא יחסר עמך, באפן שאזכה
לשוב אליך באמת ולהתקרב אליך בתמימות ובפשיטות גמור בלי שום חכמות כלל:

רמז

(יד:)

רבנו של עולם, אתה לבד ידעת את עצם הצרה הזאת, אתה לבד ידעת כי אין מי
שיעמד בעדנו, על בן יהמו מעיד ורחמיך עלינו ועל כל עמך בית ישראל, שמך
הגדול יעמד לנו בעת צרה. חום וחנו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו, וזכנו ברחמיך
הרבים לאמונה שלמה באמת בתמימות ובפשיטות, בלי שום חקירות וחקמות וזרות כלל,
רק נזכה לעבד אותך באמת, לקיים מצותיך ולעסוק בתורתך בעבדא ובמלווא, בתמימות
ובפשיטות, כל ימינו לעולם, ונזכה לקיים באמת מקרא שכתוב: "סוף דבר הכל נשמע
את האלהים ורא ואת מצותיו שמר כי זה כל האדם", ונשליך כל החכמות חינניות
אחרי גינו, ונזכה להיות תמימים עם יהוה אלהינו, עד אשר נזכה על ידי התמימות
והפשיטות להשיג את התכלית האמתית התכלית הנצחית. ותשים חלקנו עם הצדיקים
האמתיים אשר להם צפנת רב טובך, כמו שכתוב: "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך,
פעלת לחוסים כד נגד בני אדם", ונאמר: "עין לא ראתה אלהים וילתך יעשה למחבה
לו":

חמ

(לז:)

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, רב חסד ומרבה להיטיב, שתרחם
עלי ברחמיך הרבים, ותורני ותלמדני ותדריכני בדרך התמימות והפשיטות באמת,
שאזכה להיות תמים עם יהוה אלהי ולעשות רצונך בתמימות ובפשיטות, באמונה שלמה
וישרה, בלי שום חכמות של הכל כלל, כי אתה יודע שאין לנו שום דרך להתקרב אליך
כי אם על ידי פשיטות ותמימות גמור באמת ואמונה שלמה. ואני מאמין ומכין מרחוק
שאפלו בעמק נפילתנו עתה, בתקופ הגלות חמר תוה בגוף ונפש, יש דרכים של תמימות
ופשיטות ואמונה, שכל אדם באשר הוא שם יכול להחיות את עצמו על ידי זה, ולמצא
לו דרך ישר ועצות נכונות על ידי דרכי התמימות והפשיטות איד למצא אותך בכל
מקום, אפלו מי שנפל למקום שנפל, בלם יכולים לעלות מנפילתם וירידתם ולהתקרב
ולהתדבק אליך, ולרצות ולפייס אותך בתמימות ופשיטות בתפלה ותחנונים, באמת

ובאמונה שלמה, כי כאלה הפצת, כמו שכתוב: "עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי, הולך בדרך תמים הוא ושרתני", ונאמר: "אשרי תמימי דרך החלכים בתורת יהוה":

תמד

(למ:)

אנא יהוה מלא רחמים, ופנו ועורנו להתקרב ולהכלל תמיד בצדיקים הנוראים האלו, שיש להם פח לחיות כל בני העולם אפלו בעת רחוקם מהתורה, כל אחד ואחד כפי רחוקו, כי אתה יודע מלא רחמים, כי עתה אין לנו שום פח וחיות וקיום כי אם בכח וזכות הצדיקים הקדושים הנוראים האלו, ועורנו ונפנו להתקרב אליהם ולקבץ דבריהם ולילך בדרכיהם באמת, להתנהג בדרכי התמימות והפשימות באמת ובאמונה שלמה, בלי שום חכמות של העולם כלל. ואזכה לחיות את עצמי ולשמח את נפשי תמיד על ידי האמונה לך, שהיא יסוד ועקר הכל, ואזכה לידע ולהאמין תמיד, כי אתה פראת עולמך בעשרה מאמרות, ובהם נעלמין עשרת הדברות, שהם כלל תורתנו הקדושה, ובכל הדברים והחפצים שבעולם ובכל המלאכות והעסקים והמשא ומתן, בכל המחשבות ודבורים ועשיות שבעולם, בכלם יש בהם העשרה מאמרות, שבהם נבראו כלם, אשר באלו העשרה מאמרות נעלמין העשרת הדברות שהם כלל התורה, ועל ידי זה אזכה לקשר ולדבק את עצמי אל השם יתברך והתורה תמיד בכל עת ורגע, בדרך תמימות ופשימות באמת, אפלו בעת שאני מברח להתבטל מן התורה:

תקנא

(נ:)

מרא דעלמא כלא, מלא רחמים חרשים בכל עת, "שמחתי אליך כפי, פרשתי ידי אליך, נפשי בארץ עיפה לך סלח". עורנו והושיענו אותי ואת כל עמך בית ישראל, בזכות ובח הדמעות והבכיות של הצדיקים האמתיים ושל כלל ישראל, עורנו שנגמרו הצדיקים האמתיים עמנו מה שרצו, שיתקנו אותנו בלנו מהרה בשלמות פרצונם הטוב והקדוש, לא כמעשינו הרעים. עורנו למענה ולמענם, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך מהרה. "הדריבני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום". ופנו לתמימות ופשימות באמת, עשה למען שמך, עשה למען תורתך. "עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו ובשר על חטאתינו למען שמך. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו, וברוך שם כבודו לעולם ומלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן":

תקומה

(לו)

ובבן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, ואלהי כל הצדיקים האמתים ראשונים ואחרונים, ואלהי כל עמך ישראל הקדוש, אבינו אב הרחמן, היודע כל תעלומות לב, שתרחם עלי ברחמיך הרבים ותחנני מאתך דעה בינה והשכל, ותורני ותדריכני באמתך תמיד, ותזכני בכל עת לדעת באמת הדרך הישר, איך להתנהג בענייני תעניות נדבה, אם להתענות אם לחדל, ותזכני לידע האמת לאמתו ולהתנהג בדרך האמת בראונך הטוב, כי לבי הולך אנה ואנה בענין זה, על בן הנני משליך עצמי עליך לבר, וחרני מוסר גופי ונפשי ורוחי ונשמתי אליך לבר שתעשה עמי מה שתראה, וכראונך אעשה. ותעזרני שלא אבלל דעתי הרבה בענין זה, רק אזכה תמיד לעצה שלמה מתרה. ותשפיע לי עצה מוכה מאתך בראונך הטוב באמת, ואזכה לידע ולהבין איך להתנהג בענין התעניות ואיך להתנהג בכל הדברים שפעולם, באפן שאזכה לסור מרע ולהכניע הגוף והחמר לגבי הנפש והצורה, ולעסוק בתורתך ובעבודתך תמיד באמת בראונך הטוב, מעתה ועד עולם. "השמיעני בבקר חסדך כי כך בטחתי, הודיעני דרך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי":

תרמא

(י)

ובבן תרחם עלי, ותזכני ותורני ותלמדני, שאזכה לידע באמת איך להתנהג בענין התעניות, שאני מחיב להתענות בשביל תשובה על עוונותי הרבים, כי אתה לבר ידעת את כל המניעות וכל הספקות והבלבולים שיש לי על זה, עד שאיני יודע לתת עצות בנפשי כלל בענין זה של תעניות. ואתה יודע כמה אני צריך להתענות, עד אשר כל ימי לא יספיקו לי להתענות חלק אחד מאלף ורבבה ממה שאני צריך להתענות על תקון חטא ופגם אחד מחטאי ופשעי ופגמי המרבים מאד, ואין אתנו יודע עד מה, לחשב מחשבות לישב דעתנו כלל בענין זה, באשר נגלה לפניך אדון כל. חוס וחנני ורחם עלי, ותדריכני באמתך ולמדני האמת לאמתו איך להתנהג בענין זה ובכל הענינים וההנהגות שפעולם, באפן שאזכה לצאת מרע לטוב, מחשך לאור גדול, ולשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם, ואזכה להיות כל ימי בתשובה בקדשה ובטהרה גדולה באמת:

תשעה

(כב)

ובכן תעורני ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, ותזכני להתענות תעניתים הרבה בקדושה ובטהרה גדולה, בשמחה ובטוב ללב כרצונך הטוב באמת, באפן שאזכה על-ידי התעניתים לתקן פנים הדבור, ולחבר אחורי הקדושה ולהוציא הדבור מהגלות, מגלות פרעה ושריו ומצרים. אבי שבשמים, "שמתתי אליך כפי. הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי. הורני יהוה דרכך, אהלך באמתך, נחד ללבי ליראה שמך. הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי, אותך קויתי כל היום. עורני כי עליך נשענתי. ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו", ואני סומך עצמי עליך לבר באמת וכרצונך אעשה, חום ונחני ורחם עלי ולמדני לעשות רצונך באמת, והורני דרכך באפן שנוכח מהרה לשפר באמת תאוות אכילה ושתיה, ונוכח לתקן פנים הדבור, להמשיך מימי החסדים ללחלח מצר הגרון, ותעורני לברר ולהעלות כל ניצוצי אותיות הדבור מן הגלות, ויקים בנו מקרא שבתוב: "קרא בגרון אל תחשך", ונוכח לשפה ברורה, שיהיה דעת שפתותינו ברור מללו, וברחמיך הרבים תתן פח להוד יפי הדבור המברר, שיהפך פניו אל העבו"ם והקלפות, ויברר מביניהם שארי ניצוצות הקדושה, עד שישארו הקלפות והעבו"ם פלי שום חיות, עד אשר על-ידי-זה ישליכו כל העמים את אלילי כספם ואלילי זהבם וידביקו את עצמם באמונת ישראל, ויתקרבו כל הרחוקים לעבודתך ולאמונתך הקדושה, ויקים מהרה מקרא שבתוב: "כי אז אהפך אל (ה) עצים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד":

תתרו

(כג)

ובכן באתי לפניך בעל הרחמים, בעל הישועות, "גדול העצה ורב העלילה", שתורני באמת דרכי התשובה, ותהיה עמי תמיד, ותדריכני בכל עת ושעה בדרך הישר באמת, באפן שאזכה מהרה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת חיש קל מהרה. ותורני ותלמדני הדרך האמת לאמתו איך להתנהג בענין התעניות, אשר גלות אוננו בכמה מקומות בדברי רבותינו וזרונם לברכה גדל עצם מעלת הצום והתענית שהוא עקר התשובה, אבל לעמת זה נמצא בכמה מקומות שאסור להתענות פלי רשות החכם האמת, ובפרט מי שהוא בן תורה, שהוזהרו עליו רבותינו וזרונם לברכה בכמה מקומות שלא נרבה בתענית שלא יתבטל מדברי תורה. ואתה יהוה אלהים אמת, לפניך נגלו כל תעלומות לב וכל הספקות שיש בלבי על זה, ומלבד רבוי המניעות שיש לי על ענין התענית מצד כבוד הענין בעצמו, נוסף לזה רבוי מניעות המוח מצד הספקות הרבים שבלבי על ענין התענית, באשר הוכרתי לפניך:

תתרו

(קג)

על בן באתי לפניך מלא רחמים, שתזכני לידע בכל עת איך להתנהג בענין זה ובכל הענינים הנוגעים לעבודתך, ולא אכלבל את דעתי הרבה באלו הספקות, כדי שלא לבטל עצמי מפעט עבודתי, רק אֶזְכָּה מאתך לשוב הדעת אִמְתִּי, וְתִדְרִיכֵנִי בְּאִמְתְּךָ וְתִלְמְדֵנִי בְּכָל עַת אִיךָ לְהִתְנַהֵג בְּכָל הָעֲנִינִים וּבִפְרֵט בְּעִנְיֵן זֶה שֶׁל תַּעֲנִית, וְאֶזְכָּה עַל־יְדֵי הַתַּעֲנִית לְהִכְנִיעַ וּלְבַטֵּל גִּשְׁמוּיּוֹת גּוֹפֵי הָרֶעַ, וְאֶזְכָּה לְבַטֵּל הַמַּחְלָקֶת הַגְּדוֹלָה וּלְהַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם גְּדוֹל בְּכָל־יּוֹת וּבִפְרֵטֵיּוֹת, הֵן עֲצָם הַמַּחְלָקֶת מִבְּנֵי הָעוֹלָם, שֶׁהֵם קָמִים תָּמִיד בְּנֶגֶד הַרוּצִים לְבָנֵם בְּקִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל בְּאִמְתָּ, שְׁעוֹמְדִים בְּנֶגְדָם בְּמָה מִיְּנֵי חוֹלְקִים וּמוֹנְעִים וּמְלַעֲיָנִים בְּכַמָּה אִפְּנִים לְהַטּוֹתָם מִנְקֻדַּת הָאִמְתָּ, הֵן עֲצָם הַמַּחְלָקֶת שְׁבֵלֵב, שֶׁכָּל מֶה שְׂאֵנו רוּצִים לַעֲשׂוֹת בְּעִבּוּדְךָ מוֹנְעִים אוֹתָנוּ הַרְבֵּה מְאֹד כְּלִי שְׁעוֹר, אֲשֶׁר בְּמַעַט כִּשְׁל כַח הַסֶּפֶל, כִּי כָּל מֶה שְׂאֵנִי רוּצָה לְהִתְנַבֵּר לְטַהַר מִחֻשְׁבוֹתַי וְרַעֲיוֹנֵי, מִתְנַבְּרִים בְּנֶגְדֵי בְּלִבּוֹלִים רַבִּים בְּמַחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים, אֲשֶׁר כָּל זֶה נִקְרָא מַחְלָקֶת, וּבְנֶגֶד כָּל אֵלּוּ הַמַּחְלֻקוֹת צְרִיכִין תַּעֲנִיּוֹת, בְּאֲשֶׁר גְּלִית לָנוּ בְּהַתּוֹרָה הַזֹּאת:

תתרח

(קד)

על בן רחם עלינו למען שְׁמֶךָ, וְהוֹרְנֵנִי וְלַמְדֵנִי וּזְכֵנִי לְשׁוֹם אֵל לְכִי לְהִכִּין וּלְהַתְעַנּוֹת הַרְבֵּה כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאִמְתָּ, בְּאִפְּן שְׂאֶזְכָּה עַל־יְדֵי הַתַּעֲנִיּוֹת לְהִכְנִיעַ וּלְבַטֵּל כָּל מִיְּנֵי מַחְלָקֶת, וְאֶזְכָּה לְהִכְנִיעַ וּלְבַטֵּל כָּל הַרְצוֹנוֹת הַפְּגוּמִים שְׁלִי, לְבַטֵּל כָּלֵם בְּנֶגֶד רִצּוֹנְךָ וְלִדְבַק לְכִי בְּאִמְתָּ אֵלֶיךָ וּלְעִבּוּדְךָ הָאִמְתִּיתִי, וְלֹא אֶסוּר מְרִצּוֹנְךָ יְמִין וּשְׂמֹאל מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְעַל־יְדֵי־זֶה תּוֹכְנֵנִי שְׂיִתְבַּטְּלוּ כָּל רִצּוֹנוֹת אַחֲרַיִם שֶׁל הַמוֹנְעִים וְהַחוֹלְקִים בְּנֶגֶד רִצּוֹנִי, וְלֹא יִהְיֶה כַח לְשׁוֹם מוֹנֵעַ וְחוֹלֵק לְבַטְלֵנִי חֵס־וְשְׁלוֹם מְעִבּוּדְךָ הָאִמְתִּיתִי אֲפִלּוּ בְּחוֹט הַשְּׁעָרָה, וְיִתְבַּטְּלוּ כָּל מִיְּנֵי מַחְלָקֶת שְׁבֵעוֹלָם, הֵן מַחְלָקֶת מִבְּנֵי הָעוֹלָם, הֵן מַחְלָקֶת שְׁבֵלֵבִי, הַכָּל יִתְבַּטְּל לְגַמְרִי, וְאֶזְכָּה לְשְׁלוֹם גְּדוֹל בְּאִמְתָּ בְּכָל הַכְּחִינּוֹת, בְּאִפְּן שְׂאֶזְכָּה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאִמְתָּ וּלְחִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב תָּמִיד בְּאִמְתָּ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

תתריב

(קה)

מְלֵא רַחֲמִים, אֶתְּךָ יוֹדֵעַ בְּמָה יָמִים מֵתִים וּפְגָרִים מִמֶּשׁ הַמְּנַחִים בְּמִקּוֹם שְׂמֵנָחִים, עַל יְדֵי רַבּוּי וְעֲצָם פְּשָׁעֵי הַעֲצוּמוֹת וְהַרְבִּים מְאֹד מְאֹד שְׁעִשִׁיתִי מְעוּדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. אֶתְּךָ יוֹדֵעַ אִיךָ הוֹצֵאתִי חַיּוֹת מִיָּמִים הַרְבֵּה בְּאִבְדּוּרֵי גְּדוֹל מְאֹד, וְלֹא כִּי שְׁלֹא הוֹסַפְתִּי עַל הַיָּמִים חַיּוֹת מְלֻמְעָלָה עַל־יְדֵי תּוֹרָה וְעִבּוּדָה, אִף גַּם הוֹצֵאתִי מֵהֵם עֲצָם חַיּוֹתָם לְגַמְרֵי עַל־יְדֵי רַבּוּי עוֹזְנוֹתִי שְׁעִשִׁיתִי בְּהֵם, אֲשֶׁר תִּקְוֶן כָּל אֵלּוּ הַיָּמִים הַמֵּתִים הוּא עַל־יְדֵי תַעֲנִיּוֹת הַרְבֵּה, בְּאֲשֶׁר גְּלִית לָנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים. רַחֵם עָלַי וְעוֹרְנֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ

העצומים ובחסדיך הנוראים והנפלאים, שאזכה בכח התענית הקדוש של יום הכפורים ובכח של כל התעניות, שתובני ברחמיך הרבים להתענות בחיי, שאזכה על ידם לתקן כל אלו הימים המתים, ואזכה להתענות הרבה כל כף, עד שאצטרף להשתמש עם כח של ימי היניקה, בכח החלב שינקתי מפעי אמי, באפן שאזכה לחיות ולהעלות ולתקן כל הימים אשר עברו עלי מיום היותי עד הנה, ואזכה ביום צאתי מן העולם לבוא ולכנס לפניך עם כל הימים של כל ימי חיי בקדושה גדולה, ויהיו כל הימים שלי שלמים וקדושים וטהורים ומתקנים בתכלית התקון ברצונך הטוב, ולא איעול בכסופא קמך:

תתריג

(קג)

עזרני עזרני, הושיעני הושיעני, עשה עמי פלא לחיים, לכל אתה כמות, חסדו שלום. "לא אמות כי אתה ואספר מעשי יח". שמח נפשי האמלה מאד, העלובה מאד, על ידי תעניות הרבה שתובני ברחמיך להתענות מעתה, ואזכה להתחזק בזה הרבה. עזרני מלא רחמים, הושיעני מלא ישועות, רחם עלי מלא רחמים, גומל לחיבים טובות, שגמלני כל טוב וזבני להיות מודע ישראל והבדילני מן התועים, ולא עשני גוי, גמלני כל טוב סלה, ועזרני מעתה לפרש את עצמי מזה העולם לגמרי, ואזכה להאריך אפי בגבורה גדולה ולכבש את יצרי ולמשל ברוחי ולהתחזק בכל עת, עד שאזכה מעתה לסתם עיני מחיוו רחמי עלמא לגמרי, ולהתענות תעניות הרבה והפסקות שלמות, ואתה ברחמיך תקבלם באהבה וברצון ותקרבי אליך ברחמים רבים ותשמח את נפשי תמיד, באפן שאזכה בכח הצדיקים האמתיים לתקן כל מה שפגמתי מעודי בחיים חיותי. ואזכה להפיר אותך באמת ולעבד אותך תמיד באמת, אני וזרעי וזרע זרעי מעתה ועד עולם. "הדרובני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי, אותך קויתי כל היום. הורני יהנה דרך חקך ואצטרפה עקב. הורני יהנה דרךך אהלך באמתך יחד לכבי ליראה שמך. הורני יהנה דרךך ונחני בארח מישור למען שוררי. שלח אורך ואמתך המה נחונני, וביאונני אל הר קדשך ואל משכנותיך". כי לך לבד עיני תלויות, עד ישקוף וירא יהנה משמים. יהיו לרצון אמרי פי והניזון לבי לפניך יהנה צורי וגואלי. עושה שלום במרומי הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

קכב

(קד)

ותורנו ותדריבנו באמתך, ותלמדנו האמת לאמתו ברצונך הטוב באמת, איד להתנהג בענין התעניות. רחם עלי למען שמך, רחם עלי למען חסדיך הרבים והעצומים, רחם עלי למען לבד, כי יש לך רחמים רבים מאד מאד שהם מספיקים לרחם גם עלי. עליונים ותחתונים אתה נושא ברחמיך, וכבר השפעת רחמים רבים

בעולם, וכבר עזרת בעולם כמה וכמה צדיקים וחסידים ויראים ותמימים וכשרים ובעלי תשובה הרבה שחיו בעולם עד הנה, "אספרם מחול רבון", אשר עזרתם ברחמיך לשפר ולבטל הכלי העולם הזה ולצאת מאפלה לאורה, וגאלתם ופדיתם ברחמיך ובדו"ע און מגלות הנפש עד שובו למה שובו, כי לולא רחמיך וחסדיך לא היה להם כח לעמוד בנגד מצולת ים של הכלי עולם הזה, כמו שאמרו רבותינו וברז"ל לברכה: 'פכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו, ואלמלא הקדוש ברוך הוא עזרו היה נופל בידו':

[לד]

רבון העולמים, הריני לפניך, על תנאי, בתענית נדכה למחר, מעלות השחר עד אחר תפלת ערבית. ואם לא אוכל או לא ארצה – בשאמר 'מזמור לדוד יהוה רעי לא אחר' וכו', אוכל לחפסיק ולא יהיה פי שום עון. אכל יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתתן בי כח ובריאות ואזכה להתענות למחר, ותקבלה באהבה וברצון, ותובני לשוב בתשובה שלמה, ותענה עתירתי ותשמע תפילתי, כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך שומע תפלה:

(א)

ובכן יהי רצון מלפניך מלא רצון, מלא רחמים, מלא חסד, מלא טוב בבל עת ובכל רגע תמיד, שתחוס ותחמל עלי ותשפיע עלי חן וחסד, ותתן לי חן בעיניך ובעיני כל רואי, ותשפיע לי דברי חן ותחנונים, באפן שיכנסו דברי בלבד, ותקבל את תפילתי ובקשתי תמיד, ותקנם מקרא שבתוב: "ושפכתי על בית דוד ועל יושב ירושלים רוח חן ותחנונים", שנוכח שיהיו דבריני לפניך דברי חן ותחנונים, באפן שתתן להם מקום לכנס בלבד, ויהיו אמרינו לרצון ולנחת לפני כסא כבודך:

(ב)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שומע תפלת עמו ישראל ברחמים, שיעזרו רחמיך וחסדיך עלינו למענה, ותכין לבבנו להתפלל לפניך בכל לב ונפש, ותתנה תפלתנו שגורה בפנינו תמיד, ולא יהיה לנו שום מונע ועכוב ובלבול בתפלתנו:

לא

(ד)

ועל כל אלה, תזכנו ברחמיך להתנודות ודוי דברים לפני הצדיק האמת והחכם שבודר על כל חמאתינו ועוונותינו ופשעינו, שחמאנו ושעוינו ושפשענו לפניך מנעורנו עד היום הזה, למען יכפר עלינו על ידי חכמתו וענותנותו, ויזרה לנו הדרך הישר והאמת, את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה, ועל ידו תזכה אותנו להיות נכלל באין סוף. ונזכה לכהיל עצמנו באמת, עד אשר נבוא להתפשטות הגשמיות, ונזכה לשוב ולעלות אל המקום אשר נהצבנו משם, ותפתח לנו את אורך הגדול אשר אין לו סוף ונזכה להכלל בו ברצוא ושוב, ובפרט בשעת תפלתנו תזכה אותנו, שבכל התפלה נהיה דבוקים בך באמת ובמלים אליך, ונכהיל עצמנו לגמרי בעת התפלה, שתהיה התפלה בהתפשטות הגשמיות, כי אין מעצור ליהוה להושיע. ואף לפי עבנו ונשמיותנו ותקף גלותינו בתאוות הגוף ומדותיו הרעים אשר נתקשרנו בו מאד באסירי עני וברזל, אף על פי כן אתה גבור ורב להושיע, ומקד לא יפלא כל דבר ואין דבר נמנע ממך, ואנו בטוחים ומחכים ומקוים ומצפים אליך שתרחם עלינו ברחמיך הרבים ותזכה אותנו לכל מה שבקשנו מלפניך, שנזכה לכהיל לגמרי כל תאוות הגוף ומדותיו הרעים, עד שנזכה לבוא להתפשטות הגשמיות, להכלל בך באמת ברצוא ושוב כל ימי חיינו, עד היום אשר תאספנו אליך, ואז תזכנו ברחמיך להכלל בך לעולם ועד, ולא יעבב אותנו שום חמא ועון ופשע, כי על הכל תמחל ותסלח לנו ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים והנוראים. ותעזר לנו ברחמיך הרבים לכהיל רצוננו משני רצונך, שלא יהיה לנו שום רצון אחר בעולם, רק רצוננו יהיה ברצונך תמיד, ונזכה לדעת כי יהוה הוא האלהים, ולידע כי כל מארעותינו בלם הם לטובתנו, ולברך על הכל 'הטוב והמטיב', כמו שיהיה לעתיד, לבוא כמו שכתוב: "ביהוה אהלל דבר, באלהים אהלל דבר". ונזכה להעלות המלכות למקומה, שיתגלה מלכותך בעולם, ולכהיל מלכות הרשעה, ולשבר ולכהיל מלכות וממשלת כל העבוי"ם מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, ותמלא אתה יהוה לבדך על כל מעשיך":

לה

(ה)

אתה נגלית בענן כבודך על עם קדשך לדבר עמם, בקולות וברקים עליהם נגלית, ובקול שופר עליהם הופעת, בהנלותך מלבנו על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצוות. ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרנו ברחמיך הרבים לקיים מצוותיך בשמחה גדולה, ותזכנו ברחמיך הרבים להתפלל לפניך בכל כחי, וכל מיני כח שנמצא בי ברמ"ח אברי ושם"ה גידי, בבשר וגידין ועצמות ועורקים, בחלב ובדם, וכל הכח שיש במח שפראש ובמח שמתפשט בכל הגוף, וכל הכח שיש בחמשה חושים,

ובל שאר מיני בחות, כלם יכללו בתוך התפלה, שאזכה להוציא הקול והדבור של התפלה בכח גדול, ואזכה שיהיה קולי נשמע כמו רעם גבורותיה, והקול הזה יעורר בנות לבי, שלבי יהיה שומע ומבין היטב מה שאני מתפלל לפניך, שאזכה להתפלל בבנות חלב. ונבני שיהיה לי יראת שמים, יראת הרוממות, ואהיה נשמר שלא יהיה לי שום יראה חיצונה כלל, שלא אירא ולא אפחד משום דבר שפעולם, לא משר ואדון ולא משום אדם שפעולם, ולא מחיה רעה ולסמים ולא משום דבר שפעולם, ולא יהיה לי שום פחד ויראה חיצונה כלל, כי אם ממך לבד אירא ואפחד תמיד, ואזכה ברחמיך ליראה עלאה ויראת הרוממות:

(ה)

מה

ועורני להתפלל לפניך בכל כחי, שאכניס כל כחי בדבורי התפלה, ואוציא את הקול והדבור של התפלה בכח גדול, עד שיהיה קולי פוגע במחי ויהיה נשמע ללבי כמו קול רעמים, עד שהלב ישמע היטב דבורי התפלה ויתעורר לעבודתך באמת, ויהיו נעשים מקולי ודבורי בחינת רעמים. ונבני שיהיה לי יראת שמים באמת, עד שיהיו דברי נשמעים לבדיות לעבודתך וליראתך, וקול תפלתנו יעלה לפניך לרצון כמו שבעה קולות שאמר דוד על המים, כמו שכתוב: "קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים, קול יהוה בכח". ונבני שיתפשט עקמימיות שבלבי, שלא יהיה בלבי שום עקמימיות ועקשות כלל, "לכב עקש יסור ממני רע לא אדע", רק אזכה לישר לכב באמת, שיהיה לבי ישר עם יהוה תמיד:

(ה)

מה

ותעורנו ברחמיך הרבים, שנוכל להתפלל עבור כל העולם ולמלאת חסרון העולם, וכל מיני גזרות שנגזרו על העולם, כלם נזכה לכפל על-ידי תפלתנו, ונזכה לדעת ולהשיג אם הוא קדם גזר דין או לאחר גזר דין, ותזכנו לידע איך להתפלל לפניך, ולחלביש את תפלתנו בספורי דברים בזמן שהשעה צריכה לכה. ואם אמנם בעת הזאת אנו רחוקים מאד מדעת והשגה זאת, עם כל זה בידך הכל וממך לא יפצר כל דבר. "אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני, חסדך ואמתך תמיד יצרוני". ותעורני ותזכני להגיע ולבוא לכל מה שבקשתי מלפניך. קדשנו במצוותיך ושמח נפשנו בישועתך ומהר לבנו לעבודתך באמת, עבודה שבלב זו תפלה, לזכות להתפלל לפניך בכל כחי באמת ולעשות מצוותיך בשמחה תמיד. "יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה. ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו. כל עצמתי תאמרנה יהוה מי כמוך, מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגדלו. אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה". ברוך יהוה לעולם אמן אמן:

עד

(ז)

ועזרנו שתהיה תפלתנו נכונה וסדורה ושגורה בפנינו ובלבבנו, ותגלה נסים ומופתים בעולם, "למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד". ותזכר את עמך ישראל להוציאם מתקף גלותם, אשר גלית אותנו זה כמה שנים, ותמהר ותחיש לנאלנו ונופה לשוב לארצנו, ותביא לנו את משיח צדקנו במהרה, ויקים מקרא שכתוב: "והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו. אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף". ויקים לנו מקרא שכתוב: "תבואי, תשורי מראש אמונה", במהרה בימינו אמן:

פא

(ח)

אנא יהוה, עזרני ברחמיך הרבים לזכות להתפלל לפניך בכל לב באמת ובאמונה שלמה, שתהא תפלתנו זכה ונכונה ומסודרת פראוי ונכונה שלמה באמת, שתהיה מחשבותי קשורה בדבורי התפלה, שאזכה לבזן היטב בדבורי התפלה, ואזכה לשפד פמים לבי נכח פניך יהוה בתפילתי:

פב

(ט)

ותהיה בעזרי שאוכל לפרש שיתתי לפניך תמיד, ואת כל אשר עם לבבי אשיחה לפניך, כי אתה ודעת כי צרכי המה מרבים מאד, כי צרות לבבי הרחיבו מאד ודעתי קצרה לבאר ולפרש לפניך את צרכי בקשותי המרבים, על בן חום וחמל נא על נפשי האמלה, ועזרני שאוכל לדבר את כל אשר עם לבבי לפניך, ותשלח בפי דבורים פשרים, דבורי חן ותחנונים, באפן שאוכל לעורר רחמיך שתקבל תפילתי לפניך ברחמים, ותעלה תפילתי לפניך למעלה למעלה, ויהיה לנו כח על-ידי תפלותינו לעורר את העדן העליון לפתח שם התעוררות שפע רחמים ודעת עליון, עד שיהיה נמשך עלינו הנחה היוצא משם להשקות את הגן, דא אורייתא, אשר שם שרש נשמותינו, ועל-ידי-זה ירבו ויגדלו ויצמחו נשמותינו הגדלים שם בגן הזה, ועל-ידי-זה יהיה נפתח לנו שבילי השכל האמת, ונופה לחכמה בינה ודעת, ויהיה לנו כח לעסוק בתורתך באמת, ותעזרנו ברחמיך לברר דיני התורה באמת, לזכות לחלכה פרורה. ונופה ללמד ספרי הפוסקים, ותשפיע לנו חכמה בינה ודעת אמת, שיהיה לנו כח לברר פסקי החלכה באמת, לברר המטר מן האסור, המהור מן הטמא, הנפטר מן הפסול, למען יהיה לנו כח על-ידי-זה לתקן ולברר כל הפגמים שפגמנו בכל העולמות על-ידי חטאינו ופשעינו המרבים מאד, אשר על ידם נתערב הטוב והרע בכל העולמות ופגמנו הרבה מאד:

(ח)

פג

על בן תעזרנו ברחמיך לזכות לתפלה באמת, אשר על-ידי-זוה נזכה שיפתח לנו אור השכל האמת באפן שנוזק לברר פסק החלכה על מבוננו באמת, ועל-ידי-זוה יהיה לנו כח לברר הטוב מן הרע בכל העולמות שפגמנו בהם בחטאינו, הן בגלגול זה והן בגלגול אחר, ותמלא כל משאלות לבנו לטובה, ונוזק להוציא מבח אל הפעל את כל צרכי בקשתנו:

(ט)

פח

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, הבוחר בתפלת עבדיו, שתרחם עלי ועל כל עמו בית ישראל, ותזכנו בחסדיך העצומים להתפלל ולהתחנן תפלותינו ותחנונינו לפניך באמת ובכל שלום. הורנו מה שנדרב, הכיננו מה שנשאל. וזכני שאוציא דבורי התפלה לפניך באמת לאמתו, באפן שיאיר לי אור האמת ליצא מתוך עמק החשך והמחשבות זרות והקלפות העומדים עלי ומסככים אותי בכל עת, ובפרט בשעת התפלה, שכלם באים עלי ומסככים אותי מכל צד ומכל פנה בכמה מיני סבוכים ובבלבולים הרבה מאד בלי שעור וערך ומספר, עד שאיני יכול לפתח פי בתפלה, ואיני יכול להוציא אפלו דבור אחד בתפלתי בראוי, מנדל החשך והמחשבות זרות והבלבולים והמניעות והמסכים המסככים אותי מכל צד בשעת התפלה, ואין לי שום פתח תקנה והצלחה להנצל מהם כי אם על-ידי דבור האמת, באשר גלית לנו על-ידי חכמיך הקדושים, אשר על-ידי דבור האמת תאיר לנו בתוך עמק החשך והתפלה לצאת מחשך לאור גדול, כי אתה חפץ באמת, וקרוב אתה לכל אשר יקראוך באמת:

(י)

פז

ועל בן באתי לחלות פניך יהוה אלהי, ולהשתמש לפניך ולפרש כפי אליך, שתעזר רחמיך האמתיים עלי, על עני ואביון כמוני, ותשפיע עלי ברחמיך הרבים אור האמת, שאזכה לדבר לפניך דבורי התפלה באמת לאמתו, ואזכה להוציא כל דבורי התפלה מפי באמת ברור וד וצלול, למען אזכה שיאיר לי אור האמת למצא הפתחים בתוך החשך הגדול המתגבר עלינו בכל עת, הרוצה לחשוף ולהסתיר ממנו, חסד ושלום, אורך הגדול. ואם חטאתי עויתי ופשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה, ופגמתי לפניך פגמים הרבה מאד, ושניתי ושלשתי עליהם פעמים אין מספר, ובכל פעם על-ידי כל חטא ופגם הוספתי עלי, חסד ושלום, חשך על חשך ומסגר על מסגר, ומסכים ומחצות על מסכים ומחצות, ומניעות על מניעות ובלבולים על בלבולים, עד אשר באתי בתוך

עמק החשך ואפלה גדולה מאד, ונחשכו ונסתרו מעיני כל מיני פתחים שיש שם לצאת על ידם מאפלה לאורה, "טבעתי ביון מצולה ואין מעמד, באתי במעמקי מים ושבלת שמפתיני":

צא (ט)
 הן על זה באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, חמל חמל, חוס חוס, רחם רחם, הצל הצל, ובשם שנגברו עלינו רחמיך וחסדיך העצומים וגלית לנו עצת הקדושה הזאת, כן יהמו נא מעיך ורחמיך עלינו יהוה אלהינו, ותעזרנו ותושיענו פחסדיך הנוראים והנפלאים שנוכח לקדם עצת הקדושה הזאת, שנוכח להוציא מפינו דבורי אמת לפניך בתפלותינו ותחנותינו ובקשתנו, עד אשר לא יהיה שום כח לשום חשך ואפלה למנוע אותנו, חס־ושלום, מתפלתנו ועבודתנו, ובכל מיני חשך ואפלה הרוצים להתגבר עלינו בכל עת ובפרט בפשעת התפלה, בכלם נוכל למצא הפתחים על־ידי דבור האמת שנוציא מפינו לצאת על ידו מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול. "כי אתה תאיר נרי, יהוה אלהי וגיה חשבי". ויקנם מקרא שכתוב: "יהוה אורי וישעי ממי אירא, יהוה מעוז חיי ממי אפחד", כי אתה ידעת יהוה אלהי, אשר אין לי שום פתח הצלה אחרת כי אם על־ידי־זה, על־ידי שתוכח אותי לדבר דבורי אמת לפניך כראוי:

צב (ט)
 וזבני ברחמיך הרבים שאתפלל בכוננה שלמה כראוי באמת, עם כל הכחות שיש בי, ואזכה להבנים כל כחי באותיות התפלה, עד שיתחדש כל כחי בתוך התפלה ואזכה לקבל חיות חדש דקדושה מן התפלה הקדושה, אשר משם נמשך כל החיות, כמו שנאמר: "תפלה לאל חיי". וזבני ברחמיך הרבים לאמונה שלמה באמת:

צג (ט)
 ובכן תחננו ברחמיך הרבים, ותעזרנו להעלות תפלתנו לפניך דרך השער והשכט השוף לשרש נשמתנו אשר משם נחצבנו, כדי שתעלה תפלתנו דרך השער החוא השוף לתפלתנו, השמימה, דרך ארץ ישראל וירושלים ובית המקדש וקדשי קדשים, עד שתעלה תפלתנו למכון שבתך, ויהיה כח לתפלתנו לעורר את המול העליון השוף לשער ושכט של כל אחד ואחד מאתנו, וישפיע עלינו מוכח וברכה, לברך את כל פרי האדמה ולהצליח את מעשי ידינו:

צד (ט)
 וזבנו ברחמיך הרבים לקשר כל תפלתנו לצדיקו אמת שבדור, אשר יש להם כח להעלות תפלתנו לפניך דרך השער והשכט השוף לכל תפלה ותפלה:

(י)

קח

אָנָא יְהוָה, לְמַדְנִי לְסִדְרַת הַתְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ בְּרָאוּי בְּלִשׁוֹן צַח וְנִקְי, בְּלִשׁוֹן רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, וְתִשְׁלַח וְתוֹמִין לִי דְבוּרִים בְּשָׂרִים וְנִפְיִם, וְתַהֲיֶה תְּפִלָּתִי שְׁנוּרָה בְּפִי, בְּאִפְּן שְׂאוּכַל לְרִצּוֹת וּלְפִיִּם אוֹתָךְ, שֶׁתְּעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הַגְּנוּזִים עָלַי לְקַרְבְּנִי אֵלֶיךָ מִמְּקוֹם שְׁנַתְּרַחֲקֵתִי בְּכַמָּה וּבְכַמָּה מִיְּנֵי הַרְחָקוֹת בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרָה, וּמִכָּל הַהֲרַחֲקוֹת תִּקְרַבְנִי אֵלֶיךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, בְּרַחֲמִים נוֹרְאִים שֵׁשׁ לָךְ גְּנוּזִים בְּאוֹצְרוֹתֶיךָ, שְׂאִין בָּהֶם שׁוֹם אַחֲזוֹת דִּין וְקַטְרוֹג כָּלָל, בְּרַחֲמִים שֵׁשׁ לָהֶם כַּח לְקַרְבֵּי אִפְלוֹ הַמְּרַחֲקִים בְּתַכְלִית הַרְחוֹק שְׂאִין רַחוּק יוֹתֵר מֵהֶם. וְעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי. קַרְבְּנִי אֵלֶיךָ, אִמְצָנִי בְּעַבְדְּתֶךָ, חֲזַקְנִי בְּיִרְאַתְךָ אַחַז בְּיַדְנִי וְהוֹצֵא אוֹתְנִי מִכָּל הַתַּאֲזוֹת רְעוֹת וּמִכָּל הַמַּדוֹת רְעוֹת הַקְּשׁוּרִים בְּגוּפִנִּי, הַמְּרַחֲקִים אוֹתְנִי מִמְּךָ בְּכָל עֵת:

(י)

קטז

אֵךְ הֲלֹא אַתָּה יְדַעְתָּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי בְּשָׂר וְדָם אֲנַחְנוּ, וְדַעַתְנוּ מְעַרְבָב וּמְבַלְבֵּל מְאֹד בְּכַמָּה מִיְּנֵי שְׂטוּתִים וְשִׁנְעוֹן, עַד שְׂאוּרְכִים עָלֵינוּ גַם בְּמַחְשְׁבוֹת שְׂטוּת שֶׁל פְּנִיּוֹת וְנִבְהוּת, בְּאִשֶּׁר אַתָּה יְדַעְתָּ, כִּי רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ וּמִכָּל צַד אוֹרְכִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת וּמַצְדִּי צַדְדִּים, עַד שְׂאִינִי יְכוּל לִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אִיזוּה דְבוּר הַגּוֹן לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת בְּרָאוּי, וְאִינִי יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת, לְחִיבָן אָנוּם לְחִיבָן אֶפְנֵת, מֵאִין יְבוֹא עֲזָרִי, צַר לִי מְאֹד. "גַּם כִּי אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ שְׂתֵם תְּפִלָּתִי", מַחֲמַת רַבּוּי הַמַּחְשְׁבוֹת וְרוֹת וְהַפְּנִיּוֹת הַמַּתְגַּבְּרִים לְבַלְבֵּל אֶת תְּפִלָּתִי, חֵם וְשָׁלוֹם. מַה אִמַּר מַה אֲדַבֵּר מַה אֲצַטְדֵּק, הָאֱלֹהִים מַצָּא אֶת עוֹוֹנִי. עֲשֵׂה עִמִּי מַה שֶׁתִּרְצֶה, הַגְּנִי בִּיךָ בַּחֲמַר בִּיד הַיּוֹצֵר. רַחֵם רַחֵם, הַצַּל הַצַּל, הוֹשִׁיעַ הוֹשִׁיעַ, הַצַּל לְקוֹחִים לְמוֹת וּמָטִים לְחַרְג תַּחֲשֶׁה, וְתַצִּיל וְתַמְלֵט בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים מִמְּנוֹת לְחַיִּים, מִיְּגוֹן לְשִׁמְחָה, מֵאִפְלָה לְאוֹר גְּדוֹל:

(יד)

רא

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, פְּתַח פִּיךָ לְאֵלִים כְּמוֹנֵי וְזַכְּנֵי לְסִדְרַת תְּפִלָּתִי וְתַחֲנֹתִי וּבִקְשֵׁתִי לְפָנֶיךָ בְּרָאוּי בְּאַמֶּת בְּכָל עֵת, שְׂאוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ תְּמִיד, וְאֵת כָּל אִשֶּׁר עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה בְּאַמֶּת בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, בְּאִפְּן שְׂאוּכָה לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ עָלַי וְתַמְלֵא בְּקִשְׁתִּי בְּרַחֲמִים תְּמִיד:

(טז)

רז

אָנָא יְהוָה, חַמַּל עָלַי בְּחַמְלָתֶךָ, חוּם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, חוּם וְתַנְנִי וְרַחֵם עָלֵינוּ וְרַאֲהַ שְׂפִלוֹתֵנוּ וְעַנְיוֹתֵנוּ, כִּי בְּצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ, יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִתּוֹעָה בְּלֵב יָם וּמִשׁוֹכַב בְּרֹאשׁ חֶבֶל. לֹא יְדַעְתִּי נַפְשִׁי, לְחִיבָן אָנוּם לְחִיבָן אֶבְרָח, לְחִיבָן אֶעוֹף לְשִׁכְנִי, לְהַנְצִיל מִצָּרוֹת

נפשי המרבים מאד מאד, ולא ידעתי כלל למצוא איזה דרך איד לצעק ולעק אליה, כי זה ימים ושנים אשר אני עוסק לקרא אליה לעזור חסדיה לגלות רחמיך שתובני לצאת מרע למוב מחשך לאור, שתעזרני לעזוב דרכי הרע ומחשבותי המגנות מאד, באשר למדתנו על-ידי צדיקיך האמתיים שהתפלה מועילה לכל דבר, ועקר ההתקרבות אליה באמת הוא על-ידי תפלה, ואתה שומע תפלת כל פה, ואפלו קול צעקה מפתן שאול, מעמקי עמקים, אתה שומע ברחמיך, ולמה לא תפח און לשמע את דברי עבדך העומד לפניך, הצועק אליה זה זמן רב. ולא די שאיני זוכה להיטיב מעשי בכל יום, אף גם בכל יום צרת נפשי מרבה מחברו, ואיני יודע כלל מה אעשה, איזה עצה ותחבולה אבקש להמשיך עלי בח הקדשה, שאזוכה להתגבר ולכבש את יצרי הרע, ולכף ולשפר ולבטל את תאוותי, כי אין לי שום דרך לגנוס ממה שאני צריך לגנוס, להציל את נפשי מדינה של גיהנום, כי אם על-ידי תפלה ותחנונים וצעקה ושועה וצעקה אליה, וגם זה נמנע ממני, כי איד יזכה נרדף ומכה, ממשך וממרט במוני, לתפלה וצעקה באמת בראוי, רק אני מחיב לצעק ולהתפלל בפי בתי, ואם גם זה אינו מועיל לי, חסד-שלום, לא ידעתי מה לעשות, איד לבקש לי מנום ומבטח:

רבנ (טו)
 ובכן תובני ברחמיך הרבים לתפלה באמת בשלמות בראוי, ואזוכה להתפלל כל היום בל באמת. ותעזור את לבבי ברחמיך הרבים שאזוכה לשפך שיחי לפניך, לפרש שיחתי לפניך תמיד בתפלה ותחנונים, ואת כל הטוב אשר נסתר ונצפן בנקודתי הטובה אוכל להוציא לאור על-ידי דבורי התפלה ותחנונות ובקשות באמת מעומקא דלבא, עד שאזוכה שיתגלה הטוב הנעלם והנסתר אצלי ויתגבר הטוב על הרע, עד שאכניע ואבטל את הרע לגמרי, עד שאזוכה לצאת מרע למוב, מחשך לאור גדול:

רבד (טז)
 ותובני ברחמיך להתפלל במסירות נפש באמת, ואזוכה לבטל כל ישותי ונשמיותי, ולא אתפלל בשביל תועלת עצמי כלל, רק אזוכה להתבטל לגמרי בשעת התפלה באלו אינני פעולם כלל, וכל פונתי בתפלה יהיה רק לשמך באמת, להעלות השכינה מהגלות, לגלות אלהותך בעולם:

רבח (טז)
 ובאשר כבר התחלתי ברחמיך וחסדיך הרבים לגלות אלהותך בעולם, ולמדתנו על-ידי צדיקיך האמתיים לסדר שירות ותשבחות ותפלות ותחנונים לפניך, והורית לנו שמותיך הקדושים, ונורת בחסדך לסמך אותנו בתאריך ושבתך, שיהיה לנו רשות ובה

לכנות ולקרוא אותך בתארים ושבתים, אשר על-ידי-זה לכד יש לנו סמיכה ותקנה להתקרב אליך באמת ולדעת אותך בלב שלם, בן ברחמיך הרבים תזכה אותנו בכל דור ודור, ובכלל ישראל תזכה אותי גם בן ותתן לי דעת אמתי וקדושה על-ידי תורתך הקדושה, שאזכה לסדר שירות ותשבחות ותפלה ותחנונים לפניך תמיד כל ימי חיי, באמת, באמונה ובדעה נכונה ומישבת, ואזכה לבזן אל האמת ולכנות ולקרוא אותך בתארים ושבתים הגונים הראויים לקרות אותך בהם, באפן שיעלו דברי תחנוני ובקשותי ושירות ותשבחות שאני מסדר לפניך לרצון, ויעזרו רחמיך הרבים עלי ותתראה ותתפני אלינו:

(טו)

רבו

ותזכנו מעתה להתקרב אליך באמת, ומאוצר מתנת חנם חנני, כי עיני לך תלויות ומחבות, שתזכני לבוא לתפלה באמת. ואזכה לעסק בתפלה תמיד, עד שאזכה על-ידי התפלה לבוא ולהגיע ולהשיג סודות התורה האמתיים, ואזכה לטעם טעם אור חננו, אשר אתה עתיד לגלות לצדיקך האמתיים, שהוא פנימיות סתרי תורה, ותזכני "לחזות פנעם יהנה ולבקר בהיכלו":

(טז)

רבו

אדון כל, מלא רחמים, חנני וזכני ברחמיך הרבים לתורה ותפלה באמת במסירת נפש, עד שאזכה ברחמיך לטעם גם בעולם הזה טעם אור חננו אשר גנוז וצפון ליראיך, כמו שכתוב: "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, פעלת לחוסים בך נגד בני אדם", כי אתה טוב ומיטיב לכל, ואתה ידעת כי אין טוב אמתי בעולם כי אם להיות סוד מרע באמת ולעשות מעשים טובים, להיות משעבד ובטל אל התורה ואל העבודה באמת תמיד, עד שזוכה לטעם טעם אור חננו גם בעולם הזה, אשר זאת היא הטובה האמתיית והנצחית. עשה עמי בחסדך, וזכני לטעם מטובך האמתי. "מקום מעפר דל מאשפות ירים אביון", חנני ורחמיני ומטובך תשביעני, ומזיו כבודך תראני, ולחיים נצחיים תזכני מעתה ועד עולם אמן סלה:

(יז)

רענ

"אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך". פתח פיך לאלם וזכני לסדר תפילתי לפניך, בלשון רחמים ותחנונים, בלשון צח ונוד, בלשון שמלאכי השרת משתמשין בו, בלשון שאוכל לעזור רחמיך האמתיים עלי, בשלמות לשון הקדש:

רצט

(ב)

ותשפיע עלינו ברחמיך הרבים, ותפתח את לבנו, שנוכל להתפלל לפניך יהוה אלהינו בכל לב ונפש. ונזכה לשפך את לבנו כמים נכח פני יהוה, שנשפך שיחנו ותפלתנו לפניך תמיד באמת ברחמים ותחנונים, עד שנעורר רחמיך עלינו, ויהמו ויכמרו רחמי לך עלינו, עד אשר נזכה שתשפיע עלינו מלב העליון דבורים חמים בגחלי אש, כמו שכתוב: "חם לבי בקרבי פחגיני תבער אש, דברתי בלשוני":

תז

(בו)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרני ותזכני להתפלל תפילתי לפניך בכונה גדולה, ואזכה שלא יצא שום דבור של התפלה מפי בלא כונה, ואשמע באזני ובלבי היטב מה שאני מוציא מפי, שאשמע מה שאני מדבר ואכונ היטב בכל דבור ודבור של התפלה. ותעזרני שאזכה להתפלל ולהתחנן תמיד במסירת נפש, ותשמרני ותצילני ממחשבות זרות שבתפלה, ותתן לי כח ונבונה להתגבר על כל המחשבות זרות שבתפלה, להכניעם ולשברם ולגרשם ולבטלם שלא יתקרבו לתפילתי כלל:

תח

(בי)

וקומה בעזרתי, ותן בלבי בינה ודעת ועצה ונבונה דקדושה, שאזכה להתגבר ביותר בכל מקום בתפלה שבאים שם עלי מחשבות זרות לבלבל חסד ושלוה, שאתגבר באלו המקומות דיקא בהתגברות גדול ועצום מאד ובמסירת נפש ביותר, ואזכה להתגבר אז בכל עז ותעצומות, ואמסר נפשי אז יותר ויותר, עד שאזכה לשברם ולנצחם ולטהר את התפלה מכל מיני מחשבות זרות ובלבולים, ואזכה לברר ולהעלות ניצוצי הקדושה המלבשין בהמחשבות זרות, ותתן בי כח לבררם ולתקנם ולהעלותם למקור הצדק, להשיכם אל הקדושה. ותרחם עלי ותושיעני תמיד שתהיה תפילתי זכה ונקיה, בלי שום פסלת וכלי שום מחשבות זרות, באפן שתוכל תפילתי לעלות לנחת ולרצון לפני כסא כבודך, ותעלה ותנשא להיות בטר לראשך. ותתפאר ותתענג בתפלתנו, ויהיו לך שעשועים גדולים מתפלתנו ותחנונתנו תמיד, ותמלא רחמים עלינו ותשיב פניך אלינו, ותביא לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו אמן:

תכו

(כז)

ותרחם עלי ברחמיך הרבים, ותצילני מכל מיני חדושי ובאורי תורה הנמשכין דרך תקלפות, על ידי השדן שיש להם תורה נפולה מאלפי"ן הנפולין, ותשמרני תמיד שלא אשמע לעולם שום באורי וחדושי תורה מאלו התורות הנפולות הנמשכין דרך תקלפות ולא יבנסו דבריהם באזני ובלבי כלל. ותגן עלי ברחמיך ובחסדיך ותעזרני

שיהיו נמשכין לי חדושי תורה אמתיים דרך הקדשה, ואזכה תמיד להמשיך בדעתי ולקבל חדושי דאורייתא אמתיים משרשם העליון דרך הקדשה, בלי שום אחיות הקלפות והספרא אחרא כלל:

(בח)

חכ

אנא יהוה מלא רחמים, אפה ידעת את לבבי, כי אני יודע בעצמי כמה אני רחוק מחדושי תורה אמתיים דקדשה, כי הרעותי את מעשי מאד, אבל אף-על-פי-כן, כבר גזרת עלינו על-ידי חכמי הקדושים שאסור להאדם שיהיה עין יבש חסד-ושלום, וחובה על כל יודעי התורה להתאמץ בכל עז לקדש ולטהר עצמו באמת, עד שיוזכה להיות "עין עושה פרי" באורייתא, לפלפל בחכמה אמתיות ולחדש חדושי דאורייתא אמתיים, על בן מצא עבדך את לבו להתחנן לפניך על זה, שתחמל ותחום עלי ברחמיך הגדולים ובחסדיך הנוראים, ותעזרני ותושיעני ותחזירני בתשובה שלמה לפניך, ותהיה עמי תמיד שאזכה לקדש ולטהר עצמי באמת, עד שתפתח את דעתי ולבבי ותאיר עיני במאור תורתך, ותפתח לי שבילי השכל דקדשה ותשפיע לי תמיד בכל עת חדושי ובאורי תורה משרשי התורה הקדושה, מקדשתך העליונה, ותצילני ברחמיך הרבים מכל מיני חדושים ובאורים הנמשכין דרך הקלפות חסד-ושלום, רק אזכה תמיד שיהיו נמשכין לי חדושי תורה אמתיים דרך הקדשה. ותגבני ברחמיך ובחסדיך הרבים לבנות תמיד בננינים דקדשה בתורתך הקדושה על יסוד אמיץ וחזק, יסוד מוסר, על הקדמות נכונות וישרות שגלו צדיקים אמתיים בני עליה הגדולים במעלה והשגה עצומה מאד, אשר זכו לרוח הקדש בתכלית השלמות והמעלה, לרום המעלות; עליהם אסמה, עליהם אשעז, ואזכה להגות ולחשב ולהשתעשע בדבריהם הקדושים הנאמרים באמת וצדק, עד שיפתח לי אור הדעת ואזכה להשיג דבריהם באמת ולירד לעמק דעתם, ולהבין ולהשפיל דבר מתוך דבר, עד שאזכה לבאר דבריהם באמת ולחדש בהם חדושים אמתיים, ולבנות על יסודם החזק בננינים אמתיים ושלמים בתורתך ובעבודתך באמת ובאמונה, בקדשה ובטהרה גדולה, באפן שאזכה על-ידי חדושי תורה דקדשה שתשפיע לי, לתקן על ידם כל הפגמים וכל החטאים והעונות ופשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מגעורי עד היום הזה, ותעזרני ותשמרני ברחמיך הרבים שלא אחטא עוד, ותצילני מעתה מכל מיני חטאים ועונות ופשעים ומכל מיני פגמים שבעולם, ותזמין לי תמיד בכל יום ויום חדושי דאורייתא אמתיים דרך הקדשה שיהיו תקון גדול לנפשי, ותקדשני בקדשתך העליונה באפן שיהיה לי רשות לגלות חדושי שתשפיע עלי, לגלותם לעמך ישראל, ותתן לי כח לעורר ולהמשיך [עמך] ישראל לעבודתך באמת על-ידי חדושי תורה שתזמין

לי ולהשיכם בתשובה שלמה לפניך, ואזכה לאמרום בקדשה ובטהרה גדולה, כרצונך הטוב, ולא אמר דבר שלא כרצונך. ותרחם עלינו ותהיה בעזרנו בעת שאנו מברחים לשמע איזה דבר תורה מפי תלמיד חכם שאינו חנון, שאזכה בכחך הגדול לברר הטוב הננוו בדבריו, לברר הטוב מן הרע, להשליך ולזרק הרע והקלפה החופה על דברי תורתו, ולברר וללבן וללקט רק מעט הטוב הננוו בגויה:

הם (ב)
 ותשפיע עלי עזות דקדשה נגדה, שאזכה להתחזק ולהתאמן מאד בתפלה בכל עז ותעצומות. ואחזק ואאמין את לבבי לקוות אליך ולצפות לרחמיך, ואעזי פני נגדה לבקש ולהתפלל ולהתחנן לפניך תמיד על כל מה שחסר לי בעבודת יהוה, ולא אבוש ולא אפלה נגדה לעולם לבקש מלפניך גדולות ונוראות, שתעשה עמי פלאי פלאות:

הסא (ב)
 רבנו של עולם, לפניך נגלה הכל, ואתה יודע עצם הכלבולים הרבים וערבוב הדעת המרבה והעצום מאד מאד שבא עלי ביותר בשעה שאני עומד להתפלל ולהתחנן לפניך, עד שאיני יכול לדבר אפלו דבור אחד בתפלה בראוי, וכל הכלבולים והערבוב הדעת שיש לי באיזה פעם בכל היום כלו, בלם באים אלי בשעת התפלה דיקא ורוצים לבטל תפילתי, ומחמת זה תפילתי מערפבת מאד בכמה מיני פסלת וערבוב הדעת ומחשבות זרות ופניות וכלבולים רבים מאד בלי שיעור, ואיני יודע מה לעשות, כי מעצם הכלבול הדעת שבא עלי איני יודע שום דרך איה לעמד נגד הכלבולים הרבים האלה, ואין לי על מי להשען כי אם על אבי שבשמים. חוס ורחם עלי והושיעני ומלמני והצל את תפילתי מפל מיני ערבוב הדעת, ומפל מיני מחשבות זרות והרהורים וכלבולים שבעולם, ועזרני וזבני שאקשר את מחשבותי בדבורי התפלה בקשר אמיץ וחזק, עד שאזכה להתפלל בכונת הלב, ותהיה תפילתי ותחנותי ובקשותי זכה ונכונה, כרה ונקיה מפל סיג ופסלת. חוס וחמל עלי ועשה למענך ולא למעני, כי אין לי שום תקנה כי אם על תפלה ותחנונים:

תקצו (מב)
 "שמעיה אלהים רנתי, הקשיבה תפילתי". עזרני יהוה אלהי שאזכה להתפלל בכונה גדולה ובשמחה רבה והתעוררות הלב באמת. ותזבני ברחמיך הרבים ותעזרני לסדר תפילתי לפניך בקול גילה ורגון. ואזכה לנגן אותיות התפלה, וקול הנגינה יהיה נפה ונף וצח וצח כזבות וכבהירות גדול, עד שאזכה להלביש את שכינת ענך בלבושיו הנחיריון,

ועל ידי זה תפלא רחמים על עמך ישראל, ותראה בצרותינו וענינו ועמלנו ודחקנו בגוף ונפש ומזון, ותשיב חמתך מאתנו, ויקים מקרא שפתוב: "וראיתיה לזכר ברית עולם", ותזכר ברית אבותינו אברהם יצחק יעקב ותרחם עלינו בזכותם, ותאזין תפלתנו ותקשיב שועתנו ויראה לפניך רנוגנו, ויקים מקרא שפתוב: "וירא בצר להם פשמעו את רנתם", ותמתיק ותבטל מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל כל הדינים שפעולם, ותמשיך עלינו שפע טובה וברכה ורחמים וחסים ושלוש וכל טוב, ותגמלנו חסדים טובים תמיד. וכך תזכרנו ברחמיך הרבים ותשפיע עלינו אמונתך הקדושה, ותזכרנו לאמונת חכמים בתכלית השלמות, ואזכה להאמין בחכמים וצדיקים אמתים, שכל דבריהם ומעשיהם אינו פשוט, אלא יש בהם רזון, ואזכה על-ידיהם לאנהרא למטרונותא ולהפשיט מנה לבושין דקדרנותא דפשמין, ולהלביש אותה בלבושין דגהירין דאנון רזון דאורייתא, ועל-ידיהם אזכה להמתיק ולבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך ישראל מעתה ועד עולם:

תרא

(מד-מה-מו)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, שתזכרנו ברחמיך הרבים, ותעזרנו ותושיענו תמיד שנוזכה להתפלל תפלתנו לפניך בכל לב ונפש, בכונה גדולה ועצומה, בקדושה ובטהרה, באמת ובאמונה שלמה וביראה ובאהבה ובמחשבה זכה ונבונה. ותצילנו ברחמיך מפל מיני מחשבות זרות שפעולם, ותזכרנו ותושיענו שתהיה תפלתנו תמיד על אדמת קדש, שנוזכה לקדש המקום שאנו עומדים עליו להתפלל בקדשת ארץ ישראל. ותעזר את לבבי בשעת התפלה ואזכה להתפלל בהתעוררות גדול ונורא, עד אשר יתעוררו ידי בשעת התפלה ואזכה להרים ידי ליהוה ולהפנות פה אל פה בהתלהבות גדול בשעת התפלה, בשמחה רבה ובהתעוררות נפלא לשמך לבד באמת, ועל-ידי המחאת פה אל פה אזכה שיתעוררו פה ידיו של הקדוש ברוך הוא, שהם כ"ח [בפחית] פרקין דידיים העליונים, שהם כ"ח [בפחית] אתנו של מעשה בראשית, ועל-ידיהם נוזכה לטהר ולזכר את אויר המקום שאנו מתפללים בו בבחינת 'אירא דארץ ישראל מחכים', שהוא אויר הקדוש, לגרש אויר הטמא של חוץ לארץ, ולהמשיך אל המקום שאנו עומדים עליו להתפלל לפניך אויר הקדוש של ארץ ישראל, כי הכל שלך, ובכחך בראת עולמך ברצונך הטוב בכ"ח [בפחית] פרקין דידיים הקדושים שהם כ"ח [בפחית] אתנו דמעשה בראשית, כמו שכתוב: "אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים", וכתוב: "בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם", וברצונך הטוב נתת כח לישראל עמך לכבש ארץ ישראל מיד השבעה עממין, ולטהר את הארץ, לגרש משם אויר הטמא של העמים ולהמשיך לשם אויר

הקדוש, לקדש הארץ בקדשת ארץ ישראל כמו שכתוב: "בַּח מַעֲשֵׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ לְתַתּוֹ לָהֶם נִחְלַת גּוֹיִם", בֵּן בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים תּוֹכְנֵנו וְתַחַנְנֵנו וְתִאֲמַצְנֵנו וְתַתֵּן לָנוּ בַּח וּנְכוּנָה מֵאֲתֶיךָ, שְׂנוּכָה בְּכָל מְקוֹם שֶׁנֶּעֱמַד שָׁם לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ, לְמַחֵר אֶת הַמְּקוֹם הַהוּא עַל־יְדֵי מַחֲאֵת כַּפַּיִם, לְעוֹרֵר עַל־יְדֵי־זָוָה בַּח מַעֲשֵׂיךָ וּלְהַמְשִׁיךְ לְשֵׁם אֲוִיר הַקְּדוֹשׁ שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּלְגַרְשׁ מִשָּׁם אֲוִיר הַטָּמֵא שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ, וְעַל־יְדֵי־זָוָה נּוֹכַח לְזַכֵּךְ אֶת תְּפִלָּתֵנוּ וּלְמַחֲרֵה מִכָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת וּמִכָּל תְּרַחֲוֵי עֲבוּדָה זָרָה וּכְפִירוֹת, מִכָּלֵם תְּצַלְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֵיךָ הַגְּדוֹלִים:

תרג (מר-מה-מו)
 רבנו של עולם, מרא דעלמא כלא, אתה ידעת מי ומי עומדים עלינו, בפרט בשעת התפלה. אתה יודע את לבבנו. ראה נא בענינו ודחקנו ועמלנו ולחצנו. "הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש. טבעתי ביון מצולה ואין מעמד, באתי במעמקי מים ושבלת שטפתי":

תרג (מר-מה-מו)
 רבנו של עולם, "אל תשטפני שבלת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאמר עלי באר פיה. הצילני מטיט ואל אטבעה, אנצלה משונאי וממעמקי מים". אנא יהוה, חוס ורחם עלי, חוסה עלי כרב רחמיך, הצילני נא, מלמני נא, פדני נא, חנני נא, אתה יהוה הצל הצל, "שטחתי אליך כפי", כי בתהומות ובלבולים פאלה אשר גברו מאד על הארץ פימים האלה, איני יודע שום עצה ותחבולה להנצל, כי אם עליך לבד נשענתי. בשם שהצלת את אויר ארץ ישראל ממי המבול, כמו שכתוב: "ארץ לא נשמה ביום זעם", בן ברחמיך הרבים תוכני שיהיה המקום שאתפלל עליו קדוש בקדשת ארץ ישראל, ותעביר ותסלק משם מי המבול מים הזדונים, שהם מחשבות זרות והבלבולים המבלבלים את התפלה, ולא יהיה כח לשום בלבול ולא לשום מחשבות זרות וכפירות לבלבל את תפילתי חסוּשְׁלוֹם בְּשׁוּם בְּלָבוּל שֶׁבְּעוֹלָם, וְתַהַיְתֵה תְּפִלָּתִי זָכָה וּנְכוּנָה, צַחַח וְנִקְיָה, וְתַעֲלֶה לְרַחֲמַיִם וּלְרַצוֹן לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ, עַד שְׂאוּכָה עַל־יְדֵי הַתְּפִלָּה לְחַשִּׁיג הַשְּׂגוֹת עֲלִיזוֹת סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְתַתְּפָאֵר וְתַתְּנַשֵּׂא עִם תְּפִלוֹתֵינוּ כָּכֵל הַעוֹלָמוֹת וְיַהֲיֶה לְךָ שְׂעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים מִתְּפִלוֹתֵינוּ וְתַחַנּוּתֵינוּ וּבְקִשְׁתֵּינוּ, וְיִקְנֶם בָּנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "וְהָיִית עֲמַרְת תִּפְאֶרֶת בְּיַד יְהוָה, וְצִנִּיף מְלוּכָה כִּכַּף אֱלֹהֶיךָ". "שומע תפלה, עדיך כל בשר יבואו". שִׁמְעֵ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַנְקוּתֵינוּ וְאַנְחוּתֵינוּ מִעַמְּקֵי עַמְּקִים, וְאֵל תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ מֵאֲתָנוּ וְאֵל תַּעֲלֵם אֲוִיר מִשְׁוֹעַתֵנוּ וְצַעֲקוֹתֵנוּ. "אל תעזבני יהוה, אלהי אל תרחק ממני, חושה לעזרתי יהוה תשועתי":

(מו)

תרז

וְנִזְכָּה לְכַיֵּל כָּל מִינֵי מַחְלָקֶת מִן הָעוֹלָם, וְיִהְיֶה נִכְלָל שְׂמֹאל בְּיָמִין, וְתִמְשֹׁךְ שְׁלוֹם גְּדוֹל בְּעוֹלָם, וְתִכְבֵּיל חֶרֶב וְחָרֶג וְאִבְדוֹן מִן הָעוֹלָם, וְתִקְנִים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְנִתְּנֵי שְׁלוֹם בְּאַרְצֵי וְחֶרֶב לֹא תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם". חוּם וְחַמֵּל עָלֵינוּ וְנִכְנֵנוּ לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלָּתֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּכֹונָה גְּדוֹלָה, בְּלֵב וְנִפְשׁ וּבְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל, בְּאִימָה וּבְיִרְאָה גְּדוֹלָה וּבְמִסִּירַת נִפְשׁ מֵאַהֲבָה, וּבְשִׁמְחָה וְחִדּוּחַ רַבָּה וְעִצּוּמָה, וּבְמַחְשָׁבוֹת זְכוֹת וְנִכּוֹנוֹת. וְתִנְעָר בְּכָל מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת שְׁלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם שְׁלִיטָה לְבַלְבֵּל אֶת תְּפִלָּתֵנוּ חִסְדֵּי שְׁלוֹם. מִלֵּא רַחֲמִים, זַכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַדְשֵׁת מַחְשָׁבָה תְּמִיד, וּבְיֹוֹתֵר בְּשַׁעַת תְּפִלּוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּנוֹתֵינוּ וּבְקִשּׁוֹתֵינוּ, כִּי אֵין בַּחֲנוּ אֵלָּא בְּפָה, וְאֵין לָנוּ עֲבָשׁוֹ שׁוּם סְמִיכָה כִּי אִם עַל תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים. עֲזָרְנוּ לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל וּבְהַתְּלַחֲבוֹת הַלֵּב, עַד שִׁיתְּעוֹרְרוּ יְדֵי לִיהוּה וְנִזְכָּה לְהַמְחִיאת בְּךָ בְּקַדְשָׁה גְּדוֹלָה בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. "נִשְׂא לְבַבְנוּ אֶל כַּפִּים אֶל אֵל בְּשָׁמַיִם. פִּרְשֵׁתִי יְדֵי אֱלֹהֶיךָ נִפְשִׁי בְּאַרְצֵי עֵינֶיךָ לֶךְ סֵלָה. נִפְשִׁי בְּכַפֵּי תְּמִיד וְתוֹרְתֶיךָ לֹא שִׁכַּחְתִּי":

(מו)

תרח

וְזַכֵּנִי לְקַבֵּעַ מְקוֹם לְתְּפִלָּתֵנוּ, וְעַל־יְדֵי־יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם בְּעוֹרְנוּ, שְׁנוֹכָה בְּזְכוֹתוֹ לְקַדְשׁ הַמְּקוֹם שְׁאֵנוּ עוֹמְדִים עָלָיו לְהַתְּפַלֵּל בְּקַדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְיִהְיֶה מַחֲנוּ וְשִׁכְלָנוּ צַח וְנֹךְ בְּכֶסֶף הַמְּהוֹר בְּלֵי שׁוּם תַּעֲרֹכֶת סִיג וּפְסִלֵת וּבְלֵי שׁוּם מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת וּבְלִבּוֹל הַדַּעַת בְּלָל, כִּי בִיָּדֶיךָ בַח וּבְבוֹרָה וּבְיָדֶיךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְבַל. "וְעַתָּה יְגַדֵּל נָא בַח אֲדֵנִי בְּאִשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאָמֹר". חֲזַקְנוּ וְאִמְצָנוּ בְּכַחַד הַגְּדוֹל, שְׁנוֹכָה לְהַתְּחַזֵּק וּלְהַתְּנַבֵּר עַל מַלְכוּת אֱדוֹם הַרְשָׁעָה, וְתַמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְנַאֲלָנוּ, וְנִזְכָּה לְבֹא לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל חֵישׁ קַל מִתְּהַרָה בְּשְׁלוֹם בְּלֵי פְנֵעַ, וְתַכִּיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ וְיִנְאָלְנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם, לְחַבֵּר אֶת הָאֲהֵל לְהִיּוֹת אֶחָד, בְּמַתְּהַרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

(מח)

תרטו

"שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עֲדִיךָ כָּל בֶּשֶׁר יִבְאוּ. הַאֲזִינָה יְהוָה תְּפִלָּתִי וְחַקְשִׁיכָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתֵי. שְׁמַע יְהוָה קוֹל תַּחֲנוּנֵי בְּשׁוּעֵי אֱלֹהֶיךָ בְּנִשְׂאֵי יְדֵי אֵל דְּבִיר קְדוֹשׁךָ". צוּר עוֹלָמִים, יוֹצֵר הַכֵּל, עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הָאֱמִתִּיִים, שְׁנוֹכָה תְּמִיד לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ בְּאִמָּת בְּכָל בַּחֲנוּ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "כָּל עֲצָמוֹתֵי תַאמְרָנָה יְהוָה מִי כְּמוֹד". וְנִזְכָּה לְהַכְנִים כָּל הַבַּחֲוֹת שֵׁישׁ בְּנוּ בְּעֲצָמוֹת וְנִידִים וּבְשָׂר, וְכָל שְׂאֵר הַבַּחֲוֹת שְׁבַגְנוּפֵי וְנִפְשֵׁי, כָּלֵם אִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַכְנִיםֶם בְּתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה, שְׂאִזְכָּה לְהוֹצִיא כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה בְּכַח גְּדוֹל בְּאִמָּת לְאִמָּתוֹ, עַד שְׂאִזְכָּה לְחַרְגֵישׁ הַדְּבוּר בְּכָל עֲצָמוֹתֵי וְאִבְרֵי. חוּם וְחַמֵּל וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְזַכֵּנִי לְתְּפִלָּה בְּכַח וּבְכֹונָה גְּדוֹלָה בְּאִמָּת, כִּי אֶתָּה אֱלֹהִים אִמָּת

וּדְבַרְךָ אִמְתָּ וְקִנְיָ לְעַד, וְאַתָּה חִפְּץ בְּאַמְתָּ, וְאַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה אֲנִי רְחוּק מִדְּבֹר אֶחָד שֶׁל הַתַּפְּלָה, וְלֹא דִי שְׂאֵינִי יָכוֹל לְהַתְּפַלֵּל בְּכַח וּבְכֹונָה בְּאַמְתָּ כְּרֹאוֹי, אַתְּ גַּם בְּעִוְנוֹתַי הַרְבִּים אֲנִי רְחוּק מִתַּפְּלָה בְּתַכְלִית הַרְחוּק. "דְּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, "שִׁמְחֵתִי אֱלֹהֵי כַפִּי. אֱלֹהֵי יְהוָה נִפְשֵׁי אִשָּׁא", וְאֵינִי יוֹדֵעַ בְּאִיזוֹה דָּרָה, בְּאִיזוֹה אֶפֶן, בְּאִיזוֹה תַּחְפוּלָה לְבַקֵּשׁ וּלְרַצוֹת וּלְפִים אוֹתָךְ, וְאֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל לְשִׁית עֲצוֹת בְּנִפְשֵׁי בְּאִיזוֹה אֶפֶן אֲזַכֶּה לְחַפֵּשׂ וּלְמַצֵּא הַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ בִּי, וְאֵיךְ לְמַצֵּא הַטּוֹב שְׁנִסְתַּלַּק מִמֶּנִּי בְּעִוְנוֹתַי הַעֲצוּמִים וְהַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים מְאֹד בְּמַחֲוֹת וּכְמוֹת וְאִיכוֹת, וּבְפָרְט מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי בְּפָנֶם הַדְּבֹר הַרְבֵּה מְאֹד, כִּי לֹא שָׁמַרְתִּי פִתְחֵי פִי, וּדְבַרְתִּי כַּמָּה וּכְמוֹה דְּבֹוּרִים פְּגוּמִים מִיּוֹם הַיּוֹתִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַד אִין שְׁעוֹר וְעָרָךְ וּמִסְפָּר, דְּבָרִים בְּטָלִים וּלְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת וּשְׁקָרִים וּנְבוּלָה, וּשְׂאֵר דְּבָרִים פְּגוּמִים הַרְבֵּה מְאֹד, וְגַם אֶפְלוּ כָּל הַדְּבֹוּרִים וְדִקְרָשָׁה שְׁלִי בְּלֵם פְּגוּמִים מְאֹד מְאֹד, עַד אֲשֶׁר חִשְׁבְּתִי דְרָכִי, אֲשֶׁר מַעוֹלָם לֹא יֵצֵא מִפִּי עֲרוֹן דְּבוּר שְׁלֵם בְּלִי שׁוֹם פָּנִים, וּמַחְמַת זֶה הַתַּנְּבֵרוֹ עָלֵינוּ מְאֹד רִיב לְשׁוֹנוֹת, אֲשֶׁר רַבִּים קָמוּ עָלֵינוּ, רַבִּים מְאֹד, "יִתְיַצְבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד עַל יְהוָה וְעַל מְשִׁיחוֹ. שִׁתּוֹ בְּשָׁמַיִם פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תַּחֲלֹךְ בְּאֶרֶץ". יֵצֵא עֵתָק מִפִּיהֶם, וְדוֹבְרִים סָרַח עַל יְהוָה וְעַל צַדִּיקִים אֲמַתִּיִּים וְעַל כָּלֵלוֹת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחֶרֶת:

תרמ
 (ג)
 וּבְכֵן יְחִי רִצּוֹן מְלַפְנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהִיָּה בְּעוֹרֵי תְּמִיד, וְתַעֲזָרֵנִי לְהַתְּפַלֵּל תַּפְּלָתִי לְפָנֶיךָ בְּכֹונָה גְּדוֹלָה וְעֲצוּמָה, בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ בְּאַמְתָּ לְאַמְתּוֹ. וְאַזְכֶּה לְכוֹן הַיִּטֵּב בְּכָל דְּבוּר וְדְבֹוּר שֶׁל הַתַּפְּלָה הַקְדוּשָׁה, וְלֹא יֵצֵא שׁוֹם דְּבוּר מִפִּי בְּתַפְּלָתִי שְׂלֵא בְּכֹונָה, וְאַשְׁמִיעַ לְאוֹנֵי הַיִּטֵּב הַיִּטֵּב מַה שְׂאֵינִי מוֹצִיא מִפִּי בְּתַפְּלָתִי וְתַחֲנַנְתִּי וּבְקִשְׁתִּי, וּבְכָל מִינֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבָּחוֹת וְהוֹדָאוֹת שְׂאֲזַכֶּה לְסַדֵּר לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם תְּמִיד. וְתַזְכֵּנִי לְמִיִּין מְתִיקִין, עַד שְׂאֲזַכֶּה לְחַרְגֵּישׁ מְתִיקָת וְעֲרֵבוֹת וּנְעִימוֹת דְּבוּרֵי הַתַּפְּלָה הַקְדוּשָׁה, וְאַזְכֶּה לְחַרְגֵּישׁ מְתִיקוֹת כָּל דְּבוּר וְדְבֹוּר שֶׁל הַתַּפְּלָה בְּתוֹךְ כָּל עֲצוּמוֹתַי, וְיִדְשְׁנוּ כָּל עֲצוּמוֹתַי עַל יְדֵי דְבוּרֵי הַתַּפְּלָה הַקְדוּשִׁים, וְאַזְכֶּה לְקַיֵּם בְּאַמְתָּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "כָּל עֲצוּמְתִי תֵאמְרֵנָה יְהוָה מִי כְמוֹךָ, מִצִּיל עֲנִי מִחֹזֶק מִמֶּנִּי וְעֲנִי וְאַכְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ". וְתַעֲלֶה תַּפְּלָתִי לְפָנֶיךָ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדָךְ, וְנִרְד אֶרְיָה שְׁבַמְרֵכְבָּה הַעֲלִיזָה הַקְדוּשָׁה לְאַכֵּל אֶת תַּפְּלָתִי וּלְהַעֲלוֹתָהּ לְפָנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדָךְ, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּצִּיל אֶת תַּפְּלָתִי מִן הַכְּלָבִים עוֹי נִפְשׁ שְׂלֵא יִטְרַפוּ אֶת תַּפְּלָתִי חֶסֶד וְשָׁלוֹם. וְתִצִּילֵנִי מִעוֹי פָּנִים וּמַעֲזוֹת פָּנִים, שְׂלֵא יִתְגָּרוּ בְּתַפְּלָתִי עוֹי פָּנִים שְׂבִדוֹר, וְלֹא יַחֲלֶקוּ עַל תַּפְּלָתִי. וְתִתֵּן לָנוּ כַח לְעַמֵּד בְּנֶגֶד הַעוֹי פָּנִים שְׂבִדוֹר הַחֹלְקִים וּמְקַמְרָגִים עַל תַּפְּלָתֵנוּ וְרוֹצִים לְכַלְכֵּל אוֹתֵנוּ מִתַּפְּלָתֵנוּ חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְתַעֲזָרֵנוּ

להכניעם ולהשפילם עד עפר, בלם יכרעו ויפלו לפנינו, וישוכו אליך באמת ויבירו בך מלכותך, כי אתה ידעת כי אין בנו כח לעמד כנגדם, כי אם ברחמיך הרבים ובכחך הגדול, ובכח וזכות הצדיקים האמתיים אשר עסקו בתפלה כל ימיהם, אשר בך קרשתם יכולה להגן גם עלינו שנוכה בכותם לקדש ולטהר עצמנו בקרשה גדולה באמת, ולהתפלל בכונה גדולה ובמסירת נפש ובשמחה רבה, ולהציל את תפלתנו מן כל העוין פנים שפדור. "מקום מעפר דל מאשפות ירים אביון", חוס וחנונו וחמל עלינו, ומלא משאלותינו ברחמים למען שמך הגדול והקדוש שנקרא עלינו, כי שמך משתף בשמנו:

תרעח

(גה)

רבנו של עולם, "הנה נא הואלתי לדבר אל יהוה ואנכי עפר ואפר", עזרנו שתהיה תפלתנו בשלמות לפניך, ונוכה על ידי תפלתנו להכניע הרע שפטרט ושפכלל, ותעזרנו ותזכרנו להתפלל לפניך במסירות נפש עצום מאד באמת לאמתו, עד שיתבטל כל חמרנו וישותנו ונופנו המגשם, הכל יתבטל לגמרי בשעת התפלה, ותהיה תפלתנו בשלמות, כמו תפלות החסידים הראשונים שהיה להם בשעת התפלה התפשטות הנשמיות, וגם נוכה בכחך הגדול להכניע ולשבר ולבטל כל הרע של התפלות של הרשעים ופושעי ישראל שאנו מתפללין עמכם, ותתן לנו כח לבטל הרע שלכם ולעשות מהרע כפא לקרשה, עד שיהיה אפר תחת כפות רגלי הקרשה, ויגים מקרא שכתוב: "ועפתם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם":

תרעט

(גה)

ותושיענו ברחמיך הרבים שנוכה בתפלתנו לקשר עצמנו בכלל ובפרט עם נפשין רוחין ונשמתיין של שוכני עפר, ונוכה לעזרר ולהקיץ אותם בתפלתנו, שיתפללו בלם עמנו יחד, כמו שכתוב: "הקיצו ורגנו שוכני עפר", ונקשר הדבור של התפלה עם שוכני עפר בכלל ובפרט, שנוכה לעזרר ולהקיץ בתפלותנו כל חלקי נפש רוח ונשמה שלנו שבאו כבר בגלגול ונתתקנו, וגם נוכה לעזרר ולהקיץ כל הנפשות והרוחות והנשמות הקדושות של כל הצדיקים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, לעזרר את בלם שיתפללו עמנו, ובכותם תשמע תפלתנו תמיד, ותאזין קולנו, ותקשיב שועתנו, ותרחם עלינו למענם ולא למעננו, כמו שכתוב: "לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי כם":

תרפב

(גה)

ותזכרנו ותעזרנו לבטל כל הבזיונות והחרפות שיש לנו משונאינו ואויבינו בנשמיות וברוחניות, ונוכה על ידי תפלותינו להפוך כל החרפות והבזיונות לכבוד. ונוכה

בשעת התפלה לבטל עצמנו מכל וכל ולכנס ולעמד בהיכל המלך, ונבטל אז ישותנו לנמרי, עד שלא נראה אז שום דבר אלא את המלך ותברך לבדו נראה, עד שנוכח על-ידי-זה לשכל דקדושה, להפוך כל החרפות לכבוד, ולהתבונן בכל הדבורים של המחרפים והמגדפים, לצרפם ולפרשם שיתהוו מהם אמרי כבוד להשם ותברך, כמו שכתוב: "ובהיכלו פלו אומר כבוד". ותהיה תפלתנו בשלמות גדול בתכלית השלמות, עד שיתתקן על-ידי תפלותינו כל התקונים שנתתקנו על-ידי הפרה אדמה ששרף משה רבנו במדבר, עד שתזכר ברית אבותינו על-ידי תפלותינו, ויתנוצץ אור וכות אבות על-ידי התננותינו ותפלותינו שאנו מבקשים ומחלים פניך תמיד, ועל-ידי וכות אבותינו תזכר את שכינת ערך ותגלה קדושת ארץ ישראל גם בגלות המר הזה:

תשסח

(כב)

ובכן תעורני ברחמיך הרבים, שאזכה לעסק בספרי הפוסקים בהתמדה גדולה, ותעורני ותושיעני ללמד הרבה בכל יום ויום ספרי הפוסקים. ותפתח את דעתי ותכין את לבבי שאזכה ללמד במהירות גדול, ולהבין הדין על בריו, ולברר וללבן הפסק הלכה בכל דיני התורה באמת לאמתו, ואזכה לידע ההכרעה באמת בין כל פעלי המחלוקת דקדושה שמחלקים בדיני התורה, ואזכה לעשות שלום והכרעה ביניהם, ועל-ידי השלום הזה ימשך וישתלשל שלום בכל העולמות, עד שיתפשט השלום גם בעולם הזה, ותשים שלום בין כל עמך ישראל לעולם ותבטל כל מיני מחלוקת מן העולם, ויתרבה השלום בעולם עד שיוכלו להתועד יחד כל אחד עם חבריו ויספירו זה לזה האמת לאמתו, ויזכירו זה את זה שלא יבלו ימיהם להבל ולריק, עד שישונו כלם אל האמת ויעבדוך כלם באמת ובאמונה שלמה. ותזכנו שיתיה שלום בעצמינו, שלא יהיה חלק לבנו חס ושלום מאתך, רק נזכה להאמין בך ובצדיקות האמתיים ולעבדך באמת ובלבב שלם בשני יצרינו. ונזכה לידע ידיעה שלמה באמת ובלבב שלם שמלא כל הארץ כבודך, ואתה בעצמך ובכבודך עומד אצלנו בשעת התפלה, ואתה שומע ומאזין ומקשיב כל דבור ודבור של תפלותינו, ונרגיש אלהותך עלינו תמיד, ובפרט בשעת התפלה, עד שנתעורר על-ידי-זה בהתעוררות גדול להתפלל בהתלהבות גדול ובכונה גדולה ועצומה, ולדקדק מאד לבון את דברינו, ולא יצא שום דבור מפינו בתפלה שלא בכונה:

תשסח

(כב)

אבינו מלכנו מחסנו, אל תעש עצמנו פרע מעללינו. חוס וחמל עלינו, וזכנו לתפלה בכונה בשלמות באמת ובלבב שלם, ונזכה לקיים מקרא שכתוב: "אודך בישר לבב

בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךָ". וּתְזַכְּנוּ לַיִשְׁרָת לְבָב, שְׁלֹא יִהְיֶה בְּלִבְנוּ שׁוּם עֲקָמִימִיּוֹת וְעֲרָמִימִיּוֹת
בְּלֵל, וְלֹא יִהְיֶה בְּלִבֵּי רַמְיָה חֶסֶד וְשִׁלּוּם:

(כה)

תתו

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוֹכַח לְתַפְלָה בְּשִׁלְמוֹת, וְנוֹכַח לַעֲשׂוֹת אֶחָד מִכָּל תַּתְּפִלָּה,
וְתִהְיֶה כָּל תַּפְלוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּנֵינוּ וּבִקְשׁוֹתֵינוּ כְּלוּלִים יַחַד בְּתַכְלִית הָאֲחֵדוּת, כְּאִפְּסָן
שְׂיִהְיֶה לָנוּ כַח לְסִדֵּר לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם תְּמִיד שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת וְתַפְלוֹת וְתַחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת
הַרְבֵּה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

(כה)

תתו

אֲנִי הַטּוֹב וְהַמְּטִיב, הַרוֹצֵה בְּתַפְלַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת עַצְמְךָ יְפֵי הַדְּרָת
קִדְשֵׁךָ דְבוּרֵי תַּתְּפִלָּה תְּקַדּוֹשָׁה שְׂאֵנוּ זוֹכִים לְהַתְּפַלֵּל וּלְהַתְּחַנֵּן לְפָנֶיךָ. אַתָּה יוֹדֵעַ
אֶת הוֹד פֶּאֶר יִקְרַת קִדְשֵׁךָ כָּל אוֹת וְאוֹת מִדְּבוּרֵי תַּתְּפִלָּה, כִּי מִי יִהְדַּר מִי וּפֶאֶר גְּדֹל
פֶּאֶר הַלְּקוּמִים וְהַקְּבוּצִים שְׂאֵנוּ מְלַקְטִים וּמְקַבְּצִים שׁוֹשְׁנִים וּפְרָחִים וְצִמְחִים נִפְלְאוֹים
וְנוֹרְאוֹים, מִפֶּאֶרִים וּמִתְּדַרְרִים, סְגֻלוֹת יִקְרוֹת וְחִמּוּדוֹת גְּדוּלוֹת, בְּשִׁדּוֹת תְּקַדּוֹשׁוֹת הַעֲלִיזוֹת,
עַל-יָדֵי כָּל אוֹת וְעַל-יָדֵי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר וּמִכָּל-שִׁבְן עַל-יָדֵי כָּל בְּרָכָה וּבְרָכָה שֶׁל תַּתְּפִלָּה
תְּקַדּוֹשָׁה, וְאִם הֵינּוּ זוֹכִים לְהַמּוֹת אֲזַנֵּינוּ לְשִׁמְעַ מַה שְׂאֵנוּ מוֹצִיאִים בְּפִינוּ מִרְגְּלוֹת יִקְרוֹת
וְאֲבָנִים מִזְבוֹת וּיִקְרוֹת כְּאֵלוֹ, לְהַבִּין וּלְהַשְׁבִּיל אֶת יְקָר תַּפְאֶרֶת גְּדֻלַּת הוֹד יְפֵי הַדְּבוּר
תְּקַדּוֹשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁל תַּתְּפִלָּה תְּקַדּוֹשָׁה, אֶת עַצְמְךָ יִקְרַת קִדְשֵׁךָ כָּל דְּבוּר וְדְבוּר, לֹא הֵינּוּ
יְכוּלִים לְהַשְׁלִים לְדַבֵּר אֶפְלוּ בְּרָכָה אַחַת וְאֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד, כִּי הֵינּוּ נִקְשָׁרִים וְנוֹכְרִים
וּמִתְּדַקִּים כְּאוֹת הַרְאִשׁוֹנָה שֶׁל הַדְּבוּר, כִּי אִיךְ אֶפְשָׁר לִילֵךְ מִן אוֹת הַרְאִשׁוֹנָה שֶׁל הַדְּבוּר,
לְגַדֵּל עַצְמְךָ יְקָר יְפִיָּה וְיוֹנָה וְהַדְּרָה, הַדְּרָא דְלֹא אֶפְשָׁר לְמַפְרֵט בְּשִׁפְחוֹתָא, וּלְגַדֵּל עַצְמְךָ תַּקְוָה
הַתְּקַשְׁרוֹת הַדְּבוּר עִם הַנְּפֶשׁ, עַד אֲשֶׁר אֵין הַדְּבוּר מְנִיחַ אֶת הַנְּפֶשׁ לִילֵךְ מֵאִתּוֹ לְחַלֵּן
יֹתֵר:

(כה)

תתח

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֹא מוֹב וְחֶסֶד, מְלֹא רַחֲמִים רַבִּים, אַתָּה הוֹדַעְתָּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
שְׁנֵם מִי שְׁזוּכָה לְבַחֲיָנָה זֹאת, לְשִׁמְעַ הוֹד יְפֵי הַדְּבוּר עַד אֲשֶׁר אֵין הַדְּבוּר מְנִיחַ
אוֹתוֹ לִילֵךְ לְחַלֵּן יֹתֵר, גַּם זֶה אֵינוּ מוֹב וְאֵין זֶה שְׁלֵמוֹת תַּתְּפִלָּה, כִּי צְרִיכִין דִּיקָא לְהַתְּפַלֵּל
כָּל תְּבַרְכוֹת וְתַחֲנוּנוֹת וְהַחֲנוּנוֹת וְהַשְּׁלִים כָּל סִדֵּר תַּתְּפִלָּה בְּשִׁלְמוֹת, וְגַם לוֹמַר עוֹד אַחַר כָּךְ
הַרְבֵּה תַחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת, וּמִזְמוֹרֵי תְהִלִּים וּשְׁאֵרֵי תַפְלוֹת הַרְבֵּה, עַל כֵּן עָקַר שְׁלֵמוֹת תַּתְּפִלָּה
הוּא בְּשׁוּזְבִין לְכַלֵּל תַּתְּפִלָּה בְּאַחַד, שֶׁהוּא תַתְּכְלִיתִי, שֶׁהוּא כְּלוֹ מוֹב כְּלוֹ אֶחָד. וְאַתָּה
יִהְיֶה יוֹדֵעַת שְׁפִלוֹתֵנוּ וּפְחִיתוֹתֵנוּ, בְּמָה אֲנוּ רְחוּקִים מִכָּל וְכָל מְשַׁנֵּי תַחֲנוּנוֹת הָאֵלֶּה, כִּי

אנו רחוקים מתפלה מאד מאד בתכלית הרחוק בכמה הרחקות בלי שעור, ולבנו אמוס מאד, עד אשר אין אנו זוכים להפנות אזנינו ולשמע מה שאנו מדברים בפנינו בשעת התפלה; ובפי ובשפתי אני מתפלל, ולפי רחוק מהדבורים הקדושים, ואיני מתגבר להשמיע לאזני מה שאני מוציא בפי. ואם לפעמים אתה עוזר לי, עד שאני מתחיל להפנות אזני ולשמע מרחוק איזה אות ודבור של התפלה הקדושה, עדין אני רחוק מהתכלית האמתית, מתכלית האחרות, ועל כן על פי רב אני נשאר ברוך מאד אחר איזה דבור שאני מתחיל לשמעו, ואיני יכול לפרד ממנו ולילך לחלן לדבר יותר, ואתה יודע שגם זה אינו שלמות, כי אני צריך לדבר הרבה, להתפלל כל סדר התפלה, ולהוסיף עוד תחנונות ובקשות הרבה, כי צרכי המה מרבים מאד:

תתיב

(סח)

וּזְכַנּוּ לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת עַד שְׂאִירוֹ עֵינֵי בְּעַל הַשְּׂדֵה, וְתִהְיֶה הַשְּׂדֵה נִקְרָאת שְׂדֵה צוּפִים וְלֹא תִהְיֶה נִקְרָאת חֶסֶד וְשְׁלוֹם שְׂדֵה בּוֹכִים, שֶׁתְּעוֹד וְתוֹשִׁיעַ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים שִׁיְהִיָּה כַח לְהַבְעֵל הַשְּׂדֵה לְהִיּוֹת צוּפָה וּמְבִיט וּמִסְתַּבֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הִרְחוֹק מִן הַתְּכִלִּית לְהִבְיֹא אֶל הַתְּכִלִּית הָאֱמֵתִי, שִׁיְזוּכָה כָּל אֶחָד לְסִתָּם עֵינָיו וְדַעְתּוֹ מִחִיוּ דְהָאֵי עֲלֵמָא לְגַמְרִי, עַד שִׁיְהִיָּה נִבְלָל תְּמִיד בְּתִכְלִית הַכַּפּוּל בְּרִצּוֹא וְשׁוֹב בְּתוֹךְ הַתְּכִלִּית הָאֱמֵתִי, שֶׁהוּא כְּלוֹ אֶחָד כְּלוֹ מוֹב, בְּאִפֵּן שִׁיְזוּכָה כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְכֻלָּל תְּפִלָּתוֹ בְּאֶחָד. עוֹרְנוּ, מוֹב לְכֻלָּל, שֶׁנּוֹכַח לְכַפּוּל כָּל גְּשָׁמֵיִתְנּוּ, עַד שֶׁנּוֹכַח לְכַפּוּל עֲצָמָנוּ לְגַמְרִי לְכֻלָּל בְּאֶחָדוֹתָךְ בְּאֵמֶת שֶׁהוּא כְּלוֹ מוֹב תְּמִיד, עַד שֶׁתִּהְיֶה תְּפִלָּתְנוּ בְּתִכְלִית הַשְּׁלֵמּוֹת, כְּלוּלָה יַחַד מִתְחַלְתָּה וְעַד סוּפָה בְּתִכְלִית הָאֶחָדוּת, וְלֹא נִשְׁכַּח שׁוֹם אוֹת וְדַבּוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה לְעוֹלָם, וְאִפְלוּ בְּשִׁנְעָמֵד בְּסוּף הַתְּפִלָּה נִזְכַּר עַדִּין אֶת אוֹת וְדַבּוּר הַרְאֵשׁוֹן שֶׁל הַתְּפִלָּה, וְלֹא נִלְךְ וְלֹא נִעְכַּר וְלֹא נִפְסַק לְעוֹלָם מֵאוֹת וְדַבּוּר הַרְאֵשׁוֹן שֶׁל הַתְּפִלָּה, אִפְלוּ בְּשִׁנְבוֹא לְסוּף הַתְּפִלָּה, וְלֹא נִעֲשֶׂה שׁוֹם פְּרוּד וְחִבְדֵּל וְהִרְחַקָה בֵּין דַּבּוּרֵי הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה, רַק כָּל הַתְּפִלָּה בְּלֶה תִּהְיֶה כְּלוּלָה וּמְחַבְרָת וּמְקַשְׂרָת יַחַד מֵרֵאשִׁיָּה לְסוּפָה וּמִסוּפָה לְרֵאשִׁיָּה בְּתִכְלִית הָאֶחָדוּת, בְּתִכְלִית הַשְּׁלֵמּוֹת, כִּי כְּלוֹ אֶחָד כְּלוֹ מוֹב, וְעַל־דִּי־זֶה נִזְכַּר לְסִדְר וְלוֹמַר לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם וְיוֹם שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְתִפְלוֹת וְתַחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת וּנְדוּוּיִים וּפְיּוּסִים הַרְבֵּה בְּפֶה כָּלָא, בְּכּוֹנֵה גְדוּלָה, בְּתִכְלִית כּוֹנֵת חֵלֶב בְּאֵמֶת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וּבְכֵלִם יִהְיוּ כְּלוּלִים יַחַד בְּשִׁמְךָ הַמְּיַחֵד בְּתִכְלִית הָאֶחָדוּת, עַד אֲשֶׁר תִּשְׁמַע שׁוֹעֲתָנוּ וְתִאֲזִין תְּפִלּוֹתֵינוּ וְתִקְשִׁיב תַּחֲנוּנוֹתֵינוּ, וְתִמְלֵא כָּל מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְמוֹכָה בְּרַחֲמִים, שֶׁנּוֹכַח חֵישׁ קָל מְהֵרָה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְלְהִיּוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת. וְתִשָּׂם חֲלָקָנוּ עִם הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים חַיּוֹשְׁבִים לְפָנֶיךָ בְּגַן עֵדֶן, וְתִשְׁעֲשַׂע עִם

נפשנו לעולמי עד ולנצח נצחים, ונוכה ונחיה ונראה ונירש מוכה וברכה לשני ימות
המשיח ולחיי העולם הבא:

(טו)

תתיט

רבנו של עולם, "יהיה אלהים אמת", החפץ באמת וקרוב לקוראיו באמת, קומה
בעזרתי, ותן לי כח וגיבורה וחקמה וכינה ושכל ועצה, באפן שאזכה לשפר ולבטל
ולסלק מעלי כל מחשבות זרות וכל השקרים וכל הפניות הבאים על המחשבת
התפלה לכלכל את תפילתי חסד ושלוש, כי אתה יודע את עצם רבני המניעות בלי שיעור
המונעים ומעכבים את תפילתי, ובפרט בשאני עומד ומתפלל בין העולם בתוך בני אדם
הרבה, שאז נופלים עלי פניות ושקרים הרבה בלי שיעור, ואיני יודע מה לעשות ומה
לפעל, כי רצוני וכספי חזק מאד להתפלל באמת לאמתו, "בלתי ליהנה לבדו", ומה
אעשה ועוונותי נרמו שבאים עלי פניות ובלבולים גדולים ורבים מאד, ומבלבלים את
תפילתי מאד מאד בכמה מחשבות זרות ובלבולים שונים אשר עצמו מספר, ובעל
ברחי עולים על דעתי כמה וכמה פניות נסות ודקות, גלויות ונסתרות, בכמה וכמה
פניות ובכמה אפנים שונים, אשר אי אפשר לפרטם, ובכל יום ויום ובכל תפלה ותפלה
מתחדשים ומתגברים פניות ובלבולים ומחשבות זרות אחרות, ואפלו בשאני מתפלל לבדי
באים על דעתי פניות גדולות, ומכל שכן בשאני עומד ומתפלל בין אנשים רבים, ובפרט
בעיר אחרת ובמקום אחר, שאז מתגברים הפניות והבלבולים ביותר מאד מאד, עד אשר
איני יכול לדבר אפלו דבור אחד בתפלה פראוי באמת לאמתו:

(טז)

תתמנ

ובכן תרחם על נפשי העיפה מאד, היגעה מאד, ותשפיע עלי מים קרים להחיות ולהשיב
ולחבריא את נפשי העיפה והיגעה מאד מאד, כי זה ימים ושנים אשר אני מתפלל
בלא לב, ואיני זוכה להכניס כל פונת לבי לתוך התפלה, ולבי רחוק מדבורי התפלה,
אשר בגלל הדבר הזה נפשי עיפה מאד:

(טז)

תתמד

אנא ברחמיך הרבים, זכני לתקן זאת, עזרני להתפלל בפונת הלב, זכני שיהיה פי ולבי
שוין בשעת התפלה, שאזכה להכניס כל פונות לבי ודעתי בתוך דבורי התפלה,
ותהיה תפילתי בפונת גדולה, ולא יצא שום דבור מפי בלי פונת הלב, ולא תתרחק הנפש
מן הכבוד כלל לעולם:

תתמו

(טו)

חוס וחמל ורחם עלי. "תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי. חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבחלו עצמי ונפשי נבחלה מאד. ואתה יהוה עד מתי, שוכח יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך. נפשי ישוכב, ינחני במעגלי צדק למען שמו. שוכי נפשי למנוחיכי כי יהוה גמל עליכי. כי חלצת נפשי ממות, את עיני מן דמעה, את רגלי מדחי. אתהלהך לפני יהוה בארצות חתיים. כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת. אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה". צור העולמים אדון כל הבריות אלוה כל הנפשות, ובני להשיב ולהחיות ולהבריא את נפשי העיפה והיגע מהאד, הרחוקה מתפלה בכונה מאד. עזרני והושיעני וזכני להתעורר ולהתחזק ולהתאמץ בכל עז מעתה להתפלל בכונה גדולה בכל נפשי ולבכי באמת. "אלהי יהוה נפשי אשא, אלהי יהוה נפשי אשא. אלהי נשאתי את עיני היושבי בשמים", אלהי שפחתי את כפי, "פרשתי ידי כל היום, נפשי בארץ עיפה לה סלה. שמח נפש עבדך, כי אלהי אדני נפשי אשא". שבעני מטובך ושמח נפשי בישועתך וטחר לבי לעבדך באמת, ויקנם כי מקרא שכתוב: "ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו. כל עצמתי תאמרנה יהוה מי כמוך, מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגדלו. מה תשתחוה נפשי ומה תהמי עלי, הוחילי לאלהים כי עוד אודנו, ישועות פני ואלהי". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו, וברוך שם כבודו לעולם, וימלא כבודו את כל הארץ, אמן ואמן:

תתענ

(עד)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרני ברחמיך הרבים, ותזכני להכניס אורחים תלמידי חכמים בתוך ביתי, ואזכה לקבלם בכבוד גדול ולכבדם בכל עז ופארה, עד שיעלה לפניך מצוה זו של הכנסת אורחים תלמידי חכמים כאלו הקרובתי תמידין בסדרן. ובזכות זה תעזרני שאזכה להתפלל תפילתי לפניך בכונה גדולה בכל לב ונפש, ובמחשבה זכה ונכונה, לשמך הגדול לכד באמת, ובלי שום בלבול וערבוב הדעת, ובלי שום מחשבות זרות כלל ותשמרני. ותצילני מתפלות רעות, ולא יבלבלו התפלות רעות את תפילתי הקדושה. ותתקן ותזכך את תפילתי, ותהיה תפילתי שלמה וסדורה בפי, ויהיו נא אמרי לרצון לפני אדון כל, ותעלה תפילתי לפניך לרצון למעלה, ותעלה ותנשא להיות בטר לראשך, ותמלא כל משאלותי לטובה ברחמים. "האזינה יהוה תפילתי ותקשיבה בקול תחנונותי. ואני תפילתי לה יהוה עת רצון, אלהים ברח חסדך ענני באמת

ישעך. יערב עליו שיחי, אנכי אשמח ביהנה. יתמו תפאים מן הארץ ורשעים עוד אינם,
ברכי נפשי את יהוה, הללויה׃

(צו)

תתקע

אבל אתה יודע כמה אני רחוק מתפלה ותחנונים, והעקר מחמת מחשבות הטורדות
קדם התפלה ובשעת התפלה, הן מחשבות של גדלות ופנייות, הן רבוי מחשבות
זרות ורעות ובלבולים והרהורים ורעיונות הרעים הבאים עלי בשעת התפלה ביותר, אשר
איני יודע שום דרך איד להתגבר עליהם ולמלט נפשי מהם, כי התפשטו עלי מאד מאד,
השתרגו על צוארי הכשילו כחי, לא ידעתי נפשי אנה אני בא. אנה אברת, אנה
אנום, אנה אמלט מפניהם, כי בתרוני והדריכוני, ״ספוני גם סככוני, ספוני גם סככוני,
ספוני כדבורים, ספוני כמים כל היום, הקיפו עלי יחד״, וכיותר בשעת התפלה, אשר
עד הנה לא עלתה מאתי תפלה אחת בלי רבוי בלבולים ומחשבות זרות ורעות בלי
שעור וערך ומספר, מלבד הרבה תפלות שהיו מערבבים לגמרי לגמרי, אשר לא ידעתי
כלל אם דברתי הדבורים של התפלה, אשר הרבה דבורים וברכות דלגתי לגמרי, ואפלו
מה שאמרתי באלו לא אמרתי, כי הנה פי חלוק לגמרי מלבי; כפי ובשפתי אמרתי בלשון
עלנים חצי מאמרים פגומים מאד, ולבי היה רחוק מהם מאד, כי לבי היה מלא מחשבות
רבות רעות וזרות ומבלבלות מאד. אוי לי וי לי, אוי לי וי לי, מה אעשה ליום פקדה,
״ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו״, אנה אוליד את חרפתי, אנה אוליד את
בלמתי, איה אפוא אתחבא ואטמן מפני בשתי ובלמתי העצומה והמרה והגדולה כל כך
כל כך, מה שאין הפה יכול לדבר והלב לחשב:

(צו)

תתקע

ובכן באתי לפניך שומע תפלה, הבוחר בתפלת עמו ישראל ברחמים ומתאוה לתפלתן
של ישראל, אשר רק בשביל זה בראת עולמך יש מאז המחלטה בעשרה מאמרות,
לפי שצפית וראית שאתה עתיד להתעדרן ולהתענג ולהשתעשע בתפלתן של עמך
ישראל, על בן רחם עלי ועל כל חברתנו ועל כל עמך בית ישראל, ותעמד לימין צדקנו
ותהיה בעורנו בכל עת, שנוכח לגרש מאתנו כל המחשבות הטורדות וכל הרעיונות
המבלבלים ובפרט בשעת התפלה, באפן שנוכח להתפלל תפלותינו לפניך בכל לב,
ככונה גדולה, מעומקא דלבא באמת, במחשבות קדושות וזכות, שתהיה המחשבה
קשורה אל כל דבורי התפלה בקשר אמיץ וחזק, באחדות גמור, ולא יעלה על לבנו שום
פניה ומחשבה זרה בשעת התפלה, רק נוכח בשעת התפלה לתעביר מדעתנו כל הפניות
וכל המחשבות הטורדות, ולא יעלה על דעתי שום מחשבה של שמות, של איזה צד

גְדֻלוֹת שֶׁל הַבַּל, לְחַשֵּׁב שְׂאֵנֵי מִיָּחַס וּבְעַל מִשְׁפָּחָה, אוֹ לְהַדְמוֹת בְּעֵינֵי שֶׁבְּכָר הָיָה לִי וַיִּגְעַה וְעָמַל בְּעִבּוֹדַת הַבּוֹרָא וַתִּכְרַךְ שְׂמוֹ; אִךְ אֲבִיר חֶסְרוֹנִי וְאִדַּע שְׁפָלוּתִי בְּאַמָּת, וְאֲשַׁבַּח אֶת כָּל מִשְׁפַּחְתִּי וּבֵית אָבִי, וְאֶת כָּל מֵינֵי מַחְשָׁבוֹת שְׂמֹנִיעַ מֵהֶם אֵיזָה צַד פְּנִיָּה שֶׁל גְּדֻלוֹת וְהַתְנַשְּׂאוֹת, רַק אֶעֱמַד בְּרִשׁ וּבְאֶבְיוֹן וְאִדַּע פְּחִיתוּתִי וְנִרְעוּתִי וְשְׁפָלוּתִי בְּאַמָּת לְאַמְתּוֹ, אֲבָל אֵהִיָּה בְּמוֹת בְּחִסְדְּךָ הַגָּדוֹל, שְׂאֵתָה שׁוֹבֵן אֶת דְּבָא וְשִׁפְלֵ רוּחַ וְאֵתָה קְרוֹב לְנִשְׁפָּרֵי לָב, וּבְחִסְדְּךָ הַגָּדוֹל לְבַד אֲרַחֵב אֶת לְבִי לְהַתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ בְּשִׂמְחָה אֲמִתִּיָּת, אֲגִילָּה וְאֲשַׁמְחָה בִּישׁוּעָתְךָ, בְּאַפֵּן שֶׁתְּהִיָּה תִּפְלִתִי בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, זָכָה וְצָחָה וְנִבְזָנָה וְשִׁנְרָה בְּפִי, בְּאַפֵּן שֶׁתִּשְׁמַע וְתִקְבַּל אֶת תִּפְלוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּנֵינוּ וּבְקִשׁוֹתֵינוּ. וְנִזְכָּה לְמַשַּׁל בְּתִפְלוֹתֵינוּ, שִׁיְהִיָּה לָנוּ כַּח לַפְּעַל בְּתִפְלוֹתֵנוּ כָּל מַח שֶׁנִּרְצָה, אֲפָלוּ לְשָׁנוֹת הַטְּבַע. וְתִמְלֵא כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבַנּוּ לְמוֹכָה בְּרַחֲמִים, וְתַתְּעֵדֵן וְתִשְׁתַּעֲשַׁע עִם תִּפְלוֹתֵינוּ תְּמִיד, וְעַל־יְדֵי־זָוָה תִּקְוֶם אֶת עוֹלָמְךָ וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ בְּכַח הַעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חֶסְדִּים טוֹבִים תְּמִיד, וְתִמְתִּיק וְתִבְטַל מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל כָּל הַדֵּינִים שְׂפַעוֹלָם, וְתִשְׁבֵּר וְתִבְטַל מֵעָלֵינוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת קִשׁוֹת שְׂפַעוֹלָם, בֵּין אוֹתָם שֶׁבְּכָר נִגְזְרוּ, וּבֵין אוֹתָם שְׂרוּצִים לְגֹזֵר חֶסֶד וְשִׁלּוֹם:

תתקפד

(צו)

וְעִזְרוּנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת לְהַתְפַּלֵּל תִּפְלוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ בְּלֵב שָׁלֵם, וְלִשְׁבֵּר כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת וּפְנִיּוֹת הָעוֹלָם עַל דַּעְתָּנוּ וְלְהַפְּכֵם לְמוֹכָה. וְתַתֵּן לָנוּ כַּח וְנִבְוֶרָה בְּכָל עֵת לְמִשְׁךָ וְלְחַפְּךָ הַמַּחְשָׁבָה מֵרַע לְמוֹב, מַחֲוִין לְפָנִים, בְּזִרְיוֹת גְּדוֹל בְּאַמָּת, וְנִזְכָּה לְהַכְנִים כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת, בְּפְנִימִיּוֹת וְחִיצוֹנִיּוֹת, לְתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה, עַד שִׁיתְּבַטְלוּ כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת וּפְנִיּוֹת לְנִמְרֵי וְלֹא יָבֹאוּ וְלֹא יַעֲלוּ עוֹד עַל דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי בְּלָל, וְתַהֲיָה תִּפְלוֹתֵנוּ שְׁלֵמָה וְשִׁנְרָה וּסְדוּרָה בְּפִינּוּ תְּמִיד בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, בְּעִנּוּהַ בְּאִימָה וְיִרְאָה וְרִתָּת וְוִיעַ, עַד שִׁיְהִיָּה לָנוּ כַּח לְמַשַּׁל בְּתִפְלוֹתֵינוּ, לְבַטַּל כָּל הַגְּזֵרוֹת וְכָל הַדֵּינִים עַל־יְדֵי תִּפְלוֹתֵינוּ, הֵן מִכָּל יִשְׂרָאֵל הֵן מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּפְרָטִיּוֹת, בְּאַפֵּן שֶׁתִּשְׁתַּעֲשַׁע וְתַתְּעֵדֵן עִם תִּפְלוֹתֵינוּ תְּמִיד, וְיִתְגַּלוּ וְיֵאִירוּ כָּל הַעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת הַמְּקוֹמִין אֶת הָעוֹלָם, וְיִמְשִׁךְ חֶסֶד גְּדוֹל וְנִפְלֵא בְּעוֹלָם עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְיִקְוֶם מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "כִּי אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה, שָׁמַיִם תִּבְנֶין אֲמוֹנָתְךָ בְּהֶם", וּבְתִיב: "חֶסֶד אֵל כָּל הַיּוֹם", וְעַל־יְדֵי זֶה תִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ שְׂפַע מוֹכָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשִׁלּוֹם וְכָל טוֹב בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, וְתִמְחַר וְתַחֲיֵשׁ לְנַאֲלָנוּ, וְתִבְיֵא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן סָלָה:

תתריד

(קכב)

חוס וחמל עלי, חוס וחמל עלי ועל כל חברתנו ועל כל ישראל. חוס ורחם עלינו, חוס ורחם על בשרתנו וכלמתנו, אשר אנו נבזים בעיני עצמנו ונמאסים מאד עד אשר קשה לנו מאד לסבל את עצמנו. עזרנו והושיענו ופדנו ונאלנו עתה למען שמוך. "שמרה נפשי והצילני, אל אבוש כי חסיתי בך. שמח נפש עבדך כי אליך ארני נפשי אשא. תשמיעני ששון ושמחה, תגלגל עצמות דבית". הושע יהוה את עמו את שארית ישראל. בכל פרשת העבוד יהיו כל צרכיהם לפניך, אפלו בשעה שאתה מתמלא עליהם עברה באשה עברה, יהיו כל צרכיהם לפניך לרחם עליהם מהרה, ברוך אתה שומע תפלה. עשה רצונך בשמים ממעל ותן נחת רוח ליראיך מתחת, והטוב בעיניך עשה, ברוך אתה שומע תפלה. שמע שועת עמו ישראל ועשה מהרה בקשתם, ברוך אתה שומע תפלה. שמע צעקת עמו ישראל ועשה מהרה בקשתם, ברוך אתה שומע תפלה. צרכי עמו ישראל מרבים ודעתם קצרה, יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו שתתן לכל אחד ואחד פרי פרנסתו ולכל גוי וגוי די מחסורה, ברוך אתה שומע תפלה. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

תתשכח

(קלח)

יחיד קדמון, אשר אתה סתום ונעלם מפל העולמות, כי לית מחשבה תפיסא בך כלל, אך ברחמיך הרבים חמלת עלינו ונתת לנו רשות לדמות ולכנות אותך עלידי שמות ובנויים ותארים אשר גלו לנו נביאך הקדושים, אשר עלידינו אנו זוכים להמשיך שכינת כבודך עלינו. על כן רחם עלינו ברחמיך הרבים, ועזרנו והושיענו שנוזכה מעתה להתעורר ולהתחזק באמת להתפלל תפלתנו בכונה גדולה באמת, שנטה אונינו היטב לכל הדבורים הקדושים והנוראים שאנו מוציאים מפינו בכל סדר התפלה, בכרפת השחר ובסדר הקרפנות ובפסוקי דזמרה, ובקריאת שמע וברכותיה, ובתפלת שמונה עשרה ובתחנונים שלאחריה, ובקדשה דסדרא ושיר של יום, ובכל פרטי התפלה, אשר כל דבור ודבור של השבחים ותארים שאנו מדמין ומכנים אותך בהם, בלם הם תמונת יהוה:

תתשכט

(קלה)

ובנו להתפלל ולסדר שבחים לפניך בכונה גדולה, בהתעוררות גדולה, מעמקא דלבא באמת, עד שנוזכה למחיות בפנים בשעת התפלה בהתלהבות גדולה ובשמחה רבה ובחשק נמרץ באמת, עד שנוזכה עלידינו להפיט בתמונת יהוה, וינים פנו בכל אחד ואחד "ותמונת יהוה ופיט". גם נוזכה עלידינו, על ידי מחיאת פנים, שתהיה תפלתנו בכחינת "ידי אדם מתחת בנפיהם". גם נוזכה עלידינו שתהיה נכללת תפלתנו בתוך

תורה שבכתב ותורה שבעל פה, שהם יד בותקת ויד חותמת. רחם עלינו למען שמך, וזכנו לתפלה בכונת הלב בהתלהבות גדול באמת, עד שיתעוררו ידינו להמחאת כף אל כף בשעת התפלה, באפן שנוכח להפיט בתמונת יהוה ולהכיר אותך באמת, אשר רק בשביל זה נוצרנו כרי לדעת ולהכיר אותך באמת. עורנו למען שמך, לבל אכר עוד חס ושלום טוב אמתי ונצחי בזה אשר כירי לזכות בו בכל עת. "פרשתי ידי אליך, נפשי בארץ עיפה לך סלה. מהר ענני יהוה בלתי רוחי, אל תסתר פניך ממני ונמשלתי עם יודדי בור. האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך. יהוה אלהים צבאות השיבנו, האר פניך ונשעה". וזכנו להתקשר לצדיקים אמתיים באמת, ועל ידי זה אופה לבח הדבור בשלמות, לדבר דבורים הרבה בתורה ותפלה ויראת שמים. "מלא פי תהלתך כל היום תפארתך. אכרכה את יהוה בכל עת, תמיד תחלתו בפי. תחלת יהוה ידבר פי ויכרך כל בשר שם קרשו לעולם ועד. פרוך יהוה לעולם אמן ואמן":

תתשנ

(קמג)

מלא רחמים, הביטה בענינו כי רבו מכאובינו וצרות לבנו. הביטה וראה למי עוללת ביה. הביטה וראה כי אין בנו כח ודעת אפלו לסדר תפלותינו לפניך כראוי, כי דלים וריקים אנחנו, דלים מדעת וממעשים טובים ומלאים חטא ועון. אבל אף על פי כן אנו מרוצים למות וליהרג על קידוש שמך בכל יום, ולא לבטל אחד מישראל את תורתנו הקדושה. או לעינינו שיראו שמגלחין לאחד מישראל בעל כרחו פאות ראשו וזקנו, ומוכרח אחר זה בעצמו לגלח אותם בכל עת. או לפה שיצטרך לאכול מאכלות אסורות. או לרגלי ישראל הקדושים שיצטרכו לילך בשבת ויום טוב קודש חוץ לתחום. או לידי ישראל הקדושים שיצטרכו לעשות מלאכה בשבת, לצחצח כלי זינים חס ושלום, ושאר מלאכות ושאר עבירות שיהיו מוכרחים לעשות חס ושלום, ומי יודע אם יוכלו לעמוד בנסיון לישראל בהאמונה הקדושה שהיא אמונת ישראל ולקיים על כל פנים מה שיוכלו לקיים. או מי יוכל לעמוד בזה. או לנו על נפשותינו, או על ימינו ושנותינו אלה, או לנו כי שדרנו. או או או. נבטוש רישא בכותלי דביתא, ושק ואפר יוצע לרכים, נתן בעפר פינו אולי יש תקוה, אולי יש תקוה]:

י

(א):

ובכן תרחם עלינו מלא רחמים, ותחום ותחמל על ימינו ושנותינו, ותטיב לנו משובך האמתי ותזכנו לתפלה בשלמות, ונוכח להתפלל כל תפלותינו לפניך בכל לב ונפש, ולא נזלזל חס ושלום בדברים העומדים ברומו של עולם, שהיא התפלה, ולא נעשה תפלתנו קבע אלא רחמים ותחנונים, ולא תדמה עלינו תפלתנו כמשאוי חס

ושלום, רק נזכה ברחמיך הרבים להתאמץ ולהתחזק ולהתגבר בכל בך ועו ותעצומות בכל מיני כחות להתפלל תפלה שלמה לפניך בכונות הלב באמת בראוי, כי אתה יודע אבינו שבשמים, במה וכמה קשה וכבד עלינו לפתח פינו בתפלתנו, ותפלתנו פגומה מאד. חוסה עלינו ברחמיך, ונבנו לנאל ולפדות את התפלה מן הגלות הגדולה והמרה שנפלה אצלנו עכשו בעוונותינו הרבים. חוס וחמל, חוס ורחם, חוס והושיעה מהרה למען שמך לבר, למעןך למענהך ולא למעננו. פתח פיך לאלם כמוני. "אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך". תבין לבי תקשוב אזנה. עורנו מלא רחמים, יושב תהלות ישראל, שתהיה תפלתנו שגורה פנינו תמיד, ויגים מקרא שכתוב: "בורא נוב שפתיים, שלום שלום לרחוק ולקרוב, אמר יהוה ורפאתיו". ונזכה בכח תפלותינו להכניע ולהשפיל ולשבר ולכטל כל הרפואות המכעיים של הרופאים, ויתגלה האמת בעולם, שאין שום רופא בעולם יודע כלל לרפאות שום חולאת, רק כל הרפואות בלן הן רק על-ידי דבר יהוה לבר, על-ידי תפלות ובקשות ותחנונים של הצדיקים בעלי התפלה המתפללים על ישראל ומרצין ומפיסין אותה, וממשיכין רפואות בעולם, כי כל העשבים והסמים של הרפואות, וכל הכוכבים ומזלות הממנים עליהם, בלם מקבלים בהם מהמלאכים אשר עליהם, ואלו המלאכים מקבלים בהם מהמלאכים הגבוהים עליהם, ובלם מקבלים ולוין זה מזה וזה מזה עד למעלה למעלה, עד שבלם מקבלים בך מהמלוה הגדול, שהוא הבעל תפלה, שזוכה לדבר יהוה שהוא שרש כל הבריאה בלה מראש ועד סוף, כמו שכתוב: "בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם", על בן אי אפשר להמשיך שום רפואה בעולם כי אם על-ידי תפלה ותחנונים לבר, ותוכנו לדעת זאת באמת גמורה ובאמונה שלמה, וברחמיך הרבים נזכה להמשיך ולקבל כל הרפואות לנו ולכל עמך ישראל על-ידי דבר יהוה של התפלה לבר:

(ה:)

קיה

אנא יהוה, מה נאמר ומה נדבר ומה חילים נגבר. מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים, הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע. מלכי ואלהי אליך אתפלל, אליך אשתמח. "אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים", כי אין לי שום בלים ודבורים ומחשבות ולמעלה מן המחשבה לחלביש בו ספור צרות נפשי המרבים ותעצומים מאד מאד, רק בבחמות שדי אערג אליך, "בסום עגור בן אצפצת, אהנה פיונה. דלו עיני למרום, יהנה עשקה לי ערבני. אדדה כל שנותי על מר נפשי". תרי אני לפניך כמו שאני, ואין לי שום תקנה כי אם על תפלה ותחנונים, שתחנני מאתך להתפלל

ולתתננו לפניך, עד שאזכה לישועה שלמה לשוב אליך באמת ולצאת מאפלה לאורה, מיגון לשמחה ומחשך לאור גדול, ולהיות ברצונך באמת:

קפ

(ח):

ותעורר רחמיך הרבים וחסדיך העצומים עלינו, ותשפיע עלינו רחמים ותמלה וחינה. ותובנו להתפלל תפלתנו לפניך בכל לב ונפש, כחן וכחסד וכרחמים, כבן המתחטא לפני אביו, ויערב לפניך שיחותינו ותפלותינו ותחנונינו, ונוכה לעורר רחמיך האמתיים עלינו, ונחשב לפניך כבן יחיד כבן יקיר כבן חביב, כבן המתחטא לפני אביו ועושה לו רצונו באהבה כחסד וכרחמים, כחמלה וחינה. ונשפך לפנינו כמים נכח לפניך יתוה, כי אתה ידעת את לבבי ומר וחנונה, לפני סחרחר, נפשי מרה לי מאד מאד. רחם עלי אבי אבי, חמל עלי אדוני יוצרי ובוראי, מלכי ואלהי, אל תעזבני ואל תפשיני, אל ימעטו לפניך אנהותי ואנקותי, כי באמת אי אפשר לי להתאנח ולצעק בשום אופן כמו שאני צריך לצעק, אבל מה אעשה אבי שבשמים, כי נלכדתי מאד בחבלי העולם הזה בעונותי הרבים, ואיני יודע איך להציל את נפשי, כי אם עליך לבד אני נשען ונתלה ונסמך. כחסדך חניני, כחסדך עשה עמי, כי באמת אני בעצמי חייב מכל הצדדים, וגם זה איני זוכה לומר באמת לאמתו כי אם בפה לבד, אבל אתה טוב לכל ומלא רחמים בכל עת, וכבר עשית עמי טובות רבות וחסדים גדולים ונפלאות עד אין חקר. הושיעני מעתה אבי שבשמים, ונבני מהרה לתפלה בשלמות, בכונת חלב באמת, שאזכה להתפלל תמיד לפניך ברחמים ותחנונים ולאפשי ברחמי טובי בכל עת, עד שאזכה לעורר רחמיך האמתיים עלי, באפן שאזכה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת. ותצילני ברחמיך הרבים שלא יהיה כח להסטרוא אחרא לינק מן הרחמנות דקדושה, ולא יהיה נפגם הרחמנות דקדושה על ידם חסוּשלוּם:

קצ

(ח):

ורחם עלינו ברחמיך הרבים, וקרוב פוורינו מבין הגוים ונפוצותינו כגם מירפתי ארץ, וקבצנו יחד מארבע בנפות הארץ, ויתגדל ויתרבה ויתוסף קבוץ עמך ישראל בתוספת מרבה בכל עת ועת, ויתוספו שכנים רבים על קבוץ הקדוש של עמך ישראל בכל עת, ונוכה תמיד להתפלל תפלותינו לפניך בכונה גדולה, בקבוץ גדול ורב, כמו שכתוב: "ברב עם הדרת מלך", ויתרבה ויתגדל בית התפלה ברבוי גדול ועצום ורב, ותצדיקום האמתיים יבנו בתים רבים ועצומים פלי שעור וערך ומספר, עד אין קץ ותכלית, מצרופי תפלות עמך בית ישראל אשר יתרבו ויתגדלו בקבוץ גדול מאד, ותקבץ כל האבנים ותנפשות יחד ותצטרף מהם צרופים קדושים לאין קץ, מה שאין הפה יכול

לדבר והלב לחשב, ויהיו נבנים מהם בננים נאים גדולים ורבים עד אין קץ, ותתפאר ותשתעשע בהם בשעשועים גדולים חדשים אשר לא עלו לפניך מימות עולם, עד אשר מרבוי הכתים והבננים דקדשה שיתרבו לאין קץ תכנים ותקבץ ותאסף לתוך הכתים דקדשה את כל הנפשות העשוקות והנשמות דאזלין ערמילאין, המפורים בין הגוים, את כל האבנים הקדושות הנשפכים בראש כל חוצות, כמו שכתוב: "תשתכנה אבני קדש בראש כל חוצות". ומעתה תרחם עליהם, על כל הנפשות האלה העשוקים בעוונותיהם ובעוונות אבותיהם אתם ותמלא רחמים עליהם, כי אתה לבד יודע עצם הרחמנות שעליהם עד אין שעור וערך, רחם עליהם ועלינו למענה, ותחזר ותקבצם בקדשה שנית, ותכניסם ותאספם אתך הכיתה, ותאספם מחוץ לפניך לתוך בתי הקדשה ותתפלה, שיתרבו ויתגדלו ויתוספו עד אין קץ ותכלית עלי ידי קבוץ עמך ישראל יחד, בתוספות שכנים הרבה בכל עת:

(ח:)

קצו

ועל ידי זה תמלא רחמים עלינו, ותמחל ותסלח ותכפר לכל חטאתינו ועוונותינו ופשענו שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך מנעורינו עד היום הזה, ויעלו ויראו וירצו לפניך תפלותינו ותחנונותינו בעולות וזבחים לכפר על כל עוונותינו, ותתפך כל עוונותינו לזכות, ויקים מקרא שכתוב: "והביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית תפילתי, עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי, כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים":

(יד:)

רמח

ותעורנו ותושיענו ברחמיך הרבים, שנוכח להתפלל תפלתנו לפניך תמיד בכונה גדולה ועצומה בכל לב ונפש, עד אשר נוכח שתכלל תפלתנו באחדותך לעולם באמור: "הוא תהלתך והוא אלהיך". רבונו של עולם, אני רחוק מזה כל כך עד אשר איני יודע איך להתפלל על זה, אך אני מאמין באמונה שלמה, שעל ידי אמונה ותמימות ופשיטות באמת יכולין לזכות גם לזה בחיים חיותינו. מלא רחמים, אמרי האוניה יהוה, בינה הגיני, תקשיבה לקול שועי מלכי ואלחי כי אליך אתפלל". הושיעה אדוני המלך. אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּה יְהוָה הצליחה נָּא, אָנָּה יְהוָה עֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאֵנוּ. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

(כ:)

רעו

"רם ונשא, שובן עד וקדוש שמו, מרום וקדוש תשפן ואת דבא ושפל רוח, להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדבאים". זבני ברחמיך הרבים להפיק דרכי הענוה האמתית באמת לאמתו כרצונך הטוב, "כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי", ואין אתי יודע

עד מה שום דרך מדרכי הענוה האמתית, כי כבר גלית לנו רצונך הקדוש שאין רצונך שיהיה האדם במחין דקטנות, וצריכין להכריח את עצמו בכל הכחות בכל העבודות, ובפרט בשעת התפלה, לצאת ממחין דקטנות למחין דגדלות, וגם כבר גלית לנו גדל בזוי הגדלות, שהוא שנוא בעיניך מאד, כי הגדלות והנבחות הוא תועבת יהוה אשר שוא, כמו שכתוב: "תועבת יהוה כל גבה לב", ונחשב בעובר עבודה זרה וכאשר. ועתה למדני והורני, איך יזכה בער ונער וחסר דעה כמוני לידע דרך האמת בזה, איך להתנהג בזה, באפן שאזכה להתפלל בכונת הלב, בשמחה, במחין דגדלות, שיונפה לבי בדרך יהוה, ואהעל-פיי-כן לא יהיה בלבי שום צד גאות ונדלות ופנייות, רק אזכה לענוה אמתיית ברצונך הטוב, לענוה של משה רבנו עליו השלום, שהיה "ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה":

(כ:)

רעו

רבנו של עולם, אתה יודע כמה בלבולים בלי שעור יש לי בענין זה, ובפרט בשעת התפלה, כי איני יודע שום דרך בענין זה של ההכנעה והענוה, איך להנצל מענוה פסולה הנקראת הנפה, ולכלי לפל בדעתי לכל לעולם, ולהתחזק בכל עז בעזות דקדושה בכל מה שאני צריך להתחזק, תן ביני לבין עצמי לכל אפל בדעתי לכל, רק להתחזק בשמחה בעז וחרוה תמיד וחרוה יהוה יהיה מעזי, והן בענין ההנהגה עם בני העולם, שצריכין להיות עז וחזק כגמר נגד כל המונעים והמבלבלים והמחלישים דעת הרוצים לכנס בדרך הצדיקים האמתיים, בפרט פעמים הללו פדורות אלו בעוקבא דמשיחא, אשר נתרבה המחלקת והקטגוריא והסכסוכים בין התלמידי חכמים והנלוים אליהם ובין כל העולם, עד אשר נמצאים אפלו צדיקים וכשרים שיכולים להחליש דעת המתחיל לכנס בעבודת יהוה, מפל-שפן ההתנרות והמניעות של שאר בני העולם, אשר בענין זה אסור להאדם להיות ענו ונכנע ושפל כנגדם, אדרבא צריך להיות עז כגמר כנגדם לכל ומנעו שום מונע, ואל יוכל להחליש דעתו שום אדם שבעולם, ואהעל-פיי שהוא יודע בעצמו שפלותו ופחיתותו שהוא גרוע הרבה מהקמים כנגדו וחולקים עליו ומתלוצצים ממנו ומחלישים דעתו, אהעל-פיי-כן אסור לו להתבטל כנגדם, אדרבא צריך להתחזק כנגדם בכל עז, ויאמר: אהעל-פיי-כן גם אני רוצה להתקרב להשם ותברך! כי הצדיקים הענוים באמת בכחונת ענוה של משה רבנו עליו השלום, הגדולים במעלה מכל גדולי עולם, הם אוחזים ביד כל השפלים והרחוקים, ומחזקים גם אותי להתקרב להשם ותברך:

(ל:)

שלה

"נבכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה, לבי ובשרי ירננו אל אל חי. בלה שארי ולבבי, צור לבבי וחלקי אלהים לעולם. צמאה נפשי לאלהים לאל חי, מתי אבוא ואראה פני אלהים. השבעתי אתכם בנות ירושלים, אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני. השבעתי אתכם בנות ירושלים, מה תעירו ומה תעדרו את האהבה עד שתחפץ":

(לה:)

שפט

רבנו של עולם, רבנו של עולם, פתח פיך לאלם כמוני, פתח פי ויאירו דברי. אוחילה לאל אחלה פניו, אשאלה ממנו מענה לשון. "לאדם מערכי לב, ומיהוה מענה לשון. אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. אדני שפתי תפתח", שאוכל לפרש שיחתי לפניך, ואת כל אשר עם לבבי "אשיחה וירוח לי". אדברה ויעבר עלי מה, אני על משמרת אעמד לדבר דברי תחנונים ותפלות ובקשות לפניך מלא רחמים, שומע תפלת כל פה, אולי יעתר לי האלהים ולא אבד עוד מעתה שום אברה חסד ושלום:

(מב:)

תסו

ובכן תעזרני בכח וזכות כל הצדיקים האמתיים שזכו לתקון הכרית בשלמות, שנוזבה להוציא החצים שהיא התפלה בתכלית השלמות, שנוזבה תמיד להתפלל בכונה גדולה ועצומה באמת ובאמונה שלמה, בחיות והתלהבות גדול דקדושה, ותהיה תפלתנו שנוזרה בפנינו תמיד, עד שנוזבה להוציא דבורים הקדושים של התפלה בחיות גדול פחצים ביד גבור, שיפרח הדבור הקדוש מפינו בחיות נפלא כמו חץ מהקשת ויעלה למעלה למעלה ויעול ויעשה בשלמות כל התקונים שצריכים לתקן על ידי תפלותינו בכל העולמות בלם, עד אשר נוזבה על ידי התפלה שתצמיח לנו מהרה קרן משיח בן דוד, ויגנם מהרה מקרא שבתוב: "שם אצמיח קרן לדוד, ערכתי נר למשיחי", ועל ידי זה נוזבה לצאת מעבדות לחרות:

(מג:)

תעט

"אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך". רבנו של עולם, שומע תפלה, הפוחר בתפלת עמו ישראל ברחמים, ובני ברחמיך הרבים להרבות בתפלה תמיד, ואזכה להתפלל בכונה גדולה ובמסירת נפש ובכח גדול, ותעזרני ותושיעני שאזכה לחכמים כל הבחות שבקרבי בתוך דבורי התפלה, באפן שאזכה להגביר את התפלה שהיא מלכות דקדושה על מלכות הרשעה ועל ידי זה אזכה להכניע ולשבר ולבטל כל המחשבות של גדלות ופניות וכל המחשבות ורות הבאים לבלבל את תפילתי חסד ושלום, כי אתה יודע

שאין בי בַח לְבַטְלָם, כִּי אִם בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַפֵּים וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְהוֹשִׁיעֵנִי וְעֲזֹרְנִי וְחַזְקֵנִי וְאַמְצֵנִי בְּכַחַךְ הַגְּדוֹל שְׂאוּכָה לְהַכְנִים כָּל הַבְּחוֹת שְׂפִי בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה וְאֶתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ תְּפִלְתִּי תְּמִיד בְּכַח גְּדוֹל, עַד שְׂאוּכָה עַל-יַדֶיךָ לְבַטֵּל לְגַמְרֵי כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת שֶׁל גְּדִלוֹת וּפְנִיּוֹת וְכָל הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָּהֶם שׁוּם בַּח לְכַלֵּף אֶת תְּפִלְתִּי חֵסֶד-וְשָׁלוֹם, רַק אֹכֶה לְגַרְשָׁם וְלִסְלַקֵּם וּלְבַטֵּלֵם לְגַמְרֵי מַעְלֵי וּמַעַל גְּבוּלֵי שְׂלֹא יוּכְלוּ לְעַלּוֹת עַל דַּעְתִּי כָּלֵל, בְּאַפְּךָ שֶׁתִּהְיֶה תְּפִלְתִּי וְכָה וּנְכוֹנָה וּרְצוּיָה וּמְקַבְּלָה לְפָנֶיךָ וְאֹכֶה לְהוֹצִיא אֶת הַתְּפִלָּה מִכַּסּוּיֵיךָ דִּילָהּ מִלְּבוּשֵׁיךָ דְקַלְפָּהּ, לְכַרְרָהּ וּלְזַכְּכָהּ מֵאַחֲזִיּוֹת הַקְּלָפוֹת מֵאַחֲזִיּוֹת מְלַכּוֹת הַרְשָׁעָה, וְלַהַעֲלוֹתָהּ וְלַהֲלַבִּישָׁהּ בְּלְבוּשֵׁיךָ דְנִהְיִירֵיךָ שֶׁהֵם 'תּוֹר סֶמֶךְ יְרוּק', שֶׁהֵם אֹזֶר הָאֲבוֹת, עַד שֶׁתִּהְיֶה מִתְקַנְנָה בְּתַבְלִית הַתְּקוּן, וְיִהְיֶה לָּהּ בַּח לְעוֹרֵר אֶתְּכֶתֶךָ הַעֲלִינָהּ, שֶׁתַּחֲבֵר אֹתָהּ עִמָּךְ בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה תְּמִיד יַחֲדָה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ עַל-יַדֵי תְּפִלּוֹתֵינוּ, יַחֲוֹדָא שְׁלִים בְּתַבְלִית הַשְּׁלֵמוֹת וְתוֹכֵר וְתַקְנִים אֶת בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ כִּי־זֶה, וְתַחֲדָשׁ הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָּהֶם בְּאֵלֵינוּ כִּי־זֶה וְתַרְחֵם עָלֵינוּ וְתַמְחֵר לְהוֹצִיאֵנוּ מִתְּגִלוֹת הָאֲרֶז הַמֵּר הַזֶּה, וְתַגְּאֵלְנוּ גְּאֵלֵת עוֹלָם לְחַבֵּר אֶת הָאֱהָל לְהִיּוֹת אֶחָד:

הב (מ:)
 מֵלֹא רַחֲמִים גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל, רַחֵם עַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִיא שְׂכִינְתָּ עִוָּה, אֲשֶׁר כָּל הַתְּגִלוֹת אֱלֹהוֹתֶיךָ וַיְדִיעַת רוּמְמוֹתֶיךָ וְתִשׁוּבָתְךָ אִמּוֹנְתְךָ, הַכֹּל עַל-יַדֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחֶרֶת וְגִלְיָת לָנוּ שֶׁעָקַר הַהֲתַחֲפְרוֹת וְהַדְּבָקוֹת אֵלֶיךָ הוּא עַל-יַדֵי הַתְּפִלָּה, כִּי הַתְּפִלָּה הִיא שַׁעַר שְׂדֵרְךָ שֶׁם נִכְנָסִין לְהַשֵּׁם וְתַבְּרָךְ, וּמִשָּׁם מִבִּירֵין אוֹתוֹ. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְזַכְּנוּ לְתְּפִלָּה בְּשְׁלֵמוֹת כָּכֵל הַבְּחוֹת בְּאַמְתָּ, וְנִזְכָּה לְחֶרְבוֹת בְּתְּפִלָּה תְּמִיד, כְּמוֹ שְׁגִלְיָת לָנוּ עַל-יַדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים שְׂאִמְרוּ, הַלּוֹא שִׁיתְּפַלֵּל אָדָם כָּל הַיּוֹם בְּלוֹ. קוּמָה בְּעוֹרְתֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ תְּמִיד, בְּפֶרַט בְּעַת הַתְּפִלָּה, שְׂאוּ מִתְּנַבְרִים עָלֵינוּ הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַבְּלוּלִים וְהַמְּנִיעוֹת הַרְבֵּה מְאֹד, אֲשֶׁר אֵין לְשַׁעַר. רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וּמֵלֹא מִשְׂאֵלוֹתֵנוּ בְּרַחֲמִים, שְׂנוּכָה לְהַתְּפַלֵּל בְּכַח גְּדוֹל עַד שְׂנוּכָה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת לְגַמְרֵי וְנִזְכָּה לְתְּפִלָּה בְּשְׁלֵמוֹת תְּמִיד, עַד שְׂנוּכָה עַל-יַדֵי הַתְּפִלָּה לְכַנֵּס וְלַהֲתַקְרֵב אֵלֶיךָ וְלַחֲבִיר אוֹתְךָ בְּאַמְתָּ, וְלַהֲתַחֲבֵר וְלַהֲתַדְּבֵק בְּךָ בְּתַבְלִית הַדְּבָקוֹת בְּשְׁלֵמוֹת בְּאַמְתָּ, כְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי, לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחָה נְצַחִים וַיְקַנֵּם בְּנוּ מִחֲרָה מִקְרָא שְׂבָתוֹב: "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלִבְכֶם חַיִּים, וְהָיוּ לְרַצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיזוּן לִפְנֵיךָ יִהְיֶה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי", אָמֵן נְצַח סְלָה וְעַד:

(מטו):

תקיא

זבני לומר תהלים בכל יום ויום בבונה גדולה בלב שלם, ואקשר דעתי ומחשבותי ולבכי אל הדבורים הקדושים של תהלים, עד שאתקשר באמת ברוח הקדוש שהכניס דוד המלך עליו השלום בהדבורים הקדושים של תהלים, עד שיהיה נחשב אמירת תהלים שלי כאלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו, וכותו יגן עלינו ואזכה למצא את עצמי בכל יום ובכל עת בפסוקי תהלים שאעסוק בהם אז, באפן שאזכה על ידי אמירת תהלים לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, באשר גלית לנו שאמירת תהלים מסגל לתשובה:

ד*

רבנו של עולם, זבני לקיים מצות "ואהבת את יהוה אלהיך" שהיא שרש כל המצוות, ואזכה לעסוק בתורה הרבה ולשמש תלמידי חכמים, ושיהיה עסקי בנחת עם הבריות, ולעשות משה ומתן באמונה עד שיהיה שם שמים מתאהב על ידי, שזה גם כן בכלל מצות ואהבת כמו שדרשו רבותינו זכרונם לברכה: ואהבת את יהוה אלהיך, שהיא שם שמים מתאהב על ידך, ביצה, קרא ושנה ושמש תלמידי חכמים, ועסקו בנחת עם הבריות ומשאו ומתנו באמונה וכו'. נמצא שם שמים מתאהב על ידו. ועליו הפתוב אומר ישראל אשר בך אתפאר. וזבני לבא על ידיך למדרגה שהוא למעלה מהזמן ולבחינת מחשבה ולגדלות המחיו, ועל ידיך אזכה להתפלל בבונה גדולה ובשכל צה, ויקים פי מקרא שכתוב שמע יהוה תחנוני יהוה תפילתי וקח. ונאמר ברוך אלהים אשר לא הסיר תפילתי וחסדו מאתי:

ז*

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. רבנו של עולם, זבני להתפלל לפניך תפילתי בבונה גדולה ובדבקות גדול, ותהיה תפילתי שגורה ומרוצה בפי, ואפילו בעת שאין אני זוכה להתפלל בדבקות אמתי כראוי, תזכני להתפלל לפניך על כל פנים בכל כחי ובונתי, ואזכה להכניס כל כחי ובונתי לבכי בדיבורי התפלה, ואזכה להאמין באמונה שלימה ולבטוח בתסודך הגדול, שפאשר תעזרני להתפלל לפניך בדבקות גדול כראוי ותהיה תפילתי שגורה בפי, אז יעלו לפניך כל התפלות עם התפלה החיה שאזכה להתפלל אז כראוי, ועל ידיך אזכה להתחזק תמיד בעבודת התפלה, ויקים מקרא שכתוב יהוה אלהי ישועתי יום צעקתי כל ילך נגדך. תבוא לפניך תפילתי הטובה אזכר לרנתי. ונאמר אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי. ונאמר בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד:

לב*

רבנו של עולם, זכנו להתפלל תפלתנו לפניך רק בבחינת רחמים ותחנונים כמו שהוחירו רבותינו זכרונם לברכה על זה ואמרו: אל תעש תפלתך קבע אלא רחמים ותחנונים לפני המקום. וזכנו שלא להתעקש בתפלתנו לעולם שתעשה את פקשתנו ברוקא, כי כבר הודעתנו שתפלה פזאת הוא כמו שלוקח הדבר בחזקה ובגולה, והוא בבחינת "דוחק את השעה", ויכול לבא על-ידיזה לידי מכשול והזק גדול חס ושלום בבחינת "כל הדוחק את השעה השעה דוחקתו", רק נוזה להתפלל תפלתנו לעולם בבחינת רחמים ותחנונים, ונוזה להתחזק תמיד בעבודת התפלה, ולקיים מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: קנה אל יהוה, ואם לא נתקבלה תפלתך חזור וקנה. אבל כל תפלתנו תמיד תהיה רק ברחמים ותחנונים. ולא נתלה לעולם בזכות עצמנו כלל, רק כי על רחמיך הרבים אנו בטוחים ועל צדקותיך אנו נשענים ולישועתך אנו מצפים, כי אתה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ומרבה להטיב ומנהיג את העולם בולו במדת הרחמים וכן כתוב: וחנוני את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם:

מי*

רבנו של עולם, זכנו לשוב בתשובה שלימה לפניך, ואזכה לקבל התעוררות דקדושה מפל אדם, הן מרבותי שאזכה לשמע מהם בכל פעם דברי מוסר והתעוררות, ולקבלם בלב שלם ולחזקם היטב על לבי, וכן אזכה לקבל התעוררות דקדושה מחברי, ובכל פעם שאראה שאחד מהחברים ומפל ישראל עוסק בדבר מצוה, או אומר תחינות ובקשות בהתעוררות בלב נשבר, אזי על-ידיזה יתעורר לבי גם כן, ואתחיל להסתפל על עצמי גם כן היכן אני בעולם ומה אני ומה חיי, ומה יהיה הסוף ותתכלית ממני, ומתי אעשה גם אנכי לביתי, עד שאתעורר גם כן על-ידיזה לתשובה שלימה, ולהיות מודה ועוזב, וארגיל עצמי גם כן לומר לפני תחינות ובקשות הרבה בהתעוררות הלב, וכן אזכה לקבל התעוררות דקדושה ממני בעצמי, כי הלא גם אני רגיל לומר ברב הפעמים תחינות ובקשות וודוים ופיוסים ודברי כבושים והתעוררות לנפשי. אבל אינני זוכה לחטות אזני היטב לדברי עצמי ותדברים רחוקים ממני בעצמי כי הם בבחינת מה שאמר הכתוב: קרוב אתה פניהם ורחוק מבלויתיהם. ונאמר: "ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבודני ולבו רחוק ממני". על כן זכני לחטות את אזני ולבי לדברי עצמי ולהתעורר על-ידיזה, כגון כשאני אומר בקשות ותחנונות ובתוך הדברים אני צועק ואומר: אוי לי לי, אזכה להתעורר על-ידיזה בעצמי ואתחיל להסתפל על עצמי באמת היכן אני, ומי צועק כה אוי לי לי, הלא אני בעצמי אומר לי, לי ממש, ואם כן למה

בַּאֲמַת לֹא אָשִׁים אֶת לְבִי הַיִּטֵּב לְדַבְרֵי עֲצָמִי לְהַרְגִישׁ בַּאֲמַת גִּדְל הַכָּאֵב שְׁלִי, וְגִדְל מְרִירוֹת לְבָבִי וּנְפֹשִׁי וְגִדְל הַרְחַמְנוֹת שְׁעָלִי, עַד שֶׁכָּל הַקּוֹלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יִסְפְּקוּ לִי לְצַעֲזֹק וְי לִי, כְּמוֹ שְׂאֵנִי צָרִיךְ לְצַעֲזֹק בַּאֲמַת, כִּי וְי לִי בַּאֲמַת, לִי מִמֶּשׁ וְי לִי, מַה שְׂאֵנִי לְהַעֲרִיף וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִי אֶפְשֶׁר לְסַפֵּר בְּפָנַי רַבּוֹתַי וְחַבִּירַי וְאֶפִּילוּ לְעֲצָמִי אִי אֶפְשֶׁר לְצַיֵּר כָּלֵל גִּדְל כָּאֵב נִפְשִׁי וּמְרִירוֹת שְׁלָה וְגִדְל הַרְחַמְנוֹת שְׁעָלִי, וְעַל־יְדֵי שְׂאֵשִׁים כָּל זֹאת עַל לְבִי וְאִמָּה אֲנִי לְדַבְרֵי עֲצָמִי, אֲזַכֶּה לְהַתְּעוֹדֵר בַּאֲמַת וּלְצַעֲזֹק עוֹד הַפַּעַם וְי לִי וּכְיוֹצֵא בְּקוֹלוֹת כָּאלוֹ עוֹד מֵתוֹךְ עוֹמֵק לְבָבִי בַּאֲמַת, כְּמוֹ שְׂרָאוּי לִי לְצַעֲזֹק עַד שֶׁתִּשְׁמַע שׁוֹעֲתִי וְתִקְבַּל תְּפִלָּתִי וְתַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה לְפָנֶיךָ בַּאֲמַת, וְתַעֲזֹרֵנִי וְתִזְכְּנִי לְהַתְּקַרֵּב בַּאֲמַת לְצַדִּיקֵי אֲמַת, וְלַהֲיוֹת לִי עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה נְגִדָם, וְלֹא אֶתְבַּיֵּשׁ מִלְּדַבֵּר עִמָּהֶם כָּל מַה שְׂאֵנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר, וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲזַכֶּה לְעַבֹּד אֶת יְהוָה בְּיוֹתֵר, וְכָל מַה שְׂאֲזַכֶּה לְעַבֹּד יְהוָה בְּיוֹתֵר אֲזַכֶּה לְהַתְּקַרֵּב אֲלֵיהֶם וְלַהֲיוֹת לִי עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה לְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּיוֹתֵר, וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲזַכֶּה לְעַבֹּדֶת יְהוָה בְּשְׁלִימוֹת יוֹתֵר, הֲגַם כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מֵאִיֶּזֶה דְּבַר לְהַתְּחִיל, אִם לְהִשְׁתַּדֵּל תְּחִלָּה לְהַתְּקַרֵּב לְצַדִּיקִים וּלְדַבֵּר עִמָּהֶם וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲזַכֶּה לְעַבֹּדֶת יְהוָה, אִם לְהוֹדֵרוֹ תְּחִלָּה לְעִסוֹק הַרְבֵּה בְּעַבֹּדֶת יְהוָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲזַכֶּה לְהַתְּקַרֵּב לְצַדִּיקִים וּלְדַבֵּר עִמָּהֶם, כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה וְאֲנִי יוֹדֵעַ מֵהֵיכֵן הַתְּחִלָּה, וְכֵן יֵשׁ דְּבָרִים הַרְבֵּה בְּעַבֹּדֶת יְהוָה אֲשֶׁר הָאֲחֵר תְּלוּי בְּחֵבְרוֹ וְאִין יוֹדֵעִין מֵהֵיכֵן הַתְּחִלָּה עַל כֵּן חוּם וְחִמּוּל עָלֵינוּ וְהוֹרֵנוּ הַדְּרָךְ הַיָּשָׁר וְהָאֲמַת מֵהֵיכֵן לְהַתְּחִיל לְעִסוֹק בְּעַבֹּדֶת יְהוָה כְּרָאוּי, וְתַעֲזֹרֵנוּ לְהַתְּחַזֵּק בְּרִצּוֹנוֹת וּכְיוֹסָפִים וְתִשׁוּקוֹת וּנְגֻעוּעִים לְכָל הַדְּבָרִים שֶׁבְּקַדְשָׁה וְלְהַרְבּוֹת לְפָנֶיךָ בְּתַחֲנוּת וּבְקִשּׁוֹת עַל כָּל דְּבַר וְדַבֵּר מֵהַדְּבָרִים שֶׁבְּקַדְשָׁה, עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְהַתְּחִיל וְלִגְמֹר כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּקַדְשָׁה, וְנִזְכֶּה לְעִשׂוֹת רִצּוֹנֶךָ וּלְעִבְדֶּךָ בְּלִבְּךָ שְׁלֵם, וְיִקְנֶם בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכֵתוּב: יְהוָה יִגְמֹר בְּעַדֵי יְהוָה חֲסִדֶךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יְדִיךָ אֵל תִּרְפָּה. אָמֵן כֵּן יְהִי רִצּוֹן:

***

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵנוּ לְהַשְׁלִים מַעֲשֵׂי בְּעוֹלָם הַזֶּה וְתַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה לְפָנֶיךָ בְּאוֹפֵן שְׂוִיתָתָן בְּשְׁלִימוֹת כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי נְגִדָה, וְתִשְׁמְרֵנִי שְׁלֵא אֶפְגֹּם עוֹד מַעֲתָה שׁוּם עֶז וּפְגָם כָּלֵל, וְתַעֲזֹרֵנִי שְׂאֲחֵר פְּטִירְתִּי מִן הָעוֹלָם הַזֶּה לְאוֹרֶךְ יָמִים וְשָׁנִים אֲזַכֶּה לְכַא תִּכְפֶּה לְתַכְלִית שְׁלִימוֹתִי. בְּאוֹפֵן שֶׁתְּצִילֵנִי מִכָּל הָעוֹנָשִׁים תְּקוּשִׁים וְחַמְרִים הַכָּאִים עַל הָאָדָם לְאַחַר פְּטִירְתוֹ כְּשֶׁאֵינּוּ מְטִיב אֶת מַעֲשָׂיו בְּשְׁלִימוֹת, וְתִצְלִילֵנִי מִחִיבוֹת הַקֶּבֶר וּמְדִינַת שֶׁל גֵּיהֶנֶם וְלֹא אֶצְטַרֵּךְ לְסַבּוֹל שׁוּם צַעַר וְיִסוּרִין כָּלֵל לְאַחַר פְּטִירְתִּי, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם יְדַעְתִּי בְּעֲצָמִי כְּמָה אֲנִי רְחוּק לְעַת עֲתָה מִכָּל זֶה כִּי וְעִירִין אֵינּוֹן חוֹזְכִים לָזֶה, בְּפִרְט כְּפִי אֲשֶׁר יְדַעְתִּי בְּנִפְשִׁי כִּי הִרְעוֹתִי אֶת מַעֲשֵׂי מְאֹד, אֵךְ אֶת־עַל־פִּי־כֵן יְדַעְתִּי כִּי חֲנוּן וְרַחוּם

אתה ארך אפים ונדל חסד, ויש אצלך רחמים גדולים באלו שיכולים להגן גם עלי, עד שאזכה לשוב בתשובה שלימה לפניך ולהטיב מעשי בזה העולם מעתה על כל פנים באופן שאזכה להנצל מכל רע ומכל העונשים הנאים לאחר כך חס־ושלום. בפרט בזכות הצדיקים הגדולים קדושים אשר בארץ המה אשר זכותם גדול כל כך עד שיכול להגן גם עלי, ותעזרני שלא אצטרך להתגלגל ולבא עוד הפעם לעולם הזה, כי אתה ידעת גדל הסכנה שיש להאדם בזה העולם והבחירה חפשיית, וכמו שאמרנו רבותינו וזרונם לכרכה הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים ומי יודע אם לא אקלקל את מעשי חס ושלום בגלגול השני ביותר רחמנא לאלן, על בן זבני להיות חזק בדעתי בזה העולם, ואזכה להתפלל על זה הרבה בתיים חיותי שאזכה, להשלים מעשי בגלגול זה, ולא אצטרך להתגלגל עוד הפעם חס־ושלום, ואפילו אם לא אזכה להשלים מעשי חס־ושלום ובודאי אצטרך לסבול מה שסובל האדם לאחר פטירתו אם אינו מטיב את מעשיו בשלימות, עשה עמי מה שתעשה ברחמיך הרבים באופן שאזכה להנצל על כל פנים מעונש הגלגול בעולם הזה עוד הפעם אפילו להתגלגל באדם מישראל ומכל שבן משאר גלגולים רחמנא לאלן. ותעזרני שאהיה חזק בדעתי בזה מאד גם לאחר פטירתי מזה העולם, עד שאזכה להתנפל ולהתחנן גם אז ולטעון ולומר בפה מלא לפני הבית דין של מעלה, עשו עמי מה שתרצו ועשו עמי הגמר והסוף כאן באופן שיהיה תיקון שלם לנפשי ורוחי ונשמתני, ולא אצטרך להתגלגל עוד הפעם חס־ושלום, כי כבר רמות לנו על ידי חכמיך הקדושים שטענות ואמתלאות באלו מועילים אפילו לאחר פטירתו של האדם, ומכל שבן אם הוא חזק בדעתו בזה בתיים חיותו ומתפלל על זה הרבה שבודאי תתקבל תפלתו ויועיל לו להיות חזק בדעתו בזה גם לאחר כך. רבוננו של עולם, אתה ידעת כי אין בנו שום שכל והשגה להבין ולהשיג שום דבר על מכונו, ומכל שבן בענינים הנעשים עם האדם לאחר פטירתו, אך לא על צדקותינו אנוחנו מפילים תחנונינו לפניך, כי על רחמיך הרבים, ועל זכות הצדיקים הגדולים אנו נשענים ונשכח להשיג ולירע ולרמוז לנו גם כן. קצת מזה, על בן חוס ותננו וחמול עלינו וזכנו להאמין בדבריהם בשלימות ולקשר כל דבריהם האמיתיים במוחינו ודעתינו ולבבינו, באופן שאזכה להצליח על ידי זה לנצח בגופינו ונפשותינו ורוחותינו ונשמותינו בעולם הזה ובעולם הבא, אמן בן יחי רצון.

(לה)

תקכא

וּתְנַפְנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְקַנֵּם מִצְוַת תְּפִלִּין כְּרֵאוּי עִם כָּל פְּרָטִיָּה וְדַקְדוּקָיָה וּבִגְוֹנָתֶיהָ וְתַרְוֵנָּה מִצְוַת הַתְּלוּיִים בָּהּ, וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה וּבִירְאָה וְאִהְבָּה עֲצוּמָה וְתַעֲזֹרְנוּ שְׂלֵא אִסִּיחַ אֶת דַּעְתִּי מִן הַתְּפִלִּין לְעוֹלָם וְאֲזִכָּה שְׂיֵאִיר עָלַי אֹר פְּנִיךָ עַל־יְדֵי קִדְשַׁת מִצְוַת תְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים וַיִּקְנִים כִּי מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "וְרֵאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עָלֶיךָ וַיִּרְאוּ מִפְּנֵיךָ" וְאֲזִכָּה שְׂיִמְשֹׁךְ עָלַי אֹר הַחֲשֵׁמ"ל הַקְּדוּשׁ עַל־יְדֵי הַרְצוּעוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל הַתְּפִלִּין וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲזִכָּה לְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת תָּמִיד וְאֲזִכָּה לְהַתְקַשֵּׁר וּלְהַתְדַבֵּק בְּךָ בְּאֵמֶת עַל־יְדֵי קִשְׁיַרְת הַתְּפִלִּין בְּרֵאשֵׁי וּבְזוּרְעֵי, וְתוֹנְנֵי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי תָּמִיד קִדְשַׁת אֹר הַתְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים, וּלְקַבֵּל תָּמִיד שְׂכָל חֵדֶשׁ וּנְשֻׁמָה חֲדָשָׁה מֵאֹר הַפְּנִיִּים:

(לה)

תקכו

וְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַנֵּם מִצְוַת תְּפִלִּין כְּרֵאוּי בְּכָל פְּרָטִיָּה וְדַקְדוּקָיָה וּבִגְוֹנָתֶיהָ וְתַרְוֵנָּה מִצְוַת הַתְּלוּיִים בָּהּ וְאֲזִכָּה לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין בְּשָׂרִים וְקְדוּשִׁים מְסוּפֵר הַגּוֹן וְצַדִּיק אִמְתִּי וַיְהִי נִבְתָּבִין בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּבְכֹנֶנָה עֲצוּמָה וּנְזִרְאָה כְּרֵאוּי, לְכַוֵּן בְּשִׁעַת בְּתִיבַת הַתְּפִלִּין וְתַקְוֵנוּ וּבְתִיבַת הַפְּרָשִׁיּוֹת וְתַקְוֵנוּ הַכְּתוּבִים וְהַרְצוּעוֹת, וְתַפְיִרְתֵּן בְּגִידֵיךָ וְכָל תַּקְוֵנִי הַתְּפִלִּין, הַכֹּל וְהֵיחָה נַעֲשֶׂה עַל צַד הַיּוֹתֵר טוֹב וְנֵאוֹת כְּפִי דִינֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיְהִי הַתְּפִלִּין שְׁלֵי בְּשָׂרִים תָּמִיד בְּכָל פְּרָטִי דִינֵיהֶם וְנֵאוֹת בְּיוֹתֵר בְּתַבְלִיַּת הַנּוֹי וְהַיָּפִי, וְקְדוּשִׁים בְּתַבְלִיַּת הַקְּדוּשָׁה וְאֲזִכָּה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין דְּרֵשׁ"י וְתְפִלִּין דְּרַבְנֵי־תָם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם וְאֲזִכָּה לְהַנִּיחֵם בְּמַקְוָם הָרֵאוּי עַל הָרֵאשׁ וְעַל הַזּוּרְעַ בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְחֲדוּהָ גְדוֹלָה וְעֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד, וּבְכֹנֶנָה גְדוֹלָה עֲצוּמָה וּנְזִרְאָה, וּבְהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה עַד שְׂאֲזִכָּה שְׂיִחְיֶה נִמְשֹׁךְ עָלַי קִדְשָׁה גְדוֹלָה וְעֲצוּמָה, עַל־יְדֵי הַנְּחַת תְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים וְהַנְּזִרְאִים מְאֹד מְאֹד וַיְהִיחָה נִמְשֹׁךְ עָלַי קִדְשַׁת הַתְּפִלִּין מְשֻׁרְשָׁם הַעֲלִיּוֹן בְּקִדְשֶׁתְךָ הַעֲלִיּוֹנָה, עַד שְׂאֲזִכָּה לְדַבְּקוֹת גְּדוֹל אֱלֹהִים בְּאֵמֶת עַל־יְדֵי מִצְוַת תְּפִלִּין וְלֹא אִסִּיחַ דַּעְתִּי מִן הַתְּפִלִּין לְעוֹלָם, וְלֹא אֲדַבֵּר שׁוֹם שִׁיחָה בְּמִלָּה בְּעַת שְׂאֵנִי מִכְתֵּר בְּתְפִלִּין כְּכַתְרֵי דְּמִלְבָּא עֲלָא, בְּחַגִּירַת זִנְאָה עֲלָא, וְאֲזִכָּה לְהַתְעַמֵּר בְּגוֹר עֲטִרַת תְּפִלִּין הַתְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים בְּאִימָה וּבִירְאָה גְדוֹלָה וְעֲצוּמָה בְּלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וְחֲדוּהָ גְדוֹלָה, בְּאֵפֶן שְׂאֲזִכָּה לְקַנֵּם מִצְוַת תְּפִלִּין בְּשִׂלְמוֹת

לקוטי

תפילין

תפלות

תתקבה

הָרָאִי בְרָצוֹנְךָ הַטוֹב, עַד שְׁאוּכָה לְהִתְדַבֵּק בְּךָ יִתְבָּרַךְ תָּמִיד עַל־יְדֵי קִדְשַׁת הַתְּפִלִּין
הַנּוֹרָאִים:

תקנו

(לח)

אָבִינוּ שֶׁבְשָׁמַיִם חוֹמֵל דְּלִים חֵמֵל עָלֵינוּ, וְעוֹרְנוּ וְחַנּוּנוּ בְּקִדְשַׁת הַתְּפִלִּין וּבְשֵׁם שְׁוֹכֵי־
אוֹתָנוּ וְנִתְתָּ לָנוּ עַל־יְדֵי מִשְׁחַ עֲבָדֶיךָ מִצְוַת הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת, בֶּן תַּחֲנֹנוּ וְתוֹכְנוּ
בְּרַחֲמֶיךָ לְקַנֵּם בְּאַמֶּת וּבְשִׁלְמוֹת גְּדוּל מִצְוַת זֹאת שֶׁל תְּפִלִּין וְנוֹכַח לְהִתְדַבֵּק בְּךָ תָּמִיד,
וְאֵל יִגְרַמוּ עוֹנוֹתֵינוּ לְהַפְסִיק חֶסֶד־וְשָׁלוֹם בֵּינֵינוּ לְבֵינְךָ כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת, וּבְרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים תּוֹכְנוּ לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְנוֹכַח לְהִתְפַּיֵּשׂ מִמֶּךָ תָּמִיד בְּאַמֶּת עַל
עַצְמֵנוּ שֶׁשָּׁעִינוּ וְחַטָּאתֵינוּ נִגְדָּךָ תִּתְבָּרַךְ, וּבְחֶסְדֶּךָ הַגְּדוּל תִּמְחַל לָנוּ עַל כָּל עוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ
וּפְשָׁעֵינוּ שֶׁחַטָּאתֵנוּ וְשָׁעוּנוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתֵינוּ עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְתִתְקַן
בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ בְּשִׁמְךָ הַגְּדוּל עַד שְׁנוֹכַח לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ תָּמִיד קִדְשַׁת
הַתְּפִלִּין בְּאַמֶּת, עַד שְׁנוֹכַח לְהִתְדַבֵּק בְּךָ תָּמִיד בְּדַבְּקוֹת נִפְלָא וְעֲצוֹם, בְּתַשׁוּבָה וְחִשְׁקָה
וְחִפְצָה וְחִמּוּדָה וְאַהֲבָה גְדוּלָּה אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת בְּרָצוֹנְךָ הַטוֹב כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "כְּפִלְתָּה לְתַשׁוּעָתְךָ
נַפְשִׁי לְדַבְּרֶךָ יִחְלַתִּי. כָּלָה שְׂאֵרֵי וּלְכָבִי צוּר לְכָבִי וְחִלְקִי אֱלֹהִים לְעוֹלָם. אַחַת שְׂאֵלַתִּי
מֵאֵת יְהוָה אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי כִּבִּית יְהוָה כָּל יְמֵי חַיֵּי לַחַוּוֹת בְּנִעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ":

תקעב

(לח)

צוּר עוֹלָמִים עוֹרְנֵי פְדִינֵי וְחַנּוּנֵי, הַצִּילֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי, בְּאוֹר פְּנֵיךָ חַחֲוֵי וְקוֹמֵנִי וּבְנֵי שְׂיִהְיֶה
נִמְשָׁךְ עָלַי קִדְשַׁת הַתְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים מִשְׁרָשָׁם הַעֲלִיזוֹן וְאוֹכַח לְחַדֵּד שְׂכָלִי בְּחַתּוּרָה
הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד וְאוֹכַח תָּמִיד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם עַל־יְדֵי הַנְּחַת תְּפִלִּין לְמַחֲזִין חֲדָשִׁים וְלַהֲפָרָה
חֲדָשָׁה בְּהַשְׁנָת אֲלֵחוֹתֶיךָ וַיִּדְעַת רוּמָמוֹתֶיךָ יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה שְׁמֶךָ לְעַד וּלְנִצְחָה נִצְחִים,
וְתַמְשִׁיךְ עָלַי בּוֹשָׁה גְדוּלָּה מִפְּנֵיךָ תָּמִיד, וְתַהֲיֶה יִרְאָתֶךָ עַל פְּנֵי זוֹ הַבּוֹשָׁה לְכַלְתִּי אֶחְטֵא
מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם וְתֵאֵיר עָלַי בְּאוֹר פְּנֵיךָ, וַיְהִי פְנֵי מְאִירוֹת בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה עַל־יְדֵי אוֹר
הַבּוֹשָׁה דְּקִדְשָׁה שֶׁתַּמְשִׁיךְ עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחֶסְדֶּיךָ הַגְּדוּלִים, עַד שְׁיִכּוּשׁוּ וַיִּבְחָלוּ מִפְּנֵי כָּל
רוּאֵי שְׂיִפֵּל עֲלֵיהֶם בּוֹשָׁה וַיִּרְאָה גְדוּלָּה מִפְּנֵי, עַל־יְדֵי קִדְשַׁת אוֹר הַתְּפִלִּין שֶׁתַּמְשִׁיךְ עָלַי
בְּרַחֲמֶיךָ, וַיִּתּוֹסֵף לָהֶם יִדְעָה גְדוּלָּה וְהַפְּרָה חֲדָשָׁה דְּקִדְשָׁה וַיִּרְאָה וּבּוֹשָׁה גְדוּלָּה, עַל־יְדֵי
קִדְשַׁת אוֹר הַפְּנִים שֶׁתַּמְשִׁיךְ עָלַי בְּחֶמְלָתֶךָ הַגְּדוּלָּה וַיִּקְנֵם כִּי מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: "וַיִּרְאוּ כָּל
עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם יְהוָה נִקְרָא עֲלֶיךָ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ":

תרטו

(נד)

וְתוֹכְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְמַדַּת הַחֶסֶת־תְּפִקוֹת, שְׁאוּכָה לְחַיּוֹת מִסְתַּפֵּק בְּמַעַט מִהָעוֹלָם הַזֶּה
וְלֹא אֲשַׁתְּמֵשׁ בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה כִּי אִם מֵה שֶׁמִּכְרַח לְבַד בְּתַכְלִית הַצְּמִצּוֹם

וההסתפקות, בקדושה ובטהרה גדולה לשמך ולזכרך לבר ואפלו בשתוכני להגדלת הדעת באמת, שאזכה להבין מפל הדברים את הרמזים דקדושה שיש בהם, אה-על-פיר-כו, לא אהיה נוטה כלל להרבות חס-ושלום בעסקי העולם הזה רק להסתפק במועט מאוד בצמצום גדול בהכרחיות לבר, ובקדושה ובטהרה גדולה לשמך לבר באמת ועקר עסקי יהיה רק בעבודת יהוה לעסק כל ימי בתורה ותפלה ומעשים טובים ותעורני שאפלו מזה ההסתפקות וההכרחיות שתשיע לי אזכה להפריש ממנו לצדקה ואזכה לקיים מקרא שכתוב: "טוב איש חונן ומלוח יכלכל דבריו במשפט" ואזכה להרבות בצדקה לעניים הגונים הרבה ועל-ידי הצדקה שלי אזכה לחדד קדושה ברוך הוא ושכינתיה ביוחדא שלים בשם כל ישראל:

(נד)

תרנז

ותעורני ותוכני לקיים בכל יום מצות ציצית ותפלין וקריאת שמע ותפלה בתכלית השלמות, בלב טוב ובשמחה גדולה, ובמסירת נפש בקדושה ובטהרה, ובכונה גדולה ועצומה, עם כל פרטיהם ודקדוקיהם ובגנותיהם ותרי"ג מצות התלוים בהם ותוכני לעסק בתורה בכל יום ויום בקדושה גדולה ובשמחה רבה ואחר כך תנחני בצדקתך לעסק במשא ומתן באמונה שלמה, עד שאזכה לברר ברוכים קדושים, ולהשלים נפשי ורוחי ונשמותי על-ידי כל הדברים שאקנה ואמכר, ואזכה לידע ולכונן לקנות ולמכור כל דבר בעתו במועדו ובזמנו, בעת שהגיע השעה שיצא הדבר מרשותי לרשות אחר, או להפך כפי הניצוצות הקדושות שיש באותו הדבר וכפי חלקי נפש רוח ונשמה שלי, באפן שישלמו חלקי נפש רוח ונשמה שלי על-ידי המשא ומתן עד שאזכה לעשות יחוד קדושה ברוך הוא ושכינתיה על-ידי המשא ומתן שלי ועל-ידי כל העסקים שלי ונזכה שיהיו נעשין אצלנו ממילא כל התקונים והיחודים העליונים, באפן שנוזכה לזכרון דקדושה, לאדבקא מחשבתא בעלמא דאתי תמיד בכלליות ובפרטיות ותשמרני ותצילני משבחה שהיא מיתת הלב, שלא אשבח את תכליתי וסופי ולא אפסיד דעתי לעולם מוכרון עלמא דאתי:

(סח-טז)

תתנו

וזכנו לקיים מצות תפלין בשלמות כראוי בכל פרטיה ודקדוקיה ובגנותיה ותרי"ג מצות התלוים בה, בשמחה גדולה ובחדוה רבה ועצומה ותשיע ותאיר עלינו אור התפלין ותצועות הקדושים משרשם העליון, באפן שנוזכה לתקן פגם כל הגזלות ופגם כל תאות ממוזן וכל מיני פגם הדעת והמה, שחוא כלל התורה הקדושה, הכל נזכה לתקן על-ידי קדושת המחין וקדושת המותרי מחין שימשכו עלינו על-ידי קדושת התפלין

לקוטי

תפילין

תפלות

תתקכו

והרצועות הקדושים והנזראים, שתוכנו לקימם בשלמות בשמחה בראונד המוב ותשמרנו
 מכל מיני הרהורים רעים, ומכל מיני מחשבות רעות ומכל מיני פגם הדעת ונזכה ללמוד
 תורה בטהרה, במחשבות זכות ונכונות, בלי שום תערובות פסלת ועבירת הדעת
 כלל ותביא לנו את משיח צדקנו, ותשלח לנו מהרה את אליהו הנביא לבשרנו, ומפי
 אריות וצילנו, ואבות על פנים ישמחנו, במהרה בימינו, אמן כן יהי רצון:

(ה:)

קט

וזכנו לקיים מצות תפילין בראוי בכל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה ותרי"ג מצות התלויות
 בה, ובכל טוב ובשמחה גדולה, בראוי לשמח ולגיל ולשוש מאד בשאנו זוכים
 להתעטר בעטרת התפילין הקדושים והנזראים מאד שהם בתרי דמלכא וכוונות
 קדשות השבעה ראשים של התרי"ג "שינין" הקדושים שבתפילין, שהם "שין" של שלשה
 ראשים ו"שין" של ארבע ראשים, נזכה להמשיך עלינו קדשת משה משיח שהוא רועה
 ישראל האמתי שפלול מכל השבעה רועים וכוונותם ובהם של משה רבנו עליו השלום
 ושל כל השבעה רועים, וכוונות כל הצדיקים האמתיים, נזכה לשפר ולכבד תאות נאוף
 מאתנו, ולשפר החותם דקלפה, ולתקן בכל מיני תקונים החותם דקדשה חתמנו לחיים
 אמתיים, מלך חפץ בחיים, למענה אלהים חיים גואל ממות ופודה משחת, הצילנו מבאר
 שחת הצילנו נא ברחמיך הרבים מן השאול תחתיות פרה אותנו מעויות התאוות רעות,
 ובפרט מעויות הרע של תאות נאוף פרה עמך מעוים, צאנך מיד גוונים, עשה עמנו פלא
 לחיים:

(ה:)

קי

ותרחם עלינו ותעזרנו לצמצם את מחנו ושכלנו בצמצום דקדשה, ונשמר את מחנו
 מאד לכל יצא חוץ מן הגבול חס ושלום ואפלו בקדשה, לא יחרם מחנו לצאת
 חוץ מהגבול שיש לנו ובמפלא מאתנו לא נדרש ובמבסח ממנו לא נחקר, רק במה
 שהרשינו, נתבונן בשכל אמתי בשכל חריף ומהיר, בשכל וך וצה, בשכל נכון ואמת,
 ויציב וישר ונאמן בראונד המוב ותעזר לנו ולכל עמך ישראל, ותמשיך על כל אחד
 ואחד קדשת הצמצום השיך לשכלו, לכל יחרם מחו לצאת מן הגבול שיש לו כי אתה
 אל-שדי שיש די באלהותך לכל בריה, שכל בריה ובריה מראש ועד סוף יש לו די וגבול
 וצמצום באלהותך, שאסור לו לצאת בשכלו חוץ מהגבול שיש לו אל שדי תן לנו רחמים,
 ותשפיע עלינו קדשת התפילין משרשם, שהם התנוצצות המחין הקדושים עם הצמצום
 הקדוש של כל המחין לכל אחד ואחד בפי ערב ומדרגתו:

קכה

(ה:)

אָנָּא רַחוּם צְדִיק, יְהוָה אוֹהֵב מִשְׁפָּט, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, אַתָּה יוֹדֵעַ מַה שְׁיֵשׁ לָנוּ מִעֲצָמֵנוּ
 מַה שְׁתֵּאוֹת גּוֹפְנוּ רוֹדְפִים אַחֲרֵינוּ בְּכָל עֵת עַד אֲשֶׁר נִכְשְׁלֵנוּ וְאִין עוֹזֵר, אַף גַּם
 זֹאת גּוֹרְמִים לָנוּ מַה שְׁגוֹרְמִים הַפְּגָמִים הַנְּמַשְׁכִּין מִכְּלָלִיּוֹת הָעוֹלָם. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲלֶיךָ
 הִשְׁלַכְנוּ אֶת יְהִיבֵנוּ, הִצִּילֵנוּ שְׁמֵרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׂלֵא יוֹיֵךְ לָנוּ כָּלֵל עוֹוֹת מִשְׁפָּטֵם, וְתִצִּילֵנוּ
 מֵאֲהָבוֹת הַנְּפוּלִין, וְנִזְכֶּה לְהַעֲלוֹת וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל הָאֲהָבוֹת לְהַעֲלוֹתָם וּלְהַחְוִירָם אֶל שְׂרָשֵׁם
 שֶׁבְּקִדְשָׁה בְּאֵמֶת וְתַעֲזָרְנוּ וְתִזְכְּנוּ לְתַקֵּן אֶת הַמִּשְׁפָּט בְּקִדְשָׁה וּבְטַהְרָה גְּדוּלָה בְּתַכְלִית
 הַתְּקוּן בְּשִׁלְמוֹת, וְתִתֵּן עִמָּנוּ תְּמִיד, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׂלֵא נִפְגַּם אֶת הַתְּפִלִּין
 וְהַמַּחִין שְׁלָנוּ וְלֹא יַעֲלֶה אֶל הַמַּח לַחֹת וְשִׁמְנוּנוֹת רְעוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת טַפַּת עֲשׂוֹ
 וַיִּשְׁמְעָאֵל:

שלא

(כמ:)

אָנָּא יְהוָה בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַפֵּים, וְכֵן לְהַסְתַּכֵּל עַל פְּאֵר הַדְּרַת פְּנִיָּהם הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים
 בְּאֵמֶת, בְּאִפְסֵן שְׁנוּכָה עַל-יְדֵי-זוֹה לְקַבֵּל וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ גַם בֶּן הָאָרֶז נִפְלְאָה
 מִהַתְּפָאָרוֹת הַזֹּאת, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה שִׁימְשִׁךְ עָלֵינוּ תְּמִיד קִדְשֵׁת הַתְּפִלִּין הַנּוֹרָאִים וּפְאֵר
 קִדְשֵׁת הַתְּפִלִּין יְהִיוּ בּוֹקְעִים בְּעֵינֵינוּ עַד שְׁנוּכָה גַם בְּכָל מְקוֹם שֶׁאֲנַחְנוּ נִסְתַּכֵּל וְנִבְיֵט שָׁם,
 שִׁיתְקַדֵּשׁ הַמְּקוֹם הַזֶּה בְּקִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר כָּל מִי שִׁיּוֹדֵעַ מִטַּעַם אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 הַקְּדוּשָׁה, יִרְגִישׁ קִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שִׁיתוּעַד עִמָּנוּ יחד, עַד אֲשֶׁר יִכִּיר אוֹתָנוּ
 וַיִּדַּע וַיִּבְחִין שֶׁאֲנַחְנוּ וְכֵן לְהִיוֹת אֲצֵל צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה:

שסח

(ל:)

וְזָכְנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת תְּפִלִּין בְּשִׁלְמוֹת, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהְרָה גְּדוּלָה, בִּירְאָה וּבְאֲהָבָה, בְּשִׂמְחָה
 וּבְטוֹב לֵבָב עַד שִׁימְשִׁךְ עָלֵינוּ עַל-יְדֵי פְאֵר הַתְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים, קִדְשֵׁת
 הַמַּחִין מִשְׁרָשֵׁם מִתְּרַאשׁ בּוֹת, שֶׁהוּא מְמַלֵּא אֶת בְּתֵי הַתְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים בְּמַחִין קְדוּשִׁים
 בְּחֻכְמָה וּבְתִבּוּנָה וּבְרַעַת וּבְכָל מְלָאכָה:

שצו

(לה:)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, וְכֵן לְבוֹשָׁה דְּקִדְשָׁה שְׂאוּכָה לְהַתִּירָא וּלְהַתְּפִישׁ מִפְּנֵיךָ תְּמִיד לְכָלִי
 לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבַר שֶׁהוּא כְּנִגְדֵי רְצוֹנְךָ וְאִפְלוּ בְּשִׂאֲרֵצָה לַעֲשׂוֹת אֵיזָה מִצְוָה, אֲזָכָה
 לְהַתְּפִישׁ מִמֶּךָ תְּרַבָּה, מִפְּנֵי הַמִּצְוָה הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה בְּעֲצָמָה כִּי בְּמַה יִּזְכֶּה נֶעַר כְּמוֹנֵי
 לַעֲשׂוֹת מִצְוָה לְגִדֵּל הַדְּרַת יִקְרַת נּוֹרָאוֹת קִדְשֵׁת כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה, אֲשֶׁר נּוֹרָאוֹת קִדְשֵׁת
 כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה שְׁנוּכָה וְגִדֵּל מְאֹד מְאֹד, וּמִי יַעֲצֵר כַּח לְהַתְּפָאֵר שְׂרָאוּי [שֶׁהוּא רְאוּי]
 לַעֲשׂוֹת מִצְוָה לְפָנֶיךָ תִּתְפָּרֵךְ וּבְפָרֵט לְפִי גִדֵּל רַחוּמֵנוּ מִמֶּךָ עַל-יְדֵי עוֹנוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵנוּ

הרבים, באשר יודע כל אחד בנפשו, בודאי ראוי שתפל יראה ובושה גדולה על פנינו
 בשאנו רוצים לעשות איזה מצוה כי מי אנכי שאזכה לחטף התפלין הקדושים והנוראים
 שהם בתרי דמלכא ולהניחם על ראשי וזרועי הפגומים מאד, ולהתעמף בעטופא דמצוה
 בלבושין דמלכא, בקדשת הציצית הקדושים והנוראים וכן בשאר המצוות, כי המצוות
 בעצמן קדושים ונוראים מאד מאד כל מצוה ומצוה ולפני מי אני עושה המצוה, לפני
 מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, אים ונורא ואדיר וכו', אשר לגדלתו אין חקר
 ואם הייתי זוכה לדעת אמתי כל שהוא, בודאי היה נופל על פני בושה גדולה אפלו
 לעשות מצוה ואפלו לחושיט המאכל לפי, היה ראוי שיהיה לי בושה גדולה, כי מאן
 דאכיל דלאו דיליה כהית לאסתבולי באפיה מפל שפן וכל שפן שראוי שיהיה לי בושה
 ויראה גדולה לכלי לעשות שום עברה וחטא ופגם חסוֹשֶׁלום, כי עברה אינה שיבה
 לאיש ישראל כלל, כי נפשות כל ישראל פשרשם רחוקים מעברות לגמרי, ואין עברה
 שיבה לנפש ישראל כלל:

תקלא

(:ג)

ושמרנו והצילנו תמיד מתלמידים שאינם הגונים, כי אתה ידעת כי בשר ודם אנחנו
 ואין אתנו יודע עד מה איך להזהר ולהשמר מהם חוסה על כבוד התורה
 הקדושה שלא תגיע לתלמידים שאינם הגונים שאינם ראויים לקבלה [ותחום] ותרחהם
 עליהם, ותשיכם מהרה בתשובה שלמה לפניה, באפן שיוכלו ברחמיך לקבל אמתת
 נעימות התורה הקדושה ותגלה האמת בעולם ולא יהיה כח להשקר להסתיר ולהעלים
 האמת חסוֹשֶׁלום ושמרנו והצילנו ברחמיך כל ימינו לעולם מעונש תפיסה ובית
 האסורים חסוֹשֶׁלום שלא נבוא לעולם לתפיסה ובית האסורים ותרחהם על כל עמך בית
 ישראל שכבר נתפסו בבית האסורים שתמהר להוציאם משם בשלום ונחת, כי אתה
 יודע צערם ומכאובם, ועצם הרחמנות אשר עליהם, הוציאם מהשד וצלמות ומוסרותיהם
 תנתק "יהיה מתיר אסורים, אמור לאסורים צאו ולאשר בחשך הגלו" ותן לנו פרנסתנו
 בהרחבה גדולה מאתך לחיים טובים ולשלום, באפן שנוכה להיות פרצונה הטוב באמת

כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם "וַיְהִי נֶעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה. יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה, צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. וְאֲנִי תַפְלְתִּי לְךָ יְהוָה עַת רִצּוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ. יְהוָה עֲזֵר לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן":

תלא

(כט)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, צַר לִי מְאֹד מֵר לִי מְאֹד. אִמְרָתִי "וַיְהִי מָה אֲרוּצָה" דְּבָרֵי לְפָנֶיךָ, "אֲשִׁיחָה וַיְרוּחַ לִי" אוֹלֵי יְחוּם אוֹלֵי יְרַחֵם "אוֹלֵי יֵרָא יְהוָה בְּעֵינָי" וּמֵאֲרִיז אֲדַבֵּר וּמַעֲפָר אִמְרָתִי אֲצַפְצֵף "אוֹלֵי יֵשׁ תִּקְוָה" אוֹלֵי יְחוּם עִם עֵנִי וְאֲבִיזוֹן אוֹלֵי יְרַחֵם כִּי אַתָּה מֵזֵב וּמְטִיב לְכָל, לְרָעִים וְלְטוֹבִים, וּבְנִדְאֵי אַתָּה יָכוֹל לְמַצֵּא בְּדַבְרֵי גַם בֵּן אִיזָה נְקֻדוֹת מֵזֵב וּמְטִיב, אַף עַל פִּי שְׁחָם בְּהַעֲלֵם וּבְהַסְתֵּר גְּדוֹל וּבְתַכְלִית הַמַּעֲוֵט וּבְהַעֲלָמָה גְּדוֹלָה עַד שְׂאִינָן רְאוּיִים דְּבוּרֵי לְהִיּוֹתָם נִשְׁמָעִים וְנִתְקַבְּלִים עַל-יְדֵי הַסְתַּרְתָּ מַעֲטָה הַטוֹב הַזֶּה שְׂנַעֲלָמוּ בְּחֵם אַף-עַל-פִּי-בֵּן אַתָּה רַב חֶסֶד וּמְרֻבָּה לְחַמִּיב, וְלְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת וְהַמּוֹן נִסְתַּרְוֹת שְׂמִבְרָאשִׁית, וְאַתָּה יָכוֹל בְּחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹל לְגַלוֹת גַּם מַעֲטָה הַטוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּדַבְרֵי כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ רְבוּנוּ דַעֲלָמָא כִּלְאֵי שְׂאֵף-עַל-פִּי שְׂפָנְמִתִּי נִגְדָךְ הַרְבֵּה, חֲטָאֲתִי עֲוִיתִי וּפְשַׁעֲתִי לְפָנֶיךָ מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי, אַף-עַל-פִּי-בֵּן בּוֹנֵנִי בְּדַבְרֵי לְטוֹבָה כִּי אֲנִי כּוֹסֵף וּמְשִׁתַּקֵּק וְחַפִּץ וּמְתַנַּעֵנֵעַ בְּאֵמֶת לְעַבּוֹדְתֶךָ בְּאֵמֶת שְׂאֵיבָה בְּרַחֲמֶיךָ לְסוּר מִרַע לְנַמְרֵי וְלַעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ תְּמִיד וְאִם אֲמַנֵּם מַעֲשֵׂי אֵינָם נֹאִים כָּלֵל, עִם כָּל זֶה, דְּבָרֵי בְּקִשׁוֹתֵי וְתַחֲנוּנֵי חֵם בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ וְאַתָּה לְמַדְתָּנוּ עַל-יְדֵי צְדִיקוֹךָ הָאֱמֶתִיִּים לְהַתְּפַלֵּל וּלְהַתְּחַנֵּן לְפָנֶיךָ תְּמִיד עַל כָּל מַה שְׂאֵנוּ צְרִיכִין לְהַתְּקַרְבוֹת לְעַבּוֹדְתֶךָ יְהוָה בְּאֵמֶת כִּי אַף עַל פִּי שְׂנַתַּת לָנוּ בְּחִירָה לְבַחֲזוֹר בְּטוֹב וְלִמְאֵם בְּרָע, אַף-עַל-פִּי-בֵּן, מוֹעִיל תַּפְלָה וְתַחֲנוּנִים עַל זֶה בְּעַצְמוֹ, שְׂתַּפֵּחַ לְבַבְנוּ אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וְתַבֵּף אֶת יַצְרָנוּ לְהַשְׁתַּעֲפֵךְ לְךָ וְתַעֲזוֹר לָנוּ וְתַבְרִיחַ אוֹתָנוּ לְעוֹב דְּרָךְ רִשְׁעֵי, וְלֵאחֹז בְּדְרָךְ הַטוֹב וְתִשְׁרַח בְּדְרָךְ הַחַיִּים וּבְאֵמֶת אֵין לִי שׁוּם תִּקְוָה כִּי אִם עַל זֶה, עַל תַּפְלָה וְתַחֲנוּנִים וְשׁוּעָה וְצַעֲקָה וְצַעֲקָה אֵלֶיךָ שְׂתַּתְּקַרְבֵּנִי

ברחמיך לעבודתך באמת, ותבך את יצרי ותכניע ותשבר את תאותי, ותעשה עמי
 בחסדיך, באפן שאזכה לסור מרע לגמרי ולעשות הטוב בעיניך תמיד מעתה ועד עולם:

תשובה

כח (ד)
 אבל ידענו יהוה אלהינו כי נבחו מחשבותיך ממחשבותינו, ורחמיך וחסדיך גברו ועמקו
 ועצמו מאד מאד למעלה מתפיסת דעתנו, ואי אפשר לדעת ולהשיג כלל עד היכן
 עצמו ונבחו רחמיך וחסדיך "חסדי יהוה כי לא תמנו, כי לא כלו רחמי" לעולם "תשב
 אנוש עד דבא" עד דבדובה של נפש על-כן על רחמיך הרבים אני בוטח ועל חסדיך
 אני נשען כי גם אותי לא תעזב ברחמיך ואם פגמתי מה שפגמתי, כמו שאתה יודע עד
 היכן מגיעים הפגמים שלי כי אנכי אי אפשר לי לדעת ולהשיג כלל חלק אחד מאלפים
 ורבבות מפגם עוונותי, וגם עדין איני יודע כלל נגד מי מרדתי, ונגד מי חטאתי, כי השגת
 רוממותך נעלמה ממני בעוונותי אבל אתה לבד יודע מה שעשיתי ומה שפגמתי, איך
 ומה וכמה ונגד מי פגמתי כי אין מי שיודע ממך כי אם אתה לבד, ותברך שמו לעד
 ועל כל אלה גברו רחמיך וחסדיך, כי אתה יודע יצרנו, ואתה חפץ חסד "כי לא תחפץ
 כמות המת, כי אם פשוטו מדרביו וחייה", ועד יום מותו תחכה לו אם ישוב מיד תקבלו:

ג (ה)
 מלא רחמים, חוסה נא עלי ברחמיך הרבים וראת דלותי ושפלותי, ועל מה שוא בראתני,
 כי עתה אין אני נחשב בשם בריה כלל, וכאלו עדין אין לי שום הויה בעולם כלל,
 כי טוב לי שלא נבראתי, מאחר שחרעותי את מעשי, ובכן באתי לפניך יהוה אלהי,
 שתעזרני בכח שמו הגדול אהי"ה, אשר בו נקראת בעת שהתחלת לגאל את בניך
 מצרים לעשות אותם לך לעם, ולהשיבם אליך מטמאת מצרים, כמו שהודעת למשה
 בסנה, כמו שכתוב: "כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם", ובכן בכח השם
 הקדוש הזה, תופני ברחמיך הרבים, שאתחיל להכין עצמי שיתיה לי הויה בעולם על
 ידי שתופני ברחמיך הרבים לשוב אליך באמת, שאזכה להרגיש כאב חטאי ועוונותי
 המרבים, ולשוב בתשובה שלמה לפניך:

נד
 (1) יהוה אלהי, נפשי יודעת מאד כי אני רחוק מאד מתשובה באמת, כי עונותי עברו ראשי ובלבלו את דעתי, עד שאין אני יודע כלל איך לשוב אליך, והדעת נסתלק ממני ולפי עובני, ואני הולך בעולם נע ונדר פלא דעת ובלא לב:

נג
 (1) יהוה אלהים, אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא נבחרו ועתה אני, מלא רחמים, מה אעשה, אנה אנוס לעזרה ואיך אבקש תרופה ותחבולה ועצה להמלט על נפשי, להציל נפשי מני שחת, "אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי" עזרני עזרני, חנני חנני, הושיעני ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים והופיעה עלי ממעון קדשך רוח חכמה ובינה, רוח קדשה וטהרה, שאזכה להתקדש ולהטהר באמת, ולשוב אליך באמת בתשובה שלמה, ואדם ואשתך למחרפי ולטבוי נפשי, ואזכה לקום מקרא שבתוב: "דום ליהוה והתחולל לו", ולסבל ביונות ובושות ושפיכות דמים על עונותי, ולקבל הכל באהבה:

נד
 (1) וזבני להיות כל ימי בתשובה תמיד, כי מי יאמר זכיתי לפי טהרתי מחטאתי" כי אתה ידעת את לבבנו, כי חלב מערבב בפסלת ובפניות הרבה, ואפלו בשעה שאני מתודה ואומר: חטאתי לפניך, גם אז באים בלבי מחשבות ורות ופניות גדולות, עד שאי אפשר לי לדבר דבור אחד באמת פראוי ואפלו להתודות על חטאתי מה שחטאתי ופשעתי באמת לפניך, גם זה נמנע ממני:

נג
 (1) על כן זבני ברחמיך הרבים להיות בתשובה תמיד, שאזכה לעשות תמיד תשובה על תשובה הראשונה, ואזכה לתקן בכל פעם פנים תשובה הראשונה, עד שאזכה ברחמיך הרבים לתשובה שלמה, תשובה עלאה באמת פראוי ואז תפתח את לבי ודעתי לדעת את שמך ואז אדע באמת כי עדין לא התחלתי לעשות תשובה, כפי עצם גדלתי ורוממותי שתזכירני להשיג אז, ואז תזכירני באמת לעשות תשובה על תשובה, שאזכה לעשות תשובה בכל פעם על השנה הראשונה, על שהייתי מגשם את רוממות אלהותך, לפי עצם רוממותך שאזכה להשיג אחר-כך בכל פעם, באפן שאזכה להיות כל ימי בתשובה תמיד עד היום אשר תאספני אליך, ותזכירני לעולם הבא, ליום שבלו שבת, בלוי תשובה. וזכירני לזבח את יצרי, ואזכה לקום מקרא שבתוב: "זבח תודה וכבדני", שאזכה לכבד אותך בשני עולמות, בעולם הזה ובעולם הבא ועזרני שאהיה בורח מן הכבוד

באמת, ואזכה למעט בכבוד עצמי ולהרבות בכבוד המקום ותשפיע עלי מבבודך הגדול ותובני ברחמיך הרבים לכבוד אלהים, שאזכה לכבוד דקדושה למענך לבר ולא אהנה מן הכבוד כלל למעני, ולא אשתמש עם הכבוד כי אם לשמך ולעבודתך באמת, ועורני שלא ישאל ולא יחקר שום פריה על כבודי:

□ (י)
 אנא יהוה ברחמיך הרבים, ופני שיפקחו עיני ולבי ואזני לראות ולהבין ולשמע גדלתך ורוממותך, ולשוב אליך באמת, וחנני מאתך דעה בינה והשכל להבין ולהשיג דרכי התשובה באמת, ותעורני לילך בהם תמיד ואזכה להיות בכלל בעלי תשובה באמת, כי ימינך פשוטה לקבל שבים ורוצה אתה בתשובה, ואם לא עכשו אימתי, ותעורני שאזכה לתשובה שלמה באמת, לתשובה עלאה, באפן שאזכה שיתחדר על ידי נקדה התחתונה בנקדה העליונה, ויתקן וישלם על ידי אדם העליון לשבת על הכסא, ושם יהיה נכלל נפשי ורוחי ונשמתו מעתה ועד עולם. ותמלא פנימת הלבנה, ויהיה אור הלבנה כאור החמה כמו שכתוב: "ויהיה אור הלבנה כאור החמה, ואור החמה יהיה שבועתים כאור שבועת הימים" כי מלכותך בכל משלה, בשמים ובארץ:

קיג (י)
 ועורני שאזכה להחזיר אחרים בתשובה, כי אתה לבר ידעת גדל הרחמנות שיש על הרחוקים ממך, הכלואים במאסר התאוות, הלכודים ברשתות החבלים ופני שאוכל לרבר על לבם דברים המתנשכין על הלב, דבורים אמתיים דבורים קדושים ויבנסו דברי באזניהם, ויתעורר לבהם באמת, באפן שישונו אליך באמת ויבנסו מקרא שכתוב: "יתמו חמאים מן הארץ ורשעים עוד אינם, ברכי נפשי את יהוה, הללויה":

קכג (י)
 ותעורני לחזר בתשובה שלמה לפניך באמת, ולא אצא מן העולם הזה עד שאשוב מעוונותי, ואתקן את כל אשר פגמתי נגדך במחשבת, דבור ומעשה ותהיה בעורני שנוכח להמשיך עלינו הארת התשובה השלמה משרשה שהוא ראש חדש, באשר גלית לנו על ידי צדיקיך האמתיים ונוכח לקבל ראשי חדשים בקדושה גדולה ונוכח להמשיך עלינו שרש התשובה בכל שנים עשר ראשי חדשים, אשר נתת לעמך ישראל וזמן בפרה לכל תולדותם, באפן שנוכח לשוב אליך בתשובה שלמה באמת:

קלג (א)
 רבנו של עולם, אתה ידעת את לבבי, חוס וחמל עלי, ותפסק ותקרע ותשבר ותבטל את כל הקשרים והשלשלת דסטרא אחרא, עד שלא יהיה להם שום כח להתגבר

עלי כלל ותבטלם בבטול גמור שלא ישאר מהם שום זכר ורשימה בעולם כלל, רק כל העונות יתחפכו לזכויות ואם אמנם לא זכיתי עדין לתשובה זו, כי עדין לא התחלתי לעשות תשובה באמת כלל, אף-על-פי-כן תתן לי במתנת הנם ונדבת חסד, ותרחם עלי במסדה הגדול, ותראה בעיני ועמלי אשר הם אורכים עלי בכל עת ובכל שעה ומענים את נפשי ורוחי ונשמתני בכל מיני ענויים, ורודפים אחרי בכל מיני רדיפות שבעולם, ורוצים לגרשני, חסד-שלום, מארץ החיים, והם צודים את נפשי לקחתה, חסד-שלום:

(יד)

קפ

אנא יהות, הורני מה שאצעק אליך, הודיעני איך להתחנן לפניך באמת ובלב שלם, באופן שאוכל לפעל בקשתי ברחמים אצלך, שתחנני ותובני לשוב בתשובה שלמה אליך, ולהיות ברצונך הטוב מעתה ועד עולם, שאזכה לבלי לסור מרצונך וממצותיך ימין ושמאל מעתה ועד עולם ואזכה ברחמיך הרבים לשפר ולבטל מדת הנאווה בתכלית, מעלי ומעל גבולי, ולא יעלה בלבי שום צד גאות ונכהות בעולם כלל מפל הדברים שדרך בני אדם להתגדל בהם הן בחכמה ומעשים טובים, והן בגבורה והן בעשירות בכלם אזכה להיות ענו ושפל באמת לבל אתנאה ואתגדל בהם כלל אם אמנם ידעתי יהנה כי בער אנכי ואני ריק וחסר מפל אלו הדברים, "כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי", ואין לי שום כח וגבורה בגוף ונפש, וייתי ריקן מעשירות, ואין בידי לא חכמה ולא גבורה ולא עשירות נשמית ולא עשירות רוחנית של מעשים טובים:

(יד)

קפז

ובכר הודעתנו על ידי חכמיך הקדושים, שאין אתה ותתן כלל בעולם הפא, ואתה פוקד על כל אדם בדרךיו ובפרי מעלליו, ועקר רחמינותיך וחנינותיך הוא על השבים אליך באמת בעולם הזה אשר עליהם אתה מלא רחמים ומוחל לעוונותיהם וסולח לכל פשעיהם, אפלו אם הרבו מאד לפשע נגדך, כמו שהודעת למשה עבדך, כמו שכתוב: "ונקה לא נקה", ודרשו חכמינו, זכרונם לברכה, ונקה לשבים, לא נקה לשאינן שבים:

(יד)

קפח

על כן באתי להתנפל ולהתחנן לפניך, ולהשתמש מול הדרת קדשך מלא רחמים, טוב ומטיב לרעים ולטובים, הצופה לרשע וחפץ בהצדקו, חוס וחנני, ורחם עלי ברחמיך הגדולים, ועזרני בעולם הזה, שאזכה לשוב בתשובה שלמה אליך ואזכה לתקן כל מה שפגמתי קדם שאסתלק מן העולם. ועזרני מעתה לעוב דרכי הרע ומחשבותי הרעות ותמבלכלות המבלכלים אותי ומונעים אותי מדרך הטוב והישר עזרני לשוב מאלו המחשבות הרעות ותן לי כח לגרש ולסלק ולבטל מעלי כל אלו המחשבות המטרידים

את דעתי אשר הם היו בעוכרי, ונרמו להרחיק אותי ממך קומה בעזרתי ותטהר ותקדש את מחשבתי ותנבני מעתה לדבק את מחשבתי אליך באמת ובתמימות מעתה ועד עולם:

קפט

(יד)

אנא יהוה, חמל על נפשי וצוה ברחמיך הרבים להסיר ולהפשיט מעלי את הנגדים הצואים שהלבשתי את נפשי עלי ידי מעשי הרעים, על ידי חטאינו ועוונותינו ופשעינו שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך אשר אלו הנגדים הצואים שנעשו מחטאינו הם מונעים ומעכבים אותנו מאד מלשוב אליך באמת, ולילך בדרךך הקדושים והטובים ואתה ידעת יהוה אלהינו את גדל עצם היגיעות הרבות מאד, שאנו צריכים להתנגע ולתרח מאד בכמה וכמה יגיעות רבות ועצמות כדי להפשיטם מעלינו, עד אשר בשל בתי הסבל לסבל עצם המרירות והיגיעות הקשות והכבדות, שאצריכים לסבל קדם שמשברין מניעות ומסכים ומחצות ברזל פאלו, המפסיקים בינינו ובין הקדשה פי בעוונותינו הרבים נתרבו מאד הנגדים הצואים, ואתה לבר ידעת גדל רחוקנו ממך על ידי זה:

קצ

(יד)

על כן יהמו נא מעיך ורחמיך עלינו, וחוס וחמל על נפשנו ורוחנו ונשמתנו, וצוה למלאכיך הקדושים להסיר מעלי את הנגדים הצואים, ולהלביש אותי מחלצות, באפן שאזכה שיתבטלו מעלי ומעל גבולי כל המונעים והמכדילים והמפסיקים ומחצות הפרזל שיש בינינו לבין הקדשה, עד שאי אפשר לנו עתה לעשות שום דבר שבקדשה בשלמות כראוי כאשר אתה ידעת וכל אלו המפסיקים והמניעות בלם יתבטלו לנמרי, למען אזכה לשוב אליך באמת, ואזכה להיות מעתה "סור מרע" באמת ולעשות הטוב בעיניך תמיד:

קצה

(יד)

ובכן רחם עלינו למענך ולמען כבודך, ושלח עזרך מקדש וסעדינו והושיעני שאזכה להתעורר מעתה באמת ובלב שלם לעבודתך וליראתך, ואזכה מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך ואזכה לקשט עצמי ונס לקשט אחרים לדבר על לבם ולגלות להם האמת ולהשיבם בתשובה שלמה לפניך, כדי שישתבח ויתעלה כבודך הגדול ותקדוש על ידי, כי זה עקר כבודך בשמירתהם כיותר מתקריבים אליך באמת, כי אז אסתלק ואתנקר שמה דקדשא בריך הוא עלא ותתא על כן רחם עלי וקרב אליך מרחק

כמוני ונגלגל זכות על ידי שתקרב עוד שאר מרחקים ממך על ידי ותגדל ותקדש כבודך
הגדול על ידי דקא, על ידי מרחק כמוני:

(יד)

רב

אנא יהוה, רחם עלינו ברחמיך הרבים, ועורנו שנוזה להגיע לכל מה שפקשנו מלפניך,
שנוזה בכח וזכות עסק התורה של צדיקי אמת שימשך עלינו הארה גדולה
והתנוצצות חזק משרש נשמתנו, עד שנוזה להתעורר באמת אליך, ולשוב בתשובה
שלמה לפניך באמת על כל עונותינו, עד שנוזה להעלות הכבוד דקדשה מעמך הגלות,
מעמקי הקלפות, מולותא דגלותא ונוזה שיגדל ותקדש ויתעלה ויתרומם כבודך הגדול
ותקדוש על ידינו תמיד, ויתגלה כבודך בכל העולם בלו תאיר ארץ מכבודך, כמו
שכתוב: "והארץ האירה מכבודו" ויקים מקרא שכתוב: "ונגלה כבוד יהוה, וראו כל בשר
יחדו, כי פי יהוה דבר":

(טו)

ריא

יהוה אלהי, רופא חולים מתיר אסורים סומך נופלים, שומע אנקת אביונים, חמל עלי
ואל תעזבני ואל תפשיני ראה "עני ומרודי לענה וראש", ואני ידעתי גואלי חי
ואתה חושב מרחוק להיטיב אחריתי, ולהשיב את שבותי ענני יהוה ענני עורני
חנני חנני הושיעני הושיעני תן לי חנינה ולא אכזר זכני ועורני לשוב אליך באמת בתשובה
שלמה, ועשה את אשר בחקיך אלהי ואת משפטיך אשמר:

(טז)

רג

ועל ידי זה תזכני ברחמיך ליראה שלמה, "ליראה את השם הנכבד והנורא" הנה את
יהוה אלהינו ותהיה יראתי ברה ונקיה בלי שום פסלת, ויהיה לי רק יראת
יהוה לבד ותגדל חסדך עמי ותמתיק ותכטל מעלי ומעל ורעי ומעל כל עמך בית ישראל
כל מיני דינים שבעולם ואל תדינני כמעשי, ואל תשפטני כמפעלי, אל תבוא כמשפט
עמי "כי לא יצדק לפניך כל חי", רק תגוד בחסדיך הגדולים והמרבים לכטל מעלי כל
המשפטים וכל הדינים שבעולם, שלא יהיה להם שום פתחון פה לעורר דין ומשפט,
חס ושלום, רק תזכני שאני בעצמי אשפט עצמי היטב בכל עת, לעורר עצמי לתשובה
שלמה באמת תמיד, עד שאזכה להיות ברצונך הטוב באמת לאמתו:

(יז)

הלא

ותהיה בעורי תמיד, ותושיעני לשוב אליך באמת בתשובה שלמה לפניך ואזכה מעתה
להתדבק בד באמת ברצונך הטוב ואזכה לבלות כל ימי בתורה ותפלה ובמעשים
טובים, בקדשה ובטהרה באמת ובאמונה וביראה ובאהבה, בשמחה ובטוב לכב מרב כל

עורני ברחמיך הרבים שלא אאבד מעתה שום שעה ושום רגע מימי חיי המעטים בָּחֶנְם
 כי מעט ימי, ואם לא עבשו אימתי כי הלא אתה עתיד לקבל דין וחשבון מאתנו על כל
 שעה ורגע מימי חיינו עורני שאפלו בעת שאני מכרח להתכבול מדברי תורה, שתומין
 לי אז איזה עסקים מעבודתך ורצונך, שאוכל על ידם לפקח את דעתי ולתת נוחה למוחי,
 ואף-על-פי-כן אעסק אז בדברים קדושים שהם רצונך באמת חוס וחמל עלי ועורני מעתה
 להיות ברצונך הטוב תמיד באמת:

רמ
 (י)
 ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, בשם שגברו רחמיך וחסדיך
 העצומים עלי, ובראת אותי בין זרע ישראל עבדיך, בן יחמו מעיד וחנינותך
 וחסדיך הגדולים עלי, שאזכה לשמע היטב את קול דברי הצדיקים אמתיים, ויפקחו עיני,
 וישמעו אזני, ולבכי יבין היטב את קול דברי הצדיקים אמתיים, אשר עוסקים תמיד
 לעורר ולהעלות את הטוב הנמשך מנשמות ישראל הכבוש בגלות, ולעשות בעלי תשובה
 וגרים, הן קול דברי הצדיקים אמתיים שברור תוה, הן דברי צדיקים אמתיים שוכני עפר,
 הכתובים בספריהם הקדושים עד שאשמע ואראה ואבין היטב את דבריהם הקדושים,
 עד שתטוב שבי יתעורר בתקף גדול, ובכח וגבורה גדולה דקדשה, עד שאזכה להתגבר
 באמת על הרע לשברו ולגרשו ולכבולו מזמני בכבול גמור, באפן שאזכה לשוב בתשובה
 שלמה לפניך באמת ובלב שלם ואזכה להיות ברצונך הטוב באמת בקדשה ובטהרה
 בשמחה ובטוב לבב:

רמא
 (י)
 אנא יהוה חמל עלי, ומלא בקשתי ברחמים, ובכן תעורנו יהוה אלהינו ברחמיך הרבים,
 שיתגלה האמת בעולם, עד שיתעוררו כל ישראל בתשובה שלמה לפניך באמת
 וישמעו רחוקים ויבואו ויבירו כח מלכותך ותמלא רחמים על עמך ישראל, ואפלו על
 הטוב הכבוש בין האמות ותעשה בגדל נפלאותך הנוראות, באפן שתודיע להטוב
 הכבוש ביניהם, המפור ומפור בין העמים במקומות הרחוקים מהקדשה מאד מאד,
 ותודיע להם היטב היכן הם בעולם, ולחייבם הם מוכנים לילך אם לא ישובו, חס-ושלום,
 עד שיתעוררו היטב, וירחמו על עצמם ויזכרו את יהוה וישובו אליך, ויתגברו באמת כי
 אתה יהוה לבר ידעת, את גדל עצם הרחמנות שיש על הטוב הכבוש במקומות כאלו
 ואתה ידעת באמת, כי אין רחמנות בעולם יותר מזה, ואין שום צער ויסורים שבעולם
 נחשבים כלל בנגד הצער ויסורים והענויים הקשים והמרים שיש להטוב הזה, אשר אי
 אפשר לסבל כלל את גדל הרחמנות שיש על זה הטוב הכבוש במקום שהוא כבוש,

אשר נתרחק מאביו שבשמים ומה לו לאב שהגלה את בניו, ואזי לבן שגלה מעל שלחן אביו אזי ואביו לבן הזה, אזי וזמר, אזי וזמר מפל מיני מרירות להבן הזה, שהיה במקום שהיה, ועכשו נפל למקום שנפל, ואם אתה בעצמך לא תרחם עלינו, חסד ושלום, מי ירחם עלינו, ומי יעמד בעדנו, כי עתה אין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים כי הצדיקי אמת שהיה להם זה הכח להודיע האמת להטוב הכבוש, הלא המה נסתלקו בעוונותינו הרבים ומה נעשה עכשו בעת צרה תואת אשר פמוחו לא נהיתה, אשר נשארנו בתוך בראש החר ובגם על הגבעה, באין משען ומשענה, וראה "כי אולת יד ואפס עצור ועזוב", ואין עוזר ואין סומך. הביטה בענינו כי רבו מכאובינו וצרות לכבנו עזרנו כי עליך נשעננו:

(ז)

רמב

טוב ומיטיב לכל, עשה למען טובך, עשה למען כבודך ועשה את אשר תעשה, באפן שיחזור כל הטוב המפור ומפורד בין העמים אל הקדשה ויתוספו ויתרבו בכל פעם גרים ובעלי תשובה אמתים, עד שישונו כל ישראל וכל באי עולם אליך באמת, ונובה לראות מהרה בתפארת עזך, להעביר גלילים מן הארץ, והאלילים ברות יברתו, לתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ, ויבירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברה, תשבע כל לשון:

(ח)

ער

ועזרנו ברחמיך הרבים למענה, וזבני לשוב בתשובה שלמה לפניך מהרה, באמת ובכל שלם ותן בלבי לעשות רצונך, וכוף את יצרי להשתעבד לך, ותתן לי כח וגבורה דקדשה לכבש את יצרי ולשבר תאוותי הרעות, ולהמשיך עצמי רק אל התכלית האמתית ואזכה לקשט עצמי ולקשט אחרים הרבה לקרבם ולהכניסם לתוך הקדשה לקרבם אל התורה ואל העבודה האמתית כרצונך הטוב:

(ט)

רצ

ותזכנו שיהיה פנינו מאירות כל בך עד שיהיה לנו כח לחזור כל העולם בתשובה שלמה על-ידי ראית פנינו לבר שיהיו פנינו מאירות באור פני יהוה כמו אספקלריא המאירה עד שכל אחד ואחד יסתכל את עצמו ויראה את עצמו בתוך פנינו המאירות כמו במראה ואספקלריא ויראה איד פניו משקע בחשך, ויחדש בנשר נעוריו, וישוב בתשובה שלמה באמת לפניך:

הפח

(לג)

על בן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי ארון כל לחלות ולחנן פניך ולשטח כפי לרחמיך ותנינותיך שתחנני בחסדיך הגדולים ותשפיע עלי שכל ודעת דקדושה ובה ונבורה מאתך שאזכה להתגבר על יצרי הרע ולכופו להשתעבר לך באמת ואזכה להפיר אותך ולהתקרב אליך בכל מקום, בין פטיבו בין בעקו חס־ושלום, תמיד אתקרב אליך ואזכה לקנים מקרא שכתוב: "ביהוה אהלל דבר באלהים אהלל דבר", ולהתדבק בך תמיד ותזוני ותעזורני להפיר אותך ולהתקרב אליך באמת ולשוב בתשובה שלמה לפניך ממקום שאני שם עכשו בעת הזאת ואם בעזונתי הרבים נפלתי למקום שנפלתני ויבדתי למקום שיבדתי, אה־על־פיר־כן אני מאמין באמונה שלמה שגם במקומי שאני שם עכשו בעת הזאת גם שם אתה נמצא כי לית אתר פניו מן־ך ובכל המקומות ממשלתך:

הפט

(לג)

על בן חוס וחמל עלי, ואל תסתור פניך ממני, אפלו במקומות הללו המגנים מאד, "גם שם ידך תנחני ותאחזני ומינך". מלא רחמים, "מעשי ידך אל תרף", אחז בי והוציאני מהרה מכל אלו המקומות השפלים והמגנים ותעזורני לבקש אותך תמיד בכל המקומות שאני שם ואזכה לקנים מקרא שכתוב: "ובקשתי ממש את יהוה אלהיך ומצאת בי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך" ותתוה נמצא עמי תמיד בכל עת, ותקרבני אליך ברחמיך אה־על־פי שאני זוכה לדרש ולבקש אותך בראוי ותקנים מקרא שכתוב: "נדרשתי ללוא שאלו, נמצאתי ללא בקשני, אמרתי הנני הנני אל־גוי לא־קרא בשמי. שטחתי אליך כפי, פרשתי ידי כל היום, נפשי בארץ עיפה לך סלה. אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים, חננו יהוה חננו כי רב שכענו כיו. כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ במנונו. דבקה לעפר נפשי חניו בדבריך. קומה עזרתה לנו, ופדנו למען חסדיך. חושה לעזרתי אדני תשועתי" ומחר לחלצני ולהוציאני מכל אלו המקומות המגנים והמטנפים והנמוכים והמגשמים מאד "אל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה" ומחר לנאלני ברחמיך ולהוציאני ולהעלותני ולטהרני מכל הפגמים שפגמתי לפניך על־ידי כל החטאים והעונות והפשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הוה בשוגג ובמזיד באנם ובדצון:

הצ

(לג)

חוס וחמל עלי ותשפיע עלי כח ונבורה דקדושה מן הכח והנבורה של הצדיקים האמתיים אשר זכו לכה את יצרים, אשר הם דומים למלאך יהוה צבאות ממש ועמדו בגסוונות רבות אין מספר, וכבשו את האותם, וכפו את יצרים תחתם, עד אשר

שָׁבְרוּ וּבָטְלוּ אֶת יְצָרָם לְגַמְרֵי וְזָכוּ לְהִתְדַבֵּק בְּךָ בְּאַמֶּת בְּתַכְלִית הַמַּעֲלָה וְהַשְׁלָמוֹת שְׂאִין
 שְׁלָמוֹת אַחֲרָיו וּבְזוּבוֹתָם וּבְחֶם הַגְּדוֹל נִשְׁעָנְתִּי, שְׁתַּחֲוֶה וְתַחֲמַל עָלַי בְּזוּבוֹתָם, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי
 מִבְּחֶם וּגְבוּרָתָם, וְתַעֲזָרֵנִי שְׂאוּזָה גַם בֵּן לִבָּהּ וּלְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל אֶת יְצָרֵי הָרַע,
 שְׂאוּזָה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַתְּאוּזוֹת רָעוֹת וּמְדוּת רָעוֹת לְגַמְרֵי, וְלֹא יִשְׁאַר בִּי שׁוֹם רָע כָּלֵל
 וְאוּזָה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם וְתַעֲזָרֵנִי שֶׁהָרַע שֶׁנֶּאֱחָזוּ בִּי יִפֹּל
 וְיִתְבַטֵּל לְגַמְרֵי וְהַטּוֹב וְהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה תִּנְעָלֵם וְנִסְתָּר בִּי וּבְמַדוּתִי, הַכֹּל יִתְפָּרַר וְיִתְגַּלֶּה
 וְיִתּוֹסֵף עָלָיו אוֹר רַב מְלַעֲלֵא, עַד שְׂאוּזָה לְגַלוֹת וּלְהַאִיר כָּל הַטּוֹב שֶׁבִי וְתוֹכְנֵי לַעֲלוֹת
 מִדְּרָגָא לְדְרָגָא בְּקִדְשָׁה גְדוּלָה, עַד שְׂאוּזָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ וּלְהִתְדַבֵּק בְּךָ וּבְהַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה בְּאַמֶּת וּבְתַמִּימוֹת וְתַפְתַּח לִי אוֹר הַדַּעַת שְׂאוּזָה לְהַכִּיר אוֹתְךָ וּלְהִתְדַבֵּק בְּךָ
 תָּמִיד בְּאַהֲבָה יִתְרָה, בְּאַהֲבָה רַבָּה וְאַהֲבַת עוֹלָם בְּאַמֶּת וּבְאֱמוּנָה בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה
 וְתַמְעַט הַצְּמֻצוּמִים וְהַלְבוּשִׁים וְהַמְסָכִים הַמְכַדִּילִים, וְתוֹכְנֵי לִידַע וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ כְּלִי
 צְמֻצוּמִים וּלְבוּשִׁים רַבִּים, וְתִקְרַבְנִי אֵלֶיךָ בְּהִתְקַרְבוֹת גְּדוֹל וּבְהַתְגַּלּוֹת הַדַּעַת וְהַקְּדוּשָׁה,
 מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

(לד)

תק

אָנָּה יְהוָה מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים, חוֹמַל דְּלִים, שׁוֹמֵעַ אֲנָקַת אֲבִיוֹנִים, רוֹאֵה בְּעֵלְבוֹן עֲלוּבִים,
 הַחֲפִיץ בְּתִשׁוּבַתְּךָ שֶׁל רְשָׁעִים וְאִינוּ חֲפִיץ בְּמִיתָתָם, "אֵתָהּ יִדְעֵת חֲרַפְתִּי וּבִשְׂתִּי
 וּבְלִמְתִּי נִגְדָּךְ כָּל צַדִּיק. חֲרַפָּה שְׁבָרָה לְבִי וְאֲנוּשָׁה וְאֶקְוֶה לְגוֹד וְאִין וְלִמְנַחֲמִים וְלֹא
 מִצְּאִתִּי." תְּרִינִי לְפָנֶיךָ מְלֵא בּוֹשָׁה וּבְלֵמָה מְלֵא חֲרַפּוֹת וּבְיוֹנוּת מַה אֲמַר מַה אֲדַבֵּר וּמַה
 אֶצְטַדֵּק חוּם וְחַמֵּל עָלַי "הַעֲבֵר חֲרַפְתִּי אֲשֶׁר יִגְדַּתִּי בִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים". וְכֵן לְשׁוֹב
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְנִי לְפָרֵשׁ שִׁיחָתִּי לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם בְּאִפְּן שְׂאוּכַל
 לְעוֹרֵר הַנִּקְדָּה הַטּוֹבָה שֶׁיֵּשׁ בִּי וְתֹאִיר בִּי מִפִּי לְלִבִּי בְּאִפְּן שְׂאוּכָה לְתַקֵּן אֶת לְבִי הַפְּגוּם
 מְאֹד, וְאוּזָה לְהַסִּיר וּלְבַטֵּל מִלְּבִי כָּל הַחֲרַפּוֹת לֵב וְכָל הַעֲרֻלַת לֵב, וְכָל הַעֲקֻמִּיּוֹת
 שֶׁבְּלִבִּי, כִּי לְבִי מְלֵא עֲקֻמִּיּוֹת רָע מְאֹד כְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ וּמִסְפָּר "עֶקֶב חֵלֶב מִכֹּל וְאֲנִשׁ
 הוּא מִי יִדְעֵנּוּ" וְאֵתָהּ יְהוָה חוֹקֵר לֵב וּבוֹחֵן כְּלִיּוֹת, רַפָּא אֶת שְׁבָרִי, וְחַכֵּשׁ אֶת מְכַאוֹבֵי
 נַפְשִׁי הַמְרַבִּים מְאֹד חוּם וְחַמֵּל עָלַי רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, כִּי אֵתָהּ יִדְעֵת רָע לְבָבִי וְהַעֲקֻמִּיּוֹת
 הָרַע שֶׁנֶּאֱחָזוּ וְנִתְעַרְבּ בְּלִבִּי, עַד שֶׁכָּל לְבִי מְלֵא הַחֲרוּרִים וְהַלְבוּלִים הַרְבֵּה מְאֹד
 מְאֹד, כְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ וּמִסְפָּר, עַד שֶׁקִּשְׁתָּה לִּי לְנוּחַ וּלְשַׁקֵּט שְׁעָה אַחַת כִּי כָּל עַת וְשְׁעָה
 רוֹדְפִין הַתְּאוּזוֹת וְהַלְבוּלִים אַחֲרַי וּמְחַרְפִּין וּמְשַׁבְּרִין אֶת לְבָבִי עַד אֲשֶׁר אִינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם
 דְּרָךְ וְנִתִּיב וְעֵצָה וְתַחֲבוּלָה אִיךָ לְהַמְלִט מִחֶם וְאִפְלוּ מַה שֶׁמְתַנוּצֵץ לִי עַדִּין אִיזָה
 הַתְּנוּצְצוֹת עֲצוֹת טוֹבוֹת, אִינִי מְקַיְּמָם מַעֲצָם הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וּפְזוּר חֵלֶב וְהַנְּפֶשׁ:

תקא

(לד)

רבוננו של עולם, מר לי מאד. אתה ידעת מרירותי העצום, אתה ידעת חרפתי ורע לבבי
 בכל בחינותי, בכל פרטיה ודקדוקיה, ואין מי שיוכל לרפאות אותי כי אם אתה
 לבר, יהוה אלהי ואלהי אבותי, בחסדך האמתיים לבר, בחסד חנם לבר, אף על פי
 שאיני זוכה לדבר אפילו דברים אלו באמת, באשר אתה ידעת, כי מחרפים אותי בכל
 מיני חרפות ובזיונות. "כל רואי ולעיני לי, נפטירו בשפה יגיעו ראש. כל היום בלמתי
 נגדי ובשתי פני כסתי, מקול מחרת ומגדת מפני אויב ומתנקם". ובכל עת ורגע מערבב
 בדעתי ולבי כל מיני חרפות ובזיונות, ולא די שמחרפים אותי ומשפרים את לבבי בכל
 מיני תאוות רעות ומדות רעות וחרהורים רעים ומגנים, אף גם בתוך כך בשאני רוצה
 לשא עיני מעט אליך ולצפצפה אמרתי לרחמיך וחינוכיך, בתוך כך מלא לבי בפניות
 ובלבולים גדולים ונסות הרוח אשר על ידי זה תפילתי נמאסת מאתך חס ושלום, כמו
 שכתוב: "תועבת יהוה כל גבה לב". ועתה מה אעשה ומה אפעל, להיכן אנוס לעזרה,
 הכיטה בעיני כי רבו מכאובי וצרות לבבי. אך אף-על-פי-כן אני מקווה ומנחל לרחמיך
 הרבים ולחסדך הגנוזים, כי אתה יודע צפון לבבי ועצם שרש נקדתי הפוכה, אשר
 באמת לאמתו יש כי שרש נקדה טובה וקדושה וטהורה, כי אני מודע בית ישראל
 ונשמתו משרשת בנשמת הצדיק האמתי שהוא שרש כלליות נשמת בני ישראל, על כן
 באמת לאמתו בפנימיות שרש נקדתי הפוכה, אני צועק אליך באמת ובלב שלם שתחום
 עלי ותרחם עלי ותחנני מאוצר מתנת חנם, ותעזרני להסיר ממני ערלת לבי ושכירת לבי
 וחרפת לבי, ואזכה להטות לבבי אליך באמת לאמתו ולשבר ולבטל מלבי כל התאוות
 רעות ומדות רעות ועקמימיות שבלב ורע הלב, ותחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת
 ובלב שלם, ואזכה מהרה ללב טהור ללב טוב ללב קדוש ללב שלם פרצונך הטוב:

תקב

(לה)

רבוננו של עולם, ארון הרחמים והסליחות הצופה לרשע וחפץ בהצדקו הפותח שער
 לדופקו בתשובה ובני ברחמיך הרבים שאשוב בתשובה שלמה לפניך חיש קל
 מהרה על כל חטאי ועונותי ופשעי שחמאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום
 הוה ואל תמרף עלי את השעה "שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך. השיבנו יהוה
 אליך ונשובה חדש ימינו בקדם". כי מראשית בואת הודעת ומלפנים אותה גלית כי קדם
 שבראת העולם בחכמתך הקדומה, הקדמת את התשובה תחלה כי תשובה קדמה
 לעולם כי ידעת כי בשר ודם אנהנו, ומחמך קרצנו "הן בעזן חוללתי ובחטא יחמתי
 אמי" ואתה ידעת יצרנו כי עפר אנהנו על-כן הקדמת תעלה למכותינו וצרי למכאובינו

כי אתה חפץ בקיום העולם, ואין אתה חפץ בהשחתת העולם חסד ושלוש על בן מתחלה עלתה ואת במחשבה לפניך שתקבל תשובתנו לפניך בכל עת שנבוא אליך אבל מה נאמר ומה נדבר כי כבר נתאחזו ונתפסו בנו כל כך ונו מצולת החטאים, ונשמיות עכירת החמר, עד אשר תש כחנו ומטה ידינו מאד, וקשה לנו בעצמנו לשוב אליך באמת ואין לי שום תקנה כי אם על רחמיך הרבים, שאתה בעצמך תשיבנו ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך וינצל ויראה לפניך אנקותינו ואנחותינו ותפלותינו ותחנונותינו, מה שאנו מתאנחים ומצפים ומחכים וזועקים בכל עת אליך שתשיבנו אליך באמת, באלו עשינו כל מה שמוטל עלינו, באלו נתעוררנו ועשינו תשובה שלמה, תשובת המשקל, על כל חטאינו ועוונותינו ופשעינו כי אין אנו יודעים מה לעשות, ואיך להנצל ממה שאני צריך להנצל מעתה, לבל אעשה עוד מה שעשיתי עד הנה, לבל אפגם עוד מה שפגמתי, במחשבה דבור ומעשה ואין לי שום סמיכה ותקנה כי אם על רחמיך הרבים ורחמיך הגדולים שאתה בעצמך תעסק בתקוננו בזכות צדיקי אמת "קדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם", בזכותם וכחם השיבני אליך ותשובה כי אתה אלהי ועורני ברחמיך שלא אשוב עוד לאולתי ואעזב את דרכי הרע ומחשבותי המגנות, ונדעתי המערבבות, וכל בלבולי הדעת המרבים, אשר על ידם באו לי כל מעשי הרעים ופעולתי הורים בלם אובה לעזוב ולסלק מעלי לגמרי מעתה ועד עולם:

(לח)

תקע

ואובה מהרה לעשות תשובה שלמה על כל חטאי ועוונותי ופשעי המרבים וברחמיך הרבים תמחל ותסלח ותכפר לי על כלם אף-על-פי שאי אפשר לי בשום אופן לעשות תשובה בראוי על כל עוונותי העצומים כי כל ימי לא יספיקו לי לתקן חטאי אחד ופגם אחד מעוונותי המרבים אף-על-פי-כן תרחם עלי ברחמיך, ותובני שאובה על כל פנים לעשות תשובה שלמה כפי כחי ואתה ברחמיך הרבים תקבל תשובתי לפניך ברחמים וברצון, עד שאובה שתעביר ותסיר ותגרש ותכחל ממני כל הרוח שמוות שגדפק בי על-ידי מעשי הרעים ותעורר רחמיך האמתיים עלי, ותנעור בהרוח שמוות שפקרבי, ותגרשו ותרחקו ותכחלו ממני כבטול גמור ותובני לרוח חכמה ובינה ודעת דקדשה, עד שאובה להביר ולדעת אותך באמת וכלב שלם ועל-ידי-זה אובה שתתנלה הבושה בפעל על פני, כי עכשו נממטם לבי ושכלי כל כך על-ידי עוונותי המרבים עד שאין לי שום דעת ושכל אפלו להתביש מפניך באמת בראוי לי להתביש, באשר אתה ידעת והנה אלהי ואלהי אבותי:

תקפז

(מ)

אנא יהוה, עיניך הלא לאמונה, "כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני" עזרני וחנוני ותשפיע עלי אמונתך הקדושה מעתה ועד עולם ולא יבוא עלי שום כפירה ובלבול ברעתי כלל ותעזרני מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם וברחמיך הרבים תמחל ותכפר ותסלח, אלוה סליחות, חנון המרבה לסלות, על כל הפגמים שפגמתי באמונתך הקדושה ותגבני לתקן פחתי כל הפגמים האלה על כל מה שפגמתי באמונתך הקדושה מנעורי עד היום הנה בין בגלגול זה בין בגלגול אחר הכל אוכה לתקן בשלמות חיש קל מהרה, ואוכה מעתה לאמונה הקדושה באמת ובשלמות ברצונך

השוב:

תריז

(מח)

רבונו של עולם, ראה בצרותינו המרבות מאד, והכבדות מאד, הארפות מאד ובכל יום ויום אנו צועקים ומתחננים לפני כסא כבודך, שתחזירנו בתשובה שלמה לפניך, ועדין לא שכנו מטעיותנו ושמיותנו. מלא רחמים עזר והושיע נרחם והצל, חוס וחמל חוס וחמל על מטבע ביון מצולות תאוות העולם הנה על מגרש מארץ החיים כמוני על פגום כמוני, על לב "עקש ופתלתל" כמוני, הרי אני לפניך כלי מלא בושה ובלמה. יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שלא אחטא עוד עזרני עזרני הושיעני חנני ורחמיני חנני ורחמיני, "מציל עני מחוק ממוני ועני ואביון מגולו" הצילני ומלמני ופדני "יהוה עשקה לי ערבני":

תרכו

(מט)

אבי שבשמים גרש מפני קדשתך כל הטפשות שבלבי, כל ערלת לבבי, וקנים לי ברחמיך מקרא שפתוב: "ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב ורעה, לאחבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייד" ובני למחשבות קדושות וטהורות הצילני ממחשבות רעות הצילני נא מהרהורים רעים הצילני קדשי את מחשבותי ברחמיך הרבים, ברחמיך הגדולים ברחמיך העצומים יודע תעלומות חמל עלי, מלא רחמים וחנו ויכמרו מעיד עלי קדוש יעקב קדשני ומהרני קדוש על כל הקדשות תן לי פמהנת חנם ונדרת חסד קדשתך הנוראה, באפן שאוכה לקבלה ובני מהרה שיהיה לבי פנוי וחלל מכל מיני ערלת לב, מכל מיני טפשות חלב, מכל מיני מחשבות ורות ומהרהורים רעים וחקמות חיצוניות הנמשכין מהיצר הרע:

תרפה

(גה)

ותעזרנו ותושיענו ותזכנו ברחמיך הרבים לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת חיש קל
 מהרה, עד שנוכח להיות בכלל צדיקים עושי טוב, ונוכח שיתגלה לנו פני יהוה
 על ידי קדשת ארץ ישראל ותזכנו לקום באמת מקרא שכתוב: "דרשו יהוה ועזו, פקשו
 פניו תמיד":

תשב

(נו)

רבנו של עולם, אתה ידעת את כל זה אתה ידעת את לבבי המר והנמחה, מרירות
 לבבי עד גבחי שמים וגיע, עד אשר "כשל בח הסבל, אוי לי אוי בי ילדתני"
 אוי לי על נפשי, אוי ומר לי מאד, אוי ואבוי, אוי ואבוי, אהה יהוה, או שמים הפנינו
 בערי מלא רחמים חמל עלי, בי איני יודע כלל איך להתחיל ולדבר בי איכבה אפצה
 פה ואיך אשא עזו, ואיך יוכל עבד אדוני זה לדבר עם אדוני זה, כי "אמנה, הטאתי
 ליהוה אלהי ישראל" הטאתי עויתי פשעתי, ותרע בעיניך עשיתי, "בחמץ לשנים וכעשן
 לעינים", בן עשיתי לי, ברוצח נפשות בן הייתי על נפשי, ולא חסתי עלי כלל אוי על
 הימים אשר עברו עלי אבי אב הרחמן, אבי אב החסד, אבי צורי פודי וגואלי, יוצרי
 ועושי ובוראי, אלהי מלכי וקדושי אשר אתה חושב להיטיב אחריתי, למדני והורני עצה
 ותחבולה שאזכה לקומה, באפן שאזכה לתשובה שלמה לפניך באמת, ולא אשוב עוד
 לבסלה לעולם כי איני יודע שום תחבולה, כי אם לבקש אותך שתרחם עלי, ותעזר לי,
 ותכף את יצרי להשתעבד לך באמת:

תשכה

(נט)

על בן באתי לפניך להפיל תחנותי מול קדשתך, שתרחם עלינו ברחמיך הרבים ותחמל
 עלינו בהמלתך הגדולה, ותשפיע עלינו חכמה ובינה ודעת דקדשה, וימשך עלינו
 מעין חכמה היוצא מבית יהוה, ותזכנו למשפט דקדשה, ולכלכל דברינו במשפט, עד
 שיתעורר אש המשפט וישרף כל הרע של כל הרחוקים המתקרבים לעבודתך על ידנו
 ויהיה לנו כח לתחזיר אנשים רבים בתשובה שלמה לפניך ולקרב נפשות רבות לעבודתך
 באמת ולבנות מהם היכל הקדש, לגדל ולרומם ולנשא ולהעלות כבודך הגדול על ידם,
 כי זה עקר כבודך בשתרחוקים מתקרבים לעבודתך, כמו שכתוב: "רם על כל גוים יהוה
 על השמים כבודו" ולא יזיק לנו הרע שלהם כלל, רק נזכה להכניע ולשרף ולבער הרע
 מלבבנו על ידי אש המשפט דקדשה, ויתלהב הלב בהתלהבות גדול וישב על כסא
 המשפט, ויהיה נשרף כל הרע לגמרי, ולא יהיה שום כח להרע והקלפות להתאחו חס
 ושלום, לא בלבבנו ולא בלב הנפשות המתקרבים לעבודתך, ורוצים לשוב בתשובה

שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְנוֹכַח שְׂיִתְעוֹרֵר כָּל הָעוֹלָם בְּלוֹ לְעִבּוֹדְתְךָ בְּאַמֶּת, וְיַעֲשׂוּ בָּלֶם אֲגִידָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵב שָׁלֵם, וְיִשְׁמְעוּ רְחוּקִים וַיָּבִיאוּ וַיִּכְיֵרוּ בַח מַלְכוּתְךָ, וַיִּקְנִים מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וַיְהִי (כָּל) הַנְּשָׂאָר בְּצִיּוֹן וַהֲנוֹתֵר בִּירוּשָׁלַיִם, קְרוֹשׁ יֵאמֶר לוֹ, כָּל הַכְּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַיִם" וַיִּתְבַּטֵּל הַרֵעַ לְגַמְרֵי וַתְּשִׁיב שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָא שׁוֹנָה וַיּוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה, וַתְּמַלֵּךְ אֶתְּךָ יְהוָה לְכַדֵּךְ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט וַיִּקְנִים מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וַיְהִי לְעוֹלָם יֵשֶׁב, כּוֹנֵן לְמִשְׁפַּט פֶּסָאוֹ" וַתְּבַטֵּל כָּל הַקְּלָפוֹת וְכָל הַסְּטָרִין אוֹחֲרֵינִין מִן הָעוֹלָם:

תתד (סח)

אַתָּה יְהוָה אַתָּה אֲדוֹנָנוּ מְלַכְנוּ, מַה נַּעֲשֶׂה לְיוֹם פְּקֻדָּה מַה נַּעֲשֶׂה לְעוֹלָם הַנְּצָחִי, מַה נַּעֲשֶׂה לְיוֹם שְׂכָלוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה, אֲשֶׁר אֵי אִפְשָׁר לְהַכְנִים וּלְהַבְלִיל שָׁם כִּי אִם מִי שְׁמַקְשֵׁט עֲצָמוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמִפְּשִׁיט דַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי מַחֲיוֹ דְהַאי עֲלֵמָא וּמְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ רַק בְּהַתְּבָלִית הָאֵמֶתִי וְהַנְּצָחִי וּמַה נַּעֲשֶׂה, וְחַטָּאֵינוּ עָשׂוּ לָנוּ מַה שָּׁעָשׂוּ, עַד אֲשֶׁר "מִכְעַתִּי בְּיוֹן מְצוּלָה וְאִין מְעַמֵּד, בְּאֵתִי כְּמַעֲמָקֵי מוֹם וְשִׁבְלַת שְׂטָפְתֵנִי" אָבִי אָבִי אָבִי, אֲדוֹנֵי אֲדוֹנֵי אֲדוֹנֵי, "מְלָכֵי וְאֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֲתַפְלְלוּ", אֱלֹהֵי אֲשֶׁתַּפְּטִי, אֱלֹהֵי אֲתַנְּפֵל וְאֲתַתְּנֵנִי, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ לְכַד עֲשֵׂה מַה שְּׁתוֹכֵל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַחַוִּירֵנִי בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, זְכַרְתָּ מַעֲתָה, עֲזָרְתָּ מַעֲתָה, הוֹשִׁיעֵנִי מַעֲתָה וְהִיָּה עִמִּי תְּמִיד, וְעֲזָרְתָּ וְזַכַּרְתָּ לְסֹגֵר וּלְחַעֲצִים וּלְסֶתֶם עֵינֵי וּלְבָבִי וְדַעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי מַחֲיוֹ דְהַאי עֲלֵמָא שְׂפָלָה לְגַמְרֵי, וְלֹא אֶסְתַּבֵּל עַל חַבְלֵי עוֹלָם הַזֶּה וְתַאֲוֹתָיו וְיַרְדּוּתָיו בְּלָל, כִּי כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה אֵינוֹ עוֹלָה בְּחֶרֶף עֵינֵי, כִּי הַכֵּל הַכֵּל וְרַעוּת רֹחַ "וּמַה יִּתְרוֹן לְאָדָם מִכָּל עֲמָלוֹ" וּמִכָּל תַּאֲוֹתָיו וְהַבְּלִיּוֹ:

תתיב (סח)

וְזַכַּרְנוּ לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת עַד שְׂיֵאִירוּ עֵינֵי בַעַל הַשְּׂדֵה, וְתַהֲיִהּ הַשְּׂדֵה נִקְרָאת שְׂדֵה צוּפִים וְלֹא תַהֲיִהּ נִקְרָאת חֶסֶד וְשָׁלוֹם שְׂדֵה בּוֹכִים, שְׂתַעֲזוֹר וְתוֹשִׁיעַ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים שְׂיַהֲיִה כַח לְהַבְעֵל הַשְּׂדֵה לְחַיּוֹת צוּפָה וּמְבִיט וּמִסְתַּבֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הַרְחוּק מִן הַתְּבָלִית לְחַבִּיאוֹ אֵל הַתְּבָלִית הָאֵמֶתִי, שְׂיִזְכָּה כָּל אֶחָד לְסֶתֶם עֵינָיו וְדַעְתּוֹ מַחֲיוֹ דְהַאי עֲלֵמָא לְגַמְרֵי, עַד שְׂיַהֲיִה נְכֹלֵל תְּמִיד בְּתַבְלִית הַפְּטוּל בְּרַצוּא וְשׁוֹב בְּתוֹךְ הַתְּבָלִית הָאֵמֶתִי שְׂהוּא בְּלוֹ אֶחָד בְּלוֹ מוֹב, בְּאִפְּן שְׂיִזְכָּה כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְכֹלֵל תְּפִלָּתוֹ בְּאֶחָד. עֲזָרְנוּ מוֹב לְכֹל שְׂנֹזְכָה לְכַבֵּל כָּל נְשִׁמּוֹתֵינוּ עַד שְׂנֹזְכָה לְכַבֵּל עֲצָמֵנוּ לְגַמְרֵי לְכֹלֵל בְּאַחַדוֹתֶיךָ בְּאַמֶּת שְׂהוּא בְּלוֹ מוֹב תְּמִיד, עַד שְׂתַהֲיִה תְּפִלָּתֵנוּ בְּתַבְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּלוּלָה יַחַד מִתְּחִלָּתָה וְעַד סוּפָה בְּתַבְלִית הָאֶחָדוֹת וְלֹא נִשְׁכַּח שׁוֹם אוֹת וְדַבּוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה לְעוֹלָם וְאִפְּלוּ בְּשִׁנְעַמְד בְּסוּף הַתְּפִלָּה, נְזַכֵּר עַדִּין אֶת אוֹת וְדַבּוּר הַרְאֵשׁוֹן שֶׁל הַתְּפִלָּה וְלֹא נִלְךְ וְלֹא נַעֲבַר וְלֹא נִפְסַק לְעוֹלָם מֵאוֹת וְדַבּוּר

הראשון של התפלה, אפלו בשנבוא לסוף התפלה ולא נעשה שום פרוד והכדל והרחקה בין דבורי התפלה הקדושה, רק כל התפלה בלה תהיה כלולה ומחברת ומקשרת יחד מראשה לסופה, ומסופה לראשה, בתכלית האחדות בתכלית השלמות, כי בלו אחד בלו טוב, ועל-ידי-זה נזכה לסדר ולומר לפניך בכל יום ויום שירות ותשבחות ותפלות ותחנונות ובקשות וודוים ופיוסים הרבה בפה מלא, בכונה גדולה, בתכלית כונת הלב באמת ברצונך הטוב ובכלם יהיו כלולים יחד בשמך המיוחד בתכלית האחדות עד אשר תשמע שועתנו ותאזין תפלותינו ותקשיב תחנונותינו, ותמלא כל משאלותינו לטובה ברחמים, שזוכה חיש קל מהרה לשוב בתשובה שלמה לפניך ולהיות ברצונך הטוב באמת ותשים חלקנו עם הצדיקים והכשרים היושבים לפניך בגן עדן, ותשעשע עם נפשנו לעולמי עד ולנצח נצחים ונזכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח ולחיי העולם הבא:

הבא:

(עא)

תתסו

אנא יהוה מלא רחמים, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, אתה ידעת כי אי אפשר לנו לבררם ולהעלותם בעצמנו, רחמיך רבים יהוה, רחמיך רבים מאד, רחם עלינו ועל הניצוצות הקדושות ועל האותיות הקדושים המפורים ומפורדים בין הגוים והקלפות, ועזרנו לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ותמהר ותחיש לברר ולקלט ולגאל את כל הניצוצות הקדושות מן הגלות, ותשיבם למקומם בשלום ותחזר ותשלים פגם כל העולמות בכלם, וכל השמות הקדושים שפגמנו בעוונותינו, וישיב המלך את נדחיו, ותחזר ותקבצם בקרשה שנית, ויקנם מקרא שכתוב: "ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמיך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה. אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחד" ותעלה את השכינה מגלותה ותקימה מעפרה, ותשלים את הדעת הקדוש, ותמשיך דעת דקדשה ורחמים גדולים בעולם ותכפיל בעם ואבדויות מן העולם, ויקנם מקרא שכתוב: "לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי, כי מלאה הארץ דעה את יהוה, כמים לים מכסים":

(עב)

תתסח

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרני לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת. רבנו של עולם, אתה ידעת גדל התרחקותי ממך על-ידי עוונותי ופשעי הרבים והעצומים מאד עד גבתי שמים, עד אשר איני יודע שום דרך איד לשוב אליך, כי גשמיות עבירת החמר ותאוותיו הרעים נאחזו ונדבק בי מאד, ודעתי נתערבב ונתעפר ונתגשם מאד:

תתצו

(כב)

"צמאָה נַפְשִׁי לַאלֹהִים לֵאלֹהִים חַי מֵתִי אֲבֹא וְאַרְאֶה פָּנַי אֱלֹהִים. רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיִּינִי". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, וּבְנֵי לַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שְׁלֵם וְאִזְכָּרָה לַתְּשׁוּבָה מֵאַהֲבָה בְּאֵמֶת, לְמַעַן תִּמְחֹל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי וְלֹא יִהְיֶה נִשְׁאָר מֵהֶם שׁוּם רֶשֶׁם כְּלָל וְיִהְיוּ כָּל עֲוֹנוֹתַי גְּתֵהֲפֵכִין לְזִבִּיּוֹת וְתוֹכְנֵי לְמַחִין וְשִׁבְלֵי דְקַדְשָׁה, לְשִׁבְלֵי צַח וְנֶדָה וְנֶקֶד מִכָּל סִיג וּפְסֻלָּת כְּכֶסֶף טָהוֹר, כְּכֶסֶף צָרוּף מִזָּקָן שְׂבָעֵתִים וְאִזְכָּרָה לְחַדֵּשׁ מַחֵי כָּכֵל עֵת בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָה וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי תָמִיד שְׂאִיזְכָּרָה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד בְּשִׁבְלֵי צַח וְנֶדָה וְאִזְכָּרָה לְהַכִּין תָּמִיד בְּמַהֲרֵי הַגְּדוּלָה בְּכָל מְקוֹם שְׂאִלְמוּד וְלֹא אֶצְטַרְךָ לְעֵינַי כְּלָל וְיִהְיֶה שִׁבְלֵי הוֹלָךְ וְגְדוּלָה בְּקַדְשָׁה גְדוּלָה וּבִזְרִיוֹת גְדוּלָה בְּצַחוֹת וּבְבִהֲרֵי וְאִזְכָּרָה לְהִיּוֹת מְחִיר בְּמִלְאַכָּת שָׁמַיִם, וְלְהַכִּין כָּל דְּבָר לְאַשׁוּרוֹ וְלְאַמְתָּתוֹ כְּדַבְּרֵי תוֹרָתְךָ תְּקַדְוֶשָׁה בְּמַהֲרֵי הַגְּדוּלָה, בְּלֵי שׁוּם בְּלִבּוֹל כְּלָל:

תתקפו

(כג)

רַחֵם עָלַי בְּעַל תְּרַחֲמִים, וּבְנֵי וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאִיזְכָּרָה אֶת עֲצָמֵי לְהַתְאַנַּח אֲנַחָה גְדוּלָה מֵעַמְּךָ הַלֵּב בְּאֵמֶת, עַל גְּדֹל רַחוּמֶיךָ מִמֶּךָ עַל־יְדֵי עֲוֹנוֹתַי הַמְרַבִּים, וּבְפָרְט עַל פָּנִים הַאֲמוּנָה, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה נִסְתַּם פִּי בְּאִמְצַע דְּבוּרֵי וְנִפְלְתִי כִּמוֹ מִשְׁמַיִם לְאַרְצִי, וּבְנֵי לְחַרְגִישׁ כְּאִבִּי וּמְכַאֲבֵי הַעֲצוּם בְּאֵמֶת, עַד שְׂאִתְאַנַּח אֲנַחָה אֲמִתִּיית מֵעַמְּךָ הַלֵּב, וְיִהְיֶה רוּחִי נִשְׁפָּר בְּקִרְבֵי בְּאֵמֶת, בְּאִפְּן שְׂאִתְעוֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים עָלַי וְנִעְלָה וְיִבּוֹא וְיִגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה לְפָנֶיךָ רוּחִי הַנִּשְׁפָּר עַל־יְדֵי אֲנַחְתִּי בְּאִלּוֹ הַקִּרְבָּתִי קִרְבֵּן עוֹלָה לְפָנֶיךָ שְׂהִיא בְּאֵה לְכַפֵּר עַל תְּרַחֲוֵי הַלֵּב וּבְחִמְלָתְךָ הַגְּדוּלָה תִּפְתַּח אֶת יְדֶיךָ בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן, וְתַחֲזִירְנִי בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת וְעַל־יְדֵי חַרוֹת שְׂאִוְצִיא וְחַרוֹת שְׂאִכְנִים בְּשַׁעַת הַאֲנַחָה, עַל־יְדֵי־זֶה תִּמְשִׁיךְ עָלַי הָאֶרֶץ גְּדוּלָה מֵהַשֶּׁם (חַת"ר) הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק פּוֹתַח אֶת יְדֶיךָ וּמְשַׁבֵּעַ לְכָל חַי רַצוֹן, וְעַל־יְדֵי־זֶה תַּחֲתֶיךָ וְתִנָּסֵר אֶת נַפְשִׁי וְנִשְׁמָתִי מִבְּחִינַת אַחֲוֵר בְּאַחֲוֵר, וְתַחֲזִירְנִי וְתִשְׁכַּחֵנִי אֱלֹהֶיךָ בְּבִחִינַת פָּנִים בְּפָנִים:

תתרג

(כד)

יְהוָה אֱלֹהִים אֵמֶת יְחִיד קַדְמוֹן, חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת לְכָל יְדַח מִמֶּנּוּ נִדַּח, מִזֹּב וּמִמֵּיב לְכָל, צוּפָה לְרַשָּׁע וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ, קוֹרֵא תְדוּרוֹת מְרֹאשׁ, הַרוֹצֵה בְּתְשׁוּבָה, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹד וּלְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ תְּקַדְוֶשִׁים, וְתַחֲזִירְנִי בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחַנּוּךָ אֱלֹהֶיךָ וְאֶת מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁמֶר מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

"כי נר מצוה ותורה אור" ותחמל עלי ותנפני להתקדש בקדשה גדולה ולעלות מעלה מעלה, ולהתקרב אליך בהתקרבות גדולה באמת לאמתו ברצונך הטוב עד שאזכה בעת שיגיע קצי וזמני להפטר מן העולם, להשיב נפשי ורוחי ונשמתי אליך בקדשה ובטהרה גדולה בלי שום סיג ופגם, ואתקן בחיי כל אשר פגמתי ושחתתי בעוונותי הרבים וכפשעי העצומים:

תהשעד

(קמו)

חמל עלי מלא רחמים ועזרני והושיעני לרלג ולקפץ על כל הכלי עולם הזה ולהתקרב אליך באמת ובתמים לעולמי עד ולנצח נצחים, ויכנס בי מקרא שכתוב: "כי הצלת נפשי ממוות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים" ונאמר: "שוכי נפשי למנוחוכי כי יהיה גמל עליכי, כי חלצת נפשי ממוות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי, אתהלך לפני יהוה פארצות חיים. תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעימות בימיך נצח" אמן ואמן:

תהשעד

(קנ)

רחם עלי מלא רחמים ותחורני בתשובה שלמה לפניך מהרה ותן חלקי בתורתך, כי לא על צדקותי אני מפיל תחנתי לפניך כי על רחמיך הרבים, בכח וזכות גדולי הצדיקים האמתיים רבותינו הקדושים וכותם יגן עלינו, אשר כחם יספיק גם עלי כמו שאני כמו שאני, להוציאני ולטהרני מכל טמאותי מהרה מהרה ולזכותני בחיי לכל מה שבקשתי מלפניך מלא רחמים. "ואני תמיד איתחל והוספתי על כל תהלתך. תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי" אמן:

א

(א)

אדון כל מושל בכל, אתה בראת את ישראל עמך בדי שיזכו לתכלית האמתית לתכלית הנצחית, עד שיתנה להם ממשלה על המלאכים, כי זה הוא התכלית והסוף של איש הישראלי שנברא בשביל התכלית הנה בדי שיתנה לו ממשלה על המלאכים. ועתה "אבי ראה גם ראה", כמה אני רחוק מהתכלית הנה מקצה אל קצה בתכלית הרחוק, ולא די שלא זכיתי להתכלית הנה אף גם הרעותי את מעשי וקפחתי את מוכתי וקדשתי כי חטאתי עויתי ופשעתי לפניך והוספתי בכל פעם חטא על פשע ימים על ימים שנים על שנים, עד אשר לא חלף עלי יום אחד מכל ימי חיי בלי חטאים ופגמים רבים ועצומים, גדולים וקטנים, עד אשר עוונותי רבו מחול ימים ומעפר הארץ ומטפות הים, ועצמו משערות ראשי, ונבחו מנשמת רוח אפי עד אשר איני יודע איך אני יכול לחיות אפלו שעה אחת מעצם מרירות עוונותי הרבים מאד או לי מה עשיתי, ואם זכרתי

ונבהלתני, "נעויתי משמע נבהלתני מראות, תעה לבכי פלצות בעתתני, את נשף חשקי שם לי לחרדה, עד שתמלך במסבו נרדי נתן ריחו". מה אמר מה אדבר מה אצמדק, כי כבר שפכתי שיח לפני בוחן בליות בדברים האלה כמה וכמה פעמים ועדין לא נתעוררתי באמת לשוב אליך פראוי פאמת. ובאמת ידעתי יהוה אלהי כי לא עליך תלנתי חלילה כי אם עלי ועל נפשי, אנכי סבותי בנפשי כל אלה, כי אני אדוני העון, ותמלך וכסאו נקי. אך עם כל זה אמרתי "יהי מה ארצה" דברי אלה לפניך, אולי אמצא עתה חן וחסד בעיניך, שתעשה עמי בגדל נפלאותיך הנוראות, ותחתור חתירה מתחת כסא כבודך, ותחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם, באפן שאזכה מעתה לרדה באמת אחר התכלית האמתית אשר בשבילו נבראתי, עד אשר אוכה להשיגו באמת:

לח

מלא רחמים, מלא משאלותינו למוכה פרחמים, ותתן לנו כל הפצנו ובקשותינו למוכה חיש קל מהרה ותתפאר עם כל עמך ישראל לעולם, מגדול ועד קטן, כי בלם יקרים ונחביבים בעיניך כבבת עין ובנך הכל. הן "כל תוכל ולא יפצר ממך מזמה", ובעצם שפלותנו וגריעותנו ופחיתותנו ודחקנו ועמלנו, ועצם רחוקנו ממך על ידי עוונותינו וחמאתנו הרבים והעצומים, עם כל זה אתה יכול להגביהנו ולהעלותנו ולהמשיך עלינו קנשה וטהרה ולהחזירנו בתשובה שלמה לפניך, ולקרננו לעבודתך באמת, עד שנוכה להגיע לכל מה שבקשנו מלפניך כי אתה "מקים מעפר דל מאשפת ירים אכיון להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו", ואתה משפיל גאים ומגביה שפלים ואתה מלא רחמים עלינו ועל כל ישראל תמיד, בכל עת ובכל רגע, ואתה עושה נפלאות גדולות לבדך כי לעולם חסדך, "עושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר", באמור "אין קדוש ביהוה כי אין בלתיך ואין צור באלהינו. יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל. יהנה מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם. מקים מעפר דל מאשפות ירים אכיון להושיב עם נדיבים, וכסא כבוד ינחילם, כי ליהנה מצוקי ארץ וישת עליהם תבל. רגלי חסידיו ישמר, ורשעים בחשך ידמו כי לא בכת ונבר איש. יהוה יחתו מריביו, עליו בשמים ירעם, יהוה ידון אפסי ארץ, ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו". ונאמר: "מקולות מים רבים אדירים משפרי ים, אדיר במרום יהוה, עדתיד נאמנו מאד לביתך נאנה קדש יהוה לארץ ימים. יהיו לרצון אמרי פי ותגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי" אמן בן יהי רצון:

(ב)

ג

ותנפנו לדבור של תשובה, ותעזרנו לדבר דבורים הרבה של תשובה לפניך ונזכה לקנם מקרא שבתוב: "קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה", ותשלח לנו דבורים הגונים

ורצויים לתוך פיני, עד שגזכה לעורר לכבנו לפניך באמת, ולשפך לבנו כמים נוכח פניך
 יהות, כמו שכתוב: "שפכי כמים לבך, נוכח פני יהות":

(ג):

נד

רבונו של עולם, זכני לתשובה שלמה לפניך רבונו של עולם, זכני לדבור בזה שיעורר
 לבי באמת עד שאזכה לשוב אליך מהרה באמת ובלבב שלם זכני רחמי
 רחמי, חנני חנני החזירני בתשובה שלמה לפניך "השיבני ואשובה כי אתה אלהי", תן
 לי תקנה ולא אובר, תן לי רוח והצלחה אמתיית רוח והצלחה נצחית, תן לי דבור של
 תשובה אמתיית חום וחמל עלי למען שמה, למענה עשה ולא למעני, ראה עמידתי דל
 ורק וחסר, פגום ומקלקל ונשחת מאד, מבלבל ומטרף מאד הצל ספינה המטרפת בים
 באין עזר וסומך הצל נרדף מפני רוצחים ואורבים ולסטים ואויבים ושונאים קשים ומרים
 ואכזריים שאין דוגמתם בעולם הצילני נא ברחמיך הרבים, הושיעני נא אבי אב הרחמן,
 הצליחני נא הצלחה האמתיית הצלחה הנצחית, שאזכה מעתה להצליח בזה העולם
 הצלחה הנצחית שאזכה להרויח רוח האמתי מה שאפשר להרויח בזה העולם בלי שיעור
 וערף ומספר, עזרני להיות בראונך הטוב באמת, מעתה ועד עולם:

(ד):

עד

רבונו של עולם, בעל הרצון, בעל הרחמים, רעוא דכל רעיון סתימא דכל סתימון, עתיק
 דעתיקון, אשר הודעת לצדיקים האמתיים שלש עשרה מדותך של רחמים
 הגדולים בתליסר תקוני דיקנא קדישא, חום וחמל עלי ברחמיך הרבים, ברחמיך
 הגדולים, ברחמיך הגנוזים, שאין בהם שום אהיות דין כלל וזכנו לשוב בתשובה שלמה
 לפניך, ולהתקרב לעבודתך באמת כי אתה יודע באמת, כמה אני רחוק מקדשתך
 האמתיית, וכמה אני צריך להתביש בפני הפשוטים שב ישראל, מפל שכן בפני פשרי
 הדור, מפל שכן וכל שכן בפני הצדיקים האמתיים שבדור אבל על רחמיך הרבים אני
 בוטח שעדין יש לי תקנה לתקן את ימי הפגומים מאד מאד, ולהטיב את מעשי, לחדש
 בנשך ימי שעברו בחשך על כן אני תולה עיני אליך ומצפה לישועתך, עד שתחנני
 ותחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, חיש קל מהרה, עד שאזכה להיות בראונך הטוב
 באמת:

(ה):

קכג

זכה אותי גם כן ברחמיך הרבים לשוב אליך באמת ואם בעזונותי הרבים אני מתרפה
 במלאכת שמים מאד, ואיני מתגבר בעבודת יהות כלל, אשר מעולם לא זכה אדם
 כמוני לתשובה שלמה באמת, הלא אתה עושה חרשות בכל עת, ואתה מחדש בכל יום

ובכל עת ובכל שעה נפלאות גדולות עד אין חקר, ואתה מרחם בכל עת על ישראל ברחמים וחסדים חדשים רחם עלי ברחמים נפלאים, ברחמים חדשים שלא נתגלו עדין מעולם, בזכות הצדיקים הקדושים אשר בארץ המה, באפן שאזכה מעתה לשוב לדרך החיים באמת לאמתו ואל תניחני לתעות עוד בדרכים נכונים ומבלבלים שאינם פרוצונד, ולא אלה עוד חשכים, אבטח בשם יהוה ואשען פאלהי. אל תתעני יהוה מדרךך אל תקשיח לפי מיראתך, כי ממך הכל ואתה "כל תוכל ולא יפצר ממך מזוזה". קדש וטהר את מחשבתי ברחמי הרבים, ובני לדרך האמת לאמתו, תן לי תקנה ולא אובר עוד כלל, עזרני להיות פרוצונד באמת, ואזכה לתקן את כל אשר שחתתי ותובני שתהנה אכילתי תמיד בשמחה, בקדשה ובטהרה גדולה, ואזכה להיות בשמחה תמיד:

(י:)

קפ

מרחם על הארץ מרחם על הפריות, האל אב הרחמן, רחם עלינו ברחמיך האמתיים ברחמיך הגנוזים ברחמים שיש בהם פח לרחם גם עלי להחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת לאמתו "בחסדך חני ואשמרה עדות פיך, חסדך יהוה מלאה הארץ חסדך למדני". ותשיע עלי דעת דקדשה, ותגדש ממני חרוח שטות ושגעון וכל מיני בלבול הדעת שבעולם ואזכה אני וזרעי וכל התלויים בי וכל עמך בית ישראל לדעת בידיעה שלמה אלהותך וממשלתך וגדלך ותקפך ותפארתך ומלכותך אשר בכל משלה, כאמור: "אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו":

(יא:)

רבה

אחה יהוה עזר, אחה יהוה במעט אפס תקנה חלילה, ראה כי אזלת נדי ואפס בחי, רק מרחוק ומעפר אני מצפצפת אמרתי אליך חמל על חייב אלפים ורבבות פעמים עד היום במוני, חמל על רחוק במוני, חמל על מי שאינו ראוי לחמלה במוני, חמל עלי, חמל עלי, חמל עלי, רחם עלי, רחם עלי, חננני יהוה במתנת חנם לנמרי, חנני חנני, פדני פדני, הצילני מחטאים ועוונות ופשעים, הצילני מדינה של גיהנם, הצילני מענשים הקשים ותפרים שהיו מגיעים לי חסד ושלוש על פי משפטיך האמתיים, הצילני מחרבו של מלאך המות ומחבוט הקבר ומדינה של גיהנם הצילני מחרפות וכושות ובזיונות, שלא אבוש ולא אכלם ולא אכשל לעולם ועד, לא בעלמא הדיון ולא בעלמא דאתי החזירני בתשובה שלמה לפניך, עשה את אשר בחרך אלה ואת משפטיך אשמר "שמרה נפשי והצילני אל אבוש פי חסיתי בך" הפלא חסדך, גלה חסדים חדשים הגנוזים אצלך לקרב ולרחם את שאינו ראוי לרחם במוני, למענה ולמען אבותינו ורבבותינו הצדיקים האמתיים אשר קדשתם פדאי להגן גם עלי. הושיעה אבי שבשמים, הושיעה

אדוני המלה, "שפחתי אליך כפי, אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים, פרשתי ידי כל היום, נפשי בארץ עיפה לך סלה" ובני שאהיה כרצונך תמיד, "דלו עיני למרום אדני עשקה לי ערבני, ערב עבדך לטוב אל יעשקוני ידים. עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך, עד ישקוף וירא יהוה משמים", אולי יחוס אולי ירחם "ואני תמיד איחל ויחוספתי על כל תהלתך, כי לא יונח לעולם אדני, טוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה, כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ במגנו, קומה עזרתה לנו ופרנו למען חסדך", אמן ואמן:

רבו

(יב:)

רבנו של עולם, כבר הכתתנו בכמה הכתחות והותרתנו בכמה אזהרות שאין שום יאוש בעולם כלל, על בן כל עוד נפשי בי אפרש כפי לרחמיך ולחנינותיך, אולי יעשה יהוה ככל נפלאותיו ויחדש נפלאות חדשות "אשר לא נבראו בכל הארץ", ויחזירני בתשובה שלמה לפניו פאמת ובלב שלום. ובני שאזכה לחפש ולדרש ולבקש אותך פאמת, עד אשר אזכה למצא אותך מהרה, באפן שאזכה להתקרב אליך פאמת, עזרני כי עליך נשענתי:

רמנ

(יד:)

מלא רחמים, עיני תלויות אליך תמיד לזכות לזה, "עיני תמיד אל יהוה, כי הוא יוציא מרשתי רגלי" לך יהוה קויתי לך יהוה חביתי לך יהוה איחל אולי יחוס אולי ירחם, ותשוב בעיניך עשה עמי, כי הנה בחמר ביד היוצר, בן אני בדרך פעל הרחמים בעל תישועות, הטוב והמטיב לכל כי אין קצבה לטובותיך, ואין קץ לחנינותיך, ואין לשער דרכי חסדך ונפלאותיך אשר אתה עושה בכל דור ודור עם כלל ישראל, ועם כל אחד ואחד בפרטי פרטיות עשה עמי חסד חנם ממה שלא יחסר עמך, באפן שאזכה לשוב אליך פאמת, ולהתקרב אליך בתמימות ובפשימות נמור בלי שום חכמות כלל:

ער

(יח:)

חוס וחמל עלי ועל כל ישראל למען שמך ולמען צדיקך האמתיים ולמען תורתך הקדושה, עשה למענך ולא למעננו, עשה למענך והושיענו, ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך חוסה עלי כל עוד נפשי בי, כי כבר פנה יום, וכבר עברו משנותי מה שעברו, ועדין לא עבר עלי שנה אחת ולא יום אחד בלי פגמים הרבה רחם עלי מעתה לחיות מעט פלטתי הנשארתי, שאזכה מעתה בכחך להגביר הטוב על הרע, כי מעט מן האור דוחה הרבה מן החשך "אל תפשיני ואל תעזבני אלהי ישעי, אל תאסף עם חפאים נפשי ועם אנשי דמים חזי, אל תעזבני יהוה, אלהי אל תרחק ממני, חוששה לעזרתי אדני תשועתי":

שלג

(כח:)

ועזרנו ונצבנו לשוב בתשובה שלמה, ולתקן מהרה כל מה שפגמנו לפניך בעינינו מנעורינו עד היום הזה, אשר הרבינו לפשע בזה, שהסתכלנו בעינינו חוץ מגבול הקדושה, ובאנו על-ידיה לחטאים ועוונות ופגמים גדולים הרבה מאד, והרע בעיניך עשינו אוי לנו כי חטאנו, שפגמנו בעינים קדושים כאלו, הנמשכין מעיני יהוה, שיכולים לזכות להסתכל בהם על ההתפארות של השם ותפוד ותצדיקים, ולהמשיך על-ידיה קדשת ארץ ישראל בכל מקום שמביטים שם וכרב אולתנו לקחנו עינים קדושים ונוראים כאלו, והסתכלנו בהם במה שהסתכלנו עד אשר באנו למה שפאנו בעוונותינו הרבים. מלא רחמים למדנו הדרך לתקן כל זה, ועזרנו והושיענו שנוכח לבקש ולחפש ולמצא צדיקים אמתיים השייכים לשמש נשמותינו, וליה ולנסע אליהם תמיד, ובפרט על ראש השנה הקדוש שהוא עקר זמן הקבוץ הקדוש, וננו שנתיה נמנין גם בן בכלל עמך ישראל הכשרים המתאספים אליהם ונוכח על-ידיה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ונוכח להסתכל על פניהם הקדושים, ולתקן על-ידיה כל הפגמים שפגמנו בעינינו מנעורינו עד היום הזה, ותמשיך עלינו אור קדשת ההתפארות הכלול בפניהם הקדושים ועל-ידי זה נוכח להמשיך קדשת ארץ ישראל בכל מקום שנסתכל שם, עד אשר יתקדשו כל מקומות ישראל בקדשת ארץ ישראל:

הד

(לה:)

רבנו של עולם, צופה ומביט עד סוף כל הדורות, "מגיד מראשית אחרית" אתה יודע גדל הרחמנות שיהיה עלי ליום הדין הגדול והנורא, בעת שאתה עתיד להחיות מתים, שאז יהיה נפקד האדם על כל מעשיו שעשה בזה העולם, דבר גדול ודבר קטן, הכל יהיה נזכר לו אז "כי את כל מעשה האלהים יביא כמשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע" ואפלו אם אנוכה מעתה לתשובה שלמה באמת, גם בן אני צריך רחמים רבים וישועות גדולות ליום הדין, לפי עצם רבוי פגמי ופשעי שפשעתי נגדך עד הנה, אבל עדין אני רחוק מתשובה שלמה, ועתה מה אעשה אבי שפשמם, הושיעני נא אבי מלפי וקדושי, יוצרי ובוראי ועושי, ותקנני בעצה טובה מלפניך, באשר אני שם עתה, באפן שאנוכה מעתה להתעורר באמת בכת ונבורה וזריות גדול לשוב אליך באמת, עד שאנוכה לקום בתחית המתים לחיי עולם כי אתה יודע, אשר כל כונתך בבירואתנו היה רק כדי שנוכח לתכלית הנה, לחיים נצחיים של עולם הבא:

תח

(ל:ו)

רבונו של עולם, אב הרחמן, זכנו ברחמיך הרבים, שנופה לעמק באמירת תהלים כל ימינו ותעזרני אותי ואת כל בני ביתי בכלל ישראל עמו, שאנופה בכל יום ויום לומר תהלים הרבה בהתעוררות גדול בלב שלם באמת, ואנופה להטות לנבי היטב להשמיע לאזני מה שאני מוציא בפי, באפן שאנופה למצא עצמי בכל דרנא ודרנא בתוך פסוקי תהלים הקדושים הפולחים מכל נשמות ישראל ומכל המדרגות שבפולחם, מן תכלית מדרגה העליונה עד תכלית דיוטא התחתונה, אשר כל הנפלים והרחוקים בתכלית הרחוק בלם יכולים למצא את עצמם בתוך ספר תהלים, וכל אחד יכול לעורר לכבו לשוב בתשובה שלמה להשם ותפוד על ידי אמירת תהלים, ולבוא להשער של תשובה השני, לו, שהוא מבין בנגד האות שלו שיש לו ב"מ"ט [בארבעים ותשע] אותיות של שמות שבטי יה שהם מ"ט [ארבעים ותשע] אותיות בנגד מ"ט [ארבעים ותשע] שערי תשובה שאנו צריכים לשוב על ידם להשם ותפוד עד שנופה על ידי זה שהשם ותפוד ישוב אליו בתשובה שלמה, לרחם עלינו בחסדים רבים ורחמים גדולים, לסייענו ולעזרנו בכל עת להתקרב אליו ותפוד תמיד, מכל המקומות שנפלנו בהם, ולשוב אליו בתשובה שלמה, תשובה על תשובה תמיד:

תט

(ל:ז)

אנא אבי אב הרחמן כל דרכי עצותיך אשר גלית לנו על ידי צדיקיך האמתיים, בכלם פגמתי בהם הרבה באשר אתה ידעת אבל אני יודע [ומאמין] באמונה שלמה, שבאמת אי אפשר לקלקל עצותיך בשום אפן בעולם על בן ערין אני עומד ומצפה לישועה שלמה בכל עת, שתקרבני אליך ותחזירני בתשובה שלמה לפניה, על ידי כל הדרכים והעצות הנפלאות והנוראות התמימות והפשוטות, אשר גלית לנו על ידי צדיקיך האמתיים, באפן שאנופה מעתה להיות ברצונך הטוב תמיד:

תי

(ל:ח)

רבונו של עולם, זכני להיות רגיל מאד באמירת תהלים הרבה בכל יום בכונה גדולה, בהתעוררות נפלא בכונה חלב באמת, עד שאנופה על ידי זה להרגיש באב עונותי, ולשוב עליהם בתשובה שלמה ואנופה לשמחה גדולה על ידי אמירת תהלים, ולעורר עלי כל העשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים, שהם רפואת חבת מלך, שהיא בנסת ישראל, ונגינותי אנגן כל ימי חיי על בית יהוה בקול רנה ותודה, "כי טוב יהוה כי לעולם חסדו":

תיא

(ל:ו)

מלא רחמים, זכנו לצאת מגלות מצרים, ומכל הגלויות של הנפש והגוף אשר בלם
מכוננים בשם גלות מצרים זכנו שאזכה לטהר ולזכר ולגלות כל המ"ט שערי
תשובה על ידי אמירת תהלים הפולל את כל "שמות בני ישראל הפאים מצרימה", שיש
בהם מ"ט אותיות בנגד מ"ט שערי תשובה ועל ידי זה תוציאני ממ"ט שערי ממאה
ותכניסני בתוך מ"ט שערי קדשה, ותוציאני ממצר הגרון, שלא יהיה גחר גרזני, כי כבר
קראתיך ממצר הגרון הרבה הוציאני למרחב וזכני והעלני מבחינת ארץ מצרים ממצר
הגרון, עד שאזכה להרחיב פי ואתה תמלאהו בכל טוב אמתי ונצחי, באפן שאזכה
להתקרב ולשוב אליך בתשובה שלמה באמת בכל לב בגוף ונפש וממזן "השיבני ואשובה
כי אתה [יהוה] אלהי", השיבנו אבינו לתורתך, וקרננו מלכנו לעבודתך, והחזירנו
בתשובה שלמה לפניה כי אתה צופה לרשע וחפץ בהצדקו, ורוצה אתה בתשובה, כי
לא תחפץ "במות המת כי אם בשובו מדרךיו וחייה", ועד יום מותו תחכה לו, אם ישוב
מיד תקבלו, "תשב אנוש עד דפא" עד דכדוכה של נפש, "ותאמר שובו בני אדם. שובנו
אלהי ישענו וחסד פסד עמנו. השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו בקדם":

תיב

(ל:ז)

רבונו של עולם, "זכור רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה", זכור נא חסד הנפלא
והנורא אשר עשית עמנו, אשר הוצאתנו ממצרים בכת גדול וביד חזקה, וגלית
לנו אמתת אמונת אלהותך באור גדול ונפלא ונערב, ועשית אותות ומופתים גדולים
ונוראים, כדי לגלות אלהותך ואחרותך וממשלתך אשר בכל משלה, ומאז, קרבת אותנו
לך לעם קדוש והוצאת אותנו ממ"ט [מארבעים ותשעה] שערי ממאה, והכנסת אותנו
במ"ט [בארבעים ותשעה] שערי קדשה, שהם מ"ט [ארבעים ותשע] שערי תשובה
הפוללים במ"ט [בארבעים ותשעה] אותיות שיש בשמות שבטי יה, וברחמיך הרבים
צוית אותנו לספר בנגד זה מ"ט [ארבעים ותשע] ימי הספירה, כדי לטהר נפשות עמך
וישראל מזהמתם, למען נזכה על ידי מצות ספירת העמר לצאת מממאה למחרה, לצאת
ממ"ט [מארבעים ותשע] שערי ממאה ולכנס במ"ט [בארבעים ותשע] שערי קדשה;
רבונו של עולם, מלא רחמים, זכנו בחסדיך העצומים לקנס מצות ספירת העמר בזמנו
בקדשה גדולה ובהתעוררות נפלא ונורא, שנוזכה להתעורר על ידי קדשת מצוה נוראה
הזאת לשוב אליך באמת, ולצאת מכל ממאותינו, לבער מקרבנו כל מיני ממאות וזחמות
שנדבק בנו על ידי מעשינו הרעים:

תקטז

(:ג)

"אלהים מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים בפושרות, אך סוררים שכנו צחיחה. אלהים אלי אתה אשחרך, צמאה לך נפשי כמה לך בשרי, בארץ ציה ועיף בלי מים. בן בקדש חויתך לראות עוף וכבודך". רבנו של עולם, מלא רחמים קרבני לעבודתך, ותחזורני בתשובה שלמה לפניך ויחד לבני לאהבה וליראה את שמך ועורני וזבני ליחד יחודים קדושים בכל עת, שאזכה להיטיב מעשי ולקדש מחשבותי בקדשתך העליונה עד שיהיה נתיחד [ויהיו נעשים] על ידי יחודים עליונים קדושים וטהורים בכל העולמות בלם, כי לך גוצרתי ליחד ולחבר כל העולמות וכל השמות הקדושים ביחודא שלי, באפן שיתגלה ויתפשט ויאיר יחודך ואחדותך לכל באי עולם, וידעו בלם אותך למקטנים ועד גדולם:

תקכא

(:א)

איום ונורא, תן לי אמונה שלמה, תן לי אמונה חזקה ונכונה באמת, תן לי אמונה בזאת שיהיה לה פח להחיות אותי בכל עת בכל מה שעובר עלי, באפן שאזכה תמיד להתקרב אליך ולהתדבק בך תמיד בכל [מכל] המקומות שבעולם, עד שאזכה חיש קל מהרה לתשובה שלמה באמת, ולתקן כל מה ששקלקלתי, ולא איעול בכסופא קמך בכל אשר שאלתי מאתך בעל הרחמים זה כמה וכמה:

מה*

רבנו של עולם, זבנו להסתכל בכל עת על התכלית האמתית, שהוא רק לעשות רצונך, אשר רק בשביל התכלית הזה נברא האדם ובשביל זה כל חיותו, ואם אין האדם מסתכל על התכלית האמתית למה לו חיים, ותצילנו מכל מיני חולאים רחמנא לצלן, הבאים על-ידי שאין האדם מסתכל על התכלית לעשות רצון השם יתברך, ואז הנפש מתחלת להמשיך עצמה לצאת מגוף האדם ולחזור לשרשה כי למה לה חיים, ותשלח מהרה רפואה שלמה לכל חולי עמך בית ישראל, שלא על-ידי רפואות גשמיות. רק על ידי דבר יהוה עצמו כמו שכתוב: ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם. ונאמר: שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו. כי כבר הודעת לנו שמה שהאדם חוזר לבריאותו על-ידי רפואות גשמיות, הוא מחמת שהנפש רואה שהאדם הזה בופה תאנותו ורגילותו ומקבל רפואות נסמים מרים בשביל לחזור לבריאותו, על בן הנפש חוזרת אליו כי היא מצפה שמעתה יכופ תאנותו בשביל התכלית האמתית לעשות רצון קונו, על בן חוס וחמול נא על כל חולי עמך ישראל, ותן בלבם שיקבלו על עצמם קבלה גמורה בלב שלם ונפש חפצה לביטל רצונם מפני רצונך, ולכופ את תאנות גופם

ולתקבל רק על התכלית שהוא לעשות רצונך בשלימות, ועל־ידי־זה בעצמה תתראה הנפש לחזור ולהתקיים בתוך הגוף, ועל־ידי־זה יחזרו כל החולים לבריאות גופם בשלימות, ויגנים בהם מקרא שפתוב: דרכי ראייתו וארפאהו ואנחהו ואשלם נחמים לו ולאבליו. ונאמר: יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני. אמן בן יהי רצון:

א**

רבנו של עולם, ובנו לעבוד אותך ולילך בדרךך הקדושים רק בשביל כבודך וקדושת שמך ותפודה, ובכדי שנוזף לדעת ולהכיר אותך ותפודה, שזהו עיקר התכלית, ולא יהיה לנו שום פונה אחרת בעבודתך רק למלאות רצונך ותפודה, ולא מבטיח שלא תהיה פונתנו בעבודתנו אותך בשביל שתצליח אותנו בעסקי עולם הזה, אף גם שלא נבזז גם בן לעבוד אותך בשביל לזכות על־ידי־זה לעולם הבא, רק עיקר כל עבודתנו אותך ותפודה יהיה רק בשביל לעשות רצונך ולהכיר ולדעת אותך ולחיות פנעם יהוה ולבקר בהיכלו, ותשמרנו מכל התאוות רעות, ובפרט מתאוות ממון, ולא יהיה לנו שום רצון ותשוקה ותאוה לממון כלל אף בשביל להוריש הממון לבנינו, ונוזף לידע ולהבין היטב כי אף שפאמת הממון דקדשה הוא גבוה מאד ומלופשין בו כמה קדושות גבוהות ועליונות מאד, אבל הממון של תאוות עולם הזה הוא מותרות גמור, ולא די להאדם שרודף אחר המותרות של תאוות ממון כל ימי חייו, כי אם שחושב מחשבות אף להניח זה המותרות גמור ורושה לבניו. ונבנו שיהיה וויגנו בקדשה ובטהרה, ונוזף להוליד בנים ולגדלם לתורה ולחופה ולמעשים טובים, ונוזף לראות בנים לבנינו, ונוזף שיהיו כל בנינו ודורותינו קדושים וטהורים צדיקים ותלמידי חכמים אמתים, וכל פונתנו בהולדת הבנים יהיה גם בן שלא בשביל הנאת עצמנו רק בשביל להשלים על־ידי־זה בכיבול צלם דמות תבניתך, ונוזף שכל אחד מבנינו יהיה לו דמות צלם אלהים באמת, כמו שפתוב ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו. ותאריך ימינו ושגונתנו פשוט ובנעימים, ונוזף לעבוד אותך באמת כל ימי חייו ושיהיה נשאר זכיותנו לבנינו אחרינו גם בן, ותננו שתהיה כל עבודתנו אותך באמת לא בשביל תקנת הצלחת עולם הזה ולא בשביל תקנת שבר עולם הבא ולא בשביל שיהיה נשאר זכותנו לבנינו. רק עיקר פונתנו יהיה שנעבוד אותך בשביל למלאות רצונך ותפודה, ולדעת ולהכיר אותך ולחיות פנעם ויוד בכיבול, ויגנים בנו מקרא שפתוב אני בצדק אחזה פניך אשבועה בהקיץ תמונתך:

[כ"ט]

כי אני הולך בעולם נע ונד בארץ ואין לי שום מנוחה והשקט, כי הרוח־סערה הולך וסוער, ואני מבלבב ומטרף מאד, יותר מספינה התועה בלב־ים. לפעמים מתעורר בי הטוב ומגיע לי הרהור תשובה, ואני מתחיל להרגיל עצמי בדרך התורה הקדושה ולבסוף לתשובה שלמה; אך הוא למצער מאד, ובתוך כך מתעורר ח"ו אש התאוות, ואני הולך ותועה, עולה ויורד, יורד ועולה, והשקט לא אוכל. באכן הנתון בתוך כך הקלע, כן נפשי מטרפת בינו מצולות מוט עבירת תאוות עולם הזה והבלי, ובאמת אין לי שום משל ודמיון לבנות ולהדמות עצם הרחמנות שעלי. מיום היותי על האדמה עד היום הזה, לא נחתי ולא שלותי ולא שקטתי, ויבוא רגז:

אוי לי כי חטאתי! אוי מה עשיתי! אוי לי! איך לא חסתי על נפשי היקרה מאד? איך הייתי אכזר על נפשי יותר מכל מיני רוצחים ואכזרים שבועולם, שלא היו יכולים לעשות לי באלף שנים מה שאנכי עשיתי לי בעצמי על־ידי חטא ופגם אחד שחטאתי נגדך; מבל־שכן כי חטאי עצמו מספר. אוי, אוי ואבוי! אוי לי, וי ואללי! מי ותן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבנה יומם ולילה על חללי, כי חללתי את קדשתי וטרפתי את נפשי באפי, ועניתי את נפשי בכל מיני ענויים מרים וקשים שבועולם. הריני לפניה, מלא רחמים, עשה עמי פלא לחיים, לבל אהיה כמת בחיי, חס־ושלום. עשה מה שתעשה ברחמיך הרבים, באפן שאזכה לתשובה שלמה לפניה באמת:

חזק חזק חזק ונתחזק